

Vũ ốn kú

*Kiss
the
Rain*

• Nhất Chỉ Mai Hoa Lộc v •

Vũ Ân Ký Convert

Ebook tạo bởi: EbookTruyen.Net

Giới thiệu: Tác phẩm: Vũ ân ký

Tác giả: Nhất Chỉ Mai Hoa Lộc v

Phi v chương chương đều điểm đánh số: Tổng số bình luận: 3947

Số lần bị cắt chứa cho đến nay: 2791 Số lần nhận dinh dưỡng dịch:

6008 Văn chương tích phân: 28,269,746

Thể loại truyện: Nguyên sang - bách hợp - cận đại hiện đại - tình yêu

Thị giác tác phẩm: Chủ thụ

Phong cách tác phẩm: Chính kịch

Hệ liệt tương ứng: Niên hoa chi tuổi kém

Tiến độ truyện: Kết thúc

Số lượng từ toàn truyện: 493852 tự

Đã xuất bản chưa: Chưa xuất bản (Liên hệ xuất bản)

Trạng thái hợp đồng: Chưa ký hợp đồng

Nhận xét tác phẩm: Thượng không có bất luận cái gì nhận xét tác phẩm

Tag: Nhân duyên tình cờ gặp gỡ Duyên trời tác hợp Ngọt văn Trưởng thành

Từ khóa tìm kiếm: Vai chính: Thu Tử Tân; Tiêu Vũ | vai phụ: Phó Mỹ Tuyên; Tạ Khả Toàn; khái đường phân đội nhỏ; cao kim mượn diễn viên quần chúng | cái khác: Tuổi kém bách hợp Tiểu Thuyết

Mục lục

[Văn án](#)

[1-10](#)

[11-20](#)

[21-30](#)

[31-40](#)

[41-50](#)

[51-60](#)

[61-70](#)

[71-80](#)

[81-90](#)

[91-100](#)

[101-110](#)

[111-120](#)

[121-130](#)

Văn án

【 đây là một đầu tuổi kém tình yêu bản sonata. 】

Từ Tiêu Vũ thấy đứng ở sân khấu thượng lộng lấy bắt mắt Thu Tử Tân kia một khắc khởi, nàng trong lòng liền bị gieo xuống nho nhỏ hạt giống. Theo thời gian, chậm rãi tầm bổ sinh trưởng, càng thêm không được bỏ qua.

Nàng đầu ngón tay nhẹ nhàng bắn ra giai điệu, trở thành nữ hài tim đập không chế khí.

Năm xưa, nàng nhìn ngơ ngác trử tại chỗ nữ hài, “Nhóc con, lại đây một chút.”

Hiện nay, nàng nhìn thanh tú lại tính trẻ con chưa thoát nữ nhân, “Tiểu bằng hữu, người giống như trường cao.”

Thu Tử Tân chưa bao giờ có nghĩ tới, lúc trước ăn mặc hoàng Thúc Hoa liền thân váy, thân cao vừa vặn quá nàng eo tuyến nữ hài, hiện giờ ở nàng trên giường tình hình lúc ấy làm nàng ái đến như thế thần hồn điên đảo, muốn ngừng mà không được.

Khi nào bắt đầu, nữ hài đã lấp đầy chính mình suy nghĩ. Mãn đến, đều mau tràn ra tới.

Bạch phú mỹ ôn nhu ngự tử & nhuyển manh dụ thụ mỹ thiếu nữ

- năm thượng sủng nịch công & niên hạ ngoan ngoan thụ (tuổi kém 14+)
- hàm tư thiết, nửa hiện đại hư cấu
- ngôi thứ ba, song xử, HE hướng

Một câu tóm tắt: Nàng đầu ngón tay làm ta đầu quả tim phát run.

Lập ý: Tình yêu có thể vượt qua hết thủy chướng ngại.

Converter: Mình đã lấy được raw H bộ này rồi cho nên không lo phải ăn chay nha mấy bạn =]]]

1-10

1.Chapter 1

Tình yêu là bộ dáng gì?

Đổi bảy tuổi khi Tiêu Vũ tới nói, vẫn là quá còn nói còn quá sớm.

Ở nàng tuổi nhỏ tính trẻ con năm tháng, nàng rõ ràng mà nhớ rõ kia một ngày. Kia vô pháp làm người quên được kia liếc mắt một cái, còn có vị nào mỹ đến bắt mắt “Tiên nữ tử tử”.

To như vậy diễn tấu đại sảnh, sân khấu thượng màu đỏ sậm vải màn còn gắt gao thu nạp mấp máy, theo thời gian tiệm đi, dưới đài xem xét chỗ ngồi dần dần bị lấp đầy.

Lần này diễn tấu hội là nước ngoài nào đó nổi danh nhãn hiệu cùng Bắc Phương Hữu Tinh Thần âm nhạc học viện liên hợp chủ sự.

Sáng lập người là nghĩ thấu quá cái này hoạt động công ích trừ khoản, tới quyên giúp chút lẻ loi hiu quạnh nhi đồng. Trừ bỏ nước ngoài tới diễn tấu gia, ban tổ chức thậm chí còn mời Nhà tình thương hài đồng cùng nhau lên đài tham diễn.

Tới khách khứa cơ bản đều xem như xã hội thượng lưu nhân sĩ, quần áo chỉnh tề hoa lệ, tất cả đều lộ ra nào đó tự giác “Thanh cao” quý khí. Nếu vào diễn tấu hội sang quý vé vào cửa, tự nhiên là muốn tiến đến lộ diện, nhiều ít cũng có thể ở truyền thông trước dính cái sắp chữ.

Đếm không hết thính phòng, Tiêu Vũ tiểu xảo thân mình liền tọa lạc ở đệ tam bài, vừa lúc là đối mặt sân khấu trước sườn ngay trung tâm vị trí.

Tiêu Vũ ăn mặc màu hồng nhạt âu phục váy, cổ áo cùng ống tay áo đều tài thượng sa mỏng lá sen biên, khuynh hướng cảm xúc mềm mại vải dệt thượng còn ẩn có từng đóa kiều nộn tú lệ tiểu hoa.

Nàng nho nhỏ chân hoảng a hoảng, đôi tay đáp đang ngồi lót bên cạnh hai bên phóng hảo. Âu phục làn váy chỉ cập nàng đầu gối trường, lộ ra cẳng chân cùng tay nhỏ giống nhau trắng nõn bóng loáng.

“Tiểu muội muội, xem màn ảnh, chào hỏi một cái được không?” Có một người nam nhân khiêng camera đi tới chú ý tới nàng, cảm thấy nữ oa tiểu lệ đáng yêu, có thể ở chế tác VCR khi đương tư liệu sống chia cắt, đó là đem cameras dời đi hướng nữ hài.

Màn ảnh phóng đại, kéo thanh tiểu nữ hài trĩ ấu khuôn mặt, mái tóc của nàng mang theo một chút thiên nhiên hơi cuốn, chiều dài vừa vặn bình tề ở cổ gian.

Ngũ quan còn chưa nảy nở cũng đã nhìn ra được cơ lót thực hảo, màu đen trong mắt linh động, xảo lệ chóp mũi, phấn nộn hơi dầu tiểu môi.

Toàn thân đều tản ra một loại thiên nhiên tiểu lệ linh khí, thả không trải qua tân trang.

Nàng như là có điểm bị thành linh xảy ra màn ảnh dọa đến hơi ngốc một chút, nhưng trong thời gian ngắn thực mau lại điều chỉnh hồi trạng thái. Ở ngưng ngưng hạ căn căn môi, thủy linh đen nhánh trong mắt cong lên, chỉ một thoáng, giống như mật đường tươi cười nở rộ mở ra, hai má má lúm đồng tiền tức khắc thật sâu rơi vào, camera đạo sư tâm đều mau bị nàng nhuyển mạnh hòa tan.

Nữ hài ở trước màn ảnh có điểm thẹn thùng, nếu là mặt khác tiểu hài tử bị thành linh xảy ra người xa lạ hỏi chuyện, rất có thể sẽ không biết làm sao, thẹn thùng mà tránh ở gia trưởng phía sau, thậm chí nhân quần bách mà khóc buồn bực.

Nhưng nàng không có, hứa nếu nàng mẫu thân nhiều năm dạy dỗ dục dưỡng, nàng hiểu được cơ bản lễ phép là thập phần quan trọng. Đại nhân hỏi chuyện tuyệt đối không thể không trở về.

Một cái khác cầm im tiếng microphone nam nhân lập tức để sát vào, vui vẻ mỉm cười nhìn nữ hài.

Tiêu Vũ néo néo góc váy, tay nhỏ nâng lên, nhẹ giọng chào hỏi, “Các người hảo..... Ta kêu Tiêu Vũ.” Thanh âm mềm mại mềm mại, có chứa tiểu hài tử mới có kẹo bông giòn tiếng nói.

Như là lo lắng người khác sẽ hiểu lầm tên nàng, nàng còn nhíu lại khởi mi thoáng cường điệu hạ, “Không phải lớn nhỏ tiểu, là cây trúc tiêu ác.” Một bên gương mặt má lúm đồng tiền lại bướng bỉnh mà nhả một chút.

Tiêu nguyên tự ý tứ đó là cây trúc, mẫu thân luôn là gọi nàng nữ danh, “Tiểu Trúc Tử”, bởi vậy mỗi khi nàng hướng những người khác giới thiệu chính mình khi, đều sẽ đặc biệt nói một chút.

Có lẽ là tiểu hài tử độc hữu tính chất đặc biệt, vì sợ bị đại nhân hiểu lầm, nhất định phải cường điệu một chút. Tương phản, hiện nay phần lớn thành nhân bị hiểu lầm khi, đều chỉ biết lựa chọn trầm mặc mà chống đỡ.

Lộ ra camera có thể rõ ràng mà thấy rõ tiểu nữ hài nhất cử nhất động cùng biểu tình biến hóa, hấn trái tim đều mau bị này tiểu loli biện giải chính mình tên quý dị mạnh mẽ, cấp mềm thành dâu tây vị caramel.

Nguyên bản chỉ là tưởng lấy cái ngắn nhỏ màn ảnh, nhưng hấn hiện nay, lại tới điểm hứng thú muốn làm cái tiểu phỏng vấn, “Kia Tiêu Vũ, vì cái gì người sẽ đến tham gia lần này hoạt động công ích đâu? Là người cha mẹ mang người tới sao?”

Liền chính hấn cũng không phát hiện, hấn ngữ điệu không ngừng riêng phóng mềm, thậm chí còn dùng cao quang tám thanh âm tới cùng tiểu nữ hài đối thoại.

Đứng ở một bên phụ trách lấy mạch ca ca nghe được nổi da gà rớt đầy đất, mặt đen mê hoặc thêm ghét bỏ, trong óc một chút nháy ra, “Loli khổng ỏi | tỏa đại thúc” tám chữ.

Tiêu Vũ cổ cổ hai má, thủy linh đôi mắt nháy mắt, hồi hấn nói, “Là mommy mang ta tới.”

Nguyên bản nháy nhót biểu tình lại suy nghĩ đến cái gì sau âm ồm xuống dưới, “Bởi vì lần này hoạt động là có thể trợ giúp những cái đó đáng thương tiểu hài tử, bọn họ cùng ta giống nhau là tiểu hài tử, chính là bọn họ không có ta may mắn.....”

“Cho nên ta cũng tưởng giúp giúp bọn hấn a.” Nữ hài lại lần nữa nhiệm ý cười, “Chờ đến ta lớn lên về sau, cũng muốn kiếm nhiều hơn tiền, sau đó trợ giúp những cái đó có yêu cầu người!” Nữ hài nói được thiệt tình lại chân thành, chưa thiệp thế sự ánh mắt có kiên nghị hoa quang.

Hai vị ca ca đều ở vui mừng tiểu nữ hài hiểu chuyện, thâm nghĩ nói: Quả nhiên vẫn là nữ oa ngoan ngoan hiểu chuyện a, mẹ mẹ tiểu áo bông, ba ba tiểu lò sưởi a.

“Tốt, kia các ca ca đều chúc người sau khi lớn lên sớm ngày thực hiện nguyện vọng úc!” Camera đạo sư dịch khai máy quay phim, hàm chứa vui mừng cười nước mắt, không tha mà xua xua tay rời đi.

Tiêu Vũ nhấp môi tự duyệt mà cười khởi, tâm tình khá tốt, chân lại tiểu độ cung mà đặng đặng.

Theo sau một nữ nhân đến gần nàng bên cạnh chỗ ngồi, cũng ngồi xuống, “Tiểu Trúc Tử, khát nước sao? Mommy vừa mới riêng cho người mang theo bình thủy.”

Nữ nhân khuôn mặt thượng phi thường dán sát nàng ngũ quan trang dung, tóc là chocolate sắc hoa văn cuốn, nhu thuận mà nhào vào tú xảo trên đầu vai, ngũ quan thâm thúy mê người, thoạt nhìn cũng bất quá là ước chừng 27-28 tuổi thành thực nữ tính, hoàn toàn

không thể tin được nàng thế nhưng là một cái bảy tuổi nữ hài mẫu thân.

“Ân ân, có một chút.” Tiêu Vũ hàm chứa cười trả lời Ôn Ngữ Tiệp, hai má má lúm đồng tiền ngọt ngào mà rơi vào đi. Ôn Ngữ Tiệp nhẹ nhàng vịn ra nắp bình sau, đưa cho Tiêu Vũ, “Tới, uống nước.”

“Cảm ơn mommy.” Tiêu Vũ tiếp nhận bình nước khoáng, cái miệng nhỏ cái miệng nhỏ mà uống xong.

Tại đây đồng thời, một vị khuôn mặt thanh tuấn nam nhân ăn mặc thẳng tắp tây trang, cùng một đám sinh viên cùng thiếu nhi vào tràng, có tính trẻ con chưa thoát thanh thiếu niên, cùng một ít tò mò diễn tấu thính hài đồng. Bọn họ ngồi ở các nàng hàng phía trước, đệ nhất liệt cùng đệ nhị liệt chỗ ngồi bị ngồi đầy.

Nam nhân kia là Bắc Phương Hữu Tinh Thần âm nhạc học viện tổng lý người, Cố Bắc Thành. Bên cạnh hắn sinh viên đại khái đều đến từ trong học viện ưu tú sinh, còn có bộ phận là Nhà tình thương hài đồng. Hắn cũng coi như là ban tổ chức chi nhất, tự nhiên ngồi xuống ở tốt nhất xem xét tịch.

Mà Ôn Ngữ Tiệp có thể có được đệ tam bài VIP chỗ ngồi, tất cả đều là nhân một cái khác ban tổ chức, là nàng ngày xưa nhiều năm bạn tốt ban tặng đặc quyền. Tham gia lần này diễn tấu hội, một phương diện là vì làm từ thiện, về phương diện khác cũng là tới phủng phủng bạn tốt nữ nhi tràng.

Nghe nói là đến từ Berkeley âm nhạc học viện, mẫn phân tốt nghiệp nữ hậu tiến sĩ đâu.

Ôn Ngữ Tiệp tiếp nhận Tiêu Vũ đệ hồi tới bình nước khoáng, từ ái mà mỉm cười, sờ sờ nàng đầu. Tiêu Vũ bên cạnh cũng có người ngồi xuống, là hai cái tuổi trẻ thiếu nữ, không biết là cái nào danh môn thiên kim.

Diễn tấu đại sảnh đèn tường chợt ám hạ, nguyên bản nói nhỏ nói chuyện thanh cũng tính cả tối tăm cùng nhau biến mất không thấy,

ngay sau đó sân khấu hạ hai sườn máy chiếu đầu ra đêm nay từ thiện hoạt động logo (tiêu chí), màu đỏ sậm màn che tự động thối lui hai bên.

Diễn tấu hội bắt đầu rồi.

Sân khấu thượng đèn tự quang sáng lên, cùng với một nam một nữ người chủ trì nện bước du tấu đi theo, ám màu trắng ánh đèn ánh người chủ trì đẹp đẽ quý giá lễ phục, như là nghênh đón phi thường trọng đại nghi thức.

Hai vị tuấn nam mỹ nữ người chủ trì ngay từ đầu đều trước tự giới thiệu một phen, nói mấy cái thú vị sự, chơi cái tiểu ngạnh, nhiệt nhiệt bãi, liền bắt đầu giới thiệu chương trình, “Phi thường cảm tạ từ khắp nơi tới duy trì quyên giúp tiên sinh nhóm cùng nữ sĩ nhóm, hiện tại, chúng ta diễn tấu hội đem chính thức tiến vào trọng điểm!”

“Cho mời chúng ta thủ vị biểu diễn giả, nàng là đến từ nước ngoài dương cầm diễn tấu gia.....” MC nam đầu tiên là khai giọng đối với microphone nói, “Thu Tử Tân tiểu thư!” Nhị vị người chủ trì cơ hồ đồng thời hô lên tên nàng.

Theo như sấm tiếng vỗ tay vang lên, Ôn Ngữ Tiệp còn rất chờ mong, một mặt không mát khéo léo mà vỗ tay, ánh mắt lại dừng lại ở bị màn che che lấp hậu trường.

Tiêu Vũ cũng vui vẻ mà vỗ tay, từ người chủ trì mới vừa rồi giới thiệu chương trình khi, nàng liền vẫn luôn chú ý trong lúc bị người khiêng tiến vào bờ màu trắng dương cầm.

Nàng siêu cấp chờ mong! Hai đôi mắt lập loè tò mò ánh sáng, ở tối tăm dưới đài đặc biệt loá mắt.

Theo vỗ tay sóng biển, một cái ăn mặc màu trắng gạo váy liền áo nữ nhân, xuất hiện ở người xem mi mắt.

Nàng ăn mặc bình đế nữ giày, giày tiêm mọt mà, vừa lúc bao bọc lấy nàng mảnh khảnh mắt cá chân. Đi đường khi mang theo uyển

chuyển nhẹ nhàng nện bước, chân dài ở cuộn sóng làn váy hạ như ẩn như hiện, bất quá vài bước liền tới rồi hai vị người chủ trì bên người.

“Vị này Thu tiểu thư, là đến từ Berkeley âm nhạc học viện.....” Vị kia MC nam từ thấy Thu Tử Tân lên đài sau liền không còn có dịch mở mắt quá, trong thanh âm đều mang theo khó ức hưng phấn mà đề cao không ít, liền lời nói đều lặp lại một lần.

“Không có quan hệ, không cần giới thiệu.” Thu Tử Tân ôn hòa mỉm cười đánh gãy người chủ trì, nàng mắt khuếch thiên hẹp dài, đuôi mắt tự nhiên giơ lên, là trời sinh cười mắt, mỉm cười khi mang theo vũ mị rồi lại không mất khí chất ý nhị.

MC nam ngỡ ngẩn mà nhìn nàng vài giây mới phản ứng lại đây, “Ách..... Kia.....”

“Không bằng, chúng ta trực tiếp bắt đầu diễn tấu, cùng nhau hưởng thụ âm nhạc?” Nàng cong lên như họa mặt mày mỉm cười đối với người chủ trì nói, cũng là đối với dưới đài người xem nói.

Hôm nay nàng bởi vì diễn xuất mà thượng tinh xảo trang dung, thân cao cơ hồ 1m7, chân lại trường vóc người lại đẹp, hoàn toàn như là tạp chí bìa mặt đi ra người mẫu.

“Ân? Ân, kia hảo..... Chúng ta đây hiện tại liền thỉnh Thu Tử Tân tiểu thư cho chúng ta mang đến này đầu 《Flower Dance》!” Võ tay lại lần nữa ào ào nhiên vang lên.

Đứng ở trên đài nữ nhân lẽ phép mà cong hạ thân đối người xem cúi mình vái chào, nàng nhu thuận năng thẳng mặc phát như thác nước, theo nàng khom lưng động tác từ nàng trên vai trượt xuống, lộ ra tiểu xảo đầu vai, đeo trên châu mặt dây hoa tai nhẹ nhàng đong đưa.

Tiêu Vũ nhìn nàng hơi hơi xuất thần, chỉ cảm thấy cái này tỷ tỷ thật xinh đẹp, cái miệng nhỏ không tự giác mà khẽ nhếch, nhưng nàng thực mau ý thức đến, lại nhanh chóng khép kín miệng.

Thu Tử Tân giương mắt gian, tựa hồ còn hướng chính mình nơi này nhìn liếc mắt một cái, kia đối mắt đào hoa cong cong, khóe môi hơi cười, gãi đúng chỗ ngứa thân cận.

Nàng vừa mới là vọng lại đây sao? Là ở đối ta cười sao?

Tiêu Vũ nghĩ nghĩ lại lắc đầu, nàng hẳn là ở đối sở hữu người xem mỉm cười mới đúng.

Thu Tử Tân xuyên chiffon liền thân váy, màu trắng gạo nhu hòa sần đến nàng làn da càng thêm trắng nõn sáng trong, cả người dường như người mẫu, còn có một loại như có như không tiên khí, tội liên đới ở Tiêu Vũ bên cạnh hai thiếu nữ cũng nhìn không được tán thưởng, “Cái này tiểu tử tử thật xinh đẹp a!”

Nàng đến gần sữa tươi du màu trắng ngà dương cầm, điều chỉnh cầm ghế độ cao sau ngòi xuống. Cả người ở chạm vào dương cầm sau, liền sẽ tản mát ra một loại ý nhị.

Là cái loại này không nhiễm một hạt bụi, đối dương cầm độc ái chuyên chú khí chất, thực đặc biệt, cũng rất có mị lực.

Sắc màu ấm ánh đèn vòng sáng tập trung ở Thu Tử Tân trên người, hiện trường lặng im một mảnh, không có bất luận cái gì nói chuyện thanh, tất cả đều đang chờ đợi nữ nhân diễn tấu. Tiêu Vũ cũng là, nhìn không chớp mắt mà nhìn cái kia phát ra quang nữ nhân.

Thu Tử Tân hơi hơi hít một hơi, thở ra.

Lau ách ách sắc hào môi đỏ lộ ra tự tin ưu nhã tươi cười.

Ở một mảnh lặng ngắt như tờ phẳng phát có thể nghe được chậm rơi xuống thanh âm khi, nàng tinh xảo mười ngón khê nhúc nhích, ngay sau đó đầu ngón tay dừng ở phím đàn thượng, cái thứ nhất âm phù ngoan ngoan mà từ nàng đầu ngón tay chảy ra.

Là như vậy mềm nhẹ mà, rồi lại mang theo lực độ, ôn nhuận, từ nàng đầu ngón tay chảy xuôi ra tới chí thuần đến phác sạch sẽ tiếng

đàn.

Tiêu Vũ tâm, ở bạn cái thứ nhất âm phù rơi xuống khi, liền lộp bộp một chút.

Nàng không hề ý thức được chính mình thẳng thắn eo lưng, đặt ở trên đùi đôi tay siết chặt mềm nhẵn vải dệt.

《flower dance》 (hoa chi vũ thuần dương cầm bản), là một đầu Nhật Bản khúc mục, từ nổi danh sáng tác giả DJ Okawari tương ứng. (kinh cải biên) khúc nhạc dạo đầu tiên là thư hoãn tế nhu, lại dần dần nhanh hơn nhịp, tiết tấu tính cường, giai điệu nhu mỹ thả làn điệu vui sướng thanh lệ.

Không chỉ là Tiêu Vũ xem đến mê mẩn, ở đây bất luận cái gì một vị khách, đều bị cái này ở trên sân khấu sáng lên nữ nhân cấp hấp dẫn.

Ôn Ngữ Tiệp chú ý tới đứng ở sân khấu hạ bên trái bạn tốt, hai người ánh mắt giao hội khi, nhìn nhau cười. Dương nữ sĩ gạt đầu ý bảo, lộ ra một cái tự hào thần sắc, lại quay lại đầu, nhìn chăm chú vào nàng nữ nhi.

Ôn nhu sắc màu ấm chòm tia sáng chiếu rọi ở Thu Tử Tân trên người, nàng trên mặt là nhu hòa tự tin miệng cười, sắc sở loá mắt, làm người không dời mắt được.

Khóe miệng hơi câu độ cung như là hồ nước hơi hơi nhộn nhạo thanh liên, như vậy tiểu nhân gọn sóng, lại như là cái gì đặc biệt trầm trọng vật thật, công kích lay động Tiêu Vũ nội tâm.

Tiếng đàn giống như ôn nhu sóng biển, trên mặt nước có đóa hoa nổi lơ lửng, theo sóng biển dao động, ở rộng mở phong bế diễn tấu đại sảnh, chảy xuôi tiến mỗi người trái tim, uất dấn bọn họ tâm linh.

Không thể không thừa nhận, âm nhạc, là nhất có thể trị càn khôn tâm vụ vật.

Khúc mục tơi rồi trung gian trở nên sung sướng lên, u ám diễn tấu đại sảnh, dường như có tinh quang từ sân khấu thượng nhảy đánh ra tơi, rạng rỡ lập loè, ở diễn tấu đại sảnh không kiêng nể gì mà phát quang phát lượng, liền gian nan ngày đêm, đều bị đốt sáng lên lên.

Thanh thúy tam liền chụp, Tiêu Vũ dường như nghe thấy được nhàn nhạt mùi hoa, nàng ngược mắt nhìn giam cầm trần nhà, liền thấy sao trời dưới, bay xuống thật nhiều huyền lệ nhiều vẻ đóa hoa, bạn mỹ diệu tiếng đàn khởi vũ.

Thật sự! Kia một khắc, Tiêu Vũ thật sự cảm thấy những cái đóa đóa hoa ở khiêu vũ!

Thu Tử Tân như cũ mềm nhẹ mà ấn phím đàn, khe hở gian ngược mắt đối người xem mỉm cười, nàng là đối đãi bất luận cái gì sự vật đều như thế ôn nhu người, vô luận là người, hoặc là dương cầm.

Tiếp cận phần đuôi tiết đoạn tăng thêm vọt, cường mà hữu lực rồi lại là âu yếm đàn tấu, khiến cho Tiêu Vũ tâm, cũng không tự giác mà đi theo dồn dập trầm trọng lên.

Giống như nàng mỗi một cái âm phù, đều không phải đạn ở phím đàn thượng, mà là đạn ở Tiêu Vũ trái tim.

Kết cục, giống như lâm mưa to lẽ rửa tội sau, trời xanh không mây xanh thăm sắc trời, ấm áp gió thổi phát đến bừa bãi lay động đóa hoa.

Một hồi hoa lệ hoa vũ khúc chung, vỗ tay lại là động lại, chậm chạp không có rơi xuống.

Người xem còn đắm chìm ở khúc mục bên trong, thật lâu mới hồi phục tinh thần lại, vỗ tay thừa thốt mà vang lên, liên miên đi xuống, khuếch tán, lại đến bùng nổ thức vang vọng.

Thu Tử Tân tràn ra tươi cười, tinh xảo trang dung khuôn mặt toàn là vừa lòng vui sướng, nàng đứng lên, đi đến sân khấu đằng trước,

cong hạ vòng eo hướng người xem trí tạ.

Đây là Tiêu Vũ gần gũi mà nhìn đến Thu Tử Tân, sân khấu thượng tẩn ra quang huy nữ nhân. Nàng trí xong tạ ngòì dậy, nâng lên đôi mắt sau, như là nhắm ngay thời cơ, nhanh chóng mà hướng tới Tiêu Vũ chớp chớp mắt, ngoài miệng là nhu mỹ ý cười.

Tiêu Vũ lại lần nữa tim đập lậ hạ, kinh nghi bên trong nội tâm lại có điểm nói không rõ vui sướng, nàng chỉ là không ngừng suy nghĩ, nàng vừa mới là thật sự ở đối ta cười sao? Là đối ta chớp mắt sao? Thật là ta mà không phải những người khác sao?

Này không thể nghi ngờ là lần này từ thiện diễn tấu hội phi thường bỗng mở màn, Thu Tử Tân mỉm cười cất bước, ở mọi người keo chước dưới ánh mắt, nện bước doanh doanh tựa điểm nước rời đi sân khấu.

Ôn Ngữ Tiệp vừa lòng gật gật đầu, còn có vài phần thế lão hữu kiêu ngạo, sinh ra cái như vậy ưu tú nữ nhi.

Nàng cúi đầu ôn nhu mà nhìn chăm chú Tiêu Vũ, liền thấy nhà mình nữ nhi tựa hồ còn luân hãm ở mới vừa rời khúc tấu, vô pháp tự kèm chế.

Tiêu Vũ thật lâu nhìn chăm chăm sân khấu, trong đầu toàn là kia nữ nhân rực rỡ lóa mắt bộ dáng. Ngồi ở nàng bên cạnh hai vị thiếu nữ ở trộm ngữ, nhưng khó nén hưng phấn ngữ điệu, “Này tiểu tỷ tỷ quả thực là tiên nữ bổn tiên a, lớn lên như vậy xinh đẹp cầm còn đạn đến tốt như vậy!”

“Tiên nữ tỷ tỷ, a ta ái!”

Tiêu Vũ thu hồi tầm mắt, nội tâm cuộn sóng còn chưa hoàn toàn bình phục, tay che môi bộ, trong miệng tiểu tiểu thanh nói thầm, phát ra mềm mại thanh âm.

“Tiên nữ..... Tỷ tỷ?”

Tác giả có lời muốn nói: Tân hổ, lần đầu tiên viết hiện đại văn, hẳn trưng lại thấp thỏm.

《flower dance》 thật sự rất dễ nghe. Lần đầu tiên nghe thời điểm liền có bị xúc động đến, trong đầu tự nhiên sẽ hiện ra này đó hình ảnh.

Ngày mai tiếp tục.

Ta phải cho chính mình cố lên cố vũ, hắc ha!

2.Chapter 2

Diễn tấu hội vẫn luôn tiến hành thật sự thuận lợi, không chỉ là âm nhạc trong học viện sinh viên tốt nghiệp lên đài biểu diễn hòa âm hợp tấu, liền Nhà tình thương nhi đồng cũng hiến nghệ. Trường hợp vẫn là hòa hợp phi phạm, làm nhân tâm sinh không có đến nhằm này tranh sung sướng cảm.

Sân khấu thượng biểu diễn giả thay đổi vài cái, khúc mục cũng giao tiếp quá vài đầu, Tiêu Vũ lại còn có điểm đắm chìm ở mới vừa rồi hoa chi vũ, chưa đã thềm.

Nàng đặt ở ghế lót hai bên tay khấu khăn cái đệm bên cạnh, lại nghĩ tới Thu Tử Tân mới vừa rồi ở trên sân khấu có bao nhiêu rực rỡ lóa mắt. Nàng cúi đầu, tóc ngắn theo động tác đong đưa, lộ ra một chút trắng nõn cổ da thịt.

Diễn tấu trên đường, Tiêu Vũ ánh mắt từ chuyên chú mà chăm chú vào sân khấu thượng, vô ý thức mà chú ý tới đứng ở chỗ ngồi bên người.

Nàng vóc dáng cao gầy, ăn mặc sạch sẽ ôn nhu màu trắng váy liền áo, đứng bất động khi, giống một cái tinh xảo điêu khắc.

Ánh mắt lảng lạng mà nhìn chăm chú vào trên đài, đôi mắt sẽ lộ ra ôn hòa thần sắc.

Tiêu Vũ xem xét đầu, tầm mắt bị hàng phía trước vài người cái đầu ngăn trở, chỉ có thể thấy nàng nửa người trên.

Nàng nhỏ đến không thể phát hiện mà bấu môi, cổ cổ hai má.

Đang lúc nàng muốn từ bỏ thiên khai ánh mắt khi, Thu Tử Tân tựa hồ như có cảm giác, quay đầu tới, vừa lúc đối thượng Tiêu Vũ ánh mắt. Thu Tử Tân phi thường tự nhiên mà đầu cho nàng một cái tươi cười.

Sân khấu thượng tông màu ấm chiếu vào nàng sườn mặt, độ ra ôn nhu vàng sáng.

Tiêu Vũ hơi ngốc một chút, có điểm thẹn thùng cúi đầu tới, lại giác chính mình mới vừa rồi hành vi có thất thể thống, lại ngẩng đầu khi phát hiện đối phương ánh mắt thể nhưng như cũ không có rời đi chính mình.

Thu Tử Tân nhìn nàng, đuôi lông mày tựa hồ có một chút nghi hoặc độ cung, khóe miệng như cũ hàm chứa cười, ôn ôn nhu nhu, giống bị phong nhẹ nhàng thổi bay đám mây.

Thu Tử Tân hướng nàng gật đầu, chào hỏi.

Tiêu Vũ cũng dòn dập mà đầu một cái cười đáp lại nàng, rồi sau đó lại thẹn thùng mà cúi đầu, không dám lại nâng, nghe được bên tai hai vị thiên kim không biết vì sao đột nhiên xao động lên.

“A, nàng vừa mới là hướng chúng ta bên này nhìn qua đi? Còn gật đầu chào hỏi, hảo có lễ phép a.” Trong đó một cái thiên kim kinh ngạc cảm thán nói.

“Ba phút, ta muốn cái này tiên nữ tỷ tỷ toàn bộ tư liệu!” Một cái khác thiên kim kích động nói, trong tay còn lạng lẽ lấy ra di động, điểm tiến cameras, kéo gần màn ảnh khoảng cách, chụp lén Thu Tử Tân mặt.

Đối phương đánh xong tiếp đón sau liền nhìn chăm chăm vào sân khấu thượng biểu diễn, không có phát hiện khác thường, chỉ để lại một mặt hình dáng rõ ràng mặt nghiêng.

“Làm sao vậy, Tiểu Trúc Tử?” Ôn Ngữ Tiệp chú ý tới Tiêu Vũ mặc danh không được tự nhiên, còn vẫn luôn cúi đầu phân thần, hòa thanh hỏi nàng.

Tiêu Vũ xoa xoa gương mặt, “Tiên nữ tử tử.....” Nàng duỗi tay một lóng tay, ngón cái là mướt mà đáng yêu.

“Ân? Tiên nữ tử tử?” Ôn Ngữ Tiệp theo phương hướng vọng qua đi, dừng một chút, lộ ra mỉm cười.

“Xác thật thật xinh đẹp.” Ôn Ngữ Tiệp lộ ra thường thức ánh mắt.

Hai vị chụp lén thiên kim chưa đã thèm, còn khe khẽ thảo luận, “Vừa mới nghe nói nàng tên là..... Thu Tử Tân đúng không? Đi Weibo thượng lục soát lục soát tương quan tư liệu.”

“Không đúng rồi, đối phương là nước ngoài tới, hẳn là tương đối thường dùng Instagram đi?” Thảo luận đến khí thế ngất trời khi, trong đó một vị thiên kim bả vai bị người từ sau chạm chạm.

Diễn tấu đại sảnh là nghiêm cấm khách tự mình quay chụp hoặc là ghi hình, nhân viên công tác vừa lúc thấy các nàng quay chụp ảnh chụp, đem nàng hai bắt được vừa vặn.

Nam nhân viên công tác đứng ở các nàng phía sau, ôn ôn hòa thái độ, “Ngượng ngừng, hai vị tiểu thư, vì bảo đảm khách cá nhân riêng tư, chưa kinh đối phương cho phép hạ là cấm tự mình quay chụp hoặc ghi hình hết thảy hành vi, phiền toái ngài đem mới vừa rồi ảnh chụp cất bỏ.” Dương thập phần chuyên nghiệp chức nghiệp cười.

Hai vị thiên kim tuổi thượng nhẹ, đại khái chính là học sinh trung học tuổi, trong lòng biết chính mình vi phạm quy định còn bị đương trường trao bao, nột nột đem ảnh chụp luyến tiếc mà xóa rớt.

Này một tiểu nhạc đệm đem Tiêu Vũ lực chú ý hút qua đi, đái nàng hoàn hồn tưởng lại hướng tiên nữ tử tử phương hướng nhìn lên, tiên nữ tử tử đã rời khỏi.

Tiêu Vũ lại cổ cổ gương mặt.

Vừa lúc trên đài người chủ trì cũng tuyên bố diễn tấu hội tạm thời tiến vào một lát nghỉ ngơi, làm các tân khách có thời gian xuất ngoại phương tiện, hoặc là hơi làm ly tràng.

Ôn Ngữ Tiệp bên cạnh vẫn luôn không chỗ ngồi nghênh đón chủ nhân, là một cái phụ nữ trung niên, thân hình thiên gầy, bộ dáng cao quý phong nhã, cười lộ lên thực hòa ái.

Tiêu Vũ lễ phép tính mà dùng non nớt mềm âm gọi nàng một tiếng, “Dì.” Thủy linh đôi mắt cong cong, dường như cũng ở chào hỏi.

“Ngoan ác, tiểu cục cưng ~ thật nhiều năm không gặp người đã lớn như vậy rồi.” Dương nữ sĩ hồi cười.

Tiêu Vũ hơi chút thẹn thùng mà cười một chút, má lúm đồng tiền lại rơi vào một bên.

Dương nữ sĩ đó là Ôn Ngữ Tiệp vị kia ban tổ chức lão hữu, hai người giao tình thâm hậu, từ sơ trung liền nhận thức đến hiện tại. Đáng tiếc Dương nữ sĩ cao trung tốt nghiệp sau bị cha mẹ bức hôn, thương nghiệp ích lợi hạ cùng mỗ có tiền công tử kết thân, hai năm sau có một cái hài tử.

Dương nữ sĩ mặt ngoài thoạt nhìn chính là phu nhân một cái, quá chính là chọc người đổ mắt nhật tử, nhưng hai người thành gia không đến 5 năm, ích lợi cùng chung rất cuộc giá trị sau, liền ly dị, Dương tiên sinh có khác tân hoan, cưới cái nơi khác tức phụ. Ly hôn sau hắn đem chính mình nửa phó thân gia đều cho Dương nữ sĩ, bao gồm kỳ hạ mấy gian loại nhỏ công ty, toàn về nàng thuộc.

Tuy rằng Dương nữ sĩ trung học tốt nghiệp sau bị cha mẹ bức hôn gả đi ra ngoài, nhưng Ôn Ngữ Tiệp cùng nàng hai người trong lúc

vẫn chưa chặt đứt liên hệ, mặc dù không phải thường xuyên ở chung ở bên nhau, chạm mặt khi vẫn là có thể trước sau như một thân thiện.

“Lão dương, ta vừa rồi thấy người nữ nhi, lớn lên thực xinh đẹp, cầm cũng đạn rất khá nghe.” Ôn Ngữ Tiệp cười nói, tay còn khoa tay múa chân một chút, “Trước kia xem nàng bắt quá như vậy tiểu một con, hiện tại đều yếu điệu thực nữ.”

Dương nữ sĩ đắc ý mà cười, phong tình đôi mắt lộ ra kiêu ngạo, “Đó là, tùy ta hảo giem.”

Ôn Ngữ Tiệp cười khúc khích, quả nhiên, lão bộ dáng, xú mỹ.

“Là là là, liền tùy người hảo giem. Không hổ là người, da mặt như vậy hậu.”

Hai người cười nói nhỏ, tựa như về tới ở vườn trường sinh hoạt, khe khẽ nói nhỏ, trò chuyện tình hình gần đây.

Dương nữ sĩ tuy rằng ly hôn, nhưng nàng thiên tính lạc quan, cùng nữ nhi lẫn nhau nâng đỡ sinh hoạt, hiện thực chẳng những không có đánh bại nàng, còn đem nàng đắp nặn thành kiên cường dũng cảm người, kiệt xuất nữ nhi chính là nàng tự hào đại biểu.

Tiêu Vũ ngoan ngoãn mà ngồi ở một bên, nàng biết các đại nhân nói chuyện, không thể xen mồm. Nàng có điểm buồn, còn có một chút nhàm chán, nhìn trống vắng sân khấu, nàng xoa xoa gương mặt, nhớ tới còn có cái gì dừng ở trong phòng không lấy.

Nàng tay nhỏ lôi kéo Ôn Ngữ Tiệp tư lự trường tụ, “Mommy.....”

Ôn Ngữ Tiệp thực mau phản ứng lại đây, quay lại thân quan tâm hỏi nàng, “Tiểu Trúc Tử, làm sao vậy, là tưởng thượng WC sao?”

“Mommy, ta có thể đi phòng lấy cái đồ vật sao?” Tiêu Vũ chớp chớp mắt, lộ ra một chút khẩn cầu ánh mắt.

Nàng quên lấy nàng “Bình an bao”, đó là một cái nhỏ nhỏ đồng tâm kết vòng tay, vẫn là nàng khi còn nhỏ bà ngoại đưa cho nàng, nàng yêu quý vô cùng. Vừa mới Ôn Ngữ Tiệp vì trước thời gian xuống dưới, hấp tấp gian nhất thời đã quên lấy. Tiêu Vũ ở vừa rồi liền nhớ ra rồi, chỉ là biểu diễn trên đường không có phương tiện nói, hiện tại có khe hở, nàng muốn đi trong phòng lấy.

“Ta quên lấy bà ngoại tặng cho ta bình an bao.....” Tiêu Vũ lộ ra một chút hạ xuống thần sắc, tựa hồ vô hình trung còn có một đôi lông xù xù lỗ tai gục xuống xuống dưới.

Dương nữ sĩ tò mò mà vọng lại đây, cảm thấy cái này tiểu cô nương mắt mát mát thời điểm..... Mạc danh giống chỉ đáng thương tiểu động vật?

Ôn Ngữ Tiệp tức khắc hiểu rõ, suy tư một lát, nhắc tới vai bao muốn cùng nàng cùng đi, “Chúng ta đây hiện tại cùng đi lấy đi? Chờ lát nữa lại trở về.” Mới vừa đứng dậy Tiêu Vũ lại nhéo nàng góc áo, nàng ngẩng đầu xem Ôn Ngữ Tiệp, “Ta có thể chính mình đi ạ..... Mommy cùng đi cùng nhau nói chuyện phiếm liền hảo.”

Ôn Ngữ Tiệp có điểm do dự, khách sạn này bảo an hệ thống cùng an toàn thì thoả nàng là hoàn toàn tin cậy, “Người xác định sao?”

Tiêu Vũ mạnh mẽ gạt đầu, má lúm đồng tiền rơi vào hai má, “Ân! Ta có thể.”

“Hảo đi, cẩn thận một chút, không cần tùy tiện cùng người xa lạ đi, người khác cho người đồ vật không cần lấy, biết không?” Ôn Ngữ Tiệp than nhỏ khẩu khí, dặn dò nàng.

“Đã biết.” Tiêu Vũ gạt gạt đầu, thật cẩn thận mà đem phòng tạp nạm ở lòng bàn tay.

Thu Tử Tân mới từ toilet ra tới, đồng dạng màu trắng gạo giày đế bằng đập lên sáng đến độ có thể soi bóng người gạch men sứ thượng, da bạch mạo mỹ, cử chỉ đoan trang khéo léo, chính là tiểu

thư khuê các khí chất. Bên cạnh có vài cá nhân nhìn không chớp mắt nhìn chằm chằm nàng, nàng lễ phép mà hồi cười.

Nàng đi vào cửa thang máy chỗ, duỗi tay ấn vách tường trên mặt bay lên kiện, hoạt khai chủ màn hình, dùng di động xem tin tức.

Khách sạn đèn tường tản ra vàng nhạt quang, nàng thấp mi mắt, lông mi mật mà kiều, ở tầm mắt hình thành nhàn nhạt bóng ma.

Thang máy “Đình” một tiếng, ý bảo tới rồi, Thu Tử Tân bên cạnh không có người chờ thang máy, nàng rũ xuống di động, bước ra chân dài, không nhanh không chậm mà đi vào.

Tiêu Vũ cùng Ôn Ngữ Tiệp vì tham dự lần này diễn tấu hội, từ nguyên lai Q thị đi tới nơi này, khách sạn là mua phiếu khi bao giới đi vào. Tiêu Vũ nhớ rõ chính mình phòng ở 16 lầu, 128 hào.

Khách sạn trong nhà hoàn cảnh tuyệt đẹp, trên mặt đất đá cẩm thạch gạch men sứ từ mặt đất phô đến tứ phía vách tường, vách tường mặt treo nghệ thuật vẽ xấu họa tác, các góc đều sẽ bày biện một cái cao ngất bồn hoa, khắp nơi có thể thấy được rực rỡ muôn màu bài trí phẩm, trong phòng còn truyền phát tin ôn nhã phục cổ âm nhạc sẵn bối cảnh.

Diễn tấu hội là làm ở đại đường sảnh ngoài lúc sau, chi gian cách trong nhà tiệm cơm, là cố ý vì tổ chức hoạt động sở xây dựng phong bế không gian, Tiêu Vũ từ cửa sau đi ra, đại sảnh chùm tia sáng mắt sáng, nàng mông một chút đôi mắt.

Thư hoãn sau nàng bắt đầu đi theo trần nhà treo bằng hướng dẫn tìm thang máy, nàng đi ở trên mặt đất, còn có thể xuyên thấu qua gạch men sứ thấy chính mình ảnh ngược.

Nàng ăn mặc Thúy Hoa váy, cả người dường như bụi hoa trộm đi ra tới tiểu tinh linh, nàng tìm kiếm, trải qua nhà ăn cửa, nghe thấy được một tia mùi hương.

Đứng ở trước cửa viên chức thấy nàng, cúi người hỏi nàng, thái độ hòa ái, “Khách nhân, có cái gì có thể làm ta giúp người sao?” Vẫn là chức nghiệp tươi cười.

Tiêu Vũ hướng tiệm cơm bên trong nhìn liếc mắt một cái, hai tay bồng ở sau người giảo ngón tay, có điểm ngưng ngưng nói, “Ta muốn biết..... Thang máy ở nơi nào?” Nàng ngưng ngưng mà ngừng đầu nói với hắn.

Viên chức cười cùng nàng chỉ lộ, nói là trải qua tiệm cơm lúc sau, quả cái cong là được.

Tiêu Vũ gật gật đầu nói lời cảm tạ, y theo hắn chỉ thị đi đến.

Kỳ thật thang máy thiết bị trí đặt ở nhiều chỗ, mà ly Tiêu Vũ gần nhất chính là thiết lập tại chỗ rẽ chỗ, nàng tiểu nện bước đi tới, góc tường bãi một chậu mô phỏng tán đuôi quỳ.

Tiêu Vũ thăm dò, vì rốt cuộc tìm được thang máy mà vui sướng, nhưng còn không có tới kịp lộ ra tươi cười, nàng liền luống cuống, nàng phát hiện cửa thang máy vào giờ phút này đã chuẩn bị đóng lại, mà chính mình định là không còn kịp rồi!

Thu Tử Tân diễn tấu xong tường về trước khách sạn phòng, đổi thân so hươu nhàn nhẹ nhàng quần áo, nàng ấn 14 tầng lầu sau lại ấn thượng đóng cửa kiện, chuyên chú xem di động tin tức, cũng không có chú ý tới bên ngoài động tĩnh.

Khá vậy không biết sao, như là trong lòng chợt có dặt vòng, nàng ngược mắt vọng liếc mắt một cái bên ngoài khi, vừa lúc thấy một cái vệt vãi tiểu thân ảnh.

Nàng tay mắt lạnh lẽo, thả khoảng cách ấn phím không xa, mảnh dài bàn tay triển qua đi, lập tức ấn xuống mở cửa kiện.

Cửa thang máy ở đóng lại trên đường bỗng chốc dừng lại, rồi sau đó chậm rãi hướng hai bên thối lui.

Tác giả có lời muốn nói: [chú]: BỔn văn cơ bản không có lỗi, song khiết đặng đại nhưng an tâm dùng ăn.

Còn có chúng ta tôn chỉ: Bánh ngọt nhỏ!!!

Ngày mai tiếp tục.

Chương sau hai người tương ngộ 0v0

3.Chapter 3

Tiêu Vũ trơ mắt mà nhìn, chỉ còn một tay chường đại cửa thang máy khe hở mà chán ngán thất vọng, nàng cho rằng bỏ lỡ thời cơ, nhưng cửa thang máy bỗng nhiên một đống, theo sau lại lần thứ hai chậm rãi kéo ra, nghênh đón nàng.

Tiêu Vũ con người đều sáng vài phần, bước nhanh đi vào thang máy, tưởng cấp bên trong người cảm ơn.

“Cảm ơn.....” Tiêu Vũ cúi đầu nói, thanh âm còn ngân mới vừa rồi rồi loạn một tác vuông mà có điểm suyễn, ngẩng đầu trông thấy là tiên nữ tử tử, hơi không thể giác mà sửng sốt một chút.

“Không khách khí.” Thu Tử Tân cười mắt hơi hơi một loạn, nội tâm cũng có một chút kinh ngạc, là mới vừa rồi ở dưới đài tiểu nữ hài.

Đĩnh xảo.

Vừa rồi khoảng cách quá xa, không có thấy rõ, hiện tại gần, phát hiện đối phương so trong tưởng tượng muốn tiểu chỉ một chút.

Vóc dáng tiểu xảo, ăn mặc màu hồng nhạt âu phục váy, thân mình đều còn chưa kịp nàng vòng eo như vậy cao, nói chuyện lên mềm mại. Ngũ quan thực rõ ràng, đôi mắt rất sáng, nháy con người giống như sẽ đem ngôi sao bắn ra tới.

Cửa thang máy bình tĩnh mà đóng, không có người ra vào, trong nhà chỉ có Tiêu Vũ cùng Thu Tử Tân hai người. Tiêu Vũ hướng tầng lầu kiện đi đến, nàng phòng ở 16 tầng.

Nàng ngửa đầu nhìn chằm chằm ấn phím, tầng lầu kiện thiết lập tại bên tay phải, chỉ có hai bài, 16 tầng viên kiện vị trí có điểm cao, nàng duỗi tay thử một chút, lướt qua 14 hồng vòng, ngón tay miễn cưỡng cưỡng mới có thể đụng tới 15 viên kiện, ly 16 còn có một tiểu tiết.

Tiêu Vũ thoáng bĩu môi: “.....”

Đem nàng một loạt động tác thu hết đáy mắt Thu Tử Tân không tự giác mà cong mặt mày, ấn tức màn hình di động, nghĩ muốn hay không giúp nàng ấn một chút?

Thu Tử Tân nhìn tiểu nữ hài râu rĩ bóng dáng, tựa hồ bị tổn thương cân não, nhưng nàng vẫn là quyết định thử lại, nàng nhón mũi chân, mượn mà ngón tay chuẩn xác không có làm mà ấn ở 16 tầng viên kiện.

Bao vây lấy 16 vòng tròn sáng lên màu đỏ.

Ấn tới rồi!

Tiêu Vũ có điểm nho nhỏ cảm giác thành tựu, nhưng lại không thể biểu hiện đến quá rõ ràng, xoay người thấy Thu Tử Tân đối với nàng cười, nàng lại có điểm ngượng ngùng, dời bước thang máy nội sườn đi đến.

Thang máy cách cục rộng mở vừa phải, Tiêu Vũ đứng ở thang máy bên trái góc, Thu Tử Tân trường thân ngọc lập ở trung ương, hai người không gần không xa, gãi đúng chỗ ngứa khoảng cách.

Thu Tử Tân ăn mặc liền thân váy là vô tay áo, lộ ra nàng mảnh khảnh cánh tay, không có bất luận cái gì thịt thừa, làn da cũng thực bạch, giống sữa bò giống nhau.

Nàng rử tại bên người trong tay di động truyền đến âm báo tin nhắn, nàng khải lượng hắc bình, giao diện biểu hiện một cái tin tức phát tới, nàng điểm tiến WeChat khung thoại, đánh chữ phát qua đi.

Trong không khí có đạm bạc thanh hương vị từ từ tản ra, như là mùi hoa, không biết có phải hay không Thu Tử Tân trên người nước hoa vị. Rất dễ nghe, Tiêu Vũ thực thích này cổ ngọt thanh vị.

Giống như có vô số đóa hoa khai ở nàng nội tâm gian.

Thu Tử Tân lại lại trở về một cái tin tức sau, điếm trở về mới vừa rồi nhìn đến một nửa tin tức giao diện, là về lừa bán nhi đồng, chân thật trường hợp, vẫn là phát sinh ở sắp tới, xem đến nàng nhìn thấy ghê người, đơn giản lại lần nữa ấn hắc màn hình.

Lúc này thang máy lên tới 10 tầng lầu tạm dừng xuống dưới, có hai cái nam nhân nâng hôi màu nâu dương cầm đi đến, Thu Tử Tân ở một bên ấn mở cửa kiện, Tiêu Vũ tự động thối lui một bên, đằng ra không gian.

Hai vị nhân viên công tác gặp qua Thu Tử Tân, lễ phép mà trí tạ, “Ấn tầng dưới cùng, cảm ơn người, Thu tiểu thư.”

Thu Tử Tân hàm chứa cực thiện cười, tinh xảo ngón tay điếm ở tầng lầu G thượng, “Không khách khí, này không tính cái gì.”

Một đài lập thức dương cầm cùng hai cái nam nhân, còn có đàn tỳ gia nhập, không gian bị bắt rút nhỏ không ít.

Tiêu Vũ đứng ở Thu Tử Tân bên cạnh, Thu Tử Tân dáng người nhỏ dài, khuôn mặt giảo hảo, khí chất cao nhã, mà bên cạnh tiểu nữ hài hàm răng môi hồng, hai tròng mắt doanh doanh thu thủy, đứng chung một chỗ chợt vừa thấy đặc biệt đẹp mắt.

Hai vị nhân viên công tác yên lặng gật đầu, thập phần tán đồng ý nghĩ của chính mình.

Tiêu Vũ ly Thu Tử Tân gần, kia cổ ngọt mùi hương tự nhiên cũng mùi thơm ngào ngạt lên.

Trên đỉnh đầu truyền đến “Đỉnh” một tiếng, 14 tầng lầu hồng vòng tự động tắt.

Thu Tử Tân vốn là muốn bước ra chân đi ra ngoài, nhưng nàng cúi đầu nhìn liếc mắt một cái tiểu nữ hài, lại dùng dư quang nhìn bên cạnh hai cái tráng hán, mảnh khảnh mắt cá chân chậm chạp không có di động.

Trong đầu bỗng nhiên liền có vừa rồi kỳ kỳ quái quái tin tức xông ra.....

Thang máy tự nhiên ở 14 tầng lâu dừng lại, cửa mở ra, đợi đều không có người ra vào, lại lần thứ hai an tĩnh mà khép lại.

Tiêu Vũ có điểm tò mò, không có người muốn đi này lâu nói, là ai ẩn?

Nàng còn chưa nghĩ ra cái mầm, 16 tầng lâu đã “Đình” một tiếng.

“Ngượng ngùng, mượn quá một chút.....” Mềm đến giống kẹo bông gòn thanh âm ở thấp độ cao so với mặt biển toát ra, hai vị nhân viên công tác đem đặt ở trước cửa cầm tòa hướng một bên hoạt động, Tiêu Vũ nhỏ giọng nói tạ, tiểu nện bước mà đi ra ngoài.

Thang máy đối diện khách sạn phòng hành lang, Tiêu Vũ ở trái thăm hành lang đi tới, tầm nhìn nàng một chút chậm rãi thu nhỏ, cơ hồ liền phải tiểu được hoàn toàn biến mất không thấy.

Thu Tử Tân ma xui quỷ khiến, tiến lên ấn xuống mở cửa kiện, trán cửa ải đến không sai biệt lắm môn lại lại lần nữa ấn khai.

Nàng chân dài một mại, đi ra ngoài.

Hai vị nhân viên công tác nhìn nàng thao tác: “.....”

Thu Tử Tân mới ra thang máy, lại cảm thấy chính mình như vậy mới là cái biến thái theo dõi cuồng.

Nhưng như thế nào sẽ có gia trưởng như vậy yên tâm mà làm một cái tiểu hài tử ở khách sạn đi đâu? Cho dù là bảo an hệ thống nghiêm thận dưới tình huống, cũng không thể đi.....

Nàng vì chính mình hành vi cảm thấy vô ngữ, hơi hơi thở dài, hướng phía sau thang máy nhắc nhở nhìn lại, màu đỏ dây số đã ở từng bước đi xuống, ly tầng này càng ngày càng xa.

Thu Tử Tân: “.....”

Trong tay di động bỗng nhiên vang lên.

Nàng tiếp khởi điện thoại, hướng thang máy bên góc đi đến, “Dương nữ sĩ?” Dễ nghe tiếng nói từ miệng nàng thổ lộ ra.

Thu Tử Tân dựa vào góc, phía sau là một phiến cửa kính, cửa sổ bị khách sạn công nhân rửa sạch đến sạch sẽ tỏa sáng, ngoài cửa sổ ánh sáng thấu tiến vào, chiếu vào Thu Tử Tân trên người.

“Ân, đêm nay sao? Ta khả năng không quá phương tiện, nếu không làm Ôn a di ngày mai lại đến? Hoặc là ngài có thể đem điện thoại cấp Ôn a di, ta tự mình cùng nàng nhận lỗi.” Thu Tử Tân uyển cự nói.

Nàng mấy ngày trước đây mới từ Boston đáp mười mấy giờ chuyến bay bay trở về, còn có điểm đảo sai giờ, hiện tại khó tránh khỏi có điểm mệt mỏi, nàng tối nay là tưởng hảo hảo nghỉ ngơi một phen.

Thu Tử Tân nói chuyện trong lúc hướng hành lang chỗ ngó vài mắt, nàng tay phải cầm điện thoại, thanh âm ôn hòa đến giống như thủy, “Không cần sao? Vậy được rồi, làm Ôn a di ngày mai lại đến Q thị đi, đến lúc đó ta nhất định sẽ hảo hảo chiêu đãi nàng.” Dẫn tấu hội là làm ở thành phố S khu khách sạn, các nàng nguyên bản thành thị ở Q thị.

Thu Tử Tân biết vị này Ôn a di là nàng mẫu thân nhiều năm bạn tốt, hai vị hồi lâu không thấy, lần thứ hai gặp lại đương nhiên là ước gì trắng đêm trường đàm, nàng cũng không nghĩ quét mẫu thân hưng, quyết định đem ngày mai chuẩn bị cùng bạn tốt đi ra ngoài hành trình hoãn lại.

Dương nữ sĩ mới vừa rời cho nàng đã phát hai lần tin tức, hỏi nàng ý kiến, suy xét đến nàng chuyển ngồi máy bay dài đến mấy cái giờ mới đến nơi này, yêu cầu nghỉ ngơi, mỗi mệt nói thoán môn có thể hoãn lại.

Tiêu Vũ dùng phòng tạp mở cửa sau vào phòng cầm đồng tâm kết, vui vẻ mảnh đất xoay tay lại cổ tay trung. Nàng không nghĩ tới trên đường hội ngộ thượng tiên nữ tử tử, nàng một mặt từ phòng rời khỏi tới đóng cửa lại, một mặt mặc niệm tên nàng.

“qiu zhi xin?” Cửa phòng đóng lại sau tự động khóa lại.

Là cái gì qiu a? Là zhi vẫn là zi đâu?

Nàng cau mày rồi rầm nói, giữa mày nổi lên cái tiểu ngọn núi.

Tiêu Vũ còn đang suy nghĩ như thế nào đưa tiên nữ tử tử tên, liền nghe thấy được một phen dễ nghe thanh âm, mềm nhẹ thả nhỏ giọng quanh quần ở hành lang cuối.

“Kia ngài quả điện thoại đi. Gặp lại sau, không cần cùng Ôn a di nói chuyện phiếm liêu đến quên ta ác.” Thu Tử Tân dựa vào bên cửa sổ, từ Tiêu Vũ góc độ xem qua đi nàng là nghịch quang, khoe miệng còn ngậm cười.

Kia một màn giống mùa xuân, bị gió thổi động hoa hạt, khắp nơi rơi tại trên cỏ.

Chờ đợi nó luôn có một ngày chui từ dưới đất lên nảy mầm.

Thu Tử Tân treo điện thoại, chú ý tới Tiêu Vũ ánh mắt, đáy lòng nguyên bản hơi hơi bối rối bỗng nhiên tiêu tán mà đi, nàng đến gần nàng bên người, hỏi nàng, “Mẫu thân ngươi đâu? Chỉ có ngươi một người đi lên sao?”

Tiêu Vũ trong lòng không rõ nàng vì cái gì cũng ở chỗ này, lắc lắc đầu, “Không có, mommy ở cùng nàng bạn tốt nói chuyện phiếm, ta không nghĩ quấy rầy các nàng.”

Nói chuyện bộ dáng còn có một chút tiểu đại nhân buồn bực không vui là chuyện như thế nào?

Thu Tử Tân ấn thang máy giảm xuống kiện, chờ đợi trên đường nhìn đứng ở một bên vóc dáng nhỏ, đuôi lông mày nhíu một chút ý cười, “Người tên là gì?”

“Ta kêu Tiêu Vũ.” Tiêu Vũ nhớ rõ mụ mụ cũng nói qua người xa lạ hỏi chuyện không thể hỏi, nhưng nàng cùng tiên nữ tử tử chạm vào nhiều như vậy thứ mặt, tiên nữ tử tử cũng lớn lên không giống người xấu, hẳn là..... Không có quan hệ đi.

“Tiểu... Vũ?” Thu Tử Tân ở không trung khoa tay múa chân “Tiểu” tự.

“Không phải!” Tiêu Vũ cổ cổ gương mặt, giống như có điểm tên bị nhận sai buồn bực.

“Là Tiểu Trúc Tử tiêu, không phải lớn nhỏ tiểu lạ.” Tiêu Vũ ngửa đầu nhìn nàng nói, bên phải gương mặt má lúm đồng tiền rơi vào một chút.

Thu Tử Tân cười cười, loan hạ lưng đến, mặc phát theo nàng hành động từ trên vai trượt xuống dưới một chút. Nàng cong thân mình, giơ ra bàn tay tâm cho nàng, ý bảo nàng viết xuống.

Nàng cao nhị tốt nghiệp sau liền đi Boston niệm âm nhạc học viện, tiếng Trung cơ sở nhiều ít có điểm khiếm khuyết, nàng không quá lý giải Tiêu Vũ ý tứ, đó là ngồi xổm xuống thân làm nàng cho chính mình viết.

“Là cái dạng này ~” Tiêu Vũ nữ thanh nữ khí mà cho nàng viết, giống cái có kiên nhẫn tiểu lão sư giống nhau.

Viết xong sau Thu Tử Tân thật dài ác ~ một tiếng, gằn gủi mà nhìn nàng miệng cười, mới phát hiện nàng có má lúm đồng tiền.

Thực đáng yêu sao.

“Nhớ kỹ.” Thu Tử Tân cong cong cười mắt, ngoan ngoãn đến giống cái đê tử tốt.

Thang máy cũng “Đình” một tiếng tới, hai người cùng nhau đi vào đi. Bên trong còn đứng một đôi phu thê, thoạt nhìn rất ân ái.

“Người đi đê mấy tầng?” Thu Tử Tân đi vào thang máy hỏi nàng, vốn định duỗi tay đi ấn tầng lầu, tay ở không trung dừng một chút.

“Ta đi tầng dưới chót.” Tiêu Vũ nháy đôi mắt hỏi nàng.

“Cùng nhau á.” Thu Tử Tân mỉm cười thu hồi tay, sau này lui lại mấy bước, “Muốn giúp ta ấn sao?”

Này người ở bên ngoài trong mắt, đại khái chỉ là một kiện lại đơn giản bất quá một sự kiện, nhưng ở tiểu hài tử trong mắt, đương một cái đại nhân hướng nàng gửi đi “Thỉnh cầu” khi, chính mình có thể làm được đến nói, cái kia cảm giác thành tựu chính là sẽ phiên tốt nhất mấy chục lần a!

“Ân!” Tiêu Vũ vui vẻ gật đầu, hơi hơi nhảy nhót ấn xuống G kiện, nhìn sáng lên hồng vòng sau quay lại đầu nhìn Thu Tử Tân, sáng ngời đôi mắt nháy, tựa hồ ở cầu khen ngợi cầu khen.

Thu Tử Tân đọc đã hiểu nàng trong mắt một chút tiểu chờ đợi, “Cảm ơn người, Tiêu Vũ, giúp ta cái này vội.” Chân thành mà mỉm cười cười.

“Không khách khí!” Tiêu Vũ che giấu không được này phân vui vẻ, mỹ tư tư mà đối nàng trở về hai cái đáng yêu má lúm đồng tiền.

Đứng ở một bên phu thê nhìn một lớn một nhỏ, cho rằng nàng hai là cảm tình muốn tốt tử muội, mạc danh lộ ra vui mừng tươi cười, có điểm cảm thán nếu là nhà mình thiên kim cũng như vậy ngoan thì tốt rồi.

Tới rồi tầng dưới cùng sau, hai người cùng nhau đi ra ngoài đi ra ngoài, Tiêu Vũ chưa kịp hỏi tiên nữ tử tử tên đến tột cùng như thế

nào viết, quay lại đầu nhìn lên Thu Tử Tân đã tránh ra.

Thu Tử Tân riêng hướng một khác giá thang máy phương hướng đi đến, nàng chờ thang máy giảm xuống, nguyên bản còn đang suy nghĩ chính mình không phải muốn đi trong phòng đổi thân quần áo sao, như thế nào tới rồi hiện tại lại là ở chỗ này?

Nhưng nàng nhớ lại tiểu nữ hài tươi cười, cũng không cảm dặt một tia khóe miệng, nàng quay người lại nhìn tiểu nữ hài hướng diễn tấu đại sảnh đi đến, cảm thấy chính mình xen vào việc người khác tựa hồ cũng không có gì không tốt.

Nghĩ mới vừa rời tình cảnh khi, Thu Tử Tân phía sau truyền đến giọng nam, trầm thấp thả có từ tính, “Tử Tân?”

Thu Tử Tân xoay người, thấy là Cố Bắc Thần, trở về hẳn một cái cười nhạt, “Bắc Thần.”

Thu Tử Tân cùng Cố Bắc Thần hai người là đại học bạn cùng trường, Cố Bắc Thần so Thu Tử Tân cao nhất niên cấp, sớm chút ra xã hội, nhận thức nhiều năm, xem như lão bằng hữu. Cố Bắc Thần gia tộc xí nghiệp là làm âm nhạc học viện, Thu Tử Tân mới vừa đọc xong tiến sĩ tốt nghiệp, thực mau liền tới tương trợ lão hữu tham dự lần này từ thiện hoạt động.

“Vừa rồi ở trên đài biểu hiện rất khá.” Cố Bắc Thần lớn lên thanh tuấn, ngũ quan đoan chính thâm thúy, mày rậm mắt to, cười rộ lên phong độ nhẹ nhàng.

Thu Tử Tân cười nhạt hồi hắn, “Cảm ơn khích lệ.” Cố Bắc Thần so Thu Tử Tân cao hơn một cái đầu, hai người đứng chung một chỗ chính là trai tài gái sắc, trời sinh một đôi, trải qua người ngoài đều nhìn không được hướng nơi này nhiều ngó liếc mắt một cái.

Cố Bắc Thần lơ đãng mà đánh giá nàng, nhớ tới một sự kiện, “Đúng rồi, ta hướng người đưa ra ý kiến người suy xét đến thế nào?”

“Tới ta học viện làm giáo sư.” Cố Bắc Thần nghiêng mắt nhìn Thu Tử Tân, nàng ngũ quan thanh tú, không sắc bén, là làm người nhìn thực thoải mái thực tự nhiên mỹ lệ.

Cố Bắc Thần âm nhạc học viện ở nội địa hơi có chút danh khí, hơn nữa năm gần đây vẫn luôn hướng sườn núi thượng bò lên, tin tưởng sau đó không lâu, có thể trực tiếp đánh vào nơi khác thị trường. Huống hồ hẳn cho Thu Tử Tân giá cả, tuyệt đối so với bên ngoài học viện cao hơn gấp mười lần, hẳn tự nhận là không có đại tài tiểu dụng nàng mới là.

Thu Tử Tân trầm ngưng trong chốc lát, không có trực tiếp trả lời hẳn, ngược lại là thay đổi cái đề tài, “Cố tổng đi đệ mấy lâu?”

Cố Bắc Thần buồn bực nàng xưng hô, nhưng vẫn là trả lời nàng, “18 tầng lầu.”

“Ác, chúng ta bắt đồng lộ.” Thu Tử Tân quay đầu tới nhìn hẳn, cười nhạt một chút.

Một ngữ hai ý nghĩa, uyển chuyển mà cự tuyệt hẳn.

Diễn tấu hội sau khi kết thúc, Tiêu Vũ cùng Ôn Ngữ Tiệp về trước Q thị, thành phố S cùng Q thị khoảng cách không xa, hai cái giờ xe trình liền có thể tới. Khách sạn chuyên môn phái tài xế cùng xe tải đưa các nàng trở về thành.

“Hôm nay có mệt hay không? Muốn hay không trước ngủ một lát? Tới rồi mommy lại đánh thức người.” Ôn Ngữ Tiệp nhìn Tiêu Vũ nửa híp đôi mắt, xoa xoa nàng đầu, từ ba lô lấy ra mao nhung áo khoác, khoác ở trên người nàng.

“Ân.....” Tiêu Vũ mơ hồ nhắm mắt lại, ở mờ nhạt màu cam dưới bầu trời, an ổn mà vào miên.

Đãi nàng lại lần nữa mở mắt ra sau, đã là tới rồi cửa nhà.

Ôn Ngữ Tiệp ôn nhu đem nàng đánh thức, ôm nàng xuống xe, tài xế thể các nàng bắt lấy rương hành lý, chuyên nghiệp mà khom lưng, “Cảm tạ ngài quang lâm chúng ta khách sạn, hoan nghênh lần sau lại đến.”

Ôn Ngữ Tiệp gật đầu trí tạ, Tiêu Vũ tuy rằng vẫn là vậy, nhưng miễn cưỡng thanh tỉnh không ít, tự giác mà nói muốn chính mình đi vào đi.

Ôn Ngữ Tiệp mới vừa buông nàng, trong nhà quản gia liền vội vàng từ trước trong viện đầu đuổi ra tới, vội vàng tiếp nhận Ôn Ngữ Tiệp trong tay rương hành lý, “Phu nhân.”

“Ân.” Ôn Ngữ Tiệp ứng thanh, xem một cái Tiêu Vũ, “Chờ lát nữa mang Tiểu Trúc Tử đi rửa mặt, nàng có điểm mệt nhọc.”

“Là, phu nhân.” Đi theo quản gia phía sau tiểu thư đáp.

Tiêu Vũ uống lên nước ấm liền đi rửa mặt một phen, buồn ngủ nhưng thật ra bị tẩy đi không ít, nàng đổi thân miên nhung áo ngủ sau đi phòng khách, vừa lúc nghe thấy Ôn Ngữ Tiệp ở trò chuyện.

Ôn Ngữ Tiệp ngồi ở hai người trên sofa, cười cùng đối phương trò chuyện, “Đúng vậy..... Người trước kia a, gan quá lớn, cũng dám.....” Tựa hồ là cùng Dương nữ sĩ trò chuyện, hai nữ nhân một khi khai lời nói tấp tể, đại khái có thể liêu cái suốt đêm.

Tiêu Vũ ôm một sừng thú thú bông, ở Ôn Ngữ Tiệp bên cạnh ngồi xuống.

Lặng lạng mà ở bên người nàng đợi, cũng không quấy rầy, không âm ỉ.

Ôn Ngữ Tiệp cùng lão hữu liêu đến vui vẻ, nhất thời không có chú ý tới thời gian, chờ nàng ngẩng đầu nhìn phía treo ở phòng khách đồng hồ khi, nàng nhanh chóng quay lại đầu nhìn về phía Tiêu Vũ.

Tiểu nữ hài đầu thấp thấp, tựa hồ buồn ngủ thực nùng, nhưng nàng không nói gì thêm, nàng đang đợi nàng cùng nhau lên lầu ngủ.

Cũng không biết nàng đợi bao lâu.

Ôn Ngữ Tiệp mềm lòng mềm, cùng Dương nữ sĩ nói vài câu, “Kia ngày mai thấy, đã khuya, nữ nhi buồn ngủ, ta trước treo.”

Tiêu Vũ mơ mơ màng màng tội phạm quan trọng buồn ngủ, đỉnh đầu tâm bỗng nhiên có ôn nhu xúc cảm, nàng ngẩng đầu, Ôn Ngữ Tiệp có điểm hồ thẹn nói, “Tiểu Trúc Tử, chúng ta cùng đi ngủ đi.”

“Ngày mai còn muốn đi nhà người khác làm khách đâu.” Ôn Ngữ Tiệp ôn cười nói.

Tiêu Vũ nửa híp đôi mắt lộ ra một chút lòng hiếu kỳ, thanh âm thực mềm, “Đi ai gia?”

Ôn Ngữ Tiệp bỗng muốn buột miệng thốt ra nói là Dương nữ sĩ gia, nhưng nàng dừng một chút, cong cong đẹp đôi mắt.

“Đi tiên nữ tử tử gia a.”

Tác giả có lời muốn nói: Thu · không hảo hảo đáp thang máy · Tử Tân

Hai bên ma ma đều nhận thức lạ, chỉ là Thu Tiểu Tân cao trung tốt nghiệp sau liền xuất ngoại, không có cùng Tiêu Vũ đã gặp mặt.

Ngày mai tiếp tục càng.

Cho chính mình cổ vũ, cố lên hắc!

4.Chapter 4

Q thị mùa hạ đi tới kết thúc, trên ngọn cây cành lá thông thả mà dung tiến một chút màu vàng, thanh hoàng đan xen, xa xa xem tựa như một bộ tranh phong cảnh.

Giữa trưa thời gian, Tiêu gia đại trạch ngoài cửa dừng lại một chiếc nham phong hắc xe hơi, Ôn Ngữ Tiệp ăn mặc bộ màu trắng quần trang đứng ở tiền viện cửa, cả người ở thái dương phía dưới có vẻ khí chất tuyết trần, nàng nắm Tiêu Vũ lên xe, tài xế ở bên trong chờ đã lâu.

Ôn Ngữ Tiệp ở cùng tài xế công đạo địa chỉ.

Tiêu Vũ hiện tại ăn mặc màu vàng Thúy Hoa váy, Ôn Ngữ Tiệp lo lắng bên trong xe điều hòa quá thấp, cầm bên trong xe dự phòng áo khoác cho nàng khoác. Tiêu Vũ nháy đôi mắt nhìn nàng, trên mặt da thịt trắng nõn, đôi mắt đặc biệt lượng, “Mommy..... Chúng ta là muốn đi đâu?”

Ôn Ngữ Tiệp ở điểm bá ca khúc, ngón tay ở trên màn hình di động điểm đánh, tuyển đầu lam điều chậm ca. Trầm ổn đàn cello thanh chậm rãi ở bên trong xe lan tràn mở ra.

“Ân? Tối hôm qua không phải nói sao, chúng ta đi tiên nữ tỷ tỷ gia a.” Ôn Ngữ Tiệp trả lời.

Tiêu Vũ xoa nhẹ một chút mặt, cảm thấy có điểm không thể tưởng tượng.

Nàng như thế nào thật sự sẽ đi tiên nữ tỷ tỷ gia?

Tối hôm qua nghe mommy nói thời điểm, nàng còn tưởng rằng là chính mình ngủ gà ngủ gật đánh mông vòng, nghe lầm.

May mắn Ôn Ngữ Tiệp kế tiếp nói giải đáp nàng nghi hoặc.

“Tiên nữ tỷ tỷ đâu, là Dương nữ sĩ nữ nhi, nàng phía trước đi nước ngoài niệm đại học, cho nên mấy năm gần đây các người vẫn luôn không đụng tới mặt.” Ôn Ngữ Tiệp ôn cười, trong tay mở ra bình thủy, hô hô bên trong bạch khai, đảo một chút ở chén nhỏ trung, đưa cho Tiêu Vũ.

Tiêu Vũ tiếp nhận ly nước, “Cảm ơn mommy.” Nàng học tập Ôn Ngữ Tiệp mới vừa rời hành động, dầu cái miệng nhỏ, hướng nước ấm thổi khí.

Đáy lòng có một cây huyền bị đấng tiểu độ cung, Tiêu Vũ má lúm đồng tiền rơi vào một bên.

Nàng nhìn ngoài cửa sổ xe nãi trời xanh không, như là một ly sữa bò ở trên trời đánh nghiêng, vụng nhuộm thành nãi màu lam bộ dáng, còn có mấy đóa cừu vân ở chậm rãi phiêu.

Nàng có một chút tiểu chờ mong.

* * *

Đến Q thị khu biệt thự ngoại, bảo an thấy Ôn Ngữ Tiệp tài xế sau liền thả hành, Dương nữ sĩ sáng sớm liền công đạo hẳn, bảo an đổi chiếu biển số xe sau mở ra hàng rào. Xe sử nhập vùng ngoại thành nội, mấy năm gần đây Dương nữ sĩ dọn tân gia, Ôn Ngữ Tiệp cũng là lần đầu tiên tới, nàng phát WeChat cấp Dương nữ sĩ hỏi số nhà.

Dương nữ sĩ đã phát cái định vị cho nàng, hơn nữa số nhà: 【 chờ người chờ đến hoa nhi đều khô héo. Tình yêu + khô héo đóa hoa 】

Ôn Ngữ Tiệp rĩ mi cười cười, trêu ghẹo hỏi nàng: 【 ngày mai đưa tòa hoa viên bồi thường người? 】

Phát xong tin tức sau nàng cùng tài xế báo biển số nhà.

So sánh với Dương nữ sĩ tuổi còn trẻ liền kết hôn sinh con, Ôn Ngữ Tiệp cả đời này phần lớn đều phó chư ở sự nghiệp thượng, nàng ở công ty trung nỗ lực phấn đấu, đánh đến 30 tuổi cuối cùng làm ra điểm thành tích.

Tuổi trẻ nàng sự nghiệp tâm trọng, nhưng cũng đồng dạng nhiệt tình yêu thương sinh hoạt. Ở công giả khi nàng lựa chọn một mình lữ hành, một người đến thế giới các nơi đi một chút nhìn xem, cũng

đúng là ở lần nọ lữ trình trung, cùng Tiêu tiên sinh tới tròng mỹ lệ tình cờ gặp gỡ.

Hai người ăn nhip với nhau, là phu thê càng là tri kỷ, tuổi cũng gần, nhận thức nửa năm sau liền kết hôn, một năm sau liền có Tiêu Vũ. Tiêu tiên sinh là Hoa Kiều, nhưng vẫn luôn sinh hoạt ở hải ngoại, hai người khoảng cách trước sau quá xa. Trước mắt hai người đều ở nơi khác công tác, Ôn Ngữ Tiệp đem Tiêu Vũ an trí ở chỗ này, ngẫu nhiên mới có thể trở về xem nàng.

“Vì cấp nữ nhi càng tốt sinh hoạt mà giao tranh.” Đây là Tiêu tiên sinh nói, bọn họ một tuần sẽ cho Tiêu Vũ video trò chuyện vài lần, bình thường liêu không đến mười phút đã bị khách hàng đánh gãy.

Màu đen xe hơi ở mỗi gian song tầng biệt thự trước dừng lại, bạch cương đại môn tự động mở ra, nghênh đón lão hữu đã đến.

Ôn Ngữ Tiệp nắm Tiêu Vũ xuống xe, tài xế biên giúp nàng từ sau thùng xe lấy ra trái cây lễ rỏ hỏi nàng, “Phu nhân, yêu cầu ta ở chỗ này chờ ngài sao?”

Ôn Ngữ Tiệp ấn xuống bên trong xe tự động đóng cửa cái nút, sửa sang lại Tiêu Vũ quần áo, “Không cần, người trước lấy xe đi rửa sạch một phen đi. Hảo ta sẽ thông tri người.”

“Tốt, phu nhân.”

Dương nữ sĩ ngồi ở trên sofa chờ đợi đã lâu, rốt cuộc nghe thấy được bên ngoài động tĩnh, nàng nhanh chóng mà đứng dậy, đứng ở cửa nhìn đến Ôn Ngữ Tiệp liền đặc tưởng niệm, “Lão ôn, người rốt cuộc tới!”

Đang ở đem trà bánh từ phòng bếp mang sang Thu Tử Tân bắt đắc dĩ cười ra tiếng, “Dương nữ sĩ, chú ý điểm hình tượng.”

Dương nữ sĩ đứng ở cửa, già đầu rồi, thân mình vẫn là có thể tung tăng nhảy nhót, nàng hoan nghênh Ôn Ngữ Tiệp đã đến, tiếng cười vui tươi hơn hở, “Lão ôn, mau, tiến vào, ta chờ người đã lâu.”

“Tới liền tới rồi, như thế nào còn mang theo hộp quà?” Dương nữ sĩ cười nói.

Nàng nhìn thấy Ôn Ngữ Tiệp phía sau còn theo một con tiểu khả ái, tươi cười càng thêm thâm, “Tiểu cục cưng người cũng tới a, cởi giày sau mau tiến vào, dì còn có chuẩn bị điểm tâm cho người ác.”

Thu Tử Tân biết hôm nay có mẫu thân bạn bè bái phỏng, nàng nguyên tưởng rằng là Ôn a di cùng nào đó tiểu hài tử, nhưng nàng nghe thấy được ngoài cửa truyền đến thanh âm.

Mềm mại kéo dài tiếng nói, “Dì người hảo.”

Thu Tử Tân đem chén trà đặt ở đài trên bàn tay dừng một chút, trong đầu hiện ra hôm qua thấy tiểu nữ hài, kêu Tiêu Vũ tới.

Nàng đi đến huyền quan trước, Ôn Ngữ Tiệp vừa lúc đi vào tới, Thu Tử Tân cười chào hỏi, “Ôn a di.” Ôn Ngữ Tiệp gật đầu ý bảo.

Ôn Ngữ Tiệp mi cốt sinh thật sự rõ ràng, dịu dàng dưới mang theo một chút câu nhân, mặc dù xuân xanh đã qua đẹp nhất niên hoa, bộ dạng lại như cũ không thua mặt khác cái gọi là “Võng hồng thiếu nữ”.

Nàng phía sau đi theo một cái vóc dáng nhỏ, ăn mặc hoàng Thúy Hoa váy liền áo, thấy nàng khi thẹn thùng mà lộ ra hai má má lúm đồng tiền.

Thật là nàng.

Dương nữ sĩ khép lại môn, mang theo Ôn Ngữ Tiệp hướng trong phòng khách ngồi, bắt đầu đề cử đài trên bàn trà bánh, nói chuyện trời đất cái gì đều có thể liêu.

Bạn tốt lại lần nữa tương phùng thật là không có gì giấu nhau a.

Thu Tử Tân ngũ quan sinh đến nhu hòa tự nhiên, nàng hôm nay ăn mặc cao bồi quần dài, nội trả lời sắc áo sơ mi, có vẻ chân lại trường lại thẳng tắp.

Tiêu Vũ ngẩng đầu nhìn nàng, “Ngươi hảo.”

Trong lòng cảm thấy nàng hảo cao hảo cao.

Chính mình khi nào mới có thể đuổi tới nàng nha.

“Ngươi hảo, Tiêu Vũ.” Thu Tử Tân cười mắt cong lên, bên ngoài thấu tiến vào ánh sáng nhạt chiếu vào nàng tươi cười thẹn.

Một ít nhỏ vụn quang điểm dừng ở nàng sơ mi trắng, cao bồi quần dài, trời sinh liền tự mang lự kính nữ hài.

“Thật cao hứng nhận thức ngươi, ta kêu Thu Tử Tân.” Thu Tử Tân ngòì xỏm xuống thân, nàng cảm thấy tiểu hài tử sẽ thích như vậy cùng đại nhân nhìn thẳng.

Nàng là rất thích tiểu hài tử, chính mình không có huynh đệ tỷ muội, ngẫu nhiên cũng sẽ ảo tưởng nếu là có cái muội muội cho nàng đau cũng hảo.

“Thu..... Giấy tân?” Tiêu Vũ ở trong đầu vẫn luôn nghĩ viết như thế nào cái này tử tự, nề hà nàng vừa mới học tiểu học, nhận thức tự còn chưa đủ nhiều, miễn miễn cưỡng cưỡng chỉ có thể bài trừ cái “Giấy” tự.

Thu Tử Tân nhoẽn miệng cười, “Ta viết cho ngươi xem?” Giống ngày hôm qua Tiêu Vũ viết ở nàng trong lòng bàn tay giáo nàng nhận “Tiêu” tự như vậy.

Sau đó nàng liền thấy được một đôi tiểu xảo hơi thọt tay xuất hiện ở nàng trong tầm mắt.

Tiêu Vũ đuổi một bàn tay, lợng mắt cong, một chút sáng rọi nháy vào nàng hai má má lúm đồng tiền, “Cấp!” Ý tứ là làm Thu Tử Tân viết ở nàng lòng bàn tay.

Thu Tử Tân khòe miệng thâm một chút, mặt mày cũng đi theo nhu hòa lên, “Hảo, ngươi xem ác. Ta zi, không có kiêu lưỡì âm, là một

cái mộc, một cái thiếu một hoành hạnh phúc tân.” Nàng từng nét bút viết ở Tiêu Vũ trong lòng bàn tay.

Tiêu Vũ đặc biệt nghiêm túc mà nhìn, yên lặng ghi tạc đáy lòng.

Thu, tử, tân.

Tiêu Vũ cân nhắc một chút, chính mình đương nhiên không thể không lớn không nhỏ mà thẳng hô tên nàng.

“Thu..... Tử tử?” Tiêu Vũ nghiêng đầu xem nàng, ở hướng nàng xác nhận cái này xưng hô thích không thích hợp.

Thu Tử Tân gật gật đầu, đứng lên, thực tự nhiên liền hướng nàng vươn tay, hỏi: “Người năm nay vài tuổi nha?”

Tiêu Vũ dặt trở về, tay nàng nho nhỏ, không giống Thu tử tử, làn da thực bạch, ngón tay hảo tế, thật dài, hơn nữa bị nắm cảm giác thực ấm.

“Ta bảy tuổi.” Tiêu Vũ vừa qua khỏi sinh nhật, đã bảy tuổi, nàng thậm chí có điểm đặc ý, không phải 6 tuổi tiểu dưa!

“Ác, kia khai giảng chính là năm nhất sinh!” Thu Tử Tân như là có thể nghe ra tới nàng nội tâm tiểu biện hộ, tán đồng phù hợp nàng nói, sắc mặt lộ ra tán thưởng ánh mắt, chút nào không giả, là nội tâm chân thành tán thành.

Tiêu Vũ bị nàng cổ động đến nhưng vui vẻ, đều mau hừ ra cười nhỏ.

Ôn Ngữ Tiệp cùng Dương nữ sĩ hai người ngồi ở hai người trên sofa, bắt đầu liêu khởi quá vãng, từ công ty tình hình gần đây cho tới thời thượng xuyên đáp, lại đến mỹ dung hộ da, từ một lớn một nhỏ chính mình chơi.

Thu Tử Tân mang theo Tiêu Vũ ngồi ở một khác phó hai người sofa, là đưa lưng về phía cửa kính, bên ngoài có không đại mặt cỏ, Dương nữ sĩ gia mới vừa sửa chữa không lâu, sở hữu gia cụ đều còn thực tân.

48 tác Lcd Tv ở truyền phát tin kinh điển Quỳnh Dao kịch, Dương nữ sĩ chỉ vào màn hình nam chính, “Chính là hấn, tra nam một cái, ái cái này bình lại ái cái kia bình, quả thực, ta năm đó xem thời điểm tức chết rồi!” Không hiểu được khi nào đề tài đã đi tới Quỳnh Dao kịch thượng.

Ôn Ngữ Tiệp gật đầu nói, cũng nói này bộ kịch chính mình chỉ xem qua mở đầu, càng về sau xem càng xem không dưới nam chủ tác phong, liền trực tiếp bỏ kịch.

“Tiểu Tân, đây là Ôn a di vừa mới mang đến trái cây lễ rỗ, người cầm đi phòng bếp tẩy sạch thiết hảo, làm đại gia cùng nhau chia sẻ.” Dương nữ sĩ duỗi tay chỉ tạm thời bãi ở trên quầy bar trái cây lễ rỗ, đối Thu Tử Tân nói.

“Tốt, Dương nữ sĩ.” Thu Tử Tân mới vừa cùng Tiêu Vũ ngồi ở trên sofa đã bị gọi đi rồi, nàng quay đầu lại đối với nàng cười, “Ta từ từ lập tức liền trở về, người có chuyện gì liền tới phòng bếp tìm ta hảo.”

“Hảo.” Tiêu Vũ cách nàng rất gần, có thể đem Thu Tử Tân ngũ quan xem đến rất rõ ràng, đôi mắt thật xinh đẹp, lông mi rất dài, mũi thẳng tắp, môi tự mang điểm phấn hồng.

Nàng dùng cần cỏi từ mắt tới nỗ lực địa hình dung nàng bề ngoài, cảm thấy đối phương rất đẹp, là danh xứng với thực tiên nữ tỷ tỷ.

Thu Tử Tân tay chân gọn gàng, thực mau ở trong phòng bếp chuẩn bị tốt trái cây, bụng tinh xảo trái cây bàn từ trong phòng bếp đi ra, đặt ở đài trên bàn.

Thu Tử Tân cầm khăn giấy lau tay, “Ôn a di, ăn trái cây.”

Ôn Ngữ Tiệp mỉm cười đáp lại, dùng tiểu xoa cầm lấy thủy tinh lê tới ăn.

Tiêu Vũ ngồi ở trên sofa, giống như có điểm ngốc ngốc đang xem nàng.

Thu Tử Tân đái Ôn Ngữ Tiệp cùng Dương nữ sĩ cầm trái cây phiến sau, lại bung đưa cho nàng, ôn nhu hỏi nàng, “Tiêu Vũ, muốn ăn cái gì?”

Tiêu Vũ nhìn đủ mọi màu sắc trái cây, có quả cam, thủy tinh lê, quả táo, dưa Hami, quả nho.....

Tiêu Vũ duỗi tay cầm một viên thạch nhuận màu tím quả nho.

Thu Tử Tân rũ mi nhìn nàng, lông mi theo chớp mắt nhẹ nhàng vể.

Nguyên lai thích quả nho a.

Tiêu Vũ tay nhỏ nhéo tiểu xoa, đem mượng mà quả nho hàm tiến trong miệng. Quả nho giống như có điểm toan, nàng biểu tình đột nhiên giống bánh bao giống nhau nhăn ở bên nhau, biểu tình lộ ra “囧”.

Thu Tử Tân trong lòng có điểm buồn cười, nhưng không thể biểu hiện ra ngoài.

Quả nho là chua ngọt, có quả nho hạt, Tiêu Vũ ngó trái ngó phải tìm không thấy thùng rác, không biết muốn phun nơi nào.

Thu Tử Tân chú ý tới nàng tiểu rối rắm, “Trước phun ta nơi này đi.” Nàng giơ ra bàn tay tâm đưa cho nàng, ý bảo nàng đem quả nho hạt phun ở nàng trong tay.

Tiêu Vũ có điểm ngượng ngùng, biệt nữu mà nhỏ ra.

Thu Tử Tân đứng lên đi phòng bếp lấy khăn giấy hộp, “Đợi chút, ta đi trước lấy khăn giấy cho ngươi thịnh quả nho hạt.” Vừa đi vừa một mình nỉ non, “Hẳn là ở phòng khách thêm cái thùng rác.....”

Này gian biệt thự là Dương nữ sĩ tân dọn gia, bộ phận gia cụ khuân vác công ty còn chưa đưa tới, thùng rác chỉ có phòng bếp tự mang một cái. Thu Tử Tân từ phòng bếp lấy tới khăn giấy hộp, trừu hai tờ giấy khăn, một trương cấp Tiêu Vũ thịnh quả nho hạt, một trương cho nàng sát miệng.

Tiêu Vũ cảm thấy chính mình phiền toái nàng, chọn một cái dưa Hama khối cho nàng, đưa tới Thu Tử Tân bên miệng muốn uy nàng, “Thu tử tử, a, cho người ăn.”

Thu Tử Tân nhìn nàng, trong lòng nghĩ, này xem như cho chính mình ủy lạo sao?

Thu Tử Tân há mồm hàm đi vào, khoe mắt ý cười gia tăng, Tiêu Vũ thấy nàng thích, càng thêm vui vẻ.

“Ăn ngon sao, Thu tử tử?”

“Ăn ngon, thực ngọt.” Thu Tử Tân cười trả lời, đuôi lông mày khoe mắt đều là ngọt ý.

Ngồi ở một bên nói chuyện phiếm Dương nữ sĩ xem hình ảnh này không khỏi cảm thấy ấm áp, “Xem ra Tiểu Tân thực thích dưa nhỏ này đây.”

Ôn Ngữ Tiệp quay đầu nhìn liếc mắt một cái Tiêu Vũ, hơi hơi cảm thán, “Đúng vậy, Tiêu Vũ có cái bạn, cũng liền sẽ không như vậy nhàm chán.”

Thời gian ở lặng yên không một tiếng động trung trốn một đoạn thời gian, Thu Tử Tân được đến cho phép xoay phim phóng sự kênh cấp Tiêu Vũ xem, trải qua ngắn ngủi ở chung Tiêu Vũ thực mau liền cùng Thu Tử Tân hỗn chín, hai người cùng nhau oa ở sofa xem đến mùi ngon.

“Thu tử tử, ta tưởng thượng WC.” Tiêu Vũ bị Thu Tử Tân vòng ở trong ngực, nàng ngửa đầu hỏi Thu Tử Tân, chớp mũi trùng hợp điểm ở Thu Tử Tân cằm.

Thu Tử Tân cúi đầu cùng nàng đối diện, duỗi tay á chìm mà quát quát nàng tiểu xảo cái mũi, “Ta mang người đi.”

Trong nhà cách cục rộng mở, WC bị thiết kế ở phòng bếp bên thông đạo, đi thông phòng bếp còn có to rộng không gian, dựa tường bái

một bộ bươm mọc sắc lập thức dương cầm, nhìn ra được có chút niên đại.

Tiêu Vũ trải qua này giá dương cầm khi xem đến nhìn không chớp mắt, trong ánh mắt quang đều nhiều mấy viên, Thu Tử Tân nhận thấy được tiểu nữ hài đối dương cầm thực cảm thấy hứng thú, thượng xong WC gót nàng giới thiệu một chút.

“Này giá dương cầm là ta nãi nãi truyền xuống tới, đã thực cổ xưa, tuy rằng có vài cái âm huyền đã đoạn rớt, nhưng vẫn là luyện tiếng ném, liền vẫn luôn lưu trữ.”

Thu Tử Tân duỗi tay vuốt ve cầm cái, các nàng gia có vệ sinh a đi đúng giờ quét tước, dương cầm mặt ngoài đều còn giữ lại hoàn hảo, chỉ là bởi vì âm huyền dùng chính là niên đại xa xăm, hiện tại đã tìm không thấy tương xứng tài liệu.

Tiêu Vũ lập tức liền nhớ lại ngày hôm qua Thu Tử Tân ở trên sân khấu đàn dương cầm bộ dáng, nàng nháy mắt lấp lánh, “Thu tử tử, ta có thể xem người đàn dương cầm sao?”

Thu Tử Tân mỉm cười, không đáp hỏi lại nàng, “Người thực thích dương cầm?”

Tiêu Vũ má lúm đồng tiền rơi vào hai má, mang điểm ngượng ngùng, gật gật đầu “Ân.”

“Bởi vì ngày hôm qua xem Thu tử tử đàn dương cầm thời điểm, liền cảm thấy tử tử hảo nị hại.” Tiêu Vũ dùng chân thành ánh mắt nhìn nàng, giống như còn có một chút..... Sùng bái?

Thu Tử Tân đem thu ở dương cầm phía dưới cầm tòa lấy ra tới, làm Tiêu Vũ ngồi trên.

Nguyên bản ở trong phòng khách liêu đến cười vui không ngừng Ôn Ngữ Tiệp cùng Dương nữ sĩ, bỗng nhiên liền nghe thấy được từ phía sau đứt quãng truyền đến tiếng đàn, hai người cười mà không nói nhiều cái gì.

Lại sau đó, các nàng liền nghe thấy được một đầu thanh lệ 《ngôi sao nhỏ》. Ôn Ngữ Tiệp quay đầu quan tâm nhìn phía thiên thính kia đầu, liền thấy Thu Tử Tân ở giáo Tiêu Vũ đạn 《ngôi sao nhỏ》.

《ngôi sao nhỏ》 đơn giản dễ hiểu, Thu Tử Tân chỉ dạy nàng tay phải giọng chính, Tiêu Vũ học được thực mau, chột lóe chột lóe sáng lấp lánh thực mau liền giòn giòn xướng ra tới.

Ôn Ngữ Tiệp nhìn nữ nhi, không tự giác mà dần dần lộ ra mỉm cười.

Trước khi đi, Thu Tử Tân còn hướng Ôn Ngữ Tiệp để lại số điện thoại, chủ động hỏi nàng muốn hay không suy xét làm Tiêu Vũ học dương cầm, “Nàng rất có thiên phú, ta giáo nàng nhận position (phím đàn vị trí) nàng thực mau liền nhận rõ.”

Ôn Ngữ Tiệp vuốt Tiêu Vũ đầu, cho nàng số điện thoại, “Ta sẽ suy xét, người có cái gì hảo giới thiệu âm nhạc trung tâm sao?”

“Ta nhận thức một gian âm nhạc học viện, ban ngày là trường học giáo dục, có khác phòng học là 1 đối 1 chương trình học, ta tưởng sẽ thích hợp nàng.” Thu Tử Tân thuận tay bỏ thêm Ôn Ngữ Tiệp WeChat. Ông a di từ trước đến nay bận rộn, gọi điện thoại khả năng sẽ quấy rầy nàng.

“Ta có rảnh phát kỹ càng tỉ mỉ tư liệu cho ngài.”

Ôn Ngữ Tiệp mỉm cười gật đầu, “Ân.”

Tiêu Trạch tài xế đã ngừng ở trước đại môn, Dương nữ sĩ đem Ôn Ngữ Tiệp đưa đến cửa, hai người ôm từ biệt, “Lão ôn, người cái này người bận rộn có rảnh nhiều lại đây nhìn xem ta lão nhân gia.”

“A, người không phải muốn tìm người hạnh phúc sao? Làm sao có thời giờ chiêu đãi ta.”

Tiêu Vũ phe phẩy tay, đỏ sạm đồng tâm kết tay thẳng cũng đi theo quơ quơ, “Thu tỷ tỷ, lần sau thấy.”

Tiêu Vũ cười đến thực xán lạn, nàng đứng ở cửa, bên ngoài quang mây quanh nàng, có một loại mùa đông thái dương cảm giác quen thuộc.

Thu Tử Tân ngồi xổm xuống, rút cuộc nhìn không được duỗi tay nhẹ nhàng néo Tiêu Vũ má lúm đồng tiền, “Lần sau thấy, nhóc con.”

Tiêu Vũ không có vì nàng xưng hô mà sinh khí, ngược lại là cười đến càng ngọt, đi phía trước đi ôm Thu Tử Tân, “Thu tử tử, ta rất thích người ác.”

Tiểu hài tử thích tổng hội muốn nhìn một cái không sót gì biểu đạt ra tới.

Thu Tử Tân sờ sờ nàng đầu, “Ta cũng thực thích Tiêu Vũ.”

Tiểu hài tử trên người nãi hương đắp Thu Tử Tân trên người thanh hương, ở trong không khí chậm rãi dung khai.

Thu Tử Tân trong mắt hàm chứa ôn nhu, khoe miệng là thanh thiên sủng ái tươi cười.

Nàng nói: “Lần sau lại cùng nhau chơi.”

Tác giả có lời muốn nói: Ngày mai tiếp tục đổi mới.

Viết áng văn này ta chính là cái ma mới, thực lo lắng viết không hảo.....

Yên lặng cổ vũ ta chính mình bá.

5.Chapter 5

“Tiểu Tân, người lần này trở về bao lâu, nếu không ta làm diên di cho người chỉnh phó tân giường bộ?” Dương nữ sĩ ngồi ở phòng khách tu mỹ giáp, tu hảo nâng lên tay ở ánh đèn hạ chiếu, xem đến cảnh đẹp ý vui.

Thu Tử Tân về nhà đã là có ba ngày, Dương nữ sĩ đương nhiên sáng sớm liền đổi hảo tân bộ gối, chỉ là muốn nhìn muốn hay không mua chút Thu Tử Tân thích kiêu dáng.

“Không cần, Dương nữ sĩ, ta trở về cũng liền một tuần, sau thứ bảy lại muốn đi tham gia huấn luyện chương trình học.” Thu Tử Tân ở máy lọc nước trước đồ ly ôn bạch khai, dựa vào phòng bếp khung cửa thượng.

Thu Tử Tân tổng gọi mẫu thân vì Dương nữ sĩ, là Dương nữ sĩ làm nàng như vậy gọi, trong đó một phương diện là bởi vì Dương nữ sĩ cảm thấy chính mình bề ngoài bị gọi mẹ sẽ ngại lão.

Thu tiên sinh, cũng chính là Thu Tử Tân phụ thân, diện mạo là phi thường ôn nhã người, mà Thu Tử Tân cũng lớn lên phi thường giống hần, đặc biệt là cặp kia ôn nhu cười mắt, còn có trên người tự nhiên phát ra văn nhã hơi thở, không một điều lộ ra thu tiên sinh bóng dáng.

Dương nữ sĩ cao tam lấy ưu dị thành tích tốt nghiệp sau, vốn tưởng rằng có thể đi đại học theo đuổi nàng mộng tưởng, lại không ngờ truyền đến phụ thân công ty phá sản tin dữ. Tình thế bất buộc, phụ thân nhưng vẫn giấu giếm nàng cùng mẫu thân, còn tự mình thế nàng quyết định liên hôn chuyện này.

Nàng lúc ấy tức giận đến mỗi ngày đều ở khóc, rất tốt tiền đồ quang mang, ở trong một đêm bị mạt đến chỉ còn lại có một phần phân nặng trĩu ích lợi hiệp ước, xuất giá trước nàng tự sát chưa toại.

Tuổi trẻ nàng, hoài hận ý sinh hạ Thu Tử Tân.

Nhưng khi quá nhân nhượng, thu tiên sinh đãi nàng tuy không cực hảo nhưng cũng bất trí với quá mỏng, thương nghiệp hợp tác sau khi kết thúc, hần đồng ý cùng Dương nữ sĩ ly hôn, còn đem nửa phó thân gia phân cho nàng làm bồi thường.

Thu Tử Tân dù sao cũng là nàng thân sinh cốt nhục.

Nàng không có lý do gì chán ghét nàng.

“Ta đây trước lên lầu ngủ, người cũng không cần quá muộn.” Dương nữ sĩ đi lên trước, cho Thu Tử Tân một cái ôm, Thu Tử Tân tứ chi hơi không thể giác mà cứng đờ.

“Ngủ ngon.” Dương nữ sĩ từ phía sau lưng duỗi tay sờ sờ nàng đầu.

“Ngủ ngon.” Thu Tử Tân so Dương nữ sĩ cao hơn nửa cái đầu, nàng yên lặng nhìn Dương nữ sĩ đi lên lầu hai bóng dáng, duỗi tay vuốt mới vừa rồi Dương nữ sĩ chạm qua địa phương.

Thu Tử Tân chậm rãi uống xong ôn bạch khai, giọt nước dọc theo nàng khoe miệng chảy xuống, du quá nàng mảnh khảnh trắng nõn cổ họng, ngã vào vạt áo, không có dấu vết để tìm.

Ly nước thấy đáy, Thu Tử Tân ngược mắt nhìn cửa thang lầu, ánh mắt như suy tư gì.

Phòng khách truyền đến di động của nàng tiếng chuông.

Thu Tử Tân cầm lấy di động, nhìn chăm chăm màn hình trầm mặc vài giây, do dự mà chuyển được, “Bác Thần?”

Điện thoại một khác đầu thanh âm có vẻ có điểm quẩn bách, “Ngượng ngừng, Tử Tân, đã trễ thế này còn đánh tới quấy rầy người.....”

“Tìm ta có việc sao?” Thu Tử Tân hỏi.

Cố Bắc Thần dừng một chút, “Có..... Chính là muốn hỏi một chút người, về ta cho người đưa ra điều kiện, muốn hay không lại suy xét hạ?”

“Còn có, có thể hay không.....” Cố Bắc Thần nói tới đây từ ngữ tạp trạ.

Thu Tử Tân ôn sắc mặt thiếu một chút biểu tình, “Bác Thần, hiện tại đã đã khuya, chuyện này ta tưởng chúng ta có thể hôm nào bàn lại.”

Thu Tử Tân ở trên sô pha ngồi xuống, nhìn treo ở trên tường đồng hồ, kim đồng hồ đã tiếp cận 11 giờ.

“Hảo đi, chúng ta đây ngày mai ước ra tới thấy một mặt?” Cố Bắc Thần thanh âm hơi chút giống lậu khí khí cầu.

“Ngày mai chỉ sợ không được, ta hẹn Mỹ Tuyên cùng ta cùng nhau đi ra ngoài đi dạo phố.” Thu Tử Tân hàm chứa diễm xin lỗi nói.

Cố Bắc Thần: “Kia hậu thiên?”

Thu Tử Tân: “Ân, có thể.”

Cố Bắc Thần: “Hảo, ta đây đến thời gian cho ngươi phát địa chỉ.”

Thu Tử Tân: “Ân.”

Nàng thanh qua đi, hai bên đều hơi trầm mặc một lát.

“Ngủ ngon, Tử Tân.” Cố Bắc Thần trước mở miệng.

“Ngủ ngon.” Thu Tử Tân đáp lại.

Thu Tử Tân treo điện thoại sau buông di động, lược có một mồi mà nhắm mắt lại, ngã đầu hướng sô pha tới sát.

Nàng thở dài một hơi.

Cố Bắc Thần mời nàng gia nhập Bắc Phương Hữu Tinh Thần học viện dương âm nhạc giáo thụ, nàng tự biết Cố Bắc Thần khai điều kiện, là so mặt khác đồng hành cao hơn không chỉ gấp mười lần đơn giản như vậy, nàng không phải không tâm động, chỉ là, nàng theo đuổi phương hướng tương đối bất đồng.

Nàng hướng tới âm nhạc, lại không nghĩ bị lợi nhuận sở trói buộc, Cố Bắc Thần phong phú tiền lương hạ, mang đến chính là một cái vô hình gông xiềng.

Hơn nữa ở Cố Bắc Thần đưa ra điều kiện đêm đó, hắn còn hỏi, “Tử Tân, có thể hay không, làm bạn gái của ta?”

Người ở bên ngoài trong mắt, hai người ở đại học được công nhận ưu tú tình lữ, phần lớn đều cho rằng bọn họ sớm đã ở bên nhau nhiều năm, chỉ có Thu Tử Tân trong lòng rõ ràng, bọn họ không có khả năng.

Vẫn duy trì thanh giả tự thanh thái độ, Thu Tử Tân ngay từ đầu còn sẽ biện giải vài tiếng, lại đổi lấy bạn bè trào phúng, “Ai da, Tiểu Tân, không cần thẹn thùng sao, Cố gia đại thiếu gia thích người chính là toàn giáo người đều biết đến sự ai.”

Cùng với cái gì giải thích chính là che giấu, phủ nhận chính là muốn cự còn nghênh hoang mâu ngôn luận.

Đến cuối cùng, Thu Tử Tân dứt khoát trầm mặc, dùng hành động tới chứng minh, cùng Cố Bắc Thần vẫn duy trì thích hợp khoảng cách, sở hữu đơn độc hai người đi ra ngoài giống nhau bị cự tuyệt.

Cố Bắc Thần so năng cao nhất niên cấp, đọc chính là âm nhạc học viện công thương quản lý, so năng sớm một năm vào xã hội. Hắn tự chất trời sinh ưu dị, hơn nữa phụ đại thêm vào, thực mau ở trong ngành đánh ra một chút tên tuổi.

Thu Tử Tân tiến sĩ tốt nghiệp khi, Cố Bắc Thần còn riêng tiến đến vì nàng chúc mừng, buổi tối đồng học làm party khi, Cố Bắc Thần đem trong lòng che giấu nhiều năm bí mật nói ra.

Lúc ấy tất cả mọi người ở ồn ào, Cố Bắc Thần bộ dáng thoát nhìn là uống lên không ít rượu.

Thu Tử Tân sắc mặt trầm trầm, nương nói trong nhà có việc gấp, dẫn đầu tránh ra. Phó Mỹ Tuyên vì nàng giải quyết tốt hậu quả, lưu lại chuyển đề tài, ngạnh sinh sinh đem xấu hổ không khí hong nhiệt lên.

Thu Tử Tân mở to mắt, mê ly sương mù ở nàng đen nhánh tròn mắt dần dần tản ra, tầm nhìn như tâm cảnh giống nhau dần dần rõ ràng.

Nàng nên nghĩ kỹ như thế nào tại hậu thiên cự tuyệt Cố Bắc Thần.

Là nên nhấn tâm điểm.

* * *

“Uy, Thu đại mỹ nữ, người tới rồi sao? Phiên toái người sửa sửa lái xe chỉ khai 40 mại vạn năm thói quen đi.” Thu Tử Tân hôm nay hẹn Phó Mỹ Tuyên cùng nhau đi dạo phố, hôm nay là thời gian làm việc, Thu Tử Tân không thân lộ, vừa lúc gặp gỡ kẹt xe con đường.

“Trên đường kẹt xe, ta đã ở tăng tốc.” Thu Tử Tân nói được ôn ôn nhu nhu, không có nhân đối phương trêu chọc mà buồn bực.

Nàng một tay đặt ở tay lái thượng, bàn tay trắng tiết cốt rõ ràng, mảnh khảnh ngón trở đeo hoa hồng kim giới hoàn, không nhanh không chậm mà gõ tay lái.

Thu Tử Tân lái xe từ trước đến nay rất cẩn thận, xe cầu tốc độ chưa bao giờ vượt qua 60 mại. Nàng cho rằng an toàn đệ nhất, đến trễ tổng so ra tai nạn xe cộ không tới hảo, hướng chi nàng mỗi lần đều sẽ trước thời gian xuất phát, cơ bản không có đến trễ quá trường hợp.

“Mỹ Tuyên, người đã tới rồi?” Chờ đợi đèn xanh đèn đỏ trên đường, Thu Tử Tân mở miệng hỏi.

Bluetooth tai nghe kia đầu truyền đến nữ nhân thân mật xưng hô, là kêu Mỹ Tuyên.

“Còn không có, ta trước tái Khả Toàn đi công ty phỏng vấn, đại khái mười lăm phút sau có thể tới.” Phó Mỹ Tuyên trêu khe hở hòa thanh trả lời.

Thu Tử Tân mơ hồ nghe được nàng ở điện thoại kia đầu đối với khác cá nhân nói chuyện, “Bảo bối tái kiến, ta tạm đều ở người nơi đó, phỏng vấn hảo sau nếu tưởng về nhà có thể đánh xe, vẫn là người muốn đi dạo phố cũng có thể, tới khi hạ tìm ta.”

Thu Tử Tân: “.....”

Sáng sớm tinh mơ trào cầu tới sát.

Thu Tử Tân ho khan một tiếng, tự động xuống sân khấu, “Ta trước treo, gặp lại sau.”

“Gặp lại sau.” Phó Mỹ Tuyên ứng lời nói sau trực tiếp cắt đứt điện thoại, khả năng cùng bạn gái thân thân nật nật đi.

Đèn xanh ở phương xa nhàn nhạt sáng lên, Thu Tử Tân phía trước xe có động tĩnh.

Thu Tử Tân mang kính râm, mũi cao thẳng, trang bị huyền nhã sắc môi đỏ, nàng dẫm lên 45 mại chân ga, anh tư tấp sảng mà khai đi rồi.

* * *

Không hẹn mà cùng mười lăm phút, hai người ở bãi đỗ xe ngoài ý muốn gặp phải. Phó Mỹ Tuyên xuống xe đi vào thang máy khi, ở một loạt siêu xe trông được thấy ngồi ở trong xe Thu Tử Tân.

Nàng gõ gõ Thu Tử Tân cửa sổ xe, hướng nàng chớp mắt chào hỏi, Thu Tử Tân chú ý tới nàng buông di động, tắt đi động cơ xuống xe.

“Nhìn cái gì đâu xem đến như vậy mê mẩn?” Phó Mỹ Tuyên trêu ghẹo hỏi nàng, “Chúng ta 22 năm độc thân từ trong bụng mẹ rồi cuộc có đối tượng?” Nàng biết Cố Bắc Thần cùng nàng không nửa điểm quan hệ, chỉ là Cố Bắc Thần yêu đơn phương mà thôi.

Thu Tử Tân không hề lực sát thương trừng mắt nhìn nàng liếc mắt một cái, “Không phải.” Thuận tay ấn xuống điều khiển từ xa khóa lại cửa xe.

Thu Tử Tân ngày thường thích xuyên quần trang, đậm sắc hệ là nàng chuyên chú. Nàng ăn mặc màu lam nhạt đoản khoản tạp eo áo hoodie, đắp màu trắng thẳng ống quần, cả người thoát nhìn thoải mái thanh tân trung mang điểm soái khí.

Phó Mỹ Tuyên ăn mặc cao bồi áo khoác, trang bị lão cha quần, đứng cùng Thu Tử Tân cơ hồ ngang nhau cao, hai người vừa đi vừa nói chuyện, người qua đường chợt vừa thấy còn tưởng rằng là nơi nào tới mình tinh.

“Kia..... Là?” Phó Mỹ Tuyên bát quái tâm.

“Không có gì.” Thu Tử Tân nhàn nhạt trả lời, cân nhắc một chút tìm từ, “Là ta..... Mẫu thân bằng hữu tiểu hài tử. Nàng muốn học dương cầm, ta kiến nghị nàng mụ mụ làm nàng đi các người nơi đó đi học.”

Thu Tử Tân mới vừa rời tự cấp Ôn Ngữ Tiếp gửi tin tức, hỏi nàng suy xét đến như thế nào, nhưng là đối phương chậm chạp không có hồi phục.

“Ác? Báo danh sao? Tên gọi là gì, nói không chừng sẽ đối thượng ta chương trình học.” Phó Mỹ Tuyên nói.

“Tên là Tiêu Vũ, còn không có báo danh, nàng mụ mụ công tác có điểm vội.” Thu Tử Tân niệm khởi tên nàng khi, trong óc tự nhiên hiện ra tiểu nữ hài ở giải thích chính mình tên khi bộ dáng, còn có nhéo tay nàng, ở nàng trong lòng bàn tay viết “Tiêu” tự.

Vóc dáng như vậy tiểu một con, nói chuyện còn mềm mại, so nàng ở nước ngoài gặp được hùng hài tử ngoan nhiều.

Phó Mỹ Tuyên hỏi qua sau cũng không nói cái gì nữa, nàng cúi đầu xem đồng hồ, “Giữa trưa, cùng nhau ăn cái cơm trưa?” Nàng nghiêng đầu vừa thấy, Thu Tử Tân ở phiên di động album.

Thu Tử Tân click mở trong đó một cái ảnh chụp, đưa cho Phó Mỹ Tuyên xem, “Tiêu Vũ.”

Ảnh chụp là một lớn một nhỏ hai cái nữ hài, Tiêu Vũ ngồi ở Thu Tử Tân trong lòng ngực, mà Thu Tử Tân ngồi dưới đất ôm tiểu nữ hài. Thu Tử Tân cười mắt doanh doanh, giống trăng non độ cung. Tên là Tiêu Vũ tiểu nữ hài cũng cười, hai má má lúm đồng tiền ở nàng đáng yêu thương dẹt hoa trên gấm.

Đây là Tiêu Vũ ngày hôm qua cùng nàng cùng nhau chụp ảnh chụp.

Phó Mỹ Tuyên nhỏ giọng kinh ngạc cảm thán, “Thực đáng yêu ai.”

Thu Tử Tân khóe mắt nhiễm khai ý cười, “Đúng không?”

Phó Mỹ Tuyên mày bỗng nhiên nhú chặt, “Di?”

Thu Tử Tân nghi vấn: “Làm sao vậy?”

“Tiêu Vũ phía sau như thế nào có cái cười đến như là lừa bán nhi đồng ồi | tởa nữ nhân?” Phó Mỹ Tuyên còn cố ý đem ngữ điệu phóng đến khoa trương đến cực điểm, mặt bộ biểu tình đều có thể làm thành biểu tình bao.

Thu Tử Tân: “.....” Bẹp miệng vô ngữ trực tiếp tránh ra.

“Từ từ, ta bắt quá chính là nói giỡn sao.” Phó Mỹ Tuyên đuổi theo nàng xin tha, túi quần di động phát tới WeChat tin tức tiếng chuông.

Thu Tử Tân ở WeChat trở về nàng một cái mặt vô biểu tình, mị mị nhãn biểu tình bao: 【 da lần này ngươi thực vui vẻ? 】

Phó Mỹ Tuyên cười ha hả, biết nàng không có để ở trong lòng, túm tay nàng đi thương trường tìm ăn.

Hai người đi một gian kiểu Trung Quốc tiệm cơm, ăn uống no đủ sau bắt đầu đi dạo phố, Thu Tử Tân đối đi dạo phố hứng thú không lớn, chỉ là nghĩ ra được hít thở không khí, mà Phó Mỹ Tuyên đã xoa tay hằm hè, chuẩn bị đại mua đặc mua.

“Ngươi tạp không đều ở Khả Toàn trên tay sao, từ đâu ra tiền mua nhiều như vậy?” Thu Tử Tân mới vừa rồi chính là ở trong điện thoại

nghe thấy được.

“Ta có tiền tiêu vật sao..... Còn có một ít chút tiền riêng.” Phó Mỹ Tuyên mang theo nàng đi vào một gian thời thượng cửa hàng, mặt tiền cửa hàng rộng mở, thiết kế phong cách giản lược lại không mất cách điệu, phân hoa nam sĩ cùng nữ sĩ hai khu ở lầu một, nhi đồng khu cùng nội y quần thì tại lầu hai.

Thu Tử Tân phiến sơ mi trắng, nhẹ nhàng băng quơ mà xem Phó Mỹ Tuyên liếc mắt một cái, “Không sợ ta cùng Khả Toàn cáo trạng?”

“Người cáo trạng ta cũng không sợ, ta mua đồ vật đại đa số đều là cho nàng hoặc chúng ta cùng nhau dùng.” Phó Mỹ Tuyên ở chọn các loại kiểu dáng cao bồi quần dài.

Phó Mỹ Tuyên cùng Tạ Khả Toàn là người yêu đồng tính, hai người ở sơ trung khi liền kết giao, sau lại Phó Mỹ Tuyên niệm đại học khi, bởi vì chí hướng bất đồng mà lựa chọn bất đồng đại học, liền như vậy mở ra dài đến ba năm dị quốc luyến. Căng quá này khoảng cách khảo nghiệm sau, hai người hiện tại cảm tình có thể nói tình so kim kiên.

Thu Tử Tân biết các nàng sự, đối với Phó Mỹ Tuyên cùng Tạ Khả Toàn cái nhìn cũng chỉ là không duy trì không phản đối, bảo trì tôn trọng lẫn nhau.

Thu Tử Tân dùng ánh mắt đảo qua cửa hàng treo quần áo, nhân viên cửa hàng cầm chiêu bài tươi cười hỏi nàng, “Ngài hảo, xin hỏi có cái gì muốn tìm kiểu dáng sao?”

Thu Tử Tân đi dạo phố khi sợ nhất gặp được tình cảnh chính là bị nhân viên cửa hàng đuổi theo hỏi, nàng ôn cười lắc đầu, “Không cần, ta trước nhìn xem, có yêu cầu nói ta sẽ thông tri người.”

Rõ ràng chỉ là đơn giản đến cực điểm hành động, nàng làm ra tới lại đặc biệt không giống nhau, trong không khí đựng nàng nhàn nhạt nước hoa vị, từ nhân thân biên trái qua khi, sẽ lặng yên không một tiếng động mảnh đất động một sợi thanh hương.

Nhân viên cửa hàng mặc danh không được tự nhiên mà cúi đầu, lổ tai ửng đỏ.

Thu Tử Tân đối nhân viên cửa hàng âm thầm thẹn thùng không hề phát hiện, theo giá áo lật xem quần dài, bất tri bất giác đã muốn chạy tới nam sĩ khu quần trang.

Còn khá xinh đẹp, không biết có hay không tiểu mã.

Nàng chính suy tư, bên cạnh liền có cái giọng nam gọi nàng, “Tử Tân? Thật là người?”

Thu Tử Tân ngẩng đầu, thấy là Cố Bắc Thần, tâm tình trong lúc nhất thời không biết nên hình dung như thế nào.

“Chúng ta thực sự có duyên.” Cố Bắc Thần ăn mặc áo sơ mi quần tây, nhìn thấy Thu Tử Tân mặt mày hớn hở, lộ ra một răng bạch nha.

“Tiểu Tân, người muốn hay không thử xem cái này gọi cảm | áo ngủ!” Không biết từ nào nhảy ra tới Phó Mỹ Tuyên đâm cái xấu hổ, trong tay néo tam điểm. Thức | gọi cảm | áo ngủ thấy Cố Bắc Thần sau cương tại chỗ, muốn tìm cái hàm ngậm toàn.

Nàng nghe thấy Cố Bắc Thần nói có duyên, trong lòng đã trợn trắng mắt phiến đến cái ót, phun tào ngàn vạn biến.

Có duyên người cái đầu.

Đây là cái gì duyên phận, ngược duyên a!

Tác giả có lời muốn nói: Phó CP là này đối, chúng ta trung khuyến tuyên & công chúa toàn!

Ngày mai đúng giờ đổi mới.

6.Chapter 6

Thu Tử Tân không nghĩ tới lại ở chỗ này gặp gỡ Cố Bắc Thần.

Cố Bắc Thần vui sướng là trên mặt có thể thấy được vui sướng, Thu Tử Tân dừng một chút, vẫn là trở về đối phương một cái ôn hòa tươi cười, không nói chuyện.

“Khả Toàn tiểu bảo bối hướng người phát tới tình yêu sóng điện, biu biu ~” phi thường lỗi thời, Phó Mỹ Tuyên di động tiếng chuông vào lúc này vang lên.

Này thật là nhân sinh mười đại xấu hổ hiện trường chi nhị, mới vừa rồi áo ngủ là một.

Phó Mỹ Tuyên chuyển được điện thoại, ngỡ ngàng ngừng mà sau này thối lui, nói vài câu sau, nàng lại toát ra tới, ôm xin lỗi cười đối Thu Tử Tân nói: “Khả Toàn nói nàng phỏng vấn hảo, nghĩ tới tới tìm ta, ta đi dưới lầu tiếp nàng một chút, Tiểu Tân người.....”

Thu Tử Tân buông trong tay quần tây, lý giải nàng nói: “Không quan hệ, người đi đi, vừa lúc Bắc Thần cùng ta cũng có việc muốn liêu, người đợi chút bồi bạn gái đi dạo phố là được, không cần lại riêng tới tìm ta.”

Phó Mỹ Tuyên nghe thấy nàng trả lời tại chỗ ngưng một chút, thấy Cố Bắc Thần ở nàng phía sau sang sang mỉm cười, chấp tay trước ngực cúi một cung, “Ta đây đi trước tiếp ta tiểu công chúa.”

Đãi Phó Mỹ Tuyên đi rồi, Cố Bắc Thần hỏi nàng, “Cùng đi nơi nào ngồi ngồi?”

Hắn lớn lên mày kiếm mắt sáng, cười lộ lên ngọc thụ lâm phong, nhân viên cửa hàng thấy bọn họ hiểu biết còn tưởng rằng bọn họ là đôi tiểu tình lữ, yên lặng ở một bên mát mát.

Thu Tử Tân hôm nay chỉ hóa trang điểm nhẹ, đôi mắt không cần tân trang cũng rất đẹp, nàng ngược mắt vọng Cố Bắc Thần, tiếng nói ôn nhuận, “Người quyết định đi.”

Cố Bắc Thần tuyển một gian thương trường quán cà phê, vừa đi vào tiệm mặt là có thể cảm nhận được ập vào trước mặt phục cổ phong tình. Trong nhà thiết kế cố ý trang hoàng thành phục cổ phong, tùy ý có thể thấy được băng từ, quầy bên còn bãi trước thế kỷ micro, quán cà phê xướng Âu Mỹ thức kinh điển tiếng nói.

Cố Bắc Thần điếm một ly cà phê kiểu Mỹ, ngồi ở Thu Tử Tân chính diện, nhìn Thu Tử Tân quấy cái ly kéo hoa.

Hai người trầm mặc, nhưng lẫn nhau đều trong lòng biết rõ ràng hôm nay muốn liêu cái gì, tuy rằng ước chính là ngày mai, nhưng hôm nay trùng hợp gặp mặt, liền dứt khoát hiện tại giải quyết vấn đề.

Cố Bắc Thần còn đắm chìm ở thưởng thức Thu Tử Tân mỹ nhan trung, Thu Tử Tân bỗng nhiên trước mở miệng, trực tiếp thiết nhập chính đề, “Bắc Thần, không nói gạt người, người cho ta khai điều kiện thực phong phú, cũng xác thật làm ta thực tâm động.”

“Nhưng ta theo đuổi âm nhạc là không thụ câu thúc, ta muốn du tẩu rất nhiều quốc gia, đi thế giới các góc tổ chức diễn tấu hội. Đương giáo thụ khả năng không rất thích hợp ta.”

Cố Bắc Thần trong mắt ý cười tức khắc lui đi không ít.

Thu Tử Tân chính sắc lên, mi mắt liễm khởi nhu hòa, “Còn có, ta cũng vô pháp đáp ứng cùng người kết giao.”

Cố Bắc Thần sắc mặt lập tức trầm ám đi xuống, hẩn tuần lẳng đĩnh mày nhíu chặt, “Vì cái gì, là ta nơi nào không tốt sao? Ta nguyện ý vì người đi thay đổi.”

Thu Tử Tân cảm thấy cự tuyệt Cố Bắc Thần là phi thường chuyện khó khăn, cũng không phải nàng không đành lòng, mà là bởi vì đối phương gia cảnh giàu có, bề ngoài xuất chúng, nhân phẩm cũng là không thể bắt bẻ, muốn nói không thích hẩn điếm nào, cái nào khuyết điếm muốn sửa, thật đúng là không có, chính là thiếu Thu Tử Tân sẽ đối hẩn tâm động cảm giác.

May mắn Phó Mỹ Tuyên sáng sớm liền cấp Thu Tử Tân tưởng hảo phương án, luận như thế nào đối phó loại này lì lợm la liếm hảo nam nhân, trừ bỏ phát thể người tốt, có rất nhiều diệu chiêu.

Một, làm Thu Tử Tân bỗng nhiên thay đổi chính mình tác phong trước sau như một, làm ngày xưa hành vi cử chỉ văn nhã nàng trở nên thô lỗ dã man, làm nàng ở Cố Bắc Thần trong lòng hoàn mỹ hình tượng băng đến liền tra đều không dư thừa.

Thu Tử Tân nghe được khi trực tiếp hết chỗ nói rồi.

【 này phương án bị rút về. 】

Nhị, làm bộ chính mình đã có một cái kết giao nhiều năm ngầm bạn trai, một bỗng làm Cố Bắc Thần đã chết này tâm. Nhưng là nên phương án yêu cầu hao phí khổng lồ tài chính tới mời bạn trai, thà còn phải tốn phí đại lượng thời gian đi tìm cái thích hợp người.

Thu Tử Tân nghĩ đến chính mình yêu cầu cùng một cái giả bạn trai giả ngọt mật liền cả người nổi da gà, chịu không nổi.

【 này phương án lại lần nữa bị rút về. 】

Tam, Phó Mỹ Tuyên tưởng lạn chiêu đầy trời đều là, nàng dám chắc chắn Cố Bắc Thần tuyệt đối vô pháp thực tiễn này “Luận như thế nào cự tuyệt lì lợm la liếm hảo nam nhân” phương án thứ ba!

Thu Tử Tân mày đẹp hơi nhíu, lộ ra khó xử thân sắc, “Không phải, Bắc Thần, người thực hảo, hoàn toàn không cần vì ta mà thay đổi cái gì. Là ta cá nhân nguyên nhân.”

Cố Bắc Thần xem nàng khó xử biểu tình thế nàng cảm thấy đau lòng, “Người làm sao vậy?”

“Kỳ thật..... Ta không thích nam nhân.” Thu Tử Tân nói xong lời nói sau quay đầu đi, néo lấy thiết cái miệng nhỏ uống xong.

Phó Mỹ Tuyên đưa ra cái này chủ ý sau, còn không quên tặc hề hề mà cười gian, bổ thưởng một câu: “Hắn tổng không có khả năng vì

người đi biến tính, thay đổi giới tính đi?”

Thu Tử Tân thông thả uống dung mà uống thêm nãi không thêm đường lấy thiết, nàng từ đáy lòng cảm thấy này phương pháp không đáng tin cậy, nhưng mới vừa rồi liền ma xui quỷ khiến nói ra, nói đều nói, Thu Tử Tân chỉ có thể đã tê rần ma da đầu bảo trì không hoảng hốt.

Mà Cố Bắc Thần lúc này tươi cười đã cương ở trên mặt, so khương còn cương cái loại này.

Hắn tại chỗ kịp thời vài giây, mới phục hồi tinh thần lại.

“Liền..... Không có song hướng khả năng sao?” Cố Bắc Thần đại khái là đem nàng ngụ ý lý giải thành chỉ thích nữ sinh.

Kỳ thật Thu Tử Tân cũng không tính nói dối, nàng từ nhỏ đến lớn đích xác chưa từng có đối bất luận cái gì một nam hài tử động tâm quá, nữ hài tử cũng không có, nàng thậm chí hoài nghi quá chính mình có thể là vô tính luyến, lại hoặc là nói nàng chỉ ái âm nhạc.

Thu Tử Tân trầm mặc uống lấy thiết, nói dối người đôi mắt khẳng định sẽ né tránh, nàng liền phải bảo trì trấn định, trang nếu tự nhiên mà nhìn lại Cố Bắc Thần, có điểm không tỏ ý kiến ý tứ.

Thu Tử Tân dẫn đầu uống xong rồi lấy thiết, nàng mím môi, cầm khăn giấy sát miệng, “Bắc Thần, ta còn có việc, liền đi trước.”

Nàng nhắc tới Guess màu đen nghiêng vai bao, đứng dậy liền phải rời đi.

“Ừừ, Tử Tân.” Cố Bắc Thần kịp thời gọi lại nàng.

“Làm sao vậy?” Thu Tử Tân quay đầu lại hỏi.

Cố Bắc Thần: “Liền tính chúng ta làm không được tình lữ quan hệ, người cũng suy xét nhìn xem tiến ta công ty đi.”

“Ta sẽ một lần nữa định ra một phần tân hợp đồng, làm người trở thành ta học viện kỳ hạ” nghệ sĩ”, người đồng dạng có thể theo đuổi người diễn tấu mộng, không cần làm giáo sư.”

“Coi như là đầu tư ở ta công ty?” Cố Bắc Thần ôm hi vọng cuối cùng, lại lần nữa dò hỏi nàng.

Thu Tử Tân hơi híp mắt, “Vì cái gì người nhất định phải ta gia nhập người đâu?”

Cố Bắc Thần sơ bầy ba phần đầu tóc, cả người thoát nhìn hào hoa phong nhã, sạch sẽ lưu loát, là phi thường thân sĩ quý công tử. Hắn nhìn Thu Tử Tân, không có lập tức ứng lời nói.

Bởi vì ta thích người, muốn trăm phương nghìn kế mà lấy lòng người, muốn cho người tối ưu dị hết thấy, đem người lưu tại bên cạnh ta.

Cố Bắc Thần biết chính mình nếu là nói như vậy nói ngược lại sẽ bị Thu Tử Tân lập tức cự tuyệt.

Hắn không thể miễn cưỡng nàng, không thể áp đặt chính mình cảm tình ở trên người nàng.

“Bởi vì ta thường thức người âm nhạc mới có thể, tin tưởng tư chất của người. Ta thực xem trọng người.” Cố Bắc Thần mắt phượng lộ ra kiên định ánh mắt.

Hắn xác thật cảm thấy Thu Tử Tân ghê gớm, ở tốt nghiệp trước cũng đã có tham diễn quá vài lần đại hình âm nhạc kịch, làm qua một lần loại nhỏ cá nhân diễn tấu hội, còn phải mẫn phân tiến sĩ bằng tốt nghiệp.

Trừ bỏ Thu Tử Tân mỹ mạo, đây cũng là làm hắn đối Thu Tử Tân quyến luyến không quên nguyên nhân chi nhất.

Thu Tử Tân trầm ngâm sau một lúc lâu, “Người đem tân hợp đồng phát tiến ta điện bưu đi, ta sẽ thận trọng suy xét lại cho người hồi

đáp.” Nàng lễ phép tính gặt đầu, tỏ vẻ cáo từ.

Cố Bắc Thần ngồi ở tại chỗ, ánh mắt đi theo Thu Tử Tân bóng dáng, nhìn đối phương ở chính mình trong tầm mắt chậm rãi biến mất, hẳn thâm u mà thờ dài một hơi.

Hiện tại thời đại, xinh đẹp nữ hài tử đều là thích nữ hài tử sao?

Phó Mỹ Tuyên là như thế này, liền Thu Tử Tân cũng là.

Hắn trong óc chậm rãi tổ chức rất có lực đánh vào tin tức, chậm rãi khâu khởi một vấn đề.

Kia giống Thu Tử Tân như vậy ưu tú nữ sinh, thích đối tượng lại là ai?

Trải qua một cái tiểu khúc chiết sau, Thu Tử Tân cuối cùng đem chuyện này giải quyết hơn phân nửa.

Nàng ở trong lòng thở ra khẩu khí, giơ tay vụng liếc mắt một cái đồng hồ. Nàng hôm nay vốn là ra tới đi dạo phố thả lỏng tâm tình, hiện tại thời gian bị tiêu phí không ít, hai tay không chỉ có như cũ trống trơn, nàng cũng không có đi dạo phố hứng thú.

Thu Tử Tân cấp Phó Mỹ Tuyên ở WeChat phát tin tức: 【 ta đi về trước, người cùng Khả Toàn chậm rãi dạo đi. 】

Phó Mỹ Tuyên cùng Tạ Khả Toàn nói Thu Tử Tân muốn cùng Cố Bắc Thần nói chuyện, đợi chút lại tìm nàng, hiện nay thu được Thu Tử Tân tin tức, nàng còn tưởng rằng Cố Bắc Thần cần quấy làm đến Thu Tử Tân không vui, lập tức phát tin tức an ủi nàng.

Thu Tử Tân hỏi: 【 người an tâm cùng Khả Toàn đi dạo phố lạ, ta thật sự không có việc gì, chỉ là đột nhiên cảm thấy, ở nhà ngủ cái buổi chiều giấc cũng khá tốt. 】

* * *

Ôn Ngữ Tiệp cùng trợ lý hàng năm thân ở nơi khác xử lý công ty, chỉ có đặc thù tình huống hoặc là trọng đại ngày hội công cộng kỳ nghỉ mới có thể trở về mấy ngày, ngày thường đều là dùng video trò chuyện tới cùng Tiêu Vũ duy trì liên hệ.

Nàng lần này trở về, cũng vừa lúc là bởi vì có thể bớt thời giờ trở về xem lão hữu nữ nhi diễn tấu hội, mới bắt quá mấy ngày, nàng liền lại là phải rời khỏi.

Trước khi đi nàng còn không quên dặn dò Tiêu Vũ, “Tiểu Trúc Tử, người sau cuối tuần liền khai giảng, mommy đã đem tư liệu chia các người chủ nhiệm lớp, báo danh thời điểm Hà a di thay ta đi tìm xem người.”

Tiêu Vũ ngửa đầu vọng Ôn Ngữ Tiệp, nàng phía sau không trung là hoàng màu cam, đám mây như là thiêu cam da, thuốc màu giống nhau mà bồi mở ra.

Nàng gật gật đầu, miễn cưỡng bài trừ một cái tươi cười, “Đã biết mommy, ta sẽ chiếu cố hảo tự mình, không cho mommy cùng daddy lo lắng.”

“Ân, Tiểu Trúc Tử thực ngoan thực hiểu chuyện, mommy thực vui vẻ.” Ôn Ngữ Tiệp cười duỗi tay sờ Tiêu Vũ đỉnh đầu tâm.

Ôn Ngữ Tiệp dáng người rất cao, Tiêu Vũ vẫn luôn ngửa đầu nhìn nàng, cổ có điểm toan.

Ở nàng trong thế giới, mommy mặt vẫn luôn ly nàng rất xa.

Không giống Thu Tử Tân, nói chuyện tình hình lúc ấy vì nàng riêng ngồi xổm xuống.

Ôn Ngữ Tiệp cuối cùng chỉ là cong lưng thân Tiêu Vũ cái trán, sau đó cúi đầu thời gian nói: “Mommy đi trước, ngày mai ta cùng daddy cho người video.”

Ôn Ngữ Tiệp lược vội vàng trên mặt đất xe, đi nện bước rất cấp bách, không có lại quay đầu lại.

Kia chiếc chở Ôn Ngữ Tiệp màu đen xe hơi rời đi sau, cũng chỉ dư lại Tiêu Vũ một người lẻ loi mà đứng ở cực đại sân nội.

Nàng bóng dáng nho nhỏ, lộ ra đại đại cô đơn.

“Tiểu thư, bên ngoài gió lớn, người nếu là cảm lạnh liền không hảo, trước vào nhà tử đi.” Tiêu trạch hầu gái ra tới tiếp Tiêu Vũ vào nhà.

“Ân.” Tiêu Vũ gật gật đầu, thuận theo mà cùng nàng cùng nhau hồi trong nhà.

Tiêu Vũ kỳ thật không thích những cái đó quản gia cùng người hầu kêu nàng tiểu thư, nàng muốn bọn họ trực tiếp gọi tên nàng, nếu có thể kêu nàng nữ danh liền càng tốt, này sẽ làm nàng cảm giác nhiều một phần thân cận cảm.

Nhưng là bọn họ không nghe khuyên bảo, khẳng khẳng muốn kêu nàng tiểu thư, Tiêu Vũ cũng ngượng ngùng khó xử bọn họ, chỉ có thể từ bỏ.

Nàng một người ở tại rộng mở đại trong phòng, mỗi ngày đối mặt nghiêm cẩn người hầu, muốn tìm cái bạn nói chuyện đều không thể, những cái đó người hầu đều không thích nói chuyện.

Tiêu Vũ minh bạch kỳ thật nàng sinh hoạt đã so những người khác tốt hơn ngàn lần vạn lần, nàng không nên có câu oán hận hoặc là bất mãn, như vậy chỉ biết có vẻ nàng ở vô bệnh rên rỉ, đang ở phúc trung không biết phúc.

Nhưng đối Tiêu Vũ tới nói, nếu tiền tài có thể đổi đi nàng cô đơn, nàng nguyện ý đánh vỡ nàng tiểu thư phác mạo, đem bên trong cực cực khổ khổ tồn hạ tiền đều dùng hết.

Nàng có điểm tiểu uể oải, gục xuống đầu nhỏ ngồi ở trên sô pha, giống một con cô độc tiểu động vật.

Phòng khách điện thoại máy bàn bỗng nhiên vang lên, Tiêu Vũ liền ngồi ở bên cạnh, nàng do dự trong chốc lát, cảm thấy có thể là tìm mommy khách hàng không cần thận bát đến trong nhà nàng dãy số.

“Uy, người hảo.” Tiểu nữ hài thanh âm ở microphone đặc biệt mềm.

“Ân? Tiêu Vũ?” Là đem ôn nhuận thanh thấu nữ nhân thanh.

“Thu tử tử? Người như thế nào đánh tới?” Tiêu Vũ đôi mắt lặng yên không một tiếng động mà trồi lên một chút vui sướng, rũ trường lỗ tai lại lại lần nữa lập lên.

“Ta tìm người mommy nha, tưởng cùng nàng nói chuyện về người thượng cầm khóa sự.” Thu Tử Tân chia Ôn Ngữ Tiếp tin tức sau vẫn luôn không được đến hồi phục, ngủ buổi chiều thức tỉnh tới, nàng quyết định dứt khoát da mặt dày tới quấy rầy hạ.

Tiêu Vũ ngón tay giảo váy liền áo váy biên, “Mommy vừa rồi ra cửa, nàng muốn đi hải ngoại cùng daddy của ta cùng nhau, người có thể đánh đi số điện thoại của nàng mã.”

“Phải không? Kia tốt.” Thu Tử Tân nói.

“Ân.” Tiêu Vũ nhợt nhạt nhấp miệng.

Ngắn ngủi im miệng không nói.

“Tiêu Vũ, kia quả điện thoại?” Là một cái câu nghi vấn.

Tiêu Vũ như cũ cúi đầu giảo làn váy, nghe thấy Thu Tử Tân nói muốn quả điện thoại trong lòng bỗng nhiên cấp khởi, buột miệng thốt ra, “Không cần!”

Điện thoại kia đầu bắt quá một lát liền truyền đến nữ nhân ôn hòa tiếng nói, “Ân, không quả.”

Tiêu Vũ cuốn váy biên tay càng nóng nảy, “Người bồi bồi ta.....”

Hai người không nhanh không chậm mà trò chuyện thiên, Thu Tử Tân ôn hòa mà cùng nàng đối thoại, trò chuyện không lớn sự, đối thoại quá trình không vội xúc, không khí lại giải đúng chỗ ngứa tự nhiên.

Thu Tử Tân đứng ở phòng ngủ ngoại trên ban công, nhìn chàng vạng sắp hạ màn hoàng hôn cảnh sắc, “Tiêu Vũ, người thấy không trung nhan sắc sao?” Kim hoàng sắc chiếu vào nàng khuôn mặt thượng, tinh tế làn da không hề tỳ vết.

“Ân, ta vừa rồi thấy, thật xinh đẹp, giống quả quýt làm không trung!” Tiêu Vũ nhớ tới không trung nhan sắc, tâm tình ở đối thoại trung dần dần rộng rãi.

Cho tới gần 8 giờ, sắc trời đã tối tăm xuống dưới, Thu Tử Tân mới thúc giục nàng, “Tiêu Vũ, sắc trời tối sầm, người đi trước rửa mặt đi, đợi chút liền lên giường ngủ, đừng quá chậm.”

Tiêu Vũ hơi hơi đỏ miệng, cái gì đều còn chưa nói Thu Tử Tân giống như đã đoán được nàng tiểu tâm tư, lại bồi thêm một câu, “Tiểu hài tử ngủ không đủ hội trưởng không cao ác.”

Thu Tử Tân nói những lời này khi là ngậm cười, nói rõ ở điệu thú nàng.

Tiêu Vũ ở trong lòng hừ hừ, “Ta mới không phải tiểu hài tử.”

Thu Tử Tân cười trong mắt đựng đầy đèn tường đậm quang, “Được rồi, ngoan ngoãn ngủ, người quải điện thoại đi.”

Tiêu Vũ có điểm không tha, đột nhiên có như vậy một chút ý xấu, nghịch ngợm mà nói, “Ngủ ngon, Thu Tiểu Tân.”

Thu Tử Tân vi lăng một chút, hoàn toàn không có giận mắng nàng ý tứ, ngược lại là càng thêm ôn nhu mà hỏi nàng, “Ngủ ngon, nhóc con.”

Thu Tử Tân làm Tiêu Vũ trước quải điện thoại.

Tiêu Vũ như cũ là một mình một người ngồi ở trên sofa, nhưng trống rỗng tâm giống như đã bị người nào che nhiệt.

Ấm áp.

Tác giả có lời muốn nói:

Ngày mai còn có đổi mới. Ta muốn tiếp tục cho chính mình cố vũ cố lên!

7.Chapter 7

Chín tháng sơ tuần, tân học kỳ nhập học, Tiêu Vũ thượng tiểu học là một khu nhà tự lập học viện, ở đi học ba ngày trước muốn tới trước trong trường học làm tân sinh báo danh.

Tiêu Vũ sáng sớm liền chuẩn bị tốt mommy công đạo nàng muốn mang văn kiện cùng tư liệu, nàng hôm nay thức dậy rất sớm, ở nhà ăn ăn bữa sáng.

Bàn ăn là hình chữ nhật, nàng ngồi ở cao chân ghế, chân còn không gặp được sàn nhà, tựa hồ tâm tình chờ mong lại có điểm thấp thỏm, gót chân nhỏ quơ quơ.

Nàng cắn một ngậm sandwich, bên môi còn ấn có sữa tươi lưu bạch vòng.

Hôm nay Hà a di sẽ mang nàng cùng đi trường học báo danh. Hà a di là các nàng thân thích, vừa lúc Hà a di nữ nhi cùng Tiêu Vũ đọc chính là cùng sở học giáo, Ôn Ngữ Tiệp niệm là thân thích phân thượng, cho nàng tiền, phiền toái nàng đại lao một chút.

Hiển nhiên cái này Hà a di cũng không phải thực hữu hảo.

“Mau lên xe, ta chính là đại thật xa chạy tới tái người đâu, chú ý để giày a, đừng làm dơ ta bảo mã (BMW).” Hà a di giọng nói lại thô lại đại, thái độ còn hung ba ba.

Tiêu Vũ có một chút sợ nàng, không dám ra tiếng, giống một con thỏ con nhanh chóng mà chui vào trong xe, liền gọi người thanh âm đều yếu đi vài phần.

Bên trong xe chỗ ngồi là hai bài, Hà a di cùng nàng nữ nhi ngồi ở trước tòa, Tiêu Vũ ngồi ở ghế sau, bên cạnh ghế dựa thượng còn bãi mao nhung công tử, là chỉ màu nâu gấu Teddy.

Lông xù xù, hai chỉ viên lỗ tai trang bị “O người O” biểu tình, thực thảo người yêu thích, Tiêu Vũ mới nhìn chăm chăm vài giây, liền có một cái bén nhọn giọng nữ kêu nàng.

“Người tưởng đối ta hừng hực làm cái gì!? Người đừng chạm vào nó!” Dứt lời, dùng một cái phi thường địch ý ánh mắt trừng mắt nhìn Tiêu Vũ liếc mắt một cái, từ trước tòa ngồi quý khởi, duỗi tay nhanh chóng đoạt lại kia chỉ gấu Teddy.

Tiêu Vũ trong lòng buồn bực khó hiểu. Nàng rõ ràng cái gì đều không có làm a.

Vì cái gì muốn lộ ra như vậy chán ghét ánh mắt của nàng?

Nàng ấu tiểu yếu ớt tâm linh, giống pha lê giống nhau bị người gõ ra cái khe.

Nàng cúi đầu, không biết chính mình vì cái gì phải xin lỗi, “Thực xin lỗi.....”

Đối phương “Hừ” một tiếng, lộ ra khinh miệt ánh mắt.

Đại khái là bởi vì, đối phương mụ mụ tại bên người đi.

Biết có người có thể dựa vào, có người sẽ bảo hộ chính mình, liền có thể tùy hứng một chút, kiêu khí một chút.

Tiêu Vũ đôi mắt tan đi một chút quang huy, bị mạc danh nảy lên tới ủy khuất bao trùm trụ.

Nàng quay đầu đi nhìn phía ngoài cửa sổ, nỗ lực đem này khổ sở cảm xúc áp xuống.

Ngoài cửa sổ xe cảnh sắc khi thì thanh tĩnh, khi thì mơ hồ.

Tới rồi trường học mục thông báo trước xem xét lớp, Tiêu Vũ phát hiện Hà nữ nhi thể nhưng cùng chính mình đọc chính là cùng ban.

Nàng mày hơi hơi nhăn lại, có vài phần phức tạp cảm xúc giấu ở bên trong.

“Các người cùng ban, kia cũng vừa vặn, đỡ phải ta muốn riêng chạy hai tranh phòng học.” Hà a di ý có điều chỉ, ngữ thái làm người nghe không thoải mái.

Các nàng liền đọc phòng học ở vào B đóng lâu, tầng thứ hai trung gian. Đương các nàng tìm được phòng học khi, bên trong gia trưởng cùng tân sinh đều đã ở xếp hàng.

Tiêu Vũ ôm túi văn kiện, bên trong là học phí cùng cá nhân cơ bản tư liệu. Nàng hôm nay ăn mặc bạch áo thun cùng vệ quần, áo thun đồ án là nói cầu vòng, phổ phổ thông thông thiết kế đáp ở trên người nàng cũng có vẻ đặc biệt nghịch ngợm đáng yêu.

Trong phòng học có vài vị gia trưởng nhìn chăm chăm nàng lộ ra tươi cười, “Này nhà ai khuê nữ a, như vậy đáng yêu?”

“Nàng bên cạnh nữ nhân là nàng mù mù đi, bên cạnh là tỷ muội? Song bào thai?”

“Sao có thể, này diện mạo cũng kém đến cách xa vạn dặm đi? Nhiều lắm là thân thích hoặc người giám hộ.”

Tiêu Vũ đã lấy hảo xếp hàng dãy số, ở một cái không chỗ ngồi ngồi xuống. Xử lý “Vào tay thủ tục” đều là các gia trưởng, hài đồng tắc đều là ngồi ở trên chỗ ngồi chờ đợi.

Tiêu Vũ an an tĩnh tĩnh mà ngồi, giống một bộ bị nhân tinh tâm chế tác gốm sứ phẩm. Nàng diện mạo điềm mỹ, đôi mắt lại đại lại lượng,

rất khó làm người không chú ý đến nàng.

Hà nữ nhi đã ở một bên chơi khởi di động, hiện tại thời đại, như vậy tuổi nhỏ hài tử đều đã có chính mình cá nhân sản phẩm điện tử, các đều là cúi đầu tộc.

Hà a di ở cùng lão sư nói chuyện với nhau trung, Tiêu Vũ xem đến ngây người, nội tâm có điểm tiểu khẩn trương.

Nàng nhìn nhìn, trên đường bị một ánh mắt kéo về, nguyên nhân là ánh mắt kia vọng đến nàng lâu lắm.

Tiêu Vũ quay đầu, vừa lúc đối thượng người kia ánh mắt, là cách nàng hai cái chỗ ngồi tiểu nam hài.

Tiểu nam hài làn da thực bạch, so giống nhau nữ sinh còn muốn bạch cái loại này, đôi mắt thật xinh đẹp, mắt hai mí rất sâu, có chút giống con lai.

Tiêu Vũ thế nhưng có trong nháy mắt cảm thấy hấn thực..... Mỹ lệ?

Mỹ lệ cái này từ cũng không chỉ cực hạn với chỉ có thể dùng ở nữ sinh trên người đi, Tiêu Vũ chính là cảm thấy cái kia tiểu nam hài rất mỹ lệ.

Nam hài ở cùng Tiêu Vũ ánh mắt đối diện sau nhanh chóng bỏ qua một bên đầu, lỗ tai hơi chút đỏ hạ.

“26 hào.” Lão sư phát ra tiếng hô tiếp theo vị, Tiêu Vũ lập tức từ trên chỗ ngồi bắn lên, có điểm tiểu dồn dập mà chạy đến chủ nhiệm lớp trước mặt.

Ôn Ngữ Tiếp sáng sớm liền có cùng chủ nhiệm lớp công đạo quá, chủ nhiệm lớp đơn giản mà tiến hành tư liệu đối lập, khỏe mạnh báo cáo, xác nhận chi phí phụ cùng với mặt khác khác thêm thêm mua, thu xong phí dụng sau liền phái đã phát chi phí phụ ôm đồm mười mấy bồn tác nghiệp bộ, hai bồn họa bộ, còn có một ít văn phòng phẩm cùng mỹ thuật dụng cụ.

Tiêu Vũ xách theo một đại túi tác nghiệp bộ túi, một cái tay khác ôm bảo vệ môi trường túi, bên trong tất cả đều là trầm trọng sách giáo khoa, nàng vóc dáng như vậy tiểu, lấy thật sự cố hết sức.

Không giống Hà nữ nhi, như cũ ở vừa đi vừa xoát di động, sách vở toàn tất cả đều từ Hà a di cầm.

Tiêu Vũ tiểu xảo dáng người gian nan mà kéo hai đại túi, bị hà gia mẹ con ném tại thật xa.

Nàng từng bước một, dựa vào chính mình, đi tới.

Về nhà xe trên đường, Hà nữ nhi vừa lúc thấy bên ngoài bán món đồ chơi cửa hàng phòng, nàng ồn ào muốn mua, hà mẹ không cho, nàng liền khóc, khóc đến rối tinh rối mù, Hà a di lấy nàng không có cách, đó là lại đầu hồi vòng, hướng kia gian món đồ chơi cửa hàng khai trở về.

Hà a di có chuyện muốn vội, nữ nhi chọn xong món đồ chơi sau đã không thể tái đưa hai tranh, nàng nói là đã gọi điện thoại cấp Tiêu trách tài xế, làm Tiêu Vũ ở chỗ này xuống xe, đợi chút tài xế liền sẽ tái nàng về nhà.

Tiêu Vũ chỉ có thể tiếp thu, kéo hai đại túi xuống xe, đứng ở món đồ chơi cửa hàng cửa, chờ.

Hà a di mang theo nữ nhi ở trong tiệm chọn búp bê Barbie.

Món đồ chơi chủ quán bên cạnh mấy gian là quán cà phê, bên ngoài hành lang thiết có giá gió to phiền, Tiêu Vũ cũng không nhúc nhích đứng, đếm quạt đã xoay nhiều ít vòng.

Đếm tới thứ 400 54 vòng khi, món đồ chơi cửa hàng môn bị kéo ra, hà gia mẹ con ra tới, Hà nữ nhi phủng cái búp bê Barbie mô hình nhỏ nhắn, còn cố ý vô tình mà hướng Tiêu Vũ nơi này vọng liếc mắt một cái.

Hà gia mẹ con nói sẽ ở trong xe bồi nàng chờ tài xế một chút.

Tiêu Vũ gật gật đầu, “Cảm ơn.”

Hà nữ nhi mới vừa lên xe, đái ở trong xe sau đó không lâu liền bỗng nhiên nổi giận đùng đùng mà chạy xuống xe, tức giận tận trời chạy đến Tiêu Vũ trước mặt.

Không phân xanh đỏ đen trắng, máng nàng, “Uy! Người có phải hay không trộm ta hừng hực!?”

Hà nữ nhi lên xe khi bỗng nhiên phát hiện chính mình gấu Teddy không thấy.

“Ta không có.....” Tiêu Vũ cầm hai đại túi đều mau mệt chết, ai còn nhớ rõ nàng hùng.

“Ta mặc kệ, người khẳng định là trộm cầm ta gấu Teddy! Người cái này ăn trộm, có phải hay không giấu ở trong túi, mau còn trở về!” Nàng duỗi tay liền đi bái Tiêu Vũ túi, túi lỗ tai chặt đứt, không ít sách vở rơi rụng trên mặt đất.

Hà nữ nhi còn ngang ngược vô lý, trực tiếp một bạt tai ném ở Tiêu Vũ trên mặt, “Người cái này ăn trộm, mau nói cho ta biết người tàng chỗ nào rồi!?”

Vang dội cái tát, làm Tiêu Vũ ngốc vài giây.

Nàng trong tai có minh thanh rung động, biểu tình kinh ngạc, đau đớn ở trên má khuếch tán mở ra.

Nàng cắn môi dưới, cầm chặt quyền.

Nàng tưởng ba trở về.

Ít nhất có trong nháy mắt nàng là có cái này ý niệm, nhưng thực mau đã bị huỷ bỏ, nếu nàng thật sự đánh trở về, kia nàng cùng Hà nữ nhi lại có cái gì khác nhau?

Nếu là mommy đã biết, còn sẽ cho nàng mang đến phiền toái rất lớn, mommy đều như vậy vội, chính mình càng không thể lấy tăng

thêm nàng gánh nặng.

Nàng hốc mắt đỏ lên, kiên cường nước mắt ở bên trong đảo quanh.

Nàng lựa chọn nhìn xuống khẩu khí này.

“Ta thật sự không có bắt người đồ vật.” Tiêu Vũ đôi mắt thực toan, mỏng nộn gương mặt da thịt rất đau.

“Người nói dối!” Hà nữ nhi tức muốn hộc máu, mắt thấy lại là muốn lại ba nàng một chường, tay bỗng nhiên giơ lên lại ở không trung bị một cái khác lực độ giữ chặt.

“Tiểu bằng hữu, tùy tiện đánh người là thực không có lễ phép hành vi, điểm này người hiểu đi?”

Tiêu Vũ tầm mắt là mơ hồ, nàng che lại một bên gương mặt, nghe thấy một phen trầm lãnh giọng nữ, tức quen thuộc lại xa lạ.

Thẳng đến trong mắt một viên trong suốt ngã xuống đất rách nát, nàng mới thấy rõ là Thu Tử Tân.

Đáy lòng tràn ngập ủy khuất, kinh hãi, cảm thấy thẹn, trong lúc nhất thời tất cả đều cho nhau trộn lẫn ở bên nhau.

“Người quản ta, là gia hỏa này trước trộm ta đồ vật!” Hà nữ nhi vội vàng ném ra tay nàng.

Thu Tử Tân hiện nay thần thái thực không giống nhau, thối lui ngày xưa ôn nhu nhã nhẽ nàng, cũng không thể nói là phần nộ, ít nhất trong ánh mắt là lộ ra nghiêm túc, hàn ý.

“Bé, mommy tìm được người gấu Teddy, người đang làm gì?” Hà nữ nhi ở xe tòa phía dưới tìm được kia chỉ Teddy, nguyên lai là nữ nhi vừa rời xuống xe khi quá nóng nảy, Teddy không cẩn thận bị nàng bỏ xuống, lăn đến xe phía dưới.

Thu Tử Tân đứng thẳng đứng dậy, che ở Tiêu Vũ trước mặt, “Đây là ngài nữ nhi đúng không, nàng vừa rời chẳng những oan uổng mất

chửi người, còn ra tay đánh người.”

Hà a di đưa cho nhà mình nữ nhi một ánh mắt, “Bé, thật vậy chẳng?”

Hà nữ nhi quay đầu đi, muện thanh “Hừ” một tiếng, không có nhận sai ý tứ.

Tiêu Vũ tránh ở Thu Tử Tân phía sau, nàng chỉ có thể thấy Thu Tử Tân bóng dáng, nghe Thu Tử Tân không ôn không nhiệt tiếng nói.

Nàng là ở bảo hộ chính mình.

Đúng không?

Thu Tử Tân thu hồi nhất quán tươi cười, là đạ mạc xa cách thái độ, “Ta hy vọng ngài nữ nhi có thể hướng nàng xin lỗi.”

Hà a di âm thầm đẩy một chút nữ nhi bả vai, Hà nữ nhi chết không nhận sai, ngang ngược kiêu ngạo nói: “Ta mới không có sai!”

Hà a di cũng không có nhìn thấy nữ nhi đánh Tiêu Vũ tình cảnh, đuổi thời gian hơn nữa nàng đương mẹ nó như thế nào sẽ muốn cho nữ nhi ném chính mình mặt mũi xin lỗi, liền tưởng lừa dối qua đi, “Kỳ thật ta vừa rồi cũng không thấy được bé đánh nàng nha, nói không chừng là tiểu hài tử chơi đùa, không cần thận đụng tới mà thôi.”

Thu Tử Tân mi đuôi thượng chọn vài phần, thâm thúy đôi mắt híp lại lên.

Nàng tuy khí, nhưng không có khả năng sẽ giống người đàn bà đánh đá giống nhau chửi ầm lên đối phương, hướng chi là đối tiểu hài tử.

Nàng rữ tại bên người tay sau này lôi kéo, dặt lầy Tiêu Vũ ở phía sau đuổi lại đây tay.

“Có giáo dưỡng người đều hẳn là hiểu được ở trách cứ sai người sau cho người ta xin lỗi, làm cha mẹ chẳng lẽ sẽ không giáo hài tử

không rõ chân tướng cũng đừng cho người ta khấu tội danh, thậm chí còn làm ra hô bàn tay như vậy nghiêm trọng hành vi sao?” Thu Tử Tân mặt không đổi sắc mà nói.

Tàng ngữ đó là đang nói Hà nữ nhi không giáo dưỡng, mà đương mẫu thân nàng sẽ không dạy dỗ nữ nhi.

Hà a di nghe được sừng sốt sừng sốt.

Thật là mắng chửi người không mang theo chữ thô tục.

Tác giả có lời muốn nói:

Ngày mai tiếp tục đổi mới.

8.Chapter 8

Hà a di tự biết gặp gỡ một cái người văn minh, khẳng định là nói không thảng đối phương, huống chi tự thân đạo lý cũng mệt, nàng chạy nhanh làm nữ nhi tâm bất cam tình bất nguyện xin lỗi sau, liền vội vàng lên xe rời đi.

Tiêu Vũ thậm chí còn không có tới kịp nói ra, “Không quan hệ.”

Thu Tử Tân chú ý tới nàng vừa mới tránh ở chính mình phía sau khi trộm lau nước mắt, đáy lòng đau lòng nàng đau lòng đến muốn mệnh, nàng ngồi xổm xuống thân mình, xem xét Tiêu Vũ gương mặt.

Còn tuổi nhỏ, đánh người như vậy tàn nhẫn, lại thô lỗ lại không văn hóa. Thu Tử Tân ở trong lòng thầm nghĩ.

“Còn rất đau sao?” Thu Tử Tân mày nhăn, tay phủng nàng bên kia mặt.

“Ngô.....” Tiêu Vũ nhìn cùng nàng bình cao Thu Tử Tân, gương mặt đau đớn còn ở từng trận lặp lại. Tiêu Vũ nghĩ đến nàng vừa rời vì

chính mình làm sự.

Ở cảm nhận được nàng đụng vào chính mình sở mang đến độ âm khi, nàng nước mắt liền mắt không chế, vẫn luôn cố nén khó chịu rất cuộc nhịn không được.

Sở hữu chịu ủy khuất, đều ở kia một khắc hồng mắt ra tới.

Nàng chôn ở Thu Tử Tân cổ khóc, Thu Tử Tân vỗ vỗ nàng bồi, thờ dài an ủi nàng, “Không có việc gì, ngoan. Ta ở chỗ này.”

Thu Tử Tân còn chú ý tới Tiêu Vũ thủ đoạn chỗ vệt đỏ, hẳn là túi khi bị thít chặt ra vết thương.

Cửa hàng ngoại hành lang không có một bóng người, Thu Tử Tân chờ nàng bình ổn sau một tay đem nàng bế lên, một cái tay khác đi lấy quá hai đại túi.

Tiêu Vũ bị tình hình xảy ra treo không làm đến ngốc một chút, nhưng ý thức thực mau lại thanh tỉnh, nàng hơi hơi giãy giụa, muốn lấy về chính mình túi.

Sao lại có thể làm Thu tử tử lại ôm nàng lại giúp nàng lấy đồ vật đâu.

Thu Tử Tân làm nàng dừng lộn xộn, “Người như vậy tiểu chỉ, này đó sách vở cộng lại đều phải quan trọng hơn người, để cho ta tới lấy.”

“Người lại động liền phải trượt xuống ác.” Thu Tử Tân vừa nói, Tiêu Vũ chỉ có thể ngoan ngoãn bất động.

“Ôm chặt ta.” Thu Tử Tân nói.

Tiêu Vũ nghe lời mà vươn tay câu lấy nàng cổ, dán đến nàng gần chút.

Thu Tử Tân trên người thanh hương cùng phát hương chậm rãi vòng tiến nàng hô hấp trong không khí, Tiêu Vũ cọ cọ nàng, đổi lấy Thu Tử Tân một tiếng, “Ngứa.....”

Thu Tử Tân ôm nàng đi đến chính mình trên xe, đem dày nặng sách vở đặt ở ghế sau. Nàng giúp Tiêu Vũ hệ thượng đai an toàn, ánh sáng đánh vào Thu Tử Tân trên người, nhu hòa nàng mới vừa rồi lạnh lẽo.

Tiêu Vũ biết vừa rồi Thu Tử Tân là vì chính mình mới có thể như vậy, cho nên nàng không sợ nàng.

Thu Tử Tân đi vào bên kia ghế điều khiển, biên hệ thượng đai an toàn biên hỏi nàng, “Ta đưa ngươi về nhà đi. Vẫn là có tài xế tới đón ngươi?”

Tiêu Vũ nhớ lại Hà a di nói đã đánh cắp Tiêu Trạch tài xế, nhưng là xe chậm chạp không có tới. “Có tài xế sẽ đến.....” Tiêu Vũ tiểu tiểu thanh nói.

Thu Tử Tân khởi động động cơ, “Nhớ rõ tài xế số điện thoại sao? Ta đánh cho hắn, nói với hắn không cần, ngươi ở ta nơi này là được.” Tài xế gặp qua nàng, biết Ôn Ngữ Tiệp nhận thức các nàng gia, không có lý do gì đem nàng trở thành bọn buôn người.

Tiêu Vũ gật gật đầu, “Nhớ rõ.”

Tiêu Vũ báo số điện thoại, Thu Tử Tân đánh qua đi, “Uy, ngài hảo, ta là Thu Tử Tân. Đối, Tiêu Vũ hiện tại ta bên người, tái đưa nàng a di có việc đi trước. Ân, đối, thả neo? Không quan hệ, ta có thể tái nàng trở về.”

Nguyên lai tài xế hôm nay giá một khác chiếc xe, lại bất hạnh ở trên đường thả neo, khó trách chậm chạp đợi không được.

Trò chuyện sau khi kết thúc, Thu Tử Tân lái xe, lo lắng Tiêu Vũ sợ lãnh, điều thấp bên trong xe điều hòa. Bên trong xe là ăn ý an tĩnh, không có truyền phát tin bất luận cái gì âm nhạc.

Đèn đỏ đình.

Thu Tử Tân như suy tư gì mà nhìn phía ngoài xe, nàng vừa rời ra tới là đi nơi đó nhà ăn cái gì, tính tiền ra cửa khi lại gặp được trường hợp như vậy.

Tiêu Vũ cũng không hỏi nàng vì cái gì sẽ xuất hiện ở nơi đó, chỉ là gục xuống đầu nhỏ, trầm mặc.

Thu Tử Tân nghĩ thầm, chính mình tổng có thể ba lần bốn lượt mà gặp được nàng, lúc này mới xem như một loại duyên phận đi.

Nàng trong đầu thoáng hiện quá vừa rời tình cảnh, còn có tiểu nữ hài trong mắt kia phân ủy khuất, nàng cơ hồ là xông lên phía trước, bằng không tiếng thứ hai vang dội liền sẽ lại lần nữa đã xảy ra.

Tiêu Vũ hồi ức vừa mới đứng ở Thu Tử Tân phía sau, bị người bảo hộ cảm giác, nàng tưởng cùng Thu Tử Tân nói lời cảm tạ, “Thu tử tử, cảm ơn người.....”

Thu Tử Tân ở xuất thần, không nghe rõ, “Ân? Cái gì?”

“Ừc ừc nói nhiều.....” Đột nhiên từ Tiêu Vũ trong bụng phát ra tới tiếng vang.

Tiêu Vũ đương trường cảm thấy thẹn đến muốn khoan thành động!

Thu Tử Tân cố nén cười, đuôi mắt buồn bực tùy theo hóa tán.

Đèn xanh hành.

Nàng không nhanh không chậm mà lái xe, làm bộ là trong lúc vô tình mà nhắc tới, “Người ăn cơm trưa sao?” Hiện tại thời gian đều mau quá giữa trưa.

Tiêu Vũ còn ở thẹn thùng trung, bụm mặt, ngượng ngừng mà lắc đầu.

Thu Tử Tân khóe miệng ý cười càng sâu, nàng vốn muốn hỏi nàng có đói bụng không, muốn hay không cùng nhau ăn, nghĩ nghĩ thay

đổi một loại khác lý do thoái thác, “Tiêu Vũ, ta bụng có điểm đói, chúng ta cùng đi ăn cơm hảo sao?”

Tiêu Vũ giấu ở thủ hạ mặt toát ra, lộ ra hai song sáng ngời đôi mắt, tiểu xảo lỗ tai vẫn là hồng, “Hảo.....” Thanh âm giống bông giống nhau mềm mại.

Thu Tử Tân cảm thấy này chỉ nhóc con đáng yêu lại thẳng cấp.

“Người muốn ăn cái gì?” Thu Tử Tân hỏi.

Tiêu Vũ suy nghĩ nửa ngày, không nghĩ ra được.

“Thu tử tử ăn cái gì ta liền ăn cái gì.” Dù sao cũng là Thu tử tử muốn mang nàng ăn cái gì, đương nhiên là Thu tử tử tới quyết định.

“Như vậy ngoan?” Thu Tử Tân cho rằng hỏi tiểu hài tử thích ăn cái gì, tiểu hài tử trả lời nhất định sẽ là MacDonald KFC linh tinh. Ít nhất nàng ở nước ngoài gặp được hài tử đều là như vậy trả lời.

“Ân, nghe Thu tử tử.” Tiêu Vũ điểm điểm đầu dừa, một bộ nghiêm túc bộ dáng.

Thu Tử Tân nhoẻn miệng cười, tiếp tục không nhanh không chậm mà lái xe.

Thu Tử Tân chọn một gian bình thường thường đi quán ăn, chính mình điểm một phần nắm canh, giúp Tiêu Vũ hướng phòng bếp thuyết minh làm một phần nhi đồng phần ăn.

Tiêu Vũ vui đầu ăn nhi đồng cơm, thấy Thu Tử Tân trước mặt trước sau chỉ có một chén nắm canh, nàng ý thức được sự kiện, nguyên lai Thu tử tử là ở bồi nàng ăn, vừa mới chỉ là vì không cho chính mình nan kham mới như vậy hỏi.

Thu Tử Tân nhìn Tiêu Vũ cúi đầu ăn củ cải, may mắn nàng không kén ăn, bàn rau dừa đều bị nàng ăn luôn.

Ăn cái gì bộ dáng, nói như thế nào đâu, có điểm giống một con thỏ con. Chuyên tâm mà gặm củ cải.

Thu Tử Tân uống một ngụm nắm canh, động tác ôn nhã không phun ra nuốt vào, nàng buông xuống mi mắt, lông mi nồng đậm mà phô khai, trong chớp mắt như là cánh bướm ở vậy.

“Thu tử tử.....” Thu Tử Tân nghe thấy Tiêu Vũ gọi nàng, theo tiếng ngẩng đầu, “Àn?”

“Ta về sau, còn có thể thường xuyên nhìn thấy ngươi sao?” Tiêu Vũ hỏi nàng.

Cơ hồ là đương nàng gặp gỡ khó xử sự tình khi, Thu Tử Tân tổng hội ra tới giúp nàng. Không thể hiểu được xảo ngộ, một lần lại một lần.

Còn sẽ có tiếp theo sao?

Thu Tử Tân thìa đình trệ ở giữa không trung, nàng dừng một chút, lược có tiếc hận nói: “Hắn là không thể, ta sau thứ ba liền phải đi tham gia một cái âm nhạc huấn luyện, trong khoảng thời gian ngắn sẽ không về nước.”

Tiêu Vũ hơi không thể giác mà mím môi, nàng tuy chưa nói cái gì, Thu Tử Tân lại ở trong mắt nàng đọc ra chợt lóe rồi biến mất mất mát.

“Khả năng đêm Bình An sẽ trở về một chuyến quá lễ Giáng Sinh.” Thu Tử Tân lại bỏ thượng một câu.

Quả nhiên, Tiêu Vũ đáy mắt lại có tinh quang toát ra tới một chút, nhìn dáng vẻ tâm tình hẳn là trong sáng không ít.

Thu Tử Tân nhìn nàng biến hóa không ngừng biểu tình, đáy lòng cũng hơi chút lơ lửng, đôi mắt không tự giác mà mềm mại xuống dưới, giống uông hồ nước ôn nhuận.

Thu Tử Tân đã cùng Tiêu Trạch tài xế thông tri quá, nàng sẽ mang Tiêu Vũ đi ăn cơm trưa sau lại đem nàng tái đưa về nhà.

Bên trong xe phóng tước sĩ âm nhạc, âm lượng nhỏ lại, thực thích hợp hiện tại bầu không khí.

Biếng nhạc ý, thong thả, không mang theo ừ rữ lười biếng.

Thu Tử Tân nhớ thương Tiêu Vũ trên mặt vết đỏ, quan tâm hỏi nàng, “Mặt còn đau sao?”

“Nếu là đau nói về nhà nhớ rõ băng đắp, hoặc là lấy khối băng đặt ở khăn lông, sau đó dán ở đau đón địa phương là được.”

Tiêu Vũ sờ sờ chính mình gương mặt, đau ý đã biến mất không ít, “Không đau.....”

Thu Tử Tân vẫn là đau lòng nàng, đôi tay chuyển tay lái, “Tiêu Vũ, nếu về sau tái ngộ đến không công bằng sự tình, phải học được vì chính mình kháng nghị.”

“Kháng nghị?” Tiêu Vũ nghiêng đầu, tỏ vẻ nghi hoặc.

“Ân, chính là, ở mỗi chuyện thượng, nếu người là sai kia phương, liền nhất định phải thừa nhận chính mình sai lầm; nhưng nếu người là đúng, liền nhất định phải bảo trì chính mình thái độ.”

“Không cần vì người khác mà ủy khuất chính mình.”

Hiện tại Tiêu Vũ nghe được vẫn là cái biết cái không, nhưng nàng đem Thu Tử Tân đối nàng nói qua nói tắt cả đều chặt chẽ ghi tạc trong lòng, nàng tin tưởng một ngày nào đó, nàng sẽ hoàn toàn lý giải trong đó hàm nghĩa.

“Thu tử tử, người có thể hay không đáp ứng ta một cái yêu cầu?”
Tiêu Vũ xoa xoa mặt.

“Cái gì yêu cầu?” Thu Tử Tân vọng nàng phương hướng liếc liếc mắt một cái.

“Người có thể hay không, không cần đem sự tình hôm nay, cùng ta mommy giăng?” Nàng chỉ chính là hà gia mẹ con sự.

Thu Tử Tân lái xe thập phần thuần thục, nàng trầm mặc một lát, không hỏi nàng vì cái gì.

“Hảo, ta đáp ứng người.”

Ôn Ngữ Tiệp quý nhân sự vội, cách vài thiên hậu mới trở về nàng tin tức. Có lẽ nàng nữ nhi là không nghĩ vì nàng mẫu thân thêm phiền toái đi.

“Kia đánh ngoắc ngoắc.” Tiêu Vũ hướng nàng vươn ngón út, trong ánh mắt trang có chờ đợi cùng thật cẩn thận thử.

Thu Tử Tân vọng nàng liếc mắt một cái, khoe miệng không cảm phụt một nhỏ giọng, nàng một bàn tay rời đi tay lái, đồng dạng vươn ngón út, “Đánh ngoắc ngoắc, lừa người là tiểu trư.”

Tiêu Vũ gương mặt má lúm đồng tiền thật sâu mà rơi vào đi.

Đến Tiêu trạch cửa sau, bên trong người hầu lập tức ra tới nghênh đón Tiêu Vũ, bọn họ lấy quá đặt ở ghế sau hai túi trầm vật, hướng bên trong xe Thu Tử Tân nói lời cảm tạ, “Đa tạ Thu tiểu thư đem chúng ta tiểu thư đưa về nhà.”

Thu Tử Tân hỏi nàng một cái tươi cười, “Không khách khí, hẳn là.”

Tiêu Vũ xuống xe, xuyên thấu qua cửa sổ xe cùng Thu Tử Tân từ biệt, “Cúi chào, Thu tỷ tỷ.”

Thu Tử Tân quay cửa kính xe xuống, “Tái kiến.” Lộ ra một cái thanh mà thiên mỉm cười.

“Tái kiến.” Tiêu Vũ nghiêng đầu triệu nàng đầu ra tươi cười, quang huy dừng ở nàng con mắt sáng.

Thu Tử Tân ánh mắt vẫn luôn đi theo Tiêu Vũ, thẳng đến nàng vào nhà, ở chính mình tầm nhìn một chút thu nhỏ sau khi biến mất mới

thu hồi ánh mắt.

Cũng nguyên nhân chính là như thế, ở nàng tiến hành huấn luyện ba tháng, nàng như cũ sẽ ở ngẫu nhiên gian thường thường mà nhớ tới kia một ngày.

Tiêu Vũ ở vào nhà trước, tổng cộng xoay người nhìn lại nàng ba lần.

9.Chapter 9

Giòn lạng tiếng chuông vang lên, truyền khắp vườn trường các góc, tránh ở trong bụi cỏ con thỏ cả kinh, lập hai chỉ trường lỗ tai nhảy nhót đi rồi.

Khoảng cách Tiêu Vũ khai giảng đã qua đi một tuần, so với mặt khác tiểu đồng học còn ở phạm “Khai giảng sợ hãi chứng”, khóc nháo phải về nhà, nàng đã hoàn toàn thích ứng tân hoàn cảnh.

Phòng học chỗ ngồi phân bố là bốn người tổ đàn thành một bàn, nàng kia tổ tổng cộng hai nam hai nữ.

Cùng nàng ngồi cùng bàn chính là một nam hài tử, tên là Giang Từ.

Chính là ở báo danh khi Tiêu Vũ cảm thấy hắn lớn lên thật xinh đẹp nam sinh.

Đối phương làn da trắng nõn, hốc mắt rất sâu, mày rậm mắt to, nói là con lai xác thật có vài phần tương tự.

Tiêu Vũ cảm thấy Giang Từ là một cái phi thường an tĩnh người.

Giang Từ bình thường không thích nói chuyện, làm việc đặc biệt phun ra nuốt vào thông thả, có một loại so tiểu thư khuê các còn muốn tú khí bộ dáng. Ngay cả mở miệng nói chuyện đều là kiêu kiêu nhu nhu, thanh lạng đặc biệt tế thả tiểu.

Lớp học mặt khác nam đồng học đã sớm nháo thành một mảnh, phòng học gian người truy ta trực, thậm chí còn trộm mang súng đồ

chơi đi học tới đánh nhau, đi học khi ngoan mô ngoan dạng, lão sư mới vừa đi liền một cái so một cái hùng.

Duy độc Giang Từ một người, vẫn luôn đái ở góc, trong lòng ngực ôm một quyển sách, cúi đầu không biết ở viết cái gì. Hắn đôi mắt thực thanh triệt, an an tĩnh tĩnh phảng phất ngăn cách với thế nhân.

Nam hài tử nhóm đều không thích tìm Giang Từ chơi, cảm thấy hắn quá yếu, lần trước cùng hắn nói giỡn, đem hắn đẩy té ngã liền khóc cái không ngừng, mới vừa khai giảng không lâu liền thấy gia trưởng, đoàn người còn bị chủ nhiệm lớp huấn một đốn.

Sau đó bọn họ liền đem Giang Từ cô lập lên, kiến một mặt vô hình tường thành.

Lúc sau ngay cả nữ đồng học cũng không yêu cùng hắn làm bằng hữu, nói hắn là “Ếo lả”.

Tiêu Vũ ở cùng những người khác cùng nhau vây quanh ở bên cạnh bàn, các nàng ở giúp búp bê vài người tiến hành xuyên đáp chọn lựa, cầm bắt đồng quần áo linh kiện, “Thảo luận” như thế nào đáp quần áo.

Các nàng đều phía sau tiếp trước nói chuyện, Tiêu Vũ cảm không thương miệng.

Tiêu Vũ nhìn phía một bên, thấy Giang Từ đột nhiên buông trong tay sách vở, ánh mắt sáng ngời mà nhìn chăm chú vào các nàng bên này, hai tay của hắn bối ở sau người, cho rằng như vậy người khác liền sẽ không thấy hắn khẩn trương.

Giang Từ ấp a ấp úng mà nói: “Ta có thể..... Cùng các người cùng nhau chơi sao?”

Nữ sinh trong đàn nhất bá đạo Hà Nhụy một ngụm từ chối, “Không thể!”

“Người cút ngay, nam hài tử như thế nào sẽ thích nữ hài tử đồ vật a!”

“Èo là cũng quá ghê tởm đi!?”

Sau đó là một đám sột sột soạt soạt nói nhỏ thanh, cùng với các bạn học cho nhau trao đổi ánh mắt.

Treo ở bạch bản thượng đồng hồ là □□ hùng, phun đầu lưỡi mím cười. Tiêu Vũ là nghiêng người ngồi, nàng có thể chú ý tới chung quanh biến hóa.

Tựa hồ liền trong không khí dưỡng khí đều bị quét đi rồi, nàng có điểm hít thở không thông, rầu rĩ cảm giác.

Tiêu Vũ phảng phất có thể nhìn đến, ở Hà Nhụy ghét bỏ biểu tình hơn nữa chán ghét lời nói hạ, hình thành rất nhiều thanh đao tử, phía sau tiếp trước mà hướng Giang Từ trên người thọc đi.

Những cái đó tên là “Ngôn ngữ” dao nhỏ, làm Giang Từ tâm xuất hiện cái khe, lại đến rách nát bất kham, sái đầy đất. Trong bóng đêm, Tiêu Vũ thấy Giang Từ vất vả mà nhặt lên những cái đó mảnh nhỏ, lại thật cẩn thận mà dính bổ trở về, thật cẩn thận.

Ngán ngủ yên tĩnh giống như là thời gian cố tình bị tạm dừng, tựa hồ thật lâu, lại như là trong nháy mắt, loại này trầm mặc bị nữ sinh ồn ào thanh khái quét qua đi.

Tiêu Vũ tâm đồng dạng cũng rụt rụt, có điểm khó chịu.

Từ đây lúc sau, Giang Từ tựa hồ không còn có chủ động cùng người giao lưu quá, hẳn phủng một quyển sách, trốn ở góc phòng, vùi đầu không biết đang làm gì, viết viết vẽ vẽ, bút chì luân phiên một cái lại một cái.

“Tiêu Vũ, chúng ta chờ tiếp theo khởi đi nhà ăn ăn có được hay không?” Ngồi ở Tiêu Vũ đối diện Tống Thiên Thiên hỏi nàng.

Tiêu Vũ mới vừa thu thập hảo văn phòng phẩm, muốn đem trong ngăn kéo tiện lợi lấy ra tới, trong nhà người hầu sớm đã vì nàng chuẩn bị tốt bữa sáng.

Tiêu Vũ gật gật đầu, ứng nàng, “Hảo.”

Tổng Thiên Thiên thực vui vẻ mà kéo tay nàng, “Người thì tốt rồi, có người cho người chuẩn bị bữa sáng, ta còn muốn đi nhà ăn mua.” Nàng chôn oan nói.

Tiêu Vũ cười, không biết trả lời cái gì.

Lâm đi học trước, Tổng Thiên Thiên lôi kéo Tiêu Vũ đi thượng WC, Tiêu Vũ dẫn đầu ra tới, đứng ở dưới mái hiên. WC trước là một cái hành lang, vượt qua hành lang sau là một tòa thanh thiên ao nhỏ, phụ cận còn có bàn ghế cấp đồng học nghỉ tạm dùng

Trong không khí tràn ngập hoa cỏ thanh hương vị, Tiêu Vũ hơi ngửa đầu, mắt nhìn phía trước, tầm nhìn có một tòa đại thụ, dưới tàng cây băng ghế dài thượng có một cái an tĩnh bóng dáng.

Giang Từ trong lòng kỳ thật không quá minh bạch vì cái gì đồng học đều không thích hắn, luôn là đem hắn xa lánh đi ra ngoài, hắn tìm không thấy bạn, chỉ có thể chính mình một người.

Hắn lựa chọn ở yên lặng hồ nước biên, cầm hắn vở, đem trong óc sở hữu ảo tưởng đều vẽ ra, lại cầm nhan sắc bút vẽ xấu tô màu.

Giang Từ họa đến quá mức đầu nhập, ngay cả phía sau tới người hắn cũng chưa phát hiện.

“Oa, người vẽ tranh thật là lợi hại.” Tiêu Vũ đứng ở hắn phía sau, nhón chân tiêm “Rình coi” hắn đang làm gì, liền thấy nam hài chuyên chú họa bản, trên tờ giấy trắng tất cả đều là các loại trang phục đồ án.

Giang Từ kinh khởi, sợ tới mức lập tức quay đầu, nghe được khen ngợi sau ánh mắt tránh né mà nhanh chóng tránh ra, nhân then

thùng gương mặt tức khắc nổi lên, “Không có lạ.....”

“Ta rõ ràng thấy, đủ loại quần áo a.” Tiêu Vũ lộ ra lược có sùng bái ánh mắt, ngôi sao ở bên trong nháy. Nàng còn thấy thật nhiều xinh đẹp tiểu váy, siêu cấp đẹp cái loại này.

“.....” Giang Từ đỏ mặt, trời sinh nồng đậm lông mi che đậy không chỗ sắp đặt ánh mắt.

“Tiêu Vũ, người như thế nào chạy đến nơi đây tới, ta còn tưởng rằng người ném xuống ta chính mình một người đi rồi đâu!” Tiêu Vũ bả vai bị người chụp hạ, nàng quay đầu, là Tống Thiên Thiên.

“Xin lỗi.....” Tiêu Vũ xin lỗi nói.

Tống Thiên Thiên ánh mắt ngó đến Giang Từ, túm Tiêu Vũ tay rời đi sau mới hỏi nàng, “Tiêu Vũ, người như thế nào cùng cái kia ẻo lả ở bên nhau chơi a?”

Tiêu Vũ phủng tiện lợi hộp, do dự mấy phen mới nói, “Thiên Thiên, kỳ thật chúng ta không nên kêu hấn ẻo lả, hấn có tên.”

Tống Thiên Thiên nhún vai, “Kỳ thật ta đối hấn cũng không có ác ý, chỉ là trong ban mọi người đều như vậy kêu hấn, ta cũng liền như vậy kêu.”

Tống Thiên Thiên cũng cảm thấy chính mình hình như có không đúng, không tôn trọng người, nàng mở miệng hỏi, “Cái kia nương..... Nam sinh gọi tên gì?”

Tiêu Vũ má lúm đồng tiền nhợt nhạt, “Giang Từ.”

“Hấn thật là lợi hại vẽ tranh, đặc biệt là họa quần áo.”

* * *

Bắc Phương Hữu Tinh Thần học viện là một khu nhà làm với 20 thế kỷ âm nhạc học viện, trải qua lịch đại kinh doanh hậu nhân mới xuất

hiện lớp lớp, ở nội địa cũng là có chút danh tiếng, quy mô ở sắp tới cũng ở dần dần mở rộng.

[chú] Bắc Phương Hữu Tinh Thần học viện khác thiết có âm nhạc trung tâm nghề phụ, là cho trong học viện một ngày nào đó ban ngày không có đi học chỉ đạo lão sư, khác khai chương trình học. Bất đồng nhạc cụ loại hình bất đồng giáo viên, nhưng lựa chọn ở không đương trong lúc tiến hành 1 đối 1 cá nhân tư giáo.

Ôn Ngữ Tiệp thượng chu ở kết thúc một cái xí nghiệp báo cáo sau, rốt cuộc hồi phục Thu Tử Tân về Tiêu Vũ thượng dương cầm khóa đề nghị.

Hỏi qua Tiêu Vũ ý kiến sau, Ôn Ngữ Tiệp đồng ý Tiêu Vũ học dương cầm, tư liệu đã điền thỏa báo danh, hiện tại dương cầm lão sư ở cùng nàng đối Tiêu Vũ đi học thời gian.

Phó Mỹ Tuyên ở lật xem học sinh mới cơ bản tư liệu, nhìn ảnh chụp tiểu hài tử cảm thấy mặt danh quen thuộc.

Hảo quen mắt, chính mình có phải hay không ở nơi nào xem qua nàng?

Phó Mỹ Tuyên chuyển bút máy, đầu cao tốc vận chuyển một vòng.

!!!

Cái này tiểu khả ái còn không phải là Thu Tử Tân ảnh chụp cái kia tiểu dựa sao!?

Thật đúng là bị nàng một ngữ thành sấm nói trúng rồi.

Phó Mỹ Tuyên một bên phiên tra chính mình đi học hành trình, một bên ấn xuống Ôn Ngữ Tiệp liên hệ dãy số, bắt điện thoại qua đi.

Tiếng chuông vang đến đệ nhị sóng khi mới bị tiếp khởi, đối phương thanh âm ôn hòa tự nhiên, “Uy, người hảo, ta là Ôn Ngữ Tiệp.”

“Ngài hảo, nơi này là Bắc Phương Hữu Tinh Thần học viện, ta là sắp chỉ đạo ngài nữ nhi dương cầm lão sư, ta kêu Phó Mỹ Tuyên.” Phó Mỹ Tuyên ngằm cùng bằng hữu có thể chơi thật sự khai, nhưng công tác tình hình lúc ấy phi thường nghiêm túc cấp có trách nhiệm tâm.

“Ác, người hảo. Xin hỏi có chuyện gì sao?” Ôn Ngữ Tiệp tiếp khởi sau mới biết được không phải khách hàng.

Phó Mỹ Tuyên: “Là cái dạng này, về Tiêu Vũ đi học thời gian, chúng ta cần thiết định cái thời gian, xin hỏi nàng khi nào có rảnh đâu?”

“Ta cá nhân chương trình học còn thừa tam đương, chia làm thứ ba, năm, buổi tối 6 điểm đến 8 điểm. Chủ Nhật nói giữa trưa 2 điểm đến 4 điểm có thể.”

Ôn Ngữ Tiệp tiếng nói thiên thấp, có chứa từ tính, “Ân..... Liên định ở thứ sáu buổi tối đi, Tiêu Vũ Chủ Nhật muốn thượng ba lê khóa.”

“Tốt, cho nên xác định là thứ sáu buổi tối 6 điểm đến 8 điểm đúng không?” Phó Mỹ Tuyên ở notebook thượng ngày thượng hoa cái câu.

“Đúng vậy.” Ôn Ngữ Tiệp đáp.

* * *

Đãi ở trong phòng khách làm ôn tập Tiêu Vũ ở bồi từ đơn, nàng không quá thích một người ở trong thư phòng, quá mức an tĩnh, an tĩnh đến khủng bố, thật giống như chính gian trong nhà chỉ có nàng một người.

Trong phòng khách máy bàn đột nhiên vang lên, Tiêu Vũ giống cái thỏ con thấy cà rốt giống nhau, lập tức nhảy đánh lên đi tiếp điện thoại.

Thu Tử Tân tại tiến hành chương trình học huấn luyện này đoạn trong lúc, các nàng ngẫu nhiên sẽ cho nhau liên hệ, cơ hồ đều là

Thu Tử Tân đánh quá khú, bởi vì lo lắng đối phương ở vội, trò chuyện thời gian cơ bản đều tuyến ở chạng vạng.

“Thu tử tử.” Tiêu Vũ trong thanh âm lậu ra một chút khó có thể che giấu vui vẻ.

Ngoại quốc thời gian khó tránh khỏi có khi kém, Thu Tử Tân bên kia hiện tại là buổi sáng 8 giờ.

Thu Tử Tân biết Tiêu Vũ mới vừa nhập học không lâu, nàng rời giường trang điểm xử lý hảo tự mình sau, bỗng nhiên có muốn đánh điện thoại ý niệm, chờ nàng phục hồi tinh thần lại, dây số đã gạt ra đi.

“Tiêu Vũ.” Thu Tử Tân ôn ôn nhu nhu đáp lại nói.

Nàng ngày gần đây nhân đi học còn rất mỗi mệt, nghe Tiêu Vũ thanh âm nàng không tự giác mà nhu đôi mắt, tinh thần giống như cũng thả lỏng không ít.

Thu Tử Tân dựa vào ký túc xá hành lang giảng điện thoại, nàng hưởng thụ sáng sớm ánh mặt trời ấm áp, cùng với trong không khí mang theo sinh cơ thanh hương vị.

Tiêu Vũ ôm gối đầu ngồi ở trên sofa, cùng Thu Tử Tân nói trong trường học sự, nói nàng trường học hồ nước có bao nhiêu chỉ cá, lão sư dạy các nàng số chẵn bằng cửu chương, cứ việc đều là một chút không đáng nói đến sự, Thu Tử Tân chính là nghe được thực vui vẻ.

Thu Tử Tân sinh hoạt thành thị vẫn luôn là phi thường bận rộn, mọi người quay lại vội vàng, căn bản không rảnh đi thả lỏng, đi nghỉ ngơi bước chân. Ngày đại khái cũng là vì trở thành “Đứng đầu tầng” người sở muốn trả giá đại giới.

Trò chuyện đối nàng hoàn toàn không có bất luận cái gì dinh dưỡng giá trị đề tài kỳ thật cũng thực không tòi. Nghe tiểu hài tử đối quanh

mình vô tận lòng hiếu kỳ, đơn thuần thả trắng ra tình cảm, thật sự làm Thu Tử Tân đặc biệt thư thái.

Thu Tử Tân sau này vén tóc, mắt đào hoa hàm chứa ý cười, nàng cánh môi lúc đóng lúc mở, không nhanh không chậm mà trả lời nữ hài.

Diệu màu vàng dương quang nhiễm nàng bóng dáng, như là ảnh chụp người mẫu.

Tiêu Vũ giữa đường nghe được có người nước ngoài ở cùng Thu Tử Tân nói chuyện, “Tân, chuẩn bị tốt sao? Đợi chút Mr.Mark muốn triệu tập chúng ta đi phòng học A, hẳn thực nghiêm khắc, người ngàn vạn đừng đến trễ.”

“Ok, I know it. Please wait for me.” Thu Tử Tân ngăn cách di động, ứng hần nói. Tiêu Vũ có thể nghe hiểu một chút, đại khái ý tứ là Thu tử tử làm hần chờ một lát chính mình một chút.

Thu Tử Tân nói: “Tiêu Vũ, ta lão sư đợi chút muốn cho chúng ta đi đi học, liền không thể lại cùng người nói chuyện phiếm.”

Tiêu Vũ trong lòng ngực gói đầu lồm vào một chút, “Ân, tốt, ta biết.”

“Nếu không có việc gì nói, người quái điện thoại đi.” Thu Tử Tân ôn cười.

“Thu tử tử, người về sau trực tiếp video ta đi, liền không cần đánh trong nhà điện thoại như vậy phiền toái.” Tiêu Vũ nói, tay nàng chỉ ở chọc gói đầu.

Thu Tử Tân dừng một chút, “Ân? Có thể sao, kia hảo.”

“Ngủ ngon, Tiêu Vũ.” Thu Tử Tân tính tính thời gian, Tiêu Vũ nơi đó đại khái rất chậm, tiểu hài tử yêu cầu sung túc giấc ngủ chất lượng.

“Ngủ ngon, Thu tử tử.” Tiêu Vũ má lúm đồng tiền lộ ra.

Tiêu Vũ cắt đứt điện thoại sau buông microphone, ngốc tại trong phòng khách, bỗng nhiên nghĩ đến cái gì, chạy tới lầu hai phiên lịch ngày.

Nàng một bên đếm ngày một bên trong miệng lẩm bẩm tự nói, “Hiện tại là 9 nguyệt 14.....”

Lật qua mấy tháng phân, “24 hào đêm Bình An, 25 hào lễ Giáng Sinh.....” Nàng đếm trên đầu ngón tay ở mấy ngày số.

Còn có đã lâu ô.

Tác giả có lời muốn nói: [chú] về Bắc Phương Hữu Tinh Thần học viện có chương trình học 1 đối 1 tư giáo là tư thiết, giống nhau học viện sẽ không có cái này phục vụ.

Giang Từ là trợ công nam xứng! (chuyện quan trọng x3

Ngày mai còn có đổi mới.

10.Chapter 10

Năm đuôi 12 cuối tháng, phố lớn ngõ nhỏ đã bắt đầu bá quen thuộc Giáng Sinh ca, tùy ý có thể thấy được Giáng Sinh vật trang sức; có chút mặt tiền cửa hàng bãi con nai điều khắc, đem sân cây cối treo lên đèn màu, ngày hội không khí thực nùng.

Q thị khí hậu còn chưa tới đạt đỉnh núi, đám đông như cũ mãnh liệt, đứng ở bên đường ông già Noel ở phái phát kẹo, khoác khăn quàng cổ cùng áo khoác người cho nhau gặp thoáng qua, bước chân vội vàng.

“Tiểu Trúc Tử, đêm Bình An vui sướng, ba ba mommy ngày hôm qua gửi qua bưu điện kiện lễ vật cho người, sáng mai phía trước hẳn là có thể tới hóa. Là người yêu thích nhất tiểu váy ác.” Cứng nhắc Ôn Ngữ Tiệp nói.

Ôn Ngữ Tiệp cùng Tiêu tiên sinh nhân công tác nguyên nhân vô pháp về nhà, cho nên lựa chọn cùng Tiêu Vũ video trò chuyện, trong

video hai phu thê thoát nhìn ăn ý tương sấn, là duyên trời tác hợp xứng đôi cảm.

“Mommy, daddy, đêm Bình An vui sướng! Cảm ơn các người lễ vật.”
Tiêu Vũ ôm một cái mao nhưng công tử ngồi ở trên sô pha.

Nàng tươi cười thiên chân lại ngây thơ, “Mommy, các người chuẩn bị vớ sao?”

Ôn Ngữ Tiệp cùng Tiêu tiên sinh khó hiểu, “Vì cái gì muốn chuẩn bị vớ?”

Tiêu Vũ: “Bởi vì Giáng Sinh gia gia muốn đưa chúng ta lễ vật a, muốn đem vớ treo ở giường đôi, đêm nay Giáng Sinh gia gia mới có thể nhìn đến.” Nàng hưng phấn mà nói, tươi cười là tràn đầy chờ đợi.

Nàng vẫn luôn tin tưởng lễ Giáng Sinh sẽ có Ông già Noel cưỗi con nai tới tặng lễ vật truyền thuyết, nàng chính là phi thường chờ mong.

Ôn Ngữ Tiệp nghe vậy khó tránh khỏi cười khúc khích, “Đồ ngốc, trên đời này không có ông già Noel.”

Liền Tiêu tiên sinh cũng đi theo bị đậu cười, phụ họa Ôn Ngữ Tiệp nói, “Đúng rồi, Tiểu Trúc Tử, những cái đó truyền thuyết đều là gạt người, cho dù có, chúng ta vùng ngoại thành bảo an thúc thúc cũng sẽ đem hấn ngăn lại.”

“Là sao.....?” Tiêu Vũ bĩu môi, nhược nhược mà phản bác.

Ôn Ngữ Tiệp bật cười, “Được rồi, không cùng người nhiều hàn huyên, Tiểu Trúc Tử đợi chút còn muốn đi đi học cầm khóa không phải sao?” Hôm nay là thứ sáu, trường học đã phóng nghỉ đông, nhưng cầm khóa vẫn là muốn tiếp tục thượng.

Vừa nghe đến “Cầm khóa” hai chữ mắt, Tiêu Vũ đôi mắt liền hơi sáng lên tới, nàng gật gật đầu hỏi, “Àn!” Nàng kỳ thật có điểm chờ mong hôm nay đã đến.

Hôm nay là 24 hào đêm Bình An.

Có lẽ Thu Tử Tân đã trở lại.

“Chúng ta đây trước hạ tuyến lạc, Tiểu Trúc Tử, ái người, ngày hội vui sướng.” Ôn Ngữ Tiệp làm cái hôn gió thủ thế, Tiêu tiên sinh ở một bên phát tay.

“Ái người, mommy, daddy.” Tiêu Vũ ngọt ngào mà đáp lại nói, má lúm đồng tiền thật sâu ao hãm tiến gương mặt hai sườn.

Tiêu Vũ học dương cầm tiến độ vẫn là thực mau, ngón ngón ba tháng cũng đã nắm giữ cơ bản major & minor position (điệu trưởng cùng cưỡi nhỏ phím đàn vị trí), cùng với cơ bản âm phù cùng dừng phù. Liên Phó Mỹ Tuyên đều khen nàng thực thông minh.

Bác Phương Hữu Tinh Thần học viện thiết có mấy đồng ký túc xá, bộ phận học sinh ở nghỉ đông lựa chọn đái ở trong ký túc xá biên làm công, hôm nay vừa lúc là đêm Bình An, bọn họ tựa hồ ở làm loại nhỏ party.

Cầm thất thiết có cách âm, Tiêu Vũ tại tiến hành Phó Mỹ Tuyên công đạo nàng hoàn thành theory (tác nghiệp luyện tập), trong nhà mở ra máy sưởi, thật nhỏ lục lạc thanh cập mọi người hát vang hoan xướng âm lãng từ khe hở trung thoán tiến cầm thất.

Tiêu Vũ nhìn dán ở cửa kính thượng vật trang sức, là một con nai con bị vây quanh ở bụi hoa trung bản vẽ. Nàng ngược lại lại đi vọng trên bàn giờ chung.

Thời gian đã qua đi hơn phân nửa, nàng còn không có nhìn thấy Thu Tử Tân.

Tiêu Vũ bắt đầu lo lắng có thể hay không Thu Tử Tân căn bản không có trở về. Tuần trước Thu Tử Tân cùng nàng trò chuyện Tiêu Vũ không hỏi ra khẩu, Thu Tử Tân cũng hoàn toàn không có nói cập việc này.

Nàng sẽ không không vui mừng một hồi đi?

Trong nhà vang lên liên tiếp di động tiếng chuông, Phó Mỹ Tuyên tiếp khởi trò chuyện, trong miệng lược có oán giận, “Uy, Thu Tử Tân, người như thế nào còn chưa tới Bắc viện a? Khả Toàn đều đã bắt đầu cùng đoàn người chúc mừng.”

Tiêu Vũ trong tay không ngừng họa âm phù bút chì một đống.

Thu Tử Tân thừa đáp phi cơ chuyển bay lùi lại, bởi vì là ở đặc thù ngày hội, luân phiên tặc, nàng thật vất vả chiêu đến một chiếc sĩ tài xế. (cái kia niên đại còn không lưu hành tích tích loại này người lái thay.)

Thu Tử Tân ăn mặc hậu trầm áo lông vũ, nàng tú khí chớp mũi bị đông lạnh đến ửng đỏ, “Ta chuyển bay lùi lại, ta có gửi tin tức thông tri người, người không nhìn thấy đi?”

Phó Mỹ Tuyên rời khỏi trò chuyện giao diện, điểm tiến hơi. Tin vừa thấy, thật là có, đại khái là nàng vừa rời giáo Tiêu Vũ đánh đàn không chú ý tới.

Thu Tử Tân: “Sự phó cùng ta nói ta sắp đến Bắc viện, người muốn hay không ra tới tiếp ta?”

Phó Mỹ Tuyên: “Phải không? Ta đây trước đi xuống lầu cửa chờ người.”

Trước khi đi Phó Mỹ Tuyên lại lần nữa xem kỹ Tiêu Vũ luyện tập, công đạo nàng đem còn lại bộ phận hoàn thành liền có thể về nhà sau, vội vàng xuống lầu.

Thu Tử Tân cắt đứt điện thoại, nhìn ngoài cửa sổ xe kè bên ban đêm cảnh sắc.

Nàng vốn là không tính toán trở về.

Nhưng là đương nàng lật xem lịch ngày thoáng nhìn cây thông Noel tiêu chí khi, nàng lại sẽ nhớ tới cái kia ước định.

Cũng không thể nói là ước định, coi như làm là nàng chính mình đơn phương hứa hẹn.

Thu Tử Tân một tay chống cằm, dựa vào cửa sổ xe bên, trên đường đèn đường luân phiên mà thoảng qua nàng khuôn mặt.

Tự Phó Mỹ Tuyên chuyển được điện thoại khởi, Tiêu Vũ bút chì liền không lại động quá, nàng nghiêng tai “Nghe lén” Phó Mỹ Tuyên cùng Thu Tử Tân đối thoại.

Thu tử tử đã trở lại!

Nàng cảm giác này so được đến một trăm kẹo que còn muốn vui vẻ.

Thu Tử Tân ngày đó lời nói không phải thuận miệng có lệ chính mình, nàng thật sự có trở về!

Phó Mỹ Tuyên xuống lầu đi đến học viện trước cửa, nàng xa xa liền thấy một cái cao gầy mảnh khảnh thân ảnh, ở đèn đường vàng sáng hạ hướng nàng vẫy tay.

Phó Mỹ Tuyên chạy chậm một khoảng cách, tiến lên cấp lão hữu một cái hồi lâu không thấy ôm.

Thu Tử Tân: “Mỹ Tuyên, người giống như biến gầy?”

Phó Mỹ Tuyên ngoài miệng rụt rè, kỳ thật trong lòng đều cười nở hoa, “Người miệng như thế nào như vậy ngọt? Ở nước ngoài hổng rất nhiều tiểu mỹ nữ đi?”

Thu Tử Tân liếc nàng liếc mắt một cái, “Người biết ta đôi nữ sinh không có hứng thú.”

Phó Mỹ Tuyên: “Ta xem người là đôi nhân loại đều không có hứng thú đi?”

Thu Tử Tân lười đến cùng nàng so đo, dẫn đầu đi rồi, Phó Mỹ Tuyên từ phía sau cười đuổi theo, “Được rồi, nói đứng đắn, người như thế

nào đột nhiên đã trở lại? Người huấn luyện không phải còn không có kết thúc sao?”

Thu Tử Tân hệ hảo trên cổ khăn quàng cổ, nàng áo lông vũ hạ ăn mặc kiện màu nâu áo khoác nội đấp hắc lãnh áo lông, có vẻ tỉ lệ tuyệt hảo.

Nàng cười trả lời, “Lão sư cho một ngày kỳ nghỉ. Trở về nhìn xem đại gia cũng khá tốt, ta cũng muốn bồi bồi ta mẫu thân quá lễ Giáng Sinh sao.”

Phó Mỹ Tuyên trước mang theo Thu Tử Tân đi Bắc viện mỗi gian không xa, cứ việc mỗi một gian phòng đều có cách âm thiết bị, đứng ở cửa ngoại như cũ vẫn là có thể nghe được bên trong sung sướng không khí.

Phó Mỹ Tuyên đẩy cửa ra, cao giọng kêu, “Nhìn xem là vị nào đại mỹ nữ tới!?”

Bên trong học sinh đều ở chụp cổ rương xua tay linh ca hát, vừa thấy có tân đồng bọn cùng Phó Mỹ Tuyên gia nhập kinh hỉ đến hô to, hướng chi đối phương vẫn là cái đại mỹ nữ.

“Hoan nghênh mỹ nữ!”

“Nơi nào tới nữ thần!?”

Thậm chí còn có người thổi bay huyết sáo.

Phó Mỹ Tuyên ở một bên trợn trắng mắt, “Các người có phải hay không nhìn không tới một cái khác 172 mỹ nữ đứng ở bên cạnh!?” Nàng lời này vừa nói ra lập tức làm đến người cười vang, Tạ Khả Toàn tiến lên đem nàng nắm hồi chính mình bên người.

Thu Tử Tân cởi áo lông vũ đặt ở một bên, xấu hổ lại không mất lễ phép mà mỉm cười, “Các người hảo, ta là Thu Tử Tân, đại gia đêm Bình An vui sướng.” Nàng nhắc tới trong tay hai đại túi.

“Ta cho đại gia chuẩn bị lễ Giáng Sinh tiểu lễ vật, hy vọng đại gia không cần ghét bỏ.” Thu Tử Tân từ trong túi lấy ra tinh mỹ bọc nhỏ trang, bên trong là đủ loại kiểu dáng bánh cookie làm, nàng từng cái phái chia mỗi một vị học viên.

Ở đây người đại bộ phận đều là Bắc Phương Hữu Tinh Thần học viện học viên, biết được đối phương là học tử lại còn có cùng học viện Thái Tử gia quen biết, tuổi trẻ lại xinh đẹp, nhậm vị nào độc thân nam sĩ nhìn không động tâm.

“Thu học tử thật xinh đẹp, là độc thân sao? Muốn hay không suy xét ta?” Có cái không biết tốt xấu nam sinh ở trong đám người trêu chọc nàng nói.

Thu Tử Tân biểu tình bình đạm mà giơ lên tay phải thị chúng, vòng ở ngón áp út nhẫn hơi lóe, “Ta đã đính hôn.”

Mọi người sắc mặt siếp mà biến đổi, thanh hồng tím bạch gì đều có.

“Ta nói giỡn ~” Thu Tử Tân phụt lộ ra tươi cười.

“Thiệt ~” mọi người bẹp miệng, “Học tử còn sẽ khai loại này vui đùa ác!”

Cố Bắc Thần mở miệng giữ gìn Thu Tử Tân, “Các người không cần khó xử Tử Tân lạp.” Hắn ánh mắt đầu hướng Thu Tử Tân trên người.

Thu Tử Tân cùng hắn đối thượng mắt, lễ phép tính gật đầu mỉm cười hướng hắn chào hỏi. Nàng cúi đầu xem một cái trên cổ tay thời gian.

7 điểm 50 phân.

Cố Bắc Thần thật cao hứng Thu Tử Tân này tranh có thể trở về, hắn đi lên trước cùng Thu Tử Tân đáp lời, tưởng sán tối nay làm lẫn nhau có tiến thêm một bước phát triển.

Tuy rằng Thu Tử Tân nói nàng thích nữ nhân, nhưng nhà khoa học nghiên cứu nói nữ sinh đại bộ phận đều là song tính luyện, nói cách khác, chính mình còn có cơ hội.

“Tử Tân, khó được người tối nay có thể trở về, không bằng chúng ta.....”

Thu Tử Tân không chờ Cố Bắc Thần đem nói cho hết lời, ôm xin lỗi trước đánh gãy đối phương, “Xin lỗi, Bắc Thần, ta còn có khác người muốn đi gặp một chút, chờ lát nữa lại trở về.”

Cố Bắc Thần: “Ai?” Hắn đấm lòng đột nhiên lộ bộp bộp tròn, sợ hãi Thu Tử Tân chẳng lẽ là có người yêu? Lần này trở về cũng là vì thấy nữ / bạn trai!?

Hắn trong lòng thích thích thích toát ra một đồng lớn kỳ quái ý tưởng.

Thu Tử Tân mỉm cười trả lời Cố Bắc Thần, “Một cái tiểu bằng hữu, cũng là người học viện hạ học sinh, Tiêu Vũ.”

“Ác, vậy người đi trước đi.” Cố Bắc Thần âm thầm lỏng một mòm to khí.

Còn hảo, không phải nam nhân cũng không phải nữ nhân, là cái tiểu hài tử.

Tiêu Vũ đã sớm hoàn thành theory luyện tập, nhưng nàng còn không nghĩ đi, nàng ghé vào trên bàn nhìn kim phút chậm rãi di động.

Nàng nguyên bản còn rất chờ mong, Thu Tử Tân đã trở lại, nhưng là cho tới bây giờ Thu Tử Tân đều còn không có xuất hiện.

Nàng có phải hay không đem chính mình đã quên?

Tiêu Vũ hảo buồn bực, dầu bút chì miệng đều có thể quái bình thủy.

Đang lúc Tiêu Vũ ở buồn rầu chính mình muốn hay không đi ra ngoài tìm xem xem Thu tử tử thời điểm, nàng đầu đã bị người nhẹ

nhàng sờ soạng một chút, “Nhóc con, có hay không tưởng ta?”

Tiêu Vũ ngẩng đầu, một con sông sờ sờ Thu Tử Tân đang đứng ở nàng phía sau. Nàng đại kinh đại hãi, “Thu tử tử, người đã trở lại!”

“Người không có gạt ta!” Tiêu Vũ hưng phấn mà nói.

Thu Tử Tân ở nghe được những lời này khi ánh mắt càng thêm nhu hòa lên, quả nhiên, này tiểu bằng hữu thật sự có đang đợi nàng, lựa chọn trở về là chính xác quyết định.

Ít nhất nàng hoàn thành chính mình lời hứa.

“Đêm Bình An vui sướng, Tiêu Vũ.” Thu Tử Tân duỗi tay chọc một chút Tiêu Vũ má lúm đồng tiền.

“Đêm Bình An vui sướng!” Tiêu Vũ lộ ra hàm răng, nàng mới vừa đã đổi mới răng sữa.

Thu Tử Tân biết hiện tại đã là Tiêu Vũ tan học thời gian, nàng hỏi: “Tiêu Vũ, muốn hay không cùng ta cùng nhau đi ra ngoài, thưởng thức một chút cảnh tuyệt?”

“Muốn!” Tiêu Vũ lộ cười, nhanh chóng thu thập hảo sở hữu văn phòng phẩm, công tiểu cặp sách muốn ra cửa.

Thu Tử Tân nhìn nàng khó tránh khỏi bật cười, nàng cảm thấy ba tháng không thấy, cái này tiểu dựa giống như trường cao một chút.

Nàng nắm Tiêu Vũ tay, bồi nàng đi xuống lầu, hai người đứng ở dưới mái hiên biên chờ tài xế biên xem cảnh tuyệt.

Thu Tử Tân lo lắng Tiêu Vũ sẽ cảm lạnh, đem chính mình khăn quàng cổ thể Tiêu Vũ hệ thượng. Tiêu Vũ mang theo trẻ con phì mặt giấu ở Thu Tử Tân mềm mại khăn quàng cổ trung, nàng nháy mắt, xem Thu Tử Tân.

“Tiêu Vũ, ta có kiện lễ vật muốn tặng cho người.” Thu Tử Tân nói.

Tiêu Vũ không thể tưởng được có lễ vật thu, trong ánh mắt lập loè ra tinh quang, chờ mong tiểu tâm tư dễ như trở bàn tay mà đã bị phát hiện.

Thu Tử Tân từ áo khoác trong túi móc ra một cái phương hộp, “Chỉ là một cái tiểu vật trang sức, hy vọng người thích.” Nàng mở ra phương hộp, bên trong trang một cái âm phù chìa khóa vòng.

Tiêu Vũ vui vẻ mà điêu thân mình, “Hảo hảo xem, ta thực thích, cảm ơn Thu tử tử.” Nàng tiếp nhận lễ vật, đối Thu Tử Tân lộ ra tươi cười.

Thu tử tử thật sự đối nàng thực hảo.

“Nếu là Thu tử tử thật là ta tử tử thì tốt rồi.....” Tiêu Vũ trong lòng tưởng.

Nàng ngẩng đầu ngẩng đầu nhìn Thu Tử Tân, cảm thấy đối phương hảo cao, xuyên này thân quần áo thật xinh đẹp, trên thế giới không còn có người so nàng xinh đẹp! Trừ bỏ mommy khả năng cùng Thu tử tử ngang tay.

Tiêu Vũ đột nhiên cảm thấy có điểm mát mát, riêng là thu được lễ vật quá mức vui vẻ, Thu tử tử tặng phân lễ vật cho chính mình, nhưng chính mình cũng không có chuẩn bị cái gì cấp Thu tử tử.

Nàng bẹp miệng, Thu Tử Tân không hiểu được nàng trong lòng tiểu hoạt động, “Làm sao vậy, Tiêu Vũ?”

Tiêu Vũ giống cái bay hơi bóng cao su, đặng áy náy nói: “Thực xin lỗi, Thu tử tử, ta không có cho người chuẩn bị lễ vật.....”

Thu Tử Tân lúc này mới ý thức được đối phương tự trách tiểu tâm tư, trong lòng khó tránh khỏi bị uất dán nhũn ra, nàng an ủi Tiêu Vũ, “Không quan hệ lạp, không nhất định phải tặng lễ vật, người có thể đưa tiền cho ta a.”

Tiêu Vũ nghiêng đầu dựa, ngược nhìn nàng, “Khác?”

Thu Tử Tân mỉm cười, “Ân.”

“Người có thể tặng cho ta một cái ôm a.” Thu Tử Tân ngồi xổm xuống, mở ra hai tay, ở đây trời hoa tuyết trung, nghênh đón tiểu nữ hài cho nàng một cái đầy cõi lòng ôm.

Ban đêm bên ngoài độ ẩm hạ thấp, Thu Tử Tân ôm trong lòng ngực tiểu dưa, cảm giác đặc biệt ấm áp, từ da thịt vẫn luôn truyền lại tiến đáy lòng kiên định cảm.

Thành thị ồn ào náo động, vạn gia đèn đuốc sáng trưng, học viện cửa trước đại thụ bị treo lên ngũ thải ban lan đèn nê ông, sao trời dưới, là ngàn vạn người ảnh ngược.

Tiêu Vũ ngẩng đầu nhìn bầu trời đêm ngôi sao, nàng cảm giác những cái đó ngôi sao tất cả tại hướng tới nàng nháy mắt.

Nàng hỏi Thu Tử Tân, “Thu tử tử, này đó ngôi sao có thể hay không từ không trung rơi xuống a? Chúng ta muốn hay không bung dù, vạn nhất tạt đến chúng ta liền không xong.”

Thu Tử Tân đối nàng đồng ngôn đồng ngữ cảm đến buồn cười, nhưng nàng không có lập tức chọc phá cái này ngôi sao chuyện xưa, nàng thấp hèn thân, học tập dùng Tiêu Vũ góc độ tới xem thế giới này.

Thu Tử Tân đôi mắt bị chói tiến ánh trăng, nàng mỉm cười nói: “Sẽ, ngôi sao sẽ rơi xuống, nhưng là khả năng tính không lớn, cho nên chúng ta không cần sợ hãi.”

“Ngôi sao rơi xuống thời khắc đó, chúng ta xưng là mưa sao băng, truyền thuyết ở nhìn đến mưa sao băng khi, ưng thuận nguyện vọng đều có thể bị thực hiện.”

Tiêu Vũ đối mới mẻ sự vật cảm thấy mới lạ, “Thật vậy chẳng? Ngôi sao sẽ rơi xuống, kia Giáng Sinh gia gia có phải hay không cũng là thật sự tồn tại!?”

Thu Tử Tân nhìn chăm chú bầu trời đêm, nàng tiếng nói ở phân trần trong thế giới có loại đặc biệt yên lặng linh hoạt kỳ ảo cảm, nàng nói:

“Ta vô pháp xác định này có phải hay không thật sự, nhưng ta nguyện ý tin tưởng, nó là thật sự.”

Chân chính có thể làm được biết lỗi đời mà không lỗi đời người, rất ít.

Nàng không nghĩ phá hư Tiêu Vũ ảo tưởng, ít nhất ở nàng đồng trí khi, có thể giữ lại này một phần hồn nhiên, tin tưởng truyện cổ tích tồn tại.

Người đi đường trên đường khách qua đường rất nhiều, náo nhiệt thành thị hạ còn cất giấu một đám cô độc người, bọn họ rời xa âm ỉ ngoại giới, ở chỗ nào đó tìm kiếm thuộc về chính mình ấm áp.

Vô luận trên đời này hay không thật sự tồn tại ông già Noel, chỉ cần người nguyện ý tin tưởng, kia liền đủ rồi.

Năm này sang năm nọ, thẳng đến 18 tuổi Tiêu Vũ ở quá lễ Giáng Sinh khi, nàng như cũ sẽ nhớ tới năm đó tình cảnh.

Ấm áp trên mặt tuyết, Thu Tử Tân phủng nàng mộng, ôn nhu mà nói cho nàng.

“Chỉ cần người nguyện ý tin tưởng.”

Chỉ có nàng, sẽ kiên nhẫn mà cùng khi còn nhỏ chính mình nói chuyện; sẽ không đành lòng nhìn đến nàng chịu khinh nhục, đứng ra bảo hộ nàng; sẽ ôn nhu mà nắm nàng, mang nàng né qua trường thành trên đường gặp được rất nhiều khái vướng.

Tuy rằng ngay lúc đó Tiêu Vũ cũng không biết.

Rất nhiều năm sau, phở lớn ngõ nhỏ như cũ sẽ truyền phát tin này đầu nghe nhiều nên thuộc ca khúc:

We wish you Merry Christmas

We wish you Merry Christmas

We wish you Merry Christmas

And the Happy New Year

Tác giả có lời muốn nói: Trước tiên ở nơi này cho đại gia chúc mừng năm mới đi 2333 (Giáng Sinh vui sướng ~

Ngày mai tiếp tục đổi mới ác.

11-20

11.Chapter 11

Áo Vienna. Buổi sáng 11 khi.

Mọi người đều biết, Vienna thành thị bị dự vì toàn cầu âm nhạc chi đô, lịch đại thế giới cấp trừ danh âm nhạc đại sư đều xuất từ nơi đây.

Thánh Stephen nhà thờ lớn trước, Thu Tử Tân cùng một đám nhiếp ảnh tổ quyết định ở chỗ này lấy cảnh, quay chụp diễn tấu hội phim tuyên truyền.

Diễn tấu hội đề tài là muốn đưa kính kinh điển, trừ bỏ Thu Tử Tân, hiện trường cũng có mặt khác tân tấn học giả cùng với tiền bối. Toàn bộ phiến tổ đại bộ phận đều là ngoại quốc bạn bè.

Nơi này là cái thứ nhất nơi lấy cảnh, bởi vì là muốn chụp phim tuyên truyền, đã trước hướng nơi đó chính phủ đề qua thỉnh cầu, cũng bị cho phép.

Nhiếp ảnh tổ riêng làm nhân viên công tác di chuyển một trận tam giác dương cầm bày biện ở quảng trường trung ương, hiện trường bị phong dùng, thực mau hấp dẫn rất nhiều du khách tiến đến vây xem.

Thu Tử Tân đã ký xuống Cố Bắc Thần khai hiệp ước, hai bên quan hệ chính là cho nhau hoạch ích, Cố Bắc Thần cấp Thu Tử Tân tài nguyên đi mở rộng mức độ nổi tiếng cập biểu diễn cơ hội, mà Thu Tử Tân vì Bắc Phương Hữu Tinh Thần học viện đánh ra tên tuổi, biểu diễn tiền thuê 20% lại trừu thành cấp Cố Bắc Thần.

Thu Tử Tân ngay từ đầu không đáp ứng Cố Bắc Thần mời hơn phân nửa cũng là không hy vọng cùng đối phương có tiền tài gút mắt, nhưng cùng là đi con đường này người, một ngày nào đó sẽ trong tương lai trên đường chạm mặt.

Nếu là hiện tại không thành vì lẫn nhau bằng hữu, quá mấy năm liền sẽ trở thành cạnh tranh quan hệ.

“Tân, người tới thí này mấy cái màn ảnh.” Đạo diễn là dân bản xứ, nhưng hắn sẽ nói tiếng Anh, hắn vẫy tay gọi Thu Tử Tân đi dương cầm trước ngòi xuống, điều vài lần cơ vị bắt đầu thí góc độ.

Thu Tử Tân hôm nay xuyên thân quần trang màu trắng âu phục, nội đắp màu đen áo sômi, cổ áo cùng cổ tay áo đều chọn dùng lá sen biên thiết kế.

Thu Tử Tân dáng người yếu điệu cao gầy, thon dài lại mảnh khảnh chân đi đường như là người mẫu ở chụp thời thượng tầng lớn, bàng quan người qua đường đều nhin không được cầm lấy di động cuồng chụp.

“Cơ vị 1, 2, 3, chuẩn bị.” Đạo diễn bắt đầu chuẩn bị thu tư liệu sống, “Tân, chờ ta kêu bắt đầu, người liền tự nhiên đánh đàn thì tốt rồi.”

“Tốt, đạo diễn.” Thu Tử Tân gật đầu. Mùa luân phiên biến hóa, Vienna hiện tại khí hậu còn tính không tồi, mặc dù đến giữa trưa cũng không thể nào nhiệt liệt.

“OK, 3, 2, 1, action!” Đệ nhất kính đánh bản bắt đầu.

Thu Tử Tân tại đây tràng diễn tấu hội kính chào đối tượng là Johan · Strauss, nàng tuyển hai đầu hắn danh thùy thiên cổ tác phẩm tiêu biểu. Nàng hơi thở ra khẩu khí, thấp mí mắt, nhẹ dẫm lên bàn đạp, thực thông thuận mà đạn xong rồi một bài hát.

Hiện trường âm nhạc gia rất nhiều, ở ngắn ngủn năm phút phim tuyên truyền có thể lộ diện màn ảnh cũng hữu hạn, lấy xong bộ phận người tư liệu sống sau lập tức đổi đi tiếp theo cái cảnh tượng.

Thu Tử Tân ngòi ở sông Đa-nuýp bên đường chờ đợi những người khác quay chụp, lui tới người đi đường xem nàng ăn mặc tất cả đều nhin không được quay đầu lại vọng nàng vài lần, có thậm chí còn sẽ tiến đến đến gần.

Riêng là ngắn ngủn hơn mười phút trong vòng, liền có vài vị nam sĩ đi lên hướng nàng kỳ hảo, có cùng nàng nói muốn thêm cái WeChat hoặc là Whatsapp đơn thuần nói chuyện phiếm, có tắc trực tiếp để khách sạn địa chỉ tấm card.

“Ngượng ngùng, ta đã có hôn ước đối tượng.” Thu Tử Tân sáng lên nhần, nội tâm như trên mặt sờ biểu lộ ra tới thần thái giống nhau bình đạm, đem những cái đó nam tính tất cả đều nhất nhất cự tuyệt.

Nàng hiện tại tâm thái vẫn luôn đều lấy sự nghiệp cùng mộng tưởng làm trọng, hoàn toàn liền không có suy xét quá cảm tình sự. Nàng còn như vậy tuổi trẻ, không vội.

Sắp tới Thu Tử Tân đều ở tham diễn vài bộ ca kịch, cập tham dự diễn tấu hội. Là vàng thì sẽ sáng lên, không ra mấy năm, nàng thực mau ở trong ngành nội triển lộ ra mũi nhọn.

Xuất sắc thực lực hơn nữa xuất chúng bề ngoài, làm nàng nhanh chóng tích góp khởi một loạt nhân duyên cùng nhà đầu tư, tìm nàng biểu diễn hiệp hội càng là nhiều lên.

Thời gian ở bận rộn trung tổng quá đến đặc biệt mau, Thu Tử Tân ở phần đấu hai năm trung thành công ở giới nội đánh ra điểm danh đường, cùng nàng hợp tác quá tiền bối đều khen nàng là nhân tài đáng bồi dưỡng, tiền đồ vô lượng.

Mùa mưa tràn đầy, Thu Tử Tân ở cùng ngoại quốc bạn tốt cùng nhau đi dạo phố khi gặp phải thành lình xảy ra mưa to. Thu Tử Tân lâm thời ở 7-11 cửa hàng tiện lợi mua một phen ô che mưa, làm bạn tốt trước tiên ở tại chỗ chờ nàng, Thu Tử Tân sẽ đem xe khai lại đây.

Thu Tử Tân chống màu đen dù, một mình đi ở trong mưa, giọt nước hố ảnh ngược ra thân ảnh của nàng.

“Trời mưa! Mau tránh lên!” Có tiểu nam hài thanh âm sột ruột kêu, Thu Tử Tân dư quang ngó thấy đi theo tiểu nam hài bên cạnh cùng nhau chạy tiểu nữ hài.

Nàng thừa nhận có trong nháy mắt, nàng nhìn lầm.

Thu Tử Tân không tự giác phóng như ánh mắt, mấy năm nay trong lúc nàng quá bận rộn bác ra vị, cùng Tiêu Vũ liên hệ đại khái chính là mấy tháng một lần tần suất. Tuy rằng ngẫu nhiên cũng có trở về, nhưng không phải nhiều lần đều có thể gặp phải Tiêu Vũ.

Nàng hồi ức lần trước cùng Tiêu Vũ video hình ảnh, bất tri bất giác đã đến xe vị, nàng phát hiện không trung đã chuyển tình, thái dương lại lần nữa từ vân toát ra tới.

Nàng thu hồi dù, nhìn chăm chú không trung một bên khác.

“Hết mưa rồi.”

Tiêu Vũ ngẩng đầu ngẩng đầu nhìn không trung.

Nàng vươn tay ở trong không khí điều tra, da thịt không có tích đến bất cứ hơi nước, nàng càng thêm tin tưởng gật đầu, lặp lại nói: “Thiên Thiên, mưa đã tạnh. Chúng ta trở về đi.”

Nghỉ ngơi gian Tiêu Vũ cùng Tống Thiên Thiên cùng nhau ở trường học hậu hoa viên trong đình ăn tiện lợi, không ngờ mưa to đột nhiên đột kích, đình cách hành lang còn có hảo một khoảng cách.

May mắn vũ tời cũng nhanh đi cũng nhanh, bằng không Tiêu Vũ cùng Tống Thiên Thiên liền phải mạo vũ chạy vội, trở lại phòng học khi liền biến thành gà ướt vào nồi canh.

Phần sau đoạn đệ nhất tiết khóa là mỹ thuật khóa, lão sư ấn hai người một tổ hoàn thành tiểu tổ hoạt động, từ rút thăm quyết định, bắt được đối ứng con số hai người đem tự động tổ đội.

Tiêu Vũ cùng Tống Thiên Thiên từng người từ lão sư trong tay trừu một trương gấp thành tứ phương giấy trắng.

Tống Thiên Thiên một bên mở ra một bên cầu nguyện, “Tiêu Vũ, ta chính là 12, người chính là cái gì?”

Tiêu Vũ nửa híp mắt, khẩn trương mà mở ra trang giấy.

Nàng mới vừa nhìn đến con số, liền chu lên miệng, “Chúng ta không phải cùng tổ.....”

Tiêu Vũ trườ đến dãy số là 5.

Trong ban đồng học đều ở cho nhau tìm cộng sự khi, Hà Nhụy liền trước gương giọng kêu, “Vị nào 12 hào đồng học như vậy may mắn có thể cùng bản công chúa một tổ?”

Tổng Thiên Thiên vừa nghe, mặt bộ bỗng nhiên biểu tình đình trệ, cương cườì mà nhìn Tiêu Vũ.

Tiêu Vũ chạy nhanh an ủi nàng nói: “Không có việc gì, đi thôi.”

Ở chung ba năm, trong ban có ai không hiểu được Hà Nhụy xú tính tình cùng công chúa bệnh.

Tiêu Vũ liên tục dò hỏi vài cái đồng học, cũng chưa có thể tìm được tương ứng con số đồng học, nàng có điểm ảo não, nhìn chung quanh mà tìm có hay không một cái khác tiểu đồng bọn cùng nàng giống nhau.

Vì thế nàng liền đối thượng Giang Từ ánh mắt.

Này ba năm trong lúc Tiêu Vũ cùng Giang Từ cũng không có quá nhiều giao thoa, các bạn học đối Giang Từ thái độ qua mới mẽ cảm sau cũng không lại như vậy ác liệt. Chỉ là Giang Từ trời sinh nội hướng an tĩnh, ở lớp học tồn tại cảm tự nhiên rất thấp.

“Giang đồng học, người dãy số là.....” Tiêu Vũ duỗi tay chỉ Giang Từ trong tay trang giấy.

Giang Từ bị nàng đột nhiên hỏi chuyện có vẻ có điểm không biết làm sao, hoảng loạn mà mở ra trang giấy, “Ta là 5 hào.....”

“Chúng ta là một tổ gia.” Tiêu Vũ vừa nghe, vì chính mình rất cuộc tìm được cộng sự mà thở phào nhẹ nhõm.

Trong ban 31 người, còn hảo tự mình không phải lạc đơn cái kia.

Giang Từ tại chỗ mộc mộc, theo sau cũng lộ ra tươi cười.

Này đường mỹ thuật khóa học chính là dùng bút marker, chọn dùng chọc điểm thức chế tạo âm u khác nhau cùng đường cong đường cong. (chính là lấy ngòi bút trên giấy điểm điểm điểm, hoàn thành một bức họa.) chủ đề không hạn, làm học sinh phát huy thiên mã hành không sức sáng tạo cùng sức tưởng tượng tới hoàn thành tác phẩm.

Toàn viên nộ lên sau lão sư còn sẽ làm đồng học lẫn nhau đầu ra tốt nhất tác phẩm, đến số phiếu tối cao một bức họa sẽ được đến tiểu lễ vật.

Tan học sau Tống Thiên Thiên cùng Tiêu Vũ đàm luận khởi mỹ thuật khóa hoạt động, nàng thấy chính mình bạn tốt cùng Giang Từ tổ đội, cùng khó tử khó muội, “Tiêu Vũ, chúng ta đều hảo lắm a, người muốn cùng Giang Từ một tổ, ta liền phải cùng Hà Nhụy một tổ, quá suy đi?”

Tiêu Vũ cảm thấy Tống Thiên Thiên có điểm khoa trương, “Kỳ thật cũng còn hảo, Giang Từ chỉ là tương đối nội hướng mà thôi, nhưng thật ra Hà Nhụy.....”

Không thể không nói, Tiêu Vũ đến bây giờ đều còn nhớ rõ lúc ấy Hà Nhụy đánh chuyện của nàng, cho nên nàng xác thật đối Hà Nhụy cũng không có gì hảo cảm.

Tiêu Vũ cân não vừa chuyển, cũng không nghĩ nhìn đến Tống Thiên Thiên ai thanh oán giận, “Thiên Thiên, nếu Hà Nhụy khi để người nói, người liền cùng ta nói.”

Tống Thiên Thiên cho rằng nàng mềm mại nhu nhu tiểu đồng bọn phải vì nàng xuất đầu, “Người muốn giúp ta đối phó nàng?”

Tiêu Vũ hướng nàng đầu ra kiên định ánh mắt, “Ân.”

“Như thế nào đối phó?” Chẳng lẽ là muốn tìm hắc xã.....

“Báo cáo cấp lão sư!” Tiêu Vũ vẻ mặt đứng đần mà trả lời.

Tổng Thiên Thiên: “.....”

“Nếu nàng thật sự khi dễ người nói, chúng ta đương nhiên muốn cùng lão sư nói, sao lại có thể bị đánh còn không ra tiếng.” Tiêu Vũ biên nói xoa khởi eo.

Tổng Thiên Thiên như thế nào cảm thấy nàng tiểu đồng học nói chuyện mang theo đại nhân giọng?

Tiêu Trạch tài xế đón đưa Tiêu Vũ về nhà, nàng về đến nhà sau tắm rửa, đọc lập mà hoàn thành sở hữu tác nghiệp, lại ôn tập ở lớp học thượng ghi nhớ trọng điểm, giờ rồi khi liền đi luyện cầm. Chờ đến hầu gái nhắc nhở nàng nên ăn bữa tối khi, nàng mới buông trong tay tiếng Anh thư.

“Thái tử tử, người cùng ta cùng nhau ăn đi? Ta một người ăn được nhàm chán.” Mỗi lần dùng cơm đều là Tiêu Vũ một mình một người ở phòng bếp, người hầu đều là ở thiên thính.

“Tiểu thư, này khả năng không quá phương tiện.” Thái tử là cái 30 tuổi xuất đầu nữ tử, bởi vì là đơn thân mục mục mới lựa chọn tới Tiêu Trạch làm hầu gái, thấy Tiêu Vũ kỳ thật liền cùng cấp thấy nhà mình hài tử giống nhau.

“Thái tử tử bồi ta cùng nhau sao, mommy cùng daddy thường xuyên đều không ở, mỗi lần theo ta một người lẻ loi.” Tiêu Vũ trộm ném thử làm nũng, diêu Thái tử tay.

Thái tử xem nàng tuổi nhỏ xác thật đáng thương, tâm mềm nhũn, liền đáp ứng cùng Tiêu Vũ cùng nhau ngồi xuống.

“Tiểu thư, nước ấm đã thế người phóng hảo, đợi chút người liền có thể tắm gội.” Thái tử nói.

Tiêu Vũ hỏi một cái mỉm cười, “Ta đã biết, cảm ơn Thái tử.”

Tắm rửa xong sau Tiêu Vũ ở thu thập cặp sách, sửa sang lại ngày mai muốn mang sách vở cặp văn phòng phẩm. Đương nàng kéo lên cặp sách khóa kéo khi, lẳng lẳng chăm chú nhìn treo ở cặp sách thượng chìa khóa vòng vài giây.

Là Thu Tử Tân đưa nàng cái kia, nàng vẫn luôn mang theo trên người.

Chìa khóa vòng âm phù bản vẽ mặt ngoài có bị quát đến một chút, bị ma đến địa phương có thoát sơn dấu hiệu.

Tiêu Vũ đem chìa khóa vòng nắm ở lòng bàn tay trung, nàng ăn mặc miên chất áo ngủ, mũ sam che lại nàng khuôn mặt.

Nàng cúi đầu, có điểm đau lòng chìa khóa vòng.

Tác giả có lời muốn nói:

Ngày mai như cũ có đôi mới, nhớ rõ tới nga.

Xóa rút bộ phận chính mình xem đến không thoải mái cốt truyện (không ảnh hưởng chủ tuyến) -2020.12.07 lưu

12.Chapter 12

Tiêu Vũ nằm ở trên giường, bày ra “Đại” tự, nghĩ chính mình tựa hồ đã thật lâu không có cùng Thu Tử Tân video.

Thượng một lần liên hệ, giống như còn là ở khai giảng trước, hiện tại đều sắp nghỉ hè.

Tiêu Vũ xoa gương mặt, dĩ vãng nàng đều là sợ Thu Tử Tân ở bận rộn cho nên không dám chủ động cấp Thu Tử Tân video. Mỗi lần liên hệ đều là Thu Tử Tân chủ động tìm nàng.

Tiêu Vũ nhìn ở nạp điện cứng nhắc, bỗng nhiên có ý tưởng, nhảy xuống giường giống con thỏ giống nhau nhảy bắn đi lấy cứng nhắc.

Nàng điểm tiến Thu Tử Tân khung thoại, muốn điểm đánh video trò chuyện.

Nhưng nàng đột nhiên lại do dự lên.

Nói không chừng Thu tử tử đang ở vội đâu, nếu chính mình đột nhiên video có thể hay không quấy rầy đến nàng? Quấy rầy người là một loại thực không có lễ phép hành vi.

Tiêu Vũ trong lòng vang lên tiếng trống.

Đến tột cùng muốn hay không đâu?

Tiêu Vũ đặc biệt rối rắm, còn ở nỗ lực tìm một cái lý do có thể nói phục chính mình vì cái gì muốn video, có chuyện gì đáng giá đánh này một hồi phiền toái video khi, nàng hơi không lưu ý, tay hoạt không cẩn thận ấn tới rồi thỉnh cầu video ấn phím.

“!”Tiêu Vũ cả kinh, nhanh chóng đứng dậy đại động tác đem nàng mũ sam lộng ngã, nàng muốn lập tức quải rớt, nhưng là lại giãy giụa mà dừng lại.

Trong lòng giống nồi nước bị đánh nghiêng, Tiêu Vũ như thế nào đều cứu lại không được chiếu vào trên mặt đất nước canh.

Cơ hồ cách dài dòng vài giây, Tiêu Vũ tâm như đay rồi mà một ngưng thần, muốn nhanh chóng ấn xuống quải kiện cái nút khi.

Đối phương tiếp khởi video.

Màn hình đầu tiên là một mảnh đen nhánh, lại đến màn ảnh chuyển hướng tự chụp thức, Thu Tử Tân tú khí mặt xuất hiện ở trước màn ảnh. Này hết thấy biến hóa bất quá phát sinh ở ba giây nội, Tiêu Vũ cũng đã khẩn trương đến không được.

“Tiêu Vũ? Như thế nào ở cái này thời gian đánh cho ta, như vậy vẫn không ngủ được làm gì đâu?” Thu Tử Tân ôn nhuận tiếng nói chậm rãi ở trong phòng lan tràn mở ra.

Tiêu Vũ hiện tại ngược lại trở nên có điểm ngốc ngốc, ngược ngược mà nói: “Ta tưởng Thu tử tử.....”

Mềm mại khóc nức nở, tựa hồ còn mang điểm ủy khuất.

Thu Tử Tân tâm nháy mắt bị nàng mềm hoá, nơi nào còn bỏ được nhẩn tâm mà kêu nàng dậy sớm ngủ sớm ngày mai chuẩn bị đi học.

“Ta cũng rất nhớ người a.” Thu Tử Tân một tay chống huyệt Thái Dương, nghiêng người dựa vào cửa sổ xe bên, nàng thay đổi cái ánh sáng tốt hơn góc độ, mỉm cười trả lời.

Thu Tử Tân nơi này thời gian vẫn là buổi sáng, nàng cưỡi bạn tốt xe chuẩn bị đi trước ca kịch viện đến hiện trường diễn tập.

Nàng không nghĩ tới cái này tiểu dưa sẽ bỗng nhiên đánh tới, còn cùng nàng nói như vậy “Buồn nôn” nói.

Sai giờ quan hệ hơn nữa chính mình xác thật bận rộn, Thu Tử Tân cũng cho rằng Tiêu Vũ yêu cầu thời gian chuyên chú học tập, hơn nữa hiện tại tiểu hài tử không đều là không lớn thích cùng lớn tuổi người nói chuyện phiếm sao, nói sẽ có sự khác nhau, liền giảm bớt video số lần.

Ở Thu Tử Tân nghe được Tiêu Vũ câu kia ủy khuất ba ba ngữ khí khi, nàng còn hoài nghi chính mình có phải hay không đối nàng làm cái gì phi thường tàn nhẫn sự.

“Thu tử tử.....”

“Làm sao vậy ân?” Thu Tử Tân ôn nhu mà đáp lại nàng.

Màn ảnh bày biện ra tới hình ảnh là Tiêu Vũ cầm cứng nhắc nằm xuống, màn hình là Tiêu Vũ trẻ con phì còn chưa lui toàn mặt.

“Ta không biết đánh cho người đúng hay không.....” Tiêu Vũ hơi bĩu môi, nàng có rất nhiều muốn nói với Thu Tử Tân nói, suy nghĩ một chút lại cảm thấy giống như tất cả đều bé nhỏ không đáng kể, Thu Tử Tân không nhất định muốn nghe nàng nói vô nghĩa.

Thu Tử Tân khloe mắt nhu hóa ý cười, “Không có quan hệ, ta không có ở vội, người muốn nói cái gì đều có thể, hoặc là cái gì đều không nói cũng đúng.”

Tiêu Vũ đem cứng nhắc đặt ở mép giường án thư tử, dựa nàng sách tham khảo, góc độ này vừa vặn có thể chụp thanh nàng.

“Muốn hay không ta xướng bài hát hồng người ngủ?” Thu Tử Tân ngậm ý cười hỏi.

Tiêu Vũ gật gật đầu, ngoan ngoãn mà đắp lên chăn, nàng ôm rilakkuma nhẹ nhàng hùng, đem chính mình mặt giấu ở tiểu hùng sau lưng, lộ ra hai song thanh thấu đôi mắt.

Thu Tử Tân ngồi ở trong xe đuôi tòa, nàng mang Bluetooth tai nghe, người ngoài nghe không thấy Tiêu Vũ lời nói.

Thu Tử Tân đem cameras chuyển đi tại chỗ, nàng làm Tiêu Vũ nhìn xem nàng hiện tại địa phương.

Các nàng xuyên qua quá phồn vinh phố xá, trải qua trống trải cánh đồng dã, xem qua cầu treo hạ nước sông.

Thu Tử Tân sờ thấy, Tiêu Vũ đồng dạng cũng thấy được.

Một mình một người phòng không hề có vẻ cô đơn, Thu Tử Tân mang nàng lãnh hội nàng chỗ đã thấy thế giới.

Thu Tử Tân thiên tư sĩ ôn nhu tiếng nói ấm áp trong nhà bầu không khí, an an tĩnh tĩnh phòng ngủ phiêu động Thu Tử Tân tiếng ca.

Nàng thanh âm làm Tiêu Vũ cảm thấy mạc danh tâm an, Tiêu Vũ ôm nhẹ nhàng hùng, nhắm mắt lại đi nghe.

Nàng xướng địa phương ngôn ngữ ca khúc, thanh âm dễ nghe êm tai, cứ việc ngôn ngữ không thông, vẫn là có thể từ giữa cảm nhận được ca khúc một chút muốn biểu đạt ý tứ.

“Oa, tân, ta hôm qua mới dạy người, nhanh như vậy sẽ xướng?”
Ngồi ở ghế điều khiển kế hoạch người nghe được Thu Tử Tân tiếng ca khen không dứt miệng. Ca là Thu Tử Tân ngày hôm qua học, giai điệu lưu loát dễ đọc, nàng chỉ mình bạch bộ phận ca từ ý tứ, như là mở đầu nữ hài đôi mắt giống thủy giống nhau xinh đẹp.

Thu Tử Tân hỏi đối phương một cái mỉm cười, không nói thêm gì.

Nàng tầm mắt về tới trên màn hình di động.

Tiêu Vũ đã ngủ rồi, giống chỉ tiểu động vật giống nhau oa ở trong chăn.

Thu Tử Tân hàm chứa ý cười, thấp mí mắt lẳng lẳng nhìn nhiều vài mắt, mới đưa cánh môi gần sát di động hạ quả nhiên thu âm chỗ, ôn nhu nói: “Ngủ ngon, Tiểu Trúc Tử.”

Ngồi trước tòa người thấy nàng video còn tưởng rằng nàng là ở cùng bạn trai nị oai, vẻ mặt bát quái hỏi nàng, “Tân, người cười đến khoe miệng đều nứt thượng huyết Thái Dương, có phải hay không yêu đương?”

Thu Tử Tân rời khỏi giao diện, đạm nhiên mà hỏi: “Không phải lạ. Là một cái tiểu bằng hữu, ngủ không được, nói muốn ta.”

Trước tòa thấy không có thể đào đến bát quái liêu, chỉ có thể không thú vị mà ứng: “Nga.....” Đem dò ra đầu lại thu trở về.

Thu Tử Tân dựa vào cửa sổ xe biên, nhìn bên ngoài không ngừng lúi lúi cảnh sắc, nàng bắt đầu tự hỏi nghĩ hè muốn hay không về nước một chuyến.

* * *

Mỹ thuật khóa tại tiến hành tiểu tổ hoạt động, Tiêu Vũ nguyên tưởng rằng Giang Tử sẽ rất khó giao lưu, không ngờ đối phương lại dị như thường lui tới địa chủ động mở miệng, tuy rằng thanh âm vẫn là rất tiểu, “Tiêu Vũ, người có cái gì ý tưởng sao?”

Tiêu Vũ mang theo một hộp 48 sắc bút marker, nàng đối mỹ thuật kỳ thật không quá mẫn cảm, tạm thời không có đầu mối, “Ta còn không có nghĩ ra.”

May mắn Giang Từ ở đối mỹ thuật khóa thượng tương đối không có như vậy trầm mặc, ở chung không khí cũng không đến mức xấu hổ hoặc là không thú vị, Tiêu Vũ thấy Tống Thiên Thiên từ nơi xa cho nàng đầu tới ánh mắt.

Tống Thiên Thiên mặt vô biểu tình nội tâm: Hà Nhụy vẽ tranh quá xấu! Ma quỷ nhan sắc a!

Tiêu Vũ cười nhạt nội tâm: Hảo thâm, nhưng là hảo hảo cười.

Giang Từ cùng Tiêu Vũ cuối cùng giao ra tác phẩm là một con ở hải dương du lịch cá voi. Nước biển mặt ngoài thanh triệt sáng trong, ánh sáng lướt qua thiên tầng độ đến cá voi trên người, di động cá voi xanh mang theo sâu cạn màu lam hệ sắc điệu. Hải dương phía trên là một mảnh quang minh, hải dương dưới là một mảnh đen nhánh.

Tác phẩm tên gọi 《52Hz》.

Đương mỹ thuật lão sư nhìn đến này bức họa khi không cảm tán thưởng, riêng là liếc mắt một cái đảo qua đồng đảo tác phẩm, này phúc cá voi xanh không hề nghi ngờ chính là phó xuất sắc nhất tác phẩm xuất sắc.

Mỹ thuật lão sư tuyển mấy bức nàng cá nhân tương đối vừa lòng họa tác, làm các bạn học cho nhau đầu phiếu. Các bạn học vừa nhìn thấy 《52Hz》 liền oa lên tiếng, ánh mắt tất cả đều bị cá voi xanh cấp hấp dẫn trụ.

“Thật xinh đẹp cá voi.” Các bạn học sôi nổi nói.

Năm 3 Tống Thiên Thiên là Tiêu Vũ ngồi cùng bàn, nàng nói: “Oa, các người tổ thật là lợi hại.”

Có thể nói là không hề trì hoãn, Giang Từ cùng Tiêu Vũ kia bức họa bầu chọn tối cao, thành đứng đầu bảng, trừ bỏ Hà Nhụy vẽ mặt không phục, “Hừ, này thật là các người họa sao? Nói không chừng là tìm ba ba mẹ mẹ hỗ trợ họa!”.

Ngay cả mỹ thuật lão sư cũng cảm thấy rất kinh diễm, chính bức họa vận dụng nhan sắc kỳ thật chủ điều chính là màu lam, nhưng nhan sắc trình tự thể hiện đến phi thường rõ ràng, thậm chí còn lớn mật mà vận dụng màu tím cùng màu đen tới trải chần biến sâu hắc ám.

Tuy rằng nào đó ánh sáng chiết xạ chi tiết đem không đến còn không phải thực hảo, nhưng là bằng hai cái năm 3 học sinh, có thể họa ra trình độ loại này, xác thật ghê gớm.

Mỹ thuật chủ nhiệm còn riêng hỏi bọn hắn, “Các người này bức họa là cùng nhau họa sao? Vì cái gì sẽ tưởng họa cá voi đầu?”

Tiêu Vũ đôi tay búi ở sau người, ngoan ngoãn mà đáp: “Chủ đề là ta tưởng, nhưng là vẽ tranh mặt trên ta có điểm giúp không được gì. Kỳ thật so nhiều bộ phận đều là Giang Từ hoàn thành.”

Mỹ thuật lão sư nghe sau gật gật đầu, nhìn Giang Từ lộ ra khẳng định ánh mắt.

Giang Từ đứng ở một bên thẹn thùng mà cười, bị tán thành đương nhiên thập phần cao hứng, chỉ là hắn không tốt giao tế, lão sư chủ động hỏi hắn lời nói hắn mới có thể trả lời.

《52Hz》 bị triển lãm ở bảng thông báo, trải qua dòng người đều có thể thấy này phúc đến từ ba năm A ban, Giang Từ & Tiêu Vũ sở hoàn thành họa.

Được đến lão sư khen ngợi, cùng Giang Từ quan hệ cũng hơi chút biến hảo, Tiêu Vũ tự nhiên phi thường vui vẻ, đương nàng cùng Ôn Ngữ Tiệp video nói chuyện phiếm khi, cũng không quên chia sẻ này tiểu đắc ý.

Ôn Ngữ Tiệp tự nhiên là khách lệ nàng, ở màn hình một khác đầu vừa lòng mà mỉm cười. Nàng biết nàng nữ nhi vẫn luôn đều thực độc lập, hiểu chuyện, hoàn toàn không cần nàng nhọc lòng.

“Tiểu Trúc Tử, quá không lâu không phải muốn nghỉ hè sao? Đến lúc đó mommy cùng daddy sau cái cuối tuần là có thể đã về rồi.” Ôn Ngữ Tiệp mới vừa đuổi xong cuối cùng một cái gấp gấp hạng mục, kế tiếp có rảnh có thể trừu thời gian về nhà.

“Còn có Tiểu Trúc Tử không phải muốn sinh nhật sao? Mommy daddy còn có thể trước tiên giúp người chúc mừng.” Ôn Ngữ Tiệp cười nói. Tiêu tiên sinh bởi vì vội cả ngày, hiện tại đã ngã đầu hô hô ngủ nhiều.

Tiêu Vũ ôm nhẹ nhàng hông, trên mặt tràn ngập chờ mong quang, “Thật vậy chẳng!?” Nàng cảm thấy hôm nay thật là vận may liên tục.

Nàng quả nhiên vẫn là cái bị thượng đế yêu thương hài tử.

Tiêu Vũ đột nhiên cảm thấy học tập mỗi một cùng phát sinh quá không khoái hoạt việc nhỏ, tất cả đều biến thành hạt mè đậu xanh, tro bụi giống nhau không sao cả, nhẹ nhàng một thổi, liền toàn bộ tiêu tán.

Mùa hạ chạng vạng còn coi như so mát mẻ, Dương nữ sĩ ở gọi điện thoại cấp ngoại quốc Thu Tử Tân, “Tiểu Tân, người lần này nghỉ hè vẫn là có công tác muốn vội sao? Không trở lại nhìn xem ta lão nhân gia?”

Thu Tử Tân tiếp khởi điện thoại, nguyên là tưởng nói sắp tới hẳn là sẽ không trở về, bởi vì nghỉ hè phần đuôi khi Bắc viện có tổ chức âm nhạc tiết, đến lúc đó hồi cũng không muộn.

Nhưng là nàng không có đem nguyên nói xuất khẩu.

Thu Tử Tân trầm ngâm một lát, như là nghĩ đến cái gì dừng một chút, “Àn..... Nghỉ hè giai đoạn ta không có chuyện quan trọng, hành trình còn tính tùng.”

“Ta tưởng, ta có thể trở về một chuyến.”

Dương nữ sĩ: “Vậy người trở về ta nhất định cho người hầm canh, làm người bỏ bỏ thân mình.”

“Người a, ở nước ngoài cũng không biết có hay không ăn được, vốn dĩ liền như vậy thon thả, hiện tại khẳng định gầy đến cùng cây gậy trúc giống nhau.”

Thu Tử Tân hơi hơi mỉm cười, “Nào có khoa trương như vậy.”

Nàng lại cười bổ sung nói: “Dương nữ sĩ, người xác định người muốn hầm canh cho ta? Người không cần đem phòng bếp thiêu mới hảo.”

Cứ việc Dương nữ sĩ tuổi không nhỏ, nhưng nàng tính tình còn tính rộng rãi, nàng chống nạnh nói: “Thiếu xem thường người, ta gần nhất chính là cùng cách vách thái thái học mấy tay trò nghề, người trở về ta bãi cái Mãn Hán toàn tịch cho người!”

Thu Tử Tân khước mắt giơ lên, “Hảo, ta đây chờ mong nhìn xem.”

Tác giả có lời muốn nói: Về Tiêu Vũ cùng Giang Tử vẽ tranh tác phẩm cấu tứ cùng tên.

Nếu các người biết 52Hz cá voi chuyện xưa,

Kỳ thật chỉ chính là cô độc quần thể.

Bởi vì là ta tự tưởng, liền không cần suy xét Tiêu Vũ cùng Giang Tử tuổi tác có thể hay không nghĩ đến sâu như vậy xa lạ ~

Ngày mai tiếp tục đổi mới.

Lần này sửa chữa nội dung:

Xóa rớt Thu Tử Tân xưng ca từ.

Mặt khác cảm tạ một chút, vì ta đẩy văn tiểu người đọc. Hiện giai đoạn ta thật sự thái thái quá yêu cầu điểm đánh lượng bị người thấy.

13.Chapter 13

Nghỉ hè trước cuối kỳ khảo thí thành tích quyết định ở hôm nay yết bảng.

Thân là tất cả mọi người bị chịu chú mục A ban, tự nhiên là các lão sư trong miệng tất đề cập đối tượng.

B ban chủ nhiệm lớp: “Các người nếu nhiều ôn tập mấy lần công khóa, thiếu điểm thời gian chơi trò chơi xem truyện tranh, cũng không đến mức sẽ bại bởi A ban!”

C ban đến E ban chủ nhiệm lớp: “Các người thật là ta mang quá kém cỏi nhất một lần học sinh! Các người nếu có A ban cùng B ban một chút cần lao, ta liền rất vui mừng!”

Các lớp chủ nhiệm lớp tất hỏi vấn đề, “Này thi cuối kỳ thí thật sự có như vậy khó sao?”

Tuy rằng các bạn học mặt ngoài không dám trả lời, nhưng trong lòng đã ở đau khổ kêu oan: Thật sự rất khó!

Chủ nhiệm lớp: “Này đó đề mục đều là ta ở lớp học thượng giảng quá.”

“Các người biết không? A ban nào đó nữ sinh chính là cầm toàn khoa mãn phân! Khó họa như thế nào sẽ có người lấy toàn khoa mãn đâu!” (nói đúng ra thể dục kia hạng nhất cũng không có được đến phi thường ưu việt thành tích, lão sư nói ngoa.)

Kỳ thật không cần nghe được tên các bạn học cũng biết các lão sư trong miệng phẩm học kiêm ưu học sinh là ai. Bởi vì bọn họ đã liên tục ba năm, từ mỗi cái lão sư trong miệng nghe được tên nàng cùng khích lệ.

Vị kia đồng học thậm chí còn ở chu sẽ khi bị hiệu trưởng khâm điểm lên đài lãnh thưởng, lấy toàn cấp mẫu mực sinh danh hiệu, trở thành nhà nhà đều biết, mỗi cái gia trưởng trong miệng “Con nhà người ta”.

“Tiểu học bá, người dạy dạy ta, này đề như thế nào làm?” Các bạn học thậm chí còn cho nàng lấy cái này ngoại hiệu.

Tiêu Vũ đối “Học bá” cái này từ mắt không mừng cũng không nê, tổng hảo quá có chút xú nam sinh thích kêu nàng “Tiểu bí đao” tới dễ nghe.

Đối phương hỏi toán học đề cũng chính là điểm phép nhân chia mà thôi, ở Tiêu Vũ trong mắt xác thật là thật sự thực dễ dàng. Nhưng nàng sẽ không trực tiếp cho thấy, nàng cẩn thận mà cùng đồng học giải thích rõ ràng biểu thức số học, giống cái có kiên nhẫn tiểu lão sư.

“Người xem này hai tổ dãy số, điểm phải tiến hành biểu thức số học trước nhất định phải trước đổi thành cộng đồng mẫu số. Này đề là phép chia, cho nên trong đó một tổ phần tử cùng mẫu số phải đổi rớt. Đổi rớt sau trừ liền biến thành thừa, nhớ rõ giao nhau thừa.” Tiêu Vũ nghiêm túc giảng giải nói.

“Tính ra tới sau chính là người cuối cùng đáp án lạ.” Tiêu Vũ ở đồng học notebook thưởng viết xuống kỹ càng tỉ mỉ bước đi, giảng giải chẳng những rõ ràng dễ hiểu, liền tự thể cũng thực tinh tế.

Đồng học nghe xong nàng một loạt giải thích giống như thể hồ quán đỉnh, bỗng nhiên thông suốt. Nàng lóe mắt lấp lánh, vẻ mặt sùng bái mà khen: “Tiêu Vũ, người giảng giải sau ta đột nhiên liền hiểu như thế nào làm ai! Tiểu học bá chính là lợi hại!”

Tiêu Vũ cười hỏi nàng, “Khoa trương lạ, này đó vốn dĩ chính là cơ bản toán học, người chỉ là không nhớ rõ công thức, cho nên mới sẽ không làm.”

Cơ hồ sở hữu năm 3 sinh, không có bất luận kẻ nào là không biết cái này diện mạo đáng yêu, tính tình siêu hảo trên đùa, phẩm học kiêm ưu tiểu học bá —— Tiêu Vũ.

“Tiêu Vũ, mỗi ngày tái đưa người trên dưới học nam nhân kia là ai a? Là người ba ba sao?” Đồng học A hỏi nàng.

“Nhà các người xe thoát nhìn hảo quý, người khẳng định rất có tiền đi?” Đồng học B hỏi.

Ôn Ngữ Tiếp dạy dỗ quá Tiêu Vũ không cần tùy ý bại lộ chính mình gia cảnh cùng cá nhân riêng tư, bởi vì này khả năng sử mỗi bộ phận người đổ mắt. Không sợ nhất vạn, chỉ sợ vạn nhất.

Nếu là không cần phải, cùng đối phương cùng người cũng không phải thực quen biết dưới tình huống, tận lực không cần lộ ra quá nhiều nhà bọn họ sự.

“Hắn không phải ta ba ba..... Chỉ là thúc thúc.” Tiêu Vũ tổng gọi bọn hắn gia tài xế vì thúc thúc, nói như vậy cũng không tính gạt người đi?

“Không có lạ, chỉ là thực bình thường gia đình mà thôi.” Trừ bỏ người hầu quản gia tài xế nói, nhà bọn họ tổng cộng cũng liền ba người, xác thật là bình thường khá giả nhà.

Đồng học C cùng D nghe xong sôi nổi gật đầu, lại hỏi: “Ta hảo thiếu thấy người nhà của người, bọn họ không có cùng người cùng nhau trụ sao?”

Tiêu Vũ thần sắc ở nghe được câu này hỏi chuyện sau có vẻ hơi chút mát mát, “Ân..... Bọn họ vẫn luôn rất bận.....” Trong ánh mắt có chột lóe mà qua cô đơn.

Đồng học E cùng F lại tưởng đầu đặt câu hỏi đề, không ngờ bị phía sau thanh âm đánh gãy.

“Tiêu Vũ, lão sư kêu người đi một chuyến văn phòng!” Tống Thiên Thiên từ một đám vây quanh ở Tiêu Vũ chung quanh đồng học bài trừ, nàng duỗi tay liền đi kéo Tiêu Vũ.

“Lão sư tìm ta?” Tiêu Vũ còn ở góc vòng trung đã bị Tống Thiên Thiên lôi ra phòng học, phía sau người đều không kịp lưu lại nàng, còn có vài cái vấn đề cũng chưa có thể hỏi nói.

Tống Thiên Thiên lôi kéo cổ tay của nàng đi ở trên hành lang, nhưng là Tiêu Vũ phát hiện này căn bản không phải đi văn phòng phương hướng, nàng có điểm hoảng loạn, “Thiên Thiên, này không phải đi văn phòng lộ a, người muốn mang ta đi nơi nào?”

Tống Thiên Thiên vừa nghe, buông lỏng tay ra, quay lại thân tới gõ nàng đầu, “Đồ ngốc, ta đây là ở cứu người a.”

“Cứu ta?” Tiêu Vũ buồn bực Tống Thiên Thiên là có ý tứ gì.

Tống Thiên Thiên xoa khởi eo nhú mào, không phải chỉ số thông minh siêu cao tiểu học bá sao, chẳng lẽ không biết chính mình vừa rồi hết thấy hành vi, là muốn đem nàng từ đại gia miệng lưỡi bên trong giải cứu ra tới sao.

Tiêu Vũ đột nhiên bưng tỉnh đại ngộ, “Nga ~”

Nàng hai má má lúm đồng tiền thật sâu rơi vào, quang huy nhảy ở trong đó, “Cảm ơn người Thiên Thiên, nếu người không cứu ta nói ta liền phải bị đại gia hỏi choáng váng.” Nàng đi ôm Tống Thiên Thiên tay, chạy nhanh lấy lòng đối phương.

Tống Thiên Thiên đạn nàng trán, lực độ kỳ thật không lớn, liền làm làm bộ dáng, “Về sau không cần lý những cái đó lắm miệng bà bát quái công lập! Trực tiếp ném xú mặt đi liền hảo. Không phải người nói sao, bị người khi dễ phải hiểu được ra tiếng.”

Tiêu Vũ quyết định Tống Thiên Thiên cấp những người đó lấy ngoại hiệu có điểm buồn cười, “Tình huống lại không giống nhau sao, bọn họ chỉ là hỏi đông hỏi tây, lại không có khi dễ ta.”

Tống Thiên Thiên: “Liền người này mềm tính tình, vẫn là đến dựa ta tới làm người xấu lạ.”

Tiêu Vũ vui vẻ mà cười, Tống Thiên Thiên là nàng bạn bè thân thiết vô cùng, “Ta đây trước cảm ơn người lạ.”

Tống Thiên Thiên có chút đắc ý, “Không khách khí, tiểu bí đao.”

Tiêu Vũ vừa nghe đến chữ kia lập tức bẹp miệng, “Rống, người mới là tiểu bí đao, lại như vậy kêu ta tin hay không ta đánh người!”

Tống Thiên Thiên nhìn phồng lên gương mặt sinh khí làm bộ muốn chùy nàng Tiêu Vũ, khóe miệng ý cười ngược lại càng thêm thâm lên.

Nàng cảm thấy các nàng bạn tiểu học bá quả thực không cần quá đáng yêu, quá nhận người thích.

* * *

Mặc dù thả nghỉ hè cầm khóa như cũ muốn chiếu thượng.

Tiêu Vũ ở nhà khi riêng làm Thái tử giúp nàng lượng thân cao. Tới gần WC biên góc tường dán có lượng thân cao đơn vị dán giấy, là một con phim hoạt họa hươu cao cổ đồ án.

Tiêu Vũ giống khối khắc gỗ đứng, nín thở ngưng thần mà chờ Thái tử lấy thước đo đo lường.

Thái tử dùng màu đen Mark ở con số biên tiêu cái ký hiệu, “Hảo, tiểu thư.”

Tiêu Vũ hưng phấn hỏi nàng, “Như thế nào? Thái tử tử.” Lại quay đầu đi dán giấy tìm bị đánh dấu dãy số.

Thái tử nhìn chằm chằm kia ba vị số, lộ ra có điểm ý vị không rõ ánh mắt, “Ân.....128..... Cũng coi như còn có thể đi?” Thái tử nhớ tới nhà mình nhi tử 9 tuổi khi thân cao là 134 centimet.

Tiêu Vũ nghe được hồi đáp còn có điểm vui vẻ, lại hỏi: “Ta đây là thật sự lùn sao? Thật sự giống bí đao sao!”

Thái tử cảm thấy đem tiểu thư so sánh thành bí đao cũng quá buồn cười, nhưng là dựa theo tiểu thư tuổi, cái này thân cao thật là thiên lùn.

Tiểu thư từ nhỏ có thượng ba lê khóa, hàng năm kéo gân vốn nên cũng sẽ xúc tiến thân cao tăng trưởng mới đúng.

Tổng không có khả năng là dinh dưỡng bất lương đi?

Thái tử nghĩ lại tổng không thể lừa tiểu thư nói dối, vẫn là quyết định muốn uyển chuyển mà đem sự thật nói cho Tiêu Vũ, “Tiểu thư thân cao..... Xác thật là hơi chút lùn một chút. Nhưng là cũng không có bí đao như vậy khoa trương lạ, nhiều lắm chính là giống to lớn bản đủ đủ như vậy.....”

Nếu Thái tử biết chính mình là cái sắt thép thẳng nam nói..... (mỉm cười

Tiêu Vũ nho nhỏ tâm linh bị công kích một chút, tuy rằng có điểm ủy khuất, nhưng nàng vẫn là bĩu môi miễn cưỡng tiếp thu chính mình là viên đu đủ.

* * *

Chuẩn bị thượng cầm khóa Tiêu Vũ ở vào cửa trước thấy mục thông báo thượng poster —— “Mùa hạ âm nhạc tiết”. Tiêu đề, thời gian địa điểm tất cả đều ghi rõ đến rành mạch.

Bắc Phương Hữu Tinh Thần học viện chuẩn bị làm một cái âm nhạc tiết, liên hợp học viện khác long trọng mời các học viên cấp giáo viên tham dự hoạt động, cộng đồng thượng thức ngày mùa hè âm lãng.

Phó Mỹ Tuyên cũng có mời Tiêu Vũ muốn hay không đi âm nhạc tiết, nàng đưa cho Tiêu Vũ một trương tờ rơi, “Người có thể cùng

cha mẹ người cùng nhau tham dự hoạt động a, đến lúc đó khẳng định thực náo nhiệt, có rất nhiều người đi.”

“Ta cũng có lên đài biểu diễn nga.” Phó Mỹ Tuyên nói.

Tiêu Vũ néo truyền đơn, xem đến có vài phần tâm động. Chính là nàng cảm thấy âm nhạc tiết nhập môn phiếu có điểm quý, tiểu hài tử 80 nguyên, đại nhân muốn 100 nguyên.

“Thu Tử Tân cũng sẽ lên đài biểu diễn.” Phó Mỹ Tuyên lại bổ thượng, “Bắc Thần giống như còn tưởng cùng Thu Tử Tân hợp tấu tới, hẳn kéo đại đề cũng rất lợi hại.”

Tiêu Vũ lộ ra lập loè ánh mắt, khi đó Ôn Ngữ Tiệp cùng Tiêu tiên sinh vừa vặn trở về, hẳn là có rảnh đương có thể cùng đi.

“Ta trước hết cần hỏi qua ta mommy mới có thể quyết định.” Tiêu Vũ nói, ngoan ngoãn mà đem truyền đơn sắp đặt ở nàng folder.

Phó Mỹ Tuyên khước mắt gọi lên, “Ân, không quan hệ, báo danh hết hạn ngày tại hạ cái cuối tuần.”

Khóa gian nghỉ ngơi khi Phó Mỹ Tuyên đi ra ngoài thượng WC, vừa lúc gặp phải nghênh diện mà đến Thu Tử Tân.

Phó Mỹ Tuyên duỗi tay chỉ trong đó một gian phòng học, hỏi Thu Tử Tân: “Tử Tân, người không phải muốn tìm Tiêu Vũ sao? Nàng ở bên trong.”

Thu Tử Tân gật đầu, “Ân, các người vừa rồi không phải ở đi học sao? Ta sợ quấy rầy đến các người.” Nàng cười nói.

Thu Tử Tân đã về nước.

“Nga, ta đây đi trước thượng WC, người tự tiện.” Phó Mỹ Tuyên nói xong liền đi xuống tầng dưới cùng.

Thu Tử Tân gật đầu, bước không nhanh không chậm bước chân, đi vào cầm thất ngoài cửa.

Cầm thất môn là phó cửa kính, thiết kế là men gốm sắc ô vuông dàn giáo. Bên trong dương cầm bày biện vị trí là đối diện môn, cho nên Tiêu Vũ hiện tại là đưa lưng về phía Thu Tử Tân.

Thu Tử Tân cao dài dáng người đứng ở cửa, nàng hôm nay ăn mặc màu đen quần ống rộng, nội đắp ngắn tay bạch áo thun. Mặc dù là vô cùng đơn giản kiểu dáng, mặc ở nàng chín đầu thân dáng người thượng chính là có thể có một loại khác cách điệu.

Nàng nhuộm tóc. Nguyên bản lại trường lại thẳng tóc đen đổi thành hắc màu trà lười biếng cuốn, có vẻ nàng làn da lại lại bạch tốt nhất mấy cái trình độ, cả người tản ra một loại điệu thấp lại cao cấp khí chất.

Nàng đôi tay xoa túi quần, nhìn bên trong chuyên chú lại nghiêm túc tiểu bóng dáng.

Có lẽ là Tiêu Vũ đánh đàn quá mức chuyên chú, lại hoặc là tiếng đàn bao trùm qua Thu Tử Tân chuyển động then cửa thanh âm.

Tiêu Vũ hoàn toàn không biết, có một kinh hỉ chính lén lút hướng nàng tới gần.

Tác giả có lời muốn nói: Tiêu Vũ tiểu bí đao or tiểu đu đủ, nhị tuyển một.

Tiêu Vũ (đáng thương hề hề): Ta có thể đều không cần sao..... Ô ô

Ngày mai còn có đôi mới.

14.Chapter 14

Tiêu Vũ vẫn luôn rối rắm này mấy cái âm phù chỉ pháp là cái gì, nàng thử rất nhiều lần vẫn là đạn sai, ngón tay đều mau thất. Tiêu Vũ muốn hỏi Phó Mỹ Tuyên, chính là nàng đã đi ra ngoài thượng WC.

Tiêu Vũ có điểm ảo não, thậm chí phiền muộn mà xoa gương mặt.

“Nơi này chỉ pháp là 123 lại chuyển, A flat nơi này dùng 4 (ngón áp út).” Thu Tử Tân khinh khinh nhu nhu thanh âm dễ dàng liền đuổi đi Tiêu Vũ buồn bực cảm.

Khi nói chuyện, Thu Tử Tân đã cúi người xuống dưới, đặt ở Tiêu Vũ mở ra năm ngón tay thượng, lãnh nàng đi ấn phím đàn, “Hẳn là cái này âm điệu mới đúng.”

Thanh u nước hoa vị theo Thu Tử Tân cúi người bay tới, Tiêu Vũ có trong nháy mắt còn tưởng rằng là chính mình xuất hiện ảo giác.

Nàng ngửa đầu đi xem, trần nhà ánh đèn đánh vào Thu Tử Tân trên người, vụn vật quang điểm ở nàng trên quần áo nhảy lên.

Từ góc độ này vọng qua đi, là một trương nữ nhân tinh xảo thả duyên dáng hàm dưới tuyến.

Thu Tử Tân trắng nõn trên cổ có một viên nho nhỏ trà chí.

Tiêu Vũ cảm nhận được mu bàn tay thượng rõ ràng xúc cảm, ấm áp cảm giác bao vây lấy nàng. Tiêu Vũ biết này không phải ảo giác, Thu Tử Tân lại lại lần nữa không hề dự triệu mà xuất hiện ở nàng bên người.

“Thu..... Tử Tân?” Tiêu Vũ còn có điểm ngốc, không lớn không nhỏ mà ngoài ý muốn kêu ra tên nàng.

Thu Tử Tân theo tiếng cúi đầu tới, không có trách cứ nàng xưng hô, mà là hóa khai một nụ cười, “Ta ở. Làm sao vậy?”

Hồi lâu không thấy, Tiêu Vũ cảm thấy Thu Tử Tân cả người đều thay đổi rất nhiều, nhưng lại cảm thấy tựa hồ cái gì cũng chưa biến.

“Thu tử tử, người giống như thay đổi.” Tiêu Vũ nháy đôi mắt đối Thu Tử Tân nói.

Thu Tử Tân nghi vấn, “Thay đổi rất nhiều? Ta là biến lão vẫn là biến phi?” Nàng thu hồi tay đi sờ chính mình bình thần bưng, “Ta có phải hay không có thịt thừa?”

Tiêu Vũ phoi ra má lúm đồng tiền, hàm răng nhìn một cái không sót gì, “Là thay đổi xinh đẹp lạp.” Thu tử tử như vậy gầy, từ đâu ra thịt thừa.

Thu Tử Tân không nghĩ tới này tiểu bằng hữu thế nhưng vừa thấy mặt liền cho nàng cầu vòng thí, trong lòng tức khắc sinh ra vài phần ngọt ý, “Ta xem ngươi cái miệng nhỏ nhưng thật ra thực ngọt a, như vậy sẽ hồng người.”

Nàng duỗi tay quát quát Tiêu Vũ tiểu xảo chớp mũi tỏ vẻ cứng chiều.

Tiêu Vũ má lúm đồng tiền hăm sâu một ít, nhìn ra được tới nàng không bài xích loại này hành động.

Không có chờ Tiêu Vũ hỏi vì cái gì Thu Tử Tân sẽ đột nhiên trở về, Thu Tử Tân đã trước cùng nàng thuyết minh là bởi vì nàng muốn tham gia lần này mùa hạ âm nhạc tiết, đương kỳ cũng vừa vặn có một đoạn không đương, nàng liền lựa chọn về nước ngắn ngủi phóng chính mình một cái giả.

“Ta có thể cùng ngươi nói một chút này bài hát cảm giác, bởi vì nó là thiên tước sĩ một chút, tiết tấu tương đối quan trọng.” Thu Tử Tân ở chỉ đạo Tiêu Vũ đánh đàn. Ở chính mình tri thức lĩnh vực hạ Thu Tử Tân còn là phi thường chuyên nghiệp.

Nàng hỏi Tiêu Vũ, “Ta đạn một lần làm mẫu cho ngươi nghe?”

Tiêu Vũ điểm điểm đầu dứa, hướng cầm tóa bên cạnh di, dằng ra vị trí cấp Thu Tử Tân ngồi.

Thu Tử Tân ngồi ở nàng bên người, mảnh khảnh ngón tay đặt ở hắc bạch phím đàn thượng, “Tiêu Vũ ngươi xem nga, nó tiết tấu là đát ~ lộc cộc, đát ~ lộc cộc, chậm mau mau chậm mau mau.” Nàng một mặt coi phổ một mặt giải thích nói.

Chính tề quy luật âm phù liền nghe lời toát ra tới.

“Người có thể biên mở ra nhịp khí biên đàn, nghe nó vọt, này bài hát trọng điểm là ở chỗ giai điệu cùng lớn nhỏ thanh. Đem không chế được lợi hại mãi phân không là vấn đề.” Thu Tử Tân kỹ càng tỉ mỉ mà nói, đối với âm nhạc phương diện này nàng tuyệt đối là sẽ không qua loa.

Đánh đàn khi bộ dáng thực nghiêm túc. Này cũng chính là vì cái gì Tiêu Vũ sẽ bị Thu Tử Tân cấp hấp dẫn trụ.

Thu Tử Tân mũi trời sinh tú đỉnh, môi trên thiên mỏng mà xuống môi nở nang, mặt nghiêng hình dáng đường cong phi thường rõ ràng. Đương nàng chuyên chú làm mỗi chuyện khi, nàng trên người liền sẽ tự nhiên mà tản mát ra một loại mỹ lực.

Phó Mỹ Tuyên thượng xong WC đi đến cầm bên ngoài đầu, nàng vốn là muốn mở cửa đi vào, lại chậm chạp không có hoạt động bước chân.

Nàng nhìn bên trong một lớn một nhỏ, Thu Tử Tân bởi vì tìm không thấy nhịp khí dứt khoát dùng đôi tay vồ vọt, đảm đương nhân thể nhịp khí; Tiêu Vũ đàn không hiểu địa phương Thu Tử Tân liền sẽ lập tức tiến lên giải thích trợ giúp nàng.

Vẫn là rất hài hòa ấm áp hình ảnh.

Tiểu Tân thoát nhìn rất thích tiểu hài tử này. Phó Mỹ Tuyên nghĩ thầm.

Nàng đơn giản lựa chọn lui về bước chân, đi đến lầu hai cửa sổ biên, cùng Tạ Khả Toàn trộm gọi điện thoại, nho nhỏ lười biếng một chút.

Dư lại một giờ là để lại cho Tiêu Vũ làm theory luyện tập.

Thu Tử Tân đang xem mùa hạ âm nhạc tiết truyền đơn, màu đen quần ống rộng sấn đến nàng tỉ lệ tuyệt hảo, mảnh khảnh vòng eo đường cong lưu sướt. Bạch áo thun thượng chữ cái viết chính là Smile (mỉm cười).

Nàng chính xem đến chuyên chú, bỗng nhiên liền có một phen tinh tế mềm mại thanh âm toát ra tới, “Thu tử tỷ.....”

“Ân? Làm sao vậy.” Thu Tử Tân buông trong tay truyền đơn, đi xem Tiêu Vũ.

Tiêu Vũ tựa hồ đối chính mình muốn nói nói cảm thấy khó có thể mở miệng, nàng ngượng ngùng thân mình, gương mặt ửng đỏ, “Ta hỏi người ngao, người có thể hay không cảm thấy.....” Thanh âm đến mặt sau càng ngày càng nhỏ, Thu Tử Tân cơ hồ nghe không thấy.

“Cái gì?” Thu Tử Tân cầm truyền đơn đến gần Tiêu Vũ trước người, ngồi xổm xuống, bắt tay đặt ở bên lỗ tai lặp lại nói: “Người nói cái gì?”.

Nàng cảm thấy tiểu nữ hài khả năng có chuyện gì ngượng ngùng nói, bộ dáng này là có thể làm Tiêu Vũ nhỏ giọng nói ra mà nàng chính mình lại có thể nghe rõ.

Tiêu Vũ gần sát nàng bên tai, do dự mấy phen, thay đổi cái lý do thoái thác, then thùng lại quần bách hỏi xuất khẩu, “Ta có phải hay không..... Thực lùn a...” Nói chuyện phun ra nuốt vào ngượng ngùng đến không được.

Thu Tử Tân tận lực không đem trong lòng kinh nghi biểu lộ ra tới, nàng bình tĩnh trả lời: “Tại sao lại như vậy nói đi?”

Tiêu Vũ hơi hơi bẹp miệng, ánh mắt hướng bên cạnh đi. Nàng đương nhiên không thể đem nàng là đủ sự tình nói ra lạ, như vậy sẽ ảnh hưởng nàng ở Thu Tử Tân trong lòng hình tượng!

“Thu tử tỷ thật sự hảo cao nga, ta cũng không biết khi nào mới có thể cùng người giống nhau cao.....” Tiêu Vũ lẩm bẩm nói, có điểm ai oán ý tứ.

Thu Tử Tân bị nàng ngữ khí điệu cười, “Đồ ngốc, người bây giờ còn nhỏ, chờ người về sau trưởng thành tự nhiên sẽ biến cao.”

Tiêu Vũ vẫn là rầu rĩ không vui, “Thật sự sao.....” Nàng chọc ngón tay, “Thu tử tử trường như vậy cao hảo hảo, có thể thấy rất xa địa phương, có thể bắt được rất cao đồ vật.”

Thu Tử Tân ngồi ở cầm ghế, nàng nghe Tiêu Vũ nói nhu hạ đôi mắt, mở ra hai tay, gọi nàng, “Tiêu Vũ, lại đây.”

Tiêu Vũ tuy rằng không biết có ý tứ gì, nhưng nàng vẫn là ngoan ngoãn đi qua.

“Phải thử một chút xem cùng ta giống nhau cao cảm giác sao?” Thu Tử Tân hỏi nàng.

Tiêu Vũ: “?”

Thu Tử Tân đi phía trước cúi người, nhẹ nhàng mà liền đem Tiêu Vũ bế lên tới. Tiêu Vũ thực nhẹ, mà Thu Tử Tân ngẫu nhiên sẽ tập thể hình, nàng một tay đều nhưng bế lên nàng, “Người hiện tại liền cùng ta giống nhau cao lạ.”

Tiêu Vũ bỗng nhiên bị người bế lên, phản xạ có điều kiện mà liền đi ôm chặt Thu Tử Tân cổ, nàng giống cái tiểu động vật giống nhau, đầu tiên là có điểm dọa đến, rồi sau đó tò mò mà lộ đầu ra. Thể nghiệm Thu Tử Tân trong mắt thế giới.

Thu Tử Tân ôm nàng đi đến cửa kính biên, nàng duỗi tay chuyển động cửa kính câu khóa, đẩy cửa ra, bên ngoài còn có ban công. Gió lạnh xâm nhập tiến trong nhà, còn hảo hiện tại là thử quý, bên ngoài độ ẩm cũng không đến mức quá thấp.

Sắc trời mờ ám, góc độ này xem qua đi gần nhất chính là một bụi rừng rậm, xa dần cảnh vật là bảy màu thành thị ngọn đèn dầu, bầu trời ngôi sao cùng trên mặt đất ngôi sao giống nhau, đều ở lập loè.

Ven tường thiết có đèn đèn, ám màu cam ánh đèn thông thả tán, Thu Tử Tân ôm trong lòng ngực tiểu bằng hữu, ôn nhu nói, “Ta trong mắt thế giới, là cái dạng này.”

Thấy được rất xa rất xa địa phương.

Tiêu Vũ suýt nữa liền phải “Oa” một tiếng ra tới.

Như vậy xinh đẹp cảnh đêm, chính là Thu tử tử sờ thấy.

“Chờ người về sau lớn lên, người sẽ so với ta thấy càng nhiều càng xinh đẹp thế giới.” Thu Tử Tân tiếng nói ở trong bóng đêm như nước ấm mềm nhẹ.

Tiêu Vũ trong mắt có giấu tinh quang, nàng dựa vào Thu Tử Tân trong lòng ngực, nghe Thu Tử Tân đối nàng lời nói.

Tiêu Vũ: “Ta cũng sẽ làm Thu tử tử nhìn đến ta về sau thấy thế giới!”

Thu Tử Tân cười khúc khích, cũng không có đem nàng đồng ngôn đồng thoại nghiêm túc giải đọc, “Sẽ, chúng ta đều sẽ nhìn đến.”

Thu Tử Tân ôm Tiêu Vũ bút hoa cao ốc, cùng nàng đàm luận cái nào kiến trúc so cao trọng đại, nào một trần thị đèn càng xinh đẹp càng nhiều màu.

Đầu ngón tay xẹt qua địa phương, đều lặng yên không một tiếng động địa điểm sáng lẫn nhau gian tương lai quang mang.

Tiêu Vũ liên tục hỏi Thu Tử Tân vài cái vấn đề: Trong thành thị người đều đang làm gì? Vì cái gì đại nhân rõ ràng trưởng thành ngược lại không vui? Vì cái gì ta nghe khác a di đều nói các nàng thực hâm mộ tiểu hài tử?

“Ta siêu cấp tưởng nhanh lên lớn lên, đến lúc đó ta liền có thể chính mình đi kiếm tiền, ta đây daddy mommy liền có thể không cần công tác, vẫn luôn bồi ở ta bên người lạ.” Tiêu Vũ khát khao mà nói.

Tiêu Vũ ở giáo được công nhận tiểu học bá, nhưng nàng chính là còn có rất nhiều không hiểu, nàng đối thế giới này tràn ngập vô tận lòng hiếu kỳ.

Thu Tử Tân thể nhưng ở trong lúc nhất thời trả lời không thương Tiêu Vũ vấn đề. Nàng do dự mấy phen, vẫn là quyết định dùng cũ kỹ tục ngữ trả lời Tiêu Vũ.

“Tiêu Vũ, chờ người sau khi lớn lên, người tự nhiên mà vậy liền sẽ đã hiểu.”

Thời gian sẽ chậm rãi nói cho nàng đáp án.

“Chúng ta sẽ có vui sướng, tự nhiên cũng sẽ có bi thương. Mỗi ngày tổng hội phát sinh đủ loại, làm người khó có thể lý giải vấn đề. May mà lựa chọn quyền kỳ thật vẫn luôn đều ở chính chúng ta trên người.”

“Tiêu Vũ, nếu có thể nói, ta hy vọng người có thể vẫn luôn bảo trì hiện tại thiên chân. Quá mức dồn dập lớn lên, người khả năng sẽ bỏ lỡ rất nhiều chuyện. Người minh bạch sao?”

Tiêu Vũ nhìn Thu Tử Tân, từ ánh mắt của nàng trung, có thể đọc ra rất nhiều bất đắc dĩ cùng tiếc hận cảm, tuy rằng ngay lúc đó Tiêu Vũ cũng không lý giải này trong đó cảm xúc.

Tiêu Vũ gật gật đầu, ứng nàng, “Ta sẽ minh bạch.”

Thu Tử Tân mỉm cười, nàng duỗi tay khẽ chạm Tiêu Vũ đỉnh đầu.

Tiêu Vũ, ta là thật sự hy vọng người có thể hiểu.

Cũng thật sự hy vọng người sẽ không hiểu.

Thu Tử Tân đem ánh mắt phóng xa, thâm màu đen đôi mắt bị đèn huy phủ thêm lá huyền lệ cảm, gió đêm nhẹ liêu mái tóc của nàng, mềm mại tóc quấn giống đám mây phiêu động, xẹt qua Tiêu Vũ cổ chỗ.

Tiêu Vũ quay đầu đi vọng Thu Tử Tân, nàng phát hiện Thu Tử Tân không nói, an tĩnh lại. Nàng suy nghĩ tựa hồ lặng yên không một tiếng động mà dung nhập chung quanh phong, bị mang đi một cái mờ ảo địa phương.

Ánh mắt của nàng thực tĩnh, hô hấp lại là sống.

Này trong đó trộn lẫn rất nhiều Tiêu Vũ hiện tại còn không rõ không hiểu tình tố.

Một màn này cực kỳ giống điện ảnh cố ý thả chậm màn ảnh, chỉ còn lá cây đón ý nói hòa cảnh cây nhẹ nhàng vũ động, phảng phất thời gian đều nhân cái này đẹp như họa nữ nhân yên lặng.

Nhưng kỳ thật cũng không có cái gọi là pha quay chậm, bất quá chỉ là vài giây trong thời gian ngắn, Thu Tử Tân thực mau liền đem loại này không cần thận lộ ra ngoài tới cảm giác thu hồi đi, không hề dấu vết.

Nàng thanh nhuận yết hầu, ngược lại đi hỏi Tiêu Vũ, “Tiêu Vũ.”

“Người muốn cùng ta, cùng nhau ở âm nhạc tiết hợp tấu sao?”

Tiêu Vũ ngoài ý muốn rơi vào Thu Tử Tân vừa rồi mê ly trung, hiện tại mới đột nhiên phản ứng lại đây.

“Cùng nhau hợp tấu, cùng ta cộng sự lên đài biểu diễn, được không?” Thu Tử Tân ôn cười nói.

Nàng tươi cười lướt qua sơn ám tịch liêu, là một loại thoát trần mà ra nhu uyển.

Tiêu Vũ không có nghe làm.

Thu tử tử là ở trung cầu chính mình ý kiến.

Tác giả có lời muốn nói: Ngày mai tiếp tục đổi mới.

15.Chapter 15

Thu Tử Tân thật vất vả cho chính mình thả một cái ngắn ngủi kỳ nghỉ. Nói là về nước nghỉ ngơi, kỳ thật cũng không kém nhiều ít, nàng vẫn là sẽ ngẫu nhiên chạy tới Bắc viện, đi quan vọng nơi đó giáo thụ đi học.

Thu Tử Tân quốc nội bằng hữu thiên thiếu, hảo đến có thể cùng nhau đi ra ngoài đi dạo phố chỉ sợ cũng chỉ có Phó Mỹ Tuyên một người. Nhưng là Phó Mỹ Tuyên muốn đi học, tổng không có khả năng mỗi ngày đều có thể bồi nàg một cái tạm thời tính “Dân thất nghiệp lang thang” ra cửa.

Thu Tử Tân ở nhà thư phòng khắp nơi tra tìm nhạc, chọn lựa hai đầu tới làm mùa hạ âm nhạc tiết biểu diễn khúc mục.

Nàng cầm mấy điệp dày nặng sách vở, phiên đi mục lục xem xét ca danh, nhìn đến cảm thấy hứng thú liền đi xem nó cầm phổ, đi theo khuông nhạc thượng âm phù hử ra điếu.

Cảm thấy không tài nàng liền trước mắt lục trung ca danh bên cạnh họa thượng một cái ngôi sao nhỏ đánh dấu hào.

Thu Tử Tân ở trong nhà ăn mặc tương đối tùy tính, hử nhân quần dài cùng áo thun ngắn tay là nàng đầu tuyển.

Thu Tử Tân có cường độ thấp cận thị, ra cửa bên ngoài đều sẽ mang kính sát tròng, hiện tại nàng giá phó hắc ti khung mắt kính, chải lên đuôi ngựa, nhưng thật ra cho người ta một loại văn nghệ lại không thiếu thất hoạt bát hơi thờ.

Tiêu Vũ đã là nàng âm nhạc tiết tiểu cộng sự.

Ngày đó Thu Tử Tân hỏi Tiêu Vũ tiếp thu hay không nàng mời khi, Tiêu Vũ trả lời là muốn trước được đến Ôn Ngữ Tiệp chấp thuận. Tiêu Vũ cũng tưởng cùng người nhà cùng nhau tham dự mùa hạ âm nhạc tiết.

Sau lại thông video trung Tiêu Vũ cho nàng hỏi đáp, nói là Ôn Ngữ Tiệp ở kia đoạn thời gian vừa vắn trở về, cả nhà đều có thể tham gia âm nhạc tiết.

Thích nghe ngóng.

Cho nên Thu Tử Tân hiện tại là ở chọn một đầu nàng cùng Tiêu Vũ có thể bốn tay liên đàn ca khúc, khó khăn vừa phải, lại thích hợp Tiêu Vũ ca.

Năm rồi đầu là Cố Bắc Thần cùng Phó Mỹ Tuyên cùng nàng cộng sự tương đối nhiều, Thu Tử Tân năm trước bởi vì công tác không có tham gia âm nhạc tiết. Năm nay nàng rảnh rồi, Cố Bắc Thần đương nhiên hướng Thu Tử Tân gửi đi mời, đáng tiếc Thu Tử Tân cự tuyệt hẳn.

“Ngượng ngùng, Bắc Thần, năm nay ta tuyển một cái tiểu cộng sự. Có cơ hội chúng ta lần sau lại hợp tác đi.”

“Không quan hệ, cơ hội còn có rất nhiều sao.....” Cố Bắc Thần tuy rằng trong lòng ở lấy máu, nhưng nghe đến Thu Tử Tân như vậy thành kính xin lỗi, hẳn cũng chỉ có thể lựa chọn rộng lượng một chút.

Cố Bắc Thần: “Nhưng là ta có thể hỏi một chút người tuyển ai đương người cộng sự sao?” Đến tột cùng là vị nào thiên mệnh chi tử như vậy vinh hạnh?

Microphone truyền đến Thu Tử Tân hàm chứa ý cười thanh âm, “Là Tiêu Vũ. Khả năng người đối nàng không có gì ấn tượng, nhưng qua đi các người liền sẽ nhận thức.”

“Tiêu Vũ? Chính là người lần trước là ta học sinh cái kia?”

“Ân, là nàng.”

“Ác, ta lần trước có xem qua nàng tư liệu, xác thật không tồi. Mỹ Tuyên đối nàng đi học thái độ cùng tư chất đánh giá cũng khá tốt, giống như có nhảy lớp?”

“Ân, nàng Grade 1 nhảy đi Grade 3, sang năm liền có thể khảo Grade 4.”

Cố Bắc Thần: “Vậy các người đã tuyển định ca?”

Thu Tử Tân: “Còn không có đâu, ta phải đi tìm xem xem.”

“Phải không? Lần này mùa hạ âm nhạc tiết ta tưởng đem đàn cello lẫn vào rock 'n roll, người cảm thấy như thế nào?”

Thu Tử Tân hợp lý phân tích, “Rất có tâm ý, ta tưởng sẽ thực xuất sắc.”

Thu Tử Tân ôn cười, “Chờ mong người biểu diễn.”

Rõ ràng chỉ là căn cứ vào lễ phép hết sức bình thường ý cười, ở Cố Bắc Thần trong tai lại nghe đến phá lệ vui sướng, hấn tuần tiểu khuôn mặt hiện lên khó có thể ức chế vui vẻ.

“Ta sẽ không làm người thất vọng.”

Thu Tử Tân cũng không có cảm thấy bọn họ đối thoại có bất luận cái gì “Không bình thường” hoặc là không ổn, thuần túy chỉ là bạn tốt chi gian bình thường đối thoại.

Thu Tử Tân cho rằng lần trước nàng đã cho thấy thật sự rõ ràng, hai năm đi qua Cố Bắc Thần hiện tại hấn là cũng đã buông nàng.

Nhưng Cố Bắc Thần kia đầu đã vui vẻ đến phóng pháo hoa, hấn cảm thấy hấn vừa mới từ hai người đối thoại trung ném tới rồi vị ngọt. Đặc biệt là Thu Tử Tân câu kia “Chờ mong”, càng là làm hấn tâm hoa nở phóng, tựa hồ không có thể cùng Thu Tử Tân cộng sự bi thương cũng giảm bớt không ít.

Này xem như một chút tiến triển đi? Cố Bắc Thần bởi vì việc này chính là vui vẻ vài thiên.

Thu Tử Tân tuyển hạ vài đầu nàng cho rằng cũng không tệ lắm khúc mục, cầm sách vở lên mạng tra tìm internet nhạc, chọn mấy cái hơi sửa đổi điều biên bản, download sau lại đóng dấu ra tới.

Nàng ăn qua cơm trưa sau mới thay đổi thân xuất ngoại y, đơn giản sơ mi trắng xứng ô vuông quần tây. Nàng không có đổi kính sát tròng, mang hắc ti khung mắt kính, lau phòng phơi liền ra cửa.

Nàng lái xe chuẩn bị đi Tiêu trạch, dạy dỗ Tiêu Vũ đánh đàn.

Thu Tử Tân đã xem qua thời gian, hiện tại là buổi chiều hai điểm.

Này cũng không phải Thu Tử Tân lần đầu tiên đi Tiêu Vũ gia, năm trước tân niên khi cũng bái phỏng quá một lần, nàng khai hướng dẫn, nương ký ức không uổng lực liền tìm tới rồi Tiêu trạch.

Thu Tử Tân xe ngừng ở Tiêu trạch cổng lớn trước, không ra một lát, cửa điện tử chậm rãi mở ra, Thu Tử Tân đem xe khai tiến gara, Tiêu trạch quản gia ra tới nghênh đón nàng.

“Hoan nghênh người, Thu tiểu thư.” Quản gia cười nói, hắn là cái ước chừng 40 tuổi tả hữu trung niên nam nhân, đôi nhân phi thường có lễ phép.

Thu Tử Tân chân dài bước xuống xe, ấn xuống điều khiển từ xa khóa lại cửa xe, “Ngài hảo.” Nàng khuôn mặt lộ ra ngoài dưới ánh nắng phía dưới, một trương thuần tịnh mặt không thể bắt bẻ.

Quản gia lãnh nàng vào nhà.

Trong viện phô mặt cỏ, trung gian có điều đá cuội lót thành con đường, nổi thẳng phòng ở, Thu Tử Tân cùng quản gia cùng đi ở trên đường, nhìn không ra ai càng cao một ít.

Gió nhẹ thổi qua tới, Thu Tử Tân giơ tay áp xuống bị thổi bay sợi tóc, nàng ánh mắt cũng đi theo nâng lên, vừa lúc gặp được tránh ở gia đại môn biên biên Tiêu Vũ.

Kia tiểu nữ hài bái cạnh cửa, giống chỉ tiểu động vật giống nhau ló đầu ra, kia đỉnh điểm nhón chân mong chờ còn không kịp che giấu.

Nghề làm vườn tác dụng đóa hoa cúi đầu.

Nhu miên đám mây tụ ở bên nhau, lại tản ra.

Kia lữ ánh mặt trời liền như vậy chiếu rọi ở Thu Tử Tân trắng đến sáng lên trên da thịt, mê mang nàng đôi mắt.

Thu Tử Tân trên tay cầm một chõng cầm phổ, nàng đi đến, nhân tiện đem bên ngoài ánh mặt trời hương vị cũng mang theo tiến vào.

Đại môn đóng lại, Thu Tử Tân triều Tiêu Vũ lộ ra mỉm cười, ánh mặt trời tựa hồ còn không có hoàn toàn rời đi nàng, vụn vặt quang điểm còn lưu tại nàng tươi cười.

Tiêu Vũ mặc danh thẹn thùng, kêu một tiếng Thu tử tử liền đem đôi tay búi ở sau người. Trộm giảo ngón tay.

“Thẹn thùng cái gì đâu?” Thu Tử Tân ngậm cười hỏi nàng. Bên ngoài nhiệt độ không khí vẫn là rất nhiệt, vào trong nhà quả nhiên hạ nhiệt độ không ít.

Thu Tử Tân đứng ở huyền quan chỗ cởi nữ sĩ giày, nàng mở ra tủ giày, một đôi nhi đồng ba lê giày bên vừa vặn có phòng trống, nàng chỉnh tề có tự mà đem giày bày biện đi vào.

Quản gia đứng ở một bên, “Tiểu thư cầm phòng ở lầu hai, Thu tiểu thư nếu là có bất luận cái gì phân phó hoặc thỉnh cầu nói, xuống dưới đại sảnh tìm ta là được.”

Thu Tử Tân triều hấn gật gật đầu mỉm cười, “Ta hiểu được.”

Ôn Ngữ Tiệp đã cùng trong nhà quản gia thông tri quá Thu Tử Tân sẽ đến trong nhà giáo Tiêu Vũ luyện cầm, quản gia gặp qua Thu Tử Tân rất nhiều lần, đối nàng ấn tượng khá tốt, là phi thường biết đúng mực lễ tiết người.

Lầu hai cầm trong phòng.

Thu Tử Tân tự cấp Tiêu Vũ chọn ca khúc, nàng tuyển mấy đầu cầm thấy thích hợp ca, lên mạng tìm tòi hàng mẫu sử dụng sau này di động phát đi cấp Tiêu Vũ nghe.

Hai người một chỗ ở cầm thất, Thu Tử Tân ngồi ở thảm thượng, phóng đại di động âm lượng, Tiêu Vũ ngồi ở một bên nghe.

Thu Tử Tân thả lỏng mà nghe ca, ánh mắt vô tình mà quan sát đến Tiêu Vũ đầu gối ứ thanh. Mắt cá chân thượng cũng là, có thanh có tím, thoát nhìn liền rất đau.

“Cái này.....” Tiêu Vũ tất cả đều nghe một lần sau tuyển ra hai đầu nàng chính mình càng thích, càng làm cho nàng ấn tượng khắc sâu. Nàng nhéo hai bài hát, chờ mong hỏi Thu Tử Tân ý kiến, “Thu tử tử, này hai đầu có thể sao.....?”

Đệ nhất đầu là 《always with me》, là Miyazaki Hayao động họa 《Sen và Chihiro chi thần ẩn thiếu nữ》 phiên đuôi khúc —— “Vĩnh viễn cùng tồn tại”. Thu Tử Tân tìm cái này phiên bản là trải qua cải biên, thích hợp hai người bốn tay liên đàn.

Đệ nhị đầu còn lại là mọi người đều nghe nhiều nên thuộc 《tạp nông D điệu trường》. Đồng dạng là trải qua cải biên, Thu Tử Tân chính mình cũng sẽ ở hậu kỳ điều chỉnh một ít giai điệu, gia nhập đàn violon cùng dương cầm nhị trọng tấu.

“Chúng ta từng bước một tới, trước học đệ nhất đầu đi.” Thu Tử Tân gật gật đầu, đối Tiêu Vũ lựa chọn ca khúc cũng thực vừa lòng. Nàng thu hồi phở ở trên thăm cầm phở, bắt đầu đi thử âm.

Tiêu Vũ điểm điểm đầu đưa, ngồi ở cầm ghé bắt đầu coi phở.

“Gõ gõ.” Cửa phòng bị nhẹ nhàng, Thái tử đẩy cửa ra, nho nhã lễ độ, “Thu tiểu thư, người muốn hay không uống chút trà uống?”

Thu Tử Tân: “Hai ly ôn bạch khai đi.”

“Tốt.” Thái tử đáp.

Quá không lâu Thái tử liền lại lần nữa gõ khởi môn, nàng bưng tới hai ly ôn bạch khai, Thu Tử Tân duỗi tay tiếp nhận, “Cảm ơn.”

Nàng đem một khác ly đưa cho Tiêu Vũ.

“Nếu không mặt khác dặn dò nói, ta trước đi xuống.” Thái tử nói.

“Ân, không có việc gì. Cảm ơn chiêu đãi.” Thu Tử Tân nói.

Thái tử mang lên môn rời đi trước trên dưới nhanh chóng đánh giá một phen Thu Tử Tân. Nàng biết đây là phu nhân bạn tốt nữ nhi, năm trước các nàng đã gặp mặt, đối phương xinh đẹp đến quá mức, Thái tử không có khả năng quên nàng.

Thái tử nghĩ thầm: Đối phương có phải hay không không hoá trang? Này tổ nhan như thế nào như vậy có thể đánh?

Nàng nghĩ nghĩ lại cảm thấy chính mình như thế nào như thế bất quá, nhẹ nhàng thưởng chính mình một cái tát liền xuống lầu.

Lầu hai cảm phòng có một mặt cửa sổ sát đất, có thể thấy trong nhà hoa viên nhỏ, Thu Tử Tân đưa lưng về phía cửa sổ, ánh sáng bao vây lấy nàng quanh thân.

Nàng uống xong nước ấm, cổ họng đi theo kích thích, uống hảo sau đem ly nước đặt lên bàn, ly duyên thượng không có son môi ấn.

Vĩnh viễn cùng tồn tại biên khúc cũng không khó, Thu Tử Tân đem giọng chính cấp Tiêu Vũ đàn, nàng ấn phím đàn hừ điều, mặt bộ hình dáng đặc biệt rõ ràng.

Thu Tử Tân ngón tay té mà trường, móng tay mượt mà tinh tế, cắt đến độ gần như rớt cuộc. Tiêu Vũ chuyên chú xem nàng chỉ pháp, bỗng nhiên toát ra một câu, “Thu tử tử, người móng tay cắt đến như vậy bên trong, không đau không?”

Thu Tử Tân nghe được khó tránh khỏi mỉm cười, “Không đau.”

“Đánh đàn người đều không cố vũ lưu móng tay, bởi vì sẽ không quá phương tiện, đánh đàn khi móng tay sẽ gõ đến phím đàn “Khanh khách” vang, tuy rằng không lớn ngại, nhưng ta cá nhân không quá thích liền sẽ đúng giờ cắt.”

“Ác ~” Tiêu Vũ gật gật đầu, Phó Mỹ Tuyên cũng cùng nàng nói qua đánh đàn không cần lưu móng tay tương đối hảo.

Tiêu Vũ bỗng nhiên đôi tay nhéo lên Thu Tử Tân tay phải, nàng mở ra chính mình tay trái chường, cùng Thu Tử Tân lòng bàn tay dán ở bên nhau.

Thu Tử Tân nguyên bản còn không biết này tiểu bằng hữu muốn làm gì, theo sau tức khắc hiểu rõ.

Là ở so với ai khác tay đại sao?

Tiêu Vũ nhìn chính mình cùng Thu Tử Tân tay, tay nàng chỉ cùng Thu Tử Tân tay kém gấp đôi nhiều lớn nhỏ, ngón tay đốt ngón tay quả thực chính là kém hai đoạn.....

Tiêu Vũ: “.....”

Thu tử tử tay quá xinh đẹp, không giống chính mình, phì phì ngấn ngấn.

“Đừng lo lắng, đánh đàn nhân thủ chỉ giống nhau đều sẽ biến trường. Người về sau nảy nở liền sẽ không ngấn ngấn.” Thu Tử Tân tựa hồ nhìn ra nàng tiểu tâm tư, an ủi nàng nói.

Tuy rằng nàng thấy Tiêu Vũ đô miệng không vui bộ dáng rất muốn cười.

Tiêu Vũ chỉ có thể điếm điếm đầu dưa, hừ hừ mà đem mắt mát đánh chạy.

Ca khúc luyện tập tiến độ thực mau, Thu Tử Tân cơ hồ đem đệ nhất bài hát ở chính thiên giáo xong rồi, Tiêu Vũ thực thông minh, học được cũng thực mau. Không đến ăn cơm thời gian, Thu Tử Tân liền trước rời đi.

“Chờ ta lần sau tới nhà ngươi, chúng ta liền ném thử bốn tay đàn nhìn xem. Ta sẽ mang đàn violon lại đây, chúng ta đem đệ nhị đầu luyện một lần.” Thu Tử Tân đứng ở huyền quan chỗ, nàng đã mặc tốt giày.

Tiêu Vũ gật gật đầu, nháy đôi mắt, “Hào.”

Thu Tử Tân lại cong lưng sờ nàng đầu, “Tiêu Vũ, không cần có áp lực biết không? Nếu cảm thấy tiến độ quá đuối muốn cùng ta nói, không hiểu cũng muốn hỏi ta. Chúng ta còn có thời gian.”

Tiêu Vũ lúc này mới lộ ra má lúm đồng tiền, kiên định gật gật đầu, “Ta chờ ngươi tới.” Nói chuyện thanh âm như cũ nãy nãi, liền rất giống rất nhiều ly sữa bò bị đánh nghiêng ở hải dương giống nhau.

“Ân. Ta đi trước, lần sau thấy.” Thu Tử Tân ôn cười nói.

“Thu tử tử tái kiến.” Tiêu Vũ chủ động duỗi tay đi ôm nàng.

Thu Tử Tân hơi hơi có điểm chậm chạp mà phản ứng.

“Tái kiến.” Nàng cảm thấy, cái này ôm còn mang theo một chút, tiểu hài tử không muốn từ trong miệng để lộ ra tới không tha.

Quản gia đem Thu Tử Tân đưa ra đi.

Tiêu Vũ ngốc tại cạnh cửa xem nàng rời đi.

* * *

Quá mấy ngày sau giờ Ngọ, Tiêu Vũ chính rơi xuống lầu, nàng nghe được quản gia đôn hậu thanh âm, “Lão gia, phu nhân, các người đã trở lại.”

Nàng lập tức nhảy nhót hạ lầu, vội vàng chạy tới huyền quan trước cấp phụ thân cùng mẫu thân một cái đại ôm.

Tác giả có lời muốn nói: Ngày càng nửa tháng hoàn thành lạp! Tiểu vui về.

Nhưng ngày mai vẫn là có đổi mới! Bởi vì là 520 sao!

“Góc độ này có thể.” Cố Bắc Thần tiến đến camera đạo sư bên cạnh xem xét, màn ảnh Thu Tử Tân ăn mặc mẽ kỳ liên danh áo thun, hạ thân đập phá động quần jean.

Nàng đứng ở sân khấu thượng, trong tay nắm đàn violon, rũ tại bên người.

Tiêu Vũ ngồi ở dương cầm trước, ngẫu nhiên sẽ ngắm liếc mắt một cái Thu Tử Tân.

Các nàng tại tiến hành mùa hạ âm nhạc tiết diễn tập.

Cái này sân khấu là mở ra thức, cũng không giống thường lui tới diễn tấu thính như vậy phong bế, là Cố Bắc Thần cùng học viện khác cùng nhau chọn lựa sau thuê nơi sân.

Cố Bắc Thần dương tay lập ra ngón cái, “Tử Tân, có thể bắt đầu rồi.”

Thu Tử Tân gạt đầu, hướng phía sau phương hướng nhìn lại, Tiêu Vũ tay nhỏ so cái ok thủ thế.

Diễn tập tiến hành thật sự thuận lợi, cơ bản một lần liền thành, trừ bỏ một hai cái hợp phách tiểu sai lầm, đại bộ phận đều hoàn thành rất khá.

“Tử Tân, người xem một chút.” Cố Bắc Thần vẫy tay kêu Thu Tử Tân hạ sân khấu, hỏi nàng vừa lòng không góc độ này. Đây đó đều là ở cuối năm tổng kết tình hình lúc ấy dùng đến ghi hình.

Thu Tử Tân ở cùng Cố Bắc Thần thảo luận giữa sân bài trí, nhân viên công tác ở sắp hàng khách chỗ ngồi, sở hữu sự tình đều xử lý đến đâu vào đấy.

Tiêu Vũ đối này giá dương cầm xúc cảm còn không quá quen thuộc, nàng chính mình lại một mình cân nhắc rất nhiều lần, nghe bất đồng lực độ sẽ mang ra lớn nhỏ thanh chênh lệch.

“Bắc Thần, ta cảm thấy sân khấu ánh đèn có điểm quá chói mắt, chính thức biểu diễn khi khả năng muốn điều ám một ít.” Thu Tử Tân là phi thường chú trọng chi tiết người, nàng sẽ suy xét đến thường thường có rất nhiều.

Bọn họ đang nói lời nói trên đường, có một cái khác công điện tử đàn ghi-ta nam nhân chạy tới cùng Cố Bắc Thần nói biên khúc vấn đề, Cố Bắc Thần quay đầu xem Thu Tử Tân. Nàng biết Cố Bắc Thần muốn vội, “Người đi trước đi, chúng ta đợi chút lại nói cũng đúng.”

Cố Bắc Thần: “Ân, như vậy đi, người có cái gì tưởng sửa cùng Caser nói một tiếng là được, ta sẽ nói với hắn nghe người an bài là được.”

Thu Tử Tân đối hắn cười nhạt, “Cảm ơn người tín nhiệm.”

Cố Bắc Thần mày kiếm mắt sáng, cười lộ lên đặc biệt đẹp, “Không cần cảm tạ, chúng ta là bạn tốt sao. Ta còn muốn cảm tạ người giúp ta giảm bớt hơn phân nửa công tác đâu.”

Hắn là Bắc viện tổng lý người, tổ chức hoạt động khi Cố Bắc Thần tự nhiên là bạn tốt mày tối mặt.

Cố Bắc Thần ăn mặc màu đen in hoa áo thun, đắp quần màu xanh lục thẳng ống quần túi hộp, 1 mét 8 thân cao là trời sinh giá áo tử. Sơ đến sạch sẽ lưu loát bảy ba phần tóc khiến cho hắn cả người thoạt nhìn phi thường thoải mái thanh tân, “Ta đi trước.”

Theo sau vị kia tên là Caser người nước ngoài tới, “Thu tiểu thư, có cái gì yêu cầu điều chỉnh sao?”

Thu Tử Tân sau này vén tóc, thanh tú ngũ quan dính lên phần mặt sau giống như dẹt hoa trên gấm dung hợp, “Ngượng ngừng, phiền toái người, ta tưởng cái này ánh đèn.....”

Thu Tử Tân ở cùng Caser nói chuyện trong quá trình, ánh mắt sẽ thường thường hướng sân khấu thượng phương hướng ngó.

Tiêu Vũ đạn xong cầm, đang xem sân khấu thượng vật trang trí, có thể là vì phối hợp mùa hạ, sân khấu bốn phía đều bày rất nhiều mô phỏng thực vật cùng giả nham sơn.

Tiêu Vũ đứng ở sân khấu đằng trước, nàng nhìn đến Thu Tử Tân một bên cùng người nước ngoài nói chuyện với nhau một bên triều cái này phương hướng đi tới.

Thu Tử Tân ở sân khấu hạ duỗi tay đi tiếp nàng, “Ta ôm người xuống dưới.” Nàng thuận thế liền đem Tiêu Vũ ôm xuống dưới.

Này một loạt động tác cực kỳ tự nhiên, dường như ngày thường thường xuyên có như vậy hồ động, Tiêu Vũ không hề giống lần đầu tiên như vậy bị dọa đến, nàng ngược lại cảm thấy Thu Tử Tân ôm ấp..... Làm nàng cảm thấy an tâm?

Tiêu Vũ cân nhắc cái này hình dung từ dùng đến đúng lúc không thỏa đáng, chính là..... Sẽ làm nàng cảm giác chính mình thực an toàn.

Thu Tử Tân ở cùng Caser liêu cùng ngày chỗ ngồi bố cục, Tiêu Vũ ngoan ngoãn mà đứng ở Thu Tử Tân bên cạnh.

Người nước ngoài lớn lên rất cao, so Thu tử tử cao hơn một cái đầu, màu tóc là kim màu nâu, cưỡi rộ lên lộ ra một loạt bạch nha, nói chuyện thanh âm tương đối vang.

“Đến lúc đó chỗ ngồi có thể phân hai khu, sáu cái chỗ ngồi một loạt, trung gian thanh cách đường nhỏ phương tiện hai bên trái phải khách đi lại.” Thu Tử Tân nói.

Từ Tiêu Vũ góc độ vọng qua đi, là một trương nữ nhân như bạch ngọc hàm dưới tuyến, còn như ẩn nếu hiện tại mấp máy lông mi.

Thu Tử Tân làm việc tận tâm tận lực, thậm chí sẽ tự mình thượng thủ đi làm giúp làm nhân viên, cho nên trong đoàn nhân tâm đối nàng đều có điểm phân lượng.

Hai người đơn giản chài vượt rõ ràng sau, Caser chú ý tới vẫn luôn đứng ở Thu Tử Tân bên người, nhỏ nhỏ vóc dáng nữ hài tử, từ vừa rồi liền không nói một câu, an tĩnh lại ngoan ngoãn mà chờ các đại nhân nói xong lời nói.

“Hi, what is your name? (người tên là gì?)” người nước ngoài lộ ra sang sảng tươi cười.

Tiêu Vũ nghe hiểu được đối phương đang nói cái gì, nhưng nàng đối người nước ngoài vẫn là có điểm thẹn thùng.

Sau đó nàng liền cảm giác được nắm nàng bàn tay to nhẹ nhàng vỗ vỗ tay mình. Thu Tử Tân đầu cho nàng một cái cổ vũ ánh mắt.

“My name is Xiao Yu. (ta kêu Tiêu Vũ.)” nữ hài thẹn thùng mà ứng hần nói, thanh âm giống bông như vậy mềm mại, nói chuyện khi bên phải gương mặt má lúm đồng tiền cũng sẽ chào hỏi.

Caser cảm thấy cảm thấy Tiêu Vũ thực thảo hỉ, “You’re so cute! Xiao Yu. (người thực đáng yêu!)” hần duỗi tay muốn đi sờ Tiêu Vũ đầu.

Cũng không biết có phải hay không hần ảo giác, Thu Tử Tân tựa hồ ở trong lúc lơ đãng đem Tiêu Vũ hướng phía sau nhẹ nhàng chắn đi, Caser tay sờ không, đành phải thu hồi đi.

Thu Tử Tân: “Đến lúc đó khả năng muốn đáp một cái màn lụa linh tinh, cùng ngày nếu thái dương rất lớn sẽ thực phơi. Ân..... Cơ bản chính là như vậy, hy vọng người đến lúc đó có thể cùng Bắc Thần nói một chút sửa địa phương.”

Caser đành phải cười nói đáp lại, “Tốt..... Ta đây trước cầu chúc các người cùng ngày diễn xuất thành công.”

Thu Tử Tân gật đầu, tươi cười thiển đến cơ hồ không có, nắm Tiêu Vũ đi rồi mở ra.

Caser mặc danh mà, cảm giác chính mình vừa rồi có phải hay không nói gì đó, làm Thu Tử Tân không cao hứng?

Diễn tập kết thúc, thay đổi một khác sóng người đi lên, Thu Tử Tân cùng Tiêu Vũ ngồi ở thính phòng thượng, chờ đợi Ôn Ngữ Tiếp cùng Tiêu tiên sinh tới đón Tiêu Vũ về nhà.

Nhân viên công tác phái phát hai bình nước khoáng cho các nàng, Tiêu Vũ lễ phép tạ mà tiếp nhận bình nước khoáng, cũng không biết có phải hay không nắp bình thật chặt, Tiêu Vũ đem uống nãi sức lực đều sử dụng thượng, nhưng chính là mở không ra.

“Ta giúp người khai?” Thu Tử Tân chú ý tới nàng hành động, buông trong tay còn chưa khai nước khoáng.

Thu Tử Tân hơi dùng sức chuyển động nắp bình, phát hiện mở không ra.

Thu Tử Tân lại dùng sức đi ninh nắp bình, nhưng cái này nước khoáng bình khẩu thật giống như dính vụn năng keo đường như, vô luận như thế nào ninh đều chút nào bất động.

Thu Tử Tân: “.....”

Nàng đơn giản cầm lấy chính mình bình nước, chuyển khai sau đưa cho Tiêu Vũ, “Uống ta đi, ta còn không có uống qua.”

Tiêu Vũ ngưng ngưng mà tiếp nhận, hiện tại là đại trời nóng, thật sự có điểm khát. Nàng cái miệng nhỏ cái miệng nhỏ mà uống xong, thấy Thu Tử Tân bởi vì ninh nắp bình đổ lên bàn tay, lại đem bình nước đưa trả cho Thu Tử Tân.

“Thu tử tử muốn uống sao?” Tiêu Vũ nháy đôi mắt hỏi Thu Tử Tân, thái dương còn có hơi mỏng mồ hôi.

“Ân, có thể.” Thu Tử Tân tiếp nhận bình nước, lập tức đem nước uống quá nửa.

Thu Tử Tân uống hảo thủy, lại lại móc ra khăn giấy tới, thế Tiêu Vũ lau đi trên mặt thấm ra mồ hôi mỏng.

Ở đây nhân viên công tác cho rằng các nàng là cảm tình muốn tốt tử muội, “Người thật thương người muội muội đâu.”

Thu Tử Tân đối hần mỉm cười, không nói thêm gì, là không tỏ ý kiến thái độ.

Không bao lâu, Thu Tử Tân đặt ở túi quần di động vang lên, là Ôn Ngữ Tiệp đánh tới.

“Ân, tốt, ta hiện tại liền mang Tiêu Vũ đi dùng xe vị tìm ngài.” Thu Tử Tân tay phải cầm di động, đốt ngón tay sờ kéo dài ra tới tiết cốt thập phần rõ ràng.

Thu Tử Tân cắt đứt điện thoại, “Đi thôi, Tiêu Vũ.”

Vừa lúc Tiêu Vũ ở nỗ lực mà ném thử lọt ra nắp bình, ở Thu Tử Tân quay đầu thời khắc đó, “Ca” một tiếng thế nhưng ngoài ý muốn thành công.

Thu Tử Tân: “.....”

Ôn Ngữ Tiệp từ xe kính ảnh ngược thấy Thu Tử Tân nắm Tiêu Vũ đi tới, nàng lập tức xuống xe đi nghênh đón.

“Ôn a di, người hảo.” Thu Tử Tân chiếu quán mà trước chào hỏi, “Tiêu thúc thúc.” Tiêu tiên sinh ngồi ở trong xe đầu, hướng nàng gật đầu mỉm cười.

“Diễn tập tiến hành đến thuận lợi sao? Tiểu Trúc Tử chưa cho người thêm phiền toái đi?” Ôn Ngữ Tiệp hỏi.

Tiêu Vũ ngẩng đầu liền thấy khoe miệng trán ra ý cười Thu Tử Tân, “Phi thường thuận lợi, Tiêu Vũ thực thông minh, cũng thực ngoan, không có thêm bất luận cái gì phiền toái.”

Bị khen ngợi Tiêu Vũ âm thầm vui vẻ, trên đỉnh đầu lạng lẽ toát ra một đóa hoa.

“Vậ là tốt rồi.” Ôn Ngữ Tiệp cười nói, kỳ thật Tiêu Vũ bình thường liền không phải ái nháo hài tử, nàng đối chính mình hài tử vẫn là rất yên tâm.

Ôn Ngữ Tiệp hướng Tiêu Vũ vươn tay, “Tiểu Trúc Tử, chúng ta trở về đi, người đừng quên chúng ta đêm nay còn muốn đi chúc mừng sinh nhật ác.”

Thu Tử Tân mi giác hơi không thể giác mà dương một chút.

Nắm Tiêu Vũ bàn tay to lại lại nhẹ nhàng vỗ vỗ tay nàng, chủ động lỏng rời rời ra, Tiêu Vũ ngửa đầu đi xem Thu Tử Tân.

Ngay lúc đó không trung thực lam, đám mây như là rất nhiều chỉ cừu ở trời xanh chạy vội, thổi tới phong thực lạnh, mang đi không ít bên ngoài nhiệt ý ý.

Tiêu Vũ đầu tóc không có lại xén, hiện tại đã dài quá không ít, có thể ở sau đầu trát thành một cái tiểu đuôi ngựa.

Chung quanh lá cây ở sàn sạt rung động.

* * *

“Sinh nhật vui sướng, Tiểu Trúc Tử!” Tiêu tiên sinh cười nói.

Bởi vì phi cơ hành trình, Ôn Ngữ Tiệp cùng Tiêu tiên sinh quyết định trước tiên vì Tiêu Vũ khánh sinh. Bọn họ dự định tiếp theo gian tửu lầu ghé lô, thỉnh sự phó làm ra một bộ bữa ăn chính.

Ăn đến một nửa ghé lô ánh đèn chợt nhiệt ám hạ, Tiêu Vũ còn tưởng rằng là cúp điện, nho nhỏ mà bị dọa một chút, thẳng đến nàng thấy đẩy xe đẩy tay tiến vào phục vụ sinh.

U ám trung châm ngọn lửa, ngọn nến ánh lửa ở Tiêu Vũ trong mắt vũ động.

Xe đẩy tay hoá trang dâu tây vị bánh kem mousse, con số “9” ngọn nến là nằm ngang đường cong kiêu dáng, đó chính là ánh lửa nơi

phát ra.

Mọi người vây quanh nàng xướng sinh nhật ca, xướng một lần tiếng Anh lại lại xướng một lần tiếng Trung. Người phục vụ cầm di động thể bọn họ lục hạ cái này quý giá thời khắc.

Ôn Ngữ Tiệp cùng Tiêu tiên sinh vỗ tay, ca xướng xong sau, “Tiêu Trúc Tử, hứa cái sinh nhật nguyện vọng đi.”

Tiêu Vũ điểm điểm đầu dưa, tay nhỏ giao nắm ở bên nhau, nhắm mắt lại, thành tâm thành ý mà ửng thuận sinh nhật nguyện vọng.

Chín tuổi sinh nhật. Nàng quá thật sự vui vẻ, cùng thường lui tới giống nhau, Tiêu tiên sinh bao phi thường đại bao lì xì cho nàng, nhưng đều trước vì nàng tồn tiền tài khoản ngân hàng.

Tối tám con đường, đèn đường hạ ánh ba người bóng dáng, Tiêu Vũ nắm Ôn Ngữ Tiệp cùng Tiêu tiên sinh tay, bọn họ cùng nhau đi đến dừng xe vị.

Tiêu Vũ loạng choạng đôi tay, tâm tình đặc biệt nhảy nhót hoan hô, thậm chí hừ nổi lên ca dao.

“Mommy, chúng ta có thể lại đi một lần sao?”

“Người muốn hỏi người daddy ác.”

“Daddy.....”

“Ân, có thể, chúng ta liền lại trở về đi một lần đi.”

“Ân!” Tiêu Vũ quả thực vui vẻ đến muốn nhảy lên.

Nàng quá quý trọng cái này đến tới không dễ thời gian.

Nàng hy vọng con đường này, có thể lại trường một chút, lại trường một chút.

Tác giả có lời muốn nói: Về người nước ngoài Caser cùng Tiêu Vũ đối thoại, ta dùng tiếng Anh tới miêu tả là muốn sấn ra Tiêu Vũ nghe hiểu được ngoại ngữ. Đây là mặt sau chương trải chẵn chi nhất.

Mặt khác, văn dương cầm khóa ngẫu nhiên sẽ xuất hiện tiếng Anh dùng từ, là bởi vì ta cá nhân học chính là ngoại ngữ. (cơ bản ta đều có lên mạng tra tìm phiên dịch, sẽ chú thích.)

Cho nên hy vọng đại gia không cần giang điểm này hảo sao? Đơn thuần là ta cá nhân có thể so sánh so lý giải, ta cũng sẽ phóng chú thích liền thỉnh đại gia không cần, không cần giang điểm này.

(°v°) chúc đại gia 520 vui sướng lạp! Cho ta bình luận được không?

Về sau đổi mới thời gian bình quân là cách nhật càng, còn nữa chính là 2-3 thiên canh một. Lần sau đổi mới ở thứ sáu (số 22).

17.Chapter 17

Mùa hè phong.

Mang theo ấm áp xuyên qua quá mỗi một cái ngõ nhỏ, ngẫu nhiên dừng lại ở phơi khô trên quần áo, ngẫu nhiên đình trú ở hồ nước độ ấm.

Tiêu Vũ nhớ rõ mỗi lần thượng ba lê khóa, vũ đạo lão sư tổng hội ở các nàng luyện tập khi vỗ tay làm các nàng nghe vọt.

Toàn bộ học viên không vượt qua 12 cái, cơ hồ đều là cùng Tiêu Vũ tuổi xấp xỉ hài tử.

Tiêu Vũ từ năm tuổi khi bắt đầu học ba lê hình thể, là Ôn Ngữ Tiệp làm nàng đi học, nói tiểu hài tử khí chất muốn từ nhỏ bồi dưỡng. Tuy rằng không phải chuyên nghiệp ba lê, nhưng huấn luyện quá trình như cũ thực khổ.

Trước hai năm Tiêu Vũ vẫn luôn đều ở luyện kiến thức cơ bản, hồi tưởng khởi trước kia áp chân kéo gân khi Tiêu Vũ đau đến nước mắt ứa ra, nhưng chính là không dám hé răng.

Luyện tập khi cũng tổng va va đập đập, mắt cá chân càng là vụn thương quá rất nhiều lần, thành “Tiểu trụ chân”.

Động tác hoàn thành đến hảo khi, vũ đạo lão sư liền sẽ điếm danh khen ngợi, lúc này Tiêu Vũ liền sẽ cảm thấy sở hữu chịu thương cùng khổ chờ bị chờ đáng giá.

Tiểu nữ hài toàn bộ trạm thành một loạt, nghe lão sư khóa sau chỉ đạo cùng cổ vũ, tan học trước vũ đạo lão sư sẽ mặt mày hớn hở mà vỗ tay, “Chúng ta hạ đường khóa thấy.”

Vỗ tay.

Giống trang giấy không ngừng bị lật xem như vậy vang dội.

“Tiêu Vũ?” Một cổ thanh ám nữ nhân thanh sắp xuất hiện thân Tiêu Vũ kéo lại. Tiêu Vũ ngẩng đầu xem Thu Tử Tân, trong mắt còn có một chút dại ra.

Các nàng hiện tại ở mùa hạ âm nhạc tiết hiện trường hậu trường.

Âm nhạc tiết đã bắt đầu rồi, sân khấu thượng là Cố Bắc Thần cùng hần dàn nhạc ở biểu diễn.

Thu Tử Tân cùng Tiêu Vũ ở đợi lên sân khấu gian, tiếp theo cái biểu diễn giả chính là các nàng.

Tiêu Vũ chưa từng có ở trên sân khấu biểu diễn quá, có thể nói là sân khấu kinh nghiệm bằng không. Nàng âm thầm cắn môi dưới, muốn che giấu nội tâm tiểu hoảng loạn.

Thu Tử Tân rất có thể đọc ra nàng trong mắt khẩn trương, hướng nhân viên công tác cầm một trương khăn giấy, cấp Tiêu Vũ sát trên cổ mồ hôi mỏng.

“Không cần khẩn trương, phóng nhẹ nhàng, liền cùng chúng ta ngày thường luyện tập phát huy liền hảo.” Thu Tử Tân vén lên dán ở Tiêu Vũ sau cổ tóc đen, nhẹ nhàng dùng khăn giấy khác ở nàng mỏng nộn trên da thịt.

“Ân.....” Tiêu Vũ đôi tay tím làn váy, đẹp màu tím nhạt váy lụa bị nằng nặn ra vài tầng nếp nhăn.

Bởi vì muốn diễn xuất quan hệ, chuyên viên trang điểm riêng ở Tiêu Vũ khéo mắt bên tăng thêm một viên ngôi sao nhỏ, khiến nằng đôi mắt trở nên càng thêm linh khí rất nhiều.

Phó Mỹ Tuyên cùng Tạ Khả Toàn là các nằng lên sân khấu lúc sau biểu diễn giả, hai người mới vừa tiến hậu trường, thân mật mà dán vai nói chuyện với nhau, mặc danh mà liền có phần hồng phao phao quay chung quanh ở các nằng bên người.

“Khả Toàn, âm nhạc tiết sau khi kết thúc chúng ta còn có một cái tụ hội tiểu party, người muốn hay không cùng chúng ta cùng đi?” Phó Mỹ Tuyên nói, phát hiện Tạ Khả Toàn bên tai rơi xuống sợi tóc, thế nằng duỗi tay vãn đi nhĩ sau.

Tạ Khả Toàn do dự không chừng, “Không tốt lắm đâu, người bằng hữu ta đều không quá nhận thức, nếu giống phía trước lễ Giáng Sinh như vậy không phải sẽ thực xấu hổ?”

Phó Mỹ Tuyên nghe xong nhíu mày, “Như thế nào sẽ đâu, trước lạ sau quen sao, nói nữa bằng hữu của ta các đều là nhân gian sa điêu, tuyệt đối sẽ không để ý.”

Thu Tử Tân: “???” Cảm giác có bị mạo phạm đến.

Phó Mỹ Tuyên thực tự nhiên nắm lấy Tạ Khả Toàn tay, “Hơn nữa, ta cũng không nghĩ lưu người một người ở nhà chờ ta, ta sẽ không yên tâm.”

Hai người nói chuyện gian mặt mày toàn là khanh khanh, liền giống như mới vừa tân hôn tiểu vợ chồng giống nhau.

Phó Mỹ Tuyên cùng Tạ Khả Toàn từ Thu Tử Tân các nằng bên người trải qua, Phó Mỹ Tuyên nhin không được nói một câu, “Khả Toàn, người có cảm thấy hay không Thu Tử Tân đối tiểu hài tử này

quả thực liền cùng thân mục đối đãi hài tử như vậy hảo? Không, thậm chí còn khả năng so thân mục còn muốn hảo.”

Tạ Khả Toàn: “Có khoa trương như vậy sao?” Nàng theo Phó Mỹ Tuyên lời nói hướng Thu Tử Tân cùng Tiêu Vũ phương hướng nhìn lại.

Nàng mi đuôi một chọn, dừng một chút, cực nhanh hủy diệt mỡ nổi danh đợc trang web cho nàng giáo huấn “Phế tri thức”.

“Sẽ không lạ, nhiều lắm chính là cái rất đau muội muội đại tỷ tỷ. Tử Tân bề ngoài điểm nào sẽ giống cái đợng mẹ nó.”

Phó Mỹ Tuyên nghe xong vò đầu cười nói: “Ân ân có đạo lý, ta ý tứ nói cách khác nàng hành vi cử chỉ rất tinh tế, cẩn thận tỉ mỉ.”

Phó Mỹ Tuyên: “Ta đi trước lấy đàn ghi-ta, chúng ta đợi chút qua đi chào hỏi.” Tạ Khả Toàn gật gật đầu, đi theo bên người nàng.

Sân khấu thượng điện tử đàn ghi-ta, tiếng trống cùng đàn cello thanh phối hợp đến thiên y vô phùng, Cố Bắc Thần đem trầm thấp cổ điển đàn cello, hoàn mỹ mà cùng Punk nguyên tố dung hợp ở bên nhau.

Thu Tử Tân cùng Tiêu Vũ ngồi ở ghé trên, Tiêu Vũ đem eo lưng đĩnh đến thực thẳng, ngồi nghiêm chỉnh bộ dáng.

Nàng khi thì trộm xoa tay, lại đi xoa gương mặt tới thư hoãn chính mình căng chặt cảm giác.

Thu Tử Tân vẫn luôn đều có ở quan sát nàng tiểu hành động, nàng ghé mắt lại đây, đuôi mắt nhu nhu, dùng thực dịu dàng ngữ khí, “Tiêu Vũ, người hôm trước không phải cùng daddy của người mommy đi ra ngoài chúc mừng sinh nhật sao?”

Tiêu Vũ không biết vì cái gì Thu Tử Tân sẽ đột nhiên đề cái này, nhưng ngày ấy khánh sinh đích xác lệnh nàng thực vui vẻ, “Ân!

Daddy mommy mang ta đi tửu lầu chúc mừng, còn có một cái rất đẹp bánh kem.”

Tiêu Vũ trong miệng rất đẹp bánh sinh nhật là phiên đường bánh kem, bán tương thật là thật sự xinh đẹp, nhưng ăn lên hương vị liền tương đối một lời khó nói hết.

Thu Tử Tân khước miệng hàm chứa một chút thanh thiên độ cung, “Cho phép sinh nhật nguyện vọng sao?”

Tiêu Vũ dùng sức điểm điểm đầu nhỏ, “Cho phép.”

Thu Tử Tân con người có giấu ý cười, “Cho phép cái gì?”

Tiêu Vũ lập tức lắc đầu, “Không thể nói, sinh nhật nguyện vọng nói ra liền sẽ không thực hiện.”

Thu Tử Tân: “Là cái dạng này sao?”

“Đương nhiên rồi, Thu tử tử chẳng lẽ không biết sao?”

Thu Tử Tân lộ ra tươi cười, ngữ thái lại kẹp vài phần bất đắc dĩ, “Không biết đi, trước kia không như thế nào quá ăn sinh nhật, nguyện lai còn có như vậy kiêng kị.” Nàng hơi hơi nhún vai.

Thu Tử Tân hôm nay hóa trang, hốc mắt thượng chính là đơn giản đại địa sắc hệ mắt ảnh, son môi lau MAC ớt cay nhỏ, thiên ám ách sắc hào. Chuyên viên trang điểm kiêm tạo hình sư còn riêng vì nàng tóc dài gian trí lại mấy cái tế bím tóc.

Đối lập phía trước, nàng hiện tại cả người khí tràng đều không quá giống nhau.

Thu Tử Tân ăn mặc thiên sắc, tiếp cận toàn bạch lại còn có chứa nhan sắc trình tự cảm. Liên thân váy thiết kế là vô tay áo, cổ áo hơi thâm V. Thủy tinh vòng cổ trụ ở như ẩn như hiện xương quai xanh thượng.

Không biết có phải hay không Tiêu Vũ quá mức miễn cảm vẫn là mặt danh ảo giác, nàng giống như cảm giác được Thu Tử Tử có một chút không vui.

Tiêu Vũ tưởng duỗi tay cấp cái Thu Tử Tử một cái ôm.

“Tiêu Vũ, người sinh nhật chính thức là mấy hào?” Thu Tử Tử đột nhiên hỏi nàng.

“8 nguyệt 12.” Tiêu Vũ đáp.

Thu Tử Tử mặt nghiêng so liệt tuyệt hảo, vành tai đến cảm chi gian hợp với một cái duyên dáng hàm dưới tuyến, cúi đầu khi hoàn toàn không có song cảm.

“Kia muốn hay không..... Ta cùng ngày mang người đi ra ngoài chơi?”

Phiên trang sách vỡ thanh âm lần thứ hai vang lên, bí mật mang theo một chút huyết sáo thanh.

Tiêu Vũ ngẩng đầu nhìn Thu Tử Tử, đôi mắt nháy, tựa hồ là ở xác nhận chính mình không có nghe lầm.

“Đến chúng ta lên đài lập, đi thôi.” Thu Tử Tử đứng thẳng đứng dậy, không có nói cái gì nữa, triều Tiêu Vũ vươn tay.

Tầm nhìn đôi tay kia thực bạch, bởi vì hàng năm đánh đàn quan hệ, Tiêu Vũ nắm Thu Tử Tử tay khi, sẽ cảm giác được nàng lòng bàn tay ôn ôn xúc cảm, cùng lòng bàn tay thượng có hơi mỏng kén.

Thu Tử Tử tay cầm đàn violon cùng cầm cung, một cái tay khác nắm Tiêu Vũ tay, các nàng đứng ở hậu trường cầu thang thượng, chờ đợi nhân viên công tác đem sân khấu thượng mạch giá cùng trống Jazz bỏ chạy.

Phó Mỹ Tuyên cùng Tạ Khả Toàn mới vừa lấy ra đàn ghi-ta, hiện đang đứng ở các nàng phía sau, cấp Thu Tử Tử cùng Tiêu Vũ cổ lên cổ vũ.

Tạ Khả Toàn đứng ở Phó Mỹ Tuyên bên người, nàng cùng Thu Tử Tân gặp qua vài lần mặt, không tính quá thực, cũng đi theo Phó Mỹ Tuyên hướng các nàng nói cố lên.

Thu Tử Tân mỉm cười gật đầu.

Tiêu Vũ hơi hơi hít sâu, “Ta sẽ cố lên.” Bên phải má lúm đồng tiền nháy ra.

“Kế tiếp, làm chúng ta cho mời Thu Tử Tân cùng nàng tiểu cộng sự, Tiêu Vũ! Hoan nghênh!” Vang dội thanh âm từ hậu đài phát thanh cơ truyền ra.

“Nàng là đến từ Berkeley âm nhạc học viện hậu tiến sĩ!” Người chủ trì trong tay nắm microphone, dương tay vung lên, giới thiệu nói.

Thu Tử Tân kỳ thật không quá thích người khác giới thiệu nàng danh hiệu, nàng cho rằng kỳ thật này cũng không phải tất yếu.

Bạn sóng biển vỗ tay, Tiêu tiên sinh nhiệt liệt vỗ tay, “Đến nhà chúng ta Tiểu Trúc Tử đâu.”

Ôn Ngữ Tiệp cười nhìn về phía sân khấu. Từ hậu đài chậm rãi đi ra hai cái thân ảnh, một lớn một nhỏ.

Trọng đại cái kia khí chất nhẹ nhàng, giơ tay nhắc chân gian toàn là nhìn quanh rục rỏ sắc đẹp, không khỏi làm dưới đài người đều trứ mê.

Đứng ở bên người nàng tiểu nữ hài hoàn toàn không kém, dáng người tinh tế nhỏ xinh lại phá lệ tú khí linh động, nàng đối với người xem mỉm cười, hai má má lúm đồng tiền quả thực không cần quá đáng yêu.

Tiêu Vũ thấy nàng mommy, nàng hiện tại lại khẩn trương lại hưng phấn, nắm Thu Tử Tân tay nhỏ đều mau toát ra hãn.

Dương nữ sĩ hôm nay cũng không có tham dự, nói là có ước vô pháp không ra thời gian, hơi tiếc hận mà liền chống đẩy Thu Tử Tân

mời.

Thu Tử Tân mặt mày như họa đưa tình, nàng nắm tiểu nữ hài tay, lễ phép mời phần về phía khách thật sâu cúc một cung.

Hôm nay thời tiết phi thường hảo, thái dương không lớn, ngẫu nhiên có gió lạnh.

Các nàng đệ nhất hàng đầu biểu diễn khúc mục, là bốn tay liên đạn 《always with me 》 .

Này bài hát là Nhật Bản nổi danh manga anime 《 Sen và Chihiro 》 chủ đề khúc chi nhất, ở gần nhất đặc biệt hỏa. Nguyên bản ca khúc đặc biệt thâm nhập nhân tâm, xem qua điện ảnh người đang nghe này bài hát khi đều sẽ cảm động đến không được.

Dương cầm thanh âm đặc biệt thanh thúy, Tiêu Vũ bắn ra một loại xưa nay chưa từng có vui sướng cảm, âm luật thật giống như bị ném vào kẹo bông gòn đôi, rõ ràng lại sung sướng mà nhảy đánh ra tới.

Thu Tử Tân phụ trách chính là tay trái vị trí, nàng nhẹ dẫm lên bàn đạp, bên tai là sạch sẽ sáng ngời thoải mái tiếng đàn.

Không thể không nói, này bài hát tuyển đến quá đúng, rất thích hợp Tiêu Vũ.

Tiêu Vũ nguyên bản khẩn trương cảm chậm rãi bị giai điệu hòa tan rớt, nàng lên đài trước vẫn luôn căng chặt thân mình cũng tùy theo lơ lửng xuống dưới.

Phó Mỹ Tuyên ở hậu đài lấy ra camera, góc độ này vừa vặn chính diện đối với Thu Tử Tân cùng Tiêu Vũ.

Thu Tử Tân đàn tấu gian hơi nghiêng đi mặt đi vọng Tiêu Vũ, nàng như là nếu có điều biết, cũng ở đồng thời ngẩng đầu lên, hai người nhìn nhau cười, lẫn nhau trong lòng hiểu rõ mà không nói ra.

Phó Mỹ Tuyên hoàn mỹ mà đem này động lòng người nháy mắt cấp bắt giữ xuống dưới.

“Vĩnh viễn cùng tồn tại” ngụ ý, liền rất như là ở một hồi sung sướng lẫn nhau cùng nhau thưởng tận thế gian vạn vật cùng kỳ thái trăm cảnh, may mắn chính là quay đầu lại nhìn về phía phía sau khi, huề bạn người như cũ là lúc ban đầu TA.

Khúc chung. Người không tiêu tan.

Đệ nhất đầu biểu diễn xong, Thu Tử Tân lại lần thứ hai đứng dậy khom lưng. Nàng lấy quá đặt ở lập thức dương cầm thượng đàn violon, chuẩn bị đệ nhị ca khúc —— 《 D điệu trưởng tạp nông 》 .

Thu Tử Tân tổng cảm giác dương cầm cùng đàn violon nhị trọng tấu, mang ra tới thanh âm sẽ sử này bài hát bị thuyết minh đến càng thêm tới tận cùng.

Tiêu Vũ điều chỉnh tốt tư thế sau cùng Thu Tử Tân nhìn nhau, Thu Tử Tân rũ mi hướng nàng gật đầu, ý bảo hai bên đều đã chuẩn bị tốt.

Thu Tử Tân ngũ quan tựa như phó tranh sơn dầu nữ chính, nhu mắt cúi đầu khi mang theo thân sĩ nhã nhĩ.

Trầm ổn tiếng đàn ra tới, thực chữa khỏi mà từ từ bơi vào mỗi người nội tâm.

Theo sau là đàn violon thanh âm cực kỳ tự nhiên mà tiến vào tiết điểm, rồi lại mang ra một loại khác ý nhị, hai người gian như là đường thẳng song song, thanh âm là không giống nhau trình tự, rồi lại dung hợp đến gần đúng chỗ ngưng.

Thu Tử Tân dĩ vãng cảm thấy đàn violon thanh âm là phi thường bị thương, thiên tế cùng bén nhọn thanh âm tựa như người đều thấp khóc, nàng trước kia khổ sở khi liền thích kéo đàn violon.

Nàng tĩnh tâm nghe tiếng đàn, suy nghĩ tùy tiện xuyên qua đi dĩ vãng không mấy vui vẻ thời điểm.

Nàng hướng thính phòng nhìn lại, ở ghế tìm không thấy Dương nữ sĩ thân ảnh, nàng thâm thúy trong mắt mạn quá một tia nhàn nhạt sầu ưu.

Tiếng đàn quy luật mà nhảy đánh, chuẩn bị nghênh đón đàn violon kế tiếp dài lâu nở rộ.

Thu Tử Tân trong tai thoáng qua một ít ồn ào thanh âm, cơ hồ là trong thời gian ngắn sự, nàng không có bắt giữ đến.

Nhưng là nàng tiềm thức nhanh chóng nắm lên nàng thần trí.

Ở Thu Tử Tân hoảng hốt kia nửa giây gian.

Nàng rớt chụp.

Tác giả có lời muốn nói: Lần sau đổi mới ở chủ nhật (24 hào). Cảm ơn cho tới nay cho ta bình luận tiểu người đọc.

18.Chapter 18

Ở biểu diễn trung phát sinh sai lầm kỳ thật là tương đương bình thường sự.

Hợp với danh âm nhạc gia cũng khó tránh khỏi sẽ ở trên sân khấu phạm quá một hai lần tiểu sai lầm.

Nhưng lại cứ Thu Tử Tân thân phận là không nên phạm loại này cấp thấp sai lầm.

Loại này tạp ở nửa giây gian nửa giây rớt chụp, người bình thường căn bản nghe không hiểu, ở đây nhân viên công tác cũng không có nghe được bất luận cái gì không ổn, ngay cả Tiêu Vũ cũng không cảm giác có bất luận cái gì sai biệt.

Thu Tử Tân âm thầm cắn môi, trong chớp mắt liền mặt tan đỉnh mày gian gợn sóng.

Nàng thực mau lại lần nữa đầu nhập này bài hát trung.

Lông gà vỗ tới, thậm chí so trong không khí bụi bặm còn muốn tiểu nhân sai lầm, đại mà khi làm giống một cái khối băng, đem nó ném nhập trong nước ấm, hòa tan sau hình thái liền sẽ trở nên thống nhất, hoàn toàn vô tích nhưng tra.

Nhưng là một cái khối băng ở hòa tan sau, liền sẽ thay đổi thủy độ ấm.

Liên miên không ngừng vỗ tay đem các nàng phủng hạ sân khấu, cách vách học viện giáo thụ tiến đến chúc mừng nàng, “Làm tốt lắm, Tử Tân. Thật muốn mời người tới ta học viện diễn thuyết một chuyến.”

Thu Tử Tân cùng hấn bắt tay, sắc mặt mang cười, “Cảm ơn ngài khích lệ, có cơ hội nói chúng ta sẽ hợp tác.”

Tiêu Vũ đi theo Thu Tử Tân bên người, chủ động giúp nàng cầm đàn violon.

Thương nghiệp cùng nhân mạch giao lưu vậy là đủ rồi, vị kia giáo thụ dương tươi cười hướng Thu Tử Tân đưa ra một trương danh thiếp, “Còn thỉnh người nhiều hơn đảm đương, ta vẫn luôn đối với các người học viện thực cảm thấy hứng thú, hy vọng người có thể ở Bắc Thần trước mặt thay ta nói vài câu lời hay.”

“Tốt, ta sẽ.” Thu Tử Tân tiếp nhận kia trương trân màu trắng danh thiếp, lộ ra ôn nhã có độ tươi cười.

Tiếp theo tràng biểu diễn giả là một đám thanh niên đoàn hợp xướng, bọn họ đứng ở hậu trường gian, bởi vì tò mò ánh mắt tả hữu đánh giá Thu Tử Tân cùng Tiêu Vũ.

Tiêu Vũ đều mau bị bọn họ xem đến ngượng ngùng.

Thu Tử Tân biết chính mình vừa rồi là hoảng thần, tuy rằng sai lầm tiều đến cơ hồ nhìn không thấy; nàng đối chính mình yêu cầu đích xác rất cao, nhưng nàng cũng không phải là cái gì hoàn mỹ chủ nghĩa đến điên cuồng hình người, trước kia có thể là, nhưng hiện tại đã bị suy yếu rất nhiều.

Nàng chỉ là ở trong lòng lược có tiếc hận, nhưng nàng không đến mức sẽ đem loại này cảm xúc biểu lộ ở trên mặt.

Rốt cuộc cùng nàng hợp tác chính là Tiêu Vũ.

“Người vừa rồi hoàn thành rất khá. Kết cục thời điểm thấy được sao, daddy của người đứng lên vì người vỗ tay.” Thu Tử Tân cong hạ thân tới, nàng nhu nhu theo Tiêu Vũ phát, ngữ thái ôn nhuận như thu thủy.

Hồi tưởng khởi vừa rồi cảnh tượng, Tiêu Vũ còn cảm thấy có điểm không thể tưởng tượng. Kia quả thực quá mỹ diệu, thật giống như là một hồi rất mỹ lệ mộng!

Nhưng Tiêu Vũ không thể hiểu được mà, tại đây lòng tràn đầy vui sướng trung, tìm được một tia bất đắc dĩ cùng tiếc hận cảm.

Thu tử tử, tựa hồ không có thực vui vẻ.

Loại này khác thường cảm vẫn luôn bối rối nàng, nhưng nàng lại không hiểu nên như thế nào đi biểu đạt.

Nàng biết đại nhân cảm xúc luôn là thực phức tạp, hiện tại nàng khả năng thật sự hiểu không được.

Tiêu Vũ biểu diễn xong sau liền cùng Ôn Ngữ Tiệp cùng Tiêu tiên sinh cùng nhau ngồi ở xem xét tịch, các màu xuất sắc diễn xuất, làm người xem đến xem thế là đủ rồi.

Kết thúc biểu diễn chính là Phó Mỹ Tuyên đàn ghi-ta đàn tấu, phối hợp Tạ Khả Toàn ca xướng, một đầu 《 mùa hè hoàng hôn 》 thích hợp hợp với tình hình.

Ở người chủ trì tuyên bố lần này âm nhạc tiết viên mãn hạ màn sau, khách khứa chi gian mang theo chưa đã thềm rộng nói dần dần ly tràng. Mà Tiêu Vũ cùng Thu Tử Tân cũng muốn tạm làm cáo biệt.

Gần sát buổi tối 8 giờ bóng đêm thực nùng, đèn đường chiếu vào Thu Tử Tân dáng người thượng, mặt đất bóng dáng bị kéo đến lại trường lại tế.

“Các người đêm nay biểu diễn thực xuất sắc, đều rất tuyệt.” Ôn Ngữ Tiệp cười nói.

“Ta kỳ thật cảm giác chơi âm nhạc người cũng không giống người khác trong miệng nói, như vậy không chính đáng không yên ổn.”

Thu Tử Tân gật đầu, “Ôn a di có thể như vậy lý giải chúng ta tự nhiên là cảm tạ.” Thu Tử Tân cũng minh bạch, cứ việc tới rồi hiện tại cái này niên đại, như cũ vẫn là sẽ có rất nhiều trường bối cho rằng hướng âm nhạc này phương hướng phát triển không đáng tin cậy, không có bắt sát tới thực tế.

Ôn Ngữ Tiệp khó được quan tâm hỏi nhiều câu, “Người về sau vẫn luôn là ở nơi khác phát triển sao?”

Các nàng đứng ở đuôi xe sau làm từ biệt, Tiêu Vũ tiên tiến trong xe, Tiêu tiên sinh chính không ngừng khen nhà mình bảo bối nữ nhi vừa rồi có bao nhiêu lợi hại, Tiêu Vũ bị hấn khen đến thẹn thùng cực kỳ.

Thu Tử Tân liêu bên tai phát, quát hoàng sắc đèn đường chiếu vào nàng giảo hảo khuôn mặt thượng, “Ân..... Chiếu trước mắt xu thế tới xem, ta sẽ trước tiên ở nước ngoài phát triển. Chờ thêm vài năm sau, có lẽ ta sẽ về nước yên ổn đi.”

Ôn Ngữ Tiệp nghe vậy gật gật đầu nhận đồng nàng thái độ, “Khá tốt, hiện tại nước ngoài xác thật có thể cung cấp càng nhiều cơ hội.”

Ôn Ngữ Tiệp đối Thu Tử Tân ấn tượng vẫn luôn bảo trì ở tốt đẹp, hiện tại lại tăng tiến không ít.

“Chúng ta đây đi trước.” Ôn Ngữ Tiệp liêu xong dẫn đầu đã mở miệng, nàng cùng Tiêu tiên sinh ngày mai giữa trưa còn muốn đáp tranh phi cơ trở về xử lý công ty đâu.

“Ân, tốt, đi thông thả.” Thu Tử Tân khóe miệng nạt vào một chút độ cung, nàng lơ đãng hướng đuôi xe cửa sổ phương hướng ngó liếc mắt một cái, thấy Tiêu Vũ tiểu xảo bóng dáng.

Ôn Ngữ Tiệp mở cửa xe chuẩn bị lên xe khi, Tiêu Vũ quay đầu nhìn Thu Tử Tân liếc mắt một cái. Thu Tử Tân hơi nhún vai đối nàng mỉm cười, có “Tái kiến” ý vị.

Kia ti tươi cười, có chút gượng ép.

Tiêu Vũ cảm nhận được một cỗ phức tạp cảm xúc, nàng còn không kịp phân rõ đây là cảm giác gì, nàng cũng đã kéo ra cửa xe xuống xe.

Uyển chuyển nhẹ nhàng tiểu thân mình từ trên xe nhảy xuống, đứng ở Thu Tử Tân trước mặt.

Thu Tử Tân không rõ nguyên do, cho rằng Tiêu Vũ muốn cùng nàng nói cái gì, lắng nghe thức mà ngồi xổm xuống thân mình.

Làn váy theo thấp hèn thân động tác dán chấm đất mặt khi, phô thành một vòng tản ra mỹ lệ đóa hoa.

Nàng thanh âm ôn ôn, “Làm sao vậy?”

Tiêu Vũ chính mình cũng không biết nói như thế nào, khả năng tiểu hài tử trời sinh liền đối tình cảm càng mãnh cảm một chút, nàng chính là như có như không thấy Thu Tử Tân mỉm cười một loại khác trầm tĩnh cảm.

Nặng trĩu cảm giác. Không giống như là thuộc về vui vẻ một loại biểu tình.

Nàng nhìn trước mặt tiểu nữ hài, còn không kịp hỏi lại nàng lần thứ hai làm sao vậy, Thu Tử Tân liền cảm giác được.

Nàng đỉnh đầu tâm, truyền đến một cái thực nhẹ thực nhu xúc cảm, rồi lại mang theo an ủi nhân tâm lực độ.

Thu Tử Tân có nháy mắt là ngưng một chút.

Tiêu Vũ cái gì cũng chưa nói.

Nàng chỉ là duỗi tay sờ soạng một chút Thu Tử Tân đầu.

Là như vậy an ủi người đúng không?

Trước kia chính mình nhứt chí không vui khi, mommy, daddy, bao gồm Thái tử, đều sẽ sờ nàng đầu tới an ủi nàng, hoặc là biểu đạt sủng ái thái độ.

Thu tử tử sẽ thích như vậy chạm đến sao?

Tiêu Vũ nghĩ thầm.

* * *

Xa hoa truy lạc ban đêm, Cố Bắc Thần mời học viện bạn tốt, cùng âm nhạc tiết đồng bọn cùng nhau làm cái tụ hội. Bọn họ ước hẹn ở Q thị mỗi gian danh tiếng tốt quán bar.

Thu Tử Tân mới vừa bước vào quán bar, liền thấy cách đó không xa Cố Bắc Thần đứng ở quầy bar bên, hấn vóc dáng cao lớn to lớn, ăn mặc màu đen bộ tây trang, sơ mi trắng vạt áo trước cúc áo cởi bỏ hai viên.

Cố Bắc Thần trong tay nhéo màu lam nhạt rượu Cocktail, chính nghiêng mặt cùng bên cạnh một nam nhân khác nói chuyện. Hấn uống một ngụm rượu, cổ họng theo nuốt động tác kích thích một chút.

Quán bar phóng điệu Jazz khúc, Thu Tử Tân đeo trụ điều hoa tai hơi hơi đong đưa, nàng cất bước đi vào, Cố Bắc Thần ánh mắt một phóng, gặp được nàng, lập tức đi lên nghênh đón.

“Tử Tân, người đã đến rồi.”

“Ghé lô ở lầu hai, 13 hào. Mỹ Tuyên các nàng đã ở bên trong.” Cố Bắc Thần ngũ quan đoan chính, nói chuyện thái độ khiêm khiêm có lễ.

Hắn bên cạnh theo tới một nam nhân khác, chính là vừa rồi cùng Cố Bắc Thần đứng ở quầy bar bên nói chuyện phiếm nam nhân.

Thu Tử Tân cười nhạt, “Ân, tốt.” Nàng chú ý tới đầu bên cạnh nam nhân, là âm nhạc tiết Cố Bắc Thần đàn nhạc tay trống.

“Người hảo, Thu Tử Tân.” Thu Tử Tân gật đầu.

“Ta là tiêu lấy ngôn, người hảo.” Đối phương tiếng nói thiên trầm ách, vóc dáng cùng Cố Bắc Thần không sai biệt lắm cao, bên phải mày kiếm rất có cá tính mà cạo đi một phiến.

Cố Bắc Thần ngoái đầu nhìn lại vọng liếc mắt một cái tiêu lấy ngôn, “Chúng ta cùng nhau trở về đi, vừa lúc vì Tử Tân dẫn đường.”

“Ân, có thể.” Tiêu lấy ngôn mi đuôi hơi chọn.

Làm chủ người là Cố Bắc Thần, ghé lô là hắn khai, rượu cũng là hắn dính. Người trẻ tuổi sinh hoạt, luôn là sẽ ngẫu nhiên phóng túng một chút.

Lầu hai 13 hào cửa phòng bị đẩy ra.

Bên trong một đám tiếng hoan hô, ngồi vây quanh ở bàn tròn bên mọi người động tác nhất trí mà quay đầu lại vọng, “Ác, mỹ nữ các soái ca tới.”

Cố Bắc Thần: “Các người đang làm gì, chơi đến như vậy hải?”

Ngồi ở U thức trên sofa Phó Mỹ Tuyên thấy Thu Tử Tân, hướng nàng vẫy tay, “Tử Tân, bên này.” Tạ Khả Toàn cũng ló đầu ra xem nàng.

Thu Tử Tân đi qua, tóc đẹp theo nàng nện bước nhẹ nhàng doanh động.

“Chân tâm thoại đại mạo hiểm, có dám hay không chơi a Bắc Thần, người thua tự phạt tam ly!” Bên trong một người tuổi trẻ khí thịnh hồng mao tiểu tử nói.

“Có cái gì không dám?” Cố Bắc Thần vén tay áo lên, một bộ như lâm thượng chiến trường tư thế, “Tới, như thế nào chơi pháp, cái gì mới kêu thua?”

Hồng mao tiểu tử: “Chúng ta lấy vỏ chai rượu đặt ở đài trên bàn chuyển, bình khẩu ngừng ở ai phương hướng ai liền phải tiếp thu chân tâm thoại đại mạo hiểm, nhị tuyển một.”

“Không dám trả lời hoặc là không dám làm đại mạo hiểm liền phải uống tam ly rượu!”

Cố Bắc Thần búng tay một cái, khoe miệng lộ ra tự tin, ở sơ ghế biên giác ngồi xuống, “Ta chơi.” Hắn quay đầu đi hỏi tiêu lấy ngôn, “Người chơi không chơi?”

Tiêu lấy ngôn ánh mắt lặng im, “Tùy tiện.”

“Đó chính là chơi lạc.”

Phó Mỹ Tuyên duỗi tay một lỏng tay, hỏi Thu Tử Tân, “Tiểu Tân, người chơi sao?”

“Ta liền không được đi.” Thu Tử Tân đối loại này trò chơi thật đúng là không có hứng thú, “Ta còn muốn lái xe trở về, nếu uống rượu nói không quá phương tiện.”

Phó Mỹ Tuyên nhún nhún vai, “Nga, vậy được rồi.” Nàng lại quay đầu đi xem Tạ Khả Toàn, ánh mắt là ở trung cầu đối phương cho phép.

Tạ Khả Toàn khoe miệng hơi câu, “Đi chơi đi.” Hồng ánh đèn tiến nàng tròn mắt, phác họa ra một khác phó mị hoặc hình tượng.

“Bảo bối đối ta thật tốt.” Phó Mỹ Tuyên nhin không được đi thân nàng chớp mũi.

Người chung quanh phần lớn cũng không biết các nàng lẫn nhau chân thật quan hệ, mặc dù thấy được các nàng tương đối thân mật hành động, cũng sẽ thực tự nhiên mà cảm thấy các nàng là quan hệ muốn tốt khuê mật thôi.

Phó Mỹ Tuyên phe phẩy cái đuôi thẩu tiến đến tham dự trò chơi.

Thu Tử Tân cũng coi như không thượng là thích trường hợp này, chỉ có thể nói là cũng không chán ghét, nhìn đại gia hỏa vừa nói vừa cười, không khí hòa hợp cảm giác cũng thực hảo. Nàng tới tụ hội mục đích cũng chỉ là khó được về nước, tưởng cùng đại gia nhiều tụ tụ thôi.

Bình rượu chuyển tới Cố Bắc Thần, hắn tuyên thiết tình lời nói, ái nháo sự hồng mao tiểu tử lại tới chọn sự.

Trong đám người đột nhiên nổ tung một trận cãi vã.

Thu Tử Tân không nghĩ tới lại hội ngộ thượng loại này vấn đề.

Hồng mao tiểu tử: “Cố Bắc Thần, ta hỏi ngươi, ngươi hiện tại có hay không thích người? Ngươi hiện tại có phải hay không còn thích Tử Tân!?”

Tác giả có lời muốn nói:

Ngày mai còn có đổi mới ác.

19.Chapter 19

“Cố Bắc Thần, ta hỏi ngươi, ngươi hiện tại có hay không thích người? Ngươi hiện tại có phải hay không còn thích Tử Tân!?”

Lời này vừa nói ra, chính uống rượu Cocktail đũa điều Cố Bắc Thần một ngạnh, thiếu chút nữa sặc.

“Mao tử, làm bậy cái gì đâu?” Phó Mỹ Tuyên đập hấn một chân, như thế nào nào hồ không nên đề nào hồ đâu.

Tên là mao tử nam nhân là dàn nhạc Bass tay, hấn nhiệm một đầu nâu đỏ sắc tác đầu, “Mao tử” là hấn tên hiệu.

Hấn ngày thường tính cách liền tương đối tùy tính tiêu sái, cùng dàn nhạc người cũng chơi thật sự khai, thường xuyên ái làm âm ỉ.

Cũng không biết hấn là từ ai trong miệng nghe nói Cố Bắc Thần thích Thu Tử Tân.

Chuyện này đều qua đi hai năm, Cố Bắc Thần cùng Thu Tử Tân đến tốt cùng có hay không ở bên nhau, liền người mù đều thấy rõ, đã sớm không ai tùy ý chơi ngạnh.

Nhưng là hôm nay không khí rất cuộc thực hảo, mọi người đều uống lên không ít rượu, bát quái tâm tư lại lần thứ hai bốc cháy lên liệt hỏa.

“Đúng rồi, Bắc Thần, từ tốt nghiệp đại học sau đến bây giờ ta cũng chưa xem qua người giao bạn gái, có phải hay không còn yêu thầm chúng ta thu tiên nữ.” Người nói chuyện theo chân bọn họ rất thực, nhưng cũng không đến mức thực đến loại trình độ này.

Cố Bắc Thần uống lên chút rượu, nhưng còn không có say, hấn ghé mắt nhìn phía Thu Tử Tân, hai người tầm mắt vừa lúc ở trong không khí đối thượng.

“Có.”

Cố Bắc Thần đáp.

Mao tử lập tức sáng lên đôi mắt, “Có phải hay không Thu Tử Tân? Ta liền nói, người xem Thu Tử Tân ánh mắt liền rất không bình thường!”

Chuyện này nguyên bản đã theo thời gian chậm rãi lắng đọng lại đi xuống, nguyên tưởng rằng có thể như vậy chìm ở đáy biển, lại không ngờ lại ở tối nay bỗng nhiên bị người vớt lên.

Thu Tử Tân từ đáy lòng sinh ra xấu hổ.

Sớm biết rằng nàng liền không tới.

“Nhưng ta thích không phải Tử Tân, chúng ta chỉ là bạn tốt.” Cố Bắc Thần bổ sung nói, ánh mắt nhìn lại tới tỏ vẻ hấn đối vô tội ồn ào mà cảm thấy bất đắc dĩ.

Mao tử càng kinh ngạc, giống biết được thiên đại bí mật giống nhau hưng phấn, “Không phải Tử Tân? Đó là ai?”

Cố Bắc Thần đạm nhiên cười, “Này đã là cái thứ hai vấn đề, thứ ta không thể phụng cáo.”

Mao tử vừa nghe không tưởng được đến đáp án, lập tức nhăn lại ngũ quan, “Thiệt ~”

Phó Mỹ Tuyên đương nhiên phải vì nhà mình bằng hữu bệnh vực kẻ yếu, “Làm gì đâu người hồng mao tử, ăn dưa ăn đến lão vui vẻ? Còn không chạy nhanh tiếp tục trò chơi?”

Tựa hồ mọi người cũng không có cảm giác này có cái gì cùng lắm thì, hoan thanh tiểu ngữ trung lại cực kỳ tự nhiên mảnh đất nhập tâm một vòng trò chơi.

Cố Bắc Thần đến tột cùng còn có thích hay không Thu Tử Tân đâu?

Từ hấn trong mắt chợt lóe rồi biến mất quang ảnh có thể tra giác.

Ở hấn cùng Thu Tử Tân đối thượng đôi mắt khi, hấn tim đập vẫn là sẽ mất tự nhiên mà nhắc tới, không cần Cố Bắc Thần suy nghĩ cạn kẽ vấn đề này, hấn cảm quan đã thực minh xác mà nói cho hấn.

Cố Bắc Thần còn thích Thu Tử Tân, nhưng hấn quyết định dùng một loại khác làm bạn thực tới cùng Thu Tử Tân ở chung. Hấn biết, hiện

tại đôi Thu Tử Tân tới nói quan trọng nhất chính là sự nghiệp cùng người nhà.

Hắn còn trẻ, hắn còn có tư bản dĩ chờ. Hắn không tin Thu Tử Tân sẽ không bị chính mình đả động.

Tổng hảo quá, hắn mãnh liệt theo đuổi Thu Tử Tân, đôi lấy lại là nàng tránh chi e sợ cho không kịp. Hiện tại lấy “Bạn tốt” loại này thân phận ở chung ở bên nhau, hết thấy đều vẫn là hòa hợp.

Tuy rằng Thu Tử Tân nói qua nàng thích nữ sinh, nhưng nhà khoa học cũng làm nghiên cứu kết quả, chứng minh đại bộ phận nữ sinh đều là song tính luyến.

Nói cách khác hắn còn có cơ hội.

Tạ Khả Toàn cùng là nữ sinh, nhiều ít sẽ minh bạch chút Thu Tử Tân tâm tình, “Tử Tân, người coi như bọn họ là vô tâm có lỗi đi, không cần hướng trong lòng đi.”

Tím nhạt lam ánh đèn đảo qua Thu Tử Tân khuôn mặt, nàng đẩy đà vừa phải cánh môi khẽ mở, “Ân, ta hiểu.” Nói hoàn toàn không ngại tất nhiên có điểm giả, nhưng muốn làm nàng tức giận đến còn không đến mức. Huống chi Cố Bắc Thần vừa rồi thái độ cũng thực hảo.

Thu Tử Tân không nghĩ quá độ rối rắm ở cái này tiểu nhạc đệm thượng, vui đùa khai nhiều người tự nhiên cũng sẽ dần dần mệt mỏi, nàng không cần lãng phí miệng lưỡi chi lao tới biện giải.

Nàng lựa chọn đi theo Tạ Khả Toàn nói chuyện phiếm, nàng kỳ thật khá tò mò các nàng chi gian chuyện xưa. Phó Mỹ Tuyên ở đọc đại học khi cùng Thu Tử Tân là cùng cái phòng ngủ, Phó Mỹ Tuyên tính cách cùng nàng thực chơi thân, phía trước Thu Tử Tân cũng là lơ đãng mới biết được Phó Mỹ Tuyên có một người bạn gái.

Nghe nói các nàng là từ sơ trung liền nhận thức đến hiện tại, bởi vì hứng thú chí hướng bất đồng, làm phi thường lý trí quyết định ——

từng người ngăn ngui tách ra, đi ghi danh chính mình tưởng đọc đại học chuyên khoa. Chờ tốt nghiệp sau, lại lần nữa tương ngộ khi hai người có thể hay không có thể như cũ bảo trì lúc trước nhiệt tình.

“Mỹ Tuyên ở giáo không có tùy tiện liêu khác tiểu muội muội đi?” Tạ Khả Toàn hỏi, các nàng cho tới cuộc sống đại học.

Thu Tử Tân cười lắc đầu, “Không có, nàng ở trường học ngốc thật sự, giống khối đầu gỗ giống nhau chỉ biết đi học ngủ ăn cơm, bình thường thực ái chơi game.”

Nhưng thật ra có một hai cái học muội đối Phó Mỹ Tuyên có hảo cảm tỏ vẻ quá, nhưng Phó Mỹ Tuyên đích xác thái thái quá mộc nạp, hoàn toàn get không đến đối phương tiểu tâm tư.

Như vậy tưởng tượng, Thu Tử Tân còn cảm thấy có điểm buồn cười, nàng cho rằng Phó Mỹ Tuyên EQ không thấp a, ở Tạ Khả Toàn trước mặt rõ ràng liền thông minh thật sự, đối những người khác tắc liền bách độc bất xâm.

“Tuy rằng hỏi như vậy khả năng không tốt lắm, nhưng ta cũng khá tò mò, người là vẫn luôn cũng chưa yêu đương sao? Bởi vì ta có rất nhiều lần nghe được Phó Mỹ Tuyên oán giận người giống cái thanh tịnh đạo sĩ giống nhau, không thực nhân gian sắc đẹp, trường học có thật nhiều cái đại soái ca cùng người thổ lộ người đều cự tuyệt?”

Các nàng nói chuyện gian có mấy cái nam sinh lại đây đến gần Thu Tử Tân, hỏi nàng muốn hay không uống rượu, Thu Tử Tân giống nhau mỉm cười tạ lỗi cự tuyệt.

Tạ Khả Toàn thật rất buồn bực, đơn từ Thu Tử Tân bề ngoài tới xem, đối phương điều kiện thật sự là quá hảo, chẳng lẽ là chướng mắt người theo đuổi? Nhưng Thu Tử Tân tính nét như vậy hảo, hẳn là không phải là.

Thu Tử Tân mi mắt hơi liễm, ý cười nhợt nhạt, “Ta tưởng..... Yêu đương kỳ thật cũng không nhất định là hiện tại tuổi này tất yếu đi? Có một số việc, càng cần nữa hiện tại ta đi hoàn thành.”

“Hơn nữa, ta còn không có nếm thử quá đối người động tâm cảm giác.”

Tạ Khả Toàn nghe xong cảm thấy có đạo lý, tuổi này xác thật cũng không phải thế nào cũng phải có đối tượng, thừa dịp tuổi trẻ đi đưa ra một phen sự nghiệp, cũng là chuyện tốt.

Chân tâm thoạt đại mạo hiểm còn ở tiếp tục, mao tử không hiểu được đi nơi nào tìm được cái vô tuyến microphone, có lẽ là cảm giác say có điểm phía trên, hấn biên ca hát biên chủ trì trò chơi.

Bình rượu lần thứ hai chuyển tới Cố Bắc Thần, mao tử trước mắt sáng ngời, đây chính là ngàn năm một thuở cơ hội tốt, hấn muốn đem vừa rồi không hỏi xong vấn đề cấp tiếp tục.

Chỉ tiếc Cố Bắc Thần chưa cho hấn cơ hội, hấn tuyển đại mạo hiểm.

Mao tử nhăn mặt thực mau lại trở nên thần thái phi dương lên, “Người đại mạo hiểm chính là..... Đi thân ở đây người nào đó, không hạn giới tính!”

“A? Thân nhân?” Cố Bắc Thần có điểm không thể tin tưởng.

“Đúng đúng đúng, nam nữ đều có thể, muốn chơi liền chơi đại, muốn hôn môi!”

Cố Bắc Thần nhíu mày, hấn cũng không phải là thích tùy tiện thân nhân nguy quân tử, mặc dù là trò chơi, hấn cũng cảm thấy như vậy quá không tôn trọng người.

Xem diễn quần chúng: “Thế nhưng muốn hôn môi, thiên nột, hảo tàn hấn!”

“Nam nữ đều có thể nói, người tìm mao tử đi ha ha.”

Cố Bắc Thần: “Này..... Không tốt lắm đâu.....”

Mao tử: “Không được liền tự phạt tam ly ác!”

Vẫn luôn đứng ở phía sau phẩm rượu tiêu lấy ngôn cho rằng bọn họ quá sảo, đặc biệt là một đám người hạt ồn ào làm Cố Bắc Thần thân mao tử.

Hắn mi đuôi thượng chọn, buông trong tay champagne đi qua.

Cố Bắc Thần làm khó đến không được, mao tử cũng ghét bỏ nói, “Không được, đừng hôn ta, ta đối nam nhân không có hứng thú, ta không phải cấp hảo sao?”

Cố Bắc Thần thật sự làm không được, chỉ có thể lựa chọn tiếp thu trừng phạt, “Được rồi được rồi, ta nhận thua, ta tới uống rượu.”

Lời vừa nói ra mọi người lập tức vỗ tay cười to, mao tử lập tức mang sang tam ly đại Whiskey, “Tới, cố đại thiếu thỉnh uống!”

Tất cả mọi người còn rất bội phục mao tử, sẽ không sợ Cố Bắc Thần nếu là thật tức giận hắn liền xong đời. Nhưng mao tử chính là hiểu được Cố Bắc Thần tính tình hảo, mới vẫn luôn dám khai hắn vui đùa.

Tam đại ly Whiskey bãi ở Cố Bắc Thần trước mặt.

Hắn cầm lấy trước mặt đệ nhất ly, bần tiếng hoan hô uống một hơi cạn sạch.

Hắn nguyên muốn tiếp tục cầm lấy đệ nhị ly, lại ở nửa đường trung bị người tiết hồ.

Một đôi khớp xương rõ ràng tay đoạt đi đài trên bàn đệ nhị ly rượu, Cố Bắc Thần chạy nhanh kêu hắn.

“Uy, lấy ngôn, rượu là của ta, ngươi làm gì giúp ta chắn?”

“Ngươi tửu lượng không tốt, uống ít.” Tiêu lấy ngôn uống cạn. Cố Bắc Thần vừa mới đã uống qua một ly rượu Cocktail, hắn sợ sẽ hướng.

“Còn trở về..... Ai, đừng uống xong a, từ từ, đệ tam ly ta chính mình tới, người.....”

Tiêu Lắc Ngôn đem còn thừa hai ly đều uống xong rồi, hấn khoe miệng còn dính có rượu hương khí, “Trò chơi chơi đủ rồi đi. Về nhà?”

Tiêu Lắc Ngôn ngũ quan sinh đến mỏng lạnh, mang ti lạnh lẽo, hấn lại không yêu cười, người ngoài thoạt nhìn liền sẽ cho rằng hấn khó ở chung, ngay cả mao tử cũng không quá dám nháo hấn.

Cố Bắc Thần chớp một con mắt giải ừ rừ, giơ tay xem một cái đồng hồ, “Ngô..... Đã đã khuya sao?”

“Không có đã khuya. Chỉ là người cũng chơi đến không sai biệt lắm. Nên về nhà.” Tiêu Lắc Ngôn đứng ở hấn bên cạnh, nói chuyện khi trên cao nhìn xuống mà nhìn hấn.

Cố Bắc Thần vồ vồ quần áo, hấn tửu lượng xác thật không trong tưởng tượng hảo, “Hành đi. Ta đi trước tính tiền.”

Tụ hội đi tới kết thúc, có chút người đã uống đến say lạng như bùn, ở bên đường lung lay mà đi đường, may mắn phụ cận đều không có chiếc xe chạy.

Cuối cùng Phó Mỹ Tuyên cùng Tạ Khả Toàn đều chạm vào rượu, hai người không thể lái xe, Thu Tử Tân đề nghị nói tái các nàng trở về.

Phó Mỹ Tuyên uống đến có điểm nhiều, dựa vào Tạ Khả Toàn trong lòng ngực lăm bằm, Khả Toàn, ta thật sự hảo ái người.....”

Tạ Khả Toàn khoe miệng lộ ra ái chìm cười, “Ta cũng là.”

“Người sẽ yêu ta bao lâu đâu.....”

Tạ Khả Toàn dừng một chút, vi diệu biểu tình giây lát lướt qua, “..... Thật lâu.”

Phó Mỹ Tuyên ngây ngô cười.

Đêm khuya tĩnh lặng, minh nguyệt quải không, liền bóng cây đều có vẻ có điểm tịch mịch, nhưng đây là cuồng hoan sau lưu lại tới dư ôn.

Thu Tử Tân tích rượu chưa thấm, ánh mắt của nàng bình đạm, còn có giấu một chút mỗi một lười biếng. Đèn đường quang xẹt qua nàng mặt, nàng như cũ vẫn duy trì chính mình thoải mái tiết tấu lái xe.

Tạ Khả Toàn cùng Phó Mỹ Tuyên ngồi ở nàng ghế sau, Phó Mỹ Tuyên giống nửa ngủ nửa tỉnh, vẫn là muốn phun tào Thu Tử Tân, “Tiểu Tân! Ngày hơn phân nửa đêm cũng chưa xe, người như thế nào vẫn là khai như vậy chậm a.....”

Thu Tử Tân phi thường tuân thủ giao thông quy tắc, rạng sáng 12 giờ nàng đang đợi đèn xanh đèn đỏ.

“Mỹ Tuyên người ít nói lời nói, nhân gia tái người về nhà người còn dám chôn oan.....” Tạ Khả Toàn duỗi tay muốn đi che Phó Mỹ Tuyên miệng.

Thu Tử Tân đối Phó Mỹ Tuyên ái phun tào nàng lái xe chậm đã thương tổn miễn dịch, nàng chính mình minh bạch đây là “An toàn đệ nhất” là đủ rồi.

Thu Tử Tân xem như chậm nhiệt người, bình thường yêu cầu giao tế tự nhiên là ắt không thể thiếu muốn cùng người nói chuyện với nhau, có lẽ nàng bằng hữu rất nhiều, nhưng có thể cùng nàng thổ lộ tình cảm phi thường thiếu.

Tạ Khả Toàn cùng Phó Mỹ Tuyên tới rồi trước gia môn, Tạ Khả Toàn không có uống thật sự thâm, nàng nâng Phó Mỹ Tuyên vào nhà, không quên cùng Thu Tử Tân nói lời cảm tạ, “Cảm ơn người đưa ta nhóm về nhà, sáng mai ta còn phải làm bằng hữu giúp ta đem xe khai trở về.”

“Không khách khí, sớm chút nghỉ ngơi đi.”

”Người cũng là.”

Nói xong, Thu Tử Tân đem cửa sổ xe đóng lại. Phó Mỹ Tuyên cùng Tạ Khả Toàn bóng dáng dần dần thu nhỏ, Tạ Khả Toàn đóng lại đại môn khi cùng nàng phát tay.

Thu Tử Tân hiện tại còn rất thiếu vượt qua 0 điểm không ngủ được, nàng một người lái xe, nghe thư hoãn lại ôn nhu tước sĩ điều.

Về đến nhà khi, Dương nữ sĩ phỏng chừng đã ở lâu hai phòng ngủ ngủ say. Thu Tử Tân như cũ tay chân nhẹ nhàng, nàng cởi nữ sĩ giày muốn bỏ vào tủ giày.

Chỉnh tề sắp hàng nữ sĩ cao cùng cùng mặt khác chủng loại giày, nhiều một cái ở nhà dùng nam khoản giày.

Thu Tử Tân biểu tình hơi đốn, biểu tình không có quá nhiều biến hóa, đi phòng bếp tới rồi ly nước ấm.

Nàng kéo ra cái thứ hai ngăn kéo, duỗi tay lấy ra một cái có mẽ kỳ lỗ tai in hoa cái ly.

Nàng ánh mắt đảo qua, chú ý tới bãi ở cuối cùng một loạt màu lam ly sứ, không có gì thiết kế hoặc đồ án.

Thu Tử Tân yên lặng đem nước ấm uống xong, tính toán tắm rửa một cái thả lỏng thần kinh.

Nước ấm chụp ở nàng tổ bạch trên mặt, nàng đem đầu tóc trát thành viên đầu sợ bị thủy dính ướt.

Chung quanh độ ẩm rất ẩm, hơi mỏng sương mù vòng qua nàng sợi tóc, da thịt, thân thể mỗi một tắc bộ vị.

Nàng đầu ngón tay chảy xuôi quá nở nang phập phồng, tương đối ngoài ý muốn chính là, nàng cảm giác chính mình hôm nay cảm xúc có điểm thấp.

Vòi hoa sen đóng lại. Phòng tắm môn bị kéo ra.

Thu Tử Tân đã thay đổi một thân tơ lụa mặt liêu áo ngủ, nàng ngồi ở trước bàn trang điểm, hủy đi dây cột tóc, sửa sang lại tóc.

Nàng bỗng nhiên lại nghĩ tới tiểu nữ hài đối nàng làm sự.

Cho nên..... Là bị đã nhận ra đúng không?

Thu Tử Tân nghĩ, cũng sờ sờ chính mình đỉnh đầu tâm.

Sờ đầu cái này động tác ý nghĩa là cái gì?

Là ở..... Làm ồn cảm xúc tiểu hài tử sao?

Thu Tử Tân toát ra cái này ý tưởng khi, liền chính mình đều cảm thấy cái này hình dung có điểm quỷ dị.

Nàng thế nhưng ở ức buồn đêm khuya cảm thấy một tia đậu thú.

Xong rồi, chính mình một cái 24 tuổi thành thực nữ tính, thế nhưng bị một cái tiểu dưa cấp an ủi.

Tác giả có lời muốn nói: Âm áp nhắc nhở: [uống rượu cần số lượng vừa phải, quá độ sẽ thương thân.]

Bấm tay tính toán, lần sau đổi mới sẽ ở thứ tư (27 hào).

20.Chapter 20

Lại là ngày mưa.

Thu Tử Tân năm nay còn ở niệm tiến sĩ.

Nàng vừa mới rút cuộc kết thúc chính mình phong bế thức tám giờ dương cầm huấn luyện. Vì khảo đến tiến sĩ tốt nghiệp, nàng đem sở hữu thời gian cùng tinh lực đều hoa ở âm nhạc thượng.

Bằng hữu mời nàng cùng nhau tham dự tụ hội, hoặc là mỗi chủ nhật khó được ra giáo thời gian, nàng đều nhất nhất từ chối, lựa chọn một mình lưu tại giáo nội luyện tập.

Hẹp hòi cầm trong phòng chỉ có nàng một mình một người, không ngừng mà lặp lại những cái đó đã ở nàng trong đầu bối đến thuộc lòng âm phù.

Thường thường bởi vì luyện tập, nàng quên ăn cơm, quên ngủ, quên nàng cũng là cái người thường, yêu cầu nghỉ ngơi.

Mặt khác đồng học đều minh bạch Thu Tử Tân tính cách, một cái đối người khác rộng lượng khoan dung, mọi việc đều có thể bao dung người, ngẫm lại đối chính mình có nghiêm lấy kiểm chế bản thân, cần thiết hoàn mỹ cưỡng bách chứng.

Mọi người đều có thể thấy nàng “Đến từ giàu có gia đình”, “Điện hình bạch phú mỹ thiên kim” trên người nhân. Đứng ở sân khấu thượng Thu Tử Tân vĩnh viễn ngăn nắp lượng lệ, quang thái chiếu nhân.

Bộ dạng hảo, tính nét hảo, gia cảnh hảo, bằng cấp hảo, có thể nói “Hoàn mỹ” một nữ nhân.

Nhưng là bọn họ đều nhìn không thấy ở cầm trong phòng lặp lại nghiên cứu, bởi vì quên ăn cơm mà tuột huyết áp té xỉu Thu Tử Tân; nhìn không tới nàng khổ sở khi ủy khuất cùng thống khổ.

Ngay cả Phó Mỹ Tuyên cũng không thể tưởng được Thu Tử Tân sẽ hỏng mất.

Một đêm kia, Thu Tử Tân mới từ bên ngoài liên hoan trở về, nàng bước vào ký túc xá khi liền phát hiện trong phòng đèn tắt cả đều tắt, trong nhà một mảnh đen nhánh.

Ký túc xá là hai người một gian, có một thính hai năm, Phó Mỹ Tuyên vừa lúc cùng Thu Tử Tân phân đến cùng gian mới thành bạn tốt.

Nàng cho rằng Thu Tử Tân đến bây giờ đều còn không có trở về, Phó Mỹ Tuyên hiểu biết Thu Tử Tân tính cách, không đạt tới đến chính mình vừa lòng trình độ nói, vô luận là ai khuyên nàng đều không làm nên chuyện gì.

Phó Mỹ Tuyên trước đem phòng khách đèn treo khai lượng, lại chuẩn bị đi khai nàng cùng Thu Tử Tân phòng đèn.

Phó Mỹ Tuyên nhớ rõ đêm đó bên ngoài tựa hồ mưa nhỏ, bên ngoài độ ẩm rất thấp.

Nàng lập tức đi đến Thu Tử Tân phòng ngủ trước cửa, lại ở chuyển động then cửa gian ngay người.

Nàng giống như nghe được tiếng khóc.

Không phải cái loại này tê tâm liệt phế quỷ khóc sói gào, cũng không phải u oán thương xót ai tiếng khóc.

Là một loại rất thấp rất nhỏ, cho người ta phi thường áp lực cảm thấp khóc, thương thanh hạ xuống đến phảng phất có thể cùng mưa bụi dung ở bên nhau.

Phó Mỹ Tuyên mở cửa, “Tử Tân?” Trong nhà phi thường sơn ám, Phó Mỹ Tuyên duỗi tay đi tìm đèn chốt mở.

Đèn sáng lên, Phó Mỹ Tuyên mới thấy rõ trong phòng ngủ tình cảnh.

Nàng không có nhìn đến Thu Tử Tân ở nơi nào, trên mặt đất tất cả đều là tán loạn cảm phổ, Phó Mỹ Tuyên nháy mắt ý thức được không thích hợp, nàng nhanh hơn bước chân sai bước mà chạy đến ban công, một phen vén rèm lên.

Cửa kính là mở ra.

Quả nhiên, Thu Tử Tân trốn ở chỗ này.

Phó Mỹ Tuyên không biết đã xảy ra cái gì, đáy lòng phi thường hoảng loạn, “Người làm sao vậy, Tử Tân?” Nàng vẫn là lần đầu thấy

như vậy nàng.

Trong bóng đêm, Thu Tử Tân súc ở góc, nàng thu đầu gối bắt lực mà vùi đầu vây quanh chính mình, mảnh khảnh quá mức thân mình khiến nàng thoát nhìn giống cái đặc biệt yếu ớt nghề gốm phẩm, phảng phất nhẹ nhàng một chạm vào liền sẽ làm nàng dập nát.

Nghe được Phó Mỹ Tuyên thanh âm, Thu Tử Tân ngẩng đầu vọng nàng.

Cặp kia tràn ngập vô tận ôn nhu đôi mắt là hồng sấp, bị tiêu tụy tra tấn đến lại vô thần lại sững đờ.

“Mau tiến vào, bên ngoài còn đang mưa, người như vậy sẽ sinh bệnh.” Phó Mỹ Tuyên sốt ruột mà nhíu mày. Nàng đến tốt cùng một người khóc bao lâu mới có thể đem đôi mắt khóc thành như vậy sững?

Có lẽ ngày mưa tổng hội làm người tâm tình trở nên tương đối u buồn thương cảm.

Thu Tử Tân lại nghĩ tới khi còn nhỏ quá vắng.

Nàng không rõ vì cái gì bên người người đều thực hâm mộ nàng.

Rất kỳ quái.

Nàng sinh ở một cái hoàn chỉnh gia đình, nàng có ba ba, có mẹ mẹ, nhưng là nàng ba ba không yêu nàng, nàng mẹ mẹ cũng không yêu nàng.

Ở người hầu cơm nước sau nhàn ngôn toái ngữ gian, nàng biết nàng chính mình là bởi vì một phần hợp đồng mới có thể sinh ra.

Trong nhà thường xuyên sẽ khởi tranh chấp, mẫu thân của nàng khắp nơi trước đây luôn có tự sát khuynh hướng, nàng phụ thân không yêu trở về nhà, một hồi gia liền cãi nhau, thậm chí đánh nhau.

Cãi nhau khi tổng hội không thể hiểu được mà đề cập nàng, “Nếu không phải bởi vì ta phụ thân công ty ta như thế nào sẽ gả cho người!? Lại như thế nào sẽ sinh hạ người nghiệt chủng!?”

Tuổi trẻ “Phụ thân” sẽ bày ra kiêu ngạo thái độ, văn nhã bề ngoài hạ lại là lệnh người giận sôi tuyệt tình, “Vậy người cùng ta lên giường khi chẳng lẽ không phải rất vui sướng sao? Hai tử làm người sinh nam, người lại sinh nữ nhi, người ở nhà ta ăn ở miễn phí, từ đâu ra mặt hướng ta phát giận!?”

Nho nhỏ Thu Tử Tân tránh ở sô pha mặt sau, nàng cảm thấy những cái đó bén nhọn, chói tai thanh âm, tất cả đều giống đem hàn lợi dao nhỏ giống nhau, không ngừng triều nàng thọc tới, mà nàng tránh ở sô pha phía sau, chính mắt thấy bông tiết lộ, thuộc da tổn hại bất kham sơ phát.

Nàng tưởng thét chói tai, che lại lỗ tai tràn đầy cực độ cao đề-xi-ben minh minh rung động.

Nhưng là hai người khác khẩu che dấu nàng kêu cứu.

Dương nữ sĩ: “Hiệp ước một măn ta liền phải cùng người ly hôn!”

Thu tiên sinh: “Ly hôn liền ly hôn, nhưng trước đó thanh minh, đứa nhỏ này ta cũng sẽ không nhận.”

Những người đó, thật là nàng ba ba mụ mụ sao?

Khi còn nhỏ Thu Tử Tân rõ ràng cảm giác chính mình mỗi ngày đều sinh hoạt địa ngục giống nhau đáng sợ, mỗi ngày đều trong lòng run sợ mà sợ hãi, “Ly hôn” kia một ngày.

Nhưng vì cái gì nàng đồng học mỗi lần ở báo chí thượng thấy nàng “Cha mẹ thân”, đều sẽ lộ ra sùng bái ánh mắt nói: “Tử Tân, người thì tốt rồi, có như vậy hạnh phúc gia đình.”

“Ta nếu là người liền hảo.”

Hạnh phúc? Là ta liền hảo?

Thu Tử Tân cảm thấy những lời này những người này đều rất kỳ quái.

Nàng hôm nay đái ở cầm trong phòng liên tục luyện tập 12 tiếng đồng hồ, nhưng kết quả cũng không phải thực vừa lòng, nàng ăn bánh quy đối với gương phát ngọc, đột nhiên liền nhớ tới khi còn nhỏ đủ loại không thoải mái.

Dương nữ sĩ: “Hài tử ta có thể dưỡng, nhưng người cần thiết đem người dưới thân một nửa tài sản chuyển nhượng cho ta.”

“Người đừng cho là ta đái ở bên cạnh người mấy năm nay thật sự không có bộ đến cái gì hắc liêu. Dù sao ta đã không có danh dự, cùng lắm thì một phách hai tán, xem ai nhật tử hảo quá.”

Kỳ thật đều là người trưởng thành rồi, Thu Tử Tân cũng lý giải mẫu thân lúc trước ký xuống hiệp ước cũng là bất đắc dĩ.

Nàng đã thực may mắn, thực cảm kích, mẫu thân lựa chọn phụng dưỡng, không có vứt bỏ nàng, đem nàng đưa đi âm nhạc trường học bồi dưỡng nàng sở trường, lại ngậm đắng nuốt cay dựa vào bản thân chi lực đem nàng mang đại.

Dương nữ sĩ đã tận tình tận nghĩa.

“Từ nay về sau, ta sẽ chiếu cố người lớn lên, nhưng người phải hiểu được, người không có phụ thân chuyện này, tuyệt đối không phải là người khác cười nhạo chuyện của người, người muốn chứng minh cấp những người khác xem, người không kém.” Dương nữ sĩ là nói như vậy.

Liên nhân như thế, Thu Tử Tân càng cần nữa đem chính mình hiện ra đến tiếp cận hoàn mỹ. Chỉ có dựa vào chính mình thật bản lĩnh cùng thực lực, nàng mới có thể tiếp thu những cái đó cái gọi là “Hâm mộ” cùng “Sùng bái” ánh mắt.

Phó Mỹ Tuyên đỡ Thu Tử Tân vào nhà, nàng chạy nhanh đảo ly nước ấm cho nàng làm nàng đi tắm rửa. Thu Tử Tân trong tay nắm

chặt thuốc viên, nặng nề mà hít sâu, Phó Mỹ Tuyên sầu lo mà nhìn nàng, “Người này đó được.....”

Thu Tử Tân rũ mắt lắc đầu, thanh âm nhạt nhẽo, “Không có gì.....”

Lại là ngày mưa.

Thu Tử Tân chủ tu dương cầm học thêm chính là đàn violon, ký túc xá là cấm nằm ở trong nhà hoặc là hành lang ngoại nhạc khí, nhưng hiện tại thời gian này tầng lầu học viên đều đã đi ra ngoài đi học, chỉ còn lại có Thu Tử Tân một người ở trong phòng.

Thu Tử Tân cầm lấy đàn violon, cầm cung chậm rãi kéo ra, vô tận cảm xúc nương giai điệu chậm rãi truyền ra.

Réo rất thảm thiết đàn violon thanh dần dần dung nhập này phiến trong mưa, bạn rơi xuống cảm, hung hăng mà tạt hướng mặt đất, kích khởi phá tán bọt nước.

Dương nữ sĩ cũng không có làm Thu Tử Tân gọi nàng vì “Mẹ”, nhưng ít ra nàng là không chán ghét Thu Tử Tân. Rốt cuộc như vậy nhiều năm đi qua, rất nhiều chuyện đã sớm nên tiêu tan, chôn ở trong bụng oán niệm cũng sớm đã bị thời gian một chút mặt đấm.

Thu Tử Tân cũng coi như là được một cái hảo thành tích.

Nàng ở đại học trong lúc liền có tổ chức quá tam tràng cá nhân loại nhỏ diễn tấu hội, tốt nghiệp sau ký xuống Bắc Phương Hữu Tinh Thần học viện, đạt được rất nhiều tài nguyên cùng cơ hội, thành công trong ngành triển lộ mũi nhọn.

Này đó đều là dựa vào Thu Tử Tân chân thật lực được đến, nàng không thẹn với lương tâm.

Gió lạnh xâm nhập trong nhà, vụng nhiễm nàng đôi mắt, ít nhất phong là ôn nhu, nó nhẹ nhàng hôn qua nàng gương mặt, hong gió nàng nước mắt.

Ít nhất nàng không phải tuyệt vọng.

Dương nữ sĩ một cái độc lập nữ tính đem nàng mang đại, hai người đã vượt qua nhất gian nan thời khắc, các nàng hiện tại trừ bỏ xưng hô thượng, kỳ thật cùng giống nhau mẹ con không kém nhiều ít.

Thu Tử Tân buông trong tay đàn violon.

Nàng hồi tưởng khởi đêm qua thấy nam sĩ đồ dùng, chứng minh các nàng gia đã tới một người nam nhân. Thu Tử Tân kỳ thật không có thực kinh ngạc, Dương nữ sĩ tưởng lại nhị hôn, này cũng không phải cái gì thiên đại bí mật.

Nếu đối phương là thiệt tình đối Dương nữ sĩ tốt lời nói, nàng cũng không có gì lý do đi phản đối.

Thu Tử Tân kéo ra phòng ngủ cửa kính, đón bên ngoài không khí chạy vào chơi đùa.

Đây là một cái hết sức bình thường sau giờ ngộ.

Nàng mở ra đài thức lịch ngày, liếc một chút nhật tử. Liên ở cái này thứ bảy, còn có ba ngày.

Nàng suy tư một phen, vẫn là quyết định đánh cấp Ôn Ngữ Tiệp, hỏi trước nàng ý kiến.

* * *

Tiêu Vũ mới vừa tắm rửa xong không lâu, nàng ở làm duỗi thân vận động, vì chính là bảo trì mỗi ngày kéo gân, cứ việc hạ xoa khi thật sự rất đau, nhưng nàng biết thành quả đều là dựa vào nỗ lực đổi lấy.

Thái tử đứng ở một bên phụ trách đốc xúc nàng, nàng cảm thấy tiểu thư mềm dẻo tính kỳ thật thực hảo, đổi lại là nàng làm này động tác phỏng chừng muốn ở bệnh viện nằm nửa tháng.

Thái tử không vì cảm thán, không bằng cũng làm nhà mình nhi tử học học võ đạo?

Tiêu Vũ đuổi cái ám eo, có mới vừa tỉnh ngủ tiểu động vật cảm giác quen thuộc. Thái tử cảm thấy các nàng gia tiểu thư thật sự đáng yêu đến không được.

Ăn cơm không kén ăn, còn đặc biệt thích ăn rau xanh cà rốt, không giống nhà nàng nhi tử, trước kia uy hấn cơm đều đem chính mình làm đến tiêu huyết áp.

Thái tử chiếu cố Tiêu Vũ có hảo chút năm, đặc biệt hiểu biết nhà bọn họ tiểu thư tính nết, nói chuyện mềm mại, lại không có gì tính tình, cũng không biết ở bên ngoài có thể hay không bị người khác khi dễ.

Tiêu Vũ ngồi ở phòng khách đọc sách, đặt lên bàn cứng nhắc đột nhiên sáng lên, Tiêu Vũ dò ra đầu đi xem màn hình, nàng khuôn mặt nhỏ cũng đi theo sáng vài phần, lập tức chuyển được video.

Hình ảnh là Thu Tử Tân ở ăn trái cây, tay nàng cầm một tiểu khối dưa Hami, cách màn hình đều có thể người được dưa Hami thơm ngọt.

Tiêu Vũ vẫn là thực vui vẻ, nàng kéo dài mà lộ ra tươi cười, “Thu tử vì cái gì sẽ bỗng nhiên đánh tới a?”

Thu Tử Tân hơi đốn, còn có điểm úp úp mở mở ý tứ, khoe miệng ngậm cười, “Người đoán?”

Tiêu Vũ không nghĩ tới sẽ là cái này trả lời, hơi chu lên miệng nghiêm túc tự hỏi lên.

“Là phó tử tử có chuyện muốn Thu tử tử công đạo cho ta?”

“Không phải.” Thu Tử Tân lắc đầu.

“Đó là bởi vì..... Thu tử tử tưởng ta?” Tiêu Vũ lộ má lúm đồng tiền nói những lời này, thanh âm đặc biệt ngọt.

Thu Tử Tân không nghĩ tới cái này tiểu gia hỏa còn rất xú thí, nàng không có trả lời, chỉ là hàm chứa cười, ăn một viên quả nho.

“Ngày kia Thu tử tử mang người đi ra ngoài chơi được không?” Thu Tử Tân rất cuộc đem nàng lần này video mục đích cấp nói ra.

“Ngày kia.....?” Tiêu Vũ nghĩ nghĩ mới phản ứng lại đây, ngày kia là nàng sinh nhật.

Tiêu Vũ hai tròng mắt lập tức tỏa sáng, “Thu tử tử muốn mang ta đi nơi nào?” Nàng lại ý thức được một khác sự kiện, “Nhưng là muốn mommy cho phép mới có thể đi.....”

Thu Tử Tân hàm chứa doanh doanh ý cười, lại ăn một viên tím quả nho, “Ta đã hỏi trước quá a di, nàng nói có thể ác.” Vì tránh cho làm Tiêu Vũ không vui mừng một hồi, Thu Tử Tân quyết định trước được đến Ôn Ngữ Tiệp cho phép sau lại đến cấp Tiêu Vũ cái này kính hỉ.

Tiêu Vũ đương nhiên vui vẻ vô cùng, loạng choạng đầu nhỏ thượng đều mau toát ra một đóa hoa, “Cao hứng” ở nàng trên mặt triển lộ đến nhìn một cái không sót gì.

“Ngày kia buổi sáng 10 giờ người ở nhà đúng không? Ta đi tái người được không?” Thu Tử Tân hỏi nàng.

Tiêu Vũ cảm thấy cái này kính hỉ quá đột nhiên quá ngoài ý muốn, nàng ôm cà rất ôm gối, hai mắt cong cong, “Hảo.”

Tiêu Vũ néo cà rất ôm gối, bông bị nàng làm cho ao hãm đi xuống, “Thu tử tử rất cuộc muốn mang ta đi nơi nào ~” nàng cùng loại làm nũng mà đang hỏi Thu Tử Tân.

Nhưng Thu Tử Tân như cũ không có trực diện trả lời Tiêu Vũ vấn đề, nàng lại lại hàm một viên quả nho, vô hạt, còn rất ngọt.

“Đến lúc đó người liền sẽ đã biết.”

Tác giả có lời muốn nói:

Ngày mai còn có đổi mới.

21-30

21.Chapter 21

Tiêu trạch hậu viện gieo trồng rất nhiều chủng loại hoa cỏ, bình thường đều là người hầu ở xử lý, ngẫu nhiên cũng sẽ thỉnh người làm vườn tới tu bổ điểm tô cho đẹp.

Hoa hướng dương là Ôn Ngữ Tiệp phi thường yêu thích hoa loại chi nhất, Tiêu Vũ cũng thích thái dương hoa, nàng rất tò mò vì cái gì cái này hoa luôn là sẽ đi theo thái dương phương hướng chuyển động, nàng cảm thấy thực thần kỳ.

“Tiểu thư, ăn trước bữa sáng đi.” Thái tử gõ gõ cửa thư phòng, gọi Tiêu Vũ, “Ăn xong rồi lại thay quần áo, Thu tiểu thư còn có hai cái giờ liền phải tới.”

Tiêu Vũ ngồi ở án thư xem dưới lầu hoa hướng dương, thư phòng phương vị vừa vặn vặn mặt hướng hậu viện, từ cửa sổ vọng đi xuống có thể thấy hoa thắm liễu xanh các màu thực vật.

Tiêu Vũ uống cháo, trang bị mới mẻ sữa đậu nành, nàng hảo hảo kỳ Thu Tử Tân rốt cuộc sẽ mang nàng đi nơi nào.

Ăn xong bữa sáng sau nàng thay đổi thân màu trắng đai đeo quần, nội váy hồng nhạt áo thun ngắn tay, Thái tử còn cho nàng xứng đỉnh đầu mũ lưới trai, nói là nếu thái dương đai có thể mang.

Thái tử là biết Thu Tử Tân muốn mang Tiêu Vũ đi nơi nào, Ôn Ngữ Tiệp ở điện thoại trung đã công đạo quá nàng, chỉ là vì bảo trì kinh hỷ độ, Thái tử quyết định trước không cùng tiểu thư nói.

Thái tử vì Tiêu Vũ chuẩn bị ấm nước, thuận tiện cho nàng lau phòng phơi nhũ sương, hôm nay thái dương chiếu trước mắt thoát nhìn còn không có thực liệt.

Đại khái qua đi một giờ nửa tiếp cận hai cái giờ sau, Thu Tử Tân lái xe tới, nàng ngừng ở Tiêu trạch trước đại môn, chờ đợi tự động môn mở ra đánh xe tiến vào.

Tiêu Vũ xách theo nhưng quả mang thức ấm nước lên xe, trong tay nhéo mũ lưỡi trai, Thái tử đứng ở ngoài cửa sổ xe cùng các nàng đối thoại, “Thu tiểu thư, phiền toái người, nhớ lấy chiếu cố hảo tiểu thư an toàn.”

“Tiểu thư, chơi đến vui sướng. Cũng chúc người hôm nay sinh nhật vui sướng, chờ người khi trở về chúng ta lại cùng nhau chúc mừng.” Thái tử nói.

Tiêu Vũ gật gật đầu, “Thái tử tử, không cần lo lắng, ta ở bên ngoài cũng sẽ chiếu cố hảo tự mình.”

Thái tử phát tay cùng các nàng cáo biệt, nàng trong óc thể nhưng nhảy ra một cái cảnh tượng, nàng giống như đã có thể tưởng tượng về sau nhà nàng tiểu thư có bạn trai, hai người muốn đi ra ngoài hẹn hò thời điểm.

Thu Tử Tân trong xe không có nhi đồng ghé dựa, nàng đành phải cúi người lại đây giúp Tiêu Vũ điều chỉnh đai an toàn, vì nàng hệ thượng.

Bạn Thu Tử Tân dựa lại đây hành động, trên người nàng ôn nhu phát hương cũng tùy theo đánh tới.

Gần gũi mà xem Thu Tử Tân ngũ quan, chỉ biết cảm thấy nàng thiên sinh lệ chất, da thịt hảo đến không chê vào đâu được.

“Thu tử tử, chúng ta hôm nay muốn đi đâu?” Tiêu Vũ hơi ngửa đầu hỏi Thu Tử Tân.

Thu Tử Tân cười mắt ánh mắt dừng ở trên mặt nàng, lại đi đi, “Chúng ta hôm nay đi vườn bách thú.”

“Vườn bách thú?” Tiêu Vũ lặp lại một lần, “Thật vậy chẳng? Ta đây có phải hay không sẽ nhìn đến hươu cao cổ? Còn có lão hổ cùng sư tử!” Nàng nhớ rõ trước kia đều là ở TV thấy này đó động vật, Ôn Ngữ Tiệp cùng Tiêu tiên sinh là cực nhỏ sẽ mang nàng đi vườn bách thú, thủy tộc quán nhưng thật ra đi qua vài lần.

Hiện giai đoạn khí hậu còn tính mát mẻ, Thu Tử Tân cảm thấy mang tiểu hài tử đi vườn bách thú là phi thường tốt lựa chọn, có thể cho Tiêu Vũ nhiều tiếp xúc thiên nhiên, bồi dưỡng tình yêu, lại có thể phong phú nàng tri thức, một công đôi việc.

Tiêu Vũ mua chính là nhi đồng phiếu, nàng nhìn quản lý tỷ tỷ vì nàng mang lên xuất nhập cho phép chứng. (một loại có thể vòng ở trên cổ tay tờ giấy, thông thường ấn có vườn bách thú tiêu chí, chứng minh đã mua quá phiếu.)

Thu Tử Tân hôm nay ăn mặc đoàn bản ngắn tay áo sơmi, nửa người dưới đắp cao eo cao bồi quần dài, nàng đứng ở ánh mặt trời tắm gội hạ, tựa hồ cả người đều ở sáng lên.

Nàng từ vắc ở bên hông Guess nghiêng vai trong bao lấy ra bình nhỏ đuổi muỗi phun sương, nàng là chuyện xảy ra trước làm kế hoạch cùng chuẩn bị người, “Tiêu Vũ, cái này là phòng muỗi tới gần người, ta phun một chút ác.”

Tiêu Vũ ngoan ngoãn nhắm mắt lại, Thu Tử Tân lại dặn dò nàng muốn bình một chút khí, để tránh phun sương sặc đến nàng. Phun sương nhanh chóng chiếu vào nàng bị quần áo che đậy bên ngoài da thịt.

Tiêu Vũ cảm giác lạnh lạnh, phun xong hậu thân thượng còn sẽ có thừa hương.

Thu Tử Tân cũng cho chính mình phun, nàng trêu chọc tóc đẹp, nhiễm hắc trà màu tóc dưới ánh nắng chiếu rọi xuống đặc biệt nhu lượng, “Tiêu Vũ, người muốn mang người mỹ sao?” Thanh âm thực ôn nhuận.

Thái tử vì Tiêu Vũ chuẩn bị mũ là một cái mũ lưỡi trai, phía trên còn ẩn có một con Vịt Donald, Tiêu Vũ mang lên sau có vẻ mặt đặc biệt tiếu, bất quá liền Thu Tử Tân bàn tay đại, có điểm ngốc ngốc manh manh.

“Tiêu Vũ, người tưởng trước nhìn cái gì động vật?” Thu Tử Tân cầm vườn bách thú bản đồ tay nhỏ sách, nàng mở ra bản đồ cẩn thận quan sát một phen. Đây gian vườn bách thú có điểm đại, may mắn nàng không phải mù đường.

Tiểu nữ hài mang mũ lưỡi trai, tế nhu phát trát thành một cái tiểu đuôi ngựa, ở nàng sau đầu hoảng nha hoảng, “Muốn nhìn sư tử, lão hổ, còn có lang!” Nàng còn lộ ra hàm răng làm bộ chính mình là hung mãnh dã thú giống nhau, nãi hung nãi hung.

Thu Tử Tân không khỏi bị nàng điệu đến nhoẽn miệng cười, “Kia đi, chúng ta liền đi trước xem đại sư tử!” Nàng thực tự nhiên về phía Tiêu Vũ vươn tay, Tiêu Vũ tay nhỏ nắm nàng, một lớn một nhỏ liền như vậy xuất phát.

Các nàng đầu tiên là gặp phi thường lười biếng công sư, bởi vì nó vẫn luôn đang ngủ; sau đó thấy Bạch Hổ, hình như là bởi vì này chỉ lão hổ được bệnh bạch cầu cho nên màu lông mới có thể thay đổi.

Các nàng đi vào lộc viên, đối phương lớn lên hảo cao lớn, sừng hươu so nhánh cây còn thô, thoạt nhìn thực cứng rắn, chóp mũi là ướt át. Thu Tử Tân nhặt lên bay xuống trên mặt đất lá cây, làm Tiêu Vũ thể nghiệm một phen đầu uy cảm giác.

Tiêu Vũ vừa mới bắt đầu lại sợ hãi lại tưởng ném thử uy lá cây cho nó, thử tay nhỏ lặp lại co duỗi không ngừng, Thu Tử Tân vẫn luôn ở bên cổ vũ Tiêu Vũ, cho nàng tin tưởng Tiêu Vũ mới dũng cảm mà bán ra kia một bước.

Tiêu Vũ ở cùng con thỏ chào hỏi thời điểm, Thu Tử Tân liền đứng ở một bên vì nàng tiểu người mẫu chụp ảnh.

Cameras hình ảnh, là một cái ngòi xỏm trên mặt đất thực chuyên chú xem con thỏ gặm củ cải tiểu nữ hài.

Thu Tử Tân khoe miệng không tự giác mà gọi lên, khoe mắt ý cười dính đầy ánh sáng độ ẩm, “Thỏ con, nhìn qua.”

Không hiểu được Thu Tử Tân kêu đến tột cùng là chân chính con thỏ vẫn là tiểu nữ hài, Tiêu Vũ đang nghe thấy nàng thanh âm sau lập tức ngẩng đầu, biểu tình có điểm ngốc, Thu Tử Tân vừa vịn liền đem hình ảnh này bắt giữ xuống dưới.

Các nàng còn đi nhìn gấu trúc, nhưng là vị kia gấu trúc bảo bảo phi thường không cho mặt mũi, vẫn luôn đều lấy cái mộng mặt hướng người xem, làm đến du khách đều sôi nổi thở dài. Quản lý viên cũng chỉ hảo giải thích, “Nó ở nghỉ trưa ~”

Vườn bách thú còn có hai cái phi thường xinh đẹp địa phương, một cái là lục cảnh hành lang, bên trong con đường hai bên tràn đầy thực vật cùng dây đăng, không khí phi thường thanh tịnh, phía trên còn sẽ có đủ mọi màu sắc con bướm phác cánh bay múa, bạn giòn lượng điều đề thanh.

Tiêu Vũ quả thực quá thích cái này địa phương, trừ bỏ thấy con bướm, nàng khuôn mặt nhỏ vẫn luôn là phát ra quang, không ngừng “Oa oa oa”, toàn bộ hành trình mắt lấp lánh.

Đi được mệt mỏi, Thu Tử Tân liền sẽ bế lên nàng, Thu tử tử trên người luôn có nhàn nhạt mùi hoa, là Tiêu Vũ phi thường thích nghe hương vị.

Các nàng xuyên qua quá một cái kêu sơn thủy phong cảnh không gian, chung quanh bài trí phần lớn là nham sơn cùng bồi cảnh tường, các nàng đi ở phi thường an toàn trên cầu, phía dưới đó là thanh triệt sáng trong hồ nước.

Nước chảy từ nham trên núi phương một đường gập ghềnh mà chảy xuống đi, bên cạnh còn có vài chỉ khổng tước qua lại bồi hồi, mở ra bình khoe ra nó tự sắc.

Tiêu Vũ nghe được khổng tước tiếng kêu vẫn là có điểm sợ, chỉ có thể gắt gao ôm Thu Tử Tân cổ, Thu Tử Tân đành phải dời đi nàng lực chú ý, “Không có việc gì, chúng nó đều sẽ không công kích người. Người xem, hồ nước phía dưới là cái gì?”

Tiêu Vũ hơi hơi ló đầu ra hướng dưới cầu vừa thấy, lại là “Oa” một tiếng, hồ nước phía dưới tất cả đều là hồng hắc bạch giao nhau cá chép!

Đi xong rồi hơn phân nửa lộ trình, Thu Tử Tân cùng Tiêu Vũ dừng lại lữ trình nghỉ ngơi một lát, Thu Tử Tân mang theo Tiêu Vũ đi thượng WC, Thu Tử Tân thượng xong sau ở WC bên ngoài không xa ghế đá thượng đẳng nàng.

Thu Tử Tân đeo phó kính râm, nhĩ nhĩ trung lại lộ ra một chút tấp tư ngòi ở ghế đá thượng khi có loại người mẫu ở chụp phiến cảm giác quen thuộc.

Tiêu Vũ tẩy xong tay sau tiểu chạy bộ ra tới, thấy Thu Tử Tân ngòi ở ghế đá thượng cầm khăn giấy lau sát thái dương hãn, sườn mặt góc độ đẹp đến cực điểm.

Thu Tử Tân còn mang theo tay điện động quạt cấp Tiêu Vũ, “Người cảm thấy nhiệt nói liền chuyển nó, sẽ tương đối lạnh một ít.”

Thu Tử Tân mua kem ốc quế kem, Tiêu Vũ chính là hương thảo vị, mà nàng chính mình tuyển dâu tây vị.

Không biết Ôn a di ngày thường có để Tiêu Vũ ăn đồ ngọt, liền trộm mua một lần cho nàng hảo. Thu Tử Tân có điểm tội ác cảm nghĩ đến.

Nàng hái được kính râm, cẩn thận mà vì Tiêu Vũ lau mồ hôi, Tiêu Vũ phấn bạch gương mặt có chút hồng nhuận, ngoan ngoãn lại đáng yêu mà liếm kem.

Nhìn ra được nàng tâm tình thực hảo, gót chân nhỏ hoẵng nha hoẵng, hai má má lúm đồng tiền là rõ ràng.

Thu Tử Tân nhợt nhạt mỉm cười, nàng nhìn tiểu nữ hài cắn một ngụm kem ốc quế phía cuối, từ phía dưới bắt đầu hút, kem quá lạnh nàng lại sẽ há mồm a khí, thuốc lá sợi từ miệng nàng toát ra.

Thật là quái đáng yêu cảnh tượng.

Úc, đúng rồi, Thu Tử Tân còn phát hiện Tiêu Vũ một cái tiểu bí mật.

Nàng hình như rất sợ côn trùng.

Ở lục cảnh hành lang khi đem đầu ép tới thấp thấp, đều mau đem mặt vùi vào Thu Tử Tân giữa bắp đùi, hoàn toàn không dám ngẩng đầu đi coi trọng phương con bướm, càng đừng nói đi quan vọng đặt ở pha lê đồ đựng con nhện.

Thu Tử Tân phát hiện nàng sợ, nho nhỏ đoàn súc đến bên người nàng, có điểm vô tâm cảm giác buồn cười lại không thể biểu hiện ra ngoài, nhẹ nhàng chụp nàng bối cho nàng một chút an ủi, nhanh chóng xuyên qua quá hành lang sau, liền lập tức tránh đi côn trùng thế giới.

Tiêu Vũ uống ấm nước dùng để uống thủy, Thu Tử Tân phiên nàng vừa mới chụp Tiêu Vũ, một ít động vật cùng cảnh sắc ảnh chụp, nàng trên đỉnh đầu bỗng nhiên truyền đến một cái giọng nam.

“Ngài hảo, ta có thể giúp các người chụp ảnh sao?” Nam nhân ngực treo một trận cameras, hấn lưu trữ sạch sẽ thoải mái thanh tân tóc ngắn, xuyên chính là lương bạc áo thun cùng bãi biển quần.

Thu Tử Tân ở phiên ảnh chụp khi liền vì không có thể có nàng cùng Tiêu Vũ hai người chụp ảnh chung mà cảm thấy đáng tiếc, nàng bỗng còn muốn đi làm quày bán quà vật tỷ tỷ giúp các nàng chụp một trương, hiện tại vừa lúc có một cái trời giáng người tốt. Thu Tử Tân không có do dự lâu lắm, gật đầu đáp ứng rồi.

“Tới, một, hai, ba..... Đổi một cái tư thế.” Nam nhân giơ cameras vì Thu Tử Tân cùng Tiêu Vũ chụp ảnh.

Hình ảnh Thu Tử Tân ôm Tiêu Vũ, hai người bày ra “Giương nanh múa vuốt” động tác, lộ bạch nha nghịch ngợm mà sắm vai sư tử hoặc lão hổ.

Các nàng phía sau bối cảnh là mở mang quanh hồ công viên, thái dương cùng đám mây không ngừng chơi chơi trốn tìm, ánh sáng khi thì rõ ràng khi thì ảm đạm mà luân phiên.

Nam nhân xoát xoát địa chụp xong ảnh chụp, Thu Tử Tân vốn định cho nàng chính mình điện bưu, làm đối phương lén gửi đi cho nàng, không ngờ nam nhân trước mở miệng, “Ảnh chụp có thể hiện lấy nga, thỉnh nhị vị cùng ta tới.”

Thu Tử Tân vừa nghe còn có chút kinh ngạc cảm thán, hiện tại khoa học kỹ thuật đã như vậy phát đạt sao? Không cần máy tính cũng có thể trực tiếp tẩy ra ảnh chụp?

Sau đó, các nàng đã bị đưa tới trước quầy.....

“Ngài hảo, tổng cộng chụp 12 bức ảnh, xin hỏi ngài là muốn có khung ảnh vẫn là không cần khung ảnh? Một tổ ảnh chụp có 4 trương, cũng có thể đơn tuyển. Nếu người có chú ý chúng ta phía chính phủ Weibo lời nói, còn có thể được hưởng 10% chiết khấu ác.”

Thu Tử Tân:.....

Quả nhiên, trên đời này không có bạch chụp ảnh chụp.

Nàng vẫn là quá tuổi trẻ.

Tác giả có lời muốn nói: Lần sau đổi mới ở thứ bảy (30 hào).

22.Chapter 22

Vừa mới vì các nàng chụp ảnh nam nhân trạm làm một bên cười tủm tỉm, nội tâm thầm nghĩ: Ta chưa nói không cần tiền a, trên đời này đâu ra nhiều như vậy chuyện tốt?

Thu Tử Tân vọng liếc mắt một cái hiện ra ở màn hình lớn trước ảnh chụp, thực sự có mấy trương nàng rất vừa lòng.

Nàng vẫn khởi bên tai phát, hỏi: “Này đơn bức ảnh, một tổ ảnh chụp cùng có vô tướng khung giá phân biệt kém nhiều ít?”

Quầy tử tử nhìn chăm chăm trước mặt vị này mang kính râm, hạ nửa khuôn mặt hình mỹ đến làm người cảm thán nữ sinh, đáy lòng âm thầm tán thưởng đối phương nhan giá trị, nhưng khẩu ngữ thượng vẫn là phục vụ thái độ chuyên nghiệp, “Ngài hảo, này đó ảnh chụp giá cả đại khái là.....”

“Đơn bức ảnh 1 trương 30 nguyên, có khung ảnh lại thêm 20 nguyên; một tổ 4 bức ảnh giá cả vì 60 nguyên, thêm khung ảnh vì 70 nguyên.”

Quầy tử tử: Như vậy xinh đẹp tiểu tử tử, bên người đi theo tiểu muội muội cũng hảo đáng yêu.

Nàng không phải là nàng mù mù đi?

Sao có thể, đơn từ tuổi tướng mạo tới nói các nàng như thế nào sẽ là mẹ con!? Quầy tử tử đối ý nghĩ của chính mình cảm thấy vô ngữ, có tưởng chụp chết chính mình xúc động.

Chẳng lẽ là tử muội?

“Tiêu Vũ, người nhìn xem có hay không thích, tuyển tuyển xem.” Thu Tử Tân cong hạ thân cùng nàng nói.

Tiêu Vũ nhìn đến chính mình ảnh chụp còn có điểm ngượng ngùng, nàng xoa xoa gương mặt, xem trên màn ảnh lớn ảnh chụp, chọn lựa lên.

Nàng tuyển tam bức ảnh —— đệ nhất trương là Thu Tử Tân cùng nàng cùng nhau giả “Sư tử” động tác, tay cử thành móng vuốt bộ dáng; đệ nhị trương còn lại là Tiêu Vũ cùng Thu Tử Tân một cái 173 mang theo kính râm môi đỏ mỹ nữ, vì phối hợp nàng mà không

màng hình tượng mà dùng ngón trỏ ở chóp mũi thượng đẩy thành heo cái mũi.....

Thu Tử Tân còn có điểm oán giận nàng vì cái gì muốn tuyền này bức ảnh, “Này trương ta thật xấu nga..... Không cần này trương lập.....”

Tiêu Vũ kẹp lên tươi cười, “Sẽ không a, ta cũng có cùng Thu tử tỷ giống nhau giả thành tiểu trư.” Dứt lời lại lặp lại một lần “Tiểu trư cái mũi” động tác.

Thu Tử Tân bị nàng đậu cười, miệng thượng nói không cần, trên thực tế tất cả đều từ nàng.

Đệ tam trương là Thu Tử Tân cá nhân chiếu.

Tháo xuống kính râm, nhìn thẳng màn ảnh thâm thúy đôi mắt kỳ thật đặc biệt mê người, mắt khuếch thiên hẹp dài, đuôi mắt tự nhiên thượng chợn, trông mắt thâm mà không thấy đế, mi hình củ ấu có độ, xương gò má cùng cằm hình thành một cái thỏa đáng V mặt hình.

Này bức ảnh Thu Tử Tân không cười, chỉ là nhìn thẳng màn ảnh, văn tĩnh khí chất lập tức từ trên người nàng phát ra, hơi rộng mở cổ áo càng là có thể thấy nàng như ẩn như hiện xương quai xanh.

Nam nhân ở chụp được ở trong nháy mắt khi, trong đầu thực tự nhiên mà nảy ra một cái hình dung từ: Tuyệt sắc.

Còn không gì sánh được.

“Lại tuyền một trương chính người đi, cái này liền khá tốt.” Thu Tử Tân cong thân mình cùng nàng thảo luận nói, duỗi tay một lóng tay một khác □□ đơn độc chiếu.

Tiểu nữ hài còn không quá sẽ bả chụp, ở màn ảnh trước mặt hơi hiện thẹn thùng mà so ra một cái “Gia” V thủ thế, tươi cười thực xán lạn, bên trong đựng đầy ánh mặt trời sinh khí.

Tiêu Vũ có chút ngượng ngùng, nhưng là Thu tử tử đề nghị, nàng liền điễm điễm đầu đưa.

Thu Tử Tân tuyên xong ảnh chụp liền cùng quày tử tử thuyết minh, “Thỉnh cho ta đệ 5, đệ 6 trương cùng 9 đến 12 ảnh chụp.”

Quày tử tử: “Tốt, có bốn bức ảnh vì một tổ phải không? Có nào mấy trương ảnh chụp yêu cầu khung ảnh đâu?”

Thu Tử Tân lắc đầu, thanh âm nhu hòa, “Không cần phân một tổ, toàn bộ đều làm đơn trương hảo, khung ảnh..... Đều thêm đi.”

Quày tử tử không nghĩ tới đối phương nguyện ý hoa cái này sang quý hồ tiền phí dụng, “Tốt, kia tổng cộng là 360 nguyên.”

Thu Tử Tân: “Ân..... Ngượng ngùng, ta có thể dùng tạp còn sao? Ta trên tay có tiền mặt không đủ.....” Nàng trong bóp tiền chỉ có Mỹ kim.

“Là có thể.” Quày tử tử rất có lễ phép mà nói.

Thu Tử Tân cười nhạt đưa ra thẻ tín dụng, nàng bình thường không có đãi ở quốc nội lâu lắm, trong tay tiền mặt không nhiều lắm, vừa mới mua vé vào cửa đều dùng đi. Này tạp vẫn là Dương nữ sĩ vì nàng ở quốc nội tiêu phí phương tiện cho nàng.

Trước khi đi các nàng đi vật kỷ niệm món ăn bán lẻ cửa hàng, vừa mở ra cửa kính chính là ập vào trước mặt mát mẻ cảm, trong nhà điều hòa hô hô thổi phong.

Tiêu Vũ đứng ở điều hòa thổi đến đến địa phương, lại sợ chính mình chắn đến người khác lộ, hơi chút thổi một chút phong lại ngoan ngoan chạy về Thu Tử Tân bên người.

Thu Tử Tân ở chọn lựa vật kỷ niệm, nàng kỳ thân đứng, cao eo quần jean phụ trợ ra nàng so liệt tuyệt hảo hai chân.

“Muốn hay không mua một ít trở về?” Thu Tử Tân trong tay cầm tủ lạnh dán, nàng trên dưới đánh giá bãi ở cái giá bên trong, rục rở

muôn màu in hoa ly sứ, tiểu trụ sứ, còn có bảo vệ môi trường chế tác nhan sắc bút.....

“Tiêu Vũ, có cái gì thích sao? Ta mua cho người được không.” Thu Tử Tân hỏi nàng.

Đi theo bên người nàng có vẻ xảo tiểu nhân Tiêu Vũ lắc đầu, nàng không nghĩ lại hoa Thu tử tử tiền.

Nàng đã thực thỏa mãn, có một người như vậy nghiêm túc mà bồi nàng ăn sinh nhật. Mọi chuyện từ nàng, hỏi nàng ý tưởng sau mới làm quyết định.

Như vậy suy xét nàng cảm thụ, đối nàng vô hơi bất trí Thu Tử Tân.

“Không thích cũng không quan hệ, chúng ta đi tính tiền sau liền có thể đi rồi, người đói bụng sao?” Thu Tử Tân không biết nàng tiểu tâm tư, nắm tiểu nữ hài đi đến quầy thu ngân tính tiền.

Nàng mua hai cái tủ lạnh dán.

* * *

Lái xe trên đường không trung bỗng nhiên giáng xuống mưa phùn, từng giọt bọt nước chụp ở trên kính chắn gió, rõ ràng tầm nhìn chậm rãi bị vũ châu chiếm cứ.

Thu Tử Tân đẩy một chút tay lái biên kích thích đương cơn, cần gạt nước thông thả quét đi một liệt thủy.

Tiêu Vũ không đói bụng, nàng ở ra cửa trước đã ăn qua bữa sáng, đợi chút về đến nhà, Thái tử cũng sẽ bày ra nàng thích nhất đồ ăn phẩm chờ nàng cùng nhau chúc mừng.

Nhưng là nếu hiện tại không có địa phương đi, Thu tử tử có phải hay không liền phải đưa nàng về nhà?

Nghĩ đến đây, nàng không biết vì cái gì trong lòng có điểm rầu rĩ.

Nàng hôm nay toàn bộ buổi sáng rõ ràng thực vui vẻ.

“Gần nhất mỗi ngày đều là thời gian này đoạn trời mưa đâu.....” Thu Tử Tân thấp giọng lầm bầm nói.

Tiêu Vũ kỳ thật có một vấn đề muốn hỏi Thu Tử Tân.

—— vì cái gì kia một ngày không vui?

Mặc kệ là âm nhạc tiết kia một ngày, vẫn là.....

Ngẫu nhiên có thể từ trên người nàng cảm nhận được suy sút.....

Tựa như một tầng nhợt nhạt lam, bị một loại khác càng sâu lam vụng nhiễm, dung hợp, hoặc là chồng lên, hình thành càng phức tạp buồn bực cảm thụ.

Một chút bi thương, một chút rối rắm, một chút..... Tiếc nuối.

Tiêu Vũ là rất muốn hỏi Thu Tử Tân, nhưng nàng không biết nên dùng cái gì phương thức hỏi.

Cần cố từ ngữ làm nàng vô pháp chuẩn xác hình dung kia cổ cảm thụ.

Nàng đột nhiên có điểm thất bại cảm, nàng cảm thấy chính mình đọc thư hiểu từ ngữ vẫn là quá ít, nếu nàng lại nghiêm túc học tập một chút, có lẽ nàng liền sẽ không xuất hiện “Từ nghèo” loại tình huống này.

Thu Tử Tân đem xe ngừng ở phố cửa hàng bên, nàng ở gọi điện thoại, “Có thể giúp ta lấy ra tới sao? Ta đã quên mang dù.....” Nàng ngó liếc mắt một cái ngoài cửa sổ xe vũ cảnh.

Tiêu Vũ phình phình gương mặt, chung quy không đem lên tiếng xuất khẩu.

Thu Tử Tân cắt đứt điện thoại sau đó không lâu, ngoài xe liền có một cái tỷ tỷ tới gõ nàng cửa sổ xe. Thu Tử Tân điều hạ cửa sổ, đối

phương cầm dù, ăn mặc một cái thêu có bánh mì bản vẽ chế phục.

“Đây là ngài đặt trước tốt bánh kem, thỉnh cầm chắc.” Đối phương lộ ra mỉm cười, thái độ xem như thập phần tốt đẹp.

“Thật sự cảm ơn người, ngày mưa còn muốn phiền toái người mang ra tới, quay đầu lại ta sẽ đem tiền chuyển tiền các người mặt tiền cửa hàng tài khoản.” Thu Tử Tân cảm kích nói, duỗi tay tiếp nhận một cái phi thường tiểu tiếp cận mini bánh kem hộp.

Tiêu Vũ thoáng nhấp môi, nháy đôi mắt nhìn bánh kem nhân viên cửa hàng đi rồi, Thu Tử Tân xoay người lại đây, cười nhạt đối nàng nói: “Mở ra đến xem có thích hay không?” Nàng trên mặt dính một tia hơi nước.

Tiêu Vũ thật cẩn thận mà mở ra này loại nhỏ bánh kem hộp, bên trong trang chính là một cái phá nhĩ thỏ mini bánh kem, giống ngọn nến giống nhau bài trí phẩm thể nhưng còn làm thành cà rốt hình dạng.

Thực đáng yêu. Là Thu Tử Tân làm người dính làm.

“Sinh nhật vui sướng, Tiểu Trúc Tử.” Thu Tử Tân khó được mà kêu nàng nữ danh.

Tiêu Vũ tâm tình là thực phức tạp, nàng cảm giác chính mình ở phi thường phi thường vui vẻ cảm xúc, thậm thấu ra một chút muốn khóc dục vọng.

Sau khi thành niên Tiêu Vũ mỗi khi hồi tưởng này đó cảnh tượng khi, nàng đều là cảm thấy thực may mắn, nàng thơ ấu, đã từng xuất hiện quá Thu Tử Tân như vậy một người.

Sinh hoạt có thể là một bức trò chơi ghép hình, những cái đó không hoàn chỉnh, thiếu hụt bộ phận, Thu Tử Tân đều có thể tìm được một khác phiên giác tới bổ khuyết đi lên.

Tuy rằng không có ánh nến, nhưng Thu Tử Tân vẫn là nói: “Hứa cái nguyện đi.”

Tiêu Vũ hứa xong nguyện sau mới muốn khai ăn, nhưng nàng vẫn luôn do dự không chừng, không hiểu được nên từ nơi nào hạ khẩu, nàng không đành lòng phá hư như vậy đẹp bánh kem.

Thu Tử Tân tựa hồ biết nàng tiểu tâm tư, cố ý nói: “Không ăn nói ta giúp người ăn luôn lạc.” Nàng cho rằng nói như vậy Tiêu Vũ liền sẽ chạy nhanh ngoan hạ tâm đối bánh kem “Dùng tài hùng biện”.

Tiêu Vũ không có thật sự sốt ruột, nàng biết Thu Tử Tân ở lừa gạt chính mình, nàng ngoan ngoãn mà há mồm cắn phá nhĩ thỏ mặt trái.

Màu trắng ngà sữa tươi du thực tự nhiên mà dựa vào thượng Tiêu Vũ tú xảo chớp mũi, Thu Tử Tân phủng tiểu bánh kem cười nàng, đuôi lông mày khéo mắt toàn là ý cười.

Tiêu Vũ âm thầm bẹp miệng, nàng hủy diệt bơ, đái Thu Tử Tân cũng ăn bánh kem thời điểm liền nhân cơ hội hưởng trên mặt nàng mặt.

Trên má bị điểm một cái nho nhỏ bơ vòng tròn Thu Tử Tân:.....

Tiểu không lường tâm, còn hiểu đến “Báo thù”?

Tiêu Vũ ở bên cạnh cười khanh khách, má lúm đồng tiền run lên run lên.

Mưa bụi nhẹ nhàng điểm ở xe đỉnh cùng đường cái thượng, bắn ra tinh tế bọt nước, từ sau cửa sổ xe vọng qua đi, là hai cái một lớn một nhỏ bướng bỉnh thân ảnh.

Thu Tử Tân mở ra tay lái hỏi Tiêu Vũ, “Người vừa mới hứa nguyện cái gì vọng?”

Tiêu Vũ ý cười doanh doanh, nói: “Ta hy vọng.....”

“Chờ ta lớn lên về sau, có thể kiếm nhiều hơn tiền tới báo đáp Thu tử tử (đối chính mình hảo). Muốn mang Thu tử tử đi xinh đẹp nhất

thủy tộc quán, mua ăn ngon nhất bánh kem, còn muốn mua tốt nhất căn phòng lớn cấp Thu tử tử trụ!”

Thu Tử Tân sinh động ngũ quan tràn ngập nhu ý, khóe miệng cong thật sâu độ cung, “Ta đây nhưng chờ người sau khi lớn lên mua căn hộ cho ta lạc.”

Tiêu Vũ càng thêm cao hứng mà nói: “Ta sẽ nói đến làm được!” Nàng hơi ngẩng đầu lên, lộ ra tự tin thần sắc, “Lừa người ta là tiểu trụ.”

Thu Tử Tân nhoén miệng cười.

Nàng không có quá nghiêm túc mà đi chờ mong, nàng kỳ thật đối Tiêu Vũ có thể có này phân tâm đã thực vui mừng.

Có chút lời nói, hoặc thật hoặc giả cũng thế, nói ra liền chứng minh rồi đối phương đã từng động quá như vậy ý niệm, đến nỗi cuối cùng đến tột cùng có hay không thực hiện lời hứa, cũng liền không như vậy quan trọng.

Đồng ngôn diễn ngữ trung, có ai biết vài phần vui đùa lời nói là thật, vài câu thiệt tình lời nói lại là vì giấu đầu lòi đuôi đâu?

Tác giả có lời muốn nói: Hậu thiên đổi mới (thứ hai, 6 nguyệt 1 hào)

23.Chapter 23

Sắp nghênh đón tân năm nhất trung, Ôn Ngữ Tiệp ngẫu nhiên nhận được giáo phương đánh tới điện thoại, là Tiêu Vũ trong trường học phó hiệu trưởng.

Nàng ở thống kê một lần toàn giáo cuối năm khảo thí thành tích khi, phát hiện một vị đặc biệt ưu dị học sinh.

Toàn khoa mãn phân là như thế nào làm được?

Phó hiệu trưởng nguyên bản đối vị này học sinh liền ngẫu nhiên có nghe nói một ít về vị đồng học này tiểu giai tích. Bình thường khảo thí có thể được toàn mãn phân đã không tính cái gì kinh thiên đại sự.

Nhưng là lần này khảo thí bất đồng, giáo phương vì phối hợp tân giáo dục chế độ, cùng với năm 3 sinh tốt nghiệp sau sắp đi vào phân ban tân giai đoạn, riêng lại chế một lần khảo đề.

Này trong đó liền trộn lẫn bộ phận cao niên cấp sinh đề mục, hoàn toàn là các bạn học còn không có học được chương trình học, cơ bản ở trọng điểm khảo đề thượng chỉ có thể lấy được 3, 4 phân. (mãn phân 5)

Lần này giai đoạn khảo thí có thể nói là làm toàn thể học sinh thành tích đều trượt xuống không ít, ngay cả thường lui tới A trong ban đông đảo tinh anh sinh cũng trốn bất quá kiếp nạn này, sôi nổi ngã ra nguyên bản đỉnh điểm.

Nhưng lại có như vậy một vị tiểu đồng học, chẳng những không có rớt phân, ngược lại đem nàng độ chênh lệch thể dục khoa cùng toàn bộ khoa đều khảo tới rồi mãn phân. Ở mọi người lướt ván gian thành trở hết tài năng người xuất sắc.

Vì thế, ở khai giảng mấy ngày trước đây, phó hiệu trưởng cập Tiêu Vũ chủ nhiệm lớp liền cùng Ôn Ngữ Tiệp đàm phán về Tiêu Vũ hay không muốn nhảy lớp sự.

“Bằng tiêu đồng học thực lực, ta tưởng, liền tính làm nàng nhảy lớp cũng không quá.”

“Nhảy lớp?” Ôn Ngữ Tiệp cảm di động lặp lại một lần, hơi hơi kinh ngạc.

“Đúng vậy, ta phê chữa quá nàng bài thi, ta cảm thấy nàng trình độ..... Tuyệt đối là so này khảo đề phía trên.” Chủ nhiệm lớp nói.

Cuối cùng đến ra kết luận là: “Ta nữ nhi có thể nhảy lớp tự nhiên là chuyện tốt, nhưng cũng muốn cho nàng trước kiểm tra đo lường học tập hay không có thể cùng được với 5 năm cấp sinh tiến độ.”

“Nhảy lớp cũng tương đương với muốn cho nàng tiếp thu một cái tân hoàn cảnh (lớp) cùng đồng học, ta tưởng trước xem nàng chính mình có nguyện ý hay không.” Ôn Ngữ Tiệp chậm rãi nói.

Chủ nhiệm lớp: “Nếu ngài đều nói như vậy, khai giảng sau ta sẽ an bài một loạt 5 năm cấp sinh trung kỳ bắt chước bài thi cho nàng trải nghiệm, nếu như thành tích có thể như cũ bảo trì ưu việt, chúng ta lại an bài nàng nhảy lớp.”

Ôn Ngữ Tiệp làm việc từ trước đến nay có trật tự, gật gật đầu nói: “Ân, liền như vậy quyết định đi.”

* * *

Khai giảng ba ngày chủ nhiệm lớp liền tốc tốc triệu Tiêu Vũ đi vào chính mình văn phòng làm đáp 5 năm cấp sinh bài thi, chính mình tắc ngồi ở một bên giám sát nàng phòng ngừa xuất hiện gian lận hành vi.

Tiêu Vũ nhìn đến đề mục sau liền cầm lấy bút tâm bút, không nhanh không chậm mà bắt đầu viết đáp án, chủ nhiệm lớp biết nàng học tập hảo, nhưng không biết là hảo đến loại tình trạng này!

Chỉ phân bài thi đáp lại đến có thể nói nước chảy mây trôi, hoàn toàn không có xuất hiện mắc kẹt tình huống.

Liền phó hiệu trưởng trải qua các nàng bên người cũng tò mò mà lại đây ngắm liếc mắt một cái, chủ nhiệm lớp trong tay cầm nàng ngữ văn bài thi, cẩn thận đoan trang.

Thơ cổ lý giải có thể xem như thực tình chuẩn, này tự cũng viết thật sự đoan chính tú khí.

Tiêu Vũ ngồi ở lão sư vị trí thượng thượng hút cái mũi, nàng cảm thấy văn phòng điều hòa hảo lãnh nga.

“Thật là tiểu học bá, người mang học sinh có thể a.....” Phó hiệu trưởng bưng cà phê, lật xem quá Tiêu Vũ một giờ nửa trước hoàn thành toán học bài thi, nhin không được tán thưởng nói.

Chủ nhiệm lớp khó tránh khỏi có chút vì chính mình học sinh cảm thấy kiêu ngạo, “Nàng thực thông minh, chỉ cần hảo hảo đào tạo, tương lai nhất định là nhân tài.”

Tiêu Vũ cảm thấy bụng có điểm đói, nàng nhìn đến treo ở văn phòng chỗ cao phương hình đồng hồ đã biểu hiện hiện tại là 9 điểm!

Nhà ăn hiện tại khảng định có rất nhiều người, nàng còn tẽ bắt quá người khác.....

Chính mình còn phải làm này đó nhàm chán đề mục bao lâu a.....

May mắn chủ nhiệm lớp tựa hồ nghe tới rồi nàng tiểu tâm thanh, “Tiêu Vũ, hiện tại là khóa gian nghỉ ngơi, người có thể trước đi ra ngoài, đợi chút lại trở về tiếp tục làm mặt khác khoa.”

Tiêu Vũ sau khi nghe được nho nhỏ mặt lập tức sáng lên tới, “Cảm ơn lão sư cùng phó hiệu trưởng, ta đi trước.” Nói xong đặt tiểu nện bước rời đi văn phòng.

Phó hiệu trưởng cảm thấy tiểu đồng học thực đáng yêu, thông minh lại xinh đẹp học sinh tự nhiên chiêu lão sư yêu thích, “Phê chữa sau mấy trương bài thi kết quả như thế nào?”

“Ân, bình quân măn phân, toán học đề thượng quên thêm một cái đơn vị, bị ta khấu rớt một phân.” Chủ nhiệm lớp vẫn là rất vừa lòng Tiêu Vũ thành tích.

Vì thế tại hạ cái cuối tuần chu sẽ, Tiêu Vũ lại lại lại lại lại lần nữa vinh hạnh mà bước lên diễn thuyết đài.

Hiệu trưởng thập phần vừa lòng mặt đất dương nàng, “Các người thật hẳn là nhiều hướng tiêu đồng học học tập. Các người biết không, ngày hôm qua ta đi hỏi 3 năm A ban học thuật lão sư về nàng đi học thái độ.”

“Sở hữu lão sư đều cho nàng nhất trí khen ngợi, nói nàng đi học nghiêm túc, nghỉ ngơi gian cũng sẽ chính mình lấy ra việc học tới ôn tập, các người thật nên đem nàng trở thành tấm gương biết không?”

“Hơn nữa a, chúng ta mẫu mực sinh năm nay sẽ chuẩn bị nhảy lớp một năm, trở thành 5 năm cấp sinh, đại gia nhưng ngàn vạn không cần khi dễ nàng tiểu các người một năm a.” Hiệu trưởng nếu không quên dặn dò 5 năm cấp tân sinh.

“Kế tiếp, mời chúng ta tiêu đồng học nói nói mấy câu, vỗ tay.....” Microphone hiệu trưởng thanh âm đặc biệt vang dội, cả tòa lễ đường học sinh đều có thể nghe được rõ ràng.

Vỗ tay xôn xao.

Tiêu Vũ đứng ở một bên nghe người khác khen nàng đặc biệt ngưỡng ngừng, mỗi lần ở trên đài cảm giác được người khác ánh mắt tập trung ở trên người nàng khi, mặt đều sẽ không tự chủ được mà thiêu cháy.

Ở giáo học sinh kỳ thật đều đối vị này tiểu học bá không xa lạ, bình thường ở diễn thuyết trên đài liền đặc biệt an tĩnh đứng ở một bên. Tuy rằng thường xuyên bị hiệu trưởng đề danh khen ngợi, nhưng cùng nàng không quen biết người liền sẽ đối nàng ôm có “Khẳng định là con mọt sách lạp” thành kiến.

Bộ phận hàng năm tưởng tranh đoạt niên độ mẫu mực sinh, lại nhiều lần bị Tiêu Vũ ném cái xe lớn đuôi đồng học còn sẽ ở trong tối ghen ghét nàng.

Thẳng đến Tiêu Vũ cầm lấy microphone nói chuyện, toàn bộ người đối nàng bản khắc ấn tượng hoàn toàn đổi mới.

“Chào mọi người..... Ta là Tiêu Vũ.....” Nàng dừng một chút, lặng lẽ cổ cổ gương mặt, thanh âm quả thực quá mềm quá miên, cực kỳ giống kẹo bông gòn giống nhau tiếng nói.

Tiểu nữ hài đối mặt nhiều như vậy ánh mắt đồng thời nóng rực mà ngấm nhìn ở trên người nàng vẫn là cảm thấy phi thường ngưng ngưng, “Ta có chút khẩn trương.....”

Nàng theo bản năng mà chọc ngón tay, đôi mắt chớp chớp, có điểm vô tội lại có điểm mờ mịt, làm đến hàng phía trước học tử nhìn không được muốn vì nàng thét chói tai.

Đây là cái gì nhuyển manh muội tử a!

Rốt cuộc là ai nói nàng ngằm là cái bốn mắt ếch đồng con mọt sách, cấp lão nương đứng ra! Tuyệt không đánh tầy người!

Tràng hạ phản ứng bỗng nhiên liền rất nhiệt liệt, thậm chí còn có vỗ tay, “Không phải sợ, các tử tử sẽ không ăn người!” Là một cái lớp 6 học tử nói.

Tiêu Vũ tiếp thu cổ vũ, chà xát microphone, phời ra má lúm đồng tiền, thẹn thùng nói: “Kỳ thật ta có thể thi đậu hảo thành tích cũng chỉ là bởi vì ta nỗ lực mà thôi. Ta cũng hy vọng trong tương lai, có thể cùng các bạn học cho nhau học tập. Bởi vì..... Ta cá nhân thể dục tương đối kém..... Lão sư nói ta chạy bộ tình hình lúc ấy cùng tay cùng chân.....” Nàng nói tới đây thanh âm còn có điểm tiểu buồn bực.

“Cùng tay cùng chân!? Thiên a quá buồn cười đi? Như vậy mềm muội tử chạy bộ sẽ cùng tay cùng chân?? Cái gì niên độ hài kịch hình ảnh a!!!”

“Quả thực đáng yêu đến phạm quy a!!!”

Dưới đài các tử tử nháy mắt khơi dậy bảo hộ muội muội xúc động, “Không quan hệ, tử tử giáo người a!!!”

“Này cũng thái muội muội đi!”

Mà Tống Thiên Thiên ở dưới đài còn lại là thật cao hứng về phía Tiêu Vũ vẫy tay, “Mau xem! Này còn không phải là nhà của chúng ta tiểu học bá Tiểu Trúc Tử sao!”

Ngán ngùi diễn thuyết xong sau, Tiêu Vũ không thể hiểu được liền hút tới rồi một đồng tử tử phần.....

* * *

Boston chạng vạng.

Thu Tử Tân mới từ 7-11 cửa hàng tiện lợi đi ra, nơi này khí hậu đã vào thu sớm, nàng ăn mặc hạt dẻ sắc tây trang bộ, cầm một ly sữa bò nóng, khó được nhàn nhã mà đi ở trên đường.

Nàng dáng người đích xác thực hảo, chín đầu thân tỉ lệ lệnh nàng hoàn toàn đột hiện ra này thân quần áo ưu điểm. Nàng đi ở trên đường, ngẫu nhiên đi ngang qua một cái đầu đường dàn nhạc, nghe bọn hắn xướng địa phương lưu hành khúc.

Là một cái tự giúp mình thức loại nhỏ dàn nhạc, chủ xướng lưu trữ rất dài đầu tóc, tiếng nói độc đáo, mang theo một chút trải qua quá phong sương khăn khăn, rất có hạt cảm.

Tay trống kiểu tóc thực khốc, nửa bên cạo bình nửa bên trát thành lồi quý đầu, cá tính mười phần; Bass tay còn lại là cái tóc vàng cô em nóng bỏng, một cái khác điện đàn ghi-ta tay còn lại là tóc ngắn tuổi trẻ tiểu hỏa.

Vây xem người không nhiều lắm cũng không ít, có lẫn nhau rúc vào cùng nhau người yêu, cũng có độc thân một người hoặc là đi theo bằng hữu, Thu Tử Tân đứng ở trung ương hàng phía trước vị trí, mũi chân không tự chủ được mà đi theo tiết tấu chỉ huy dàn nhạc.

Một đôi chứa đầy nhu ý đôi mắt để lộ ra một chút hâm mộ cùng chờ đợi.

Thu Tử Tân tựa hồ chưa từng có thử qua ở bên đường ngoạ nhạc đội, đại học khi cũng chỉ là cùng Cố Bắc Thần dàn nhạc tiếp xúc quá vài lần.

Nàng cũng là nguyện ý khiêu chiến tự mình người, đi ném thử bất đồng mới mẻ sự.

“Hắc, mỹ nữ, muốn hay không cùng chúng ta cùng nhau tới một đầu?” Chủ xưởng tóc dài nam nhân bỗng nhiên đối nàng vẫy tay.

Thu Tử Tân đối thượng hấn ánh mắt, ngón tay hướng chính mình, “Ta?”

“Chính là người, ta nhìn ra được đôi mắt của người đang nói người rất muốn gia nhập chúng ta! Đến đây đi, không cần thẹn thùng!” Chủ xưởng lôi kéo đội viên khác cùng nhau kêu Thu Tử Tân.

“Hảo đi..... Ta thử xem xem.” Thu Tử Tân nhún nhún vai, có một loại như là rộng mở buồng ra cảm giác, ở mọi người tiếng hoan hô đi qua.

Nàng đi đến phím đàn tay vị trí, “Ta có thể tạm thời mượn một chút người dương cầm sao?”

“Dương nhiên có thể, thỉnh.” Nam nhân thân sĩ mà nhường ra vị trí, cũng giúp nàng giá thượng một con microphone, “Ta tưởng người sẽ yêu cầu cái này.”

Thu Tử Tân nhìn chăm chú microphone, còn không có tới kịp mở miệng nói cái gì đối phương đã tránh ra.

“Cấp điểm vỗ tay, cổ vũ nàng một chút.” Chủ xưởng đi đầu vỗ tay, bọn họ cho rằng Thu Tử Tân đáy lòng thực khẩn trương, dù sao cũng là lần đầu tiên ở đại chúng trước mặt biểu hiện.

Dương nhiên Thu Tử Tân nội tâm kỳ thật cũng không có cái gì khẩn trương dao động. Ở đại chúng trước mặt triển lãm chính mình xem như bình thường như ăn cơm.

Thu Tử Tân cả đời tựa hồ còn không có đã làm thực điên cuồng sự, nàng theo lý thường hẳn là mà khảo nhập chính mình khát khao đại học, sở hữu sự tình đều thuộc về nàng làm từng bước kế hoạch bên trong.

Tuy rằng nàng bước lên quá ngàn người ca kịch viện diễn xuất, nhưng bất đồng chính là, nàng rất ít ở rất nhiều người xa lạ trước mặt hạ xướng quá ca.

Mờ nhạt đèn đường hạ, ánh mỗi một cái chân thành thiệt tình, dàn nhạc người đều nhân nhiệt tình yêu thương mà lựa chọn kiên trì, chịu đựng hiện tại khổ, bọn họ tin tưởng vững chắc chính mình sẽ nghênh đón không gì sánh kịp ngọt đường.

Ấm màu cam lác lác, Thu Tử Tân mở miệng câu đầu tiên, trực tiếp làm bàng quan người qua đường nổi da gà.

Nàng xướng chính là một đầu gần nhất thực lưu hành Âu Mỹ chậm diêu, thanh âm ở trong bóng đêm độc cụ linh hoạt kỳ ảo cảm, ôn nhuận tựa hồ nước, xuyên thấu lực mười phần.

Dàn nhạc người phối hợp nàng bắt đầu nhạc đệm, đàn ghi-ta tay cùng hẳn đồng đội nhìn nhau liếc mắt một cái, lẫn nhau trong lòng hiểu rõ mà không nói ra, nhướng mày gật đầu.

Người qua đường có bị cái này tiểu tử tỷ kinh diễm tới rồi, tưởng cái mỹ nữ, không nghĩ tới là cái tiên nữ, sôi nổi lấy ra di động quay video, chuẩn bị đặt ở bộ lạc cách thượng.

Có lẽ đầu đường hát rong cũng không phải cái gì thực điên cuồng sự, nhưng Thu Tử Tân vẫn là cảm thấy chính mình giống như tiến bộ, đi ném thử nàng dĩ vãng không quá đi đựng vào lĩnh vực.

Nàng thậm chí liên tiếp hoà thuận vui vẻ đội chơi vài bài hát, bắn lên điện đàn ghi-ta Thu Tử Tân giống như là phóng thích một khác mặt chính mình. So với bản khắc lý trí có quy hoạch, nàng càng là nhiệt tình yêu thương sinh hoạt, nhiệt tình yêu thương tiêu sái.

Hiện tại Thu Tử Tân, tuyệt đối không thể tưởng được. Nàng về sau còn sẽ làm càng điên cuồng sự.

Biểu diễn xong sau dàn nhạc người đối Thu Tử Tân khen không dứt miệng, “Hắc, người tên là gì? Ta trước kia có phải hay không ở nơi nào gặp qua người? Muốn hay không gia nhập chúng ta dàn nhạc?”

Thu Tử Tân xoa tay cười nói, “Kêu ta tên là được. Ta liền không được, chỉ là ngẫu nhiên tùy hứng một chút.”

Vây quanh bọn họ bên người quần chúng đều ở không ngừng vỗ tay cùng thổi huýt sáo, Thu Tử Tân từ bọn họ thưởng thức dưới ánh mắt rời đi.

Chủ xưởng chăm chú nhìn nàng rời đi bóng dáng, “Nàng không gia nhập chúng ta hảo đáng tiếc.....”

Bên người Bass tay bỗng nhiên “A” một tiếng.

“Làm sao vậy?”

“Ta nhớ lại nàng là ai, ta phía trước đi ngang qua một gian ca kịch viện, bên ngoài poster giống như có dán quá nàng ảnh chụp!”

Thu Tử Tân cảm thấy chính mình đêm nay một kiện xem như làm một kiện điên cuồng sự, không có suy xét quá nhiều, một cổ bốc đồng khiến cho nàng ở trước công chúng hạ ca hát.

Nàng một mình đi ở trên đường, bước chân lại là nhẹ nhàng, gió đêm vén lên nàng tây trang bộ vật áo.

Thu Tử Tân ngẩng đầu vọng nguyệt lượng, một đôi đẹp đôi mắt đượm đầy ánh sáng nhu hòa, nàng hơi cong khóe miệng. Thừa dịp tuổi trẻ, nàng muốn lại đua một chút.

Thu Tử Tân đánh đàn ca hát video phóng lên mạng thượng sau bị thật nhiều người truyền mở ra, trong đó càng là có một vị có được trăm vạn fans video bác chủ, ngẫu nhiên gặp được nàng ghi hình,

liền quyết định đem nàng làm video mới tư liệu sống, này văn án đã kê làm: Luận những cái đó bị thiên sứ hôn qua tiếng nói.

Thu Tử Tân đoạn ngắn liền bị làm mở đầu bộ phận, video một mở đầu liền kinh diễm tới rồi rất nhiều người, nhưng là chỉ nhìn một cách đơn thuần màn ảnh quay chụp giống như đều là lấy tự người qua đường chụp.

Liền có vọng hữu sôi nổi ở phía dưới nhấn lại: 【p đại p đại, đệ nhất vị tiểu tử tử là ai nha? Người lớn lên xinh đẹp thanh âm còn dễ nghe như vậy! 】 (869 tán)

【 năm phút! Ta muốn trong video cái thứ nhất tiểu tử tử toàn bộ tư liệu! 】 (667 tán)

Vị này P đại video tư liệu sống cũng là từ vài cái người qua đường quay chụp hạ cắt nối biên tập ra một cái tương đối hoàn chỉnh phiên bản. Trong video đại bộ phận đều là internet ca sĩ hoặc là đương hồng tiểu sinh, P đại cảm thấy thuần người qua đường có thể xưng thành như vậy thật sự ghê gớm, liền đem nàng xếp hạng đệ nhất vị.

Nhưng nếu muốn nói trong video tổ nhân là ai, hẳn cũng không rõ lắm.

Chuyển phát thực mau liền phá vạn, hấp dẫn tới càng nhiều vọng hữu, thực mau liền có mắt sắc người nhận ra.

【 ta biết nàng, nàng còn không phải là làm việc có chút danh tiếng dương cầm gia sao? Ta thán trước đi xem ca kịch viện cầm tay chính là nàng! 】 (1688 tán)

Thực mau liền có lâu trung lâu bình luận: 【 như vậy khẳng định? 】

@ hồi phục: 【 đương nhiên, nàng chân nhân quá xinh đẹp! Đoàn đội kết cục ở trên sân khấu khom lưng thời điểm, ta đã bị nàng nhan giá trị hấp dẫn! Nàng quá mắt sáng! 】

Càng có mặt khác võng hữu: 【 này không phải ta Instagram phần âm nhạc tài nữ sao? Như thế nào chạy tới đầu đường bán nghệ đi? (không có nói đầu đường bán nghệ không tốt ý tứ) 】 (888 tán)

Tầng này hồi phục bình luận một chút liền nổ tung:

【 cầu nàng lg hào! 】

【 cầu tiểu tử tử tài khoản chỉ lộ a! 】

Lâu chủ vừa thấy kinh tới rồi, lập tức thả ra Thu Tử Tân lg hào: xin_040609 (1.1 vạn tán)

@ hồi phục: 【 cảm ơn, lâu chủ người tốt cả đời bình an! 】

Còn có võng hữu báỉ ra Thu Tử Tân bối cảnh thân phận: 【 thiên nội, nàng nguyên lai không phải tố nhân, tử tử chính là Berkeley âm nhạc học viện cao tài sinh a! (phụ thượng Thu Tử Tân chính mình chụp bằng tốt nghiệp ảnh chụp) 】 (1.3 vạn tán)

Lục tục có hai ba cái đại v vì này video điểm tán chuyển phát sau, Thu Tử Tân có thể nói là tại đây ngắn ngủi một ngày, ở vòng nội tiểu phát hỏa một chút.

Nhưng Thu Tử Tân bản nhân cũng không biết chuyện này, nàng buổi sáng tỉnh ngủ mở ra di động liền không thể hiểu được phát hiện chính mình fans trưởng mấy ngàn.

Nàng có điểm không hiểu ra sao, còn tưởng rằng là chính mình tân phát sáng tác video bị người thấy, phiến đi thiệp xem xét có người bình luận nói:

【 lớn lên đẹp còn hiểu sáng tác, ta đến tột cùng là phần cái cái gì thần tiên!!! (thét chói tai) 】

【 tử tử người vì cái gì không có ở chỗ này phát ca hát video a, muốn nghe người ca hát (tình yêu) (tình yêu) 】

【 đem tử tử lg phiên cái biến, phát hiện không có tự chụp (thất vọng) 】

Thu Tử Tân cau mày không rõ nguyên do, hơi có buồn bực, nhưng cũng nghĩ không ra cái nguyên do.

Thẳng đến nàng tiếp khởi một hồi điện thoại.

Tác giả có lời muốn nói: Cấp tháng sáu nói cái an.

Cũng chúc đại gia Tết thiếu nhi vui sướng (●°v°●) hôm nay chính là Tiểu Trúc Tử ngày hội!

Cho nên ngày mai lại đổi mới.

24.Chapter 24

“Người hảo, xin hỏi là Thu tiểu thư sao? Chúng ta là Louis phòng làm việc, về có chuyện chúng ta tưởng cùng người nói chuyện.....”

“Là cái dạng này, chúng ta muốn cùng người thấy một mặt, tâm sự chúng ta hay không có thể hợp tác sự tình.”

Thu Tử Tân tỉnh ngủ nguyên bản còn ở uống ôn bạch khai, sau khi nghe được tự nhiên nghi hoặc mà toát ra một ý niệm: Lừa dối công ty?

Đối phương như là suy đoán đến Thu Tử Tân nghi ngờ, chủ động mở miệng làm sáng tỏ nói: “Yên tâm, ta là Louis người đại diện, nói đúng ra, là Louis hẳn tưởng mời người hợp tác một đầu đơn khúc.”

“Hắn mấy ngày trước đây ở chỗ ngôi cao thượng xoát tới rồi người đàn hát video, hẳn thực thưởng thức người, tưởng có hay không cơ hội có thể cùng người hợp tác.”

Thu Tử Tân dừng một chút, đẹp mi đuôi hơi mào, “Cái gì đàn hát video?”

“Chính là về người bản nhân ở bên đường cùng dàn nhạc đàn hát video a, nhìn dáng vẻ Thu Tiểu Thư người bản nhân cũng không cảm kích?”

Đối phương như vậy nhắc tới, Thu Tử Tân nhưng thật ra lập tức nhớ lại.

Cho nên gần nhất mấy ngày fans lượng đều là bởi vì “Cái kia video”?

Thu Tử Tân uống một ngụm nước ấm bằng phẳng hơi có chút kinh ngạc tâm tình, “Ta cá nhân xác thật là không biết chuyện này.” Nàng thật là nông thôn thoát vống cô nương chứng thực.

Louis phòng làm việc: “Ha ha, Thu tiểu thư thật là hỏa mà không tự biết.”

“Thu tiểu thư, nếu người có rảnh nói, chúng ta không ngại ước ra tới nói chuyện?”

“Ta đợi chút có thể dùng phòng làm việc official weibo liên hệ người, chứng minh chúng ta không phải kẻ lừa đảo.” Đây giá số di động là Thu Tử Tân công tác dùng, không phải cái gì tư hào, đối phương hẳn là hướng trong nghề người nào đó sĩ tác muốn tới Thu Tử Tân số điện thoại.

Thẳng đến cắt đứt điện thoại sau, Thu Tử Tân đều còn cảm thấy có điểm không tưởng được, nàng nhanh chóng hoạt khai di động tra tìm chính mình video.

Một lục soát, phát hiện tỉ lệ click tối cao video đã phá mười vạn điểm đánh, điểm tán số còn ở tiêu thăng.

Lúc này Ig tin nhắn truyền đến thông tri, Thu Tử Tân mở ra ứng dụng liền thấy mấy ngàn cái tình yêu cùng người nửa người trên ký hiệu.

Nàng đi tìm tin nhắn giao diện, phát hiện một cái có lam ngoắc ngoắc khung thoại, lam ngoắc ngoắc đại biểu chính là có phía chính phủ thân phận chứng thực, quyền trọng so cao người dùng hoặc là phía chính phủ truyền thông.

Louis phòng làm việc: 【 Thu tiểu thư, cái này cuối tuần chúng ta có thể ước ở cái này địa phương nói nói chuyện. 】

Khẩn tiếp đệ nhị điều tin tức: 【 chia sẻ địa chỉ 】

Khung thoại biểu hiện đối phương đã duyệt, nhưng còn không có hồi phục.

Thu Tử Tân ở sáng tinh mơ liền nhận được điện thoại khó tránh khỏi có chút ngốc, nhưng hiện tại đã hoãn lại đây không ít, nàng dựa vào trên sofa, đem tóc đẹp hướng sau đầu hợp lại, chưa thi son phấn khuôn mặt trắng nõn thanh tú.

Nàng click mở Louis phòng làm việc chủ giao diện.

Chân dung là một cái màu đen đoản tóc quăn nam nghệ sĩ, đại khái chính là Louis bản nhân. Đối phương fans số tuy rằng chỉ đạt 30 vạn, mà khi trung lại có mấy cái nổi danh ca sĩ cũng có chú ý hẳn.

Tóm tắt viết đến phi thường rõ ràng cùng trật tự có tự, thương nghiệp hợp tác có thể tin nhắn hoặc gửi đi điện bưu địa chỉ, cùng với công ty vị trí, còn có sắp tới nghệ sĩ hoạt động hành trình.

Đi xuống xem xét thiệp, mới nhất động thái tuyên bố chính là một trương âm nhạc tiết ảnh chụp, tên là Louis nam hài thoại nhìn chỉ có hai mươi tuổi xuất đầu, ngũ quan lập thể, hình dáng rõ ràng, trên má có nghịch ngợm tế đạm tàn nhang.

Ảnh chụp trung hần là cùng một vị khác nghiệp giới đại lão chụp ảnh chung, hai bên đều cười đến thực xán lạn, kẻ vai sát cánh nhìn ra được tới cảm tình phi thường muốn hảo.

Thu Tử Tân xuống chút nữa hoạt, là một cái hai phút video, là Louis phiên xướng một vị lão tiền bối tác phẩm.

Thu Tử Tân nghe qua này bài hát nguyên bản bản, là phi thường thư hoãn trữ tình khúc phong, hiện giờ ở nam nhân khéo tay cải biên hạ đổi thành tương đối nhẹ nhàng tiết tấu, xảo diệu mà sử dụng tiếng người Acappella, tăng thêm vài phần sinh cơ.

Hai loại phiên bản phong cách sai biệt rất lớn, nhưng mỗi người mỗi vẻ, người trước là ẩn chứa tràn đầy nồng đậm tình yêu, người sau nếu dùng hiện đại cách nói nói chính là, “Thực ngọt” một ca khúc.

Hơn nữa Louis trời sinh sạch sẽ đến cực điểm độc đáo tiếng nói, chỉnh bài hát tuy rằng như là thay hình đổi dạng giống nhau, rồi lại có thể lưu giữ nó lúc ban đầu muốn biểu đạt lập ý.

Hắn là phi thường thông minh ca sĩ. Thu Tử Tân nghĩ đến.

Đối phương xác thật không phải kẻ lừa đảo, mà chính mình cũng đích đích xác xác không thể hiểu được mà tiểu phát hỏa một chút.

Nàng kỳ thật còn khá tò mò Louis bản nhân là như thế nào tử.

* * *

“Thu tiểu thư, ta là Louis, thật cao hứng nhận thức người.” Louis cùng nàng bắt tay, lại thân sĩ địa chủ động vì nàng kéo ghế, thái độ hữu hảo.

Thu Tử Tân lộ ra cười nhạt, cũng cùng đối phương chào hỏi, nàng không nghĩ tới hôm nay Louis bản nhân cũng tới, giống nhau loại này nghiệp vụ hiệp nghị chỉ cần người đại lý lộ diện như vậy đủ rồi.

Bọn họ lựa chọn ở một gian so an tĩnh quán cà phê chạm mặt, chung quanh dân cư thưa thớt, xem như rất tư mật không gian, không có người sẽ chú ý tới bọn họ.

“Lời nói không nói nhiều, Thu tiểu thư, chúng ta liền trực tiếp tiến vào chính đề. Là cái dạng này, nhà của chúng ta Louis tiên sinh gần

nhất tâm sang một đầu đơn khúc, hẳn mấy ngày trước đây xoát đến về người video khi, liếc mắt một cái nhìn trúng, đối với người phi thường cảm thấy hứng thú.”

“Hợp đồng đã nghĩ hảo, người xem một cái sau nếu là cảm thấy vừa lòng, nhưng trực tiếp hiện trường ký xuống.” Louis người đại diện đưa ra một phần hợp đồng, thái độ thường thường.

Louis kéo một chút người đại diện ồng tay áo, đối Thu Tử Tân lộ ra phi thường chân thành tươi cười, “Thu tiểu thư, kỳ thật ta rất sớm liền nhận thức người, ta phía trước đi qua người diễn tấu hội.....”

“Nhưng ta không nghĩ tới người liền ca hát đều như thế dễ nghe, này xác thật có điểm kinh diễm đến ta.....” Louis liên tiếp gật đầu, tuy rằng là cầu vòng thí nhưng đồng dạng cũng là lời nói thật.

Thu Tử Tân lễ phép hồi cười, “Ngài quá khen.” Một ly không thêm đường thêm nãi lấy thiết vừa lúc đưa đến.

“Chúng ta có thể trước cho người nghe hàng mẫu, trước mắt chỉ có biên khúc, từ còn không có điền, nếu Thu tiểu thư hiểu sáng tác nói cũng có thể cùng nhau làm từ.” Người đại diện móc di động ra, truyền phát tin hàng mẫu cấp Thu Tử Tân nghe.

Thu Tử Tân mặc thanh gật đầu, cúi người đi nghe âm nhạc, nàng hôm nay lau trang điểm nhẹ, tú dật ngũ quan khắc hoạ lệnh người khó quên sắc đẹp.

Nàng lông mi phác cánh, giống lông chim run khai giống nhau, “Là thực mới mẻ độc đáo biên khúc..... Rất dễ nghe.” Nàng tán thành nói.

Louis nghe được nàng không tồi đánh giá, trở nên càng có tin tưởng lên, “Kia Thu tiểu thư nếu nguyện ý gia nhập chúng ta nói, giá phương diện tuyệt đối có thể bàn lại, rốt cuộc này phân hợp đồng viết giá cả có điểm.....” Thấp.

Hắn không có đem nói cho hết lời, trung gian người đại diện cho hắn sử một cái ánh mắt, ý bảo hắn không cần nói thêm gì nữa.

Người đại diện: “Thu tiểu thư đoàn đội là Bắc Phương Hữu Tinh Thần phải không? Không biết người hay không có trước theo chân bọn họ thương nghị quá chuyện này đâu? “Nghệ sĩ” bằng giá vẫn là từ đoàn đội người đại lý tới quyết định đi.”

Thu Tử Tân vẫn tóc đến nhĩ sau, thái độ không ôn không nhiệt, “Kỳ thật..... Các người ban đầu hẳn là trước tìm ta đoàn đội thương lượng mới là.”

Thu Tử Tân biết hắn muốn làm sao. Tuy rằng giá đối Thu Tử Tân tới nói cũng không phải thủ vị, nhưng đối phương thái độ thật giống như làm đến chính mình là muốn công phu sự tử ngoạn giống nhau.

Tân nhân tuổi trẻ khí thịnh, ở trên mạng tiểu hỏa sau lại đến một cái trời giáng mỹ kém, luận ai đều khả năng sẽ có điểm tự mình cảm giác tốt đẹp liền phải cái giá cao, người đại diện mang quá rất nhiều tân nhân, hẳn chỉ là ở để ngừa vạ nhất.

Người đại diện phát hiện Thu Tử Tân đối hắn mâu thuẫn, hẳn là vị nam sĩ, nói chuyện có chứa anh luân kháng, “Chuyện này thật là chúng ta quá mức đi sốt ruột, kia hy vọng Thu tiểu thư cùng quý công ty sớm ngày làm ra quyết định, mau chóng hồi đáp chúng ta.”

Trước khi đi Louis lần thứ hai cùng Thu Tử Tân nói chuyện với nhau, “Ta thật sự thích người tiếng nói, phi thường chờ mong chúng ta hợp tác sau mang ra hỏa hoa.”

Thu Tử Tân cho lễ phép mỉm cười, khóe môi hơi đề, “Ta sẽ thận trọng suy xét sau cho người một cái tốt nhất hồi đáp.”

Bắc Phương Hữu Tinh Thần tổng bộ ở vào đại lục, mà bọn họ có phê ngoại liên bộ phận phái ở Boston vùng, dùng làm điều tra ngoại quốc thị trường cấp xử lý Thu Tử Tân cùng mặt khác “Nghệ sĩ” thương nghiệp tài nguyên.

Thu Tử Tân nhận được người đại lý điện thoại, đối phương một chuyện được điện thoại liền hưng phấn đến không được, “Thiên nột, tân, người có biết hay không người phát hỏa! Người chừng nào thì đi bên đường hát rong, ta như thế nào không biết!”

“Ta thượng đế, vừa mới có gian phòng làm việc hướng chúng ta phát ra mời người cùng một vị tiểu sinh hợp tác!” Đối phương kích động đến thanh âm đều tiêm vài phần.

Thu Tử Tân chỉ có thể bồi cười, nàng cảm thấy nói cũng không đến mức khoa trương đến như vậy lạ, “Ân, ta biết, chúng ta buổi sáng còn đã gặp mặt.”

“Cái gì!? Người đã gặp qua Louis bản nhân sao!?” Người đại lý tin tức thế nhưng so “Nghệ sĩ” thu đến còn chậm.....

“Trời ơi, ta đi xem hẳn official website khi phát hiện hẳn hảo soái! Hẳn bản nhân thế nào, ảnh chụp không phải P đi!?” Người đại lý là một cái 28, 9 tuổi nam nhân, làm này ngành sản xuất có thật nhiều năm, kinh nghiệm phong phú, duy độc tính cách có điểm bất quá.

Thu Tử Tân thoáng đem điện thoại lấy xa một chút, tránh cho màng tai bị xuyên phá, “Ân, bọn họ cùng ta nói sự tình nguyên do, hợp đồng cũng đã bị hảo, liền chờ ta đồng ý ký hợp đồng. Ách..... Không phải P.”

Người đại lý liên tiếp tán thưởng, “Hiệu suất nhưng thật ra rất nhanh.”

“Tân, vậy người ký hợp đồng sao?”

“Còn không có, ta chính là muốn hỏi một chút người ý kiến. Người cảm thấy ta hẳn là thêm sao? Điều kiện không tồi, tài nguyên nhưng xem như trung thượng, giá phương diện, bọn họ nói có thể bàn lại.....”

Người đại lý nghiêm túc suy xét một phen, “Tân, kỳ thật ta cảm thấy đây là một cái thực tốt cơ hội, làm đại chúng nhận thức người, đi ra

nguyên bản vòng.”

“Thật vậy chẳng? Nhưng là..... Ta đối phương diện này không có gì kinh nghiệm.....”

“Như thế nào sẽ đâu? Người coi như làm là một cái mới mẻ ném thử, lại không bảo đảm này bài hát nhất định sẽ hỏa biến toàn võng. Nói nữa, người chẳng lẽ không hy vọng có được một đầu chính mình nguyên sang ca sao?”

Thu Tử Tân do dự tam phiên, cảm thấy người đại lý lời nói không phải không có đạo lý, nàng hà tất quá mức câu nệ đâu, coi như làm là tân ném thử tới khiêu chiến chính mình, cũng không nhất định tỏ vẻ nàng sẽ thoát ly nguyên bản vòng.

“Ta đây đem hợp đồng chia người, người xem qua một lần sau cảm thấy không thành vấn đề ta liền ký đi.”

* * *

Thành công nhảy lớp Tiêu Vũ không quá vài ngày sau liền chính thức gia nhập tân lớp, nàng nguyên bản còn rất lo lắng sẽ gặp được tân đồng học rất khó ở chung, không có đề tài vô pháp giao cho bằng hữu vấn đề từ từ. May mắn những việc này đều không có phát sinh.

Tương phản, các bạn học tựa hồ có điểm..... Nhiệt tình?

“Tiêu Vũ, người thật là lợi hại ác, là như thế nào làm được toàn khoa mãn phân?”

“Tiêu Vũ, người chạy bộ thật sự sẽ cùng tay cùng chân sao? Hảo muốn nhìn ha ha.”

“Tiêu Vũ, công khóa mượn ta tham khảo, về sau ta tráo người, ai khi dễ người cùng ta nói hiểu không?”

Tiêu Vũ: “.....” Tầm nàng người nói chuyện quá nhiều, nàng đều có điểm ứng phó không tới.

“Tiểu Trúc, người đem ta một người vứt bỏ ở A ban..... Người có biết hay không, năm nay, ta thế nhưng cùng kia nữ vu bà lão hà thành ngồi cùng bàn, ta muốn quá khổ nhật tử!” Tống Thiên Thiên lắc nhai dài dòng mà oán giận nói.

Tuy rằng Tiêu Vũ nhảy lớp sau hai người không thể thường xuyên gặp mặt, nhưng Tống Thiên Thiên đã cùng Tiêu Vũ ước định hảo, nghỉ ngơi gian ở nơi nào chạm mặt, còn có khóa ngoại hoạt động thời điểm cũng sẽ gặp được, như vậy cảm tình liền sẽ không xa cách rớt lạp.

Tiêu Vũ có điểm đau lòng nàng, “Nếu là không thích người thiếu cùng nàng giao thoa liền hảo, ngàn vạn không cần cãi nhau nháo sự, sẽ bị khấu học phân.” Tiêu Vũ biết Tống Thiên Thiên cùng Hà Nhụy tính tình, hai người đều là háo du đèn.

Tống Thiên Thiên bẹp miệng, “Điểm này ta còn là biết rồi, ta nhưng không nghĩ mới vừa khai giảng đã bị kêu thấy gia trưởng.....”

“Không nói cái này, người đâu, tân hoàn cảnh thích ứng sao? Tân đồng học không có khi dễ người đi?” Tống Thiên Thiên cắn sandwich hỏi nàng, hai người nghỉ ngơi gian ước ở đình hóng gió hạ nói chuyện phiếm.

Tiêu Vũ lắc đầu, “Không có, bọn họ đều thực hữu hảo, không ngừng tìm ta nói chuyện.....”

“Phải không? Vậy là tốt rồi, không có ta ở bên cạnh người bảo hộ người, người cần phải chiếu cố hảo tự mình.” Tống Thiên Thiên duỗi tay đi sờ Tiêu Vũ đầu.

Tiêu Vũ: “A! Người còn không có rửa tay, bánh mì tiết!” Sẽ rớt ở nàng trên đầu! Tiêu Vũ nhưng không nghĩ có mạc danh tới gàu!

Tống Thiên Thiên nghe nàng kêu cứu cười đến càng thoải mái, cố ý lại đi xoa nàng tóc, chọc đến Tiêu Vũ thẳng ngao ngao rít gào.

Tân học kỳ bắt đầu thật sự mau, sở hữu việc học cùng nhau tịnh tiến mà đuổi đi lên, cùng tân đồng học quen biết sau Tiêu Vũ nhận thức vài người phẩm tốt hơn học tử, trong ban bầu không khí vẫn luôn rất hòa hợp, Tiêu Vũ theo chân bọn họ ở chung đến cũng không tệ lắm.

Tiêu Vũ tiểu học bá danh hiệu hiện tại có thể nói là nhà nhà đều biết, nàng như cũ là trong ban đứng đầu cái kia, lần đầu khảo thí lớp trưởng còn có thể cùng nàng cân sức ngang tài, đi vào cái thứ hai học kỳ sau, Tiêu Vũ trực tiếp đem người quăng vài đoạn khoảng cách.

Có thể nói là phi thường lệnh người lau mắt mà nhìn.

Mà các bạn học, cũng rất cuộc được như ý nguyện, ở lần nọ đại hội thể thao hạng mục tuyển chọn tái khi, kiến thức tới rồi trong truyền thuyết cùng tay cùng chân thi chạy.

Cái kia hình ảnh quả thực không cần quá manh hảo sao!

“Ta thật không có xem qua cái nào người cùng tay cùng chân có thể như vậy tự nhiên! Lại còn có chạy trốn nhanh như vậy!” Mỗi đồng học vẻ mặt không thể tin tưởng.

Toàn trường đều ở vì Tiêu Vũ hoan hô, làm đến nàng quái ngượng ngùng, nhưng nàng xác thật chạy trốn không kém, trong ban 19 cái nữ sinh, nàng chạy đệ tứ danh.

Kỳ thật Tiêu Vũ thật sự không quá thích học thể dục..... Nàng không thích ra mồ hôi sau thân thể dính dính cảm giác, quá lệnh người khó chịu.

Hơn nữa làm người phi thường thấp thỏm chính là, mỗi nửa năm bọn họ đều phải làm một lần thân thể khỏe mạnh, đo lường BMI (thân thể chất lượng chỉ số), để cho Tiêu Vũ nơm nớp lo sợ phân đoạn tới!

Muốn lượng thân cao hừ hừ!

May mắn Tiêu Vũ này một năm tới xác thật có dài quá không ít, sẽ không lại bị kêu tiểu bí đao, chỉ là cùng trong lớp mặt khác đồng học so sánh với, nàng vẫn là kém nhân gia một đoạn.

Nữ đồng học đều không có cười nhạo nàng thân cao, các nàng giống như tương đối để ý thể trọng.

“Ác, ta như thế nào trọng nhiều như vậy? Đây cân nặng cơ pin có phải hay không hỏng rồi? Không được, ta muốn lại lượng một lần.”

“Oa, người hảo gây a. Lại xem ta chính mình, hôm nay không thể ăn bữa tối.”

Nói tóm lại, này một năm Tiêu Vũ vẫn là vượt qua đến phi thường vui sướng.

Tiêu Vũ vừa làm tác nghiệp biên dùng cứng nhắc bá âm nhạc, nàng thực hưởng thụ như vậy cảm giác, này bài hát nàng thực thích, là nam nữ hợp xướng, nàng đã chuẩn bị xếp vào đơn khúc tuần hoàn, mỗi ngày làm bài tập thời điểm nghe.

Ca khúc giai điệu tuyển dụng Bruce phong cách, xứng với đàn ghi-ta cùng tiếng trống nhạc đệm, chỉnh bài hát nghe tới phi thường vui sướng, hơn nữa ca xướng giả tiếng nói đặc biệt thanh thú, thật giống như một đầm hồ nước ôn nhuận.

Cái này làm cho Tiêu Vũ cảm thấy có mặt danh quen thuộc cảm giác an toàn.

Tiêu Vũ là vô tình theo ca khúc bảng đơn tự động truyền phát tin nghe được, nàng lấy quá cứng nhắc điểm đánh màn hình, muốn thu gom ca khúc download đến bản địa.

Nàng đôi mắt đảo qua MV vai chính.

Nàng một đốn, thủy linh trong ánh mắt ánh MV cái kia mỹ đến giống như tiên nữ tỷ tỷ.

Tiêu Vũ có điểm không thể tin tưởng, tò mò chính mình có phải hay không hoa mắt, nàng phiên đi tóm tắt xem xét ca xướng giả.

Từ khúc sáng tác giả: Thu Tử Tân & Louis

Tiêu Vũ hơi hơi kinh ngạc: Thật là Thu tử tử.

Nàng lại rời khỏi tóm tắt, phát hiện này bài hát truyền phát tin lượng đã phá trăm vạn.

Tác giả có lời muốn nói: Hạ chương hai chỉ cùng khung.

Lần sau đổi mới ở: Thứ năm (4 hào)

Ngày mai ta sẽ sửa chữa chương & văn án, nguyên nhân là mỗ lộc viết bản thảo khi già cả mắt mờ, không nhìn thấy lỗi chính tả, yêu cầu sửa chữa.

Còn thỉnh về sau nếu thấy mỗ chương có lỗi chính tả nhắc nhở ta, hỗ trợ trao trùng một chút cảm ơn (●_●)

Tấu chương tỏ ý cảm ơn tiểu người đọc @ chu 杙 tâm trao trùng lập!

25.Chapter 25

Tiêu Vũ liên tục đem cái kia ca khúc MV lặp lại nhìn rất nhiều lần, cứ việc có điểm không thể tưởng tượng, nhưng này thật là sự thật.

Thật là Thu Tử Tân bản nhân, mà ca khúc trung thanh trần thoát tục tiếng nói cũng là của nàng, cùng Thu Tử Tân trước kia ở cùng Tiêu Vũ video trung thanh âm giống nhau động lòng người.

Thu Tử Tân cùng Tiêu Vũ liên hệ ở gần mấy tháng tới đã dần dần biến thiếu, có lẽ là bởi vì lẫn nhau sinh hoạt càng ngày càng bận rộn, mà các nàng sinh hoạt làm việc và nghỉ ngơi thời gian trực lại không quá giống nhau, tựa hồ là ăn ý, cho nhau đều giảm bớt video số lần.

Này xem như cảm tình biến đạm sao?

Kỳ quái chính là Tiêu Vũ cũng không có loại này phi thường hao tổn tâm trí hoặc là lo lắng ý tưởng.

Nàng dưới đáy lòng như cũ có thể thật sâu cảm nhận được Thu Tử Tân ôn nhu, nhớ tới Thu Tử Tân vì nàng đã làm sự khi, nàng tâm như cũ sẽ ám đến nhũn ra.

Hai người tựa hồ có thể ở một mức độ nào đó, đạt thành không cần mỗi ngày gặp mặt, lại vẫn là có thể tin tưởng các nàng cảm tình vẫn là thực muốn hảo.

Tiêu Vũ là như vậy tưởng, nàng biết Thu Tử Tân khẳng định vội thấu, có nhàn rồi thời gian hẳn là lấy tới hảo hảo nghỉ ngơi mới là.

Nhưng lệnh người ngoài ý muốn chính là, nàng không nghĩ tới sẽ ở network platform thượng thấy Thu Tử Tân, hơn nữa vẫn là ở một bài hát MV.

Ca khúc là đầu tiếng Anh ca, ca danh là 《Healer》. Biên khúc vì Louis, ca từ sáng tác còn lại là toàn thuộc Thu Tử Tân.

MV mới vừa tuyên bố không đến một vòng đã ở trên mạng lửa nóng lan tràn, phía dưới nhấn lại khen ngợi như nước, toàn bộ đều ở khen Louis cùng Thu Tử Tân sáng tác năng lực.

【 hai cái thần tiên tiếng nói! Ta lặp lại tẩy đi lặp lại sống lại! 】

【MV nữ chính là ai a? Phía trước chưa thấy qua nàng, là vị nào đại minh tinh sao? 】

【 thối bạo cái này ca từ, tân tỷ tỷ cũng quá có tài hoa đi! 】

Cơ bản không có gì phụ bình, vớng hữu đều ở khen ca khúc sáng tác, ca giả mị lực tiếng nói, còn có một ít ở tán Louis cùng Thu Tử Tân nhan giá trị.

Tiêu Vũ xoát đến một cái nhắn lại: 【 toàn tâm toàn ý (dễ tân) tài tử giai nhân CP ta khóa! Từ hôm nay trở đi ta chính là bọn họ phần đầu!!! 】

Tiêu Vũ cổ cổ gương mặt, CP là có ý tứ gì?

Career Partner? (chức nghiệp đồng bọn)

Không phải là Couple (tình lữ) ý tứ đi?

Tiêu Vũ điểm tiến này bình luận, nhìn đến có những người khác hỏi phục lâu chủ: 【 ta sáng nay tiết!!! Bọn họ ở lg hể động a! Ta làm đến thật sự! (hình ảnh bình luận) 】

@ hỏi phục: 【 woc, tử muội ghê gớm. 】

Lại có người nhanh chóng vạch trần này đàn tử muội ảo tưởng: 【 ngưng ngưng, tử muội, đường nhỏ là từng có bạn trai người hảo sao? Hẳn là GAY, cùng vị kia tử tử hoàn toàn đáp, không, thượng. 】

Tầng lầu tạc nứt: 【 cái gì? gay? Nói cách khác ta CP còn không có bắt đầu liền BE??? 】

Mặt khác: 【 trao trọng điểm, từng có, nói cách khác hiện tại độc thân, không chuẩn là song (toàn tâm toàn ý hấp hối giây giụa) 】

Tiêu Vũ cân nhắc Gay cái này từ..... Thích nam hài tử nam hài tử?

Trong video nam sinh rất soái khí, còn hảo hẳn là Gay.....

Gần nhất mấy tháng nàng đều không có cùng Thu Tử Tân liên hệ, không nghĩ tới Thu tử tử đi dương ca sĩ?

Tiêu Vũ ôm cứng nhắc ngồi ở trên sofa, hơi hơi xuất thần.

Kỳ thật lại quá sau đó không lâu nàng liền có thể thấy Thu Tử Tân, bởi vì Tết Âm Lịch liền sắp đã đến, mỗi năm lúc này Thu Tử Tân nhất định sẽ về nước.

Nàng mím môi, lại đem cứng nhắc thả lại trên bàn.

Chờ một chút đi.

Tiêu Vũ vui đầu tiếp tục làm sơ trung luyện tập đề, đèn bàn chiếu vào nàng nho nhỏ bàn tay trên mặt, lộ ra một chút nhỏ đến không thể phát hiện khẩu thị tâm phi.

Thăng lên 5 năm cấp sau việc học hơi chút tăng thêm một chút, đương nhiên không có ảnh hưởng đến Tiêu Vũ cái gì, Tiêu Vũ ngược lại tương đối thích hiện tại chương trình học, so với phía trước thú vị nhiều, còn có thể làm tiểu thực nghiệm thượng máy tính khóa.

Lại còn có thể tham gia một ít tân hoạt động, tỷ như trường học gần nhất muốn làm một cái tài nghệ biểu diễn đại tái, phân thập năm tổ cùng người có tuổi tổ, làm đại gia triển lãm chính mình sở trường đặc biệt.

Tiêu Vũ lấy hết can đảm, báo danh, tuyển chính là vũ đạo biểu diễn, thành công trúng cử.

Tiêu Vũ có mấy năm ba lê cơ sở, tuy rằng không giống chuyên nghiệp như vậy lợi hại, nhưng ít ra là có thể dọn lên đài mặt thực lực.

Tiêu Vũ hộp thượng bút cái, không tự giác ngẩng đầu, nhìn trần nhà đèn treo thủy tinh, suy nghĩ lại lặng lẽ thổi đi Thu Tử Tân nơi đó.

Khả năng nàng ngược ngừng thừa nhận, nhưng nàng xác thật có một chút tưởng niệm Thu Tử Tân.

Đến nỗi có phải hay không “Một chút” mà thôi, liền khó nói.

* * *

Tết Âm Lịch sơ tam, các gia các hộ vui mừng dào dạt, vừa đi ra ngoài cửa là có thể thấy các nơi quá Tết Âm Lịch không khí, thương trường bá một lần lại một lần tân niên ca, còn có treo ở mái hiên lay

động đèn lồng, còn có dán ở đại môn câu đối xuân, còn có..... Rất nhiều, nhiều đến đếm không hết.

Thu Tử Tân cùng Dương nữ sĩ như năm rồi giống nhau, tới cửa bái phỏng Tiêu trạch. Ôn Ngữ Tiệp cùng Tiêu tiên sinh tạm thời trở về một đoạn thời gian, hai nhà khách tử đãi ở phòng khách nói chuyện trời đất, hoà thuận vui vẻ.

Các đại nhân đang nói chuyện, Tiêu Vũ ngồi ở sơ phát biên giác, nàng hôm nay xuyên kiện màu đỏ váy ngắn, cắt là A tự hình, vải dệt là tơ lụa, sờ lên mềm mại bóng loáng.

Nàng nháy mượng mà đôi mắt, nhìn chăm chăm trên bàn bãi hàng tết cùng cây cam đường, pha lê trong ly còn ở toát ra tiểu phao phao Sprite.

Thu Tử Tân ở cùng Ôn Ngữ Tiệp tán phiếm, nói đúng ra là Ôn Ngữ Tiệp chủ động hỏi nàng lời nói, “Tiểu Tân, người lần trước không phải đã phát bài hát sao? A di cảm thấy rất êm tai a.”

Thu Tử Tân nhu mi thuận mắt, trang dung thanh lệ, “Cảm ơn Ôn a di tán thưởng.” Nàng thái độ vẫn là giống như trước đây, khiêm khiêm có lễ.

Tiêu tiên sinh: “Nói thật, các người cái này ngành sản xuất hảo kiếm sao? Ta nghe mấy cái bằng hữu nói nghệ sĩ thu vào nguy hiểm rất lớn, bạo hồng khi thu vào có thể phi thiên, thung lũng khi cũng chỉ có thể ăn đất, còn muốn tiếp thu đại chúng dư luận, khổ thật sự.....”

Thu Tử Tân gật đầu mỉm cười, “Kỳ thật cũng không thể nói nghệ sĩ phi thường vất vả, rốt cuộc mỗi cái chức nghiệp đều khó làm..... Thúc thúc, ta trước mắt cũng còn không tính là là nghệ sĩ.....”

Nàng ở Bắc viện hiệp ước còn không có mẫn, trong lúc có vài gia đĩa nhạc công ty tìm nàng, nhưng Thu Tử Tân chậm chạp còn không có cho thấy ra chuẩn xác thái độ.

Đây cũng là Thu Tử Tân rất buồn rầu một sự kiện.

Nàng nói chuyện khi khoe môi độ cung như cũ, mặt dây hoa tai theo nàng hành động nhẹ nhàng đong đưa.

Tiêu Vũ cùng Thu Tử Tân là cho nhau ngồi hai trương sơ phát, mặt đối mặt phương hướng, chỉ gian cách lẫn nhau cha mẹ, các nàng khoảng cách nhìn như cách thật sự gần, không đến vài bước lộ khoảng cách, kỳ thật rất xa, kém mười mấy năm thời gian.

Xa đến vô pháp tưởng tượng.

Thu Tử Tân đang nói chuyện khi hướng cái kia phương hướng ngó vài mắt.

Như thế nào cái này tiểu dưa hôm nay như vậy an tĩnh?

Thu Tử Tân hướng Tiêu Vũ phương hướng lại liếc liếc mắt một cái khi vừa lúc đối thượng Tiêu Vũ “Trộm ngắm” nàng ánh mắt, còn không chờ đến Thu Tử Tân cho nàng cái mỉm cười, Tiêu Vũ ánh mắt cũng đã trước trốn tránh khai nhìn nhau.

Trốn tránh? Là cái này hình dung đi, ánh mắt thông lược mà tránh ra.

Thu Tử Tân không rõ nguyên do.

Chẳng lẽ là bởi vì các nàng gần nhất đều không có liên hệ, cảm tình mới lạ sao?

Thu Tử Tân đỉnh mày nổi lên khó hiểu tiểu cuộn sóng.

Các đại nhân tán gẫu còn ở tiếp tục, “Đợi chút chúng ta tụ ở bên nhau đánh cái mạt chược đi! Vừa lúc ta cùng câu lạc bộ mấy cái thái thái luyện vài vòng, hiện tại đến phiên ta đại triển thân thủ lúc!” Dương nữ sĩ nói.

Dương nữ sĩ: “Tiểu Tân, ngươi cũng cùng nhau đi?”

Thu Tử Tân: “Ta sẽ không chơi mạt chược.....”

Ôn Ngữ Tiệp: “Này có cái gì cùng lắm thì, a di có thể giáo người.”

Thu Tử Tân: “Ta đối phương diện này không có gì thiên phú, vẫn là thôi đi.....”

Tiêu tiên sinh: “Tam thiếu một, người không tham dự quá không hưng đi.”

Thu Tử Tân đối mặt ba cái trưởng bối giáp công: “.....”

Trong nhà người hầu bưng tới điểm tâm, nói là tân mua thịt khô cùng bánh kem phô mai thỉnh khách nhân nhấm nháp, Tiêu Vũ ở bên họ nói chuyện phiếm trong lúc đi rồi mở ra, đi đến phòng bếp phía sau.

Thu Tử Tân ánh mắt đi theo nhoáng lên, lại bị Dương nữ sĩ dây dưa nàng đánh không chơi mặt chực sự cấp kéo trở về.

Tiêu Vũ độ bước đến trong phòng bếp, nàng đứng ở phòng bếp cửa sau trước, nho nhỏ thân mình ngồi xổm xuống dưới, cửa gỗ là mở ra, bên ngoài còn có một tầng phòng trộm thiết hoa.

Không khí rõ ràng là lưu thông, bên ngoài gió thổi tiến vào đặc biệt thư lạnh.

Nhưng vì cái gì nàng sẽ có loại rầu rĩ cảm giác?

Tiêu Vũ xoa xoa gương mặt, đem một chút buồn bực cảm xúc đuổi đi, ngồi xổm cửa sau xem chiều hôm không trung, bên tai vang có vài tiếng không rõ ràng lắm pháo hoa thanh.

“Như thế nào một người ở chỗ này?”

Tiêu Vũ quay lại đầu, là Thu Tử Tân. Nàng lắc đầu, không có trả lời.

Thu Tử Tân hôm nay xuyên màu đỏ tơ lụa áo sơmi, xứng bạch quần tây, quần áo cắt tốt lắm phụ trợ ra nàng văn nghệ khí chất, lười biếng tóc quần lại vì nàng thêm vài phần tùy tính.

“Không vui?” Thu Tử Tân mang theo tờ vàng khung mắt kính, lượm mắt lập loè, thử tính mà mở miệng hỏi.

Tiêu Vũ lại lắc đầu, vẫn là không có trả lời, cấp Thu Tử Tân một cái lượm khô khốc tươi cười.

Thu Tử Tân dừng một chút, bề ngoài gọn sóng bất kinh tươi cười nhợt nhạt, kỳ thật nội tâm thực nghi hoặc.

Tiểu gia hỏa có phải hay không gần nhất gặp gỡ cái gì không vui sự, vẫn là nói ở nháo tiểu cảm xúc?

Lúc này Thái tử mới vừa phủng đem tiên nữ bồng tới phòng bếp tìm Tiêu Vũ, “Tiểu thư, muốn xem pháo hoa sao? Người tuy rằng không thể chơi, nhưng xem loại nhỏ pháo hoa vẫn là có thể.”

Thu Tử Tân nghe tiếng ngẩng đầu, vừa lúc cùng Thái tử bốn mắt nhìn nhau, không tiếng động trong không khí hai người đã cho nhau ánh mắt giao lưu.

Tiểu thư làm sao vậy, đột nhiên không vui?

Ta cũng không rõ ràng lắm, thoát nhìn là có điểm..... Là đột nhiên.....?

Tiêu Vũ bả vai bị người nhẹ nhàng chạm chạm, “Tiêu Vũ, cùng đi chơi được không?” Thu Tử Tân trong tay nắm tiên nữ bồng, đối nàng tràn ra một cái tươi cười.

Tiêu Vũ ngửa đầu vọng nàng vài giây, mới gật gật đầu.

Một lớn một nhỏ đái ở hậu viện.

Năm gần đây chính phủ còn ở chuẩn bị hành thi cấm phóng pháo hoa này quy củ, rời thành thị khá xa địa phương vẫn là có thể phóng, hướng chi các nàng chơi còn chỉ là tiên nữ bồng mà thôi, không tính cái gì vi phạm quy định.

“Cẩn thận một chút, không cần bị năng đến.....” Thu Tử Tân nói, nàng click mở bật lửa, đệ nhất chi tiên nữ bỗng bị bật lửa.

Không đến vài giây gian liền phun | bắn ra rục rở nhiều vẻ màu quang, Tiêu Vũ miệng trình O hình, tiểu tiểu thanh kính ngọc cảm thán, khuôn mặt nhỏ cũng đi theo bị chiếu sáng lên lên.

Thu Tử Tân ngồi ở dưới mái hiên bạc thang, nàng đem tiên nữ bỗng triều hạ, hỏa hoa sẽ lọt vào mương nước nhỏ, sẽ không xúc phạm tới trên cỏ thực vật.

“Người..... Không phải cùng daddy mommy cùng nhau chơi mạt chược đi sao?” Tiêu Vũ không biết khi nào đã chạy vào Thu Tử Tân trong lòng ngực, nàng nhỏ giọng hỏi, thanh âm rầu rĩ.

“Không có a..... Thái tử thay thế ta xuất chiến. Bởi vì ta chơi mạt chược thật sự thực cùi bắp..... Liền đề án đều nhận không rõ.....” Thu Tử Tân giải thích nói, trong lòng yên lặng cảm tạ Thái tử động thân cứu giúp.

“Nga ~” Tiêu Vũ ửng một cái khá dài nga, tâm tình hơi chút bay lên một chút.

Bên ngoài nhiệt độ không khí hơi lạnh, Tiêu Vũ không tự giác mà hướng Thu Tử Tân trong lòng ngực dựa, hướng nàng đòi lấy một chút ấm áp.

Thu Tử Tân con người trang bảy màu quang, như mộng ảo ảnh.

Đệ tam chi tiên nữ bỗng bị bật lửa.

Thu Tử Tân thấy Tiêu Vũ tâm tình rõ ràng có vài phần chuyển biến tốt đẹp, nàng thừa thắng xông lên hỏi: “Cho nên, người vừa rồi vì cái gì không vui?”

“Từ thật đưa tới, mơ tưởng lừa gạt ta, Thu tử tử cũng không phải là đồ ngốc.”

Tiêu Vũ ngẩn ngơ. Nàng kỳ thật cũng không rõ chính mình vừa rồi vì cái gì sẽ buồn bực, rõ ràng nàng bình thường đều sẽ không như vậy.

Tiêu Vũ cúi đầu vào Thu Tử Tân cổ, “.....”

“Đừng nghĩ trốn tránh ta vấn đề a.....” Thu Tử Tân một tay ôm nàng một cái tay khác còn phải đem tiên nữ bồng lấy xa, sợ hỏa hoa sẽ không cẩn thận nãg đến nàng.

Tiêu Vũ không lên tiếng, càng hướng nàng cổ cọ cọ.

Thu Tử Tân: “.....” Này xem như làm nũng sao?

Thu Tử Tân mi đuôi thượng chon, bắt đắc dĩ mỉm cười, tiểu bằng hữu da mặt mỏng, liền không vì khó nàng.

Đệ tam chi tiên nữ bồng tất.

“Gần nhất ở trường học có phát sinh cái gì chuyện thú vị sao?” Thu Tử Tân thực tự nhiên mà nói sang chuyện khác, tuyển cái Tiêu Vũ tuyệt đối tiếp được thượng, có thể nói là cho nàng xa hoa dưới bậc thang.

Nàng cũng là thiệt tình muốn biết Tiêu Vũ tình hình gần đây, hỏi lâu không có gặp mặt, nàng rất giống có trường cao một chút.

Tiêu Vũ lúc này mới đem mặt một lần nữa lộ ra, hai má má lúm đồng tiền nhọt nhọt, “Có, nhiều lắm đâu, người cũng không biết, ta năm ngoái nhảy lớp!”

Tiêu Vũ đắc ý nói, liền kếm sấp chống nạnh nhếch lên đuôi cáo. Ở Thu Tử Tân bận rộn này đoạn trong lúc, nàng cũng có thực nỗ lực mà lớn lên!

Nàng còn chia sẻ rất nhiều lớp học thú sự, nàng tiểu giai tích, ở đệ nhị học kỳ liền thành công đem đại nàng một tuổi lớp trưởng cấp ném một đoạn (đương nhiên, về nàng chính mình 囧 sự tự nhiên là tự động tỉnh lược.)

Tiêu Vũ nói được mùi ngon, Thu Tử Tân nghe được vui vẻ vô cùng.

Còn không quên thích hợp mà khen nàng vài câu, “Chúng ta Tiêu Vũ chính là lợi hại, đâu chỉ là tiểu học bá, quả thực chính là tiểu học thần!”

Tiêu Vũ bị nàng khen ngợi đến vui vẻ cực kỳ, đỉnh đầu sung sướng mà toát ra một đóa vui vẻ tiểu hoa.

Tiêu Vũ đột nhiên nhớ tới một sự kiện, “Đúng rồi, Thu tử tử..... Chúng ta trường học tháng sau có làm một cái tài nghệ thi đấu, ta báo danh!”

Nàng nháy chờ đợi con người xem Thu Tử Tân, “Người có thể tới sao? Ta muốn người tới.....”

Thu Tử Tân hơi hơi cứng lại, “Cái này..... Khó mà nói.....” Nàng không xác định chính mình hành trình có phải hay không có rãnh đường, nếu có, nàng đương nhiên muốn đi.

Tiêu Vũ: “Thu tử tử, tới sao tới sao, ta khiêu vũ cho người xem, người nhất định sẽ thích.” Đây hơn phân nửa là làm nũng ngữ khí.....

Thu Tử Tân bắt đắc dĩ lại có điểm buồn cười, này tiểu bằng hữu, thượng một giây còn rầu rĩ không vui đến không được, hiện tại như thế nào trở nên so thường lui tới càng thêm dính người?

“Người chuẩn bị biểu diễn cái gì?” Thu Tử Tân thuận tay giúp nàng đem tóc đẹp vắn đi nhĩ sau, nàng tiếng nói ôn hòa lại thanh thú, so ca khúc còn muốn dễ nghe thượng một trăm lần.

“Múa ba lê.” Tiêu Vũ giơ lên tươi cười, cười thời điểm trẻ con phi còn chưa hoàn toàn rút đi mặt có điểm đô đô.

Thu Tử Tân: “Nga ~” nàng chưa thấy qua Tiêu Vũ khiêu vũ, xác thật rất tò mò là bộ dáng gì.

“Người muốn tới.....” Tiêu Vũ ôm Thu Tử Tân cổ, nãi âm đặc biệt đáng yêu, còn ái hương Thu Tử Tân cổ cọ.

“Ngứa lạp.....” Thu Tử Tân nghiêng đầu trốn rồi một chút, không trốn thành, tiểu nữ hài trên người mùi sữa tự nhiên mà chạy tiến nàng trong không khí.

“Tiểu thư, phu nhân nói người không cần ở bên ngoài góc lâu lắm, nên vào được.....” Một vị khác người hầu đi đến phòng bếp, nghe thấy bên ngoài thanh âm, thăm dò cùng các nàng nói.

“Nga..... Ta vào nhà.....” Tiêu Vũ theo tiếng, Thu Tử Tân đứng lên, đem trên mặt đất mấy cây đốt sạch tiên nữ bồng nhật lên, mang tiến phòng bếp ném vào thùng rác.

Bên ngoài không trung nổ rộ ra mấy bức pháo hoa mỹ đồ, Thu Tử Tân nhìn Tiêu Vũ dáng đi doanh doanh mà đi đến phòng khách.

Nàng tẩy hảo thủ sau cũng bước tới phòng khách, trải qua WC bên ngoài khi, thoáng nhìn một cái hươu cao cổ bản vẽ thân cao biểu.

Thu Tử Tân tươi cười nhợt nhạt, thật sự trường cao không ít đâu.

Tác giả có lời muốn nói: 《Healer》 ý tứ là — chữa khỏi giả.

26.Chapter 26

Tết Âm Lịch sau Thu Tử Tân qua lại đi vòng vèo hai lần về nước, nguyên nhân chủ yếu chính là bởi vì nàng ở Bắc Phương Hữu Tinh Thần hiệp ước sắp mãn kỳ, mà nước ngoài đĩa nhạc công ty đã ở thường xuyên liên hệ nàng.

“Người nghiêm túc nghĩ kỹ rồi sao? Tử Tân.” Cố Bắc Thần đôi tay mười ngón tay đan vào nhau, thác ngạc dựa vào trên bàn. Hắn ánh mắt ôn trầm, giống thanh thiển trong hồ vụng không khai mặc tích.

“Ân..... Ta muốn thử xem.” Thu Tử Tân gật đầu. Nàng ở hươu ngày ăn mặc tương đối tùy ý, đơn giản ngắn tay áo trên đắp cái áo khoác.

Ánh mắt của nàng dừng ở Cố Bắc Thần bàn làm việc lật xem thức lịch ngày, trầm ngâm một lát sau, nàng chắc chắn mà trả lời nói: “Mấy ngày nay ta suy nghĩ rất nhiều, cũng suy xét thật sự rõ ràng.”

“Ta không phải tưởng ngăn cản người giải ước, chỉ là làm bằng hữu lập trường nói, ta cho rằng làm chân chính nghệ sĩ sẽ thực vất vả.” Cố Bắc Thần tuần lãng mày nhăn lại, để lộ ra một tia lo lắng.

“Ta đã suy nghĩ quá điểm này, yên tâm, ta không có người trong tưởng tượng như vậy yếu ớt.” Thu Tử Tân hôm nay cột lấy đuôi ngựa, tuổi trẻ mạo mỹ trên mặt biểu tình thong dong.

Nàng tú khí trên mũi giá phó hắc ti khung mắt kính, đạh hồng cánh môi hơi nhấp.

“Tân công ty quyết định thêm nhà ai sao?”

“Àn, ký chính thức XX đĩa nhạc. Đối phương cấp điều kiện không kém, yêu cầu cũng hợp tình hợp lý, ta luôn mãi đối lập quá mấy nhà công ty sau, liền quyết định thêm nhà này.”

Cố Bắc Thần than nhỏ khẩu khí, giơ lên tươi cười, lặg lể tiết lộ ra bất đắc dĩ cảm. Nếu là Thu Tử Tân làm quyết định, hẳn đượh nhiên không thể ngăn cản nàng đi càng rộng lớn trời xanh bay lượn.

“Ta còn là tương đối hy vọng người ở ta dưới sự bảo vệ giườg cánh.....”

Cứ việc chuyện này không có khả năng. Nhưng Cố Bắc Thần là như vậy tưởng, hẳn tin tưởng trên đời này trừ bỏ chính mình, không còn có người có thể so sánh hẳn đối Thu Tử Tân còn muốn hảo.

Thiên ngôn vạn ngữ đều giấu ở hẳn tươi cười hạ, “Nếu tâm ý của người đều như vậy minh xác, ta cũng không hảo ngăn cản người đồ tía đi, đạh minh tinh.”

Cố Bắc Thần mở ra tay tiếc hận cười, đem bảh ở trên bàn gia hạn hợp đồng hợp đồng thu trở về.

Thu Tử Tân nhíu mày, “Đừng nói như vậy..... Chúng ta vẫn là bằng hữu.”

“Đương nhiên là bằng hữu lạ, ta còn chỉ định ngươi về sau chiếu cố nhiều hơn ta đâu.” Cố Bắc Thần đứng lên, sang sảng cười.

Hắn dừng một chút, lại thay đổi một cái thần sắc, “Nếu về sau ngươi không hồng không ai phủng ngươi, hoặc là ngươi đã đạ bắt động xướng bắt động, Bắc viện vĩnh viễn hoan nghênh ngươi.”

Đây là Cố Bắc Thần cuối cùng có thể để lại cho nàng ôn nhu, làm Thu Tử Tân vĩnh viễn có thể có đường lui, làm nàng biết phía sau luôn có một cái đại chỗ dựa, làm nàng làm chính mình thích làm sự.

Cố Bắc Thần tưởng, có lẽ có một ngày nàng liền sẽ bởi vậy mà bị hắn cảm động đâu?

Hết thầy đều nói không chừng không phải sao.

“Cảm ơn ngươi, Thu Tử Tân. Ngày ba năm tới vì Bắc viện mang đến ích lợi, chúc mừng ngươi cùng Bắc viện ba năm hiệp ước ở hôm nay.....” Cố Bắc Thần hướng Thu Tử Tân vươn tay, Thu Tử Tân cũng đồng dạng đứng lên đón ý nói hứa hắn.

“Chính thức kết thúc.” Hai người tay ngấn ngủi nắm ở bên nhau, không đến ba giây liền buông lỏng ra.

Cố Bắc Thần tươi cười xán lạn vài phần, như cũ có lúc trước cái kia đại nam hài bộ dáng.

Đây là hắn lần thứ hai đụng tới Thu Tử Tân tay, lần đầu tiên là ở thêm hiệp ước thời điểm, khi đó Thu Tử Tân mới vừa tốt nghiệp đại học, xã hội kinh nghiệm còn tương đối thiếu, hắn cấp đủ Thu Tử Tân tốt nhất tài nguyên.

Thu Tử Tân, ngươi chẳng lẽ liền nhìn không thấy ta đối với ngươi hảo sao?

Người liền một chút đều không vì ta đối với người hảo mà cảm động sao?

Cố Bắc Thần ánh mắt trầm tĩnh, lộ ra lưu luyến lưu niệm.

Nói thật, Thu Tử Tân sao có thể không cảm động quá, lại như thế nào sẽ nhìn không thấy Cố Bắc Thần đối nàng hảo.

Nhưng Thu Tử Tân biết, cảm động không phải tình yêu, đồng tình cũng không phải tình yêu.

Động tâm mới là.

Nàng vô pháp bức bách chính mình cần thiết muốn đặc biệt thích một người, nàng hiện nay còn làm không được đem tâm tư hoa ở tình yêu thượng, ở một người trên người.

Thu Tử Tân đã đã cho hẳn thực minh xác thái độ.

Không biết sâu cạn, làm chính mình càng lún càng sâu Cố Bắc Thần bất quá là cam tâm tình nguyện trả giá thôi, cảm tình nào có phân ai đúng ai sai? Không đều là tự nguyện chịu.

Thu Tử Tân giải ước đi ra Bắc Phương Hữu Tinh Thần học viện sau, thật sâu hút một ngụm bên ngoài sạch sẽ không khí.

“Tiểu Tân, người còn sẽ hồi Bắc viện sao?” Phó Mỹ Tuyên hỏi. Nàng có điểm luyến tiếc Thu Tử Tân, rốt cuộc Thu Tử Tân lần này là chân chính ký công ty ngoại quốc ở nơi khác phát triển, về sau khả năng sẽ càng thêm bận rộn, càng thêm không có thời gian trở về.

“Sẽ, ta chỉ là ra ngoại quốc, lại không phải đi ngoài không gian, như thế nào sẽ không trở về đâu?” Thu Tử Tân còn có tâm tư nói giỡn.

“Ở bên ngoài phải hảo hảo, đừng chuyện gì đều chính mình một người căng. Có cái gì khó khăn tìm ta là được rồi!” Phó Mỹ Tuyên tiến lên ôm nàng, ngụ ý sâu xa mà vỗ vỗ Thu Tử Tân búi.

“Đã biết, lão phó. Nhưng ta sợ quấy rầy người cùng Khả Toàn ân ái ha ha.” Thu Tử Tân lộ ra tươi cười, mi mắt nhu ý như nước.

“Tiểu Tân cùng bạn gái có thể kiêm đến!” Phó Mỹ Tuyên cười nói.

Cố Bắc Thần đứng ở văn phòng cửa sổ sát đất trước, vẫn luôn nhìn Thu Tử Tân thẳng đến đối phương đi ra Bắc viện cửa. Hắn thở dài.

“Làm sao vậy?” Tiêu lấy ngôn ngữ ở hẳn phía sau sơ phát thượng điều đàn ghi-ta huyền, nghe thấy Cố Bắc Thần ông cụ non tiếng thở dài, hỏi hẳn.

“Nàng hôm nay giải ước.” Cố Bắc Thần đậy mắt lộ ra không tha.

Tiêu lấy ngôn ngữ đầu vọng Cố Bắc Thần thân ảnh.

Rõ ràng phẩm chất tốt như vậy một người nam nhân, như thế nào nhiều năm như vậy liền treo cổ ở một thân cây thượng đầu.

Cố Bắc Thần thu hồi phóng xa ánh mắt, quay lại thân vũ vũ tiêu lấy ngôn ngữ bả vai, “Tiêu, bồi ta đi uống rượu.”

“Hiện tại là ban ngày.” Tiêu lấy ngôn ngữ ánh mắt đi theo nam nhân bóng dáng đi tới cửa.

“Vậy cùng nhau uống đến buổi tối!” Cố Bắc Thần quay lại thân, nhún nhún vai cấp tiêu lấy ngôn ngữ một cái sán cười.

Tiêu lấy ngôn ngữ nhìn chăm chăm hẳn một lát, cuối cùng vẫn là buông trong tay đàn ghi-ta.

“Thật là bắt người không có biện pháp.”

* * *

“Tối, thử xem xem, nơi này động tác là a kéo Bass khác.” Ba lê lão sư tự cấp học sinh đi học.

Phòng luyện tập trong gương ảnh ngược ra nàng tiêu chuẩn ưu nhã động tác, bọn học sinh đi theo bắt chước nàng cử chỉ, nhẹ nhàng mà đem tay đáp ở đem côn thượng, độc chân đứng thẳng, một bàn tay thông thả về phía trước duỗi, một cái chân khác cùng tay sau này nâng, làm được ra dáng ra hình.

Tiêu Vũ nắm gần đây tốt xấu cũng trường cao không ít, dáng điệu uyển chuyển, tay chân tỉ lệ đều đều, nhảy lên vũ tới sẽ có loại chim chóc lần đầu ở tự do quốc gia run khai lông chim cảm giác.

“Thực hảo, cái này động tác lại kiên trì mười giây, chúng ta đợi chút lại luyện tập dùng chân họa vòng.” Vũ đạo lão sư nghiêm cẩn mà đốc xúc mỗi một vị học viên, bảo đảm không có người lạc hậu hoặc là lười biếng.

Lớp học tiến hành đến kết thúc khi, Tiêu Vũ riêng hướng vũ đạo lão sư phát ra thỉnh cầu, nói là tưởng phiên toái nàng có thể giúp chính mình vì dự thi tác phẩm biên một cái vũ.

Vũ đạo lão sư nghe xong nàng nguyên do sau không có do dự lâu lắm liền đáp ứng rồi, chẳng qua cái này yêu cầu lén dạy dỗ, ở bình thường lớp học thượng vũ đạo lão sư không có cách nào chỉ dạy nàng một người, cho nên liền lại mặt khác an bài một cái thời gian cấp Tiêu Vũ.

Tiêu Vũ phi thường nghiêm túc mà nghe giảng cùng luyện tập, nàng rất coi trọng lần này thi đấu, đây là nàng lần đầu tiên lên đài hiển vũ, nàng muốn làm được tốt nhất.

Hơn nữa Thu tử tử đáp ứng chính mình sẽ đến xem thi đấu. Nàng không thể làm chính mình thất vọng, càng không thể làm Thu Tử Tân thất vọng.

Trong phòng luyện tập truyền phát tin nhớ rục đến không được giai điệu, nàng nhất biến biến luyện, lặp lại cân nhắc mỗi một động tác góc độ cùng lực độ, tận lực làm được tiêu chuẩn nhất.

Thái dương toát ra mồ hôi mỏng dần dần chảy xuống đến nàng hàm dưới, sưng nước nàng thể thao phục, nàng dừng lại suyễn khẩu khí, uống miếng nước nghỉ ngơi một lát.

Có người gõ phòng luyện tập môn, đẩy ra, cùng Tiêu Vũ nói: “Tiêu Vũ, bên ngoài có cái tử tử hỏi ngươi có ở đây không, hình như là tới tìm ngươi.”

Tiêu Vũ hàm chứa thủy gương mặt vẫn là phình phình, nàng nháy mắt nhanh chóng đứng dậy đi ra ngoài.

Phòng luyện tập ở lầu hai, phân vài gian, trung gian cách xa nhau hành lang, Tiêu Vũ quải quá hai lần cong sau, mới nhìn đến đứng ở cửa Thu Tử Tân.

Nàng vừa mừng vừa sợ, dáng đi doanh doanh giống chim nhỏ chạy vội giống nhau đi qua, “Thu tử tử.”

Nữ nhân nghe được nàng thanh âm quay đầu tới, thực tự nhiên mà tràn ra tươi cười.

“Ngươi như thế nào sẽ đến?” Tiêu Vũ video trung đã từng cùng Thu Tử Tân nói qua nàng vũ đạo trong phòng nơi nào, đối với Thu Tử Tân vì cái gì sẽ biết nàng ở nơi nào đi học cũng không cảm thấy kinh ngạc, nàng chỉ là không nghĩ tới Thu Tử Tân sẽ đến xem nàng.

“Tới xem ngươi có hay không ngoan ngoãn luyện tập nha, sau cuối tuần không phải muốn thi đấu sao?” Thu Tử Tân khóe mắt gọi lên ý cười, tựa hồ là thực tự nhiên, nàng duỗi tay lau nữ hài mồ hôi trên trán, “Chảy nhiều như vậy hã, khẳng định thực dụng công.....”

“Đương nhiên, ta sẽ làm Thu Tử Tân lau mắt mà nhìn.” Tiêu Vũ chống nạnh hừ hừ, có điểm tiểu xú thí, cười khi lại có vẻ bướng bỉnh.

Tiểu nữ hài trát viên đầu, ra mồ hôi sau da thịt trong trắng lộ hồng, phấn nộn nộn. Thu Tử Tân ngậm ý cười, “Ta đây rửa mắt mong chờ lạp.”

Chiếu trước đài tiểu tử tử tới xem, đây là một vị nhà bên tử tử tới tìm muội muội.

Hai người tươi cười như hoa, đại cái kia ngồi xổm xuống thân đi nghe tiểu nhân ở nàng bên tai nói chuyện, kinh thanh tế ngữ không biết nói gì đó, hai người sau khi nói xong đều cười ra tiếng.

Đó là thuộc về hai người tiểu bí mật.

Trước đài tử tử: Là đang cười cái gì lạ!

Chỉ có thể cùng Thu tử tử nói, bởi vì đối phương sẽ tùy theo lộ ra tươi cười, lại không phải thật sự cười nhạo nàng.

Nàng thích xem Thu Tử Tân cười. Nàng cảm thấy nàng cười lộ lên rất đẹp.

“Khi nào tan học?” Thu Tử Tân hỏi.

“Còn có nửa giờ, Thu tử tử là phải đi sao?” Tiêu Vũ giương mắt vọng nàng, ánh mắt như là chờ mong Thu Tử Tân trả lời có thể cùng nàng sở hy vọng nghe được chính là nhất trí.

Trong phòng luyện tập lão sư đã ở kêu Tiêu Vũ tên.

Thu Tử Tân thân cao gần 1 m 7, mặc dù ăn mặc giày đế bằng như cũ rất cao, nàng cúi đầu tới xem nữ hài, trong nhà ánh đèn dừng ở nàng lông mày và lông mi thượng, nàng hàm chứa cười lác đầu, “Ta quá một lát lại đi, đi trước luyện tập đi.”

Tiêu Vũ ngoan ngoãn gật đầu, giống chỉ tiểu động vật vội vàng chạy về phòng luyện tập, lâm vào cửa trước bỗng nhiên phanh lại dừng bước bước, lại chạy chậm đi vòng vèo trở về.

“Làm sao vậy.....” Thu Tử Tân cong hạ thân mới vừa mở miệng, đối phương đã một đầu chui vào nàng trong lòng ngực, nữ hài ăn mặc ba lê giày mà nhón mũi chân.

“Luyện tập trước muốn bổ sung lượng điện.....” Nữ hài gương mặt có lẽ là bởi vì chạy chậm mà trở nên đỏ rục, nàng nãi âm cực nhanh lại hàm hồ mà nói xong câu đó, lại nhanh chóng xoay người trốn hồi phòng luyện tập, liền một cái ngoái đầu nhìn lại cũng chưa cấp Thu Tử Tân.

Còn không có phản ứng lại đây Thu Tử Tân: “Cái gì lượng điện?”

Nàng đứng ở tại chỗ chăm chú nhìn nữ hài bóng dáng xuất hiện cuối cùng một giây địa phương —— quẹo vào chỗ.

“Khi ta là cực sặc đâu?” Thu Tử Tân chậm rãi cười khai, khoe miệng hãm sâu ra ngọt mà nhu ý cười.

Nàng cảm giác chính mình như là hàm khẩu kẹo bông gòn ở trong miệng, mà nàng chính một chút mà nhắm nháp đến kẹo bông gòn hòa tan sau sờ mang đến vị ngọt.

Nàng cúi đầu mỉm cười.

“Tiểu gia hỏa.”

Tác giả có lời muốn nói: Lần sau đổi mới ở thứ hai (8 hào)

27.Chapter 27

Thu Tử Tân ăn mặc ngắn tay áo trên, vạt áo toàn nhét vào dây quần, trung gian hệ cái trường khoản đai lưng, là lưu loát lại hào phóng ăn mặc. Nàng đôi tay cầm túi, dẫm lên vải bạt giày không nhanh không chậm mà đi phía trước đi.

Nàng đứng ở phòng luyện tập bên ngoài, an trí cách âm đệm mềm vách tường gian có tầng lớn cửa kính, nàng có thể thấy bên trong phát sinh tình cảnh.

Tiểu nữ hài khuôn mặt tiểu xảo lại trắng nõn, thanh triệt trong ánh mắt ánh điểm điểm mang quang. Nàng thái dương hung mao bị mờ hôi tằm ướt, dọc theo mặt khước trượt xuống, sau đầu viên đầu khiến nàng thoạt nhìn càng thêm nâng cao tinh thần vài phần.

Nữ hài đi học biểu tình chuyên chú lại nghiêm túc, chút nào không dám lơ lửng.

Nàng hơi hơi giơ lên đầu, mảnh khảnh bàn tay trưng bày đi, tựa như chim chóc giương cánh hành động.

Tiêu Vũ tứ chi tinh vi, nhảy lên vũ tới phi thường linh hoạt, thả phi thường có sức dẫn, sẽ làm người có loại không dời mắt được cảm giác.

Thu Tử Tân lẳng lẳng nhìn chăm chú vào bên trong hết thấy, mặt mày không cảm nhu hòa xuống dưới.

Này nữ hài tử, về sau nên sẽ có bao nhiêu ưu tú a?

Túi quần di động vang lên tiếng chuông, Thu Tử Tân tiếp khởi, là nàng phía trước vị kia người đại lý, “Tân, người thật sự phải đi? Không hề suy xét cùng Bắc viện hợp tác rồi sao?”

Thu Tử Tân chú ý tới Tiêu Vũ từ trong phòng luyện tập đầu tới ánh mắt, nàng cho cười, thối lui một bên giảng điện thoại.

“Ân, nếu giải ước, liền đại biểu ta đã suy xét thật sự rõ ràng.” Thu Tử Tân đi đến thang lầu nói, ở chỗ này gọi điện thoại mới sẽ không ảnh hưởng đến người khác.

Đối phương nghe thấy Thu Tử Tân như vậy kiên quyết ngữ khí biết rõ chính mình nếu muốn giữ lại Thu Tử Tân nói, phỏng chừng hẳn kế tiếp lời nói liền đều là vô nghĩa. Hắn lắc đầu cười ha hả.

“Ta cũng không tưởng khuyên người lưu lại, chỉ là chúng ta đã từng cũng hợp tác quá hảo chút năm, tưởng chúc phúc người.”

“Tân, người giá trị tuyệt đối đến càng tốt. Không cần hối hận.” Người đại lý khó được nghiêm trang mà cùng Thu Tử Tân công đạo.

Thu Tử Tân hơi hơi giơ lên đầu, mặt hình hình dáng ở ánh sáng hạ rõ ràng, cửa sổ thấu tiến vào chiếu sáng diệu toàn bộ hàng hiên.

“Ta sẽ không hối hận.” Thu Tử Tân làm mỗi chuyện đều là trải qua bàn bạc cân nhắc sau một hồi quy hoạch tốt, mặc dù thực sự có vài món sự là nàng xúc động hạ làm được, nàng cũng tuyệt đối sẽ không cảm thấy hối hận.

Bởi vì đây là nàng quyết định, nàng tự nhiên là muốn gánh vác sự tình sở mang đến lợi hại được mất.

“Về sau nhận thức tuổi trẻ tiểu hỏa kết hôn nhớ rõ mời ta uống rượu mừng a! Không chuẩn cho ta làm cái gì nghề sĩ ngàm tình yêu!” Người đại lý đốt đốt nói, tiếp theo lại cùng nàng hàn huyên chút bát quái sự, hỏi lại nàng lần sau hỏi nước Mỹ phi cơ hành trình.

Múa ba lê lớp học tiếp cận kết thúc, Tiêu Vũ hủy diệt trên cỏ hãn, nàng quay đầu nhìn phía ngoài cửa sổ, Thu Tử Tân còn ở.

Nàng như cũ đứng ở mới vừa rời vị trí, ôn nhu đôi mắt ánh mắt nhợt nhạt, nàng không như thế nào hoá trang, ngũ quan là trời sinh đẹp, có điểm làm Tiêu Vũ ngây người.

“Tiêu Vũ, còn không có tan học đâu chuyên tâm điểm.” Vũ đạo lão sư từ phương xa bay tới một cái con mắt hình viên đạn, xuất thần Tiêu Vũ bị xấu vừa vặn, nhanh chóng thu hồi ánh mắt cùng lão sư lúng ta lúng túng xin lỗi.

Đứng bên ngoài đầu gì cũng không biết Thu Tử Tân: Chuyên tâm xem tiểu bằng hữu đi học.

Mà qua sau đó không lâu bên trong vũ đạo lão sư liền đi ra, “Vị tiểu thư này.....”

“?” Thu Tử Tân nghe tiếng quay đầu, “Cái gì?”

Chỉ thấy vũ đạo lão sư mặt tối sầm, “Nếu ngươi là muốn tiếp muội muội tan học nói, phiền toái ngươi trước dời bước đến nơi khác.”

“Vì cái gì?” Thu Tử Tân vô tội mà tưởng chính mình phạm vào cái gì sai, không minh bạch phải bị người đuổi?

Vũ đạo lão sư ánh mắt hơi đánh giá nàng, nội tâm tức giận tận trời, tóc bay loạn: Còn không phải bởi vì ngươi quá loá mắt sao! Một đại mỹ nữ đứng ở bên ngoài ngươi có biết hay không ta học viên đều cố xem ngươi! Không nghe ta đi học!

“Bởi vì đâu, chúng ta lớp học không duy trì có gia trưởng vậy xem, sợ là sẽ ảnh hưởng đến tiểu bằng hữu phân tâm.” Đương nhiên vũ đạo lão sư là sẽ không đem nguyên nói ra tới, nàng chỉ có thể tìm cái tương đối phía chính phủ hợp lý lý do qua loa lấy lệ qua đi.

Trong phòng luyện tập học sinh: “Bên ngoài cái kia tử tử hảo hảo xem, là ai tử tử a?” Đương sở hữu học sinh đều bên trái cố hữu mong hỏi bên ngoài tử tử là ai khi, nào đó tiểu bằng hữu ở cười trộm.

“Tiêu Vũ, cái này tử tử còn không phải là vừa rồi tới tìm ngươi cái kia sao?” Vừa mới bị Thu Tử Tân hỏi Tiêu Vũ ở đâu gian phòng luyện tập học sinh bỗng nhiên nhớ tới, chỉ vào Thu Tử Tân đối Tiêu Vũ nói.

Mọi người vừa nghe ánh mắt sôi nổi đầu hướng nàng, “Oa..... Tử tử ngươi thật xinh đẹp.....”

Tiêu Vũ cong lên đôi mắt, phơ ra hai má đáng yêu má lúm đồng tiền.

Nội tâm mừng thầm đến không được.

* * *

Giáo tế mỗi năm một lần tài nghệ thi đấu ở năm gần đây mới vừa sáng lập không lâu, chế độ chia làm một đến năm 3 vì thấp năm tổ, bốn bề giáp giới lớp 6 tấc vì người có tuổi tổ.

Thấp năm tổ ở phía trước thiên đã so xong tái, hiện nay đến phiên người có tuổi tổ học sinh.

Tiêu Vũ ở phía trước mấy năm đều không có báo danh dự thi, năm nay là lần đầu tiên lấy hết can đảm tham gia.

Cũng không phải nói chỉ cần muốn tham gia học sinh báo danh có thể lên đài biểu diễn, bọn họ còn có trải qua một vòng sơ phỏng vấn tuyển chọn sau lại chọn lựa ra đạt tiêu chuẩn học sinh.

Thi đấu làm ở tan học sau buổi chiều, các gia trưởng có thể tiến đến vì chính mình hài tử cố lên cố vũ. Trường học đại lễ đường bãi đầy rất rất nhiều ghế dựa, hàng phía trước bàn ghế là cho bình thẩm lão sư, sau này mới là thính phòng.

Muôn hình muôn vẻ đại thúc đại thẩm ở cao đàm khoáng luận, cho nhau giới thiệu chính mình hài tử có bao nhiêu bổng có bao nhiêu hảo, đợi chút muốn biểu diễn cái gì tiết mục, ở giáo thành tích đứng hàng có bao nhiêu đứng đầu từ từ.

Nhưng có một vị tuổi trẻ nữ nhân, ở tịnh là vang dội giọng trong đám người, hơi chút có vẻ không hợp nhau.

Thu Tử Tân tại đây trường hợp ngồi nghiêm chỉnh, có vẻ quái xấu hổ.....

Ôn Ngữ Tiệp cùng Tiêu tiên sinh bởi vì công vụ muốn vội, cùng thường lui tới giống nhau lần thứ hai vắng hợp đối Tiêu Vũ tới nói quan trọng trường hợp. Nhưng so sánh với dĩ vãng, bọn họ lần này an tâm nhiều, bởi vì bọn họ biết được Thu Tử Tân sẽ đi xem Tiêu Vũ thi đấu.

Bọn họ còn là phi thường tin được Thu Tử Tân nhân phẩm, mà nhà mình nữ nhi cũng phi thường thích nàng, nhiều ít có thể đền bù một chút bọn họ vắng hợp.

Thu Tử Tân vẫn là lần đầu tiên lấy “Gia trưởng” thân phận tham dự loại này hoạt động, nàng có loại vi diệu cảm giác.

Nàng cho rằng đây là Tiêu Vũ trong cuộc đời trọng yếu phi thường thả không thể coi khinh trường hợp, vì thế nàng còn lập lại cân nhắc chính mình hôm nay muốn xuyên cái gì quần áo, tới có vẻ nàng phi thường coi trọng lần này tham dự.

Vì thế, ở mẫn phiến toàn là nhẹ nhàng giản lược đơn điệu áo thun xúng quần đùi trong đám người, nàng một cái ăn mặc nguyên bộ lượng thân định chế hắc tây trang mỹ nữ trở thành toàn trường tiêu điểm.

Tuy rằng bởi vì Thu Tử Tân ăn mặc này bộ quần áo có vẻ khí tràng có điểm nhiếp người mà dẫn tới không có người dám cùng nàng đáp lời, nhưng vẫn là có rất nhiều a di thúc thúc điên cuồng mà hướng nàng phương hướng xem.

Thu Tử Tân mặc danh sinh ra một tia xấu hổ.....

Đại lễ đường an có rất nhiều giá gió to phiến, các góc đều có, Thu Tử Tân vén lên tóc, nàng đoan chính ngũ quan thượng tinh xảo trang dung, nguyên bộ hắc tây trang quần dài khiến cho khí tràng toàn bộ khai hỏa, một cái hung ác ánh mắt liền có thể làm nhân tâm cam tình nguyện quy lạy nàng cũng trở thành thần tử sở dụng.

Nàng ở còn không có tan học trước liền sáng sớm trước tiên đến trường học, ở lễ đường chờ thi đấu mở màn, bởi vậy nàng tránh tới rồi một cái thực tốt vị trí, ở đệ nhất bài ngay trung tâm đối mặt sân khấu chỗ ngồi, lại còn có sẽ không bị bình phẩm đoàn chấn đến.

Khoảng cách thi đấu bắt đầu còn có mười phút tả hữu dự bị thời gian.

Thu Tử Tân mười ngón giao khấu, đặt ở hai chân giao điệp đầu gối, nàng lông mày và lông mi mấp máy, lộ ra một chút chờ đợi thần sắc.

Rất nhỏ cử chỉ nhất có thể nhìn ra một người hàm dưỡng, không thể không nói, Thu Tử Tân đích xác quá bắt mắt. Ở đây người cơ hồ không có một cái là cùng nàng một cấp bậc.

Hơn phân nửa là bởi vì nhan giá trị, tuổi, còn nữa chính là Thu Tử Tân trên người độc hữu khí chất phi thường hiếm thấy.

Nàng tựa như một cái tranh thủy mặc đi ra nữ tử, ngược mắt gian nước ấm lưu đi qua nàng đáy mắt, lộ ra một chút thanh đạm nhu

uyển.

Mặt khác thúc thúc a di xem Thu Tử Tân cùng xem đại minh tinh đường như, một cái mục trùng một cái khẩu ngốc.

Đương Thu Tử Tân ánh mắt ngưng ở trên sân khấu hơi xuất thần khi, nàng bên tai liền truyền đến một cái non nớt thanh âm, “Thu tử tử.”

Nàng nghiêng đầu, ánh mắt tùy theo dừng ở nữ hài trên người.

Tiêu Vũ hôm nay xuyên màu trắng múa ba lê váy, tài chất là băng gạc xoã tung cảm, nàng dáng người tinh tế mềm mại, làn váy hạ là nàng mảnh khảnh hai chân.

Thu Tử Tân dừng một chút, mở miệng, “Ân.....?”

“..... Hôm nay thật xinh đẹp.”

Tiêu Vũ bị khen ngợi đảo có vẻ có điểm thẹn thùng, cúi đầu bản thân xấu hổ xích một phen lại nói: “Thu tử tử, chúng ta vừa mới trừu hảo ký.” Thi đấu lên sân khấu trình tự là từ rút thăm tới quyết định.

“Ân, người trừu đến đệ mấy?” Thu Tử Tân hỏi, duỗi tay mềm nhẹ mà điều chỉnh Tiêu Vũ vật trang sức trên tóc.

Tiêu Vũ trát thanh tú viên đầu, nhĩ chỏ hai bên phát bị mang lên mô phỏng lông chim phát kẹp. Phi thường đáp nàng, có vẻ nàng càng thêm linh khí mười phần.

Tiêu Vũ cũng không biết chính mình trừu đến cái này con số chân chính ý nghĩa có lợi hảo vẫn là không tốt, nàng hơi bĩu môi trực tiếp duỗi tay đưa ra trang giấy làm Thu Tử Tân chính mình xem.

Thu Tử Tân tiếp nhận trang giấy xem xét, “Số 22..... Khá tốt đi.” Tuy rằng có điểm sau, nhưng không đến mức quá kém.

Tiêu Vũ cổ mặt nhụt chí, “Người dự thi toàn bộ liền 22 cái, ta lót đế.....”

Thu Tử Tân nghe vậy phóng mềm đôi mắt, hòa thanh an ủi nàng, “Vậy đừng áp trực lên sân khấu đi. Phim truyền hình không đều là như thế này diễn sao? Thường thường tốt nhất vĩnh viễn là cuối cùng một cái lên sân khấu không phải sao?”

Tiêu Vũ nghe xong Thu Tử Tân lời nói sau dẫu cái miệng nhỏ liền mềm hạ, má lúm đồng tiền chậm rãi một chút một chút rơi vào, dần dần bị tươi cười thay thế mà đi, “Ta đợi chút liền phải đi hậu trường bị tròng, chúng ta thi đấu trong lúc không thể đi ra ngoài.”

“Ta biết, không quan hệ.” Thu Tử Tân đáp, ánh mắt của nàng không cảm mềm âm xuống dưới.

Tiêu Vũ đôi tay bói ở sau người, có điểm then thùng gật gật đầu, nàng cảm thấy Thu tử tử hôm nay ăn mặc hảo long trọng, hảo soái.

“Muốn ôm sao?” Tiêu Vũ đỉnh đầu tâm truyền tới nữ nhân ấm áp tiếng nói.

Tiêu Vũ nháy đôi mắt ngẩng đầu vọng nàng, thủy linh con người trang nghi vấn quang ảnh.

“Thi đấu trước nạp điện.” Thu Tử Tân ngậm ý cười nói. Nàng đã dẫn đầu triều Tiêu Vũ mở ra hai tay.

Tiêu Vũ minh bạch Thu Tử Tân ý tứ sau toàn bộ khuôn mặt nhỏ đều sáng lên, “Muốn!” Nàng xem như nhào vào Thu Tử Tân trong lòng ngực.

Thu Tử Tân tràn ra tươi cười, đón nữ hài tư thế vốn là muốn đem nàng một tay ôm bế lên chính mình trên đùi sườn ngồi, nhưng là ngại với bên cạnh nhìn chăm chăm các nàng biến thái ánh mắt quá nhiều, Thu Tử Tân đành phải đành chỉ ý niệm.

Tiêu Vũ cũng không biết Thu Tử Tân tâm tư, nàng chôn ở Thu Tử Tân trong lòng ngực khi chớp mũi tràn đầy tràn ngập đối phương trên người nhàn nhạt thanh hương vị, nàng rất tò mò này mùi hương là nguyên tự nơi nào phát ra.

Tựa hồ là từ Thu Tử Tân cổ gian lan tràn ra tới mùi hương, nhưng Thu tử tử tựa hồ rất sợ ngựa, hơn nữa trước công chúng, nàng tổng không thể.....

Thu Tử Tân đồng dạng không hiểu được Tiêu Vũ ý tưởng, muốn cho nàng lúc trước cổ vũ, “Ngoan, cố lên, lên đài không cần khẩn trương, ta liền ở dưới đài bồi ngươi.” Nàng vỗ nhẹ Tiêu Vũ bối, chạm được nàng ôn nhu xương bướm,

Tiêu Vũ điểm điểm đầu dựa, Thu Tử Tân đụng vào phảng phát thật sự có thể tạo được trấn an nàng tác dụng, Tiêu Vũ khẩn đề tâm thả lỏng không ít, “Ta đã biết.....” Nàng động tác chậm lại, dần dần buông ra Thu Tử Tân ôm ấp.

Trước khi đi Thu Tử Tân ở nàng bên tai nói: “Ta tin tưởng ngươi.”

Tác giả có lời muốn nói: Ngày mai lại càng một chương.

28.Chapter 28

Người có tuổi tổ tài nghệ biểu diễn sắp bắt đầu, sở hữu người dự thi đều trước tiên ở hậu trường làm chuẩn bị, một ít gia trưởng ở hải tử lâm thượng sân khấu trước dặn dò rất nhiều yêu cầu chú ý hạng mục công việc, ký thác kỳ vọng cao mà nói: “Nhất định phải lấy được một cái hảo thành tích trở về a.”

Bình phẩm đoàn chủ yếu phân chia vì mấy cái lĩnh vực, phân biệt là bảo cường phong, trang phục, sân khấu hiện ra độ cập tổng hợp năng lực. Bởi vì tài nghệ triển lãm cũng không chỉ có chỉ một phân loại, đại bộ phận người dự thi đều lựa chọn ca xướng hoặc là vũ đạo, còn có biểu diễn ma thuật, sáng ý mườì phần, đa dạng chông chất.

Thi đấu đã tiến hành đến phần sau bộ phận, phải biết rằng loại này tái chế kéo dài đến hậu kỳ là sẽ xuất hiện “Thảm mỹ mệt nhọc” thị giác quan cảm, này đối Tiêu Vũ tới nói cũng không có lợi.

Đương có vài danh gia trường đã ở Thu Tử Tân bên cạnh mau ngủ gật khi, người chủ trì rút cuộc báo ra cuối cùng một người người dự thi, “Làm chúng ta cho mời cuối cùng một vị số 22 —— Tiêu Vũ, nàng muốn mang đến biểu diễn hạng mục là múa ba lê.”

Thu Tử Tân kỳ thật cũng ngồi đến cái mông có điểm ma, nhưng nàng vừa nghe đến Tiêu Vũ tên tức khắc liền tỉnh thần lên. Hiện trường lập tức phản ứng lại đây vỗ tay chính là nàng, so ở đây bất luận cái gì một người đều phải phấn khởi tâm tình.

“Rút cuộc, cái này nhảy xong thi đấu liền kết thúc, nhưng mệt chết ta.” Thu Tử Tân phía sau một cái gia trường ngáp không chút để ý mà nói.

Thu Tử Tân liếc mắt nhìn hấn, nàng không để bụng những người khác khinh miệt cái nhìn, chỉ cần nàng chính mình trong lòng mình bạch nàng tiểu bằng hữu có bao nhiêu xuất sắc là đủ rồi.

Dư lại liền chờ bọn họ bị vả mặt.

Dự bị lên đài Tiêu Vũ tháo xuống mang ở trên cổ tay “Bình an bao” lắc tay, yên lặng cầu nguyện hy vọng chính mình chờ lát nữa biểu diễn sẽ không làm lỗi.

Tiêu Vũ đi ở bậc thang, ly mặt bàn càng ngày càng gần. Nàng lòng đang vỗ tay trung một chút một chút yên ổn xuống dưới, đương nàng lại lần nữa nâng lên đôi mắt khi, mắt như hồ thu trong ánh mắt trang có một khác phó tự tin, trầm ổn.

Bình thẩm đoàn lật xem □□, liên tiếp xem hạ hai mươi mấy người học sinh cũng là muốn hao phí thật lớn tinh lực, bình thẩm đoàn cho rằng hàng đầu biểu diễn giả có mấy cái là rất ưu tú, cơ hồ đều đã định ra trong lòng tiền tam.

Chưởng quản sân khấu hiện ra độ lão sư ở đền cho điểm biểu, sân khấu thượng thông thả mà vang lên ôn nhu giai điệu. Bình thẩm đoàn tuy rằng biết Tiêu Vũ là ưu tú sinh, nhưng không thấy quá nàng lên đài biểu diễn, đồng dạng không ôm bao lớn hứng thú,

thẳng đến bọn họ vô tình mà ngẩng đầu ngắm liếc mắt một cái nữ hài biểu hiện sau.

Liên không còn có dòi đi ánh mắt.

Sân khấu ánh đèn chiếu vào nữ hài tinh xảo dáng người thượng, nàng bày ra mở màn động tác, nhón mũi chân ngửa đầu, ánh mắt dừng ở mờ mịt phía dưới.

Âm nhạc ngay từ đầu, khí chất của nàng liên không giống nhau, nàng không phải cái kia ở sân khấu hạ thích cùng Thu Tử Tân làm nũng muốn ôm một cái tiểu nữ hài, không phải cái kia nói chuyện dễ dàng then thùng tiểu bí đao.

Nàng là một cái vũ giả, không hơn.

Vũ giả thân phận, chính là khuyh tâm đi đem chính mình tưởng biểu đạt toàn bộ đều ở vũ đạo truyền lại ra tới, mà Tiêu Vũ điểm này làm được phi thường bổng.

Thân thể của nàng đường cong nhu mỹ lưu sướt, vũ đạo động tác sạch sẽ lưu loát, không ướt át bản thủ, lực độ dẫn đo đến gãi đúng chỗ ngứa.

Thu Tử Tân cầm di động cấp Tiêu Vũ quay video, ánh mắt của nàng chuyên chú mà nhìn chăm chăm màn hình nữ hài, hơi hơi sửng sốt.

Ăn mặc hắc tây trang nữ nhân chậm rãi buông di động, sắc mặt hàm trệ mà ngẩng đầu.

Tiểu nữ hài uyển chuyển dáng người ăn ý mà phối hợp âm nhạc hướng đi, giờ tay nhấc chân gian chỉ cần dừng hình ảnh ấn xuống màn trập đó là một bộ poster.

Tiêu Vũ ăn mặc màu trắng váy lụa, hai căn tuyết trắng lông chim dừng ở nàng gần sát bên tai thượng tóc đẹp trung, nàng trắng nõn khuôn mặt nhỏ làn da bóng loáng tinh tế, lộ ra tuổi trẻ tinh thần phần chân.

Vũ đạo nơi nào đó động tác là Tiêu Vũ nghiêng thân mình đi phía trước khuynh, tú xoắn đôi tay sườn ở sau người, làm ra cánh đong đưa biên độ.

Một màn này làm bình phẩm đoàn nổi da gà.

Tựa như thiên nga quang mang, quay chung quanh ở nàng quanh thân,

Chỉ cần mũi chân khẽ hôn mặt đất, nó liền có thể giương cánh bay lượn, ôm trời xanh.

Thu Tử Tân trong óc tự nhiên hiện ra vệt con xấu xí lệt xác cả ngày ngỗng ảnh ngược, nàng phát hiện bên cạnh thúc thúc a di nhóm bỗng nhiên tất cả đều tinh thần lên, “Cái này tiểu muội muội có thể a.....”

Kết cục động tác, Tiêu Vũ ở mặt bàn thượng bước nhanh du tẩu, theo sau bay lên không nhảy lên, hai chân mở ra gian có thể đạt tới bình tuyến, là tiêu chuẩn không trung giạng thẳng chân.

Bình phẩm đoàn bị kinh tới rồi, ở Tiêu Vũ tràn ra tươi cười khom lưng trí tạ sau trực tiếp vỗ tay trầm trồ khen ngợi, “Rất tuyệt biểu diễn!”

“Tán a.” Là ai nói vị này tiểu bằng hữu chạy bộ sẽ cùng tay cùng chân, khiêu vũ khi hoàn toàn không có a.”

Theo sau Thu Tử Tân liên tiếp nghe được bên cạnh trưởng bồi viên cuồng khen Tiêu Vũ, “Cuối cùng kia một chút cũng quá lợi hại đi.....”

“Về sau ta cũng muốn làm ta hài tử học ba lê.....”

Ngồi ở Thu Tử Tân bên cạnh a di rất cuộc nhện không được cùng nàng nói: “Đó là người muội muội đi, tiểu cô nương cũng thật khó lường.” Đem tính kỹ thuật động tác hoàn thành là dễ dàng, nhưng muốn hoàn thành đến xinh đẹp đã có thể khó khăn.

Thu Tử Tân nghe thấy những người khác ở Tiêu Vũ biểu diễn xong sau đều thuận một sắc mà khen nàng biểu hiện, cũng đi theo vì nàng cảm thấy kiêu ngạo tự hào, khóe miệng nhếch lên tiểu độ cung.

Biểu diễn xong sau Tiêu Vũ hưng phấn mà chạy về Thu Tử Tân bên người, hai má má lúm đồng tiền đựng đầy điểm then thùng, nhưng vẫn là chờ mong hỏi xuất khẩu, “Thu tử tử, ta vừa rồi biểu diễn đến thế nào!”

“Rất tuyệt.” Thu Tử Tân phát ra từ phé phủ mà nói, nàng phát hiện nguyên lai cái này tiểu gia hỏa còn có một khác mặt, thật sự là kinh diễm đến nàng.

Toàn bộ người dự thi biểu diễn xong sau kế tiếp chính là phải chờ đợi hiện trường cộng lại các vị bình thẩm lão sư cho học sinh điểm, cùng ngày công bố thành tích.

Chờ đợi kết quả công bố trong lúc, Thu Tử Tân mang Tiêu Vũ đi thượng tranh WC, theo sau lại đi vòng vèo trở về, lễ đường ngòi mặt khác các bạn học gia trưởng, nhìn ra được bọn họ cùng hài tử gian hồ động tương đương thân mật.

Tiêu Vũ trông thấy khi không nói thêm gì, bỗng nhiên trầm mặc bại lộ nàng tâm tư. Nàng cúi đầu, xem chính mình gót chân nhỏ từng bước một đạp lên phủ kín gạch trên mặt đất.

Nàng lại như thế nào hiểu chuyện, cũng bất quá chính là một cái mười tuổi đại hài tử, lại như thế nào sẽ không tưởng niệm cha mẹ đâu, thấy mặt khác đồng học tan học đều có ba ba mẹ mẹ tới đón đưa, nàng chỉ có thể ngơ ngác mà đứng ở trường học bên xe buýt trạm.

Trông mòn con mắt mà nhìn dòng người đi qua, bên tai nghe:

“Tiểu trà, hôm nay khảo thí khảo đến thế nào?”

“Thực xin lỗi..... Ta lần này đã thực dụng công, chỉ kém một chút ta là có thể đạt tiêu chuẩn..... Ta lần sau nhất định sẽ.....”

“Không quan hệ, kỳ thật ba ba cảm thấy thành tích không phải tệ nhất, người có thiệt tình nỗ lực quá liền hảo. Đi, ba ba mua cái kem khen thưởng bảo bối.”

“Thật vậy chẳng! Ba ba đối ta tốt nhất!”

—

“Ta tin tưởng người.”

Thu Tử Tân đang nói những lời này thời điểm, ánh mắt phi thường ôn nhu, Tiêu Vũ tâm tựa hồ đều có thể hòa tan ở trong đó.

Tiêu Vũ ở trên chỗ ngồi tiểu độ mà hoảng chân, nàng nghiêng đầu đi vọng Thu Tử Tân, nàng không nghĩ tới Thu Tử Tân hôm nay thế nhưng hóa phi thường thanh lệ trang, thậm chí còn xuyên bộ âu phục tiến đến.

Này liền tỏ vẻ đối phương thực để ý cùng coi trọng tham dự chính mình lần này thi đấu.

Bởi vì Thu tử tử hoàn toàn là một cái không yêu hoá trang người, Tiêu Vũ tuyệt đại bộ phận thấy nàng khi, Thu Tử Tân đều ở dùng tố nhan gặp người.

Tiêu Vũ ánh mắt thật sự nhìn chăm chăm đến nàng lâu lắm, Thu Tử Tân quay đầu tới, “Nhìn cái gì đâu? Ta trên mặt là có dư đồ vật sao?”

Nàng duỗi tay đi điểm Tiêu Vũ tiểu xảo chớp mũi, chọc đến nàng thẹn thùng mà rụt rụt bả vai.

Tiêu Vũ xoa xoa gương mặt, “Thu tử tử hôm nay ăn mặc hảo soái.....” Nàng ở dùng nãi âm khen người.

“Vì xứng chúng ta hôm nay mỹ lệ nhất tiểu công chúa sao.” Thu Tử Tân phản khen hồi nàng, khoe mắt tràn ra một tia ý cười.

Tiêu Vũ cong con mắt, cười tủm tỉm.

Kia Thu tử tử chính là soái khí vương tử nha.

Bất luận kẻ nào đều so ra kém nàng cái loại này.

Toàn bộ tuyển thủ biểu hiện đánh giá đô thống kế hảo sau, người chủ trì bắt đầu chuẩn bị công bố đoạt giải giả danh sách.

Đầu tiên là an ủi thường, ban phát cho một cái biểu diễn ca xướng học sinh.

Phía dưới hoan hô một mảnh, đoạt giải vị kia nam hài lên đài lãnh thường, cùng người chủ trì bắt tay đồng thời, nhiếp ảnh gia nhanh chóng ấn xuống màn trập bảo tồn tốt đẹp giờ phút này.

Tiêu Vũ tâm dẫn theo, nàng si ngốc mà nhìn phía sân khấu, con người lộ ra chờ đợi lưu quang, nàng cắn cắn môi, tim đập trộm bang bang mà khẩn trương.

Thu Tử Tân cũng ở vì nàng khẩn trương, tú khí ánh mắt hơi ninh, nàng nắm chặt Tiêu Vũ tay, không quên cổ vũ nàng nói: “Người làm được rất tuyệt, chờ một chút, sẽ có người thứ tự.”

Thẳng đến báo danh huy chương đồng tuyển thủ khi, đều còn chưa xuất hiện Tiêu Vũ tên, Tiêu Vũ không bị dặt một cái tay khác ở lặng lẽ moi ghế dựa ven.

Cuối cùng kết quả là, Tiêu Vũ được á quân.

Đương Thu Tử Tân nghe được người chủ trì niệm ra Tiêu Vũ tên khi, nàng đuôi lông mày tính cả ánh mắt cùng nhau sáng lên tới, nàng nắm Tiêu Vũ tay, tựa hồ so nàng còn vui vẻ nói: “Là người!”

Tiêu Vũ cắn môi quay đầu đi vọng Thu Tử Tân, dậm tiến đối phương miệng cười, nàng mềm lòng mềm, còn có điểm ngốc ngốc liền chạy

thượng sân khấu.

Nhiếp ảnh gia ở vì nàng chụp ảnh, cầm giấy khen Tiêu Vũ có điểm góc lại có điểm ngoan, ánh mắt của nàng vừa chuyển, thấy chỗ ngồi Thu Tử Tân.

Thu Tử Tân chính không ngừng mà vì nàng tiểu bằng hữu vỗ tay, trên mặt là rõ ràng vui sướng cùng kiêu ngạo.

Thu Tử Tân cười.

Cho nên Tiêu Vũ cũng cười.

“Răng rắc” “Răng rắc” tiếng chụp hình, ký lục hạ nàng nhân sinh nào đó cao quang đoạn ngắn.

Tiêu Vũ dẫm lên nhẹ nhàng nện bước vội vàng mà chạy xuống sân khấu, Thu Tử Tân đứng lên kéo một thân hắc tây trang đi lên nghênh đi, Tiêu Vũ còn không có hạ xong bậc thang Thu Tử Tân liền đem nàng bế lên tới.

Tiểu nữ hài thân mình tinh tế nhỏ xinh, chạy tới thời điểm giống một con hoạt bát thiên nga trắng triều nàng nhảy nhót mà phóng qua tới.

Theo hai người hoan hô, liền Thu Tử Tân chính mình cũng không có ý thức được, nàng khi đó ánh mắt thật sự bực vô hạn sùng nịch, trong đó còn bao hàm tràn đầy kiêu ngạo.

“Nhà của chúng ta Tiêu Vũ chính là bồng, cầm tốt như vậy thành tích!” Thu Tử Tân ở nàng bên tai nói, tiếng nói diễm mỹ đến có thể hòa tan người. Nàng thật sự phi thường thế Tiêu Vũ cảm thấy vui vẻ, nhu mỹ đôi mắt cong cong, bên miệng ý cười tùy ý nở rộ.

Tiêu Vũ kỳ thật bị khen đến có điểm ngượng ngùng, tuy rằng trong lòng còn tưởng lại nghe Thu tử tử nhiều khen ngợi nàng, nhưng chính là thẹn thùng thật sự, mặt đỏ tai hồng khuôn mặt nhỏ đều sắp vùi vào Thu Tử Tân cổ.

Thu Tử Tân biết tiểu bằng hữu ở thẹn thùng, cố ý khoe miệng ngậm cười trên đũa vàng, muốn chọc nàng lê oa.

Nói thật, các nàng hành động thật giống như so được đệ nhất còn muốn cao hứng, vui sướng, hạnh phúc.

Không biết người còn tưởng rằng là các nàng được quán quân.

Thi đấu sau khi kết thúc, Tiêu Vũ tâm tình giống bị đổ nước đường giống nhau, ngọt ngào vui vẻ cực kỳ, đi ở hồi xe trên đường khi thậm chí có thể mừng rỡ hừ ra ca dao.

Thu Tử Tân nắm tay nàng, tiểu nữ hài cầm thuộc về chính mình tiểu cúp đều phải nhạc hồng rồi, nắm tay nhỏ không ngừng lay động.

Đây là “Cái thứ nhất” thuộc về nàng chính mình vinh dự.

Trừ bỏ học thuật ngoại cái thứ nhất.

Thu tử tử vẫn là nhân chứng!

Thu Tử Tân cúi đầu vọng tiểu nữ hài, nàng tính trẻ con ngũ quan dưới ánh nắng chiếu rọi xuống tràn ngập nhìn một cái không sót gì ngây thơ hồn nhiên.

Chóp mũi hơi thấm ra mồ hôi mỏng, tự nhiên phấn nộn đỏ môi, toàn thân đều ở tản ra tự nhiên linh động xinh đẹp.

Đây là 10 tuổi khi Tiêu Vũ.

Tác giả có lời muốn nói: Lần sau đổi mới ở: Thứ năm (11 hào)

29.Chapter 29

Trở lại trên xe sau, Thu Tử Tân chuẩn bị tái Tiêu Vũ hỏi Tiêu Trạch, tài xế nguyên bản hỏi muốn hay không tới tái đưa, nhưng Thu Tử

Tân nói không cần, dù sao là thuận tiện, nàng có thể tái Tiêu Vũ trở về.

Tiêu Trạch trong nhà người hầu đều hiểu biết Thu Tử Tân nhân phẩm, cũng không có cái gì có thể lo lắng, hơn nữa bọn họ còn phát hiện nhà mình tiểu thư kỳ thật thực thích cái này đại tỷ tỷ.

Ở bên trong xe Thu Tử Tân khai tiểu độ điều hòa, gió lạnh dần dần phát tán mở ra, đuổi đi bên ngoài nhiệt ý.

Tiêu Vũ ôm tiểu cúp ngồi ở xe vị thượng, đai an toàn hệ khoảng cách thỏa đáng, sẽ không quá cao mà lạc đến nàng.

Tiêu Vũ giờ phút này chính chuyên chú mà thưởng thức chính mình tiểu cúp, trong mắt tràn ra một chút vui sướng duyệt sắc, nàng lòng bàn tay nhẹ nhàng xẹt qua cúp ven.

Thu Tử Tân chính lái xe hồi Tiêu Trạch trên đường, hiện tại thời gian đoạn đã tiếp cận thái dương xuống núi, nàng đem xa tiền che nắng bản điều chỉnh xuống dưới, phòng ngừa ánh mặt trời quá mức chói mắt ảnh hưởng đến nàng tầm mắt.

Nàng tìm không thấy nàng kính râm.

Các nàng gặp gỡ tan tầm cao phong kỳ, toàn bộ con đường phi thường bế tắc, giao thông dưới đèn ngựa xe như nước bài đến tràn đầy.

Mênh mông vô bờ đuôi xe, phẳng phát bị thời gian mệnh lệnh muốn đông lại đèn đỏ.....

Tiêu Vũ cổ cổ mặt, nghiêng đầu đi vọng bên ngoài quanh mình cảnh sắc.

Thu Tử Tân kia hướng cửa kính ngoại là mấy tòa nhà lớn, ô vuông trúc kiến thành cao lầu chồng lên đi lên, từ phía dưới nhìn lên đi dường như cao ốc đã tới phía chân trời, bao phủ ở trong mây.

Tiêu Vũ lại thu hồi ánh mắt nhìn phía bên phải ngoài cửa sổ cảnh sắc, là đám người tương đối dày đặc đường phố, còn có rất nhiều phố cửa hàng, như là trang hoàng thời thượng trang phục cửa hàng, tiệm cắt tóc, tiệm trà sữa, cùng tiệm lẩu.....

Nàng cảm thấy man mới mẻ độc đáo, nàng chưa từng có đi qua tiệm cắt tóc.....

Nếu ngày thường yêu cầu cắt tóc Ôn Ngữ Tiệp cũng là sẽ thỉnh cố định thợ cắt tóc tới cửa cho nàng hộ lý tóc.

Trên cơ bản, nếu không phải tất yếu nói, Tiêu Vũ cũng không như thế nào ra cửa.

Nàng xuyên thấu qua nho nhỏ cửa sổ xe, tới xem này đại đại thế giới.

Một chút thiên màu cam lây dính thượng mềm mại đám mây, những cái đó nhan sắc giống màu nước ướt họa pháp giống nhau, theo thời gian đem thuốc nhuộm dần dần khuếch tán mở ra.

Thái dương chuẩn bị tan tằm.

Ánh trăng tỷ tỷ tình ngũ sao?

Tiêu Vũ nhìn đi ở trên đường phố đi làm tộc, bọn họ ăn mặc chính quy chế phục, một tay dẫn theo công sự bao, một cái tay khác cầm di động, biên xem di động biên đi đường.

Nàng không hiểu biết đại nhân bất đồng chức nghiệp sinh hoạt, thực tự nhiên liền đem Thu Tử Tân đại nhập đến bọn họ trên người, nhưng suy nghĩ một chút lại không đúng lắm, Thu tỷ tỷ hẳn là theo chân bọn họ không giống nhau.

Dòng xe cộ thông thả di động.

“Thu tỷ tỷ là thật sự muốn đi làm ca sĩ sao?” Nàng bỗng nhiên toát ra như vậy một câu.

Thu Tử Tân chính chuyên tâm mà lái xe, nghe được Tiêu Vũ hỏi chuyện suy tư mấy phen sau đáp: “Xem như đi, nhìn xem chính mình thích không thích hợp ở phương diện này phát triển.”

Đi vào đại chúng tầm nhìn, cũng là hiện tại nàng cần thiết trải qua, học âm nhạc chuyên nghiệp nếu lựa chọn đi vào này một hàng, tự nhiên là muốn mình bạch chính mình định vị.

Này ngăn ngừa mấy năm qua cũng làm nàng tư tưởng thượng có nhất định thay đổi. Nếu là muốn lấy được thành công, này trên đường liền nhất định muốn dứt bỏ rút bộ phận tay nải.

Tiêu Vũ nghe được Thu Tử Tân hồi đáp sau mấy không thể tra mà gục xuống hạ đầu nhỏ, trong ánh mắt lược có hạ xuống.

Nhưng Thu Tử Tân suy nghĩ còn ngưng lại ở công sự thượng, không có chú ý tới nàng tiểu cảm xúc, tựa hồ cách đã lâu, ở các nàng nghênh đón cái thứ ba đèn xanh đèn đỏ khi, Tiêu Vũ lại lần thứ hai nhin không được mở miệng hỏi nàng.

Nói chuyện thanh âm còn có điểm rầu rĩ, “Kia Thu tử tử là muốn vẫn luôn đãi ở nước ngoài sao? Người có phải hay không thực mau lại phải đi về? Người chừng nào thì mới có thể lại trở về đâu?”

Thu Tử Tân không nghĩ tới cái này tiểu bằng hữu bỗng nhiên hướng nàng tung ra liên tiếp vấn đề, nàng còn ở tự hỏi hử là trả lời trước cái nào vấn đề, Tiêu Vũ bởi vì không nghe được hồi đáp càng buồn bực.

“Ta muốn gặp người..... Thường xuyên.....” Tiêu Vũ chu lên cái miệng nhỏ tới biểu đạt không vui, vốn dĩ khả khả ái ái khuôn mặt đều cấp tế thành bánh bao thịt.

Đèn đỏ vừa lúc ở giờ phút này cản lại xe hơi chạy, Thu Tử Tân nhìn nữ hài đáng thương vô cùng khiêu nại, rốt cuộc nhin không được tiến lên néo nàng khuôn mặt nhỏ.

Ngữ thái kệp bất đắc dĩ lại cứng chiều ngữ khí, “Người a.....”

Tiêu Vũ gương mặt bị Thu Tử Tân néo, nhưng Thu Tử Tân lực độ kỳ thật không lớn, cũng không đau. Nàng vô tội hai mắt chỉ có thể chớp nha chớp mà nhìn Thu Tử Tân.

“Như thế nào như vậy ái nói buồn nôn nói nha.....”

Cái này tiểu bằng hữu, toàn là sẽ nói chút lời ngon tiếng ngọt thảo chính mình niềm vui!

Cũng không biết là với ai học!

Thu Tử Tân ánh mắt dò đi một giây lại lần thứ hai trở lại Tiêu Vũ trên mặt, nàng gợi lên khóe mắt, môi duyên tiếp cười.

“Ta có rảnh nhất định sẽ trở về xem ngươi cái này nhóc con!”

* * *

Sáng sớm 6 giờ nhiều sân bay độ ẩm đặc biệt thấp, điều hòa lạnh lòng mà thổi, cửa kính thượng đều nổi lên tầng mênh mông sương mù hơi.

Một vị tiểu nam hài hướng tới cửa kính a khí, dùng ngón tay vẽ một cái gương mặt tươi cười, ở nhìn thấy chính mình vừa lòng họa tác sau tràn ra một mặt cười.

Xuyên thấu qua tầng lớn cửa kính có thể thấy, ngừng ở sân bay chỗ phi cơ tĩnh chờ tiếp theo phi cơ chuyển hành khách. Thái dương từ nguyên bản phi cơ cánh hạ chậm rãi bay lên, ánh sáng ở tiểu nam hài trên mặt dần dần dò đi.

“Tiểu Tân, uống điểm cái gì?” Phó Mỹ Tuyên hỏi.

Thu Tử Tân đem hành lý xe đẩy dọn xong ngừng ở một bên, nghe thấy Phó Mỹ Tuyên hỏi chuyện sau ngược mắt, đáp: “Một ly Latte đi.”

Phó Mỹ Tuyên gật đầu, quay mặt đi hướng Tạ Khả Toàn, ý cười xinh đẹp, “Khả Toàn đâu? Cùng thường lui tới giống nhau.”

Tạ Khả Toàn nhấp ý cười cùng nàng đối diện.

Này đại khái chính là hai người lẫn nhau trong lòng hiểu rõ mà không nói ra ẩn ý, đáy lòng sớm đã thật sâu khắc hoạ hạ đối phương yêu thích.

Phó Mỹ Tuyên hỏi xong sau liền tiến đến điểm bữa sáng, Thu Tử Tân cùng Tạ Khả Toàn chọn lựa trưng tới gần bên cửa sổ bốn người bàn mặt sau đối diện ngồi xuống.

Thu Tử Tân hôm nay liền phải rời đi đường về, Phó Mỹ Tuyên cập Tạ Khả Toàn còn lại là tiến đến vì nàng đưa cơ làm cáo biệt.

Phi cơ trước khi đi các nàng quyết định cộng đồng ăn một lần đơn giản bữa sáng.

Thu Tử Tân cơ bản không thể nào ăn bữa sáng, cho nên nàng chỉ cần một ly Latte.

Nhưng Phó Mỹ Tuyên như thế nào sẽ cho phép nàng có loại này không khỏe mạnh ẩm thực thói quen, lập tức cho nàng liên tiếp oanh tạc, “Thu Tiểu Tân, người không ăn bữa sáng có biết hay không hậu quả nhiều nghiêm trọng! Người có phải hay không tưởng dạ dày đau? Có phải hay không tưởng biến béo? Có phải hay không tưởng đầu trọc?”

Thu Tử Tân: “???” Như thế nào càng xấu càng thái quá???

Vì thế nàng cuối cùng bị bắt ăn hai mảnh bánh mì nướng, mặt chính là blueberry mút trái cây.

Tạ Khả Toàn cùng Phó Mỹ Tuyên hai người cộng ăn một chén tinh đốm cháo cá lát, các nàng bắt đầu nói chuyện phiếm lên, đơn giản chính là nói tương lai quy hoạch, cùng ngày gần đây sinh hoạt tới nay gặp được thú sự.

Phó Mỹ Tuyên hỏi đến Thu Tử Tân tương lai phát triển xu thế.

Thu Tử Tân: “Ân, lần này trở về chính là thêm hiệp ước gia nhập tân công ty. Sắp tới phát triển nói, còn phải xem công ty như thế nào an bài.”

Phó Mỹ Tuyên bẹp miệng, “Người cũng quá nhẫn tâm, một thêm liền thêm đã nhiều năm, lại muốn ở nước ngoài phát triển lưu lại Dương nữ sĩ một người.”

“Người liền sẽ không luyến tiếc nơi này sao? Chẳng lẽ liền không có người lưu niệm người sao?”

Thu Tử Tân quấy cái ly kéo hoa, mặt mày buông xuống, hàng mi dài hơi lóe.

Luận luyến tiếc nói, nàng rời đi gia số lần đã đếm không hết, nàng cũng thử qua trường kỳ sinh hoạt ở nước ngoài, tuy rằng ngẫu nhiên vẫn là sẽ nhớ nhà, nhưng..... Nay đó đều không đủ để ngăn cản nàng bước ra bước chân chạy về phía quang minh tiền đồ.

Lưu niệm người.....

“Dương nữ sĩ đi, nhiều ít vẫn là sẽ nhớ mong nàng. Nhưng ta cũng biết, có lẽ nàng bên người đã xuất hiện một cái có thể chiếu cố nàng người. Ta cũng tin tưởng Dương nữ sĩ, nàng là phi thường kiên nghị nữ tính.” Thu Tử Tân ôn cười.

Ánh mắt của nàng hơi hoảng, như là nghĩ đến cái gì mặt khác, khóe môi hơi hơi thượng kiều một chút. Nhưng nàng không có cho thấy ra tới, “Dư lại.....”

“Liền yêu cầu thời gian tới đây ma.....”

“..... Tiếp theo tương ngộ.”

Ăn xong bữa sáng sau Thu Tử Tân chuyến bay cũng không sai biệt lắm chuẩn bị tiến chờ cơ thất, Phó Mỹ Tuyên cùng Tạ Khả Toàn đứng ở hải quan bên ngoài cùng Thu Tử Tân từ biệt.

Tầm nhìn, cái kia thân xuyên mũ sam, phối hợp màu trắng quần dài yếu điệu nữ nhân, kéo một cái màu đen rương hành lý, khí chất trầm ổn mà bước ra nện bước, nghênh ngang mà đi.

Đón đưa xong Thu Tử Tân Phó Mỹ Tuyên nghiêng người ôm Tạ Khả Toàn sưởi ấm, “Đại buổi sáng vất vả người, làm người bồi ta cùng nhau tới đưa cơ. Hôm nay chủ nhật, bổn hản là làm người ngủ nhiều điểm.”

Tạ Khả Toàn hơi híp mắt, đôi mắt phóng nhu tự nhiên mà dựa tiến Phó Mỹ Tuyên trong lòng ngực, “Vậy người ngấm lại như thế nào hảo hảo bồi thường ta đi.”

Phó Mỹ Tuyên cúi người đi nghe Tạ Khả Toàn phát hương, nàng ý cười gia tăng, “Như thế nào bồi thường? Trở lại trên xe tới cái sáng sớm vận động sao?”

Tạ Khả Toàn giận nàng liếc mắt một cái, “Tưởng cái gì đâu.”

“Người mới tưởng cái gì đâu, ta chỉ vận động lại không phải cái kia!”

“Đó là cái nào? Bóng rổ cầu lông vẫn là bóng đá?”

“Tóm lại không phải người tưởng cái kia!”

Hai người liền như vậy người một lời ta một ngữ mà đấu võ mồm đùa giỡn mà đi đến dừng xe vị.

Các nàng xe ngừng ở tương đối hẻo lánh sau bãi đỗ xe, cũng bởi vì thời gian quan hệ quanh thân đều không có chiếc xe cùng bóng người lui tới.

Xe động cơ mở ra.

“Khả Toàn, chúng ta nhận thức đã bao lâu?” Phó Mỹ Tuyên quay đầu hỏi nàng, hốc mắt hơi hãm, ánh mắt thâm tình chân thành.

“Đại khái có mười năm đi.....” Tạ Khả Toàn ngược mắt vọng Phó Mỹ Tuyên, nàng cùng Phó Mỹ Tuyên rất sớm liền nhận thức, ở tình đậu

sơ khai tuổi tác gặp gỡ lẫn nhau, từ đây rút cuộc dây dưa không rõ.

“Người còn nhớ rõ chúng ta lần đầu tiên gặp mặt cảnh tượng sao?” Phó Mỹ Tuyên thanh âm dịu dàng, mang theo điểm nhiệt ý chậm rãi điểm thượng Tạ Khả Toàn da thịt.

“Ta nhớ rõ..... Ngay lúc đó ta rõ ràng đang xem giáo nội bóng rổ thi đấu, trên đường liền vô duyên vô cớ bị người nào đó bay tới cầu cấp tạt đến.....” Tạ Khả Toàn nhớ tới chuyện cũ không khỏi cười khẽ.

“Chúng ta tương ngộ thật như là khuôn sáo cũ Tiểu Thuyết tình tiết.....” Tạ Khả Toàn khóe miệng mỉm cười, nàng hơi quay đầu đi, đón ý nói hòa Phó Mỹ Tuyên.

Phó Mỹ Tuyên cánh môi thực mềm mại, hôn qua địa phương đều sẽ trở nên lại ướt lại hoạt.

“Lúc ấy ta thật không phải cố ý, chỉ là vừa vặn nhìn đến ở cho chúng ta đội cổ lên người.....”

“Chờ ta phục hồi tinh thần lại, cũng đã.....” Phó Mỹ Tuyên nhắm mắt lại đi hưởng thụ Tạ Khả Toàn từ da thịt lộ ra tới mùi thơm của cơ thể.

Tạ Khả Toàn nhin không được kêu rên một tiếng, thân mình có điểm mềm.

“Ta hoài nghi người là ghen ghét ta mỹ mạo..... Mới có thể đem cầu..... Ân.....” Tạ Khả Toàn cảm giác xương quai xanh chỗ bị lạc hạ ám áp phẫn hồng ấn ký.

“Đúng rồi, ta không chỉ là ghen ghét mỹ mạo của người, ta còn thèm người.....” Phó Mỹ Tuyên chuyển đi hôn nàng bên tai.

Chọc đến nàng tê dại một trận.

“Mỹ Tuyên..... Không cần tiếp tục..... Ta có điểm chịu không nổi.....”

Phó Mỹ Tuyên lướt qua không đầy, cong hồ ly mắt hỏi nàng, “Không phải đều nói tốt muốn sáng sớm vận động sao?”

“..... Không thể cãi lời ta.”

Thoải mái thanh tân thái dương dần dần triển lộ toàn cảnh, đem ánh mặt trời khuyh tưới xuống thế giới mỗi một góc.

Dự chấn quá xe biên trên đường, ánh từ cửa sổ xe đảo ra hai cái triền miên bóng dáng.

Giọt nước dần dần từ vòi nước chảy ra, theo đỉnh núi đã đến, nước chảy thông thả mà chảy xuôi quá Phó Mỹ Tuyên lòng bàn tay.

Đó là Tạ Khả Toàn run rẩy sau lưu lại ấm áp.

—

“Đem quần áo mặc tốt, hôm nay có cái gì hành trình an bài sao? Ta bồi người cùng đi được không?” Phó Mỹ Tuyên cầm ướt khăn giấy sát ngón tay, lau khô sau ôn nhu hỏi Tạ Khả Toàn, thuận tiện vì nàng khẩu hảo cổ áo.

“Ân.....” Tạ Khả Toàn trầm mặc xuống dưới, có điểm thất thần, cúi đầu nhìn về phía chính mình đại | giữa hai chân.

Phó Mỹ Tuyên chú ý tới nàng trối chặt mày, “Làm sao vậy? Không thoải mái?”

“Ân..... Cảm giác quần quần dán không thoải mái.....” Tạ Khả Toàn lộ ra ảo não biểu tình.

Phó Mỹ Tuyên nghe vậy lập tức đứng dậy đi ghế sau ô vuông lấy ra dùng một lần quần nhung, “Trước lấy cái này đi đổi đi, là người kích cỡ.”

Tạ Khả Toàn tiếp nhận Phó Mỹ Tuyên đưa qua quần nhung, một mặt cắt vào bao bao chuẩn bị xuống xe đi toilet đổi mới, một mặt không

thể tưởng tượng mà nói: “Người trong xe như thế nào sẽ có cái này?”

“Không phải là cùng khác nữ sinh dùng quá lưu lại đi?” Tạ Khả Toàn hơi híp mắt.

Phó Mỹ Tuyên bắt đắ dĩ mà cười, “Đồ ngốc, nhìn không ra tới là ta đã sớm vì người chuẩn bị tốt sao? Số đo là của người, đóng gói liền hủy đi cũng chưa hủy đi quá.”

“Tốt nhất là, hừ.” Tạ Khả Toàn muộn thanh nói.

Phó Mỹ Tuyên chống thân mình dựa vào điều khiển vị thượng, lược có lười biếng nói: “Muốn ta bồi người cùng nhau đi vào sao?”

Tạ Khả Toàn: “Không cần, ta thực mau trở về tới.” Nói xong liền vội vàng rời đi.

Ngay cả di động cũng quên lấy, lưu tại trên xe.

Phó Mỹ Tuyên còn ở kiểm tra trong xe chỉ | bộ tồn số lượng lớn không đủ đủ khi, bỗng nhiên nghe được di động hai tiếng chấn âm.

Là Tạ Khả Toàn di động truyền đến.

Phó Mỹ Tuyên cúi đầu cầm lấy di động vừa thấy.

Khóa bình thượng biểu hiện một cái không biết liên hệ người dãy số, phát chính là hai điều tin nhắn.

【 chào buổi sáng, Khả Toàn, rời giường sao? 】

【 ăn bữa sáng sao? 】

Phó Mỹ Tuyên ánh mắt hơi ngưng, đáy lòng toát ra nghi vấn, “Ai?”

Nàng muốn giải khóa giao diện.

Phát hiện mật mã không có hiệu quả.

Tác giả có lời muốn nói: Sắp tiến vào tân đơn nguyên, sẽ có tân nhân vật xuất hiện!

Lần sau đổi mới ở: Thứ bảy (13 hào)

30.Chapter 30

Thời gian ở xuân ấm trời thu mát mẻ du tẩu, ban ngày cùng ánh trăng không ngừng luân phiên, Tiêu trạch trong nhà dán ở trên tường hươu cao cổ thân cao dán giấy, lại bị tiêu thượng vài cái ký hiệu.

Tiêu trạch trong hoa viên cây giống càng dài càng cao, Tiêu Vũ từ thư phòng cửa sổ đi xuống nhìn lại khi, có thể nhìn đến mẫn cánh hoa đoàn cầm thốc bụi hoa.

Hoa hướng dương ở hướng thái dương công công hành lễ.

“Tiểu thư, nên ăn bữa sáng, đợi chút chúng ta còn muốn đi tân học giáo, cũng không thể ngày đầu tiên liền đến trễ đâu.” Thái tử gõ gõ vài cái lên cửa, dặn dò nàng nói.

“Ta đã biết, lập tức hảo.” Tiêu Vũ ở sửa sang lại chính mình giáo phục thượng nơ, nàng tóc lại dài quá một chút, cao cột lấy đuôi ngựa sấn ra nàng thanh xuân sức sống hơi thở.

Nàng thông mau ngậm thang lâu, mảnh khảnh căng chân tròn lên một đôi màu trắng vớ. Vớ đế kỳ thật có một con phim hoạt họa con thỏ đồ án.

“Tối, tiểu thư, sấn nhiệt uống, còn ôn.” Thái tử mang sang một ly ôn sữa đậu nành phóng đến trên bàn.

“Cảm ơn Thái tử tử.” Tiêu Vũ thực lễ phép nói cảm ơn, bắt đầu cái miệng nhỏ cái miệng nhỏ mà cắn nướng bánh mì nướng, biên phối hợp Thái tử vì nàng chuẩn bị sữa đậu nành.

Thái tử hàm chứa cười xem các nàng gia ngoan ngoãn lại hiểu chuyện tiểu thư, tựa hồ ở bất tri bất giác trung, tiểu thư lại trưởng

thành một chút.

Nhà ăn bên cửa sổ thấu tiến sáng sớm dương quang, thoải mái thanh tân mà chiếu vào Tiêu Vũ trên mặt, nàng ngạch bên lông xù xù ấu phát ở ánh sáng hạ bày biện ra màu cọ nâu, trắng nõn làn da tinh tế lại bóng loáng.

Theo nhấm nuốt bánh mì động tác, nàng hơi có trẻ con phì gương mặt cổ lầy bọc nhỏ, ăn cái gì bộ dáng phi thường an tĩnh.

Nàng lông mi ở mí mắt hạ hình thành một loạt nồng đậm quang ảnh.

Là sắp muốn bước vào thanh xuân hoa quý thiếu nữ tuổi.

Ăn xong bữa sáng sau Thái tử ở cửa cùng Tiêu Vũ cáo biệt, trước khi đi vì nàng sửa sang lại quần áo, “Tiểu thư, hôm nay tiện lợi chuẩn bị người thích nhất cá ngừ đại dương sandwich úc.”

Thái tử vì nàng dừng hảo nỡ, “Đi đến tận hoàn cảnh muốn có gan chủ động mà cùng những người khác giao lưu.”

Nàng từ ái mà sờ sờ Tiêu Vũ đầu.

Tiêu Vũ gật gật đầu, nàng đang nhìn trên mặt đất ngang dọc đan xen lá cây cùng nhánh cây. Một hàng con kiến từ nàng bên chân bò sát mà qua, nàng đem chân sau này dịch một bước.

Nàng sợ côn trùng.

Càng sợ sẽ dẫn đến con kiến xúc phạm tới chúng nó.

“Đi thôi, Thái tử chờ người tan học về nhà.” Thái tử nhẹ nhàng vỗ vỗ nàng vai, nhìn theo Tiêu Vũ lên xe.

Tiêu Vũ ngồi ở trong xe cùng Thái tử phát tay từ biệt, tươi cười theo xe càng ngày càng xa, tới rồi phía cuối dần dần biến mất ngã xuống.

Nàng điều chỉnh tốt tư thế, chính mình cột kỹ đai an toàn, ngoan ngoan ngồi ở vị trí thượng.

Nàng quay đầu nhìn phía ngoài cửa sổ.

Tâm nhìn cảnh sắc không ngừng sau này lùi lại.

Tiêu Vũ ở 5 năm cấp trung kỳ khảo thí khi, được toàn huyện đệ nhất hảo thành tích. Vì thế bị phó hiệu trưởng đề danh, thành công bị cử đi học đi một gian trình độ ưu dị tự lập trung học.

Có thể tiến thêm một bước “Lớn lên” Tiêu Vũ đương nhiên thực vui vẻ, nhưng đồng thời muốn đi một lần nữa nhận thức một cái hoàn cảnh lạ lẫm cùng đám người, Tiêu Vũ trong lòng vẫn là tương đối thấp thỏm.

Làm nàng cảm thấy tiếc nuối chính là, nàng không có thể cùng lớp 6 các bạn học chụp đến tốt nghiệp chiếu. Nàng một người trước mang lên tiểu học tốt nghiệp mũ, lãnh tốt nghiệp giấy khen chụp đơn độc tốt nghiệp chiếu.

Chủ nhiệm lớp dặn dò quá nàng, “Năm đầu cấp sinh học tri thức rất đơn giản dễ hiểu, tự nhiên có thể ở tiểu học lấy được thực thành tích ưu tú, nhưng tới rồi sơ trung đã có thể không giống nhau, ngàn vạn không thể bởi vì chính mình tiểu thông minh mà tự phụ.”

Tiêu Vũ ghi nhớ trong lòng.

Kỳ nghỉ gian đã xảy ra một cái làm Tiêu Vũ cảm thấy ngoài ý muốn lại vui vẻ sự, đó chính là nàng thu được một cái chúc phúc tin nhắn.

Là đến từ Giang Từ đồng học.

Tổng Thiên Thiên nói là Giang Từ hướng nàng tác muốn Tiêu Vũ số điện thoại, vì mục đích là ở nhìn đến Tiêu Vũ nhảy lớp sắp tiến vào tân trường học sau, muốn chân thành mà chúc mừng nàng.

Y Giang Từ tính cách, mặt đối mặt nói hẳn khẳng định là sẽ thẹn thùng đến nói không nên lời, cho nên lựa chọn phát tin nhắn.

Điểm này vẫn là làm Tiêu Vũ cảm thấy thực ám lòng, nàng tiểu đồng bọn cùng nàng giống nhau, trong lòng nhớ thương lẫn nhau.

Ô tô chậm rãi đình sừ, Tiêu Vũ ánh mắt đầu hướng trường học cổng lớn, cao ngất lan sách, người đến người đi học sinh xuyên không hề là vận động trang màu lam trang phục, mà là có được áo khoác chế phục thức giáo phục.

“Tan học thấy, tiểu thư. Chúc người hôm nay khai giảng vui sướng.”
Tài xế vì nàng mở cửa xe.

Ở một bên đi ngang qua vài cái học sinh đều đem ánh mắt ngấm nhìn ở trên người nàng, đối phương nhìn thấy Tiêu Vũ gia tài xế điều khiển xe hơi, cùng với đối Tiêu Vũ xưng hô miệng lưỡi, lạnh lùng hừ một tiếng, “Có tiền lão.”

Nàng bên cạnh nữ sinh ánh mắt trên dưới đánh giá mấy phen Tiêu Vũ, “Lớn lên cũng không tệ lắm, nho nhỏ chỉ.”

Giáo tiện nội đều biết bọn họ trường học nghênh đón một cái nháy lớp sinh. Các nàng đơn từ Tiêu Vũ thân cao suy đoán tuổi, hơn nữa đối phương là tân gương mặt, liền đến ra như vậy một cái kết luận.

“A bồi, nàng có thể hay không chính là vị kia toàn huyện đệ nhất nháy lớp sinh?”

Tên là a bồi nữ sinh bĩu môi, “Nói không chừng là.”

Hai nữ sinh nhiều xem hai mắt, liền tránh ra.

Tiêu Vũ ngẩng đầu quan vọng tân học giáo hoàn cảnh, so tiểu học muốn lớn hơn rất nhiều, bốn phía bãi cây xanh bồn hoa, còn có một ít tinh xảo mỹ thuật điêu khắc, trường học diện tích rộng lớn, vừa bước vào vườn trường là có thể thấy nghênh diện mà đến ao cá cùng dùng cho nhàn hạ nghỉ ngơi ghế dựa.

Trường học chia làm vài đồng lâu, A lâu là hiệu trưởng cập các chuyên khoa các lão sư văn phòng, còn lại bộ phận có rất nhiều phòng học, cập một ít việc học chuyên khu, tỷ như máy tính thất, hóa học thất, âm nhạc thất cùng còn lại chờ.

“Tiêu Vũ?” Tiêu Vũ phía sau truyền đến một tiếng nữ nhân nhẹ giọng kêu gọi.

Nàng theo thanh âm xoay người, một vị ăn mặc màu hồng nhạt chế phục nữ nhân trong tay ôm mấy điệp tác nghiệp, nện bước vững vàng mà triều Tiêu Vũ đi tới.

“Ta không nhận sai người đi?” Nữ nhân lộ ra tươi cười hỏi nàng.

Tiêu Vũ vừa tới đến tân học giáo, còn ở vào phi thường sợ người lạ trạng thái, hơi nhấp môi gật gật đầu, “Ân, ta là Tiêu Vũ.”

“Tiêu Vũ, trước cùng ta tới văn phòng một chuyến. Về người nhập học thủ tục, còn có một ít tư liệu muốn bổ thượng.” Nữ nhân này họ Lưu, là Tiêu Vũ tân chủ nhiệm lớp.

Tiêu Vũ bị nàng mang tiến trong văn phòng, Lưu lão sư đem sách bài tập đặt ở trên bàn, ngữ thái ôn hòa nói: “Đem cặp sách phóng một bên đi, công cặp sách quá mệt.”

Tiêu Vũ ngoan ngoãn gật đầu, nàng đỡ xuống cặp sách đặt ở bên cạnh bàn, “Lão sư..... Ta tư liệu là còn kém cái gì sao?”

Lưu lão sư khuôn mặt lớn lên cơ trí, mang có một bộ nâu đỏ sắc tứ phương mắt kính. Nàng đẩy đẩy trên mũi mắt kính mở miệng nói: “Ân, chúng ta còn khuyết thiếu một cái người 5 năm cấp lúc đầu khảo thí thành tích, cùng với người năm 3 lão sư cho phẩm hạnh đánh giá.”

“Tốt, ta ngày mai liền sẽ bổ thượng.” Tiêu Vũ mím môi, đôi tay bồi ở sau người lén lút giảo ngón tay.

Lão sư lật xem nàng cuối kỳ thành tích biểu, đúng sự thật khen nàng, “Ghê góp hài tử, hy vọng người thăng lên trung học sau có thể vẫn luôn bảo trì như vậy tiêu chuẩn.”

Tiêu Vũ nghe được khen ngợi nho nhỏ mà vui vẻ một chút, “Ta sẽ nỗ lực.” Một bên gương mặt rất cuộc nhảy đánh ra má lúm đồng tiền.

“Tân học giáo còn không quen thuộc đi, đợi chút khóa gian nghỉ ngơi thời điểm ta cho các người ban lớp trưởng mang người hảo hảo dạo một vòng trường học.” Lưu lão sư khép lại tư liệu bốn.

Cùng tiểu học khi năm mạt nhảy lớp so không giống nhau, Tiêu Vũ lần này nhảy lớp là ở học kỳ trên đường quyết định chuyển giáo đến sơ trung, giáo phương chấp hành thật sự nhanh chóng, làm Tiêu Vũ dùng một tháng thời gian phụ lục học sinh trung học nhập học khảo đề. Mà Tiêu Vũ điểm đạt tiêu chuẩn sau liền thuận lợi mà bị an bài tiến trường học này.

Trong ban đồng học phỏng chừng đều rất quen thuộc lẫn nhau, nàng một cái chuyển giáo “Xếp lớp sinh”, không biết có thể hay không ở trong đó có vẻ đặc biệt không hợp nhau.

Tiêu Vũ đi theo Lưu lão sư phía sau, cùng nhau đi hướng tân giáo thất.

Nàng đi bộ ở hành lang thời điểm là có thể nghe thấy trong phòng học âm ỹ thanh, mà khi Lưu lão sư một chân bước vào trong phòng học khi, âm ỹ thanh âm phảng phát bị lập tức cắt đứt.

Phòng học tức khắc trở nên lặng ngắt như tờ.

Ngay sau đó là quen thuộc tam bộ khúc, “Đứng dậy, hành lễ, lão sư chào buổi sáng.....”

”Đều ngồi xuống, đều ngồi xuống.” Lưu lão sư làm cái áp tay thủ thế.

“Tin tưởng mọi người đều biết, hôm nay chúng ta ban đầu.....”

“Có tân đồng học!” Lưu lão sư còn chưa nói xong lời nói đã bị nào đó đồng học đoạt đáp.

“Đổi.....” Lưu lão sư gật đầu, ánh mắt đầu hướng cái kia đứng ở cạnh cửa biên lược hiện rụt rè nữ hài, không cảm nhu hòa hạ ngữ khí, “Tới, Tiêu Vũ.”

Tiêu Vũ ở ngoài cửa đầu khăn trương vô cùng, đều mau vì chính mình nhát gan cảm thấy sinh khí mà đậm chân.

Trước mắt bao người, các bạn học thấy vị nào, từ cạnh cửa lộ ra đầu nhỏ, theo sau thẹn thùng mà kẹp má lúm đồng tiền cười nữ hài đi đến.

Nàng đứng ở lão sư bên cạnh, một chút hình thành mãnh liệt thân cao đối lập.

“Thả lỏng điếm, cùng đại gia tự giới thiệu một chút đi.” Lưu lão sư vỗ nhẹ nàng bối, cho nàng một chút cổ vũ ánh mắt.

Tiêu Vũ đứng ở tại chỗ, bối đĩnh đến lão thẳng, hơi mang khăn trương nuốt nước miếng, “Các người hảo.” Nàng cong lưng thân 90 độ khom lưng, nhìn ra được tới là có hàm dưỡng hài tử.

“Ta là Tiêu Vũ.” Nàng thanh âm cùng dĩ vãng không kém nhiều ít, chỉ là nhiều thêm một phần ngây ngô cảm.

“Là nàng..... Vừa mới trên đường nhìn đến nữ hài tử kia, quả nhiên.....” Trong ban đồng học tinh tế nói nhỏ.

Nam hài tử nhóm tác cho nhau nhìn nhau, nhướng mày, “Có điếm ý tứ.”

Tiêu Vũ: “Ta phía trước đọc trường học là XX tư giáo, thực vinh hạnh gia nhập 7 năm A ban.” Nàng lại lại cúc một lần cung.

“Về sau thỉnh nhiều hơn chỉ giáo. Nếu ta học tập tiến độ theo không kịp, còn hy vọng các người có thể nhiều hơn bao dung ta.”

Thái độ rất khiêm tốn.

Lớp học người đều biết nàng chính là vị kia nhảy lớp sinh, đừng nói bao dung nàng học tập tiến độ, về sau ai chỉ giáo ai đều nói không chừng đâu.

“Trang khiêm tốn..... Hảo giả.....” Ngầm nào đó nữ sinh sách một tiếng.

“Không nhất định lập a bối, nói không chừng nàng là thật sự tưởng cùng chúng ta hảo hảo ở chung.....”

“Ta nhưng không tin, này nữ vừa thấy chính là trà xanh trang manh muội, ác nhân tâm.”

Tiêu Vũ ở giới thiệu chính mình khi đã tận lực áp xuống thành thạch nhảy trái tim, nàng ánh mắt lập loè không chừng, nhìn trong ban đồng học khi vô tình tiếp xúc đến một cái không giống nhau ánh mắt.

Mang theo nhàn nhạt xa cách cảm, không chút để ý mà đầu ở nàng trên người.

Tiêu Vũ nháy đôi mắt cùng nàng đối diện, không ra hai giây, đối phương ánh mắt dẫn đầu dời đi.

“Hảo, Tiêu Vũ, trong phòng học chỉ còn cuối cùng một trương không bàn vị, người đi trước nơi đó ngồi đi.” Lưu lão sư duỗi tay giương lên, chỉ chính là trong ban hữu sau giác cuối cùng một loạt dựa cửa sổ vị trí.

Tiêu Vũ nghe nói một đốn, nghiêng đi mặt đi vọng Lưu lão sư.

“Đi thôi.”

Tiêu Vũ cũng tiểu cặp sách, tận lực vẫn duy trì tự tin mà đi đến thuộc về nàng chỗ ngồi, nàng có thể cảm nhận được trong ban tất cả mọi người ngắm nhìn ở trên người nàng nóng cháy ánh mắt.

Tiêu Vũ tới gần chỗ ngồi, kéo ghế dựa khi sợ hãi mà nhìn phía sắp cùng nàng trở thành ngồi cùng bàn nữ sinh, cũng chính là vừa mới cùng Tiêu Vũ đối diện nàng.

Nữ hài tử ngược mắt, vừa lúc đối thượng Tiêu Vũ hơi mang thật cẩn thận thử tính ánh mắt.

Nhưng nàng cũng không có bồi thường Tiêu Vũ một cái ôn nhu mỉm cười, ánh mắt của nàng chỉ chạm được Tiêu Vũ một giây, lại lạnh nhạt mà dời đi.

Đối phương ngũ quan thuộc về duệ cảm so trọng, ít khi nói cười khi trên mặt có vẻ không hề cảm tình sắc thái. Còn mang phân độc đao chán đời khí chất.

Tiêu Vũ cảm thấy đối phương có điểm hung hung.....

Thoạt nhìn không tốt lắm tiếp cận.....

Tiêu Vũ nghĩ thầm xong đời, nàng có phải hay không không thích chính mình.....

Tiêu Vũ cái này càng sợ, mới vừa khai giảng liền gặp một cái không hảo ở chung tỷ tỷ. Nàng vốn dĩ liền khẩn trương cảm xúc cái này đều thiếu chút nữa sợ hãi đến muốn khóc.

Nàng cắn cắn môi, hơi dẩu cái miệng nhỏ ngò xuống.

Nàng tuy rằng cảm thấy đối phương không quá thân thiện, nhưng vẫn là bởi vì lễ phép cùng đối phương chào hỏi, “Người hảo, ta kêu Tiêu Vũ.....” Nàng thật cẩn thận mà mở miệng.

“Ân.” Đối phương chỉ trở về như vậy một câu, sau đó.....

Sau đó liền không có sau đó.

Tiêu Vũ: “.....”

Tiêu Vũ đều sắp làm tràng thạch hóa hảo sao!

Này nàng muốn như thế nào tiếp! Cũng quá xấu hổ!

Tiêu Vũ rầu rĩ bĩu môi, lại lần nữa một lần nữa lấy hết can đảm, “Tên của người.....”

Đối phương nghe được Tiêu Vũ hỏi chuyện, ánh mắt đình trệ xuống dưới, dừng một chút, tiếng nói thiên thấp từ.

Ngoài cửa sổ dương quang chiếu xạ tiến vào, ở nàng mặt khuếch bên độ tầng hơi mỏng kim quang, nàng không ôn không nhiệt mà phun ra lời nói.

“Tưởng Y Chu.”

Thực ngắn gọn trả lời, cũng không nhiều lắm làm lắm lời, ánh mắt của nàng thậm chí không có nhìn phía Tiêu Vũ.

Tiêu Vũ nghe sau gật gật đầu, sau đó.....

Sau đó các nàng liền không còn có nói chuyện qua.

Tiêu Vũ đáy lòng lại bị giới trụ: Làm sao bây giờ a.....

Nàng tương lai nửa năm ngồi cùng bàn, là cái không hảo ở chung băng sơn mặt a!

Tác giả có lời muốn nói: Lần sau đổi mới: Thứ hai (15 hào)

Cảm tạ tưới dinh dưỡng dịch tiểu thiên sứ:

H.L 10 bình;

Sao sao pi ~

31-40

31.Chapter 31

Đi học trong lúc Tiêu Vũ cùng Tưởng Y Chu như cũ không có giao lưu.

Tiêu Vũ đối quanh mình đều còn thực xa lạ, không quá dám chủ động mở miệng, mà Tưởng Y Chu cũng tương đương trầm mặc ít lời, hai người đang nói xong tên sau liền không còn có nói chuyện với nhau.

Bởi vì là nhảy lớp chuyển giáo sinh, Tiêu Vũ sách giáo khoa cùng tác nghiệp bộ đều còn không có bị tề, nàng rối rắm nên như thế nào hướng những người khác mượn, trong ban mỗi người nàng đều không quen biết, chỉ có thể lại da mặt dày cùng ngồi cùng bàn mở miệng.

Tiêu Vũ nhu nhu hỏi nàng, “Tưởng đồng học..... Cái kia, ta còn không có sách giáo khoa, người có thể hay không mượn.....”

“Ta không mang.” Đối phương đạm mạc mà trả lời.

Liền một ánh mắt đối diện đều không cho nàng.

Tiêu Vũ: “.....”

Nhưng thật ra lớp trưởng lớp bọn họ ở thế lão sư kiểm thu tác nghiệp bộ khi vừa lúc nghe thấy Tiêu Vũ cùng Tưởng Y Chu đối thoại, tự nhiên nói tiếp: “Tiêu đồng học, người là mới tới còn không có lấy tề sách giáo khoa đúng không?”

Lớp trưởng là cái mảnh khảnh nữ hài, mặt mang mỉm cười, ngữ khí dịu dàng khả nhân, “Nếu không ngại nói, ta có thể mượn ta sách giáo khoa cho người.”

Tiêu Vũ tại đây loại trời xa đất lạ trong hoàn cảnh, thấy lớp trưởng như vậy một vị trời giáng người tốt cảm kích đều không còn kịp rồi, lại như thế nào sẽ để ý.

“Không ngại, cảm ơn người!” Tiêu Vũ trong mắt lóe ngôi sao mà nói.

“Không khách khí.” Lớp trưởng mỉm cười thăm hỏi, khi nói chuyện ánh mắt mang đi Tưởng Y Chu trên người.

“Tưởng đồng học từ trước đến nay không yêu học tập, tự nhiên cũng liền không mang sách giáo khoa, người tìm năng mượn chính là hỏi sai người đâu.”

Tưởng Y Chu đôi mắt khẽ nâng, thâm trầm trong ánh mắt tràn ra một tia lạnh lẽo.

“Ta kêu Từ Tư Bối, Lưu lão sư vừa mới công đạo ta tan học khi muốn mang người đi dạo vườn trường, người đợi chút cùng ta cùng nhau đi thôi.” Từ Tư Bối cười nói.

“Ân ân! Hào!” Tiêu Vũ điềm điềm đầu đưa.

Nàng khẩn trương tâm rất cuốc hơi chút thả lỏng một chút.

May mắn lớp trưởng người thoát nhìn thực hảo ở chung, chủ động cùng nàng đổi thoại còn mượn nàng sách giáo khoa.

Tiêu Vũ nghĩ thầm, gặp được một cái thiện lương tỷ tỷ!

“Nơi này đã từng là tranh sơn dầu thất, sau lại bởi vì nào đó nhân tố bị đổi thành phòng học. Nó là toàn giáo công nhận đẹp nhất phòng học, bởi vì trên tường đến bây giờ đều còn giữ lại năm rồi học sinh tranh sơn dầu tác phẩm.”

“Nơi này còn lại là bể bơi tràn, giống nhau ở khóa ngoại hoạt động khi mới có thể mở ra cấp học sinh dùng. Phi đại biểu trường học tham gia thi đấu thể dục sinh, còn lại thời gian còn muốn trước cùng giáo phương xin sử dụng quyền mới có thể vào bàn.”

“Này mặt sau chính là hoa viên nhỏ, cũng chính là bình thường mọi người đều ái liên hoan địa phương. Ta cùng tiểu mỹ ở nghỉ ngơi thời gian liền thường xuyên tới nơi này.”

Tan học sau Từ Tư Bối lãnh Tiêu Vũ đi quen thuộc giáo nội hoàn cảnh, cơ bản từ đầu tới đuôi đều cùng nàng giới thiệu một lần, có thể nói là tương đương hữu hảo.

Tiêu Vũ cắn sandwich ngoan ngoãn đi theo Từ Tư Bối bên cạnh, nháy đôi mắt nghiêm túc nàng nghe giảng thuật nói.

“Tiêu đồng học, ta cùng người nói ác, Tưởng Y Chu đồng học tính cách vốn dĩ liền có điểm quái gở, không yêu cùng những người khác giao lưu, hơn nữa.....” Từ Tư Bối nhìn chung quanh, chú ý dòng người có hay không Tưởng Y Chu.

“Nàng học tập trình độ cũng kém, là bởi vì trong nhà có tiền, mới có thể giúp nàng mua được cái này học vị.”

Tiêu Vũ nghe sau hơi hơi mở to hai mắt, có điểm kinh nghi, “Học vị cũng là có thể dùng tiền mua sao?”

Từ Tư Bối nghiêm túc chắc chắn nói: “Đương nhiên, có tiền có thể sử quỷ đầy ma, người không thấy, liền tính Tưởng Y Chu đi học thời gian mình chính đại ngũ, lão sư cũng không dám mắng nàng sao? Còn không phải bởi vì nếu đắc tội Tưởng Y Chu cha mẹ nói, liền lão sư chính mình bát cơm cũng sẽ khó giữ được.”

Từ Tư Bối phương giác chính mình hơi kích động, lại hoãn ngữ tốc, ánh mắt thâm trầm mà nói: “Tiêu Vũ, ta chỉ là tưởng thiện ý nhắc nhở người, thiếu cùng loại người này tiếp xúc, nàng sẽ đem người dạy hư.”

Tiêu Vũ nhéo bị cắn ra một ngậm hình trứng sandwich, như suy tư gì.

Nàng hơi hơi nhú mày, bình tế đạm mi nổi lên tiểu cuộn sóng, “Ân.....”

Tiêu Vũ trong lòng nghĩ, tuy rằng Từ Tư Bối cho nàng chính là đúng trọng tâm kiến nghị, nhưng vẫn là không cần dễ dàng kết luận một người tương đối hảo.

Tưởng Y Chu người này..... Nàng còn không hiểu biết.

* * *

“Tới tới tới! Một hai ba, đều cho ta chạy lên!” Thế dục lão sư đứng ở sân thể dục trung ương, tay cầm đại loa thúc giục vội vàng học sinh.

7 năm A ban hiện tại ở học thể dục, chính vì chờ lát nữa 200 mét thi đấu làm việc trước nhiệt thân.

Trong ban đồng học thân cao bình quân trung đẳng thiên thượng, cũng có vài vị so nhỏ xinh đồng học, lớn lên tay dài chân dài chạy khởi bước tới đặc biệt mạnh mẽ, giống như chân dài đà điều tạt chạy.

Mà Tiêu Vũ loại này dùng hai chân nhảy đánh con thỏ, cuộc triển lãm liền trước bảo tồn thể lực, tốc độ vừa phải mà chạy ở đội ngũ trung gian.

“Mặt sau đồng học chạy nhanh lên a!” Thế dục lão sư lấy cái cái còi cuồng thổi, thanh âm vang dội đến chói tai, hắn nghiêm cẩn giám sát mỗi một học sinh, không cho phép có bất luận cái gì một người lười biếng.

Tiêu Vũ nhắc tới khí nhanh hơn tốc độ sợ hãi chính mình lạc đuôi ai mắng, Từ Tư Bối ở phía trước hơi thở phì phò, “Còn có bao nhiêu lâu thể dục khóa mới xong a.....”

Đại bộ phận nam sinh đều chạy ở phía trước, nữ sinh kẹp trung, các nàng biên chạy còn có thể biên nói chuyện, Tiêu Vũ ngưỡng mặt chạy bộ, nàng bên người mặt quá một bóng hình.

“Tưởng Y Chu mới vừa đuổi theo chúng ta?” Từ Tư Bối hô to khí hỏi, nhìn phía kia mau lẹ dáng người đăm ra tầm mắt, thanh âm có

điểm lọt gió.

Bên người nàng nữ đồng học hỏi: “Mới không phải, nàng đã siêu chúng ta một vòng hảo sao!”

“Tất tất tất!!!” Thẻ dục lão sư lần thứ hai thổi bay cái còi, cơ hồ toàn bộ sân thẻ dục người đều nghe thấy, “Hảo, trước nghỉ ngơi năm phút, đợi chút chính thức khai chạy 200 mét!”

Các bạn học trải qua ngắn ngủi tiêu hao năng lượng mồ hôi ướt đẫm, rốt cuộc được đến thở dốc thời khắc, nam đồng học thậm chí sôi nổi không màng hình tượng, trực tiếp nằm đến ở trên đường băng. Kết quả đưa tới thẻ dục lão sư một đón “Chiến đấu miệng” oanh tạc.

Tiêu Vũ cùng mặt khác nữ sinh cùng nhau đứng ở dưới bóng cây nghỉ tạm, Từ Từ Bối hào phóng về phía nàng đưa ra khăn giấy, Tiêu Vũ hồi cấp đối phương một câu cảm ơn.

Tiêu Vũ ấn trên cổ hãn, ánh mắt vô tình phóng xa, trông thấy đứng ở cách đó không xa thân ảnh.

Tưởng Y Chu thân cao có 1 m 6 trở lên, ở cái này tuổi tác xem như phi thường xuất chúng. Nàng đứng ở thái dương phía dưới, nghênh đón ánh mặt trời lễ rửa tội, thông thả mà uống nước khoáng.

Đối phương chảy hãn da thịt ở ánh sáng hạ có vẻ đặc biệt trắng nõn, nàng nùng màu đen tóc đẹp trát thành cao đuôi ngựa, uống nước khi biểu tình lãnh đạm lại trạng thái tĩnh, như là một bức poster khốc hệ vai chính.

Tưởng Y Chu không rõ ràng rối rắm theo nuốt động tác đi xuống động, nàng hủy diệt môi duyên thượng vệt nước, vừa nhấc mắt liền phát hiện cùng nàng khoảng cách không xa Tiêu Vũ chính ánh mắt không rời mà nhìn chăm chăm nàng.

Tưởng Y Chu biểu tình hơi đốn, nhưng như cũ không có quá lớn biến hóa, nàng ninh cái hồi bình nước khoáng, đem đối diện sơ đạm

ánh mắt thu hồi. Phong nhẹ nhàng vén lên nàng tám phần tóc mái, đoan chính ngũ quan giống bị tỉ mỉ điêu khắc quá giống nhau.

“Tập hợp! Mọi người đều lại đây!” Thẻ dục lão sư kêu đại loa triệu tập đồng học, mọi người vừa nghe hà đông sư hồng lập tức nhanh chóng đứng dậy tiến đến.

Đội ngũ chia làm nam nữ hai bài, chỉnh tề mà song song ở sân thẻ dục trung tâm, nghe thẻ dục lão sư kêu gọi, “Nếu đại gia vừa mới đều đã nhiệt hảo thân, liền phân biệt đi thi chạy nói đằng trước làm chuẩn bị.”

“Nữ sinh đội trước, một vòng bốn người, nam sinh trước tiên ở một bên quan khán.”

Từ Từ Bối chủ động mà lôi kéo Tiêu Vũ tay, thanh âm diễm mỹ mà nói: “Tiêu Vũ, người theo chúng ta một tổ đi, chúng ta cùng nhau chạy.”

Tiêu Vũ cúi đầu nhìn nhau phương nắm chính mình tay, chần chờ gật đầu, “Hảo.....”

Thẻ dục lão sư thể trạng cường tráng cao lớn, là cái bư hăn 30 xuất đầu nam nhân, trong tay hấn néo cái còi, mày rậm khẩn ninh.

Ở một mảnh yên tĩnh rồi lại căng chặt không khí trung, thổi lên thi đấu kèn.

“Tất!!!” Tiếng còi vừa ra, trên vạch xuất phát người giống như ở lòng bàn chân trang lò xo, nháy mắt giống chi thoát cung tiễn giống nhau bắn ra đi ra ngoài.

Không khí trở nên ngẩng cao lên, vây xem đồng học cao giọng kêu gọi bọn họ xem trọng đối tượng, cao hứng phấn chấn vì các nàng cố lên cố vũ.

Luận là tuổi cùng thân cao, Tiêu Vũ khả năng không chiếm ưu thế, nhưng nàng trường kỳ có sung túc vận động, nại chạy tính mườì

phần. Nàng trước mắt còn chạy ở nhất đuôi, Từ Tư Bối ở lên sân khấu trước còn cùng nàng nói: “Chỉ là chạy bộ mà thôi, không cần như vậy nghiêm túc.”

Tưởng Y Chu trạm làm đường đua chuyển biến chỗ, nữ đồng học từ bên người nàng đi ngang qua nhau, đổi lấy một trận gió lạnh. Nàng sùng mặt nhìn lại, Từ Tư Bối chạy ở đệ nhị, lộ ra một bộ thắng cuốn nắm bộ dáng.

Nàng ánh mắt đuổi kịp đường băng đồng học, phát hiện cái kia vóc dáng nhỏ nữ sinh chạy trốn so trong tưởng tượng còn muốn hảo.

Tuy rằng tạm vị nhất đuôi, nhưng xem này bình quân tốc độ, hẳn là sẽ phản siêu.

“Oa! c! Phản siêu!” Nam đồng học đột nhiên không thể tưởng tượng mà trừng lớn đôi mắt, giống thấy cái gì hoang mâu cảnh tượng giống nhau.

Quả nhiên.

Tiêu Vũ phản siêu vị thứ ba, nàng liền tiểu nắm tay đều nắm chặt đến gắt gao, nhìn ra được tới toàn thân đều ở ra sức chạy vội, lại còn có đang không ngừng tăng tốc.

Nguyên lai là ở bảo tồn thể lực, dựa trung hậu kỳ bùng nổ.

Tưởng Y Chu mi đuôi hơi hơi một chọn, “..... Tên gọi là gì tới?”

“Tiêu..... Vũ?”

Trước mắt thứ tự là trong ban mỗ vị nữ chạy nước rút kiện tướng xếp hạng đệ nhất, Tiêu Vũ đứng hàng đệ nhị, Từ Tư Bối đột nhiên không lực mà yếu đi xuống dưới, liền tiếp bị tiểu mỹ siêu thân, rơi trên đuôi xe.

Khoảng cách chung điểm còn thừa 50 mễ, Tiêu Vũ cắn chặt răng, nàng có thể cảm thụ gào thét mà qua phong, cực nhanh xuyên qua quá nàng đồ thể dục vạt áo.

Đây là phong xúc cảm.

Nàng biết 200 mét thi chạy chủ yếu vẫn là dựa tốc độ khống chế, nàng giai đoạn trước nếu có thể vững vàng theo đuôi, tới rồi trung gian lại tăng tốc phản siêu, kế tiếp chính là dựa sức chịu đựng tới kháng.

Tuy rằng Tiêu Vũ hiện tại chạy ở đệ nhị, nhưng nàng tuyệt đối không thể thiếu cảnh giác, không chừng phía sau cũng có dựa phần đuôi lao tới đồng học.

“Mau tới rồi!!!” Đám người điên cuồng kêu gọi, đề-xi-ben liền mau đình tại nhức óc.

Tiêu Vũ đông đưa tầm nhìn, cái kia màu trắng vạch đích ly nàng càng ngày càng gần, mắt thấy sắp đến. Nàng nho nhỏ thân mình có vô hạn năng lượng, nàng nhắm một hơi tưởng dựa cuối cùng lao tới thời điểm.

Dưới chân bỗng nhiên một câu, ngay sau đó là thân thể đột nhiên thoát ly trọng tâm, nhân xung lượng dẫn tới thân thể đột nhiên hướng trên mặt đất đánh tới.

Phải biết rằng loại này không mang giảm xóc phác gục, da thịt cùng cứng rắn mặt đất ma sát lực tương đương mãnh liệt, so bình thường té ngã muốn đau hơn một ngàn lần, dẫn tới Tiêu Vũ trực tiếp đương trường đau đến kinh hô xuất khẩu.

Nàng đầu đi theo chấn động một chút, sau đó bên tai liền vang lên kêu sợ hãi tiêm thanh, “Tiêu Vũ té ngã! Đừng chạy!”

Là Từ Tư Bối thanh âm.

Trường hợp bỗng nhiên liền hoảng loạn lên.

32.Chapter 32

Từ Tư Bối cái thứ nhất liền chạy đến Tiêu Vũ trước người, ngòì xỏm xuống thân hoảng loạn dồn dập hỏi nàng, “Không có việc gì đi Tiêu

Vũ? Thương đến nơi nào?”

Tiêu Vũ đau đớn ậm ừ mà mở to mắt, nghe được quanh mình đám người tán loạn động tĩnh, “Như thế nào sẽ té ngã? Người không sao chứ?”

Trừ bỏ mắt thường có thể thấy được Tiêu Vũ bàn tay cập khuỷu tay trầy da đổ máu, Tiêu Vũ còn cảm thấy nàng xương bánh chè đầu chính liên tiếp phiếm đau, nàng cố nén đau ý, lợc có nức nở mà nói: “Đầu gối có điểm đau.....”

Từ Tư Bối lập tức duỗi tay đem Tiêu Vũ quần dài giác hướng lên trên cuốn lên, liền phát hiện Tiêu Vũ đầu gối có bao nhiêu ngàn miệng vết thương đang ở đổ máu, thậm chí loáng thoáng có thể thấy bên trong huyết nhục, quả thực là nhìn thấy ghê người trường hợp.

“Mau đỡ Tiêu Vũ đi phòng y tế.” Từ Tư Bối ngẩng đầu vọng một vòng vây xem ở bên cạnh người, vội vàng kêu, “Các người nam sinh sức lực đại, đừng ở một bên xem náo nhiệt không chệ sự đại a, mau tới đỡ nàng.”

Nam đồng học các người xem ta xem người, ánh mắt như là ở cho nhau trốn tránh trách nhiệm, “Nam nữ thụ thụ bất thân, ta còn là tính.....”

“A Hùng, người đi đi?” “Không, ta không sức lực, người đi.....”

Lúc này đảo khiêm nhượng đi lên. A.

Tiêu Vũ miễn cưỡng bài trừ tươi cười, tận lực làm bộ không có việc gì, tránh cho làm đại gia nan kham, “Không có quan hệ, ta có thể chính mình đi.....”

Nàng ý đồ dựa vào chính mình lực lượng đứng lên, mà khi nàng vừa muốn phát lực, xương bánh chè đầu tựa như ngạnh sinh sinh bị người lấy rìu chém đứt giống nhau đau đớn muốn chết.

Nàng khước mắt trực tiếp bức ra lệ quang, rồi lại lần thứ hai bị nàng che lấp mà lau đi, trang nếu không có việc gì.

“Sao lại thế này? Tiêu đồng học như thế nào té ngã?” Thử dục lão sư phương vội vàng mà từ một chỗ khác chạy tới.

Nam đồng học chạy nhanh báo cáo, “Nàng vừa mới chạy đến một nửa té ngã.”

“Ta giống như nhìn đến là có người.....”

“Mau mang nàng đi phòng y tế a! Thất thần làm gì!?” Thử dục lão sư thoáng nhìn Tiêu Vũ miệng vết thương, ninh chặt mi tê tê mà đau lòng nàng.

Nam đồng học xấu hổ cười, “Không phải a, lão sư, chúng ta nam nữ có khác, không thể có quá mức thân mật tiếp xúc.....”

Thử dục lão sư mắt lạnh xem bọn họ, “Một đám nhược kê.”

Theo sau hẳn xoay người thấy được đơn độc đứng cách bọn họ không xa nữ sinh, đối phương so với mặt khác nữ đồng học muốn cao, dáng người thoát nhìn cường kiện, sức lực hẳn là sẽ không thiếu.

“Trường Y Chu, lại đây đỡ đồng học đi phòng y tế!” Thử dục lão sư thô vung tay lên, giọng đại đến không cần loa.

Trạm làm một bên Trường Y Chu đôi tay cầm túi, ánh mắt như suy tư gì mà nhìn phía đám người đôi, chính nhìn vị kia bị rất nhiều người bao trùm rớt tiểu đồng học. Thử dục lão sư bỗng nhiên điểm danh khiến nàng vi lăng một chút, theo sau nhanh hơn bước chân chạy tiến đến.

Trường Y Chu cùng vừa mới chạy đệ nhất nữ đồng học cùng nhau đỡ Tiêu Vũ đi phòng y tế, bên trong chữa bệnh và chăm sóc lão sư vừa nhìn thấy Tiêu Vũ liền lập tức gọi nàng ngồi xuống.

“Đi cho nàng đảo ly nước ấm.” Chữa bệnh và chăm sóc lão sư nói, làm nữ đồng học đi lấy bị ôn bạch khai cấp Tiêu Vũ.

“Ca ca hiện tại giúp người xử lý miệng vết thương, khả năng sẽ có điểm đau.” Chữa bệnh và chăm sóc lão sư là cái tuổi trẻ tóc ngắn nam tử, hắn mang lên khẩu trang cùng bao tay, bắt đầu nghiêm túc vì Tiêu Vũ rửa sạch miệng vết thương.

Tiêu Vũ phía trước cũng nhân luyện ba lê mà thường xuyên loạn choạng ra rất nhiều ứ thanh, nhưng loại này trực tiếp thấy huyết vẫn là lần đầu tiên, nàng có điểm bị dọa tới rồi.

Tiêu Vũ âm thầm bẹp miệng chịu đựng đau ý, bàn tay bên cạnh bởi vì trầy da mà không thể nắm tay, chỉ có thể dùng ngón tay khăn moi bên cạnh ngăn tử biên giác.

Tưởng Y Chu ở một bên tĩnh nhìn chữa bệnh và chăm sóc lão sư thế Tiêu Vũ lau sát được cao, ôn bạch khai Tiêu Vũ đã uống xong rồi, mà vị kia nữ đồng học cũng dẫn đầu rời đi.

“Cái này phun là có thể phòng ngừa vi khuẩn nảy sinh, có điểm kích thích tính, nhịn không được nói kêu ra tới phát tiết cũng không quan hệ.” Chữa bệnh và chăm sóc lão sư nhíu mày, ôn hòa mà nói.

Tưởng Y Chu lấy quá sạch sẽ khăn lông, là muốn đưa cho Tiêu Vũ làm nàng chính mình lau mặt thượng hãn. Tiêu Vũ nguyên bản duỗi tay muốn tiếp, nhưng vừa vặn chữa bệnh và chăm sóc lão sư vào lúc này xuống tay, đau đớn làm đến Tiêu Vũ không kịp trả bên người ngăn tử, trực tiếp bái thượng Tưởng Y Chu thủ đoạn.

Tiêu độc phun được có thể nhanh chóng mà tiêu diệt vi khuẩn tránh cho cảm nhiễm, đồng thời cũng muốn thừa nhận này mang đến đau đớn.

Tiêu Vũ theo bản năng gắt gao mà moi có thể trả được đến đồ vật, ý thức giống bị rút ra giống nhau.

Nàng như là bị thương tiểu động vật, tiểu tâm nứt nở mà cố nén, vẫn là không cần thận toát ra một tiếng, “Ồ.....” Thanh âm tinh tế, nhược nhược.

Chờ nàng phục hồi tinh thần lại, chữa bệnh và chăm sóc lão sư đã vì nàng băng bó hảo miệng vết thương, “Hoàn thành.”

Tiêu Vũ nhẹ nhàng thở ra, hướng trong tầm tay vừa thấy mới phát hiện chính mình trao chính là Tưởng Y Chu tay, tức khắc siêu cấp quần bách, “Thực xin lỗi, ta không phải cố ý, ta vừa mới.....”

“Ân, ta biết.” Tưởng Y Chu đạm nói, chỉ là lần này ngữ khí hơi chút dung vào một chút độ ấm, “Không cần xin lỗi. Nặc, lau mồ hôi.” Nàng đưa ra khăn lông.

Đối phương thu hồi tay, Tiêu Vũ trông thấy Tưởng Y Chu tiêm bạch thủ đoạn chỗ lạc bốn cái đở thắm trao ấn.

Tiêu Vũ nghĩ thầm này rõ ràng tuyệt đối cũng rất đau!

Nàng trong lòng ảo não cực kỳ, buồn bực tiểu biểu tình như là một cái siêu không vui tiểu động vật.

Tưởng Y Chu thấp hèn mặt mày trông thấy Tiêu Vũ biểu tình, khóe môi hơi nhấp nhấp, hỏi: “Có thể chính mình đứng lên sao?”

Tiêu Vũ ngửa đầu vọng nàng, nỗ lực ném thử đứng lên, thành công nhưng thật ra thành công, chỉ là đi đường một què một què, hơn nữa cảm giác được xương bánh chè miệng vết thương ở lồi kéo.

“Làm người bằng hữu đỡ người trở về đi, miệng vết thương nếu thừa nhận quá nhiều áp lực sẽ lần thứ hai tăng thêm.” Chữa bệnh và chăm sóc lão sư tháo xuống bao tay, bắt đầu rửa sạch dụng cụ.

—

Từ Tư Bối vừa thấy đến Tiêu Vũ cùng Tưởng Y Chu trở lại lớp học liền lập tức tiến lên quan tâm, “Tiêu Vũ, người có khỏe không? Miệng vết thương có nghiêm trọng không?”

“Người như thế nào sẽ như vậy không cần thận đâu?”

Tiêu Vũ cào cào gương mặt, “Chạy đến một nửa thời điểm liền cảm giác chân cậu tới rồi thứ gì, sau đó liền.....”

Từ Từ Bối thương tiếc nàng nói: “Không phải là chính mình vương ngã chính mình đi.....”

Tiêu Vũ cũng cảm thấy có điểm không thể hiểu được, “Ta cũng không biết.....”

Như thế nào sẽ vô duyên vô cớ té ngã đâu?

Hảo mắt mặt ác..... Vừa mới khẳng định xấu đã chết.....

Nguyên bản ngồi ở bàn vị thượng tiểu mỹ cũng thấu tiến đến, “Tiêu Vũ, mau ngồi xuống nghỉ ngơi đi, bị thương liền không cần lại nơi nơi đi lại.”

Tưởng Y Chu ở người khác tiến lên quan tâm Tiêu Vũ thời điểm liền tự nhiên mà buông ra tay, giảm đi quá nhiều tứ chi tiếp xúc.

Nàng trở lại trên chỗ ngồi, đôi tay đặt ở trên mặt bàn liền thấy chính mình thủ đoạn chỗ dấu tay. Không có lưu móng tay, cho nên là bốn cái tiểu hồng vòng dấu vết.

Tưởng Y Chu hướng Tiêu Vũ phương hướng liếc mắt một cái, Từ Từ Bối chính diện lộ khổ sắc, nói nàng trước kia cũng trải qua quá loại sự tình này, thập phần đồng cảm như bản thân mình cũng bị.

Từ Từ Bối nói đến một nửa cảm giác được nơi khác ánh mắt, nàng ánh mắt khẽ nâng, đối thượng Tưởng Y Chu không ôn không nhiệt ánh mắt, lại rất có ngậm có ý hấn ý.

Từ Từ Bối thành linh mà đánh cái rùng mình.

Tiêu Vũ về đến nhà khi, Thái tử nhìn đến nhà mình tiểu thư thành bộ dáng này đều mau dọa choáng váng, vội vàng mang Tiêu Vũ đi

bệnh viện tư nhân một lần nữa kiểm tra miệng vết thương, còn xứng phó thuốc mỡ.

Thái tử đau lòng tiểu thư đều mau gấp đến đỏ mắt, Tiêu Vũ chỉ có thể oai oai đầu đối nàng cười nói: “Không có việc gì lạ, Thái tử tử, ta trước kia nhảy ba lê không phải cũng chịu quá rất nhiều lần thương sao?”

Thái tử: “Này như thế nào có thể đánh đồng!”

“Bác sĩ, này sẽ không lưu sẹo đi?” Thái tử trông thấy tiểu thư miệng vết thương, đỏ tươi miệng máu ở Tiêu Vũ trắng nõn trên đùi hình thành mảnh liệt đối lập, nàng nhưng không nghĩ tiểu thư mỹ lệ hai chân sẽ lưu lại dấu vết!

Ở cùng cha mẹ video khi Tiêu Vũ cũng cùng Ôn Ngữ Tiệp nói chuyện này. Ôn Ngữ Tiệp lộ ra lo lắng thần sắc, “Không có gì trở ngại đi?”

Cùng mặt khác người tương đối trả lời, Tiêu Vũ làm theo làm không có việc gì, “Không đau, Tiểu Trúc Tử rất cường tráng! Mommy không cần lo lắng.”

Nàng phớt ra xán lạn tươi cười, thậm chí còn nhân lo lắng Ôn Ngữ Tiệp có thể hay không không tin mà đứng dậy tại chỗ đi rồi vài bước.

Tới chứng minh chính mình thật sự không có việc gì.

Tiêu Vũ ở Ôn Ngữ Tiệp trước mặt tựa hồ đặc biệt cường điệu chính mình có thể thực độc lập, một mình đảm đương một phía, hy vọng Ôn Ngữ Tiệp cùng Tiêu tiên sinh không cần vì nàng nhọc lòng lo lắng, nàng thực kiên cường, điểm này tiểu thương không tính cái gì.

Mà đương Tiêu Vũ cùng Thu Tử Tân nhắc tới chuyện này khi, nàng liền hơi chút có vẻ có một tí xíu không giống nhau.

Ngay lúc đó Thu Tử Tân đang ở lật xem mỗi quyển thư tịch, ánh mắt nhìn quét giấy trên mặt nội dung. Nàng nghiêng tai nghe thấy Tiêu

Vũ nói nàng chính mình “Té ngã”, “Bàn tay trầy da đổ máu”, “Đi bệnh viện tư nhân” sau.

Trực tiếp không cần thận đem lật xem giao diện cấp xé rách.

“Bị thương?” Thu Tử Tân ánh mắt đều bắt mắt không ít, nàng lập tức khép lại sách vở, ngữ tốc thực mau, “Cho ta xem miệng vết thương.”

Dồn dập lại khăn trương thanh tuyến, mang ra đối phương lo lắng quan tâm tâm tình.

“Kỳ thật..... Đã là phía trước sự lạ.....” Tiêu Vũ đem chính mình áo ngủ quần giắc kéo, lộ ra đầu gối dưới một tiểu tiết bạch chân.

Viên xảo đầu gối miệng vết thương đã kết thành mấy ngân huyết vảy, đang ở đi hướng phục hồi như cũ trạng thái.

“Bác sĩ có nói cái gì đồ vật yêu cầu né tránh sao?” Thu Tử Tân nhíu mi, khóe miệng cất giấu một chút bất đắc dĩ.

Bất đắc dĩ chính là nàng không ở nàng bên người.

“Ngay từ đầu không thể đụng tới thủy..... Còn có, không thể ăn mặn cảm đồ ăn, giống đậu phộng linh tinh.....” Tiêu Vũ cuốn súc hai chân, cúi đầu thấp giọng nói.

“Ngã thời điểm rất đau, nhưng ta nhịn xuống không cho nước mắt rơi xuống.” Tiêu Vũ đôi tay chống cằm, nghiêng đầu hỏi tưởng cùng ngày cảnh tượng, tuy rằng té ngã thời điểm thực mất mặt.

Mà Thu Tử Tân bên này nghe được “Rất đau” hai chữ, cơ bản đã hít hà một hơi, nàng biết Tiêu Vũ cũng không có đại tiểu thư kiêu khí, nhưng đáy lòng vẫn là thương tiếc nàng thương tiếc đến không được.

Tiêu Vũ đối Thu Tử Tân trầm mặc cảm thấy nghi hoặc, nàng lông mi vể vãi cái, đi tìm Thu Tử Tân ánh mắt.

“..... Về sau muốn chiếu cố hảo tự mình, biết không?” Thu Tử Tân lập lại rót lượng chính mình có thể nói nói, trầm mặc sau một hồi mới công đạo xuất khẩu.

Tiêu Vũ không biết Thu Tử Tân tâm lý hoạt động, nàng phồng lên gương mặt, cơ linh tròn mắt vừa chuyển, bốn cợt mà buột miệng thốt ra, “Muốn Thu tử tử ôm một cái an ủi.....”

Tiêu Vũ nói ra sau liền lập tức hối hận, nàng cảm thấy loại này yêu cầu cũng quá cảm thấy thẹn quá không biết xấu hổ.....

Nàng ôm hai chân cúi đầu, hai bên gương mặt nhanh chóng nổi lên, nàng chính mình xấu hổ đến độ mau ngón chân thảo địa.

Là ở hồ ngôn loạn ngữ cái gì lạ.....

Thu Tử Tân không rõ cái này tiểu dựa vì cái gì đột nhiên thẹn thùng lên. Nàng tự thân nghe được Tiêu Vũ những lời này vẫn là thực vui vẻ, chính mình như là cảm nhận được có cái thân mật quan hệ muội muội có thể yêu thương.

Nàng mặt mày nhu tiến một chút quang huy, giờ lên tươi cười nói: “Lần sau gặp mặt nhất định cho người hảo sao?”

Tiêu Vũ nghe thấy Thu Tử Tân hứa hẹn tâm tình lập tức bay lên không ít, bởi vì nàng biết Thu tử tử tuyệt đối sẽ không lừa nàng, “Kia lần sau là khi nào?”

Thu Tử Tân khóe miệng mỉm cười, “Không xa.”

Tác giả có lời muốn nói: Thu Tử Tân: Ta lên sân khấu màn ảnh bị tác giả làm đến giống cái nữ xứng (hiền lành mỉm cười mặt

Tác giả quân: Không trách người thân muội (ha ha ha.....

Đôi ba khởi hôm nay diễn có điểm nhiều X

Lần sau đôi mới ở: Thứ năm (18 hào)

33.Chapter 33

Chuyển giáo sinh hoạt đại khái qua ước hai tuần, Tiêu Vũ cơ bản cũng thích ứng tân lớp đồng học.

Mà nàng đầu gối chịu thương cũng không sai biệt lắm hoàn toàn khỏi hẳn, thực may mắn mà không có lưu lại vết sẹo.

Trong ban ở thượng ngữ văn khóa, lão sư làm các nàng sao chép bạch bản thượng cổ thơ từ. Các bạn học nhắc tới bút liền bắt đầu trên giấy múa may, trích lục hạ bạch bản thượng cổ thơ mới.

Tiêu Vũ hết sức chuyên chú mà ký lục xong sau, phát hiện bên cạnh Tưởng Y Chu chính một tay chống cằm, đôi mắt híp lại mà nhìn chăm chú vào bạch bản.

Nàng biểu tình lợc hiện hoang mang, đăm hắc ánh mắt nhìn lại, mà nàng luyện tập bộ thượng sao chép đến đoạn bất quá mới trước nửa bộ phận không đến.

Tiêu Vũ chớp chớp mắt, bưng tỉnh nhận thấy được một sự kiện.

Tưởng Y Chu có phải hay không cận thị nhìn không tới bạch bản thượng tự?

Tiêu Vũ ánh mắt hơi lóe, do dự muốn hay không chủ động mở miệng, đem chính mình luyện tập tác nghiệp mượn cấp Tưởng Y Chu xem.

“Luyện tập bản năng không thể mượn ta một chút?” Phi thường ngoài ý muốn rồi lại thích hợp, Tưởng Y Chu đã dẫn đầu mở miệng cùng Tiêu Vũ đối thoại.

Tiêu Vũ giống bị đánh thức, tinh thần mà ngồi thẳng thân mình, đôi tay đem luyện tập bộ đưa cho Tưởng Y Chu, “Cấp.”

Nàng triều Tưởng Y Chu lộ ra phi thường tự nhiên tươi cười.

Là một cái thực trong sáng cườì, hai má má lúm đồng tiền tựa thiển tựa thâm, ngoài cửa sổ ánh mặt trời nửa điểm ngả vào nàng tươi cườì, còn có nửa điểm nắp trong nàng tinh mắt.

Tưởng Y Chu hơi đốn, thuận tay vãn khởi bên tai phát, thấp giọng ứng, “Ân.”

Tưởng Y Chu đích xác có cường độ thấp cận thị, đại khái 170 tới độ, giống nhau không cần đeo mắt kính cũng có thể thấy rõ sự vật. Chẳng qua bạch bản thượng thư cổ sắp chữ tự thể thật sự là quá tiểu, mà các nàng chỗ ngồi lại tọa lạc ở cuối cùng một loạt, bởi vậy nàng tầm nhìn đoạn chính tự thể cũng sẽ trở nên mơ hồ không rõ.

Tiêu Vũ nhanh chóng mà vọng liếc mắt một cái bên cạnh người.

Kỳ thật, nàng cũng không có như vậy sợ Tưởng Y Chu lạ.....

Mới đầu Tiêu Vũ cũng cảm thấy đối phương lớn lên “Hung”, hơn nữa người còn khó mà nói lời nói khó ở chung, nhưng từ đã trải qua nàng đầu gối quăng ngã phá sự kiện sau, Tiêu Vũ hơi chút đối Tưởng Y Chu đổi mới.

“Nặc, cầm đi, cái này lau có thể bảo đảm miệng vết thương sẽ không lưu sẹo.”

Tiêu Vũ té ngã sau ngày hôm sau sáng sớm như cũ kiên trì mà tới đi học, Tưởng Y Chu nhìn thấy Tiêu Vũ khi hướng nàng truyền đạt một cái thuốc mỡ, nói là có vuốt phẳng vết sẹo tác dụng.

Tiêu Vũ ngồi ở trên chỗ ngồi giữa đầu vọng Tưởng Y Chu, sáng sớm bên ngoài rơi xuống mưa phùn, đối phương trên người còn dính một tia vũ hơi, mạn có nhàn nhạt cỏ xanh hương.

Ánh đèn đánh vào Tưởng Y Chu đuôi lông mày thượng, nhu hòa nàng không ít lạnh lẽo.

Tiêu Vũ trong tay chính phủng bốn ngoại ngữ thư, nàng ngưng nhiên một lát, tò mò hỏi: “Vì cái gì phải cho ta cái này?”

Tưởng Y Chu mi giác hơi chợn, lược cố ý vị sâu xa mà đến gần Tiêu Vũ bên cạnh, ở bên người nàng buông xuống cặp sách, thuận thế đem thuốc mỡ trực tiếp đặt ở nàng trên bàn.

“Bởi vì ta có tiền, được không?” Tưởng Y Chu ngồi xuống, nghiêng đi thân đối diện Tiêu Vũ.

Nàng những lời này nếu là dựa theo Tiểu Thuyết nhân vật chính đó chính là thiếu tấu trang bức, nhưng là Tiêu Vũ có thể phân biệt Tưởng Y Chu ngữ khí, không giống như là chân chính túm khoe giàu.

Ngược lại tương đối như là không biết như thế nào trả lời chính mình vấn đề, liền thuận miệng nói một câu qua loa lấy lệ qua đi.

“Nga.....” Tiêu Vũ muộn thanh ứng.

Tưởng Y Chu phương giác chính mình nói như vậy lời nói không tốt lắm, lại lại chờ đợi mà bổ sung nói: “Ta ngày hôm qua về nhà thấy hòm thuốc có loại này dược, cảm thấy người khả năng yêu cầu liền cho người.”

Tiêu Vũ nghe thấy Tưởng Y Chu như vậy một phen sau khi giải thích, trong lòng thoải mái vui vẻ nhiều.

Quả nhiên, đối phương chỉ là lớn lên “Lãnh”, vừa ý không ngại, không chừng kỳ thật là cái người đẹp thiện tâm tỷ tỷ.

Tưởng Y Chu ở Tiêu Vũ trong lòng hình tượng, một chút từ một tòa cao lãnh băng sơn biến thành một cái ngoài lạnh trong nóng hũ nút.

Tiêu Vũ nghiêng đi ánh mắt miêu liếc mắt một cái Tưởng Y Chu, đối phương hiện tại đang cúi đầu chuyên chú mà sao chép bút ký, biểu tình tự nhiên, mặt mày thu lại ngày xưa người sống chớ gần hơi thở.

Tưởng Y Chu ngữ quan còn tính tinh tú, ánh mắt tự mang sơ đạm anh khí, làn da không thượng trắng nõn lại vừa phải tự nhiên. Nàng

lưu trữ tám phần tóc mái cùng trát cao đuôi ngựa, trong ánh mắt tổng mạn có một tia không ôn không nhiệt lạnh lẽo.

Kỳ thật từ góc độ này xem, thật sự lớn lên rất xinh đẹp.

Tiêu Vũ nếu quyết định không cần lại như vậy sợ Tưởng Y Chu, tự nhiên liền phải làm ra một ít thay đổi, đó chính là khiêu chiến chủ động khơi mào đề tài cùng Tưởng Y Chu nói chuyện!

Nàng nghĩ tới nghĩ lui tìm không thấy một cái thích hợp đề tài, đành phải từ vừa mới phát sinh sự tình bắt đầu hạ “Khẩu”.

“Tưởng đồng học, người có cận thị nói, vì cái gì muốn ngồi ở dãy ghế sau đâu?” Tiêu Vũ hỏi.

“Không phải ta muốn, là lão sư tuyển.” Tưởng Y Chu liếc liếc mắt một cái nàng, đạm nói.

“Lão sư vì cái gì muốn tuyển người ngồi ở dãy ghế sau, người không cùng lão sư nói qua người nhìn không tới bạch bản sao?” Tiêu Vũ theo đề tài đi xuống hỏi.

Tưởng Y Chu ngẩng đầu, không chút để ý mà nhìn phía phía trước, đáp: “Bởi vì trong ban ta tối cao.”

Tiêu Vũ: “.....” (mỗ trong ban nhất lùn.....)

Bởi vì chính mình là chuyển giáo tới, liền lựa chọn chỗ ngồi cơ hội đều không có!

“Vậy người muốn hay không đi xúng phó mắt kính tương đối phương tiện?”

“Không cần, ta đã có một bộ, chỉ là không quá thích mang.”

“Huống hồ ta cũng không phải thường xuyên có đi học, yêu cầu khi cùng người mượn thì tốt rồi.” Tưởng Y Chu viết chữ xong, một tay ấn xuống bút bi đỉnh, nhẹ nhàng “Tháp” một tiếng liền đem bút máy tâm thu trở về.

“Cái này sao được đâu, người không đi học không phải đi học không đến bất luận cái gì tân tri thức sao?” Tiêu Vũ buồn bực, nàng không hiểu Tưởng Y Chu loại này tự mình từ bỏ hành vi.

Tưởng Y Chu đôi tay một quán, bối ở phía sau đầu, thân mình hướng ghế dựa tới sát, “Có đi học cùng không đi học với ta mà nói khác biệt không lớn. Giống người loại này thiên tài là sẽ không minh bạch lạ.”

Nàng hơi nhìn thấu mà xuất thần, suy nghĩ trôi nổi lại tìm về, thanh âm không có gì cảm tình sắc thái, “Người khẳng định cũng biết chuyện này đi?”

Tiêu Vũ: “Ân?”

“Ta học vị là dùng tiền mua tới.” Tưởng Y Chu hơi gọi lên khóe môi, cười lạnh nói: “Ta cũng không tin không ai cùng người đã nói chuyện này.”

Tiêu Vũ sửng sốt một chút.

Từ Tư Bối xác thật cùng nàng nói qua chuyện này.

Không cần chờ đến Tiêu Vũ chính miệng trả lời Tưởng Y Chu đã biết đáp án, Tiêu Vũ tạm dừng cùng do dự đã thế nàng đáp lại.

Nàng một tay thác ngạc, nghiêng đi ánh mắt đi vọng Tiêu Vũ, thấy đối phương bàn tay trắng ngần cản ở môi trước làm tự hỏi trạng.

Tiêu Vũ chuyển động tròng mắt, rồi sau đó lộ ra không ảnh hưởng toàn cục tươi cười, “Ta biết.” Nàng lại bổ khuyết thêm một câu, dùng thực khẳng định ngữ khí nói: “Ta không ngại.”

Nàng vẻ mặt nghiêm túc gật đầu, “Không cần lo lắng, ta sẽ không cười người là cái ngu ngốc lạ!”

Tưởng Y Chu: “.....”

“?” Đây là trọng điểm sao?

“Mặt sau đồng học không cần nói chuyện!” Đang ở sát bạch bản lão sư nghe thấy trong ban có sột sột soạt soạt lời nói thanh, lập tức phi một cái con mắt hình viên đạn lại đây.

Tiêu Vũ nghe được lão sư chỉ trích lập tức im tiếng, quá trong chốc lát mới đề thấp thanh lượng mà cùng Tưởng Y Chu nói: “Nếu người không chê nói, có cái gì không rõ vấn đề người đều có thể hỏi ta, ta sẽ tận lực giúp người.” Tiêu Vũ phoir ra một bên má lúm đồng tiền.

Tưởng Y Chu nheo lại thon dài hai tròng mắt, trầm mặc mà nhìn chằm chằm nàng.

Nàng cái này tiểu đồng học, là thật sự có điểm ý tứ.

Không có đọc sách sinh như vậy bản khắc ngọc mộc, lại có siêu việt bạn cùng lứa tuổi ổn trọng hào phóng.

Tưởng Y Chu cảm xúc không có quá lớn dao động, nàng đạm nói: “Không cần, dù sao thần tiên cũng cứu không sống ta thành tích.”

Quả nhiên, ở đệ nhị học kỳ yết bảng khi, Tưởng Y Chu cảm toàn cấp đếm ngược đệ tam, trong đó đếm ngược vị thứ hai học sinh là bởi vì vắng hạp một hồi khảo thí, treo hai trương bài thi.

“Tưởng Y Chu là dựa vào cái gì tiến A ban a? Nàng điểm chẳng lẽ sẽ không kéo thấp chúng ta ban điểm trung bình sao!” Các bạn học không dám ở Tưởng Y Chu trước mặt nói nàng nói bậy, chỉ có thể ở hảo tử muội bát quái tụ ở bên nhau bát quái khi không ngừng nghị luận phê bình nàng.

Từ Tư Bối bĩu môi, sắc mặt hơi lộ khinh thường, “Còn không phải dựa cha mẹ tiền tiến.”

Tiểu mỹ đảm ngực dưng chân, “Này cũng quá không công bằng đi, chúng ta chính là cực cực khổ khổ đuổi vài cái suốt đêm mới có thể tiến trường học này, như thế nào nàng liền như vậy dễ như trở bàn tay mà thông qua?”

Tiêu Vũ lần này thành tích là trong ban đệ nhị, Từ Tư Bối lấy hai phân chi kém tiểu ưu thế chiếm cứ toàn cấp đệ nhất.

Một đám nữ hài tử vây ở một chỗ chỉ máng Tường Y Chu, càng nói càng khó nghe, Tiêu Vũ ngồi ở nhất biên giác vị trí, tình cảnh lược hiện xấu hổ, vô pháp thích từ.

Nàng bản thân cũng không tán thành mua học vị loại này trường học tiềm quy tắc, rốt cuộc này bằng nhau với mặt sát những người khác nỗ lực trả giá.

Nhưng Tường Y Chu cùng là nàng bằng hữu.

Tiêu Vũ ở trong lòng đã cam chịu đối phương là bằng hữu. Ít nhất đối phương đến nay mới thôi chưa bao giờ đã làm cái gì khác người làm nàng cảm thấy phản cảm cùng ghét mắng hành động.

Tương phản, Tường Y Chu ở trong lòng nàng hình tượng đang có từng bước thêm phân dấu hiệu.

Tường Y Chu cầm chính mình phiếu điểm, tùy ý ở hộp bút lấy ra một phen bút máy, thuận thực mà ở cung cấp cấp gia trưởng ký tên hoành tuyến thượng ký tên.

Hiển nhiên Tường Y Chu cũng đối chính mình thành tích cảm thấy không hài lòng, nhưng nàng bản thân cũng tương đương bất đắc dĩ, nàng vốn dĩ liền không phải người có thiên phú học tập, làm sao khổ khó xử miễn cưỡng chính mình.

“Tường Y Chu.” Nàng bên tai bỗng nhiên nghe thấy có người cả tên lẫn họ kêu to nàng.

Tường Y Chu theo thanh âm nơi phát ra nhìn lại, phát hiện Tiêu Vũ đang dùng một loại kiên nghị ánh mắt nhìn chăm chú vào nàng.

“Làm sao vậy.....” Tường Y Chu trong lòng có điểm không rõ nguyên do.

Tiêu Vũ vẻ mặt chính sắc, liền kém đôi tay giao nhau ôm cánh tay, “Ta tới giúp người tăng lên việc học đi.”

“A?” Tưởng Y Chu mi giác giơ lên, nàng còn không có hiểu ngầm đến Tiêu Vũ ý tứ chân chính.

“Ta tới giúp người học bổ túc.” Tiêu Vũ nghiêm trang, giống cái chuyên nghiệp nghiêm khắc lão sư giống nhau.

Nàng khẽ nâng khởi mặt, ánh mắt kiên định bất di, “Không cần lại để cho người khác cảm thấy người chỉ biết dựa cha mẹ!”

Tiêu Vũ nói chọc trúng Tưởng Y Chu yếu hại, nàng biết sau lưng những người đó là như thế nào đánh giá nàng.

Liền tính Tưởng Y Chu mặt ngoài có thể làm bộ không để bụng, nhưng đáy lòng lại như thế nào sẽ không thêm để ý.

Nàng cảm thấy Tiêu Vũ ý tưởng phỏng chừng là đầu óc nóng lên, cũng không có quá mức tin tưởng, “Thôi bỏ đi, liền người? Đại khái cũng cứu không trở về ta tra thành tích.”

Tiêu Vũ lập tức phản bác nàng, “Như thế nào sẽ đâu, trên đời tuyệt đối không có ngu xuẩn học sinh, chỉ có sẽ không giáo lão sư!” Nàng bộ câu tục ngữ cải biên lại đây.

“Người xác định sao? Vạn nhất người trình độ bị ta kéo chân sau, đuổi không kịp đại gia, cũng đừng trách ta.” Tưởng Y Chu ngữ điệu tùy tiện, vẫn còn có nghi ngờ.

Vấn đề này đối Tiêu Vũ tới nói chính là phi thường đại công kích!

Nàng sống như vậy một phen tuổi, lần đầu tiên có người dám nghi ngờ nàng chỉ số thông minh cập việc học tiến độ!?

Thiếu chút nữa khí giật sạch!

“Ta tiêu người nào đó bảo đảm! Kinh ta tiêu đại sư đề điểm, Tưởng huynh người ngày sau chắc chắn giống như thể hồ quán đỉnh,

phẳng phát chỉ số thông minh hai mạch Nhâm Đốc bị đả thông, rồi sau đó việc học thành tích tiến bộ vượt bậc, một bước hướng đỉnh, thăng thành châu báu!”

Đây là nơi nào tới cổ trang kịch lời kịch a!

Tưởng Y Chu nhin không được bật cười, “Cái gì a? Như thế nào còn diễn khởi tình cảnh kịch?”

Nguyên lai nàng tiểu đồng học còn có như vậy nhị một mặt.

Tươi cười nhiệm Tưởng Y Chu khuôn mặt, ám khai nàng bình thường đậm mạc, ở nàng trong ánh mắt tăng thêm vài phần màu sắc rực rỡ quang điểm.

Tiêu Vũ bỗng nhiên dừng lại, không phát một tiếng liền hướng Tưởng Y Chu dựa tiến đến.

Tưởng Y Chu bị nàng thành linh xảy ra tới gần làm đến có điểm vô thố, thân mình có điểm cứng đờ, “Làm gì.....”

Gần gũi mà nhìn thẳng Tiêu Vũ đôi mắt, Tưởng Y Chu phát hiện nàng lông mi rất dài, hơn nữa là tự nhiên kiều.

“Người cười lộ lên rất đẹp ai.” Tiêu Vũ nháy thủy linh đôi mắt, dùng thực chân thành ngữ khí, “Về sau hẳn là nhiều cười một chút sao.”

Luôn là một bộ băng sơn mặt thật sự quá hung lạp.

Tưởng Y Chu lược hiện nói lấp, “Ác.....”

“Hàng phía sau đồng học nói tiếp lời nói ta liền phải đổi chỗ ngồi!” Lão sư đột nhiên vừa chuyển đầu, rốt cuộc không thể nhin được nữa hai đầu bờ ruộng mạo lửa giận, chửi ầm lên.

Sợ tới mức Tiêu Vũ nhanh chóng lùi về thân mình, lập tức đổi thành ngồi nghiêm chỉnh mà nghiêm túc đi học, chờ lão sư mắng xong quay lại đầu, nàng lại nhỏ giọng mà đối Tưởng Y Chu nói: “Liền nói

như vậy định lạc, người tuyển một cái thời gian, tới nhà của ta hoặc là ta đi nhà người, ta giúp người học bù.”

Tưởng Y Chu có điểm thất thần mà theo tiếng, nàng cúi đầu, lông mày và lông mi hơi lóe, cất giấu một chút không thể miêu tả cảm giác.

Nàng vẫn một chút bên tai phát.

Lần này khảo thí Tiêu Vũ vứt bỏ nàng trân quý đệ nhất danh, nàng trong lòng đương nhiên là có điểm tiểu không cam lòng, nhưng nàng cũng không nhụt chí, nàng chỉ nghĩ càng nỗ lực dụng công mà đi siêu việt người khác.

Cho nên này mấy vẫn nàng đều ở nghiêm túc học tập, mặc dù ở cùng Thu Tử Tân video khi, cũng không quên vừa làm sách tham khảo luyện tập đề.

“Tiêu Vũ, đã đã khuya, người không đi ngủ sao?” Thu Tử Tân ở bên kia hình ảnh là ngồi ở đơn người trên sofa. Nàng hiện tại ở tạm ở công ty cung cấp ký túc xá, là cái hai phòng một sảnh nhà ở, diện tích vừa phải, là giản dị lại thoải mái không gian.

“Không được, ta muốn lại tranh thủ nhiều một chút thời gian ôn tập. Bằng không liền sẽ lạc hậu.” Tiêu Vũ bĩu môi nói.

Thu Tử Tân đại khái có thể hiểu tiểu bằng hữu chấp nhất, nhưng nàng cũng không hy vọng đối phương quá có áp lực cùng gánh nặng, miễn cho ảnh hưởng đến sinh hoạt làm việc và nghỉ ngơi, lại mà lại ảnh hưởng đến nàng khỏe mạnh.

Tiêu Vũ cảm thấy chính mình khả năng không có bận tâm đến Thu Tử Tân cảm thụ, rốt cuộc nàng tổng không thể cùng Thu Tử Tân video rồi lại đem đối phương lạnh một bên, như vậy quá không tôn trọng đối phương.

“Thu tử tử, người chờ hạ có phải hay không muốn ra cửa? Chúng ta muốn hay không trước cắt đứt trò chuyện?” Tiêu Vũ mày nổi lên tiểu

cuộn sóng.

Thu Tử Tân không có lộ ra không vui biểu tình, nàng biết tiểu bằng hữu học tập nghiêm túc, cũng không có muốn trách cứ Tiêu Vũ ý tứ.

Nàng vén lên gần nhất mới vừa năng quá hậu phát, “Ân, chờ hạ muốn đi ra ngoài lục cái mini album, nhưng thời gian còn không đuổi, không quan hệ.”

“Không cần suy xét ta, chờ hạ lại quả đi, ta có thể chính mình tìm sự tình làm.” Thu Tử Tân nhu hòa hạ đôi mắt, ôn thanh nói.

Rồi sau đó Tiêu Vũ ở một bên chuyên chú mà làm luyện tập đề, gặp được tương đối thiêu não đề mục nàng sẽ ninh tế mi, đem phỏng lòng tin tử kiểu dáng bút bi đáp ở cằm, nghiêm túc mà phân tích đề mục.

Thu Tử Tân thì tại bên kia tĩnh thanh mà đọc sách, hai người giữa đường cũng không có quá nhiều nói chuyện với nhau, nhưng này cũng không sẽ làm không khí sinh ra xấu hổ chi ý.

Loại cảm giác này là ăn ý, lẫn nhau sống nhờ vào nhau, liền tính trong lòng hiểu rõ mà không nói ra lẫn nhau không quấy rầy, cũng vẫn như cũ biết đối phương còn ở. Lẫn nhau đều ở vì chính mình tương lai mà nỗ lực phấn đấu.

Thu Tử Tân buông sách vở, cảm thấy khẩu có điểm khát, liền quyết định đứng dậy đi trong phòng bếp đảo ly ôn bạch khai uống.

Chung quanh rất an tĩnh, là một loại yên tĩnh mỹ cảm.

Đãi nàng uống xong thủy, bước chân nhẹ nhàng chậm chạp mà đi trở về phòng, ngồi ở trên sofa nhìn phía màn hình di động khi.

Phát hiện tiểu bằng hữu đã ghé vào trên bàn, không cẩn thận ngủ rồi.

Tiêu Vũ một bên gương mặt bị đè nặng, có vẻ cái miệng nhỏ có điểm đỏ khởi, ngủ khi còn có thể đủ nắm chặt trong tay bút.

Thu Tử Tân mặt mày nhu lại nhu, trong nhà tự nhiên ấm quang ánh tiến nàng trong ánh mắt, mang ra yêu quý ánh mắt.

Tiểu nữ hài tựa hồ lại trưởng thành một chút, bề ngoài thoạt nhìn tựa hồ không có gì biến hóa lớn, nhưng kỳ thật thay đổi rất nhiều.

Tựa như Tiêu Vũ trước kia nói ngọt khen ngợi quá nàng lời nói giống nhau đi.

Biến xinh đẹp.

Thu Tử Tân lông mi cánh buông xuống, lặng im mà nhìn nữ hài ngủ nhan, nàng khoe miệng hàm chứa chí nhu đến uyển ý cười, tiếng nói ôn nhuận như nước.

Cứ việc đối phương cũng không sẽ nghe thấy, nhưng Thu Tử Tân như cũ là thực chân thành tha thiết nói:

“Kỳ thật..... Người không cần như vậy đua.....”

“Bởi vì ở ta nơi này, người chính là đệ nhất danh a.”

Tác giả có lời muốn nói: Không cần cảm thấy Tiểu Trúc Tử sẽ là thực dễ khi dễ gốc bạch ngọt, nàng không phải.

Lần sau đổi mới ở: Thứ bảy (20 hào)

34.Chapter 34

Thứ bảy giữa trưa.

Tiêu Trạch trong đại sảnh.

Tiêu Vũ ôn tập xong công khóa tạm thời được nghỉ ngơi thời gian, nàng phủng cứng nhắc, điểm ấn TV điều khiển từ xa tìm kiếm nào đó kênh.

Lăn qua lộn lại hồi lâu, nàng rút cuộc tìm được rồi cái kia tiết mục biểu, nàng nhanh chóng tiến vào kênh, điểm bá video, sau đó bắt

đầu chờ mong mà trộm hưng phấn.

48 tác Lcd Tv màn ảnh thượng truyền phát tin cái ngoại quốc tiết mục, là năm gần đây mới vừa quật khởi âm nhạc loại hình tổng nghệ, tên là [ta là sáng tác người! 2], thuộc về bất luận cái gì tuổi tác đều thích hợp tiết mục.

Khách quý chia làm hai cái đội hình, từ bốn cái giới âm nhạc lão tướng cùng với bốn cái tân nhân hậu bối tới tiến hành so đấu, tiêu đề liền lấy vì 【 kinh điển mỹ giọng x tân sinh tiếng trời 】 đại quyết đấu.

Tiết mục cự phát sóng tới nay đã tiến hành tới rồi thứ sáu kỳ, thành tích bảo trì ổn định trung thượng, mà tiết mục tổ vì lần thứ hai gia tăng ratings liền thiết trí đào thải phân đoạn, cũng làm mặt khác tới đá quán tân nhân có thể có lộ diện cơ hội.

Nếu là muốn đạt được đá quán sáng tác người cơ hội, hoặc là đến có chân thật lực sân khấu, hoặc là đến có hút người qua đường phần nhan giá trị, nhị lựa chọn ít nhất tốt thứ nhất mới có thể tranh cử phỏng vấn hoạt động.

Vừa lúc cái này tiết mục tổ chế tác người liền biết có như vậy một người tuổi trẻ tiểu sinh, đã có nhan giá trị mà thực lực cũng đồng thời tại tuyến.

Hắn đã từng nghe qua Thu Tử Tân hiện trường, ngay lúc đó Thu Tử Tân đang ở Louis buổi biểu diễn hiện trường cùng Louis hợp tác diễn xuất.

Chế tác người cho rằng nàng sẽ là cái hắc mã.

Chỉ tiếc chính là, hắn sau lại liền không còn có nhìn đến cái gì về Thu Tử Tân đại hình hoạt động, vị này mới ra đời tân nhân tựa hồ lại lần thứ hai mai danh ẩn tích đi xuống.

Kỳ thật Thu Tử Tân ở ký công ty này một năm đi được cũng không phải thực thuận lợi, mới đầu nàng vống truyền video cùng cùng

Louis ra hợp tác khúc còn có thể giúp nàng xây dựng ra một chút nhiệt độ. Nhưng là quá trận sau cũng dần dần bị mặt khác giải trí tin tức bao trùm rớt.

Mà công ty ở ký xuống nàng sau cũng không có hảo hảo ở marketing nàng, ngược lại là ở không ngừng lưu fans, lợi dụng Thu Tử Tân mới mẽ nhiệt độ vì nàng tiếp được rất nhiều danh tiếng còn hành quảng cáo.

Tiền là kiếm lời một ít, công ty cũng từ nàng nơi đó hút máu không ít lợi nhuận.

Thu Tử Tân ý thức được chính mình có điểm bị áp bức, liền mở miệng chủ động mà cùng người đại diện đưa ra nàng yêu cầu.

Chấp hành người thu được nghệ sĩ phản hồi tốt xấu còn tính có lương tâm, nghiêm túc tìm từ khúc sáng tác nhân vì nàng viết một bài hát, làm nàng phát cái đầu trương mini album.

Chụp rất nhiều quảng cáo Thu Tử Tân đích xác hút tới rồi rất nhiều nhan phần, nhưng đại bộ phận tựa hồ đều chú ý nàng người nhiều quá nàng âm nhạc.

Kia trương mini album tựa như ném vào trong hồ hòn đá nhỏ, mới đầu nổi lên nho nhỏ gợn sóng, rồi sau đó liền lại vô bọt nước.

Nhiệt độ qua, công ty cũng tạm thời không có hạng mục cho nàng tiếp.

Nói thật, Thu Tử Tân đối chính mình rất thất vọng.

Nàng khôi phục tới rồi không người hỏi thăm sinh hoạt, một người đái ở nhà sáng tác viết khúc, an an tĩnh tĩnh, một người.

Nàng ngẫu nhiên vẫn là sẽ up ảnh selfie hoặc là chia sẻ ca khúc đến Instagram thường, nhưng tán số đối lập chênh lệch phi thường đại.

Bình thường sinh hoạt ảnh chụp có thể có năm vạn nhiều tán cùng hơn hai vạn bình luận, mà chia sẻ video lại chỉ có thể được đến hơn

hai vạn tán số cùng mấy ngàn điều bình luận.

Có đôi khi Thu Tử Tân sẽ nghi ngờ chính mình, kỳ thật nàng có phải hay không xứng đến cũng không có như vậy hảo, kỳ thật nàng cũng không có như vậy thích hợp cái này vòng đi con đường này.

Vô số đêm trắng, Thu Tử Tân vẫn luôn đều đặn ở cái này trong căn nhà nhỏ, cũng không quá dám cùng Dương nữ sĩ báo tin dữ, nàng thậm chí cảm thấy có điểm ngượng ngùng tới đối mặt nàng trước kia đồng sự, bằng hữu.

Bởi vì nàng chậm nhiệt tính cách, có thể đi vào nàng trong lòng bằng hữu càng là khan hiếm.

Mỗi khi Thu Tử Tân một mình đi tại đây phòng nhỏ khi, nàng liền sẽ cảm thấy chính mình tựa hồ cảm nhận được cái gì kêu cô độc.

Vài vị đối nàng có hảo cảm nam sinh mời quá nàng vài lần, Thu Tử Tân cho rằng chính mình xác thật là nên nhiều giao bằng hữu, liền đáp ứng phó ước.

Kết quả nàng lại bị đối phương nam nhân trên người mặc danh đầu mỡ cùng tanh tưởi làm đến tan rã trong không vui, dẫn đầu ly tràng.

Cho nên đương nàng cùng Tiêu Vũ video thời điểm, nàng sẽ có loại tinh thần thả lỏng lại cảm giác.

Bởi vì Tiêu Vũ là tiểu hài tử, nàng không có xã hội trải qua, mà nàng tâm là hồn nhiên.

Các nàng đối thoại trong quá trình tổng có thể trò chuyện một ít rêu rĩa sự vật, cũng không cần né tránh bất luận cái gì đề tài, càng không cần nhắc nhở chính mình ở cái gì trường hợp nên nói cái gì lời khách sáo.

Hơn nữa Tiêu Vũ đồng ngôn đồng ngữ luôn là làm nàng cảm thấy thú vị.

Nàng cảm thấy Tiêu Vũ tươi cười thật sự thực chữa khỏi, hai má má lúm đồng tiền doanh doanh, hàm một chút xuân sắc.

Tiểu hài tử quả nhiên là trên đời này tốt đẹp nhất vu vật a.

Thu Tử Tân cũng không phải là không thể hiểu được liền đối Tiêu Vũ thực tốt, là nữ hài trên người tản mát ra khí thiên nhiên tức ở hấp dẫn nàng.

Còn có Tiêu Vũ đối Thu Tử Tân nói qua mỗi một câu mỗi một cái hành vi cử chỉ, mới có thể tạo thành Thu Tử Tân đối nàng đặc biệt sủng ái.

Thu Tử Tân đến nay mới thôi đều còn nhớ rõ ở trước kia lần nọ âm nhạc tiết kết thúc về nhà khi, Tiêu Vũ sờ soạng chính mình đầu tình cảnh.

Tiểu hài tử tay xúc cảm là nhẹ nhàng nhu nhu, rồi lại mang theo trấn an cảm xúc tác dụng.

“Tân, người muốn thử xem cơ hội này sao?” Một phen thanh âm đem tự do Thu Tử Tân kéo về thân.

“Cái gì?” Thu Tử Tân ở thông điện thoại, là nàng người đại diện bất tới.

“Một cái về ca sĩ so đấu âm nhạc loại tiết mục, bọn họ hiện tại có chiêu đá quán ca sĩ phỏng vấn, muốn hay không đi đi xem?”

Là chế tác người cùng kế hoạch người đề cử Thu Tử Tân, cho nàng công ty người thả ra như vậy thứ nhất tin tức.

Thu Tử Tân không có do dự không chùng, nàng quyết đoán mà liền đáp ứng rồi, “Hảo, ta đi.”

Thu Tử Tân đã gần không có nửa năm không có hoạt động, nàng phảng phất đã đăm ra đại chúng tầm mắt, cho nên nếu có cơ hội, nàng nhất định phải tranh thủ.

Nhất định phải bắt lấy.

Ngày hôm sau nàng liền chính mình một người đi phỏng vấn địa điểm, ở một gian phòng ghi âm hiện xưởng ra nàng lần trước mới vừa viết hảo không lâu ca.

Phỏng vấn khảo sát đoàn phân biệt là tổng đạo diễn, âm nhạc tổng giám cùng tiết mục chế tác người.

Đợi cho Thu Tử Tân xưởng xong sau đạo diễn cùng chế tác người đều cấp ra rất cao đánh giá, mà âm nhạc tổng giám tắc nói: “Người hôm nay thoát nhìn có chút khẩn trương, dây thanh không khai toàn.”

Thu Tử Tân hơi cúi đầu, nàng cũng không có đem nàng mấy ngày nay cảm mạo sự tình nói ra.

Mấy năm nay nàng đã trải qua không ít chuyện, nàng đi qua sự nghiệp đỉnh núi kỳ, mỗi ngày đều ở ca kịch viện bận rộn, sau đó lại từ một vị dương cầm gia chuyển vì xuất đạo ca sĩ, mới ra đời nàng mới đầu đi được thuận buồm xuôi gió, rồi sau đó lại rơi vào vô tận “Tuyệt tàng kỳ”.

Người hỏi nàng hồi hận sao?

Không hồi hận.

Bởi vì đây là nàng quyết định của chính mình.

Nàng vốn là không có gì kiêu ngạo góc cạnh, vẫn luôn xử sự ôn hòa nàng chỉ là cảm giác được, chính mình tin tưởng chính một chút một chút bị suy yếu tiêu ma rớt.

Nói thật, nàng thực không thích loại cảm giác này.

Nhưng hiện thực luôn là thực cốt cảm, nàng phi thường không muốn làm chính mình trở thành người khác trong miệng cái loại này “Trước ngọt sau khổ”, “Hết thời” người.

“Không cần lo lắng, người vừa mới phát huy đến vẫn là không tồi.” Âm nhạc tổng giám lại bổ thưởng một câu.

Thu Tử Tân kẹp kẹp tươi cười, độ cung thực thiển.

“Đi về trước đi, qua đi lại cho người thông tri kết quả.” Đạo diễn nói.

“Cảm ơn ba vị đạo sư, các người vất vả.” Thu Tử Tân cúi 90 độ cung, cảm tạ rời đi.

Đợi cho Thu Tử Tân mang lên môn rời đi sau, ba vị khảo sát viên mới thảo luận nói.

“Có tiềm lực, không tồi, cũng rất có lễ phép, là cái hảo cô nương. Tuy rằng là người nước ngoài cũng có thể câu thông thật sự thông thuận.” Đạo diễn cười nói.

“Không hổ là người đề cử người, thực sự có ánh mắt.” Âm nhạc tổng giám cũng tán thưởng nói.

“Nàng ngày thường biểu hiện càng bằng, hôm nay có thể là sinh bệnh, thanh âm cũng có chút buồn.” Chế tác người lật xem Thu Tử Tân tư liệu nhàn nhạt nói.

Phỏng vấn sau khi kết thúc ngày thứ ba, Thu Tử Tân liền thu được thông tri.

Nàng thành công ở đông đảo tân sinh ca sĩ trung trở hết tài năng, trở thành vòng thứ nhất đào thải phân đoạn đá quán ca sĩ.

Tiết mục tổ hiệu suất tương đương mau, thêm xong hợp đồng sau liền phái nhiếp ảnh tổ vì nàng quay chụp ảnh chụp, tới làm trong tiết mục đơn biển người báo.

Mà tiết mục phía chính phủ nơi đó cũng đã phát đá quán ca sĩ cắt hình, làm quảng đại võng hữu đi suy đoán vị này thần bí khách.

Tin tức truyền thật sự mau, có mắt sắc võng hữu phát hiện vị này đá quán ca sĩ thân ảnh cùng phía trước thường đăng quảng cáo giao

diện nữ nhân tương tự, liền ở nàng công ty thiệp tìm được rồi một trương bài chụp tư thế tương tự ảnh chụp lấy tới đối lập.

Tương tự độ 99.99%.

Có võng hữu phiên nàng Google tư liệu, phát hiện đối phương là một vị ngoại quốc bạn bè.

Đây chính là [ta là xướng làm người! 2] cái này tiết mục phát sóng tới rồi đệ nhị quý tới nay, lần đầu ca sĩ đội hình trung xuất hiện một vị người Trung Quốc.

Võng hữu một lục soát, phát hiện đối phương vẫn là cái đại mỹ nữ!

Mà phía chính phủ cũng ở sau đó không lâu thả ra hoàn chỉnh ảnh chụp, chính thức quan tuyên biểu lộ đá quán ca sĩ thân phận, cũng ở trong văn án tag @ Thu Tử Tân.

Cái này đề tài lập tức nghênh đón tới cao thảo luận độ, trực tiếp bước lên hot search trước năm, còn có người bái ra nàng đại học lý lịch.

Tương đương khả quan.

Thu Tử Tân chưa bá trước hỏa.

Mà lần này tiểu sóng mái với nhau không có làm Thu Tử Tân đặc ý vênh váo, trải qua này nửa năm lắng đọng lại, Thu Tử Tân hơi chút học xong thu liễm cảm xúc, an phận mà đem sự tình làm được tốt nhất là được.

Sân khấu sẽ nói minh hết thảy.

Thu Tử Tân tham lục thời tiết mục đã đi tới thứ bảy kỳ, tiết mục gần quá nửa sau nghênh đón vòng đào thải làm sở hữu đầu phát ca sĩ đều thấp thỏm bất an.

Đặc biệt là gặp qua Thu Tử Tân ảnh chụp tân sinh ca sĩ, nhan giá trị chính là số một số hai, tuy rằng chưa từng nghe qua hiện trường,

nhưng đối phương tốt nghiệp thành tích phi thường ưu dị.

Nhiều ít là cái lợi hại tàn nhẫn nhân vật.

Thu Tử Tân thu tiết mục cùng ngày mặc một cái thực bình thường màu trắng áo sơ mi xúng hắc trường quần tây, tóc đẹp trát thành tháp đuôi ngựa, đắp pho kim sắc mắt kính khung, bộ dáng tương đương tú khí tuấn tú.

Nàng ở hậu đài nghênh diện đi hướng mặt khác ca sĩ khi phi thường khiêm tốn, lễ phép về phía tiền bối cùng bọn hậu bối bắt tay khom lưng, hướng bọn họ vấn an.

Một vị tuổi trẻ nam ca sĩ ở gặp được Thu Tử Tân bản nhân sau chỉ cảm thấy:

What the hell? Như thế nào sẽ có loại này ảnh chụp đã cũng đủ mỹ kết quả bản nhân còn muốn so ảnh chụp mỹ người???

Cùng là nhân loại, thượng đế ở sáng tạo ta thời điểm có phải hay không táo bón???

Còn có để người sống!?

Thu Tử Tân hướng tuổi trẻ nữ ca sĩ nhóm bên cạnh ngồi xuống, thỏa thỏa chụp ảnh chung sát thủ.

Âu Mỹ người ngũ quan tương đối thâm thúy lập thể, mà Thu Tử Tân diện mạo thuộc về nhu mỹ lịch sự tao nhã, có phương đông nữ tính khuôn mặt đặc thù, mà loại này mặt ở nước Mỹ phi thường ít có, thực mang mới mẻ cảm, ở đông đảo sắc bén tương mạo trung ngược lại phụ trợ ra Thu Tử Tân độc đáo.

Mỗ vị cùng Thu Tử Tân ngồi ở cùng nhau tuổi trẻ nữ ca sĩ nội tâm OS:

Holly shit, phiền toái vị này beauty không cần ngồi ta bên cạnh hảo sao? Ta chính mình thượng kính mặt đã đủ viên, người một cái cổ

điển mỹ nhân V hướng ta bên cạnh ngồi xuống ta thả không phải có vẻ sừng đến giống đầu heo???

“Hải, ta là mại khắc, thật cao hứng nhận thức ngươi, ngươi thật xinh đẹp.” Một vị khác tuổi trẻ nam ca sĩ ca ngợi nàng nói.

“Cảm ơn ngươi khích lệ, ngươi cũng rất tuần tú.” Thu Tử Tân đáp lễ nói.

Nàng thật là không biết chính mình cười rộ lên có bao nhiêu động lòng người.

Mại khắc hơi chút mặt đỏ cào cào đầu.

Tiết mục thu chính thức bắt đầu, các tuyển thủ lên sân khấu trình tự là từ thú vị rút thăm phân đoạn tới quyết định. Mà đá quán tuyển thủ còn lại là có thể ở bất luận cái gì một vị ca sĩ biểu diễn khi ấn xuống trên bàn cái nút, lựa chọn “Đá quán” nên danh ca sĩ.

Ca sĩ thành tích lấy tự hiện trường 700 vị đại chúng bình phẩm đầu phiếu, cộng lại số phiếu sau lại tiến hành xếp hạng đối lập, nếu là bị đá quán ca sĩ số phiếu thấp hơn đá quán ca sĩ, nên ca sĩ tắc gập mặt lâm đào thải.

Ngược lại, đá quán ca sĩ khiêu chiến thất bại.

Cho nên muốn tuyển đối một người ca sĩ tới tiến hành khiêu chiến cũng là đá quán thành công đến quan yếu tố.

Tiết mục đang ở phóng phim chính trước báo trước.

Tiêu Vũ sáng lên khuôn mặt nhỏ, nàng thấy thoảng qua Thu Tử Tân màn ảnh, trong mắt đặng đầy ngôi sao, ngồi ở trên sofa nhỏ giọng kinh ngạc cảm thán.

Nàng đặt ở một bên cứng nhắc màn hình độ sáng dần tối, giao diện biểu hiện Baidu chủ trang, tìm tòi lịch sử ký lục thượng bài mấy hành tự, phân biệt là ——

- [ta là xướng làm người! 2] nơi nào có thể xem
- Thu Tử Tân quan tuyên poster
- Thu Tử Tân [ta là xướng làm người! 2] quan tuyên
- Xin mở nổi danh X bài đại ngôn quảng cáo
- Xin & Louis 《Healer 》
- Thu Tử Tân Louis
- Thu Tử Tân Instagram tài khoản
- Miyazaki Hayao [nghiêng tai lắng nghe]
- Thu Tử Tân.....

Tác giả có lời muốn nói: Có điểm vội, lần sau đổi mới ở thứ hai (số 22), chạng vạng 7 điểm càng.

Cảm ơn vẫn luôn lấy bình luận làm bạn người đọc ~

35.Chapter 35

Tiết mục bá đến một nửa đã qua đi nửa giờ, mà Tiêu Vũ là nhảy xem, nàng không có khả năng thật sự hoa hai cái giờ đi quan khán hoàn chỉnh video.

Nàng chỉ nghĩ xem Thu Tử Tân.

Tiêu Vũ ấn TV điều khiển từ xa nhảy chuyển, video giảm tốc sau đột nhiên nhảy vào Thu Tử Tân xướng đến một nửa đoạn ngắn.

“A.....” Tiêu Vũ ảo não mà nhỏ giọng kêu lên. Nàng lại đem video trở về đảo mang.

Lần này chuẩn xác mà hàng không tới rồi trước một vị đầu phát ca sĩ biểu diễn đoạn ngắn.

Tiêu Vũ ôm nàng cà rốt ôm gối, hai chân súc ở trên sô pha, chờ mong tâm tình khó có thể che giấu.

Vị này đầu phát ca sĩ đại biểu tuổi trẻ tổ, là 90 năm tân sinh, hấn biểu diễn phong cách đặc biệt to lớn, lợi dụng kim bích huy hoàng ánh đèn chớp động tới xây dựng thị giác hiệu quả. Lại đáp thượng hấn thuần hậu tiếng nói, tuyệt đối sẽ là một hồi âm nhạc buổi lễ long trọng.

Nhưng thiên có bất trắc chi phong vân.

Thế sự khó có thể đoán trước, vị kia tuổi trẻ nam ca sĩ cũng không dậy nổi chính hấn viết ca.

Vị kia ca sĩ càng về sau xướng hơi thờ liền có vẻ có điểm không xong, ở phía cuối cao âm càng là cấp xướng phá.

Bén nhọn tan vỡ thanh từ loa truyền đến.

Tiêu Vũ sửng sốt một chút, cả người đều không tốt.

Đương nhiên vị kia ca sĩ vẫn là kiên trì xướng đi xuống.

Đương hấn mặt lộ vẻ chột lóe mà qua hoảng sắc khi, màn ảnh vừa chuyển, thiết tới rồi Thu Tử Tân chờ thất.

Thu Tử Tân ánh mắt hơi ninh, màn ảnh thiết nàng mặt bộ biểu tình, nàng gật gật đầu, không chút do dự chụp được cái nút.

Lựa chọn đá quán nên danh ca sĩ.

Đương vị kia tuổi trẻ nam ca sĩ biểu diễn xong hấn khúc mục sau, phát sóng đại sảnh sáng lên đèn đỏ.

Người chủ trì trừng lớn miệng lưỡi, chột vừa thấy không thể tưởng tượng, nhưng hấn biết này ý nghĩa cái gì, hấn lập tức tìm về người chủ trì trách nhiệm bồn phận, đệ microphone cấp nam ca sĩ, phỏng vấn hấn.

“Ngải Thụy, người thế nhưng bị đá quán ca sĩ khiêu chiến, đôi này người có thể nói hay không một chút giờ phút này cảm thụ?”

Tên là Ngải Thụy nam ca sĩ còn có điểm suyễn, hần kéo kéo vạt áo trước cà vạt, “Well, ta đại khái có thể lý giải nàng vì cái gì tuyển ta.”

Hần lấy một loại tự giễu phương thức tới chằm chọc đối thủ, “Đại khái là bởi vì ta có sai lầm đi, bằng không nàng ai đều không thắng được ha ha.”

Đồng thời gian Thu Tử Tân tắc đang ở đi hướng sân khấu thông đạo thượng, cũng không có nghe thấy đối phương nói những lời này.

Nhân viên công tác đi theo nàng phía sau vì nàng sửa sang lại quần áo, lại vì nàng mang lên sân khấu tai nghe.

Thu Tử Tân đứng ở sân khấu bên cửa chỗ, nàng cùng bên ngoài cách một bộ hồng màn.

TV người chủ trì đang ở hướng đại chúng bình phẩm giới thiệu lai lịch của nàng.

Phía sau màn nhân viên tự cấp Thu Tử Tân bổ trang, màn ảnh võ nàng mặt nghiêng.

Nàng không có nhiều lời nói, có điểm không thói quen mà điều chỉnh chính mình tai nghe góc độ.

Tiêu Vũ cho rằng Thu Tử Tân là thực khẩn trương mới không nói gì, bởi vì nàng chính mình hiện tại cũng mặc danh cảm thấy thực khẩn trương a, cà rốt ôm gối đều bị nàng niết đến biến hình.

Bởi vì đây là Thu tử tử nửa năm sau cái thứ nhất sân khấu a!

Nàng nhất định so bất luận kẻ nào đều phải quý trọng cơ hội này đi.....

“Tới, làm chúng ta cho mời —— Thu Tử Tân!”

Hình ảnh Thu Tử Tân chính cúi đầu, nàng nghe thấy người chủ trì hô lên tên nàng sau ngẩng đầu lên, cất bước đi ra ngoài.

Màn ảnh bắt giữ tới rồi Thu Tử Tân một cái chi tiết nhỏ, lại hoặc là nói Tiêu Vũ bắt giữ đến.

Nhân viên công tác vì Thu Tử Tân xúc lên hồng màn, mà Thu Tử Tân sắp đi ra thời điểm, khoe miệng câu một chút.

Là cười một chút đúng không?

Tiêu Vũ tim đập mạnh danh thành thạch nhảy dựng lên.

Màn ảnh chuyển đi sân khấu chính diện, hình ảnh là Thu Tử Tân càng ngày càng tới gần thân ảnh, còn có người xem vỗ tay cùng tiếng hô, thẳng đến nàng đi vào sân khấu ở giữa, một bó đèn tụ quang thẳng chiếu vào trên người nàng.

Cùng mặt khác ở phòng nghỉ quan khán tiền bối hậu bối ca sĩ giống nhau, Tiêu Vũ “Oa” một tiếng kinh ngạc cảm thán, thường thức hôm nay Thu Tử Tân ăn mặc.

Thu Tử Tân nhắm mắt lại, trang dung tinh xảo, vốn là đỉnh tú mũi bị thượng nhân nhạt tu dung. Từ đèn tụ quang chiếu vào Thu Tử Tân trên người kia một khắc khởi, không còn có người có thể đem tầm mắt từ trên người nàng dịch khai.

Trời sinh liền thuộc về sân khấu người.

“OMG.....” Một vị người xem miệng trình O hình, kinh ngạc biểu tình vừa vặn bị màn ảnh cắt đi vào.

Thu Tử Tân đầu đẳng sân khấu biểu diễn chính là một đầu pháp văn ca, là đại học khi nàng cùng một vị nước Pháp bằng hữu cùng nhau viết. Đối phương rất sớm liền viết xong từ, mà Thu Tử Tân phụ trách soạn nhạc, nàng vẫn luôn trân quý này bài hát rất nhiều năm, cho tới bây giờ mới đem ra.

Âm nhạc bắt đầu khi Thu Tử Tân đỉnh mày hơi chút nhíu một chút, nàng hình như là không quá thích ứng mang tai nghe ca hát, ở xướng đến đệ nhị câu thời điểm nàng đem bên trái tai nghe hái được xuống dưới.

Tuy rằng này hoàn toàn không có ảnh hưởng đến nàng biểu diễn, nhưng Tiêu Vũ chính là phát hiện Thu Tử Tân này đó động tác nhỏ.

Thu Tử Tân nói chuyện thanh âm cùng ca hát khi hoàn toàn bắt đồng, giống nhau nói chuyện khi nàng tiếng nói ôn nhu thả thiên trầm thấp, mà đương nàng ca hát khi âm sắc liền tương đương thanh thúy, mang điểm linh hoạt kỳ ảo cảm.

Là sẽ làm người nghe xong lỗ tai mang thai thanh âm; làm nhân tình không tự tìm hãm được tưởng đi theo ngâm nga giai điệu, cứ việc mọi người đều không biết ca từ đại ý, nhưng Thu Tử Tân mang đến này bài hát chính là phi thường có cộng minh cảm.

Cuối cùng một đoạn là Thu Tử Tân thuần nhân thanh động lòng người ngâm nga, sân khấu thượng độc lưu một chiếc đèn quang dừng ở trên người nàng, màn ảnh nàng mặt mày như họa, ánh mắt vừa lúc đối thượng màn ảnh.

Tiêu Vũ bỗng chốc gương mặt nổi lên nhiệt ý.

Thanh tú giòn lệ hừ thanh, không có nhạc đệm khi Thu Tử Tân làm theo kéo chỉnh bài hát giai điệu.

Ca khúc làn điệu nhu uyển đến cực điểm, đáp ở Thu Tử Tân trên người chính là âm thanh của tự nhiên.

Thực hiển nhiên, Thu Tử Tân lần này biểu diễn thực kinh diễm.

Cuối cùng xếp hạng công bố khi, Thu Tử Tân lần đầu diễn xuất phải đệ nhị danh hảo thành tích, mà vị kia bị khiêu chiến ca sĩ chỉ phải thứ bảy.....

Kết quả rõ ràng.

“Ở chỗ này ta muốn chúc mừng chúng ta Thu Tử Tân, trở thành đầu cái khiêu chiến thành công đá quán ca sĩ!” Đạo diễn vỗ tay cười nói.

Biết được thành tích Thu Tử Tân tràn ra tươi cười, trong mắt lại lần nữa đọng đầy màu tinh, nàng chuyển hậu thân, chấp tay trước ngực về phía mặt khác ca sĩ khom lưng thăm hỏi.

Liền đến đệ nhất danh tiền bối ca sĩ cũng vỗ vỗ nàng vai, “Biểu hiện rất khá, thật sự là hậu sinh khả ứ a.....”

Tổng đạo diễn: “Mà chúng ta đồng thời cũng muốn tiễn đi Ngải Thụy, thật đáng tiếc, hẳn không thể bồi chúng ta tiếp tục đi xuống đi.”

“Ai, không có việc gì, phát huy sai lầm thôi, không phải còn có sống lại tái sao? Khi đó liền đến phiên ta đem người khác đào thải rớt.” Nam ca sĩ cười nói, trong mắt lóe có một tia khinh thường, hẳn trông thấy đang ở bị người khác chúc mừng Thu Tử Tân, trong lòng rất là không mau!

Ở tiết mục bá ra sau, Thu Tử Tân liền thượng hai cái hot search.

Cái thứ nhất là # Thu Tử Tân âm thanh của tự nhiên #, đề tài độ tối cao khi vinh bước lên hot search đệ tứ, vững vàng cư vị sau qua 14 tiếng đồng hồ sau mới dần dần lui giảm.

Một cái khác còn lại là # Thu Tử Tân tâm cơ trọng #, trước mắt ở hot search đệ 22 danh.

Về cái thứ hai hot search tranh luận là bởi vì Thu Tử Tân biết rõ Ngải Thụy ở biểu diễn khi ra sai lầm, lại như cũ cố ý muốn đá quán hẳn. Còn không phải cố tình chọn mềm quả hồng niết, biết như vậy thắng xác suất trọng đại.

Cùng ngày đồng thời bước lên hot search còn có vị kia nam ca sĩ Ngải Thụy, đề tài là ——# Ngải Thụy đào thải ý nan bình #, mặt sau phụ thượng một cái khóc mặt.

Kỳ thật Ngải Thụy ở tiết mục phát sóng tới nay vẫn luôn biểu hiện rất khá, không ngờ lần này ra tiểu sai lầm, còn vừa lúc bị đá quán ca sĩ bắt được đau chân, bị đối phương đá ra đi.

Ngay từ đầu khơi mào # Thu Tử Tân tâm cơ trọng # cái này đề tài đương nhiên là Ngải Thụy gia fans vì chủ tử đi đầu bất bình, nhưng hot search chen vào đi, đưa tới không ít người qua đường hoặc là người xem thảo luận, chỉnh sự kiện liền mở rộng mở ra.

Thậm chí còn có võng hữu nạp liệu, nói ở công bố xếp hạng khi Thu Tử Tân nghe được Ngải Thụy đào thải rút thời điểm cười, quả thực vui sướng khi người gặp họa!

Mà Thu Tử Tân gia fans ngay từ đầu chỉ đắm chìm với Thu Tử Tân thịnh thế mỹ nhan, nhắm mạch không cùng người khác đối mắng, thẳng đến tin tức càng khoách càng lớn, hot search không ngừng hướng lên trên bò lên, bọn họ mới ý thức được nghiêm trọng tính.

Nhưng gắn liền với thời gian có điểm vãn, cái kia hot search đứng đầu dán bình luận phía dưới đã đều là tiếng mắng một mảnh.

Thu Tử Tân gia đại phần rớt cuộc không thể nhịn được nữa, tự mình kết cục, dẫn theo người đi cãi cọ: 【 tân hoàn toàn là bằng chân thật lực đá quán thành công hảo sao? 】

Đối với bồi đen Thu Tử Tân đang nghe thấy Ngải Thụy bị đào thải thời điểm cười, thu phần cũng làm ra một loạt điều tra, biết được chân tướng là:

【 nàng lúc ấy cũng không phải ở đặc ý chính mình đem đối thủ đào thải, lúc ấy màn ảnh trước một giây là có người ở chúc mừng nàng, tân chỉ là lễ phép tính cười! 】

Còn có khổng bình quân đoàn tốc tốc đột kích: 【 xin đừng cắt câu lấy nghĩa! Đây đỉnh chụp mũ chúng ta mang không dậy nổi! 】

Thu phần đem hết toàn lực đi vấn hồi Thu Tử Tân người qua đường duyên, nhưng tiết mục phim chính Thu Tử Tân xác thật là ở nhìn

đến Ngải Thụy sai lầm sau mới ấn xuống cái nút.

Này liền có vẻ thu phần biện giải phi thường tái nhợt, còn phải bị người đuổi theo máng 【 đừng giật sạch, các người gia chủ tử có bản lĩnh cỡ hòng một tiếng a, hot search quai đến bây giờ cũng không thấy đến nàng có đáp lại, có phải hay không không dám? 】

Thậm chí còn có cùng phong hắc, nói chuyện càng ác độc, 【 loại này tâm cơ bitch, đi tìm chết đi! 】

Bình luận khu dần dần diễn biến đến càng ngày càng thái quá, bắt đầu bay lên đến Thu Tử Tân tác phẩm, nàng người nhà.....

【 nhân phẩm kém như vậy, nói không chừng tác phẩm cũng là sao chép! 】

【 tư tưởng như vậy không khỏe mạnh, cha mẹ khẳng định không giáo dục! 】

Sự tình trở nên chuyển biến xấu lên.

“Bọn họ như thế nào như vậy a.....” Tiêu Vũ phòng lên gương mặt nhú chặt ánh mắt, nàng phùng cứng nhắc, nhìn bình luận khu phong bình phảng phát hồi thối không người được.

Nàng bĩu môi, click mở nhiệt bình đệ nhất, đánh chữ nói:

【 nàng mới không phải người như vậy..... 】

Phiên đi đệ nhị điều, trở về tương đồng nói.

Đệ tam điều nhiệt bình còn lại là chỉ máng Thu Tử Tân đi tìm chết cái kia, Tiêu Vũ thấy khi sắc mặt phức tạp, hình như có một cỗ lửa giận dục muốn xông lên.

Nàng đánh 【 nàng mới không phải..... 】 đến một nửa, tạm dừng một lát, lại xóa trừ.

Này tầng lầu tán số tương đối thiếu, chủ yếu đều là lầu trung trong lầu bình luận đem nó đỉnh đến như vậy cao.

Mà này một tầng xé. Bức cũng là tương đương thăm thiết, người đối diện mắng đến một cái so một cái tàn nhẫn.

Tiêu Vũ bày ra hung hung ánh mắt, tốc tốc đánh mấy hàng chữ, rồi sau đó gửi đi.

【 người cái này đại đầu heo 】

Nàng hơi có chút đắc ý mà cảm thấy chính mình vì Thu Tử Tân ra một hơi, sau đó lại nhất nhất hồi phục phía dưới mỗi cái lầu chủ.

Bình luận thật sự quá nhiều, nàng hồi phục không xong đành phải rời khỏi cái này lệ khí quá nặng địa phương, quyết định vẫn là hảo hảo thưởng thức Thu Tử Tân ca hát hảo.

Thu Tử Tân âm thanh của tự nhiên # phong bình liền hảo rất nhiều, thuần một sắc khen nhan giá trị, còn có chuyên nghiệp âm nhạc người khen nàng tiếng ca.

Tiêu Vũ xem đến thư thái nhiều, dần dần buông thất mảy, tưởng tiếp tục nhìn xem những người khác là như thế nào khen Thu Tử Tân.

Nhưng mà nàng đột nhiên nghĩ đến vạn nhất Thu Tử Tân khai thấy những cái đó không tốt thiệp đâu?

Giống Thu Tử Tân loại người này, rõ ràng trong lòng liền rất để ý những người khác cái nhìn cùng cảm thụ.....

Tiêu Vũ chấp tay trước ngực, yên lặng cầu nguyện:

“Làm ơn làm ơn, đừng làm Thu tử tử nhìn đến những cái đó đại đầu heo.....”

Sự kiện ở bùng nổ sau nghênh đón một đợt nhiệt độ, tiết mục tổ đang xem phong bình sau ý thức được nghiêm trọng tính, vì vẫn hồi

Thu Tử Tân hình tượng đêm đó liền trước tiên thả ra VIP bản chưa bá đoạn ngắn.

Thu phản phá án.

Nguyên lai chân chính hướng đi là Thu Tử Tân ở Ngải Thụy mở miệng xướng nghe được đối phương biên khúc khi liền rất có hứng thú.

Ngải Thụy ở mới vừa khai xưởng không lâu Thu Tử Tân liền có tưởng khiêu chiến hấn ý niệm, chỉ là còn ở do dự, rồi sau đó nhân viên công tác ở chỗ này văn nằng một câu, “Có phải hay không thực thích hấn âm nhạc?”

Thu Tử Tân nghe thấy đối phương hỏi chuyện sau đôi mắt đều sáng không ít, cười cười sau mới nghiêm túc gật đầu, theo sau quyết đoán mà liền ấn xuống cái nút.

Mà Thu Tử Tân ở đối phương sau lại vô ý xưởng phá âm sau, có điểm không thể tin tưởng mà “A.....” Một tiếng, vì đối phương cảm thấy tương đương đáng tiếc. Trước khi đi cũng còn đang nói: “Hấn âm nhạc thật sự rất tuyệt, là ta thực thưởng thức loại hình.”

Sự tình hoàn chỉnh nguyên do đó là như thế.

Thu Tử Tân chỉ là bởi vì đạo diễn tỏ cảm thấy như vậy bá ra mới tương đối có mách lới cùng xem điểm, đã bị ác cắt.

Thu phản biết được chân tướng sau lập tức có tự tin, điên cuồng giận dữ những cái đó xú bình, quải ra “Thu Tử Tân sự kiện” hoàn chỉnh chụp hình, bức cho những cái đó anti-fan bị bạch bạch và mặt, á khẩu không trả lời được.

Đêm đó Thu Tử Tân lại thượng cái thứ ba hot search, tiết mục tổ tìm đường chết ác cắt, chính là vì hiện tại nhiệt độ.

Phong ba lại lần nữa nhắc lên sau đại đa số người đều minh bạch chân tướng, cũng có trong tiết mục tiền bối ca sĩ đứng ra vì Thu Tử

Tân biện hộ, 【 chỉ bằng tân ngày đó biểu hiện, vô luận đối thượng ai nàng thắng khả năng tính đều phi thường đại, ngay cả ta cũng không nhất định là nàng đối thủ. 】

【 nàng thật là cái hạt giống tốt. 】

Thu Tử Tân cùng ngày thanh danh phập phập phòng phòng, hiện nay rốt cuộc còn nàng một cái Đại Thanh bạch.

Thu Tử Tân đá quán thành công sau mấy ngày nay đều ở vùi đầu viết ca, tiết mục bá ra khi nàng cũng chưa xem, càng không cần phải nói lên mạng biết những cái đó dư luận.

Bên ngoài xé đến để hướng lên trời, trước lãng sau lãng tương mắng sau thật vất vả đổi lấy gió êm sóng lặng, Thu Tử Tân thật sự gì cũng không biết, cũng vừa lúc né tránh cái kia hắc hot search.

Hắc hồng cũng là hồng, tiết mục tổ vẫn là thành công vẫn nổi lên một đợt nhiệt độ, này kỳ ratings tăng trưởng không ít lần.

Mà người qua đường đối Thu Tử Tân nhân phẩm vẫn là còn có nghi ngờ, trải qua này khởi sự tự nhiên sẽ đối nàng lưu giữ ấn tượng, nếu là đối phương muốn khảo sát Thu Tử Tân sâu khẩu biểu hiện, nàng chân thật lực cũng liền bãi tại nơi đó, vàng thật không sợ lửa, nàng chịu được kiểm nghiệm.

Tiêu Vũ trước một đêm còn ở rối rắm muốn hay không đánh cấp Thu Tử Tân, ngày hôm sau sáng sớm nàng liền thu được Thu Tử Tân WeChat.

Khoảng cách sinh nhật còn có một đoạn nhật tử, nhưng Thu Tử Tân đã hỏi trước nàng sinh nhật khi muốn nhận đến cái gì lễ vật.

Bởi vì Thu Tử Tân tiến tổ trong lúc khả năng đều sẽ nhốt ở trong nhà viết ca, hiếm khi ra ngoài, chuyên chú lên khả năng liền lên mạng đều không thượng, cho nên nàng nghĩ muốn hay không trước tiên mua cấp Tiêu Vũ hảo.

Tiêu Vũ nghiêng đầu tự hỏi, nàng sáng nay ở Thu Tử Tân trong fan club biết được “Thu Tử Tân sự kiện” chân tướng, thử phào tâm một hơi, nàng liền biết Thu Tử Tân không phải là người như vậy.

Nàng hỏi: 【 còn không biết ai..... 】 nàng giống như không có đặc biệt thiếu đồ vật.

Thu Tử Tân mới vừa viết xong ca “Xuất quan”, nàng thu được tin tức, vừa đi đi phòng bếp một bên điểm giọng nói, thanh âm giống hồ nước giống nhau thanh thanh thiển thiển, “Có cái gì đặc biệt thích đồ vật sao?”

“Ân.....” Tiêu Vũ thu được giọng nói suy tư, đột nhiên nhớ tới Thu Tử Tân có một cái tân tiếp đại ngôn, ấn microphone tiêu chí, “Có..... Ta đặc biệt tưởng uống X bài sữa tươi, nhưng là quốc nội không có bán, nó sinh sản mà hình như là ở.....”

Thu Tử Tân đi vào tủ lạnh trước, nghe được Tiêu Vũ yêu cầu hơi đốn, “Ác.....?” Nàng duỗi tay vuốt tủ lạnh dán, trong đó một cái tủ lạnh dán đồ án là chỉ phim hoạt họa gấu trúc.

Nàng mở ra tủ lạnh, bên trong đúng là tràn đầy nàng mới nhất đại ngôn nước Mỹ thẻ bài sữa tươi, nhà máy hiệu buôn ngày hôm qua còn nhân doanh số thật nhiều đưa tặng nàng tam cái rương.

“Có thể nha..... Ta nơi này có bán.” Đến lúc đó lại mua rương tân gửi qua bưu điện qua đi hảo.

“Nhưng là cứ như vậy mà thôi sao? Còn muốn hay không khác?” Thu Tử Tân thuận tay khai trong đó một lọ sữa tươi, lấy ra tới sau đảo tiến cái ly trung, phóng đi lò vi ba đun nóng.

Tiêu Vũ lắc đầu, rồi sau đó lại gật gật đầu, “Nếu Thu tử tử có thể bồi ta cùng nhau ăn sinh nhật thì tốt rồi.”

Thu Tử Tân ấn lò vi ba kiện ngón tay dừng lại, nàng ngồi dậy ở trong đầu sắp hàng chính mình mặt sau mấy tháng hành trình.

Cách vài phút sau, Tiêu Vũ mới thu được Thu Tử Tân hồi phục, nàng lần này vô dụng giọng nói, mà là tay đánh chữ: 【 xin lỗi, khi đó có công tác muốn vội, năm nay khả năng bồi không được người. 】

Tiêu Vũ hơi nhấp môi, hảo đi, kỳ thật nàng cũng biết Thu Tử Tân về sau sẽ vội lên, rất cuộc các nàng sinh hoạt tiết tấu trước sau sai biệt rất lớn.

Nàng trả lời: 【 không quan hệ lạ, Thu tử tử gần nhất đều đang làm gì đâu? 】

“Gần nhất tham gia một cái tiết mục, cũng không tệ lắm, giống như bá. Ta mới vừa viết xong ca còn không có xem tiết mục đâu, không biết tiếng hô như thế nào.” Thu Tử Tân đáp.

Lò vi ba vừa lúc vào lúc này “Đình” một tiếng, nhiệt sữa tươi có thể uống lên.

Tiêu Vũ lập tức liền hỏi, “Siêu bỗng!” Nàng ở trong lòng trộm thở phào nhẹ nhõm, còn hảo, Thu tử tử phỏng chừng là vừa online, không có nhìn đến những cái đó ác bình.

“Phải không? Ha ha.” Thu Tử Tân bị khen còn có điểm ngượng ngùng, nàng nghĩ nghĩ có điểm nghi hoặc, “Người có xem tiết mục? Nước ngoài không phải không có kênh truyền phát tin sao?”

Tiêu Vũ đáy lòng “Ác!” Một tiếng, nàng thanh âm tiêm nhược, “Không có lạ, ta chỉ là xem đoạn ngắn mà thôi.....” Nàng cũng không có nói sai, nàng là nhảy xem, chỉ xem Thu Tử Tân đoạn ngắn.

“Ác, thì ra là thế.” Thu Tử Tân nói đi, cái này tiểu dưa như thế nào sẽ như vậy hiểu biết chuyện của nàng, phỏng chừng sữa tươi cũng là đúng lúc hợp.

Nàng trong lòng còn có điểm buồn cười, nếu làm tiểu dưa biết nàng tưởng uống sữa tươi hiện tại là nàng đại ngôn, không biết nàng phản ứng sẽ là như thế nào.

Tròn tròn đôi mắt lợng lợng, cái miệng nhỏ lộ ra O hình, sau đó kinh hỉ mà “Oa” một tiếng.

Nhưng mà Thu Tử Tân không biết chính là, Tiêu Vũ đã gia nhập nàng fans đàn, là bên trong quản lý viên tở tở nhiệt tâm mà giáo nàng □□.....

Nàng ở Thu Tử Tân không biết địa phương, vẫn luôn yên lặng chú ý nàng.

Tác giả có lời muốn nói: Hôm nay đổi mới “Đình” tới rồi ~

Bởi vì trước tiên viết xong liền trước thời gian một chút cày xong ~

Lần sau đổi mới ở: Thứ tư (24 hào)

36.Chapter 36

Đi học ngày, cùng thường lui tới giống nhau thể dục khóa.

Trường học sân thể dục thượng vang thể dục lão sư nhất thô khoáng giọng thanh.

”Tới, chúng ta hiện tại dời bước đi sân bóng rổ!” Thể dục lão sư đi đầu dẫn đầu, nhiệt xong thân bọn học sinh đầu vào đấy mà đi theo hẳn phía sau cùng nhau đi đến.

Này đường khóa tiến hành chính là bóng rổ huấn luyện.

Thể dục lão sư mở đầu trước theo chân bọn họ giảng giải cùng làm mẫu như thế nào ba bước vận cầu thượng rổ, cùng với phòng thủ cản người sau, liền phân phó đại gia lấy hai người một tổ phương thức làm công thủ cộng sự.

Trong ban đồng học nhanh chóng mượn sức nhất bạn thân cho nhau tổ đội, ai đều không nghĩ trở thành lạc đơn cái kia.

“Tưởng Y Chu đồng học, ta có thể hay không cùng người một tổ?” Có vài vị nữ sinh tới tìm Tưởng Y Chu, bởi vì các nàng biết Tưởng Y Chu là kiện tướng thể dục thể thao, nghĩ cùng đối phương một tổ nhiều ít có thể chiếu ứng lẫn nhau, sẽ không địa phương còn có thể dò hỏi nàng.

Tưởng Y Chu mắt lạnh xem các nàng, ngữ thái không ôn không nhiệt mà cự tuyệt.

Nàng cao dài thân mình đứng ở kia, ánh mắt đảo qua, ở nữ sinh trong đội tìm kiếm cái kia vóc dáng nhỏ đồng học, nàng phát hiện Tiêu Vũ giờ phút này chính nhìn chung quanh mà quay đầu, tựa hồ ở vì còn không có tìm được cộng sự mà hao tổn tâm trí.

“Tiêu Vũ, lại đây.” Tưởng Y Chu hơi hơi ngoéo một cái khóe mắt, gọi nàng.

Tiêu Vũ theo Tưởng Y Chu kêu to tiểu bước tạt chạy tới, “Làm sao vậy?”

“Người có thể cùng ta tổ cộng sự sao?” Tưởng Y Chu nói chuyện khi ánh mắt mát tự nhiên mà dao động, tựa hồ có điểm ngưng ngưng cùng Tiêu Vũ tầm mắt giao hội đến cùng nhau.

Nàng nói chuyện khi đôi tay cầm túi quần, lỗ tai lại mặc danh có điểm đậm hồng.

Tiêu Vũ thu được Tưởng Y Chu mời vui vẻ vô cùng, nàng nguyên bản nghe được lão sư nói muốn hai người tổ đội khi liền tương đương không biết làm sao, không biết trong ban có ai nguyện ý trở thành nàng cộng sự.

Nàng hỏi han quá lớp trưởng Từ Tư Bối có thể hay không cùng nàng một đội, đáng tiếc đối phương sớm đã có tiểu mỹ người này tuyển, đành phải tạm thời đem Tiêu Vũ “Bàì trừ” bên ngoài.

Hiện tại Tiêu Vũ có thể thu được Tưởng Y Chu mời, nàng cảm giác này quả thực giống như là trong bóng đêm thấy một bó siêu lóa mắt

ánh rạng đông, mang cho nàng hy vọng.

“Hảo, tuyệt đối có thể!” Tiêu Vũ lộ ra xán rã tươi cười.

Nhìn thấy Tiêu Vũ thật cao hứng phản ứng Tưởng Y Chu tâm tình cũng đi theo bay lên không ít, nàng đôi tay ôm cánh tay, lộ ra một chút đắc ý thần sắc, khoe môi hơi cười, “Ta có thể trước làm người ba viên cầu.”

Tiêu Vũ nghe thế câu nói sau liền có vẻ không cao hứng, nàng đôi tay chống nạnh, nhón mũi chân tốt xấu có thể gia tăng một chút độ cao, nàng hừ hừ, “Ta mới không cần người làm đâu!”

—

Vòng thứ nhất phụ trách tiến công chính là Tiêu Vũ, quy tắc là một người có thể có năm lần đầu cầu cơ hội.

Tiêu Vũ phủng giống như so nàng đầu còn đại bóng rỏ, nhìn chằm chằm ly nàng mấy mét cự ly xa Tưởng Y Chu, bĩu môi nghĩ, nếu Tưởng Y Chu thật sự làm nàng ba viên cầu nàng liền thắng.....

Tiêu Vũ lắc đầu, nàng mới không cần người khác phóng thủy, nàng muốn bằng chính mình chân thật lực!

Lên sân khấu trước thể dục lão sư còn hỏi chờ nàng một chút, “Tiêu đồng học, đầu gối thương đã hảo xong rồi đi?”

Tiêu Vũ điểm điểm đầu dựa, đầu gối quăng ngã phá sau đã qua hảo một thời gian, mà Tưởng Y Chu cho nàng được là thật sự rất có hiệu, miệng vết thương hoàn toàn không có lưu sẹo, “Hảo rất nhiều, cảm ơn lão sư quan tâm.”

Tưởng Y Chu ở thể dục giờ dạy học thay đổi một kiện vô tay áo vận động trang, nhìn không ra nàng đơn bạc thân mình, kỳ thật cánh tay thượng còn có loáng thoáng cơ bắp đường cong.

Nàng đứng ở Tiêu Vũ chính phía trước, nửa ngòì xỏm xuống thân mình, đôi tay triển khai, một bộ chuẩn bị ổn thoả tư thế.

Bóng rổ giá liền ở Tường Y Chu phía sau, chỉ cần lướt qua nàng.....

Tiêu Vũ buông bóng rổ chụp đánh trên mặt đất, nàng biểu tình nghiêm túc nghiêm túc, bước ra bước chân sau sắp bắt đầu vận cầu mà đi!

Chính là đương nàng mới vừa chụp không hai hạ, bóng rổ liền không nghe lời mà triều khác phương hướng đạn đi, dẫn tới Tiêu Vũ còn muốn ở phía sau đuổi theo nó chạy, “Ai..... Người đừng chạy.....”

Thực hiện nhiên này viên bóng rổ cũng không như thế nào nghe lời, lo chính mình tùy hứng mà càng đạn càng xa, dần dần tiêu sái mà hướng bên cạnh bụi cỏ bay đi.

Tường Y Chu: “.....”

Mặt khác đồng học: “.....”

Thê dục lão sư: “???”

Tiêu Vũ: Vận động thật sự quá khó khăn ô ô.....

Tiêu Vũ đánh trận nào thua trận đó, thật vất vả ở Tường Y Chu chỉ điểm nàng một vài sau thành công học được vận cầu. Nàng mang cầu tiếp cận đến Tường Y Chu bên người, hiện nay nàng chỉ cần tránh thoát Tường Y Chu là được.....

Tuy rằng này thoát nhìn rất khó, thành công tỷ lệ cũng không lớn.....

Tường Y Chu triển khai hai tay, chờ Tiêu Vũ lại đây xảo diệu mà cho nàng đăng ra bên tay phải khe hở, làm Tiêu Vũ có cơ hội thừa nước đục thả câu, nhanh chóng lợi dụng sơ hở hướng rổ phía dưới chạy tới.

Tường Y Chu xoay người nhìn lại Tiêu Vũ kế tiếp nhất cử nhất động, nàng ra sức nhảy dựng, bóng rổ chỉ đánh tới rổ bản thượng, không cho Tiêu Vũ mặt mũi, lệch lạc mà bắn đi ra ngoài.

Cầu chưa đi đến.

Tiêu Vũ bấu môi, nàng cảm thấy cái này bóng rỏ ở khi dễ nàng.

Năm viên cầu dư lại cuối cùng một lần cơ hội, Tiêu Vũ thận trọng mà vận cầu, Tưởng Y Chu tuy rằng sinh đắ thủ chân dài trường, nhưng cũng nguyên nhân chính là như thế đáng người tương đối nhỏ xinh chính mình mới có thể từ nàng khuỷu tay phía dưới chui qua đi.

Tưởng Y Chu duỗi tay cản từ bên người nàng chạy qua Tiêu Vũ thời điểm sờ đến nàng đuôi tóc.

Lúc ấy phong ở thổi, lay động Tưởng Y Chu tóc mái, nàng nhanh chóng xoay người ngẩng đầu nhìn lại ——

Kia viên bóng rỏ bị nàng tung ra trắng rầm độ cung, đạn đến rỏ thượng xoay vài vòng, rỏ cuộc nghe lời rơi vào rỏ võng chi gian.

“Gia!” Tiêu Vũ cao hứng đến tiểu nhảy dựng lên, quay đầu đối Tưởng Y Chu cười, sợi tóc hơi có chút bị gió thổi đến hỗn độn.

Tưởng Y Chu vi lãnh, nhu nhu lãnh mi, rồi sau đó chậm rãi dặt tươi cười, ở dùng ánh mắt khen nàng, “Rất tuyệt.”

Năm lần cơ hội trung Tiêu Vũ quăng vào một viên cầu, vì thế nàng đã cảm thấy siêu vui vẻ siêu thỏa mãn!

Nàng cái này tiểu giai tích chính là sáng lập nàng tân kỷ lục.

Kế tiếp đến phiên Tưởng Y Chu vì công phương, Tiêu Vũ phụ trách phòng thủ.

Tưởng Y Chu là trong trường học kiện tướng thể dục thể thao, đã từng đại biểu quá giáo đội tham gia thi đấu, cầu kỹ càng là không thể nghi ngờ.

Nàng có thể nói là rất nhẹ nhàng ngay cả trúng bốn viên cầu, đừng nói làm Tiêu Vũ chắn nàng cầu, chỉ dựa vào tốc độ Tiêu Vũ căn bản

truy đều đuổi không kịp nàng.

Tiêu Vũ: “.....”

Cuối cùng một viên cầu khi Tưởng Y Chu tưởng khiêu chiến ba phần cầu.

Tiêu Vũ thân cao không kịp nàng cao, Tưởng Y Chu đem cầu cử qua đỉnh đầu khi nàng thật sự hoàn toàn đoạt không đến.

Tưởng Y Chu hình như có trêu đùa Tiêu Vũ tâm, nàng hơi chút phóng thấp hèn cầu muốn dụ dỗ Tiêu Vũ tới đoạt, chờ Tiêu Vũ thật đuổi tay muốn đoạt nàng cầu khi nàng lại lập tức thu hồi cầu.

Tiêu Vũ: “.....” Khí giật sạch!!!

Nàng nghẹn một cổ tức giận, nhảy người lên muốn chụp được Tưởng Y Chu trong tay bóng rổ.

Không ngờ bởi vì Tiêu Vũ thân cao không đủ cao, nguyên bản muốn chụp được bóng rổ hành động, ngược lại không cẩn thận trực tiếp quăng một cái tát cấp Tưởng Y Chu.

Trên mặt một tay chường vết đỏ Tưởng Y Chu: “.....” Này trả thù cũng không thể báo ở trên mặt đi.....

Tiêu Vũ dọa nhảy dựng, lập tức hoảng đến không được, liều mạng cấp Tưởng Y Chu xin lỗi, khom lưng cúi đến độ mau cái trán khái sà nhà.

“Đây là điển hình không làm sẽ không chết, hy vọng đại gia có thể từ Tưởng Y Chu đồng học trên người hấp thụ giáo huấn ha.” Thẻ dục lão sư ở một bên giải thích, làm đến các bạn học ôm bụng cười cười to.

Đến phiên mặt khác tổ lên sân khấu khi, Từ Tư Bối mang theo Tiêu Vũ đi thưởng một chuyến WC, vừa lúc hỏi một chút nàng về Tưởng Y Chu dạy cho nàng kỹ xảo, hấp thụ một chút kinh nghiệm, chờ lát nữa không đến mức đánh đến quá lạm.

Tưởng Y Chu tắc được đến lão sư phê chuẩn, đi buôn bán cơ mua bình nước khoáng uống.

Chờ Tiêu Vũ thượng xong WC sau, đến phiên Từ Tư Bối cùng tiểu đẹp hơn tràng, nàng ngồi ở sân bóng rổ bên băng ghế thượng, chuyên chú mà nhìn kia bay tới bay lui bóng rổ.

Nàng xem đến chính chuyên chú.....

Bỗng nhiên liền có một cỗ siêu cấp lạnh băng đồ vật dán ở nàng trên mặt, làm đến nàng trực tiếp tại chỗ bắn lên, “A!” Một tiếng thét chói tai ra tới.

Nàng vừa chuyển đầu, nguyên lai phía sau là Tưởng Y Chu, trong tay còn cầm bình nước đá.

Bởi vậy suy đoán, Tưởng Y Chu vừa mới hẳn là cầm bình nước dán ở chính mình trên mặt.....

“.....” Tiêu Vũ hừ hừ, không có cùng nàng so đo, coi như là vừa rồi một cái tát “Lẽ thượng văng lai” hảo.

Tưởng Y Chu mím môi, có điểm thử hỏi, “Sinh khí sao?” Nàng hướng Tiêu Vũ bên người không vị ngồi xuống.

“Mới không có.” Tiêu Vũ xoa xoa mặt đáp. “Ta lại không phải quý hẹp hòi.”

“Ân ân, ngươi không phải.” Tưởng Y Chu nhắc tới tâm nhẹ nhàng thở ra.

Nàng đưa ra một lọ nước khoáng, “Nặc, cho ngươi.” Tưởng Y Chu vừa mới đi đến buôn bán cơ trước mặt, ngốc tại tại chỗ tự hỏi một lát sau, “Không cần thận” liền mua nhiều một lọ.

“Ta không uống nước đá.” Tiêu Vũ hủy diệt chớp mũi thượng hãn.

Tưởng Y Chu chuyển động đầu, lại lấy ra một cái khác nước khoáng, “Ta còn có một lọ không lạnh, nhưng là ta uống qua, nếu

không chúng ta cùng nhau uống một lọ?”

Tiêu Vũ quay đầu đi, “Di, ta không cần.” Dùng nhất nãi âm nói độc nhất nói.

Tưởng Y Chu khóe môi hơi đề, “Lừa gạt người lạ, ta khai cũng chưa khai quá. Cho ta cầm đi, ta tiêu tiền mua, không chuẩn cụ tuyệt.” Nàng đáy lòng hơi bay hơi một chút, nhưng nàng che giấu rất khá.

“Ác.....” Tiêu Vũ không có biện pháp, đành phải tiếp nhận Tưởng Y Chu ân huệ, lại cùng đối phương nói câu cảm ơn.

Các nàng ngồi ở cùng nhau, từ bóng dáng tới xem thân hình có hơi hơi chênh lệch.

Phong nhẹ phẩy quá tiểu thảo, đổi lấy thanh thanh mùi hương.

Tiêu Vũ nói: “Không nghĩ tới người am hiểu thật nhiều hạng vận động ác.....” Hào nị hại.

“Ân, ta vốn là tưởng tiến thể dục trường học, nhưng là cha mẹ thân không đồng ý, chính là muốn đem ta đưa vào nơi này.” Tưởng Y Chu từng hạ bả vai, ngửa đầu đi vọng trời xanh.

“Tuy rằng không thể đọc chuyên giáo có điểm đáng tiếc, nhưng may mắn nơi này thể dục phương tiện cũng không kém. Ta mỗi ngày buổi sáng đều có đi tập thể dục buổi sáng, ngẫu nhiên tan học sau chúng ta đội bóng rổ cũng có đặc huấn.” Tưởng Y Chu nói.

Nàng gần đây đối Tiêu Vũ tựa hồ chậm rãi buông xuống cảnh giới tâm, cũng dần dần chủ động mở miệng cùng nàng tán phiếm.

Thể dục lão sư hướng các nàng phương hướng đi tới, vồ vồ Tưởng Y Chu vai, cùng nàng đối thoại, “Ngày mai buổi chiều giáo đội còn muốn thêm luyện tới dự bị tiếp theo tràng thi đấu. Nếu quá mệt mỗi ta sẽ cùng Lưu lão sư thỉnh tội, nhưng người cũng không cần ỷ vào điểm này đi học khi nhân cơ hội ngủ lười biếng a.”

“Ân, ta sẽ, ta cũng không có thường xuyên ở đi học khi ngủ a, có đôi khi thật là quá mệt mỏi.” Tưởng Y Chu uống xong một lọ thủy, đăm nói.

“Lão sư minh bạch người vất vả ha, mỗi ngày huấn luyện đến chạng vạng còn còn không phải là vì thi đấu có thể lấy được hảo thành tích.” Thế dục lão sư nói.

Bọn họ tiếp theo lại nói một ít thi đấu sự, Tiêu Vũ ở một bên nghiêng tai lắng nghe, nàng từ vừa rồi Tưởng Y Chu cùng thế dục lão sư đối thoại trung biết được một cái chân tướng.

Tưởng Y Chu đi học ngủ là bởi vì bình thường luyện tập quá mệt mỏi, hơn nữa Lưu lão sư chắc là minh bạch sự tình nguyên do mới không có trách tội Tưởng Y Chu đi học ngủ, cũng không phải giống Từ Tư Bối trong miệng nói như vậy, Lưu lão sư sợ đắc tội Tưởng Y Chu cha mẹ.

Chân tướng đại bạch.

Tiêu Vũ âm thầm gật đầu, nghĩ đợi chút nàng nhất định phải nói cho Từ Tư Bối các nàng, không thể làm các nàng lại hiểu lầm Tưởng Y Chu mới hảo.

Đám mây phiêu nha phiêu, thế dục lão sư nói xong lời nói sau tránh ra, Tưởng Y Chu duỗi tay nhẹ nhàng điểm Tiêu Vũ bả vai.

“Ân?” Tiêu Vũ quay đầu.

“Người không phải nói..... Muốn giúp ta học bỏ túc tới sao? Khi nào nhập học?” Tưởng Y Chu lược gặp nạn vì tình nói.

“Người như thế nào đột nhiên nhắc tới cái này?” Tiêu Vũ hỏi.

“Liền..... Đột nhiên nhớ tới, người sẽ không nói không giữ lời đi?” Tưởng Y Chu tổng không thể lại lặp lại nói cho Tiêu Vũ một lần, là bởi vì vừa mới thế dục lão sư cùng nàng nói nàng thành tích thật sự

quá lạn, lại không khảo hảo tới Lưu lão sư liền không cho phép nàng tham gia huấn luyện.

“Ta mới sẽ không nói không giữ lời. Kia cái này cuối tuần, người có rảnh sao? Ta đi nhà người vẫn là người tới ta nơi này?” Tiêu Vũ lắc lư chân nhỏ, kẹp kẹp má lúm đồng tiền hỏi nàng.

“Có, có rảnh.” Tưởng Y Chu nhấp nhấp môi gật đầu, nàng tự hỏi vài giây, nói: “Ta đi nhà người đi.”

Tác giả có lời muốn nói: Sẽ có người trạm này đôi sao?

Ngày mai còn có đôi mới!!!

Chương trước ta cũng không biết sao lại thế này, xét duyệt xong sau lại tái thẩm.....

Tấn Giang khi dễ ta.....

37.Chapter 37

Ngừng ở trên ngọn cây chim chóc ở đề pi, rồi sau đó phác động cánh dùng mỏm rửa sạch lông chim, thừa thớt bóng cây dừng ở nó trên người, phẳng phát toái quang đều dính vào nó lông chim.

Hôm nay là tốt đẹp cuối tuần thời gian.

Tiêu Vũ đang ở Lcd Tv cơ trước quan khán [ta là sáng tác người! 2] này một tiết mục mới nhất một kỳ, nàng lại thấy nàng nhất muốn nhìn thấy Thu Tử Tân.

Trong lòng có nho nhỏ thỏa mãn cảm.

Nàng đóng cửa TV, vừa lúc nghe thấy được tầng dưới cùng truyền đến rất nhỏ chuông cửa thanh, thanh thanh thúy thúy “Leng keng” “Leng keng”.

Là Tưởng Y Chu tới. Các nàng ước định tốt Tiêu Vũ hôm nay phải cho nàng học bổ túc.

Tiêu Vũ từ chủ nhân phòng đi ra, bước nhanh xuống lầu muốn đi tiếp Tường Y Chu, nàng thấy Thái tử đã là đứng ở huyền quan chỗ cùng Tường Y Chu chào hỏi, mà Tường Y Chu gật gật đầu, ngữ thái có điểm trúc trắc, “Ngài hảo.”

Nàng ánh mắt chéch đi hướng hai tầng thang lầu, vừa lúc gặp được lúc này vội vàng xuống lầu Tiêu Vũ, đối phương bước chân nhẹ nhàng, giống cái tiểu điều nhi giống nhau dáng đi doanh doanh địa điểm trên mặt đất, tới đến nàng trước mặt.

“Người đã đến rồi.” Tiêu Vũ đối nàng lộ ra tươi cười, bối cảnh tựa hồ ở lặng yên không một tiếng động trung hiện ra đào hoa phồn thịnh tình cảnh.

“Thái tử tử, nàng tên là Tường Y Chu, là bằng hữu của ta.”

“Đây là Thái tử tử, cũng coi như là người nhà của ta.” Tiêu Vũ cho nhau giới thiệu nói, ý cười xinh đẹp.

Nàng thực tự nhiên mà dắt Tường Y Chu thủ đoạn, dò hỏi nàng nói, “Chúng ta đi thư phòng ôn tập đi, vẫn là người tưởng ở phòng khách?”

Tiêu Vũ lo lắng Tường Y Chu sẽ không thói quen nhà nàng có vài cái người hầu sẽ đứng ở một bên yên lặng quan sát các nàng, liền chủ động đưa ra đi thư phòng kiến nghị.

Tường Y Chu nhìn quét liếc mắt một cái đại sảnh, chung quanh có đứng mấy cái cùng loại nô bộc người hầu, trừ bỏ Thái tử còn lại cơ hồ mặt lộ vẻ vô sắc, có vẻ biểu tình có điểm chất phác.

“Đi thư phòng đi.” Tường Y Chu đáp.

Kỳ thật nhà nàng cũng là cái này tình cảnh, một phen hạ nhân mỗi ngày nhìn chăm chăm nàng, làm đến nàng đúng là chán ghét loại này bầu không khí.

Tưởng Y Chu hôm nay xuyên hồng hắc ô vuông áo sơ mi, hạ. Nửa người còn lại là cắt kích cỡ thỏa đáng cao bồi quần dài, nang tóc trát thành nửa đuôi ngựa, mi mắt toát ra một tia tuấn tú hơi thờ.

Nàng trong tay cầm một cái hắc bạch song sắc ba lô, bên trong trang tất cả đều là việc học bổng cùng tác nghiệp bộ, thoạt nhìn thật là có mấy bức muốn nghiêm túc cầu học bộ đáng.

Thái tử vẫn là lần đầu tiên thấy nhà mình tiểu thư đem bằng hữu hướng trong nhà lãnh, nang ý vị thâm trường mà nhìn Tiêu Vũ cùng Tưởng Y Chu bóng dáng dần dần biến mất ở bậc thang đỉnh.

“Thoạt nhìn quan hệ rất không tồi.” Thái tử bỗng nhiên thờ phào nhẹ nhõm, kia tiểu thư ở trường học cũng coi như là có giao cho bạn tốt.

Tưởng Y Chu đi theo Tiêu Vũ tiến vào nang trong thư phòng, trong nhà các góc đều quét tước thật sự sạch sẽ, không rơi tro bụi, lại còn có kiềm giữ nhàn nhạt thanh hương vị, liền sách vở văn phòng phẩm bài trí đều thực sạch sẽ có tự.

Này hơn phân nửa là có thể thấy này gian phòng cầm dùng giá phẩm tính.

Thư phòng sườn còn có một tầng bậc thang đi thông tatami, mặt trên bãi một hình trứng bàn dài.

Tiêu Vũ lấy ra hai trương hình tròn trạng cam quýt loại trái cây đồ án nệm ghé, nang chính mình ngồi kiểu dáng là quả cam, cấp Tưởng Y Chu chính là chanh.

Nàng sáng sớm liền dự bị hảo yêu cầu dùng đến bút ký trọng điểm, tất cả đều chỉnh tề mà trưng bày ở trên bàn.

Tưởng Y Chu trông thấy giá sách thượng bãi đầy đủ loại kiểu dáng thư tịch, chủng loại phồn đa, ngoại ngữ thư cũng có, trong đó liền ôm đồm thế giới danh tác, văn học tác phẩm, Tiểu Thuyết, từ điển.....

Không rất giống là một cái 11 tuổi hài tử sẽ xem loại hình.

Trừ cái này ra, còn có giới thiệu các quốc gia phổ cập khoa học thư, đông đảo quốc gia trung duy độc có một chỗ xuất hiện tàn suất nhiều nhất thứ, chiếm cứ tỉ lệ cực cao.

“Tiêu Vũ, người thực thích nước Mỹ?” Tưởng Y Chu ngón tay xẹt qua một loạt sách vở gáy sách, bất đồng tài chất bìa sách mang đến bất đồng xúc cảm.

Tưởng Y Chu phát hiện thật nhiều bản về cái này quốc gia thư tịch, suy đoán có lẽ là Tiêu Vũ thực thích nơi đó.

Đang ở tuyến sách tham khảo Tiêu Vũ một đống, trong mắt hiện lên một tia toái quang, như là cái gì tiểu tâm tư bị vạch trần rồi lại vô pháp thần ngôn, “Ân..... Xem như đi.”

“Lại đây ngồi đi, người tưởng trước học cái nào khoa?” Tiêu Vũ nhẹ nhàng chụp lót, gọi Tưởng Y Chu lại đây ngồi.

Tưởng Y Chu lúc này mới thu hồi ánh mắt, đi đến Tiêu Vũ bên người ngồi xuống.

“Ân..... Trước thông dong dễ hiểu một chút bắt đầu đi?” Tưởng Y Chu ngó liếc mắt một cái trên bàn sách bãi điệp đến giống như một ngọn núi sách vở đều cảm thấy có điểm hối hận, muốn lâm trận bỏ chạy.

“Hảo, chúng ta đây liền trước từ..... Tiếng Anh bắt đầu.” Tiêu Vũ rút ra trong đó một quyển sách tham khảo, “Tới, chúng ta trước từ nhất cơ sở đơn nguyên bắt đầu học.”

Nhưng nàng trong tay cầm cũng không phải học sinh trung học sách giáo khoa, mà là năm 4 sinh học chương trình học.

Tưởng Y Chu: “Năm 4???”

Người thật đem ta đương thiếu năng trí tuệ???

“Đúng rồi, từ cơ sở bắt đầu sao.” Tiêu Vũ gật gật đầu, không giống như là nói giỡn bộ dáng.

“.....” Tưởng Y Chu đột nhiên ý thức được chính mình đọc sách hình như là thật sự thật sự rất kém cỏi.

Tiêu Vũ trước cùng nàng giảng giải cơ bản ngữ pháp vận dụng, nàng nhả ra ngữ pháp thụ, bắt đầu cẩn thận cùng Tưởng Y Chu giải thích như thế nào phân biệt động từ quá khứ thức, qua đi phân từ, cùng hiện tại tiến hành khi khác biệt.

Tiêu Vũ tri kỷ mà dùng ánh huỳnh quang bút làm trọng điểm tiêu thượng ký hiệu, sau đó từng cái tự thuật chúng nó bất đồng đặc điểm, “Kỳ thật tiếng Anh thật sự không khó, chỉ cần người ngày thường nhiều xem một chút Âu Mỹ điện ảnh hoặc là nghe âm nhạc, tự nhiên mà vậy liền sẽ minh bạch một ít dễ hiểu từ ngữ.”

“Viết văn cao phân kỹ xảo đâu, chủ yếu là hiện ra ở người từ ngữ vận dụng cùng với câu loại hình lưu sướng độ. Chỉ cần từ ngữ lượng đủ sung túc, nội dung cũng có, điểm khẳng định sẽ không thấp đi nơi nào.”

Ngoài cửa sổ đậm quang thấu tiến trong nhà, doanh doanh chiếu vào Tiêu Vũ sườn bên trên má, nàng nói chuyện khi hơi dẩu cái miệng nhỏ mấp máy, lông mi tùy theo nhẹ nhàng chớp hạ.

Tiêu Vũ song thủ hợp chưởng, “Úc, còn có, đại bộ phận người đều có tật xấu, có phát âm vấn đề.”

“Kỳ thật đâu, tiếng Anh có phần vì hai loại —— mỹ thức tiếng Anh cùng anh thức tiếng Anh, này hai người nhân khu vực nguyên nhân, phát âm cũng sẽ tương đối bất đồng.”

“Cử cái ví dụ, giống người nhìn đến một cái xinh đẹp ngoại quốc tỷ tỷ, sau đó người thực kinh ngạc cảm thán đối phương mỹ mạo, nói một câu, ‘Oh my god!’”

“Như vậy ở anh thức tiếng Anh âm đọc chính là ‘ Âu mua mua! ’, mà mỹ thức phát âm còn lại là ‘ Âu mua ca! ’”

“Bởi vì khu vực bất đồng, diễn sinh ra tới âm đọc cũng không giống nhau, mà chúng ta trường học đi theo giáo dục phương yêu cầu, □□ chính là anh thức tiếng Anh, điểm này người liền phải nhớ kỹ lạp.”

Tưởng Y Chu nhấp nhấp môi gật đầu, nghe được là nghe được phi thường minh bạch, nhưng nàng trong lòng có một cái nghi hoặc, “Kỳ thật, tiếng Anh căn bản không thể nào quan trọng đi, học về sau ở quốc nội cũng cơ hồ hoàn toàn dùng không đến.....”

Tiêu Vũ nghe thấy nàng vấn đề ngửa ra sau đầu tự hỏi một phen, “Ân..... Kỳ thật ở bản địa tới xem, nếu người không có nghĩ ra quốc niệm đại học nói, tiếng Anh ở người đi vào giống nhau xã hội sau khả năng liền thật sự vô dụng võ nơi.”

“Nhưng là người cũng không thể bởi vậy liền không học tập nó a, người ngấm lại, nếu người về sau đi phương tây quốc gia du lịch, này không phải có thể có tác dụng sao?”

“Không chỉ có có thể cùng đối phương câu thông tự nhiên, còn có thể phòng ngừa bị người lừa tài lừa sắc.” Tiêu Vũ nói.

Tưởng Y Chu cảm thấy nàng nói được thật sự có vài phần đạo lý, mặt mày buông xuống gật gật đầu.

“Ta nói được có đạo lý đi?” Tiêu Vũ có chút đắc ý nhướng mày, cười nói. Nàng chính là phi thường xứng chức tiểu lão sư đầu.

“Sau đó chúng ta tiếp tục xem.....” Tiêu Vũ cúi đầu tiếp tục giảng bài nói.

Trong thư phòng mở ra điều hòa, Tiêu Vũ dùng cứng nhắc bá một ít thuần dương cầm âm nhạc đảm đương bối cảnh âm, không cho trong nhà quá mức an tĩnh.

Các nàng ngồi ở tatami thượng, bên cạnh trường bức màn sau lưng là một phiến cửa kính, đẩy cửa ra bên ngoài là hươu nhàn loại nhỏ ban công, còn có một tòa đơn người bàn đu dây.

Tinh tế toái quang xuyên qua mỏng bức màn loáng thoáng chiếu tiến vào.

Những cái đó vòng sáng chiếu vào bười mộc sắc sàn nhà gỗ thượng, bốn năm sáu niên cấp học thuật sách giáo khoa thượng, bài mẫn các kiểu ngoại ngữ thư tử sách thượng, Tiêu Vũ sợi tóc thượng, chóp mũi thượng, miệng thượng.....

Tưởng Y Chu nhìn chăm chú nàng mặt, nói về khóa tới Tiêu Vũ đặc biệt nghiêm túc, ánh mắt trầm ổn, ngữ khí nhu hòa, kiên nhẫn mà cùng nàng giảng giải mỗi một cái chi tiết nhỏ.

Gần gũi mà xem Tiêu Vũ mặt.....

Chỉ có lớn bằng bàn tay, hai má vẫn còn có chưa lui toàn trẻ con phi, ngũ quan đái nảy nở sẽ càng thêm xinh đẹp động lòng người.

Tưởng Y Chu khóe mắt chất chứa một chút ý cười, có lẽ là ma xui quỷ khiến, không trải qua tự hỏi theo bản năng, nàng liền như vậy duỗi tay đi niết Tiêu Vũ mặt, chọc đến Tiêu Vũ giật nảy mình.

“Người mặt như thế nào như vậy mềm?” Tưởng Y Chu thậm chí khó được lộ ra nàng trăm năm một lần “Băng sơn tươi cười”.

Tiêu Vũ lập tức ném ra tay nàng, tức giận lại bất đắc dĩ giận trách mắng: “Ta ở đi học người đứng đắn một chút lạ!”

Tưởng Y Chu khóe miệng liền càng sâu hãm đi xuống, trong lòng có không rõ ngọt ý dập dờn bông bênh.

Tiêu Vũ xoa xoa gương mặt, lược có hừ hừ, không có gì lực sát thương trừng mắt nhìn nàng liếc mắt một cái, “Kỳ kỳ quái quái.....”

“Lại không chuyên tâm nghe giảng bài ta liền không dạy.” Tiêu Vũ ra vẻ nghiêm túc xụ mặt.

Tưởng Y Chu lo lắng nàng là thật sự bài xích loại này đưng vào, ý thức được chính mình loại này hành vi không tốt lắm đành phải ngoan ngoãn thu tay lại, nghiêm túc nghe giảng khóa.

Ôn tập một lần sau Tiêu Vũ lấy ra một bộ luyện tập bốn, “Hiện tại ta tới khảo sát Tưởng huynh mới vừa rồi rốt cuộc có hay không nghiêm túc nghe giảng bài lạ!”

“A... Học bỏ túc còn không có kết thúc sao.....” Tưởng Y Chu nuốt nước miếng, sợ sợ.

“Tưởng bỏ, chờ hạ đâu, ta sẽ truyền phát tin video, cho người làm nghe nhìn luyện tập. 30 phút nội muốn hoàn thành, không thể lên mạng tuần tra tư liệu, cũng không thể hỏi lộ giám khảo cũng chính là ta.” Tiêu Vũ đôi tay chống nạnh, nàng đứng lên, cầm đi trên bàn cứng nhắc, bắt đầu điểm đánh chuẩn bị tốt đề mục.

“Không thể chằm chước một chút sao, làm ta tra từ điển linh tinh.....” Tưởng Y Chu tưởng từ giữa đến một chút tiện nghi, thử hỏi Tiêu Vũ.

Mà Tiêu Vũ vị này nghiêm khắc lão sư, bẹp bẹp miệng, dọn trượng ghé dựa ngò ở nàng trước mặt, tay phải dựng thẳng lên một cây ngón trỏ, tả hữu đong đưa, “no no no.”

Vì thế, vui sướng nghe nhìn trắc nghiệm liền như vậy bắt đầu rồi.

Tưởng Y Chu ở sân vận động thượng có thể như là khai ngoại quả giống nhau mà thắng hạ các thi đấu, nhưng một mặt đối luyện tập đề, nàng thực sự có điểm chân tay luống cuống.....

Tưởng Y Chu hơi ninh đỉnh mày nghe phát thanh cơ chuyên nghiệp khang thanh sở báo ra tới đề mục, nàng nghe được như có như không, thật vất vả minh bạch thượng câu ý tứ trong nháy mắt lại đã bỏ lỡ tiếp theo câu.

Làm đến nàng dực muốn vò đầu, “A..... Cái này là.....”

Tiêu Vũ hoảng căng chân nhìn vì đề mục phát sàu Tường Y Chu, khoe miệng cong cong, gọi lên một chút độ cung.

Trải qua đối Tường Y Chu tới nói tương đương dài dòng 30 phút sau, nộp bài thi thời điểm tới rồi.

“Nặc, trước nói hảo, ta đã thực nghiêm túc làm, kết quả ta cũng không thể bảo đảm a.....” Tường Y Chu đem bài thi đưa ra đi.

“Ân hử, ta nhìn xem.” Tiêu Vũ tâm tình khá tốt, tiếp nhận nàng bài thi, sau đó bắt đầu từ hộp bút lấy ra hồng bút.

Học bù tiến vào ngăn nghỉ ngơi thời gian, Tiêu Vũ đang ở phê chữa Tường Y Chu vừa mới hoàn thành nghe nhìn trắc nghiệm đề.

Tường Y Chu người có bất tiện, hỏi nàng, “Nhà người WC ở nơi nào?”

“Ra cửa quẹo trái, hành lang nhất đuôi một gian chính là.”

“Ta đây đi ra ngoài một chút.” Tường Y Chu sau khi nói xong đóng cửa.

Tiêu Vũ ở phê chữa xong Tường Y Chu bài thi sau viết xuống lời bình, nàng ở câu phía cuối bổ thêm một cái gương mặt tươi cười —— 【 không ngừng cố gắng ●v●】 thậm chí trả lại cho Tường Y Chu một cái con thỏ đồ án chuyên chúc con dấu tới khen thưởng nàng đạt tiêu chuẩn.

Xem ra Tường Y Chu cũng không đến mức như vậy ngây ngốc lạp, vẫn là có thể cứu chữa. Trẻ nhỏ dễ dạy cũng.

Lúc này Tiêu Vũ cứng nhắc phát ra một tiếng “Đinh” âm báo tin nhắn, nàng ngẩng liếc mắt một cái khóa bình, phát hiện thế nhưng là Thu Tử Tân chia nàng.

【 ở sao? Còn ở ôn tập công khóa? Chúng ta video một chút? 】

Tiêu Vũ không biết vì cái gì Thu tử tử sẽ đột nhiên yêu cầu cùng nàng video, theo đạo lý Thu Tử Tân giống nhau sẽ không tuyển tại hạ ngọc thời gian đoạn mới đúng, bởi vì đúng hạn kém nơi đó hiện tại rất vẫn.

Tiêu Vũ hỏi: 【 ở. 】 mặt sau còn bỏ thêm một cái nhan văn tự (°v°)

Đối phương hỏi thật sự mau, 【 ta hiện tại bát qua đi nga. 】

【 hảo 】

Một lát sau Thu Tử Tân video liền đưa đến, Tiêu Vũ cảm cứng nhắc đứng lên, muốn chạy tới ban công tìm ánh sáng càng tốt một chút địa phương.

“Thu tử tử.....?” Tiêu Vũ nháy đôi mắt nhìn chằm chằm màn hình, hình ảnh có điểm đong đưa, là đối phương ở chuyển cameras.

“Ta vừa mới đã phát mấy tổ ảnh chụp cho ngươi, thấy được sao?” Thu Tử Tân thanh âm hơi dứt quãng truyền đến.

“Ân? Nơi nào?” Tiêu Vũ rời khỏi video giao diện đi xem xét lịch sử trò chuyện, phát hiện ảnh chụp có thể là nhân tuyển không tốt lắm, chính từng bước từng bước chậm rãi gửi đi lại đây, “Ác, ta thấy được.”

Ảnh chụp trung là mấy cái bất đồng kiểu dáng phong cách cặp sách.

Thu Tử Tân tiếp tân thương vụ khi vừa lúc ở A thành thị đi ngang qua một gian tinh phẩm cửa hàng (cùng loại gắng hết sức phẩm), nàng đi vào trong tiệm đi dạo, vô tình thấy được này gian trong tiệm bán thư cụ sản phẩm.

Nàng trong óc lập tức tự nhiên liền liên tưởng đến Tiêu Vũ.

Vừa lúc có thể lấy cái này đương quà sinh nhật.

Nàng ở trải qua nhân viên cửa hàng cho phép hạ chụp mấy tấm ảnh chụp, gửi đi cấp Tiêu Vũ xem, muốn cố vấn nàng ý tưởng.

“Ta tại đây gian cửa hàng vừa vặn thấy được mấy khoản rất đẹp cặp sách, nghĩ có thể đươg người quà sinh nhật, liền muốn hỏi một chút người có thích hay không. Bởi vì ta ngốc tại nơi này thời gian không nhiều lắm, ngày mai giữa trưa liền phải rời đi.”

Lúc này Tưởng Y Chu mới vừa thượng xong WC trở về, nàng đi trở về thư phòng khi, ở hành lang nội nghe thấy trong phòng có thấp kém lời nói nhỏ nhẹ thanh.

“Tiêu Vũ, ta đã trở về, bài thi người sửa xong rồi sao?” Tưởng Y Chu thanh âm từ Tiêu Vũ phía sau toát ra.

Nguyên bản ở cúi đầu chọn lựa kiểu dáng Thu Tử Tân, đột nhiên nghe thấy điện thoại một khác đầu xuất hiện một cái không thuộc về Tiêu Vũ tuổi trẻ nữ hài thanh âm.

“Nhà người tới khách nhân?” Thu Tử Tân đặt câu hỏi.

Tưởng Y Chu: “Người ở bên ngoài làm gì?”

Cơ hồ là trăm miệng một lời, các nàng lẫn nhau đều nghe được đối phương thanh âm, theo bản năng liền buột miệng thốt ra cùng nhau hỏi:

“Ai?”

Tác giả có lời muốn nói: Thu tử tử còn có ba giây..... Không phải, đã tới chiến trường.

Chúc đại gia Tết Đoan Ngọ vui sướng úc ~

Ăn bánh chưng sao?

Lần sau đổi mới: Thứ bảy (27 hào)

“Ai?”

“Người ở thông điện thoại?” Tưởng Y Chu ngay sau đó nói một câu.

Tiêu Vũ thông lược mà triều Tưởng Y Chu gật đầu, nàng đem máy tính bảng lấy xa, điều chỉnh đến có thể đồng thời chụp đến nàng cùng Tưởng Y Chu góc độ, “Thu tử tử, vị này chính là Tưởng Y Chu, nàng là.....”

“Ta là Tiêu Vũ hảo bằng hữu.” Tưởng Y Chu trước đáp một bước. Nàng ngấm liếc mắt một cái màn hình nữ nhân, quay đầu đi nhanh chóng chớp động vài cái lông mi.

Thu Tử Tân nhẹ nhàng nâng đôi mắt, ngữ thái nhu hòa, “Ân, người hảo.”

Dừng một chút, nàng lại phục, “Thu Tử Tân.”

Tưởng Y Chu mím môi, thấp giọng hỏi Tiêu Vũ, “Nàng là người biểu tử?”

Tiêu Vũ lắc lắc đầu, “Không phải, chúng ta là xưng hô thượng.”

“Có nào mấy cái là tương đối thích sao? Bọn họ lão bản nói nếu mua một loạt còn có thể lại đưa một bộ notebook. “Thu Tử Tân ở một khác đầu nói.

Nàng ở lật xem trong tiệm thương phẩm cặp sách thượng nhãn, cẩn thận xem kỹ cái này cặp sách trừ bỏ chống bụi không thấm nước còn có thể có cái gì mặt khác tác dụng.

“Ác, ta tương đối thích màu tím cùng hồng nhạt.....” Tiêu Vũ nhăn tiểu mi cùng Thu Tử Tân thảo luận nói. Nàng lại phiên hỏi lịch sử trò chuyện Thu Tử Tân phát lại đây ảnh chụp.

Thu Tử Tân: “Tiêu Vũ, người xem cái này màu tím kiểu dáng, đai an toàn thượng còn ẩn có phá nhĩ thổ hoa văn ai.”

Thu Tử Tân phát hiện thú vị chi tiết nhỏ liền cùng Tiêu Vũ chia sẻ, quả nhiên Tiêu Vũ sau khi nghe thấy lập tức đôi mắt tỏa sáng hỏi: “Nơi nào nơi nào?”

Thu Tử Tân đem cameras chuyển đi mặt trái, làm Tiêu Vũ xem cái này cặp sách tinh vi thiết kế.

“Ta liền biết người thích loại này loại hình.” Thu Tử Tân nói cong lên khoe mắt, câu ra một chút trắng non cười.

Hai người đều phù hợp mà cảm thấy cái này màu tím kiểu dáng tương đương đẹp, đối thoại gian hòa hợp tự đắc, thật giống như là hai cái đã ở chung ở bên nhau thật lâu, cảm tình thực muốn tốt.....

Tỷ muội?

Anh em kết nghĩa?

.....

Tưởng Y Chu cảm thấy này đó hình dung từ đều không đủ phù hợp.

Tưởng Y Chu thu thu ánh mắt, dẫn đầu đi trở về trong nhà, ngồi ở tatami đệm thượng, nghiêng mắt đi vọng Tiêu Vũ bóng dáng.

Có gió thổi tiến vào, hỗn loạn trong nhà mở trói trường vải màn.

Bên ngoài không chói mắt ánh sáng xuyên qua vải màn, tầm nhìn đứng ở trên ban công chợt hiện chợt không thân ảnh, kia trong trẻo sung sướng đối thoại thanh cùng tiếng cười, tràn ngập ở Tưởng Y Chu bên tai biên khi hình thành một loại cách ứng.

Tưởng Y Chu thu hồi ánh mắt, cúi đầu trông thấy bãi ở trên bàn chính mình luyện tập bộ.

Nàng mở ra sổ ghi chép, phát hiện Tiêu Vũ cho nàng lưu lại kia nhỏ nhỏ con dấu cùng lời bình, khoe miệng lại hơi hơi nhắc lên, đáy lòng chợt tới mây mù tựa hồ lại lui đi.

Nàng như thế nào sẽ đối Thu Tử Tân sinh ra một loại không vui cảm? Kỳ quái.

“Chúng ta đây liền mua này một bộ lạc.” Thu Tử Tân mỉm cười mà nói.

Rồi sau đó nàng lại nhớ tới một sự kiện, “Úc, đúng rồi, nhà bọn họ bằng da hộp bút là có thể ở hàng hiệu trên có khắc tên. Người tưởng khắc cái gì tự?”

Tiêu Vũ ngồi ở bàn đu dây thượng đẳng vòng, nàng ngón tay chuyển lộng chính mình ấu phát, tư chước mấy phen vẫn là không thể tưởng được ý kiến hay.

“Ân..... Khắc tên nói kêu xiao yu có thể hay không có điểm đơn điệu vẫn là quái quái? Thu tử tử giúp ta nghĩ lại có thể chứ?”

Thu Tử Tân khẽ nâng khởi hàm dưới tự hỏi, trong tiệm ánh đèn chiếu vào nàng không tì vết trên da thịt, doanh lượng như tuyết.

Một lát sau, nàng nghĩ ra một cái từ đơn, “Khắc ‘rain’ tự đi, là có thể đại biểu người.”

“Hảo oa.” Tiêu Vũ cảm thấy cái này điểm tử thực không tồi, nàng vừa mới như thế nào liền không có nghĩ đến đâu.

“Ân, vậy quyết định khắc cái này từ đơn.” Thu Tử Tân nói.

Thu Tử Tân gọi tới nhân viên cửa hàng, lễ phép mà cùng đối phương tự thuật chính mình yêu cầu, hai người ở câu thông tự thể hình thức cùng phong cách.

Tiêu Vũ tạm thời buông cứng nhắc, mới vừa quay lại thân liền phát hiện nàng quên quan cửa kính, nhà nàng bức màn phải bị gió thổi không lạp!

Nàng chạy nhanh đem cứng nhắc đặt ở bàn đu dây ghế lót thượng, đứng dậy nhanh chóng hợp lại kéo hảo bức màn, thu hồi đến trong nhà trối lại.

Đãi nàng hoàn thành hảo động tác, Thu Tử Tân đã cùng nhân viên cửa hàng thảo luận hảo, đang ở hoàn thành tiền trả thủ tục, nàng ở trong bóp tiền rút ra một trương tạp, “Xoát này trương đi.”

Thu Tử Tân nhìn lướt qua mặt tiền cửa hàng, lại hỏi Tiêu Vũ một câu, “Đúng rồi, người bằng hữu, Tưởng Y Chu, muốn hay không ta cũng mua cái lễ vật cho nàng hảo.”

Nguyên bản chính chống cảm suy nghĩ Tiêu Vũ khi nào mới có thể nói xong điện thoại Tưởng Y Chu bỗng nhiên một đống, giơ lên mi giác ngồi thẳng thân mình.

“A? Nàng sao, chính là.....” Tiêu Vũ mới vừa một tay đem cửa kính nhẹ nhàng “Tháp” một tiếng khóa lại.

“Không quan hệ, nàng không phải người hảo bằng hữu sao? Ta đối nàng hảo cũng là hảo là.” Thu Tử Tân cười trả lời, thuận tay đối với màn ảnh sửa sang lại một chút chính mình biên phát.

Tiêu Vũ nghe thấy những lời này sau trong lòng có điểm ấm, nàng vốn là không nghĩ lại làm Thu Tử Tân tiêu pha, kỳ thật nàng cũng ngưỡng ngừng thường xuyên hoa Thu Tử Tân tiền, chỉ là Thu Tử Tân nói đây là quà sinh nhật, không thể chối từ.

Bằng không nàng sẽ không vui, sau đó sinh Tiêu Vũ hờn dỗi.

Nghĩ đến điểm này Tiêu Vũ rơi vào một chút ý cười, nàng không nghĩ tới Thu tử tử còn có như vậy tiểu hài tử khí một mặt.

“Tưởng Y Chu..... Người muốn hay không.....” Tiêu Vũ đem cứng nhắc màn ảnh chuyển hướng Tưởng Y Chu.

“Không cần.” Tưởng Y Chu giây đáp.

Thu Tử Tân ở phó xong khoản ký nhận theo, nàng liếc liếc mắt một cái màn hình, khéo môi dặt một chút độ cung, ngữ khí ôn nhuận như nước:

“Tưởng thuyền nhỏ, không cần thẹn thùng, tở tở có công tác, gánh vác được cái này tiêu chi tiêu.”

Tưởng Y Chu nghe thấy cái này xưng hô sau mặt mạc danh liền lấy mắt thường có thể thấy được tốc độ mặt đỏ lên, liền nói chuyện đều ném thường lui tới đăm nhiên, có vẻ có vài phần chân tay luống cuống, “Không, không, không..... Ta thật sự không cần.....”

Thu Tử Tân chú ý tới Tưởng Y Chu trong tay cầm cây trúc kiêu dáng bút bi, nàng liếc khởi một chút nhu ý, ôn thanh nói: “Giống người trong tay cầm cái này, cũng là ta đưa cho Tiêu Vũ, nếu người muốn nói ta cũng có thể đưa người ác.”

Nàng lại lại bổ sung một câu, “Nhưng là cây trúc đã không hóa, người chỉ có thể tuyển mặt khác kiêu dáng.”

Tưởng Y Chu run rẩy khówek mắt, “Cảm ơn ngài..... Hảo ý, nhưng thật sự không cần.”

Tưởng Y Chu theo bản năng mà liền đem vẫn luôn thác tại hạ ngạc bút thả đi xuống. Nàng trong lòng có một loại quái quái cảm giác.

“Ân, không cần nói vậy quên đi đi.” Thu Tử Tân thu hồi một chút ý cười, nói.

Quay đầu nàng lại lại cùng nhân viên cửa hàng đối thoại, nói là ngày mai giữa trưa nàng sẽ đến lấy hóa.

Tưởng Y Chu rút về ánh mắt cúi đầu, trong lòng thực hụt hẫng.

Rồi sau đó Tiêu Vũ lại lại cùng Thu Tử Tân hàn huyên một chút việc vặt, Tưởng Y Chu đi ra ngoài thư phòng ngoại hít thở không khí, có thể mơ hồ nghe thấy bên trong đối thoại.

“Thu tở tở, người bên kia hiện tại đã khuya, còn không quay về ngủ sao?”

“Ân..... Hôm nay hẳn là không ngủ, sáng mai muốn đi chụp thương vụ, người hẳn là sẽ rất nhiều, còn muốn trước tiên mấy cái giờ đi

hoá trang.”

Thu Tử Tân đẩy ra cửa hàng cửa kính, cất bước đi ra ngoài, gió đêm thổi bay mái tóc của nàng, Thu Tử Tân duỗi tay đè ép một chút.

“Nàng..... Vì cái gì sẽ ở nhà người?” Thu Tử Tân thuận miệng hỏi một câu.

Đèn đường ánh sáng khuynh chiếu vào Thu Tử Tân lông mày và lông mi thượng, ở nàng mí mắt hạ hình thành một loạt chình mặt bóng xám.

Thu Tử Tân nhẹ nhàng vỗ vài cái lông mi, bên trong tàng một chút không dễ nói cảm xúc.

“Nàng? Tưởng Y Chu sao? Ác, ta là giúp nàng học bổ túc. Bởi vì nàng thành tích..... Không quá lý tưởng. Ác, chúng ta chỉ là ngồi cùng bàn, ác, cũng là bạn tốt, nhưng là.....” Tiêu Vũ nghe thấy Thu Tử Tân hỏi chuyện sau mặc danh có điểm đầu lưỡi thắt.

“Àn, ta đã biết.” Thu Tử Tân nhu một chút ngữ thái, đạm nói: “Đây là ta lần đầu tiên nhận thức người bằng hữu đâu.”

“Khá tốt.” Thu Tử Tân mỉm cười cười nhạt.

Nàng một cái thành niên nữ tính như thế nào sẽ để ý một cái khác tiểu bằng hữu.

“Thu tử tử nếu tưởng nhận thức nàng lời nói lần sau chúng ta có thể cùng nhau.....” Tiêu Vũ lập loè vài cái lông mi, ngữ khí có điểm thông lựợc.

“Tốt.” Thu Tử Tân hòa thanh trả lời, “Nếu có cơ hội nói.”

Đãi Tiêu Vũ cùng Thu Tử Tân thông xong video sau, Tưởng Y Chu dựa ở cửa chỗ, đôi tay ôm cánh tay, nhẹ nhàng băng quơ hỏi nàng, “Chúng ta có thể tiếp tục?”

Tiêu Vũ ngẩng đầu vọng liếc mắt một cái treo ở trên tường đồng hồ, đã buổi chiều tam điểm, dựa theo Thu Tử Tân hiện tại đài địa phương, bên kia đã là đêm tối 12 giờ.

Tiêu Vũ nghĩ, Thu tử tử thật sự hảo tội ác.

“Nếu không chúng ta hôm nay liền tới trước nơi này đi? Ôn tập đơn nguyên cũng hoàn thành đến không sai biệt lắm.” Tiêu Vũ hỏi Tưởng Y Chu.

Tưởng Y Chu hơi nhíu một chút mi, nhưng nàng thực mau bình thường trở lại, nàng buông tay đến gần tatami, chuẩn bị giúp Tiêu Vũ cùng nhau thu thập sách vở.

Nàng dựa vào thân cao ưu thế đem sách vở dễ như trở bàn tay mà thả lại giá sách thượng, trong lúc hỏi: “Cái kia..... Nàng, là sinh hoạt ở nước ngoài?” Cái kia “Nàng” chỉ chính là ai không cần nói cũng biết.

“Đúng rồi, Thu tử tử, nàng ở nước ngoài là một vị ca sĩ.” Tiêu Vũ cầm giẻ lau đem cái bàn chà lau sạch sẽ.

“Ác, đúng rồi, người có hay không xem một cái tiết mục, kêu [ta là sáng tác người! 2], siêu đẹp, Thu tử tử có đi cái kia tiết mục ác.” Tiêu Vũ ý cười doanh doanh, thật giống như là ở hướng những người khác đề cử một cái bảo tàng giống nhau.

“Nguyên lai là ca sĩ a.....” Tưởng Y Chu thấp giọng một mình lầm bầm nói, nghe thấy Tiêu Vũ hỏi chuyện sau lắc lắc đầu, “Ta không thường xem loại này hình tổng nghệ.”

Hai người ở thư phòng nhanh chóng thu thập sửa sang lại xong sau, Tưởng Y Chu liền bắt điện thoại đánh cho nàng gia tài xế, nàng ngồi ở trong đại sảnh trên sofa, Tiêu Vũ đổ một ly nước ấm cho nàng.

Trước khi đi, Tưởng Y Chu cùng Tiêu Vũ thảo muốn nàng số điện thoại cùng WeChat, Tiêu Vũ hỏi nàng vì cái gì muốn, nàng nói: “Như vậy về sau ta liên hệ người tương đối phương tiện.”

“Ác..... Vậy được rồi.” Tiêu Vũ nói, sau đó liền ngoan ngoãn mà cho đối phương chính mình số di động.

Tưởng Y Chu tồn hạ dây số sau, trêu ghẹo hỏi nàng, “Người muốn ta cho người cái gì ghi chú?”

Tiêu Vũ chuyển động trông mắt, “Ân..... Tùy tiện người?” Nàng đột nhiên lại nghĩ tới nàng phía trước siêu chán ghét tên hiệu, đột nhiên hàm hừ mà nói: “Trừ bỏ tiểu bí đao đều có thể!”

Tưởng Y Chu bị nàng biểu tình đầu cười, bên môi hoàn khởi cực đậm ý cười, “Trừ bỏ tiểu bí đao tùy tiện cái gì đều có thể?”

“Đó có phải hay không bao gồm, ta có thể thả người kêu.....” Tưởng Y Chu nói đến một nửa liền tạm dừng xuống dưới, có chút lời nói ngạnh ở nàng yết hầu gian, nàng không có nói ra.

Nhưng thật ra có thể từ ánh mắt của nàng nhìn ra một chút khác tiểu tâm tư.

Tài xế đến Tiêu trạch cửa, Tưởng Y Chu cùng Tiêu Vũ đứng ở cửa từ biệt, hai người thân cao lợt có chênh lệch, Tưởng Y Chu thấp hèn mặt mày liền vọng Tiêu Vũ.

“Cúi chào.” Tiêu Vũ nghiêng đầu đối nàng cười, má lúm đồng tiền kẹp một chút mang quang.

“Tái kiến.” Tưởng Y Chu đạm thanh nói. Nàng không cảm nhu hòa hạ đôi mắt, duỗi tay đi sờ sờ Tiêu Vũ đầu.

Đi vào trong xe, Tưởng Y Chu quay đầu lại xuyên thấu qua cửa sổ xe ra bên ngoài xem, thẳng đến trông thấy Tiêu Vũ vào phòng, Thái tử đem đại môn đóng lại sau, nàng mới rút về ánh mắt.

Tưởng Y Chu nhẹ chớp mắt lông mi, hồi tưởng khởi chính mình mới vừa rồi sờ soạng Tiêu Vũ đầu khi, mặt mày tự nhiên liền cong hạ.

Nàng cảm giác được.

Đáy lòng có cái gì nặng trĩu đồ vật chứng thực.

Tác giả có lời muốn nói:

Hạ chương đổi mới: Thứ ba (30 hào)

Ta đổi tân bìa mặt! Vui vẻ hhh!

39.Chapter 39

Người đại diện ngồi ở bảo mẫu trong xe thấy Thu Tử Tân đến gần dáng người lập tức nhắc nhở lái xe sự phó, làm tài xế giải xe khóa cho nàng tiến vào.

Cửa xe là tự động thức, Thu Tử Tân kéo giạt mình tay lái liền đem tay buông ra, gió đêm có điểm lạnh, Thu Tử Tân dùng cổ áo che che mặt, cúi đầu tiến vào trong xe.

Nàng mới vừa bước vào bên trong xe, liền nghênh đón người đại diện một đống lái nhải, “Tân, không phải nói khiến cho người tự do dạo nửa giờ hít thở không khí mà thôi sao? Này cũng lâu lắm đi, ta vừa rồi đều tưởng xuống xe tìm người.”

“Đến trễ nói giáp phương ba ba là muốn khấu tiền!”

Thu Tử Tân vội vàng xin lỗi, cười cùng đối phương bồi tội, “Xin lỗi, vừa vặn thấy ái mộ đồ vật, không cẩn thận liền.....”

“Bằng không chờ công tác chụp xong rồi đêm mai chúng ta cùng đi ăn nướng BBQ? Ta thỉnh người.” Thu Tử Tân hỏi.

Nguyên bản còn ở oán giận “Hiện tại nghệ sĩ như thế nào đều như vậy khó mang” người đại diện lập tức sửa lại không ít sắc mặt, “Một lời đã định.”

“Nhưng không phải đêm mai, là đêm nay.” Người đại diện gõ gõ trên cổ tay biểu, ý bảo Thu Tử Tân hiện tại đã qua rạng sáng 12 điểm.

Người đại diện từ cửa sổ xe hạ ô đưng đồ lấy ra hoá trang miên cùng nước tẩy trang, “Chờ lát nữa khả năng muốn chụp xong thương vụ mới có thể hỏi khách sạn, nếu không ngại nói, tá trang trước tiên ở trong xe bỏ sung giấc ngủ đi.”

Thu Tử Tân dừng một chút, tiếp nhận người đại diện trong tay đồ vật, “Ân..... Hảo, ta có thể thử xem xem có ngủ hay không đến.”

Thu Tử Tân nhẹ xe quên đường mà đem nước tẩy trang ngã vào hoá trang miên thượng, người đại diện ở một bên phụ trách giúp nàng lấy gương, may mắn đường xá không xóc nảy, bảo mẫu xe một đường khai thật sự ổn.

“Chúng ta ngày mai giữa trưa hành trình..... Trở lại Washington sau muốn chạy đến lục [sáng tác người] đệ thập kỳ, Louis chuyến bay tối hôm qua đã tới rồi.” Người đại diện sẵn Thu Tử Tân tháo trang sức thời điểm cho nàng hội báo tương lai công tác hành trình an bài.

Hắn một tay phiên tra di động bản ghi nhớ văn kiện, nói: “Chờ [sáng tác người] bá xong sau, kế tiếp người sẽ thượng một cái gameshow làm đặc mời khách quý, là một cái nam đoàn tuyển tú tiết mục, công diễn sân khấu thượng người sẽ đương hợp tác đạo sư cùng mặt khác luyện tập sinh cùng đài diễn xuất.”

Thu Tử Tân cẩn thận mà thanh khiết mỗi cái da thịt biên giác, đầu vừa chuyển, hỏi: “Cùng đài diễn xuất, ta đây trừ bỏ ca hát ngoại còn muốn nhảy nam đoàn vũ sao?”

Người đại diện lật xem biểu diễn ca đơn, gật gật đầu, “Đương nhiên yêu cầu, người bắt được này đầu đoàn vũ tương đối kính nhiệt, trang phục tổ cho người chuẩn bị quần áo là một bộ bạch tây trang, đến lúc đó khả năng sẽ cùng luyện tập sinh có thoát 1 y hĩ động.”

Thu Tử Tân biểu tình cả kinh, quay đầu tới, “Thoát. Y?”

“Không phải thật sự thoát, so sánh mà thôi, đại khái chính là hơi chút giạt nhẹ mấy cái luyện tập sinh cổ áo, sau đó những cái đó

người xem liền sẽ điên cuồng hét lên.” Người đại diện biểu tình đăm nhiên mà nói.

“Vũ đạo lão sư sau cuối tuần mới có thể tới giáo người nhảy bộ phận vũ, tâm tư của người vẫn là tạm thời đặt ở [sáng tác người] trận chung kết tương đối hảo.”

Thu Tử Tân gật gật đầu, tiếp tục lau sát trên cổ tàn trang, “Ân, ta sẽ.”

Người đại diện tiếp tục tự thuật, “Chúng ta tháng sau đuôi còn nhận được một hồi tuần lễ thời trang đi tú mớ, có hai vị thiết kế sư muốn cho người thí bọn họ thiết kế khoản, tình hình cụ thể và tỉ mỉ ta quá mấy ngày lại cùng người nói.”

“Cho nên đêm nay ăn nướng BBQ sau người liền phải tiết chế ẩm thực, muốn bảo trì hiện tại tiêu chuẩn dáng người.” Người đại diện ánh mắt trên dưới ước lượng một chút Thu Tử Tân, còn tính rất vừa lòng.

Hiện giai đoạn đúng là Thu Tử Tân bước vào thị trường phát triển khởi bước, người đại diện minh bạch vội không ngừng mà cấp nghệ sĩ công tác không nghỉ ngơi nói là sẽ mệt suy sụp Thu Tử Tân, cho nên hẳn tiếp hạng mục đều là lẫn nhau chi gian có rảnh đương làm Thu Tử Tân gián tiếp nghỉ ngơi.

Thu Tử Tân tá xong trang sau cảm giác chính mình thần thanh khí爽 không ít, mặt bộ da thịt thanh thấu lạnh bạch, phảng phát hiện tại mới chân chính có thể hô hấp đến sạch sẽ dưỡng khí.

“Lại dùng nước trong mặt một lần.” Người đại diện móc ra một lọ chưa khai quá dùng để uống thủy, bảo đảm Thu Tử Tân có sạch sẽ đem trang rửa sạch xong.

Người đại diện ở một bên tĩnh xem Thu Tử Tân một loạt động tác, không thể không nói, Thu Tử Tân tố nhan tuyệt đối là đáng giá thưởng thức, ít nhất ở hẳn gặp qua ngoại quốc nữ minh tinh tố nhan, Thu Tử Tân tuyệt đối là thiên sinh lệ chất.

Nàng trên mặt hoàn toàn không có động quá đao khả năng tính, bởi vì chĩnh dung cũng không dám chĩnh thành nàng như vậy.

“Hảo, hoàn thành.” Thu Tử Tân lơ lửng hạ thân tử, nguyên tưởng rằng có thể ngay tại chỗ an nghỉ, không ngờ người đại diện còn không có xong, lại từ trước tòa lấy ra một chồng mặt nạ đóng gói hộp.

“Đắp cái này ngủ, nữ minh tinh sợ nhất chính là nếp nhăn cùng già cả. Đã đến giờ ta tự nhiên sẽ giúp người lấy rớt.” Người đại diện xé mở một trương mỏng nộn mặt nạ, đưa ra cấp Thu Tử Tân.

Thu Tử Tân: “.....”

“Ừừừ.” Thu Tử Tân tiếp nhận mặt nạ sau đột nhiên nói.

“Chuyện gì?”

“Ta lục xong [xưởng làm người] sau có phải hay không có một tuần kỳ nghỉ?”

“Đúng vậy, cho người điều chỉnh trạng thái đi tiến vào tiếp theo cái tiết mục, trong lúc nếu nguyện ý có thể trước cùng lão sư học công diễn vũ đạo.”

Thu Tử Tân gật gật đầu, “Hảo, vậy người trước giúp ta đánh một trương vé máy bay, chỉ cần ba ngày liền hảo.”

Người đại diện khó hiểu nàng muốn đánh vé máy bay làm cái gì, hấn chần chờ mà xem Thu Tử Tân, hỏi: “Người muốn đi đâu?”

Thu Tử Tân: “Ta phải đi về một chút.”

* * *

[ta là xưởng làm người! 2] tiết mục đã tiến hành tới rồi đệ thập kỳ, mà Thu Tử Tân ở trong tiết mục hình tượng cũng dần dần bị vấn hỏi rồi không ít.

Có chân tình thật cảm truy tiết mục trung thực người xem phát hiện, Thu Tử Tân ở mỗi lần sân khấu biểu diễn trước sau không chỉ là sẽ đối người xem khom lưng thăm hỏi, liền sân khấu biên giác âm nhạc đoàn cũng sẽ đồng dạng đối đãi, riêng là một hồi diễn xuất liền cúc sáu lần cung.

Hơn nữa ở lần nọ xếp hạng công bố đoạn ngắn trung, Thu Tử Tân bởi vì chú ý tới bên người có vị nữ tính ca sĩ váy quá mức đoản, liền chủ động mà bỏ đi chính mình áo khoác tới cấp đối phương che đậy.

Này đó hành vi cử chỉ đều là một người nghệ sĩ trên người nên có trân quý phẩm chất.

Đến nỗi hoài nghi Thu Tử Tân thực lực “Toan dân”, cũng đang xem tiết mục đệ thập kỳ bá ra sau nháy mắt trở nên á khẩu không trả lời được, nhanh chóng làm bộ tự thân chưa từng có chữi bới rêu rao quá Thu Tử Tân, xoay người cùng phong mà nói Thu Tử Tân lời hay.

Thu Tử Tân cùng Louis hợp tác sân khấu thượng đều từng người lấy ra bọn họ sở trường đặc biệt, Louis làm giúp xướng khách quý, đêm đó đập lên loa thượng tạc nứt dâng ra một đoạn nhanh miệng lắm mồm, xứng với Thu Tử Tân ở sau người vô khe hở mà liền nhảy phím đàn đờn nghiêm trọng phối hợp, toàn bộ phát sóng thính đều bị “Tạc phiên”.

Người xem hải đến không được, toàn bộ hành trình điên cuồng thét chói tai.

Thu Tử Tân đêm đó xuyên một thân hải đường hồng trường tụ váy liền áo, tạo hình sư vì nàng bên trái tóc đẹp thiết kế tế bím tóc trát ở sau đầu.

Nàng ngồi ở lượng màu đen dương cầm trước huyễn ra nhiều năm qua đấy, đương phím đàn âm cuối dứt khoát gọn gàng mà hợp lại âm nhạc đột nhiên thu tay lại kia một khắc, màn ảnh thiết vào Thu Tử Tân gần cảnh.

Nữ nhân trời sinh xinh đẹp đôi mắt bị hóa thượng phối hợp trang phục đồ tươi trang dung, khiến cho nàng hai tròng mắt nhiều thêm vài phần vũ mị cùng quyến rũ.

Nàng tinh tế tú bạch tay đáp đến mạch giá thượng, khớp xương rõ ràng ngón trở thượng đeo một quả mang Bill tư Horizon hệ liệt hoa hồng kim giới hoàn.

Kết thúc động tác, Thu Tử Tân màn ảnh cảm thực hảo, nàng hướng tới màn ảnh nhẹ nhàng chọn một chút mi đuôi, khoe miệng tùy theo dất một mặt môi cười.

“Ta thiên nột, ta cảm thấy ta muốn yêu nàng!!!” Phòng nghĩ một người nhìn Thu Tử Tân diễn xuất tuổi trẻ nữ ca sĩ đôi tay che lại chính mình nóng lên mặt giọng the thé nói, màn ảnh vừa lúc đem nàng reaction bắt giữ đi vào.

Thu Tử Tân cùng Louis trận này tuyệt tú làm nàng được bốn kỳ quán quân, nàng màn đêm buông xuống vui vẻ đến không được, ở nghe được xếp hạng công bố sau về mặt không thể tin tưởng, kinh ngạc hỏi ngồi ở nàng bên cạnh Louis, “Là ta sao? Là ta!?”

Louis trực tiếp cho nàng một cái nhiệt liệt ôm, kích động mà nói: “Tân! Là người! Chính là người được quán quân, người nhưng quá bỗng quá lợi hại!”

Chiều hôm đó Thái tử liền thấy từ lầu hai xuống dưới Tiêu Vũ sắc mặt mạc danh không có vui mừng, nàng hồ nghi ngóng nhìn Tiêu Vũ đi đến phòng bếp thân ảnh, cảm thấy tiểu thư có điểm không thích hợp.

“Tiểu thư, người có muốn ăn hay không.....” Thái tử đứng ở phòng bếp cửa thăm dò đi vọng bên trong Tiêu Vũ, nàng vốn là muốn hỏi Tiêu Vũ có muốn ăn hay không điểm điểm tâm gì đó.

Sau đó nàng liền thấy một cái kỳ quái hình ảnh.

Tiêu Vũ đứng ở màu xám bạc đại tử lạnh trước, nàng mở ra tủ lạnh môn, từ bên trong lấy ra Thu Tử Tân mấy ngày hôm trước mới vừa gửi lại đây một rương sữa tươi trong đó một lọ.

Tiểu thư mở ra sữa tươi nắp bình, sau đó giống như có một cỗ tử hờn dỗi dường như uống xong rồi suốt một lọ sữa tươi.

Suốt một lọ!

Nàng đánh một cái nho nhỏ cách, rồi sau đó lại đột nhiên không thể hiểu được mà đối cái kia bình không chùy mấy quyền.

Tránh ở cạnh cửa biên thấy hết thấy Thái tử: “.....”

Tiểu thư có phải hay không đọc sách đọc đến áp lực quá lớn?

Xong rồi.

Không thể lại làm tiểu thư như vậy nỗ lực ôn tập công khóa đi xuống!

“Tiểu thư, đừng lại ôn tập công khóa, chúng ta tới cùng nhau chơi game đi! Ta hỏi nhà ta mao tiểu tử, hắn nói này khoản hiện tại là bạo khoản! Người khẳng định sẽ thích!” Thái tử lộ ra một mặt tự tin đến không được tươi cười, khóe miệng nứt đến huyết Thái Dương.

Tiêu Vũ: “???”

* * *

Nghỉ hè trước khảo thí thành tích đã yết bảng ra tới, trải qua Tiêu Vũ mấy phen học bù sau Tưởng Y Chu việc học thượng tuy rằng không có tiến bộ vượt bậc, nhưng tốt xấu là thật sự tiến bộ không ít.

Nàng đạt tiêu chuẩn hai khoa!

Mà Tiêu Vũ được như ý nguyện, dùng mỗi đêm nỗ lực ôn tập nghị lực, thành công phần siêu Tử Tử Bối ba phần, được trong ban đệ nhất.

Hoàn toàn xứng đáng tiểu học bá.

Từ Tư Bối ở thu được thành tích sau cố ý chạy tới chúc mừng Tiêu Vũ, “Tiểu Trúc Tử, chúc mừng người được đệ nhất.”

“Không nghĩ tới người lợi hại như vậy, mau nói, người có cái gì học tập hảo phương pháp, mau chia sẻ cho ta!” Từ Tư Bối túm Tiêu Vũ cánh tay, biên lay động tay nàng cười nói.

“Không có lạ, ta cũng chỉ là nỗ lực ôn tập mà thôi, nhưng nếu người yêu cầu nói, ta có thể mượn người một bộ bút ký, là ta chính mình chế tác.” Tiêu Vũ nói, má lúm đồng tiền bên phải gương mặt dần hiện ra tới.

Từ Tư Bối: “Thật vậy chẳng? Thật tốt quá, cảm ơn người Tiểu Trúc Tử!”

Tiểu mỹ cũng thò qua tới, “Ta cũng muốn ta cũng muốn!”

Bắt được phiếu điểm sau Tưởng Y Chu tương đương cao hứng, này đối nàng bản nhân tới nói đã là lịch sử kỷ lục thượng tối cao một lần điểm.

Nàng duỗi tay muốn sờ Tiêu Vũ đầu, nhưng lại nhịn xuống. Nàng duỗi mắt hơi hơi giơ lên, nói: “Tiêu sư phó thật lợi hại đầu, kinh người đề điểm sau ta thật sự tiến bộ không ít.”

Tiêu Vũ nghe xong khen ngợi tự nhiên đắc ý, nàng cười cười nói: “Không khách khí Tưởng huynh, công lao này cũng không thể toàn về ta, rốt cuộc bài thi vẫn là chính người viết ra tới.”

Dứt lời, Tiêu Vũ còn nhẹ nhàng vỗ vỗ Tưởng Y Chu đầu đưa lấy kỳ tán thưởng.

Lưu lão sư đối lần này khảo thí thành tích còn xem như thực vừa lòng, rốt cuộc liền bọn họ ban đội số Tưởng Y Chu cũng đột nhiên đạt tiêu chuẩn hai cái khoa, cũng coi như là hơi chút tăng lên một tí xíu trong ban điểm trung bình số.

Lưu lão sư đôi tay chống ở bàn lớn tử thượng, long trọng mà nói: “Phía dưới ta muốn tuyên bố một cái tân hoạt động, về chúng ta năm nay nghỉ hè kế hoạch, trường học đem tổ chức một cái 2 thiên 1 đêm khích lệ doanh.”

Ở Lưu lão sư nói chuyện đồng thời, lớp trưởng Từ Tư Bối đã ở từng cái mà phái phát sổ tay cấp trong ban mỗi một vị đồng học.

“Mỗi cái đồng học đều cần thiết tham gia a, cái này khích lệ doanh bao hàm rất nhiều hạng mục, có rèn luyện các người đoàn thể hợp tác tinh thần, bồi dưỡng các người các phương diện hứng thú yêu thích, còn sẽ có chuyên gia tiến đến cho các người toạ đàm.”

“Trường học còn cung cấp lui tới phương tiện giao thông, dùng chân phương tiện cùng tam ăn uống thực.”

“Cho nên một người 50 khối nhân dân tệ, hợp tình hợp lý, huyết kiếm không mệt ha!” Lưu lão sư hào khí mà nói.

“Điền hảo tư liệu đồng học liền mau chóng giao thượng, ba ngày sau chính là hết hạn ngày. Không nghĩ đi đồng học rất đơn giản, xin cho người cha mẹ viết một phong lý do tương đương nguyên vẹn thư tín, hoặc là người cùng người cha mẹ cùng đi gặp hiệu trưởng một mặt là được.” Lưu lão sư nhe răng mỉm cười mà nói.

Trong ban đồng học: “.....” Đây không phải rõ ràng nhất định phải đi sao!

Tiêu Vũ nhìn mắt khích lệ doanh hoạt động ngày, là ở 8 nguyệt 11 hào đến 12 hào, nàng hơi chút nhíu hạ mi.

Nàng quay mặt đi, hỏi Tưởng Y Chu, “Tưởng Y Chu, người sẽ đi sao?”

Tưởng Y Chu nghe thấy Tiêu Vũ chủ động hỏi nàng lời nói, biểu tình tự nhiên gật gật đầu, “Sẽ đi. Thoạt nhìn khá tốt, chúng ta cùng đi đi, không chừng rất thú vị.”

Tưởng Y Chu khi nói chuyện chú ý tới Tiêu Vũ giữa mày nổi lên nhỏ nhỏ cuồn sóng hoa, tò mò hỏi nàng, “Người không nghĩ đi?”

Tiêu Vũ trầm ngâm một lát, “Cũng không phải lạ.”

Tiêu Vũ trong đầu nghĩ chính là:

Ôn Ngữ Tiệp cùng Tiêu tiên sinh đều không thể ở cùng ngày bởi nàng ăn sinh nhật.

Thu Tử Tân cũng không thể.

Nàng dừng một chút, rồi sau đó một lần nữa lộ ra tươi cười, sửa lời nói: “Ta muốn đi, chúng ta cùng đi!”

40.Chapter 40

“Tiêu Vũ, các người trường học lần này kỳ nghỉ có phải hay không có làm một cái kích lệ doanh?”

Phó Mỹ Tuyên ngồi ở một trương bưôi mộc sắc ghế trên, nàng xem xét di động lịch ngày, đột nhiên nhớ tới Bắc Phương Hữu Tinh Thần học viện ngày gần đây ngoại giao hoạt động.

Đạn xong cầm Tiêu Vũ nghe thấy Phó Mỹ Tuyên hỏi chuyện sau ngẩng đầu lên, biểu tình có điểm sá nghi, “Đúng rồi, phó tử tử như thế nào sẽ biết?”

Phó Mỹ Tuyên đứng lên đi kéo cầm trong phòng mấp máy bức màn bố, trường bố bị kéo tới đến hai bên góc tường, lộ ra sau lưng một phiến sạch sẽ cửa sổ.

Ánh mặt trời từ bên ngoài xuyên thấu tiến vào, chiếu sáng chính gian cầm phòng.

“Bởi vì các người trường học có mời Bắc viện biểu diễn hoạt động, đến lúc đó chúng ta sẽ đi bên kia biểu diễn ác.” Phó Mỹ Tuyên hòa

thanh nói.

“Thật vậy chẳng? Kia phó tử tử cùng mặt khác lão sư đều sẽ đi?” Tiêu Vũ nghe thấy tin tức này sau mắt sáng rực lên không ít, nàng không nghĩ tới trường học thể nhưng còn sẽ mời Bắc viện, như vậy Lưu lão sư nói cái này khích lệ doanh sẽ bồi dưỡng đại gia bất đồng hứng thú yêu thích chính là thật sự lạc.

“Bắc Thần ở cùng chúng ta mở họp nghị khi nói, cơ bản đã chứng thực. Chúng ta cùng ngày là giữa trưa xuất phát, buổi chiều liền sẽ đến.” Phó Mỹ Tuyên đáp.

Nàng nhẹ nhàng vỗ vỗ lưng ghé, gọi Tiêu Vũ lại đây ngồi, “Tiêu Vũ, cầm luyện xong rồi tới làm nhạc lý đi.”

Phó Mỹ Tuyên mở ra Tiêu Vũ nhạc lý luyện tập bốn, tìm về nàng lần trước làm được giao diện, sau đó bắt đầu nghiêm túc cùng Tiêu Vũ giải thích tân đơn nguyên cùng với công đạo nàng muốn hoàn thành trang số.

Tiêu Vũ gật gật đầu sau liền vui đầu làm luyện tập, trong lúc nàng từ ba lô lấy ra ấm nước uống nước khi, chú ý tới một bên Phó Mỹ Tuyên biểu tình tựa hồ không lớn cao hứng.

Phó Mỹ Tuyên hiện chính một tay chống ở trên bàn, một cái tay khác ở hoạt động màn hình di động, nàng mảnh khảnh ánh mắt khóa chặt, giống như ở phiên não cái gì.

Phó Mỹ Tuyên lập lại đổi mới đồng dạng WeChat chủ trang, nhưng nàng như thế nào cũng đợi không được cái kia khung thoại biểu hiện ra nàng muốn hồng vòng.

Phó Mỹ Tuyên đang đợi Tạ Khả Toàn tin tức.

Nàng điểm tiến ghi chú vì “Ta tích tiểu công trúa” nói chuyện phiếm giao diện, hướng lên trên kéo động lịch sử trò chuyện, phát hiện một chỉnh bài tin tức đều là chính mình phát quá khứ màu xanh lục điều khung.

Mà Tạ Khả Toàn hồi phục nàng cuối cùng một cái tin nhắn, vẫn là ở giữa trưa thời điểm.

【 vừa mới cùng đồng sự cơm nước xong, tiếp tục công tác. 】

Phó Mỹ Tuyên thu được tin tức sau lập tức hỏi: 【 công tác vất vả lạ! (tình yêu) 】 , 【 ân ân đi vội đi 】

Cách vài giây, Phó Mỹ Tuyên lại lại phát: 【 bảo bối hôm nay có hay không tưởng ta? 】

Rồi sau đó đối phương lại vô hồi âm, mãi cho đến chạng vạng Phó Mỹ Tuyên hỏi lại Tạ Khả Toàn: 【 ăn bữa tối sao? 】

Nhưng mà hiện tại đã là buổi tối 8 điểm.

Phó Mỹ Tuyên ngẩng đầu xem cầm trong phòng bãi ở loại nhỏ tủ bát thượng đồng hồ, đúng là vọng đến xuất thần khi, trong tay di động rút cuộc truyền đến vang dội “Đình” một tiếng.

Phó Mỹ Tuyên nháy mắt tinh thần lên, tay hơi run lên một chút khả lượng màn hình, Tạ Khả Toàn phát tới tin tức là:

【 mới vừa vội xong, đêm nay còn muốn đi ra ngoài cùng lão bản xã giao, khả năng sẽ chậm một chút trở về. 】

Phó Mỹ Tuyên vừa thấy máy lại lần nữa nhúu trở về, nàng tốc tốc đánh chữ nói:

【 đã trễ thế này còn muốn đi sao? Tan tâm sau muốn hay không ta đi tiếp người về nhà? 】

Đối phương cách vài phút hỏi: 【 không cần, ta ngồi bằng hữu xe. 】

【 cái nào bằng hữu? 】

【 nữ sinh bằng hữu, là vị a di đồng sự, người không quen biết. 】

Phó Mỹ Tuyên lặng im xuống dưới, trong lúc nhất thời nàng cũng không biết nói nên trở về cái gì.

Nàng ngẩng đầu lên như suy tư gì, trần nhà đèn còn không có quan, đâm vào nàng đôi mắt phỉếm đau, nàng lại cúi đầu tới, xoa phỉếm nước mắt hốc mắt.

Có lẽ là đối phương thấy Phó Mỹ Tuyên chậm chạp không có lại hỏi phực, quá sau đó không lâu lại lại phát tới một cái tin tức: 【 Mỹ Tuyên, người ăn qua bữa tối sao? 】

Phó Mỹ Tuyên mím môi, đánh chữ hỏi: 【 ăn 】 , rồi sau đó trường ấn tắt máy đến hoàn toàn hắc bình, đưa điện thoại di động đặt ở bên cạnh bàn một bên, lại vô phản ứng.

Từ Phó Mỹ Tuyên ở ngày đó thấy Tạ Khả Toàn di động truyền đến xa lạ tin nhắn sau, nàng tổng cảm giác Tạ Khả Toàn gần nhất quái quái, giống như có chuyện gì ở lên gạt đi chính mình.

Hơn nữa quá chút thời gian sau Tạ Khả Toàn ở trong nhà liền thường xuyên mặc danh thu được rất nhiều thông điện thoại, nàng nói là cao quản đánh tới nói công vụ, liền chạy tới bên ngoài gọi điện thoại.

Cùng với Tạ Khả Toàn tủ quần áo đột nhiên xuất hiện một cái LV hàng hiệu bao bao.

Tạ Khả Toàn cùng nàng ngày thường đều là tiết kiệm người, sẽ không vô có hoa bút đại lượng chi tiêu. Các nàng vì sớm ngày mua phòng đều đã ở nỗ lực kiếm tiền, lại như thế nào sẽ bỏ được mua dư thừa hàng xa xỉ.

Phó Mỹ Tuyên không rõ.

Các nàng chi gian..... Là xuất hiện kẻ thứ ba sao?

* * *

Theo thời gian trôi qua, Thu Tử Tân tham gia [ta là sáng tác người! 2] tiết mục ở nghỉ hè trong lúc cũng đi tới thu quan chi chiến —— trận chung kết.

Tuy rằng tiết mục ngay từ đầu là đánh kinh điển lão tướng cùng mới sinh tân nhân hai bên trận doanh tới tiến hành quyết đấu, nhưng tái chế đi tới phía sau vẫn là đưa tới cá nhân chiến.

[ta là sáng tác người! 2] trận chung kết thuộc về phát sóng trực tiếp hình thức, mà ca vương đạt được giả đem từ toàn dân tuyển thượng đầu phiếu tới quyết định.

Này đó là người xem muốn nhất công bằng công chính công khai, tiết mục tác quy định cần thiết là hoàng kim VIP người dùng mới có thể tham dự trận chung kết đầu phiếu.

Tiêu Vũ ngồi ở trong đại sảnh L hình thuộc da trên sofa, nàng chính cầm di động, về mặt chuyên chú địa điểm ấn màn hình di động, cưỡi xe nhẹ đi đường quen địa điểm tiến phía chính phủ giao diện, trượt xuống kéo đến nào đó tuyển thủ vị trí sau dừng lại, điểm đánh “Đầu phiếu” hai chữ.

Tiêu Vũ đang ở ra sức mà cùng mặt khác lá phong nhóm (Thu Tử Tân fans danh) cùng nhau đánh đầu.

Thái tử từ nàng phía sau đi ngang qua, tò mò mà thăm quá mức tới, “Tiểu thư, người đang làm gì?”

Lúc này Tiêu Vũ còn ở vì chính mình không thể có được ba đầu sáu tay tới cấp Thu Tử Tân đầu phiếu mà ảo não, mắt thấy khoảng cách thi đấu thời hạn cuối cùng đã không đến 2 giờ!

Tiêu Vũ nghe thấy Thái tử hỏi chuyện sau bỗng nhiên ngẩng đầu lên, trong mắt hiện lên một tia cơ linh quang, nàng nói: “Thái tử tử, người có thể hay không giúp ta một cái vội!”

Thái tử tựa hồ là lần đầu tiên nhìn đến nhà mình tiểu thư khó được sẽ lộ ra một chút khẩn trương biểu tình, tiểu thằng sơ nháy lớp khảo

thí cũng chưa thấy nàng như thế nào hoảng loạn quá.

Này gọi lên Thái tử hứng thú, nàng vốn là muốn đi hậu viện tưới hoa, nện bước tùy theo liền dừng chân, nàng dờn bước đi lên tới, dựa vào sô pha phía sau lưng thượng.

“Tiểu thư muốn cho ta hỗ trợ cái gì?” Thái tử cười hỏi.

“Giúp ta cùng nhau đầu phiếu!” Tiêu Vũ quay đầu, duỗi tay đi kéo Thái tử tay áo, ngữ tốc thông mau mà nói: “Thu tử tử có tham gia cái này thi đấu, người mau cùng ta cùng nhau giúp nàng đầu phiếu được không?”

Thái tử ngẩng đầu liếc liếc mắt một cái TV màn ảnh, hình ảnh vừa lúc có Thu Tử Tân, nàng hiểu rõ một tiếng, lại hỏi: “Nhưng này không phải ngoại quốc tiết mục sao? Chúng ta đại lục người dùng không thể đầu đi?”

“Có thể, Thu tử tử các fan có chuyên môn đánh đầu tài khoản! Người chỉ cần lấy bọn họ cấp tài khoản đăng nhập đi vào là được!”

“Thái tử tử mau giúp ta cùng nhau đầu phiếu, chúng ta không thể làm Thu tử tử bại bởi những người khác!” Tiêu Vũ sốt ruột mà lôi kéo Thái tử ống tay áo, cái miệng nhỏ dẫu đến có thể quả bình thủy.

Thái tử: “Ác ác ác, hảo, ta nhìn xem có thể hay không xem hiểu ngoạn ý nhi này như thế nào lộng.”

Tiêu Vũ lấy ra notebook, mở ra vừa thấy trên giấy bài đầy cá biệt tài khoản số di động cùng mật mã, tất cả đều là VIP hào.

”Thái tử tử, người trước download cái này ứng dụng, sau đó đem cái này dãy số đánh tiền cái này khoanh tròn bên trong, lại đưa vào mật mã, đăng nhập tiền vào sau tìm.....”

Một lớn một nhỏ liền như vậy ở trong phòng khách mở ra TV, một người một trận di động vô số tài khoản cắt đầu phiếu.

Thái tử mới ném thử tân vật, còn có rất nhiều không quá minh bạch đồ vật.

“Là ẩn nơi này đúng không?”

“Đúng vậy.”

“Vì cái gì sẽ nhảy đánh một cái tiểu lễ bao ra tới.....?”

“!”Tiêu Vũ nhanh chóng cúi người đi xem, sau đó lập tức mắt sáng tỏa ánh sáng.

“A! Cái này là ở đầu phiếu người xem tùy cơ rút thăm trúng thưởng! Phần thưởng là Thu Tử Tân poster ký tên chiếu!” Tiêu Vũ nguyên bản hưng phấn biểu tình lại suy nghĩ đến cái gì sau ảm đạm xuống dưới, “Hảo đáng tiếc, không thể gửi tới nơi này.....”

“Hảo chán ghét, đây chính là thực trân quý! Toàn cầu hạn lượng 5 trương a!” Tiêu Vũ thiếu chút nữa đáng tiếc đến đấm ngực dừng chân.

Thái tử cái hiểu cái không, “Ác ác ác.....”

Thái tử nội tâm: Thu Tử Tân một cái đại người sống không phải ngẫu nhiên sẽ trở về sao? Vì cái gì còn muốn ký tên chiếu? Sẽ động chẳng lẽ so bất quá một trương ảnh chụp?

Thái tử trong lòng than nhẹ, chính mình chung quy vẫn là già rồi, không thể lý giải người trẻ tuổi mạch nào.

Tiêu Trạch mặt khác người hầu nhân nghe động tĩnh, cũng sôi nổi tò mò mà đi tới sảnh ngoài, quan vọng liếc mắt một cái tiểu thư đang làm cái gì.

Tiêu Vũ một hơi liên tục đầu mười mấy phiếu sau, mới vừa ngẩng đầu liền trông thấy một đám đứng ở đại sảnh biên giác người hầu ở híp mắt, cổ duỗi đến lão trường, tầm mắt trong chốc lát ngắm hướng các nàng trong chốc lát lại liếc về phía TV.

Tiêu Vũ đột nhiên mở miệng hỏi bọn hắn, “Có thể hay không giúp ta cùng nhau đầu phiếu cấp Thu tử Tân đầu phiếu.....?”

Sau đó đại sảnh trên sân pha liền dần dần ngồi đầy người, Tiêu Trạch nắm cái người hầu hơn nửa Tiêu Vũ, đại gia bắt đầu một người một bộ di động không ngừng cắt tài khoản cấp Thu Tử Tân đầu phiếu.

Thái tử bỗng nhiên có một loại nhiệt huyết sôi trào cảm giác, bừng tỉnh về tới sơ trung thời kỳ truy tinh cảm giác!

Có người chú ý tới, “Muốn đến phiên Thu tiểu thư lên sân khấu ai, cái này là hiện trường phát sóng trực tiếp đúng không? Đó chính là hoàn toàn không có tu âm lạc?”

Tiêu Vũ nãi thanh nãi khí mà hung ác nói: “Không thể xem! Chúng ta phải nắm chặt thời gian đầu phiếu! Nhiều một phiếu là một phiếu!”

Lời nói là nói như vậy, nhưng chờ tới rồi người chủ trì ở báo ra Thu Tử Tân tên khi, Tiêu Vũ mi giác vẫn là nhảy dựng, bên tai tràn ngập Thu Tử Tân thanh âm.

“Chào mọi người buổi tối tốt lành, ta là Thu Tử Tân.” Giọng nói lạc hậu chính là người xem nhiệt liệt tiếng hô cùng vỗ tay.

Tiêu Vũ hung hăng chịu đựng chẳng phân biệt thân, chuyên chú mà đầu phiếu, thẳng đến Thu Tử Tân mở miệng ca hát, thẳng nói nàng xướng xong kết thúc sau, thanh âm có điểm buồn sấp mà từ loa truyền đến, “Cảm ơn đại gia.”

Thu Tử Tân ở trận chung kết xướng thế nhưng là một đầu tiếng Trung ca.

Tiêu Vũ rốt cuộc ngẩng đầu lên, màn ảnh nữ nhân khoác đen đặc tóc dài, cùng nàng một thân lụa trắng váy xây dựng ra thực tốt phối hợp hiệu quả.

Chuyên viên trang điểm vì Thu Tử Tân hóa toàn nước mắt trang, điểm điểm lóng lánh tiểu kim cương điểm ở nàng tầm mắt, khiến cho

toàn bộ ngũ quan đặc biệt động dung.

Thu Tử Tân là cuối cùng một cái lên đài biểu diễn ca sĩ, nàng đang nói chuyện khi thanh âm nuốt nuốt, rồi sau đó dùng một nụ cười mang quá ở nàng hốc mắt trung đảo quanh trong suốt.

Đầu phiếu thông đạo chính thức đóng cửa, thi đấu kết quả đang ở thống kê trung.

Thu Tử Tân đêm nay xưng thật sự bỗng, cơ hồ cùng trong tiết mục bá ra tiêu chuẩn vô khác biệt, là một cái không cần tu âm sư thực lực ca sĩ.

Ở công bố trận chung kết xếp hạng trước, phía chính phủ thả ra một đường đi tới trận chung kết sáu vị ca sĩ, từng người phía sau màn phỏng vấn phim ngắn.

Đến phiên Thu Tử Tân phỏng vấn đoạn ngắn.

Nhân viên công tác: “Tham gia lúc này đây [ta là sáng tác người! 2] sau có cái gì cảm thụ đâu?”

Thu Tử Tân: “Ân..... Thực cảm ơn đi.”

Nàng khóe mắt cong cong, “Ta rất cuộc bước lên ta ngày đêm tư tưởng sâu khấu.”

“Bởi vì tại đây phía trước..... Ta đã có hơn nửa năm không có công tác.” Thu Tử Tân nói tới đây khi khóe miệng hơi hơi thu lên, tựa hồ là nhớ tới không mấy vui vẻ quá vãng.

Thái tử ở nhìn đến nơi này khi còn có điểm không thể tưởng tượng mà ở trong lòng kinh ngạc cảm thán một chút, “Nửa năm.....” Cũng không phải là nửa ngày nửa tháng a.....

Mà Tiêu Vũ sắc mặt vô dị, bởi vì này đó nàng đều biết.

Nàng đều biết.

Phim ngắn Thu Tử Tân mím môi, rồi sau đó lại lần nữa lộ ra tươi cười nói: “Cho nên cái này tiết mục với ta mà nói, liền cảm giác như là, ở ta thực mê mang thời điểm ta thấy cơ hội này, mà ta dựa vào thực lực của chính mình, bắt được cơ hội, lại một đường đi tới hiện tại.”

Thu Tử Tân nói chuyện khi trong mắt lập loè một loại thuộc về hi vọng sáng rọi.

Nàng biểu tình là tương đương vui vẻ, còn có hơi kích động, “Người biết không, khi ta một lần nữa đứng ở sân khấu thượng, cái kia ánh đèn đánh vào ta trên mặt thời điểm, ta có thể cảm nhận được cái loại này ấm áp cảm giác.”

“Ân..... Nay phi thường không hảo hình dung, nhưng cảm giác thật sự là quá hạnh phúc.”

Nhân viên công tác nhìn thấy Thu Tử Tân biểu tình cũng bị thật sâu xúc động, cười gật đầu.

“Kia, có cái gì tưởng cùng các fan nói sao?”

Thu Tử Tân chuyển động tròng mắt tự hỏi một lát, sau đó trực diện màn ảnh, mở miệng nói: “Ta tưởng nói cho hiện tại đang xem TV người.”

Nàng tiếng nói thực ôn nhuận, tựa hồ nước thanh thấu, “Cảm ơn người, ở ta không biết địa phương vẫn luôn duy trì ta. Ở mọi người đều còn không biết Thu Tử Tân là cái thứ gì thời điểm, người cũng đã ở yên lặng mà chú ý ta.”

Dứt lời, Thu Tử Tân vươn tay đùa nghịch động tác, “Là như vậy so tới sao.....”

Nàng có điểm ngượng ngùng mà nói, trợ thủ đắc lực ngón trở cùng ngón giữa lẫn nhau nối tiếp, nỗ lực mà muốn bày ra cái “Tình yêu”, lại nhân ngón giữa quá dài dẫn tới tâm hình có điểm biến dạng, tình yêu phần đuôi một không cần thận liền quá thêm.....

“Ta so chính là cái cái gì củ cái a.....” Phát sóng trực tiếp màn ảnh vừa lúc thiết vào Thu Tử Tân hình ảnh, nàng đang xem chính mình phim ngắn sau cười phun tào chính mình, hốc mắt lại dần dần ướt át.

Thái tử đang xem xong phim ngắn sau cũng đối Thu Tử Tân thẳng ra một cỗ thương tiếc cảm, nàng trong đầu như cũ ánh Thu Tử Tân nói đương nàng cảm nhận được ánh đèn chiếu rọi ở trên người nàng sẽ làm nàng cảm thấy thực hạnh phúc biểu tình.

Ngồi ở nàng bên cạnh Tiêu Vũ cúi đầu xoa xoa khóe mắt.

Sở hữu ca sĩ phỏng vấn đoạn ngắn đều phóng xong sau, trận chung kết chính thức nghênh đón nhất quan trọng nhất một khắc —— xếp hạng công bố.

Ban đầu công bố chính là huy chương đồng, người chủ trì trước tự thuật nên danh ca sĩ ở tiết mục trung cho người ta ấn tượng cùng TA biểu diễn quá khúc phong, sau đó lại.....

Lại cắm vào thứ nhất quảng cáo.

Thái tử xem thường đều mau phiên đến cái ót, “Liền không thể dứt khoát một chút sao!!!”

Quảng cáo sau khi trở về, đệ tam danh vinh dự giấy chứng nhận cấp cho một người kinh điển nữ xướng dem.

Tiếp tục công bố đệ nhị danh người được chọn.

Người chủ trì như cũ kỹ lộ mà nói TA hình tượng cùng ở tiết mục trung biểu diễn quá khúc phong.

Sau đó lại là thứ nhất quảng cáo.....

Không chỉ là Thái tử, mặt khác ngồi ở trong phòng khách xem phát sóng trực tiếp người hầu cũng không kiên nhẫn, “Này người chủ trì liền không thể chạy nhanh nói sao, một cái cụ ông còn dong dong dài dài!”

Tiêu Vũ chấp tay trước ngực, mười ngón giao khấu, cầu nguyện Thu Tử Tân có thể được như ý nguyện mà được đến nàng muốn thành tích, cứ việc ở nàng nghe qua người chủ trì lắm lời sau trong lòng hình như có sáng tỏ.

Nhưng nàng vẫn là hy vọng Thu Tử Tân có thể được đến tốt nhất.

Cuối cùng thành tích là, Thu Tử Tân được đệ nhị danh, ca vương đạt được giả là một vị mức độ nổi tiếng rất cao lão tiền bối.

Trên mạng có rất nhiều người ta nói kỳ thật cái này là điều động nội bộ, tiết mục tổ chính là muốn lừa fans sung hội viên thôi!

Nhưng Thu Tử Tân không thèm để ý bên ngoài lời bình, đệ nhị danh đối nàng tới nói đã là cái thực tốt thành tích, nàng trận đầu diễn xuất khi cũng là được đệ nhị danh, đến nơi đến chốn, khá tốt.

Tiết mục chính thức hạ màn, đạo diễn tổ còn thả vài tiếng màu pháo, hiện trường không trung phiêu hạ rất nhiều vàng bạc sắc màu hoa.

Thái tử cùng mặt khác người hầu đều ở vì Thu Tử Tân thiếu chút nữa điểm liền có thể trở thành ca vương mà cảm thấy tiếc hận.

Màu hoa từ không trung bay xuống xuống dưới, Thu Tử Tân ngẩng đầu lên đi vọng, rõ ràng hàm dưới tuyến tùy theo giờ lên.

Nàng vươn tay đi tiếp những cái đó xinh đẹp màu phiến, tươi cười thanh thiện mê người, hồng nhuận con ngươi lại phiếm nhu nhược động lòng người nước mắt.

Nàng phải hướng cái này sân khấu cáo biệt.

Tiêu Vũ thấy lúc này Thu Tử Tân trong lòng nắm một chút, nàng đột nhiên có loại rất muốn ôm Thu Tử Tân xúc động.

Tiêu Vũ hốt mắt cũng là chua xót, nàng trong lòng nghĩ.

Đãi nàng lần sau nhìn thấy Thu Tử Tân thời điểm, nàng nhất định phải cho nàng một cái đầy cõi lòng ôm.

Treo ở trên người nàng cái loại này.

Nhất định phải.

Tác giả có lời muốn nói: Bất tri bất giác bước vào bảy tháng, cấp 7 nguyệt nói cái an.

Làm chúng ta chúc mừng Thu Tử Tân ở cái này tiết mục trung lấy được đệ nhị danh giai tích (vỗ tay!)

Thu Tử Tân fans vì cái gì kêu lá phong hẳn là thực hảo hảo đi?

Ngày mai lại càng một chương.

41-50

41.Chapter 41

[ta là sáng tác người! 2] cái này tiết mục sau khi kết thúc, Thu Tử Tân có được một tuần nghỉ ngơi nghỉ dài hạn.

Người đại diện đã trước đó vì nàng đính hảo về nước vé máy bay, nàng cùng ngày ngồi cả ngày phi cơ, các nơi chuyển trạm, cái mông đều phải tê dại sau rốt cuộc đến Q thị sân bay.

May mắn Thu Tử Tân không có xuất hiện đảo sai giờ không khoẻ bệnh trạng, nàng trong lòng ngược lại có loại mặc danh chờ đợi cảm khiến nàng vẫn luôn tinh thần no đủ.

Thu Tử Tân ở chạng vạng đến sân bay sau, liền thấy đứng ở hải quan ngoại Phó Mỹ Tuyên, nàng ở nhìn thấy Thu Tử Tân sau liền giơ lên đôi tay, điên cuồng ở không trung múa may, sợ Thu Tử Tân sẽ đem nàng xem không có.

Thu Tử Tân trên mặt chiếu ra tươi cười, nàng kéo màu tím nhạt rương hành lý bước nhanh đi hướng Phó Mỹ Tuyên, rương hành lý bánh xe nhân nhanh chóng hoạt động trên mặt đất phát ra “Ha ha ha” thanh âm.

“Tiểu Tuyên, ta đã trở về!” Thu Tử Tân mở ra hai tay, cho lão hữu một cái vui sướng ôm.

“Người rốt cuộc đã trở lại! Ta bảo bồi Tiểu Tân, có thể tưởng tượng chết tỷ tỷ người!” Phó Mỹ Tuyên vỗ vỗ Thu Tử Tân cái ót cao hứng mà kêu.

Hai người lẫn nhau ủng trong chốc lát, Thu Tử Tân mới đột nhiên kinh thanh nói: “Úc! Ta cái rương!”

Ở vừa mới Thu Tử Tân buông tay đi nghênh đón Phó Mỹ Tuyên ôm khi, nàng rương hành lý liền chính mình trộm “Trốn”, mắt thấy càng

hoạt càng xa, chờ Thu Tử Tân phát hiện bước nhanh tiến lên đuổi theo khi, hành lý đã chạy tới sân bay trung ương.

Đi ngang qua đám người vẻ mặt kỳ quái mà nhìn đến một cái ăn mặc hậu quần áo, mang khẩu trang người vội vã mà “Bắt” hồi rương hành lý.

Phó Mỹ Tuyên từ phía sau một đường cười đi tới, Thu Tử Tân sờ trườn khuỷu tay đâm nòng bụng, “Còn cười! Lại cười kéo hắc không tiến, có việc phiêu lưu bình liên hệ!”

Nàng như vậy vừa nói Phó Mỹ Tuyên không nghĩ cười rồi lại không chế không được, phát ra vài tiếng “Ngõng ngõng.....”

“Vẫn là cùng Tiểu Tân cùng nhau vui vẻ nhất.” Phó Mỹ Tuyên túm chặt tay nàng, hi hi ha ha mảnh đất nàng đi đến bãi đỗ xe.

“Đáng tiếc, nếu là người là công sớm mấy năm trước ta liền đem Khả Toàn quăng cùng người yêu đương vụng trộm.”

Thu Tử Tân bẹp miệng liếc nhìn nàng một cái, duỗi tay đạ Phó Mỹ Tuyên đầu, “Nói bừa cái gì, tiểu tâm Khả Toàn sau khi nghe thấy lấy hai mét đại đao đuổi theo người chém.”

Phó Mỹ Tuyên nhún vai cười cười, khoe miệng hơi hiện gương ép, có điểm không tỏ ý kiến ý tứ.

Các nàng cùng nhau đi đến bãi đỗ xe sau tìm được rồi Phó Mỹ Tuyên xe, Phó Mỹ Tuyên chủ động giúp Thu Tử Tân đem hành lý bỏ vào sau thùng xe.

Thu Tử Tân ngồi ở trước tòa gọi nàng, “Từ từ Tiểu Tuyên, người giúp ta đem trong rương đồ vật lấy ra tới một chút, ta sợ sẽ áp hư.”

Thu Tử Tân dạo kia gia tinh phẩm cửa hàng cũng không có không vận phục vụ, nàng đơn giản liền đem rương hành lý đồ vật dịch một dịch, đem đưa cho Tiêu Vũ lễ vật toàn cất vào đi.

Phó Mỹ Tuyên vừa mở ra cái rương liền phát ra một tiếng kinh hô, “Thiên nột, Tiểu Tân.”

Thu Tử Tân còn bởi vậy sốt ruột một chút, lo lắng cặp sách vẫn là văn phòng phẩm gì đó bị áp hỏng rồi, nhanh chóng xoay người hỏi: “Làm sao vậy? Đừng làm ta sợ.”

Phó Mỹ Tuyên từ trong rương lấy ra một túi chống bụi vải dệt đóng gói, lộ ra không thể tưởng tượng biểu tình, “Thu Tiểu Tân, màu tím nhạt rương hành lý không đủ, người thế nhưng còn mua một cái màu tím nhạt ba lô?”

“Người chừng nào thì trở nên như vậy đàn bà nhi???”

Thu Tử Tân: “.....”

Người lại đây ta bảo đảm sẽ không một quyền đánh tầy người.

Phó Mỹ Tuyên lái xe đưa Thu Tử Tân về nhà trên đường, Thu Tử Tân đã cùng Dương nữ sĩ thông xong lời nói, nàng ôn thanh về phía Dương nữ sĩ báo bình an, nói nàng đã an toàn đến Q thị, người hiện đang ngồi ở Phó Mỹ Tuyên trong xe.

Sắc trời tối tăm, xe sử nhập đường hầm, mờ nhạt sắc ánh đèn vạng ở trên đường.

Thu Tử Tân chủ động mở miệng, “Tuyên, người ngày mai có phải hay không có Tiêu Vũ một đường cầm khóa?”

“A? Người nói chính là dương cầm khóa? Tiêu Vũ..... Đúng rồi, là có một đường.” Phó Mỹ Tuyên chuyển động tay lái, lại tò mò hỏi: “Người như thế nào như vậy rõ ràng?”

“Tiêu Vũ cùng ta nói rồi thời gian.” Thu Tử Tân vừa nói vừa điều chỉnh đai an toàn vị trí.

Phó Mỹ Tuyên: “Ác, nguyên lai các người cảm tình thật sự như vậy muốn hảo ác?”

Thu Tử Tân nhìn bãi ở xe trên đầu mèo chiêu tài, giơ móng vuốt nhỏ ở đối nòng vẫy tay bộ dáng còn rất đáng yêu.

Nàng khước mắt tùy theo nhu nhu, “Ân, so người trong tưởng tượng tới muốn hảo.”

“Vậy người đột nhiên hỏi ta cái này ý tứ là?”

Thu Tử Tân mở miệng trước dừng một chút, “Ta ngày mai muốn dùng người một đường khóa, có thể chứ?”

“Dùng ta một đường khóa..... Người là tưởng ngày mai đi giáo Tiêu Vũ?”

“Không cần quá nhiều thời gian, liền khóa đuôi mười phút cũng có thể.” Thu Tử Tân nói.

Nàng hướng xe phía trước nhìn lại, ngoài cửa sổ xe đường hầm ánh đèn đảo qua nàng mặt, kia trương bạch sứ mặt khi thì ánh sáng, khi thì âm đạm.

“Bởi vì ngày mai chính là nàng sinh nhật, ta vừa vặn trở về, tưởng cho nàng một kinh hỉ.” Thu Tử Tân khước môi hơi dẫn theo.

Phó Mỹ Tuyên nghe xong Thu Tử Tân nói sau trầm mặc một lát, “Tiểu Tân, không phải ta không nghĩ giúp người..... Nhưng là Tiêu Vũ ngày mai không có tới đi học.....”

“A, vì cái gì, như thế nào sẽ?”

Phó Mỹ Tuyên xấu hổ, “Bởi vì các nàng trường học ở nghỉ hè tổ chức một cái kích lệ doanh, mỗi cái đồng học đều cần thiết muốn đi, cho nên nàng.....”

“Tiêu Vũ không cùng người đã nói sao? Các người không phải cảm tình thực muốn tốt sao?” Phó Mỹ Tuyên không biết chính mình còn thuận tiện bỏ một đao cấp Thu Tử Tân.

Thu Tử Tân: “.....”

* * *

Tốt đẹp sáng sớm, đi hướng kích lệ doanh xe buýt đã khởi hành, bảy năm A ban cùng với B ban là cộng thừa cùng chiếc xe buýt đi.

Xe buýt thượng có điểm chen chúc, Tiêu Vũ trước tòa ở mơ hồ gian không ngừng truyền đến từng trận nôn thanh, sau đó là Từ Tư Bối không ngừng chụp tiểu mỹ phía sau lưng, “Tiểu mỹ, người còn hảo đi, có cần hay không túi?”

Tuần tra lão sư vừa lúc gặp được đến tiểu mỹ cong eo dục muốn nôn mửa tình hình, quan tâm hỏi, “Tư bối, nàng làm sao vậy?”

“Lão sư, tiểu mỹ có thể là say xe, nàng từ vừa mới bắt đầu đột nhiên vẫn luôn tưởng phun.” Từ Tư Bối sốt ruột mà ứng.

“A..... Này nhưng không dễ làm, trong xe ai có.....”

“Lão sư, ta có say xe được!” Tiêu Vũ từ ghé sau bỗng nhiên vụt ra, nàng vừa mới ở ba lô lăn qua lộn lại tìm được, rút cuộc từ kẹp cách móc ra một loạt thích hợp viên thuốc.

Ít nhiều Thái tử ở nàng trước khi đi chính là nhiều tắc mấy hộp thuốc viên cho nàng để chuẩn bị cho bất cứ tình huống nào.

“Vừa lúc, mau cho nàng ăn vào.” Lão sư thông mau mà nói.

“Tiểu mỹ, cái này không cần xứng nước uống, người hàm ở trong miệng thì tốt rồi.” Tiêu Vũ đưa ra thuốc viên cho nàng, Từ Tư Bối nghe thấy thanh âm sau này quay đầu lại.

Lúc này tiểu mỹ mặt đã nhăn thành khổ qua, nàng hốc mắt đưng đầy hồng nhuận nước mắt, như là bị một hồi tai nạn ủy khuất ba ba hỏi, “Cái này..... Khổ sao..... Khổ ta không dám ăn.....”

“Không khổ, là không vị, người yên tâm.” Tiêu Vũ khuyên dỗ nàng, tiểu mỹ lúc này mới do dự mà đem thuốc viên nhận lấy, một ngụm hờn dỗi ném vào trong miệng hàm chứa.

Tưởng Y Chu ngồi ở vị trí thượng chăm chú nhìn Tiêu Vũ bóng dáng, ánh mắt của nàng nhu nhu, ở lên duỗi tay thế Tiêu Vũ nhẹ nhàng kéo xuống nhắc lên góc áo.

Trải qua một cái nho nhỏ khúc chiết, Tiêu Vũ lại ngồi trở về, nàng nghiêng đi mặt đi vọng bên người người, Tưởng Y Chu hiện chính mang tai nghe, nhắm mắt dưỡng thần.

Nàng đầu hơi dựa hướng bên trái cửa sổ xe, ánh mặt trời liền như vậy không kiêng nể gì mà chiếu vào trên mặt nàng, sấn đến nàng làn da bạch đến tỏa sáng.

Tiêu Vũ chăm chú nhìn nàng vài giây, vừa định duỗi qua tay đi kéo Tưởng Y Chu bên kia bức màn, Tưởng Y Chu liền mở mắt ra, ánh mắt rất có thú vị, “Làm gì nhìn lên ta?”

“Ai nhìn lên người, ta đó là quang minh chính đại xem trọng sao?” Tiêu Vũ bĩu môi, phát hiện chính mình với không tới bức màn đành phải đứng lên đi kéo.

Tưởng Y Chu trong mắt dung vào Tiêu Vũ ảnh ngược, nàng khóe môi cong cong.

Nàng cảm thấy Tiêu Vũ cái này hành động mạo danh làm nàng cảm thấy thực ấm lòng.

Ánh mặt trời khuyh sai mà đến, vàng sáng liền như vậy quay chung quanh ở nàng trên người, Tiêu Vũ đem xe phiến bức màn kéo hảo, bảo đảm thái dương sẽ không phơi đến Tưởng Y Chu.

Tưởng Y Chu anh tú đôi mắt mị mị, cánh môi khẽ mở.

“Ta muốn ôm người.....”

“Người nói cái gì?” Xe buýt học sinh nhiều, nói chuyện với nhau lên đề-xi-ben cũng không nhỏ, Tiêu Vũ không nghe rõ nàng nói gì đó.

“Ta nói.....”

“Muốn cùng nhau nghe âm nhạc sao?” Tưởng Y Chu tháo xuống bên phải mang tai nghe, hỏi.

Tiêu Vũ nhận lấy, trên má má lúm đồng tiền nhảy đánh ra tới, “Hào oa.”

Xe buýt có loại nhỏ điều hòa thiết bị, gió lạnh từ xe đỉnh hô hô mà đi xuống thôi, còn rất mát mẻ.

Tưởng Y Chu tai nghe truyền phát tin nhạc nhẹ, có tiếng sóng biển, giọt nước thanh, như là phụ trợ giấc ngủ dùng, Tiêu Vũ nghe được thực an tâm, bất tri bất giác thế nhưng ngủ rồi.

Tưởng Y Chu cúi đầu trông thấy nàng lung lay sắp đổ đầu nhỏ, duỗi tay nhẹ nhàng đem nàng kéo lại đây, dựa vào chính mình trên vai.

Nữ hài trên người mùi sữa cũng dần dần dung vào trong không khí, tràn đầy ở nàng chóp mũi.

Tưởng Y Chu cúi đầu, tú kiều chóp mũi chạm được Tiêu Vũ lỗ tai, đối phương miễn cảm mà rụt rụt bả vai, tựa ở kháng nghị.

Tưởng Y Chu tâm bị nào đó ngọt ý mềm hoá, nàng cong cong khoe môi, trong lòng nghĩ.

Này toàn bộ lễ trình, đều sẽ quá thật sự vui sướng đúng không?

—

Đợi cho Tiêu Vũ lại lần nữa mở mắt ra khi, bọn họ đã tới mục đích địa, các ban đồng học đều bắt đầu thu thập ba lô chờ đợi xuống xe, mà Tưởng Y Chu cũng ở gọi nàng đứng dậy.

“Tiêu Vũ, đi lên, chúng ta tới mục đích địa ác.” Tưởng Y Chu nhẹ nhàng điều nàng tinh vi bả vai.

“Ngô.....” Tiêu Vũ mới vừa tỉnh ngủ còn có điểm ngốc, giơ tay chắn chắn quang lại dụi dụi mắt, nàng thanh âm còn có điểm hàm hồ, giống các loại kẹo bông gòn đôi ở bên nhau giống nhau.

“Tới rồi.....? Ta ngủ thật lâu?” Tiêu Vũ sau khi nói xong đánh cái tiểu hất xì.

“Không bao lâu, liền một hai cái giờ xe trình mà thôi.” Tưởng Y Chu nói.

Mang đội lão sư đứng ở xe buýt điều khiển vị bên cạnh, trong tay cầm màu trắng loa hô: “Các bạn học, chúng ta đã tới thanh sơn, đại gia đứng lên, xếp thành hàng từng bước từng bước xuống xe lấy hành lý a, không cần đẩy dẫm!”

Xe buýt các bạn học đều xuống xe sau liền từng người lấy quá chính mình cái rương, Tưởng Y Chu muốn giúp Tiêu Vũ lấy, không ngờ bả vai lại truyền đến đau nhức lôi kéo, khiến cho nàng mày nhíu một chút.

“Làm sao vậy?” Tiêu Vũ chú ý tới nàng biểu tình.

“Không có việc gì.....” Tưởng Y Chu cười cười mang quá.

Nàng tổng không thể nói là bởi vì Tiêu Vũ dựa vào nàng trên vai ngủ hai cái giờ, nàng lại sợ đánh thức nàng cho nên không dám động hai cái giờ, mà dẫn tới hiện tại nàng bả vai lại toan lại ma đi.....

Khích lệ doanh tổ chức địa phương tuyển ở vùng ngoại thành ngoại một tòa thanh sơn, xe buýt đưa bọn họ tái đưa đi giữa sườn núi, các ban lão sư tại chỗ điểm xong học sinh danh sau liền bắt đầu dẫn bọn hắn đi hướng ký túc xá.

Đoàn người kéo hoặc dẫn theo bao lớn bao nhỏ, cùng nhau đi ở đường núi gian, có đồng học bắt đầu oán giận lộ khó đi, Tiêu Vũ lôi kéo rương hành lý cũng đi được không vững chắc, có rất nhiều lần đều thiếu chút nữa té ngã.

May mắn Tưởng Y Chu ở bên cạnh kịp thời đỡ nàng, “Cẩn thận một chút, trên đường rất nhiều hố nhỏ cùng cục đá. Nhưng tới gần dừng chân sau hẳn là sẽ hảo rất nhiều.”

“Trước nắm tay của ta cùng nhau đi thôi.” Tường Y Chu hướng nàng vươn tay, nàng ngoéo một cái khoeo mắt, hơi mang thử tính hỏi nàng.

Tiêu Vũ chần chờ mà nhìn cặp kia trắng nõn tay, tay nàng duỗi đến một nửa lại hơi tạm dừng xuống dưới.

“Đi thôi.” Tường Y Chu dứt khoát một phen kéo qua tay nàng, không cho nàng bắt luận cái gì do dự cự tuyệt cơ hội.

Chính ngọ ánh mặt trời vẫn là nhiệt liệt, Tiêu Vũ cúi đầu bị động mà đi theo Tường Y Chu phía sau, nàng thấy ảnh ngược trên mặt đất Tường Y Chu cùng nàng chính mình bóng dáng.

Bị nắm cảm giác, tựa hồ có cổ quen thuộc độ ấm.

Toàn bộ đồng học ở lão sư dẫn dắt hạ thành công an toàn đến dân túc, nơi này sẽ là bọn họ nghỉ tạm mà —— ký túc xá.

“Rót cuộc tới rồi, hô ~” từ Tiêu Vũ bên cạnh đi qua đồng học ở nhìn đến ký túc xá sau, không khỏi vì lần này khích lệ doanh nhậy nhót không thôi, gia tăng nện bước tiếp tục lên đường.

Mỗi cái lớp đều từ các ban chủ nhiệm cùng phó chủ nhiệm mang đội, đội ngũ còn lại là phân chia vì nam nữ hai đội, nữ đồng học đi theo Lưu lão sư đi hướng dân túc A đóng 2 lầu, còn lại nam sinh đội tất cùng phó chủ nhiệm đi B đóng lầu.

Lưu lão sư trong tay nắm một phen màu đỏ tiểu cờ xí, tiêu đề viết chính là 7 năm A ban, nàng cao gầy vóc dáng đứng ở hành lang phía cuối, bắt đầu cùng đồng học tự thuật nơi này quy củ cùng bọn họ kế tiếp phải tiến hành hoạt động.

“Nghe hảo a, lầu hai phòng hào 201—205 sẽ là chúng ta vào ở phòng, cách vách chính là B ban người. Một gian phòng chỉ có thể vào ở 4 cá nhân, đến nỗi như thế nào phân phối các người chính mình quyết định.”

“Ta chỉ cho các người 15 phút thời gian tới chọn lựa phòng cùng trí để hành lý, đã đến giờ liền đến dưới lầu tập hợp, đến trễ người phải bị phạt trước mặt mọi người ở đại gia trước mặt Bobby nhảy.”

Từ Tư Bối vẻ mặt sàu khổ, “A, đến trễ còn phải bị phạt, ta bốn còn tưởng lại tắm rửa một cái, xem ra chúng ta tay chân đến nhanh hơn điểm.....”

Tiểu mỹ đứng ở Từ Tư Bối bên cạnh, nàng khí sắc thoạt nhìn đã hảo rất nhiều, Tiêu Vũ cho nàng được thật sự rất có hiệu.

Trong ban nữ sinh thương nghị xong sau nhanh chóng tiến vào từng người phòng, Tiêu Vũ vào ở phòng hào là 201, trong đó còn có Từ Tư Bối, tiểu mỹ, Tưởng Y Chu cũng cùng vào ở.

Bốn người đi vào ký túc xá sau liền bắt đầu chọn lựa giường ngủ, nói đúng ra chỉ có Từ Tư Bối cùng tiểu mỹ hai người chọn lựa mới đúng. Giường ngủ thuộc về trên dưới hai tầng phổ cách thức, Từ Tư Bối cùng tiểu mỹ đều muốn ngủ thượng phổ, Tiêu Vũ cùng Tưởng Y Chu đành phải dòi nhường cho các nàng.

Từ Tư Bối cùng Tưởng Y Chu bắt đầu an trí các nàng hành lý, tiểu mỹ tắc lại đây cùng Tiêu Vũ nói lời cảm tạ, nói là tân mệt vừa rồi ở trên xe nàng cho chính mình say xe được, bằng không chính mình liền phải một đường phun tới.

“Còn muốn cảm ơn người đem giường ngủ nhường cho ta.” Tiểu mỹ cười nói.

Tiêu Vũ xua xua tay, “Không có gì, việc nhỏ mà thôi, ta ở thượng vẫn là hạ đều có thể.”

Nói xong tạ sau tiểu mỹ liền đi rồi, Tiêu Vũ tắc ngồi xồm rương hành lý trước mặt, cúi đầu xem xét di động tin nhắn.

Nàng trong tay lấy này giá quả táo thẻ bài là Ôn Ngữ Tiệp cùng Tiêu tiên sinh tân đưa cho di động của nàng, là vừa đẩy ra mới mở đọc đáo kiêu dáng, làm nàng năm nay quà sinh nhật.

Nàng lật xem WeChat chủ giao diện, trí đỉnh Ôn Ngữ Tiệp cùng Tiêu tiên sinh ở sáng nay đều đã cùng nàng nói qua sinh nhật vui sướng, chúc phúc nàng.

Duy độc một cái khác trí đỉnh người, chậm chạp không có hướng nàng phát tới tin tức.

Năm rồi ở Tiêu Vũ sinh nhật cùng ngày, Thu Tử Tân đều là đúng giờ đúng giờ đập lên rạng sáng 12 điểm dương cái thứ nhất chúc nàng sinh nhật vui sướng người, lại còn có sẽ hàng năm nói cùng khoản cách ngôn, như là chúc nàng thân thể khỏe mạnh, việc học tiến bộ, mau cao lớn lên.....

Nhưng hôm nay đều đã giữa trưa, Thu Tử Tân khung thoại lại một chút động tĩnh cũng không có.....

Thu tử tử có phải hay không đã quên hôm nay là chính mình sinh nhật.....

Tiêu Vũ nghĩ đến điểm này mày liền ngã xuống, nàng rũ xuống đầu dựa, trong mắt tràn ra một tia ẩm đậm khổ sở. Nàng thực mất mát.

Tưởng Y Chu sửa sang lại hảo đệm giường chăn đơn sau đứng dậy lại đây gọi Tiêu Vũ, “Tiêu Vũ, mười lăm phút mau tới rồi, đi thôi, đến nhanh lên đi dưới lầu tập hợp, bằng không người liền phải ở đại gia trước mặt Bobby nhảy lạch.”

Tiêu Vũ đánh hai cái hắt xì sau ứng nàng, “Ác.....” Nàng xoa xoa cái mũi, đem điện thoại cùng Từ Tư Bối các nàng cùng nhau bỏ vào trong ký túc xá chuyên môn cung cấp tử sắt sau, vội vàng cùng Tưởng Y Chu đi xuống lầu.

Mà lúc này bên kia.....

Cố Bắc Thần đang ở vì xuất phát trước điểm tính đêm nay phải dùng đến âm nhạc thiết bị, bảo đảm tất cả đều vạn vô nhất thất mà vận chuyển vào xe vận tải. Đi ra bên ngoài giao hoạt động nhân viên

phân hai tòa xe cộng thừa, xe vận tải tắc giao từ tài xế tới điều khiển.

Tiêu lấy ngôn ở cùng mặt khác khuôn vác nhân viên cùng nhau đem cuối cùng một đài dương cầm nâng nhập xe vận tải sau rốt cuộc hoàn thành sở hữu công tác.

Cố Bắc Thần bước tới vồ vồ tiêu lấy ngôn dính đầy hãn bối, đối hãn lộ ra thực vừa lòng xán lạn tươi cười, “Vất vả người lạ, lão tiêu.”

“Quay đầu lại cho ta trông tiền lương.” Tiêu lấy ngôn đạm nhiên đáp, tùy tay liền nhắc lên vạt áo tới sát mồ hôi trên trán.

Cố Bắc Thần vô tình mà đi xuống ngó liếc mắt một cái, liền trông thấy tiêu lấy ngôn bụng một loạt đường cong rõ ràng cơ khối, còn có một đường kéo dài đến dây quần người. Cá. Tuyến.

Ngày thường mặc quần áo nhìn không ra, không nghĩ tới như vậy nguyên liệu thật.....

Cố Bắc Thần đem tầm mắt xả mở ra, trạng nếu không có việc gì phát sinh, chính mình cái gì cũng không thấy được.

Phó Mỹ Tuyên mới từ Bắc viện đại môn đi ra, nhìn thấy Cố Bắc Thần cùng hãn chào hỏi, “Bắc Thần, là hiện tại liền phải xuất phát sao?”

“Đúng vậy, thiết bị đều mang đầy đủ hết, chờ lát nữa liền có thể đi rồi.” Cố Bắc Thần đáp, “Chúng ta đi trước trong xe đi, lão tiêu muốn vào đi đổi kiện quần áo.”

Phó Mỹ Tuyên đi theo Cố Bắc Thần tiên tiến trong xe, trong lúc nàng không ngừng cúi đầu xem đồng hồ thượng thời gian, hoặc là thường thường mà hướng ngoài cửa sổ xe nhìn xung quanh.

“Bắc Thần, kỳ thật ta có một việc tưởng cùng người nói.....” Phó Mỹ Tuyên do dự mà muốn hay không trước thẳng thắn, rốt cuộc cũng không phải cái gì đến không được sự.....

“Chuyện gì?” Cố Bắc Thần từ kính chiếu hậu đi vọng nàng.

Lúc này tiêu lấy ngôn đã là thay đổi thân đơn giản bạch áo thun, hấn kéo ra ghế phụ, chân dài hơi chút một mại liền nhẹ nhàng khóa ngòì tiến vào, cũng vừa lúc đánh gãy vừa muốn mở miệng Phó Mỹ Tuyên.

“Hảo, người tè, chúng ta đây hiện tại liền xuất phát đi.” Cố Bắc Thần đối với gương sửa sang lại chính mình thiết hảo tạo hình đầu tóc, rồi sau đó biểu tình cao vút mà muốn khởi động động cơ.

“Từ từ, Bắc Thần, còn có một người.” Phó Mỹ Tuyên kịp thời gọi lại Cố Bắc Thần, ngăn cản hấn tưởng khóa cửa xe đẩy tự động đương dẫm hạ chân ga hành động.

Cố Bắc Thần nghi hoặc hỏi: “Còn có người? Ai? Khả Toàn cũng tới sao?”

Phó Mỹ Tuyên lắc đầu, ngữ tốc thông mau, nàng trong lòng cũng có chút sốt ruột, “Không phải Khả Toàn, là.....”

Đột nhiên, Cố Bắc Thần ghé sau cửa xe bị người kéo ra, bên ngoài phong tức khắc rót vào bên trong xe.

Ánh mặt trời chớp chớp, đứng ở ngoài xe nữ nhân sợi tóc nhân chạy nước rút lại đây mà trở nên có điểm hỗn độn, nàng biểu tình hơi hiện dồn dập, duy độc tinh tú ngũ quan như cũ động dung.

Tay nàng còn cầm một cái chống bụi túi; tài xế taxi mới vừa đi không lâu.

Phó Mỹ Tuyên: “..... Là Thu Tử Tân.”

Tác giả có lời muốn nói:

Lần sau đổi mới ở: Chủ nhật (5 hào)

Nếu Chủ Nhật vượt qua 11 giờ 02 phân sau còn không có đổi mới, liền đổi thành (6 hào) thứ hai đổi mới (°v°)

Cũng chúc thi đại học sinh khảo thí thuận lợi (●w●)

42.Chapter 42

Ở lão sư cùng các bạn học đều hưởng dụng hảo dân túc cung cấp tự giúp mình cơm trưa sau, khích lệ doanh kế hoạch người liền công đạo bọn học sinh ở nghỉ ngơi mười lăm phút sau nhất định phải toàn bộ đi trước dân túc hậu viện tập hợp.

Bởi vì hoạt động quy tắc gây ra, mỗi cái lớp đồng học đều thay bất đồng nhan sắc vận động trang. Bọn họ ở trong sân đi theo lão sư làm lúc trước nhiệt thân vận động. Bốn phía hoa cỏ sum xuê, chim hót không ngừng, không khí tự nhiên càng là thoải mái thanh tân thư thái.

Tiêu Vũ ăn mặc một thân màu đỏ áo thun ngắn tay cùng cùng sắc hệ nhiệt quần, sấn đến nàng thanh xuân dào dạt hơi thở càng đậm vài phần, mà cặp kia mảnh khảnh hai chân càng là bạch đến giống sữa bò cơ giống nhau.

Nhiệt xong phía sau lão sư đại biểu người liền bắt đầu cầm hấn đại loa, cùng các bạn học giảng giải nói lần này đoàn đội thi đấu quy tắc.

Lần này đoàn đội thi đấu chia làm 10 người một tổ, mỗi tổ đại biểu cho bất đồng nhan sắc đội ngũ, thành viên nam nữ hỗn đáp, có thể tự hành tìm đồng bạn kết đồng đội, nhưng là cấm phát sinh khắc khẩu sự kiện. Mà thi đấu hạng mục còn lại là “Tìm cờ xí trò chơi”.

“Chúng ta ở trong rừng rậm các thả mỗi một chi đội ngũ 10 chi tương ứng nhan sắc cấm kỳ, mà các người mục tiêu, chính là ở trong thời gian ngắn nhất tìm đủ sở hữu lá cờ, sau đó phản hồi dân túc.”

“Ngàn vạn đừng tưởng rằng này rất đơn giản, các lão sư nhưng đều đem cờ xí che giấu đến lão bí ẩn.”

“Cái này hoạt động chủ yếu là khảo nghiệm các người đoàn đội ăn ý, cùng với cá nhân phối hợp độ, còn có tăng cường các người đối quanh mình sự vật sức quan sát cùng nhạy bén độ.” Lưu lão sư ở một bên chống nạnh hỗ trợ giải thích nói.

“Tới, phát đạo cụ.” Lưu lão sư dương tay nhất chiêu, tuần tra viên lập tức dọn ra một rương hộp, bên trong chứa đầy kim chỉ nam cùng hoàn toàn mới bao tay.

Tuần tra viên từng cái phái giận sôi nam châm cùng “Dã ngoại sinh hoạt chuẩn bị tri thức” sổ tay cấp các các bạn học, Tiêu Vũ tiếp nhận sau hướng đối phương nói câu cảm ơn.

“Lần này thi đấu nhất muện ít nhất muốn ở bốn giờ phía trước trở về, ngàn vạn không thể tùy ý chạy loạn, tuy rằng nơi này không có bất luận cái gì dã thú lui tới, nhưng các người vẫn là muốn bảo đảm hảo tự mình cá nhân an toàn.”

“Nếu là ngốc đến chính mình chạy đến trên cây kết quả ngã xuống gãy xương, trường học chính là sẽ không bồi tiền thuốc men a!” Lưu lão sư nói chọc cười bộ phận học sinh.

“Hảo, lời nói không nói nhiều, chúng ta hiện tại tức khắc xuất phát!” Khích lệ doanh kế hoạch người thổi lên cái còi, mỗi cái đội ngũ tức khắc tựa như đàn tổ ong giống nhau, một dũng mà tán, cho nhau lôi kéo tay cất bước liền chạy vào trong rừng bắt đầu tìm kiếm cò xí.

(chú: Lần này khích lệ doanh tổ chức địa điểm —— thanh sơn, là một tòa có an toàn bảo đảm ngắm cảnh cảnh điểm, ngày nghỉ cũng sẽ du khách tiến đến thường thức thiên nhiên. Thi đấu trong lúc sẽ có lão sư tuần tra cùng đi, cũng xác định trong rừng không có bất luận cái gì trí mạng nguy hiểm sinh vật tồn tại. Bảo đảm an toàn.)

Tiêu Vũ nơi hồng trong đội còn có quen thuộc ba vị nữ thành viên, phân biệt là Từ Tư Bối, Tưởng Y Chu cùng tiểu mỹ, còn lại tất đều là trong ban nam đồng học.

Từ Tư Bối làm lớp trưởng kiêm ban hoa, nói chuyện vẫn là rất có lực ảnh hưởng, nàng một mở miệng kêu gọi tư lệnh, những cái đó ngày xưa yêu thích nghịch ngợm gây sự nam đồng học cũng chỉ hảo ngoạn ngoạn lĩnh mệnh.

“Chúng ta hồng đội vẫn là tách ra tìm đi, như vậy tìm kiếm diện tích cũng sẽ lớn một chút, hiệu suất cũng càng mau.” Từ Tư Bối mở miệng nói.

“Người, người, còn có người, một tổ. A quang, a tử, còn có a ném người ba người một tổ. Chúng ta nữ sinh bốn người một khác tổ. Các người đi phía đông, a quang các người đi phía tây tìm, chúng ta lại đi bên trong nhìn xem.”

Từ Tư Bối dao sắc chặt đay rối mà đem mười cái người chia làm ba cái phân đội nhỏ, nàng nhanh chóng mà chỉ huy sau phân đội nhỏ liền lập tức ai đi đường nấy đi tìm cò xí.

Nói thật, những cái đó cò xí thật sự không thể nào hảo tìm, một đường đi đến hiện tại Tiêu Vũ các nàng chỉ nhìn thấy một hai chi lá cò, nhưng đều không phải các nàng đội ngũ tương ứng nhan sắc.

Từ Tư Bối ở trong rừng nhìn chung quanh, khắp nơi đánh giá chung quanh cỏ cây, tưởng ở một mảnh màu xanh lục trung tìm ra một chút hồng thật sự hảo khó.

Tiêu Vũ chỉ cảm thấy đến nàng dưới chân lùm cây không ngừng cật đến nàng căng chân, truyền đến từng trận đau ý. Hơn nữa nàng đùi cùng căng chân đều hảo ngứa, nàng cúi đầu vừa thấy, quả nhiên, trắng nõn chân thượng đã mọc đầy đủ loại kiểu dáng muỗi bao.

Nàng ở trong lòng khóc không ra nước mắt, vừa nghĩ lão sư vì cái gì phải cho các nàng xuyên ngắn tay quần đùi a, biên cong hạ thân dùng mọt mà móng tay ở trên đùi ấn cái “Mười” tự.

Tưởng Y Chu ở phía sau cầm gậy gỗ thăm tiến bụi cỏ tìm kiếm có hay không giấu ở bên trong lá cò, chỉ tiếc một đường xuống dưới đều không thu hoạch được gì.

Tiểu mỹ thấy một cây đứt gãy thành một nửa thụ bên có tươi đẹp xinh đẹp nắm, liền nhịn không được thẩu tiến đến xem.

Từ Tư Bối thấy nàng như vậy hành vi khó tránh khỏi có chút không kiên nhẫn, “Uy, tiểu mỹ, nghiêm túc một chút, chúng ta chính là ở thi đấu a.”

Nàng quay lại đầu vọng phía sau người, “Còn có Tiểu Trúc Tử người cũng là, tốt xấu cũng hỗ trợ tìm một chút.....”

“A! Ta phát hiện! Tìm được rồi!” Tiểu mỹ đột nhiên truyền đến một trận kêu sợ hãi.

Nàng duỗi tay từ rỗng ruột thân cây bên trong lấy ra một chi minh diễm hồng kỳ, cao hứng phấn chấn mà giọng the thé nói: “Các người xem các người xem! Ta tìm được rồi!”

Nguyên bản còn ở rối rắm chụp muỗi Tiêu Vũ nghe tiếng đôi mắt sáng lên, lập tức cùng Tưởng Y Chu cùng nhau tiến lên đi xem, Tiêu Vũ nhịn không được khen khởi nàng, “Tiểu mỹ, người thật là lợi hại a, người như thế nào sẽ biết lá cờ ở bên trong?”

Tiểu mỹ gãi gãi đầu, bị khen nàng có điểm thẹn thùng, “Không có, ta chỉ là đánh bậy đánh bạ, vừa vận tốt thấy mà thôi.....”

Từ Tư Bối đứng ở các nàng phía sau, đôi tay ôm cánh tay, “Hảo, này bắt tài tìm được một cái mà thôi sao, dùng đến như vậy vui vẻ? Nói không chừng mặt khác đội đã xa xa dẫn đầu chúng ta.” Nàng lời nói liền có điểm quét đại gia hưng.

“Tiểu mỹ, đem lá cờ giao cho ta bảo quản, người cầm khẳng định sẽ đánh mất.” Từ Tư Bối biểu tình hơi hiện phiền chán địa đạo.

Tiểu mỹ nghe thấy Từ Tư Bối lời nói sau đành phải thuận theo mà đem lá cờ giao cho nàng, “Ác.....”

Các nàng đoàn người tiếp tục hướng càng sâu chỗ đi đến, trên đường Tưởng Y Chu lại ở hai viên đại thạch đầu nham phùng gian

tìm được rồi đệ nhị chi lá cờ, cảnh này khiến các nàng hứng thú càng cao.

Tiêu Vũ cảm thấy nàng đồng đội đều thật là lợi hại a, mà nàng chính mình tắc có điểm phé đi.....

Từ Tư Bối ở nhìn đến mặt khác đội nhan sắc lá cờ sau, tâm sinh hấn niệm, “Bằng không chúng ta đem những người khác lá cờ lấy đi sau đó vứt bỏ đi, như vậy bọn họ khẳng định tìm không đồng đội lá cờ.” Nàng dương cười nói, còn có điểm vì chính mình “Cơ trí” đắc ý.

Tiêu Vũ nghe xong nàng ý tưởng sau đương nhiên phủ quyết, “Cái này sao được, chúng ta là phải công bằng cạnh tranh, làm những người khác đã biết làm sao bây giờ?”

Từ Tư Bối đôi tay một quán, “Này có cái gì, người không nói ta không nói, ai sẽ biết?”

“Hơn nữa thắng lợi mới vừa rồi là thi đấu cuối cùng người thắng, ai sẽ quản thi đấu quá trình?” Dứt lời, nàng liền phải lấy đi giấu ở đại thụ diệp hạ màu vàng lá cờ.

Nhưng có người ngăn cản nàng, Tưởng Y Chu giữ chặt tay nàng, “Tư bối, chúng ta hoàn toàn không có như vậy tất yếu, thắng tốt xấu muốn thắng đến sáng rọi.”

Trừ bỏ Từ Tư Bối, còn lại ba người đều không duy trì nàng quan điểm, ngay cả tiểu mỹ lần này cũng không đứng ở nàng bên này.

“Tiểu mỹ, người thế nhưng cùng các nàng cùng nhau đứng ở ta mặt đối lập.....?” Từ Tư Bối tức giận đến sắc mặt nan kham đến cực điểm, toàn bộ hành trình hắc mặt tiếp tục tiến hành thi đấu.

Các nàng bất tri bất giác thế nhưng đi ra rừng rậm, đi tới một cái dòng suối nhỏ trước.

Tiểu mỹ nhìn thấy thanh triệt sáng trong dòng suối nhỏ liền thích vô cùng, lại chạy tiến đến quan vọng.

Tiêu Vũ đập lên tràn đầy cành lá cùng đá vụn bùn đất thượng, “Nơi này cũng sẽ có lá cò sao?”

Tưởng Y Chu nhún nhún vai, “Có lẽ sẽ có đi, ta lại đi bên kia cục đá đôi tìm xem xem.” Nói xong nàng liền chạy tới dòng suối nhỏ bên cục đá đôi tìm lá cò, lưu lại Tiêu Vũ cùng Từ Tư Bối hai người đãi tại chỗ.

Tiêu Vũ đánh cái hất xì, cũng đi ra phía trước muốn gọi tiểu mỹ, “Tiểu mỹ, cẩn thận một chút, đừng dựa đến thân cận quá.....”

Tiểu mỹ quay đầu liền giữ chặt Tiêu Vũ tay, kích động mà nói: “Tiêu Vũ, người xem bên kia phía dưới, có phải hay không có một chi lá cò?”

Nàng chỉ chính là dựa vào dòng suối nhỏ bờ biển một khối phù mộc, hình như là có câu lấy một cái bị thổi đảo màu đỏ lá cò ở trên mặt nước trôi nổi.

“Phải không? Ta đi xem.” Tiêu Vũ đi ra phía trước, bên dòng suối nhỏ có rất nhiều kheo đưa đẩy đại thạch đầu cùng hòn đá nhỏ, nàng đập lên trên nham thạch, nỗ lực cong hạ thân muốn đi lấy kia chi hồng kỳ.

Không ngờ lúc này nàng sau lưng đột nhiên truyền đến một cỗ lực đạo, trực tiếp đem nàng đẩy ngã, chân hoạt ngã xuống!

“Người đang làm gì!?” Tưởng Y Chu thanh âm bỗng nhiên vụt ra, nàng chạy nhanh đi nhanh vượt hạ đem Tiêu Vũ nâng dậy, sau đó quay đầu mắng to Từ Tư Bối, “Người vì cái gì đẩy nàng!” Nàng vừa rồi chính là thấy tới rồi hết thấy, Từ Tư Bối là lại không xong.

Tiêu Vũ vô ý trượt chân ở hòn đá nhỏ gian, tuy rằng tránh thoát trầy da trầy da, nhưng nói như thế nào xương cốt vẫn là đâm cho đau, hơn nữa quần áo còn ướt hơn phân nửa kiện.

Từ Tư Bối lần đầu tiên nghe được Tưởng Y Chu như vậy mắng nàng, thanh âm cũng tùy theo lớn tiếng lên, “Người như vậy hung

làm gì! Ta còn không phải là cùng nàng chơi chơi, chỉ đùa một chút mà thôi sao!?”

Từ Tư Bối vừa mới đứng ở các nàng phía sau khi nhớ tới vừa rồi là cò tranh chấp, lại thấy tiểu mỹ thế nhưng cùng nàng như vậy muốn hảo, dưới sự tức giận liền.....

“Ta cũng không cảm thấy buồn cười hảo sao?” Một đạo lạnh lẽo thanh âm truyền đến, bí mật mang theo một chút tức giận.

Nhưng những lời này không phải Tưởng Y Chu nói, mà là Tiêu Vũ.

Từ Tư Bối hơi chút kinh hoàng lên, phát hiện đến chính mình giống như thật sự làm tức giận Tiêu Vũ, lại chết không muốn nhận sai, “Không phải đâu, ta chính là cùng người đùa giỡn, không phải nhỏ mọn như vậy đi!”

Nàng giọng nói vừa ra, Tưởng Y Chu phía sau người liền bỗng nhiên bước đi đi lên, “Đùa giỡn?”

Nàng bắt lấy Từ Tư Bối thủ đoạn, ngạnh túm nàng đi đến vừa rồi nham thạch biên, Từ Tư Bối bị nàng kinh người lực đạo làm cho sinh đau, “Người làm gì!?” Lão đảo mà bị kéo đi đến vài bước.

Từ Tư Bối dùng sức tránh thoát mở ra, nàng nắm chính mình đã hồng thấu thủ đoạn, ngạc nhiên mà xem Tiêu Vũ.

“Đùa giỡn a, ta không phải cũng là cùng người giống nhau nói giỡn mà thôi sao!?” Nàng nói lại muốn tiến lên đây kéo Từ Tư Bối.

Từ Tư Bối bị đối phương kinh hách đến đứng không vững thân mình, thiếu chút nữa liền phải sau này ngã đi, nàng liền tiếp cận mạnh đẩy Tiêu Vũ, giọng the thé nói: “Ai người đủ rồi!”

Từ Tư Bối biểu tình kích động, tùy tiện liền giơ lên tay muốn hô Tiêu Vũ một cái tát.

Nhưng tay nàng mới vừa giơ lên muốn rơi xuống khi, đã bị đối phương gắt gao cố ở, thân thể của nàng không tự chủ được mà run

lên, rùng mình đồng tử ảnh ngược nữ hài kia.....

Nàng trong miệng nói: “Ta khuyên ngươi một vừa hai phải một chút.”

Từ Tư Bối tay đã không biết ở khi nào bị đối phương đè ép đi xuống.

Đối phương buông ra tay, ngược lại bối quá thân liền phải rời đi.

Từ Tư Bối bỗng nhiên hô to, “Từ từ!”

Tiêu Vũ bước chân dừng chân.

“Vừa mới kia cò xí đâu! Ngươi không đi lấy!?”

Tiêu Vũ nghiêng đi mặt, lạnh lùng nói: “Chỉ là khối vải đỏ mà thôi.”

Tưởng Y Chu quay đầu lại vọng Từ Tư Bối liếc mắt một cái, rồi sau đó bước nhanh đuổi kịp Tiêu Vũ cùng nhau rời đi.

Để lại cương tại chỗ Từ Tư Bối, cùng đỡ nàng tiểu mỹ, “A bối, ngươi lần này thật sự thật quá đáng.....”

—

Tưởng Y Chu một đường an tĩnh mà đi theo kia nữ hài phía sau, trong lúc vẫn luôn mặc không lên tiếng, sợ giờ phút này sẽ nói sai cái gì lại gia tăng rồi đối phương lửa giận.

Các nàng một trước một sau đi rồi mười lăm phút sau, Tiêu Vũ rất cuộc mở miệng, “Vì cái gì không cùng ta nói chuyện?”

“A.....?” Nàng muốn Tưởng Y Chu như thế nào đáp.

Nàng nhìn chăm chú Tiêu Vũ bóng dáng, nàng màu đỏ áo thun mặt trái đã là tất cả đều thành màu đỏ thẫm, quần cũng là, đi theo đuôi ngựa giống nhau đều ở nhỏ nước.....

Tưởng Y Chu mày nhăn lại, “Ngươi lạnh không?”

Đối phương không có trả lời, tiếp tục đi phía trước đi tới, trong lúc đánh cái hất xì.

“Ta hiện tại trên mặt có phải hay không viết người sống chớ tiến?” Tiêu Vũ đột nhiên quay lại thân tới, đôi tay bói ở sau người, hỏi Tưởng Y Chu.

Tưởng Y Chu ngẩn người, “Ách..... Không phải.....” Nàng thừa nhận vừa mới nhìn đến phát hỏa Tiêu Vũ là có điểm dọa đến, nhưng hiện tại hoãn lại đây, nàng phát hiện kỳ thật Tiêu Vũ tức giận thời điểm..... Ngoài ý muốn có bạn trai lực bạo lều cảm giác???

Tiêu Vũ nhìn lại mi, chậm rãi bước lùi lại mà đi, “Ta vừa rồi hình như thật sự quá hung, còn thô lỗ mà kéo nàng rất nhiều lần.....”

Tưởng Y Chu lập tức phản bác, “Đó là Từ Tư Bối trước đây người, nàng xứng đáng!”

Tiêu Vũ nhún nhún vai, “Nhưng là, ấn gia quy tới lời nói, ta là không nên đẩy trở về. Tê..... Nếu như bị mommy biết đến lời nói phỏng chừng là phải bị phạt đi tắt đức kinh.....”

Nàng lời này ngược lại có điểm đậ cười Tưởng Y Chu, “Nhà các người còn có loại này trừng phạt phương thức sao? Ta vẫn luôn cho rằng chỉ có cổ ngẫu kịch mới có.”

“Đương nhiên là có, ta còn nhớ rõ khi còn nhỏ ta bởi vì cầm lư hương tro tàn giáp mặt phấn chơi, đã bị mommy phạt ở chùa miếu đương thêm dầu mè tiểu đồ đệ!”

Tiêu Vũ vừa nói khởi liền cảm giác chính mình người lạc vào trong cảnh, chọc đến nàng sợ hãi đôi tay ôm ôm vai.

Tưởng Y Chu khước môi ngoéo một cái, “Vậy người hiện tại tâm tình khá hơn nhiều sao?”

Tiêu Vũ bĩu môi, “..... Còn hảo, hết giận nhiều. “

Các nàng cầm kim chỉ nam tiếp tục hướng phía nam đi đến tìm cờ xí, xuyên qua cánh rừng sau các nàng gặp có thể cho du khách xem xét đại bụi hoa.

“Oa, thật xinh đẹp a.” Tiêu Vũ đôi mắt tỏa sáng lên, buồn cười mà tán thưởng.

Trước mắt đại bụi hoa đúng là nơi này tự nhiên dục hoa khu, phần đậm phần nhạt đóa hoa nở khắp khắp nơi, độ cao thậm chí có thể đạt tới Tiêu Vũ bên hông.

“Xác thật là thật xinh đẹp.” Tưởng Y Chu nói. Cảnh này thật sự cảnh đẹp ý vui.

Tiêu Vũ bước tới tới gần bụi hoa khi, ánh mắt vừa vặn nhay bèn mà trông thấy giấu ở một đám màu hồng nhạt hồng kỳ xí.

“A, tìm được rồi.....” Tiêu Vũ cất bước đi vào bụi hoa trung, những cái đó mùi thơm ngào ngạt hương thơm mùi hoa vị lập tức xông vào mũi, vờn quanh ở nàng quanh thân, thơm thơm ngọt ngọt, cực kỳ giống hương thảo kem giống nhau hương vị.

Nàng rút ra cờ xí, trở về đi ra bụi hoa ngoại. Nàng đứng ở thềm đá thượng, lại tả hữu nhìn không thấy Tưởng Y Chu thân ảnh.

“Tưởng Y Chu, người ở nơi nào?” Tiêu Vũ nắm lá cờ tay nắm thật chặt, biểu tình có điểm vô thố.

“Ở chỗ này.” Thanh âm từ thềm đá phía trên truyền đến, Tiêu Vũ nghe tiếng tùy theo ngựa đầu nhìn lại.

Lúc này Tưởng Y Chu dáng người nghịch ánh mặt trời, phẳng phát là nàng cả người đều ở tản ra lóa mắt quang mang.

Nàng một tay búi ở sau người bước nhanh chạy xuống bậc thang, mỗi một cái tiếng bước chân đều dẫm lên Tiêu Vũ trong lòng.

Tiêu Vũ bấu môi, còn có điểm oán nàng nói: “Người chạy tới nơi nào.....”

“Sinh nhật vui sướng!” Tưởng Y Chu đột nhiên từ sau lưng lấy ra một đóa trường chi hoa, “Đưa người.” Nàng khước môi giờ lên.

“A..... Người, người làm sao mà biết được, hôm nay ta sinh nhật?” Tiêu Vũ kinh ngạc mà tiếp nhận kia chi hoa, lời nói đều nói không nhanh nhẹn.

Đóa hoa nhụy hoa là màu đỏ thắm, nhan sắc từ trung tâm dần dần vụng nhiễm mở ra, lưu lại cánh hoa biên liền biến thành màu đỏ nhạt, kẹp một chút nãi bạch.

“Liền..... Trong lúc vô tình biết đến.” Tưởng Y Chu cảm túi quần nói, trên mặt có nhợt nhạt ngượng ngùng.

Hoa là nàng vừa rồi hướng đi quản lý bụi hoa người làm vườn muốn, nàng hướng đối phương mua này đóa hoa.

Tiêu Vũ nghe nghe mùi hoa, nàng cảm thấy này cổ thanh thanh đậm đậm mùi hương có thể làm nàng cảm thấy thực an tâm.

Hạt mưa từ không trung giáng xuống, điểm ở Tưởng Y Chu cùng Tiêu Vũ quần áo phía trên, vụng khai một vòng màu đỏ thắm viên điểm.

Bất quá vài giây gian, hạt mưa bỗng nhiên biến biến đổi đột ngột mau, tùy theo tầm tã mưa to từ trên trời giáng xuống, “A.....” Mùa hạ vũ luôn là tới lại mau lại mãnh, Tưởng Y Chu nhanh chóng lôi kéo Tiêu Vũ chạy tới bụi hoa biên ngoại trong đình.

“Thế nhưng trời mưa.....” Tưởng Y Chu nhìn đình ngoại trời mưa xám xịt cảnh sắc, rõ ràng vừa rồi vẫn là tinh không vạn lí.....

Tiêu Vũ cúi đầu ngắm hoa, nàng không nghĩ tới Tưởng Y Chu thế nhưng sẽ nhớ rõ nàng sinh nhật, cái này làm cho nàng thực kinh hỉ.

Đâu giống người nào đó..... Nửa ngày một chút tin tức cũng không có..... Hừ.

Nàng nho nhỏ chu lên miệng, nghĩ nghĩ lại cảm thấy chính mình giống như không có quyền lực nhất định phải làm Thu Tử Tân nhớ kỹ nàng sinh nhật a.

Nàng đánh cái tiếu hất xì, rồi sau đó ngẩng đầu đối Tiêu Vũ cười, “Cảm ơn người lễ vật, ta thực thích.” Gương mặt hai bên má lúm đồng tiền sâu cạn như một.

Tưởng Y Chu gọi lên khoe môi, “Kia lại đây làm ta thân một chút.” Nói xong duỗi tay thật giống như thật sự muốn đi thân nàng giống nhau.

Sợ tới mức Tiêu Vũ lùi về thân mình liên tiếp sau này chân vài bước, “Đi, mới không cần!”

* * *

Thu Tử Tân đảo sai giờ bệnh trạng thể nhưng ở đêm qua thành linh xảy ra đã xảy ra.

Nàng dĩ vãng cũng không sẽ phạm loại này bối rối, mà khi nàng đêm qua về đến nhà nằm ở trên giường chuẩn bị ngủ khi, trong óc liền không ngừng hiện ra Phó Mỹ Tuyên cùng nàng nói qua nói.

Nàng chính tức trần trọc, cuối cùng vẫn là ngồi thẳng vòng eo, ăn mặc tơ lụa áo ngủ xuống giường, hơn phân nửa đêm cấp Phó Mỹ Tuyên đã phát tin tức.

Nàng rồi rầm có năm phút chi trường, cuối cùng vẫn là đánh chữ gửi đi nói:

【 tuyên, ngày mai ta tưởng cùng các người cùng đi cái kia ngoại giao hoạt động, người có thể mang lên ta sao? 】

Thu Tử Tân phát xong tin tức sau liền đứng ở trước gương sửng sờ, nàng giờ phút này tâm tình tương đương quái dị phức tạp. Nàng phi thường sợ quấy rầy người khác công tác, nhưng nàng vẫn là không thể không da mặt dày cầu hỏi.

Phó Mỹ Tuyên phỏng chừng đã sớm đi vào giấc ngủ, Thu Tử Tân từ trong phòng độ bước đến ban công, lại từ bên ngoài đi trở về trong nhà.

Nàng biết Phó Mỹ Tuyên sẽ không thương tuyển hồi phục, nhưng nàng nằm hồi trên giường sau chính là như thế nào đều không thể đi vào giấc ngủ.

Nàng không chỉ là mất ngủ, thậm chí còn có cường độ thấp đau đầu, nàng sau lại thật sự chịu đựng không được đành phải chạy tiến trong phòng bếp, cầm một viên thuốc ngủ ăn vào.

Ngoài cửa sổ bóng đêm như cũ, ôn nhu ánh trăng khuynh chiếu vào nàng nửa bên mặt thượng, nàng nghiêng đi mặt, tóc đẹp tùy theo nhẹ nhàng đong đưa, mang ở nàng trên cổ thủy tinh vòng cổ lập loè này hoa.

Hiện tại đã là rạng sáng bốn điểm.

Thu Tử Tân ở ăn vào thuốc ngủ sau rốt cuộc ngủ rồi, vừa cảm giác đến bình minh.

Nhưng cũng có lẽ là bởi vì đêm qua quá mệt nhọc, nàng ở sáng nay lại không cẩn thận ngủ đã muộn. Dương nữ sĩ nhân nhìn nàng đường xá bồn ba, cũng không có làm phiền a di đánh thức nàng, nói là muốn làm nàng ngủ lâu một chút.

Bởi vậy đương Thu Tử Tân tỉnh ngủ là bởi vì bị Phó Mỹ Tuyên điện thoại tiếng vang mà đánh thức khi, nàng cả người đều có điểm ngốc rớt.

“Tiểu Tân, người ngày hôm qua như thế nào như vậy vẫn mới cho ta gửi tin tức, ta tối hôm qua đều ngủ rồi.”

“Người hiện tại người ở đâu?”

“Người mau tới, Bắc Thần bọn họ đã chờ xuất phát, chúng ta lần này là đáp Bắc Thần xe đi.”

Thu Tử Tân hoả tốc ra cửa triệu một chiếc xe taxi, ngồi vào trong xe sau thần chí mới chậm rãi khôi phục lại đây.

Nàng nhắm mắt lại kiểm, một tay chống ở trên má, đầu hơi hơi dựa hướng cửa sổ xe biên, ánh mặt trời thẳng chiếu vào nàng thuần tịnh trên mặt.

Nàng sáng nay vội vàng ra cửa, trang đều còn không có hóa liền từ tủ quần áo tùy tay cầm một kiện màu trắng âu phục váy liền xuyên ra cửa.

Nàng sờ sờ đặt ở xe lót thượng túi, thở dài nói: “Như thế nào liền ngủ đã muộn đâu, hôm nay có phải hay không thủy nghịch a.....”

—

“Tử Tân, người cũng quá không nghĩa khí đi? Trở về thế nhưng không cùng ta nói một tiếng, đương minh tinh sau liền chơi đại bài a?” Cố Bắc Thần lái xe nửa nói giỡn mà nói.

Phó Mỹ Tuyên chạy nhanh giúp Thu Tử Tân giải thích, “Nào có, nàng hiện tại người không đều ở người trên xe sao? Đây còn chưa đủ ý tứ?”

Cố Bắc Thần nghe chi ha hả cười, ngón tay ở tay lái thượng buông ra lại nắm chặt, “Đúng đúng đúng, người nói rất đúng, ta chính là khai nói giỡn.”

Rồi sau đó hắn lại nói: “Tử Tân, chúc mừng người a, thi đấu được đệ nhị danh, đã là rất tuyệt thành tích.”

Thu Tử Tân ngẩng đầu, có điểm kinh ngạc, “Người như thế nào biết, người có xem?”

Cố Bắc Thần nói chuyện tạp tạp, cười nói: “Không phải, ta chỉ là vừa vận xoát đến các người trận chung kết đoạn ngắn mà thôi.”

“Ác.....” Thu Tử Tân đạm thanh đáp.

Cũng đúng, quốc nội lại không có truyền phát tin kênh.

Ngồi ở trước tòa tiêu lấy ngôn không nói một câu, nhưng thật ra Cố Bắc Thần khi cách nhiều tháng lại nhìn đến Thu Tử Tân sau, không ngừng tìm đề tài cùng nàng liêu, trung gian cũng đã hỏi tới nàng lần này vì cái gì sẽ tưởng cùng đi ngoại giao hoạt động.

Rốt cuộc ở Thu Tử Tân vẫn là Bắc viện một viên khi, bọn họ cũng thường xuyên tham dự này đó hoạt động. Nói thật ra, Cố Bắc Thần còn rất hoài niệm trước kia nhật tử.

Mà Phó Mỹ Tuyên lại lần nữa phát ra tiếng thề Thu Tử Tân giải đáp, nói là Thu Tử Tân vừa vặn về nước, là chính mình muốn mang nàng cùng nhau đi ra ngoài.

Cố Bắc Thần cũng không có nghĩ nhiều, hấn bản thân còn man vui, liền tính Thu Tử Tân đã không phải Bắc viện hợp tác người, hấn vẫn là nguyện ý mang Thu Tử Tân cùng đi.

Thu Tử Tân ánh mắt nhìn thẳng vào phía trước, Phó Mỹ Tuyên bỗng nhiên liền thẩu đi nàng trước mặt, nàng tầm nhìn đột nhiên liền có một cái siêu thanh siêu đại mặt.

Thu Tử Tân sau này một ngưỡng, “Người làm gì.....”

Phó Mỹ Tuyên nhú mày vô ngữ mà bẹp khởi miệng, ngược lại nhanh chóng hướng trong bao móc ra phần bánh, vẽ mặt dòn dập, “Thu Tiểu Tân, người tối hôm qua có phải hay không không ngủ a, người lại như thế nào bạch tố nhan cũng vẫn là sẽ có quầng thâm mắt hảo sao?”

“Người có phải hay không tưởng đổi nghề không lo nghệ sĩ chạy tới đương quốc bảo cấp động vật?” Dứt lời, Phó Mỹ Tuyên nắm lên Thu Tử Tân mặt, cầm lấy phần bánh chính là một đốn mãnh chụp.....

* * *

Thi đấu chính thức sau khi kết thúc, hồng đội chỉ phải đệ tứ danh, trở lại ký túc xá sau Từ Tư Bối xụ mặt, vẫn là đối Tiêu Vũ cùng Tưởng Y Chu hờ hững, cũng không có phải hướng đối phương xin lỗi ý tứ.

Mới vừa tắm rửa xong Tiêu Vũ đứng ở ký túc xá cửa sổ biên, nàng cầm khăn lông sát tóc, quan vọng tới rồi dân túc cửa ngoại đuổi sử tiến vào hai chiếc bảo mã (BMW), phía sau còn đi theo một chiếc đại hình xe vận tải.

Xe ở đến dân túc cửa trước dừng lại, người trong xe xuống xe đi ra, Tiêu Vũ thăm dò vọng đi xuống, khoảng cách có điểm xa, nàng thấy không rõ người tới mặt, nhưng có thể đại khái nhìn ra bọn họ thân hình hình dáng.

Đệ nhất chiếc xe đi ra người tựa hồ là 2 nam 2 nữ, trong đó hai vị nam sinh các ăn mặc bình thường áo thun xúng thắm sắc quần, vóc dáng tương đương cao.

Mặt khác hai nữ sinh thân hình cũng thực hảo, đặc biệt là trong đó một cái ăn mặc màu trắng váy tóc đen nữ nhân, đi khởi bước tử tới liền có loại làm người không dời mắt được cảm giác.

Tiêu Vũ vi lăng một chút, nàng nheo lại đôi mắt, trong lòng nổi lên khác thường cảm giác, muốn nhìn đến càng cẩn thận một chút tới chứng thực chính mình trong óc thoảng qua quen thuộc khuôn mặt.

Bởi vì người kia lớn lên đặc biệt giống.....

Tiêu Vũ lại liên tiếp đánh vài cái hất xì, chờ nàng lại lần nữa giương mắt khi, đám người đã không thấy.

Tiêu Vũ nhíu nhíu mày, nàng bả vai bị phía sau người vỗ nhẹ, “Tiêu Vũ, người hôm nay như thế nào vẫn luôn ở đánh hất xì, không phải là bị cảm đi?”

Tiêu Vũ quay lại thân, hỏi nàng thân thể trạng hướng người đứng là Tưởng Y Chu, nàng vươn tay dán ở Tiêu Vũ trên trán rồi sau đó lại

dán hồi chính mình, “Nhiệt độ cơ thể..... Bình thường.”

Tiêu Vũ xoa xoa chóp mũi, “Không quan hệ, có thể là vừa rồi gặp mưa sau tiểu bị cảm.”

Tưởng Y Chu: “Vẫn là ăn cái dượng để ngừa vạn nhất đi.”

Tiêu Vũ gật gật đầu, lại lại đánh một cái hắt xì, nàng che lại mặt nhăn thành trương khổ qua mặt phát ra ô ô thanh.....

Tưởng Y Chu vẽ mặt nghi hoặc, “Làm sao vậy?”

Tiêu Vũ nhăn thành bát tỵ mi, thanh âm ủy khuất đến giống muốn khóc, “Ô..... Nước mũi chảy ra.....” Nàng chính mình cảm thấy ghê tởm hồng rồi...!

Tưởng Y Chu nghe khó khăn miễn bật cười, “Này có cái gì cùng lắm thì, liền tính là tiên nữ cũng là sẽ ị phân a.”

Nàng như vậy vừa nói Tiêu Vũ càng phạm ghê tởm, “Đình đình đình..... Quá ghê tởm, đừng nói nữa.....”

Tưởng Y Chu cười tránh ra, “Hảo hảo hảo, không nói, người từ từ, ta đi lấy khăn giấy cho người ~”

Tác giả có lời muốn nói: Hôm nay đổi mới tới ~

Làm ơn đại gia không cần bỏ văn được không ~ cấp áng văn này một chút kiên nhẫn, trưởng thành văn là yêu cầu một chút thời gian phát triển QAQ

Lần sau đổi mới: Thứ ba (7 hào)

43.Chapter 43

Ở buổi tối tiến hành kịch lệ doanh âm nhạc hoạt động trước, các lão sư trước làm đồng học hưởng dụng bữa tối, 201 hào phòng bốn vị nữ sinh đổi hảo tư phục sau ngồi chung một tòa thang máy đi xuống đại sảnh, Tưởng Y Chu cùng Tiêu Vũ vừa đi vừa nói chuyện.

“Tiêu Vũ, ăn xong bữa tối sau người nhớ rõ ăn thuốc trị cảm.”
Tưởng Y Chu nói. Nàng ở túi áo cùng túi quần đã bị hảo một hộp
khăn giấy phân lượng, Tiêu Vũ tùy thời yêu cầu tùy thời có.

“Ta cát đảo lạp ~” bởi vì nghệt mũi nguyên nhân, Tiêu Vũ nói
chuyện âm điệu trở nên quái quái.

Từ Từ Bối đứng ở các nàng phía sau, mới ra thang máy liền lập tức
vượt đi nhanh tử hướng rẽ trái đi, tiểu mỹ chạy nhanh ở phía sau gọi
lại nàng, “A bối, nhà ăn phương hướng ở bên kia!” Nàng ngón tay
hướng Tưởng Y Chu cùng Tiêu Vũ đi đến phương hướng.

Từ Từ Bối bĩu môi, “Ta tưởng trước thượng WC không được sao?
Người ái cùng các nàng chính người đi là được lạp.”

Tiểu mỹ thấy thế cũng chỉ hảo đuổi kịp trước, bất đắc dĩ nói: “Ta
cùng người cùng đi đi.”

Cố Bắc Thần xe ở đến dân túc cửa sau, hấn tắt động cơ, đối Thu Tử
Tân cùng Phó Mỹ Tuyên nói: “Trước xuống xe đi, các người có thể
đi vào trước, ta cùng lấy ngôn còn muốn đi dọn một chút nhạc cụ.”

Bốn người xuống xe, Thu Tử Tân cùng Phó Mỹ Tuyên tiên tiến dân
túc trong đại sảnh, trong nhà trang hoàng giản lược lại không mất
cách điệu, chủ đánh hưu nhàn phong, bốn phía bày rất nhiều màu
xanh lục bồn hoa, làm người nhìn liền sẽ cảm thấy thực thư thái.

Cửa kính tự động mở ra, bên trong lãnh không khí trực diện mà đến.
Phó Mỹ Tuyên lấy ra công tác chứng minh cấp quỳ quản lý viên
xác nhận, chứng minh các nàng là đêm nay âm nhạc hoạt động
nhân viên công tác.

Thu Tử Tân nhìn chung quanh một chút chung quanh, hai cái tuổi trẻ
nữ hài từ nàng trước mặt trải qua, cùng nàng đối thượng trước mắt
còn hơi chút lộ ra một chút kinh ngạc biểu tình.

Quản lý viên lãnh Phó Mỹ Tuyên đi thăm tra chờ lát nữa phải dùng
nơi sân, lưu lại Thu Tử Tân một người đái ở trong đại sảnh, nàng

vừa định ngồi đi một bên góc trên sô pha khi liền có một cái khác quản lý viên lại đây dò hỏi nàng.

“Ngượng ngùng, ta muốn biết các người hoạt động thượng còn cần chúng ta bị chút cái gì thiết bị cho người, lần trước liên lạc các người khi ta đã quên hỏi.....” Đối phương vẻ mặt sàu khổ, tựa hồ là ở tự trách chính mình khuyết điểm.

Thu Tử Tân thấy thế lập tức an ủi nàng, “Không có việc gì, này không có quan hệ, ta hiện tại cùng người nói cũng tới kịp, người không cần lo lắng.....”

Thu Tử Tân trước kia ở Bắc viện khi cũng thường xuyên cùng ngoại giao hoạt động giao tiếp, nàng đối những việc này phảng phát ký ức hầy còn mới mẽ, thao đao lên như cũ thành thạo. Nàng một đường đi theo quản lý viên công đạo nói yêu cầu chuẩn bị đồ vật thẳng đến Phó Mỹ Tuyên trở về.

Đợi cho Phó Mỹ Tuyên sau khi trở về, các nàng cùng nhau ngồi ở góc trên sô pha chờ đợi Cố Bắc Thần bọn họ tiến vào, trong lúc Phó Mỹ Tuyên rất cuộc nhẹn không được hỏi nàng như vậy một câu.

“Tiểu Tân, rốt cuộc là vì cái gì a?” Phó Mỹ Tuyên nheo lại thon dài đôi mắt, trên dưới ước lượng nàng.

Thu Tử Tân bị nàng xem đến cả người không thoải mái, “Cái gì vì cái gì?”

Phó Mỹ Tuyên nhướng mày đuôi, hỏi: “Người rốt cuộc vì cái gì sẽ không duyên cớ mà đối một cái nhà người khác tiểu hài tử như vậy hảo a?”

Thu Tử Tân ánh mắt một đốn, sửa mà nhìn phía hấn chỗ, không có trực tiếp trả lời nàng vấn đề.

Phó Mỹ Tuyên bắt được nàng tạm dừng, lập tức cấp nói: “Thu đại tân! Không phải đâu người, người thế nhưng là cái dạng này!?”

Thu Tử Tân trong lòng cả kinh, loại nào?

“Người không phải luyện | đồng | phích đáng khinh a di đi???” Phó Mỹ Tuyên mở to hai mắt, vẻ mặt hoảng sợ mà não bở, “Từ Tiêu Vũ khi còn nhỏ người liền thích thượng nàng, sau đó thiết hạ hết thầy kịch bản, chuẩn bị tới hành sử một cái dưỡng. Thành kế hoạch!!!?”

Thu Tử Tân ở nghe được luyện | đồng | phích ba chữ cái gáy lý trí tuyến liền “Bang” một tiếng cắt đứt, nàng lấy quá bên người ôm gối liền tưởng ném Phó Mỹ Tuyên, nhưng ngại với một bên còn có mặt khác lui tới người, nàng đành phải nhịn xuống khẩu khí này.

“Người đầu óc suốt ngày đều suy nghĩ cái gì a?” Thu Tử Tân ưu nhã mà vô ngữ nói. Nàng giao điệp khởi hai chân, lộ ra một loại “Ghét bỏ” ánh mắt, “Đừng đem chính mình tư tưởng trông lên người khác trên người dùng hảo sao?”

Khẩu khẩu khẩu? Nàng sao có thể là cái loại này người, còn có, dưỡng. Thành lại là cái gì ngoạn ý nhi?

Chung quanh học sinh tới tới lui lui, thấy nhiều năm thượng xinh đẹp tỷ tỷ đều nhịn không được quay đầu lại nhiều nhìn các nàng vài lần.

“Ta cảm thấy các nàng thật xinh đẹp a.” Tiểu mỹ nhịn không được tán thưởng nói.

“Ai?” Từ Tư Bối hỏi.

Tiểu mỹ đáp: “Liền vừa mới chúng ta ở dưới lầu thấy đại tỷ tỷ a, người không cảm thấy các nàng siêu đẹp sao? Đặc biệt là cái kia màu trắng váy tỷ tỷ, hảo có khí chất a, tựa như cái minh tinh giống nhau.”

Tiểu mỹ cùng Từ Tư Bối ngồi ở Tiêu Vũ các nàng cách vách bàn, tiểu mỹ vừa trở về trong miệng liền không ngừng mà khen các nàng vừa mới thượng WC khi gặp được hai vị đại tỷ tỷ.

Tưởng Y Chu chịu không nổi tiểu mỹ vừa ăn cơm vừa truyền cầu vòng thí, nhin không được nói năng, “Tiểu mỹ, người cũng quá khoa trương đi!”

Tiểu mỹ kẹp một khối bí đỏ phản bác nói: “Một chút đều không khoa trương hảo sao! Thuyền thuyền, ta cùng người nói, nếu là người nhìn đến nói người cũng sẽ kinh rớt cằm!”

“Hoàn toàn chính là trong lòng ta lý tưởng xã hội nữ tính a, các người không thấy được thật sự quá nhưng.....”

Nàng nói đến một nửa đã bị Từ Tư Bối kháp đùi, đổi lấy nàng ăn đau “Ngao!” Một tiếng.

Từ Tư Bối liếc nàng liếc mắt một cái, thấp giọng tàn nhẫn nói: “Không chuẩn cùng trừ bỏ ta người ta nói lời nói!”

Tiểu mỹ nước mắt lưng tròng, cắn môi đem xin giúp đỡ ánh mắt đầu hướng Tưởng Y Chu.

Tưởng Y Chu nhún nhún vai, nghe được bên cạnh hát xì thanh lập tức liền cổ không những người khác.

Ăn xong bữa tối sau Từ Tư Bối cùng tiểu mỹ mượn di động, ở thang máy bên trong một góc đánh một hồi điện thoại trở về cấp người nhà báo bình an, tiểu mỹ trạm làm một bên bồi nàng.

Từ Tư Bối thông xong điện thoại sau đem điện thoại trả lại cho tiểu mỹ, các nàng vừa muốn lúc đi trước mặt liền đứng mấy cái âm dương quái khí người.

“Ai, a châu, người có hay không người được nơi này có một cỗ kỳ quái hương vị a?” Là B trong ban mấy nữ sinh, nói chuyện đúng là các nàng trung “Dẫn đầu”.

A châu vội vàng tiếp theo đà thanh đà khí nói: “Đương nhiên là có lạ, này còn không phải là một cỗ đến từ nhà nghèo toan xú vị sao?”

Nói xong, mấy nữ sinh cùng nhau cười vang.

Tên là A Dã dẫn đầu cười ra nước mắt, “Ta nói a bối a, người như thế nào còn ăn mặc cái này xấu người chết quần áo? Cái này ta ở năm trước liền gặp người xuyên qua a!”

A châu che miệng cười, tú ra nàng mang ở trên cổ tay tân mua tây thiết thành danh biểu, “Ta cho rằng người có thể đọc tiến chúng ta này gian trung học là bởi vì đã biến có tiền đâu, không nghĩ tới vẫn là này phó nghèo kiệt hủ lậu dạng. Ha ha ha ha.”

Từ Tư Bối cúi đầu, nàng nắm tay nắm thật chặt, nàng muốn bước đi tiến lên đi trực tiếp liền cấp đối phương huy mấy quyền.

Nhưng nàng không có.

Bởi vì nghèo, vẫn luôn là nàng trên đỉnh đầu một mảnh mây đen, duy độc điểm này, ép tới nàng hoàn toàn vô pháp phản kháng.

“Nima nói cái gì đâu. Nói lại lần nữa tin hay không ta làm ta ca đem các người miệng xé lạn!” Hộ ở Từ Tư Bối trước người người mắng to nói.

Này đem thanh âm làm nàng ngẩn người.

A châu nguyên bản còn ở cười to, “Ai nha má ơi, ta thật sự sợ quá a, người ca con mẹ nó là ai.....”

Nàng lời nói mới nói được một nửa, lại đột nhiên bị A Dã một phen bưng kín miệng, nàng tức giận nói: “Câm miệng.”

“Lão đại nàng.....”

“Ta làm người câm miệng!”

“Người là thật gan lớn vẫn là ngu xuẩn đến cực điểm, người có biết hay không nàng là ai?”

A Dã đè nặng thanh âm nói: “Nàng ca chính là cựu bang hiện long đầu, nhà nàng là □□ bối cảnh hiểu hay không!? Không phải các người vài câu lời thô tục liền so được!”

Mặt khác nữ sinh cùng a châu giống nhau về mặt không thể tin tưởng, a châu vừa muốn nói gì đã bị đẩy đi phía sau.

A Dã nhìn tiểu mỹ lập tức thay đổi cười khanh khách diện mạo, “Mỹ tử, người như thế nào cùng cái kia quý nghèo.....”

“Người lại như vậy kêu nàng một lần?” Đối phương trừng mắt nhìn nàng liếc mắt một cái, A Dã lập tức không dám nói tiếp nữa.

Từ Tư Bối rũ đầu còn đắm chìm ở chính mình mặt trái cảm xúc trung, bưng tỉnh gian tay nàng đã bị người kéo.

Nàng mơ hồ trong tầm mắt ánh nàng ở giáo duy nhất một cái giao cho thật bằng hữu.

“Nghe rõ, nàng là người của ta. Nếu các người ai lại cười nhạo nàng tìm nàng phiền toái, chính là cùng ta hứa mỹ nhớ đối nghịch, cũng chẳng khác nào cùng ta ca đối với sống!”

Đám kia nữ sinh ngốc lảng tại chỗ, toàn bộ hành trình không dám lại phát một tiếng, thẳng đến thang máy đến lâu “Đinh” một tiếng.

“Tránh ra, các người chần đến lộ.”

Đám kia nữ sinh tự động thối lui hai bên.

Tiểu mỹ liền như vậy nắm Từ Tư Bối vào thang máy.

“Lão đại, chúng ta liền như vậy thả chạy tên kia sao.....”

“Nàng hiện tại có hứa mỹ nhớ bảo, nếu người không nghĩ gây chuyện thượng thân nói liền an phận điếm.....”

Đến gần thang máy Từ Tư Bối cùng tiểu mỹ cách vài phút sau vẫn là không có đối thoại.

Tiểu mỹ vọng liếc mắt một cái Từ Tư Bối, vừa định đương hỏi nàng hô to gọi nhỏ hạt dẻ cười, lòng bàn tay bỗng nhiên đã bị người kháp một chút, đau đến nàng thẳng “Tê tê.....” Kêu.

Từ Tư Bối vẫn luôn thấp đầu rớt cuộc nâng lên, nàng liếc mắt một cái tiểu mỹ rồi sau đó muộn thanh mà nói: “Không phải nói không chuẩn cùng trừ bỏ ta người ta nói lời nói sao?”

“Người là đem ta nói đương thí sao?”

Tiểu mỹ nghe vậy cả kinh, lập tức khẩn trương về phía Từ Tư Bối xin tha, “Không phải a bối, người nghe ta giải thích a a!”

Từ Tư Bối quay đầu nhìn thẳng nàng, lẫn nhau lặng im nhìn nhau vài giây sau, nàng mới nhẹ nhàng treo lên khóe miệng, “Cảm ơn người tiểu mỹ.”

“Vì ta làm sở hữu.”

* * *

Dùng xong cơm Tiêu Vũ trở lại phòng ngủ sau ăn thuốc trị cảm, nàng cảm mạo lại trở nên càng nghiêm trọng một chút. Ăn được nàng còn nhân tác dụng phụ phạm nổi lên vậy.

Tiêu Vũ trong tay nắm một đoàn khăn giấy, nàng tiểu xảo chớp mũi đỏ rục, nàng vừa muốn nói chuyện kết quả lại bị một cái “Ách xì!” Đồ trở về.

Tưởng Y Chu lộ ra lo lắng thần sắc, “Tiêu Vũ, người muốn hay không vẫn là về trước gia xem bác sĩ hảo, chúng ta chờ hạ còn có một cái âm nhạc hoạt động muốn đi, người.....”

Tiêu Vũ dựa vào giường trên lưng đối nàng xua xua tay, “Không thực lạ, ta..... Ách xì! Ngủ một chân thì tốt rồi.....”

“Chờ hạ hoạt động ta khả năng liền không thể tham gia..... Ách xì! Người cát đến giúp ta cùng lão tây thông tri một tiếng.....”

Tưởng Y Chu gật gật đầu, “Ta sẽ.....” Nàng nghiêng người ngồi ở đệm giường thượng, lại lại chăm chú nhìn Tiêu Vũ vài giây, rồi sau đó ôn nhu nói: “Người hảo hảo ngủ một giấc đi, ta cũng không đi, lưu lại bồi người.”

Tiêu Vũ lập tức lắc đầu, “Không thể! Người lưu xuống dưới là muốn làm sao..... Ha... Là tưởng sấn ta ngủ chân khi đối ta làm chuyện xấu hư sự sao..... Ách xì!”

Tưởng Y Chu nghe vậy lập tức bẹp miệng, “người cái này tiểu gia hỏa, ta đó là tưởng lưu lại chiếu cố người! Như thế nào ở người trong mắt ta chính là loại này xấu xa cực kỳ người!”

“Ha ha, nói giỡn lạ. Người mau đi, không cần bồi ta, ta muốn gửi cát ngủ một chân, tâm tới sau ta liền sức sống tấy bắn!” Tiêu Vũ cười nói, bên phải gương mặt má lúm đồng tiền như cũ.

Tưởng Y Chu đôi tay ôm cánh tay, nhìn chăm chăm nàng vài giây sau cuối cùng mới thỏa hiệp xuống dưới, “Hảo đi, vậy người đái ở phòng hảo hảo nghỉ ngơi, ta sẽ đi thế người cùng Lưu lão sư nói.”

Âm nhạc hoạt động sắp bắt đầu, Cố Bắc Thần cùng Bắc viện những người khác đã chuẩn bị tốt hiện trường biểu diễn tiết mục, khoảng cách hoạt động bắt đầu còn có không đến mười phút, bọn học sinh hiện tại đều ở xếp hàng nhập tòa.

Thu Tử Tân đứng ở hậu trường, nàng vừa mới bởi vì bị Cố Bắc Thần kéo đi hỗ trợ một chút công tác, trong khoảng thời gian ngắn thế nhưng phân bắt quá thần tới tìm Tiêu Vũ, chờ nàng vội xong sau, âm nhạc hoạt động đã chuẩn bị bắt đầu rồi.

Nàng ở phía sau khắp nơi quan vọng tiến đến học sinh, nhưng chính là vẫn luôn không có trông thấy Tiêu Vũ thân ảnh, cái này làm cho nàng tâm huyền lại huyền.

Phó Mỹ Tuyên đã ở làm lên đài trước chuẩn bị, nàng cũng đem đàn ghi-ta, hỏi Thu Tử Tân, “Không có nhìn đến Tiêu Vũ sao?”

Thu Tử Tân lắc đầu, ánh mắt còn lưu tại học sinh chỗ ngồi trung.

“Toàn bộ học sinh đều đã vào được a, sao có thể không có Tiêu Vũ?”

Thu Tử Tân vẫn là lắc đầu, nàng mày nổi lên nho nhỏ cuộn sóng, “Ta còn là đi ra ngoài hỏi trường học lão sư đi.”

Âm nhạc hoạt động đã bắt đầu, Tưởng Y Chu cùng lão sư báo cáo Tiêu Vũ tình huống sau được đến lão sư cho phép làm nàng nghỉ ngơi.

Hiện nay Tưởng Y Chu đang theo mặt khác đồng học có tự vào bàn, nàng ngồi ở trung gian vị trí thượng, đôi mắt vừa nhấc, dư quang lơ đãng mà ngắm tới rồi một cái quen thuộc thân hình hình dáng nhanh chóng đi qua.

Nàng nhanh chóng quay đầu nhìn lại, thực đáng tiếc chỉ tới kịp bắt giữ đến đối phương bóng dáng.

Ăn mặc màu trắng váy dài, một đầu màu đen tóc đẹp khoác trên vai sau.

Tưởng Y Chu thu hồi ánh mắt, lòng có nghi ngờ.

Người kia..... Như thế nào giống như ở nơi nào gặp qua dường như.

Thu Tử Tân hướng dân túc ký túc xá phương hướng đi đến, trên đường gặp được một người mặc trường học huy hiệu trường chế phục người, liền hỏi đối phương có biết hay không 7 năm A ban Tiêu Vũ ở nơi nào.

Tiêu Vũ ở giáo thanh danh đại, nhưng vị kia lão sư cũng nói toàn bộ học sinh hiện tại đều đi âm nhạc hoạt động, Thu Tử Tân rất có thể là xem lậu mắt.

Thu Tử Tân đành phải lại đi vòng vèo trở về.

Tưởng Y Chu mới vừa ngồi xuống không đến mười phút liền bắt đầu nhớ mong khởi còn ở sinh bệnh Tiêu Vũ, nàng có điểm ngồi không yên, không thể nhịn được nữa dưới tìm một cái thượng WC

lấy có, mượn kỳ danh nghĩa lặng lẽ đi rồi một con đường khác trở về nằm ký túc xá.

Đi vòng vèo hồi hoạt động hiện trường Thu Tử Tân lại từng cái mà tìm coi Tiêu Vũ thân ảnh, thật đáng tiếc chính là, nàng trước sau không có tìm được vị kia nữ hài.

Lưu lão sư dùng xong cơm chiều vừa đến, nàng thấy hiện trường có vị tuổi trẻ nữ sinh tựa đang tìm kiếm cái gì dường như, nhin không được liền tiến lên hỏi nàng lời nói.

“Người hảo, xin hỏi người là đang tìm cái gì đâu? Là thứ gì ném sao?”

Thu Tử Tân quay đầu lại, trong không khí lặng yên không một tiếng động mảnh đất động một sợi thanh hương, “Không phải, ta muốn tìm cá nhân.”

“Tìm người? Ai?”

“7 năm A ban một nữ hài tử, tên là Tiêu Vũ.”

Lưu lão sư nghe chi hiểu rõ, nghĩ thâm này còn không phải là nàng lớp học đạt được trân bảo sao?

“Ta biết nàng hiện tại ở nơi nào, vừa mới nàng bằng hữu lại đây cùng ta nói, Tiêu Vũ nàng.....”

Tưởng Y Chu trộm lén quay về trong ký túc xá, nàng nhẹ nhàng đẩy ra 201 hào phòng môn, trong nhà đèn đóng lại, nàng phóng nhẹ bước chân để tránh đánh thức Tiêu Vũ.

Trong nhà một mảnh sơn ám, Tưởng Y Chu cất bước đi vào Tiêu Vũ giường ngủ bên, nàng duỗi tay nhẹ sờ Tiêu Vũ đầu, lại ngoài ý muốn phát hiện Tiêu Vũ thân mình hiện tại đặc biệt năng.

Nàng đáy lòng có bất hảo dự cảm, lập tức kêu lên Tiêu Vũ, “Tiêu Vũ, tỉnh tỉnh, người có phải hay không phát sốt?”

Nàng lay động Tiêu Vũ bả vai sau nhanh chóng đi thuê phòng đèn, giờ phút này Tiêu Vũ mặt nắng hồng đến lợi hại.

Tưởng Y Chu tức khắc kinh hoàng lên, “Tiêu Vũ! Tiêu Vũ!”

Tiêu Vũ hiện tại chính phát sốt đến đầu hôn não trướng, nàng chỉ cảm thấy đến cùng đau đến hồng mắt, tứ chi cũng nghiêm trọng mệt mỏi, nàng một mở miệng liền cảm giác yết hầu ở xé rách, đặc biệt khó chịu.

Tưởng Y Chu tức khắc tâm như đay rói, nàng khẩn trương mà nói: “Ngươi từ từ! Ta đi bên ngoài tìm.....”

Thu Tử Tân theo Lưu lão sư chỉ thị đi tới A đồng lầu hai, nàng bước chân thông mau, mặt lộ vẻ ưu sắc.

Nàng mới vừa nhấc chân từ thang máy cất bước đi ra ngoài, liền gặp được đến mới từ trong phòng ngủ chạy ra vẻ mặt hoảng vọng Tưởng Y Chu.

Tưởng Y Chu đang nhìn thấy trước mắt người khi dưới chân một sát, hai mắt hơi hơi lộ ra không thể tưởng tượng biểu tình, nhưng trong đầu cũng đồng thời liền nổi lên nàng vừa mới nhìn đến thân ảnh giải thích.

Tưởng Y Chu dẫn theo một viên khẩn trương tâm, tạt chạy đến Thu Tử Tân trước mặt giữ chặt cổ tay của nàng, biểu tình hoảng loạn mà nói: “Ngươi là Thu Tử Tân đúng không?”

Nàng trong mắt trang sắp tràn ra tới không biết làm sao.

“Tiêu Vũ phát sốt, ngươi mau tới!”

44.Chapter 44

“Tiêu Vũ phát sốt, ngươi mau tới!”

Tưởng Y Chu dồn dập mà nói, nàng lôi kéo Thu Tử Tân nhắm thẳng 201 hào phòng đi đến, “Ngươi mau nhìn xem nàng, Tiêu Vũ từ sáng

nay liền bắt đầu đánh hắt xì, buổi chiều còn xối một trận mưa!”

Nàng đẩy ra cửa phòng, bước nhanh chạy đến Tiêu Vũ bên người, “Nàng còn..... Đúng rồi! Nàng giữa trưa còn bị Từ Tư Bối đẩy đến, té bên dòng suối nhỏ, quần áo đều ướt. Thấu! Khẳng định là bởi vì như vậy tăng thêm bệnh tình!”

Thu Tử Tân mi đuôi run rẩy, nàng đi ra phía trước dùng mu bàn tay dán Tiêu Vũ cái trán. Giờ phút này Tiêu Vũ cuốn súc trong ổ chăn, toàn thân đều lãnh đến phát run, nhưng nàng gương mặt lại là dị thường năng hồng.

“Tiêu Vũ?” Thu Tử Tân ngồi ở mép giường gọi tên nàng, xem xét nàng ý thức hay không vẫn là thanh tỉnh.

Tiêu Vũ ngất đi trung cảm giác được có người ở gọi nàng, nhưng nàng phun không ra lời nói tới ứng, chỉ có thể từ lửa đốt yết hầu trung phát ra vài tiếng thật không minh bạch buồn âm.

“Làm sao bây giờ, ta nên làm cái gì bây giờ!?” Đứng ở một bên Tửng Y Chu đều mau vội muốn chết, nàng từ nhỏ đến lớn cũng chưa phạm quá bệnh gì, hiện giờ Tiêu Vũ phát sốt, thật sự làm nàng hoàn toàn rối loạn tâm trí.

“Người đừng hoảng hốt trương.” Thu Tử Tân nghiêng đi mặt nói. Cùng Tửng Y Chu lo âu nóng nảy hoàn toàn bất đồng chính là, Thu Tử Tân hiện tại biểu tình phi thường bình tĩnh vững vàng.

“Tửng Y Chu, người hiện tại đi ra ngoài tìm các người chủ nhiệm lớp Lưu lão sư, cùng nàng nói ta hiện tại muốn mang Tiêu Vũ đi bên ngoài phòng khám.” Thu Tử Tân đứng lên, vừa nói vừa móc ra chính mình di động.

“Còn có, mang một phen nhiệt kế cùng ấm nước đi cổng lớn chờ ta. Trang thủy muốn ấm áp.”

Tửng Y Chu còn vi lảng tại chỗ, Thu Tử Tân bát thông điện thoại sau đứng thân, ánh mắt trầm ngưng mà nhìn lại nàng, “Lưu lão sư ở

âm nhạc hoạt động hiện trường. Mau đi.”

Nàng lời này rơi xuống sau, Tưởng Y Chu mới cất bước chạy đi ra ngoài, mà Thu Tử Tân di động mới vừa chuyển được, đối phương kia đầu có điểm âm ỹ.

Là Cố Bắc Thần thanh âm, “Tử Tân, người như thế nào đánh tới? Có phải hay không gặp gỡ cái gì phiền toái?”

Thu Tử Tân bên người người truyền đến vài tiếng ho khan, nàng lập tức cong lưng đi vượt ve tiều bằng hữu đầu tóc, giống đối đãi một con sinh bệnh tiều sủng vật.

Nàng ánh mắt nhíu chặt, “Bắc Thần, ta hiện tại muốn mượn người xe một chuyến, chúng ta đi.....”

Cố Bắc Thần còn ở âm nhạc hoạt động hậu trường, hắn tiếp khởi Thu Tử Tân trò chuyện khi trong lòng còn ở buồn bực, quả xong điện thoại sau hắn liền mau chân tiến đến bãi đỗ xe, cùng Thu Tử Tân hội hợp.

Thu Tử Tân buông di động sau liền lập tức quay lại thân đỡ Tiêu Vũ, nhưng Tiêu Vũ hiện tại hoàn toàn không có sức lực đi đường, phát ra lạnh run thân mình khiến nàng không ngừng run rẩy.

Thu Tử Tân đơn giản hợp với chần cùng nhau đem Tiêu Vũ ôm ngang đi ra ngoài, Tiêu Vũ lúc ấy đầu hôn não trướng, nàng trong tay nắm một cái phi thường mềm vải dệt, cảm giác chính mình dựa vào một cái rất quen thuộc người trong lòng ngực.

Nàng dùng hơi lực nâng lên đôi mắt, trước mắt người bị trần nhà ánh đèn chiếu rọi, nàng thấy không rõ lắm đối phương mặt, chỉ có thể mơ hồ nhìn đến đối phương rõ ràng hàm dưới tuyến, còn có trên cổ kia viên thiển màu trà tiều chí.

Còn có, còn có cái loại này da thịt tự nhiên phát ra, thanh thanh đậm đậm thơm ngọt vị.....

Tiêu Vũ bên người chỉ có một nhân thân thượng sẽ có loại này độc đáo hơi thở.....

Tiêu Vũ có điểm góc, nàng cảm thấy chính mình là thật sự phát sốt phát đến cùng não hư rồi.

Nàng thế nhưng xuất hiện Thu Tử Tân ảo giác.....

Đối phương đem nàng ôm thật sự vững chắc, khuỷu tay hữu lực lại không mất ôn nhu mà cổ nàng, để ngừa chính mình ngã xuống.

Nàng bị bao vây ở mềm mại trong chấn.

Bị nữ nhân kia ôm ở ấm áp trong ngực.

Tiêu Vũ mê mang tầm nhìn thấy cái kia tiêm bạch trên cổ, treo một cái nhẹ lóe thủy tinh vòng cổ. Nàng mệt mỏi đôi mắt chớp chớp, chớp mũi thở ra nhiệt tức tất cả đều nhào lên nữ nhân da thịt.

Nàng cảm giác được ôm nàng nhân thân tử mạc danh run lên một chút.

Tùy theo nàng không rõ ràng cổ họng rất nhỏ nuốt.

Tiêu Vũ nghe được quen thuộc “Đinh” tiếng đóng cửa, các nàng hình như là ở thang máy.

“Thu.....” Nàng trong miệng nhược thanh lẩm bẩm.

Bởi vì lẫn nhau dán thật sự gần, Thu Tử Tân vẫn là nghe tới rồi nữ hài kia hình như là ở kêu tên nàng, liền hơi chút nghiêng đầu thấp hèn tới, “Ân?”

Tiếng nói nặng nề ôn nhuận, giống rắn chắc bông giống nhau, giữ ấm nàng tâm.

Tiêu Vũ tầm nhìn nhiều thêm nữ nhân hạ nửa khuôn mặt, còn có kia no đủ vừa phải, góc cạnh rõ ràng đạm hồng môi giương, nhỏ ra nói là như vậy an ủi nhân tâm.

“Ngoan, đây là thật sự.” Nàng môi nhẹ động, “Ta là Thu Tử Tân.”

Tiêu Vũ tâm rơi xuống thật chỗ, nàng mí mắt trầm lại trầm, lạnh lẽo đã thối lui không ít, nàng theo buồn ngủ liền an tâm mà ở Thu Tử Tân trong lòng ngực đã ngủ.

—

“Nàng là..... Tiêu Vũ?” Dương Cố Bắc Thần nhìn đến Thu Tử Tân ôm một cái nữ hài bước chân vội vàng mà đi vào hấn trước mặt khi, hấn một bên kinh ngạc, “Sao lại thế này? Nàng làm sao vậy?” Một bên hướng Thu Tử Tân đưa ra chính mình trong tay chìa khóa xe.

“Nàng phát sốt, ta hiện tại muốn mang nàng đi ra ngoài bên ngoài xem bệnh.” Thu Tử Tân lấy quá chìa khóa xe, một tay lái xe khóa kéo cửa xe động tác liền mạch lưu loát, nàng đem Tiêu Vũ đặt ở sau xe trên chỗ ngồi nằm.

Tiêu Vũ phát ra vài tiếng “Ngô.....” Biểu đạt nàng không thoải mái, Thu Tử Tân trong mắt tức khắc nhiều trang vài phần đau lòng, nàng duỗi tay thế nàng giấu hảo góc chần, “Tiêu Vũ, ngoan, sẽ không có việc gì.”

Thu Tử Tân rời khỏi ngoài xe hướng ghế điều khiển phương hướng đi đến, phía sau Cố Bắc Thần gọi lại nàng, “Tử Tân, ta cùng người cùng đi đi!”

“Không cần, Bắc viện so với ta càng cần nữa người, nếu người đi rồi hoạt động ai tới lo liệu?” Thu Tử Tân kéo ra cửa xe, tiêm thân nhẹ nhàng mà ngồi vào trong xe, “Đúng rồi Bắc Thần, chuyện này còn muốn phiền toái người giúp ta chuyển cáo cho Mỹ Tuyên một chút.”

Xe khởi động, rồi sau đó quăng một đuôi xe khí cấp đứng ở tại chỗ Cố Bắc Thần, ban đêm đèn đường chiếu vào hấn trên mặt, hấn mí môi, bóng dáng có vẻ tương đương phiền muộn.

Thu Tử Tân đem xe khai đi dân túc tiền viện, Tường Y Chu đang đứng ở đại sảnh cửa kính khẩu ngoại, nàng bên cạnh còn đi theo một nữ nhân khác.

Thu Tử Tân giáng xuống cửa sổ xe, Lưu lão sư cách xe pha lê hoảng vừa nói: “Thu tiểu thư, giáo người ngoài là cấm tự mình mang học sinh đi ra ngoài!”

Ghé sau Tiêu Vũ truyền đến vài tiếng nôn khan thanh, khó chịu cảm lệnh nàng bắt lực mà bức ra vài giọt nước mắt, nàng che miệng, nhin xuống chính mình tưởng phun dục vọng.

Thu Tử Tân đáp ở tay lái thượng tay cầm khăn lên, “Ta là nàng người nhà.”

“Tiêu Vũ hiện tại phát sốt, xin hỏi các người trường học hiện tại có thể lập tức cung cấp chữa bệnh đoàn đội sao? Có chuyên nghiệp y thuật nhân viên sao?”

“Nếu bởi vì các người trường học cái gọi là nội quy chậm trễ nàng xem bệnh tốt nhất khi đoạn, xin hỏi các người phụ trách sao? Các người phụ trách đến khởi sao?”

Thu Tử Tân ngữ khí lạnh lùng xuống dưới, Lưu lão sư bị nàng hỏi đến á khẩu không trả lời được, đáp không thượng lời nói đành phải cũng đi theo ngồi trên xe ghé sau, “Kia Thu tiểu thư xin cho phép ta cùng nhau tiến đến, nếu giáo phương trách tội xuống dưới nói ta mới có thể làm lần này ra ngoài chứng nhân.”

Lưu lão sư trong tay cầm bình giữ ấm cùng nhiệt kế, Thu Tử Tân nghiêng mắt vọng liếc mắt một cái nàng, ngấn gọn mà lên tiếng xem như đáp ứng rồi.

Nhưng lúc này ngoài xe Tường Y Chu lại cấp lên, “Từ từ! Ta cũng phải đi!”

Nàng duỗi tay liền phải lay ghé phụ cửa xe, không ngờ xe khóa “Tháp” một tiếng trực tiếp khóa lại, cửa sổ xe nhanh chóng hàng đến

một nửa, bên trong Thu Tử Tân trấn vừa nói:

“Tưởng Y Chu, người hiện tại phải làm chính là lưu lại cùng những người khác công đạo sự tình lý do.” Nàng hoãn hoãn ngữ khí, lại phục, “Không cần lo lắng, những việc này giao cho đại nhân tới xử lý, Tiêu Vũ không có việc gì, ta sẽ chiếu cố nàng.”

Cửa sổ xe nhắm lại, xe trầm ổn phong trì mà khai đi, Tưởng Y Chu đứng ở tại chỗ nhìn dân túc cổng lớn, xe đã là từ nàng trong tầm mắt biến mất.

Tưởng Y Chu nắm tay nắm thật chặt, trong lòng có loại thực chán ghét cảm giác dần dần tràn ngập mở ra, làm nàng cảm thấy thực hụt hẫng.

Nàng lúc này mới chân chính ý thức được, chính mình cùng Thu Tử Tân khác biệt.

—

Khích lệ doanh tổ chức địa điểm ở vùng ngoại thành ngoại, phụ cận cũng không có một gian giống dạng chữa bệnh khu vực, Thu Tử Tân cần thiết chạy đến trong thành thị tìm nhi đồng chuyên khoa phòng khám mới được.

Lưu lão sư ở phía sau tòa phụ trách cấp Tiêu Vũ lượng nhiệt độ cơ thể cùng uy nước ấm, “Đốt tới 38.9.....”

Ngồi ở trước tòa Thu Tử Tân không nói một câu, cách vài giây sau nàng mới nói: “Ngài mỗi cách mười lăm phút vì nàng lượng một lần nhiệt độ cơ thể liền hảo, nước ấm mười phút uy một lần.”

Thu Tử Tân ánh mắt thu thu, dưới chân chân ga càng dẫm càng thấp.

Xe thẳng khai một giờ sau rốt cuộc đến vùng ngoại thành nội. Hiện tại tuy rằng không phải đi làm cao phong thời gian, nhưng buổi tối xe

Lưu lượng vẫn là không ít, Thu Tử Tân một nữ nhân mở ra 100 mại tốc độ phong trì mà đi.

Lưu lão sư nửa sợ liếc liếc mắt một cái Thu Tử Tân, nghĩ thầm nữ nhân này bình thường lái xe cũng nhanh như vậy như vậy đáng sợ sao?

Nàng cảm nước ấm ly vừa định lại uy Tiêu Vũ uống một lần thủy, không ngờ khoe mắt dư quang liền ngó thấy gần ngay trước mắt đèn xanh đèn đỏ đang điên cuồng mà lập loè đèn vàng 3 giây đếm ngược!

Lưu lão sư cả kinh, hồn phách dọa phi một nửa, “Thu tiểu thư, đèn đỏ!!!”

“Ân, ta biết.” Trước tòa người bình tĩnh mà trả lời.

Nhưng Thu Tử Tân cũng không có muốn thả chậm tốc độ ở giao thông đèn tiền tuyến hạ phanh lại dừng lại, ngược lại là thêm tấn chân ga, nhất giẫm rớt cuộc, xông thẳng đèn đỏ, một đường đua xe tuyệt trần mà đi.

Lưu lão sư hồn phách đã toàn bộ dọa bay đi, chờ nàng phục hồi tinh thần lại, hơn phân nửa nước ấm đã toàn bộ ngã xuống nàng quần thượng.

Lưu lão sư: “.....”

Nội tâm OS: 【 thiên gia a! Ta rớt cuộc là thượng một chiếc cái gì tặc xe! Cái này tiểu thư có biết hay không nàng ở trái pháp luật điều khiển a! Bị bắt được là muốn phạt tiền a!!! 】

Liên tục chạy mấy km sau, các nàng rớt cuộc gặp một gian nhi đồng chuyên khoa phòng khám, Thu Tử Tân đình hảo xe vị sau liền lập tức xuống xe đi vào.

Nàng đẩy ra phòng khám cửa kính, nhìn nhạ tiêu độc vị kẹp lãnh không khí ập vào trước mặt, một bên trường nệm ghế thượng cũng

có vài cái hài tử ở xếp hàng chờ đợi xem bệnh.

Thu Tử Tân hôm nay xuyên cái này màu trắng váy là nửa kiện thức, váy dài tử cùng áo trên cất thuộc về tách ra thức. Nàng cất bước đi ra phía trước, làn váy ở không trung càn quét ra độ cung.

Đứng ở trước đài chính là một người đại thẩm, Thu Tử Tân vội vã mà đi báo danh, ngữ thái tận lực vững vàng, “Ngượng ngùng, nhà ta tiểu hài tử bệnh thật sự nghiêm trọng, vừa mới lượng nhiệt độ cơ thể thời điểm đã tiếp cận 39 độ, có thể hay không làm ơn ngài làm nàng trước xem?”

Đại thẩm phiền chán mà xua tay, “Không được, các người không có thân phận chứng đăng ký ta đều đã cho phép các người xem bệnh, chúng ta phòng khám là muốn xếp hàng.”

“Tiền thuốc men ta có thể nhiều pho gấp hai, năm lần cũng có thể.” Thu Tử Tân hỏi tưởng khởi nàng vừa mới ôm Tiêu Vũ xuống lầu khi, đối phương tiểu xảo tay chặt chẽ nhéo nàng cổ áo, biểu tình thập phần khó chịu.

Thu Tử Tân tâm tê rần, gục đầu xuống, đành phải ăn nói khép nép.

“Cầu ngài. Chúng ta một đường từ vùng ngoại thành ngoại đuổi một giờ, thật vất vả mới tìm được này một nhà phòng khám.”

Nàng cúi đầu nói, rũ xuống sợi tóc che dấu nàng nửa bên mặt, tràn ra một chút chua xót khổ sở.

Ở bên a di nghe thấy Thu Tử Tân cùng trước đài đại thẩm đối thoại, nghĩ làm Thu Tử Tân là cái tuổi trẻ tay mới mụ mụ, mà nàng tuổi nhỏ hài tử không cần thận phát sốt, làm nàng thập phần nôn nóng buồn rầu.

Nhìn đến như vậy tình cảnh a di khó tránh khỏi có chút không đành lòng, liền đi lên tới nói muốn cho ra bản thân vị trí cấp Thu Tử Tân.

“Tiểu thư, tiếp theo cái chính là con ta nhãi con, bắt quá hấn chính là cái hùng hài tử nghịch ngợm, tự làm chịu mà lấy đá ném tổ ong, kết quả thế nào, đã bị ong mật đập một mông bái!” Nàng còn có điếm cười nhạo nhi tử ý tứ, tức giận đến nàng ghé vào một bên đệm thượng nhi tử mặt hắc hắc.

“Tiểu thư, ta xem người sốt ruột bộ dáng, không bằng người cùng ta đổi một chút vị trí trình tự đi.”

Thu Tử Tân nghe chi quay đầu nhìn phía vị kia a di, nàng nỗ lực dặt vẻ tươi cười, nhưng hốc mắt lại là hơi ướt, “Cảm ơn ngài.”

Lưu lão sư lại lại uy Tiêu Vũ uống một lần nước ấm sau, Thu Tử Tân ở bên ngoài mở ra cửa xe, nàng thật cẩn thận mà đem Tiêu Vũ ôm xuống xe đi vào phòng khám. Lưu lão sư ở phía sau cũng theo đi vào.

Thu Tử Tân đem Tiêu Vũ ôm ở trên người mình, nàng ngồi ở phòng khám cung cấp đệm. Chờ đợi trong lúc Tiêu Vũ lại khởi xướng lãnh tới, cả người run đến lợi hại, liền khớp hàm cũng nhịn không được run lên, Lưu lão sư cho nàng khoác chăn cũng không có gì đại tác phẩm hiệu.

Thu Tử Tân thật sự nhìn không được, nàng nắm lên Tiêu Vũ tay, nàng lòng bàn tay trang đối phương trắng nõn lạnh lẽo tay nhỏ.

“Đem tay vói vào ta bên trong.” Thu Tử Tân nắm đối phương tay, bỏ vào chính mình thượng. Y, nghĩ thầm chính mình nhiệt độ cơ thể nhiều ít có thể cho nàng một chút nhiệt độ.

Tiêu Vũ hiện tại ý thức đã thanh tỉnh không ít, Thu Tử Tân ôm nàng, mà nàng đôi tay đặt ở Thu Tử Tân thon thon một tay có thể ôm hết vòng eo thượng, nàng thẹn thùng mặt đỏ nhân vốn là năng hồng bệnh trạng quan hệ mà trở nên không dễ phát hiện.

Thu Tử Tân eo..... Hảo tế hảo mềm.....

Tiêu Vũ hướng nàng cổ chôn chôn, Thu Tử Tân còn tưởng rằng là nàng không thoải mái, thấp giọng ở nàng bên tai nhẹ hổng vài câu, “Ngoan..... Lại nhẫn nại một chút thì tốt rồi.....”

“32 hào.” Hộ sĩ từ khám trong phòng đẩy cửa ra ló đầu ra, gọi tiếp theo cái đái khám người bệnh.

Thu Tử Tân nghe được số thứ tự sau lập tức đứng lên, ôm Tiêu Vũ sai bước mà thẳng đi vào trong phòng, rơi xuống Lưu lão sư một người hoảng loạn mà đem ngã xuống đất chặn thu thập gấp hảo.

Nhưng treo ở trên người nàng bình thủy rồi lại giữa đường vô ý chẩy xuống, nàng hai tay không kịp nhìn chung, mới vừa nhặt lên cái này cái kia lại ngã rớt. Cảnh này khiến trường hợp có điểm chật vật bất kham.

Lưu lão sư nội tâm OS điên cuồng kêu oán: Ta một giới danh giáo lão sư bị các người làm đến giống cái Indonesia hầu gái giống nhau là chuyện như thế nào!???

Hộ sĩ tỷ tỷ trước thê Tiêu Vũ lượng thân cao thể trọng, đái nàng lượng hảo sau bác sĩ mới cầm loại nhỏ đèn pin, “Tới, mở miệng, a một chút.”

Tiêu Vũ đi theo ngoan ngoãn toàn làm theo, bác sĩ lượng xong nhiệt độ cơ thể tiếp theo lại kiểm tra nàng khoang miệng, “Nhiệt độ cơ thể 38.5, yết hầu có rất nhỏ nhiễm trùng.”

“Ân..... Có lẽ đánh một châm hạ sốt châm thì tốt rồi.”

Tiêu Vũ nghe được muốn “Đánh một châm” khi, biểu tình giống như là một con cảnh giác tiểu động vật nhanh chóng đứng lên hai chỉ lỗ tai.

Thu Tử Tân xoa xoa nàng mềm phát, ôn thanh hỏi bác sĩ, “Nhất định phải chích sao?”

Bác sĩ: “Chích sau đêm nay là có thể hạ sốt, kháng phục đến tương đối mau.”

Thu Tử Tân lo lắng Tiêu Vũ sợ đau, bởi vì nàng nhận thức tiểu hài tử không có một cái là không sợ hãi chích.

Nàng ôn nhu muốn hỏi Tiêu Vũ ý nghĩ của chính mình, “Tiêu Vũ, người có thể tiếp thu chích sao?”

Tiêu Vũ cắn môi, cảnh giác đứng thẳng lỗ tai nhỏ lại gục xuống đi xuống, “Ân.....” Nàng thấp giọng điểm điểm đầu nhỏ.

Vì có thể nhanh lên hảo lên, đánh một châm liền đánh một châm đi!!!

Nàng nội tâm hồng mắt thâm nghĩ, phảng phất một bộ anh dũng hy sinh bộ dáng.

Bác sĩ được đến đồng ý sau nhanh chóng thể Tiêu Vũ đánh một châm hạ sốt châm, Tiêu Vũ nhắm chặt con mắt, chờ đến lỗ kim đâm vào nàng trắng nõn làn da khi, nàng cảm giác được, kỳ thật giống như cũng không có như vậy đau?

Trái lại ở một bên xem đến nhìn thấy ghê người Thu Tử Tân, trên trán mạc danh liền thấm ra một tầng mồ hôi mỏng.

“Gặp mưa phát sốt, đánh châm sau chĩnh thể tới nói liền không có việc gì, ăn được nghỉ ngơi mấy ngày liền sẽ hoàn toàn kháng phục.” Bác sĩ cúi đầu biên viết bệnh lịch biểu biên công đạo nói.

“Sắp tới muốn tránh cho ăn chiên rán cùng lạnh lẽo đồ ăn, tam cơm tốt nhất thanh đạm điểm, cũng không cần đi bên ngoài vận động, đãi ở nhà hảo hảo dưỡng bệnh mấy ngày.”

“Hảo.” Thu Tử Tân gật đầu, nàng đem bác sĩ công đạo những việc cần chú ý tất cả đều ghi tạc trong lòng.

Bác sĩ nghe xong Tiêu Vũ phỉ bộ sau thu hồi ống nghe bệnh, “Hảo, các người có thể trước đi ra ngoài chờ đợi, được xứng hảo sau sẽ kêu các người tên.”

“Cảm ơn bác sĩ.” Thu Tử Tân nói, Tiêu Vũ cũng đi theo mềm mại hô một câu.

Bác sĩ là vị trung niên đại thúc, mang màu trắng khẩu trang lộ ra hai song tể mắt, cười rộ lên liền sẽ mị thành một cái phùng. Hắn nghe được Tiêu Vũ thanh âm sau mặt mày hớn hở, nhin không được hỏi nhiều nàng, “Tiểu muội muội, người năm nay vài tuổi a?”

“11 tuổi, mới vừa tiểu thặng sơ, nàng nhảy lớp.” Thu Tử Tân đoạt đáp, nàng đứng lên sau liền đem Tiêu Vũ ôm lên. Nữ hài lại lần nữa dựa sát vào nhau tiến nàng trong ngực.

“Úc, thì ra là thế, kia nàng thật thông minh a!” Bác sĩ cười nói, ai thấy đáng yêu nữ oa không nghĩ tiến lên ôm một cái.

“Ân.” Thu Tử Tân ngẩn gọn theo tiếng, ôm Tiêu Vũ sau khi rời khỏi đây liền trực tiếp đóng cửa lại.

Bác sĩ: “.....” Ta còn có vấn đề không hỏi xong đâu.....

Thấy Thu Tử Tân cùng Tiêu Vũ ra tới Lưu lão sư lập tức từ đệm thượng bản lên, lại đây hỏi nàng Tiêu Vũ tình huống, “Bác sĩ nói như thế nào?”

“Đánh hạ sốt chầm, bác sĩ nói đêm nay liền sẽ hạ sốt.” Thu Tử Tân sau khi nói xong cũng cảm giác chính mình thở dài nhẹ nhõm một hơi.

“Người trước giúp ta đem Tiêu Vũ mang đi trên xe, ta muốn phó một chút dược tiền.” Thu Tử Tân nói, nàng tưởng đem Tiêu Vũ chuyển giao cấp Lưu lão sư.

Lưu lão sư một tay đặt chặn đều đã duỗi tay chuẩn bị đi tiếp Tiêu Vũ, nào biết Tiêu Vũ không muốn rải khai tay, ngược lại còn đem mặt chuyển hướng bên trong, chôn đi vào.

Lưu lão sư: “.....”

Tiêu Vũ không biết vùi vào Thu Tử Tân địa phương nào, nhưng nàng cảm giác thực mềm, giống trốn vào kẹo bông gòn giống nhau. Nàng cảm thấy thực thoải mái ngược lại lại chôn đến càng sâu đi vào một chút. Ôm nàng người rõ ràng cương một chút, nhưng vẫn là không nói thêm gì.

Thu Tử Tân: “.....”

Nàng đành phải đối Lưu lão sư nói: “Không quan hệ, ngài đi trước trong xe chờ đi, chúng ta lãnh xong được chờ lát nữa lại trở về.”

Thu Tử Tân thanh nhuận tiếng nói ở nàng bên tai bồi hồi.

Không biết vì cái gì, hiện tại Tiêu Vũ ngược lại cảm giác được có một tí xíu vui vẻ, nàng hướng trong đầu cọ cọ, lại mặc danh cọ tới rồi một cái hơi chút có độ dày chất liệu cảm.

Nàng tò mò đó là cái gì, tay nhẹ nhàng đáp ở mặt trên, Thu Tử Tân liền lập tức cầm nàng kia không an phận “Móng heo”.

“Năm hảo..... Đừng sờ loạn.....”

Tiêu Vũ khẽ nâng đầu, nàng mơ hồ nhìn đến Thu Tử Tân lỗ tai đã hồng thắm.

Cái này làm cho nàng càng khó hiểu.....

Thu Tử Tân đứng ở dưới đài bên, luận vừa rồi hành động nếu không phải bởi vì Tiêu Vũ là nữ sinh hơn nữa vẫn là tiểu hài tử, đổi lại là mặt khác nam đã sớm trực tiếp bị nàng nhu đạo cứu đoạn cấp đá chặt đứt.

* * *

Đương Thu Tử Tân đem Tiêu Vũ an toàn đưa về gia đứng ở cổng lớn; thấy nhà mình tiểu thư treo ở Thu Tử Tân trên người Thái tử cả người đều dọa choáng váng, thần sắc hoảng loạn mà một bên xuyên dép lê bên kia vẫn là ở nhà giày mà chạy ra tới.

“Ta thiên! Ta bảo bồi tiểu thư làm sao vậy!!!???”

Thu Tử Tân hoàn chỉnh mà nói cho nàng sự tình ngọn nguồn sau, Thái tử đã một phen nước mũi hai thanh nước mắt khóc, “Ta tiểu thư thể nhưng ở bên ngoài ăn như vậy nhiều đau khổ..... Là ta chiếu cố không chu toàn!!!”

“Hừ, ngài nói nhỏ thôi, hiện tại đã là rạng sáng 1 giờ nửa. Ngài vẫn là mang Tiêu Vũ trở về phòng hảo hảo nghỉ ngơi ngủ một giấc đi.” Thu Tử Tân nhu thanh tế ngữ mà nói, nàng hướng nữ hài trên mặt vọng liếc mắt một cái.

Giờ phút này Tiêu Vũ đã phi thường vây thả mệt mỏi, nàng mí mắt không ngừng ở đánh nhau.

Thái tử nghe sau gật đầu, tay chân nhẹ nhàng mà đem Tiêu Vũ bế lên lầu. Thu Tử Tân đem dược túi đưa cho mặt khác người hầu, còn một chữ không lậu đem bác sĩ công đạo nàng lời nói tất cả đều chuyển cáo cho bọn họ.

“Cái này dược phân lượng là một ngày ăn ba lần, một lần ăn một viên. Âm thực phương diện tận lực chuẩn bị đến thanh đạm có dinh dưỡng.....”

Lưu lão sư ngồi ở trong xe, thấy Tiêu Vũ trụ giờ địa phương nghĩ thâm thật lớn một gian tòa nhà a, chẳng lẽ bình thường vẫn luôn là Tiêu Vũ cùng nhà nàng người hầu cùng nhau trụ mà thôi sao.

Tay nàng hướng bên cạnh ngăn, vừa lúc đụng phải bên kia xe vị thượng túi.

“Đây là cái gì.....?”

Thu Tử Tân cách sau đó không lâu lại lần nữa đi vòng vào hồi trên xe, nàng đối Lưu lão sư nói: “Ngài lại chờ một lát một chút, ta lấy cái đồ vật.”

Thái tử xuống lầu tái kiến Thu Tử Tân khi hướng nàng nói tạ, “Tiểu thư vừa mới đã dàn xếp hảo, đang ngủ.”

“Cảm ơn người kịp thời mang nàng đi xem bệnh, bằng không tiểu thư có bất luận cái gì tổn thất chúng ta hạ nhân đều là không đảm đương nổi.”

Tiêu Vũ nằm ở trên giường ngủ đến mơ mơ màng màng, tối tăm trung, nàng thấy cửa phòng bị người nhẹ nhàng đẩy ra, trong nhà chạy tiến một chút quang, đi vào tới người dáng người mảnh khảnh lại cao gầy.

Nàng híp mắt giống như nhìn đến nữ nhân kia đi tới nàng mép giường.

“Thu tử tử.....?” Tiêu Vũ nhỏ giọng lầm bầm, nghĩ thầm Thu Tử Tân không phải đã đi rồi sao, như thế nào lại xuất hiện?

Đối phương tích ái mà sờ sờ nàng đầu, ngữ khí vừa nhẹ nhàng vừa dịu dàng, “Ân..... Hảo hảo ngủ đi.”

Đối phương âu yếm sẽ làm Tiêu Vũ mạc danh cảm thấy thực an tâm, nàng hơi gọi lên khóe môi, hóa khai một mặt ngọt ý cười, hai má má lúm đồng tiền hãm sâu đi vào.

Theo ử rữ đột kích, Tiêu Vũ dần dần nhắm mắt lại liền phải tiến vào ôn nhu mộng đẹp, nàng bên tai biên truyền có nữ nhân thấp thấp hờn dỗi.

“Tiểu gia hỏa, người vừa mới thật sự làm ta lo lắng gần chết.”

Trung gian lặng im vài giây sau, trong nhà phiếm tĩnh nghi thanh hương vị.

Rồi sau đó là một cái thực nhẹ thực mềm xúc cảm, bí mật mang theo nữ nhân trên người mùi thơm ngào ngạt hương thơm hơi thở.

Mềm ấm mà dừng ở cái trán của nàng thượng.

—

Đợi cho Tiêu Vũ buổi sáng hôm sau tỉnh lại khi, Thu Tử Tân đã sớm đã rời đi, vì thế đương Tiêu Vũ nghe thấy Thái tử trả lời khi còn nhỏ tiểu mà mát mát một chút.

Nàng xuống giường khi vừa lúc ngó thấy đặt ở đầu giường biên giác một cái chổng bụi túi, nàng nghiêng đầu tò mò đó là cái gì, duỗi tay đem túi cầm lại đây.

Mở ra, bên trong trang một cái màu tím nhạt cặp sách, đai an toàn thượng ấn có nàng thích nhất phá nhĩ thổ bản vẽ. Cặp sách khóa kéo thượng còn buộc lại một trương tiểu tấm card.

Tiêu Vũ mở ra tiểu tấm card, mặt trên viết mấy hành đoạn chính thanh tú chữ viết:

Sinh nhật vui sướng, tiểu phiê đản.

Không chuẩn lại sinh bệnh!

Vẫn tự bên cạnh còn nhiều tặng kèm một cái Thu Tử Tân họa tiểu trư tay.

Tác giả có lời muốn nói: Lần sau đổi mới: Thứ năm (9 hào)

45.Chapter 45

“Người cái xú đại tân! Người có biết hay không người tối hôm qua đem Bắc Thần xe khai đi rồi, làm đến chúng ta ba người liền về nhà xe cũng không có! Bức cho chúng ta ba cái 170 trở lên người muốn đồng thời tể ở xe vận tải!”

“Nếu không phải bởi vì là Tiêu Vũ phát sốt, người cái này không lượng tâm gia hỏa sớm bị ta băm thành khoai bụn!”

Phó Mỹ Tuyên đôi tay chổng nạnh man thanh nói, tưởng tượng đến nàng ngày hôm qua hảo tâm đem Thu Tử Tân cùng nhau mang đi

ngoại giao hoạt động, kết quả nửa đường bị người nào đó vút bỏ còn không có xe về nhà liền tới khi!

“Uy, thu đại tân! Patrick Star! Ta đang nói với người đâu! Người ở với ai gửi tin tức phát đến như vậy chuyên chú?” Phó Mỹ Tuyên hô một đường đi theo chính mình bên cạnh Thu Tử Tân, liền thấy nàng chỉ lo trong tay di động một chút phản ứng cũng không có.

Phó Mỹ Tuyên trợn trắng mắt, dứt khoát một phen đoạt đi Thu Tử Tân di động, nửa híp mắt gần gũi mà xem nàng màn hình di động bày biện ra tới nói chuyện phiếm giao diện.

“Ai.....” Thu Tử Tân hỏi một câu, tao đối phương bay tới hạch thiện mỉm cười sau ý thức được chính mình ở Phó Mỹ Tuyên vừa rồi vẫn luôn nói chuyện khi xác thật không chuyên tâm, chỉ phải từ bỏ.

“Thái tử..... Này ai?” Phó Mỹ Tuyên hoạt động màn hình, bên phải mi giác khơi mào, nghi hoặc.

Thu Tử Tân lo lắng các nàng cứ như vậy ngừng ở thương trường đường phố trung ương sẽ chắn đến người khác lộ, duỗi tay đem Phó Mỹ Tuyên kéo đi một bên.

“Là Tiêu Vũ gia người hầu, phụ trách chiếu cố nàng a di.” Thu Tử Tân đáp.

Nàng này một đáp, nhưng thật ra đổi lấy Phó Mỹ Tuyên một cái vi diệu biểu tình, “Úc, người liền Tiêu Vũ gia a di WeChat đều có.”

Phó Mỹ Tuyên gợi lên cười xấu xa, trong mắt lộ ra một chút giảo hoạt quang mang, “Rất lợi hại a Patrick Star, liền trong nhà nàng người quan hệ đều đã thông, còn nói người không phải thích.....”

Nàng lời nói còn chưa nói xong, đã bị Thu Tử Tân che miệng lại, Thu Tử Tân thần sắc hiển nhiên là thật sự không thích cái này đề tài, “Không cần khai loại này vui đùa.”

“Đây là trái với đạo đức lý niệm.” Thu Tử Tân chau mày, chính thanh nói.

Phó Mỹ Tuyên thấy nàng bộ dáng nghiêm túc lên, cũng chỉ hỏ im tiếng, “Ác.....”

Phó Mỹ Tuyên đương nhiên là nói giỡn, nàng biết Thu Tử Tân người này nếu là có cái bạn trai đều là muốn liền phóng ba ngày pháo hoa chúc mừng sự, huống chi làm Thu Tử Tân cùng một cái cùng □□ hướng, hơn nữa vẫn là một cái kém mười mấy tuổi tiểu nữ hài.....

Mười tám đời đều không thể phát sinh sự.

Thu Tử Tân đem điện thoại cầm trở về, tiếp tục hồi Thái tử tin tức, Phó Mỹ Tuyên trạm một bên đánh giá nàng.

Nói thật ra, Thu Tử Tân diện mạo có thể nói là phi thường phù hợp cơ lão khẩu vị.

Nàng ngày đó đi Thu Tử Tân Instagram phiên một chút, quả nhiên, tân thiệp bình luận phía dưới thuần một sắc tất cả đều là kêu lão công, một cái kêu đến so một cái điên cuồng, không e dè.

Phó Mỹ Tuyên trong lòng thở dài, này nàng miêu là cơ vòng thiên đồ ăn a.

Thu Tử Tân cùng Phó Mỹ Tuyên hôm nay cùng nhau ước hẹn hảo ra tới đạo thương trường, rốt cuộc Thu Tử Tân trở về số trời không nhiều lắm, hai người gặp nhau thời gian tự nhiên cũng khó được.

Các nàng đi hướng lầu hai mua sắm một ít đồ dùng sinh hoạt, Phó Mỹ Tuyên đẩy xe đẩy tay, nàng từ kệ để hàng lấy ra một lọ nước chanh, xem xét đồ uống bảo tồn kỳ hạn.

Thu Tử Tân thì tại bên kia thanh khiết chuyên mục chọn lựa đồ dùng tẩy rửa, nàng lật xem kem đánh răng hộp, phát hiện có một cái thẻ bài kem đánh răng thế nhưng còn có tặng kèm cái ly, đồ án là một con nhưng ni thờ.

Thu Tử Tân nghiêng vai trong bao di động truyền đến vài tiếng chấn âm, nàng hoạt khai màn hình, là Thái tử phát tới tin tức:

【 tiểu thư thiêu đã hoàn toàn lui, Thu tiểu thư không cần lo lắng. 】

Thu Tử Tân vừa rồi cùng Thái tử gửi tin tức đề tài đơn giản là không rời đi Tiêu Vũ. Ở biết được Tiêu Vũ đã bình yên vô sự sau, nàng mới chân chính mà buông xuống vẫn luôn khẩn đề tâm.

Cách sau đó không lâu, Thái tử lại truyền đến một cái tin tức.

Phát chính là một tấm hình.

Thu Tử Tân click mở, ảnh chụp bày biện ra một cái ôm gấu trúc ôm gối, tư thế ngủ an ổn nữ hài.

Nàng ngủ bộ dáng hàm nồng say ngọt, khoe môi hơi câu, có giấu một tia ý cười, phẳng phát là đang làm cái gì mộng đẹp.

Thu Tử Tân nguyên bản bình đạm ánh mắt dần dần nhu hòa xuống dưới, thay thế chính là nàng cầm lòng không đậu cong lên khoe mắt.

Nàng ánh mắt cũng lây dính thượng nữ hài ngọt ý, dường như sẽ lây bệnh, nàng tâm, ngã ở một cái thực mềm địa phương, bốn phía còn có kẹo trái cây, tùy ý bơi trên nàng đầu quả tim.

Nàng lại lại nhìn thoáng qua nữ hài ngủ nhan, phát hiện nàng thích đem chính mình mặt giấu ở mao nhung oa oa mặt sau.

Tiêu Vũ trẻ con phì còn chưa hoàn toàn thôi lui, cho nên hai má bị kẹp lên tới thời điểm vẫn là phình phình, có điểm giống bánh bao thịt.

Thu Tử Tân khoe miệng giơ lên nhợt nhạt độ cung, nàng trường ấn hình ảnh bảo tồn xuống dưới.

* * *

Hai người ngẩn ngủ tách ra mua sắm chính mình nhu yếu phẩm sau lần thứ hai hội họp, Phó Mỹ Tuyên cùng Thu Tử Tân đi ở trái cây khu, công ty bách hóa nội bán trái cây rau dưa các tươi ngon dinh dưỡng, đồ thắm quả táo thượng còn có chưa khô bột nước.

Phó Mỹ Tuyên ở tuyển mua dưa hấu, nàng vỗ vỗ dưa hấu xác ngoài, cùng Thu Tử Tân nói như vậy là đang nghe dưa hấu ngọt không ngọt, Thu Tử Tân còn có điểm kinh nghi, hỏi cái này dạng là thật sự có thể nghe ra tới sao?

“Đương nhiên rồi, ông nội của ta chính là có vườn trái cây, khi còn nhỏ ta thường xuyên ở trong vườn đi bộ, hẳn nói như vậy chụp liền biết dưa hấu hơi nước có đủ hay không.” Phó Mỹ Tuyên đáp.

Thu Tử Tân thu được tin tức, như cũ là Thái tử phát tới.

【 Thu tiểu thư, muốn hỏi người hiện tại có rảnh sao? 】

【 là cái dạng này, chúng ta phu nhân tưởng mời người tới nhà của chúng ta một chuyến, thỉnh người ăn bữa cơm làm tới làm đáp tạ. 】

Ôn Ngữ Tiệp ở đêm qua thu được nhà mình nữ nhi sinh bệnh phát sốt tin tức sau suốt đêm chạy về trong nhà. Tuy rằng nàng cùng Tiêu tiên sinh nhân công sự bận rộn thường xuyên không trở về nhà, nhưng này cũng không đại biểu nàng không thương tiếc cái này nữ nhi.

Nàng chỉ là biết, sự nghiệp cùng người nhà, này hai người trong đó tất nhiên phải có lựa chọn có dứt bỏ, nếu như muốn cấp nhà mình nữ nhi một cái phú quý hạnh phúc sinh hoạt, kia nàng liền yêu cầu hy sinh rút bộ phận làm bạn thời gian.

Thu Tử Tân cúi đầu xem di động, do dự một lát sau, nàng ngẩng đầu hỏi Phó Mỹ Tuyên, “Mỹ Tuyên, người kế tiếp còn có chỗ nào muốn đi địa phương sao? Bởi vì..... Tiêu Vũ mục mục nói muốn mời ta đi nàng gia một chuyến.....”

Phó Mỹ Tuyên phùng cái đại dưa hấu, nghe thấy Thu Tử Tân nói sau bẹp bẹp miệng, “Hành, không quan hệ, người đi đi, ta có thể cùng Khả Toàn cùng nhau.”

Nàng trong lòng có một cái khác tên vô lại ở trên gheo tưởng, hành bái, người tương lai nhạc mẫu đều chiêu người thấy gia trưởng, ta còn có thể ngăn cản người không thành?

Thu Tử Tân giờ giờ lên khóe miệng, bỗng nhiên liền tới rồi hứng thú tưởng tham dự Phó Mỹ Tuyên cùng nhau tuyển dưa hấu, “Người dạy dạy ta, như thế nào tuyển một cái ngọt, ta tưởng mua chút trái cây đi các nàng gia.”

Phó Mỹ Tuyên đem dưa hấu bỏ vào xe đẩy tay, “Người đừng đưa dưa hấu lạ, người xách theo một đại dưa hấu đi vào quai dọa người, mua chút khác.”

Thu Tử Tân: “Ác..... Ta đây hẳn là mua chút cái gì? Mua chút Ôn a di thích ăn sao? Kia nàng thích ăn cái gì đâu?”

Thu Tử Tân thấp giọng nỉ non, một mình một người đi phía trước đi dạo ướp lạnh trái cây giữ tươi quày, liền Phó Mỹ Tuyên không theo kịp cũng không phát hiện.

“Tiêu Vũ thích ăn quả nhỏ, mua một ít trở về hảo.” Nàng thấy mượt mà bóng loáng xanh tím sắc quả nhỏ, duỗi tay các cầm hai hộp, một hộp băng đi Tiêu Trạch, một hộp để lại cho Dương nữ sĩ.

Tiền trả khi, Thu Tử Tân còn ở rối rắm chính mình mua trái cây không biết có thể hay không phù hợp Ôn Ngữ Tiệp khẩu vị.

Phó Mỹ Tuyên hướng xe đẩy tay vừa thấy, hỏi nàng, “Người mua gì?”

Thu Tử Tân khom người lấy ra những cái đó trái cây đặt ở trên quày thu ngân, “Án..... Hai hộp quả nhỏ, một ít thủy tinh lê, còn có dương mai, dưa Hami, sơn trà, quả đào, dâu tây, quả xoài, còn có.....”

Thu Tử Tân còn đang nói, Phó Mỹ Tuyên đã trợn trắng mắt, “Người mua nhiều như vậy là muốn đem nhân gia tử đông tể bạo có phải hay không? Người sẽ không dứt khoát trực tiếp mua cái trái cây lẽ rõ hảo!”

Nàng như vậy vừa nói, khen ngược như là đánh thức Thu Tử Tân, nàng bưng tỉnh ngộ ra, “A..... Người vừa mới như thế nào không nói sớm, ta liền không cần như vậy rồi rắm mua cái gì.....”

Thu Tử Tân mím môi, mày hơi hơi nhăn lại. Nàng nhìn chậm rãi tăng trưởng tiền trả giới ngạch, có điểm lo lắng mà nói: “Không biết mua đến có đủ hay không, Ôn a di có thể hay không thích.....”

Phó Mỹ Tuyên ở một bên híp mắt xem nàng, nàng hiện tại nội tâm OS là:

Thu Tiểu Tân, người có biết hay không người hiện tại cái này bộ dáng, thật sự rất giống là muốn chuẩn bị đi gặp nhà gái gia trưởng sau đó thực khẩn trương con rể!!!

Mua xong đồ vật sau các nàng cùng nhau phản hồi bãi đỗ xe, Thu Tử Tân xe ngừng ở khá xa địa phương, Phó Mỹ Tuyên dẫn đầu đến nàng xe trước, “Cúi chào, Thu Tiểu Tân, chúc người thành công.”

Thu Tử Tân xách theo hai đại túi, khó hiểu mà tưởng, thành công? Thứ gì thành công?

“Hại, Thu Tiểu Tân a Thu Tiểu Tân.” Phó Mỹ Tuyên biên cảm thán mà cười, nàng đem đồ vật đều đặt ở sau thùng xe sau ngồi trở lại ghế điều khiển.

Nàng hừ ca, khởi động động cơ, cột kỹ đai an toàn. Đúng là dực muốn lái xe sau này lùi lại thời điểm, nàng ánh mắt vừa nhắc, trông thấy ngoài xe kính chiếu hậu ảnh ngược ra tới nhỏ bé thân ảnh.

Phó Mỹ Tuyên biểu tình một đốn, chuyển động tay lái tay ngừng lại.

Thế giới thật sự rất nhỏ.

Nàng hình như là thấy Tạ Khả Toàn, cùng một cái đi theo nàng bên cạnh nam nhân.

Phó Mỹ Tuyên ánh mắt lạnh lùng, nàng bỏ qua một bên mắt, lấy ra chính mình di động, mở ra chụp ảnh, lợi dụng cameras phóng đại công năng tới nhìn kỹ rõ ràng kia đạo thân ảnh chủ nhân.

Ánh mắt của nàng trầm trầm, mi giác tức khắc nghiêm nghị xuống dưới.

Là Tạ Khả Toàn.

Cùng một nam nhân khác đi cùng một chỗ.

* * *

Thu Tử Tân đến Tiêu trạch khi, các nàng gia vừa lúc chuẩn bị ăn cơm. Trong nhà quản gia ra tới nghênh đón Thu Tử Tân, thấy quen thuộc người khi hai bên đều có lễ gật đầu ý bảo.

Thu Tử Tân hôm nay xuyên y là lụa mỏng mỏng áo sơmi, nội trả lời sắc đai an toàn ngực, hạ nửa. Thân còn lại là màu trắng gạo năm phần quần.

Chính ngọc ánh nắng tươi sáng, ngẫu nhiên có một chút vân che đậy. Thấu thị áo sơmi ăn mặc hiện ra nàng tinh tế vòng eo, cả người đều mạn một cổ dịu dàng khí chất.

Đi khởi không nhanh không chậm bước chân tới, dưới chân thảo căn cũng vì nàng khuynh đảo mà chiết thân.

“Thu tiểu thư, người đã đến rồi. Vừa lúc, phu nhân đang ở phòng bếp chờ đợi khai cơm đâu.” Thái tử thấy Thu Tử Tân vẫn là rất vui vẻ, giống đãi người trong nhà dường như cười mời nàng vào nhà.

Thu Tử Tân đem trói chân giày xăng đan nhẹ nhàng hủy đi đi, nàng trở về Thái tử một cái đơn giản cười, “Các ngài gia tiểu thư đâu? Úc, đúng rồi, ta mang đến một ít trái cây cấp phu nhân, nhưng là quản gia thiên nói hẳn muốn giúp ta lấy tiến vào.”

“Không có việc gì, Thu tiểu thư, làm hẩn lấy đi, đây là hẩn là.” Thái tử cười nói, lãnh Thu Tử Tân đi vào phòng bếp.

“Tiểu thư mới vừa tắm xong, chờ lát nữa liền xuống lầu ăn cơm.”

Phòng bếp cùng đại sảnh cách hai đại phiến pha lê đẩy kéo môn, bên trong người nghe thấy đại sảnh đi tới tiếng bước chân hoà đàm tiếng, tự động mà kéo ra cửa kính.

Ôn Ngữ Tiệp ngồi ở đá cẩm thạch bàn dài thượng, thấy Thu Tử Tân tới lập tức đứng dậy nghênh đón, “Ai, Tiểu Tân.”

Nàng cười ha hả mà bắt tay nhẹ đáp ở Thu Tử Tân búi, “Tới, ngồi đi, chờ lát nữa liền khai cơm.”

Thu Tử Tân hiện tại thân mình có điểm cương, nhưng vẫn là thực hiểu lễ về phía Ôn Ngữ Tiệp vấn an, “Ôn a di, đã lâu không thấy.”

Ôn Ngữ Tiệp lời kéo Thu Tử Tân hàn huyên một phen, đầu tiên là cảm tạ nàng kịp thời mang Tiêu Vũ đi xem bệnh, nói chính mình làm mẫu thân ngược lại đều cố không đến Tiêu Vũ, không kịp Thu Tử Tân đối nàng che chở, thật sự là tự thấy không bằng.

Thu Tử Tân đương nhiên không thể thuận Ôn Ngữ Tiệp ý tứ nói tiếp, nàng lập tức dời đi những đề tài khác, tìm ra mặt khác sự tình tới khen Ôn Ngữ Tiệp, cũng nói là mình bạch nàng thân là một cái mẫu thân tâm tư, trên đời này đương mẹ nó có cái nào là không nghĩ nữ nhi tốt đâu.

Ôn Ngữ Tiệp nghe xong nhưng vui mừng, liền tiếp gạt đầu tán thành, nàng cho rằng Thu Tử Tân thật là cái có thể nói hài tử, “Đúng rồi, mẫu thân ngươi đâu, gần nhất quá đến thế nào, nàng thân mình có khỏe không?”

“Khá tốt, nàng tháng trước còn cùng bạn tốt cùng đi Paris nghỉ phép mấy ngày.” Thu Tử Tân đáp.

Hai người hàn huyên trong lúc, Thu Tử Tân cũng dần dần thả lỏng lại, mấy vòng hỏi chuyện đều đối đáp trôi chảy, ngẫu nhiên còn sẽ nói vài câu nói ngọt khen ngợi Ôn Ngũ Tiệp, chốc đến Ôn Ngũ Tiệp liên tiếp bật cười.

Ôn Ngũ Tiệp xem Thu Tử Tân a, chính là càng xem càng thuận mắt.

Quản gia đem sở hữu trái cây túi đều cầm tiến vào, Ôn Ngũ Tiệp: “Ai nha, Tiểu Tân, người thật sự quá có tâm. Người tới liền tới rồi, như thế nào còn mua nhiều như vậy trái cây đâu? Này cũng thật sự quá.....”

Quá nhiều bá.

Quản gia hai tay hai đại túi thay phiên cầm ba lần mới lấy xong.

“Bởi vì không biết Ôn a di người thích cái gì, liền đều mua một ít.” Thu Tử Tân mỉm cười đáp.

“Người nói người nha, tốt như vậy một nữ hài tử liền không biết về sau sẽ bị nào chỉ heo cấp củng.” Ôn Ngũ Tiệp cười cười chụp Thu Tử Tân mu bàn tay nói.

Thu Tử Tân ở trong lòng nàng hình tượng nhưng ngoan ngoãn nhưng hiểu chuyện, thật sự điềm mỹ một tráng nỡ đồ ăn.

Tiêu Vũ mới vừa tắm rửa xong từ lầu hai xuống dưới, nàng mới vừa biết được Thu Tử Tân đã đến các nàng gia đang cùng Ôn Ngũ Tiệp ở trong phòng bếp.

Nàng nhanh hơn bước chân mà chạy xuống lầu, tâm là dẫn theo, bên trong trang có một chút khẩn trương, còn có một ít chờ mong, cùng vô tận vui sướng.

Nàng tiểu toái bộ mà chạy đến phòng bếp cửa, bên trong truyền đến Ôn Ngũ Tiệp cùng Thu Tử Tân nói chuyện thanh.

“Tiểu Tân a, không bằng a di cho người giới thiệu cái hảo đối tượng đi.”

“A này.....”

Cửa kính bị đẩy ra, nói chuyện đến một nửa Thu Tử Tân theo thanh âm ngẩng đầu nhìn lại.

Ngày đó, sau giờ Ngọ ánh mặt trời vừa lúc, từ phòng bếp cửa kính quăng vào tới ánh sáng lượng minh, trên mặt đất hình thành rạng rỡ quang điểm.

Nữ hài mới vừa tắm rửa xong, trắng nõn khuôn mặt còn có điểm phấn nộn. Nàng thiên nhiên hắc tóc đẹp vẫn là ướt dầm dề, dán ở nàng chỉ có lớn bằng bàn tay trên mặt.

Tiêu Vũ vóc dáng trường cao một tí xíu, nàng ăn mặc ngắn tay quần đùi hươu nhàn vật liệu may mặc, lộ ra tới tay chân tinh tế thon dài.

Nàng cùng Thu Tử Tân đối diện khi, lẫn nhau chi gian đều lộ ra một loại phát ra từ nội tâm tươi cười.

Cái loại này, vừa thấy đến đối phương liền tưởng giờ lên khoe miệng cười.

Tác giả có lời muốn nói: Lần sau đổi mới: Thứ ba (14 hào)

Ta jio đến còn có thể lại ngọt một chương, người jio đến đâu? (°v^)

46.Chapter 46

“Tạ Khả Toàn!” Bãi đỗ xe bỗng nhiên quanh quần khởi gầm lên giận dữ.

Đương Tạ Khả Toàn nghe thấy này đem thanh âm khi, nàng tâm lộ bộ một chút bừng tỉnh không trọng, không ổn hít thở không thông cảm làm nàng nháy mắt thấu bất quá khí.

Nàng cùng nàng bên cạnh nam nhân nhanh chóng quay lại đầu, liền thấy Phó Mỹ Tuyên đi nhanh xông lên không hề dự triệu mà trực tiếp

liền cấp kia nam nhân huy một quyền.

“A.....!” Xương cốt chạm vào nhau đau đớn thẳng bức nam nhân sau này lùi lại vài bước, hấn cái mũi xương sụn dường như đứt gãy mở ra, máu tươi khó lòng phòng bị mà không ngừng trào ra.

Sự tình phát sinh đến quá đột nhiên, đứng ở một bên Tạ Khả Toàn kinh hoảng không thôi, “A Đức!”

“Mỹ Tuyên, người thật quá đáng!” Tạ Khả Toàn buồn bực mà quát.

“Ta quá mức?” Phó Mỹ Tuyên tàn nhẫn nói, nàng chỉ hướng cái kia tên là A Đức nam nhân, “Người hiện tại giúp đỡ một ngoại nhân tới nói ta!”

“Người thế nhưng nguyện ý làm nam nhân khác đối với người áp áp ôm ôm? Người rốt cuộc đem ta trở thành cái gì Tạ Khả Toàn!?” Nàng nắm chặt còn ở ẩn ẩn phiếm đau nắm tay.

A Đức che lại cái mũi của mình, đỡ tươi xâm nhiễm đến hấn bàn tay, từ khe hở ngón tay trung tàn tàn chảy ra. Hấn ngũ quan đã nhận thành một đoàn, “Người người này như thế nào như vậy..... Người ai a!”

“Ta ai? Ta là nàng bạn gái!”

A Đức nghe xong sau biểu tình ngẩn ngui đình trệ, hấn mở to hai mắt, vẻ mặt khó có thể tin. Hấn kinh ngạc hỏi Tạ Khả Toàn, “Bạn gái? Người có bạn gái?”

“Ta liền nói đâu..... Vì cái gì từ vừa rồi người liền vẫn luôn thất thần, còn đối ta đặc biệt mâu thuẫn..... Nguyên lai là cái đồng tính. Luyến.” A Đức trối chặt khởi mày, hấn khuôn mặt dính huyết, lộ ra một loại thực chán ghét biểu tình, “..... Thật là ghê tởm đã chết.”

Tạ Khả Toàn ở nghe được cuối cùng một câu khi đồng tử không dễ phát hiện mà rụt rụt, nhấp chặt môi hơi hơi rùng mình.

“Câm miệng! Ta cùng chuyện của nàng còn luân được đến người tới phê bình!” Phó Mỹ Tuyên giờ phút này giống như là sắp nổ mạnh bom, nam nhân nói lời nói chính không ngừng thêm xúc nàng thiêu đốt đạo. Hoả tuyến.

Mắt thấy Phó Mỹ Tuyên liền phải lại xông lên phía trước tẩu A Đức một quyền, lại đột nhiên bị một nữ nhân khác ngăn trở, “Mỹ Tuyên! Không cần.”

Tạ Khả Toàn che ở kia nam nhân trước mặt, nàng cắn chặt trầy da cánh môi, đối Phó Mỹ Tuyên vô lực mà lắc đầu.

Làm Phó Mỹ Tuyên cảm thấy khó chịu sự tình cũng không phải nàng che ở A Đức trước người giữ gìn hấn. Mà là ở nam nhân nói ra “Ghê tởm” này hai cái từ sau, Tạ Khả Toàn trong mắt quang bỗng nhiên liền tiêu tán.

Trong mắt chỉ còn lại có kia mơ hồ không rõ vẫn đục.

“Người cùng ta trở về.” Phó Mỹ Tuyên hít hà một hơi, giữ chặt tay nàng xoay người liền phải rời đi nơi này.

Tạ Khả Toàn sửng sốt một giây sau phản ứng lại đây, nàng lấy quá A Đức trong tay nữ sĩ bao cùng Phó Mỹ Tuyên hấp tấp đi đến.

Các nàng một đường đi trở về trong xe, Phó Mỹ Tuyên lái xe rời đi bãi đỗ xe, sử quá đường cao tốc, ở giao thông đèn trước dừng lại.

Bãi đỗ xe ánh sáng âm đạm, tối tăm lây dính thượng các nàng chi gian mặt mày; ngày mùa hè ánh mặt trời xán lạn, lúc này chiếu xạ ở các nàng lẫn nhau đọng lại cứng đờ trên mặt.

Trong xe không khí lặng im đến quỷ dị.

Tạ Khả Toàn cúi đầu vọng nữ sĩ bao thẻ bài, thật lâu sau sau nàng rút cuộc ngẩng đầu, dẫn đầu đánh vỡ tĩnh bế không gian bầu không khí, “Mỹ Tuyên, sự tình cũng không phải người tưởng tượng như vậy, người nghe ta giải thích được không?”

Phó Mỹ Tuyên quay đầu lại cùng nàng đối diện. Nàng trong mắt trang có mê mang sương mù, tựa tại hoài nghi, ở chắt vắn Tạ Khả Toàn.

Tạ Khả Toàn đặt ở nữ sĩ bao thượng tay âm thầm siết chặt.

Nàng trầm hạ một hơi mới nói: “Cái kia kêu A Đức nam nhân, là ta khách hàng. Người hiểu làm hấn.”

“Khách hàng. Khách hàng vì cái gì muốn cùng người tới nơi này? Còn đi theo người đến như vậy gần?” Phó Mỹ Tuyên mắt nhìn xa tiền phương, trong thanh âm đè nặng lửa giận.

Nàng càng nghĩ càng giận, nắm tay đấm ở tay lái thượng, đôi lầy ác liệt chấn vang, “Một cái khách hàng người liền tùy ý làm hấn ôm người eo?”

“Người đó là cái gì cái gì công tác yêu cầu làm khách hàng đối với người sờ tay sờ chân! Chẳng lẽ là kỹ.....” Phó Mỹ Tuyên tức giận, lại ở quay đầu đi khi thấy Tạ Khả Toàn sợ hãi đến cực điểm biểu tình, còn có cặp kia hồng thấu đôi mắt.

Phó Mỹ Tuyên nắm chặt nắm tay nhắm mắt lại, ở trong lòng nỗ lực mặc niệm.

Nhịn một chút, nhịn một chút.

Nàng biết chính mình dọa hư nàng.

“Không phải..... Hấn... Thật là ta khách hàng. Ta dẫn hấn tới nơi này là xem tân mặt tiền cửa hàng cách cục..... Bên kia lão bản muốn cho thuê cửa hàng, tìm ta làm người môi giới, A Đức chỉ là người mua mà thôi.....”

Tạ Khả Toàn nói, trong lòng càng thêm khó chịu tức nghẹn lên, điên cuồng ở nàng hốc mắt đảo quanh nước mắt cũng rất cuộc từng giọt rơi xuống.

“Hắn thích đối ta chạm vào tay chạm vào chân..... Ta đã cự tuyệt quá hắn rất nhiều lần, nhưng là hắn nói..... Nếu ta làm hắn không vui nói, hắn không chỉ có sẽ đem lần này hạ mục làm tạp, còn sẽ hướng lão bản khiếu nại ta, ta.....” Nàng vừa nói vừa lau nước mắt, trang đều khóc hoa.

Tạ Khả Toàn khóc đến run rẩy lên, bên cạnh người một trận lặng im, xe sử không động đậy lâu sau ở một bên xe buýt trạm sang bên dừng lại.

“Thực xin lỗi.”

“Ta không nên nghi ngờ người, còn nói những cái đó khó nghe nói.....”

“Nhưng là..... Người gần nhất thật sự làm ta cảm thấy thực bất an, cho nên ta mới có thể không chế không được phát giận.....” Phó Mỹ Tuyên một tay chống ở tay lái thượng, nàng cũng cảm thấy hiện tại thực vô lực.

Nàng thanh âm cũng dần dần nghẹn ngào lên, “Ta không biết, người đi sớm về trễ xã giao, cùng lão bản đều là chút người nào. Ta không biết..... Người tử quần áo vì cái gì sẽ đột nhiên có một cái giá xa xỉ hàng hiệu bao bao..... Ta không biết..... Người di động vì cái gì sẽ có một người khác thường xuyên cùng người gửi tin tức..... Cùng người nói sớm muộn gì an.....”

“Ta có đôi khi thật sự..... Không biết nên làm cái gì bây giờ.....”

Phó Mỹ Tuyên hốc mắt dần dần hồng nhuận, này đó đều là giấu ở nàng đáy lòng hồi lâu nói. Nàng không hỏi, chính là không nghĩ đâm thủng này cửa sổ giấy, bởi vì nàng sợ hãi chính mình biết được đáp án sau, sẽ vô pháp tiếp thu.

Nàng thực phiền não, là chính mình quản được Tạ Khả Toàn quá nhiều sao, vẫn là các nàng nhiều năm như vậy cảm tình kỳ thật đã sớm đã biến chất.

Tạ Khả Toàn nước mắt đình trệ trụ, nàng ngẩn người, không nghĩ tới Phó Mỹ Tuyên trong lòng kỳ thật đã phát giác như vậy nhiều chuyện, lại trước sau không có báo cho nàng.

Tạ Khả Toàn nhấp khởi khô khốc môi, “Xã giao lão bản..... Chỉ là công tác yêu cầu, mỗi lần đều có đồng sự cùng ta cùng nhau.....”

“Ta a di, trước mấy tháng mới từ California trở về, bao là nàng đưa ta, ta luyến tiếc lấy tới dùng, đành phải đặt ở tủ quần áo. Gửi tin tức cho ta người cũng là nàng.”

“Tin hay không từ người, nhưng ta không nghĩ tới này sẽ trở thành chúng ta chi gian hiểu lầm. Mỹ Tuyên, ta tuyệt đối có thể bảo đảm, ta chỉ ái người một người, từ trước kia đến bây giờ, vẫn luôn là.”

Phó Mỹ Tuyên thở dài, nàng che lại mặt, muốn cho chính mình càng thanh tĩnh điếm.

Nàng dùng tay che lại hai mắt của mình, giờ phút này nàng tâm tình lay động, nàng rất muốn tin tưởng Tạ Khả Toàn nói, nhưng là.....

Phó Mỹ Tuyên trầm mặc sau một hồi, rốt cuộc thấp giọng nói: “Hảo, ta tin người.”

“Bảo bối đừng khóc hảo sao, trang đều hoa.” Phó Mỹ Tuyên cúi người dựa lại đây, duỗi tay lau Tạ Khả Toàn khước mắt thương lung lay sắp đổ nước mắt.

Tạ Khả Toàn bỗng nhiên lại lần nữa nghe thấy nàng ôn nhu thanh âm trong lòng ngược lại càng thêm ủy khuất khó chịu lên, nàng bẹp miệng, “Người vừa mới bộ dáng thật sự thực hung.....”

“Sẽ không, ta sẽ không còn như vậy đối với người. Ta về sau đều tin người.” Phó Mỹ Tuyên nhíu mày tâm tích nàng, nàng hiện tại trong lòng tương đương áy náy.

“Người đừng tiếp cái này công tác được không, ta ngày mai đi theo người lão bản nói, nam nhân kia..... Sách, vừa mới kia quyền thật

sự không có bạch tẩu.”

Phó Mỹ Tuyên thân cái trán của nàng, tưởng cho nàng một ít an ủi, “Khả Toàn, tha thứ ta được không?”

Tạ Khả Toàn phiếm nước mắt lông mi rung động vài cái.

Rõ ràng là chính mình sai, đến cuối cùng, lại biến thành Phó Mỹ Tuyên ở cùng nàng xin lỗi.

Tạ Khả Toàn trong lòng tạo nên hồn hồn áy náy cảm, cơ hồ liền phải xâm chiếm với nàng lý tính phía trên, lại độ bị nàng đè ép đi xuống.

Mỹ Tuyên.....

* * * * *

“Mommy, Thu tử tử, ăn cơm.”

“Ôn a di ăn cơm.” Thu Tử Tân đi theo lễ nghĩa mà ở mở ra trước gọi người, nàng gọi xong Ôn a di sau quay đầu nhìn phía ngòai ở nàng đối diện mặt tiểu bằng hữu.

“Tiêu Vũ cũng ăn.” Nàng kiêu khoe miệng nói.

Tiêu Vũ nghe xong nhưng vui vẻ, điểm điểm đầu nhỏ hướng nàng kỳ hảo, giống một con được đến chủ nhân sủng hạnh tiểu động vật.

Thu Tử Tân thấp hèn con người, bên trong hàm một chút doanh doanh ý cười.

Phòng bếp cửa sổ bị người hầu buông xuống cửa chớp che đầy thái dương, ánh sáng thành một hoành một hoành, dừng ở màu trắng đá cẩm thạch bàn dài thượng.

Vì chiêu đãi Thu Tử Tân đã đến, Ôn Ngữ Tiệp riêng làm hai vị đầu bếp phân biệt làm hai nước bất đồng món ăn. Một bữa tiệc lớn trên bàn, bãi đầy hai bài thức ăn, một loạt vì kiểu Trung Quốc, một khác bài còn lại là kiểu Tây.

“Tiểu Tân a, a di không biết người hàng năm sinh hoạt ở nước ngoài khẩu vị là cái gì, liền an bài đầu bếp nấu hai loại phân loại, người thích ăn cái nào liền ăn cái nào, không cần cố kỵ quá nhiều, đều là người một nhà.” Ôn Ngữ Tiệp cười nói.

“Ân..... Cảm ơn a di, ta biết.....” Thu Tử Tân ngồi ở ghế trên nhìn quét một vòng trên bàn cơm đồ ăn, này kiểu Trung Quốc kiểu Tây kỳ thật nàng đều có thể.

Nàng không tự giác liền tưởng thẳng thẩn eo lưng, cảm thấy tuy rằng là Ôn a di tâm ý, nhưng là này món ăn là thật sự có điểm quá nhiều, nàng ăn không hết.....

Thu Tử Tân cùng ăn khi tương đối không quá yêu nói chuyện, nhưng trong lúc Ôn Ngữ Tiệp không ngừng hướng nàng vớt vấn đề, dường như hoàn toàn không có cái gọi là tuổi sự khác nhau, từ Dương nữ sĩ nơi đó một đường khai liêu, còn hỏi tới rồi nàng công tác tình huống, hiện cư nơi nào, về nước mấy ngày nay tính toán.....

Tiêu Vũ thì tại bên kia ngoan ngoãn ăn cơm, nàng biết các đại nhân nói chuyện tiểu hài tử không cần xen mồm tương đối hảo.

Nàng vừa ăn, biên ngẩng đầu nhìn lên Thu Tử Tân.

Thu tử tử trong chén đồ ăn đều còn không có tới kịp động đũa, tất cả đều bận rộn trả lời mommy hỏi chuyện thượng.

Tiêu Vũ lặng lẽ kẹp lên một cây khoai điều, có điểm ý xấu mà trộm “Châm biếm” Thu Tử Tân.

Không ngờ giờ phút này Thu Tử Tân ánh mắt vừa lúc đầu lại đây, bắt cái nàng ăn vụng chính.

Tiêu Vũ đặt ở trong miệng chiếc đũa lập tức cứng lại rồi, hàm ở trong miệng khoai điều không thơm, nàng cũng không dám nhắm nuốt một chút.

Tiêu Vũ thật cẩn thận mà nâng lên ánh mắt.

Thu Tử Tân đối nàng nhướn mày, dường như đang nói: “Tiểu gia hỏa ăn vụng bị ta bắt được lạc.”

Rồi sau đó nàng cong cong môi, làm bộ chính mình gì cũng không thấy được, lại đem ánh mắt xoay trở về. Thu Tử Tân cũng không có hướng Ôn Ngữ Tiệp tố giác nàng.

Tiêu Vũ cúi đầu nhai có điểm hàm khoai điều, nàng nhấp môi có điểm đến tiểu che chở cười.

Nàng trong lòng toát ra một đóa tiểu hoa hoa, mà Thu Tử Tân tươi cười chính là tươi đóa hoa dinh dưỡng dịch.

Dài lâu đồng thời lại ngăn ngừa cùng ăn xong sau, Thu Tử Tân thử hỏi muốn thượng WC, Ôn Ngữ Tiệp ngồi ở đại sảnh trên sofa, “Tiểu Tân, nhà của chúng ta tầng dưới cùng WC còn ở trang hoàng, người đi lâu hai đi, làm Tiêu Vũ cho người dẫn đường.”

Ôn Ngữ Tiệp sờ sờ mới vừa uống thuốc xong Tiêu Vũ đỉnh đầu tâm, nàng làm người hầu thu hồi trên bàn đủ mọi màu sắc nước thuốc cùng thuốc viên, đối Tiêu Vũ nói: “Đi thôi, mommy chờ hạ còn muốn cùng khách hàng liên hệ một chút.”

Tiêu Vũ gật gật đầu, bước tiểu bước chân lãnh Thu Tử Tân thượng lầu hai.

Này không phải Thu Tử Tân lần đầu tiên tới các nàng gia, nhưng nàng hồi lâu không có tới, tường giấy cũng đã một lần nữa trát phấn qua một lần, nàng có loại đã quen thuộc lại xa lạ cảm giác.

Tiêu Vũ đi ở Thu Tử Tân đằng trước, nàng ăn mặc hồng nhạt quần đùi, lộ ra chân da thịt trắng nõn lại bóng loáng.

Thu Tử Tân vượt thang lầu lan can hướng lên trên đi, nàng ngẩng đầu vọng liếc mắt một cái Tiêu Vũ bóng dáng.

.....

Quần quá ngắn.

—

Thu Tử Tân ở thượng WC trong lúc, Tưởng Y Chu vừa vặn gọi điện thoại lại đây an ủi Tiêu Vũ bệnh hướng, Tiêu Vũ cảm di động ở cùng nàng nói chuyện phiếm, “Không có lạ, ta rất cường tráng, đều đã hảo đến không sai biệt lắm.”

“Khai giảng người liền có thể nhìn đến khỏe mạnh trắng trẻo mập mạp tiêu sư phó lạ ~” Tiêu Vũ cười nói, nàng hiện tại tâm tình không tự chủ được mà thực vui vẻ, cũng không biết là bởi vì ai ảnh hưởng.

“Vậy người ngày gần đây phải hảo hảo nghỉ ngơi, ăn béo điểm cũng không quan hệ, ta còn là muốn người.” Tưởng Y Chu đuôi lông mày khơi mào ý cười, nàng riêng là nghe thấy Tiêu Vũ thanh âm liền rất vui vẻ.

“Người đồ vật tất cả đều ở ta nơi này, vừa mới đã có người tới bắt.” Tiêu Trạch mặt khác hạ nhân đã đi trước Tưởng Y Chu trong nhà thu hồi tiểu thư di lưu ở khách sạn vật phẩm.

“Chúng ta khách sạn cũng kết thúc, tiếp theo gặp mặt chính là chờ khai giảng lạ.” Tưởng Y Chu nói.

“Ân... Đúng rồi, hảo đáng tiếc nga, vốn dĩ có thể hảo hảo chơi khách sạn.....” Tiêu Vũ ngẫm lại đều có điểm không trở về bản, giao tiền đi kết quả chơi cái tịch tịch, còn không cẩn thận phát sốt thay đổi một đồng được trở về. Quá không có lời!

Thu Tử Tân thượng xong WC ra tới, muốn xuống lầu lại thấy trong đại sảnh Ôn Ngữ Tiệp ở cùng khách sạn video liên phương án, nàng cảm thấy chính mình xuống lầu khả năng sẽ quấy rầy đến chủ nhân gia, tưởng đập xuống thang lầu chân lại thu trở về.

Nàng nghe thấy lầu hai hành lang trong phòng có nữ hài nhẹ nhàng thanh âm, có lẽ lịch sử luôn là kinh người tương tự, nhưng lần này nhân vật trao đổi, Thu Tử Tân thần nhiên mà đi vào.

Tiêu Vũ cùng Tưởng Y Chu trò chuyện đến một nửa liền thấy Thu Tử Tân đi đến, nàng lấy xa di động, “A... Thu tử tử, người chờ ta trong chốc lát.”

Thu Tử Tân gật gật đầu, từ bên người nàng trải qua, trong không khí kéo một sợi thuộc về nàng ngọt thanh vị.

Tiêu Vũ phòng vẫn là rất ít nữ, các dạng hồng nhạt vật phẩm, còn có bãi mẫn trên đầu giường thượng mao nhung món đồ chơi, Thu Tử Tân nhìn chung quanh liếc mắt một cái bốn phía, tối hôm qua nàng tới khi quá mức dồn dập, cũng chưa có thể thấy rõ ràng.

Trong phòng có nhàn nhạt mùi hoa vị, có lẽ là từ bãi ở ngăn tủ thượng hương huân truyền đến.

Thu Tử Tân nghiêng đầu, thấy treo ở trên giá màu tím nhạt cặp sách, còn có đều nhíp bãi ở bàn trang điểm thượng văn phòng phẩm đồ dùng.

Nàng khóe môi cong cong.

“Ta đây quả điện thoại lạc, Tưởng Y Chu.” Tiêu Vũ dục muốn buông di động khi, đứng ở một bên Thu Tử Tân vươn tay tới đáp ở tay nàng thượng, “Ừừ, làm ta cùng nàng nói một chút lời nói đi.”

Thu Tử Tân được đến Tiêu Vũ nhận lời lấy quá di động của nàng, đặt ở bên tai nhẹ giọng nói: “Người hảo, Tưởng Y Chu.”

Đối phương kia đầu nhưng thật ra lập tức lặng im.

Thu Tử Tân khó hiểu, lại gọi nàng một lần, “Tưởng Y Chu?”

“Khụ khụ, ân, đối, ta là. Có việc sao?” Tưởng Y Chu nghe ra này đem thanh âm là thuộc về Thu Tử Tân, nàng tươi cười lập tức thu hồi không ít.

“Không có gì, chính là tưởng cảm ơn người tối hôm qua phối hợp sao, ít nhiều người.....” Thu Tử Tân nhớ tới ngày hôm qua Tưởng Y Chu kỳ thật xác thật cũng là giúp không ít vội.

Tưởng Y Chu nghe được Thu Tử Tân nói ngược lại cảm thấy có điểm chói tai, nàng tạm dừng một chút sau hỏi lại: “Người..... Người hiện tại vì cái gì sẽ ở Tiêu Vũ gia?”

Thu Tử Tân không biết nàng hỏi cái này câu nói mục đích vì sao. Nàng biểu tình thông dong, ôn thanh trả lời, “Này không phải thực bình thường sự sao? Người hẳn là cũng đã tới rất nhiều lần đi.”

Tưởng Y Chu tap tap, trong lúc nhất thời có điểm bị lấp kín lời nói, “Là.....”

Nàng cảm thấy chính mình cùng Thu Tử Tân đối thoại khi hoàn toàn là bị đối phương đè nặng đánh, không hề đánh trả chi lực.....

Cắt đứt trò chuyện lúc sau, Thu Tử Tân cùng Tiêu Vũ nói Ôn Ngữ Tiếp đang ở dưới lầu cùng khách hàng nói công sự. Ôn Ngữ Tiếp vừa mới cũng có công đạo Tiêu Vũ, nói là làm các nàng vẫn là trước tiên ở lầu hai nghỉ tạm, chờ nàng vội xong lại đến chiêu đãi các nàng.

Thu Tử Tân độ chạy bộ đến mép giường, Tiêu Vũ khai điều hòa, trong nhà lạnh lạnh, nàng đóng lại cửa phòng, trong phòng cũng chỉ có các nàng hai người.

Thu Tử Tân ngồi ở trên giường xem Tiêu Vũ hành động, nữ hài thân ảnh ngược ở nàng đôi mắt là nho nhỏ cái.

“Nhóc con, lại đây một chút.” Thu Tử Tân hướng nàng vẫy vẫy tay, nữ hài ngoan ngoãn mà dùng tiểu bước chân chạy đến nàng bên người.

Thu Tử Tân mặt mày mỉm cười, duỗi tay đem đối phương ôm đến chính mình trong lòng ngực, nàng từ trước kia liền còn rất thích ôm Tiêu Vũ cảm giác, đối phương nho nhỏ chỉ, bế lên tới cũng thực thoải mái.

Cùng ngày xưa bất đồng chính là, Tiêu Vũ lần này không hề cảm thấy kinh hoảng, mà là theo Thu Tử Tân ý tứ an tâm mà ngồi vào

nàng trên đùi.

Thu Tử Tân điều chỉnh dáng ngồi, nàng lấy quá một cái gối đầu lót ở sau lưng, sau đó ôn nhu mà ôm lấy Tiêu Vũ. Nàng cúi đầu, thấy Tiêu Vũ có điểm mệt rã rời ý tứ, duỗi tay quát quát nàng chóp mũi, “Vây sao, muốn nghỉ trưa sao?”

Tiêu Vũ thuận thế dựa dựa vào nàng trên vai, nàng lắc lắc đầu, “Không vây.....” Sau đó đánh ngáp một cái.

Tiêu Vũ: “.....” Đầu là được tác dụng phụ.....

Thu Tử Tân cười khế, hoàn nữ hài tay hơi chút buộc chặt, nàng chóp mũi tràn ngập Tiêu Vũ trên người thiên nhiên mùi hương, đến từ phát hương, trên quần áo thanh hương, còn có thân thể thượng nữ hương.

“Thu tử tử.”

“Người ngày hôm qua..... Vì cái gì sẽ đột nhiên ở bên kia xuất hiện? Người năm nay không phải không thể đã trở lại sao.....?” Tiêu Vũ thấp giọng lầm bầm.

Thu Tử Tân nghiêng đi mặt, chóp mũi nhẹ phẩy quá nữ hài gương mặt, “Àn? Cái kia a.....” Toàn bộ quá trình lại nói tiếp còn có điểm phức tạp cùng chặt vật.....

“Chính là, ta đâu, vốn là tưởng cho người một cái sinh nhật kinh hỉ lớn, ai biết ngược lại sẽ biến thành ta về nước kinh hãi dọa.” Thu Tử Tân nửa nói giỡn mà nói.

Lại nhân cố nữ hài tâm tư bổ nói: “Bất quá không quan hệ, lễ vật ta đã đưa ra đi, người không có việc gì liên hảo, mặt khác kỳ thật cũng không như vậy quan trọng.”

Tiêu Vũ xoa xoa gương mặt, mượn có tưởng che khuất chính mình thẹn thùng mặt, nàng lại nghĩ tới tối hôm qua, Thu Tử Tân rời đi trước.....

Hình như là... Hôn chính mình.....?

Tiêu Vũ buổi sáng tỉnh lại lặ lặ hồi tưởng, nhưng bắt đắ dĩ tối hôm qua nàng mơ màng sắ ngủ, rất khó nói có phải hay không bởi vì chính mình mệt mỏi quá mức ký ức lại lần nữa xuất hiện lặ lặ, nhớ làm.....

Thu Tử Tân không biết nữ hài giờ phút này tiểu tâm tư, nàng cúi đầu vọng nữ hài, dùng ngón tay nhẹ nhàng ngoéo một cái nàng cảm, “Thích sao? Ta đưa cho người đồ vật.”

Tiêu Vũ bị nàng cào đến có điếm ngứa, né tránh sau lập tức dùng hai tay bắt lấy Thu Tử Tân tay tới ngăn lại nàng cào chính mình cảm.

Tiêu Vũ gật gật đầu, má lúm đồng tiền đắp tươi cười đáp, “Thực thích.”

Thu Tử Tân nghe thấy nữ hài sau khi trả lời ánh mắt nhu tiến một chút quang, nữ hài tay nhỏ bắt lấy nàng tay trái, đang cúi đầu vui vẻ vô cùng mà thưởng thức.

Thu Tử Tân cảm thấy, cái này nhóc con có phải hay không đối tay nàng yêu sâu sắc a?

Từ nhỏ thời điếm liền thích cùng nàng so với ai khác tay khá lớn, hiện tại lại ở dùng ngón tay hoa nàng nhạt nhẽo chường vẫn.

Tiêu Vũ chính nhẹ nhàng chuyển động Thu Tử Tân mang ở ngón trở hoa hồng kim giới hoàn, Thu Tử Tân thấy nàng thích, liền tùy ý nàng đem giới hoàn hái xuống.

Thu Tử Tân ánh mắt nhu lại nhu, nàng khẽ vuốt Tiêu Vũ mềm phát, đột nhiên có cảm mà phát, ôn thanh hỏi nàng:

“Tiêu Vũ, người biết đương một người nam nhân vì nữ nhân mang lên nhẫn khi, đại biểu cho cái gì sao?”

Tiêu Vũ chuyên chú mà thưởng thức kia chiếc nhẫn, nàng trong mắt còn có điểm buồn ngủ, nghe được Thu Tử Tân hỏi chuyện sau nàng ngẩng đầu thoáng tự hỏi, “Đại biểu cho..... Bọn họ muốn kết hôn?”

“Ân, đối.....” Thu Tử Tân nói. Từ Tiêu Vũ góc độ vọng qua đi, là một trương nữ nhân như bạch ngọc皎 hảo khuôn mặt, nàng chớp mắt khi đĩnh kiêu hàng mi dài sẽ tùy theo chớp.

“Nhưng càng toàn diện..... Là đại biểu cho, nam nhân kia tưởng cùng nữ nhân kia cộng độ quang đời còn lại.” Thu Tử Tân buông xuống đôi mắt, nhẹ giọng nói.

Nàng cặp mắt kia, chứa đầy nhân gian trân quý nhu tình.

Luôn là lơ đãng mà lay động thiếu nữ tình cảm.

Mọi người thường nói hôn nhân là tình yêu phần mộ, nhưng Thu Tử Tân cũng không cảm thấy, nàng không phải không hôn chủ nghĩa giả, nàng cũng tuyệt đối tin tưởng tốt đẹp tình yêu tồn tại.

Nàng cho rằng hai người có thể cho nhau bị đối phương hấp dẫn là một kiện rất mỹ diệu, thả khả ngộ bất khả cầu sự.

Thu Tử Tân trước mấy tháng tham gia nào đó đại học đồng học hôn lễ, ngay lúc đó nàng thấy đứng ở giáo đường trước ăn mặc váy cưới nữ nhân; khách ở tân lang tân nương nói xong tuyên ngôn hôn môi sau vỗ tay, vẩy đầy cánh hoa nghênh đón tân nhân con đường, còn có chậm rãi phiêu hương không trung màu trắng hồng nhạt khí cầu.

Hết thầy hết thầy, đều đem nàng tâm thật sâu xúc động.

Thu Tử Tân hiện tại cảm thấy, nàng về sau khẳng định cũng sẽ có một hồi khó quên hôn lễ.

Nàng cũng sẽ mặc vào kia đựng đầy nhu tình bạch váy cưới, gả cho nàng yêu nhất người.

Tuy rằng nàng hiện tại còn không biết, tương lai cùng nàng trao đổi nhãn người sẽ là ai.

Tiêu Vũ gói lên Thu Tử Tân bả vai chỗ, nàng tò mò mà đem nhãn mang vào chính mình trên ngón áp út. Giới vây lớn có một vòng.

Nàng nghiêng đầu khó hiểu hỏi:

“Thu tử tử, kia..... Dương một nữ hài tử vì một cái khác nữ hài tử mang lên nhãn nói, lại là đại biểu cho cái gì đâu?”

Thu Tử Tân một đốn, trong lúc nhất thời thể nhưng tìm không thấy tốt nhất đáp án tới hỏi đáp Tiêu Vũ.

Tiêu Vũ vấn đề đem nàng hỏi kệt.

Tác giả có lời muốn nói: Đại gia biết sao, hôm nay là màu bạc Lễ Tình Nhân ác, Baidu nói hôm nay là mang tình nhân về nhà thấy cha mẹ ngày lành ha ha ~

【 cạnh đoán hoạt động 】

Q : Xin hỏi người cảm thấy sẽ là Thu Tử Tân vẫn là Tiêu Vũ trước đúng đúng đúng động tâm đâu?

Bình luận khu nói cho ta!!! Mau phối hợp tác giả hỗ động!!! \(\text{T}^{\wedge}\text{T})/\

Đáp án..... Quá mấy chương liền công bố ~

Lần sau đổi mới: Thứ sáu (17 hào)

47.Chapter 47

Thu Tử Tân về đến nhà sau liền ở nhà đãi cả ngày, cho đến lúc chạng vạng Dương nữ sĩ cũng còn không có trở về. Yên tĩnh trong phòng bếp chỉ có nàng một người một mình hưởng dụng điền di đã sớm chuẩn bị tốt bữa tối.

Nàng ăn xong bữa tối sau ngồi trở lại trong đại sảnh, TV bá cái gì kênh nàng nhớ không rõ lắm, Thu Tử Tân cảm thấy có điểm không có việc gì để làm, liền muốn đi tìm kiếm một ít trước kia ảnh chụp tới xem.

Nàng tìm thật lâu sau rốt cuộc ở tạp vật trong phòng một cái vút bỏ trong rương tìm được album bộ. Các nàng gia trước kia kỳ thật rất ít chụp ảnh, đại đa số đều là truyền thông chiếu hạ đưa cho các nàng, còn có một ít là Thu Tử Tân khi còn nhỏ từ báo chí thượng cất xuống tới.

Thu Tử Tân ngồi ở trên sofa lật xem những cái đó ố vàng màu sắc rực rỡ chiếu, trong phòng yên tĩnh ánh đèn chiếu vào nàng lượng hắc tóc đẹp, lộ ra một chút ánh sáng. Nàng lòng bàn tay nhẹ nhàng vuốt ve ảnh chụp.

Nàng tay phải ngón trở thượng giới hoàn đã không còn nữa, nàng đem nhẫn đưa cho Tiêu Vũ.

Bởi vì nhìn ra đối phương thực thích, nàng liền quyết định đem trân ái nhẫn lưu tại nữ hài bên người.

Mà Tiêu Vũ đồng thời cũng tặng một cái nàng màu đỏ lác tay, nói là trước đây bà ngoại thân thủ chế tác cho nàng “Bình an bao”, nàng hàng năm mang theo trên người, vẫn luôn bảo quản đến mới mẻ độ dẻo như lúc ban đầu.

Xem như một loại lễ thượng vãng lai đi. Thu Tử Tân trầm nghĩ.

Nàng cúi đầu đi xem hệ ở trên tay lác tay, độ rộng kéo đến nhất để cũng coi như là dán sát.

Thu Tử Tân một mình đãi ở trong phòng khách xem nàng khi còn nhỏ, ảnh chụp rất ít, lặn qua lộn lại Dương nữ sĩ cùng nàng chụp ảnh chung cũng chỉ có kia ba bốn trương, nhưng này cũng đủ rồi làm nàng ngóng nhìn xuất thần thật lâu.

Ảnh chụp chính mình còn thực non nớt, đôi mắt màn ảnh nhân khấn trương mà trở nên ít khi nói cười, bộ dáng có điểm hung hung. Nàng không dám cùng phụ thân dựa đến thân cận quá, chỉ phải đứng ở Dương nữ sĩ bên cạnh biên giác.

Ngăn nắp lượng lệ là mặt ngoài, bọn họ cực kỳ hâm mộ quần áo sau lưng đã sớm tràn đầy lam lũ bất kham mụn vá phá động. Những cái đó “Mẫu mực vợ chồng”, “Nghiep giới tinh anh tài tử giai nhân” nhãn, đều là ký xuống tự sau chế tạo ra tới.

Thu Tử Tân đã từng đọc quá một đoạn lời nói —— “Thơ ấu không khoái hoạt người sau khi lớn lên cả đời đều đang tìm kiếm phương pháp tới chữa khỏi thơ ấu.”

Nàng cảm thấy những lời này kỳ thật đều không phải là không có đạo lý, có lẽ nàng hiện nay sẽ như vậy thích tiểu hài tử, có bộ phận nhân tố cũng là nơi phát ra với khi còn nhỏ.

Kim đồng hồ an tĩnh mà dạo qua một vòng lại một vòng, hiện tại đã gần 11 giờ rưỡi. Bên ngoài bóng đêm rã rời, trong thành thị lộ ra tới ánh đèn dần dần tắt, rất nhiều người đều đã là đắm chìm ở mộng đẹp bên trong.

Mà Dương nữ sĩ đến nay đều còn không có trở về.

Thu Tử Tân ngẩng đầu vọng liếc mắt một cái trên tường đồng hồ, nàng trong lòng có hơi hơi suy sút cảm, đúng là đứng lên chuẩn bị hồi lâu hai khi, ngoài phòng truyền đến xe động cơ thanh, quá sau đó không lâu liền có người tới ấn chuông cửa.

Thu Tử Tân không có trực tiếp mở ra tự động môn, bởi vì đối phương là người ngoài, nếu là Dương nữ sĩ trở về nói nàng hẳn là có điều khiển từ xa mới đúng.

Thu Tử Tân ăn mặc giày xăng đan đi ra ngoài, màu lam nhạt tơ lụa vật liệu may mặc bị phong nhẹ nhàng hôn qua, phiên khởi một mảnh góc áo.

Nàng thấy một người xa lạ trung niên nam nhân đứng ở các nàng cửa nhà.

Đối phương ăn mặc thẳng tây trang, trên người có mòng hi mùi rượu khẩu ngữ lại rất thanh tỉnh, hắn nhìn thấy Thu Tử Tân liền mở miệng giới thiệu chính mình, “Người hảo, ta là Lương tiên sinh, Dương nữ sĩ ở công tác khi uống say, ta là đưa nàng trở về.”

Thu Tử Tân từ bạch cương đại môn khe hở trung, thấy ngòi ở Porsche trên ghế phụ Dương nữ sĩ. Nàng nhíu mày, “Ngài đợi chút, ta đi mở cửa.”

Nàng chạy về trong phòng mở ra tự động môn làm đối phương đem xe sử tiến vào, Lương tiên sinh mở cửa xe tưởng đem Dương nữ sĩ đỡ ra tới.

“Đề cho ta tới đi.” Thu Tử Tân nói xong, động tác nhanh nhẹn mà đem Dương nữ sĩ đỡ vào phòng.

Dương nữ sĩ say thật sự an tĩnh, không phải thuộc về rượu sau làm âm ĩ người, nàng khuynh dựa vào trên sofa thiên miên. Nàng mày hơi ninh, vành mắt hạ lộ ra một chút mỗi mệt màu xanh lá.

Thu Tử Tân cấp Lương tiên sinh đổ một ly ôn bạch khai, nàng ở uy Dương nữ sĩ uống mật ong thủy phân rượu.

“Người là Dương nữ sĩ nữ nhi, Thu Tử Tân đúng không?” Lương tiên sinh nhấp một ngụm nước ấm.

Thu Tử Tân dừng một chút, “Ân, ta là.” Nàng đem ánh mắt phóng tới Lương tiên sinh trên người.

Vừa rồi ở bên ngoài bởi vì bóng đêm xem không rõ lắm, vào trong nhà Thu Tử Tân mới phát hiện cái này Lương tiên sinh diện mạo còn tính rất tuổi trẻ, ước chừng liền so với chính mình đại như vậy vài tuổi.

Ngũ quan đoan chính, thân hình cao lớn, cười rộ lên ôn hòa tự nhiên, nhìn vẫn là cái rất đáng tin cậy người thành thật.

“Dương nữ sĩ thường xuyên cùng ta nhắc tới người, là cái làm nàng thực vui mừng hài tử đâu.”

Thu Tử Tân trong tay động tác hơi chút đình trệ, “Phải không? Không nghĩ tới Dương nữ sĩ còn sẽ hướng ra phía ngoài người nhắc tới nàng gia sự.”

“Ân..... Đối.....” Lương tiên sinh trầm mặc vài giây, hấn nắm trong tay cái ly tựa hồ là suy nghĩ cái gì.

“Thời điểm không còn sớm, ta cũng nên đi, người chạy nhanh mang Dương nữ sĩ trở về phòng hảo hảo nghỉ ngơi đi.” Lương tiên sinh buông cái ly, sửa sang lại một chút quần áo.

“Hảo, ta đây cũng không tiễn, ngài đi thong thả.”

Lương tiên sinh đứng lên, ánh mắt vừa lúc thoáng nhìn Thu Tử Tân đặt ở trên bàn mở ra album bộ. Hấn thoáng giơ lên tươi cười, “Đây là mẹ người cùng người khi còn nhỏ a?”

Thu Tử Tân gật đầu, “Ân, đối.”

Lương tiên sinh nhin không được nhìn nhiều hai mắt mới bỏ được rời đi, hấn khóe mắt cong lên, “May mắn trong nhà còn có người tới chiếu cố nàng, bằng không ta đêm nay liền sẽ vội túi bụi. Công ty bên kia cũng còn có văn kiện.....”

Hấn vừa nói vừa đi ra cửa khẩu, Thu Tử Tân chăm chú nhìn đối phương rời đi bóng dáng, trong lòng có cỗ không thể nói tới cảm giác.

* * *

Nghỉ hè sau khi kết thúc, phản khóa nhật trình lại trở về rồi.

Lại lần nữa nhìn thấy Tiêu Vũ Tường Y Chu tựa hồ đối nàng phá lệ tưởng niệm, vừa thấy mặt liền nhin không được muốn ửng nàng nhập hoài.

Tiêu Vũ gần nhất cảm thấy Tường Y Chu quái quái, tuy rằng nàng biết có chút người lần đầu tiên gặp mặt sẽ thực xa lạ, quen thuộc qua đi liền sẽ trở nên nhiệt tình.....

Nhưng Tường Y Chu gần nhất luôn là sẽ nói chút lệnh nàng sờ không được đầu óc nói, tỷ như cái gì nói là tưởng nàng, hơn nữa không ngừng cố ý vô tình mà liêu nàng.

Tiêu Vũ lại không phải ngốc tử, như thế nào sẽ cảm giác không ra.

Nhưng là những lời này từ Tường Y Chu trong miệng nói ra liền rất kỳ quái a, bởi vì Tiêu Vũ phía trước chỉ ở trên TV giữa tình lữ nghe được quá này đó ái muội nói.

Cái này làm cho nàng thực khó hiểu.....

Đương nhiên nhật tử còn ở tiếp tục chạy vội, các nàng cộng đồng nỗ lực học tập, nghênh đón một cái lại một cái khủng bố khảo thí, dựa vào các nàng chính mình nghị lực cùng kiên trì bài trừ muôn vàn khó khăn, lấy được một cái chính mình vừa lòng thành tích.

Từ Tư Bối ở tiểu mỹ một phen khuyên bảo sau rốt cuộc thừa nhận chính mình sai lầm, hướng Tiêu Vũ biệt nữu mà xin lỗi.

Tiêu Vũ hiện tại đã không sinh nàng khí, nàng cũng không nghĩ kia chuyện ảnh hưởng đến các nàng chi gian quan hệ.

Tuy rằng nàng biết Từ Tư Bối tính tình cùng cá tính đều có chút không tốt địa phương, nhưng không thể không nói, đối phương thật là một người thông minh. Cùng nàng ở bên nhau thảo luận thiêu não toán học đề thực mau là có thể giải ra đáp án.

Mà Tiêu Vũ chính mình cũng không phải lòng dạ hẹp hòi thích ghi thù người, nếu Từ Tư Bối đã xin lỗi, nàng cảm thấy kia chuyện xóa

bỏ toàn bộ cũng không sao.

Các nàng sinh hoạt nhật tử lại lần nữa về tới đi học nhật tử, mà Tiêu Vũ ở mỗi ngày học tập đồng thời, cũng sẽ thoáng chú ý Thu Tử Tân sắp tới hoạt động.

“Tiểu thư, hôm nay giữa trưa không phải có 《 lao tới đi thiếu niên! 》 phát lại sao? Nghe nói Thu tiểu thư này kỳ đi đương hợp tác sân khấu đạo sư ác. Người muốn hay không.....”

“Không cần!” Tiêu Vũ nhanh chóng từ chối nói.

Thái tử thấy nàng như vậy quyết đoán trả lời còn có điểm kinh nghi, “Xác định.....?”

“Xác định! Không chuẩn xem! Khai khác kênh!” Tiêu Vũ hừ hừ nói.

Một tuần trước, Tiêu Vũ đã ở Thu Tử Tân trong fan club biết được, nàng tham gia một cái nam đoàn tổng nghệ đương hợp tác sân khấu đạo sư.

Này nguyên bản hẳn là một kiện thực đáng giá chờ mong sự, bởi vì nàng có thể thấy Thu Tử Tân khiêu vũ!

Nhưng là.

Nhưng là.....

Liên ở phía trước mấy ngày, trong đàn lá phong nhóm không biết vì cái gì liên tiếp kêu rên nói tan nát cõi lòng, Tiêu Vũ đi hỏi lá phong nhóm đã xảy ra chuyện gì, đối phương trực tiếp ném cái video cùng ảnh chụp đem Tiêu Vũ xem ngốc.

Ảnh chụp, là sân khấu công diễn trong đó một đạo sư cùng học viên hỗ động phân đoạn. Thu Tử Tân thân xuyên bạch tây trang, bên trong đắp chính là bằng da màu đen đai đeo lộ eo áo choàng, bình thần bụng thượng đường cong mơ hồ có thể thấy được.

Nàng cùng một người luyện tập sinh đồng thời đi đến sân khấu trung tâm vị, sau đó Thu Tử Tân trực tiếp liền lôi kéo đối phương cà vạt đem hẳn kéo đến chính mình trước mặt, bọn họ lẫn nhau dựa đến thân cận quá, chỉ nhìn một cách đơn thuần sân khấu thuần hưởng video khi, người xem còn tưởng rằng bọn họ là thật sự thân đi xuống, chọc đến hiện trường người xem điên cuồng hét chói tai.

Đêm đó cái kia sân khấu còn chặn đơn xách ra tới quả tiêu đề lên hot search.

Thái tử ở hiểu biết tình hình cụ thể và tỉ mỉ sau bùng tỉnh đại ngộ.

Sau đó nàng hỏi tưởng khởi chính mình đề nghị muốn hay không xem tiết mục khi tiểu thư phản ứng cũng liền rất về tình về lý.

Thái tử ở trong lòng thờ dài.

Ai, tiểu thư nguyên lai là bạn gái phần a.

* * *

Thu Tử Tân hỏi nước Mỹ sau tiếp tục tiếp chụp công tác, trừ bỏ chụp một ít quảng cáo, nàng còn đi theo vũ đạo lão sư học hạ nam đoàn công diễn hợp tác vũ.

Tuy rằng nói không có luyện được đặc biệt lợi hại, nhưng chính thể tới nói tuyệt đối đủ tư cách, thiết viễn cảnh khi có thể nhìn đến nàng cùng luyện tập sinh nhóm động tác đồng dạng.

Bao gồm vận hông kia mấy cái động tác, Thu Tử Tân đều làm được thập phần liêu nhân tâm hồn, hoàn toàn không mất nam hài soái khí như trên khi lại kết hợp nữ tính nhu mị.

Hỗ động phân đoạn thiết kế cũng là vì vốn dĩ yêu cầu là làm kia luyện tập sinh ôm Thu Tử Tân eo, nhưng đối phương quá mức thẹn thùng cùng ngây ngô, liền cùng Thu Tử Tân đối diện cũng không dám, càng đừng nói có thân thể tiếp xúc.

“Người đừng sợ ta, ta cũng sẽ không ăn người.” Thu Tử Tân nói giỡn mà nói, nhưng vẫn là bởi vì bạn tâm đối phương cảm thụ điều chỉnh động tác bố trí, cuối cùng mới bày biện ra như vậy sân khấu hiệu quả.

Người đại diện lúc ấy ngồi ở bảo mẫu trong xe quan khán sân khấu thuần hưởng, ánh mắt không khỏi hơi lợng, “wow, tên người như vậy sẽ khiến cho fans ghen.”

Thu Tử Tân ở ăn bắp, đây là nàng hôm nay bữa tối. Nàng xua xua tay, bắt đắ dĩ nói: “Đây là vì sân khấu hiệu quả, không cần bay lên đến chân nhân.”

“Người nhìn, các người đều đã có CP siêu thoại.” Người đại diện cười nói, đưa ra di động cho nàng xem.

Thu Tử Tân vô tâm xem qua, tùy ý liếc mắt một cái liền tiếp tục ăn nàng bắp, “Chúng ta tháng sau đi tú đâu, thiết kế sự định khoản không có?”

Thu Tử Tân tháng sau tham gia đi tú hoạt động chủ đề là “Thời đại”, có hai gã thiết kế sự mời nàng xuyên chính mình nhãn hiệu, chia làm phục cổ phong cách cùng tiền vệ nguyên tố.

Người đại diện thế Thu Tử Tân tiếp được tiền vệ nguyên tố thiết kế khoản, hẳn muốn cho Thu Tử Tân ném thử càng nhiều bất đồng sự vật, mở rộng nàng có thể tiếp thu lĩnh vực phạm vi, còn có thể gia tăng nàng nguồn thu nhập.

“Đã định rồi, chúng ta ngày mai liền đi đo kích cỡ, thích hợp sau tháng sau sơ là có thể ở New York bộc lộ quan điểm.” Người đại diện nói.

Hắn dùng một loại thường thức ánh mắt xem Thu Tử Tân, khóe miệng hơi hơi cong lên, “Ta còn rất chờ mong thành quả.”

—

New York, Milan, Paris, Luân Đôn cũng xưng toàn cầu tứ đại tuần lễ thời trang, năm nay 9 tháng 60 nhiều tràng đi tú cùng năm rồi xuân mùa hạ tương đối bất đồng, bọn họ lần này diễn sinh ra thời đại phát triển chủ đề.

Làm đông đảo tài hoa hơn người thiết kế sư sửa sang văn hoá phục hưng, cùng với nếm thử thời trang tuyến đầu phong cách, thử đại chúng có không tiếp thu không giống nhau đồ vật.

Mà Thu Tử Tân tiếp được này mặc cho trang phục đúng là cường điệu lớn mật đột phá truyền thống tân tấn nhãn hiệu.

Tuần lễ thời trang hiện trường khách khứa đầy nhà, không còn chỗ ngồi, các đại nổi danh thời thượng giới cao nhân, internet thời thượng bác chủ, triệu bài người phát ngôn, cùng với ở trang phục giới có nhất định lực ảnh hưởng đại nhân vật đều tụ tập tại nơi đây.

Hiện trường ánh đèn lóng lánh, T đài hai sườn ngồi đầy khách, đằng trước còn lại là giao cho nhiếp ảnh gia an trí camera.

Người chủ trì sân ga giới thiệu chương trình, BGM tương lai tân ồn ào thanh bao trùm ở. Ăn mặc cát may không đồng nhất tây trang người chủ trì giới thiệu ban tổ chức, nhãn hiệu người sáng lập, liên hợp tài trợ thương và dư người khác sau tuyên bố đi tú chính thức bắt đầu.

Hắn phụ trách giải thích người mẫu trên người quần áo hình thức, đèn flash không ngừng múa may, nhiếp ảnh gia ở màn ảnh hạ bắt giữ mỗi một cái chớp mắt động lòng người hình ảnh.

Chảy một cỗ quý báu khí chất quyền uy nhân vật mặt vô biểu tình, xụ mặt nghiêm túc mà nhìn một cái lại một cái đi qua y trang cùng người mẫu.

“Kế tiếp này một khoản, xuất từ với “Mê huyền tinh cầu” người sáng lập, thiết kế sư Cz tân tác! Đây khoản quần áo thiết kế lý niệm là muốn mang ra sương mù mê huyền cảm, xảo diệu mà vận dụng

huyền lệ sắc thái sẵn ra tiền vệ phong cách, tới tranh thủ đại chúng ánh mắt!”

Hiện trường BGM bỗng nhiên thay đổi cái hình thức, thưởng thức tịch người nghe được giải thích không khỏi tò mò, sôi nổi quay đầu đi vọng.

Đèn tụ quang bao phủ xuống dưới, Thu Tử Tân từ hậu đài cất bước đi ra, nàng này thân y trang chủ yếu chú trọng với thị giác hiệu quả, chọn dùng trong suốt điểm lệ cảm plastic mũ sam áo khoác, mà bên trong đáp còn lại là màu bạc lượng phiến mặt ngực.

Thu Tử Tân thẳng thắn eo lưng, không nhanh không chậm mà đi ở T trên đài, thần nhiên tiếp thu T dưới đài người xem ánh mắt lễ rửa tội.

Thu Tử Tân ngày xưa bảo dưỡng tóc đen bị tạo hình sư yêu cầu dùng phun trào sương mù nhiễm kem tươi sắc, nhưng dùng phun sương làm được hiệu quả trước sau không đủ sinh động, hơn nữa thời gian lâu rồi còn sẽ có tẩy màu dấu hiệu.

Vì phụ trợ ra trang phục tốt nhất một mặt, Thu Tử Tân đơn giản quả cảm mà đem nàng tề eo mặc phát cắt đến phần vai, còn tẩy và nhuộm thành thiên phần màu tím hồng đáp kem tươi sắc.

Không chỉ có như thế, nàng trang mặt càng là dụng tâm mà chọn dùng lượng phiến đáp châu quang sắc chồng lên thành mắt ảnh, mi bộ phần đuôi tẩy và nhuộm thành màu trắng, điểm thượng mấy viên kim cương. Ngay cả cánh môi cũng là như thế, tạo hình sư đem rất nhiều lượng phiến phụ thượng nàng đồ mẫn sơn kem M trên môi, khiến cho trang mặt càng thêm hoàn chỉnh.

Nàng tóc năng đến bình thẳng, đi khởi bước tử tới khí chất cao nhã, xứng với nàng tự mang khí tràng, toàn trường đều có chút bị kinh sợ trụ. Người chủ trì cùng dưới đài khách ánh mắt càng là vô pháp từ trên người nàng kéo xuống.

Người đại diện ở hậu đài thấy nàng khi cũng không khỏi trợn mắt há hốc mồm, nhưng cần thiết thừa nhận chính là, loại này tạo hình cũng liền duy độc Thu Tử Tân có thể chống đỡ được.

“Này thân quá điên cuồng. Cảm giác ngay cả trang dung cùng quần áo đều là một bộ.” Mỗi vị ngồi ở dưới đài trào lưu bác chủ nhỏ giọng cùng bên cạnh hẳn người thảo luận nói.

“Đẹp về đẹp, nhưng đến lượt ta thật sự không dám xuyên, đặc biệt tóc như vậy năng nhiệm thực thương phát chất.” Hậu trường người mẫu tán thưởng nói.

Các nàng ngay từ đầu biết Thu Tử Tân vị này ngoại quốc ca sĩ muốn tới đi tú, xen vào thân cao còn cảm thấy đối phương không có gì ưu thế. Thẳng đến các nàng thấy Thu Tử Tân đi ở tú trên đài cái loại cảm giác này, là rất nhiều người đều so ra kém.

Thu Tử Tân đi đến T trước đài đoan, cameras đèn flash không ngừng ở dưới đài lập loè, khác họa hạ nàng một thân khóc huyễn quần áo, cùng với tinh xảo đến không thể bắt bẻ trang mặt.

Ánh mắt của nàng giờ phút này mang điếm ngạo ý, không hề có bởi vì sơ đẳng tú đài mà luống cuống, càng nhiều mang ra tới chính là thông dong, tự tin, tràn ngập thái độ, thật giống như là ở mơ hồ lộ ra nàng đối những người khác “Lạc đờn vị” khinh thường.

Nhiếp ảnh gia mỗi năm ở các đại đi tú tràn chạy, đối với các loại dị dạng trăm quái quần áo kiểu dáng đã xuất hiện phổ biến, nhưng cũng có rất nhiều loại người mẫu cũng không dậy nổi quần áo sự cố, mà Thu Tử Tân xuyên này một kiện, hiển nhiên là không có gì người dám xuyên.

Bởi vì phạm là xuyên sai cảm giác, người ở bên ngoài trong mắt liền không gọi nghệ thuật, kêu không biết cái nào bệnh viện tâm thần chạy ra trung nhị Smart.....

Thu Tử Tân nghiêng đi thân bãi chụp động tác, plastic áo khoác hạ là một kiện trường kiểu dáng bạch quần, bọn họ vốn dĩ cảm thấy cái

này quần thiết kế cảm vẫn là yếu kém, thẳng đến Thu Tử Tân đem áo khoác cởi ra, xoay người làm cho bọn họ xem phần lưng.

Đây là một kiện dụng tâm kín đáo quần áo a.

Ánh đèn hạ, nữ nhân phần lưng da thịt trắng nõn bóng loáng, Thu Tử Tân biên trở về đi biên đem sau phát vén lên, lộ ra nang đường cong nhu mỹ phía sau lưng. Cặp kia xương bướm liền biến mất ở nang cái kia mặt ngực dây cột dưới.

Mới vừa rồi ăn mặc áo khoác không thể thấy rõ ràng, nguyên lai này màu trắng quần dài trước sau là tách ra thức, hai sườn chi gian khai xái đến giữa bắp đùi, dưới toàn dùng bạc lượng xiềng xích liên lụy ở bên nhau, đắp nang màu đen đỉnh tán giày bó, quả thực khốc tể.

“Đây là nhan sắc cắt va chạm ra tới hỏa hoa, cái này thiết kế sư rất lớn gan.....”

“Đây là cái gì a..... Là người có thể xuyên sao.....?”

“Thiên, ta ái chết này trọn bộ! Đêm nay tốt nhất a!”

“Không phải đâu..... Ta get không đến loại này mỹ.....”

Một bộ quần áo, có người thưởng thức, cùng cấp cũng sẽ có người không thưởng thức.

Thu Tử Tân đi xong một vòng, ở từng người trạm giác đều chụp xong chiếu sau, mới chậm rãi lại không mất tiết tấu mà đi trở về hậu trường.

“OMG tân! Người thật sự quá ghê gớm!” Người đại diện cảm lòng không đậ mà gằm rú nói. Hấn cảm thấy Thu Tử Tân vừa mới thật sự quá không thể tưởng tượng, hấn thật sự tìm không thấy từ ngữ tới hình dung cái loại này mỹ cảm.

“Hô, ta vừa mới kỳ thật còn rất khấn trương.....” Thu Tử Tân thở ra một hơi, trong lòng tảng đá lớn ngấn ngủi buông.

Thiết kế sư ở hậu đài gặp được Thu Tử Tân lập tức chạy tiến đến, về mặt chấn động mà nói: “Tân, you’re so marvelous.”

Hắn cảm thán mà muốn ôm Thu Tử Tân, “Ta quả nhiên không có nhìn lầm người, cái này quần áo là thuộc về người!”

“Wait, sẽ lộng tới trang.” Thu Tử Tân một câu lại làm đối phương lui trở về, Cz thiết kế sư gãi gãi đầu cười, “Đúng đúng đúng.....”

Mặt khác người mẫu thấy Thu Tử Tân vừa mới biểu hiện, cũng chủ động lại đây cùng nàng đáp lời. Các nàng đều yêu thích cùng Thu Tử Tân nói chuyện, bởi vì đối phương thái độ luôn là đặc biệt thân sĩ, hơn nữa nói chuyện phiếm bầu không khí luôn là đặc biệt thoải mái.

Thu Tử Tân nói chuyện khi mặt dây hoa tai rất nhỏ đong đưa, thiết kế là dùng kim cương vụn đại biểu tiểu sao chổi, chiều dài có thể đạt tới đến nàng xương quai xanh gian.

Tú trang liên tiếp tiến hành rồi sáu tiếng đồng hồ sau rốt cuộc kết thúc, Thu Tử Tân cùng mặt khác vài cái người mẫu xuyên y phục đều bước lên trong ngoài nước hot search.

Người đại diện cùng Thu Tử Tân đi ra trên đường cái chờ bảo mẫu xe đã đến, không trung đã hàng thành quạt hoàng sắc.

Người đại diện thực vừa lòng nàng lần này biểu hiện, hắn nhẹ đẩy cao thẳng trên mũi mắt kính, cao hứng mà nói: “Tân, ta tưởng về sau hắn là có thể nhiều giúp người tiếp một ít trang phục nhãn hiệu đại ngôn.”

Thu Tử Tân vén lên nhân tủy và nhuộm lại không kịp hộ lý mà có chút khô ráo đầu tóc, như là vẩn nổi lên một tầng kem tươi sắc miên đóa, nàng mang ở ngón trỏ cùng ngón giữa thượng nhẫn hơi lóe.

Công tác thượng nàng thái độ nghiêm túc nghiệp vụ năng lực cường, đỉnh này thân quần áo cùng trang dung liên tục đứng mườì cái giờ, nàng hiện tại chỉ nghĩ chạy nhanh ngủ ngon.

“Thiên, ta mau bị này đó lượng phiến dính đã chết.....” Thu Tử Tân dùng tay quạt gió, mỹ về mỹ, nhưng nàng thật sự chịu không nổi có như vậy nhiều đồ vật tạt ở trên mặt nàng!

Đặc biệt là ô tô bài xuất khí thải cùng bụi bặm sẽ dính thương nàng mặt, nàng thật sự: “.....”

“Ta tưởng tháo trang sức.” Thu Tử Tân nói.

“Ha?” Người đại diện không thể tưởng tượng mà trừng lớn đôi mắt, quay đầu thấy Thu Tử Tân khóc không ra nước mắt biểu tình, lại không đành lòng mà biên từ trong bao lấy ra dầu tẩy trang biên cầu nhàu, “Người có thể hay không hơi chút cố một chút ngẫm hình tượng a, ở trên đường cái liền phải tháo trang sức!”

“Thật là ý vào chính mình tổ nhan đẹp liền làm xằng làm bậy!”

“Tiểu tâm ngày mai lại thương một cái” mỗi nữ minh tinh trên đường cái tùy ý tháo trang sức “Hot search!”

“Ai tân người có hay không nghe thấy ta nói chuyện, a hiện tại nghệ sĩ như thế nào đều như vậy khó mang.....!”

* * *

“Tiểu thư, chuẩn bị tốt sao?” Thái tử gõ gõ Tiêu Vũ cửa phòng, nhắc nhở nàng quá không lâu liền phải xuất phát đi đi học.

Tiêu Vũ theo tiếng liền đem trong tay đồ vật bỏ vào cái hộp nhỏ, lại bỏ vào trong ngăn kéo an trí hảo.

Thái tử đẩy ra cửa phòng đi đến, đỡ nàng bối, “Đi thôi, tiểu thư. Hôm nay muốn đi tham gia nhảy lớp khảo thí. Về sau chương trình học sẽ tương đối khó, giáo phương hẳn là liền không thể nào duy trì nhảy lớp.”

Tiêu Vũ điểm điểm đầu dứa, “Ta đã biết. Ta sẽ cố lên.”

Nhảy lớp khảo thí kỳ thật là nàng thích nhất khảo thí, bởi vì này đại biểu nàng ly lớn lên lại càng gần một bước!

Nàng mỗi phùng khảo thí trước đều thói quen lấy ra “Bình an bao” yên lặng cầu nguyện khảo thí thuận lợi, nhưng là lần này nàng đã đem “Bình an bao” đưa cho Thu Tử Tân, cho nên.....

Nàng vừa mới cầm Thu Tử Tân nhẫn, mượn vật tới ký thác kia phân tình tố.

Sau đó khẽ hôn một cái nàng nhẫn.

Tác giả có lời muốn nói: Lần sau đổi mới: Chủ nhật (19 hào)

Cảm tạ tưới dinh dưỡng dịch tiểu thiên sứ:

Tiểu sói con heo tới 10 bình

36675100 1 bình

Này chương đã bị nhị vị nhận thầu lạp ~

48.Chapter 48

“Tiêu Vũ, chúc mừng người nhảy lớp khảo thí thông qua lạp.”

Tiêu Vũ chính cúi đầu xem ngoại ngữ thư, nghe thấy Tưởng Y Chu thanh âm ngẩng đầu, triều đối phương lộ ra một cái ấm áp tươi cười.

Tưởng Y Chu bị nàng tươi cười cảm nhiễm, duỗi tay khẽ chạm một chút nàng đỉnh đầu tâm, “Rất tuyệt.”

Khả năng Tiêu Vũ không có nhận thấy được chính là, Tưởng Y Chu đang nói chuyện khi trong mắt hiện lên một tia mát mát.

“Tưởng Y Chu, ta vừa rời ở văn phòng thấy mẹ người ai, người có phải hay không lại gặp rắc rối gây chuyện?” Tiêu Vũ ninh khởi tiểu mi hỏi.

“Người có ý tứ gì, chẳng lẽ ta ở người trong lòng cũng chỉ có đánh nhau nháo sự phân sao?” Tưởng Y Chu nghe thấy nàng lời nói liền tặng một cái búng tay điểm ở nàng trán thượng.

“Ta không phải ý tứ này lạ.....” Tiêu Vũ che lại cái trán bấu môi, kỳ thật Tưởng Y Chu đạ thật sự nhẹ, chính là làm làm dạng thể thôi.

Tưởng Y Chu đang nhìn nàng khi cũng nhẹn không được đi theo hơi hơi bấu môi.

Nhưng động tác rất nhỏ hơi thả ngấn ngủi, Tiêu Vũ cũng không có phát giác.

Tưởng Y Chu dựa hồi lưng ghé, nàng nhếch lên chân bắt chéo, “Cũng không phải cái gì không thể cùng người nói đại sự lạ, chính là.....”

“Ta muốn chuyển giáo.”

Tiêu Vũ nghe chi nhất kinh, “A? Chuyển giáo? Vì cái gì như vậy đột nhiên?”

Kỳ thật cũng không tính đột nhiên, Tưởng Y Chu ở một tháng trước liền biết nhà bọn họ bởi vì phụ thân công tác quan hệ, yêu cầu dọn đến một thành phố khác sinh hoạt, vì thế Tưởng Y Chu cũng bắt đắ dĩ phải bị bách chuyển giáo.

Nàng chỉ là luyện tiếc trước cùng Tiêu Vũ nói mà thôi.

“Không có gì, chính là nhà của chúng ta bởi vì ta ba quan hệ, muốn dọn đến khác thành thị sinh hoạt.....” Tưởng Y Chu thấp hèn mặt mày, màn hào quang ở nàng quanh thân, run rẩy lông mi vụng khai chiếu xạ tiến vào dương quang.

Nàng nói xong ngẩng đầu, thấy Tiêu Vũ trên mặt lập tức bày biện ra khổ sở cùng không tha, nàng trong lòng mềm mềm, khuyên: “Này cũng không khá tốt sao, dù sao người cũng nhảy lớp.”

“Này lại không giống nhau, sang năm chúng ta vẫn là có thể ở trường học tương ngộ.....” Tiêu Vũ gục xuống hạ đầu dựa, cực kỳ giống một con ử rử cụp đuôi tiểu động vật.

Tưởng Y Chu nhu nhu đôi mắt, Tiêu Vũ có biểu hiện như vậy kỳ thật ở về phương diện khác lệnh nàng rất cảm động. Ít nhất chứng minh rồi, Tiêu Vũ thực để ý nàng cái này bằng hữu.

Tưởng Y Chu cố tình bày ra một bộ xú thí tự luyện dạng, duỗi tay néo một chút Tiêu Vũ phồng lên mặt, “Ai da, người không cần quá tưởng ta lạ, chúng ta vẫn là có thể dùng di động liên hệ.”

Nàng như vậy vừa nói, hoàn toàn phá hư này vốn nên thương cảm không khí.

“Di, tự luyện! Ai sẽ tưởng người!” Tiêu Vũ hừ thanh, kéo ra Tưởng Y Chu tay.

Tưởng Y Chu không buông tay phản nắm chặt trở về, nàng cong cong khoe môi, trong mắt lộ ra doanh doanh ý cười, “Người dám nói nghỉ thời điểm người thật sự không có một chút tưởng ta sao? Liên một chút, một chút cũng không có?”

Tiêu Vũ bị nàng hỏi đến đáp ứng, thiên khai Tưởng Y Chu không ngừng muốn cùng nàng đối diện ánh mắt, “Mới không có.....! Một chút đều không có!”

* * *

Philadelphia ban đêm, phòng khiêu vũ bá cổ điển điệu nhảy xoay tròn, trong không khí tràn ngập nồng đậm hoa hồng hương huân. Tinh oánh dịch thấu ánh nến giá thượng ở lay động chói quang, bên trong ảnh ngược ra rất nhiều thân xuyên hoa phục người.

Ở đây người đều là đến từ hào môn thế gia quý công tử hoặc là thiên kim, người đại diện quyết định làm Thu Tử Tân tham gia hôm nay tiệc tối, chủ yếu là muốn cho nàng nhiều nhận thức những

người này, mở rộng chính mình nhân mạch, về sau nếu muốn làm việc cũng phương tiện chút.

Thu Tử Tân tối nay xuyên thân X lãnh màu đen lẽ váy, lộ ra nàng tú xảo góc vuông vai, da thịt ónh lượng như sương. Nàng đứng ở phòng khiêu vũ biên giác, trong đó không ngừng có nam sĩ tới mời nàng cùng múa.

Thu Tử Tân uyển chuyển từ chối vài cái, thẳng đến có một người tướng mạo thực văn nhã nam sĩ tiến lên đây, hắn ăn mặc xanh đen sắc tây trang, da trắng tóc vàng, vóc dáng muốn so nàng cao hơn rất nhiều.

“Xin hỏi ta có cái này vinh hạnh, tới mời người trở thành ta bạn nhảy sao? Thu tiểu thư.” Nam nhân một mở miệng chính là thuần khiết anh luân khang, hắn khom lưng hướng Thu Tử Tân được rồi thân sĩ lẽ, tay trái lòng bàn tay triều nàng lộ ra.

Nguyên bản còn ở dùng cao chân chén rượu uống soda nước có ga Thu Tử Tân nâng lên đôi mắt, ánh mắt không cạn không ngần mà dùng ở hắn trên người. Nàng nhận được người nam nhân này, là mẫu gia cực có lực ảnh hưởng giải trí công ty đại thiếu gia.

“Đương nhiên.” Thu Tử Tân đối hắn vẫn khởi một chút tươi cười, nàng đem trong tay chén rượu phóng đi một bên.

Cổ ý đi học tập quý tộc hành lễ nàng, đôi tay tiểu độ cung xách lên làn váy, chân trái sau này lui một bước, hai đầu gối cũng cong về phía hắn đáp lễ. Nàng bàn tay mềm đáp thượng Brent.

Brent lực chú ý vừa lúc đầu đến tay nàng thượng, “Di, người như thế nào ở xuyên lẽ váy đồng thời còn mang theo một cái màu đỏ lắc tay?”

“Này thực không đáp, hái được đi.” Hắn cúi đầu nói, duỗi tay tưởng giúp thế Thu Tử Tân đem nàng mang ở trên cổ tay màu đỏ lắc tay tháo xuống.

“Không, còn thỉnh người không cần.” Thu Tử Tân lập tức ra tiếng ngăn lại, tránh thoát tay sau này lui một bước.

Brent thấy nàng phản ứng nhăn lại mày, nhưng cũng khó mà nói cái gì, hấn nhướng mày bất đắc dĩ nói: “Hảo đi, xem như ta thất lễ.”

Hấn gom lại chiều dài đạt nhĩ tóc vàng, “Chúng ta có thể tiếp tục sao?”

Thu Tử Tân không có theo tiếng, Brent không nghĩ buông tha lần này cơ hội, coi như đối nghịch phương là ngầm đồng ý. Hấn lại dặt quá Thu Tử Tân tay, hai người một lần nữa bãi hồi dáng múa, đi theo âm nhạc chậm vũ.

“Lắc tay..... Là rất quan trọng người đưa?”

Thu Tử Tân buông xuống đôi mắt, lông mi trường mà kiều, nàng ánh mắt thâm trầm, tựa hồi tưởng khởi cái gì, “Đúng vậy.”

Brent trên mặt biểu tình hiển nhiên liền không có như vậy sung sướng, “Kia thật là xin lỗi, Thu tiểu thư.”

“Không quan hệ, Brent tiên sinh.” Thu Tử Tân đối hấn dặt một chút ý cười.

“Người nhận thức ta?” Brent chân phải về phía sau mại một bước, mang theo Thu Tử Tân dời bước đến phòng khiêu vũ trung ương.

“Brent tiên sinh bên ngoài thanh danh uy vọng, ta biết đó là tất nhiên. Người không cũng nhận thức ta sao.” Thu Tử Tân nói. Nàng tóc đã một lần nữa nhiễm hồi tóc đen, mượt mà mà khoác ở nàng trên vai.

Nghe được ca ngợi Brent giờ lên tươi cười, lộ ra một loạt trắng tinh hàm răng, “Ta xem qua người đi tú ảnh chụp. Thực kinh diễm.”

Thu Tử Tân đi theo hấn nện bước xoay quanh, hai người biên nói chuyện với nhau biên nhảy điệu Waltz, “Ta coi như người là ở khen ngợi ta.”

Brent cong lên thon dài đôi mắt, “Này đương nhiên là khen ngợi. Ta không nghĩ tới người đáng người như vậy phong. Mãn, quá làm ta kinh diễm.” Dứt lời, hắn còn trên dưới đánh giá liếc mắt một cái Thu Tử Tân ngực.

“Nơi này là nơi công cộng, thỉnh người chầm chước dùng từ, Brent tiên sinh.” Thu Tử Tân thanh âm lạnh lãnh, nàng không nghĩ tới bề ngoài nhìn như văn nhã có giáo dưỡng Anh quốc công tử thế nhưng sẽ nói ra như vậy thấp kém nói.

Brent tươi cười thu thu, “Hảo hảo hảo, ta không nói..... Nhưng kỳ thật ta có một cái hạng mục muốn tìm người hợp tác, người đợi chút có thể hay không mượn ta một chút thời gian?”

Thu Tử Tân ngửa đầu, hoa tai tùy theo đong đưa, “Chỉ nói công sự.”

“Sure, chỉ nói công sự.” Brent cười cười nói, chỉ nhìn một cách đơn thuần bề ngoài hoàn toàn là quý công tử bộ dáng.

Hai người nhảy xong vũ sau cùng nhau ngồi xuống nói chuyện một chút công tác sự, đối phương nói là có hạng mục có thể cấp Thu Tử Tân tiếp, liêu thật sự cẩn thận, tình hình cụ thể và tỉ mỉ cũng nói được rất rõ ràng. May mắn hắn không phải ăn chơi trác táng, là có thật sự ở vì công ty làm việc.

“Tới, uống một chén đi, ta xem người vẫn luôn uống nước có ga.” Brent cầm một ly rượu vang đỏ cấp Thu Tử Tân, “Ở loại địa phương này, như thế nào có thể không uống rượu đâu.”

“Nhưng chúng ta hiện tại chính nói công sự.....” Thu Tử Tân chống đẩy nói.

“Này có cái gì, một hai ly sẽ không say.” Brent cười nói, hắn chính trang tăng thêm hắn văn nhã hơi thở, “Đừng mất hứng sao.”

Thu Tử Tân đốn vài giây, cuối cùng vẫn là tiếp nhận kia một ly rượu vang đỏ.

“Có đệ nhất ly tự nhiên muốn lại đến đệ nhị ly đúng không?” Brent nói, liên tiếp lại cấp Thu Tử Tân uống lên vài ly.

Thu Tử Tân sắc mặt có điểm hồng nhuận, vốn dĩ liền ám bạch da thịt càng là lộ ra năng hồng. Nàng dựa vào thuộc da trên sofa, trong nhà ánh đèn có điểm loá mắt.

“Ta xem người có điểm say, bằng không chúng ta đi trước nghỉ ngơi.....?” Brent cũng uống không ít, cổ hần đến trên mặt đều là đỏ đậm, hần nói chuyện khi còn có điểm cấp bách, như là ở chờ mong cái gì.

Thu Tử Tân bị hần nâng lên, Brent mang nàng đi đến đi thông trên lầu khách sạn hành lang, nàng đẩy ra Brent, đỡ cái trán, “Người muốn mang ta đi nơi nào?”

Brent ôm chầm nàng eo, “Một cái thực hảo ngoạn địa phương.....” Hần gửi được nữ nhân trên người nước hoa vị, đối khát thú tính bắt đầu từ y quan dưới bại lộ ra tới.

Hần dực muốn thân Thu Tử Tân gương mặt, rồi lại lần thứ hai bị đối phương đẩy ra, “Brent tiên sinh, thỉnh người tự trọng.”

“Không phải đâu, như vậy chơi không khai?” Hần kéo về Thu Tử Tân tay, “Vừa rồi người nhiều người thẹn thùng có thể, hiện tại nơi này không có người, người cũng đừng trang rụt rè lạp.”

Nam nhân nói làm Thu Tử Tân cảm thấy thực không thoải mái, nàng ném ra hần tay, “Ta tưởng ta nên rời đi.”

Brent thấy nàng phải đi lập tức luống cuống, “Ai, các người nữ nhân rõ ràng tất cả đều một cái dạng, mặt ngoài đều thực thanh thuần, thực tế ở trên giường còn không phải một cái kê đến so một cái sảo! Người cùng ta thử qua bảo đảm người.....”

“Nói như thế, nếu người đáp ứng bồi ta một đêm, chúng ta hạng mục liền có thể trực tiếp chứng thực!”

Nam nhân nói còn chưa nói xong, Thu Tử Tân liền tránh thoát hẳn xoay người rời đi, Brent thềm kêu “Được hiệu như thế nào còn chưa tới...!” Rồi sau đó đi nhanh tiến lên ngăn lại nàng bả vai.

Thu Tử Tân cho tới nay hiếm khi chạm vào rượu.....

Nhưng không đại biểu nàng sẽ không uống.

Nàng hiểu được loại này nơi tất không thể tránh cho chính là uống rượu, ở nàng tiếp được Brent kia ly rượu vang đỏ trước, nàng cũng đã ăn trước tỉnh rượu được.

Sấn Brent được hiệu còn không có phát tác, nàng hiện tại còn có thể đủ miễn cưỡng bảo trì thanh tỉnh.

Brent tay bắt được nàng trên vai, không ngờ đối phương lại đột nhiên lui về phía sau, động tác tiếp mẫn mà kéo qua hẳn cánh tay phải, trực tiếp cho hẳn một cái quá vai quăng ngã.

“Nắm thảo.....!” Brent còn không có ý tứ đến phát sinh chuyện gì người liền xoay người té lăn trên đất, hẳn cảm giác chính mình tay phải giống phé đi giống nhau đau.

Brent trước mắt quang bị người ngăn trở, hẳn kinh ngạc ngẩng đầu, trông thấy một cái đứng ở trước mặt hẳn mạn sắc bén lạnh lẽo nữ nhân.

Thu Tử Tân tại rất sớm trước kia liền tiếp thu quá nhu đạo huấn luyện, đất bằng quá vai quăng ngã gì đó, việc nhỏ.

Hành lang ánh đèn chiếu vào Thu Tử Tân nghiêm nghị trên mặt, nàng mắt lạnh nhìn xuống Brent, “Brent tiên sinh, ta tưởng, chúng ta chỉ sợ là vô pháp hợp tác rồi.”

“Chuyện này ta sẽ giữ lại pháp luật truy cứu, nếu người ngày sau muốn tìm ta báo thù, ta đêm nay liền sẽ đi kiểm nghiệm dạ dày mê gian. Được thành phần. Ngày xưa nháo khởi kiện tụng tới, thân bại

danh liệt tất nhiên là người.” Nàng tiếng nói không ôn không nhiệt mà nói.

Thu Tử Tân từ nhỏ trong bao móc ra một trương kim tạp, “Ta trên người không mang tiền mặt, này liền xem như người tiền thuốc men đi, Brent tiên sinh.”

Nàng buông ra tay, tám card tùy trọng tâm rơi xuống ở Brent trên mặt, Thu Tử Tân từ trên người hấn vượt qua, bước chân không nhanh không chậm mà đi ra ngoài.

Nhưng mà ra phòng khiêu vũ, được hiệu bắt đầu phát huy, nàng thân mình bất bình ổn mà liền phải hướng nghiêng về một phía đi, may mắn kịp thời đỡ tường mới không đến nỗi tạo thành té ngã.

Bên ngoài gió đêm thực lạnh, Thu Tử Tân xuyên y phục đơn bạc, vạt áo rót vào lạnh không khí nhưng thật ra gọi hồi một chút nàng ý thức.

“Thiên, thật là người, tân! Người như thế nào uống lên nhiều như vậy! Ta không phải dặn dò người muốn bị hảo tình rượu được sao!?” Thu Tử Tân tầm nhìn không thể hiểu được liền xuất hiện hai cái người đại diện, nàng bưng kín đôi mắt, muộn thanh nói: “Là..... Bị hạ được.....”

“A..... Ta liền nói, vừa mới chạy đi vào tìm người lại không thấy người bóng dáng, là cái nào hỗn đản hạ tay!” Người đại diện nâng dậy nàng, hấn vừa rồi đến giờ sau thấy Thu Tử Tân còn không có trở về, liền không yên tâm ngầm xe đi tìm Thu Tử Tân.

Phòng khiêu vũ chưa thấy được Thu Tử Tân hấn liền ám đạo không ổn, điên cuồng gọi điện thoại cho nàng, ra cửa sau đúng là kinh hoàng khi lại vừa vặn thấy được dục muốn té xỉu Thu Tử Tân.

“Ân..... Là Brent, bên ngoài không có phương tiện nói, chúng ta đi về trước đi.....” Thu Tử Tân bỏ đi giày cao gót, người đại diện chủ động vì nàng đề đi, hai người cho nhau nâng, một đường về tới bảo mẫu trên xe.

* * *

Năm nay chương trình học còn chưa tới kịp niệm xong, Tưởng Y Chu liền phải dẫn đầu chuyển giáo, tan học tiếng chuông vang lên sau, sở hữu đồng học đều vội vàng chạy ra cổng trường.

Duy độc Tưởng Y Chu cùng Tiêu Vũ hai người còn không có rời đi.

“Từ từ, Tiêu Vũ, có một số việc, ta tưởng nói cho ngươi thật lâu.”

Tưởng Y Chu kéo lại Tiêu Vũ thủ đoạn.

Phòng học ngoại lá khô theo gió bay xuống, ổ vàng màu nâu lá cây, dẫm lên sẽ phát ra thanh thúy “Răng rắc” thanh.

Mùa thu liền sắp tới kết thúc, thực mau, vượt qua nghỉ đông, Tiêu Vũ sang năm liền sẽ lên tới sơ tam.

Nếu đều đã muốn chuyển giáo rời đi nơi này, về sau cũng rất có thể sẽ không gặp mặt, Tưởng Y Chu cảm thấy, là lúc.

Ít nhất muốn đem nàng chính mình kia phân cảm tình, truyền đạt cấp Tiêu Vũ.

Bằng không nàng mới là thật sự sẽ hối hận cả đời.

Tiêu Vũ cũng nàng màu tím nhạt cặp sách quay đầu đi vọng Tưởng Y Chu, kỳ thật nàng trong lòng rất không bỏ được Tưởng Y Chu rời đi.

Nhưng nàng biết, các đại nhân làm quyết định, tiểu hài tử vô luận lại như thế nào bất mãn, như cũ là thay đổi không được cái gì.

Phòng học nội bức màn rủ xuống, có gió thổi tiến vào, vén lên các nàng vạt áo, tóc đẹp, cùng tâm cảnh.

Nhân tiện tiến một chút ánh sáng, chậm rãi khái lượng, chiếu sáng nữ hài tình đậu sơ khai tâm tư.

“Tiêu Vũ.”

“Kỳ thật..... Ta thực thích ngươi.”

Tác giả có lời muốn nói: Hôm nay đổi mới “Leng keng” “Leng keng” mà tới ~

Cảm tạ đọc ~

Lần sau đổi mới: Thứ ba (số 21)

49.Chapter 49

“Tiêu Vũ, kỳ thật..... Ta thực thích ngươi.”

Tưởng Y Chu đang nói xuất khẩu khí vẫn là không khỏi khẩn trương lên, nàng rũ tại bên người tay siết chặt góc áo, bị chiết ra nhãn ngân tựa như nàng giờ phút này cuộn sóng không ngừng tâm cảnh.

“Thích ta.....?” Tiêu Vũ hơi có chút ngẩn người.

Nàng ánh mắt bình tĩnh dừng ở Tưởng Y Chu trên người, mà đối phương ánh mắt cũng không có lảng tránh, cặp kia ử dột màu đen con ngươi, chiếu ra chính mình ảnh ngược.

Bên trong đựng đầy rõ ràng cùng chí thành hoa quang, không hề có nói giỡn ý tứ.

Tiêu Vũ khó hiểu, nàng rũ xuống con ngươi, thanh âm mỏng manh, “Ngươi là chỉ..... Nam nữ chi gian thích sao?”

Tưởng Y Chu buông ra tay nàng, sau này lui một bước, “Đổi.....”

“Là tình lữ chi gian thích.”

Tiêu Vũ quay đầu đi tự hỏi, nàng biểu tình thoạt nhìn tựa hồ không có quá kinh ngạc, càng nhiều ngược lại là nghi hoặc, “Nhưng chúng ta đều là nữ sinh.....”

“Nữ sinh đối nữ sinh sinh ra tình yêu sẽ không rất kỳ quái sao?”

Tưởng Y Chu giữa mày nổi lên cuộn sóng, nàng dừng một chút, “Kia..... Người sẽ cảm thấy ta rất kỳ quái sao?”

“Sẽ không!” Tiêu Vũ nhanh chóng lắc đầu.

Chỉ bằng xu hướng giới tính tới phán định một người kỳ quái người, mới là kỳ quái nhất đi.

“Vậy đúng rồi.” Tưởng Y Chu nghe thấy nàng sau khi trả lời buông lỏng ra góc áo, nàng đuôi mắt nhu nhu, khóe miệng giơ lên nhạt nhẽo độ cung.

Nàng nói: “Nữ sinh, là có thể thích nữ sinh.”

Tiêu Vũ vỗ vài cái lông mi, nàng lâm vào ngẩn ngủ suy nghĩ.

Nguyên lai..... Nữ sinh là có thể thích nữ sinh.

Kia..... Ngày đó nàng hỏi Thu Tử Tân đương một nữ hài tử vì một cái khác nữ hài tử mang lên nhãn thời điểm, vì cái gì Thu Tử Tân trả lời không được nàng vấn đề đâu.

Tiêu Vũ buồn bực.

Tưởng Y Chu thấy nàng trầm tư, cho rằng nàng là ở rối rắm, mới vừa mở miệng, “Người.....”

“Nhưng ta không thích người.” Tiêu Vũ đột nhiên ngẩng đầu, sắc mặt vô dị nói.

Tưởng Y Chu: “.....”

Tuy rằng nhưng là, này cũng quá trực tiếp đi???

Dựa theo Tiểu Thuyết cốt truyện phát triển, Tiêu Vũ không phải hẳn là nếu không hiểu được lựa chọn ai, cuối cùng làm nàng, Tiêu Vũ cùng Thu Tử Tân lâm vào cầu huyết tam giác ngược luyến sao???

Kết quả nàng liền dự thi tư cách đều không có?

Tướng Y Chu tâm thái băng rồi.

Nàng liền tiếp ho khan vài tiếng, rồi sau đó thanh thanh giọng nói, “Kia cũng không quan hệ..... Ta kỳ thật không có muốn người cùng ta ở bên nhau.”

“Rất cuộc thích, vốn dĩ cũng chỉ có một người sự.”

Tiêu Vũ nhấp nhấp môi, nàng biết chính mình như vậy quyết đoán mà cự tuyệt Tướng Y Chu khả năng sẽ bị thương đối phương tâm, nhưng trường không bằng đoản đao, Tiêu Vũ không phải thích kéo dài người.

Hơn nữa Tướng Y Chu liền phải chuyển giáo, nàng tuyệt đối sẽ gặp được một cái càng thích hợp nàng người.

“Thực xin lỗi Tướng Y Chu.....”

“Đình.” Tướng Y Chu vươn tay đánh gãy nàng lời nói, “Đừng cho ta phát cái gì thể người tốt.”

“Ta muốn nghe không phải người xin lỗi, là người đáp án.”

Tiêu Vũ đứng ở tại chỗ nháy đôi mắt vọng nàng.

Tướng Y Chu than nhẹ một tiếng, nàng bắt đắ dĩ nhíu mày, phóng mềm thanh âm, “Không quan hệ, ta đã biết suy nghĩ của người, này liền vậy là đủ rồi.”

Phong nhẹ nhàng thổi vào tới, ở Tướng Y Chu chuyển giáo sau, nàng nhất định cũng sẽ nhớ rõ, cuối cùng một loạt trên bàn gỗ, vĩnh viễn khắc họa chỉ thuộc về các nàng hai người hồi ức.

“Kia..... Có thể ôm một chút sao?”

“Coi như làm là cáo biệt ôm.” Tướng Y Chu triệu nàng vươn đôi tay.

“Ân! Đương nhiên có thể!” Nữ hài tự nhiên mà ôm đi lên.

Tưởng Y Chu thực thỏa mãn, nàng cũng không có gì hảo tiếc nuôi.

Bởi vì nàng đã ôm tới rồi, cái kia chờ đợi đã lâu ôm.

Ngoài cửa sổ nhánh cây lay động, đại khái là ở hướng nàng rời đi phát tay cáo biệt đi.

* * *

Năm tháng đi nhanh vượt qua một năm, Thu Tử Tân ở nước ngoài được rất nhiều giải thưởng còn vinh danh cả nước mười đại được hoan nghênh nhất nữ ca sĩ bằng xếp hạng trung. Sự nghiệp của nàng một đường bò lên, các đại tổng nghệ chân nhân tú cạnh kỹ loại tiết mục trung đều có thể nhìn đến thân ảnh của nàng.

Thu Tử Tân album từng sáng tạo ở phát hành sau tiêu thụ lượng đạt tới 3000 vạn trương trở lên, trở thành từ trước tới nay đệ nhất vị album doanh số tối cao hải ngoại ca sĩ.

Trong lúc nàng còn bước lên quá lớn màn ảnh, tham diễn một bộ phim văn nghệ nữ nhị.

Đạo diễn nói nàng rất có điện ảnh mặt, hai người ở cuộc họp báo nộp lên nói tự đắc, Thu Tử Tân bởi vì bận tâm nữ chủ cảm thụ, còn trên chốc nói chính mình chỉ có một trương còn có thể xem mặt, nhưng kỹ thuật diễn gì đó cùng nữ một so sánh với thật là lạn đến muốn đi niệm vườn trẻ.

Nàng lời này hống đến mọi người vui vẻ, quay chụp trong lúc đoàn phim không khí cũng là hoà thuận vui vẻ, nhân viên công tác đều thích nàng.

Thu Tử Tân dựa vào thực lực, một đường làm đầu chắc đấy, tấn chức thành nhân khí cùng thực lực cũng cụ hồng tinh.

Ở năm thứ hai, đương Thu Tử Tân trở thành cái thứ nhất hải ngoại ca sĩ ở bản địa liền đoạt toàn mỹ âm nhạc —— niên độ tốt nhất lưu

hành album, niên độ được hoan nghênh nhất nữ ca sĩ, niên độ đột phá nghệ sĩ ba cái giải thưởng lớn khi, giải trí sắp chữ tùy ý có thể thấy được đều ở báo đạo chuyện của nàng.

Giới giải trí còn cho nàng phong một cái “Toàn năng hình nghệ sĩ” mỹ dự.

Thu Tử Tân đêm đó phủng thưởng tòa, màn ảnh hạ nàng đang nói cảm tạ từ khi, hốc mắt nước mắt là cỡ nào mà đả động nhân tâm, nhìn thấy mà thương.

Đây là nàng nên được.

—

Lễ trao giải kết thúc.

Người đại diện ở nàng sau phỏng vấn xong tất sau chạy như bay đến nàng bên người, biên ôm nàng biên vỗ nàng bồi, cái này động tác hỗn loạn rất nhiều ngôn ngữ nói bất tận cảm xúc.

Bọn họ sóng vai làm bạn ba năm, người đại diện một đường nhìn nàng chậm rãi quật khởi, từ yên lặng vô danh đi bước một bước lên đỉnh núi, thậm chí khai máy tràng chính mình tuần diễn.

Bọn họ cùng nhau về tới bảo mẫu trên xe, người đại diện mới cùng nàng nói về hiệp ước sắp đến kỳ sự.

“Công ty tuyệt đối cố ý muốn cùng người gia hạn hợp đồng, liền xem chính người ý tưởng như thế nào.”

“Kỳ thật, nếu người muốn rời đi nói, ta bên người nhận thức một ít đáng tin cậy người, có lẽ chúng ta có thể làm cái đoàn đội, sáng tác chính mình phòng làm việc.”

“Tân, người cảm thấy đâu?”

Thu Tử Tân cúi đầu vượt chính mình đến tới không dễ thưởng tòa, nghe được người đại diện hỏi chuyện, nàng lâm vào trầm tư.

Rồi sau đó là một đoạn trầm mặc không nói thay thế trả lời.

Người đại diện nghiêng đầu vọng nàng biểu tình.

Thu Tử Tân đôi mắt buông xuống, nửa ngã xuống tới tóc đẹp che khuất nàng sườn mặt đại bộ phận diện tích, để lại nàng lẳng mỗ có độ mặt hình hình dáng.

Nàng không có cấp ra hồi đáp.

Trở lại khách sạn, người đại diện ở chuẩn bị đi vào giấc ngủ tiến đến một chuyến nàng phòng, gõ gõ nàng môn, “Tân, hy vọng người có thể hảo hảo suy xét, sau đó mau chóng cho ta hồi đáp, rốt cuộc hiệp ước muện kéo không quyết định, ta cũng không hảo tìm người.”

Người đại diện không biết Thu Tử Tân ở do dự cái gì, là ở rối rắm tục không gia hạn hợp đồng sự sao? Vẫn là muốn hay không thành lập cá nhân phòng làm việc?

“Ân, ta còn cần một chút thời gian tới làm quyết định.....”

Thu Tử Tân: “Sớm một chút nghỉ ngơi đi, ngủ ngon.”

“Ngủ ngon, nguyện người có cái mộng đẹp.” Người đại diện đóng lại cửa phòng, hẳn như thế nào cảm thấy Thu Tử Tân ở nghe được gia hạn hợp đồng vấn đề sau, tâm tình ngược lại hơi chút trở nên có điểm hạ xuống.

Thu Tử Tân ở nửa đêm phao một cái nước ấm tắm, nàng đem thân mình tắm ở ấm áp trong nước, tâm cũng sẽ cảm thấy ấm áp.

Phòng tắm ngoại đột nhiên truyền đến liên tiếp nàng di động vang linh.

Thu Tử Tân từ bồn tắm ngời thẳng thân, nàng bước ra chân đi đến lấy áo tắm dài, bị sương mù lượn lờ nàng thoát nhìn khuôn mặt đặc biệt thanh tịnh, ngọn tóc mi giác thượng đều còn nhỏ nước.

Đã trễ thế này, sẽ là ai đánh tới?

Thu Tử Tân ở trong lòng trầm nghĩ, nàng mặc tốt màu đen áo tằm liền đi ra ngoài.

Ngay lúc đó nàng tuyệt đối sẽ không biết, bởi vì này một hồi điện thoại, vì nàng làm hạ rất nhiều sau này quyết định.

Thu Tử Tân liếc liếc mắt một cái điện báo, là quốc nội dãy số, Dương nữ sĩ.

Nàng trong lòng còn có nghi ngờ, chuyển được điện thoại.

“Tiểu Tân, người có thể hay không trở về.....”

“Người bà ngoại nàng.....”

Điện thoại một khác đầu thanh âm, hỗn loạn khóc nức nở, nói chuyện ngữ khí cũng mang theo rùng mình, tựa hồ là ở cực đại mà không chế được chính mình cảm xúc.

* * *

Lễ tang.

Đem tử vong người mang đi nàng cuối cùng quy túc.

Này đại khái là Thu Tử Tân hiếm khi tới nay tham gia chính mình thân nhân tử vong truy điệu, nàng ăn mặc màu trắng vải bố đồ tang, quỳ lạy ở linh đường một bên.

Bên kia Dương nữ sĩ trong tay cầm lão phu nhân duy nhất di vật, nàng dung mạo giống như ở trải qua chuyện này sau nhanh chóng lão hoá không ít.

Dương nữ sĩ rũ đầu, trát đầu tóc có vài lũ đều tránh thoát ra tới, tổ chức tang sự mấy ngày nàng vẫn luôn không ngủ hảo, mặt bộ càng là ao hãm vài phần, mất đi ngày xưa phong cảnh.

Dương nữ sĩ nguyên sinh gia đình, vốn chính là theo nam tử chủ sự nghiệp cùng chưởng quản đại sự, mà nữ nhân cần thiết hiền lương

thực đức, lưu tại trong nhà giúp chồng dạy con.

Bởi vậy đương Dương tiên sinh công ty phá sản, quyết định đem nữ nhi gả cho một cái chưa từng gặp mặt người xa lạ khi, Dương nữ sĩ mẫu thân hoàn toàn không có quyết định quyền lợi, nàng thậm chí liền mở miệng tư cách đều không có.

Nếu hỏi Dương nữ sĩ hận nàng người nhà sao?

Trước kia nàng sẽ đáp: “Ta hận không thể bọn họ lập tức chết ở ta trước mặt.”

Hiện tại nàng trả lời: “Liền tính ta hận, nhưng ta đã không nghĩ hận.”

Có lẽ là hiếu thuận lương tâm đột nhiên phục khởi, Dương nữ sĩ trở về tranh quê quán, gặp được bị nàng quên đi cái gọi là mẫu thân.

“Ta lúc ấy..... Nghe được trong phòng có rất lớn vang lớn, như là thứ gì rơi xuống, sau đó ta đi xem.....”

Dương nữ sĩ chạy tiến trong phòng bếp liền thấy lão phu nhân té ngã trên mặt đất, bốn phía có rơi rụng cái rương, Dương nữ sĩ chính mắt nhìn thấy lão phu nhân ở nàng trước mặt run rẩy, cho đến chặt đứt khí.

Thật là sẽ là cỡ nào hoảng sợ cảnh tượng.

“Ta đánh cắp xe cứu thương..... Tay nàng còn nắm quả khế, nàng rõ ràng nói là phải cho ta ăn..... Nàng trừng mắt ta.....!”

“Ta cứu không được nàng..... Trơ mắt, nàng ở ta trước mặt tắt thở.....” Dương nữ sĩ bất lực mà lắc đầu, nàng sắc mặt tái nhợt, hô hấp dồn dập, thân thể không chế không được phát run lên.

Nàng quý gối lão phu nhân mặc quan bên run rẩy ăn năn, sự tình phát sinh thật sự đột nhiên, nàng nhất thời không tiếp thu được, “Ta phía trước còn cùng nàng nói rất nhiều quá mức nói.....”

Lương tiên sinh ở một bên an ủi nàng, “Bác sĩ không phải nói sao, là đột phát tính cơ tim tắc nghẽn, này hết thầy đều không phải người sai, người không cần tự trách.....”

“Lão phu nhân cũng không hy vọng nhìn đến người như vậy.....”

Tiến đến tang lễ thân thích ít ỏi không có mấy, hiện trường có loại phá lệ thể lương cùng cô lãnh cảm giác.

Thu Tử Tân đang an ủi Dương nữ sĩ đồng thời, nàng trong lòng trừ bỏ đau lòng còn trộn lẫn một cỗ chua xót khó hiểu.

Ở nàng đối mẫu thân gia bối người trong ấn tượng, Dương nữ sĩ hẳn là rất thống hận bọn họ mới đúng.

Nàng nhớ rõ ông ngoại chết thời điểm, Dương nữ sĩ cười, cười đến thực thoải mái, các nàng không có đi tham gia ông ngoại lễ tang. Mà lúc sau Dương nữ sĩ ngẫu nhiên sẽ đối với không khí phát ngốc, không hiểu được là ở hồi ức cái gì.

Thu Tử Tân cùng Dương nữ sĩ quan hệ, kỳ thật tồn tại một chút xa lạ cảm, các nàng hàng năm không có đái ở bên nhau, Thu Tử Tân cũng không phải thực hiểu biết nàng, thậm chí sẽ đối cái này gia cảm thấy có điểm xa lạ.

Rất nhiều năm Thu Tử Tân lại lần nữa nhìn đến Dương nữ sĩ khóc, nàng tâm nắm thật chặt.

Nguyên lai Dương nữ sĩ cũng không có như vậy kiên cường, cùng vô tình.....

—

Tiêu Vũ tuyệt đối không thể tưởng được, nàng lại lần nữa nhìn thấy Thu Tử Tân khi, sẽ là bởi vì chuyện như vậy.

Ôn Ngữ Tiệp cùng Tiêu tiên sinh ở kỳ nghỉ khi bớt thời giờ về nhà mấy ngày, vừa mới chuẩn bị người một nhà cùng chung gia đình

hạnh phúc thời gian, liền nhận được Dương nữ sĩ nói mẫu thân ly thể tin tức.

Thân là Dương nữ sĩ cả đời bạn tốt, trước kia Ôn Ngữ Tiệp chính là ở Dương nữ sĩ luẩn quẩn trong lòng tự sát, khuyên giải nàng sống sót người, ly hôn kiện tụng cũng là nàng hỗ trợ tìm luật sư đánh, mà Dương nữ sĩ mới đầu ở thương nghiệp thương cũng là đã chịu không ít các nàng gia chiếu cố.

Biết được sự tình ngọn nguồn, Ôn Ngữ Tiệp lập tức chạy đến lão hữu gia an ủi nàng, “Người như thế nào hiện tại mới nói cho ta đâu.....”

“Ta tưởng người rất có thể ở vội..... Liền không nghĩ quá rày người, nhưng là ta mấy ngày nay thật sự nhịn không được.....” Dương nữ sĩ tới gần Ôn Ngữ Tiệp trong lòng ngực, nàng rõ ràng là chán ghét lão phu nhân, nhưng là nàng tưởng tượng đến kia chuyện, trong lòng liền phi thường khó chịu.

Tiêu Vũ vốn là không nên tới mới đúng, nhưng nàng tự thân quyết tuyệt mà nói muốn theo tới, Ôn Ngữ Tiệp cùng Tiêu tiên sinh cũng chỉ hảo mang nàng tới.

Thu Tử Tân ngồi ở bên kia sofa, nàng xuyên bạch áo thun cùng quần đùi đã là nhăn bèo nhèo. Nàng vì xử lý mấy ngày nay tang sự, nghỉ ngơi không đủ lại ăn không ngon, sắc mặt tiêu tụy không ít.

Nàng thấy Dương nữ sĩ khóc, trong mắt cũng trợn lẫn tiến ngưng trọng ánh mắt, mượn cớ nói: “Ta đi vì các người đảo chén nước đi.”

Tiêu tiên sinh đối nàng gật gật đầu, “Hảo.”

Tiêu Vũ cũng ngẩng đầu vọng nàng.

Thu Tử Tân ánh mắt từ trên người nàng nhìn nhặt đảo qua, chưa từng có nhiều dừng lại, xoay người rời đi.

Nàng nhìn Thu Tử Tân gầy thân ảnh, dần dần đi xa, trở nên mơ hồ.

Tiêu Vũ cảm giác chính mình tâm, giống như bị cái gì đau khổ đồ vật đâm thủng.

Nàng đứng lên, cũng đi đến phía sau.

Thu Tử Tân ở trong phòng bếp cầm pha lê ly, nàng có điểm thất thần, đảo nước ấm thời điểm tay một không cẩn thận tung lạc, cái ly lập tức hung hăng mà tạt hướng mặt đất, rách nát thành tứ tán pha lê đóa hoa.

“A!” Thu Tử Tân nhỏ giọng kêu sợ hãi, phía sau người lập tức bước nhanh đi lên trước.

“Người cẩn thận một chút!” Tiêu Vũ nâng trụ nàng, trong mắt dung một chút hoảng loạn.

Thu Tử Tân còn có điểm sửng sốt, nàng mới vừa ngồi xổm xuống, “Thật là, không xong.....” Nàng dự muốn đem trên mặt đất mảnh vỡ thủy tinh nhặt lên, đã bị Tiêu Vũ ngăn trở.

“Người tay bị bị phỏng, đi trước rửa sạch!” Tiêu Vũ mang theo nàng đến rửa mặt bồn trước, Thu Tử Tân thủ đoạn chỗ có một mảnh là năng hồng, nàng chính mình có điểm kinh ngạc, bị Tiêu Vũ kéo eo bị động mà đi qua.

Nàng vừa mới thê nhưng không ở trước tiên phát hiện đến chính mình bị bị phỏng, phục hồi tinh thần lại, Tiêu Vũ đã chuyển mở vòi nước, ở dùng nước lạnh nhẹ nhàng súc rửa nàng làn da mặt ngoài.

“Đàn dương cầm tay là rất quan trọng.....” Tiêu Vũ oán trách nói, nàng trong mắt đau lòng đều sắp tràn ra tới.

Thu Tử Tân rũ mắt vọng nàng, vừa mới nàng vẫn luôn ở vào một loại thần thờ trạng thái, nàng hiện tại mới phát hiện, hai năm không thấy, nữ hài đã trưởng thành rất nhiều.

Tiêu Vũ mang theo nàng đến bàn ăn bên ghế dựa, phân phó nàng, “Ngồi xuống.”

“Nhà các người hòm thuốc ở nơi nào?” Tiêu Vũ tránh ra đi tìm hòm thuốc, Thu Tử Tân ngồi ở ghế trên, ánh mắt đi theo nữ hài nện bước đi động.

“Ờ..... Cái kia màu trắng ngăn tử trong ngăn kéo.”

Thu Tử Tân nhìn nữ hài một loạt động tác, nàng đem hòm thuốc lấy ra, dùng bị phỏng thuốc mỡ vì Thu Tử Tân nhẹ nhàng bôi trên mảng nộn trên da thịt.

Thân cao dài quá rất nhiều, mảnh khảnh tay chân trở nên càng thêm thon dài, tóc đã tới bên hông.

Cặp mắt kia mắt như hồ thu, linh động phi thường.

Tiêu Vũ thấp con người, ngữ thái giống ở oán trách Thu Tử Tân, trong tay lại ở thật cẩn thận mà đồ dợc, “Người vừa mới làm sao vậy..... Như thế nào như vậy không cẩn thận.....”

Lông mi rất dài, nói chuyện tình hình lúc ấy nhẹ nhàng mấp máy.

Thu Tử Tân vọng liếc mắt một cái trên mặt đất tàn cục, “Đánh vỡ cái ly.....”

“Ta tới xử lý.” Tiêu Vũ đáp, “Bị thương tiểu bằng hữu muốn ngoan ngoãn đãi ở một bên.”

Thanh âm vẫn là mềm mại, mang theo một chút nãi hung ý vị.

Thu Tử Tân đôi mắt nhu nhu, nàng mấy ngày nay tinh thần thượng mỗi một cùng căng chặt cảm, giống như đột nhiên bị nữ hài hóa rút.

Liên như vậy lơ đãng.

Tâm hảo giống ngã vào đến nào đó mềm mại địa phương, khiến nàng cả người thả lỏng không ít.

“Nguyên lai..... Bị người chiếu cố cảm giác là cái dạng này.”

Nàng tiếng nói ôn nhuận như nước trong, mượt mà mà chảy xuôi vào nữ hài trong lòng.

Tiêu Vũ nghe tiếng ngẩng đầu, nàng thấy chính mình hồi lâu không thấy.

Thu Tử Tân đối với nàng, lộ ra thanh mà thiên tươi cười.

Nàng trong ánh mắt ảnh ngược 14 tuổi chính mình.

Tác giả có lời muốn nói:

Lần sau đổi mới: Thứ năm (23 hào)

Cảm tạ tưới dinh dưỡng dịch tiểu thiên sứ:

°Outsider 5 bình;

Tùy duyên 1 bình;

(—v—) này chương nhận thâu giả chính là nhị vị lạp ~

50.Chapter 50

“Làm sao vậy? Quăng ngã phá thứ gì?”

Tiêu tiên sinh nghe tiếng đuổi tiến phòng bếp, liền thấy một lớn một nhỏ ngồi ở cùng nhau, mà Thu Tử Tân tay bị quán lên vô khuôn băng gạc.

“Thu tử tử vừa mới không cẩn thận đem cái ly đánh vỡ.....” Tiêu Vũ đáp. Nàng đem dùng tốt thuốc mỡ thu thập thả lại hòm thuốc.

“Để cho ta tới rửa sạch đi, Tiểu Trúc Tử người đi đổ nước cấp dương a đi cùng mommy.” Tiêu tiên sinh xua xua tay, chủ động gánh khởi giải quyết tốt hậu quả công tác.

Tiêu Vũ đem hòm thuốc thả lại chỗ cũ, “Hảo.”

“Không tốt, các người là khách nhân, ta như thế nào có thể cho các người.....” Thu Tử Tân mới vừa đứng lên liền cảm giác một trận choáng váng, may mắn nàng kịp thời khống chế được trọng tâm mới sẽ không tạo thành té ngã.

Tiêu Vũ chú ý tới nàng không thoải mái, bưng cái ly nàng lại ở Thu Tử Tân trước mặt dừng lại bước chân, “Làm sao vậy?”

Thu Tử Tân lắc đầu, nàng vén lên phát, biểu tình lộ ra mỗi một, “Có điểm vướng.”

“Ăn qua đồ vật sao? Có phải hay không tuột huyết áp?”

Thu Tử Tân gật gật đầu, nàng lau một chút mặt, làm chính mình thoát nhìn hơi chút tinh thần một ít, “Ăn qua, chỉ là mấy ngày nay không ngủ hảo.”

Tiêu tiên sinh mặt xong mà quét đi mảnh vỡ thủy tinh, pha lê va chạm thanh thúy thanh âm rót vào bọn họ truyền vào tai.

“Bằng không Tiểu Tân người đi nghỉ trưa một lát đi, người một người cùng Dương nữ sĩ mấy ngày nay xử lý lão phu nhân tang sự cũng vội thấu. Dương nữ sĩ..... Ôn a di sẽ khuyên nàng, làm các nàng hai người đơn độc trong chốc lát đi.”

Thu Tử Tân còn ở do dự mà, Tiêu Vũ đã đi vòng vèo trở về, kéo nàng bên kia không bị thương tay, “Đối! Thu tử tử hẳn là phải hảo hảo nghỉ ngơi, người xem! Người quàng thâm mắt đã muốn rớt đến cằm, người là gấu trúc!”

“Nhưng là.....” Thu Tử Tân lời nói còn chưa nói xong, đã bị Tiêu Vũ ồm ờ mang lên lầu hai.

Tiêu Vũ cùng Thu Tử Tân tiến vào phòng sau nàng liền nhanh chóng trở tay khóa cửa lại, “Không chuẩn chạy trốn, mau đi nghỉ ngơi.” Nàng phòng lên gương mặt nói.

Thu Tử Tân nhìn nàng có điểm bất đắc dĩ, nhưng lại không lay chuyển được nữ hài, cuối cùng đành phải thỏa hiệp thuận Tiêu Vũ ý tứ, “Hảo, ta sẽ ngoan ngoãn ngủ.”

Tiêu Vũ nghe thấy cái này đáp án mới tính cảm thấy vừa lòng, nàng vừa muốn mở miệng khen ngợi Thu Tử Tân nghe lời, đối phương lại hỏi nàng một câu.

“Cùng nhau ngủ sao?”

Tiêu Vũ hơi có chút đại ra một chút, nàng đôi tay bồi ở sau người giảo động thủ chỉ, thanh âm nhẹ nhàng, giống bay miên đóa, “Chúng ta..... Cùng nhau ngủ?”

“Ân. Dù sao lưu người một người ở dưới lầu cũng thực xấu hổ không phải sao?”

Tiêu Vũ nhấp nhấp môi, nàng tại chỗ đạp vài bước, rồi sau đó trả lời nói: “Ân..... Hảo.”

Thu Tử Tân đẩy ra tủ quần áo môn, từ giữa chọn lựa tư lựa mặt liêu hưu nhân y, “Quần áo vừa mới bị thủy làm ướt, ta muốn đổi một chút quần áo.”

Nàng bắt lấy áo ngủ, ánh mắt nhẹ quét liếc mắt một cái nữ hài, “Nếu người để ý nói, liền chuyển qua đi hảo.”

Thu Tử Tân nói lại lần nữa làm nữ hài thăng ra nho nhỏ thất thố cảm.

Cái gì kêu ta để ý? Thay quần áo người lại không phải ta, ta sao có thể sẽ để ý.....

Tiêu Vũ ở trong lòng thầm nghĩ, lúc này Thu Tử Tân đưa lưng về phía nàng đã bắt đầu chuẩn bị xốc góc áo, Tiêu Vũ giống cái tạc mao con thỏ cả kinh, nhanh chóng dùng đôi tay bưng kín đôi mắt!

Người đang xem không thấy dưới tình huống, lỗ tai liền sẽ trở nên đặc biệt nhanh nhạy, có thể nghe thấy quanh mình phi thường rất

nhỏ thanh âm.

Thu Tử Tân một tay thử vài lần, phát hiện muốn túm động quần áo hoàn toàn cởi vẫn là có điểm khó khăn, cổ tay của nàng bỗng rất độ thuộc về nhị độ, may mắn diện tích tương đối tiểu.

Vừa mới Tiêu Vũ giúp nàng dùng lưu động nước lạnh súc rửa cùng ngâm một đoạn thời gian ngắn, tuy rằng thượng thuốc mỡ, nhưng là không cẩn thận đụng tới khi làn da vẫn là sẽ rất đau.

Tiêu Vũ ở một mảnh đen như mực trung, nghe được một ít tất tốt động tĩnh, sau đó là thực thanh một đạo kêu to, “Tiêu Vũ, lại đây một chút.”

“Ta miệng vết thương có điểm phiền toái, ngươi có thể giúp ta thoát sao?”

Tiêu Vũ nghe thế câu nói, người đều cương một chút, nàng ngượng ngùng mà bước cương thì chạy bộ đến Thu Tử Tân trước người, ánh mắt nỗ lực mà hướng bên kia ngoá đi, trong tay động tác thập phần nhanh chóng.

Mười ngón nắm lấy nàng góc áo, sau đó hướng lên trên kéo đi, chỉ khớp xương sẽ không cẩn thận xẹt qua Thu Tử Tân mang theo độ ấm da thịt.

Bỏ đi hai bên ống tay áo, Tiêu Vũ còn muốn không thể chú ý sẽ lỏng tới nàng bên kia bị phồng bộ vị, nàng thật cẩn thận, Thu Tử Tân bỏ đi một bên ống tay áo sau liền dễ dàng nhiều.

Bạch áo thun dùng ở Tiêu Vũ trong tay, nữ nhân bị túm động mà trở nên hỗn độn trả về kẹp nhàn nhạt phát hương. Thu Tử Tân nhẹ nhàng nâng mắt, tú hắc sợi tóc ở nàng khóe mắt biên đong đưa.

“Đều là nữ hài tử, ngươi mặt đỏ cái gì?” Nàng đột nhiên phát hiện, trước mắt nữ hài lỗ tai hồng đến độ sắp tích xuất huyết tới.

Tiêu Vũ trong lòng cả kinh, mặt thiêu hồng đến lợi hại hơn.....

“Ờ then thùng?” Thu Tử Tân thấy nàng biểu tình còn có điểm buồn cười, không tự chủ được mà liền muốn đánh thú nàng, “Bị thoát. Y chính là ta lại không phải người, nên then thùng cũng là ta đi?”

Tiêu Vũ nhấp môi, mặt cực kỳ giống đồ rục chôm chôm, nàng ý đồ nói sang chuyện khác, “Quần..... Quần cũng muốn thoát sao?”

Thu Tử Tân nhìn nữ hài vụng về mà đem quần áo điệp hảo, “Không cần, cái này ta có thể chính mình tới.”

Nàng ngoắc ngoắc khóe môi, lại phục, “Vẫn là người tưởng giúp ta thoát cũng có thể.”

Nàng lời này vừa nói ra, Tiêu Vũ đã mặt đỏ đến chín, nàng trong lòng tức điên, nhưng lại không thể nói cái gì, đành phải giả hung địa trừng liếc mắt một cái Thu Tử Tân tới phản kích nàng khai chính mình vui đùa.

Thu Tử Tân thấy nàng tiểu biểu tình tươi cười trở nên càng sâu, nàng cảm thấy cái này tiểu bằng hữu hảo điệu, hảo đáng yêu.

“Ách xì!” Thu Tử Tân đánh một cái hất xì, “..... Còn muốn mặc quần áo.”

Tiêu Vũ: “.....” Thay quần áo mà thôi, nào có cái gì cùng lắm thì sự, nho nhỏ vũ, người tranh đua một chút!

—

Đổi hảo quần áo hai người nằm ngã vào Thu Tử Tân trên giường, Thu Tử Tân dựa vào giường bối đang nghĩ sự tình, biểu tình lại lại lần nữa trở nên trầm trọng tối tăm lên.

Nàng đột nhiên ý thức được một sự kiện, kỳ thật, nàng cùng Dương nữ sĩ đều là “Người bị hại”, đổi lại chính mình là Dương nữ sĩ, năm đó đối mặt lớn như vậy nan đề, nàng cũng không biết chính mình nên làm như thế nào lựa chọn mới là nhất đối quyết định.

Nàng ý đồ đem chính mình đại nhập đến Dương nữ sĩ trên người, ngay lúc đó Dương nữ sĩ năm ấy bắt quá 18, 9 tuổi, khẳng định cũng thực mê mang, thậm chí thống khổ.

Tiêu Vũ nghiêng đi ánh mắt nhỏ giọng mà đi vọng Thu Tử Tân, liền thấy đối phương không có ngủ, ngược lại hình như là nhớ tới cái gì ở khổ sở.

Nàng tưởng an ủi Thu Tử Tân, liền ngồi thân thể dịch đến Thu Tử Tân trước mặt, “Muốn mượn ta trong lòng ngực khóc vừa khóc sao?” Tiêu Vũ mở ra hai tay, chủ động hỏi nàng.

Thu Tử Tân vọng nàng vài giây sau mới phản ứng lại đây, nàng không cảm bật cười, “Ta một cái bước nhanh nhập 30, ở xã hội lăn lê bò lết nhiều năm thành thực nữ tính muốn ở người trước mặt khóc, người là tưởng khừu chết ta sao?”

Tiêu Vũ bẹp miệng, vẻ mặt lo lắng mà nhìn nàng.

Thu Tử Tân ánh mắt nhu nhu, “Ta không có việc gì, đừng lo lắng.”

“Mượn ta dựa một dựa, dựa một dựa liền hảo.”

Nàng vui vào nữ hài cổ, dường như như vậy liền có thể trốn rớt ngoài giới bị thống, cùng một ít nàng không nghĩ đối mặt sự tình.

Chóp mũi tràn ngập nữ hài trên người thanh đậm mùi hương, nàng hoàn nữ hài tay phải buộc chặt một ít.

Tiêu Vũ có thể cảm nhận được nàng cảm thụ, từ trước kia là có thể, này hình như là sinh ra đã có sẵn. Thật lâu trước kia Thu Tử Tân cũng biểu lộ quá loại này bị thương cảm xúc, cứ việc nàng không nói, Tiêu Vũ vẫn là có thể cảm giác đến.

Nữ hài mượn trốn nàng bối một lần lại một lần, muốn nhiều cho nàng một ít an ủi.

Trầm mặc bên trong, bên tai là Thu Tử Tân vững vàng tiếng hít thở.

Thu Tử Tân ôm nàng, hoàn nữ hài tay buộc chặt khi, Tiêu Vũ mặc danh có điểm chân mềm.

Nàng phát quá nữ nhân tóc đẹp, lực độ một chút so một chút nhẹ, như là ở đối đãi một cái dễ toái gồm sứ phẩm như vậy đau lòng.

Hai người ôm một hồi lâu sau, Thu Tử Tân mới chủ động mà buông ra tay.

Từ Tiêu Vũ góc độ này vọng đi xuống, Thu Tử Tân hốc mắt ướt át, tú xảo chớp mũi cũng nổi lên hồng nhạt.

Nàng dáng vẻ này thế nhưng làm Tiêu Vũ cảm giác được nàng như là bị người khi dễ giống nhau, mặc danh nhu nhược đáng thương.

Thu Tử Tân ngửa đầu vọng nàng, đột nhiên lại cảm thán mà cười rộ lên, “Đến không được, người thật sự trưởng thành thật nhiều, đều đã có thể trái lại an ủi ta.....”

Tiêu Vũ bĩu môi, trong lòng có nhỏ nhỏ bất mãn, “Ta trước kia cũng an ủi quá.....”

Thu Tử Tân cong cong cười mắt, ánh mắt nhẹ quét nàng liếc mắt một cái, sau đó nghiền ngẫm mà nói một câu, “Dáng người cũng trở nên rất có liêu.....”

“.....” Tiêu Vũ thật vất vả lui hồng gương mặt tức khắc lại lần thứ hai nóng lên lên.

Thu tử tử là sắc quý!!!

Tiêu Vũ trong lòng hừ hừ, nàng lại ngồi trở lại giường bên kia.

Nhưng là Thu tử tử sắc mặt thoát nhìn khá hơn nhiều, vậy..... Tính bá, tiểu nhân bất kể đại nhân quá.....

Thu Tử Tân tay cùng nàng giao nắm ở bên nhau, lòng bàn tay truyền đến đối phương ấm áp độ ấm.

Tiêu Vũ nghiêng đi mặt đi vọng nàng.

Thu Tử Tân giờ phút này chính nhắm mắt lại, nàng hô hấp phi thường vững vàng, ánh đèn ở nàng lông mi hạ vụng khai một loạt nồng đậm thanh ảnh.

Tiêu Vũ kẹp một chút tiểu thử, nàng đem đầu ngón tay chậm rãi hoạt tiến Thu Tử Tân khe hở ngón tay, dần dần cùng nàng giao khẩu lên.

Thấy Thu Tử Tân không có cự tuyệt, mà là tùy ý chính mình hành vi, Tiêu Vũ trong lòng thả ra một cổ tiểu mừng thầm.

Nàng đã lâu không có như vậy gần gũi mà xem Thu Tử Tân, sau lại mấy năm, Tiêu Vũ thăng lên cao trung, việc học bắt đầu bận rộn lên, riêng là báo cáo gì đó đều đuổi không xong rồi, cùng Thu Tử Tân trò chuyện càng là thiếu chi lại thiếu.

Tiêu Vũ cho rằng nàng cùng Thu Tử Tân quan hệ sẽ mới lạ mới đúng.

Ánh mắt đầu tiên nhìn thấy Thu Tử Tân khi xác thật sẽ có loại không biết nói cái gì cảm giác, nhưng là đã trải qua vừa mới chuyện nhỏ, Tiêu Vũ cảm thấy, nàng vẫn là cùng khi còn nhỏ giống nhau.

Thực thích Thu tử tử.

Thu Tử Tân nhẹ nhàng nâng thu hút mắt, nàng nhìn trần nhà, “Giống như..... Có điểm ngủ không được?”

Tiêu Vũ chớp chớp mắt hỏi nàng, “Kia không bằng.....”

“Ta xướng đầu nhạc thiếu nhi hồng Thu tử tử ngủ?”

Thu Tử Tân: “.....”

Các nàng đem trong nhà đèn tắt ám, ngoài cửa sổ có thể thấu tiến nhạt nhẽo quang, ban ngày phòng nội không đến mức một mảnh đen nhánh.

Tiêu Vũ dùng thảm lông cọ cọ chân mới lên giường, trong nhà khai điều hòa, Thu Tử Tân nằm thẳng, tóc đẹp ở gối đầu thượng phô khai.

“Thu tử tử.....”

Thu Tử Tân nghe tiếng mấp máy lông mi, nàng chỉ che lại một tầng hơi mỏng chắn, “Ân?”

“Lần sau..... Ta muốn quá bao lâu sau mới có thể tái kiến người đâu.....”

Tiêu Vũ thanh âm nhu nhu, nàng nhìn Thu Tử Tân ánh mắt thâm trầm, rất muốn biết đối phương đáp án.

Tầng dưới cùng Dương nữ sĩ nói hết xong, tâm tình bằng phẳng rất nhiều, Ôn Ngữ Tiệp vỗ vỗ nàng vai, bắt đầu cùng nàng nói một ít mặt khác đề tài tới dời đi nàng lực chú ý.

Tiêu tiên sinh cảm thấy chính mình ở phòng khách quái xấu hổ, một người ở trong phòng bếp nói là muốn hạ điểm mì sợi cho các nàng ăn.

Hai nhà người, dường như người một nhà.

Tác giả có lời muốn nói: Lần sau đổi mới: Thứ bảy (25 hào) (ì _ í)

Cảm tạ đọc.

Thu được trường bình đương nhiên vui vẻ vô cùng! Ô lạp lạp! hhh ngôn ngữ biểu đạt không ra!

51-60

51.Chapter 51

“Quấy rầy người, ta mang theo chút đồ bổ tới, nàng mấy ngày nay khẳng định cũng chưa ngủ ngon giấc đi?” Lương tiên sinh ở xong xuôi tang sự quá vài ngày sau, đột nhiên tới cửa bái phỏng Dương nữ sĩ gia.

“Ân..... Đúng vậy, nàng vừa mới mới ngủ, hiện tại còn ở nghỉ ngơi.” Thu Tử Tân tiếp nhận Lương tiên sinh quà tặng, nàng hướng đối phương nói tạ rồi sau đó mời hắn tiến trong nhà làm khách.

“Đại thật xa chạy đến nhà của chúng ta, người có tâm.”

Thu Tử Tân cấp đối phương đổ một ly nước ấm, hai người ngồi ở phòng khách trên sô pha, Lương tiên sinh nói chuyện một ít về Dương nữ sĩ sự.

“Nàng ngày thường công tác thực nghiêm túc, là cái công tác cuồng, hơn nữa tính cách còn thực quật, mỗi lần đến giờ ta làm nàng đi ăn cơm nàng đều không nghe.”

“Rõ ràng biết chính mình dạ dày không tốt, cũng sẽ không nhớ rõ chuẩn bị dạ dày được, liền tính dạ dày đau cũng muốn kiên trì đem sẽ khai xong.....”

“Tử Tân, kỳ thật nàng xa xa không có bề ngoài thoạt nhìn như vậy kiên cường. Những năm gần đây, nàng một người xử lý công ty, chính mình sinh hoạt cũng không nhất định có cố hảo, cũng là tương đương mệt nhọc.”

“Có đôi khi còn muốn xã giao đến đã khuya, nàng thật sự rất yêu cầu một người tới chiếu cố.” Lương tiên sinh nói. Hắn đôi tay giao nắm, đặt ở đầu gối.

Thu Tử Tân dáng ngồi là giao điệp chân, nàng nghe xong Lương tiên sinh nói sau, lặng im một lát, rồi sau đó nâng lên đôi mắt sườn vọng liếc mắt một cái hẳn, “..... Ta có thể mạo muội hỏi Lương tiên sinh một chút, ngài năm nay bao lớn sao?”

Lương tiên sinh dừng một chút, “Đương nhiên có thể..... Ta năm nay có 39.”

”39?” Thu Tử Tân hơi có chút kinh ngạc, đơn từ tướng mạo tới xem Lương tiên sinh hẳn là chỉ là 30 ra mấy nhân tài đối.

“Đúng vậy, ta chỉ là lớn lên tương đối hiện tiêu mà thôi.” Lương tiên sinh thiếu cười nói.

Thu Tử Tân gật gật đầu, nàng một quả chuyện, đột nhiên nói thẳng hỏi, “Kỳ thật, ta càng tò mò chính là, người cùng Dương nữ sĩ đến tột cùng là cái gì quan hệ?”

Lương tiên sinh hiển nhiên có điểm bị hỏi trụ, sắc mặt hơi có thất thổ biểu tình, hai tay của hẳn nắm chặt lại buông ra, “Ách..... Cái này, kia tất nhiên chỉ là công tác thượng đồng bọn quan hệ.....”

“Phải không?” Thu Tử Tân nhẹ giọng nói.

Nàng hơi nhướn mày giác, thiên hẹp dài trong ánh mắt trang có nghi ngờ quang, “Nhưng ta trực giác nói cho ta, ngài giống như đối Dương nữ sĩ có ý tứ.”

“Biết được nhà của chúng ta xảy ra chuyện sau trước tiên liền đuổi tới nàng bên người, còn ném xuống công tác đi theo ở tang lễ bởi chúng ta thật nhiều thiên.” Thu Tử Tân ôn thanh nói, nàng lòng bàn tay nhẹ nhàng mà ở thuộc da trên sô pha vuốt ve.

“Hiện tại lại mua này đó quà tặng.....” Nàng ngó liếc mắt một cái bãi ở trên bàn lễ rỗ, bên trong trang có tổ yến, nhân sâm, đông trùng hạ thảo, a giao..... Tất cả đều giá cả xa xỉ.

“Gần chỉ là công tác thượng đồng bọn nói, thật sự sẽ như vậy quan tâm mẫu thân của ta sao?”

Lương tiên sinh mắt tự nhiên mà nuốt nước miếng, hần hầu kết đi xuống giật mình.

Hần thế nhưng có điếm bị hỏi đến không lời nào để nói.

—

Năm nay Tiêu Vũ đã thăng lên cao tam, ở nàng quanh mình người tất cả đều là cao niên cấp đại ca ca cùng đại tỷ tỷ, mỗi người đều có chính mình tiểu quần thể, Tiêu Vũ ở trong đó tựa hồ cũng không quá có thể dung tiến bọn họ.

Nàng tiểu học bạn chơi cùng —— Tống Thiên Thiên đã tiến vào trung học, các nàng nhân lựa chọn cùng hạng khóa ngoại hoạt động mà lại lần nữa có giao thoa. Cũng may mắn có Tống Thiên Thiên đã đến, Tiêu Vũ cũng sẽ không như vậy cô độc.

Các nàng mới đầu còn có một chút hồi lâu không thấy xấu hổ, nhưng quá không lâu liền khai sau lại hoàn toàn về tới trước kia bộ dáng.

“Chúng ta Tiểu Trúc cũng quá lợi hại đi! Thế nhưng nhảy ba lần cấp!?” Tống Thiên Thiên kinh hỉ mà nói, “Ta đến tột cùng là nhận thức cái gì bảo bối!”

“Thật tốt quá, kia về sau ta sẽ không làm đề lại có thể tiếp tục hỏi người!” Tống Thiên Thiên vui vẻ mà nói, sau đó lại suy nghĩ đến cái gì khẩn trương hỏi nàng.

“Ta không ở nhật tử người không có bị người khác khi dễ đi?”

Tiêu Vũ thấy nàng hoảng loạn bộ dáng liền cảm giác nàng hình như là một con ném vịt con sau đó thực lo lắng mẫu vịt ác.

“Mới không có, ta hiện tại đã học được bảo hộ chính mình!” Tiêu Vũ đắc ý dào dạt nói. Nàng mấy năm nay thân cao liêu mạng hướng lên

trên cát cao không ít, không còn có người dám cười nhạo nói nàng là tiểu bí đao!

Hơn nữa chỉ bằng bằng cấp nàng cũng đã đem người khác áp đến bùn đất.

Các nàng cộng đồng tham gia khóa ngoại hoạt động là lách cách câu lạc bộ cùng tiếng Anh hiệp hội, Tống Thiên Thiên vốn không phải hiệp hội một phần tử, là bởi vì Tiêu Vũ nàng mới chuyển qua.

Không thể không nói, Tiêu Vũ vẫn là cảm thấy cùng Tống Thiên Thiên ở chung lên nhất thoải mái tự nhiên. Các nàng hợp phách, có thể liêu đề tài rất nhiều, có đôi khi liền cười điểm cũng không sai biệt lắm giống nhau.

Tống Thiên Thiên tính cách tương đối rộng rãi cùng tùy tính, mọi việc đều nguyện ý chủ động mang theo Tiêu Vũ đi ném thử tâm sự vật, giúp nàng giải quyết rất nhiều nhân tế quan hệ thượng vấn đề.

“Người xem đi..... Đây là duyên phận, chúng ta lại đọc được cùng sở cao trung.”

“Tiểu Trúc, người về sau tưởng đọc cái gì khoa hệ a..... Bằng không chúng ta về sau cũng thượng giống nhau đại học được không?” Tống Thiên Thiên mới vừa nói xong liền “A” một tiếng mà đổi ý.

“Không được, người đã so với ta cao như vậy nhiều cấp, ta đều đuổi không kịp người.....” Tống Thiên Thiên bẹp miệng nói.

Tiêu Vũ bắt đắc dĩ mà nhún nhún vai, chuyện này nàng cũng “Không có biện pháp”, “Kỳ thật..... Ta đối ngoại ngữ man cảm thấy hứng thú.”

Tiêu Vũ thành tích chiếu trước mắt tới xem là tương đương mắt sáng, toàn giáo từ hiệu trưởng đến lão sư mỗi người cho nàng kiến nghị đều là làm nàng nhất định phải đi đương khoa học tự nhiên sinh.

“Khoa học tự nhiên sinh thật sự thực hảo a Tiêu Vũ, có thể vì quốc gia làm ra rất lớn cống hiến, người không tưởng niệm ngành kỹ thuật không quan hệ, nhưng bằng người tự lịch tuyệt đối không thể niệm văn khoa a, thật sự quá đại tài tiểu dụng!”

Phó hiệu trưởng ở cùng nàng thảo luận về lấy ngành học sự tình khi, Tiêu Vũ cúi đầu, nàng trong mắt trộn lẫn vài đạo không rõ quang. Kỳ thật nàng bản thân đối số tự cùng hóa học vật chất gì đó cũng không có hứng thú thật lớn.

Nàng chân chính ái chữ cái.

Tiêu Vũ ngày thường khóa ngoại sách báo phần lớn đều là ngoại ngữ thư, nàng còn có xem điện ảnh yêu thích, từ điện ảnh trung nàng dần dần có thể học được nghe hiểu một ít thường dùng ngữ cùng từ đơn.

Mỗi khi đọc ngoại ngữ thư thời điểm nàng đều có một cái thói quen, trước đem chính thiên văn đọc một lần, hiểu biết trong đó bộ phận ý tứ, lại đến trên mạng tra tìm dịch bản, một đám từ đơn liền như vậy tích lũy thàng ngày xuống dưới.

Cho nên nàng cuối cùng quyết định là, đi đương văn khoa sinh.

Cứ việc phó hiệu trưởng cùng mặt khác lão sư sau khi nghe được đều chấn động, không ngừng khuyên bảo nàng, thậm chí còn đánh cho Ôn Ngữ Tiệp nói cho nàng Tiêu Vũ từ bỏ niệm khoa học tự nhiên sự tình.

Ôn Ngữ Tiệp: “Phó hiệu trưởng, kỳ thật đâu, đương văn khoa sinh cũng thực hảo a, người đừng với khoa sinh cân nhắc định đến như vậy chết sao.”

“Người cũng là lão sư, người khẳng định cũng biết đương văn khoa sinh kỳ thật cũng thực không dễ dàng a, sao có thể chỉ là giống người khác trong miệng như vậy bồi bồi thư thì tốt rồi.”

Ôn Ngữ Tiệp biết chính mình nữ nhi làm người, nàng nếu làm hạ quyết định này, khẳng định là bởi vì nàng càng nhiệt tình yêu thương này phân sự vật, hơn nữa cũng đã vì tương lai quy hoạch làm tốt tính toán.

Nàng nữ nhi từ trước đến nay hiểu chuyện thả làm nàng yên tâm, Tiêu Vũ cũng trưởng thành, là cái có chính mình tư tưởng thiếu nữ, nàng cảm thấy cần thiết tôn trọng nàng.

“Ta thực duy trì nàng làm lựa chọn, phó hiệu trưởng, liền tùy nàng ý đi.” Ôn Ngữ Tiệp ở điện thoại một khác đầu nói.

Phó hiệu trưởng đánh xong này một hồi điện thoại người đều choáng váng, cái này gia trưởng như thế nào cùng phim truyền hình không quá giống nhau! Chẳng lẽ không phải mỗi cái tinh anh hài tử sau lưng đều có một cái khổng chế dục rất mạnh nghiêm khắc lão mẹ mới đúng không???

“Ta khả năng..... Về sau sẽ muốn đi niệm ngoại ngữ học viện.” Tiêu Vũ câu lấy khóe miệng nói, nàng hiện tại chủ tu tiếng Anh, học thêm ngoại ngữ là tiếng Nga cùng đức văn. Có thể làm chính mình thích làm sự, so cái gì đều phải vui vẻ.

Tống Thiên Thiên: “Ra ngoại quốc niệm sao?”

Tiêu Vũ ngẩng đầu lên, nàng ngồi ở băng ghế thượng đá đá chân, “Cái này sao..... Không nhất định, ta không nghĩ rời nhà quá xa, bởi vì nơi này có rất nhiều sự vật đều làm ta thực luyện tiếc.”

“Hơn nữa, ta đi trên mạng tra xét rất nhiều tư liệu, kỳ thật quốc nội cũng có rất nhiều chuyên nghiệp ngoại ngữ hệ học viện.”

Tống Thiên Thiên nghe xong nàng ý tưởng sau gật gật đầu, nàng phát hiện nàng trước kia tiểu đồng học, mấy năm không thấy, nguyên lai đã trở nên như vậy có đảm đương!

“Yên tâm đi phi đi chúng ta Tiểu Trúc! Người Tống tử ta vĩnh viễn là người cứng rắn nhất hậu thuẫn!” Tống Thiên Thiên ôm chặt nàng

cười nói: “Ta đã cùng người dự định hạ lạc, chờ người về sau kiếm đồng tiền lớn, muốn mang ta đi hoàn du toàn thế giới! Khuê mặt lữ hành!”

Tiêu Vũ bị nàng ôm đến độ mau bẹp, “Người ôm đến thật chặt, cứu mạng.....”

—

“Không nghĩ tới nhà người đã xảy ra chuyện này..... Khó trách người sẽ trở về.” Phó Mỹ Tuyên thở dài nói, nàng nhíu mày, “Ta chỉ có thể nói, nén bi thương thuận biến đi, Tiểu Tân.”

Thu Tử Tân một tay thác ngạch, nàng quấy lấy thiết nãi phao, “Sự tình phát sinh đến có điểm đột nhiên, so với ta, Dương nữ sĩ càng không dễ chịu mới là.”

“Dương a di ngày gần đây có khỏe không?”

“Ân..... Nàng nghỉ ngơi mấy ngày, liền đi làm. Ta khuyên nàng nhiều đái ở nhà mấy ngày nàng cũng không muốn.”

Thu Tử Tân hôm nay hẹn Phó Mỹ Tuyên ra tới, nàng thu được Thu Tử Tân trở về tin tức sau còn rất kinh ngạc, trải qua nàng vừa mới một phen tự thuật sau, Phó Mỹ Tuyên mới biết được chính chuyện ngọn nguồn.

Các nàng ngồi ở quán cà phê dựa cửa sổ góc vị trí, trong nhà tràn ngập tinh khiết và thơm cà phê vị. Trên bàn bãi có nho nhỏ màu xanh lục bồn hoa.

“Vậy người tính toán khi nào hồi nước Mỹ bên kia, đuổi đến tới?” Phó Mỹ Tuyên cầm lấy nhị độ áp súc cà phê kiểu Mỹ, uống một ngụm.

“Ta không quay về, ta tính toán về sau đều đái ở quốc nội.”

Thu Tử Tân lời này vừa nói ra, chính uống cà phê Phó Mỹ Tuyên đột nhiên nuốt đến sặc, nàng điên cuồng vỗ ngực khẩu ho khan hảo một

thời gian sau mới hoãn lại tới, “Người không quay về? Người không phải nghệ sĩ sao? Công tác bên kia làm sao bây giờ?”

Thu Tử Tân có điểm xấu hổ, Phó Mỹ Tuyên phản ứng cũng quá khoa trương, “Ta không nghĩ hỏi giới giải trí tiếp tục đương ca sĩ, hơn nữa ta hiệp ước đã đến kỳ.”

Sớm tại Thu Tử Tân về nước phía trước, nàng cũng đã hướng công ty giải ước, người đại diện cho rằng nàng là tính toán muốn chính mình sáng lập một cái phòng làm việc, nào biết nàng trong miệng nói “Phải rời khỏi”, là muốn rời khỏi giới giải trí!

“Why? Vì cái gì? Người rất tốt tiền đồ.....” Phó Mỹ Tuyên nghĩ trăm lần cũng không ra.

“Bởi vì năm gần đây, ta phát hiện ở giới giải trí hỗn kỳ thật cũng không có như vậy phong cảnh, ngằm tấm màn đen kịch bản vẫn là tiềm. Quy tắc đều hảo, làm ta có chút khó tiếp thu.”

“Còn có, giới giải trí nữ nghệ sĩ tuổi là nhất bị thu được phát triển hạn chế.” Thu Tử Tân lắc đầu.

“Ta người đại diện còn cùng ta nói, quá không lâu bọn họ phía trên quyết định muốn hợp tối thao tác, vì nghệ sĩ tăng thêm “Nhân thiết” loại đồ vật này tới hấp dẫn đại chúng. Riêng là nghe được cũng đã làm ta nghĩ mà sợ.”

“Ta là làm âm nhạc, không phải hoá trang.” Thu Tử Tân đạm thanh nói.

Phó Mỹ Tuyên nghe nàng nói này đó tuy rằng không thể hoàn toàn đồng cảm như bản thân mình cũng bị, nhưng tốt xấu cũng có thể lý giải tâm tình của nàng, “Vậy được rồi..... Ta tôn trọng quyết định của người.”

“Người sau này có tính toán gì không?”

“Sẽ hướng âm nhạc gia bên kia phát triển, nhưng là yêu cầu thời gian, muốn tìm được một nhà thích hợp phòng làm việc.” Thu Tử Tân đáp.

Rồi sau đó nàng lại nửa nói giỡn mà nói: “Gần nhất ở vào một loại không có việc gì để làm trạng thái, lại muốn biến dân thất nghiệp lang thang ha ha.”

Phó Mỹ Tuyên trong óc vừa lúc đột nhiên nhớ tới mối sự kiện, “Ai, Tiểu Tân, kỳ thật ta có chuyện yêu cầu người hỗ trợ. Dù sao người hiện tại cũng là nhân ở nhà luyện cầm mà thôi đúng không?”

Thu Tử Tân khẽ nhếch mi giác, “Ân? Chuyện gì? Có thể giúp ta nhất định làm hết sức.”

Phó Mỹ Tuyên: “Chính là..... Mấy ngày nay Khả Toàn muốn xuất ngoại việc chung, ta không yên tâm nàng một người, liền quyết định bồi nàng cùng đi, sau đó kế tiếp mấy ngày dương cầm khóa ta đều không thể thượng đến.”

“Những người khác nhưng thật ra không có gì trở ngại, nhưng là Tiêu Vũ tháng sau liền phải thất cấp khảo thí, nàng ngày thường cũng rất vội, bớt thời giờ mới thượng dương cầm khóa, trận này khảo thí nàng chuẩn bị thật lâu, còn có thanh nhạc bộ phận yêu cầu nhiều cho nàng luyện tập.”

“Nếu người có thể nói, giúp ta đi dạy thay một ngày đi?”

Thu Tử Tân nhấp một ngụm lấy thiết, bên môi còn có cà phê ắn, “Ân..... Ta cảm thấy.....”

Phó Mỹ Tuyên đột nhiên chú ý tới Thu Tử Tân thủ đoạn chõ băng gạc, nàng hiện tại mới phát hiện, “Người tay làm sao vậy?”

Thu Tử Tân theo nàng lời nói cúi đầu, nàng khước mắt hóa khai nhu ý, đạm nhiên trả lời: “Tiêu Vũ vì ta băng bó.”

Phó Mỹ Tuyên: “.....”

Ta hỏi chính là người tay tình huống, không phải hỏi đây là ai cho người băng bó!

Phiền toái Patrick Star người thăm đề! Thăm đề hảo sao!!!

Thu Tử Tân không hề có nhận thấy được đã đem xem thường tung bay phía chân trời Phó Mỹ Tuyên.

Nàng cúi đầu, khoe miệng không tự giác mà mỉm cười.

Nàng nhìn thử đoạn chỗ màu trắng băng gạc thương, bị nữ hài nghịch ngợm họa gấu trúc đồ án.

“Nàng nói ta giống gấu trúc.” Thu Tử Tân ngẩng đầu, cười nói.

Phó Mỹ Tuyên: “.....”

Tác giả có lời muốn nói: Phó Mỹ Tuyên: Ta như thế nào cảm giác chính mình giống như bị tắc một ngụm lương???

52.Chapter 52

Tiêu Vũ tham gia một cái khác xã đoàn là âm nhạc xã, nàng ở nơi đó một lần nữa gặp Giang Tử.

Hiện giờ Giang Tử thân cao đã cọ cọ mà cất cao, vượt qua Tiêu Vũ nửa cái đầu. Hấn ngũ quan trở nên càng thêm lập thể, mày rậm tinh mắt, là cái tràn ngập con lai đặc sắc soái khí thiếu niên.

Giang Tử hiện tại trở nên rộng rãi một ít, hấn năm gần đây bắt đầu tiếp xúc vận động, thân thể cường tráng vài phần, năm đó cái loại này tối tăm tự ti khí chất cũng thối lui không ít.

Hơi chút trở nên hay nói, ít nhất nguyện ý chủ động mở miệng cùng Tiêu Vũ nói chuyện.

“Hải..... Có thể cùng nhau ngồi sao?” Đối phương kiêu tóc bông hậu, cùng hấn lông mày giống nhau đen nhánh.

“Có thể.” Tiêu Vũ hồi hấn một cái chân thành tươi cười.

“Giang Từ đồng học..... Người vì cái gì sẽ đến tham gia âm nhạc xã? Nguyên lai người cũng sẽ nhạc cụ sao?”

“Không..... Ta sẽ không, nhưng là ta thực thường thức có phương diện này tài hoa người, cũng tương đối cảm thấy hứng thú, cho nên muốn tới tiếp xúc một chút.” Giang Từ trả lời. Hấn đôi mắt thật sự thật xinh đẹp, thâm thúy, như là có thể nói giống nhau.

“Ác..... Nguyên lai.....” Tiêu Vũ đáp.

Âm nhạc xã ở đi học trung, các lão sư ở cùng sắp đại biểu trường học tham diễn các học tử luyện tập, âm nhạc trong phòng tràn đầy nhẹ dương âm nhạc.

Giang Từ: “Người sẽ cái gì nhạc cụ?”

Tiêu Vũ: “Ta sẽ đàn một ít cầm.”

“Ân? Cái gì?” Ở trên đài luyện tập đồng học biểu diễn quá mức lớn tiếng, Giang Từ không có nghe rõ nàng trả lời.

Hấn thấp hèn thân, áp tai tới gần một chút Tiêu Vũ.

Tiêu Vũ tự nhiên cũng dựa tiến đến, “Ta nói, ta sẽ đánh đàn.”

“Oa, người thật lợi hại.” Giang Từ lập tức lộ ra sùng bái ánh mắt khen ngợi nàng, “Ta cảm thấy sẽ đàn dương cầm nữ sinh đều hảo có khí chất.”

Tiêu Vũ má lúm đồng tiền rơi vào hai bên, “Ta cũng cảm thấy sẽ vẽ tranh cùng thiết kế quần áo nam sinh rất có mị lực.”

Giang Từ nghe nàng như vậy một khen nhưng thật ra mặt đỏ, hấn gãi gãi đầu, có điểm cộc lốc mà cười.

Nguyên lai dễ dàng thẹn thùng điểm này vẫn là không thay đổi. Tiêu Vũ ở trong lòng thâm nghĩ, khóe miệng giơ lên ý cười.

Tiêu Vũ cũng không thích cùng các nàng ban cao niên cấp học trưởng thân cận, bởi vì bọn họ biểu hiện luôn là làm Tiêu Vũ cảm thấy “Dầu mỡ”, mở miệng ngậm miệng tràn đầy hoa ngôn xảo ngữ.

Điểm này Giang Từ liền đem bọn họ quăng mấy chục cái đường cái, hấn bề ngoài sạch sẽ thoả mái thanh tân, tính cách thiên tinh tế, nói chuyện phương thức cũng thực ôn hòa, có điểm cừu con tính chất đặc biệt.

Tiêu Vũ cho rằng Giang Từ cùng nàng rất hợp phách, là bạn bè thân thiết, nhưng ở ngoài người trong mắt, khả năng liền không phải như vậy chuyện xảy ra.

“Ai da ai da, nho nhỏ trúc, mau cho ta từ thật đưa tới, người có phải hay không cùng giang người nào đó yêu đương!?” Tống Thiên Thiên dẫn theo hồ ly cười xấu xa hỏi nàng.

“Nơi nào có, người đừng nói bừa!” Tiêu Vũ lập tức phản bác nói.

Tống Thiên Thiên thấy nàng phản ứng, càng là vui vẻ, “Nhìn người hình dáng này, còn nói không có!”

“Ta đây hỏi người, vì cái gì ngày đó Giang Từ muốn đưa người hoa? Hơn nữa vẫn là ở Lễ Tình Nhân ai! Còn có Giang Từ vọng người cái kia ánh mắt a, chặc chặc chặc, người mù đều bị các người vọt đến!”

“Không phải lạ, cái kia..... A? Ngày đó là Lễ Tình Nhân sao?” Tiêu Vũ hồi tưởng, phía trước Giang Từ cùng nàng chia sẻ nói hấn ở nhà có loại một ít hoa, còn đã phát ảnh chụp cấp Tiêu Vũ xem.

Tiêu Vũ vô tình mà nói nàng cũng thực thích loại này hoa, quá vài ngày sau Giang Từ lại đột nhiên tặng một chậu tiểu nhân cúc cho nàng.

“Luyện ái liền thẳng thắn sao, mọi người đều đến tuổi này, nói cái luyện ái không gì.”

“Hơn nữa, ta cảm thấy Giang Từ cũng thực thích hợp người a, việc hôn nhân này ta dù sao là đồng ý!” Tống Thiên Thiên vui cười nói.

Tiêu Vũ phòng lên gương mặt buồn bực, “Chẳng lẽ có hảo cảm liền thế nào cũng phải yêu đương sao?”

“Rõng! Người thừa nhận! Người đối Giang Từ có hảo cảm!”

“Đối bằng hữu hảo cảm, lại không phải người yêu.”

Tiêu Vũ có điểm bất đắc dĩ, hảo cảm lại không phải là thích, hơn nữa nàng kỳ thật căn bản đều còn không biết, thích rồi cuộc là một loại cái gì cảm giác.

* * *

Tiêu Vũ ở biết được hôm nay dương cầm khóa sẽ là Thu Tử Tân tới thay ca giáo khóa, cả ngày tâm tình đều trở nên siêu hảo, liền chung quanh hoa cỏ cũng so ngày xưa thoát nhìn càng mỹ vài lần.

Nàng vẫn luôn bảo trì này phân hảo tâm tình, thượng cả ngày khóa.

Không trung là xanh thăm sắc, cừu hình dạng mây trắng ở thông thả mà phiêu động, đóa hoa đi theo phong lắc lư, mùa xuân vừa ly khai không lâu.

Âm nhạc xã khóa ngoại hoạt động sau khi kết thúc, Giang Từ cùng nàng cùng nhau sóng vai đi đến trường học cổng lớn, bọn họ đứng ở xe buýt trạm bên trong đình chờ xe tư gia tới đón đưa.

Đình ở một cây đại thụ dưới, ánh mặt trời phơi không đến bọn họ, chung quanh độ ẩm râm mát lạnh.

Giang Từ ngẫu nhiên sẽ hướng Tiêu Vũ chia sẻ một ít chính mình ngày gần đây tới trang phục họa tác, hẳn cũng cùng Tiêu Vũ nói qua, hy vọng chính mình sau khi lớn lên có thể trở thành một cái trang phục thiết kế sư.

“Ta lần đầu tiên nhìn thấy người thời điểm..... Liên đối với người có rất lớn ấn tượng, nhưng là bởi vì lúc ấy thực thẹn thùng, cũng không dám chủ động cùng người đáp lời.....” Giang Từ chỉ chính là hấn ở tiểu học đưa tin ngày khi, lần đầu tiên thấy Tiêu Vũ thời điểm.

Cùng mặt khác có cha mẹ cùng đi tiểu hài tử không giống nhau, nàng một người liền hoàn thành học lên sở hữu sự. Giang Từ lúc ấy cảm thấy nàng thật là lợi hại.

“Ta lần đầu tiên chủ động cùng người nói chuyện người còn bị ta hoảng sợ đâu! Chính đến ta giống cái đại người xấu giống nhau.” Tiêu Vũ ngậm cười nói.

Giang Từ cũng đi theo ngược ngừng mà cười, hai tay của hấn chống ở phía sau lan can, “Kỳ thật người kia một lần khen ngợi cho ta rất lớn cổ vũ, cho tới nay ta cũng không dám cho người khác xem ta họa tác.....”

“Còn có, cũng là vì cùng người cùng nhau họa cá voi (52Hz), lão sư mới khai quật ta, cũng cho ta trở nên càng thêm có tin tưởng.”

Sự tình tuy rằng đã qua rất nhiều năm, nhưng Giang Từ như cũ sẽ nhớ rõ.

Lần đầu tiên tương ngộ thời điểm, cái kia cười rộ lên hai má má lúm đồng tiền cũng sẽ đi theo chào hỏi tiểu nữ hài.

—

Thu Tử Tân ở xuất phát đi thượng dương cầm khóa một giờ trước, đã giả dạng hảo quần áo dung nhan ngồi ở phòng khách thượng.

Nàng ngồi ở đơn người thuộc da sô pha uống nước ấm, áo trên xuyên chính là quả bơ sắc V lãnh châm dệt sam, hạ thân còn lại là màu trắng cao bồi thẳng ống quần.

Nàng một cái tay khác nắm USB, bên trong trang mấy phân Tiêu Vũ thanh nhạc phải dùng đến luyện tập đề. Thủ đoạn chỗ miệng vết

thương đã hảo đến không sai biệt lắm, đồ thuốc mỡ sau sẽ không lưu lại vết sẹo.

Có phải hay không chuẩn bị đến quá sớm?

Thu Tử Tân ở trong lòng hỏi chính mình. Nàng mang màu nâu tẻ khung mắt kính, mặc phát khoác trên vai. Nàng rũ mắt vọng liếc mắt một cái trên cổ tay biểu chung. Còn có một giờ mới đến đi học thời gian.

Nếu hiện tại xuất phát, dùng nửa giờ đến đến Tiêu Trạch thời gian sẽ vừa vặn tốt đi?

Tưởng bái, Thu Tử Tân đứng lên, xách lên chìa khóa xe đi ra ngoài.

Nàng mở ra hướng dẫn chậm rãi chạy ở đường xá thượng, đánh xe ngẫu nhiên trải qua một khu nhà trung học, nàng thoáng nhìn trường học danh khí liền cảm giác có điểm quen mắt.

Hiện tại là tan học thời gian, nàng nhìn người đến người đi học sinh từ cổng trường đi ra, không khỏi tâm sinh cảm thán, “Thanh xuân a.....”

Nàng nhẹ nhấn ga chuyển động tay lái, đi vào chuyển biến chỗ nhìn chung quanh bốn phía chiếc xe khi, dư quang vừa lúc trông thấy đứng ở trong đình cao trung sinh.

Thu Tử Tân ánh mắt bỗng nhiên ngã tiến quang ảnh, trong lòng hơi có rung chuyển, nàng thấy Tiêu Vũ.

Nhưng nơi này không thể nửa đường dừng xe, nàng đem xe chạy tới mặt sau ngừng vị an trí hảo sau, tắt động cơ, đẩy ra cửa xe cất bước đi ra ngoài.

Gió nhẹ thổi mái tóc của nàng, Thu Tử Tân đi được gần, đôi mắt híp lại lên, muốn xem đến càng cẩn thận một chút tới xác nhận ý nghĩ của chính mình.

Ân..... Vì cái gì Tiêu Vũ bên cạnh có cái nam cùng nàng dựa như vậy gần.....?

—

“Ta ngày đó đưa cho người hoa..... Thế nào?” Giang Từ cười hỏi, đặt ở bên cạnh người tay lại có chút khăn trương mà khẩu ngón tay.

“Úc, người nói kia bồn tiểu nhãn cúc a, nó đã trở thành nhà ta hoa viên một phần tử, ta đem nó đặt ở trang bồn hoa trên giá.” Tiêu Vũ ngửa đầu sườn nhìn hấn, tươi cười trang có thuộc về ánh mặt trời sáng khoái cảm.

Giang Từ nhấp cười gật đầu, hấn nghe được Tiêu Vũ trả lời thực vui vẻ, đồng thời lại ở vì chính mình sắp lời nói cảm thấy khăn trương, “Kia..... Người biết nhãn cúc hoa ngữ là cái gì sao?”

Tiêu Vũ nghe vậy một đốn, Tống Thiên Thiên ở nghe được nàng nói Giang Từ đưa hoa danh kê nhãn cúc sau, riêng đi lên mạng tra xét một chút, quả nhiên.

“Tiểu Trúc! Người dám tin tưởng sao! Giang Từ này tiểu hỏa còn rất lãng mạn a!”

“Ta ngày hôm qua đi Baidu nhãn cúc hoa ngữ, kết quả thế nào, nhãn cúc đại biểu che giấu tình yêu a, hấn yêu thắm người! Úc không, hấn đã tính cùng người thông báo lạp!”

Tiêu Vũ nhấp nhấp môi, nàng lại không thể gạt người, “Ân..... Ta biết.”

Giang Từ nội tâm giờ phút này điên cuồng nổi lên sóng to gió lớn, Tiêu Vũ biết hấn ý tứ! Kia nàng..... Đáp án sẽ là cái gì?

Giang Từ gương mặt phàn khởi nhiệt ý, hấn cảm thấy liền chung quanh không khí đều bắt đầu trở nên khăn trương cùng khô nóng lên.

Giang Từ tại nội tâm lặp lại hít sâu, rót cuộc cổ đủ dững khí hỏi:

“Ta..... Có thể dắt người tay sao?” Hấn hiện tại tâm tình tựa như một cây căng chặt huyền.

Trong không khí liên tục lặng im vài giây.

Giang Từ thấy nàng không có trả lời chính mình vấn đề, thử tâm trở nên càng thêm ngo ngoe rục rịch lên, hấn hy vọng Tiêu Vũ biểu hiện là đại biểu nàng ngầm đồng ý chính mình hành vi.

Nam hài thực ngây ngô, vươn tay muốn khẽ chạm nữ hài.

Tiêu Vũ vốn tưởng rằng chính mình sẽ tiếp thu Giang Từ thân cận, nàng trong đầu không ngừng hiện ra Tống Thiên Thiên cùng nàng nói qua nói, “Có lẽ có thể thử một lần?”

Giờ phút này Giang Từ tâm như sấm cổ, hấn đã ở vì Tiêu Vũ trầm mặc cho phép mà cảm thấy hoan thiên hỉ địa, liền kém như vậy một đoạn ngắn khoảng cách. Chỉ cần dắt đi lên.

Tiêu Vũ thấp con người suy tư, nàng cho rằng nàng nội tâm là nguyện ý, mà khi Giang Từ một đặng tới chính mình tay khi, cơ hồ là sinh lý thượng phản xạ tính, tay nàng nhanh chóng liền văng ra.

Giang Từ tâm còn không kịp bị thương, bọn họ phía sau lại đột nhiên vang lên một phen thực thanh lệ giọng nữ.

“Các người đang làm gì?”

Tiêu Vũ lại lần nữa phản xạ tính bỗng nhiên cả kinh, nhanh chóng xoay người sang chỗ khác vọng thanh âm kia chủ nhân.

“Thu tử tử.....” Tiêu Vũ cảm thấy kinh nghi, mà Thu Tử Tân xuất hiện lại làm nàng cảm thấy mạc danh cao hứng.

Nhưng là Thu Tử Tân hiện tại sắc mặt, thật sự không quá đẹp.

Giang Từ hoàn toàn không nghĩ tới sẽ bị Tiêu Vũ người nhà gặp được, hấn đứng ở một bên có vẻ càng thêm không biết làm sao, hấn còn ở rối rắm như thế nào gọi người, “Thu tử tử.....”

Thu Tử Tân màu trà đoán dép lê bước vào đình nội, nàng tự nhiên mà kéo qua Tiêu Vũ tay, “Cái này xưng hô không phải người kêu.”

Nàng thanh âm ôn mà lãnh, giống một phen cát giấu mũi nhọn lưỡi dao sắc bén.

“A... Này, kia, thực xin lỗi, ta là.....”

“Ta không có hứng thú nhận thức người.” Thu Tử Tân đậm thanh nói, trong mắt nhẹ du quá một sợi mỏng quang.

Nàng cúi đầu vọng nữ hài, ánh mắt liễm khởi một chút lãng ý, “Cùng ta về nhà.”

Tiêu Vũ khả năng còn có điểm không phản ứng lại đây, đã bị Thu Tử Tân mang đi ra ngoài, lưu lại vẻ mặt kinh ngạc Giang Tử còn ngây ngốc ở trong đình.

Giữa trưa thời gian ánh mặt trời xán lạn, đường cái thượng sai có thái dương toái quang, trên mặt đất dường như có lượng phiến ở loang loáng giống nhau.

Nữ nhân ở nàng trước người hơi bước nhanh mà đi, thon dài năm ngón tay cùng nàng giao thủ sẵn, Tiêu Vũ xem đến có điểm hoảng thần.

Hai người đều không có nói chuyện, nắm tay trầm mặc mà đi rồi một đoạn đường ngắn, Tiêu Vũ giữa đầu vọng Thu Tử Tân biểu tình.

Giống như..... Ở không vui?

Thẳng đến các nàng cùng nhau lên xe, Thu Tử Tân đem vừa mới đè ở trong lòng ôn hòa hoàn toàn dập tắt sau, mới chủ động mở miệng hỏi Tiêu Vũ.

“Hắn là người bạn trai?”

Thu Tử Tân lo lắng nàng như vậy chất vấn sẽ làm Tiêu Vũ cảm thấy không thoải mái, rốt cuộc hiện tại tiểu hài tử đều thực để ý cái gì

riêng tư, quyền tự chủ.....

Thu Tử Tân giữa mày dựng một chút bất đắc dĩ, nhưng nàng lại không thể biểu hiện đến quá rõ ràng. Nếu không ngừng đề ra nghi vấn Tiêu Vũ nói sẽ chỉ làm nàng phản cảm, cho nên nàng lại sửa lại một cái ngữ khí, trước cho thấy chính mình thái độ.

“Thu tử tử không phải phản đối người cùng nam sinh giao bằng hữu, nhưng là..... Người hiện tại tuổi này..... Vẫn là chú trọng việc học tương đối hảo.” Nàng không ngừng cân nhắc chính mình tìm từ, sợ cái nào điếm nói qua sẽ làm Tiêu Vũ không vui.

Nàng vừa mới hoàn chỉnh thấy toàn quá trình, cái kia nam không chỉ cùng Tiêu Vũ dựa thật sự gần, còn ý đồ đi dắt Tiêu Vũ tay, này thật sự làm nàng có cổ lửa giận trung tiêu cảm giác.

Thật giống như là chính mình dưỡng thật lâu tiểu bạch thỏ, đột nhiên bị một con lợn rừng theo dõi.

Hại..... Thu Tử Tân cảm giác đầu có điếm đau.

Tiêu Vũ nháy đôi mắt vọng nàng, Thu tử tử thoát nhìn giống như vẽ mặt sần khổ bộ dáng.

Nàng ngoài ý muốn cảm thấy Thu Tử Tân như vậy biểu tình làm nàng có vi diệu cảm giác.

“Ta mới không có cùng giang... Hấn ở bên nhau.” Tiêu Vũ tự nhiên nói, nàng lại không có làm cái gì chuyện trái với lương tâm, không có gì sợ quá.

Nàng đem chính chuyện phát triển nói cho Thu Tử Tân, bao gồm Tổng Thiên Thiên cùng nàng nói, cùng với ý nghĩ của chính mình, một năm một mười đều nói cho nàng, “... Sau đó vừa mới hấn muốn dắt ta, tay của ta tự nhiên mà liền ném ra...”

Tiêu Vũ nhìn chính mình tay, nhớ lại vừa rồi bị dắt cảm giác, Thu Tử Tân tay..... Thực ấm áp, có chứa ôn nhu lực độ, ánh mặt trời chiếu

đến tay nàng biểu sẽ phản quang đến chính mình trên mặt.....

“... Khả năng ta tương đối thích bị người dắt đi.....” Tiêu Vũ một mình thấp giọng lắm bầm, nàng nghiêng đầu tưởng, bị Thu Tử Tân dắt thời điểm chính mình lại hoàn toàn sẽ không có bài xích phản ứng.

Có lẽ, nàng là thích như vậy cảm giác.

“Lần sau chú ý điểm, không cần tùy tiện làm nam sinh chạm vào người, hảo sao?”

Tiêu Vũ quay đầu nhìn chăm chăm nàng, ngoan ngoãn gật đầu.

Thu Tử Tân nghe xong nàng một phen lý do thoái thác xem như hiểu biết đến thất thất bát bát, kỳ thật nàng có thể lý giải, dù sao cũng là tuổi dậy thì hài tử, khó tránh khỏi đều sẽ đối khác phái sinh ra một chút lòng hiếu kỳ.

Nhưng là cái kia nam, một chút đều không có thân sĩ phong độ, còn có cái kia tên là Tống gì đó, thế nhưng xúi giục Tiêu Vũ đi yêu đương.

Thu Tử Tân ở trong lòng yên lặng mà đem này hai người kéo vào phòng tối.

53.Chapter 53

Thu Tử Tân chở Tiêu Vũ đến Tiêu trạch sau, nàng trong lòng mới thầm nghĩ không đúng.

Tiêu trạch đại môn rộng mở, Thái tử bỗng vẫn là dương tươi cười nghênh đón nàng, “Thu tiểu thư, đã lâu không thấy.”

Tiếp theo nàng nhìn đến trong xe Tiêu Vũ, lập tức vẻ mặt ngốc hỏi: “Người như thế nào sẽ đem tiểu thư đưa về tới...? Thiên, ta phải chạy nhanh đi thông tri tài xế!”

Thu Tử Tân mỉm cười trung lộ ra một tia xấu hổ, “.....”

Nàng một không cẩn thận liền quên mất, Tiêu Vũ là có xe chuyên dùng tái đưa.

Vị kia tài xế tái cái tịch mịch.

Mặt khác người hầu đành phải tiến đến mang các nàng vào nhà, Thái tử nói chuyện điện thoại xong đi vòng vào hồi phòng khách, nàng vỗ vỗ bộ ngực, “May mắn, tài xế còn ở đó giao thông đèn, nếu là hẳn đợi không được tiểu thư phỏng chừng đến hoảng loạn đã chết.”

Từ trải qua Tiêu Vũ lần trước sinh bệnh sự kiện sau, Thái tử cùng Thu Tử Tân quan hệ có thể nói là so thực lạc lên, “Nhưng thật ra phiền toái người. Trước ngồi xuống đi, ta đi cho người bị điểm đồ uống.”

Thu Tử Tân lắc đầu, trên mặt có ôn hòa ý cười, “Sẽ không, là ngoài ý muốn tiện đường.....”

Tiêu Vũ tan học về đến nhà sau đi trước tắm rửa, nàng ở khóa ngoại hoạt động phía trước đã ăn qua cơm trưa.

Thu Tử Tân ở cùng Tiêu Trạch gia người hầu chào hỏi.

Bọn họ đều nhận được Thu Tử Tân, mấy năm trước nào đó ban đêm bọn họ chính là đã từng nhiệt huyết sôi trào mà cho nàng đầu quá phiêu đầu!

Thu Tử Tân như thế nào cảm giác bọn họ xem chính mình ánh mắt quái quái, tất cả đều đang cười mỉ mỉ mà đánh giá nàng.

Nàng có trăm triệu điểm điểm xấu hổ mà cùng bọn họ nhìn nhau vài giây sau, có cái hầu gái bỗng nhiên lấy ra một trương tiểu tấm card đi đến Thu Tử Tân trước mặt.

“Cái kia..... Ngượng ngùng, Thu tiểu thư..... Có thể phiền toái người giúp ta thêm một chút danh sao?”

Thu Tử Tân tiếp nhận nàng tấm card, cúi đầu vừa thấy, thế nhưng là chính mình trứng màu tạp.

Thu Tử Tân: “.....” Nguyên lai chính mình thật sự hồng đến cũng không tệ lắm?

Một vị người hầu chủ động cùng Thu Tử Tân nói chuyện sau chẳng khác nào khai cái đầu, những người khác cũng kiềm chế không được, sôi nổi tiến lên đây cùng nàng thảo ký tên yêu cầu chụp ảnh chung.

Thu Tử Tân lần thứ hai: “.....”

Tiêu Vũ mới vừa tắm rửa xong xuống lầu, mặc danh liền thấy chính mình gia biến thành đại hình truy tinh thành công hiện trường.

Người hầu A: “Di ~ người xem, nàng có cho ta thêm tình yêu, người không có ~”

Người hầu B: “Đáng giận! Ta cũng muốn làm Thu tiểu thư cho ta thêm tình yêu! Vẫn là muốn con quay thức xoay tròn tình yêu cái loại này!!!”

Người hầu C: “Ta và các người nói ~ ta cùng Thu tiểu thư có chụp ảnh chung ~ oh yeah ~ ta có thể thổi tam đời ~”

Tiêu Vũ: “.....”

Bị đám người quay chung quanh Thu Tử Tân tựa hồ đột nhiên cảm giác đến nàng phía sau đứng một cái khác nữ hài, nàng xoay người sang chỗ khác, đám người chen chúc, nàng đối với Tiêu Vũ lộ ra bất đắc dĩ tươi cười.

Thu Tử Tân ôm xin lỗi mà từ “Fans” đôi đi ra, nàng điềm điềm Tiêu Vũ tú xảo chớp mũi, câu môi cười nói: “Trên mặt thủy không lau khô.”

Tiêu Vũ: “Ngô.....” Nàng lấy quá khăn trên vai khăn lông lau mặt, nàng mặt chôn ở mềm mại khăn lông, có lẽ là bởi vì mới vừa tắm

rửa xong gây ra, hai má có không rõ ràng hồng nhạt.

Thu Tử Tân khẽ tựa vào sô pha lưng ghế, ôn nhu hỏi nàng, “Ăn cơm xong sao? Chúng ta muốn chuẩn bị tiến hành \” ma quỷ huấn luyện \” “Lạc.”

Tiêu Vũ: “Ta ăn qua... Hừ, ta mới không sợ.”

Nàng lộ ra tiểu đắc ý mặt, “Phóng ngựa lại đây bá!”

Thu Tử Tân bị nàng đậu cười, nàng hơi đề khoe môi, “Đi, không vượt qua hai cái giờ ta sẽ không buông tha ngươi.”

Hai người nói xong cùng nhau đi lên lầu hai, đứng ở dưới lầu người hầu lần nhau hướng nhìn nhau, ánh mắt cuồng phi.

Trong đó một cái người hầu rất cuộc nhẹn không nổi nữa, nàng che miệng, trong mắt tràn đầy ngôi sao, cảm động mà thét chói tai.

“Giống như khái..... Khái đến lạ!”

—

Cầm trong phòng, Thu Tử Tân đem trong nhà bức màn toàn bộ kéo, nàng không khai điều hòa, mà là lựa chọn rộng mở cầm trong phòng cửa kính, làm bên ngoài gió lạnh chạy vào chơi đùa.

Thu Tử Tân đem USB liên tiếp Bluetooth loa, bên trong tự nhiên truyền phát tin ra câu chữ rõ ràng giọng nữ, nàng ở báo thính lực khảo thí quy tắc.

Tiêu Vũ ở điểm ấn màn hình hồi Giang Tử tin tức, hấn ở vì chuyện vừa rồi cùng Tiêu Vũ xin lỗi.

Thu Tử Tân thu hồi một chút khoe miệng nhu ý, nàng ngón trở nhẹ nhàng đập vào trên bàn, “Đi học chuyên tâm một chút.” Nàng chỉ chỉ Tiêu Vũ di động.

“Ác.....” Tiêu Vũ ý thức được chính mình sai, lập tức đem chính mình di động dâng lên cấp Thu Tử Tân bảo quản.

Tiêu Vũ đứng ở dương cầm sườn bên một đoạn ngắn khoảng cách ở ngoài, nàng năm nay phụ lục chính là anh hoàng dương cầm 7 cấp, Thu Tử Tân trước cho nàng một ít thính lực trắc nghiệm.

“Đầu tiên, giám khảo đàn tấu một đoạn giai điệu hai lần, thí sinh dựa vào ký ức xướng hoặc bắn ra, hai tiếng bộ trung giọng thấp bộ âm.....”

..... Tiến hành đến cuối cùng một cái thính lực hạng mục. Thu Tử Tân đàn xong một đoạn giai điệu sau, hướng Tiêu Vũ tung ra vấn đề.

Bởi vì khảo thí khi giám khảo là người nước ngoài, hai người liền dùng tiếng Anh đối thoại, “Ở nhạc khúc bắt đầu bộ phận, mỗi cái bộ âm xuất hiện phương thức nhắc nhở nào một loại đối âm pháp khúc thức?”

Tiêu Vũ chuyển động tròn mắt, “Là... Nghiêm khắc đối âm pháp, bởi vì nó âm tiết chọn dùng lặp lại tính.”

“Nói ra bốn nhạc khúc phong cách.”

“Baroque.” Tiêu Vũ điệu đáp.

Đi tới cuối cùng một vấn đề, “Này đầu nhạc khúc là, nhị, tam, bốn, vẫn là 6/8 chụp?”

Tiêu Vũ nhăn tiểu mi, “Tam.....”

Thu Tử Tân nhìn nàng hơi hơi nhướng mày, khóe môi cười như không cười.

“..... Là 6/8 chụp!” Tiêu Vũ bỗng nhiên sửa miệng!

Thu Tử Tân cong lên mặt mày, nàng đứng lên cười nói: “Toàn đúng rồi, rất tuyệt ác.”

Tiêu Vũ có điểm ngưng ngưng mà nghiêng đầu cười, hai má má lúm đồng tiền lạng lẽ toát ra.

Các nàng liên tục ở cầm trong phòng ngay người bốn cái giờ sau, rốt cuộc kết thúc trận này ma quỷ huấn luyện.

“Ân..... Hoàn thành.” Thu Tử Tân ở giãn ra chính mình hai tay cùng vòng eo, Tiêu Vũ trạm một bên uống nước sôi, nàng con người lập loè một giây, không tự chủ được mà liền sẽ ngấm hướng Thu Tử Tân hơi lộ ra ra eo.

Tiêu Vũ đem ánh mắt xả trở về, cúi đầu chớp mắt vài cái, làm như cái gì cũng không phát sinh.

“Người hiện tại liền phải đi trở về sao? Muốn hay không nhiều đãi một chút?” Tiêu Vũ cùng Thu Tử Tân cùng nhau đi xuống lầu.

Thu Tử Tân đi ở nàng đằng trước, “Ân.....”

“Nếu người giữ lại ta, có thể nhiều đãi một chút.” Nàng quay lại đầu, mắt nhìn nữ hài.

Tiêu Vũ bước chân đột nhiên im bật, bởi vì thang lầu trạm vị quan hệ, nàng hiện tại cùng Thu Tử Tân bình cao.

Nàng mu bàn tay trái ở sau người, ở niết góc áo, “Có thể lưu lại sao? Ta muốn người lưu lại.”

Nói chuyện khi trong ánh mắt trang có độc đao quang ảnh, là thực chân thành ánh mắt, cùng tâm tư.

Thu Tử Tân ánh mắt ngưng ở trên người nàng vài giây, nàng dừng một chút, rồi sau đó khước miệng vẫn khởi mỉm cười, “Hảo, ta lưu lại.”

Trong không khí lặng yên không một tiếng động mà chuyển hóa hai người tâm cảnh.

Các nàng đái ở trong đại sảnh, đám người hầu tặc cùng Thái tử đi hậu hoa viên tu bổ hoa cỏ.

Thu Tử Tân cảm giác liền như vậy làm ngòi có điểm nhàm chán.

“Ân..... Muốn hay không làm điểm cái gì?”

Tiêu Vũ ngồi ở sô pha một chỗ khác ôm cà rốt ôm gối, nàng cũng cảm thấy ở cầm phòng ngòi trên cả ngày cái mông đều đã tê rần.

Thu Tử Tân: “Không bằng đi bên ngoài hít thở không khí?”

Tiêu Vũ ánh mắt sáng lên, “Hảo oa! Chúng ta đi giúp Thái tử tở tươi hoa!”

Vì thế, hậu hoa viên lại nhiều thêm hai vị tiểu giúp đỡ. Thái tử thấy các nàng muốn hỗ trợ, tự nhiên vui tươi hơn hờ mà hoan nghênh, “Thật ngưỡng ngừng Thu tiểu thư, khó được người thân là một người khách nhân còn nguyện ý hỗ trợ.”

Thu Tử Tân xua xua tay, “Sẽ không, có cái gì là ta có thể làm sao?”

Trời xanh mây trắng, lá cây sần sật rung động, lung lay sắp đổ lá khô dùng gậy gõ nhẹ nhàng đảo qua liền ngã xuống tới.

Bồ công anh thừa đắp phong bay đi, bay đi xa hơn càng mở mang địa phương.

Tiêu Vũ phụ trách tở tươi hoa, Thu Tử Tân tắc đi tu bổ đặt ở trên giá bồn hoa. Các nàng mang lên bao tay làm tốt an toàn thi thổ, Thu Tử Tân lấy quá một cái sạch sẽ mũ rơm, nhẹ tròng lên Tiêu Vũ trên đầu.

“Che che thái dương.” Thu Tử Tân cười nhạt nói.

Tiêu Vũ trong tay dẫn theo một cái màu trắng tở tươi hoa hồ, nàng ngửa đầu đối Thu Tử Tân lộ ra má lúm đồng tiền cười.

Thu Tử Tân dùng kéo xử lý những cái đó bồn hoa, Thái tử nói nếu chậu hoa có cỏ dại xuyên môn nói liền phải nhổ, khô héo hoa chi tắc

yêu cầu cắt rứt.

Tiêu Vũ chuẩn bị lại đi trang sạch sẽ thủy khi trải qua Thu Tử Tân bên cạnh, nàng vô tình mà thuận miệng nói: “Bên trong có một chậu tiểu nhân cúc là Giang Tử đưa ~”

Thu Tử Tân nắm trong tay kéo, ánh mắt nhợt nhạt mà nhìn kia đóa nhân không thích ứng thổ nhượng mà trở nên có điểm uể oải nhân cúc.

“Ta có một cây hoa hướng dương ~ ta trước nay.....” Tiêu Vũ hừ ca dao tưới hoa, nàng cảm thấy hiện tại cái này thời gian ngoài ý muốn thư thái thích ý.

“Ai nha, Tiêu Vũ.” Thu Tử Tân bỗng nhiên từ một chỗ khác kêu.

Tiêu Vũ nghe được kêu gọi khẩn trương lên, “Làm sao vậy?”

Nàng buông tưới hoa hồ chạy nhanh chạy tới Thu Tử Tân bên người, Thái tử nghe tiếng cũng tiến lên đi xem đã xảy ra sự tình gì.

Thu Tử Tân: “Ta không cẩn thận đem này cây nhân cúc cắt hỏng rồi, hảo hao tổn tâm trí ác.”

“A... Làm ta nhìn xem, tê..... Một bụi đều bị cắt hỏng rồi a.....” Tiêu Vũ phủng kia bồn đã linh hồn thăng thiên đáng thương nhân cúc.

“Đối..... Bởi vì thấy tất cả đều có điểm héo rứt, nhất thời sơ sẩy liền nghĩ lầm này đó đều hỏng rồi.” Thu Tử Tân giữa mày nổi lên cuộn sóng, lộ ra ảo não biểu tình.

“Không xong, này đó đều là Giang Tử đưa cho ngươi, khẳng định rất quan trọng đúng không...?”

Đứng ở một bên Thái tử: “.....”

Nội tâm: Vì cái gì ta sẽ cảm giác Thu tiểu thư thực thương tâm biểu tình kệp có một tia cười trộm chi ý???

Tiêu Vũ thấy Thu Tử Tân vẻ mặt tự trách biểu tình nơi nào còn bỏ được trách cứ nàng, “Không quan hệ..... Cái này..... Kỳ thật cũng không có như vậy quan trọng lạp.....”

Dù sao nàng cũng không có muốn tiếp thu Giang Tử ý tứ, may mắn bị thương chính là hoa không phải Thu tử tử, hoa không có..... Liên không có bái, chỉ là có điểm xin lỗi Giang Tử.

“Phải không? Vậy là tốt rồi.” Thu Tử Tân thở phào nhẹ nhõm, một lần nữa giơ lên xinh đẹp tươi cười.

—

Nghề làm vườn điểm tô cho đẹp còn ở tiếp tục, Thu Tử Tân cùng Tiêu Vũ xử lý xong chính mình trên tay sự tình sau, Thái tử khiến cho các nàng đi nghỉ ngơi, “Dư lại sự tình làm chúng ta cùng người làm vườn tới làm liên hảo.”

Thu Tử Tân cùng Tiêu Vũ liền đi trước mái che nắng phía dưới nghỉ ngơi, trên bàn bãi loại nhỏ quạt điện, thổi tới phong là lạnh lạnh, Tiêu Vũ đem mũ hái xuống, dùng khăn giấy lau đi trên trán trong suốt hãn.

“Sau cổ cũng có.” Thu Tử Tân duỗi tay đi thế nàng sát trên cổ mồ hôi, nàng nhớ rõ trước kia chính mình cũng như vậy đối đãi quá Tiêu Vũ.

Tiêu Vũ an tâm mà làm Thu Tử Tân chạm vào chính mình, nàng hướng tới quạt điện kéo kéo cổ áo, muốn mượn một chút gió thổi nhập bên trong.

Nhưng cái kia phương hướng là đối diện Thu Tử Tân, nữ hài không tự biết đem cổ áo cúc áo toàn giải khai.

“Thật thoải mái ~” Tiêu Vũ nhắm mắt lại hưởng thụ cảm lạnh phong chạy vào trong quần áo đầu cảm giác.

Thu Tử Tân vốn chỉ là bởi vì nữ hài thanh âm mà quay đầu, nàng không nghĩ tới sẽ không cần thận gặp được.....

Thu Tử Tân ánh mắt lập loè một chút, nàng không nghĩ làm Tiêu Vũ xấu hổ, đành phải làm bộ cái gì cũng không nhìn thấy mà quay lại đầu.

.....

..... Phát dục đến khá tốt.

Tác giả có lời muốn nói: Muốn ngọt ngào chương thỉnh cho ta bình luận \ (^.^) / (nếu có dinh dưỡng dịch nói hiệu quả đương nhiên càng tốt lạ hì hì ~)

54.Chapter 54

“Tới, uống điếm đồ uống lạnh đi.” Thái tử vì các nàng từng người chuẩn bị hai ly đồ uống, xem như bận rộn sau ủy lạo.

Tiêu Vũ kia ly nhan sắc nhạt nhẽo, bên trong trang có mấy cánh hoa hồng phấn, nghe lên còn có nhàn nhạt mùi hoa, uống ở trong miệng ngọt thanh hương thuần.

Thu Tử Tân nhấp một ngụm nàng chính mình trà hoa, “Hảo hảo uống.”

Tiêu Vũ trông thấy Thu Tử Tân trong tay nước trà cùng chính mình không giống nhau, cánh hoa là màu trắng.

“Thu tử tử, ta có thể thử xem người sao?”

Thu Tử Tân tự nhiên mà đem trà hoa đưa tới Tiêu Vũ trước mặt, nàng đạm thanh nói: “Thái tử tay nghề còn man tốt.”

Tiêu Vũ phủng nàng nước trà, đối Thu Tử Tân chớp chớp mắt, ánh mắt nhẹ lóe, “Ông hút.....?”

“Để ý sao?” Thu Tử Tân nghe được nàng như vậy vừa nói mới ý thức được cái này ống hút nàng vừa mới dùng quá.....

“Không ngại.” Tiêu Vũ lập tức lắc đầu, thấp hèn thân đi nhấp cái kia ống hút.

Nàng vừa mới như thế nào cảm giác Thu Tử Tân đang hỏi lời nói thời điểm, biểu tình có điểm bị thương bộ dáng.....

“Hương vị như thế nào?” Thu Tử Tân cười nhạt, hỏi nàng.

“Ân ~ ngọt ngào, còn rất thơm, là trà hoa lái.” Tiêu Vũ cong cười mắt nói.

Nàng uống hảo liếm một chút môi, “Thu tử tử, ngươi cũng ném thử ta.” Nàng đem trong tay trà hoa đưa tới Thu Tử Tân trước mặt.

“Hảo.” Thu Tử Tân cúi xuống thân đi uống, mái tóc của nàng theo động tác trượt xuống một bộ phận.

Nữ nhân đậm hồng cánh môi đụng tới nàng ống hút, Tiêu Vũ nhìn nàng, không bị che nắng bản che rớt dương quang đầu ở Thu Tử Tân nửa bên mặt thượng.

Tiêu Vũ có một lát là đình trệ thần nhìn chăm chú nàng.

Thu Tử Tân nâng lên đôi mắt, lông mi giống hồng vũ giống nhau run rẩy mở ra.

“Yêu cầu dựa đến như vậy gần xem ta? Đều mau thân thượng.”

Nàng nói lời này khi ngữ khí là nói giỡn, mà Tiêu Vũ sau khi nghe được thân mình lập tức sau này lùi về, trên mặt nàng có điểm thất thố hồng nhạt, rồi lại đến đem mặt mũi chống đỡ.

Tiêu Vũ bẹp miệng, “Kia còn không phải bởi vì Thu tử tử xinh đẹp sao.”

“Ta bị ngươi hấp dẫn tới rồi.”

Tiêu Vũ đem trà hoa thả lại đầu gối, nàng cúi đầu, chú ý tới ống hút bên rìa..... Có Thu Tử Tân nhàn nhạt son môi ấn.

Thu Tử Tân không có lập tức nói tiếp, nàng ánh mắt ngẩn ngủ mà ngừng ở nữ hài trên người, tạm dừng vài giây sau, nàng mới cong môi nói:

“Cái miệng nhỏ vẫn là cùng trước kia giống nhau ngọt.”

—

Thư thái sau giờ ngộ, Thu Tử Tân cùng Tiêu Vũ ngồi ở mái che nắng trên ghế nằm, Thu Tử Tân nói nàng tưởng ở chỗ này tiểu mị trong chốc lát, liền đem mắt kính tháo xuống, sau này nằm đi xuống.

Tiêu Vũ ngồi ở bên kia đọc sách bồi nàng, hậu hoa viên Thái tử cùng người làm vườn đã ở đem lá khô quét túi đựng rác, làm cuối cùng kết thúc công tác.

Thái dương gia gia bị mềm mại mây trắng che lên, mái che nắng ngoại, xanh đậm sắc mặt cỏ khi lượng khi ám.

Gió nhẹ sẽ đi theo Tiêu Vũ cùng nhau đọc sách, có đôi khi vượt qua nàng, còn sẽ đoạt ở nàng đằng trước phiên trang.

Bên cạnh người ngẩn ngủ tiến vào giấc ngủ, Tiêu Vũ nghiêng người đi vọng, các nàng chi gian chỉ cách một trương hình tròn bàn nhỏ.

Tiêu Vũ đem thân mình hơi chút đi phía trước khuynh đi, muốn cùng Thu Tử Tân dựa đến càng gần một chút.

Nàng trên mũi nhân kích cỡ không quá thích hợp màu nâu mắt kính tổng ái trượt xuống dưới, nàng đành phải lại đẩy đi lên.

Tiêu Vũ một tay chống cằm, nàng nhìn Thu Tử Tân an tĩnh ngủ bộ dáng, hai má má lúm đồng tiền liền sẽ không tự giác mà rơi vào đi.

Bỗng nhiên, trong phòng truyền đến nào đó hầu gái tiếng kinh hô, nàng biên kêu biên chạy đến hậu hoa viên, “Thu tiểu thư! Thu tiểu

thu!”

Thu Tử Tân có điểm bị kinh khởi, nàng trêu chọc ngủ đến có điểm từng loạn phát, hơi hơi mơ hồ mà mặc vào áo quần, đi đến vị kia vội vàng chạy tới người hầu trước người, “Phát sinh chuyện gì?”

Tiêu Vũ ở Thu Tử Tân trợn mắt trước liền nhanh chóng độn xoay người, nàng cũng là bị hoảng sợ hãi sao.

Nàng đem Thu Tử Tân mắt kính ngoan ngoan thả lại tại chỗ, sau đó mặc tốt giày cũng chạy chậm đi Thu Tử Tân bên người.

Thái tử nghe tiếng cũng tò mò tới rồi, liền thấy tên kia người hầu trong tay cầm di động, màn hình lộ ra mới nhất hot search bảng đơn giao diện.

“Thu tiểu thư, người..... Người thế nhưng rời khỏi giới giải trí!?”

Thái tử cùng mặt khác người hầu nghe thấy cái này tin tức đều khó tránh khỏi chấn động, nhưng Thái tử không quá tin tưởng, “Đừng nói chuyện lung tung, kia khẳng định là cái giả dựa, đừng tin vào những cái đó không thật lời đồn.”

“Còn có, người đánh thức Thu tiểu thư nghỉ trưa, đây là thực không lễ phép hành vi.....”

Thu Tử Tân xua tay, ý tứ là không quan trọng.

Thu Tử Tân lấy quá người hầu di động xem xét hot search sự kiện đứng đầu dán, nàng cá nhân còn khá tò mò những cái đó account marketing sẽ như thế nào biên nàng lui vòng nguyên nhân.

“Ân..... Tin tưởng mọi người đều đã biết ở nước ngoài Thu Tử Tân công ty hôm nay tuyên bố nàng rời khỏi giới giải trí, kia nàng đến tột cùng là vì cái gì sẽ rời khỏi giới giải trí đâu, tiểu biên tin tưởng đại gia cũng rất muốn biết nguyên nhân đi, kia kế tiếp tiểu biên liền tới cùng đại gia thuyết minh nguyên do đi, tiểu biên cũng rất tò mò ở nước ngoài.....”

Thu Tử Tân trực tiếp lược quá, hoa xuống phía dưới một cái, “..... Đáng tin cậy tin tức! Có vớng hữu tin nóng nói Thu Tử Tân rời khỏi giới giải trí là bởi vì lén hấp độc bị trảo, nói nàng ở trong tối kết giao rất nhiều bất lương bạn tốt, mà nàng lần này rời khỏi giới giải trí nguyên nhân đó là bởi vì hấp độc bị bắt.....”

Một cái khác, “Kinh thiên đại dưa! Nước Mỹ đương hồng người Hoa nữ tinh Thu Tử Tân chưa kết hôn đã có thai, vớng truyền tin tức nói là nàng sớm tại đã nhiều năm cũng đã âm thầm cùng một cái phú nhị đại liên hôn, lui vòng nguyên nhân là bởi vì nàng hiện tại yêu cầu dưỡng thai.....”

Thu Tử Tân thân là đương sự nhìn đến này đó tin tức cảm thấy quái buồn cười, nàng đem điện thoại còn cấp tên kia người hầu.

“Đúng vậy, ta rời khỏi giới giải trí, nhưng ta không có hấp độc, cũng không có mang thai ác, ta liền đối tượng đều còn không có đâu.” Thu Tử Tân cười nói.

Biết được đây là chân thật tin tức Tiêu trạch gia người hầu tươi cười cứng lại rồi, tất cả đều muốn lấy không thể tin tưởng thái độ bị bắt tiếp thu hiện thực.

“Ta mới tình đầu thần tượng.....” Tên kia hầu gái hai mắt nước mắt lưng tròng xem Thu Tử Tân.

“Không có quan hệ, ta chỉ là rời khỏi giới giải trí mà thôi, qua đi đều sẽ vẫn luôn đái ở quốc nội, các người vẫn là có thể thường xuyên nhìn đến ta.” Thu Tử Tân thấy đối phương dự khóc bộ dáng cũng chỉ có thể ôn thanh an ủi nàng.

Thu Tử Tân làm việc từ trước đến nay vẫn luôn là thực quyết đoán người, chỉ cần nàng nghĩ kỹ nhận định, liền sẽ không lại do dự nửa điểm hoặc là do dự không quyết đoán, nàng sẽ lấy thực kiên định thái độ, hoàn thành cái kia nàng muốn làm đến sự.

Hơn nữa tuyệt không hối hận.

Trong đó là “Lá phong” người hầu hốc mắt phiếm hồng gật đầu, “Cũng đúng..... Thu tiểu thư bằng ý nghĩ của chính mình làm việc liền hảo, vui vẻ quan trọng nhất.....”

“..... Ân.” Thu Tử Tân có điểm bất đắc dĩ mà cười.

Tin tức đến thật, Thái tử cũng không đồng ý chuẩn các nàng gia người hầu lại tùy tiện bát quái, rốt cuộc đây là thực thất thể thống sự tình, liền vội vàng làm cho bọn họ hồi tưng người cương vị.

Đứng ở Thu Tử Tân bên cạnh Tiêu Vũ kỳ thật nội tâm cũng phi thường kinh ngạc, nàng ngửa đầu đi vọng Thu Tử Tân.

Phong ở thối.

“Thu tử tử, vì cái gì.....”

Đóa hoa lay động.

“... Người sẽ nguyện ý đi ở quốc nội?”

Một tiểu cánh hoa phiến theo gió tung bay, vừa lúc dừng lại ở Tiêu Vũ đỉnh đầu tâm.

Thu Tử Tân cong hạ thân thể nàng bắt lấy kia phiến màu hồng phấn cánh hoa, “Bởi vì.....”

“Nơi này đã có làm ta luyến tiếc người.”

—

Thu Tử Tân ở tiếp cận chạng vạng khi liền phải rời đi, Tiêu Vũ bốn còn tưởng lưu nàng cùng nhau ăn bữa tối, nhưng Thu Tử Tân uyển chuyển từ chối.

Nàng nói phải về nhà bồi Dương nữ sĩ cùng nhau, rốt cuộc Dương nữ sĩ ngày gần đây ăn uống không phải thực hảo, Thu Tử Tân cho rằng chính mình nên nhiều bồi bồi nàng.

Thái tử ở một bên nói: “Không có quan hệ tiểu thư, dù sao Thu tiểu thư người đều đã đãi ở quốc nội, về sau còn sẽ có rất nhiều thứ gặp mặt cơ hội, chúng ta nhiều mời nàng tới trong nhà thì tốt rồi.”

Tiêu Vũ gật gật đầu, nàng có thể lý giải Thu Tử Tân ý tứ, nàng cũng không phải cái sẽ tùy tiện phát giận tùy hứng hài tử, “Hảo bá.....”

“Vậy người ngày mai lại đến?” Tiêu Vũ nhấp nháy đôi mắt, lại lần thứ hai hỏi.

Thu Tử Tân bị nàng tiểu tâm tư điệu cười, nàng thấp hèn thân đi quát nữ hài chóp mũi, “Ta ngày mai còn muốn đi tìm công tác đâu.”

Tiêu Vũ bị nàng quát đến có điểm ngứa, nàng xoa xoa cái mũi, phát ra muện thanh, “Ác.....”

Đứng ở một bên Thái tử: “.....”

Vì cái gì cái này cảnh tượng cay sao giống tiểu tình lữ phân biệt nhị nhị oai oai hiện trường.....?

Người hầu cản đường phân đội nhỏ lẫn nhau ấn huyết nhân trung, “Khái chết ta! Khái chết ta!”

“Ta đưa người đi ra ngoài?” Tiêu Vũ chủ động đoạt rút quần gia công tác, nói là phải vì Thu Tử Tân tiến đưa.

Thu Tử Tân: “Hảo ~”

Hai người cùng nhau đi đến xe phòng, giờ phút này không trung là quát hoàng sắc, giống lột ra quả cam giống nhau.

Thu Tử Tân ngồi vào trong xe, cửa xe còn không có đóng lại, nàng ở hệ đai an toàn.

Tiêu Vũ ngửa đầu nhìn không trung, những cái đó bị nhiễm màu đỏ thẫm đám mây giống như kẹo bông gòn. Thái dương dần dần lặn sơn.

Liên ở nàng xem đến mê mẩn khi, Thu Tử Tân đột nhiên hỏi nàng:

“Muốn theo ta đi sao?”

Tiêu Vũ cúi đầu liền thấy, Thu Tử Tân hướng tới nàng vươn tay, trên mặt có ôn nhu ý cười.

Hoàng hôn chiếu vào nàng trong ánh mắt.

Nơi đó có nàng khát khao, muốn.

Tiêu Vũ ngây người vài giây.

“Ta nói giỡn, thật mang người đi ta liền thành bắt cóc tiểu hài tử quái a di lặc.” Thu Tử Tân thu hồi tay, dương tươi cười nói.

“Người đưa đến nơi này là được, mau về phòng tử đi.” Thu Tử Tân ý cười đậm hạ, trong con người hóa khai ôn nhu chiều hôm.

Tiêu Vũ nhìn chăm chú vào Thu Tử Tân động tác, nàng vừa mới.....

Thiếu chút nữa liền muốn nói.....

Thu Tử Tân đóng cửa xe, nàng giáng xuống cửa sổ xe, cong khóe miệng nói: “Cúi chào, tiểu bằng hữu.”

“..... Cúi chào.”

Tiêu Vũ gật gật đầu, nàng nghe Thu Tử Tân nói ngoan ngoãn mà hướng nhà ở phương hướng đi trở về đi.

Rồi lại ở đi đến một nửa thời điểm đột nhiên dừng lại bước chân.

Thu Tử Tân cầm USB tưởng cắm 1 nhập bên trong xe phát thanh cơ phóng điểm âm nhạc nghe, đột nhiên, nàng nghe được ngoài cửa sổ xe có người kêu nàng.

“Thu Tiểu Tân!”

Thanh âm là ngọt ngào mềm mại.

Thu Tử Tân sửng sốt, trong tay động tác tạm dừng trụ, nàng theo thanh âm phương hướng ngẩng đầu.

Nàng thấy, cái kia đứng ở mái hiên phía dưới nữ hài, hướng tới nàng lộ ra phi thường tươi sáng tươi cười.

Nàng trong ánh mắt có sáng rọi ở nhảy lên.

Một đường, nhảy vào Thu Tử Tân trong lòng, nở rộ ánh sáng.

Thu Tử Tân có nháy mắt là đại ra, nàng thấy nữ hài tựa hồ ở kêu gọi xong nàng nhũ danh sau, còn nghịch ngợm mà phun ra lưỡi.

Sau đó như là sợ bị mắng dường như, nhanh như chớp mà dẫm lên tiểu bước chân chạy nhanh trốn vào trong phòng.

Thu Tiểu Tân.....

Thẳng đến đồng hồ kim giây động tam hạ, Thu Tử Tân mới hồi phục tinh thần lại. Nàng thúc đẩy tự động côn, nhẹ dẫm lên chân ga đánh xe rời đi.

Nàng không nhanh không chậm mà chuyển động tay lái, đem xe sử ra vùng ngoại thành, quả đi đại lộ.

Chiều hôm dần dần dừng ở thành thị trung, đèn đường đã bắt đầu buồn bán, tràn đầy đèn đường một chút một chút khải lượng, dần dần chiếu sáng lên nàng ấm áp tâm.

Đối với Tiêu Vũ vừa rời hành động, nàng vốn dĩ hẳn là cảm thấy có điểm tức giận mới đúng.

Cũng không biết sao, đương Thu Tử Tân hồi tưởng khởi mới vừa rời cảnh tượng khi, khóe miệng độ cung ngược lại là càng sâu.

Nàng cong khóe mắt, ngữ điệu nhẹ nhàng.

“Nhóc con, không lớn không nhỏ.”

Tác giả có lời muốn nói: 【 tiểu trứng màu 】 :

Tiêu Vũ vội vã mà chạy về trong phòng, lôi kéo khai đại môn, đột nhiên tể ở kẹt cửa cản đường phân đội nhỏ hợp với một chĩnh bài phác gục ở trên mặt đất.

Tiêu Vũ: “.....”???

55.Chapter 55

Thoải mái thanh tân sáng sớm, Thu Tử Tân cùng Dương nữ sĩ ở trong phòng bếp ăn bữa sáng.

Thu Tử Tân hướng diên di học một môn tay nghề —— nấu cháo bát bảo.

“Tiểu Tân, kỳ thật người không cần riêng vì ta..... Đãi ở quốc nội.” Dương nữ sĩ ngồi ở bàn ăn bên nhìn chăm chú Thu Tử Tân bóng dáng. Nàng gần đây gầy không ít, khí sắc thoạt nhìn không có bình thường như vậy hảo.

“Đây là ta quyết định của chính mình, ngài không cần cảm thấy này sẽ cho ta tạo thành gánh nặng hoặc áp lực.” Thu Tử Tân ăn mặc tạp dề đưa lưng về phía Dương nữ sĩ nói. Nàng đang đợi nôi áp suất cháo thực.

Nôi áp suất phun lỗ khí phức phức toát ra hai xuyên yên, ý bảo cháo đã nấu hảo.

Thu Tử Tân dùng tay bắt lấy giẻ lau mở ra nắp nôi, nóng hầm hập hơi nước lập tức huân thượng nàng mặt.

“Úc thơm quá, xem ra ta man có xuống bếp thiên phú sao.” Thu Tử Tân có điểm tiểu đắc ý mà nói.

“Nấu một chén cháo không cần thiên phú đi?” Dương nữ sĩ nhàn nhạt mà bát một chậu nước lạnh.

“Ngài nhưng thật ra sẽ phun tào ta, kia như thế nào không thấy ngài chính mình chuẩn bị một ít bữa sáng mang đi công ty ăn đâu? Vì mở hộp liền dạ dày đau cũng không quan tâm sao?” Thu Tử Tân bĩu môi nói, kỳ thật nàng trong lòng càng có rất nhiều đau lòng.

“Ngài thân thể cũng không xem như người trẻ tuổi, vẫn là nhiều cố điểm thân thể.” Thu Tử Tân ngược lại tương đối như là một cái mục mục ở hải nhải Dương nữ sĩ.

“.....” Dương nữ sĩ đầu tiên là trầm mặc, rồi sau đó cảm giác không đúng, “Người như thế nào biết ta ở công ty phạm dạ dày đau?”

Thu Tử Tân trong tay múc cháo động tác tạm dừng, “Ta ở người phòng trong ngăn kéo phát hiện dạ dày được, còn có.....”

Dương nữ sĩ: “Lương tiên sinh nói cho người?”

Thu Tử Tân đem cháo phân biệt cất vào hai cái chén nhỏ, “Ân..... Đói.”

“Chuyện khi nào?”

“Liên, tuần trước hẳn tới đưa đồ bỏ thời điểm.”

Thu Tử Tân cầm chén bưng lên trên bàn, lấy hảo sạch sẽ thìa cùng nhau đưa tới Dương nữ sĩ trước mặt, “Có điểm năng, uống trước thôi một ngụm.”

Dương nữ sĩ ánh mắt ngừng ở trong chén táo đỏ thượng, biểu tình tựa hồ ở suy tư cái gì, “Hắn còn..... Theo như người nói cái gì?”

Thu Tử Tân hướng phao hai ly sữa bò cấp Dương nữ sĩ cùng nàng chính mình, nàng quấy luyện nãi, “..... Nói ngài năm gần đây một người xử lý công ty rất bận rộn.”

“Tuy rằng ở trong công ty luôn là lấy một bộ nữ cường nhân bộ dáng lộ diện, nhưng kỳ thật ngài cũng không có mặt ngoài như vậy kiên cường, ngầm cũng là cái thực yêu cầu bị người chiếu cố nữ nhân.”

Dương nữ sĩ nghe vậy ánh mắt không cảm mềm mại xuống dưới,
“Ân.....”

“Tiểu Tân, có chuyện, ta vẫn luôn tưởng cùng ngươi nói.”

Thu Tử Tân ngược mắt, thanh âm ôn đạ, “Chuyện gì?”

“Kỳ thật..... Ta cùng Lương tiên sinh ở năm trước cuối năm thời
điểm, liền ở bên nhau.”

* * *

“Linh linh linh ~~~”

Nghỉ ngơi đã đến giờ.

Bọn học sinh sôi nổi từ trong phòng học đi ra, mà Tiêu Vũ tắc cùng
ngày xưa giống nhau, cùng Tống Thiên Thiên ở chỗ cũ chạm mặt,
cộng đồng ăn bữa sáng.

“Tiểu Trúc! Ngươi ngày hôm qua là thượng âm nhạc xã đúng
không? Đó chính là cùng Giang Tử ở bên nhau lạc? Như thế nào
như thế nào, hấn có hay không đối với ngươi tỏ vẻ cái gì!?”

Tống Thiên Thiên sốt ruột mà nói, cực kỳ giống một cái chờ mong
nhà mình tiểu vịt có thể hay không cùng thiên nga trắng luyến ái
mẫu vịt.

Tiêu Vũ tế tiêu đọc nước rửa tay ở trên tay, nàng vỗ vỗ mát mẻ bàn
tay, rồi sau đó lấy ra tiện lợi đồng la thiêu.

“Giang Tử ngày hôm qua..... Cùng ta thông báo.”

“Đậu đỏ bunn!? (tiếng Nhật: Thật vậy chẳng!?) hấn thế nhưng cùng
ngươi thông báo!?” Tống Thiên Thiên mở to hai mắt, vẻ mặt không
thể tin được biểu tình.

“Giang Tử như vậy nội hướng thẹn thùng người..... Thật sự cùng
ngươi thông báo???”

Tiêu Vũ cắn một ngụm đồng la thiêu, ăn ở trong miệng hương vị thơm ngọt lại mềm xốp, “Đúng vậy, ta còn không có cựa tuyệt hẳn.....”

Mới vừa vỗ vỗ bộ ngực vuốt phẳng kích động tâm tình Tống Thiên Thiên lại đột nhiên trừng lớn hai mắt, “Lấy bần? Người nói còn không có..... Ý tứ là người muốn cựa tuyệt Giang Từ!?”

Tiêu Vũ thấy Tống Thiên Thiên phản ứng còn có điểm bị nàng dọa đến, “Người quá khoa trương.....”

“Này như thế nào sẽ khoa trương! Người có biết hay không, Giang Từ ở trong lòng ta, nhan giá trị có thể nói vẫn luôn là giáo thảo cấp bậc a! Khó được hẳn có yêu thích người, lại chủ động cùng đối phương thông báo.....”

Tống Thiên Thiên trước kia yêu thầm quá Giang Từ, lại nhân đối phương tính cách quá mức bị động nội hướng, cho nên hai người quan hệ chậm chạp không có phát triển.

Tiêu Vũ nghe nàng như vậy vừa nói cảm giác chính mình hình như là thật sự phạm vào rất lớn sai giống nhau, nhưng nàng cũng không có biện pháp a, cảm tình loại sự tình này lại không phải có thể miễn cưỡng.

Nàng xoa xoa mặt, hai má trở nên phình phình, “Nhưng ta thật sự đối hẳn không cảm giác a.....”

“Thiên Thiên, thích..... Rất cuộc là như thế nào tử? Nếu nó giống toán học giống nhau có công thức phép tính cùng tiêu chuẩn đáp án thì tốt rồi.....”

Tiêu Vũ những năm gần đây quá bận rộn việc học, hiếm khi tiếp xúc đến về tình yêu sự vật, thật giống như so với luyện ái hình phim thần tượng, nàng càng nguyện ý đi quan khán phim văn nghệ, phim phóng sự, này đó có thể gia tăng tri thức nội dung.

Nàng chỉ là không hiểu biết, thích cái này cảm giác, đều nàng tới nói quá trêu tượng.

Tống Thiên Thiên nhìn đến bạn tốt vẻ mặt phiến não bộ đáng, đành phải chủ động mở miệng khuyên bảo nàng.

“Không có quan hệ Tiểu Trúc, có lẽ người chỉ là thích thưởng hân mà không tự biết mà thôi.”

Tiêu Vũ đem mặt tễ thành bánh bao thịt, “Là sao..... Thiên Thiên, người biết thích là cái dạng gì sao?”

Tống Thiên Thiên bắt đắc dĩ cười, “Ta đương nhiên biết rồi, còn thật sâu thể hội quá đâu.”

Tống Thiên Thiên: “Thích một người nói, đương đối phương không ở bên cạnh người thời điểm người liền sẽ tưởng niệm TA, nhìn thấy TA sau lại sẽ không nghĩ TA rời đi, hơn nữa rất có thể đã ở chờ mong các người tiếp theo gặp mặt lúc.”

“Đối phương hỉ nộ ai nhạc cũng sẽ gián tiếp mà ảnh hưởng đến người cảm xúc, TA thương tâm khổ sở thời điểm người cũng sẽ nhịn không được đau lòng, tưởng an ủi TA.”

“Đối phương trong lúc vô tình một cái tiểu hành động, liền sẽ làm người vui vẻ cả ngày.”

“Có lẽ người còn sẽ bị đối phương cố ý hoặc vô tình một câu, cấp liêu đến đỏ mặt thất thổ.”

“Người có đôi khi sẽ ngây ngốc mà nhìn chăm chú TA.....”

“Thấy đối phương khi khóe miệng liền sẽ tự nhiên mà giơ lên tươi cười.....”

“Ở trong đám người sẽ không tự giác mà đi tìm đối phương thân ảnh.....”

“Muốn cùng người kia càng thân cận, càng thân mật một chút.....”

“Này đó, đều là người đã động tâm chứng cứ, chỉ là chính người còn không có nhận thấy được thôi.” Tống Thiên Thiên ôn thanh nói.

“Thích, kỳ thật không có như vậy khó hiểu, khi ta đang nói những lời này thời điểm, người trong đầu hiện ra người là ai, liền đại biểu TA sớm đã ở vô hình trung liền chiếm cứ người tâm.” Nàng nhìn trước mặt hơi có chút xuất thần Tiêu Vũ.

“Như thế nào? Cảm nhận được chính mình đối Giang Từ thích sao?” Tống Thiên Thiên cười hỏi.

Lúc này Tiêu Vũ suy nghĩ lâm vào thật sâu hồi ức, nàng nghe thấy Tống Thiên Thiên hỏi chuyện sau chậm rãi ngẩng đầu, “Không có..... Ta chưa từng có ở Giang Từ trên người từng có này đó cảm thụ.....”

Tiêu Vũ con người lập loè một loại khác lưu quang, ánh mắt của nàng có điểm mơ hồ.

Nàng không có ở Giang Từ trên người cảm thụ quá bất luận cái gì một chút như vậy tâm tình, ngược lại là ở một người khác nơi đó.....

..... Là thích sao?

—

Chuẩn bị tiến hành khóa ngoại hoạt động trước nghỉ ngơi thời gian trung, Giang Từ lại đây lách cách xã tìm Tiêu Vũ. Hắn cùng Tiêu Vũ đi đến trường học phía sau đình hóng gió nói chuyện, Tống Thiên Thiên tắc trước đái ở trong ban.

Giang Từ ở vì chính mình ngày hôm qua vô lễ hành động mà lần thứ hai xin lỗi, hy vọng Tiêu Vũ có thể tha thứ hắn.

“Không quan hệ, Giang Từ.” Tiêu Vũ nói.

Nàng ngày hôm qua cũng không có bị Giang Từ chiếm được cái gì tiện nghi, mà đối phương cũng chỉ là vô tâm có lỗi, liền không truy cứu cái gì.

“Ta ngày hôm qua quá lỗ mãng, còn không có được đến người cho phép liền muốn dắt người tay, còn không cần thận bị người nhà của người thấy.....”

Giang Từ về đến nhà áy náy cực kỳ, lập tức phát tin nhắn cấp Tiêu Vũ bồi tội, lại không nghĩ rằng đối phương cách suốt một ngày mới hồi chính mình tin tức.

Hắn còn tưởng rằng là Tiêu Vũ là bị người nhà mắng cả ngày, trong lòng còn rất tự trách.

“Tiêu Vũ, tuy rằng ngày hôm qua phát sinh sự tình có điểm đột nhiên, nhưng ta là thiệt tình thích người.” Giang Từ dứt khoát mà nói.

Có người nói, niên thiếu trải qua yêu say đắm tổng giống năm lấy không chừng mùa mưa giống nhau, đương mưa phùn nhẹ nhàng chụp đánh ở pha lê thượng trình ra viên điểm nước châu là như vậy nghịch ngợm đáng yêu.

Mà áy náy mưa to tắc sẽ làm người tâm rung động, bắt đầu ở vì kế tiếp âm tình bất định thời tiết mà phiền não.

Có đôi khi trầm trọng đông tố tắc sẽ đem người đối ánh mặt trời sáng sửa mộng đẹp cấp đánh nát.

Giang Từ rối rắm, hắn đặt ở bên cạnh người tay cầm khăn quyền, hắn cảm thấy ngày hôm qua là chính mình quá xúc động, cho nên hắn muốn một lần nữa lại thông báo một lần.

“Ầm ầm ầm.....” Lúc này không trung vừa lúc vang lên một tiếng sấm rền, tinh tế hạt mưa tùy theo đáp xuống ở trên mặt đất, vụng khai rất nhiều thâm sắc đóa hoa.

“Tiêu Vũ, ta thích người. Tuy rằng ta tính cách vẫn luôn tương đối nội hướng then thùng, nhưng là ta nguyện ý vì người đi chậm rãi thay đổi, người với ta mà nói là một cái rất quan trọng người, ta hy vọng người có thể tiếp thu ta.....”

Giang Từ cùng Tiêu Vũ đứng ở đình hóng gió hạ, vũ thế dần dần tăng lớn, mưa bụi bắn tiến vào, dính ướt Giang Từ giáo phục; Tiêu Vũ nỡ bị gió thổi đến buông lỏng.

Hắn ánh mắt thành khẩn mà ôn nhu, còn có một chút tiểu tâm cấp khẩn □□, làm ta bạn gái đi.”

“Chúng ta ở bên nhau, ta bảo đảm sẽ làm người nhà của người vừa lòng.....”

Tiêu Vũ nháy mắt nhìn hắn, trong ánh mắt hàm nghĩa càng có rất nhiều đang xem Giang Từ có phải hay không đã đem nói cho hết lời.

Thấy Giang Từ không có lại mở miệng, nàng mới đáp lại nói: “Thực xin lỗi, Giang Từ, ta không thể làm người bạn gái, càng không thể đáp ứng cùng người ở bên nhau.”

Gió lạnh mang theo lạnh lẽo thổi vào trong đình, treo ở trên hành lang đèn lồng bị gió thổi đến lay động.

Thấy Tiêu Vũ như thế trực tiếp kiên định từ chối, Giang Từ tâm lần thứ hai bị thương đến, hắn nhăn đen đặc mày khó hiểu.

“Vì cái gì? Là ta nơi nào còn chưa đủ hảo, không xứng với người sao?”

Âm u không trung xẹt qua một đạo tia chớp, trong thời gian ngắn đình ngoại không trung sáng lên một mảnh quang minh.

“Không phải bởi vì này đó.”

“Đó là vì cái gì?”

Tiêu Vũ cúi đầu vọng chính mình bị giọt mưa dính lên bạch giày, nàng đầu tiên là nhăn tiểu mi tự hỏi ý nghĩ của chính mình đến tốt cùng đúng hay không.

Mây đen tựa hồ ở không trung lượng quá tia chớp sau bị đuổi tản ra mờ ra, xám xịt thời tiết dần dần tan đi, hạt mưa cũng dần dần đình

chỉ.

Ánh mặt trời từ ướt trầm tầng mây xuyên thấu ra tới, lại lần nữa chiếu sáng lên mặt đất.

Tiêu Vũ ngẩng đầu, trong ánh mắt trang có rõ ràng quang điểm, tựa như nàng giờ phút này tâm cảnh giống nhau.

Nàng là ở cùng Giang Từ nói, lại đồng thời là ở xác định chính mình tâm.

“Bởi vì.....”

“Ta đã có yêu thích thật lâu người.”

Tác giả có lời muốn nói: Cấp tám tháng nói cái an.

Trải qua quá tiểu biến chuyển tiểu biến chuyển sau

Đáp án là: Tiêu Vũ! Khẳng định là tại đây chương sớm hơn phía trước liền động tâm lạp, bất quá nàng là đến bây giờ mới phát hiện chính mình tâm ý!

Chúc mừng chúc mừng, Tiêu Vũ thức tỉnh!

Cho nên người đoán dei sao? ('v°) đoán sai cũng không quan hệ ~ bởi vì bản chuyện xưa chính là như thế cũ kỹ lộ! (đầu chó.jpg)

56.Chapter 56

Thượng cao trung Tiêu Vũ mỗi ngày đều chui đầu vào làm chồng chất như núi báo cáo, trong đó bộ phận thời gian còn muốn rút ra luyện cầm, ứng phó đại khảo thí thời điểm tác sẽ đem ba lê khóa sửa đến hai tuần một đường.

Nàng thực nỗ lực mà ở vì chính mình tương lai làm quy hoạch cùng nguyên vẹn tính toán. Sắp tới tới nay, nàng chuyên chú lực vẫn luôn đặt ở này đó nặng nề khóa vụ thượng.

Đãi nàng tạm dừng bước chân nghỉ ngơi, phục hồi tinh thần lại, thời gian đã lén lút lưu tới rồi tận một năm, một tháng sơ nhật tử.

Năm nay Q thị mùa đông khí hậu thực lãnh, nhưng vẫn chậm chạp không có hạ tuyết. Trong nhà mở ra máy sưởi, Tiêu Vũ từ trong thư phòng cửa sổ vọng đi xuống, Thái tử ở cùng mặt khác người hầu đem hoa nghệ bồn hoa dọn đến thấu quang trong nhà.

Bởi vì gần mấy ngày độ ẩm đạt tới đỉnh núi, trong nhà nào đó thực vật không quá thích ứng như vậy rét lạnh mùa, Thái tử đành phải vì chúng nó làm một cái nho nhỏ chuyển nhà hoạt động.

Tiêu Vũ ăn mặc màu trắng trường váy, nàng đứng ở phía trước cửa sổ ngắm nhìn vài giây, sau đó liền từ tủ quần áo tùy tay lấy ra một kiện áo lông vũ tròn lên liền xuống lầu.

“Thái tử tỷ, ta tới giúp người!” Nàng chạy chậm qua đi, trên cổ hơi nước dính vào nàng giày mặt.

“Ai nha, tiểu thư, người như thế nào xuống dưới?” Thái tử dọn cái chậu hoa nhỏ đã nghe thấy phía sau Tiêu Vũ thanh âm.

“Người nhiều lực lượng đại, ta cũng có thể hỗ trợ.” Tiêu Vũ biên nói liền ngồi xổm xuống thân đi cầm lấy bãi trên mặt đất chậu hoa.

“Tiểu thư, người bên trong liền xuyên một kiện áo ngủ mà thôi, quá mỏng, đãi ở bên ngoài lâu lắm sẽ cảm mạo.” Thái tử tưởng cười xuống chính mình khăn quàng cổ cấp Tiêu Vũ vây thượng.

Tiêu Vũ dọn xong một cái chậu hoa lại đi vòng vèo trở về, “Không cần lạp, ta lại không phải nũng nịu nữ sinh! Thái tử lưu trữ chính mình dùng.” Nàng chống đẩy nói.

Mặt khác người hầu không muốn làm tiểu thư làm việc nặng, sôi nổi khuyên can nàng, “Tiểu thư, này đó chậu hoa quá nặng, người đi lấy một ít so nhẹ nhàng đồ vật đi.”

Tiêu Vũ đành phải đi thu thập một ít dùng quá còn không có phân loại thả lại công cụ, bao gồm bị quên đi ở góc mũ rơm, tưới hoa hồ, còn có một cái kéo.

Mũ rơm không cẩn thận dính một ít bụi đất, Tiêu Vũ nhẹ nhàng chụp đi lên mặt nước bùn, thu hồi bỏ vào tạp vật thương.

Nàng đem dụng cụ từng người thả lại tại chỗ, mấy thứ này lấy ở nàng trong tay tình hình lúc ấy mang cho nàng không giống nhau cảm giác. Một ít thuộc về hoài niệm cảm thụ.

Bởi vì mấy thứ này đều là cùng Thu Tử Tân “Từng có quan hệ”.

Tiêu Vũ khóa lại tạp vật thương, nàng ngửa đầu nhìn trời không, hiện đã là bóng đêm bao phủ, một vòng minh nguyệt thẳng quả trời cao, có xám xịt mây mù lượn lờ nó, nhưng không ảnh hưởng này độ sáng.

Chung quanh không khí có chứa ướt át, Tiêu Vũ đánh cái tiểu hất xì, nàng có điểm phạm lãnh mà ôm lấy chính mình hai tay.

Nguyên lai bất tri bất giác đã qua đi một năm.

Nữ hài cột lấy cao đuôi ngựa, tiểu xảo chớp mũi nổi lên hồng nhuận, nàng nhìn ánh trăng, trong mắt ảnh ngược ra kia ám áp lại lưu luyến ánh sáng nhu hòa.

“Thu Tử Tân.....” Nàng ở trong miệng nếm thử thân mật mà gọi tên nàng.

“.....” Tiêu Vũ che mặt.

Kêu tên đầy đủ cảm giác vẫn là hảo kỳ quái lạ!

Mái hiên đèn treo lắc nhẹ, chiếu nữ hài hơi có chút đỏ bừng khuôn mặt.

—

Theo thời gian trôi qua, nghênh đón tân xuân nhật tử dần dần đã đến, thương trường truyền phát tin tiết khánh nồng đậm tân niên ca dao.

Bách hóa siêu thị đám đông khách đến đầy nhà, Thu Tử Tân cùng Dương nữ sĩ hôm nay ra tới chủ yếu là tưởng mua chút hàng tết, tuy rằng các nàng gia năm nay nhân lão phu nhân quan hệ cũng không thể ăn tết, nhưng ngày hội nghi thức vẫn là phải có.

“Tiểu Tân, người tưởng mua điểm mơ chua đường sao? Ta nhớ rõ người khi còn nhỏ yêu nhất ăn chính là cái này thẻ bài.....” Dương nữ sĩ trạng thái đã khôi phục rất nhiều, tinh khí thần cũng tựa hồ về tới từ trước.

Thu Tử Tân trong tay cầm kim toa chocolate hộp, nghe tiếng nàng ngẩng đầu, nhìn lại Dương nữ sĩ phương hướng.

Nàng mỉm cười, khoe miệng nhọn nhọn khai tựa gợn sóng thanh thiên độ cung, “Ấn..... Ngài lấy một cái đi.”

Thu Tử Tân tươi cười nơi phát ra với, nàng không nghĩ tới Dương nữ sĩ thế nhưng còn nhớ rõ nàng khi còn nhỏ thích ăn cái gì.

“Thần Tài đến ~ Thần Tài đến ~ Thần Tài đem tiền đưa đến cửa nhà người.....” Kệ để hàng bên hành lang truyền đến phát thanh cơ tiếng ca.

Thu Tử Tân tò mò quay đầu, có vị giả dạng thành Thần Tài người đang ở phái phát bao lì xì cùng kẹo mừng, hẳn nhận người chú mục hình tượng lập tức hấp dẫn rất nhiều tiểu bằng hữu tiến đến cùng hẳn thảo muốn kẹo trái cây.

Thần Tài vui tươi hơn hờ mà đem trong rổ kẹo cùng bao lì xì từng cái phái chia những cái đó hài tử, tiểu bằng hữu được đến tiểu lễ vật thời điểm một đám nhạc nở hoa.

Thu Tử Tân thấy một màn này khoe miệng cũng không cảm mềm mại lên.

Nghịch ngợm tiểu bằng hữu còn làm ầm ĩ mà đi rút Thần Tài râu xồm, còn có yêu cầu cùng đối phương cùng nhau chụp ảnh.

Thu Tử Tân thu hồi ánh mắt, nàng lấy quá một hộp khẩu vị hỗn trang kim toa chocolate, bỏ vào xe đẩy.

Vừa mới nhìn đến những cái đó tiểu hài tử thời điểm, nàng trước tiên liền liên tưởng đến Tiêu Vũ. Tuy rằng nàng hiện tại kỳ thật đã là một vị hoa quý thiếu nữ.

“Hiện tại đang làm gì đâu.....?” Thu Tử Tân chậm rãi bước đi tới, đoán dèp lê nhẹ gõ mặt đất, trong miệng lẩm bẩm tự hỏi.

Là còn ở đuổi nghỉ đông báo cáo sao, vẫn là ở chuẩn bị mua rất nhiều đẹp quần áo chờ tân xuân thời điểm xuyên đâu?

Nàng đẩy xe đẩy quải nhập một cái khác khu vực quầy chuyên doanh, nàng ánh mắt nhẹ quét, ngón tay xẹt qua một loạt hoa thẩm liễu xanh đóng gói túi, có thạch trái cây, khoai lát, bột khí thủy.....

Đều là một ít đồ ngọt.

Đều không phải Thu Tử Tân ngày thường sẽ xem đồ vật.

—

Đặt mua xong hàng tết sau, Thu Tử Tân cùng Dương nữ sĩ về đến nhà, bắt đầu chuẩn bị bố trí trong nhà bài trí cùng trang trí, nhưng các nàng vừa đến gia không bao lâu, chuông cửa liền vang lên.

Đứng ở ngoài phòng chính là Lương tiên sinh.

“Là ta làm hấn tới.” Dương nữ sĩ nói.

“Bò chỗ cao sự yêu cầu hấn tới làm, còn có một ít trọng vật, chúng ta đều dọn bất động, thêm một cái người tổng vệ sinh cũng sẽ tương đối mau hoàn thành.”

Kỳ thật nàng trong lòng vẫn là có điểm lo lắng Thu Tử Tân sẽ bài xích Lương tiên sinh, bởi vì các nàng hai mẹ con đã đơn độc sinh sống nhiều năm như vậy. Giả thiết, giả thiết chính mình thật sự cùng Lương tiên sinh kết hôn, Tiểu Tân liền phải một lần nữa nhận thức một cái phụ thân.

“Vào đi.” Thu Tử Tân thế Lương tiên sinh mở cửa.

“Cảm ơn.....” Trải qua Thu Tử Tân lần trước một ngữ chọc trúng hấn yếu hại sau, Lương tiên sinh đối Thu Tử Tân cảm giác liền trở nên không như vậy tự nhiên.

Rốt cuộc hấn hiện tại cùng Dương nữ sĩ là người yêu quan hệ, ước tương đương Thu Tử Tân chính là hấn “Nửa cái nữ nhi”.

Lương tiên sinh chỉ là có điểm không thích ứng, bởi vì từ Thu Tử Tân ngay từ đầu chất vấn hấn ngữ khí tới xem, nàng tựa hồ cũng không có đối chuyện này cảm thấy thật cao hứng.

Lương tiên sinh vừa vào cửa liền chủ động mà gánh nổi lên đại bộ phận việc nặng, giống dẫm lên thang lầu đi treo đèn lồng, chuyển nhà cụ, còn có mặt khác.....

Bọn họ vội cả buổi chiều, nhưng xem như đại công cáo thành. Mắt thấy liền sắp đến cơm điểm, điền di mấy ngày trước đây về quê ăn tết, thức ăn còn không có người nấu, Thu Tử Tân đơn giản liền muốn đánh một nhà cơm hộp tới giải quyết bữa tối.

Nguyên bản phải rời khỏi Lương tiên sinh thấy thế, “Ừừừ, nhà các người có nguyên liệu nấu ăn sao?” Hấn ra một thân hấn, mới vừa đổi hảo một kiện quần áo mới.

“Có, hôm nay đi ra ngoài mới vừa mua một ít.” Thu Tử Tân đáp.

Những cái đó nguyên liệu nấu ăn vốn là nàng muốn bắt tới luyện trù nghệ, nhưng hôm nay thời gian tương đối gấp gấp một chút, nàng không nghĩ tra tấn Dương nữ sĩ dạ dày mới quyết định điểm cơm hộp.

“Kia muốn hay không tin tưởng ta, thử xem tay nghề của ta? Thực mau.” Lương tiên sinh cười nhạt hỏi.

Thu Tử Tân mắt nhìn Lương tiên sinh một lát, sau đó lại nhìn phía ngòi ở sô pha Dương nữ sĩ, cuối cùng đáp ứng rồi.

“Ta tới giúp ngài trợ thủ đi.” Thu Tử Tân nói. Nàng cùng Lương tiên sinh hai người ở trong phòng bếp làm việc, Dương nữ sĩ tắc phụ trách ở phòng khách nghỉ ngơi chờ đợi khai cơm liền hảo.

Lương tiên sinh: “Giúp ta giảo toái một chút tỏi ớt, còn có đem khương cắt thành tỉ phiến, có thể nói thuận tiện đem đồ ăn giặt sạch.”

Thu Tử Tân ăn mặc tạp dề, nàng vén tay áo lên, ngữ điệu thanh đạm, “Hảo.”

Hai người làm việc gian đều không có cùng đối phương nói chuyện, lặng im không khí trung, nước chảy cọ rửa cùng nổi sạn nhẹ đầm thanh âm đặc biệt giòn lạng.

Thu Tử Tân ở nỗ lực mà, dùng hơi chút ôn nhu một chút phương thức tới thiết thịt gà, nàng ninh mi toàn bộ tinh thần quán chú.....

Đúng là ở nín thở ngưng thần chuẩn bị giờ tay chém xuống khi, Lương tiên sinh thanh âm từ nàng phía sau truyền đến, “Tử Tân, ta hy vọng người không cần đối ta có quá lớn địch ý.”

“Phanh” một tiếng, đao dừng ở thớt thượng, Thu Tử Tân nhíu mày, có điểm ảo não chính mình cuối cùng vẫn là không thể làm được ôn nhu mà chém đùi gà.

Lương tiên sinh: “.....”

“Địch ý? Ta có sao?” Thu Tử Tân sắc mặt bình đạm mà nói, nàng nhẹ phản quá đùi gà, từ phía sau lại lại đến một đao.

Lương tiên sinh: “.....” Dùng ưu nhã nhất biểu tình tới tàn nhẫn nhất mà thiết gà.

“Có lẽ người nhất thời còn không thể tiếp thu, nhưng, là bởi vì lão phu nhân sự tình, nếu không nói chúng ta ở phía trước năm liền tính toán lãnh chứng, ta là thật sự cố ý cưới nàng.”

Thu Tử Tân ở vịn mở vòi nước, nước chảy xôn xao, lạnh lẽo nước lạnh súc rửa ở nàng trắng nõn làn da thượng.

“Lương tiên sinh, ngài vì cái gì sẽ muốn cưới Dương nữ sĩ đâu? Ngài so nàng tiểu như vậy hơn tuổi, hơn nữa nàng lại có một cái lớn như vậy nữ nhi.”

Nàng đóng lại vòi nước, rồi sau đó cầm lấy bên cạnh làm bố mặt tay, nàng xoay người, ánh mắt thiển đoán mà dừng ở Lương tiên sinh trên người, tựa ở đoạn trang đối phương.

“Lương tiên sinh, ngài đồ rốt cuộc là cái gì đâu?” Nàng nhẹ cong khóe môi, hỏi.

Giờ phút này Thu Tử Tân mang hồng màu nâu tể khung mắt kính, tóc đẹp trôi lại đuôi ngựa, đuôi tóc nhu thuận mà khoác ở nàng phía sau lưng.

Nàng hơi chút nheo lại đôi mắt, câu lấy khóe môi cùng trong mắt ánh quang có chứa nhàn nhạt ngờ vực.

Nàng ở đánh thẳng cầu thí hấn.

Lương tiên sinh nghe vậy trên mặt không có lộ ra hoảng loạn biểu tình, ngược lại là có điểm bị hiểu lầm tức giận, “Ta chưa từng có đồ quá nhà các người nửa phần tiền.”

“Từ thu thức tập đoàn đến biến thành hiện tại dương thức tập đoàn, một đường tới nay, có nửa giang sơn đều là ta cùng Dương nữ sĩ cùng nhau đánh hạ.”

“Tiền công ty năm đó, ta còn chẳng qua là một cái mới vừa tốt nghiệp sinh viên. Là bởi vì Dương nữ sĩ khai quật ta, làm ta trở

thành nàng đắc lực can tướng, mới có thể tạo thành chúng ta hiện tại lẫn nhau giai tích.”

“Những năm gần đây, mỗi khi ta càng ngày càng hiểu biết nàng, ta cũng liền càng đau lòng nàng nhiều năm như vậy vẫn luôn một mình một người thừa nhận cùng trả giá.”

“Ta cùng nàng ở bên nhau, chỉ là đơn thuần tưởng cho nàng một cái thuộc về tình yêu hôn nhân. Ta tưởng trở thành nàng nửa đời sau dựa vào, mặc kệ người ngoài thấy thế nào.”

“Cho nên liền tính người không đồng ý chúng ta, ta còn là tướng cưới Dương nữ sĩ, tưởng cùng nàng cộng độ cả đời.”

Lương tiên sinh chắc chắn mà nói, hấn biểu tình kiên nghị mà chí thành, ánh mắt không chút nào co rúm mà nhìn thẳng Thu Tử Tân.

Thu Tử Tân ánh mắt nhàn nhạt ngừng ở trên người hấn, rồi sau đó khóe miệng nhợt nhạt mà nhấp nổi lên ý cười độ cung.

Lương tiên sinh nhanh chóng làm xong vài đạo thức ăn sau gọi nàng, “Ta phải tấy tấy nôi, người trước thêm cơm cùng Dương nữ sĩ cùng nhau ăn đi.”

“Ân.” Thu Tử Tân đáp.

Nàng tổng cộng thêm ba chén cơm.

—

Tiếp cận tân xuân mấy ngày hôm trước, Ôn Ngữ Tiệp cùng Tiêu tiên sinh về nhà. Trong nhà hàng tết cùng trang trí bài trí đều là Thái tử cùng Tiêu Vũ cùng nhau đi ra ngoài mua, bố trí đến giống mô giống dạng.

Tiêu Vũ đôi năm nay quá Tết Âm Lịch chính là chờ đợi đã lâu, bởi vì Thu Tử Tân ở quốc nội, các nàng gia liền sẽ tới nơi này chúc tết.

Nàng rốt cuộc có thể nhìn thấy nàng nhất muốn gặp Thu Tử Tân.

Vì thế Tiêu Vũ một mình vui vẻ vài thiên, mỗi ngày đều đứng ở tủ quần áo trước nghĩ xuyên nào một kiện quần áo sẽ tương đối phù hợp Thu Tử Tân khẩu vị, nàng tưởng thảo nàng niềm vui.

Nhưng thực không vừa khéo chính là, Ôn Ngữ Tiệp về đến nhà sau mang đến một tin tức —— bọn họ năm nay Tết Âm Lịch sẽ ra cửa, đại khái có một tuần lâu.

Nghe được thời khắc đó, Tiêu Vũ trên mặt biểu tình có nháy mắt là ngưng trụ, trong lòng ngũ vị tạp trần, nàng trước kia thật là rất muốn ở bên ngoài quá một lần năm, thậm chí còn cùng Ôn Ngữ Tiệp đề qua yêu cầu này.

Nhưng đó là phía trước, hiện tại không giống nhau.

Nàng hiện tại có tưởng chờ người, có muốn gặp Thu tử tử.

Tiêu Vũ bẹp miệng, tuy rằng nàng không quá muốn đi, nhưng nàng biết Ôn Ngữ Tiệp cùng Tiêu tiên sinh khó được bớt thời giờ mang nàng đi bên ngoài du ngoạn, cơ hội này phi thường đáng quý, nếu nàng cự tuyệt nói, bọn họ khẳng định còn sẽ rất khổ sở hơn nữa hao tổn tâm trí.

Cho nên nông lịch 30 cùng ngày, Tiêu Vũ bọn họ người một nhà liền đi ra ngoài lữ hành, một bộ phận người hầu trở về quê quán, Thái tử cùng nàng hài tử tắc cùng nhau ở tạm ở Tiêu trạch phụ trách giữ nhà mấy ngày.

Biết được Tiêu Vũ Tết Âm Lịch sẽ ra cửa một tuần Thu Tử Tân: “.....” Nàng có điểm không hiểu được nên hình dung như thế nào trong lòng cảm giác.

Nàng đem kia hộp bìa ở trên bàn kim sa chocolate, lại lần nữa thả lại tủ lạnh.

Nàng đi đến phòng khách, Dương nữ sĩ từ lầu hai xuống dưới, trông thấy nàng biểu tình hỏi: “Làm sao vậy? Người thoát nhìn giống như có điểm mất mát, chẳng lẽ là thất tình?”

Thu Tử Tân ngược mắt, ánh mắt tương đối tan rã mà xem TV.

Mắt mát, nàng có như vậy rõ ràng sao?

“Không có gì, ta sao có thể sẽ có bạn trai.” Thu Tử Tân sau này vén tóc, đăm thanh nói.

Dương nữ sĩ trong tay cầm tổ yến không vại, “..... Người nếu là thật thất tình ta nhưng thật ra sẽ vui vẻ đã chết, ít nhất chứng minh người còn có cái đối tượng. Nhưng từ nhỏ đến lớn, người liền cái quỷ ảnh cũng chưa mang về cho ta xem, thật là sâu người chết.....”

“Lão phu nhân ly thế, ta không phải muốn giữ đạo hiếu ba năm sao? Việc này cấp không tới.” Thu Tử Tân không nhanh không chậm mà đáp.

“Cấm gả cưới lại không phải cấm yêu đương, người đều lớn như vậy số tuổi, chẳng lẽ liền không cái tưởng luyện ái đối tượng sao? Liền không thích nam nhân sao? Vì cái gì?” Dương nữ sĩ đốt đốt hỏi, nàng trong lòng chính là vì Thu Tử Tân hôn nhân sứt ruột đến không được.

Thu Tử Tân nhẹ chớp mắt lông mi, nàng cảm xúc thoát nhìn hơi chút có điểm hạ xuống, bởi vì bị Dương nữ sĩ một đốn thúc giục dò hỏi mà càng thêm vô lực, cho nên nói chuyện cảm giác cũng thực lãnh đạm.

Nàng không ôn không nhiệt mà nói: “Bởi vì ngài nữ nhi quá ưu tú, toàn thế giới nam nhân đều không xứng với ta.”

Dương nữ sĩ: “.....”

Này đáng chết tự luyện giem thế nhưng truyền cho nàng!

“Thật là bắt người không có biện pháp!” Dương nữ sĩ chống nạnh oán giận nói, theo sau đi vào trong phòng bếp ném rác rưởi.

Thu Tử Tân vừa mới kia phiên lời nói, đương nhiên không phải nàng chân thật ý tưởng.

Nàng vì cái gì không yêu đương? Trước kia là bởi vì quá chuyên chú ở âm nhạc, mỗi ngày đối mặt đương cầm thời gian so đối mặt người còn nhiều.

Như vậy hiện tại đâu.....

Vẫn là giống nhau không nghĩ yêu đương sao?

Là tìm không thấy thích hợp chính mình đối tượng đi.

“Ai.....” Thu Tử Tân than nhẹ.

Nàng hiện tại còn không nghĩ đi tự hỏi vấn đề này, cũng không muốn biết đáp án.

“Quả nhiên tuổi lớn chính là phải bị thúc giục hôn a.....” Thu Tử Tân bắt tay bối bao trùm ở đôi mắt thương, nàng hướng sô pha dựa sau đi.

Tưởng tượng đến tủ lạnh chocolate không ai thu, nàng giữa mà không tự giác liền nổi lên tiểu cuộn sóng, buồn bực tâm càng khó chịu.

57.Chapter 57

“Nữ sĩ nhóm, tiên sinh nhóm:

Hoan nghênh người cưới lần này Trung Quốc mỗi mỗi hàng không công ty chuyến bay B-1099 đi trước mỗi mỗi mà. Trước mắt phi cơ phi hành độ cao là 2 vạn 9 cây số, tốc độ bình quân mỗi giờ 915 km. Dự tính 2 giờ 45 phân sau đến mục đích địa.....”

Không phục viên báo xong sau lại dùng tiếng Anh lặp lại một lần.

Lãnh sương mù từ phía trên khí lạnh khổng lồ phiêu hạ, phi cơ vững vàng mà xuyên qua ở tầng mây phía trên, Tiêu Vũ cầm di động, xuyên thấu qua phi cơ cửa sổ quay chụp hạ trước mắt cảnh đẹp.

Mặt trời mọc vừa qua khỏi không lâu, mặt sáng kim quang từ mây mù đẩy ra, chiếu vào Tiêu Vũ trên mặt.

Mái tóc của nàng bị sán đến hiện kim màu nâu, trắng nõn khuôn mặt thượng có tầng hơi mỏng lông tơ.

“Thật xinh đẹp.....” Nữ hài tròng mắt trang có sáng rọi, nàng ở trong miệng nhẹ khen.

“Tiểu Trúc Tử, muốn hay không điếm cái bữa sáng, có cái gì muốn ăn sao?” Tiêu tiên sinh hỏi nàng nói.

Lúc này tiếp viên hàng không chính đẩy toa ăn đi tới, hướng bọn họ giới thiệu thực đơn thượng bán phần ăn thực phẩm.

Tiêu Vũ lắc đầu, sáng sớm tinh mơ nàng còn không có cái gì ăn uống, “Ta còn không đói bụng, không cần.”

Ngồi ở bọn họ chi gian Ôn Ngữ Tiệp ôn nhu nói: “Kia uống điếm sữa bò đi, trên phi cơ phần ăn phần lớn không hợp chúng ta khẩu vị. Từ nơi này đến trạm còn cần đã lâu, trước điền điền dạ dày.”

Tiêu Vũ nghe xong gật gật đầu, má lúm đồng tiền nhợt nhạt, “Hảo.”

Tiêu tiên sinh điếm tam ly thức uống nóng, Ôn Ngữ Tiệp ở lật xem Tiêu Vũ di động vừa mới chụp ảnh chụp.

Trước hai trương đều là tầng mây ảnh chụp, rồi sau đó là vừa rồi ở sân bay chụp mặt trời mọc, còn có bọn họ người một nhà rồi đi trước chụp ảnh chung.

Ôn Ngữ Tiệp đi xuống phiên, nhảy ra mấy trương Thu Tử Tân ảnh chụp.

Nàng không để bụng, lại tiếp tục đi xuống xoát, kết quả liên tục mấy chục trương vẫn là Thu Tử Tân.

Ôn Ngữ Tiệp: “.....”

Mới vừa tiếp nhận Tiêu tiên sinh truyền đến thức uống nóng, thò qua tới cũng tưởng cùng Ôn Ngữ Tiệp cùng nhau xem ảnh chụp Tiêu Vũ: “.....”

Nàng nhất thời quên mất chính mình di động còn có rất nhiều Thu Tử Tân ảnh chụp! Đều là lá phong nhóm chụp sân bay phản đồ còn có phát sóng trực tiếp tiệt tu.

Tiêu Vũ mặt tức khắc 囧, nàng nhanh chóng đem “Phỏng tay” thức uống nóng đưa cho Ôn Ngữ Tiệp, “Mommy! Người bạch cà phê!”

Ôn Ngữ Tiệp: “?” Tiếp nhận thức uống nóng đồng thời, Tiêu Vũ cũng đem điện thoại hoàn mỹ mà quay lại đến chính mình trong tay.

Tiêu Vũ tâm bang bang nhảy, nàng sợ Ôn Ngữ Tiệp sẽ “Hiểu lầm” cái gì.

Ôn Ngữ Tiệp nhấp một ngụm bạch cà phê, không có gì quá mức kích động hoặc ngờ vực biểu hiện, chỉ là đạm nhiên mà nói: “Nguyên lai người như vậy thích Thu tử tử a, tồn nhiều như vậy trương nàng ảnh chụp.”

Tiêu Vũ mặt ngoài kẹp kẹp khô khốc tươi cười, nội tâm mắc cỡ chết được!!!

“Thích Thu tử tử thực hảo oa, nàng như vậy ưu tú, người là nên nhiều hơn hướng nàng học tập.” Ôn Ngữ Tiệp kéo xuống trước tòa bàn nhỏ bản phóng thức uống nóng, nàng gật đầu tán dương nói, lộ ra vừa lòng tươi cười.

Tiêu Vũ nhìn nàng chớp chớp mắt, tâm tình rộng mở thông suốt, nàng đột nhiên có cái ý tưởng, nàng muốn cho Ôn Ngữ Tiệp nhiều nhận thức Thu Tử Tân.

“Mommy, ta cùng người nói ác, Thu tử tử tháng trước đoạt giải, nàng còn bước lên Hàn Quốc Mnet Châu Á âm nhạc giải thưởng lớn lễ trao giải! Người xem.....”

Tiêu Vũ nhắc tới đến Thu Tử Tân đôi mắt chính là lượng lượng, thật giống như nàng hận không thể làm toàn thế giới đều biết, nàng thích người có bao nhiêu lợi hại.

Ôn Ngữ Tiệp: “Cái này tạo hình hảo thích hợp nàng, ừ, cái này cũng không tồi.....”

Hai người liền như vậy lâm vào đến quay chung quanh Thu Tử Tân đề tài, Ôn Ngữ Tiệp đối Thu Tử Tân ấn tượng vẫn luôn thực hảo, đối phương không chỉ có lớn lên đẹp còn phẩm học kiêm ưu, là cái rất có lễ nghĩa trí thức người.

“Ai, đáng tiếc, nếu là ta có đứa con trai, liền đem hắn giới thiệu cho Tiểu Thu, làm nàng làm nhà ta tức phụ!” Ôn Ngữ Tiệp thờ dài nói, “Nàng hiện tại có đối tượng sao?”

“..... Hắn là không có đi.” Tiêu Vũ âm thầm bẹp miệng, trong lòng có rầu rĩ cảm giác, nội tâm nghĩ: Làm người nữ nhi tức phụ chẳng phải cũng có thể sao.....

Thu tử tử bạn trai sao.....?

Tiêu Vũ cùng Thu Tử Tân nhận thức lâu như vậy xuống dưới trước nay chưa thấy qua Thu Tử Tân bên người có cái gì cùng nàng thực thân mật nam sinh, đương nghệ sĩ kia đoạn trong lúc cũng không có vì bác nhiệt độ ra quá cái gì tai tiếng. (trừ bỏ ngay từ đầu Louis)

Nếu nói đó là công chúng thượng, kia lén..... Thu Tử Tân bằng hữu vòng ngẫu nhiên một tháng sẽ phát một hai điều động thái, phần lớn đều là về nàng hằng ngày đi vận động, lục ca sinh hoạt trạng thái, ừ, nàng gần nhất tương đối thích “Khoe ra” chính mình tân học sẽ hạ đồ ăn.

Thu Tử Tân WeChat chân dung là một con nghịch ngợm Kungfu Panda, động tác là bãi chơi công phu tạo hình, đặc biệt điệu thú.

Bằng hữu vòng bối cảnh còn lại là nàng cá nhân phòng làm việc logo, cá tính ký tên chỉ thả một cái gương mặt tươi cười nhan văn

tự.

Rất đơn giản, lại không mất cá tính, thực thuộc về Thu Tử Tân phong cách.

Tiêu Vũ hy vọng Thu Tử Tân không thể nhanh như vậy giao bạn trai, bởi vì như vậy, nàng liền có thể thích nàng thích đến lại lâu một chút.

Phi cơ đến trạm sau, bọn họ người một nhà thừa đáp khách sạn cung cấp xe đi về trước trí để hành lý, ven đường trung Tiêu Vũ đem nàng gặp được mới mẽ sự vật đều dùng di động bắt giữ xuống dưới.

Sân bay cổng lớn có tòa chuyên vì tân xuân mà chế tác chậu châu báu tượng đồng, Tiêu Vũ yêu cầu Ôn Ngữ Tiệp vì nàng chụp một cái đơn người chiếu.

Hiện tại khí hậu đã ấm lại, Tiêu Vũ ăn mặc hắc hồng ô vuông mũ sam, hạ thân là lưu loát bồ câu hôi vệ quần.

Mái tóc của nàng trát thành cao đuôi ngựa, là phi thường thoải mái thanh tân tạo hình, nho nhỏ mặt ánh vô cùng vô tận vui sướng.

Nàng đôi tay hướng tới phía trước mở ra, tư thế giống như là ở nghênh đón cái gì.

Này đó ảnh chụp đều là Tiêu Vũ thu thập lên tưởng chia Thu Tử Tân.

Nàng tưởng đem nàng sở thấy hết thấy tốt đẹp, đều chia sẻ cấp Thu Tử Tân.

Tiêu Vũ không biết Thu Tử Tân có nghĩ nàng, dù sao nàng là rất muốn Thu Tử Tân là được rồi.

Kia chiếc nhẫn, bị nàng thoán tiền thu liên, liền treo ở trên người.

Đó là cách trái tim gần nhất địa phương, là nữ hài tim đập thành thịch khởi điểm.

Nàng mới ném thử tình yêu, cái gì đều còn không quá minh bạch, nhưng nàng cảm thấy thích Thu Tử Tân là một kiện thực hạnh phúc sự, bởi vì nàng thích người là như vậy loá mắt, như vậy ưu tú.

Bởi vì Thu Tử Tân không biết nàng tiểu tâm tư, cho nên Tiêu Vũ liền có thể trộm mà một mình hưởng thụ có đôi khi bị Thu Tử Tân yêu thương cảm giác.

Thu Tử Tân, toàn thế giới đối nàng nhất ôn nhu Thu tử tử.

Mỗi khi nghĩ vậy một chút, Tiêu Vũ má lúm đồng tiền liền sẽ thật sâu mà rơi vào đi.

—

Về nước sau Thu Tử Tân sự nghiệp phát triển vẫn luôn rất thuận lợi, nàng ở quốc nội nhân khí cũng không kém, bước lên âm nhạc gia đạo lộ nàng ở các nơi đều làm qua chính mình diễn tấu hội, vé vào cửa từng buổi bạo bán đến bán không, không còn chỗ ngồi.

Nàng hiện tại cực nhỏ thượng tổng nghệ, một lòng chuyên chú ở âm nhạc thượng, bởi vì bắt mắt nhan giá trị liên tục hút phần, giới fan người còn cho nàng phong một cái “Nhất tiên nữ dương cầm gia” tên hiệu.

Bởi vì dương Thu Tử Tân ở trên sân khấu dựng tới dương cầm kia một khắc khởi, nàng phát ra khí chất dịu dàng lại thanh nhã, không gần dân cư.

Nhìn từ ngoài, nàng vẫn luôn chính là như vậy ôn nhu tồn tại.

Năm nay Tết Âm Lịch Lương tiên sinh sẽ đến các nàng gia cùng nhau vượt qua, Thu Tử Tân kỳ thật đã tiếp nhận hẳn, nàng cũng hy vọng Dương nữ sĩ có thể được đến hạnh phúc.

Dương nữ sĩ cùng bọn họ đề nghị nói muốn đại gia cùng nhau làm vằn thắn, Lương tiên sinh sẵn sàng khoái mà phối hợp nằng một ngậm đáp ứng rồi.

Thu Tử Tân có điểm ậm ừ, “Ta không bao quá..... Khả năng không quá sẽ.....”

Lương tiên sinh hào khí mà cười, “Cho nên mới phải thử một chút đúng hay không, tới, ta dạy cho ngươi, rất đơn giản. Vừa lúc làm ngươi học học về sau chính mình liền có thể làm cấp đối tượng ăn.”

Dương nữ sĩ thì tại bên kia lộng nhân, “Các ngươi muốn rau chân vịt nhiều một chút vẫn là thịt heo nhiều một chút?”

Thu Tử Tân: “Rau chân vịt.”

Lương tiên sinh: “Thịt heo!” Hai người hai miệng dị thanh mà đáp.

Dương nữ sĩ ha hả cười, “Hảo, ta đây một nửa bao rau chân vịt nhiều một chút, một nửa làm thịt heo nhiều điểm.”

Ba người ở trong phòng bếp hợp tác làm vằn thắn, bột mì dính vào Lương tiên sinh đầu tóc thượng, Dương nữ sĩ duỗi tay giúp hắn lộng rớt, ai ngờ nằng đã quên chính mình tay dính có nhân thịt, nhưng thật ra biến khéo thành vụng, càng làm càng không xong.

Đình rau chân vịt thịt heo vị kiểu tóc Lương tiên sinh: “.....”

Bên kia Thu Tử Tân cùng Dương nữ sĩ vô tình cười nhạo: “Ha ha ha!”

Bên ngoài dương quang xuyên qua cửa chớp chiếu tiến vào, trong phòng bếp tràn ngập hoan thanh tiểu ngữ, phi thường ấm áp.

—

Lúc chạng vạng, cùng người nhà cùng nhau ăn trước xong bữa tối Tiêu Vũ ở xem xét di động, nằng đem buổi sáng chụp đến ảnh chụp đều chia Thu Tử Tân, còn mang thêm một câu, “Trừ tịch vui sướng.”

Nàng mang theo thắp thỏm tâm tình, gắt gao mà nắm di động, nàng thực chờ mong Thu Tử Tân hồi nàng tin tức kia một khắc.

Nhưng mà, đều qua vài tiếng đồng hồ, Thu Tử Tân vẫn là không có hồi nàng tin tức.

Tiêu Vũ gục xuống đầu nhỏ, cực kỳ giống một con ử rữ cụp đuôi tiểu động vật.

Chiều hôm xâm nhiễm không trung, Tiêu tiên sinh bọn họ hiện tại chuẩn bị nhờ xe phản hồi khách sạn, ngày mai là đại niên mừng một, bọn họ muốn đi bà ngoại gia bái phỏng.

Chờ đợi xe chuyên dùng tới tái đưa bọn họ trên đường, Tiêu Vũ di động truyền đến thanh lệ nhắc nhở âm, nàng siêu vui vẻ mà khai lượng di động, rốt cuộc làm nàng chờ đến Thu Tử Tân tin tức!

【 xin lỗi, vừa mới ở vội, không thấy được người tin tức. 】

【 trừ tịch vui sướng! 】

Tiêu Vũ còn ở cân nhắc nên như thế nào hồi nàng, Thu Tử Tân liền lại lại đã phát một tấm hình cho nàng.

【 ta vừa mới lại tân get tới rồi hạng nhất kỹ năng, làm vắn thẩn. 】
mặt sau còn đi theo một cái mang kính râm đặc ý tiểu biểu tình.

Tiêu Vũ click mở hình ảnh, lập tức phụt cười to.

Nàng dương khóe miệng đánh chữ qua đi: 【 nơi nào có người như vậy sủi cỏ, quá xấu lạ! 】

Cái kia bao thành một đồng vừa thấy chính là Thu Tử Tân! Kia da cũng quá dày bá ha ha ha ha ha!

Tiêu Vũ liên tiếp đã phát vài cái ha ha ha biểu tình bao, không lựa lời mà cười nhạt Thu Tử Tân làm rõ ràng chính là bánh bao nhỏ!!!

Nguyên bản còn ở vì chính mình lần đầu tiên làm sủi cỏ liền thành công mà vui mừng không thôi Thu Tử Tân: “.....” Tức khắc không khoái hoạt.

Thu Tử Tân: Ta không cần mặt mũi sao?????

Tiêu Vũ cười đủ rồi vừa định hỏi Thu Tử Tân hương vị ăn ngon không, đối phương liền phát tới như vậy một cái tin tức:

【 hệ thống tự động nhắc nhở: Ngài đã ở bị đối phương kéo vào phòng tối bên cạnh bồi hồi! Tỉnh chú ý ngài lời nói việc làm! 】 (hạch thiện mỉm cười mặt)

Tiêu Vũ vừa thấy đến này tin tức, lập tức cười đến lợi hại hơn!

Nàng Thu tử tử như thế nào như vậy thú vị, như vậy đáng yêu a!

Ôn Ngữ Tiệp cùng Tiêu tiên sinh ở thương thảo ngày mai đi bà ngoại gia nên mang điểm cái gì quà tặng, Tiêu Vũ lặng lẽ dịch đi mặt sau, điểm chú thích âm.

Đang ở trong phòng bếp cùng đại gia cùng nhau thu thập Thu Tử Tân thu được một cái giọng nói, nàng cong môi, không cần nghĩ ngợi địa điểm khai.

Loa phát thanh âm lượng khai thật sự đại, chỉ cần là ở trong phòng bếp ba người tất cả đều nghe thấy nữ hài ủy khuất ba ba khiếu nại thanh âm.

“Thu tử tử..... Người không cần đối với ta như vậy sao..... Ta sẽ thực thương tâm.....”

Ba người đầu tiên là đồng thời: “.....”

Thu Tử Tân nhĩ tiêm ửng đỏ, này ngữ khí như thế nào làm đến chính mình giống như thật là đối nàng làm cái gì xấu xa sự giống nhau.....

Thẳng đến bọn họ lại nghe được mặt sau câu kia: “..... Ta sẽ không lại cười ngươi làm sủi cỏ giống bánh bao nhỏ giống nhau thực xấu lạ.....!”

Sau đó liền biến thành Dương nữ sĩ cùng Lương tiên sinh cộng đồng cười nhạt nàng, “Ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha cách! Nàng đem chúng ta tiếng lòng nói ra!!!”

Thu Tử Tân: “.....”

Kéo đen kéo đen!!!

Thu Tử Tân đầu có điểm đau, nàng đi ra phòng bếp, ẩn giọng nói, “Tin hay không về sau ta không để ý tới ngươi?”

Tiêu Vũ sau khi nghe được rầu rĩ mà bĩu môi.

“Ngươi bỏ được sao.....” Nữ hài ở nàng bên tai mềm mại mà nói.

“.....” Thu Tử Tân nhĩ tiêm hồng lạng lẽ lan tràn đến nàng bên tai.

Thu Tử Tân có điểm lầy nàng không có biện pháp, nàng cười lắc đầu thờ dài, gửi đi: 【 ta ăn trước ta mỹ vị bánh bao nhỏ đi, tạm thời không trở về tin tức. 】

Tiêu Vũ cười khanh khách, Thu tử tử kỳ thật thực dung túng nàng sao.

Khách sạn đón đưa xe vừa vặn vào lúc này đến, Ôn Ngữ Tiệp quay đầu đuổi tay gọi nàng, “Tiểu Trúc Tử, tới, mau lên xe.”

Tiêu Vũ mang theo nàng hảo tâm tình, ngoan ngoan mà dẫn lên tiểu bước chân đuổi kịp tiến đến.

Phản hồi khách sạn xe trình yêu cầu một giờ nhiều thời giờ, bóng đêm dần dần tràn ngập mở ra, bọn họ đường xá trung trải qua một cái đại hình công viên, nơi đó tụ tập đông đảo đám đông.

“Là có □□ sao?” Ôn Ngữ Tiệp hỏi.

“Đúng rồi, nơi này mỗi năm trừ tịch đều sẽ tiến hành một lần loại nhỏ tụ hội, cũng có xe hoa □□, đại gia cùng nhau hoan nghênh tân niên đã đến, thực náo nhiệt.” Tiêu tiên sinh đáp.

Kỳ thật lần này ra cửa lũy hành cũng có thể nói là một lần về quê ăn tết, bởi vì Tiêu tiên sinh nguyên sinh địa ở chỗ này, chẳng qua hấn sau lại vì công tác mới đi ra ngoài lang bạt, lại ở nhân sinh lũy đồ trung vòng đi vòng lại gặp gỡ Ôn Ngũ Tiệp.

Tiêu tiên sinh: “Muốn kêu tài xế dừng lại chúng ta đi xuống đi dạo sao?”

Ôn Ngũ Tiệp lắc đầu, “Không được, ngày mai không phải còn phải về mụ mụ người nơi đó sao, sớm một chút nghỉ ngơi, ngày mai mới có tinh thần.”

“Hảo, đều nghe người.” Tiêu tiên sinh cười đáp.

Xe ở giao thông đèn dừng lại, từ nơi này vọng qua đi, vừa lúc có thể nhìn đến một mảnh dững triền biển người, cùng với kia sáng rọi xinh đẹp xe hoa tuần du.

Tiêu Vũ trong lòng kinh ngạc cảm thán, nàng cầm di động ở quay video, nàng có thể cảm nhận được nơi này sung sướng không khí, đèn đường thấp sáng bóng đêm, thành thị là ấm áp, tâm cũng là. Tất cả mọi người ở vì cùng sự kiện mà vui sướng.

Tiêu Vũ đem video truyền cho Thu Tử Tân, tưởng cho nàng nhìn xem nơi này náo nhiệt, không ngờ chờ đến Tiêu Vũ gửi đi đi ra ngoài, trở về xem xét video thời điểm nàng đột nhiên phát hiện!

Góc phải bên dưới bên đường giống như có một đôi les ở hôn môi!

Tuy rằng khoảng cách có điểm xa, nhưng vẫn là man rõ ràng, dù sao Tiêu Vũ là không cẩn thận chú ý tới.

Này sao lại có thể làm Thu Tử Tân nhìn đến!

Tiêu Vũ trong lòng hoảng loạn, giương mắt vừa thấy gửi đi thời gian còn không có vượt qua hai phút! Còn có cứu!

Tiêu Vũ trường án video tưởng điểm đánh rút về, thả liêu khẩn trương tay run lên, trực tiếp ấn tới rồi cắt bỏ.

Tiêu Vũ: “.....”

Cái này thật sự xong rồi.

Tác giả có lời muốn nói: Cảm tạ đọc.

Viết văn đồng thời có thể có người đọc làm bạn cảm giác thật sự thực hảo ~

Bình luận đều có đang xem ~

58.Chapter 58

Cùng Ôn Ngữ Tiệp cùng nhau ngồi ở ghế sau Tiêu Vũ trái tim thành thịch nhảy, nàng không ngừng lên mạng Baidu có cái gì phương pháp, có thể đem ở WeChat cắt bỏ tin tức cấp tìm trở về.

Nàng nhấp môi, khẩn trương tay ở xoa lòng bàn tay, làm nàng thực thất vọng chính là, trước mắt WeChat bị xóa rút tin tức là tìm không trở về, mặc dù tìm về, gửi đi khi trường cũng đã sớm vượt qua hai phút.

Nữ hài lông mi run rẩy, nàng nội tâm hoảng loạn không thôi, treo ở khóe mắt thượng sầu lo lung lay sắp đổ.

Tiêu Vũ lo lắng hồng rồi, nàng hoàn toàn không biết nếu Thu Tử Tân nhìn đến trong video kia đối đồng tính tình lữ sẽ như thế nào tưởng.

Nàng bắt an tay không ngừng khấu hệ ở trên người đại an toàn.

Mà ngồi ở trước tòa Tiêu tiên sinh cùng nàng bên cạnh Ôn Ngữ Tiệp hồn nhiên không biết bọn họ nữ nhi nổi lòng, bọn họ ở vừa nói vừa cười mà đàm luận về thân thích gia sự.

Tiêu Vũ nhìn phía ngoài cửa sổ xe, ý đồ đem chính mình tán loạn an lòng xuống dưới, nhưng là lo âu tựa như một viên đá ném tiến hồ nước mang đến gợn sóng giống nhau, một vòng khoách đến so một vòng đại.

Tiêu Vũ phía trước chưa từng có hỏi qua Thu Tử Tân đối với đồng tính thích đồng tính cái nhìn, ngay cả lần trước nàng hỏi nữ sinh vì nữ sinh mang lên nhẫn sự, Thu Tử Tân cũng là có điểm nghẹn lời đáp không được.

Nếu Thu tử tử kỳ thật thực bài xích đồng tính luyện ái làm sao bây giờ?

Đây là nàng ngay từ đầu chưa bao giờ quá lo lắng nhiều thiết tưởng vấn đề, nàng vẫn luôn đem chính mình tâm tư làm đơn phương thích, một lòng chỉ nghĩ thảo Thu Tử Tân niềm vui.

Tiêu Vũ theo tuổi tiệm trường, thu lấy tri thức cũng sẽ gia tăng, trước kia nàng cảm thấy đồng tính luyện ái tuyệt đối không phải cái gì kỳ quái sự, bởi vì Tưởng Y Chu làm nàng biết nữ hài tử là có thể cho nhau thích, mà nàng phương thức là như vậy ôn nhu.

Nhưng là sau lại, nàng mới hiểu biết, xã hội này đối loại này quần thể bao dung tính rất thấp, chỉ có ở trên mạng tìm được cùng người tương đồng người, người mới có thể lơ lửng xuống dưới mà cùng đối phương quang minh chính đại mà ngôn nói chính mình là đồng tính luyện ái.

Nhưng hiện thực, quốc gia liền đồng tính hôn nhân đều không cho phép hợp pháp.

Thậm chí sẽ bị những người khác bài xích thành dị loại.

Nếu là chính mình loại này hành vi sẽ làm Thu Tử Tân cảm thấy chán ghét nói, như vậy Tiêu Vũ tuyệt đối sẽ quyết đoán từ bỏ.

Nàng không nghĩ có một định điểm làm Thu Tử Tân cảm thấy không thoải mái, không thích.

Nàng sợ hãi bị Thu Tử Tân phản cảm.

Kia đối một cái hài tử tới nói là thực đáng sợ, nàng thích nhất một người, bởi vì xu hướng giới tính vấn đề mà xa cách nàng.

Tiêu Vũ gục đầu xuống, nàng đem giấu ở trong quần áo vòng cổ tháo xuống, kia cái thuộc về Thu Tử Tân hẳn dừng ở nàng lòng bàn tay.

Nàng chỉ có thể khẩn cầu Thu Tử Tân không cần thấy.

Nhưng ở về phương diện khác Tiêu Vũ lại hy vọng nàng có thể phát hiện, kia chính mình liền có thể nương chuyện này sờ soạng đến một chút Thu Tử Tân ý tưởng.

Nàng bẹp miệng, cảm thấy chính mình mâu thuẫn cực kỳ.

Nguyên lai thích một người đồng thời còn muốn gánh vác nhiều như vậy phức tạp cảm xúc.

Mang theo như vậy dày vò tâm tình, Tiêu Vũ người một nhà rút cuộc đến đến khách sạn. Bởi vì gia đình phòng hữu hạn, cung lượng không đủ, cho nên Tiêu Vũ cùng Ôn Ngữ Tiệp bọn họ là tách ra phòng ngủ.

Trở lại phòng Tiêu Vũ dẫn đầu tắm rửa đi, nước ấm cọ rửa ở nàng làn da mặt ngoài, nàng suy nghĩ hiện tại đã bằng phẳng không ít.

Tiêu Vũ bắt đầu nghiêm túc tự hỏi lên, nàng đối Thu Tử Tân thích, trừ bỏ bao hàm đối năm thương yêu tỷ tỷ sùng bái, thương thức, vẫn còn có một chút ỷ lại cảm.

Là từ khi nào bắt đầu, Tiêu Vũ không biết, kia cổ tình tố lặng yên không một tiếng động mà trong lòng nàng chậm rãi kích động, dần dần khuếch tán mở ra.

Nàng vẫn là quá tuổi nhỏ, chưa từng có nghĩ tới muốn từ Thu Tử Tân trên người đòi lấy cái gì đáp lại.

Tiêu Vũ hiện tại thật giống như đứng ở một cái mở rộng chi nhánh lộ điểm giữa tuyến, có lẽ nàng hẳn là thoáng bán ra bước chân thử xem xem, nàng tưởng thật cẩn thận mà tới gần Thu Tử Tân, làm chính mình càng gần sát nàng một chút.

Nàng hy vọng đối phương cũng có thể vì chính mình thoáng động tâm. Chẳng sợ cái này xác suất thực nhỏ bé.

Nàng có thể làm đến sao?

Tắm rửa xong đổi ngũ ngon giác áo bông Tiêu Vũ xem xét di động, Thu Tử Tân đã hồi phục nàng.

【 thật náo nhiệt. 】

【 là xe hoa du hành sao? 】

Tiêu Vũ dựa vào giường đơn giường trên lưng, nàng đánh chữ hỏi:
【 đối 】

Tiêu Vũ không biết Thu Tử Tân có hay không phát hiện nàng sở lo lắng sẽ bị chú ý tới sự.

Nếu không có, là nàng may mắn; nếu có, như vậy có lẽ Thu Tử Tân sẽ là tiếp thu đồng tính luyện.....

Nàng càng hy vọng Thu Tử Tân thuộc về người sau.

【 thật xinh đẹp a, nước Mỹ phổ người Hoa mỗi năm cũng sẽ làm này đó, còn có vũ sư đầu. 】 Thu Tử Tân lần này hỏi thật sự mau, cơ hồ là giây hồi.

Thu Tử Tân đương nhiên là phát hiện trong video sự tình.

Ở vừa mới click mở video nhìn vài giây qua đi, nàng liền nhận thấy được, bên đường có hai cái nữ hài hành vi quá mức thân mật, thoạt nhìn liền không chỉ là bạn tốt khuê mật như vậy cảm tình.

Nàng cho rằng là Tiêu Vũ vô tình chụp đến, vì không cần tạo thành xấu hổ, nàng liền lựa chọn nhảy qua điểm này, chỉ tự không đề cập tới.

Nàng đột nhiên nhớ lại phía trước, nữ hài đã từng hỏi qua nàng vấn đề, về nhẫn.....

Nàng tương đối ảo não chính là lúc ấy chính mình không có hảo hảo mà cấp Tiêu Vũ một cái hồi đáp, làm Tiêu Vũ có một cái chính xác quan niệm, về xu hướng giới tính phương diện này vô luận là như thế nào, đều hẳn là bị tôn trọng.

Rốt cuộc nàng thái độ vẫn luôn là không duy trì cũng không phản đối.

Quá không lâu Thu Tử Tân lại đã phát một trương ảnh chụp cho nàng, xứng văn: 【 người khi còn nhỏ thích nhất chơi tiên nữ bồng. 】

Nhìn đến này tin tức Tiêu Vũ trong lòng ấm lại ấm, nàng cong cong khóe môi, má lúm đồng tiền bên phải biên gương mặt hãm sâu đi vào.

Nguyên lai Thu Tử Tân cũng nhớ rõ các nàng trước kia hồi ức.

Tiêu Vũ đánh chữ, gửi đi:

【 mi manchi 】

【 ngôi sao rơi xuống ~ 】

Liền như Tiêu Vũ nói giống nhau, tin tức gửi đi đồng thời các nàng nói chuyện phiếm giao diện đều rơi xuống mẫn bình ngôi sao.

【 đây là cái gì chú ngữ sao? 】 Thu Tử Tân mặt mày nhu hòa lên, nàng hốc mắt thịnh có ngôi sao lập loè dư quang, đó là thuộc về nữ hài đặc biệt đưa tặng cho nàng lễ vật.

Thu Tử Tân cũng hỏi nàng: 【 mi manchi ~ 】 ngôi sao lại lần nữa theo triệu hoán buông xuống.

Tiêu Vũ thực vui vẻ, có thể thu được Thu Tử Tân đáp lễ.

“mi manchi”

Phiên dịch tiếng Trung ý tứ là:

“Ta tưởng người”

Đây là Italy văn, sử dụng phương pháp cũng là Tiêu Vũ ở lần nọ ngoài ý muốn biết được.

Đây là nữ hài độc đáo, mịm mờ rồi lại không mất ái muội mà tới biểu đạt nàng đối Thu Tử Tân tưởng niệm.

Tiêu Vũ còn ở vì Thu Tử Tân không biết câu này ngoại ngữ nguyên ý tứ, cho nên hỏi phục nàng đồng dạng lời nói mà cảm thấy vui rạo rức.

Nhưng quá vài giây sau, Thu Tử Tân lại lại đã phát một cái tin tức cho nàng.

【 I miss you too. 】 (ta cũng tưởng người.)

Đếm không hết ngôi sao lại lần nữa từ trên trời giáng xuống, rồi sau đó tỏa khắp mở ra, nhưng là lần này hơi có bất đồng, tinh quang không chỉ có là ánh tiến Tiêu Vũ trong ánh mắt, có như vậy mấy viên, thậm chí còn trụ vào nàng trong lòng.

Thật sâu mà xúc động đến nữ hài mềm mại trái tim.

Bởi vì nữ hài lãng mạn tiểu tâm tư, bị Thu Tử Tân đáp lại.

Tiêu Vũ tùy thân mang theo loại nhỏ cà rốt ôm gối đều bị nàng ép tới biến hình, nàng gương mặt ửng đỏ, con ngươi ý cười liền sắp tràn ra tới.

【 Thu tử tử như thế nào sẽ biết những lời này ý tứ? 】

【 WeChat có phiên dịch công năng a. 】 Thu Tử Tân cong lên cười mắt, đánh chữ trả lời.

“Úc, đối ác.....” Tiêu Vũ có điểm cộc lốc mà cười, nàng vỗ vỗ gương mặt muốn cho chính mình thanh tỉnh điểm, nội tâm lại hỏi chính mình chẳng lẽ thích một người đồng thời chỉ số thông minh cũng sẽ rớt tuyền sao!?

Nàng hôm nào lại muốn lại hướng Tống Thiên Thiên thỉnh giáo một vài.....

Thu Tử Tân vừa mới ăn xong sủi cảo rửa mặt sau chờ Tiêu Vũ về tin tức, nhàn rồi nhàn chán thả không nghĩ quấy rầy Dương nữ sĩ cùng Lương tiên sinh duyên cớ, liền đi đến bên ngoài thả một chi tiên nữ bông.

Phó Mỹ Tuyên cùng mặt khác một ít nước ngoài bằng hữu đều có hướng nàng hỏi qua hảo, Thu Tử Tân kỳ thật cảm giác nàng như bây giờ cũng thực hảo, nàng có một hai cái phi thường tri tâm bằng hữu, nàng nhiệt tình yêu thương sự nghiệp, nàng đơn giản vui sướng gia đình thành viên, còn có một vị nghịch ngợm tiểu bằng hữu, này liền đã thực vậy là đủ rồi.

Vị này tiểu bằng hữu ngẫu nhiên sẽ cùng chính mình chia sẻ nàng trong sinh hoạt hằng ngày việc vặt, còn sẽ cùng nàng nói một ít đậu thú nói.

Ảnh chụp nàng ăn mặc ô vuông mũ sam bộ dáng tràn ngập tinh thần phấn chấn, là chính trực thanh xuân quý giá niên hoa. Nàng ở chính mình cố ý vô tình làm bạn hạ, trưởng thành một cái mẫn nhãn đều là nhật nguyệt ánh sao nữ hài tử.

Tiêu Vũ thu được một cái giọng nói, nàng click mở tới dán ở bên tai nghe.

“Người rất tốt với ta lãng mạn ác.....”

Nữ nhân thanh âm ôn nhu lại từ tính, giống một ly lắng đọng lại nhiều năm rượu vang đỏ, càng phẩm càng khó lấy tự kèm chế.

Tiêu Vũ mặt có chút ửng đỏ, nàng xuống giường đi lấy ba lô tai nghe, sau đó mang lên lại lại lặp lại nghe xong rất nhiều lần.....

Nàng vì chính mình hành vi cảm thấy thẹn thùng cực kỳ! Nhưng này có thể quái nàng sao!

Rõ ràng chính là Thu Tiểu Tân trước liêu chính mình sao..... Hừ.

“Liêu.....” Tiêu Vũ ở trong miệng lặp lại lẩm bẩm cái này chữ, trong lòng không ngừng nghiền ngẫm cái này từ hàm nghĩa.

Tiêu Vũ đem đỏ bưng mặt vùi vào gối đầu, mỗi nghe một lần nàng liền sẽ thẹn thùng đến hai chân không ngừng trên giường lót thương đá chân.

Ai nha mắc cỡ chết được lạ!

Nếu Thu tỷ tỷ biết nàng như vậy hành vi có thể hay không cảm thấy nàng là biến thái.....

Nghĩ đến điểm này, Tiêu Vũ lập tức ngồi thẳng thân đứng dẫn lên.

Mà bên kia Thu Tử Tân thấy Tiêu Vũ chậm chạp không trở về tin tức, trong lòng còn có điểm buồn bực.

Nàng cảm thấy người tới ta đi gửi tin tức yêu cầu đánh chữ, tương đối phiền toái, liền hỏi Tiêu Vũ muốn hay không giọng nói trò chuyện. Tiêu Vũ đáp án đương nhiên là hảo.

Các nàng nói tới năm nay ăn tết Tiêu Vũ cùng người nhà cùng nhau ra cửa sự, Thu Tử Tân thanh âm rầu rĩ, “Đúng rồi, ta vốn đang mua

chocolate, chuẩn bị đi chúc tết thời điểm cho người đầu, kết quả người lại không ở.....”

Tiêu Vũ như thế nào cảm thấy Thu Tử Tân đang nói những lời này thời điểm ngữ khí có điểm ủy khuất, thậm chí có thể nói là có một chút điểm như là ở cùng chính mình làm nũng?

Nàng tưởng rất có thể là chính mình xuất hiện ảo giác.

Tuy rằng hiện tại khí hậu đã ấm lại, nhưng ban đêm gian bên ngoài độ ẩm vẫn là thiên thấp một chút, Thu Tử Tân khoác một cái màu trắng thảm lông, nàng ngồi ở bể bơi bên cạnh ghế trên.

Bể bơi thủy mới vừa thay đổi quá, ánh trăng khuynh sai mà xuống, mặt nước nổi lên một tầng ngân quang, theo nước gợn phập phồng mà nhảy lên.

Bên ngoài tương đối an tĩnh, Thu Tử Tân ôn thanh ở trong bóng đêm nhẹ dương, nàng sau này liêu đi mặc phát, ôn nhu hỏi nữ hài, “Người nghĩ muốn cái gì tân niên lễ vật?”

Giờ phút này Lương tiên sinh cũng vừa lúc đẩy ra cửa kính từ trong nhà đi ra, hẩn nhìn thấy Thu Tử Tân ở cùng người khác trò chuyện, liền vút tới một cái vấn đề trên ghế nàng.

“Tiểu Tân, ở cùng bạn trai nói chuyện phiếm sao?”

“Thúc thúc.” Thu Tử Tân lễ phép tính gọi hẩn, nghe vậy cười khẽ, nàng lấy xa di động, hòa thanh ứng: “Không phải, là cùng một cái tiểu bằng hữu.”

Tiêu Vũ biết Thu Tử Tân trong miệng thúc thúc là ai, nàng vừa mới mới cùng chính mình đề qua Lương tiên sinh là Dương nữ sĩ vị hôn phu, là Thu Tử Tân sắp nghênh đón tân ba ba.

Màn hình biểu hiện tên là Tiểu Trúc Tử tiểu bằng hữu thanh âm ngọt ngào, cũng đi theo Thu Tử Tân gọi Lương tiên sinh, “Thúc thúc.”

“Người hảo, ta là Thu Tử Tân bạn gái... Úc, không phải! Là nữ sinh bằng hữu hắc hắc..... Ta nhất thời khẩu mau.....”

Nữ hài vì chính mình nói sai ngây ngô cười nói, tựa hồ còn bướng bỉnh mà phun ra lưỡi.

Lương tiên sinh nghe xong cảm thấy đậ thú, “Bạn gái, ha ha ha, Tiểu Tân, không nghĩ tới người còn có một cái như vậy đáng yêu bạn gái.”

Thu Tử Tân nhẹ nhíu mày, trên mặt có điểm bất đắc dĩ ý cười, nhưng không nói thêm gì.

Lương tiên sinh: “Không quấy rầy các người, ta trước vào nhà bồi tiểu dương, ta ra tới là thế tiểu dương nhắc nhở người một chút, đừng ở bên ngoài đợi đến lâu lắm hảo sao? Thực dễ dàng cảm mạo.”

Thu Tử Tân gật gật đầu, đáp: “Hảo, ta đã biết, cảm ơn thúc thúc quan tâm.”

Nghe được Lương tiên sinh lời nói Tiêu Vũ mới ý thức được Thu Tử Tân nguyên lai vẫn luôn đều đặn ở bên ngoài, nàng chạy nhanh thúc giục nàng, “Thu tử tử, người mau vào phòng, Q thị nhiệt độ không khí ở buổi tối vẫn là man lãnh đi?”

“Ân... Cũng còn hành?” Thu Tử Tân miệng thượng đáp, nhưng thân thể đã ngoan ngoãn mà thuận theo nữ hài ý tứ, đứng lên về phòng.

Nàng trong tay cầm màu trắng thảm lông, trải qua tầng dưới cùng phòng khách hướng Dương nữ sĩ cùng Lương tiên sinh nói ngữ ngon sau liền đi lên lầu hai.

Ăn trái cây Dương nữ sĩ về mặt nghi hoặc, nàng hỏi Lương tiên sinh, “Tiểu Tân ở cùng ai thông điện thoại?”

Lương tiên sinh ôn cười đáp: “Cùng bạn gái, úc không, một cái tiểu bằng hữu, hình như là tên là Tiểu Trúc Tử?”

“Ác, là lão ôn hài tử, ta đây cứ yên tâm nhiều.” Dương nữ sĩ thư thái nói.

Nàng tiếp nhận Lương tiên sinh vì nàng lột quả quýt sau lại hỏi: “Chúng ta muốn hay không vẫn là giúp Tiểu Tân giới thiệu thân cận đối tượng hảo?”

“Không tốt lắm đâu..... Tiểu Tân hẳn là sẽ không thích, nàng như vậy ưu tú, nam nhân kỳ thật cũng không phải nàng cả đời này nhu yếu phẩm.”

Dương nữ sĩ nghe vậy gật đầu, nàng cảm thấy Lương tiên sinh nói rất có đạo lý, “Ta minh bạch..... Đứa nhỏ này cùng ta giống nhau, đều là quá kiên cường, từ nàng khi còn nhỏ ta liền đem nàng ném cho người khác mang, xuất ngoại sau một người bên ngoài khẳng định cũng ăn rất nhiều đau khổ.....”

“Ta chỉ là hy vọng có người có thể chiếu cố nàng, sủng sủng nàng.....”

Trở lại lầu hai Thu Tử Tân đi vào chính mình phòng, nàng biên quan tới cửa, biên nói giỡn trêu ghẹo Tiêu Vũ, “Tiểu gia hỏa, người to gan lớn mật a, thế nhưng muốn làm ta bạn gái?”

Tiêu Vũ má lúm đồng tiền nhợt nhạt lộ ra, nàng vô tội hỏi: “Chẳng lẽ ta không thể sao?”

Vừa lúc, nàng muốn dùng vấn đề này thử Thu Tử Tân thái độ.

Nghe vậy Thu Tử Tân mày khóa khởi, “Đương nhiên không thể, người còn chưa thành niên đâu.”

Tiêu Vũ bẹp miệng, nàng nghe thấy cái này hỏi đáp cảm giác buồn bực cực kỳ, “Kia chờ ta thành niên đâu!”

Di động một khác đầu lặng im xuống dưới, cách tốt nhất lâu Tiêu Vũ đều không có chờ đến Thu Tử Tân đáp án.

Thu tử tử không có quyết đoán phủ quyết, đó có phải hay không tỏ vẻ cái này giả thiết là có thể tồn tại một tia khả năng tính!

Nghĩ đến điểm này, Tiêu Vũ mừng rỡ như điên.

Chỉ cần không đem nàng tiểu cây non trừ tận gốc trừ, chỉ cần nàng cùng Thu Tử Tân quan hệ có thể vẫn luôn duy trì đi xuống, kia nàng tuyệt đối có thể chờ đến đại thụ nở hoa kết quả ngày đó!

Thu Tử Tân nhú nhú mi, không có cho hỏi đáp, nàng lựa chọn nháy hỏi phía trước đề tài, “Đúng rồi, người tân niên lễ vật nghĩ muốn cái gì? Người còn chưa nói đâu.”

“Ta muốn người thân thân ~” Tiêu Vũ có điểm được một tác lại muốn tiến một thước lên.

Trong không khí lại lần thứ hai an tĩnh vài giây. Tiêu Vũ lo lắng cho mình làm như vậy khả năng thật sự sẽ quá mức mà dẫn tới Thu Tử Tân phản cảm cùng hoài nghi, liền chạy nhanh bỏ hồi.

“Nói giỡn lạp, Thu tử tử sẽ không thật sự giận ta đi?” Tiêu Vũ liếm liếm môi, lo lắng hỏi.

Thu Tử Tân giữa mày nổi lên tiểu cuộn sóng, nàng đoán không ra nữ hài tâm tư, liền toàn làm như là người trẻ tuổi tổng ái khai kỳ kỳ quái quái vui đùa.

“Ân..... Ôm một cái đảo còn có thể, người đổi một cái khác đi?”

Tuy rằng Tiêu Vũ dự đoán được sẽ là cái này đáp án, nhưng nàng vẫn là có điểm xấu hổ lè ngón chân thảo địa, nàng phình phình gương mặt, muốn cho chính mình không cần quá khổ sở.

Tối nay là trừ tịch, Tiêu Vũ muốn vì cha mẹ đón giao thừa, Thu Tử Tân nói các nàng có thể cùng nhau nói chuyện phiếm, chỉnh túc cũng không quan hệ, dù sao ngày mai nàng cũng là đái ở nhà. Nàng nguyện ý nhiều bồi bồi nữ hài, nếu thật sự vây được không được nói mới đi ngủ.

“Kia..... Ta muốn Thu tử tử tham dự ta tốt nghiệp tiệc tối.”

“Tốt nghiệp tiệc tối?”

Tiêu Vũ cào cào mặt, “Đúng vậy, đại khái là ở tháng sáu phân thời điểm, mommy daddy chỉ có thể tham dự ta lễ tốt nghiệp, cái này với ta mà nói cũng là ý nghĩa phi phàm, cho nên ta hy vọng người cũng có thể tới.....”

Thu Tử Tân trong lòng mềm mềm, “..... Nếu người lễ tốt nghiệp ta cũng muốn đi đâu?”

Tiêu Vũ sau khi nghe được tự nhiên kinh hỉ không thôi, “Đương nhiên hảo oa.”

Nàng chính là lo lắng lễ tốt nghiệp Thu Tử Tân cùng Ôn Ngữ Tiệp bọn họ đãi ở bên nhau nói, Tiêu Vũ sẽ cố không đến nàng, hơn nữa Thu Tử Tân khả năng còn sẽ cảm giác được quái xấu hổ.

Nhưng đây là Thu Tử Tân chủ động cùng nàng đưa ra yêu cầu, Tiêu Vũ đương nhiên vui vẻ vô cùng, còn hận không thể lập tức liền tốt nghiệp đâu!

Tiêu Vũ hy vọng ở tương lai nhân sinh mỗi cái giai đoạn, Thu Tử Tân đều có thể đứng ở bên người nàng.

Cùng nàng cùng nhau.

59.Chapter 59

Nhật nguyệt xuyên qua ở không tiếng động chi gian, thi đại học xong Tiêu Vũ chính thức nghênh đón tốt nghiệp quý, nàng sắp đi vào học sinh thời đại một cái khác giai đoạn.

Cao trung lễ tốt nghiệp cùng ngày, nàng ăn mặc quá mức rộng thùng thình màu đen tốt nghiệp phục, trên đầu mang tứ phương mũ

tắc thật nhiều tờ giấy đoàn tời cố định, phòng ngừa nó sẽ không rơi xuống.

Tổng Thiên Thiên cùng Giang Từ ở nàng tốt nghiệp trước liền cùng nàng từ biệt quá, thấp niên cấp học sinh còn ở nghỉ, không thể tiến đến tham dự diễn lễ.

Lễ đường trung, hiệu trưởng ở ban phát các hệ việc học ưu tú giải thưởng, Tiêu Vũ đứng ở sân khấu trước, đối mặt nhiếp ảnh gia màn ảnh hạ lộ ra tời tươi cười sạch sẽ lại ấm áp.

Nàng là toàn tỉnh văn khoa sinh trung khảo đến ưu việt nhất vị kia, bởi vì thành tích ưu dị, ở được đến tương quan cơ cấu học bổng sau, bị giáo phương phê chuẩn nhảy đọc khoa dự bị đại học ban, trực tiếp tiến vào Bắc Kinh tiếng nước ngoài đại học trở thành năm nhất sinh viên khoa chính quy.

Tiêu Vũ chụp xong chiếu hướng các nơi khom lưng trí tạ, dưới đài vỗ tay như nước mãnh liệt, giống sóng biển không ngừng chụp đánh ở bờ biển giống nhau.

Nàng ngồi dậy gương mặt nháy mắt, liếc mắt một cái liền nhìn lại Ôn Ngữ Tiệp, Tiêu tiên sinh, còn có Thu Tử Tân phương hướng. Nàng người nhà, còn có nàng Thu Tử Tân, đều ở vì nàng vỗ tay.

Tiêu Vũ chốc lát gian thể nhưng có loại hốc mắt chua xót cảm giác.

Thu Tử Tân, ta có làm người cảm thấy kiêu ngạo sao?

Nữ hài từ hậu đài xuống dưới, Ôn Ngữ Tiệp cùng Tiêu tiên sinh đều đi ra ngoài tiếp nàng, Ôn Ngữ Tiệp khom người ôm chặt trụ Tiêu Vũ, trùi mền mà vuốt ve nàng cái ót, “Ta ngoan nữ nhi, đã lớn như vậy rồi.....”

Đứng ở Ôn Ngữ Tiệp phía sau Tiêu tiên sinh về mặt từ ái xem nàng, Ôn Ngữ Tiệp buông ra tay sau Tiêu Vũ đỡ ổn tứ phương mũ cũng tiến lên đi ôm hấn, “Daddy.....”

Tiêu tiên sinh trên mặt tràn ngập hạnh phúc, hẳn không ngừng khen ngợi, “Người là chúng ta quang vinh.” Tuy rằng hồ tra vẫn luôn trát đến Tiêu Vũ thái dương quái ngựa, nhưng Tiêu Vũ không ngại, nàng thực vui vẻ.

Thu Tử Tân từ phía sau không nhanh không chậm mà đi tới, nàng đáp ứng rồi Tiêu Vũ hôm nay sẽ đến, vậy khẳng định sẽ thực hiện lời hứa.

Thu Tử Tân hôm nay ăn mặc giản lược mà đại khí, là một bộ tùng bách lục liền thân dương váy, cổ áo trình phạm vi U hình, thủy tinh vòng cổ là nàng hôm nay duy nhất trang trí phẩm.

Nữ nhân đầu tóc nửa kéo, nàng da thịt dưới ánh nắng phía dưới trắng nõn như tuyết, thuần tịnh giảo hảo khuôn mặt có chứa dịu dàng ý cười.

Tiêu Vũ vi lăng thần, rồi sau đó theo bản năng mà cất bước liền chạy qua đi, nàng mượn cơ hội này nhào vào Thu Tử Tân trong lòng ngực!

Đây là nàng cho tới nay đều rất muốn làm sự, hôm nay bởi vì đặc thù nhật tử làm cản một chút cũng không có quan hệ đúng không.

Từ Thu Tử Tân biểu hiện tới xem nàng cũng là cho phép nữ hài hành vi, nàng vững vàng mà tiếp được nữ hài, trong miệng còn không quên giận máng một câu, “Chạy nhanh như vậy, tiểu tâm té ngã.”

“Ta tưởng nhanh lên ôm đến người sao.” Tiêu Vũ làm nũng dường như hướng Thu Tử Tân trong lòng ngực cọ cọ. Nàng chớp mũi tất cả đều là Thu Tử Tân trên người mùi hương.

Nữ hài nói làm Thu Tử Tân mặt mày nhu nhu, nàng cảm giác trong lòng có cái gì mềm mại giống kẹo bông gòn giống nhau đồ vật nện xuống tới, xúc động nàng đầu quả tim.

Thu Tử Tân vì nàng phù chính đã oai đến mau ngã xuống tứ phương mũ, tiếng nói ôn nhuận như nước chảy, “Mụ mụ người đang xem đâu.....”

Sau khi nói xong nàng lại có điểm hậu tri hậu giác những lời này nơi nào quái quái.

Nàng vì cái gì muốn lo lắng Ôn Ngữ Tiệp nhìn đến các nàng hồ động?

“Ân.....” Tiêu Vũ muộn thanh, kỳ thật nàng thực luyện tiếc rời đi Thu Tử Tân ôm ấp. Nàng gửi thêm vài cái Thu Tử Tân phát hương, nàng hảo tưởng đem này đó mùi hương đều chứa đựng ở xoang mũi.

Tiêu Vũ buông ra tay, Ôn Ngữ Tiệp cùng Tiêu tiên sinh tiến lên đây hỏi nàng, “Tiểu Trúc, ngươi là còn muốn đi cùng đồng học nói cá biệt sao? Vẫn là chúng ta hiện tại liền về nhà?”

“Đồng học..... Ta đêm nay còn xem tới được bọn họ, ta tương đối tưởng cùng Lưu lão sư cáo biệt.” Tiêu Vũ phủng nàng tiểu giấy chứng nhận nói, hai má má lúm đồng tiền sâu cạn như một.

Thu Tử Tân đứng ở Tiêu Vũ bên cạnh nhìn chăm chú nàng, ánh mắt lẳng lặng, không nói thêm gì, nhưng nữ hài nhất tàn nhất tiểu tất cả đều bị nàng thu hết ở trong mắt.

Thu Tử Tân nhẹ chớp mắt, nâu thắm trong ánh mắt ánh nữ hài cười mặt như hoa mặt nghiêng.

Lại chớp hai hạ, nữ hài đôi mắt đã cùng nàng đối diện thượng.

“Tiểu Thu đâu? Trước cùng chúng ta giống nhau trở về sao? Thời gian còn sớm, muốn hay không cùng chúng ta ngồi xuống uống uống trà, a di cho người giới thiệu thân cận.....” Ôn Ngữ Tiệp cười tủm tỉm hỏi.

Thu Tử Tân hơi giật mình, nàng nhất sợ hãi thân cận, nhưng ngại với Ôn Ngữ Tiệp là trưởng bối nàng lại không có phương tiện cự tuyệt. Coi như Thu Tử Tân còn ở rối rắm, nữ hài đã dẫn đầu thế nàng trả lời.

“Không được, ta muốn Thu tử tử cùng ta ở bên nhau!” Tiêu Vũ kiêu thanh nói, dứt lời còn trực tiếp vãn thượng Thu Tử Tân cánh tay.

“Ai, người nha, chính là thích dính Thu tử tử.....” Ôn Ngữ Tiệp đôi tay ôm cánh tay, ánh mắt thất thành một đoàn.

Ôn Ngữ Tiệp chính là sớm mấy vạn năm trước liền rất tưởng giúp Thu Tử Tân giới thiệu đối tượng, tốt như vậy nữ hài tử, nước phù sa không chảy ruộng ngoài, nhà mình thân thích đại nhi tử lại vừa vạn phù hợp nàng điều kiện, Ôn Ngữ Tiệp liền muốn thử xem tác hợp tác hợp hai người bọn họ.

Ôn Ngữ Tiệp chống nạnh, “Chậm trễ ta cấp Thu tử tử thân cận, vạn nhất Thu tử tử giả không ra làm sao bây giờ?”

“Vậy giả cho ta nha, Thu tử tử người như vậy hảo, ta cầu mà không được đâu!” Tiêu Vũ chí cao khí dương mà ứng, nói xong còn có điểm tiểu đắc ý mà phôi má lúm đồng tiền.

“.....” Ôn Ngữ Tiệp nhất thời nghẹn lời, Tiêu tiên sinh thấy thế chạy nhanh tiến lên đây khuyên bảo, “Không có việc gì không có việc gì, từ Tiểu Trúc đi, người cũng đừng cả ngày nghĩ cấp Tiểu Thu giới thiệu đối tượng a, nói không chừng nàng lên đều có bạn trai đâu.”

Ôn Ngữ Tiệp xua xua tay, “Hành đi, ta kia không phải thế một cái hảo nữ hài sốt ruột sao.....”

Tiêu tiên sinh: “Người cũng là 30 hơn tuổi mới kết hôn nha, không vội với nhất thời ~”

Thu Tử Tân còn có điểm phản ứng không kịp, nàng vừa mới nghe thấy được nữ hài câu nói kia.....

“Thu Tiểu Tân.” Nữ hài khẽ kéo cánh tay của nàng, Thu Tử Tân tùy theo cúi đầu vọng nàng.

“Ta giúp người chấn rớt khủng bố thân cận, người muốn như thế nào cảm ơn ta?” Nữ hài vui cười mà nói, non nớt khuôn mặt bị ánh mặt trời chiếu đến tỏa sáng, nòng đậm lông mi kiều kiều, dường như cũng ở hướng nàng thảo khen thưởng.

Thu Tử Tân khước môi dặt ý cười, con người cũng đi theo cong lên, nàng hơi chút thấp hèn thân, ở nữ hài bên tai nói:

“Nếu không ta gả cho người?”

Tiêu Vũ mặt xoát một chút liền đỏ lên!

Mà Thu Tử Tân chỉ là mặt không đỏ khí không suyễn mà cười mà qua, đăm nhiên mà ngẩng đầu tiếp tục cùng Ôn Ngữ Tiệp bọn họ phát tay từ biệt.

Tiêu Vũ nội tâm quả thực chính là một con tặc mao tiểu sư tử, Thu tử tử người này rốt cuộc có biết hay không nàng lời nói thật sự thực phạm quy a!!!

Nhưng nàng bình tĩnh tưởng tượng, Thu tử tử... Giống như cũng không có nói qua luyến ái, cho nên nàng rất có thể căn bản cũng không biết chính mình ở liên nhân.....

“Tiểu Trúc, đừng lưu lại lâu lắm a.” Tiêu tiên sinh ở phương xa hô.

“Hào ~” Tiêu Vũ ứng, hướng bọn họ vẫy vẫy tay.

“Người không phải muốn đi tìm lão sư sao? Ta ở có thể hay không thực xấu hổ?” Thu Tử Tân hỏi. Vừa mới ở lễ đường thời điểm Ôn Ngữ Tiệp đều ở cùng nàng nói chuyện phiếm, Thu Tử Tân đều đáp ứng không xuể, lại như thế nào xấu hổ.

“Như thế nào sẽ, người đi theo ta bên người liền sẽ không lạc.” Tiêu Vũ ngửa đầu vọng Thu Tử Tân, rồi lại ở chạm được đối phương ánh mắt kia một khắc nhanh chóng cúi đầu.

Nàng hiện tại, có điểm vô pháp nhìn thẳng Thu Tử Tân đôi mắt a.....

Cảm giác sẽ bị nàng điện đến.....

“?”Thu Tử Tân khó hiểu nữ hài hành vi, nhưng cũng không có nghĩ nhiều mặt khác, nàng vỗ vỗ nữ hài kéo nàng mu bàn tay, “Kia đi thôi.”

Tiêu Vũ ở lễ đường giáo viên tịch không có thấy Lưu lão sư, liền chạy tới hỏi đứng ở cửa tuần tra viên, được đến kết quả là, Lưu lão sư bởi vì thân thể không khỏe, vừa mới đã dẫn đầu rời đi.

“Hảo đáng tiếc.....” Tiêu Vũ bĩu môi, Lưu lão sư ngày thường đối nàng cũng là thực tốt, không biết hôm nay tốt nghiệp tiệc tối Lưu lão sư có thể hay không tham dự.

“Kia hiện tại đâu? Người phải đi về sao?” Thu Tử Tân nhẹ giọng hỏi nàng.

Tiêu Vũ làm đô đô miệng biểu tình, sau đó ngửa đầu vọng nàng, ánh mắt chỉ dám dừng ở Thu Tử Tân tú khí tế mi chỗ, “..... Người muốn hay không đi dạo ta trường học?”

Vì thế, hai người liền như vậy vai sát vai mà ở trong trường học đi rồi một đoạn đường, Tiêu Vũ lãnh Thu Tử Tân, nói cho nàng mấy năm nay chính mình ở vườn trường sinh hoạt điểm điểm tích tích.

Nữ hài cao hứng mà đi ở nàng đằng trước, sinh động như thật về phía Thu Tử Tân giới thiệu mỗi cái góc, nàng lược đại tốt nghiệp phục cổ áo xiêu xiêu vẹo vẹo, đều mau hoạt đến nàng vai hạ.

“Bên này là vườn cây, là hiệu trưởng đặc biệt yêu thích khu vực, trước kia làm thực nghiệm nói chúng ta còn sẽ trộm xuống dưới trích lá cây.....” Tiêu Vũ nói được đuôi lông mày vui sướng, nàng cảm giác được bên người người tới gần lại đây.

“Người quần áo không phải dính làm sao..... Đều đại đến ngã xuống tới.” Thu Tử Tân cúi đầu cẩn thận mà giúp nàng sửa sang lại

cổ áo.

Các nàng đứng ở vườn cây cửa dưới mái hiên, quang dửng ở Thu Tử Tân sau lưng, nàng thấp hèn thân tới thời điểm, khuôn mặt là như thế mà tới gần chính mình.

Nàng thật sự hảo muốn đi thân thân Thu Tử Tân a.

Liên đơn thuần biểu đạt nữ hài thích cái loại này thân thân.

Tiêu Vũ thiếu cười nói: “Là dính làm, nhưng là ở mommy mấy năm phía trước trước đặt làm, nàng cho rằng ta size có thể lại lớn một chút, nhưng là ta còn không có trường đến cái này quần áo kích cỡ tuổi tác.....”

“Ta giúp người dùng cái kẹp kẹp lấy đi.” Thu Tử Tân ôn nhu nói, theo sau liền duỗi tay từ sau phát hủy đi một cái kẹp tóc, “Tùng tùng tự nhiên không quá đẹp.”

Tiêu Vũ hơi hơi ngậy người, nàng không ngại, bởi vì lại chờ một chút nàng liền phải về nhà, quần áo thế nào kỳ thật cũng không quá có quan hệ.

Nhưng đây là Thu Tử Tân nói ra.

“Ân, hảo.” Tiêu Vũ ngoan ngoãn mà làm Thu Tử Tân giúp nàng đem dư thừa vải dệt ở phía sau bối gấp lên kẹp lấy.

“Hoàn thành ~” Thu Tử Tân nói, Tiêu Vũ xoay người, hai người nhìn nhau cười.

“Là Tiêu Vũ sao? Hắc!” Ly các nàng cách đó không xa phía trước đột nhiên truyền đến nam hài tử nhóm thanh âm, Tiêu Vũ cùng Thu Tử Tân đồng bộ ngẩng đầu hướng thanh âm nơi phát ra phương hướng nhìn lại.

Đối phương là Tiêu Vũ cùng năm cấp mặt khác ban học trưởng, nhìn thấy nàng cùng Thu Tử Tân liền chạy tới cùng nàng đáp lời, “Người rất lợi hại a, toàn tỉnh kiệt xuất nhất văn khoa sinh.”

Tiêu Vũ không có rất muốn phản ứng hấn ý tứ, thuận miệng một đáp: “Này không có gì cùng lắm thì.”

“Khẩu khí thật đúng là không nhỏ!” Nam hài hước mày nói.

Hắn bên người huynh đệ dùng khuỷu tay đâm hấn eo, hướng hấn sử đưa mắt ra hiệu, “Bên kia có mỹ nữ.....”

Bọn họ chỉ chính là đứng ở phía sau Thu Tử Tân.

Nam hài tử nhóm đôi mắt mị thành một cái phùng, “Tiêu Vũ, đó là tỷ tử người sao? Lớn lên thật không kém, có đối tượng sao? Không đúng sự thật muốn hay không suy xét làm ta làm người tử phụ.....”

Tiêu Vũ nghe vậy trên mặt biểu tình lập tức nghiêm nghị xuống dưới, “Hỏi xong sao? Có thể từ ta tầm mắt biến mất sao?”

Thu Tử Tân thấy có đồng học tới cùng Tiêu Vũ nói chuyện, tưởng nàng bằng hữu, liền tự giác mà sau này thối lui bên kia. Nàng nghe không rõ bọn họ chi gian đối thoại, nhưng những cái đó nam hài tử thường thường liền ái hướng nơi này ngó liếc mắt một cái, có điểm sắc phôi bộ dáng.

Thu Tử Tân cảm thấy không thoải mái, nàng không hy vọng cũng không thích Tiêu Vũ cùng người như vậy lui tới, nàng bước ra thềm màu trà đoản dép lê, đi ra phía trước.

“Tiêu Vũ, người đừng như vậy vô tình sao, tốt xấu cùng giáo sư huynh muội một hồi, liền đem tỷ tử người giới thiệu giới thiệu chúng ta bái.” Đối phương cười gian, dứt lời còn tưởng duỗi tay đáp Tiêu Vũ bả vai.

“Tiểu đệ đệ, người năm nay vài tuổi a?” Tiêu Vũ phía sau đột nhiên truyền đến nữ nhân không ôn không nhiệt thanh âm.

Thu Tử Tân cười khẽ, tế bạch tay nhẹ đặt ở Tiêu Vũ trên vai, nàng đem nữ hài hướng chính mình trong lòng ngực gom lại.

“Ngượng ngùng, chúng ta đến đi trước, chờ người nguyệt nhập trâm vạn chúng ta lại liên hệ hảo sao?” Thu Tử Tân cong khóe môi đối bọn họ nói.

Không chờ những cái đó ngây ngốc nam sinh trả lời nàng vấn đề, Thu Tử Tân liền bắt tay từ Tiêu Vũ tú xoắn trên vai, hoạt tới rồi nàng vòng eo gian, nàng đầu ngón tay nhẹ thu nạp, Tiêu Vũ cũng đã biết nàng ý tứ.

Hai người cộng đồng bước ra chân từ các nam sinh bên cạnh lướt qua, lưu lại một đám mới vừa phản ứng lại đây mao tiểu hài tử ở phía sau xao động, “Ta thảo ta thảo! Các người vừa mới nghe thấy được sao! Cái kia mỹ nữ cùng ta nói chuyện!”

“Ngốc tử! Người không nghe hiểu nàng vừa rồi lời nói sao! Nàng ý tứ là làm người Cầu Đản!!!”

Các nàng đi đến hoàn toàn đưa lưng về phía những cái đó nam hài sau, Thu Tử Tân tươi cười liền lập tức biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Tiêu Vũ tắc nhân Thu Tử Tân ôm nàng eo chuyện này tại nội tâm kích động không thôi.

“Ai, bên cạnh người ong bướm thật sự thật nhiều..... Ta đánh đều đánh không xong.....” Thu Tử Tân đột nhiên ở nàng bên cạnh thở dài nói.

Nghe tiếng Tiêu Vũ lập tức ngẩng đầu, nàng nhìn Thu Tử Tân, sáng ngời đôi mắt nhẹ chớp, “Bọn họ không phải ta người theo đuổi.....”

Bọn họ cảm thấy hứng thú chính là Thu tử tử người a.

Ta mới là đánh ruồi bọ chạp muỗi cái kia hảo sao.

Hai người dạo xong vườn trường sau liền chuẩn bị từng người về nhà, Tiêu Vũ còn có điểm luyến tiếc, nàng luôn là rất muốn cùng Thu Tử Tân đái ở bên nhau, bao lâu đều sẽ không nị.

Nhìn thấy Tiêu Vũ rầu rĩ biểu tình Thu Tử Tân khó tránh khỏi bật cười, nàng nhìn không được nhẹ quát nữ hài gương mặt, ngậm ý cười nói:

“Chúng ta còn có đêm nay sao.”

Tác giả có lời muốn nói: 【 tiểu trứng màu 】 :

“Thu tử tử, còn có cái này đình hóng gió ác, chính là ngày thường ta cùng Thiên Thiên thường xuyên cùng nhau ăn cơm địa phương ~”

“A..... Lần trước Giang Tử cùng ta thông báo thời điểm cũng là ở chỗ này.....”

Nói nói, Tiêu Vũ cảm giác không khí có điểm không thích hợp.

Nàng như thế nào sẽ đột nhiên người được một cỗ thực nùng liệt dấm vị?

Này một chương ta cá nhân viết đến man vui vẻ, không biết các người đâu (' v °)

60.Chapter 60

Tốt nghiệp tiệc tối tổ chức địa điểm là ở một nhà tiệm cơm, tới gần tiệc tối bắt đầu còn có một đoạn thời gian, tiệm cơm đại đường đều là người đến người đi học sinh, còn có một ít gia trưởng.

Bọn họ các y trang rộng rãi, phục sức hoa lệ, một ít nữ hài tử thậm chí ném thử nùng trang điểm mặt, mà các nam sinh tắc mặc vào tây trang đeo cà vạt, bọn họ ý đồ che lấp khởi tuổi trẻ bộ dáng, bắt đầu mô phỏng các đại nhân hành vi cử chỉ.

【 ta tới rồi. 】

Thu được tin nhắn Tiêu Vũ lập tức từ trên sofa bắn lên thân, bước nhanh đi đến bên ngoài, nàng nhìn chung quanh, khắp nơi quan vọng nàng vẫn luôn chờ đợi người.

Sau đó Tiêu Vũ cảm giác chính mình bên trái bả vai bị người điếm một chút.

Nàng hướng tả phía sau quay đầu, không ai.

“Ở chỗ này.” Thu Tử Tân thanh âm đột nhiên từ nàng bên phải toát ra.

“!” Tiêu Vũ nội tâm kinh hãi mà quay đầu, “Thu tử tử!”

Nữ hài tầm mắt cùng Thu Tử Tân đối diện thượng khi trở nên nóng rực vài giây, cặp kia doanh doanh thu thủy trong ánh mắt nước gợn nhộn nhạo, tối nay các nàng đều hết sức động lòng người.

“Thu tử tử đêm nay ăn mặc hảo hảo xem.” Tiêu Vũ phời ra hai má má lúm đồng tiền, ao hãm địa phương có thể trang một viên tiểu đậu đỏ.

Thu Tử Tân tối nay ăn mặc cao eo lộ mắt cá trà màu trắng kaki quần, thượng thân là hơi thấu da trường khoản áo sơ mi, chỉnh thể phối màu thiên đạm sắc hệ, vừa lúc thể hiện ra Thu Tử Tân trên người kia cổ tựa xấp xỉ xa sơ đạm cảm.

Nàng dẫm lên lộ ngón chân giày cao gót, thực tự nhiên về phía Tiêu Vũ vươn tay phải khuỷu tay cong, nàng khóe môi dặt cười, “Còn không phải là vì có vẻ cùng người xứng đôi một chút sao?”

Tiêu Vũ tâm bị nữ nhân nói nhẹ phẩy, từ nàng đêm nay nhìn thấy Thu Tử Tân kia một khắc khởi, bên môi má lúm đồng tiền liền vẫn luôn không biến mất quá.

Nữ hài nhẹ chuyển nện bước, duỗi tay vẫn đi lên.

Tiệm cơm trang hoàng to lớn, các loại bắt mắt đèn treo thủy tinh cùng xa hoa gia cụ, còn có tùy ý có thể thấy được gốm sứ hàng mỹ nghệ cùng mô phỏng thực vật. Đại đường bá cổ điển âm nhạc, Tiêu Vũ cùng Thu Tử Tân thân mật mà đi rồi một đoạn đường, cộng đồng đáp thang máy đi hướng lầu 5 tầng lầu.

Cửa thang máy khẩu lập bảng hướng dẫn, hai người dẫm lên đồng dạng bước đi, không nhanh không chậm mà đi vào rộng lớn ghế lô.

Mỗi trương trên bàn bạch chén sứ đều bái mỗi cái khách hàng hiệu, đã có một ít người trước vào bàn, ghế lô điều hòa có điểm lãnh, Tiêu Vũ không tự giác mà gần sát Thu Tử Tân.

“Chúng ta vị trí ở nơi đó!” Tiêu Vũ ánh mắt đảo qua, thực mau liền thấy được chính mình cùng Thu Tử Tân ghé bài, các nàng chỗ ngồi ở hàng phía trước, khoảng cách sân khấu rất gần vị trí.

Hai người ở trên vị trí của mình ngồi xuống, thực mau liền có phục vụ sinh tiến đến đảo đồ uống, Thu Tử Tân điểm ly hồng trà, Tiêu Vũ chỉ cần nước chanh.

Ngồi ở các nàng cách vách bàn tựa hồ là hai nhà đồng học quan hệ phi thường muốn tốt cha mẹ bồi.

Một cái đại thúc đứng dậy cấp một bên khác đổ nước.

“Tới, uống chén nước đi.”

Phó Mỹ Tuyên ngẩng đầu, vươn đôi tay tiếp nhận, “Cảm ơn a di.”

“Tiểu Tuyên, người hôm nay như thế nào một người đột nhiên tới đây?” Tạ mụ mụ hỏi, nàng hướng một khác phúc tâm sô pha ngồi xuống.

Phó Mỹ Tuyên lòng bàn tay khẽ vuốt trong tay ly nước, “Ta vừa vặn mua nhiều chút đồ bổ, Khả Toàn mấy ngày nay đi công tác đi, ta cũng không có phương tiện làm nàng chuyển giao cho ngài.....”

Nàng đem cái ly trước thả lại trên bàn, “Nghĩ dù sao ta cũng đã lâu không thấy a di ngài, liền dứt khoát tiến đến bái phỏng.”

Phó Mỹ Tuyên đăm cười nói, nàng ở trong phòng khách ngồi đến trung quy trung củ, trong lúc Tạ Khả Toàn còn ở đọc đại học muội muội ngẫu nhiên trải qua, liền hướng Phó Mỹ Tuyên chào hỏi.

Tạ Khả Toàn người nhà đều nhận thức Phó Mỹ Tuyên, nàng là Khả Toàn hảo khuê mật.

Cả đời hảo khuê mật.

“Người có tâm, cũng quái khách khí, tiểu toàn có người cái này bằng hữu thật là trời cao ban cho bảo bối.” Tạ mục mục cười nói, Phó Mỹ Tuyên đến phóng vẫn là làm nàng thật cao hứng, đặc biệt là nàng còn mang theo nhiều như vậy quà tặng tới.

Ở tạ mục mục trong ấn tượng, Phó Mỹ Tuyên cùng nàng nữ nhi từ sơ trung liền nhận thức đến hiện tại, hai người là cảm tình bạn bè thân thiết vô cùng, Tạ Khả Toàn ngẫu nhiên cũng sẽ mang Phó Mỹ Tuyên tới trong nhà ăn bữa cơm.

Trong nhà tuổi nhỏ tiểu hài tử từ trong phòng mở cửa đi ra, trong tay không biết cầm cái gì, nàng thấy Phó Mỹ Tuyên có điếm theo bản năng mà đem trong tay đồ vật trốn tránh ở sau người.

Đó là thân thích gia không cần hài tử, năm ấy bất quá năm tuổi tả hữu, tạm thời ở nhờ ở tạ mục mục trong nhà. Phó Mỹ Tuyên thấy nàng lớn lên tiểu lệ, liền muốn đậ tiểu hài tử, “Lại đây ~”

Tiểu oa nhi then thùng lại kinh hãi, phải tay thời điếm trong tay cầm đồ vật không cẩn thận đánh ném tới bên cạnh tử bát thượng.

Tạ mục mục sau khi nghe được đầu có cái gì vật cứng va chạm trong trỏ tiếng vang liền lập tức quay đầu đi, thấy tình cảnh khi bỗng nhiên cả kinh.

“Tiểu mai! Người sao lại có thể lấy ca ca đồng hồ chơi, mau thả lại đi! Ngoạn ý nhi này lộng hồng rồi đem người bán đi đều bồi không dậy nổi!” Tạ mục mục đứng lên nhanh chóng bước nhanh đi đến, một tay đem hài tử trong tay đồng hồ cướp lấy, còn đánh vài hạ nàng mông.

“Như thế nào như vậy không nghe lời! Có phải hay không muốn ta đem người đuổi ra đi!” Tạ mục mục hung thanh rống, liền tiếp lại kéo

một chút hài tử lỗi tai.

Nữ hài tử bị sợ hãi, che lại chính mình nóng bỏng lỗi tai, tức khắc rơi lệ đầy mặt, khóc oa oa mà muốn trốn về phòng đi, “Ta ghét nhất a di! Ta muốn tìm Khả Toàn tử tử!”

Phó Mỹ Tuyên lo lắng mà ở phía sau quan vọng, nhưng nàng lại không hảo biểu đạt cái gì lập trường, đành phải vẫn luôn mặc không lên tiếng. Hơn nữa nàng trong lòng kỳ thật còn có một cái khác nghi vấn.

Ca ca là ai?

Tạ Khả Toàn trong nhà không có nam đinh, nàng tử tử cùng tử phu cũng sớm tại mấy năm trước liền dọn ra đi ở, chẳng lẽ là Tạ Khả Toàn muội muội bạn trai?

Tạ muội muội trong tay cầm kia cái lao động sĩ đi trở về tới, phùng ở lòng bàn tay thương tiếc vô cùng, thấy Phó Mỹ Tuyên sắc mặt không tốt lắm mới thiếu cười nói: “Làm người chế giễu.”

“Sẽ không.....” Phó Mỹ Tuyên thấp giọng nói, có điểm tự do trạng thái, nàng duỗi tay đi lấy trên bàn ly nước, tưởng uống một ngụm thủy.

Tạ muội muội xem xét lược có quát tổn hại dây đồng hồ, ai thanh oán trách nói: “Cái này đồng hồ là tiểu toàn vị hôn phu, quá trân quý! Hư không được a.....”

“Leng keng!” Cái ly đột nhiên từ Phó Mỹ Tuyên trong tay bóc ra, hung hăng mà tạp hướng mặt đất, rơi tan xương nát thịt.

“Khả Toàn, làm sao vậy?” Thuần hậu nam nhân thanh từ phía sau vang lên.

“Không có gì, là cái ly phá.....” Tạ Khả Toàn ảo não, không biết sao, nàng đột nhiên cảm giác trong lòng buồn bực ngọt ngọt đến lợi hại, giống như là đã xảy ra cái gì rất nghiêm trọng sự giống nhau.

Rõ ràng chỉ là cái ly nát, lại mua một cái liền hảo.

Tạ Khả Toàn cong hạ thân muốn đi nhặt, lại bị một người nam nhân kéo lại, “Đừng chạm vào, sẽ cắt tới tay, để cho ta tới xử lý.”

Tạ Khả Toàn sau này thối lui, nàng suy nghĩ có điểm hồn tạp, “Cảm ơn.....”

Nam nhân nghe vậy quay đầu đối nàng cười, “Người cùng ta đều mau thành phu thê, khách khí như vậy làm gì.”

Nam nhân cùng nàng ước hảo muốn ở du thuyền ngoạn nhạc mấy ngày, nhưng Tạ Khả Toàn tâm tình lại có điểm nhắc không nổi kính tới, nam nhân lấy quá cái chổi đem mảnh vỡ thủy tinh thu thập sạch sẽ.

“Như thế nào như vậy không cần thận?”

“Không có cắt tới tay đi?”

“Không có.....” Phó Mỹ Tuyên nhược thanh nói, nàng hiện tại tứ chi có điểm cứng đờ, đầu cũng ờ vào trống rỗng trạng thái, tay nàng ngăn không được mà phát run.

Nàng nuốt xuống nước miếng, ấn xuống chính mình tay, “A di.....”

“Ngài nói..... Khả Toàn vị hôn phu, là thật vậy chẳng?”

“Đương nhiên là thật sự a, hẳn chính là địa ốc Đại vương thân nhi tử, tiểu toàn lần này chính là điếu tới rồi cái kim quy tể!” Tạ mù mù vừa nói khởi việc này khoe miệng đều mau nứt đến huyết Thái Dương.

“Ta phía trước liền cho nàng đi tìm vài cái thân cận đối tượng, nhưng tiểu toàn thiên là không cần, kia nhưng đem ta gấp đến độ! May mắn nàng lần này thông minh, biết làm tới rồi một cái phú nhị đại liền không cần buông tay!”

“Người xem a, nhà chúng ta này đó tân gia cụ đều là hần cấp mua, hần còn nói chỉ cần hần cùng tiểu toàn kết hôn sau, liền đem chúng ta người một nhà tất cả đều nhận được thị nội! Trụ căn phòng lớn!”

Phó Mỹ Tuyên sắc mặt dần dần trắng bệch, nàng ôm cuối cùng một tia hy vọng, “A di... Kia Khả Toàn, phía trước có phải hay không có một cái từ thêm châu trở về thân thích?”

Tạ mù mù nói đến một nửa ngừng tay trung động tác, nàng nhúu mày tự hỏi một lát, “Đúng vậy, là có như vậy một cái.”

“Nhưng là nhân gia ghét bỏ chúng ta này trụ phá phòng, nàng chỉ là tới cái này địa phương chơi mấy ngày liền đi trở về, cũng chưa lại đây nhìn xem ta.”

Phó Mỹ Tuyên hoàn toàn lặng im xuống dưới, nàng khóe mắt quải có một tia trào phúng lại có thể bi ý cười.

Nàng sớm nên dự đoán được.

Đều là âm mưu.

“Tiểu Tuyên a, ta nói người cũng có 30 ra đúng không? Thừa dịp hiện tại chạy nhanh đem chính mình tìm hảo nhân gia gả cho, miễn cho hơn bốn mươi tuổi tới còn phải bị người kêu lão cô bà!”

“Tiểu toàn phía trước chính là nghe trên mạng nói bậy nói bạ, nói cái gì nữ nhân có thể độc lập một mặt, nhưng sự thật là cái gì đâu! Chúng ta xã hội này vẫn là nam tính cư cao a.....”

Tạ mù mù đột nhiên lại nghĩ tới một cái kỳ quái điểm, nàng hỏi: “Tiểu Tuyên, người không phải tiểu toàn tốt nhất bằng hữu sao? Người như thế nào không biết nàng muốn kết hôn, chẳng lẽ nàng không cùng người nói sao?”

Phó Mỹ Tuyên cổ họng một ngạnh:

“A di, ta tưởng đi về trước.”

“Ai, như vậy đột nhiên sao? Người là sinh khí ta thúc giục người.....”

“Không phải, a di, nhà ta còn có việc.”

“A..... Kia hành đi, ta mở cửa đưa người đi ra ngoài.”

Tạ mù mù lấy ra chìa khóa xuyên, nàng mở ra rỉ sắt cửa sắt vì Phó Mỹ Tuyên tiến đưa.

Chìa khóa chạm vào nhau thanh âm thực vang dội, càng lúc càng xa.

Càng đi càng gần.

Then cửa bị chuyển khai.

“Mỹ Tuyên, ta đã trở về.”

“Người như thế nào không bật đèn.....” Tạ Khả Toàn buồn bực, nàng sờ soạng mà tìm được ngọn đèn dầu chột mở, sau đó ấn hạ.

Trong nhà tức khắc trong sáng.

Tạ Khả Toàn thấy Phó Mỹ Tuyên ngồi ở trên sô pha, liền cởi giày cao gót đi đến nàng bên cạnh.

“Người làm sao vậy, sắc mặt thoát nhìn không tốt lắm.....”

Nàng duỗi tay tưởng chạm vào Phó Mỹ Tuyên mặt, lại bị đối phương né tránh.

“Trên người của người có thực trọng nam nhân nước hoa.....” Phó Mỹ Tuyên nhíu mày nói, ánh mắt trước sau không có nhìn phía Tạ Khả Toàn, chỉ là vẫn luôn mắt nhìn phía trước.

“Phải không.....” Tạ Khả Toàn sau này lui một bước, nàng nghe nghe chính mình trên quần áo hương vị, “Ta đây đi trước tắm rửa, người ăn cơm xong.....”

“Có phải hay không chỉ cần ta một ngày không chọc thủng người, người liền tính toán giấu ta cả đời?” Thực lãnh một đạo thanh âm.

“Người..... Có ý tứ gì.....” Tạ Khả Toàn lòng có bất an lan tràn mở ra, Phó Mỹ Tuyên từ sô pha đứng lên, theo sau lập tức đi vào các nàng phòng.

Đãi Phó Mỹ Tuyên lại lần nữa ra tới khi, tay nàng cầm hai dạng đồ vật, nàng cầm trong tay ảnh chụp đưa cho Tạ Khả Toàn xem.

“Người có thể cùng ta giải thích một chút, người này đó hàng hiệu bao bao, còn có người nam nhân này, đều là từ đâu tới sao?” Phó Mỹ Tuyên tay đề mấy cái Hermes bao, rồi sau đó ném ở trên sô pha.

Tạ Khả Toàn bị bắt tiếp nhận những cái đó ảnh chụp trong lòng đột nhiên cả kinh, nàng nhanh chóng lật xem, ngay sau đó sắc mặt đại biến. Tất cả đều là nàng cùng kia nam nhân gian thân mật chiếu.

“Người tìm thám tử tư tra ta?” Tạ Khả Toàn kinh hách nói, “Người thật quá đáng!”

Phó Mỹ Tuyên mắt lạnh mà đứng ở nàng trước mặt, ngữ điệu lãnh nhiên trầm trọng, “Ta quá mức? Vậy người phản bội ta hành vi liền có thể giống hô hấp giống nhau tự nhiên sao!”

Phó Mỹ Tuyên không chế không được ghen ngào, tay nàng ở run, nàng ở nhẫn.

“Nếu không phải ta đi mù mù người gia, ta lại như thế nào sẽ biết, ta kết giao mười mấy năm bạn gái, nguyên lai đã sớm là người khác vị hôn thê!”

Các nàng từ sơ trung quen biết, trải qua quá lớn học phân cách hai nơi, cũng trải qua quá các loại sóng gió cùng suy sụp, Phó Mỹ Tuyên cho rằng các nàng cảm tình là có thể đi cả đời.

Kết quả là, chẳng qua là nàng một người si tâm vọng tưởng thôi.

Tạ Khả Toàn nữ nhân này, thật sự thực đáng sợ.

Đáng sợ đến làm Phó Mỹ Tuyên lưng lạnh cả người.

Ở nhà cùng chính mình khảnh khảnh ta ta, ngược lại vừa ra khỏi cửa liền đi thượng kia nam nhân giường.

A.

Phó Mỹ Tuyên buộc chặt nắm tay.

Tạ Khả Toàn sắc mặt tái nhợt, nàng đem ảnh chụp xé nát, thanh âm sợ hãi đến cực điểm, “Mỹ Tuyên, sự tình không phải người nghĩ đến như vậy! Ta cùng nam nhân kia, chúng ta chỉ là hình hôn! Ta không thích hẳn!”

Tạ Khả Toàn hoảng loạn mà túm chặt Phó Mỹ Tuyên tay, nhưng đối phương độ ấm lại lãnh đến làm nàng nghĩ mà sợ.

Tạ Khả Toàn đã lừa gạt nàng nhiều như vậy thứ, Phó Mỹ Tuyên còn muốn lại tin tưởng nàng sao?

Nàng còn có cái này dũng khí sao?

Phó Mỹ Tuyên hít sâu một ngụm khí lạnh, nàng liền quai hàm đều đang rung động, “Tạ Khả Toàn, người làm như vậy quyết định cũng không nói cho ta một tiếng. Người rốt cuộc có hay không suy xét quá ta cảm thụ.”

Phó Mỹ Tuyên nhấp môi lắc đầu, trước kia nàng nhìn Tạ Khả Toàn thời điểm trong ánh mắt luôn là tràn ngập nhu tình, nhưng còn bây giờ thì sao, nơi đó chỉ còn thất vọng lỗ trống cảm.

Lòng bàn tay thịt đã bị nàng nắm chặt đến phiếm đau, Phó Mỹ Tuyên nghiêng răng nghiêng lợi mà nói: “Người quá ích kỷ.”

Tạ Khả Toàn tâm đột nhiên như là bị một phen lưỡi dao sắc bén đâm vào giống nhau, kia thanh đao hung hăng mà xẻo hạ nàng trái tim, “Ta ích kỷ?”

Tay nàng như là thoát lực lỏng rời rời ra.

Tạ Khả Toàn thống khổ mà chỉ vào chính mình ngực, thanh âm ủy khuất đến cực điểm, “Ta chính là bởi vì suy xét người cảm thụ mới quyết định hình hôn a.....”

“Người có biết hay không, ta năm nay đã hơn ba mươi tuổi..... Ta nếu thật sự cả đời không kết hôn, người làm người nhà của ta làm sao bây giờ?” Tạ Khả Toàn đau triệt nội tâm, nước mắt leo lên nàng hốc mắt, tầm mắt mờ hồ một mảnh.

“Ta mỗi ngày dính những cái đó thân thích áp lực, ta chẳng lẽ dễ chịu sao.....?”

Những việc này nhen ở trong lòng nàng lâu lắm, Tạ Khả Toàn chưa từng có cùng Phó Mỹ Tuyên nói qua nàng sợ hãi sở hữu sự. Tạ Khả Toàn mẫu thân là cái như thế nào người, các nàng gia lại là như thế nào cảnh ngộ, Phó Mỹ Tuyên chẳng lẽ không rõ sao?

“Ta làm như vậy, đều là vì chúng ta hai bên a, ta chẳng lẽ có sai sao?” Nước mắt từ Tạ Khả Toàn trên má không ngừng lướt qua, một giọt lại một giọt, rơi vào vô tận vực sâu bên trong.

Nhưng Phó Mỹ Tuyên lần này không có thể nàng sát nước mắt, nàng vọng nàng biểu tình rất cuộc động tình không được, “Nhưng người hiện tại ở cho rằng ta tốt danh nghĩa thương tổn ta.”

Dĩ vãng Phó Mỹ Tuyên tính tình luôn là thực bạo, gặp được rất nhiều không hài lòng sự tình liền dễ dàng tức giận, nhưng là năm gần đây, nàng đã thu liễm không ít, sẽ không động bất động liền phát giận.

Bởi vì Tạ Khả Toàn không thích, nàng sợ hãi, khóc thút thít thời điểm thoát nhìn là như thế yếu ớt. Nhưng Phó Mỹ Tuyên trăm triệu không nghĩ tới, từ khi nào bắt đầu, Tạ Khả Toàn đã thay đổi.

Tạ Khả Toàn sẽ không lại bởi vì Phó Mỹ Tuyên cực cực khổ khổ chạy mấy cái phố mua đồ ăn cho nàng ăn mà cao hứng, nàng hiện tại chỉ thích đi xa hoa nhà ăn, dùng hàng hiệu hóa, nàng thậm chí yêu cầu Phó Mỹ Tuyên không cần lại đón đưa nàng đi làm tan tầm.

Rõ ràng, chỉ cần Tạ Khả Toàn nguyện ý, nàng liền có thể dùng người yêu thân phận hương nàng thân thích lộ diện, các nàng liền có thể ra ngoại quốc kết hôn lãnh chứng, quang minh chính đại mà, ở bên nhau.

Mà không phải lấy kia cái gì cả đời hảo khuê mật danh nghĩa.

Phó Mỹ Tuyên hít sâu một ngụm khí lạnh, nàng dịch khai cứng đờ hai chân từ Tạ Khả Toàn bên cạnh đi đến, lại bị đối phương giữ chặt.

“Phó Mỹ Tuyên, người sẽ không thật sự tưởng cùng ta chia tay đi?” Đối phương run rẩy thanh âm rõ ràng có thể nghe, ngay cả bắt lấy chính mình tay cũng lạnh băng đến làm cho người ta sợ hãi.

Phó Mỹ Tuyên nhớ rõ các nàng trước kia cũng thường xuyên sẽ nhân các loại lớn lớn bé bé mâu thuẫn mà cãi nhau, mỗi lần chỉ cần Khả Toàn vừa khóc, nàng liền sẽ luyến tiếc, không thể nhẫn tâm, ngược lại dắt hờ tay nàng, hai người bình hạ tâm tới câu thông sau lại có thể hòa hảo như lúc ban đầu, thậm chí sẽ trở nên càng thân mật.

Nhưng lần này bất đồng.

Hoàn toàn bất đồng.

“Chúng ta..... Vẫn là trước từng người bình tĩnh một chút đi.”

Phó Mỹ Tuyên ném ra Tạ Khả Toàn tay, cũng không quay đầu lại mà đi ra ngoài.

Lưu lại, chỉ có kia một đạo trầm trọng tiếng đóng cửa.

Tác giả có lời muốn nói: Hồi lâu không thấy phó CP

Phía trước đều ở viết một ít chi nhánh, nhưng ta không có quên các nàng ~

【 hôm nay Question 】 : Người duy trì hình hôn sao?

Cảm tạ (tươi dinh dưỡng dịch) tiểu thiên sứ:

Tháng tư thiên 78 bình;

Thịt kho tàu heo cánh tay 1 bình;

Cảm ơn cảm ơn 030

Lần sau đổi mới: Thứ tư (12 hào)

Vốn dĩ ngày mai là tưởng lại càng một chương, nhưng là hạ chương có bộ phận thân mật diễn muốn viết, yêu cầu một chút thời gian cân nhắc ~ cho nên lưu trữ lần sau bá (. ì v í)

61-70

61.Chapter 61

Tiệc tối, khách quý chật nhà khách khứa cho nhau chạm cốc, các gia trưởng đã liêu đến khí thế ngất trời, tiếng cười liên tiếp không ngừng.

Thực đơn thượng đồ ăn phẩm đã là ra đến một nửa, Thu Tử Tân ăn uống vẫn luôn không tính đại, nàng mỗi nói đồ ăn kẹp quá mấy khẩu phẩm phẩm vị nói sau liền dừng chén đĩa.

“Thu tử tử ngươi đã ăn no sao? Chính là chúng ta mặt sau còn có một ít đồ ngọt ai.” Tiêu Vũ uống một ngụm nước chanh, trắng nõn môi duyên dính vào một chút thien màu cam.

“Ân, đều có bụng nhỏ, không tin ngươi sờ sờ xem.” Thu Tử Tân nhẹ giọng đáp, dứt lời còn ý bảo làm Tiêu Vũ sờ nàng bụng.

Tiêu Vũ vi lăng, nội tâm kinh nghi, loại này thân mật tiếp xúc đối nàng tới nói chính là ngàn năm một thuở cơ hội tốt!

Nàng vừa định thử mà vươn tay, Thu Tử Tân lại đột nhiên cười khúc khích.

Thu Tử Tân từ trên bàn cơm khăn giấy hộp rút ra một trương khăn giấy, đưa tới Tiêu Vũ trước mặt, trêu gheo nàng, “Rõ ràng chính là tiểu hài tử.”

“?”Tiêu Vũ còn không có phản ứng lại đây, nhìn chăm chăm khăn giấy chần chờ muốn hay không tiếp.

“Bên miệng a.....” Thu Tử Tân thấy nàng ngốc manh bộ dáng bất đắc dĩ bật cười, đơn giản liền chính mình thượng thủ thế nàng sát.

Thu Tử Tân lạnh lẽo đầu ngón tay chạm được Tiêu Vũ gương mặt, thành linh xảy ra đụng vào không khỏi làm nữ hài bên tai phàn khởi

một tia nhiệt ý, nàng mắt tự nhiên mà ứng: “Ác.....”

Cùng các nàng ngồi cùng bàn học sinh gia trưởng nhìn chăm chăm các nàng xem trọng lâu rồi, rốt cuộc nhin không được hỏi: “Các người thoát nhìn cảm tình hảo hảo, là tuổi kém rất nhiều tỷ muội sao?”

Thu Tử Tân ngược mắt nhìn nhau phương, thanh âm ôn nhã, chủ động trả lời nói: “Xem như đi.”

Một khác bên làm sinh viên tốt nghiệp nữ đồng học như là phát hiện cái gì sự kiện trọng đại, đột nhiên đối với Thu Tử Tân kinh hô, “Người có phải hay không Thu Tử Tân bản nhân!?”

Thu Tử Tân đầu tiên là một đốn, rồi sau đó ra vẻ nhẹ nhàng cười, “Ta không phải, ta không quen biết vị kia thu cái gì, người nhận sai người.”

Ngồi ở nàng bên cạnh Tiêu Vũ thấy Thu Tử Tân vẻ mặt bình tĩnh mà nói nàng chính mình tên là thu cái gì, trong lòng cảm thấy quái buồn cười.

Sinh viên tốt nghiệp nhíu mày thấp giọng cô lẩm bẩm, “Phải không..... Này cũng giống đến thật quá đáng đi, mình tinh mặt sao?”

Thu Tử Tân đạm nhiên cúi đầu uống hồng trà, gợn sóng bất kinh bề ngoài hạ, trong lòng đã ở buồn bực như thế nào lại bị người nhận ra tới.

Rõ ràng giảm bớt ở màn ảnh trước lộ diện nhân khí không cũng nên sẽ đi theo giảm xuống mới đúng không? Như thế nào gần nhất đi ở trên đường cái nhận ra nàng người ngược lại là càng ngày càng nhiều, liền tính đem chính mình bao vây đến giống cái bánh chưng giống nhau cũng trốn không thoát.

Thu Tử Tân không phải không thích hồng, nàng chỉ là hy vọng ngầm cá nhân không gian có thể nhiều một ít, rốt cuộc này không ở nàng

công tác trong phạm vi, nàng không quá thích 24 giờ hạ đều có màn ảnh bắt giữ nàng nhất cử nhất động.

Sân khấu thượng sinh viên tốt nghiệp chính biểu diễn bọn họ tiệc tối diễn xuất, luân quá mấy cái học sinh sau, người chủ trì cảm tiết mục đơn, thanh âm cao vút lạnh lốt mà báo:

“Hảo, như vậy tiếp theo vị Tiêu Vũ đồng học, nàng tôi nay phải vì chúng ta mang đến ca khúc là dương cầm đàn hát 《 chậm rãi thích người 》 ! Vỗ tay cho mời!!!”

Thu Tử Tân còn tưởng rằng là chính mình nghe lầm, nhưng nàng bên cạnh người bỗng nhiên đứng lên, Thu Tử Tân theo tiếng động ngẩng đầu vọng nữ hài, Tiêu Vũ ánh mắt cùng nàng đối diện thượng.

Cặp mắt kia tiến thủy thu đồng, hai má má lúm đồng tiền tựa như hãm sâu với núi dưới biển bên trong.

“Người đêm nay có biểu diễn? Người không nói cho ta.” Thu Tử Tân theo bản năng mà giữ chặt nữ hài ống tay áo, hai người ở mọi người ngấm nhìn lại đây dưới ánh mắt nói chuyện với nhau.

Tiêu Vũ đối với nàng lộ ra xán cười, nàng vỗ nhẹ Thu Tử Tân tay, “Ta tưởng cho người kinh hỉ sao.”

Tiêu Vũ lòng bàn tay khế vượt quá Thu Tử Tân mu bàn tay, ghé lô ánh đèn thiên quất hoàng sắc, gia tăng rồi hai người đối diện gian khác không khí. Các nàng lẫn nhau trong ánh mắt đều có chứa một tia nói không rõ tình tố.

Đó là thuộc về tương đối vi diệu ánh mắt biến hóa.

Thu Tử Tân dẫn đầu ý thức được chính mình túm nàng góc áo hành vi lỗi thời, buông ra tay sau lại thúc giục Tiêu Vũ không cần chậm trễ thời gian, chạy nhanh lên đài.

Tiêu Vũ gật đầu cười khẽ, rồi sau đó lập tức đi lên sân khấu, tiệc tối khách đều ở vì nàng vỗ tay, còn có thổi huýt sáo hoan nghênh nàng.

Tiêu Vũ hôm nay xuyên chính là một kiện bờ bạch liền thân váy, từ bên hông liền đến làn váy chộn dùng đều là băng gạc tài chất, vải dệt thượng còn có chứa màu trắng con bướm hoa văn.

Trong nhà ánh sáng đánh vào nữ hài trên người khi, cái loại này tuổi trẻ mỹ lệ làm Thu Tử Tân hoảng thần, nàng ánh mắt không tự giác mà cùng Tiêu Vũ cùng nhau đi đến sân khấu thượng.

Tiêu Vũ ngồi ở đàn điện tử trước, nàng điều chỉnh microphone độ cao, không nói thêm gì lời dạo đầu, chuẩn bị tốt sau liền trực tiếp ấn xuống cái thứ nhất hợp âm âm.

Âm phù thanh âm trầm ổn lại ôn nhu, tựa như Tiêu Vũ vọng Thu Tử Tân ánh mắt giống nhau.

Nữ hài ở ánh đèn chiếu rọi xuống phảng phất tự mang quang mang, nàng ấu phát ở ánh sáng hạ nghịch ngợm mà đong đưa.

Thu Tử Tân mặt mày không cảm nhu hòa lên, nàng rành mạch mà nghe thấy nữ hài non nớt thanh thú tiếng nói.

“Trong sách tổng ái viết đến vui mừng khôn xiết chạng vạng ~”

Thu Tử Tân trong ánh mắt ảnh ngược ra nữ hài ở trên đài cực nóng sáng lên một màn, nàng tâm đột nhiên dặt vô hạn sóng lớn, đã mãnh liệt cũng bình tĩnh.

Chỗ ngồi thượng gia trưởng nghe được quen thuộc điệp khúc giai điệu cũng không cảm đi theo Tiêu Vũ ngâm nga lên.

“Chậm rãi thích người

Chậm rãi thân mật

Chậm rãi liêu chính mình

Chậm rãi cùng người đi cùng một chỗ

Chậm rãi ta tưởng phối hợp người

Chậm rãi đem ta cho người”

Từ đầu đến cuối, Tiêu Vũ ánh mắt vẫn luôn là dừng ở Thu Tử Tân trên người, nàng thấy sắc khẩu hạ nàng, lý nàng rất gần Thu Tử Tân, đang dùng một loại thưởng thức ánh mắt xem chính mình.

Tiêu Vũ trong lòng nổi lên dao động, nàng cúi đầu, hốc mắt trang có thỏa mãn vui sướng.

Một bài hát xướng xong, tiệc tối vang lên tầm tã mưa to vỗ tay, Tiêu Vũ đứng lên hướng người xem khom lưng sau đi xuống bậc thang, giờ phút này nàng chỉ quan tâm Thu Tử Tân phản ứng.

Tiêu Vũ có điểm thẹn thùng mà ngồi trở lại vị trí, nàng xoa bóp làn váy, mang theo chờ đợi tâm hỏi Thu Tử Tân, “Ta vừa mới xướng đến còn có thể đi?”

Thu Tử Tân mặt mày mang cười, “Rất tuyệt, nhưng là.....” Nói đến một nửa khi nàng lại đột nhiên nhíu mày.

Thu Tử Tân đôi mắt híp lại, nàng trên dưới quét lượng Tiêu Vũ, miệng lưỡi mang theo ngờ vực, “Này bài hát chính là tình ca, người..... Chẳng lẽ có yêu thích người?”

“Tê..... Người không phải ở mượn ca hướng đối phương thổ lộ đi?” Thu Tử Tân xoay chuyển ánh mắt, nhanh chóng quay đầu đi bắt đầu nhìn quét tiệc tối có hay không cái gì “Khả nghi” đối tượng.

Tiêu Vũ: “.....”

“Cái gì sao! Chẳng lẽ nhất định phải có yêu thích nhân tài có thể xướng tình ca sao!” Tiêu Vũ gấp giọng phản bác, trong lòng khôn kể, liền tính chính mình là thật sự tưởng xướng cấp thích người nghe kia cũng là xướng cho người a.

“Thật cũng không phải không thể.....” Thu Tử Tân ánh mắt dao động mở ra, tuy rằng miệng thượng đáp ứng nhưng vẫn là lưu giữ vài phần hoài nghi thái độ.

Đang lúc Tiêu Vũ còn đang suy nghĩ như thế nào cùng Thu Tử Tân giải thích thời điểm, có vị cùng Tiêu Vũ cùng lớp nữ đồng học vừa lúc tới tìm nàng, “Tiêu Vũ, người hiện tại có rảnh sao? Quách lão sư tìm chúng ta chụp chụp ảnh chung đâu.”

Tiêu Vũ quay đầu vọng liếc mắt một cái Thu Tử Tân, đối phương lập tức hiểu rõ nàng là ở trung cầu chính mình cho phép.

“Không quan hệ, người đi đi, ta ở chỗ này chờ người.” Thu Tử Tân ôn thanh đối nàng nói.

Tiêu Vũ cong lên hai tròng mắt, nàng trước khi đi còn nhẹ nhàng vỗ vỗ Thu Tử Tân đầu, một bộ hống tiểu hài tử miệng lưỡi, “Vậy người ngoan ngoãn ở chỗ này chờ ta trở lại á.”

Thu Tử Tân: “.....”

Thu Tử Tân bắt đắc dĩ thở dài, làm trò nhiều người như vậy mặt bị một cái tiểu hài tử như vậy đối đãi, nàng thật sự có trăm triệu điểm điểm muốn tìm hầm ngầm toàn.

Mà khi nàng hồi tưởng khởi nữ hài nói chuyện khi ái chìm ánh mắt, vẫn là nhịn không được bật cười.

Thu Tử Tân vẫn luôn ngồi ở tại chỗ, từ cái này phương hướng mơ hồ có thể thấy Tiêu Vũ cùng nàng bằng hữu hồ động, hai người bởi vì thân cao vấn đề ở cái cạ ai hẳn là đứng ở mặt sau. (bởi vì thông thường tương đối cao người đều trạm phía sau)

Ở Thu Tử Tân quan vọng Tiêu Vũ trong lúc, nàng cũng mặc danh cảm thấy có người ở không ngừng đoan trang nàng, Thu Tử Tân quay đầu, ngồi ở nàng đối diện sinh viên tốt nghiệp thất thố mà đem điện thoại nhanh chóng buông, làm bộ không có việc gì phát sinh.

Thu Tử Tân đương nhiên nhận thấy được không thích hợp, nàng nhú mày, “Người chụp lên ta?”

“Không phải, ta, ta vừa mới, chỉ là ở tự chụp!” Nữ hài hoảng loạn ứng, ngữ tốc nói lấp, nàng bên cạnh gia trưởng mới vừa rồi trước đi ra ngoài, trước mắt trên bàn chỉ còn nàng cùng Thu Tử Tân.

Thu Tử Tân bị chụp lên sự tình xảy ra nhiều lần, cảm giác tự nhiên cũng “Huấn luyện” đến nhạy bén lên, nàng lãnh hạ thanh âm, “Đem ảnh chụp xóa.”

Đối phương thấy vẫn luôn bảo trì miệng cười Thu Tử Tân bỗng nhiên mặt lạnh xuống dưới mới ý thức được chính mình sai lầm, lập tức vì chính mình biện giải, “Ta chụp ảnh chụp chỉ là tưởng cho ta tỷ tỷ xem mà thôi! Nàng thật sự quá thích người, ta chính là muốn cho nàng vui vẻ điểm! Tuyệt đối không có mặt khác dụng ý!”

Thu Tử Tân ninh mày quá vài giây sau mới từng hạ, nàng xách lên túi xách, “Người có thể đưa cho tỷ tỷ người xem, nhưng tuyệt không muốn đem này đó ảnh chụp truyền tới trên mạng, hiểu không?”

Nữ hài vi lăng vài giây, sau đó đảo tởi gạt đầu, “Ta đáp ứng người!”

“Ân.” Thu Tử Tân theo tiếng, rồi sau đó đứng lên rời đi chỗ ngồi, nàng tạm thời đi một chuyến toilet, thuận tiện đem vừa rồi ăn cái gì khi cọ rớt son môi bỏ trở về.

Thu Tử Tân chuyển mở miệng hồng quân, nàng hôm nay đồ sắc hào là Tom Ford kèn Clarinet 16, chỉnh thể thuộc về phiên gia hồng mang một chút quất điều, hậu đồ lên phi thường hiện bạch thả không dầu mỡ.

Chụp xong chiếu Tiêu Vũ bị đồng học kéo đi náo nhiệt một chút, đồng học vui cười mà cho nàng uy một chút rượu, Tiêu Vũ để sớm thoát thân liền miễn cưỡng uống xong mấy khẩu.

Nhưng đái nàng phản hồi tại chỗ khi, nàng phát hiện Thu Tử Tân đã không còn nữa.

Tiêu Vũ tức khắc cảm thấy buồn bực không thôi, nàng Thu Tử Tân không có ngoan ngoãn đãi tại chỗ chờ nàng trở lại.

Thu Tử Tân thượng xong toilet trở về thời điểm phát hiện, Tiêu Vũ đang đứng ở ghế lô cửa, vẻ mặt mờ mịt mà khắp nơi nhìn xung quanh, tựa hồ là ở vì tìm không thấy nàng mà cảm thấy phi thường nôn nóng.

Thu Tử Tân thấy thế chạy nhanh đi ra phía trước, còn không có tới kịp nói chuyện Tiêu Vũ cũng đã dùng ủy khuất đến không được ngữ khí chất vấn nàng, “Người đi đâu..... Đều không cùng ta nói một tiếng.....”

Thu Tử Tân cảm thấy Tiêu Vũ gương mặt giống như có điểm phản phác phác, nàng hàm chứa xin lỗi nói: “Ta vừa mới đi thượng WC, nếu người muốn tìm ta kỳ thật có thể gửi tin tức.”

Nghe xong Thu Tử Tân giải thích Tiêu Vũ thoạt nhìn vẫn là rầu rĩ không vui, Thu Tử Tân có điểm lo lắng mà nhíu mày, “Chúng ta hiện tại trở về?”

Tiêu Vũ nhấp môi lắc đầu.

Thu Tử Tân giữa mày nổi lên bọt sóng càng sâu, “Vậy người là muốn về nhà sao? Ta đưa người trở về được không?”

Tiêu Vũ cúi đầu, thanh âm mỏng manh, “Ân..... Nhưng ta còn tưởng đi trước bên ngoài hóng gió lại đi.....”

Không biết có phải hay không Thu Tử Tân ảo giác, nàng tổng cảm giác Tiêu Vũ tâm tình giống như đột nhiên trở nên có điểm hạ xuống. Nghĩ có lẽ tùy Tiêu Vũ ý có thể làm nàng vui vẻ điểm, Thu Tử Tân liền cho phép bồi nàng cùng đi tầng cao nhất trúng gió.

Hai người đi đến lầu tám ban công chỗ, nơi này hiếm khi có người xuất nhập, bên ngoài đèn đặt dưới đất theo gió lắc nhẹ, Tiêu Vũ ăn mặc đơn bạc, Thu Tử Tân cố ý làm nàng không cần ở bên ngoài đợi đến lâu lắm.

Hai người một trước một sau mà bước chậm, Tiêu Vũ đi ở đằng trước, Thu Tử Tân từ phía sau lẳng lặng nhìn chăm chú nàng bóng dáng.

Nữ hài tóc dài tán ở bên hông, nàng thân cao ở năm gần đây đã cất cao không ít, hiện tại nàng tay chân tinh tế thon dài, giống một con thiên nga trắng như vậy linh hoạt tú mỹ.

“Thu Tiểu Tân.” Nữ hài đột nhiên gọi nàng, xoay người đồng thời làn váy tạo nên một đóa thịnh phóng xinh đẹp hoa cỏ độ cung, trong đó còn có mấy chỉ con bướm ở bên trong trêu chọc.

Tiêu Vũ cong lưng doanh doanh thủy mắt, nàng lại lại lặp lại hỏi một lần cùng loại vấn đề, “Ta vừa mới cảm đạn đến còn có thể đi?”

Nàng khát vọng được đến Thu Tử Tân tán dương, nàng hy vọng mượn cơ hội này có thể từ Thu Tử Tân trên người đòi lấy một ít “Đáp lại”.

Coi như làm là nữ hài giáo hoạt tiểu tâm cơ đi.

Thu Tử Tân nện bước tiếp tục vững vàng mà đến gần Tiêu Vũ, nàng hỏi dư Tiêu Vũ một cái tươi cười, “Phi thường có thể.”

Tiêu Vũ không hề đi phía trước đi rồi, nàng dừng lại chờ Thu Tử Tân, trên mặt biểu tình có vẻ có chút cô đơn, càng có rất nhiều thất vọng, “Ta trước kia tham gia thi đấu đoạt giải..... Người đều sẽ vui vẻ mà đem ta bế lên.....”

Thu Tử Tân giữa mày nhẹ nhăn, nàng không rõ Tiêu Vũ ý tứ.

Trước kia nàng thật là thực thích đem Tiêu Vũ ôm vào trong ngực, bởi vì lúc ấy đối phương vóc dáng phi thường xảo diệu, bế lên tới cũng mềm mại thịt thịt đặc biệt thoải mái.

Chính là hiện tại, Tiêu Vũ đã trưởng thành, là một cái phát dục thành thực thiếu nữ, nếu lại tùy ý đem nàng ôm vào chính mình trong lòng ngực nói.....

“Khả năng không quá thích hợp đi?”

“Có cái gì không thích hợp? Người trước kia còn thân quá ta đâu!”
Tiêu Vũ vừa nghe đến Thu Tử Tân trả lời càng bực bội, nàng nhú nhú mũi, để lại cho Thu Tử Tân một cái không cao hứng biểu tình sau liền lập tức xoay người bước nhanh đi phía trước đi đến.

Thu Tử Tân càng nghi hoặc, nàng hoàn toàn không rõ Tiêu Vũ cảm xúc vì cái gì sẽ đột nhiên giống thời tiết giống nhau âm tình bất định.

Là..... Đại di mục tới sao?

Tiêu Vũ vừa đi vừa hừ thanh, nàng muốn đem Thu tử tử cái này tiểu tử thú vị một người ném ở phía sau!

Tiêu Vũ đi đường đi được có điểm từ từ lắc lắc, nàng một cái vướng đủ, thân mình trọng tâm không xong mà liền phải hướng một bên ngã đi, may mắn nàng kịp thời bắt được bên cạnh lan can.

Phía sau giày cao gót đánh mặt đất thanh âm nhanh hơn tới rồi, Thu Tử Tân nâng trụ Tiêu Vũ cánh tay, tiếng nói hỗn loạn một chút cùng ngày xưa bất đồng khẩn trương.

“Người làm sao vậy? Vì cái gì đột nhiên không cao hứng? Là bởi vì ta chính mình trước rời đi chỗ ngồi duyên có sao?”

Tiêu Vũ đứng thẳng thân, nàng ngẩng đầu lên ngóng nhìn Thu Tử Tân khuôn mặt, Thu Tử Tân dáng người công quang, phảng phất cả người đều bị ôn nhu vòng sáng bao vây lấy.

Tiêu Vũ tan rã ánh mắt dần dần ngẩng nhìn lên, ngọn đèn dầu dừng ở nàng trong ánh mắt, nàng ánh mắt dừng lại ở Thu Tử Tân trên mặt.

Nàng khó được tưởng tùy hứng một lần.

Tiêu Vũ thoát khỏi Thu Tử Tân tay, đột nhiên đi câu lấy nàng cổ, thanh âm hàm chứa một chút rượu hương cùng kiều hoành nãi âm.

“Người hôn ta sao.”

Thu Tử Tân không nhận thấy được thời khắc đó nàng tim đập nháy mắt tĩnh thanh mà đình chỉ một giây. Nàng bên cổ truyền đến Tiêu Vũ kiều mềm muộn thanh.

Thu Tử Tân đem nàng khẽ kéo khai, “Người có phải hay không uống rượu?”

Tiêu Vũ không muốn buông tay, câu lấy Thu Tử Tân cổ tay ngược lại là thu đến càng khẩn lên, “Không có.” Nàng chắc chắn mà nói, ánh mắt thẳng bình tĩnh dừng ở Thu Tử Tân trong ánh mắt.

Giờ phút này, Tiêu Vũ đôi mắt chứa mẫn một loại khổ sở suy sút cảm, thanh âm như là một con không chiếm được chủ nhân sung hạnh tiểu nữ miêu, “Ta chỉ là tưởng người thân thân ta..... Người coi như là khen thưởng ta đêm nay biểu hiện sao.....”

Nàng mát mát biểu tình bị Thu Tử Tân gần gũi mà tiếp thu tới rồi, nàng tâm không tự giác cũng đi theo Tiêu Vũ tâm tình áp lực lên.

Hai người đại khái ở lặng im không khí trung phi thường tới gần nhìn nhau vài giây, cái loại này trong không khí không ngừng tràn ngập ra tới khác thường cảm làm Tiêu Vũ có điểm không biết làm sao, nhưng nàng lại chỉ có thể ngạnh chống.

Tiêu Vũ không có say, nhưng cũng không phải hoàn toàn thanh tỉnh.

Thường lui tới nàng ngại với da mặt mỏng, là tuyệt đối sẽ không như vậy chủ động mà cùng Thu Tử Tân đưa ra loại này then thùng đến khó có thể mở miệng yêu cầu.

Nhưng là đêm nay, thực không giống nhau.

Có lẽ là có còn một chút thêm vào, nàng mới dám như vậy ôm Thu Tử Tân, thực gần sát mà cùng nàng đối diện.

Thu Tử Tân tròn mắt thâm thúy lại mê người, ở ban đêm giống hắc động giống nhau mênh mông vô bờ, đem Tiêu Vũ càng dẫn càng

sâu, khó có thể tự kèm chế.

Này nháy mắt cũng có thể là yên lặng, bởi vì lúc ấy Tiêu Vũ hoàn toàn nghe không thấy quanh mình sở hữu thanh âm, nàng chỉ xem tới được ở nàng trước mặt Thu Tử Tân.

Thu Tử Tân ánh mắt, đang ở chậm rãi đánh giá chính mình, nàng hình như là ở suy nghĩ cái gì.

Thật lâu sau, Thu Tử Tân vẫn luôn nhìn giữa mày rớt cuộc theo bọt sóng cọ rửa mà biến mất, nàng ánh mắt lưu chuyển, có quang điểm ở bên trong tụ tập lên.

Nàng vọng người ánh mắt thật sự quá ôn nhu.

Thu Tử Tân đôi tay nhẹ nâng lên Tiêu Vũ mặt, tiếng nói ở trong bóng đêm lại trầm lại từ.

“Người tưởng ta thân người nơi nào?”

Tiêu Vũ nghe vậy giật mình thần, nàng tim đập thành thịch mà vang lên cảnh báo, nàng không nghĩ tới Thu Tử Tân thế nhưng sẽ đáp ứng chính mình yêu cầu, thế nhưng sẽ hỏi lại nàng.....

Ánh trắng sáng tiến Thu Tử Tân tinh mắt, bên trong dường như có điểm điểm tinh quang ở nhảy lên, vọng liếc mắt một cái, liền làm người si mê đến hãm sâu trong đó.

Ở Thu Tử Tân thất thần chi gian, Tiêu Vũ ngón trở chậm rãi giơ lên, tinh xảo mà xẹt qua gương mặt, do dự vài giây, dời đi.

Thu Tử Tân cổ họng hơi không thể thấy mà kích thích một chút.

Tiêu Vũ nhìn chăm chăm Thu Tử Tân đôi mắt, Thu Tử Tân ánh mắt theo Tiêu Vũ dẫn đường, đi tới nàng thiên nhiên phần cánh môi thượng.....

“Thân nơi này.”

Tiêu Vũ ngón trở cuối cùng ngừng ở nàng viên xảo cảm.

Thu Tử Tân âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi, nàng phụng trụ Tiêu Vũ mặt, biểu tình thoát nhìn trấn định tự nhiên, “Chúc mừng người, Tiêu Vũ. Người hôm nay biểu hiện rất khá.”

Giọng nói vừa ra, Thu Tử Tân liền cúi đầu tới.

Nàng nhắm mắt lại, cho Tiêu Vũ một cái thực trận quý hôn môi.

Tiêu Vũ thẳng cảm giác đầu phát ngốc, nàng phát hiện Thu Tử Tân ngón tay đụng tới nàng lỗ tai địa phương chính lấy một loại không thể không thả thuộc về sôi trào nhiệt độ thiêu cháy.

Tiêu Vũ có điểm không đứng được, nàng cảm giác được chính mình bị thân thời điểm toàn thân phảng phát có điện lưu thông qua giống nhau, hai chân không ngừng ở phát run.

Treo ở Thu Tử Tân trên cổ tay muốn thi lực, lại chỉ biết đem nàng cùng chính mình kéo đến càng gần, bị cánh môi đụng tới xúc cảm cũng liền sẽ càng chân thật!

Tiêu Vũ chịu không nổi, nàng có thể rõ ràng lại khắc sâu mà cảm giác được thân thể của mình có dị dạng cảm giác trào ra.....

A..... Đều do Thu Tử Tân hôn nàng hôn đến thật sự là quá thâm tình.....

Vì cái gì muốn nhắm mắt..... Là vì làm ta nhìn đến người ở hôn ta thời điểm run rẩy đến không được lông mi sao.....

Rõ ràng Thu Tử Tân hôn chỉ là nàng cảm, rõ ràng chỉ có ba giây không đến thời gian Thu Tử Tân liền thối lui.

Nhưng Tiêu Vũ một loạt phản ứng vẫn là làm nàng chính mình ý thức được rất nhiều.

Nàng đại khái..... Là thật sự quá thích Thu Tử Tân.....

Cho nên mới sẽ có như vậy mãnh liệt phản ứng đúng không.

Cùng lúc đó, Thu Tử Tân tâm cảnh lại có thể hảo đi nơi nào đâu.

Lần đầu tiên như vậy chính thức mà hôn một cái người, đối phương vẫn là một cái tuổi rất nhỏ nữ hài tử, giả như chính mình là cái xa lạ nam tính nói, kia trực tiếp bằng nhau với 01 tiết vị thành niên.

Nàng vừa mới thân đi xuống thời điểm, có lẽ là bởi vì thân cao kém quan hệ, hơn nữa chính mình lại không có kinh nghiệm mà từ chính diện thân, chớp mũi kỳ thật không cẩn thận đụng phải Tiêu Vũ cánh môi.....

Hai người phân cách khai một chút không gian, Tiêu Vũ tay sớm đã buông ra, liền chống ở lan can thượng, Thu Tử Tân lại lại sau này lui một bước, nàng tận lực làm chính mình sắc mặt có vẻ thông dong điểm, “Người như vậy..... Sẽ làm đến ta giống cái quái a đi.....”

Tiêu Vũ mặt kỳ thật đã hồng thấu, nhưng bóng đêm vì nàng che lấp không ít, nàng nghe thấy Thu Tử Tân nói bỗng nhiên ngẩng đầu, “Người không phải quái a đi.”

“Là ta yêu cầu người hôn ta.....”

Hai người tại đây đoạn đối thoại xong sau liền từng người lặng im ngằm lâu, mặc dù ngồi vào trong xe cũng không có lại nói chuyện với nhau.

Liền ở như vậy đồng bộ an tĩnh dưới tình huống, Thu Tử Tân đem Tiêu Vũ tái trở về Tiêu trạch.

Tiêu Vũ buông ra đai an toàn xuống xe, nàng là tưởng cùng Thu Tử Tân từ biệt, nhưng đối phương ánh mắt tựa hồ chính là ở cố ý tránh né chính mình.

Tiêu Vũ tâm tức khắc lại rầu rĩ như là bị cái gì đâm một chút, nàng tưởng giải thích nói về sau tuyệt đối sẽ không lại khó xử Thu Tử Tân làm cùng loại sự, liền lần nữa bò vào trong xe.

Thu Tử Tân còn ở ảo não chính mình như thế nào sẽ có như vậy dĩ thường lảng tránh Tiêu Vũ hành động, nàng cắn chặt môi, xoay người tưởng cùng ngoài xe Tiêu Vũ từ biệt, không ngờ Tiêu Vũ lại đi vòng vèo trở về, chính quý một gối ở xe tòa thượng, một tay kia tắc đáp ở tay lái, hai người khoảng cách lại đột nhiên trở nên rất gần lên.

Tiêu Vũ: “Ngủ ngon.....”

Nàng vừa muốn tiếp tục nói tiếp thời điểm lại đột nhiên bị Thu Tử Tân đánh gãy, “Chờ một chút!”

“Son môi ấn! Không thể làm mù mù người thấy.....”

Thu Tử Tân bỗng nhiên hoảng loạn lên, nàng ở trong xe không ngừng tìm kiếm khăn giấy lại trước sau không có thu hoạch.

Nàng hơi chút mất thường lui tới bình tĩnh, dứt khoát trực tiếp thượng thủ thế Tiêu Vũ lau lau cầm chỗ dấu môi, biểu tình bất đắc dĩ lại khẩn trương, như là ở nhanh chóng che giấu chính mình tội gì chứng giống nhau.

Tiêu Vũ yên lặng nhìn Thu Tử Tân đối nàng nhất cử nhất động, để sát vào tới vì nàng nghiêm túc sát son môi ấn bộ dáng. Tiêu Vũ xem đến có chút ngây người.

Xong rồi.

Nàng lại tưởng thân Thu Tử Tân.

Tác giả có lời muốn nói: Bình luận nhớ rõ đánh 2 phân!!! (O°3°O)

62.Chapter 62

Cho nên đến tột cùng là làm sao vậy đâu?

Rõ ràng chẳng qua là xuất từ với một loại cổ vũ tâm thái.....

Bóng đêm nồng đậm, đương Thu Tử Tân về đến nhà khi Dương nữ sĩ cùng Lương tiên sinh đã trước đi ngủ, bọn họ chỉ vì nàng để lại một trần trong đại sảnh đèn đặt dưới đất.

Thu Tử Tân đẩy ra đại môn, trong nhà thiên hoàng điều ánh đèn thuận thế dung tiến bên ngoài trong bóng tối.

Nhưng vì cái gì, ở thân đi xuống đồng thời lại là như vậy sợ hãi?

Thủy ti từ vòi hoa sen lổ chỗ phun. Tươi xuống tới, ấm áp mà bắn ướt Thu Tử Tân thái dương sợi tóc thượng, từ ngọn tóc mi giác, một đường bơi lội đến nàng đầu ngón tay, ngực tiêm, bên hông, mắt cá chân, đến mặt đất.

Nàng đóng lại vòi hoa sen.

Ánh trăng mờ lung, hình như có một tầng mây mù ở bầu trời đêm lượn lờ, che lấp nhân tâm để lúc ban đầu ý tưởng.

Thu Tử Tân ngồi ở mép giường trên ghế nằm, nàng ở trầm tư, hồi tưởng chính mình mới vừa rồi hành động.

Nàng mi đuôi giường lên, đột nhiên thở dài oán thanh nói: “Quá không thành thực.....”

“Như thế nào sẽ tùy tùy tiện tiện liền đáp ứng một cái tiểu nữ hài yêu cầu.....”

Thu Tử Tân mệt mỏi đem đầu dựa về phía sau, nàng ngửa đầu nhìn tối tăm trần nhà, tóc đẹp theo động tác rơi rụng trên vai sau.

Chính là đương Tiêu Vũ nhìn nàng đôi mắt khi, cái loại này khát vọng cùng khát cầu biểu tình, thật sự làm nàng chịu không nổi.

Thu Tử Tân xoa bóp mũi chân núi, hy vọng có thể làm chính mình ý thức thanh tỉnh điếm.

Giống nhau năm thượng tỷ tỷ không phải cũng là sẽ dùng thân thân tới biểu đạt một ít chính mình thuần túy tình yêu sao? Đây là thực

tâm thường sự đi.

Tiêu Vũ mới nhiều ít tuổi đâu, nàng yêu cầu như thế nào sẽ trộn lẫn mặt khác ý tứ.

Thu Tử Tân thử thả lỏng thể xác và tinh thần, nàng đáy lòng đã dần dần tiếp nhận rồi chuyện này, nghĩ nghĩ cũng cảm thấy về tình về lý trung cũng chưa cái gì vấn đề, về sau giảm bớt phát sinh liền hảo.

Nàng nhắm mắt lại, ánh trăng từ nàng phía sau cửa sổ sát đất ngoài đầu chiếu tiến vào, nàng tay phải nhẹ nhàng ma. Sa mang ở ngón trở thượng giới hoàn.

Bốn phía yên ắng, một trần hương huân ngọn nến bậc lửa trên giường trên tử, nhàn nhạt thanh u mùi hoa vị ở trong nhà khuếch tán mở ra.

Nhưng vô luận nói như thế nào, nàng tối nay.

Chú định là ngủ không yên.

—

Về đến nhà Tiêu Vũ còn có điểm góc, Ôn Ngữ Tiệp cùng Tiêu tiên sinh ở chạng vạng trước liền rời đi, bọn họ cần thiết xử lý một ít công ty thủ tục, được đến phê chuẩn nói về sau liền có thể vẫn luôn đãi ở tỉnh nội, không cần thường xuyên hai bên chạy.

Thái tử thấy Tiêu Vũ trở về, đã sớm chủ động vì nàng phóng nóng quá thủy, nàng đem khăn tắm đưa cho Tiêu Vũ, “Tiểu thư, hôm nay chơi đến vui về sao?”

Tiêu Vũ nghe được “Vui về” cái này chữ liền có điểm sửng sốt.

Thành công tác muốn tới Thu tử tử đáp lại, nàng có thể không vui sao?

Nàng đều mau vui về điên rồi.

Tắm rửa xong Tiêu Vũ như cũ không thể bình phục hạ tâm tình, ngược lại là càng hồi tưởng liền càng thẹn thùng, nàng nằm ở trên giường, trong lòng ngực ôm nàng thích nhất cà rốt ôm gối.

Tiêu Vũ xoa bóp cà rốt ôm gối thái diệu, nàng đem mặt chôn ở bên trong, lộ ra lỗ tai nhỏ là phấn phấn.

Thu Tử Tân thân nàng thân thật sự ôn nhu, cánh môi xúc cảm mềm mại đến cực điểm, như là một cái có mùi hương kẹo bông gòn giống nhau đụng phải chính mình, ngọt độ tắc trực tiếp hòa tan tiến nàng trong lòng.

Mặc dù là hiện tại hồi tưởng khi, trong lòng ngực trái tim vẫn như cũ sẽ bang bang nhảy cái không ngừng, trong chăn độ ẩm cũng càng ngày càng nhiệt.....

Tiêu Vũ che lại ngực, lại ngoài ý muốn sờ đến giấu ở quần áo phía dưới kia chiếc nhẫn.

Nàng đem vòng cổ tháo xuống, nắm ở lòng bàn tay trung rồi sau đó phóng đến chính mình bên môi.

Kỳ thật vừa mới..... Chính mình giống như cũng không cẩn thận thân đến Thu tử tử.....

Nàng chớp mũi, không hề dấu hiệu mà chạm được chính mình môi.

Còn có một cái chi tiết nhỏ chính là, Tiêu Vũ tay lúc ấy là để ở Thu Tử Tân trước ngực, nàng có thể cảm giác được, Thu Tử Tân ở gần sát nàng khi ấy náy gia tốc tim đập.

Tiêu Vũ cào cào mặt, nàng hy vọng Thu Tử Tân không có phát hiện cái gì khác thường mới hảo.....

Về sau hẳn là không thể nhắc lại ra loại này yêu cầu, sẽ bị hoài nghi.

Tiêu Vũ cảm thấy, đêm nay phát sinh hết thảy đều hảo không chân thật.

Tức ngọt ngào, lại làm nàng cảm thấy mờ mịt.

Nàng càng thêm cảm thấy chuyện này sắp ở nàng đáy lòng giấu không được, nàng có điểm không thể nào xuống tay, đồng thời lại bối rối, nàng không biết nên như thế nào tiếp tục lấy tuổi chênh lệch đại “Tỷ muội” thân phận cùng Thu Tử Tân ở chung.

Nàng không cam lòng tại đây.

Rồi lại không hiểu đến như thế nào mới có thể tiến thêm một bước mà tiếp cận Thu Tử Tân.

Chỉnh tức, Tiêu Vũ trần trọc khó miên, cho đến tảng sáng gần, nàng mới mơ mơ màng màng mà tiến vào trong mộng.

Nếu lúc ấy, nàng chỉ chính là miệng mình mà không phải cảm, Thu Tử Tân cũng sẽ giống nhau theo nàng ý tứ, thân đi xuống sao?

—

Tốt nghiệp sau kỳ nghỉ gian, Tiêu Vũ vẫn luôn đãi ở nhà, ngẫu nhiên cũng sẽ cùng Tống Thiên Thiên cùng nhau ước đi ra ngoài chơi, hoặc là trạch ở nhà nhìn xem điện ảnh gì đó, nói tóm lại chính là sinh hoạt quá đến phi thường phong phú.

Hôm nay tương đối khó được chính là, Tiêu Vũ cùng Thái tỷ cùng ngồi ở trong phòng khách quan khán một bộ tình yêu điện ảnh. Chuyện xưa giảng thuật chính là hai gã tuổi chênh lệch trọng đại nam nữ, ở cơ duyên xảo hợp dưới ngẫu nhiên ở một tòa trong đình tình cờ gặp gỡ.

Tiêu Vũ ngày thường hiếm khi xem tình yêu loại đề tài điện ảnh, nhưng là này bộ phim nhựa danh tiếng cùng phong cách đều được đến nhất định khen ngợi, hơn nữa tóm tắt bộ phận tag lại cùng nàng hiện tại cảnh ngộ có cùng loại liên hệ, căn cứ tò mò tâm thái.

Tiêu Vũ cùng Thái tỷ thành công mà ở trong phòng khách khóc xong rồi hai rương khăn giấy.

“A..... Như thế nào như vậy bị tội a, tìn nữ nguyện ý dùng mười tháng ăn chay đỗi bọn họ ở bên nhau!” Thái tử một bên trừu khăn giấy một bên sát nước mắt mà nói, ngũ quan tất cả đều khóc đến tể ở bên nhau.

“Cái này kết cục là có ý tứ gì a, bọn họ rốt cuộc là HE vẫn là BE!? Cái kia học sinh rốt cuộc có hay không cùng lão sư ở bên nhau a.....”

Thái tử khóc đến cái mũi đỏ bừng, tuy rằng trong lòng chính không ngừng ghét bỏ chính mình một cái hơn bốn mươi tuổi nữ nhân như thế nào còn cùng cái tiểu cô nương dường như khóc sụt sướt, nhưng là, “Ta nước mắt không đáng giá tiền.....! Ô ô ô!”

Ngồi ở sô pha bên cạnh Tiêu Vũ chỉ là bĩu môi, nước mắt yên lặng mà lưu, nàng vừa mới nhìn đến tên kia lão sư cùng học sinh ở thang lầu gian ôm nhau cảnh tượng nước mắt huyệt hoàn toàn như là bị trát một chút.

Có lẽ là bởi vì cốt truyện nội dung xúc động tới rồi nàng đáy lòng mềm mại chỗ, Tiêu Vũ dần dần ý thức được, hai người nếu là muốn cho nhau thích kỳ thật bản thân chính là một kiện rất chuyện khó khăn, hướng chi là hai cái tuổi kém thật lớn người, hơn nữa hai bên đều vẫn là đồng tính.

Điện ảnh đi vào cuối cùng, hình ảnh chuyển đến diễn viên chức biểu (phối âm diễn viên), Tiêu Vũ hút hút cái mũi, nàng trong lòng mạn khởi một cỗ khó chịu cảm giác.

Nàng nắm ở trong tay giấy đoàn sớm bị xoa đến nhăn dúm đó, thanh âm có chút khô khốc, treo ở khóe mắt nước mắt tích nhu nhược động lòng người, “Thái tử tử.....”

“Nếu ta và người nói, ta cũng thích một cái không nên thích người, người có thể không cần mắng ta sao.....”

Nữ hài cúi đầu, thanh âm rầu rĩ, hai vai cũng súc lên, giống một con nhỏ yếu lại cảm thấy bất lực tiểu động vật.

Thái tử nghe vậy giật mình thán, nàng đem nhét ở trong lỗ mũi giấy đoàn gỡ xuống, đồng tử hơi hơi co rút lại, mang theo kinh ngạc, “Tiểu thư..... Là thích một cái cùng người kém rất nhiều tuổi người sao?”

Tiêu Vũ ôm đầu gối, nàng đem thân mình cuốn lên, giống cái ở làm tự mình phòng hộ tiểu con nhím, “Ân.” Nàng gật gật đầu.

Tuy rằng Thái tử đã sớm làm tốt nhà mình tiểu thư ở tuổi dậy thì tình hình lúc ấy có yêu thích đối tượng, nhưng là loại này không hề phòng bị cùng tâm lý xây dựng hạ một đao, vẫn là đắm vào Thái tử đột nhiên không kịp dự phòng.

Kỳ quái chính là, ở Thái tử trong ấn tượng, trừ bỏ lão gia phu nhân khách hàng cùng thân thích ở ngoài, tiểu thư hẳn là sẽ không lại tiếp xúc đến còn lại so nàng đại bối phận người a.

Chẳng lẽ là ở trên mạng nhận thức?

Thái tử buồn bực mà khóa khẩn mi, nàng vươn tay muốn chạm vào Tiêu Vũ bả vai cho nàng một chút an ủi, “Tiểu thư, trên mạng nhận thức người, không nhất định.....”

“Không phải trên mạng.” Tiêu Vũ đột nhiên ngẩng đầu đáp, nàng hốc mắt nhân bị nước mắt tẩm ướt quá hiện tại vẫn là đỏ đậm, này cùng nàng trời sinh trắng nõn da chất hình thành rất cường liệt đối lập, thập phần nhìn thấy mà thương.

“Người kia..... Thái tử tử cũng nhận thức.....”

“Ta cũng nhận thức.....?”

Thái tử tâm bỗng nhiên lộ bộ một chút, nàng trong đầu bỗng nhiên hiện ra một người, làm nàng tâm huyền lại huyền.

“Hắn..... Nàng là.....”

Tiêu Vũ rũ xuống lông mi, kia tích trong suốt nước mắt cũng tùy theo rơi xuống, mỹ lệ mà rách nát ở nàng đầu gối trên da thịt.

“Là Thu Tử Tân.” Nàng tiếp nhận lời nói.

Trong không khí ngán ngùi lặng im.

Tiêu Vũ quay đầu đi, từ mặt nghiêng góc độ chỉ thấy được nàng tiểu xảo hồng nhuận chóp mũi, thanh âm giống nhét đầy bông giống nhau ửng đỏ, nói không rõ trong đó hàm nghĩa.

“Ta... Cũng không rõ vì cái gì sẽ thích nàng, nhưng là, ta là nghiêm túc, ta không phải tiểu hài tử, ta biết thích là cái gì cảm giác, ta chỉ là.....”

Tiêu Vũ đang nói chuyện khi dần dần bế lên chính mình hai vai, Thái tử ngồi ở một bên yên lặng mà nhìn chăm chú nàng, nàng có thể cảm nhận được đây là nữ hài ở vào mờ mịt cùng bất lực trạng thái, nàng tưởng cùng người khác nói hết chuyện này, rồi lại không biết nên cùng ai mở miệng.

“Tiểu thư.....”

“..... Cảm ơn người nguyện ý cùng ta thẳng thắn.”

Vẫn luôn đem đầu vùi ở hai đầu gối Tiêu Vũ bỗng nhiên cảm giác thân mình bị cái gì thực ấm áp xúc cảm ôm lấy, nàng ngẩng đầu, vô ý thức mà đến gần rồi Thái tử trong ngực.

Nguyên lai, là ôm nhiệt độ cơ thể.

Thái tử khẽ vuốt nàng tóc, tiếng nói ôn hòa, “... Thích một người bản thân không phải một kiện sai sự, người không cần vì thế cảm thấy sợ hãi, có cái gì vấn đề đều có thể cùng ta nói.”

“Ân.....” Nữ hài ở nàng trong lòng ngực rầu rĩ mà ứng.

Nàng khẩn nắm chặt xuống tay trong lòng giấy đoàn, “Ta phía trước..... Vẫn luôn đều cho rằng chỉ cần ta thích Thu tử tử là đủ rồi, nàng không cần biết.....”

“Ân... Sau đó đâu?”

Hiện tại vì cái gì lại không thỏa mãn đâu.

Là bởi vì ném đến bị đáp lại ngọt quả sao.

Là tham lam dục vọng đi.

Rõ ràng trong lòng liền rất khát vọng Thu Tử Tân có thể nhìn đến chính mình thích, cũng muốn làm nàng vì chính mình mà tâm động.

Tiêu Vũ xoa xoa khóc đến nóng lên đôi mắt, “Ta có phải hay không..... Quá lòng tham.....”

Cái loại này khổ sở tâm tình gần nhất vẫn luôn ở quay chung quanh nàng, lại còn có giống lốc xoáy xu thế giống nhau ra bên ngoài mở rộng, càng diễn càng liệt.

Từ Thu Tử Tân hôn nàng một đêm kia sau.

Có thứ gì liền không giống nhau.

Rõ ràng ngay từ đầu nói tốt chỉ cần có thể xa xa mà thương thức Thu Tử Tân liền hảo, nhưng hiện tại Tiêu Vũ, lại muốn càng nhiều, càng nhiều.

Nàng thậm chí ngẫu nhiên còn sẽ toát ra hy vọng Thu Tử Tân nhìn thấu chính mình thích nàng ý tưởng.

Tiêu Vũ đem chính mình nội tâm ý tưởng tất cả đều nói cho Thái tử, trừ bỏ tối hôm qua các nàng “Hôn môi” quá sự, mặt khác đều toàn bộ thác ra.

“Tiểu thư không phải lòng tham..... Người sẽ có loại suy nghĩ này thực bình thường, không có tác muốn thích đều là không thành lập.” Thái tử ôn nhu nói.

“Thái tử tin tưởng người thích là nghiêm túc, ta cũng cho rằng, Thu tiểu thư là một cái thực tốt kết giao đối tượng.”

“Nhưng là tiểu thư muốn mình bạch, người hiện tại cái này tuổi, không nên lấy yêu đương là chủ, không phải không cho phép người thích ác, mà là người hiện tại có càng chuyện quan trọng yêu cầu người tới hoàn thành.”

Tiêu Vũ hút hút mũi, nàng ngoan ngoãn mà nghe Thái tử khuyên bảo.

“Người ngẫm lại sao, Thu tiểu thư là một cái ở sự nghiệp thượng lấy được nhất định thành công nữ nhân, tuy rằng nàng hiện tại còn không có đối tượng, nhưng là trong tương lai có thể cùng nàng xứng đôi thượng bạn lứa, khẳng định cũng là phải có nhất định thành tựu.”

Thái tử sờ sờ Tiêu Vũ đỉnh đầu, nàng thử lấy chính mình quan điểm tới khuyên giải Tiêu Vũ.

“Từ chúng ta người khác góc độ tới xem, Thu tiểu thư hiện tại đối với người thái độ kỳ thật chính là thuộc về một loại năm thượng tử tử quan ái.”

“Nếu tiểu thư hiện tại tùy tiện mà liền đem chính mình tâm ý nói cho Thu tiểu thư, rất có thể còn sẽ đem nàng dọa hư, dẫn tới nàng không muốn cùng người lui tới.”

“Đây là người muốn được đến kết cục sao?”

Tiêu Vũ đột nhiên lắc đầu, “Không cần!”

Thái tử nhẹ hoàn khước miệng, “Cho nên tiểu thư nếu là thiệt tình muốn cùng Thu tiểu thư có phát triển nói, người hẳn là trước làm chính mình trở thành càng ưu tú người, càng thêm xứng đôi nàng người.”

“Thu tiểu thư thực hảo, người cũng không kém, chỉ là tiểu thư còn cần một ít thời gian tôi luyện. Mỗi người ở mỗi cái giai đoạn trung đều sẽ gặp gỡ mờ mịt kỳ, chúng ta có thể làm chính là ở trải qua trung chậm rãi tìm đến một cái đối phương hướng, sau đó kiên định chính mình tín niệm đi phía trước đi.”

“Tiểu thư lại quá không lâu không phải liền phải đi Bắc Kinh vào đại học sao? Tương lai còn rất dài, trước mắt quan trọng nhất, là người việc học.”

“Chúng ta khiến cho nó thuận theo tự nhiên được không?”

Thái tử cúi đầu vọng Tiêu Vũ, nàng mềm nhẹ mà đem Tiêu Vũ tóc đẹp đừng đi nhĩ sau.

Tiêu Vũ là nàng một tay chiếu cố lớn lên, đứa nhỏ này tâm tính, nàng lại như thế nào sẽ không rõ. Tiểu thư thoát nhìn thực độc lập, ngoan ngoãn lại hiểu chuyện, là người khác trong miệng, nhất không cần gia trưởng sầu hài tử.

Nhưng nàng rốt cuộc cũng chỉ là một cái tuổi còn trẻ thiếu nữ, trải qua so lịch duyệt thiếu, rất nhiều chuyện đều không có tự mình tiếp xúc quá.

Mặc dù tiểu thư thực thông minh, nàng cũng sẽ có không rõ địa phương, không hiểu đến xử lý như thế nào vấn đề.

Tiểu thư cảm tình, tuyệt đối không phải sai, đến nỗi muốn như thế nào chính xác đối đãi cùng xử lý tất muốn xem nàng bên cạnh người như thế nào dẫn đường nàng, cùng với cho nàng giáo huấn quan niệm là cái gì.

Tiêu Vũ giơ lên đầu, nàng nhấp nhấp môi, bị nước mắt tẩy sạch sau đôi mắt trở nên trong trẻo rất nhiều, nàng tâm cũng khơi thông không ít, “Hảo.”

Không cần nóng lòng nhất thời, muốn lấy lâu dài phát triển tới quy hoạch.

Lỗ mãng hành sự chỉ biết phá hư nàng hiện tại cùng Thu Tử Tân quan hệ, nàng phải làm, là đi bước một, chậm rãi, dung nhập Thu Tử Tân trong sinh hoạt. Tiền đề còn lại là không cần ảnh hưởng đến chính mình việc học.

“Tiểu thư như vậy thông minh, ta tưởng người tuyệt đối sẽ minh bạch ta ý tứ.” Thái tử cong lên khoe môi, nàng sờ sờ Tiêu Vũ mặt, nhẹ giọng nói.

Tiêu Vũ gật gật đầu, nàng đã hiểu, nhưng còn cần một chút thời gian tới tiêu hóa.

—

Ở phía sau tới, Tiêu Vũ đọc được như vậy một câu, làm nàng có rất sâu cảm xúc.

Câu nói kia xuất từ Từ Chí Ma tiên sinh sở bút:

“Ta đem với mệnh mang biển người trung, phóng ta duy nhất linh hồn chi bạn lữ; đến chi, ta hạnh; không được, ta mệnh.”

Này đại khái cũng là Tiêu Vũ sáng sớm liền làm tốt trong lòng chuẩn bị. Từ nàng quyết định thích Thu Tử Tân bắt đầu, nàng liền minh bạch.

Chỉ cần nàng nỗ lực quá, dũng cảm quá, theo đuổi quá, như vậy Thu Tử Tân cuối cùng cho nàng đáp án, chính là tốt nhất hồi đáp.

Vô luận kết quả là happy ending vẫn là bad ending, nàng đều tiếp thu.

Cuối tháng, Tiêu Vũ ở trong thư phòng sửa sang lại chính mình nhiều năm tới chồng chất đến tràn đầy sách vở, nàng dùng giẻ lau nhẹ nhàng chà lau giá sách pha lê mặt ngoài, bị rửa sạch quá kính mặt tức khắc trở nên sạch sẽ khiết lượng.

Nàng nhìn pha lê mặt ảnh ngược ra tới chính mình.

Nàng ăn mặc màu xanh biển tơ tằm ngắn tay áo sơ mi, lộ ra tới cánh tay nhỏ dài trắng nõn, hai chân thon dài tinh vi, bởi vì hàng năm có kiên trì thượng ba lê nắn hình khóa quan hệ, nữ hài tử nên có đường cong cùng dáng người đều bị nàng đều thực tốt thể hiện rồi ra tới.

Nàng đầu tiên là để sát vào pha lê mặt phóng đại xem chính mình mặt, ân..... Trẻ con phì lui rút sau khuôn mặt giống như hơi chút biến tiêu điểm, ngũ quan nảy nở không ít, bắt đầu trở nên lập thể lên.

Nàng lại ở pha lê trước dạo qua một vòng xem xét chính mình thân hình, nàng nghiêng người đứng, nhìn nhìn phía trước lại nhìn nhìn mặt sau.

Phát dục rất khá hẳn là cái này khái niệm đi?

Nàng xoa xoa hai má, cúi đầu vọng chính mình mượt mà ngón chân, nàng ở tự hỏi.

Cho nên.....

... Nên như thế nào câu dẫn Thu Tử Tân sẽ tương đối thích hợp đâu?

Tác giả có lời muốn nói: 【 tiêu trứng màu 】 :

An ủi xong Tiêu Vũ sau, Thái tử một mình đi vào bếp.

Tránh ở phòng bếp phía sau cửa cản đường phân đội nhỏ chờ đợi đã lâu, thập phần kích động: “Làm sao vậy làm sao vậy? Tiêu thư đến tột cùng theo như người nói cái gì! Vì cái gì chúng ta nghe được cái gì, không nên thích người, còn cue đến Thu tiêu thư!”

Thái tử vẻ mặt trầm tĩnh, biểu tình tương đương ngưng trọng thả nghiêm túc.

“Chúng ta.....”

“Làm đến thật sự.”

Cản đường phân đội nhỏ: “!!!”

63.Chapter 63

Mùa thu.

Khí hậu khô ráo, trong không khí bí mật mang theo một chút oi bức.

Trong nhà màu xám bạc lập tức quạt điện hô hô mà chuyển.

Bức ngữ học viện ngoại loại bạch quả hoa trái rộng đường phố, liếc mắt một cái nhìn lại, tất cả đều là minh diễm lượng lệ cam vàng sắc, hoàng hôn lạc sơn là lúc, nùng liệt lửa đỏ cùng kim hoàng sắc giao hòa ở bên nhau khi, phẳng phát giống như một bức xuất từ thiên nhiên tranh sơn dầu tác phẩm.

Tiêu Vũ nằm ở bạch trên giường xem di động, tóc đẹp theo nằm đảo tư thế ở đầu sau phô tản ra tới, tựa như một đóa nở rộ màu đen đóa hoa.

Nàng đầu ngón tay nhẹ điểm màn hình, đổi thành hộ mắt hình thức sau lại điểm tiến đàn liêu.

Lá phong trong đàn có tâm tin tức:

【 Thu Tử Tân ngày gần đây hành trình, 27 hào buổi chiều chuyển bay đi hướng hải diện khu, 28 hào có thương diễn hoạt động, ở vào X thành phố X, tình hình cụ thể và tỉ mỉ gặp quan phương hậu viện hội tư bác tâm trí đỉnh. 30 hào phản thành, có ý tổ chức thành đoàn thể đón đưa Thu Tử Tân chuyển bay thỉnh điểm đánh dưới liên tiếp gia nhập đàn liêu. 】

“Ân..... Ở phụ cận a.” Tiêu Vũ tiểu tiểu thanh kinh hô, vốn dĩ có điểm mệt rũ rời buồn ngủ tức khắc chạy mát, nàng ngồi dậy, hoạt động vị trí đem bối dán ở sau người trên mặt tường, điểm tiến liên tiếp tiến thêm một bước xem xét hoạt động thời gian cùng địa điểm.

Tiêu Vũ ninh tiểu mi một mình lằm bằm, tiếp cơ nàng khẳng định là tiếp không được, nhưng là thương diễn hoạt động kia đoạn thời gian, có lẽ nàng có thể bớt thời giờ đi tiến đến.

Tuy rằng trưa hôm đó còn có hai tiết khóa muốn thưởng..... Từ nơi này nhờ xe qua đi xe trình cũng liền một hai cái giờ tả hữu, hẳn là tới kịp!

Tiêu Vũ má lúm đồng tiền thật sâu rơi vào đi, trong ánh mắt thình ra một chút doanh lượng quang điểm.

Nàng đã thật lâu đã lâu không có nhìn thấy Thu Tử Tân.

Từ tốt nghiệp tiệc tối lúc sau, các nàng đã hồi lâu không có gặp mặt. Thu Tử Tân công tác bận rộn, tổng bốn ba đến các nơi tuần diễn, mà Tiêu Vũ mới vừa thăng lên đại học, rời đi nguyên bản thành thị, các nàng có thể chạm mặt cơ hội cũng liền càng thiếu.

Tiêu Vũ một tay chống cằm, hai má phình phình, giống một cái chứa đầy thủy khí cầu. Nàng đen nhánh tròng mắt chuyển động, suy nghĩ rốt cuộc muốn hay không đi.....

“Đương nhiên là muốn lạ!”

Ngồi ở nàng đối diện giường đệm bạn cùng phòng bỗng nhiên giọng the thé nói, sợ tới mức Tiêu Vũ còn tưởng rằng là ai đem nàng tiếng lòng cấp nói ra.

“Không phải đâu không phải đâu, đều thời đại nào, vì cái gì còn sẽ có người viết như vậy lời người đối thoại cùng cốt truyện???”

Một bên ăn que cay một bên nằm ở trên giường xoát Tiểu Thuyết tô mạn đối với di động đầy mặt ghét bỏ nói, ngũ quan đều 囧 ở bên nhau.

Ở Tiêu Vũ rời đi trong nhà trước, Ôn Ngữ Tiệp cùng Tiêu tiên sinh vốn là đề nghị nói muốn cho trong nhà một cái người hầu cùng Tiêu Vũ đi ra ngoài tạm thuê một gian tiểu phòng ở, rốt cuộc có một người có thể chiếu cố Tiêu Vũ sinh hoạt cuộc sống hàng ngày tương đối tới nói sẽ làm bọn họ tương đối an tâm.

Nhưng Tiêu Vũ lại không muốn cự tuyệt, nói là muốn thử độc lập một chút, nàng cũng muốn đi nhận thức nhiều một ít tân bằng hữu, học được xử lý nhân tế quan hệ, cùng bạn cùng phòng hợp thuê ký túc xá hơn nữa muốn cùng đối phương hòa thuận chung sống đó là trong đó hạng nhất nhiệm vụ.

Lần đầu tiên rời đi trong nhà, Tiêu Vũ ném tới rồi một chút so tịch tịch còn muốn đáng thương tiểu cô độc, may mắn nàng bạn cùng phòng làm người cũng không khó ở chung, vừa mới bắt đầu hai người gặp nhau khi không khỏi sẽ có chút xấu hổ cùng xa lạ, mà khi cùng nhau sinh hoạt một đoạn thời gian sau, các nàng dần dần quen thuộc lẫn nhau, hai người chi gian khoảng cách cũng đã bị kéo gần lại.

Tiêu Vũ cùng tô mạn thuê ký túc xá vì hai người gian, là chiếu học hào phân bố đến cùng nhau, các nàng khoa hệ bất đồng, đi học thời gian cũng sẽ có điều sai biệt, nhàn rỗi khi các nàng sẽ ở trong ký túc xá cùng nhau chia sẻ từng người đồ ăn vặt, trò chuyện các nữ hài cảm thấy hứng thú đề tài.

Tô mạn diện mạo không tính kinh diễm, nhưng ngũ quan rõ ràng thả đoan chính, mặt mày rõ ràng, cái mũi đĩnh kiêu, vóc dáng cũng so Tiêu Vũ cao hơn rất nhiều. Nàng lưu trữ sạch sẽ ngăn nắp tóc ngắn, ngày thường thích xuyên so với chính mình kích cỡ đại nhất hào tương đối rộng thùng thình quần áo, nói là như thế này xuyên thực thoải mái.

Đi học tình hình lúc ấy đem đầu tóc ở phía sau đầu trát một cái tiểu pi pi, tuy rằng bề ngoài nhìn không ra, nhưng nàng kỳ thật là một vị Tiểu Thuyết mê, hơn nữa thích nhất xem Tiểu Thuyết loại hình thể nhưng vẫn là bá đạo tổng tài cùng hắc tiểu kiêu thể!!!

Tô mạn chính nhìn một quyển quảng cáo đẩy cho nàng Tiểu Thuyết, nhìn vài đoạn sau rốt cuộc nhìn không được phun tào, “Ta vụng..... Này văn án ngay từ đầu viết cũng là say lòng người.”

“Nói cái gì..... Tổng tài, phu nhân huyết đã phóng làm, người lạnh trước phát hiện này trương dựng kiểm đơn! Vô ngữ.....”

Tô mạn xem đến da đầu tê dại hai mắt trắng dã, nàng cho rằng năm gần đây bộ phận tổng tài Tiểu Thuyết phương pháp sáng tác thật sự càng đổi càng thanh kỳ.

“Úc..... Vì cái gì lão bà đã chết người cùng người khác nói chuyện thời điểm còn có thể tiếp tục bảo trì ba phần mỏng lạnh ba phần châm biếm bốn phần không chút để ý tà mị tươi cười??? excuse me? Tác giả đầu nước vào sao???”

Ngồi ở tô mạn đối diện giường Tiêu Vũ ngẩng đầu, nàng nhíu lại mi, cảm thấy tô mạn mắng đến không khỏi cũng thật quá đáng điểm, “Tô mạn, người đừng mắng đến như vậy khó nghe lạ, nói không chừng tác giả đã ở thực dụng tâm mà viết, người nói như vậy thực thương.....”

Tô mạn không mắng, nàng dừng lại híp mắt đánh giá Tiêu Vũ, ánh mắt sắc bén, “Tiêu Vũ, nếu không phải ta biết người làm người, người vừa mới kia một phen lời nói.....”

“... Thật sự rất giống trong Tiểu Thuyết giả dạng thánh mẫu trà xanh ai!”

Tiêu Vũ: “.....”

“Đem ta que cay trả lại cho ta!!!” Tiêu Vũ gương nanh múa vuốt mà chạy tới, làm bộ muốn cướp hồi chính mình que cay, tô mạn thấy nàng đột nhiên xông tới, phản ứng nhanh nhạy mà lập tức ôm que cay tránh trái tránh phải.

Tô mạn thiên hẹp dài đôi mắt bí mật mang theo một chút đùa giỡn điệu thú, nàng một tay đẩy Tiêu Vũ đầu vai, “Ai! Không được! Người rõ ràng nói tốt mời ta ăn! Như thế nào có đưa cho người lại đoạt lại đi đạo lý!”

“Quản người đâu! Ta nhất mang thù! Mau còn trở về!” Tiêu Vũ vươn móng vuốt dường như tranh đoạt bị tô mạn gắt gao hộ ở trong ngực que cay, đúng là hai người cho nhau chơi đùa là lúc, tô mạn đột nhiên “Di.” Một tiếng.

“Đây là ai?” Tô mạn nhẹ chọc Tiêu Vũ màn hình di động.

Tiêu Vũ lực chú ý bị dời đi, nàng cúi đầu vụng, trong tay hình nền di động đang sáng Thu Tử Tân cùng nàng khi còn nhỏ chụp ảnh chung.

Tiêu Vũ giữa mày nổi lên tiểu cuộn sóng, nàng đem lời nói ở trong miệng nhai mấy phen, suy nghĩ một cái thích hợp trả lời, “Là..... Ta một cái tử tử?”

Nàng nói chuyện miệng lưỡi thuộc về câu trần thuật, nhưng tâm lý lại là nghi vấn cùng không xác định.

“Ác, là sao, lớn lên thật không sai, ai người khi còn nhỏ hảo đáng yêu úc! Nàng là người thân tử tử sao, vẫn là biểu tử?” Tô mạn lén lút lại đem que cay thoát khỏi Tiêu Vũ tay, trên mặt vẻ mặt đứng đắn mà khen nàng, kỳ thật trong lòng đã ở vì chính mình đúng lúc dời đi Tiêu Vũ lực chú ý mà dào dạt đắc ý.

Mà khi nàng nhìn phía nàng tiểu thất hữu khi, đối phương biểu tình hiển nhiên có điểm ngưng trụ, tựa hồ là ở địa phương nào mắc kẹt giống nhau. Thật lâu sau, nàng mới ậm ừ mà trả lời chính mình vấn đề, “Đều không phải.....”

—

Thu Tử Tân thương diễn hoạt động gần, mới vừa thượng xong sớm tự học Tiêu Vũ phản hồi ký túc xá.

Tô mạn: “Tiêu Vũ, người hiện tại muốn đi ra ngoài?”

“Đúng rồi, ta hôm nay có chút việc muốn đi ra ngoài một chuyến.” Tiêu Vũ biên thu thập trên bàn muốn mang theo vật phẩm biên đáp.

“Nhưng người buổi chiều không phải còn có khóa sao?”

Tiêu Vũ trong tay động tác tạm dừng bất quá hai giây sau lại tiếp tục, “Là..... Nhưng là ta sẽ ở đi học phía trước gấp trở về!” Nàng kéo lên ba lô khóa kéo, một bộ chờ xuất phát bộ dáng.

Đang ngồi ở án thư xem Tiểu Thuyết tô mạn xuyên thấu qua trên bàn gương vọng nàng, “Tới kịp sao?”

“Có lẽ đi. Nếu không kịp..... Liền nhỏ nhỏ khoáng vừa tan học lạc.....” Tiêu Vũ ngược ngừng mà cười, nàng không tự giác mà sờ nghễnh ngãng, có điểm ngược ngừng mà nói.

“Rống! Người biến hư! Người trước kia thời gian này đều là đi thư viện! Thế nhưng tưởng trốn học!” Tô mạn đột nhiên phù hoa tiêm thanh, ngón trở đối với Tiêu Vũ run rẩy, vẻ mặt kinh tởm dạng.

Tiêu Vũ mới không phản ứng nàng, “Ta hôm nay phối hợp không được người lạ! Ta đuổi thời gian, cúi chào!”

“Uy, người tốt xấu cùng ta nói một tiếng người đi đâu a?”

Cống ba lô Tiêu Vũ chuyển động mở cửa đem, “Cùm cụp” một tiếng phi thường thanh thúy, bên ngoài ánh sáng tự nhiên tuyến chiếu tiến trong nhà, nữ hài quay đầu, lượng mắt hàm quang, cười rộ lên môi hồng răng trắng, là tô mạn chưa bao giờ gặp qua nàng phát ra từ sâu trong nội tâm tươi cười.

“Ta hiện tại muốn đi gặp, ta nhất muốn gặp người.”

Thương diễn hoạt động khoảng cách bắc ngoại học viện yêu cầu thừa đáp hai cái giờ xe trình, Tiêu Vũ vốn là tưởng đáp tàu điện ngầm tiến đến, nhưng là bất đắc dĩ chuyển trạm địa điểm không quá phương tiện, vì thế liền dứt khoát lựa chọn tiêu tiền một chút kêu taxi đi.

Nhưng đúng là bởi vì đánh xe, làm Tiêu Vũ sai mắt thấy Thu Tử Tân cơ hội.

Tái đưa Tiêu Vũ tài xế bởi vì xem nàng tuổi còn nhỏ, lựa chọn đâu xa một chút đường nhỏ đi mục đích địa bởi vậy nhiều kiếm ít tiền, nhưng lại cứ hướng dẫn sai lầm, tài xế cũng không hiểu lộ, hai người liền như vậy vòng đi vòng lại mà không cẩn thận làm sấm một

cái cắm lộ, ở một chỗ dân cư hoang vu đất hoang bị lạc phương hướng.

Bên kia.

Hoạt động đã bắt đầu, hiện trường tiếng người ồn ào, mà Thu Tử Tân đang từ hậu trường không nhanh không chậm mà đi lên sân khấu, lễ phép về phía người xem khom lưng thăm hỏi.

Nàng ngồi dậy, khoe môi dặt cười, ôn nhã mà đi đến nàng dương cầm trước mặt.

Triển khai hôm nay diễn xuất.

Tiêu Vũ biết tài xế đem chính mình tái vào cái chết đất hoang, lập tức khẩn trương lên, cho rằng tài xế là bọn buôn người linh tinh người, cầm di động liền phải báo nguy, sợ tới mức tài xế lập tức cùng nàng giải thích liên tiếp thoán sự tình nguyên do hướng đi, hai người ở đảo quanh hai cái vòng sau rốt cuộc tìm được rồi đường ra.

Sau khi rời khỏi đây Tiêu Vũ thanh toán một nửa tiền xe lập tức thay đổi một vị khác thuê xe tài xế. Vị thứ hai tài xế sư phó chiếu đường cũ tuyến hơn nữa nghe theo Tiêu Vũ nói nhanh hơn tốc độ chạy, Tiêu Vũ trong lòng nôn nóng đến không được.

Cái loại này chờ đợi đã lâu tâm tình liền sắp rách nát.

Nàng rất sợ hãi không thấy được Thu Tử Tân, nàng rất sợ hãi chính mình sẽ không vui mừng một hồi.

Xe hơi nhanh chóng thả vũng vàng mà chạy như bay ở đường cái thượng, chính ngộ thái dương dần dần hướng một phương hướng chệch đi đi xuống, mây trắng không biết điều mà che đậy thái dương.

Cuối cùng, Tiêu Vũ vẫn là đến chậm.

Thương diễn đã kết thúc, để lại cho nàng chỉ còn lại có kia trống rỗng sân khấu.

Tiêu Vũ trong lòng buồn bực, khổ sở, thất vọng cùng bất lực cảm hết thấy ở kia một khắc dừng đi lên. Nàng cúi đầu dùng tay bịt mắt, bả vai ngăn không được mà trều động, nàng không nghĩ nường đường quá người đi đường thấy nàng không ngừng ngã xuống nước mắt.

Lần này là nàng chính mình sai.

Là nàng chính mình không đủ tranh đua.

Nếu có thể lại sớm một chút xuất phát, sớm một chút nhìn ra vị kia tài xế không thích hợp, hết thấy đều là có thể cứu lại.

Đột nhiên, hiện trường đuôi sau đoạn khoảng cách rất xa phương hướng bỗng nhiên toát ra liên tiếp đám người tiếng hét chói tai. Thanh âm nơi phát ra rất xa, thanh lượng lại rất rõ ràng mà rót vào Tiêu Vũ truyền vào tai.

Tiêu Vũ thần kinh tuyến như là bỗng nhiên bị trều một chút, có lẽ hiện tại là thương diễn xong tan tằm trong lúc, có lẽ Thu Tử Tân còn không có đi!

Tưởng tượng đến điểm này, nàng lại vội vàng mà hướng thanh âm nơi phát ra chạy đến, chạy vội khi trên mặt đất té sa cùng tiểu đá vụn theo bụi đất giơ lên, không khí xao động, Tiêu Vũ lướt qua chính gian thương trường sau, rút cuộc đuổi tới fans tiến đưa đội đuôi.

Tiếng hoan hô hết đợt này đến đợt khác, tất cả tại kêu gọi Thu Tử Tân tên.

Tiêu Vũ đứng bên người ở ngoài, hiện trường đám người quá vụn toàn quá chen chúc, nàng hoàn toàn nhìn không thấy Thu Tử Tân. Tiêu Vũ sốt ruột đến không ngừng nhón chân, thậm chí thử nhảy dựng lên, nhưng kia cũng chỉ có thể mơ hồ mà thấy Thu Tử Tân thân ảnh.

Chỉ có chốc lát gian.

“Tránh ra một chút, tránh ra một chút!” Bảo an nóng nảy mà ngăn trở không ngừng ra bên ngoài hướng đám người, những cái đó lá phong nhóm nhân nhìn đến Thu Tử Tân bản nhân mà kích động đến không được, điên cuồng cho nàng tắc hoa tươi cùng tấm card.

Thu Tử Tân đi ở trong đám đông tâm, bên cạnh vờn quanh năm cái bảo an cùng nàng người quản lý, nàng biên tiếp nhận hai thúc hoa, biên ôn nhu khuyên bảo an, “Không cần đẩy fans.”

Lá phong vừa nghe càng thêm kích động, không ngừng thét chói tai, “Tiểu Thu đối chúng ta hảo ôn nhu a!!!”

Tiêu Vũ thử đem chính mình chen vào trong đám người, nàng muốn ly Thu Tử Tân càng gần một chút, nàng thậm chí đem chính mình làm đến mồ hôi đầy đầu, phải biết rằng Tiêu Vũ ghét nhất loại này nhão nhão dính dính cảm giác, huống chi ở chen chúc đám người bên trong còn sẽ đụng tới người khác cánh tay thượng ướt. Lộc mồ hôi.

Nhưng vô luận Tiêu Vũ lại như thế nào nỗ lực, nàng trước sau liền Thu Tử Tân chính diện đều vọng không đến liếc mắt một cái.

Nàng Thu tử tử..... Đồng thời lại là bị vạn người sùng ái Thu Tử Tân.

Như vậy nàng, chính mình đến tốt cùng muốn nhiều nỗ lực, nhiều ưu tú, mới xứng đôi?

Tiêu Vũ nắm chặt quyền.

“Thu Tử Tân!”

Hỗn tạp kêu to trong tiếng, kẹp một đạo nữ hài thanh thấu hò hét, Tiêu Vũ đem hết toàn lực, nàng thật sự hảo hy vọng, hảo hy vọng, Thu Tử Tân có thể nghe thấy chính mình thanh âm.

Thu Tử Tân, người quay đầu tới, nhìn xem ta được không?

Chẳng sợ liền liếc mắt một cái.

Trong nháy mắt, Thu Tử Tân bước chân một đống.

Nàng đột nhiên có điểm hoảng thần, loại cảm giác này đến từ thân thể ý thức thượng, nàng bước chân tạm dừng, đang muốn quay đầu đi khi lại bị bên cạnh người quản lý giữ chặt, “Làm sao vậy?”

Thu Tử Tân bất đắc dĩ yêu cầu trả lời trước người quản lý vấn đề, “Không có gì.....”

“Không có việc gì nói đi nhanh đi, người quá nhiều, bảo an có điểm không đủ dùng, tài xế đã ở cửa chờ chúng ta.” Người quản lý theo bảo an cùng che chở nàng, phòng ngừa có cảm xúc quá kích người chạm vào Thu Tử Tân hoặc làm ra cái gì không thỏa đáng hành vi.

“Ân.....” Thu Tử Tân thấp giọng ứng, nàng phụng trong tay bó hoa, cùng người quản lý cùng nhanh hơn nện bước đi ra ngoài.

Lá phong nhóm đương nhiên theo sát sau đó, chen chúc tới mà cộng đồng đuổi kịp tiến đến, mà Tiêu Vũ lại không đi nữa, nàng liền như vậy yên lặng đứng, nhìn đằng trước đám đông ly nàng càng ngày càng xa.

Nàng gục đầu xuống tới, hốc mắt có nặng trĩu chua xót kích động, nàng tầm mắt mơ hồ không rõ, biểu tình cũng có vẻ mỗi một bất kham, một đường chạy tới nàng cái gì hình tượng cũng đều đã không có.

Tiêu Vũ từ bỏ.

Nàng hiện tại mệt mỏi quá.

Nàng hảo tưởng trở về, về nhà, hồi ký túc xá.

Cùng người quản lý cộng đồng phản hồi trên xe Thu Tử Tân, ở đóng cửa xe cùng fans từ biệt đồng thời, nàng ánh mắt vừa nhấc, phóng nhìn về nơi xa đi, đột nhiên liền ở xa xa chỗ, thấy một cái rất quen thuộc bóng dáng.

Có bao nhiêu quen thuộc đâu?

Ở nàng vô tình trông thấy cái kia tiểu xảo thân ảnh khi, nàng tâm sẽ không tự chủ được mà chặt lại.

Có phải hay không nữ hài kia.....

Có phải hay không nàng?

Thu Tử Tân biết Tiêu Vũ đọc đại học kỳ thật liền ở gần đây khu vực.

Nhưng không có khả năng a..... Theo lý thuyết, nàng hiện tại hẳn là còn ở đại học đi học.....

Thu Tử Tân nhấp môi, nàng bỗng nhiên ngăn trở cửa xe, cất bước xuống xe, lập tức hướng đường cũ bước nhanh đi trở về đi, người quản lý cùng lá phong nhóm đều bị nàng hành động dọa, lá phong nhóm còn tưởng rằng Thu Tử Tân là luyến tiếc các nàng mà xuống xe, thương trường tức khắc lần thứ hai phiên nổi lên một trận thét chói tai sóng triều.

Mà Thu Tử Tân ánh mắt, lại không có dừng ở các nàng chi gian bất luận cái gì một người trên người, nàng đang nhìn phía sau, một cái xa xôi không thể với tới khoảng cách.

Thu Tử Tân bước nhanh lên, váy lụa bởi vì tốc độ quan hệ ở nàng phía sau tạo nên, lá phong nhóm không rõ nguyên do, nhưng vẫn là mặc danh mà liền tự động hướng hai bên thối lui, vì nàng lưu ra một cái thông suốt con đường.

Tiêu Vũ ở nghe được đệ nhị sóng tiếng thét chói tai khi, vẫn là nhịn không được lại lần nữa quay đầu lại nhìn lại.

Cho nên, nàng trông thấy.

Nàng Thu Tử Tân, chính với mệnh mang biển người trung, xa xa mà cùng nàng nhìn nhau.

Nàng lướt qua đám đông, chỉ vì đi đến chính mình bên người.

Tác giả có lời muốn nói: Gần nhất rất bận, vội đến cắt cánh cái loại này, (tuy rằng ta sẽ không phi —_—) cho nên đổi mới chậm một chút được không

Ước chừng ở: Thứ năm (20 hào)

64.Chapter 64

“Tử Tân! Người đang làm gì, mau cùng ta trở về!” Người quản lý cũng chạy nhanh xuống xe từ phía sau đuổi theo, hắn chạy đến Thu Tử Tân bên người dục muốn đuổi tay kéo chế trụ nàng, không ngờ lại bị đối phương tránh đi.

“Từ từ, có một chuyện ta cần thiết muốn đích thân đi xác nhận một chút.....” Thu Tử Tân quay đầu mặt hướng người quản lý, nàng trong mắt trộn lẫn vài phần nói không rõ cảm xúc, trong đó bí mật mang theo một chút khẩn trương, một tia kinh ngạc, còn có nhỏ đến không thể phát hiện lưu quang từ nàng đáy mắt xẹt qua.

Một loại tên là chờ đợi quang cánh.

Thu Tử Tân cho rằng chính mình vừa mới nhìn đến thân ảnh cùng Tiêu Vũ cực kỳ tương tự, cho nên mới sẽ không màng hình tượng cùng hậu quả đột nhiên một mình chạy xuống xe.

Bởi vì nàng tâm, cũng thật sâu hy vọng cái kia quen thuộc bóng dáng là nàng, là Tiêu Vũ.

Mà khi Thu Tử Tân quay lại thân lại lần nữa hướng nơi xa nhìn lại khi, kia phiến trống rỗng địa phương vẫn chưa đứng bất luận kẻ nào, mà nữ hài thân ảnh sớm đã biến mất vô tung vô ảnh.

Thu Tử Tân tâm khẩn một chút, khoe môi từ ngã xuống, lại đến nhấp thành một cái thẳng tắp.

Thu Tử Tân chưa từ bỏ ý định, nàng thậm chí trước mặt mọi người dấm lên nàng màu trà đoản dẹp lê, đôi tay dẫn theo làn váy tiểu

bước tạt chạy lên, cho đến nàng dừng chân ở nữ hài vừa mới đứng lặng vị trí.

Thương trường màu vàng ánh đèn bao phủ ở Thu Tử Tân trên người, nàng đứng ở thương trường trung tâm nhìn chung quanh, thanh diễm ngũ quan dần dần bị sâu muộn chiếm cứ, nàng thử đi tìm bất luận cái gì có quan hệ nữ hài đã tới nơi đây dấu vết để lại, chỉ tiếc, hết thấy đều không bằng nàng mong muốn.

Thu Tử Tân cau mày tâm, nàng quần áo ngăn nắp diễm lệ, nhưng một mình đứng thẳng ở nơi đó cao dài dáng người lại mạc danh lộ ra một loại cô đơn cảm.

Nàng cũng không có thấy Tiêu Vũ.

Trạm làm hai bên lá phong nhóm không cảm xem há hốc mồm, các nàng còn tưởng rằng Thu Tử Tân là đang tìm cái gì mất đi vật phẩm, sôi nổi tiến lên tưởng cho nàng một chút trợ giúp.

Lá phong: “Tiểu Tân là rơi xuống thứ gì sao? Muốn hay không chúng ta giúp người cùng nhau tìm?”

Thu Tử Tân túm làn váy tay buông ra, váy lụa theo sức hút của trái đất nhẹ rơi trên mặt đất, nàng ánh mắt nhìn phía phương xa, nhất thời dừng lại ở thang máy chỗ, nhất thời lại dời đi đi thương trường xuất khẩu.

Đối mặt fans nhiệt tâm đề nghị, nàng chỉ là nhẹ rũ xuống lông mi, cho đối phương một cái cực đậm tươi cười, “Không quan hệ, không cần.....”

Nàng muốn tìm vật phẩm, các nàng đều tìm không thấy.

Thu Tử Tân cùng người quản lý cộng đồng phản hồi trên xe khi, người quản lý rút cuộc đem vừa mới vẫn luôn cố nén nén giận nói ra, “Này quá không giống người!”

Người quản lý không rõ Thu Tử Tân hôm nay đến tột cùng là làm sao vậy, án thường tới nói, nàng làm việc vẫn luôn đều rất phối hợp đoàn đội yêu cầu, cũng là nhất hợp tác vị kia, từ trước đến nay thậm trọng từ lời nói đến việc làm hiểu đúng mục tiến thời nàng, ở hôm nay lại như vậy lỗ mãng, không màng đại cục mà chạy xuống xe.

Vạn nhất bị chụp được ảnh chụp truyền tới ở trong tay người khác, những cái đó account marketing phỏng chừng lại có thể lấy đồ viết ra cái một vạn tự tiểu viết văn nói lung tung khoe khoang.

Người quản lý lời nói thắm thía mà cùng Thu Tử Tân nói một đồng đạo lý, tuy rằng nàng đều có theo tiếng, nhưng người quản lý tổng cảm thấy nàng tựa hồ có chút thất thần, phảng phất thần tự đều thật sâu lâm vào ở cái gì hồi ức.

Cho nên..... Là chính mình nhìn lầm đi.

Rất có thể chỉ là lớn lên tương tự mà thôi.

Lại nói tiếp cũng đúng, Tiêu Vũ như thế nào sẽ biết chính mình hành trình đâu, nàng hiện tại hẳn là cùng bằng hữu ở đại học quá tự tại sinh hoạt, có lẽ nàng sớm đã đem chính mình quên đến sạch sẽ.

Tuy rằng Thu Tử Tân miệng thượng là nói như vậy, nhưng muốn tiếp thu cái này quan điểm vẫn là không khỏi làm nàng tâm nho nhỏ khổ sở một chút.

Trong xe bị kéo lên màn xe, Thu Tử Tân tựa lưng vào ghế ngồi, nàng nghiêng đi mặt nhìn phía ngoài cửa sổ xe, hiện tại đã tiếp cận chạng vạng 6 giờ, không rõ toái quang chiếu vào nàng khuôn mặt, mê mang nàng đôi mắt.

Đường xá trung, bao bao di động vang lên một trận vòng nhạc, Thu Tử Tân lấy qua di động ngồi thẳng thân, phóng đến bên tai tiếp nghe.

“Tử Tân, người hiện tại có rảnh sao?” Phó Mỹ Tuyên thanh âm từ một chỗ khác truyền đến.

“Có rảnh, nhưng là..... Chúng ta không ở Q thị, người.....” Hiện tại đã là Thu Tử Tân tan tầm thời gian, nàng đang chuẩn bị hồi khách sạn nghỉ ngơi.

Phó Mỹ Tuyên thanh âm oa oa, giống đưng đầy hạt cát giống nhau, “Không quan trọng, ta có thể đi tìm người.”

“Tử Tân, ta muốn gặp người, có một số việc ta hiện tại liền tưởng cùng người nói chuyện.”

—

“Thiên nột, Tiêu Vũ, khóa đều thượng xong rồi người mới trở về, nói tốt kịp đâu?” Tô mạn ngồi ở sofa lười bên trên ăn khoai lát biên xoát Tiểu Thuyết, vừa nhìn thấy Tiêu Vũ trở về liền lập tức bắn lên thân.

“..... Không cần thận bị một ít việc chậm trễ tới rồi.....” Tiêu Vũ đóng cửa lại, nàng đem chính mình ba lô phóng tới trên bàn. Ra một thân hãn nàng hiện tại cả người khó chịu, một hồi đến trong ký túc xá chỉ nghĩ hảo hảo đi tắm rửa một cái.

Nhiệt khí ở trong phòng tắm hôi hôi bò lên, nước ấm súc rửa rớt Tiêu Vũ một thân mỗi một cảm.

Nàng dùng khăn tắm bao vây lấy chính mình, đem mặt chôn ở mềm mại vải dệt, suy nghĩ theo quỹ đạo vững vàng chuyển động lên.

Cứ việc Tiêu Vũ cùng Thu Tử Tân trạm khoảng cách rất xa, nhưng hai tròng mắt đối diện gian vẫn là không khỏi làm nàng trong lòng ngẩn ra.

Tiêu Vũ thực khẳng định Thu Tử Tân thấy nàng, mà Thu Tử Tân chạy tiến đến nói vậy cũng là vì tìm chính mình, nhưng Tiêu Vũ lúc ấy theo bản năng, liền lựa chọn núp vào, thừa dịp Thu Tử Tân cùng nàng bên cạnh người không biết ở nói chuyện với nhau thứ gì thời điểm, nàng liền xoay người nhanh chóng thoát đi.

Bởi vì nàng không thể làm những người khác thấy chính mình, không thể để cho người khác biết nàng nhận thức Thu Tử Tỳ.

Thu Tử Tân dù sao cũng là công chúng nhân vật, Tiêu Vũ tùy tiện xuất hiện chỉ biết khiến cho một ít không cần thiết bất quá cùng phi nghị, mà những cái đó tin tức chỉ biết cấp Thu Tử Tân mang đến mặt trái ảnh hưởng.

Nàng hiện tại còn không có một cái, thích hợp đứng ở Thu Tử Tân bên người thân phận.

Tiêu Vũ trong lòng đã thực thỏa mãn, Thu Tử Tân cuối cùng quay đầu lại, nàng thậm chí còn chạy tiến đến tìm chính mình, này đó hành động hoàn toàn vượt qua Tiêu Vũ đoán trước.

Đổi hảo quần áo Tiêu Vũ từ trong phòng tắm đi ra, nhẹ nhàng sương mù hơi lượn lờ ở nàng quanh thân, tô mạn ngược mắt phiết liếc mắt một cái Tiêu Vũ, lo lắng nàng vừa mới sau khi rời khỏi đây gặp được trạng huống.

“Người có khỏe không?”

Tạ Khả Toàn từ nàng trước mặt ngồi xuống, Phó Mỹ Tuyên tĩnh thanh nhìn chăm chú vào nàng, hai người từng người ngồi ở ghế trên, bốn mắt giao tiếp là lúc, phong bình lặng cũng tĩnh.

Phó Mỹ Tuyên ánh mắt đậm mạc mà đảo qua Tạ Khả Toàn, nàng cầm lấy trên bàn cà phê, ăn mặc màu xám quần tây hai chân giao điệp ở bên nhau, thanh âm thanh lãnh, “Còn tới tìm ta làm gì?”

Tạ Khả Toàn nhắm lại mi, “Người đều đã dọn ra đi lâu như vậy, chẳng lẽ còn không hết giận sao?” Nói chuyện khi treo ở nàng bên tai thủy tinh hoa tai lắc nhẹ động, phản xạ ra tới ánh sáng doanh doanh.

Hôm nay nàng ăn mặc một thân hàng hiệu, cả người thoạt nhìn nét mặt toả sáng, ngay cả đi đường nện bước cũng không giống nhau,

chắc là gần nhất dùng phú thái thái thân phận quá đến phi thường thích ý.

Phó Mỹ Tuyên nguyên bản bình đạm tâm tình bị Tạ Khả Toàn một câu kích khởi tức giận, một tàng sóng biển chụp đánh lên bờ, tầm ướt kia ẩm áp sa đôi.

“Người liền không có một chút hổ thẹn tâm sao? Này chẳng lẽ là ta nguôi giận liền có thể giải quyết sự?”

Quán cà phê gió to phiến ở trần nhà từ từ mà chuyển, ly cà phê mặt nước nổi lên lay động gợn sóng.

Tạ Khả Toàn thấp hèn mi, nàng nhấp môi, tư chước một lát sau một lần nữa ngừng đầu nói: “Mỹ Tuyên, ta thừa nhận, chuyện này là ta sai.....”

Nàng ánh mắt lưu động, bên trong xuất hiện quá vắng vô tận bi thương cùng chua xót, Tạ Khả Toàn bắt tay lặng yên không một tiếng động mà đáp ở Phó Mỹ Tuyên trên tay, nàng ý đồ tìm về một chút Phó Mỹ Tuyên thương hại tâm.

“Mỹ Tuyên, người có thể hay không vì ta mà lui một bước, một bước liền hảo, ta không yêu cầu khác, ta chỉ hy vọng người không cần cùng ta chia tay.....” Tạ Khả Toàn tận lực đem chính mình ngữ thái phóng đến nhất mềm ẩm, nói chuyện khi không ngừng ở trong tối tự quan sát Phó Mỹ Tuyên biểu tình.

“Chúng ta ở bên nhau nhiều năm như vậy, ta đến tốt cùng yêu không yêu người, người hẳn là nhất rõ ràng.....”

“Ta làm như vậy, cũng chỉ là vạn bất đắc dĩ lựa chọn.....” Tạ Khả Toàn nói nói rữ xuống lông mi, sắc mặt ám trầm, toát ra một loại phiến muộn lại khó xử bi thương.

Phó Mỹ Tuyên ngực trầm xuống, ánh mắt ngưng tụ ở các nàng lẫn nhau trên tay, Tạ Khả Toàn lòng bàn tay truyền đến xúc cảm như cũ thực ẩm.....

Nàng liễm khởi ánh mắt, thanh âm đạm nhiên, “Nam nhân kia đồng ý người cùng hấn hình hôn?”

Cúi đầu Tạ Khả Toàn đột nhiên trầm mặc không nói.

Phó Mỹ Tuyên tâm bỗng nhiên lộp bộp một chút, “Hắn cũng không biết tình?”

Tạ Khả Toàn chạy nhanh bổ hời, “Không phải, hấn.....”

Phó Mỹ Tuyên nhanh chóng bắt tay rút ra, nàng tâm ngăn không được phát đau lên, “Đủ rồi!”

“Người rút cuộc còn muốn như thế nào nữa?”

Phó Mỹ Tuyên tức giận đến phát run, nàng cắn chặt răng, từng câu từng chữ rành mạch phun ra, “Luôn miệng nói yêu ta, nhưng người hiện tại làm sở hữu sự, nói sở hữu lời nói, tất cả đều chỉ là vì chính người!”

“Tạ Khả Toàn, người căn bản không yêu ta!”

Tạ Khả Toàn lặng im mà nhìn chăm chú vào nàng, không nói một câu, đôi mắt Phó Mỹ Tuyên kích động biểu tình, nàng hiện tại ngược lại có vẻ phá lệ lãnh đạm.

Phó Mỹ Tuyên nhìn thẳng nàng hai mắt, hai người ánh mắt đều quá mức nghiêm nghị, “Người hoặc là cùng hấn giải trừ hôn ước, hoặc là cùng ta chia tay.”

Tạ Khả Toàn hôm nay ước Phó Mỹ Tuyên ra tới nguyên bản là tưởng lấy lui làm tiến, lợi dụng Phó Mỹ Tuyên đối chính mình ái cùng đồng tình tâm, khuyên bảo nàng đồng ý chính mình hình hôn sự tình.

Nhưng hiện nay, không khí hiển nhiên nháo thật sự cương.

“Mỹ Tuyên.....” Tạ Khả Toàn thấp giọng thờ dài, “Ta thật sự thực hy vọng người có thể lý giải ta.....” Nàng ở trong bao sờ soạng ra một

tấm card, rồi sau đó đưa tới Phó Mỹ Tuyên trước mặt.

“Cầm đi đi, thực xin lỗi..... Đây là ta cuối cùng có thể cho người đồ vật.....”

Phó Mỹ Tuyên nhặt lên kia trương thẻ ngân hàng, nàng khuôn mặt mang theo trào phúng châm biếm, “Liền này?”

Nàng ha hả cười rộ lên, “Ta không hiểm lạ.”

“Hảo hảo cùng kia nam nhân qua đi đi.”

Phó Mỹ Tuyên đứng lên, nàng đứng ở Tạ Khả Toàn trước mặt, thân thủ đem kia trương thẻ ngân hàng cấp bẻ gãy, ném vào mặt đất.

“Hy vọng người không cần hối hận.....”

Dứt lời, Phó Mỹ Tuyên kiên quyết mà xoay người rời đi.

Lúc này đây, không bao giờ sẽ quay đầu lại.

Không bao giờ sẽ.....

—

Cùng nàng yêu nhau mười sáu năm, nhưng hôn lễ cùng ngày, đứng ở nàng bên cạnh chính là một nam nhân khác.

“Tiểu Tân, người nói, ta có phải hay không thực buồn cười.....” Phó Mỹ Tuyên cầm lấy một ly Margaret, nàng cười khẽ, khóe mắt treo vài phần lạnh lẽo, nàng hàm chứa muối ăn cùng chanh phiến, đem ly duyên phóng đến bên môi sau uống một hơi cạn sạch.

Rượu thực liệt, nàng sắc đến ứa ra nước mắt, Thu Tử Tân ngồi ở một bên vỗ nàng bồi, ôn thanh khuyên nàng, “Đừng uống như vậy nhiều rượu.....”

Phó Mỹ Tuyên không có quản nàng, ném ra tay nàng tiếp tục lo chính mình uống, Thu Tử Tân lý giải Phó Mỹ Tuyên hiện tại tâm tình

thật không dễ chịu, nàng tưởng thử an ủi Phó Mỹ Tuyên, nhưng lại không biết nên như thế nào mở miệng.

Rốt cuộc nàng không phải đương sự, cũng không thể vì bất luận cái gì một người nói tốt.

Nàng có thể làm, chính là ở một bên lảng lạng mà bồi Phó Mỹ Tuyên, chăm sóc nàng.

“Tới, Tiểu Tân, bồi ta cùng nhau uống.” Phó Mỹ Tuyên đột nhiên đem trên quầy bar mấy chén tiểu rượu đưa cho nàng.

“Không..... Ta không nghĩ uống rượu.....” Thu Tử Tân nhú mày muốn cự tuyệt, nhưng nàng lại cảm thấy chính mình như vậy rất xin lỗi Phó Mỹ Tuyên, nàng khuyên không được Phó Mỹ Tuyên, chỉ có thể tùy nàng yêu cầu.

Hai người ở quán bar không ngừng uống rượu, Phó Mỹ Tuyên uống uống khóc lên, khóc thật sự hung, ngã đầu buồn ở Thu Tử Tân trong lòng ngực, nàng nắm chặt Thu Tử Tân cổ áo, thanh âm run rẩy đến đứt quãng, không ngừng cùng Thu Tử Tân nói nàng trước kia cùng Tạ Khả Toàn sự.

“Ta không có không bỏ xuống được nàng..... Là ta lựa chọn cùng nàng chia tay, không phải nàng rời đi ta.....” Phó Mỹ Tuyên như vậy nói, nước mắt đã vô pháp khống chế mà ngã xuống xuống dưới, cả khuôn mặt đều là đỏ lên.

Thu Tử Tân ôm Phó Mỹ Tuyên, trong tay khẽ vuốt nàng bối, một chút lại một chút, lực độ cực kỳ mềm nhẹ. Nàng nỗ lực mà muốn dùng chính mình ít ỏi lực lượng, cho đối phương một ít an ủi.

Hai người uống đến trời đất tối sầm, Phó Mỹ Tuyên uống lên rất nhiều, cũng phun ra rất nhiều, nàng đi đường sâu kín lắc lắc, trên mặt trang dung bởi vì đã khóc mà trở nên khó coi.

Thu Tử Tân nổi lên đau đầu, đầu cũng vụng vụng trầm trầm, nàng một tay chống ở thái dương, trong tầm mắt hình ảnh vụng nhiễm

mở ra, nàng nguyên bản là muốn đánh cắp người quản lý, lại mơ mơ màng màng mà không biết ẩn cái gì kiện, đem điện thoại bắt đi ra ngoài.

“Tiêu Vũ, có người điện thoại ai.” Đang ở làm khẩu ngữ phiên dịch thí nghe luyện tập Tiêu Vũ, bị phía sau tô mạn chụp một chút bối, nàng tháo xuống tai nghe, “?”

Tiêu Vũ tiếp nhận di động, luôn mãi xác nhận vài lần xác định thật là Thu Tử Tân đánh tới, “Uy.....” Nàng đem điện thoại dán đến bên tai, nhẹ giọng kêu.

Nàng không biết Thu Tử Tân vì cái gì sẽ đột nhiên đánh tới, chẳng lẽ là bởi vì hôm nay giữa trưa sự tình sao?

Đang lúc Tiêu Vũ còn ở rối rắm, di động một khác đầu đột nhiên vang lên Thu Tử Tân tiếng nói, “Tiêu Vũ.....?” Những lời này bí mật mang theo một chút nghi vấn ngữ khí, tựa hồ đương sự cũng không biết chính mình bắt sai rồi điện thoại.

“Đổi.....” Tiêu Vũ âm ừ nói, nàng vốn muốn hỏi Thu Tử Tân đánh tới nguyên nhân, còn không chờ nàng nói ra, Thu Tử Tân đột nhiên liền đổi nàng báo ra một chuỗi địa chỉ, còn có một gian không biết là cái gì cửa hàng cửa hàng danh.

Thu Tử Tân nói chuyện ngữ điệu mạc danh cùng ngày xưa có chút bất đồng, thanh âm lười biếng thả tùy ý, tựa hồ càng như là ở nghiền ngẫm hỏi chính mình.

“... Người muốn hay không lại đây tiếp ta?”

65.Chapter 65

Cùng Thu Tử Tân thông xong lời nói Tiêu Vũ lập tức thay quần áo chạy như bay xuống lầu, nàng thậm chí không kịp do dự đi nghĩ

nhiều mặt khác, thân mình cũng đã trước làm quyết định, ngay cả tô mạn kêu gọi thanh đều bị nàng bỏ qua rớt.

Ngồi trên xe Tiêu Vũ báo ra địa chỉ, bị tài xế khuyển bảo nói liền tính là sinh viên một nữ hài tử cũng không cần thường xuyên hướng loại địa phương kia chạy sau, Tiêu Vũ mới biết được, nguyên lai Thu Tử Tân cùng nàng nói chính là một gian quán bar địa chỉ.

Kỳ quái chính là, này gian quán bar khoảng cách nàng trường học cũng không có rất xa, ước chừng 30 phút xe trình Tiêu Vũ liền đến mục đích địa.

Quán bar không có nghiêm lệnh tuổi xuất nhập hạn chế, cũng không có người tới xem xét thân phận chúng, Tiêu Vũ dễ như trở bàn tay mà liền lưu đi vào.

Nàng xốc lên che đậy ở cửa tơ vàng điều mảnh, đây là nàng lần đầu tiên đi vào quán bar, cùng dĩ vãng vẫn luôn đái hoàn cảnh thực bất đồng, nàng đối quanh mình cảm thấy có chút mới lạ.

Tiêu Vũ hướng trong đầu đi rồi một đoạn đường, đây là gian thiên hưu nhàn hình quán bar, nơi sân bày biện ghế dựa có khoảng cách, ánh đèn cũng so nhu hòa tự nhiên, âm hưởng âm lượng thấp kém, chỉnh thể hoàn cảnh ưu nhã ấm áp.

Tiêu Vũ ánh mắt hướng chung quanh nhìn chung quanh một vòng, ở khoảng cách nàng hai giờ đồng hồ phương hướng quầy bar chỗ phát hiện hai nữ nhân.

Một cái là Phó Mỹ Tuyên, còn có một cái khác, là Thu Tử Tân.

“Mỹ Tuyên tỷ tỷ.” Tiêu Vũ kêu, rồi sau đó nhanh hơn nện bước hướng các nàng chạy đến.

Phó Mỹ Tuyên híp mắt trông lại người, vừa thấy là Tiêu Vũ còn dọa nháy dưng, uống say nàng đẩy đẩy Thu Tử Tân, “Không phải đâu, Patrick Star, người làm một cái tiểu nữ hài tới loại địa phương này? Người cầm thú không bằng!”

Bị đẩy người cũng không có cho nàng bất luận cái gì phản ứng, Thu Tử Tân ghé vào trên quầy bar, hiển nhiên đã bị Phó Mỹ Tuyên chúc rượu rót đến bất tỉnh nhân sự.

“Ta đánh xe còn ở bên ngoài, các người.....”

Phó Mỹ Tuyên lập tức vẫy vẫy tay, nói chuyện có điểm mơ hồ không rõ, “Không, ta mới không bằng các người cùng nhau trở về.....”

Nàng ánh mắt dao động đi một cái khác phương hướng, nào đó thân xuyên màu đỏ quần áo nịt nữ nhân đi đến Phó Mỹ Tuyên bên cạnh, đối với nàng lỗ tai khế hôn một cái, “Có thể đi rồi sao?”

Phó Mỹ Tuyên đầu tiên là cương nửa giây, rồi sau đó lại giả vờ tự nhiên mà cười khế, “Lại chờ ta một chút liền hảo.”

Tiêu Vũ: “.....”!!!

Tiêu Vũ nội tâm tức khắc đã chịu đại đại đánh sâu vào!

Nàng trước kia như thế nào cũng chưa phát hiện nguyên lai Phó Mỹ Tuyên cũng là cong!?

Wait..... Tin tức lượng có điểm đại, Thu Tử Tân cùng Phó Mỹ Tuyên nhận thức như vậy nhiều năm, kia theo đạo lý tới nói nàng hẳn là cũng sẽ biết Phó Mỹ Tuyên là.....

A? Tiêu Vũ cảm giác chính mình ý nghĩ giống như đột nhiên rõ ràng rất nhiều, rồi lại đồng thời phức tạp rất nhiều.

“Người có thể chính mình đem nàng mang về sao.....?” Phó Mỹ Tuyên ôm nữ nhân kia eo, hỏi nàng nói.

Tiêu Vũ ngờ ngác gật đầu, “Ta có thể.”

Phó Mỹ Tuyên thấp giọng thờ dài, “... Kia nàng liền giao cho người.”

“Ân.....”

Phó Mỹ Tuyên nói xong liền cùng kia nữ nhân tránh ra, không biết là đi nơi nào, nhưng ở các nàng nói chuyện với nhau gian Tiêu Vũ mơ hồ nghe được về tính. Âm chỉ từ ngữ.

.....

Tiêu Vũ đem ánh mắt thu hồi, nàng nhìn phía ở trên quầy bar ngũ say Thu Tử Tân.

Ngọn đèn dầu dừng ở Thu Tử Tân ngọn tóc mi giác, nàng da thịt ở ánh sáng chiếu rọi xuống phi thường tinh tế bóng loáng, khép lại lông mi ở mí mắt phía dưới chiếu ra một loạt dày đặc thanh ảnh.

Tiêu Vũ đi ra phía trước, nàng đem ngã xuống ở Thu Tử Tân nửa bên mặt thượng tóc đẹp đầy ra, lộ ra nữ nhân hảo dung mạo, Tiêu Vũ tưởng nhẹ giọng gọi nàng lên, “Thu tử tử.....”

Trước mắt người tựa hồ là tiến vào một đoạn thâm trầm giấc ngũ bên trong, Tiêu Vũ đem mặt để sát vào nàng, lại gọi một lần Thu Tử Tân, “Người lại không đứng dậy..... Ta liền phải thân người lạc.”

“Thu Tiểu Tân..... Thu Tử Tân.....” Tiêu Vũ lay động nữ nhân tinh xảo bả vai.

“Ta thật sự muốn thân đi xuống.....” Tiêu Vũ nói nói đến một nửa, Thu Tử Tân đột nhiên liền mở mắt ra lông mi, mới vừa tỉnh lại trạng thái tựa hồ còn có điểm mờ mịt mắt mát, nàng ánh mắt chậm rãi ngẩng nhìn lên, nhợt nhạt dừng ở cùng nàng giống nhau ghé vào trên quầy bar Tiêu Vũ.

“!”Tiêu Vũ lập tức tại chỗ biểu diễn một phen thế giới cấp 10 mẽ trống rỗng nhảy đánh, nàng nhanh chóng sau này thối lui, xấu hổ mặt, nhìn đông nhìn tây mà làm bộ không có việc gì phát sinh quá.

Thu Tử Tân thông thả mà ngồi dậy dụi mắt, giống cái mới vừa tỉnh ngũ miêu mẽ giống nhau. Nàng méo mó mà đứng lên, may mắn Tiêu Vũ kịp thời tiến lên đi nâng trụ nàng mới không đến nỗi té ngã.

Thu Tử Tân trong miệng hàm hồ không biết ở nỉ non cái gì, Tiêu Vũ nghe không rõ, có lẽ là, “..... Như thế nào là người?”

Tiêu Vũ đỡ nàng gian nan mà đi rồi một đoạn đường hai người mới gặp ghềnh mà lên xe, mà khi Tiêu Vũ muốn hướng tài xế báo ra địa chỉ khi, Thu Tử Tân lại không phối hợp nàng, không muốn nói ra bản thân khách sạn địa chỉ.

Tiêu Vũ còn có chút bực mình, “Thu Tử Tân, người không cùng ta nói người khách sạn ở nơi nào, là muốn ta.....”

“Ân.....” Có lẽ Thu Tử Tân là bị Tiêu Vũ vẫn luôn lải nhải cấp đánh thức, nàng quay đầu vọng Tiêu Vũ, hai người ở bên trong xe ngồi thật sự gần, cánh tay cơ hồ là tương dán.

Tại đây loại khoảng cách chăm chú nhìn hạ, Tiêu Vũ không cảm lại hồi tưởng nổi lên đêm hôm đó.

“Ta không nghĩ trở về.....” Thu Tử Tân bỗng nhiên giống như yếu thế dường như, ngữ khí buồn mềm, nàng đem cằm rúc vào Tiêu Vũ trên vai, “Ta muốn đi người nơi đó.....”

Tiêu Vũ tim đập nháy mắt sai chụp vài giây.

Nàng áp úng mà cùng tài xế báo chính mình ký túc xá địa chỉ nói là muốn đường cũ phản hồi, còn yêu cầu đối phương tận lực nhanh hơn tốc độ xe, bởi vì ký túc xá có gác cổng, vượt qua buổi tối 12 giờ liền vào không được.

Cùng tài xế đối thoại xong Tiêu Vũ giống như còn nghe được một tiếng, Thu Tử Tân rất nhỏ hơi cười khế.

Thu Tử Tân không có lại đối nàng làm ra cái gì hành động, chỉ là lẳng lẳng mà dựa vào Tiêu Vũ trên vai ngủ, Tiêu Vũ có thể nghe thấy nàng vững vàng tiếng hít thở, còn có hết đợt này đến đợt khác tim đập.

Tiêu Vũ cùng Thu Tử Tân có thể thành công trở lại trong ký túc xá, còn phải ít nhiều tô mạn riêng vì các nàng lưu lại cửa sau. Trở lại trong phòng Tiêu Vũ liền có chút xấu hổ.

Nàng cùng tô mạn thuê chính là hai người gian, giường ngủ không đủ ngủ.....

“Đêm nay ta đi khác phòng ngủ đi, dù sao xuyên tẩm chuyện này ta cũng tưởng thật lâu.” Tô mạn nhìn ra Tiêu Vũ tâm tư, liền chủ động nói chính mình đêm nay muốn đi mặt khác phòng ngủ ngủ.

Tiêu Vũ đối nàng thật sự vô cùng cảm kích, tô mạn ở trong lòng nàng ấn tượng thành công lại bay lên một mảng lớn.

Tô mạn đóng lại cửa phòng, đi ở đi hướng mặt khác bằng hữu phòng ngủ hành lang trung, nàng nguyên tưởng rằng Tiêu Vũ nửa đêm đi ra ngoài là muốn chuẩn bị thấy cái gì nam nhân thú, kết quả đối phương là cái nữ, còn bị mang về tới.....

Ách..... Nhưng là vì cái gì cái kia nữ như vậy quen mắt, hình như là ở nơi nào gặp qua? Có phải hay không cái kia, cái kia ai?

Tê..... Tính, nghĩ không ra.

Ái như thế nào làm liền như thế nào làm đi, hai cái nữ ta còn cần lo lắng cái rắm.

Tô mạn rời đi sau, trong phòng cũng chỉ dư lại Tiêu Vũ cùng Thu Tử Tân hai người.

Tiêu Vũ nghiêng mắt vọng liếc mắt một cái Thu Tử Tân, nàng nghiêng người nằm ở chính mình bạch trên giường, đôi mắt nhắm, hẳn là ngủ rồi.

Tiêu Vũ đôi tay chống nạnh, bắt đắc dĩ mà thở dài, nàng đem đôi dùng quần áo mang tiến trong WC, chuẩn bị đi trước rửa mặt lại đến dàn xếp Thu Tử Tân.

Tiêu Vũ đang ở đem chính mình áo trên cởi ra. Bởi vì cho rằng Thu Tử Tân say rượu không cần phải khóa cửa quan hệ, bị Thu Tử Tân đẩy cửa làm xông vào!

“!”Tiêu Vũ sợ tới mức trực tiếp hút một ngụm khí lạnh, tạt ở trên cổ quần áo đến tột cùng là một lần nữa xuyên trở về là cởi ra đổi thành tân mới tương đối thích hợp!?”

Làm sấm phòng tắm Thu Tử Tân còn không có ý thức được chính mình sai lầm, nàng đứng ở rửa mặt bồn trước nhìn quét một vòng đặt ở phía trên đồ dùng tẩy rửa, chọn lựa thật lâu sau vẫn là tìm không thấy thuộc về chính mình bàn chải đánh răng.

Đang lúc nàng tưởng cầm lấy một phen màu lam bàn chải đánh răng thời điểm, đã đem quần áo đổi tốt Tiêu Vũ chạy như bay lại đây, “Đây là tô mạn! Người không thể dùng!”

Nàng đoạt quá Thu Tử Tân trong tay bàn chải đánh răng sau nhanh chóng đem chính mình mới vừa tân mua phấn bàn chải đánh răng nhét vào tay nàng, “Dùng cái này!”

“Ác ~” Thu Tử Tân thấy nàng một phen hành động chỉ là nhu mặt mày ôn cười, làm đến Tiêu Vũ càng thêm cảm thấy hồ đồ.

Thu tử tử đến tột cùng là say vẫn là không có say a?

Trừ bỏ vừa mới tùy tiện xông vào phòng tắm sự, thật sự sẽ có người uống rượu say còn như vậy đáng yêu sao?

Rửa mặt xong Tiêu Vũ ra tới sau liền thấy Thu Tử Tân ngồi ở nàng trên giường, nhắm mắt không biết ở phiền não cái gì.

Tiêu Vũ thấy thế đi ra phía trước, nàng khẽ vuốt Thu Tử Tân đầu, có ý đổi thành một loại hồng tiểu hài tử miệng lưỡi, “Tiểu bằng hữu, người đang làm gì nha?”

Thu Tử Tân nghe vậy ngẩng đầu, nàng gò má phù có đà hồng, ánh mắt ướt át, tiếng nói thanh triệt thuần tịnh, “Ta tưởng đổi áo ngủ.....”

Tiêu Vũ quả thực ái đã chết Thu Tử Tân như vậy khó được ngoan ngoãn, nàng ôn tồn mà đối Thu Tử Tân nói: “Kia tử tử hiện tại đi cho người lấy được không?”

“Hảo ~” Thu Tử Tân cong lên khoe mắt, cánh môi như hoa đường như nở rộ tươi cười.

Tiêu Vũ che giấu nội tâm tiểu kích động, nàng ở tủ quần áo tìm kiếm hồi lâu mới tìm được một kiện kích cỡ tương đối thích hợp Thu Tử Tân áo hoodie, nàng đưa cho Thu Tử Tân thời điểm còn nhân tiện hỏi câu:

“Muốn hay không tử tử giúp người thay quần áo?”

Thu Tử Tân ngoan ngoãn mà đôi tay tiếp nhận quần áo, nàng nhấp cười lắc đầu, “Không được..... Dương nữ sĩ nói ta cần thiết học được độc lập, cho nên ta muốn chính mình tới.....”

Tiêu Vũ tâm bị nàng lời nói mềm mềm, nàng gật gật đầu, “Hảo đi, kia tử tử cho người quần áo xuyên, người hẳn là như thế nào hướng tử tử biểu đạt lòng biết ơn?”

“Cảm ơn tử tử.” Thu Tử Tân cười nói, cong mặt mày tràn ngập niên thiếu hồn nhiên cùng trong trẻo, phảng phất giống như nàng thật là cái tiểu nữ hài giống nhau.

Tiêu Vũ nội tâm đã sáng phiên, nếu đã chiếm được Thu tử tử tiện nghi kia lại chiếm nhiều một chút lại có gì phương!?

Tiêu Vũ: “Còn có đâu?”

“Còn có?”

“Còn có thân thân a.”

Thu Tử Tân nháy doanh lượng hai tròng mắt vọng nàng, trong ánh mắt lộ ra một loại vô tội mờ mịt cảm, Tiêu Vũ cảm thấy Thu Tử Tân hiện tại cái dạng này thật sự quá dẫn người mơ màng liên miên lạp!

Tiêu Vũ thuận thế quỳ gối đệm giường thượng, nàng đem gương mặt tiến đến Thu Tử Tân trước mặt, “Tới, bên này, thân một chút tỷ tỷ.”

Tiêu Vũ làm không biết mệt mà đắm chìm tại đây loại thân phận đối chỗ sung sướng cảm, nàng đang chờ ngoan ngoan lại nghe lời thu Thu tiểu bằng hữu cho nàng dâng lên một hôn.

Thu Tử Tân duỗi tay đem Tiêu Vũ trượt xuống dưới sợi tóc dừng đi nàng nhĩ sau, nàng đem môi dán ở Tiêu Vũ bên tai, thanh âm ôn trầm mà mềm mại.

“Nhóc con, chơi ta chơi thật sự vui vẻ a?”

“!!!”Tiêu Vũ lần thứ hai biểu diễn thế giới cấp 20 mẽ trống rỗng nháy đánh năng lực, nàng mặt có thể nói là bạo hồng, đặc biệt là đương nàng thấy Thu Tử Tân ngồi ở trên giường đối nàng không chút để ý mà nhướng mày!

Tiêu Vũ: “.....”

Cứu mạng! Mắc cỡ chết người lạ!!

Thu Tử Tân một tay vỗ trán, ánh mắt phiếm tiểu cuộn sóng, nàng thật là uống say, nhưng ở Tiêu Vũ vừa mới đi lấy quần áo khi liền tương đối hoãn quá một chút thần, nàng nguyên bản chỉ là tưởng phối hợp phối hợp Tiêu Vũ, không nghĩ tới đối phương thế nhưng còn chơi nghiện rồi.

“Ta, ta.....” Tiêu Vũ khẩn trương đến nói lấp lên, Thu Tử Tân nửa híp mắt xem nàng, khóe miệng ngậm như có như không ý cười, không chờ Tiêu Vũ đem nói nhanh nhẹn, nàng liền đứng lên đi đến trong phòng tắm thay quần áo, nện bước có điểm xóc nảy.

Tiêu Vũ ngã ngồi ở trên giường, đôi tay che lại đã hồng đến mạo phao mặt, nàng quá ngượng ngùng lại đối mặt Thu Tử Tân!

Tiêu Vũ thừa dịp Thu Tử Tân còn ở trong phòng tắm thời điểm, nhanh chóng đem trong nhà đèn cấp đóng, nằm ở trên giường giả vờ ngủ say bộ dáng.

Trong phòng tối tắm thả yên ắng, duy nhất ánh sáng vẫn là từ trong phòng tắm lộ ra tới, Tiêu Vũ ngủ không được, nàng tĩnh thanh mà nghe trong phòng tắm động tĩnh, nàng đợi đã lâu, lại như cũ không có nhìn thấy Thu Tử Tân ra tới.

Không phải là ở WC ngủ rồi đi?

Nghĩ đến đây, Tiêu Vũ không yên tâm mà muốn xuống giường tiến đến xem xét, thả liêu đúng lúc này, phòng tắm môn bị người đẩy ra, sợ tới mức Tiêu Vũ lập tức nằm xuống, nhắm chặt khởi hai mắt.

Trong nhà có điều hòa vèo vèo thổi nhỏ giọng, Thu Tử Tân bước chân thực nhẹ, Tiêu Vũ nỗ lực làm chính mình bang bang nhảy tâm bằng phẳng xuống dưới, nàng hiện tại chỉ cần làm bộ đi ngủ, ngày hôm sau tỉnh lại toàn bộ quên trống trơn thì tốt rồi!

Tiêu Vũ an tâm mà nhắm mắt lại, quá sau đó không lâu chớp mũi mạc danh nghe thấy được vài sợi thanh hương vị, nàng cảm giác thân thể của mình giống như bị cái gì ôn nhu lực độ hoạt động một chút.

Tiêu Vũ mở hai tròng mắt, tựa minh tựa âm thầm, liền thấy ăn mặc chính mình áo hoodie quần đùi Thu Tử Tân.

Mở ra nàng chặn, thuận thế nằm đi lên.

“!!?”

Tác giả có lời muốn nói:

Hạ chương đổi mới: Thứ hai (24 hào)

Thuận tiện thuyết minh một chút, bởi vì không có nhập V, cho nên mỗi lần chương đổi mới sau đều yêu cầu bị xét duyệt ước chừng một giờ sau mới thả ra ~ ~

66.Chapter 66

Tiêu Vũ buồn ngủ lập tức đã bị kinh không có.

Thu Tử Tân nằm xuống tới sau còn duỗi tay ôm quá nàng eo, đem nữ hài ôm vào chính mình trong lòng ngực.

Nữ nhân lực độ thực ôn nhu, nhưng Tiêu Vũ chính là sử không thương lực đi đẩy ra nàng.

Nữ hài chuẩn xác mà cảm nhận được Thu Tử Tân khuỷu tay cùng ngực chi gian truyền đến độ ấm, nàng mặt không cảm thiêu cháy, cảm thấy trong ổ chăn dưỡng khí càng ngày càng loãng.

Hai người là chính diện đối với, mà Thu Tử Tân bởi vì nghiêng người ôm quan hệ, trong đó một chân vùi vào Tiêu Vũ hai | chân | chi gian.

Nữ nhân hô hấp thấu đến thân cận quá, thở ra ấm áp hơi thở tất cả đều phác chiếu vào Tiêu Vũ lông mi thương.

Phòng tắm môn hờ khép, mỏng manh ánh sáng từ giữa lộ ra, Thu Tử Tân ôm nàng ngủ thật sự an tĩnh, tựa ở nàng. Giữa hai chân chân cũng không có lộn xộn. Tiêu Vũ tâm từ lúc bắt đầu không có quy luật loạn nhảy xuống, cũng dần dần trở nên vững vàng xuống dưới.

Tiêu Vũ hiếm khi có thể cùng Thu Tử Tân có như vậy gần gũi tiếp xúc, luận thương một lần, cũng là mấy tháng trước duy nhất một lần, mà cái kia nháy mắt lại là như thế ngắn ngủi, Tiêu Vũ đều không kịp hảo hảo thưởng thức Thu Tử Tân ngay lúc đó bộ dáng, đã bị cái kia hôn thân đến nàng đầu óc chỗ trống.

Mượn dùng phòng tắm cùng ngoài cửa sổ nhược quang, Tiêu Vũ bắt đầu tò mò mà cẩn thận đánh giá Thu Tử Tân khuôn mặt.

Bởi vì thân cao sai biệt, Tiêu Vũ yêu cầu ngửa đầu đi chăm chú nhìn nàng.

Thu Tử Tân lông mi thật dài, hơn nữa hỏ nòng đậm, mi hình có lắg có giác, đặc biệt tú khí, nàg cái mũi rất mà kiều, đạg hỏg M hình cánh môi no đủ vừa phải.

Xuỏg chút nữa xem, chính là nữ nhân rõ ràng khắg trí hàm dưói tuyền, ở nàg cổ gian, còn có thể thấy một viên thiển sắc trà chí.

Nàg nhất định là trời cao tạo đến nhất vừa lòng thành phẩm.

Tiêu Vũ dưói đắg lòng thắg nghĩ.

Nàg Thu tử tử, ở trải qua quá năm tháng chuyển dòi sau, tính tình chỉ là trở nên càng thêm trầm ỏn, đắg nhân càng thêm ỏn nhu. Nàg dung mạo còn lại là nhiều thêm một loại thành thực nữ nhân ý nhị, cười rộ lên đặc biệt động lòng người.

Mặg dù Tiêu Vũ hiện tại thật là rất muốn trộm thân Thu Tử Tân, nhưng nàg cũng sẽ không thật sự làm như vậy, nàg không nghĩ muốn “Nhân lúc cháy nhà mà đi hôi cửa”, sính Thu Tử Tân uống rượu say ngủ say dưói hành hung.

Hơn nữa nàg cũng không dám, cho tới nay, Tiêu Vũ nhiều nhất cũng chỉ là tưởng thân thân Thu Tử Tân gương mặt, môi chạg vào môi hôn môi... Nàg hoàn toàn tưởng cũng không dám tưởng.

Bởi vì cái loại này ý tưởng không khởi cũng quá ý nghĩ kỳ lạ, không thực tế.

Tiêu Vũ muốn làm chính mình cùng Thu Tử Tân cách khá xa điểm, mà khi nàg nhích người thời điểm, Thu Tử Tân liền sẽ hình như có sở giác mà đem nàg ôm đến càng khắg, như là trong tiềm thức không nghĩ làm nàg thoát đi chính mình bên người dưoug như.

Tiêu Vũ giấg giụa mấy phen, đỏi lấy chính là Thu Tử Tân hoàn ở nàg vòng eo tay càng thêm buộc chặt, Thu Tử Tân tựa hồ rất không vừa lòng nàg muốn chạy trốn khai hành động, muỏn thanh ân nàg vài câu, đặg khắg là ở giận mág Tiêu Vũ hành vi.

Hai người ly đến càng gần, Tiêu Vũ khẽ nhếch ngẩng đầu lên, nữ nhân góc cạnh có độ môi gần ở thước xa, chỉ cần nàng nguyện ý, ngẩng đầu lên nhanh chóng thân một chút quả thực là dễ như trở bàn tay sự.

Nhưng Tiêu Vũ không có, nàng nhìn Thu Tử Tân ánh mắt quá mức thương tiếc, Thu Tử Tân với nàng đáy lòng, thật sự quá mức trân quý, quá mức quan trọng.

Giống như là không thể khinh nhờn thần minh.

Cho nên nàng không thể sánh Thu Tử Tân ngữ thời điểm làm ra cái gì quá mức hành động, trừ phi Thu Tử Tân nguyện ý, nếu không nàng liền vĩnh viễn sẽ không, làm vượt rào sự.

Tiêu Vũ ngẩng đầu, giống cái mèo con giống nhau dùng chóp mũi cọ cọ Thu Tử Tân cằm.

Tiêu Vũ má lúm đồng tiền hăm sâu đi vào, này liền đủ rồi.

Nàng liền dùng phương thức này tới biểu đạt nàng đối Thu Tử Tân tình yêu.

Thu Tử Tân tựa hồ là cảm thấy ngứa mà rụt rụt vai, nàng lông mi run rẩy vài cái, không có muốn tỉnh lại xu thế, nàng tự nhiên mà đem cằm để ở Tiêu Vũ đỉnh đầu tâm. Nữ hài cũng không có bài xích, nàng thực thích Thu Tử Tân cùng chính mình thân mật cảm giác.

Thực thích.

Tuy rằng Thu Tử Tân đùa. Thường thường liền sẽ cọ quá | chính mình bên kia.....

Nhưng là loại này phi thường đến tới không dễ cùng chung chẵn gối cơ hội...

Thật sự làm Tiêu Vũ thực không muốn đi vào giấc ngủ, nàng sợ một nhắm mắt, lại lần nữa tỉnh lại sau, liền cái gì đều không có.

Thu Tử Tân nói nàng đã lớn lên, nào đó sự tình cũng không thích hợp làm..... Như vậy đương Thu Tử Tân tỉnh lại sau, nàng liền sẽ không còn như vậy ôm nàng, cùng nàng thân mật mà dán ở bên nhau.

Tiêu Vũ gục xuống hạ con thỏ lỗ tai nhỏ, nàng có điểm tiểu thương tâm.

Nàng thật sâu nhìn chăm chú vào Thu Tử Tân, ngữ thái thành khẩn mà chân thành tha thiết.

“Thu Tử Tân, ngươi có thể chờ một chút ta sao?”

“Chờ ta lại lớn lên một chút, lại xứng đôi ngươi một chút.....”

Sau đó quang minh chính đại mà tới theo đuổi ngươi, cưới ngươi.

Đêm tĩnh đêm khuya, Tiêu Vũ yêu quý mà hướng Thu Tử Tân cổ chôn chôn, mà nữ nhân hiển nhiên cũng là thích nàng cái này hành động, nàng khoe môi không tự giác mà tạo nên thanh mà thiên tiểu độ cung.

Thu Tử Tân trên người thanh hương vị quanh quần nàng, hai người độ ám lẫn nhau sống nhờ vào nhau, Tiêu Vũ dần dần tại đây loại an tâm trạng thái hạ ngủ say qua đi.

Một đêm vô mộng.

Ngày hôm sau sáng sớm, ánh sáng dừng ở Thu Tử Tân trên mặt, nàng dẫn đầu bị thái dương kê lên thân, híp mắt vừa định hoạt động thân mình, liền cảm thấy vì cái gì chính mình cánh tay cùng chân đều ma ma.

Nàng mở mắt ra, thiếu chút nữa không sợ tới mức hồn phi phách tán.

Trước mắt cảnh vật làm nàng suy nghĩ loạn như ma, Thu Tử Tân ý thức bay nhanh quay lại đến đêm qua.

Đêm qua, Phó Mỹ Tuyên ước nàng ở một gian quán bar uống rượu, nàng lúc ấy, còn mặc danh mà liền chọn lựa khoảng cách Tiêu Vũ đại học so gần một gian quán bar, dường như đáy lòng ở kỳ vọng có thể thấy Tiêu Vũ như vậy.

Lại sau đó, Phó Mỹ Tuyên cùng chính mình uống say, nàng bắt một hồi điện thoại.....

Một hồi điện thoại.....

Đứt quãng hồi ức chi gian, nàng trong óc hiện lên Tiêu Vũ hỏi nàng quần áo sự tình.

Thu Tử Tân cúi đầu, trông thấy chính mình chính ăn mặc chuyên chúc với tuổi trẻ thiếu nữ màu hồng phấn áo hoodie, còn có cùng chính mình kích cỡ dán đến vừa vặn tốt màu đen đoản quần bông.

.....

Nàng nâng lên con ngươi nhìn phía Tiêu Vũ.

Nữ hài chính gối lên chính mình trong lòng ngực ngủ say, nàng cong lông mi tùy tĩnh phong nhẹ nhàng mấp máy, cái miệng nhỏ hơi dẩu, da thịt trắng nõn mà bóng loáng.

Nàng ngủ bộ dáng cực kỳ giống một con, an tâm oa ở chủ nhân trong lòng ngực tiểu động vật.

Thu Tử Tân mặt mày không cảm nhu hòa lên, nàng ngậm nhọt nhạt ý cười, đem hoàn ở Tiêu Vũ trên eo tay nhẹ nhàng nâng khởi, tránh cho kinh động nữ hài.

“Ngươi nói, ngươi đã lớn như vậy rồi..... Như thế nào vẫn là như vậy dính người.....” Thu Tử Tân thấp giọng nói, mới vừa tỉnh ngủ tiếng nói còn có điểm ách.

Nàng vẫn khởi ngã ở Tiêu Vũ ngạch biên đầu tóc, tĩnh thanh nhìn chăm chú vào nữ hài.

Đều đã là cái thiếu nữ, vẫn là giống khi còn nhỏ giống nhau thích cùng nàng thảo ôm, lấy vợ.....

Thu Tử Tân ánh mắt lưu chuyển đến Tiêu Vũ phẫn nộ cánh môi thượng.

Nàng suy nghĩ ngẩn ngủ đình trệ.

Hai người khoảng cách như cũ rất gần, Thu Tử Tân thậm chí có thể rõ ràng cảm giác được nữ hài phát dục tốt đẹp ngực | bộ khấn dựa sát vào nhau chính mình.

Nàng lòng bàn tay mềm nhẹ mà vuốt ve ở Tiêu Vũ trên má, không ngờ lại vào lúc này, Tiêu Vũ bởi vì yết hầu ho khan thấu một tiếng, này một tiếng còn đem chính mình khụ tỉnh, nàng xoa ướt át hốc mắt, gương mặt liền trông thấy đồng dạng rũ mắt nhìn chính mình Thu Tử Tân.

Thu Tử Tân trong lúc nhất thời mạc danh mà liền tưởng giải thích, giống như chính mình làm rất nhiều chuyện trái với lương tâm giống nhau, “Ta... Ta cũng mới tỉnh ngủ không lâu, tối hôm qua..... Ta cũng không biết vì cái gì sẽ chạy đến người trên giường.....”

Ngày hôm qua là Tiêu Vũ, hôm nay đổi thành Thu Tử Tân ☹.

Tiêu Vũ nháy thủy nhuận nai con mắt thấy nàng, tuy rằng đầu còn có điểm ngốc, nhưng nàng thần chí làm nàng biết Thu Tử Tân hiện tại là thanh tỉnh trạng thái, cho nên nàng muốn đem kể liền kể.

Tiêu Vũ bĩu môi, bỗng nhiên ủy khuất mà nhăn lại mi, nàng đáng thương hề hề mà vùi vào Thu Tử Tân bộ ngực, muộn thanh nói: “Thu tử tử.....”

“Người tối hôm qua vẫn luôn ở ăn ta đậu hủ.....” Dứt lời, nàng hai chân. Còn kẹp kẹp Thu Tử Tân tạp ở này chi gian chân.

Thu Tử Tân: “.....”

Hoàn toàn ngốc.

Thu Tử Tân đấm lòng tức khắc hoảng loạn không thôi, nàng nhanh chóng đem chân rút ra, sắc mặt hơi mang có xấu hổ ửng đỏ, “Ta không phải cố ý.....”

Nàng cũng không hiểu được nên nói như thế nào mới có thể an ủi đến Tiêu Vũ, đành phải trước tiếp nhận nữ hài ôm, mềm nhẹ mà chụp nàng bối.

Thu Tử Tân ảo não chính mình nên như thế nào bồi tội, “Kia.....”

Nàng cúi đầu, ngữ thái ôn nhu, chân thành hỏi nữ hài, “... Bằng không người cũng ăn hỏi ta?”

Tiêu Vũ mặt “Phốc” một chút lại đỏ, ở bốc khói.

Sáng sớm tinh mơ, này ai chịu nổi?

“Khụ khụ khụ.....” Tiêu Vũ lại liên tiếp ho khan vài tiếng, nàng lo lắng sẽ lây bệnh cấp Thu Tử Tân, liền chủ động sau này thôi lui.

“Có phải hay không khí lạnh quá lớn?” Thu Tử Tân tứ chi được đến giải phóng, nàng cứng đờ mà ngồi dậy, ánh mắt ở bốn phía nhìn quét một phen. Ánh mắt đầu tiên cảm giác chính là, nữ hài tử phòng, thực sạch sẽ ngăn nắp.

“Ta đi tắt đi.....” Thu Tử Tân quay lại đầu tới, lúc này Tiêu Vũ cũng đã ngồi dậy, nàng ho khan vài cái, thân mình liền đi theo run rẩy vài cái, mà cổ áo bởi vì quá mức rộng thùng thình duyên có chảy xuống đến nàng bả vai, lộ ra một mảnh trắng nõn làn da.

Thu Tử Tân khước môi mạc danh cương vài giây, nàng đem ánh mắt rút về, nhanh chóng đi xuống giường đi lấy điều khiển từ xa đóng lại khí lạnh cơ.

“Uống điểm nước ấm chậm rãi.....” Thu Tử Tân vì nàng đổ ly nước ấm hồ nước ấm.

Tiêu Vũ tiếp nhận ly nước, hai tròng mắt hồng nhuận, đặc biệt nhìn thấy mà thương, đặc biệt là nàng còn dùng loại này chọc người triu

mến ánh mắt nhìn thẳng Thu Tử Tân, “Ta thật là khó chịu.....”

Thu Tử Tân cổ họng nhỏ đến không thể phát hiện mà kích thích một chút, “Ân..... Quá một lát liền sẽ hảo.” Nàng đem ánh mắt phiến hướng hẳn chỗ, tay tắc lặng yên mà vì Tiêu Vũ kéo lên cổ áo.

Ở Tiêu Vũ uống nước trong lúc, Thu Tử Tân thần chí cũng hoàn toàn thanh tỉnh lại đây, nàng trước tiên liền đi xem xét di động, kết quả phát hiện di động đã tắt máy.

“Ta có đồ sặc.....” Tiêu Vũ chuyển động đôi mắt, các nàng dùng di động là cùng kích cỡ, nàng chỉ hướng trên bàn sách ổ điện.

“A..... May mắn.” Thu Tử Tân đứng lên đi qua, Tiêu Vũ ngồi ở đệm giường thượng vọng nàng bóng dáng.

Thu Tử Tân chính ăn mặc chính mình hồng nhạt áo hoodie, phong cách quái đáng yêu đáp nàng. Còn có cái kia màu đen quần bông, vừa lúc lộ ra Thu Tử Tân thẳng tắp thon dài tiêm chân.

Nếu có thể, Tiêu Vũ hy vọng mỗi một ngày sáng sớm tỉnh lại, Thu Tử Tân đều có thể ở nàng bên người.

Như vậy sinh hoạt, khẳng định là nàng nhất hướng tới.

67.Chapter 67

“Thu tử tử, ta đi trước nhà ăn chuẩn bị cơm sáng trở về ác.”

Rửa mặt đổi trang xong Tiêu Vũ cầm lấy đặt lên bàn cơm tạp, nàng hôm nay mặc một cái đơn giản màu trắng ngắn tay áo sơmi, hạ thân đáp còn lại là một kiện bơ sắc ô vuông váy dài.

Nữ hài trong miệng ngậm dây cột tóc, nàng đứng ở trước gương chải đầu, thân thể đường cong lưu sướt có hình cung, góc áo bởi vì giơ tay hành động lộ ra một chút khe hở.

Tiêu Vũ duỗi tay đem chạy ra góc áo chiết tiến váy duyên, nàng vì chính mình trối lại cái cao đuôi ngựa.

“Ân, hảo.” Trạm làm án thư bên Thu Tử Tân đang chờ đợi di động khởi động máy, nàng khuôn mặt thuần tịnh, không hề gây phấn bánh da thịt ở nước trong tầm tấy sau càng thêm thủy nhuận ánh sáng.

Tiêu Vũ xách lên tiểu túi xách, trước khi đi quay đầu hướng Thu Tử Tân tung ra cái quay đầu mỉm cười. Nàng vừa định mở miệng cùng Thu Tử Tân từ biệt, nữ nhân liền đột nhiên gọi lại nàng, “Ừừừ.”

“?”Tiêu Vũ trong lòng nghi vấn, nhìn Thu Tử Tân kéo qua tay nàng mang nàng đi bên cạnh ghế nhỏ ngồi xuống, nữ nhân ở nàng trước mặt ngồi xổm xuống, cúi đầu nhu mỹ thuận mắt.

Thu Tử Tân ở giúp nàng cột dây giày.

Nàng đánh một cái nơ con bướm sau, lại lại lặp lại một lần động tác.

“Tiểu bằng hữu, người có điểm sơ ý ác.” Thu Tử Tân ngẩng đầu, mi đuôi nhẹ giơ lên, tựa ở trên đùi nữ hài.

Tiêu Vũ nghiêng đầu đối nàng cười, từ hai má má lúm đồng tiền chiều sâu liền có thể nhìn ra được nàng có bao nhiêu vui sướng.

“Bởi vì đã có người thay ta cẩn thận nha.”

Thu Tử Tân khước miệng rơi vào ý cười, nàng vốn định duỗi tay quát quát nữ hài gương mặt, rồi lại ngại với bởi vì đụng tới giày tay khả năng sẽ có chút dơ bẩn mà đánh mất ý niệm.

Nàng chỉ phải cong khước môi hờn đối Tiêu Vũ một câu, “Liền người có thể nói.”

Tiêu Vũ lộ ra doanh doanh ý cười, một bộ được tiện nghi còn khoe mẽ bộ dáng.

Ở Tiêu Vũ đi ra ngoài trong lúc, Thu Tử Tân bắt thông điện thoại cấp Phó Mỹ Tuyên, nàng còn kỷ niệm đêm qua sự, nàng lo lắng Phó Mỹ

Tuyên rất có thể sẽ bởi vì cảm tình bị nhục mà dẫn tới cảm xúc tinh thần sa sút.

Tiếng chuông vẫn luôn vang đến đệ tam sóng sau mới bị đổi phương chuyển được.

Thu Tử Tân: “Mỹ Tuyên, người không sao chứ, tối hôm qua.....”

“Ân..... Người vị nào?” Microphone truyền đến thanh âm cũng không thuộc về Phó Mỹ Tuyên, mà là một cái khác kiểu mỉa nữ nhân thanh.

Thu Tử Tân nhú mày, kia nữ nhân tắc lo chính mình tiếp tục nói: “Người đợi chút, ta trước đem nàng kêu lên tới, tối hôm qua quá mệt mỏi.....”

Phó Mỹ Tuyên bị trên người nữ nhân đánh thức, nàng tiếp nhận di động, tiếng nói còn có chút ghen ngào, “Uy.....”

“Bên cạnh người nữ nhân kia.....” Thu Tử Tân nhất thời lại có điểm ghen lời.

“Bạn giường quan hệ thôi.” Phó Mỹ Tuyên đạm nhiên đáp, nàng ngồi dậy, chặn từ nàng trần trụi bả vai trượt xuống.

Thu Tử Tân nhấp khởi khóe môi, “Mỹ Tuyên.....”

“Ta biết người muốn nói gì, nhưng là ta cùng nàng đã chia tay, ta hiện tại ái cùng ai lên giường liền cùng ai lên giường, không liên quan chuyện của nàng.” Phó Mỹ Tuyên nói, bên cạnh nữ nhân tưởng hôn nàng đầu ngón tay tán tỉnh, lại bị nàng phiền lòng mà quăng mở ra.

“Nếu không có chuyện khác ta liền trước treo? Không cần lo lắng, ta không có việc gì, thật sự.” Phó Mỹ Tuyên ngẩng đầu lên nhìn khách sạn trần nhà, ánh mắt thiền cận, bên trong còn có giấu một tia cường căng không có việc gì yếu ớt cảm.

“.....” Không chờ Thu Tử Tân lại theo tiếng, đối phương đã trước đem trò chuyện cắt đứt.

【 có việc nhất định phải nói cho ta. 】 Thu Tử Tân áo quần ngắn mấy tự gửi đi qua đi, cũng không biết Phó Mỹ Tuyên là không thấy được tin nhắn vẫn là đã đọc không trở về.

Thu Tử Tân vén tóc thờ dài, quái nàng tự thân khuyết thiếu cảm tình trải qua, không hiểu đến tình yêu chia lìa muốn như thế nào giải quyết mới là chính xác nhất, bằng không nàng nhiều ít cũng tổng có thể tìm được cái thích hợp phương pháp an ủi Phó Mỹ Tuyên.

Tạ Khả Toàn người này, nàng gặp qua đối phương vài lần mặt, Thu Tử Tân nhớ rõ ngay từ đầu nàng mới vừa về nước khi, Phó Mỹ Tuyên cùng nàng mỗi ngày đều là ngọt ngọt ngào ngào, như hình với bóng, nhưng hôm nay, lại diễn biến thành cái dạng này.

Cho nên, người cảm tình đều là sẽ đạ, đúng không.

Thu Tử Tân ánh mắt đại ra mà nhìn nữ hài cùng nàng bạn cùng phòng phòng, chỉnh gian phòng ngủ bố cục khoáng rộng, tự nhân vật phẩm chờ từng người bày biện đến có tự thả sạch sẽ, trên bàn sách còn bãi một cây thực vật mọng nước.

Trong lúc vô tình, Thu Tử Tân phiết tới rồi vài món đặt ở trên bàn văn phòng phẩm, Thu Tử Tân đi ra phía trước, ánh mắt nhẹ đạ mà đảo qua vài lần.

Kia hộp màu tím nhạt hệ bằng da hộp bút thượng, có khắc “rain” chữ cái hàng hiệu, khóa kéo nửa sừng, bên trong có mấy chi bút bi bướng bình mà từ phùng bên trong ló đầu ra.

Từ sơ trung dùng đến bây giờ?

Thu Tử Tân mỉm cười, lông mày và lông mi cũng không cảm đi theo nhu hòa lên, “Dùng lâu như vậy nói..... Không phải đã sớm không có mực nước sao.....?”

Tựa hồ, dùng thời gian tới phai nhạt một người phương pháp, đối trường tình người tới nói cũng không sẽ khởi hiệu quả, thời gian lắng đọng lại sẽ chỉ làm bọn họ càng thêm kiên định chính mình cảm tình.

Ái có thể hay không biến mất, cảm tình có thể hay không biến đặm, kỳ thật thường thường chỉ quyết định bởi với ái cùng bị ái giả bản thân.

Hôm nay bữa sáng thực phong phú, Tiêu Vũ riêng hưởng nhà ăn a di nhiều muốn hai chén tào phớ, nơi này tào phớ thêm gia vị là nước tương, hàm hàm, ăn lên thực đặc biệt.

Nàng xách theo hai túi bảo vệ môi trường bao nilon, dẫm lên vui sướng tiểu nện bước, vội vàng chạy về ký túc xá bộ dáng tựa như một con vầy cánh, nóng vội hồi sào tiểu điều nhi giống nhau.

Đợi cho Tiêu Vũ xoát tạp vào nhà thời điểm, Thu Tử Tân đang đứng ở bên cửa sổ gọi điện thoại, Tiêu Vũ biên cời giầy biên âm thầm bấu môi, nàng vốn dĩ dự đoán cảnh tượng là:

Nàng thật cao hứng mà đẩy ra đại môn, hô to một tiếng, “Ta đã về rồi!”

Sau đó nàng Thu tử tử liền sẽ thật cao hứng mà chạy tiến đến nghênh đón nàng, “Hoan nghênh trở về!”

Kết quả đâu? Hừ!

Thu Tử Tân: “Ân..... Đối, này hai cái khu vực ta đều rất vừa lòng, nếu có thể nói, ngài có thể hay không trước giúp ta cố xem, ta cần thận suy xét vài ngày sau lại cho ngài hồi đáp.”

“Hảo..... Ta không phải để ý giá nhà, ta chỉ là có điểm rối rắm..... Kia nơi này Realtor (địa ốc người đại diện), ngài có thể hay không trước giúp ta cùng hắn câu thông một chút, trước đem kia hai gian tạm lưu lại, quá mấy ngày ta lại cho các người một cái xác định hồi đáp.”

Đi vào trong phòng Tiêu Vũ muộn thanh mà đem mang về tới bữa sáng đặt ở trên bàn, tuy rằng mặt ngoài nhìn không ra tới có cái gì khác thường, nhưng thực tế thượng, Tiêu Vũ ở trong tối đã sớm đã đem hai chỉ tai thỏ dựng đến lão cao lão trường!

Từ này vài đoạn đối thoại tới xem, Tiêu Vũ đến ra một chút tiểu kết luận.

Thu tử tử..... Là muốn mua nhà sao?

Di động một khác đầu, “Thu tiểu thư, người cha mẹ không phải ở tại Q thị sao? Vì cái gì không dứt khoát lựa chọn ở nơi đó mua cái phòng đâu? Ngược lại muốn rối rắm với nơi này mua.....”

“Nga..... Ta có thể là tưởng đối cái tân hoàn cảnh đi, hơn nữa nơi này ly phòng làm việc tương đối gần.....”

Tiêu Vũ đem nắp hộp mở ra, nắm hương thịt gà cháo mùi hương lập tức xông vào mũi, nàng đem cửa sổ kéo ra một chút, bảo đảm trong nhà thông gió, đồ ăn hương vị sẽ không tàn lưu ở trong phòng ngủ lâu lắm.

“Thu tử tử, ăn bữa sáng lạc.” Tiêu Vũ nhẹ giọng gọi nàng.

Thu Tử Tân ánh mắt ngay sau đó dừng ở Tiêu Vũ trên người, nàng ở dùng tay hướng tới đồ ăn quát phong, tựa hồ là như vậy hành động có thể làm nàng càng tốt người được mùi hương.

Thu Tử Tân lại cùng đối phương nói vài câu sau liền cắt đứt điện thoại, nàng đi lên trước tới, trong không khí lặng yên không một tiếng động kéo một sợi mùi hương thoang thoảng.

Nàng thấy bãi ở trên bàn rục rở muộn màu bữa sáng, có một hộp xá xíu bao, một chén nắm hương thịt gà cháo, hai chén các phóng đường trắng hoặc là nước tương tào phớ, còn có một bao trang có đã cắt thành đoạn bánh quẩy, còn có hai ly sữa đậu nành, còn có một chén hồn hầm canh, còn có.....

“Oa ngô, người mua nhiều như vậy, là muốn đem ta uy thành tiểu trư sao?” Thu Tử Tân bất đắc dĩ cười nói, này cũng thật sự quá nhiều bá.

“Tiểu trư cũng thực đáng yêu a.” Tiêu Vũ không cho là đúng mà ứng.

Thu Tử Tân nghe vậy nhẹ mím cười, nàng thấp mi mắt ở trên bàn nhìn quét một vòng, phát hiện đồ uống chỉ có hai ly nhiệt hô hô sữa đậu nành, “Không có cà phê.....”

“Không được, Thu Tiểu Tân! Sáng sớm thượng dạ dày trống trơn liền phải uống cà phê, người là muốn cho người dạ dày vứt bỏ người rời nhà trốn đi mới cam tâm sao!?” Tiêu Vũ ninh mi nói, biểu tình có vài phần như là tại giáo huấn không ngoan học sinh lão sư.

Thu Tử Tân bị nữ hài hình dung từ chọc cho cười, nàng ngồi xuống, “Hảo, ta uống sữa đậu nành tổng được rồi đi.....” Nhưng nàng vừa nhìn trước mắt đồ ăn, “Thật sự quá nhiều.....”

“Ta còn phải không chế thể trọng đâu, vạn nhất béo đến không ai phải làm sao bây giờ.....” Thu Tử Tân nhăn lại giữa mày nói, nàng dùng dư quang ngấm liếc mắt một cái Tiêu Vũ biểu tình.

“Ta muốn.....” Tiêu Vũ nói ghen đến một nửa chưa nói toàn, nàng đem tạp ở trong cổ họng xá xiu bao nuốt xuống đi.

Nàng có điểm hoài nghi Thu Tử Tân những lời này có phải hay không có trá.

Như là tưởng hướng dẫn nàng nói cái gì đó.

Tiêu Vũ uống một ngụm ôn sữa đậu nành, do dự vài giây sau một lần nữa sửa lại lý do thoái thác, “Thu tử tử, người tốt xấu ác.....”

“... Nhân gia riêng mua một đồng lớn cho người ăn, kết quả người vẫn luôn ở bên kia ngại đông ngại tây.....”

Thu Tử Tân: “.....”

“Ta không phải cái kia ý tứ.....” Thu Tử Tân vẫn khởi bên tai phát, sắc mặt hơi mang xấu hổ mà nói.

“Vậy ngươi là cái nào ý tứ?” Tiêu Vũ phản kích thành công, ngược lại liền tiến thêm một bước mà dò hỏi Thu Tử Tân, nàng hơi nhướng mày giác, có chút dáng vẻ đắc ý.

“Ăn đi, mau ăn..... Lại không ăn liền lạnh.....” Đáp không thượng lời nói Thu Tử Tân nhanh chóng quyết định, trực tiếp nhảy đề tài!

“Đúng rồi, ngươi hôm nay có hay không khóa, tối hôm qua quấy rầy đến ngươi thật ngược ngùng.....”

Tiêu Vũ đem một tiểu khối bánh quấy bỏ vào cháo, “Sẽ không lạp..... Ta hôm nay không có khóa, giữa trưa còn nghĩ đi phụ cận siêu thị mua điểm hằng ngày đồ dùng tới.....”

“Ta còn là tương đối thói quen dùng trong nhà thẻ bài nước giặt quần áo.....”

Hai người mặc thanh mà ăn trong chốc lát sau, Thu Tử Tân như là nghĩ đến cái gì giống nhau, đứng lên đi đến bát điện thoại, “Uy, là.....”

Ngồi ở tại chỗ Tiêu Vũ phòng lên hai má, ăn đến có điểm hụt hẫng, nàng trong lòng suy nghĩ:

Thu tử tử thật sự hảo vọng ác..... Sáng sớm liền yêu cầu đánh như vậy nhiều thông điện thoại, là có rất nhiều người muốn tìm nàng sao.....

Cùng người quản lý nói một chuỗi lời nói Thu Tử Tân cắt đứt di động ngồi lại chỗ cũ, nàng không ăn, chỉ là một tay chống ở quai hàm, tĩnh thanh mà nhìn chăm chú Tiêu Vũ.

Như cũ là cái loại này ôn ôn nhu nhu ánh mắt.

Tiêu Vũ bị nàng xem đến không cảm đều có chút thẹn thùng lên.

Nửa ngày, Thu Tử Tân mới ảm áp mà nói: “Tiêu Vũ, người không phải nói, hôm nay muốn đi ra ngoài mua hàng ngày đồ dùng sao?”

“Muốn hay không ta và người cùng đi?”

Tiêu Vũ nghe vậy đôi mắt trực tiếp tỏa sáng, bên trong dường như có ngôi sao múa may, “Có thể chứ!?”

“Ân, ta hôm nay vốn dĩ liền không có hành trình, ngày mai mới phản cơ. Coi như làm là người thu lượm ta một đêm hồi tạ lạc.” Thu Tử Tân cong lên khoe môi, ánh mắt mềm nhẹ mà nhìn nữ hài, nói.

—

Hai người thừa đáp tàu điện ngầm đi vào thương thành, vì sợ bị những người khác nhận ra, Thu Tử Tân mang khẩu trang, nàng thay đổi một bộ Tiêu Vũ màu trắng áo hoodie, hạ nửa bộ phận tắc xúng một cái bị nàng xuyên thành bảy phần màu đen quần dài. Nữ hài xuyên tắc như cũ là buổi sáng bơ sắc jk chế phục.

Hai người đáp thượng tự động thang cuốn, sóng vai mà trạm. Từ người khác góc độ tới xem, năm thượng vị kia giờ tay nhắc chân gian tự nhiên toát ra một loại có hàm dưỡng khí chất, mày đẹp nhu mắt, nhìn bên cạnh nữ hài khi khoe môi tổng không tự giác mà vẫn khởi.

Trạm làm nàng bên cạnh niên hạ có vẻ tiểu lệ vài phần, mang điểm niên thiếu tính trẻ con cùng đáng yêu, nàng tổng ái kéo nữ nhân tay, thường thường còn lay động vài cái, tựa hồ là ở hướng đối phương làm nũng.

“Là ở lầu hai sao?” Thu Tử Tân sườn mặt quan vọng thương trường bốn phía.

“Đói ~” Tiêu Vũ kẹp lên tươi cười nói, nàng ngửa đầu vọng Thu Tử Tân thời điểm, mắt nhắm đều là rạng rỡ lóng lánh quang huy.

Thu Tử Tân vô tình mà sau này quay đầu, lại ngoài ý muốn phát hiện đứng ở các nàng phía sau, cách đệ nhị cách tay vịn thang trạm vị nam nhân biểu tình mạc danh khấn trương, sủ ở trong túi di động mơ hồ lộ ra cameras.

Thu Tử Tân mi đuôi một chọn, nàng duỗi tay ôm quá Tiêu Vũ eo, làm Tiêu Vũ trạm đi trước hai cách, Tiêu Vũ không rõ nguyên do, nhưng vẫn là ngoan ngoãn làm theo.

Thu Tử Tân chính mình tắc trạm đi Tiêu Vũ phía sau tiếp theo cách, nàng cúi đầu vọng liếc mắt một cái liền hiểu được là Tiêu Vũ xuyên váy thực đoản, mà các nàng phía sau đáng khinh nam chắc là nổi lên cái gì sắc tâm.

Tay vịn thang vừa lúc đến đến lầu hai, Thu Tử Tân không nghĩ kinh động Tiêu Vũ, nàng lo lắng nếu chính mình đem sự thật nói cho nữ hài, Tiêu Vũ rất có thể sẽ cảm thấy sợ hãi, thậm chí không muốn lại xuyên chính mình thích váy ngắn.

Nàng làm Tiêu Vũ đi trước siêu thị chờ nàng, mượn nói là chính mình muốn đi trước một chuyến WC.

Sau đó nàng liền một đường theo đuôi vừa mới nam nhân kia.

Đáng khinh nam thành công quay chụp đến một chút video sau lập tức chạy tới WC, muốn làm một ít phát tiết. Dự vọng sự tình. Hắn cầm di động xem xét chụp lên video, vẻ mặt cảm xúc kích động, đúng là đi vào WC nam gian chuẩn bị đóng cửa lại thời điểm.

Cánh cửa bỗng nhiên bị một nữ nhân ngăn trở.

Nàng thanh âm thực lãnh, giống như băng sương, “Cho ta xóa rớt.”

Nam nhân sợ tới mức chi lăng, “Ta thảo! Đây, nơi này chính là WC nam!” Hắn dự muốn đôi tay keo kiệt lần thứ hai đem cửa đóng lại, lại bị nữ nhân một tay đứng vững.

Nàng lấy ra di động, mở ra album, đem “Chứng cứ phạm tội video” hiện ra ở nam nhân trước mặt, hình ảnh rành mạch mà truyền phát tin kia nam nhân tanh tưởi sắc mặt.

“Nima..... Chụp lén ta?”

Nữ nhân nhú nhú mày, ánh mắt lộ ra vài phần lảng ý, thanh âm hàn mỏng, “Ta nói, cho ta xóa rớt.”

“Bằng không người đời này đừng nghĩ từ trong ngục giam ra tới.”

Tác giả có lời muốn nói: Chúc đại gia Thất Tịch Lễ Tình Nhân vui sướng!!!

Hôm nay nhiều đổi mới một chương lạ! Chính là Thất Tịch tiểu kinh hỉ!!!

(mau khen ta mau khen ta mau khen ta!) có phải hay không ta ám chỉ đến còn chưa đủ!!

68.Chapter 68

Thương trường ánh đèn sáng trưng, đám đông tới tới lui lui, thời gian không nói một lời.

Tiêu Vũ trạm làm bách hóa siêu thị cửa chờ đợi Thu Tử Tân, tuổi trẻ nữ hài đáng người tỉ lệ yếu điệu có hứng thú, trải qua người không khỏi liền hướng nàng phương hướng nhiều nhìn vài lần.

Tiêu Vũ buông xuống đầu, lông mi ở quang ảnh phía dưới chớp máy, nàng đợi hồi lâu, biên dậm chân một cái mà bắt đầu số thời gian, trong lòng nghĩ nếu là Thu Tử Tân vượt qua năm phút còn không trở lại nói, nàng liền phải trừng phạt nàng!

Nữ hài nhìn mặt đất, trong miệng đếm tới 2 phân 14 giây thời điểm, tầm nhìn xuất hiện một đôi màu trà đoản dép lê, giày chủ nhân mắt

cá chân như bạch ngọc bóng loáng, trong đó còn mơ hồ có thể thấy được một chút thiên thanh sắc kính mạch.

Ngay sau đó là nữ nhân mềm nhẹ mà gọi nàng, “Tiêu Vũ.”

Tiêu Vũ ngẩng đầu lên, hai người bốn mắt giao tiếp, nàng đắm vào Thu Tử Tân đưng đầy mềm mại trong ánh mắt.

Nữ hài dừng lại vài giây, theo bản năng mà dừng dừng bên tai tóc đẹp, tựa hồ là ở che giấu cái gì thẹn thùng tiểu tâm tư, tuy rằng Tiêu Vũ ngoài miệng hờn dỗi oán giận nói: “Thu tử tử, người làm ta chờ đã lâu ác.”

Nhưng nàng vừa mới vừa thấy đến Thu Tử Tân liền tỏa sáng khuôn mặt nhỏ cùng đôi mắt, vẫn là lộ ra ngoài nàng đáy lòng kỳ thật căn bản không ngại.

“Ta đây là muốn bị phạt sao...?” Thu Tử Tân ngậm ý cười hỏi nữ hài, nàng duỗi tay nhẹ quát Tiêu Vũ gương mặt.

Tiêu Vũ ngược lại là bị nàng làm cho ngượng ngừng lên, nàng cào cào trên má vừa mới bị Thu Tử Tân trêu đùa quá địa phương.

Thu Tử Tân khóe môi hơi đề, mới vừa buông tay lại đột nhiên bị nữ hài mắt sắc phát hiện khác thường, “Thu tử tử, vì cái gì người tay như vậy hồng?”

Tiêu Vũ kinh ngạc lại đau lòng, nàng kéo ra Thu Tử Tân trường ống tay áo, liền thấy đôi phương dĩ vãng trắng nõn trên da thịt không biết vì sao xuất hiện một đạo đỏ thẫm dấu vết.

Thu Tử Tân thần sắc khế biến, nhưng nàng thực mau che giấu qua đi, nàng rút ra tay, “Không có gì... Đại khái là vừa rồi không cẩn thận lộng tới, người không nói ta cũng chưa phát hiện đâu.”

Thu Tử Tân ở trong nháy mắt liền xử lý tốt trên mặt cảm xúc, nàng có điểm bất đắc dĩ nhíu mày, khóe môi cười khế, “Được rồi, đi nhanh đi. Người không phải muốn mua cái gì đồ ăn vặt sao?”

Nữ nhân nghiêng đi mặt hòa thanh nói, tay nàng tự nhiên mà dặt nữ hài.

Tiêu Vũ đầu quả tim đi theo run lên, tứ chi thượng còn không kịp cho Thu Tử Tân phản ứng.

Thu Tử Tân thấy nàng bỗng nhiên đại ra mà vọng chính mình, khó tránh khỏi cảm thấy buồn cười, “Còn đứng tại chỗ làm gì? Ngây ngốc sao?”

Nữ nhân nhu con người ôn nhuận tựa nước chảy, khi nói chuyện, nàng nắm nữ hài tay còn nhẹ nhéo nhéo Tiêu Vũ lòng bàn tay.

“Ác.....” Tiêu Vũ lúc này mới phản ứng lại đây, nàng nho nhỏ mà cong lên khóe môi, má lúm đồng tiền rơi vào một bên, nàng ngờ ngác mà xem Thu Tử Tân, là bởi vì nàng lại bị đối phương mê người biểu tình cấp hấp dẫn trụ.

Thu Tử Tân chủ động dặt nàng.

Đây là lần đầu tiên..... Thu Tử Tân cùng nàng dặt tay mang cho nàng đặc biệt không giống nhau cảm giác lần đầu tiên.....

Cùng khi còn nhỏ có chút tương đồng, rồi lại có khác nhau. Thu Tử Tân lòng bàn tay là ấm áp, Tiêu Vũ nhẹ nắm trở về thời điểm mang điểm tiểu nhút nhát, nàng cảm thấy bị Thu Tử Tân ngón tay bao bọc lấy cảm giác thực vi diệu.

Nàng mang giới hoàn ngón trở tổng hội vô tình mà ma đến chính mình đốt ngón tay mặt bên. Đặc biệt là đương Thu Tử Tân ở cùng chính mình nói chuyện thời điểm, ngón tay tổng hội vô ý thức mà ở chính mình lòng bàn tay thật thượng đánh vòng.

Không chỉ lòng bàn tay, Tiêu Vũ tâm cũng là, đều cảm giác ngứa.

Tiêu Vũ quay đầu đi, tiểu xảo lỗ tai toát ra một chút màu hồng phấn, nàng mặc danh cảm thấy có chút thẹn thùng.

Hai người sồng vai mà đi ở ẩm thực khu, trên kệ để hàng bãi mần tiên sữa bò đóng gói hộp, Tiêu Vũ chọn lựa hai hộp Âu đức bảo bài tiên sữa bò bỏ vào xe đẩy tay.

Siêu thị truyền phát tin bối cảnh âm là một đầu mấy năm trước tiếng Hoa giới âm nhạc ca khúc được yêu thích —— hồng bội du 《nhón mũi chân ái》, khúc nhạc dạo thanh lệ đàn ghi-ta thanh ở mọi người bên tai nhẹ nhàng vang lên.

Tiêu Vũ ở phía trước kệ để hàng trước quan vọng cái nào thẻ bài phiến mạch tương đối hảo uống; Thu Tử Tân thì tại phía sau đẩy mua sắm xe, chậm rãi bước tới gần nữ hài.

Tiêu Vũ nhìn trúng thẻ bài ở kệ để hàng đỉnh cao nhất, nàng thử nhón chân đi lấy, nhưng ngại với bày biện độ cao vấn đề, nàng ném thử rất nhiều lần như cũ với không tới.

Đứng ở nàng phía sau Thu Tử Tân đem nữ hài nhất cử nhất động nạp vào mi mắt, nàng nhẹ hoàn khốe môi, “Muốn hay không ta giúp người lấy?”

Tiêu Vũ nghiêng đi mặt tới, đôi nàng chớp chớp trong trẻo đôi mắt, “Muốn!”

Thu Tử Tân vẫn khởi môi duyên, nàng nhẹ bước tới gần nữ hài, đi đến bãi mần đủ loại kiểu dáng phiến mạch kệ để hàng trước, thon dài tay duỗi ra, dễ như trở bàn tay mà liền bắt được kia hộp phiến mạch đóng gói.

Một bức một tờ hình ảnh, ở Tiêu Vũ trong tầm nhìn, Thu Tử Tân giống như là một bộ điện ảnh lập thể nhân vật, nàng có năm thượng tử tử thành thực, trầm ổn, trí thức, cùng ôn nhu, lại ở ngẫu nhiên cũng sẽ toát ra một chút thiếu nữ trĩ ấu, nghịch ngợm.

Nàng có đôi khi thậm chí còn sẽ vô ý thức về phía chính mình làm nũng.....

“Người ngày hôm qua, là đi nhìn ta thương diễn đúng không?” Thu Tử Tân đột nhiên hỏi.

Nàng lời nói, giống như là một người điện ảnh vai chính từ màn ảnh đi ra, đem nữ hài kéo vào nàng thế giới, tham dự nàng cả đời này chuyện xưa.

Tiêu Vũ nột nột gật đầu, ngón tay theo bản năng mà túm làn váy, “Ân..... Đói.”

“Về sau không cần còn như vậy làm, hảo sao?” Thu Tử Tân lấy quá phiến mạch hộp, nhẹ tay để vào mua sắm trong xe.

“Vì cái gì.....”

“Người một người yêu cầu chạy đến như vậy xa, ta không yên tâm.”

Thu Tử Tân rũ mắt, ôn thanh nói: “Người cũng không cần lại riêng lại đây tìm ta. Ngắm gặp mặt liền hảo, chúng ta ngày thường vẫn là có thể thường xuyên nhìn thấy không phải sao?”

Tiêu Vũ hơi hơi bĩu môi, nàng quay đầu đi, cự tuyệt cùng Thu Tử Tân đối diện, nàng sắc mặt hơi hiện không mừng, “Sao có thể, chúng ta lại không phải ở cùng một chỗ, người lại muốn mỗi ngày nơi nơi bay đi công tác. Chúng ta ngắm mới không có gặp mặt cơ hội!”

Nữ hài bộ dáng thoát nhìn mát mát thả buồn bực, nguyên bản trong ánh mắt vẫn luôn không ngừng lập loè tinh quang cũng ảm đạm trôi đi không thấy.

Thu Tử Tân một đốn, nhất thời thế nhưng tiếp không thương nữ hài nói.

Nàng lời nói có phải hay không ở trong lúc lơ đãng thương đến Tiêu Vũ?

Thu Tử Tân nguyên ý chỉ là bởi vì lo lắng Tiêu Vũ, cũng không có nói chính mình không muốn cùng nàng gặp mặt hoặc là ngăn cản

nàng tới tìm chính mình.....

Tiêu Vũ đôi tay đáp ở mua sắm xe tay vịn thượng, nàng dùng dư quang liếc liếc mắt một cái Thu Tử Tân biểu tình, khế cau mày.

Này chỉ là bước thứ hai, không thể quá mức sốt ruột, nàng muốn lấy lui làm tiến.

“Ta đã biết, ta về sau sẽ không lại tùy tiện đi tìm người, sẽ không làm người lo lắng.....” Tiêu Vũ thấp giọng nói, nàng đẩy mua sắm xe xoay người rời đi, chỉ chừa cấp Thu Tử Tân một cái nho nhỏ, trầm trọng bóng dáng.

Thu Tử Tân ánh mắt phức tạp mà nhìn chăm chú vào Tiêu Vũ dần dần đi xa thân ảnh, nàng đáy lòng không tự giác mà cũng đi theo rầu rĩ chìm đi xuống.

Hai người ở tuyến mua xong thực phẩm sau cùng nhau đi chí nhật đồ dùng khu, Tiêu Vũ biểu tình đã điều chỉnh đến hảo rất nhiều, mặt hướng Thu Tử Tân khi như cũ có nhợt nhạt ý cười.

Ngược lại là Thu Tử Tân, trong lòng mạc danh liền có cái kết tạp ở trong lòng, nàng chậm rãi bước đi theo Tiêu Vũ phía sau, ánh mắt ở nữ hài trên người thông thả du tẩu.

Tiêu Vũ ở phía trước đẩy mua sắm xe, nàng mơ hồ cảm giác được đến từ phía sau chăm chú nhìn.

Tiêu Vũ thả chậm bước chân, ở một loạt bãi trí nước giặt quần áo vị trí trước dừng lại bước chân, nàng đánh giá bất đồng thẻ bài nước giặt quần áo tác dụng, trong miệng lấy Thu Tử Tân nghe thấy âm lượng nói:

“Chúng ta ký túc xá mỗi đêm muốn giặt quần áo thời điểm máy giặt luôn là không đủ dùng, thường xuyên muốn bài rất dài đội ngũ, a..... Máy ngày hôm trước ta bài ba lần đều đợi không được quả thực quá chán ghét.” Tiêu Vũ nói xong lưu lại vài tiếng hừ hừ.

“Có một lần, ta đang đợi thời điểm còn gặp gỡ lão tử, ta thiếu chút nữa bị sợ hãi, lúc ấy quần áo cũng không dám tấy liền chạy nhanh chạy về phòng ngủ!”

“Các người ký túc xá điều kiện kém như vậy?” Thu Tử Tân đi vào nữ hài bên người, nàng nghe thấy Tiêu Vũ một phen oán giận không khỏi kinh nghi.

Tiêu Vũ một bộ nghiêm túc mặt, tiểu mi khẩn ninh, “Đúng rồi! Người cũng không biết, chúng ta trên lầu đồng học, buổi tối còn sẽ lãnh bên ngoài người vào phòng khai party, ký túc xá a di đều quản không được bọn họ.....”

Thu Tử Tân lộ ra vài phần lo lắng biểu tình, “Vậy người cùng người bạn cùng phòng, trụ ký túc xá hoàn cảnh có phải hay không không tốt lắm.....”

Tiêu Vũ lập tức theo tiếng, “Đương nhiên rồi!”

Mới là lạ.

Tiêu Vũ lấy quá một túi nước giặt quần áo, than nhỏ tức, “Nhưng là không có biện pháp sao, ở bên ngoài sinh hoạt, ta chính mình chỉ có thể nhịn một chút.”

Thu Tử Tân đem nàng lời nói nghe vào trong lòng. Nàng chần chờ mà nhìn nữ hài chuyên chú mà tuyển dụng chính mình yêu cầu dùng hằng ngày đồ dùng, Tiêu Vũ ở tự hỏi, trong miệng lẩm bẩm, “Còn không có mua cái gì tới.....?”

Tiêu Vũ đã muốn chạy tới hằng ngày đồ dùng khu vực phần đuôi, nàng dẫm lên nãi màu vàng vải bạt giày, ô vuông váy phía dưới lộ ra hai chân tinh tế trắng nõn. Nữ hài dẫm lên nện bước đi tới, cao đuôi ngựa ở sau đầu tả hữu lắc nhẹ vài cái.

Thu Tử Tân mím môi, nàng độ chạy bộ tiến lên đi, rút cuộc đem đáy lòng xuất hiện ra tới ý tưởng thử mà nói ra khẩu, “Tiêu Vũ, không bằng.....”

“... Người chuyển đến cùng ta cùng nhau trụ đi.”

Tiêu Vũ ở nghe được đồng thời bước chân sát trụ, nàng tim đập đột nhiên oanh tạc mà nhảy lên, lại bị nàng cực lực đè ép đi xuống.

Nàng giả vờ bình tĩnh thả vô tri mà nghiêng đầu xem Thu Tử Tân, “Dọn đi... Nhà của người sao? Nhưng người không phải cùng dương a di bọn họ.....”

“Ta đã chuẩn bị mua nhà.” Thu Tử Tân đáp.

“Ta có tính toán... Ở gần đây mua một gian biệt thự, nếu người nguyện ý..... Có thể tới nhà của ta ở tạm.”

“Thật vậy chẳng? Ta có thể chứ?” Tiêu Vũ biểu hiện ra kinh ngạc biểu tình, nàng đen nhánh lượng trong mắt giấu giếm ánh lửa.

“Người đương nhiên có thể. Trong nhà trừ bỏ phòng ngủ chính còn có bao nhiêu ra một cái trống không phòng, lưu trữ cũng rất có thể chỉ biết bị ta đã thông thành cầm thất.”

Tiêu Vũ kẹ kẹ má lúm đồng tiền, Thu Tử Tân buồn cười mà tưởng sờ nàng đỉnh đầu tâm, nàng mỉm cười nói:

“Trong nhà có người ta cũng cảm thấy khá tốt.”

Nàng một câu, hoàn toàn thật sâu mà xúc động tới rồi Tiêu Vũ nội tâm.

Tiêu Vũ môi mấp máy, lúc đóng lúc mở tựa hồ muốn nói cái gì, nhưng nàng không có đem nguyên nói xuất khẩu, nàng lựa chọn lại lui một bước, “Nhưng là..... Ta đi nhà người có thể hay không cho người tạo thành phiền toái.....”

“Tỷ như..... Nếu người có người muốn mang về tới nói..... Ta ở nhà có thể hay không quấy rầy đến các người.....” Tiêu Vũ đem đôi tay búi ở sau người, nàng ngửa đầu vọng Thu Tử Tân khi biểu tình là cỡ nào ngây thơ, nói chuyện ngữ khí thật sự cực kỳ giống sợ hãi sẽ quấy rầy đến Thu Tử Tân.

“Như thế nào sẽ..... Ta còn có thể đem ai mang về nhà.....” Thu Tử Tân biết nữ hài chỉ chính là nàng tương lai sẽ kết giao đối tượng, nhưng nàng hiện tại đối với luyện ái phương diện tâm tư.....

Thu Tử Tân mềm ấm lòng bàn tay di đến Tiêu Vũ bên tai, nàng lòng bàn tay nhẹ nhàng vuốt ve quá Tiêu Vũ lỗ tai, tựa hồ là ở hướng đối phương biểu đạt chính mình hảo ý.

Tiêu Vũ bị sờ đến có điểm ngưng ngưng, nàng rụt rụt cổ, nhỏ giọng nói: “Ta đây đi rồi nói, phòng ngủ không phải chỉ còn tô mạn một người sao?”

Thu Tử Tân cong khoe môi thu hồi một chút, “Người luyện tiếc nàng?”

Tiêu Vũ gật gật đầu sau lại lắc đầu, một cái đầu dựa xoay chuyển vụng đầu hoảng não, “Cũng không phải, liền... Còn được rồi.....”

Thu Tử Tân nhẹ giọng nói: “Tân gia mua sau còn cần trang hoàng một ít thời gian, nếu người đáp ứng nói, hoàn công thời điểm ta thông tri người.”

“Sau đó chờ người thu thập hảo hành lý, liền chuyển đến nhà của ta, chúng ta cùng nhau trụ.” Thu Tử Tân thu hồi tay, nàng kéo qua Tiêu Vũ phía sau mua sắm xe, chủ động vì nàng tiếp nhận này phân danh sách.

Chúng ta cùng nhau trụ.....

Tiêu Vũ đều mau đem những lời này ở trong lòng lặp lại hơn một ngàn lần.

Nàng ở Thu Tử Tân trước mặt làm bộ do dự mấy phen, cuối cùng lựa chọn quyết định đáp ứng, “Ân..... Hảo.”

Thu Tử Tân khoe mắt nhợt nhạt cong lên, nàng thấp hèn thân đi lật xem mua sắm trong xe nước giặt quần áo thẻ bài, Tiêu Vũ thấy nàng hành động, trong lòng còn có điểm nghi hoặc.

Thu Tử Tân tựa hồ như có cảm giác, không cần nàng mở miệng liền biết nàng suy nghĩ cái gì, “Ta muốn đem người thích thẻ bài nhớ kỹ, như vậy người tới ta bên này trụ thời điểm, liền sẽ không không thói quen.”

Tiêu Vũ tâm bị nàng mềm mềm, nàng vẫn quá Thu Tử Tân cánh tay, lóe hai má má lúm đồng tiền hướng tới Thu Tử Tân cười.

“Thu Tiểu Tân, ta đột nhiên phát hiện người hảo cảm thật ác!”

Thu Tử Tân không cảm bật cười, nàng quát quát Tiêu Vũ gương mặt, “Về sau người sẽ phát hiện đồ vật càng nhiều.”

Tiêu Vũ vẫn luôn chịu đựng nhảy nhót tâm tình có thể phóng thích, nàng khóe môi cũng rất cuộc kiếm chế không được mà bại lộ ra nàng đáy lòng tiểu tâm tư.

Kế hoạch thông.

Tác giả có lời muốn nói: Không thể tưởng được đi Thu Tử Tân, thế nhưng bị một cái nữ hài tính kế, ha ha ha

69.Chapter 69

Học viện ngoại lạc mãn hoàng diệp, sau giờ ngọ ánh mặt trời chính xán.

Thu Tử Tân một tay đáp ở tay lái thượng, chân ga nhẹ phóng, xe vững vàng mà điều khiển, ven đường phong cảnh từ ngoài cửa sổ xe xẹt qua.

Toái quang chiếu vào Thu Tử Tân khóe mắt biên, nàng ngón trở gõ động tay lái, nhìn ra được tới tâm tình thực sung sướng, tựa hồ là có cái gì đáng giá nàng chờ đợi sự tình sắp đã đến.

Xe trì tiến vào một gian gạch đỏ trong học viện, đi vào bãi đỗ xe vững vàng đình sử. Thu Tử Tân cất bước đi xuống xe, nữ nhân ăn mặc ngà voi bạch liền thân váy, cất chủ nhân nếp gấp cảm, mặc ở trên người tự mang phục cổ duy mỹ cảm, thả không xinh đẹp.

Nữ nhân mang ở bên tai màu trắng Bluetooth tai nghe truyền đến một trận thấp kém vang linh, Thu Tử Tân tiếp khởi trò chuyện, tai nghe lập tức truyền đến nữ hài tử mềm nhẹ tiếng nói.

“Thu tử tử, ta đã thu thập hảo, ngươi chừng nào thì lại đây tiếp ta?”

Hai người ước hẹn hảo hôm nay chấp hành Tiêu Vũ “Chuyển nhà kế hoạch”, mà Thu Tử Tân lần này tiến đến, đó là muốn đón đưa Tiêu Vũ trở lại các nàng tân gia.

Thu Tử Tân hướng Đông viện ký túc xá đi đến, ánh mặt trời xuyên thấu quá hoàng diệp cùng nhánh cây chi gian, lác đác lưa thưa mà dừng ở nàng mặt mày thượng, nàng nhẹ hoàn khóe miệng, không đáp hồi lại, “Ngươi đoán ta hiện tại ở nơi nào”

Tiêu Vũ hơi hơi nhú mày, một phen nghiêm túc tự hỏi lên, “Ngô... Ta đoán.....”

"Ngươi ở lòng ta!"

“Buồn nôn!!!” Thu Tử Tân lập tức bác miệng!

Dứt lời, nàng mặt, giống như vụng khai không biết là vật gì nhọt nhọt thịt hồng nhọt.....

Tiêu Vũ bĩu môi, nho nhỏ oán thanh, “Cái gì buồn nôn, rõ ràng là Thu tử tử không hiểu tình thú.....”

Không hiểu tình thú bản nhân: “.....”

Thu Tử Tân ho nhẹ, đề tài liêu oai, nàng dẫm lên đoàn dép lê đi đến ký túc xá tầng dưới cùng thang máy trước, cửa biên bãi có học viện bản đồ bằng hướng dẫn, đây là nàng lần thứ hai đi vào Tiêu Vũ ký túc xá, thượng một lần tới ấn tượng hoàn toàn không nhớ rõ, cửa thang máy rộng mở, nàng đi vào đi.

“Tiêu Vũ, phòng của ngươi ở đâu lầu một? Máy hào phòng?” Thu Tử Tân nhẹ giọng hỏi, thang máy còn đứng một cái khác tóc ngắn nữ sinh viên.

“3 lầu, 123 hào.” Đồng thời ở thang máy mới vừa lên lớp xong trình chuẩn bị hồi ký túc xá tô mạn đáp.

Thu Tử Tân quay đầu, biểu tình thoáng nghi, “... Người là?”

“Tô mạn?”

Tô mạn gật gật đầu, ý cười nhợt nhạt, “Người hảo.”

“Người là tới đón Tiêu Vũ đi?”

Tai nghe bên kia Tiêu Vũ thanh âm tắc trở nên kinh ngạc, “Người đã tới rồi!”

“Đúng vậy.” Thu Tử Tân hỏi cười, một câu đồng thời trả lời hai vấn đề.

Tiêu Vũ cao hứng đến bản lên thân, nàng cảm di động chạy đến trước cửa phòng, “Ta đi bên ngoài tiếp người?”

“Hảo.” Thu Tử Tân đáp, thang máy truyền đến một tiếng ‘ leng keng ’, ý bảo lầu 3 đã đạt tới.

Tiêu Vũ chuyển động then cửa, kéo ra môn đi ra ngoài; cửa thang máy hướng hai bên tự động thối lui, Thu Tử Tân nhẹ chạy bộ đi bên ngoài, từ ký túc xá hành lang đi đến thang máy yêu cầu quá một cái cong khúc, thang máy mở cửa khi, Tiêu Vũ vừa lúc từ cong trong miệng ló đầu ra.

“Thu Tử Tân!” Nữ hài thanh lệ thanh âm ở hành lang vang lên.

Đó là một loại từ đáy lòng tự nhiên phát ra vui sướng cảm, nghe thấy kêu gọi kia một khắc, Thu Tử Tân tự nhiên nâng lên con người, tầm mắt rơi xuống đứng ở quẹo vào chỗ nữ hài.

Trần nhà sáng lên cảm ứng đèn, các nàng trạm làm hành lang hai đoạn, đó là ở hai nơi từng người sáng lên thân thể.

Hai người bốn mắt chạm vào nhau, sát khởi mắt sáng hỏa hoa, nữ hài thích thích thích mà một đường chạy chậm lại đây, nàng mang theo quang, một phen nhào vào Thu Tử Tân trong lòng ngực.

Tức khắc, hai đoạn sáng rọi gặp nhau, ánh lửa sậu lượng.

“Ngươi đã đến rồi!” Nữ hài cao hứng đến giống cái tiểu động vật nhảy bắn tiến nàng trong lòng ngực.

Thu Tử Tân vững vàng ôm lấy nữ hài, tiếp được nàng kia đoàn thuộc về hi vọng mình hỏa. Nàng ngậm ý cười trả lời nữ hài, “Đúng vậy, ta tới, ta tới đón ngươi về nhà.”

Tiêu Vũ quả thực quá thích ‘ về nhà ’ cái này chữ, hiện tại nàng có hai cái gia, một cái là Tiêu trạch, một cái là Thu tử tử, như vậy nàng chính là khắp thiên hạ nhất không cần sợ hãi bị thương hài tử, bởi vì nàng có hai cái nơi ẩn núp!

“Khụ khụ khụ!!!” Các nàng phía sau tô mạn đột nhiên cuồng ho khan lên, Tiêu Vũ cùng Thu Tử Tân lúc này mới nhớ lại tô mạn tồn tại, Tiêu Vũ có điểm xấu hổ, gương mặt trở nên càng phẫn một ít.

Thu Tử Tân nhanh chóng chớp động vài cái lông mi, buông lỏng ra lẫn nhau ôm.

Nàng cũng có chút ngượng ngùng là chuyện như thế nào...?

Tô mạn dùng di động ngăn trở mặt, một bên xua tay một bên bước nhanh rời đi, “Khụ khụ khụ, ta chính là tưởng nói mượn quá một chút! Các ngươi có thể tiếp tục!”

Vừa ra thang máy đã bị lóa mù mắt chó là như thế nào lạ!? Yêu đương ghê gớm ác!?

Thu Tử Tân cùng Tiêu Vũ nhìn nhau liếc mắt một cái, không rõ nguyên do đồng thời bật cười.

Biết được Tiêu Vũ dọn ra đi trụ tô mạn nguyên bản còn có điểm lo lắng nàng một nữ hài tử chính mình ở bên ngoài trụ có thể hay

không không an toàn, biết được là dọn đi cùng nàng trong miệng thường thường liền sẽ nhắc tới Thu tử tử gia trụ sau.....

Tô mạn ngược lại giống như càng lo lắng!

Còn nhớ rõ ngày đó Thu Tử Tân uống say mượn các nàng phòng ở tạm một đêm sau, tô mạn ngày hôm sau buổi tối trở về phòng ngủ, hỏi Tiêu Vũ một ít về các nàng tối hôm qua cùng nhau ngủ sự tình, Tiêu Vũ mặc danh mặt liền rất hồng, lại còn có chỉ tự không muốn lộ ra.

Tô mạn lúc ấy liền nổi lên thực trọng lòng nghi ngờ, “Các người.....”

“Không phải là ở trong phòng, làm cái gì xấu hổ xấu hổ sự đi! Sẽ không vẫn là ở ta trên giường làm đi!!”

Đang ở uống nước ấm Tiêu Vũ thiếu chút nữa bị nàng lời nói sặc chết, “Khụ khụ khụ! Người đang nói cái gì a!!!?” Có thể làm cái gì... Xấu hổ xấu hổ sự.....!!!

“Ta nào biết a! Ai kêu các người... Xem đối phương ánh mắt, liền rất cái kia a, cái kia nói như thế nào, liền rất ái muội a!”

Tiêu Vũ nghe vậy ngẩn ngơ, theo sau lấy lại tinh thần lại cả kinh, “Ái muội...? Thật vậy chẳng...!?”

Tô mạn trong tay捏 tiểu khoai lát run lên một chút, “Ta chỉ là đem ta cảm thấy nói ra mà thôi, người không thích cũng đừng nóng giận!”

Ai kêu đêm đó, nàng đi xuống lầu tiếp Tiêu Vũ thời điểm, thấy Tiêu Vũ đang ở đem Thu Tử Tân từ trong xe đỡ xuống dưới hình ảnh.

Khi đó, bóng đêm tối tăm, nữ nhân nghiêng đi mặt rũ mắt nhìn Tiêu Vũ, ánh mắt nhu tình thả đựng thâm ý.

Chặc chặc chặc, từ tô mạn nhiều năm qua xem Tiểu Thuyết kinh nghiệm, loại này hình dung từ sẽ xuất hiện ở ánh mắt thượng kia sự tình tuyệt đối không đơn giản.

Cùng với các nàng trên người đáng chết CP cảm, mặc danh làm tô mạn càng ngày càng cảm thấy các nàng không thích hợp. Muốn nói đêm đó nàng ở trên hành lang thời điểm còn không có cảm thấy có cái gì, đi đến người khác ký túc xá buổi tối ngủ khi lại là thế nào đều không thể đi vào giấc ngủ, trong óc điên cuồng truyền phát tin vừa mới xuống lầu nhìn đến hình ảnh.

Ở chung nói hai người thả không càng làm càng cuồng chơi? Từ trên giường chơi đến phòng khách, phòng bếp, phòng tắm.....OMG, đều là trong Tiểu Thuyết viết cảnh tượng, nàng cũng không dám tưởng tượng!

“Người là nói, Thu tử tử xem ta ánh mắt không giống nhau sao! Vẫn là chỉ có ta mà thôi!” Tiêu Vũ như thế nào sẽ sinh khí, nàng ở trong lòng cao hứng đều không còn kịp rồi!

Ái mọi cái này từ, đối nữ hài tới nói nên là tràn ngập nhiều ít tưởng tượng không gian a!

Tô mạn áp úng mà ứng, “Liên... Các người nhìn nhau ánh mắt, you know... Cảm giác có điểm không giống nhau, giống như, có cái gì tàng thật sự thâm cảm tình ở bên trong.....”

Thật vậy chẳng?

Thu Tử Tân xem chính mình ánh mắt thật sự có không giống nhau sao?

“Làm gì vẫn luôn xem ta?” Thu Tử Tân vì nữ hài kéo quá rương hành lý, hai người đi ở bãi đỗ xe trên đường.

“Không thể sao?” Tiêu Vũ lóe má lúm đồng tiền hỏi lại.

“Không phải là không thể.....” Chính là Thu Tử Tân bị nàng xem đến có điểm ngưng ngưng.....

“Thu Tiểu Tân!” Nữ hài đột nhiên ở sau người gọi lại nàng.

Thu Tử Tân quay đầu, “”

Nữ hài ở phía sau chắp tay sau lưng đi bước một tiếp cận nàng, “Người xem ta, không cần xem địa phương khác.”

Hai người liền đứng ở Thu Tử Tân xe phía sau, Tiêu Vũ từng bước đi hướng nàng, một bước so một bước càng thêm thật cẩn thận. Mà Thu Tử Tân thực ngoan, tuy rằng nàng không biết nữ hài ý nghĩa vì sao, nhưng vẫn là phối hợp nàng.

Nhìn không chớp mắt mà nhìn thẳng Tiêu Vũ.

Thẳng đến nữ hài đi vào nàng trước mặt, Thu Tử Tân mới đối với nàng nháy mắt, “Xem trọng sao?”

Nàng vừa mới nói xong, nữ hài liền đột nhiên nhón chân thẩu tiến đến, hai người khoảng cách nháy mắt ngắn lại, mắt thấy nữ hài mặt liền phải đụng tới chính mình, Thu Tử Tân mãnh hút một ngụm khí lạnh, lại như thế nào cũng không động đậy thân, phảng phất là nháy mắt cứng lại rồi.

Nàng tầm mắt dừng ở Tiêu Vũ gần ở gần trong gang tấc cánh môi thượng, mềm mại phẫn nộ môi lúc đóng lúc mở, phun ra lời nói mềm mại, “Thu tử tử, người vì cái gì sẽ không chọi gà mắt? Không phải nói hai người gần gần đối diện nói liền sẽ biến thành chọi gà mắt sao.....”

Thu Tử Tân tim đập bắt đầu khắc chế không được mà rối loạn nhịp, nàng sau này lui một bước, phun ra nuốt vào nửa khắc như cũ đáp không thượng lời nói.

Vừa mới... Thiếu chút nữa liền thân thượng.....

Bên cạnh không có người đi.....

Thu Tử Tân không được tự nhiên biểu tình tất cả đều bị Tiêu Vũ âm thầm thu vào đáy mắt, nữ hài vồ vài cái lông mi, chủ động đem bạc thang dọn Thu Tử Tân trước mặt, “Thu tử tử, ta chính mình đem hành lý phóng tới trên xe đi”

"Không cần, này rất trọng, ta tới liền hảo." Thu Tử Tân cũng bay nhanh tiếp nhận nàng vút tới đề tài, tránh ở tóc đẹp hạ nhĩ tiêm đồ tươi đến bắt mắt.

Đứng ở nàng phía sau Tiêu Vũ hơi hiện ý xấu cười trộm.

Mà ở một bên đem hành lý dọn tiến trong xe Thu Tử Tân, hồn nhiên không biết chính mình lại bị nữ hài thử cùng tính kế một lần.

Xe khai hướng về nhà đường xá khi, Tiêu Vũ thì tại hồi tưởng tô mạn cùng nàng nói qua nói. Vừa mới gần gũi đối diện hạ, thực rõ ràng Thu Tử Tân có bị rối loạn một chút đầu trận tuyến.

Đến nỗi ánh mắt.....

Tiêu Vũ ngồi ở ghé phụ, nàng tựa lưng vào ghé ngồi, nghiêng đi mặt đi vọng Thu Tử Tân.

Ánh mặt trời chính đắm chìm trong các nàng lẫn nhau trên người, trong xe truyền phát tin thời trẻ Âu Mỹ ca khúc, Thu Tử Tân trên người nhàn nhạt nước hoa vị luôn là không ngừng chạy đến nàng chớp mũi, kia phân quen thuộc hương vị làm nàng thực an tâm.

Tiêu Vũ vọng đến lâu rồi, Thu Tử Tân tự nhiên sẽ chú ý tới ánh mắt của nàng, xe ở đèn xanh đèn đỏ trước dừng lại, Thu Tử Tân ngoái đầu nhìn lại lại đây, "Người rót cuộc đang xem cái gì nha? Là ta trên mặt có dư đồ vật sao?"

Tiêu Vũ: "Đúng vậy, có điểm đồ vật."

Thu Tử Tân: "Ta biết, ta có điểm ái người."

Lời này vừa nói ra, Tiêu Vũ đầu tiên là ngây người một chút, ngay sau đó nhin không được mà phụt cười rộ lên, "Thu tử tử thổ vị lời âu yếm hảo lạn ác ha ha ha!!!"

Bị cười nhạo Thu Tử Tân: "....."

“Cái gì sao, lại là người nói ta không hiểu tình thú, ta nói người lại... A! Về sau không bao giờ nói!” Thu Tử Tân giận dữ mà đôi tay ôm cánh tay, khó gặp bĩu môi tới biểu đạt chính mình tiểu ôn nhu bị nữ hài lơ đãng cấp hủy đến phá thành mảnh nhỏ!

Tiêu Vũ biên cười, biên cảm thấy nàng Thu tử tử hảo đáng yêu a, nàng chạy nhanh vặn hỏi, “Người tiếp tục nói, tiếp tục nói, ta muốn nghe!”

Thu Tử Tân cố ý mắt điếc tai ngơ, nàng không phản ứng Tiêu Vũ, nhậm nữ hài ở bên diêu cánh tay của nàng hoảng nàng bả vai, “Thu tử tử, ta nhận sai lầm, ta tuyệt đối sẽ không lại cười nhạo người lạ! Người không cần giận ta sao!”

Nữ hài phát hiện dùng tài hùng biện cùng động thủ đều không được, liền quyết định nhích người, nàng bò lên thân, ôm lấy Thu Tử Tân, không ngừng ở nàng bên tai gọi tên nàng, ngữ khí dồn dập, mang điểm kiều khí, “Thu tử tử, Thu tử tử, người đừng như vậy sao..... Người lý lý ta sao!”

' mau ngồi xuống, cột chắc an toàn của người mang.....' đèn xanh sáng lên, Thu Tử Tân rốt cuộc nhin không được chịu thua, ứng nữ hài, Tiêu Vũ lại như cũ ôm nàng không chịu buông tay, nháy thanh thấu đôi mắt vọng nàng, “Vậy người còn khí ta sao” (* nguy hiểm điều khiển, xin đừng bắt chước)

“Không khí, không khí.....” Thu Tử Tân nào có thật sinh khí, nàng hiện tại chỉ cảm thấy, muốn mệnh.

Cái này nữ hài tử, càng ngày càng biết nàng nhược điểm, cùng nàng làm nũng.....

Thu Tử Tân ở nhà ở một khu tân kiến vùng ngoại thành, mới vừa vào trong thông đạo hai bên đều vẫn là từng hàng đơn tầng phòng, lại hướng thêm một chút, đó là song tầng bài lâu, phụ kiện có tòa công viên, đi một đoạn ngắn lộ liền có thể đến, Tiêu Vũ hướng ngoài cửa sổ xe nhìn xung quanh, nơi này gieo trồng thực vật đặc biệt

nhiều, trừ bỏ phổ biến cây bạch quả cùng cây bách, còn có thật nhiều nang không quen biết.

Thu Tử Tân mua phòng ở là liên bài biệt thự, nang lại hướng càng sâu con đường khai một đoạn đường sau, rớt cuộc ở một gian màu trắng phòng ốc môn viện trước ngừng lại. Bạch cương đại môn theo điều khiển từ xa cảm ứng tự động mở ra, Thu Tử Tân đánh xe tiến vào, nang đem xe đình nhập xe trong phòng.

Xuống xe, Thu Tử Tân chủ động vì Tiêu Vũ dọn hạ nang rương hành lý, mà Tiêu Vũ cũng lại đây cùng nhau hỗ trợ đem trọng vật lấy đi vào, Thu Tử Tân đứng ở cửa mở cửa, chìa khóa thoải mái mà cởi bỏ khóa đầu, Thu Tử Tân kéo xuống then cửa, quay đầu tới đối nữ hài cười.

Nang nói: “Hoan nghênh về nhà, Tiêu Vũ.”

Tiêu Vũ đôi tay dẫn theo nang máy tính bao, nghe vậy nang con người sáng lên vài phần, nang cong khóe môi, thật sâu gật đầu, “Ân!”

Nơi này là nang gia, cũng sẽ là các nang gia.

Hai người vào phòng, Thu Tử Tân thuận tay lấy ra một khác phân chìa khóa xuyên, “Tới, Tiêu Vũ, cầm.”

“Cái này...” Tiêu Vũ đôi tay tiếp nhận chìa khóa xuyên, sắc mặt hơi kinh ngạc.

Thu Tử Tân đăm cười, nói chuyện khi một đôi mắt chứa đầy nhu ý, “Cho người.”

“Đều nói là nhà của người, phòng ở tiểu chủ nhân lại sao lại có thể không có chìa khóa đầu?”

70.Chapter 70

Sáng sớm vừa lộ ra, trong không khí còn chứa nồng hậu hơi nước ướt át.

“Tiêu Vũ, chuẩn bị tốt sao, chúng ta muốn xuất phát lẹ.” Thu Tử Tân lấy quả đặt ở trên bàn hai bình ấm nước, nàng xoay người lại, nhìn đi theo nàng phía sau híp mắt, một bộ còn ngủ không tỉnh bộ dáng nữ hài.

Tiêu Vũ đôi tay xoa xoa gương mặt, nàng mí mắt nửa hạp, thoát nhìn còn buồn ngủ, “Thu tử tử... Chúng ta thật sự muốn sớm như vậy liền đi chạy bộ sao.....”

“Đương nhiên, người đi lên bắc ngoại nơi này sau không phải liền đình rớt ba lê khóa sao? Vừa lúc, đến lượt ta tới đốc xúc người có hay không vận động.” Thu Tử Tân đạm cười, nàng kéo qua Tiêu Vũ tay, ôn thanh khuyên dỗ nàng, “Tới rồi, cùng ta cùng đi.”

Tiêu Vũ ở trong lòng kêu rên, nàng dĩ vãng nhất sợ hãi chính là đi vận động, nhưng đây là Thu Tử Tân đề nghị, liền tính nàng lại như thế nào không thích dậy sớm cũng không có cách nào, chỉ có thể ngoan ngoãn từ Thu Tử Tân ý.

Ai kêu đối phương là nàng Thu Tiểu Tân đâu.

Các nàng đi ở đi hướng phụ cận công viên lối đi bộ thượng, một đường lại đây Tiêu Vũ đều ở ngáp, Thu Tử Tân duỗi tay đan nàng trán, lực độ thực nhẹ, khẩu ngữ mang theo điểm tiểu oán giận, “Người như vậy thể lực là không được úc.”

Tiêu Vũ che lại cái trán bĩu môi, nàng không có tiếp nhận Thu Tử Tân nói, biểu tình hơi hiện ủy khuất mà ‘trừng’ Thu Tử Tân liếc mắt một cái.

Thu Tử Tân thấy nữ hài ủy khuất ba ba ánh mắt, trong lòng cũng mạc danh cảm thấy chính mình thật sự giống cái người xấu giống nhau, bức bách nữ hài làm nàng không muốn làm sự.....

Sáng sớm, thái dương còn chưa hoàn toàn hiển lộ ra tới, lá cây thượng giọt sương mới vừa ngã xuống mặt đất, chung quanh phiếm ẩm ướt lạnh lẽo, Tiêu Vũ không tự giác mà liền hướng Thu Tử Tân

phương hướng dần đến càng gần một chút, muốn hướng đối phương đòi lấy một chút ấm áp.

Tiêu Vũ đem tay vói vào Thu Tử Tân miên chế áo khoác túi áo, nói là như thế này tương đối ấm áp.

Thu Tử Tân nghe vậy chỉ là cười cười, tùy ý nữ hài hành động, mà nàng chính mình cũng bắt tay cất vào trong túi, dùng lòng bàn tay đem nữ hài hơi lạnh tay nhỏ cấp bao bọc lấy, nàng vô tâm hỏi: “Như vậy có phải hay không sẽ càng tốt một chút?”

Tiêu Vũ chỉ dám xấu hổ xấu hổ gật đầu, hai chỉ lỗ tai nhỏ hơi không thể giác mà nổi lên màu hồng nhạt.....

Tiêu Vũ dọn đến Thu Tử Tân gia đã trụ thượng hảo một thời gian, mà biết được việc này Ôn Ngữ Tiệp cũng không phản đối, Thu Tử Tân làm người nàng vẫn là tương đương tín nhiệm, chẳng qua nàng tương đối lo lắng chính là Tiêu Vũ tồn tại có thể hay không ảnh hưởng đến Thu Tử Tân sinh hoạt hằng ngày. Về Thu Tử Tân có thể hay không có cái tốt kết giao đối tượng, Ôn Ngữ Tiệp vẫn là rất vì nàng lo lắng.

Rốt cuộc tốt như vậy nữ hài tử nếu là bỏ lỡ thật là thực đáng tiếc!

“Đợi chút ta ở phía sau đuổi theo người chạy, người không thể bị ta bắt được úc.” Thu Tử Tân hôm nay trói lại cao đuôi ngựa, nữ nhân giảo hảo cốt tương thuần tịnh mà lộ ra ngoài ở không khí bên trong. Nàng ăn mặc Adidas một loạt màu xám vận động trang phục, trắng nõn tay chân tất cả đều bị trường tụ quần dài thực tốt che lấp lên.

“A... Có thể không cần sao... Ta khẳng định chạy bắt quá Thu tử tử.....” Tiêu Vũ suy sụp hạ hai bên phình phình gương mặt, giống một viên bay hơi tiểu khí cầu.

“Ta truy người không hảo sao, kia đổi thành người tới truy ta lạc?” Thu Tử Tân hàm chứa thanh thiện ý cười hỏi, nàng hướng tới Tiêu Vũ hơi nhướng mày giác.

“..... Kia vẫn là Thu tử tử tới truy ta hảo.” Tiêu Vũ tưởng tượng đến nếu là đổi thành nàng tới truy Thu Tử Tân, chính mình rất có thể đuổi theo nàng một giờ đều đuổi không kịp, nghĩ nghĩ vẫn là bị đánh bằng roi so dễ dàng, chạy cái hơn mười phút, sau đó giả vờ vô lực bị Thu Tử Tân chặn lại đến, liền có thể thuận thế kết thúc cái này chạy bộ buổi sáng!

Tiêu Vũ dưới đáy lòng thầm nghĩ nói, còn có điểm vì chính mình tiểu thông minh mà đắc ý.

Hai người liền như vậy một trước một sau chậm chạy lên, Tiêu Vũ chạy trốn còn hành, chính là sáng sớm buồn ngủ quá nồng, nàng có điểm xua đuổi không được sâu ngủ. Thu Tử Tân thấy nàng tốc độ chậm lại, lập tức ở phía sau kêu, “Bị ta bắt được người phải bị phạt sòng 50 hạ Bobby nhảy úc!”

Tiêu Vũ vừa nghe, đành phải một bên ô ô ô nói Thu tử tử là đại phiêu dẫn một bên gia tốc chạy lên, nữ hài ăn mặc cùng Thu Tử Tân cùng cái thẻ bài vận động áo thun, bắt quá nàng là ngấn tay cùng quần đùi, nhan sắc thiên nãi hoàng, vải dệt phía dưới lộ ra da thịt dường như sữa bò trắng nõn.

Ánh mặt trời thông thả dâng lên, nữ hài dẫm lên giày thể thao rất cuộc rất cuộc đời không ra nện bước, các nàng chạy ước chừng có 40 phút, đã đạt mãn hôm nay lượng vận động, Tiêu Vũ ngồi ở công viên băng ghế thượng, nàng cảm màu hồng nhạt ấm nước, nghỉ ngơi một lát sau bắt đầu lộc lộc lộc mà uống khởi thủy.

Công viên nghênh đón hơn mười vị trung niên nhân, bọn họ bắt đầu ở sân thể dục trung tâm đánh Thái Cực hoặc là luyện thể dục buổi sáng, thậm chí còn có sẽ chơi kiếm sư phó ở biểu diễn, chọc đến những cái đó phụ nhân các kinh ngạc cảm thán mà vỗ tay trầm trồ khen ngợi.

Thần dương mờ mờ, ánh vàng rực rỡ dương quang vậy đầy nhân gian, độ ra ôn nhu ấm áp, mang đến hi vọng quang minh.

Trên cỏ bồ công anh ngộ dương sinh trường, thuận gió mà đi.

Thu Tử Tân đứng thân, nắng sớm lây dính thượng nàng phát giác đuôi lông mày, nàng đồng dạng ở uống nước, nữ nhân không rõ ràng cổ họng theo nuốt động tác trên dưới kích thích vài cái.

Thu Tử Tân thái dương thắm ra một tầng mồ hôi mỏng, nàng giơ tay lau, ngồi ở một bên Tiêu Vũ nhìn nàng có chút xuất thần.

Đây là nàng thích người.

Cùng Thu Tử Tân cùng ở ở dưới một mái hiên nhật tử lâu rồi, Tiêu Vũ bắt đầu hiểu biết một chút về Thu Tử Tân tư nhân sinh hoạt, bao gồm Thu Tử Tân mỗi ngày 7 điểm rời giường (chạy bộ liên trước thời gian) 10 điểm làm bán thời gian tức làm việc và nghỉ ngơi thời gian; Thu Tử Tân thích uống không thêm đường thêm nãi lấy thiết, thích xem một ít lão điện ảnh hoặc là kịch câm, nàng mỗi cái tuần muốn đi một lần phòng tập thể thao, mỗi ngày ít nhất có ba cái giờ yêu cầu cùng dương cầm đái ở bên nhau, còn có, còn có thật nhiều thật nhiều.....

Toàn chờ nữ hài nhất nhất đi phát hiện.

Các nàng hiện tại sinh hoạt ở bên nhau, rõ ràng chính xác.

Tiêu Vũ bắt đầu ném thử dung tiến Thu Tử Tân sinh hoạt, Thu Tử Tân không có công tác đái ở nhà thời điểm, Tiêu Vũ liền bồi nàng cùng nhau oa ở sofa lười thượng, xem xét Chaplin tiên sinh hài hước hắc bạch kịch câm. Các nàng ngẫu nhiên cũng sẽ trao đổi, đến phiên Thu Tử Tân bồi nữ hài xem nàng ái xem kinh từng điện ảnh, tuy rằng thường thường nhìn đến cuối cùng hai người đều sợ hãi cực kỳ, nhưng Thu Tử Tân sẽ một bên ôm nàng một bên che nàng đôi mắt, rõ ràng chính mình cũng xem đến cả kinh một dọa, trong miệng lại sẽ không ngừng khinh thanh tế ngữ mà trấn an Tiêu Vũ.

Thu Tử Tân tư nhân mời một vị quen biết đáng tin cậy tài xế tới đón đưa Tiêu Vũ mỗi ngày đi học tan học, nếu ở nhà nói tắc từ nàng chính mình tới ôm quá cái này mỹ kém. Sáng sớm khí hậu mát mẻ, hôm nay thái dương chiếu lên trên người cảm giác phi thường thoải

mái, ăn xong bữa sáng sau Thu Tử Tân chuẩn bị đưa Tiêu Vũ đi đi học, nàng đem xe ngừng ở Đông viện khu dạy học hạ, nữ hài đẩy ra cửa xe xuống xe, bên ngoài thuộc về ánh mặt trời khí vị tự nhiên thoán tiến trong xe.

“Thu tử tử, trên đường cẩn thận.” Tiêu Vũ đóng cửa xe trước không quên dặn dò nàng một câu, hiện đã là buổi sáng 8 điểm, kim hoàng nắng sớm liền như vậy không kiêng nể gì chiếu vào nữ hài trên mặt, nàng ăn mặc Disney liên danh bán ra màu hồng nhạt áo thun, trên quần áo in hoa là một con nai con Bambi, Tiêu Vũ cong khóe môi, lại bổ khuyết thêm một câu:

“Nhớ rõ tưởng ta.”

Thu Tử Tân nâng cằm lên, nghiêng đi mặt đi vọng Tiêu Vũ biểu tình, liền thấy nữ hài tươi cười như hoa, mỏng nộn da thịt dưới ánh nắng chiếu rọi xuống phẳng phát bị độ thượng một tầng như có như không vòng sáng, nàng nói chuyện ngữ khí mang theo điểm thử tính làm nũng cảm.

Nàng hảo muốn biết Thu Tử Tân sẽ như thế nào đáp lại nàng.

Thu Tử Tân cánh môi nhỏ đến không thể phát hiện mà mấp máy một chút, nàng nhìn nữ hài nhẹ chớp mắt lông mi, khóe môi nhắc tới một chút, có giấu một tia không rõ ý vị, “Ta sẽ.”

“Vậy còn ngươi?”

Nàng nửa câu sau hoàn toàn làm Tiêu Vũ ngoài dự đoán.

Hỏi lại a.

Tiêu Vũ tại nội tâm lặp lại cân nhắc muốn như thế nào trả lời Thu Tử Tân vấn đề mới tương đối hảo, mà Thu Tử Tân thấy nữ hài chậm chạp không có tiếp nhận chính mình nói, khóe môi thu thu, ý cười cũng tùy theo tiễn tiếp theo điểm, nàng tưởng nhảy qua cái này đề tài, “Hảo, không phải sắp đi học sao? Mau vào đi thôi.”

Nàng vừa mới nói xong, nguyên bản hờ khếp cửa xe bỗng nhiên đã bị người một lần nữa kéo ra, nữ hài nhanh chóng thoán tiến trong xe, giống không khí lưu động như vậy, phát phơ đến Thu Tử Tân bên tai, “Ta mỗi ngày đều ở rất nhớ ngươi.”

Nữ hài kiều mềm ngọt âm xuyên vào Thu Tử Tân truyền vào tai, trong đầu, còn có đáy lòng. Trong thanh âm mang đến phiêu đảng cảm làm Thu Tử Tân thần kinh tuyến tức thì tê dại một lát, nàng ngăn chặn trang dưới đáy lòng nhảy lên, liền hô hấp đều bị ngăn ngủi quên đi.

Tiêu Vũ riêng thêm nhiều ‘ thực ’ cái này chữ, này liền ý nghĩa, nàng đối Thu Tử Tân tưởng niệm, xa xa không ngừng một chút, một ít, nàng tưởng niệm, là từ đáy lòng chỗ sâu nhất, một đường mãi đến sắp tràn ra tới cái loại này.

Nữ hài nói xong câu đó lại xuống xe, nàng đóng cửa xe khi nhiều lưu ý một chút Thu Tử Tân biểu tình, nhưng hành sự vội vàng, nàng cũng không có xem đến rất rõ ràng Thu Tử Tân trên mặt biểu tình. Tiêu Vũ đi ở đi hướng phòng học trên đường khi, không ngừng hồi tưởng mới vừa rồi tình cảnh, có một chút nàng có thể thực xác định đó là, ở nàng vừa mới dán đến Thu Tử Tân bên tai nói chuyện thời điểm, đối phương thân mình thực rõ ràng là cứng lại rồi.

Này cũng coi như là một loại phản ứng đi?

Nhưng loại này tự nhiên phản ứng là xuất từ với cái gì trong lòng đâu

Là phản cảm, xấu hổ, kinh hách, vẫn là sợ hãi...?

Tiêu Vũ cũng đơn vai bao đi ở trên hành lang, nàng lại xoa xoa hai má, nhìn mặt đất biểu tình đại ra mà buồn khổ.

Kỳ thật nàng vừa mới càng muốn muốn chính là đi thân thân Thu Tử Tân gương mặt, còn là bị chính mình tiềm thức cấp ngăn lại, dục muốn đụng tới Thu Tử Tân môi cuối cùng vẫn là nhấp khẩn lên, nàng thu hồi chính mình nhất thời khắc chế không được tâm tư.

Nếu là Thu Tử Tân có thể thích chính mình thì tốt rồi..... Kia nàng liền có thể quang minh chính đại mà đối Thu Tử Tân biểu đạt chính mình đối nàng thích, rất nhiều đồ vật cũng liền không cần kiêng dè cùng luôn mãi rút lượng, ngay cả chính mình tưởng thân thân nàng ý tưởng, cũng liền không cần làm đến như vậy biệt nữ.....

Thu Tử Tân ngồi ở trong xe nhìn nữ hài dần dần đi xa bóng dáng, một hồi lâu, nàng mới phục hồi tinh thần lại.

Nàng vì chính mình vừa rồi phản ứng cảm thấy buồn bực cùng phiền não, nàng không rõ thân thể vì cái gì sẽ không chịu khống mà cứng còng một lát, cùng với kia xô xuyên qua toàn thân mặc danh phật phềnh cảm.

Đây là nàng lần đầu tiên nhắm nháp đến này đó xa lạ cảm giác.

Có điểm kỳ quái.

-

Gần buổi tối 9 điểm thời gian, ngoài cửa sổ vang lên mấy trận sấm rền, không trung âm u, thật dày hơi vân chặn quang ngày, không ra một lát, mưa bụi bay xuống mặt đất. Trong phòng bếp ánh đèn sáng trưng, Thu Tử Tân cho rằng ngủ trước uống sữa bò có thể trợ giúp giấc ngủ, nàng đứng ở bệ bếp trước quầy sữa đặc, trong lòng tính toán nhiều phao một ly sữa bò cấp Tiêu Vũ.

Mưa to rút xuống, cái này mùa trời mưa lượng đặc biệt nhiều, nhưng hôm nay lại đặc biệt cuồng, ngoài cửa sổ liền hiện lên vài đạo minh quang sau, đối lấy càng táo bạo tiếng sấm, uy lực có thể nói là đỉnh tai nhức óc.

Thu Tử Tân nhẹ nhíu mày, có nói tiếng sấm nhỏ nhỏ mà dọa nàng nhảy dựng.

“Cái kia tiểu bằng hữu khẳng định so với ta còn sợ.”

Đang lúc Thu Tử Tân cái này ý tưởng nhảy ra tới thời điểm, bên ngoài hung mãnh mà quất lên gió to, ngay sau đó là phát sinh ở nháy mắt giây gian sự, một đạo bạch quang phách quá các nàng gia nóc nhà bên cạnh, trong phút chốc, bạo lôi từ các nàng trên đỉnh đầu tạc nứt, vang lớn “Ầm ầm ầm ầm!!!” Mà nổ tung.

Trong nhà đột nhiên trở nên một mảnh đen nhánh.

Đồng thời gian một cái sắc bén tiếng thét chói tai từ lầu hai vang lên, Thu Tử Tân trong lòng thất kinh, rộng khai bước chân nhanh chóng chạy ra phòng bếp, nàng kinh hoảng, sợ là đả ở lầu hai Tiêu Vũ ra cái gì ngoài ý muốn.

Trong nhà nhân cúp điện mà tối tăm, duy nhất ánh sáng vẫn là từ ngoài cửa sổ thấu tiến vào đạ quang, Thu Tử Tân sải bước nhảy lên lầu hai, mái tóc của nàng theo chạy vội mà trở nên có chút hỗn độn, ở nàng đến Tiêu Vũ phòng là lúc, cánh cửa đột nhiên bị người từ bên trong nhanh chóng kéo ra.

“Thu tử tử!” Nữ hài trong thanh âm tràn ngập kinh hách, Thu Tử Tân ôm chặt lao tới Tiêu Vũ, đem nàng hộ ở chính mình trong lòng ngực, Thu Tử Tân lòng đang run rẩy, nàng quả thực quá sợ hãi, nếu là Tiêu Vũ thật sự ra cái gì sai lầm, nàng cả đời đều sẽ không hảo quá.

“Người không sao chứ? Ta vừa mới nghe được cái gì rất lớn bạo liệt thanh.” Thu Tử Tân cúi đầu ngữ khí gấp gấp mà dò hỏi Tiêu Vũ, trong ánh mắt đượng đầy khẩn trương đến sắp rơi xuống sầu lo, nàng đẩy ra nữ hài tử đồng dạng hỗn độn phát, tinh tế mà đánh giá nàng mặt.

“Ta không có bị thương... Chính là, pha lê nát.....” Tiêu Vũ hơi nức nở mà nói, nàng quay đầu, chỉ vào kia rơi rụng trên mặt đất, tàn phá bất kham mảnh vỡ thủy tinh.

Vừa mới nàng chuẩn bị xuống giường đem sách vở thả lại trên bàn thời điểm, phía sau pha lê đột nhiên đã bị cái gì cấp đâm nát, sự tình phát sinh thật sự đột nhiên, Tiêu Vũ lúc ấy theo bản năng mà liền ở mép giường ngồi xổm xuống, cũng chính là cái này hành động, mới

tránh cho nàng bị vấy ra pha lê cấp vết cắt. Nàng người không có việc gì, nhưng thật là bị sợ hãi.

Bên ngoài mưa dầm như cũ tại hạ, Thu Tử Tân ôm nữ hài, biết nàng không có việc gì sau, tâm rớt cuộc nặng nề mà chứng thực đi xuống. Nàng buộc chặt vây quanh được Tiêu Vũ đôi tay, bởi vì thân cao sai biệt, nàng cảm vừa lúc đè ở Tiêu Vũ trên trán.

“Không có việc gì liền hảo, không có việc gì liền hảo.....” Thu Tử Tân dùng tay vỗ về nàng cái ót, trong miệng thở dài lẩm bẫm. Nàng thương tiếc Tiêu Vũ cảm giác giống như là hận không thể đem đối phương xoa tiến nàng trong lòng ngực, làm chính mình tới vì nữ hài tránh đi đau khổ, đặc xá thương vong.

Đây là lần thứ hai, Thu Tử Tân cách nữ hài tóc đẹp, lần thứ hai hôn cái trán của nàng.

Nhưng lần này không phải bị yêu cầu, cũng không phải cái gì khen thưởng.

Lần này, là nàng tự chủ ý thức.

Là nàng cam tâm tình nguyện.

Tiêu Vũ ngốc.

Này so vừa mới tiếng sấm mang cho nàng đánh sâu vào, còn muốn lớn hơn ngàn lần, vạn lần.

Tác giả có lời muốn nói: Hướng 9 nguyệt nói cái an. Kỳ vọng tương lai vô ốm đau, vô tai hoạ.

Cảm tạ thích áng văn này mọi người.

Các người cùng là làm bạn áng văn này trưởng thành nhân chứng.

Chỉ cần có người xem, ta liền sẽ tiếp tục viết.

71-80

71.Chapter 71

Mưa to tiệm nhược, Thu Tử Tân ở gọi điện thoại cấp bất động sản nghiệp vụ nhân viên, hướng đối phương tìm kiếm gặp được đồng tổ sở tạo thành ngoài ý muốn nên xử lý như thế nào mới có thể tương đối thỏa đáng.

Nhà mới mới vừa mua không lâu, bảo hiểm kim có thể bồi thường trùng tu cửa sổ vỡ hữu kim ngạch, vùng ngoại thành quản lý viên thu được thông tri sau liền lập tức tiến đến xem xét, đến ra kết luận là nói tới gần các nàng phòng ở bên cạnh đại thụ bị tia chớp bổ trúng, thân cây nhân vô ý đứt gãy mà không cẩn thận tạt nát Tiêu Vũ phòng cửa sổ, mà hủy hoại khổng lồ thân cây hiện đã rơi xuống ở xe phòng bên ngoài.

Lần này ngoài ý muốn cũng không có tạo thành bất luận cái gì thương vong, cũng coi như là bất hạnh trung đại hạnh.

Bên ngoài đã chuyển đến mưa nhỏ, xã khu nhân viên tiếp thu đến thông tri sau thực mau bước lên các nàng gia xem xét tình huống, bọn họ ở trong phòng kiểm tra đo lường phòng ốc tổn thương trình độ, Thu Tử Tân tắc cùng nữ hài cùng nhau đứng bên ngoài đầu trên hành lang, nàng ôm Tiêu Vũ, sắc mặt hơi hiện tái nhợt.

Tiêu Vũ thấy nàng biểu tình không thích hợp, liền túm túm nàng góc áo, ôn nhu đối nàng nói: “Thu tử tử, không cần lo lắng, bọn họ vừa mới không phải nói sao, trang hoàng công nhân quá mấy ngày liền tới lượng pha lê kích cỡ, sau đó bổ thưởng tân cho chúng ta, không có việc gì.”

Thu Tử Tân rũ xuống đầu lắc đầu, giữa mày gian nổi lên một trận cuộn sóng, “Ta biết... Đại khái là tuổi lớn, không trải qua dọa.....” Nàng nói chuyện khi hơi thở nhẹ nhàng, hình như có bình phục không được thở dài ở nàng đáy lòng quanh quẩn.

Kỳ thật nàng lo lắng sao có thể sẽ là kia vài miếng pha lê.

Tiêu Vũ nhấp môi ngược nhìn Thu Tử Tân vài giây, nàng tưởng nhảy cái đề tài tới dời đi Thu Tử Tân lực chú ý, “Kia, Thu tử tử, ta đêm nay là muốn đi đâu ngủ a?”

Thu Tử Tân rũ mắt vọng nàng vài lần, ôn thanh nói: “Tới ta phòng đi. Giường đôi, đủ ngủ.”

“Nhưng là ta còn muốn làm giải thích luyện tập, tương đối trễ ngủ, ta sợ sẽ sảo đến người ai.....”

“Không quan hệ, ta đây cũng chậm một chút ngủ thì tốt rồi.” Thu Tử Tân nhìn nữ hài đôi mắt nói, nàng mặc phát đi xuống lạc đến bên tai, bộ phận che đầy nàng xương gò má, tăng thêm vài phần nàng yếu ớt cảm.

Tiêu Vũ tâm nhân đối phương ‘ dễ toái ’ bộ dáng mà sinh ra vài phần đau lòng, nàng xem không được Thu Tử Tân hiện tại cái dạng này.

“Thu Tiểu Tân, cùng ta cùng nhau ngủ người chẳng lẽ không vui sao người có phải hay không không thích ta?” Tiêu Vũ phòng lên gương mặt nói, nàng đôi tay ôm cánh tay, có điểm giả vờ tiểu sinh khí bộ dáng.

“Người lời này là muốn cho ta như thế nào tiếp?” Thu Tử Tân có điểm bất đắc dĩ mà hơi đề khóe môi, nàng không rõ nữ hài nhảy lên tư duy, càng không hiểu này đó đột nhiên nhảy ra tới lời nói hàm nghĩa.

Này chẳng lẽ chính là cái gọi là tuổi sự khác nhau sao? Không nghĩ tới nhanh như vậy liền xuất hiện ở các nàng trên người.

Thu Tử Tân ở trong lòng thở dài nói.

“Đương nhiên là căn cứ người trong lòng chân thật ý tưởng a.”

“Người có thích hay không ta?”

Tiêu Vũ là cường chống da mặt nói xong, nàng tim đập sớm muốn mau đến bay ra tới.

Dĩ vãng nàng nào dám như vậy mặt dày vô sỉ về phía Thu Tử Tân vấn đề loại này vấn đề, nhưng không có biện pháp, chỉ có như vậy, nàng mới có thể biết càng nhiều về Thu Tử Tân nội tâm ý tưởng.

Nàng cắn cắn môi, mắt lé đi ngắm Thu Tử Tân phản ứng.

Thu Tử Tân ở nghe được Tiêu Vũ hỏi chuyện sau dừng một chút, tay nàng vô ý thức mà bắt đầu vuốt ve chính mình nghễnh ngãng, ngoài ý muốn có điểm như là ở rối rắm cùng..... Một tí xíu then thừng?

Nàng không có lập tức cho Tiêu Vũ hỏi đáp.

Nữ nhân cúi đầu chớp động vài cái lông mi sau, mới mặc thanh gật gật đầu.

“Cái gì?” Tiêu Vũ làm bộ xem không hiểu, nàng chạy đến Thu Tử Tân trước mặt, chính là muốn xông vào đối phương tầm nhìn, “Thu tử tử, người vừa mới có nói gì đó sao vì cái gì ta không có nghe được der?” Nữ hài thanh âm còn có điểm tiểu vô tội.

Thu Tử Tân muốn né tránh Tiêu Vũ lược hiện nóng rực thả chờ đợi ánh mắt, nhưng nàng vừa chuyển đi bên phải, Tiêu Vũ liền cũng lộ cộc mà chạy tới bên phải; chuyển đi bên trái, Tiêu Vũ liền đi theo lộ cộc mà chạy tới bên trái, giống cái thỏ con dường như, không ngừng ở nàng trước mặt nhảy nhót mà thoán thượng thoán hạ.

Thu Tử Tân: “.....”

“Thu Tiểu Tân, người liền không thể thẳng thắn một chút sao!” Tiêu Vũ rốt cuộc không nín được, nàng tức muốn hộc máu mà trộm dậm chân.

Nàng Thu tử tử như thế nào liền trả lời cái vấn đề đều phải như vậy biệt nữ a?

Thu Tử Tân nội tâm hơi hơi thở dài, nàng không né, lựa chọn tĩnh thanh mà nhìn chăm chú vào Tiêu Vũ, cũng không nói lời nào, liền như vậy hàm chứa cười như không cười như ý nhìn chăm chăm nàng xem, làm đến Tiêu Vũ còn chưa nghe thấy nàng trả lời mặt cũng đã mạc danh địa nhiệt lên.

Xem lâu như vậy lại không nói lời nào là như thế nào lạ.

Thu Tử Tân khoe môi nhẹ hoàn, đúng là muốn mở miệng khi trong phòng xã khu nhân viên lại vừa lúc đi ra, đánh gãy các nàng chi gian đối thoại, cùng với hai người đều không có phát hiện ở các nàng đối thoại tình hình lúc ấy xuất hiện tiểu bầu không khí.

“Dưới lầu nhánh cây hài cốt cùng mảnh vỡ thủy tinh chúng ta đều đã rửa sạch xong, nếu Thu tiểu thư còn có yêu cầu trợ giúp nói lại cho chúng ta biết là được.” Trong đó một cái chủ lý người ta nói.

“Hảo, cảm ơn các người.” Thu Tử Tân ôn cười đáp, nàng cười lộ lên bộ dáng như cũ thập phần động lòng người, Tiêu Vũ ở bên lạng lẽ thường thức nàng.

Tiêu Vũ có điểm tiểu tiếc nuối, nàng không có nghe được Thu Tử Tân chính miệng nói ra cuối cùng đáp án.

Nhưng, cũng không quan hệ đi, ai làm nàng Thu tử tử không nói qua luyến ái, ngẫu nhiên da mặt biến mỏng cũng là bình thường sự.

Lần này liền trước buông tha nàng bá.

—

Tiêu Vũ phòng không chỉ cửa sổ nát, ngay cả trần nhà bóng đèn cũng ở nhảy điện khi ngoài ý muốn cháy hỏng, chờ đợi trang hoàng công nhân tiến đến lượng hảo kích cỡ đối thành tân pha lê còn cần một ít thời gian, Tiêu Vũ tạm thời liền dọn tới rồi Thu Tử Tân trong phòng ngủ thượng mấy ngày.

Ban đêm, Tiêu Vũ ghé vào trên giường xem video, nội dung chủ yếu giảng thuật một cái về tương lai khoa học kỹ thuật thiết bị toạ đàm sẽ, đây là giáo thụ bố trí cho bọn hắn việc học, mỗi vị đồng học ở quan khán chỉnh đoạn video sau, yêu cầu phiên dịch ra tương đồng hàm nghĩa câu nói, không chỉ là toạ đàm thượng bình thường đối thoại, ngay cả trình đường hạng mục chuyên dụng danh từ cũng đến thuyết minh ra tới.

Tiêu Vũ nhăn tiểu mi không ngừng lên mạng phiên tra tư liệu, chuyên dụng danh từ cũng không tốt phiên dịch, nàng còn đi thẩm duyệt vài thiên về này đoạn toạ đàm phẩm luận văn, nàng nhìn chăm chăm màn hình xem đến lâu rồi, đôi mắt không khỏi mệt mỏi lên.

Nàng đem tầm mắt từ laptop màn ảnh thượng dịch khai, ngược lại đi vọng nàng bên cạnh Thu Tử Tân.

Lúc này Thu Tử Tân cũng còn chưa đi vào giấc ngủ, cảm cứng nhắc dựa vào giường trên lưng, lưu ý đến Tiêu Vũ ánh mắt, nàng liền ngẩng đầu lên, đối Tiêu Vũ cười khẽ, “Làm sao vậy”

“Hiện tại đã qua 10 điểm nữa, Thu tử tử còn không nghỉ ngơi sao?” Tiêu Vũ đôi tay chống cằm, hai má bị tể đến có điểm thịt thịt.

“Ân, quá một lát ngủ tiếp, ta ở điền một ít tư liệu, quá không lâu muốn đi tham gia một lần dương cầm thi đấu, kế tiếp yêu cầu một chút thời gian đãi ở nhà trừ bị.” Thu Tử Tân nhẹ giọng đáp xong sau lại tiếp tục điền bảng biểu.

Tiêu Vũ biết Thu Tử Tân từ rất sớm bắt đầu liền có tham gia các loại lớn lớn bé bé dương cầm thi đấu, trong phòng khách kệ thủy tinh sử dụng đó là lấy tới bày biện mỗi lần nàng trở về chiến lợi phẩm.

Nàng Thu tử tử thật sự hảo nị hại a.

Tiêu Vũ như vậy thâm nghĩ, nàng có đôi khi sẽ bởi vì Thu Tử Tân ưu tú mà cảm thấy tự đáy lòng kiêu ngạo, nhưng có đôi khi rồi lại sẽ bởi vì Thu Tử Tân ưu tú mà cảm thấy tự ti.

Này thật là phi thường mâu thuẫn cảm giác.

Tiêu Vũ phòng má tử, vùi đầu tiếp tục sửa sang lại văn dịch, kim phút im ắng mà chuyển động vài vòng sau, Tiêu Vũ tra tư liệu tra đến mệt mỏi, liền muốn ngẩn ngủ nghỉ ngơi một chút.

Nàng bò ngã vào trên giường, Thu Tử Tân ngồi ở nàng bên cạnh, ăn mặc tơ lụa quần dài một đôi tiêm chân thẳng tắp mà giao điệp ở bên nhau, Tiêu Vũ ghé mắt nhìn, đáy lòng đột nhiên toát ra cái tiểu ý tưởng.

Tiêu Vũ đem thân mình hướng Thu Tử Tân phương hướng dịch đi một chút, nàng nắm lấy Thu Tử Tân trắng nõn mắt cá chân, sau đó đột nhiên nghịch ngợm mà đối nàng lòng bàn chân cào ngứa!

Nàng cho rằng Thu Tử Tân rất sợ ngứa mới đúng, nàng cào đến nhưng hăng say, ngẩng đầu vọng liếc mắt một cái Thu Tử Tân khi lại phát hiện đối phương cũng đồng dạng ở nhìn chăm chú vào chính mình, mà Thu Tử Tân chỉ là cười nhạt, không hề có biểu hiện ra Tiêu Vũ muốn nhìn đến phản ứng.

“Ta không sợ ngứa.” Thu Tử Tân gọi lên khoe môi nói, vô cảm phản ứng đối Tiêu Vũ tới nói quả thực chính là ở khiêu khích chính mình!

“Ta không tin!” Tiêu Vũ bĩu môi, nàng ngồi thẳng đứng dậy, ngồi quỳ đến Thu Tử Tân trước mặt, ngậm giảo cật ý cười nói: “Ngứa trùng tới lạc ~”

Cách Thu Tử Tân mềm mại vật liệu may mặc tử, Tiêu Vũ lấy tay đi cào nữ nhân mảnh khảnh vòng eo, nhưng Thu Tử Tân như cũ không có gì quá lớn phản ứng, mặt không đỏ khí cũng không suyễn nhìn nữ hài đối chính mình hành động.

Tiêu Vũ bĩu môi, “Thu tử tử, ngươi thật sự không sợ ngứa sao?”

“Ân hừ.” Thu Tử Tân đối nàng gật gật đầu.

Tiêu Vũ trong lòng vẫn là không phục, nàng rõ ràng nhớ rõ Thu Tử Tân có cái địa phương đặc biệt mẫn 1 cảm mới đúng.....

“Thu tử tử, ngươi không phải nói không sợ ngựa sao, vậy ngươi có thể đem hai tay đều phóng đi mặt sau sao?” Tiêu Vũ ngồi ở Thu Tử Tân trước người, nàng khẽ nâng đầu nhìn Thu Tử Tân, nói chuyện khi trong ánh mắt xẹt qua hồn nhiên quang cánh.

Thu Tử Tân không hiểu được cái này cổ linh tinh quái tiểu bằng hữu có phải hay không lại nghĩ đến cái gì điểm nhỏ tử, nàng có điểm bất đắc dĩ mà cười khẽ, nhưng nàng không nghĩ quét nữ hài hưng, liền vẫn là quyết định tùy Tiêu Vũ ý, “Hảo.”

Thu Tử Tân đem cứng nhắc phóng đi một bên bàn trên tử, nàng nhìn hướng chính mình để sát vào tới Tiêu Vũ, ngữ thái mềm nhẹ hỏi một câu, “Ngươi muốn làm sao?”

Tiêu Vũ không có trả lời Thu Tử Tân vấn đề, nàng chuyên chú ở đem Thu Tử Tân đôi tay giao nhau phóng đi nàng phía sau, nàng còn làm Thu Tử Tân chính mình bắt tay đè ở cái móng thương, tránh cho ngoài ý muốn tránh thoát.

Đang lúc Thu Tử Tân cảm thấy không thể hiểu được thời điểm, Tiêu Vũ theo hiện tại tư thế, khuynh hạ thân, cực nhẹ, dùng chóp mũi quất quất Thu Tử Tân cổ gian kia viên trà chí.

Cực kỳ giống một con ở dụng tâm bác chủ nhân hoan ái tiểu sủng vật.

Thu Tử Tân thân mình theo sát run một chút, nàng nhanh chóng ý thức được chính mình thân thể phản ứng có điểm không thích hợp, lập tức muốn tránh ra chính mình tay, nhưng hôm nay nàng đôi tay đang bị nữ hài khẩn ấn ở phía sau, không thể động đậy.

Thu Tử Tân rụt một chút vai, Tiêu Vũ nâng lên con ngươi vọng nàng, khóe miệng dựng một chút nghịch ngợm ý cười, “Thu tử tử không phải nói không sợ ngựa sao?”

Dứt lời, Tiêu Vũ cúi đầu lại cọ một chút Thu Tử Tân ở vào hầu 1 lung gian kia viên trà chí, nhưng lần này mang đến xúc cảm lại càng thêm mềm mại tinh tế, so với chóp mũi, đảo càng như là.....

Thu Tử Tân nhất mắt 1 cảm địa phương, đó là cổ, đặc biệt là đương Tiêu Vũ giống cái mèo con giống nhau qua lại ở kia chỗ đánh vòng, thật sự thẳng bức nàng chịu không nổi.

Thu Tử Tân không cảm lòng không đậu mà ngẩng đầu lên, một bên thủ tránh thoát tay một bên năn nỉ Tiêu Vũ, trong giọng nói gần như không thể phát hiện mà run lên vài cái, “Tiêu Vũ... Không cần nơi đó..... Nơi đó không thể.....”

Tiêu Vũ nghe thấy Thu Tử Tân mảnh mai tiếng nói bỗng nhiên liền sửng sốt vài giây, mà chính là tại đây vài giây chi gian, làm Thu Tử Tân bắt giữ đến khe hở tránh ra tay, Tiêu Vũ kinh ngạc kinh lấy lại tinh thần, vừa định muốn một lần nữa bắt được Thu Tử Tân tay, không ngờ sức lực so bất quá nàng đại, bị đối phương trở tay trực tiếp ấn đi xuống.

Hai người thuận thế liền hướng Tiêu Vũ phía sau ngã xuống.

Tác giả có lời muốn nói: Lớn tiếng nói cho ta ai mới là chính công.

72.Chapter 72

Đặt ở bàn trên tử cứng nhắc màn hình độ sáng dần dần ảm đạm xuống dưới.

Kim phút ở lặng yên không một tiếng động gian lại dạo qua một vòng.

“Người cái này nhóc con.....” Thu Tử Tân nhẹ nhíu mày, nàng nắm lấy Tiêu Vũ thủ đoạn hơi hơi thi lực, Tiêu Vũ ý đồ phản kháng vài lần, đổi lấy lại là bị Thu Tử Tân ấn đến càng khấn.

Thu Tử Tân tóc đẹp bởi vì tư thế quan hệ chảy xuống xuống dưới, vài sợi sợi tóc lướt nhẹ tới rồi Tiêu Vũ trên má, cào đến nữ hài mặt

hảo ngửa.

Trên người nàng thanh đậm mùi hương không hề báo động trước mà xông vào Tiêu Vũ hô hấp.

Tiêu Vũ nằm ngã vào trên giường, mặc phát hơi hiện hỗn độn mà ở phía sau đầu phô khai, nàng nháy đặng nửa kinh nửa ngốc ánh mắt ngược nhìn Thu Tử Tân.

Nàng vừa nhấc mắt, liền gặp được đối phương trên cổ, kia hồng đến thật sự làm người xem nhẹ không xong địa phương.

Vừa mới bị chính mình nhẹ. Mút kia một vòng nhỏ khu vực, giờ phút này đã là hồng đến phát thấu, mà Thu Tử Tân làn da trời sinh trắng nõn, ẩm bạch cùng xích hồng sắc mãnh liệt đối lập tự nhiên càng thêm dẫn người chú mục.

Tiêu Vũ trong lòng giống lén ném thử đến mật đường như, hai má má lúm đồng tiền trộm mà rơi vào đi, nhưng nàng đồng thời lại ở vì Thu Tử Tân cùng chính mình hiện tại tự. Thế cảm thấy thẹn thùng cực kỳ.

Nàng rụt rụt tiểu xảo bả vai, theo bản năng liền muốn né tránh Thu Tử Tân tại đây gần gũi hạ nhìn chăm chú vào chính mình ánh mắt.

Thu Tử Tân thấy nữ hài mặt mạc danh liền lấy mắt thường có thể thấy được tốc độ leo lên màu hồng nhạt, nàng xoa bóp Tiêu Vũ lỗ tai nhỏ, khóe miệng ngậm chơi thú ý cười đậu nàng, “Lại thẹn thùng?”

Tiêu Vũ lỗ tai bị nàng như vậy nhéo trực tiếp thiêu hồng đi lên.....

Nữ nhân cười khẽ thanh, chứa mẫn nhu ý ánh mắt, còn có không ngừng ở niết Tiêu Vũ nhĩ tiêm lòng bàn tay, không có chỗ nào mà không phải là dẫn tới Tiêu Vũ tim đập hoảng loạn được mất đi quy luật đầu sở gây tội.

Tiêu Vũ biệt nữ cực kỳ, nàng ở trong lòng tức cảm thấy kinh hỉ rồi lại đồng thời thẹn thùng đến không được.

Nàng cảm thấy... Lấy loại này nằm góc độ, đi vọng bò. Ở trên người nàng Thu Tử Tân, hảo kỳ quái.....

Thu Tử Tân mỗi chạm vào nàng một chút, nàng thân mình cùng trái tim liền sẽ đi theo mềm một chút, Tiêu Vũ không rõ này ý nghĩa cái gì, nàng chỉ biết, Thu Tử Tân nếu là còn như vậy niết nàng lỗ tai nói...

... Nàng rất có thể liền phải hòa tan ở Thu Tử Tân ôn nhu đến cực điểm chạm đến.

Tiêu Vũ có điểm tưởng nước nở lên, nàng động động bị Thu Tử Tân đè nặng ngón tay, phiếm nước trong con người ướt át, có chứa loại nhỏ yếu đến yêu cầu người bảo hộ cảm giác.

Nữ hài phun ra lời nói lại mềm lại nhu, giống kẹo bông gòn giống nhau, “Thu tử tử.....”

“Ân” Thu Tử Tân ở Tiêu Vũ nho nhỏ giã giụa sau quyết định buông ra tay, cánh tay của nàng chống ở Tiêu Vũ bên cạnh người.

Nữ nhân cúi đầu nhìn chăm chú nàng, mềm mại thả chứa đầy ôn nhu ánh mắt liền như vậy bằng phẳng mà dừng ở Tiêu Vũ trên mặt.

“Làm sao vậy?” Thu Tử Tân thuận tay vì nữ hài sửa sửa nàng hơi có chút lộn xộn phát.

Tiêu Vũ gương mặt mạn có một tia ửng đỏ, nàng cắn cắn môi, được đến tự do đôi tay như cũ bãi ở tại chỗ.

Thu Tử Tân nhìn nàng, ánh mắt chân thành mà ôn nhu, hoàn toàn không hiểu được chính mình này đó hành động, kỳ thật đã làm Tiêu Vũ mềm đến có điểm sử không thương sức lực.

“Người muốn nói cái gì, ân?” Thu Tử Tân xem không rõ Tiêu Vũ ánh mắt, nàng hơi chút cúi xuống thân, đem lỗ tai dán đến ly Tiêu Vũ càng gần một chút.

Tiêu Vũ nhanh chóng lập loè vài cái trôi đi không chùng ánh mắt, nàng trên mặt lại lần thứ hai hóa khai một tầng càng sâu ửng đỏ.

Nàng muốn cắn Thu Tử Tân lỗ tai.

Tiêu Vũ vẫn luôn nhấp chặt cánh môi đã sinh ra chút đau ý, cứ việc nàng thật sự rất muốn làm như vậy, nhưng cuối cùng vẫn là quyết định nhịn xuống.

“Thu Tử Tân.....” Nữ hài dùng như là khí âm kiều thanh, gọi một lần Thu Tử Tân tên đầy đủ.

Thu Tử Tân hơi đốn, nàng quay mặt đi, khoe môi thỉn nhấp.

Nằm ở nàng. Dưới thân nữ hài sắc mặt phỉm hồng, cổ áo nút thắt giải khai hai cái, lộ ra nàng tể bạch cổ, phía trên tựa hồ treo một cái như là vòng cổ dây thừng, xuống chút nữa xem một chút, Thu Tử Tân ánh mắt lược trệ, vô tình mà nhìn thẳng nữ hài hết đợt này đến đợt khác phong ốc chổ.

Thu Tử Tân trong lòng một ngạnh, thiếu chút nữa liền muốn miệng vỡ mắng chính mình có phải hay không biến thái.....

Lúc này Tiêu Vũ cũng không có nhận thấy được Thu Tử Tân khác thường, nàng chỉ nghĩ muốn nhanh lên tránh thoát nơi này, nàng cảm thấy còn như vậy đi xuống nói, chính mình thật sự sẽ nhịn không được.

Nàng khởi động có chút nhũn ra thân mình, hai chân từ Thu Tử Tân. Vòng eo bên dịch khai, “Ta muốn đi một chút WC.....”

Nhưng các nàng hiện tại tự. Thế không khởi sẽ làm Tiêu Vũ muốn xuống giường động tác trở nên có chút biệt nữu.

Nàng ở Thu Tử Tân trước mặt, hơi. Trương. Khai. Hai chân.....

Nữ hài tử xuyên màu hồng nhạt quần lược đoản, nâng lên hai chân muốn bước xuống giường khi, quần giác bởi vì quá mức rộng lớn

nguyên nhân, lộ ra một chút nữ hài tuyết trắng da thịt, mà nếu là từ Thu Tử Tân vừa mới chính diện đối với góc độ tới xem nói.....

Liền sẽ không cẩn thận thoáng nhìn nữ hài càng bên trong tiểu khó khổ.....

Thu Tử Tân khoe môi cứng đờ, nàng nhanh chóng đem ánh mắt xa trở về, cúi đầu khi bên tai không khỏi cũng phản khởi một tia nhiệt ý.

Trong nhà rõ ràng mở ra điều hòa, nhưng nữ nhân thái dương lại thấm ra một tầng mồ hôi mỏng, nàng nhìn phòng tắm cửa vài giây sau, âm thầm tạo thành chữ thập đôi tay, một mình ở trong lòng thành kính than nhẹ nói:

A di đà phật, tội lỗi, tội lỗi.

Nàng hoàn toàn là không cẩn thận liếc thấy, tuyệt đối không có hấn ý.

Xuống giường chạy đến phòng tắm Tiêu Vũ nhanh chóng đóng cửa lại, nàng chống ở bồn rửa tay trước thờ dốc một lát, ánh đèn chiếu vào nàng trên người, trong gương ảnh ngược ra tới chính mình hai má thượng còn tàn có chưa lui toàn ửng đỏ.

Tiêu Vũ nhấp ngược ngừng cúi đầu, hai chân khép lại chặt lại một chút, nàng lại sờ nữa sờ mới vừa rồi bị Thu Tử Tân niết quá lỗ tai.

Nơi đó nhiệt nhiệt, năng năng.

Cách thượng một đoạn thời gian sau, Tiêu Vũ mới từ trong phòng tắm đi ra, Thu Tử Tân đã là điền xong tư liệu, chính dựa vào giường trên lưng nghỉ ngơi, nàng nghe thấy phòng tắm môn bị kéo ra tiếng vang, hàng mi dài nhấc lên, ánh mắt nhợt nhạt mà dừng lại ở nữ hài trên người, thanh âm ôn hòa, “Tiêu Vũ, người chuẩn bị ngủ sao?”

Tiêu Vũ nghe thấy Thu Tử Tân hỏi chuyện sau dừng lại bước chân, nàng có điểm không được tự nhiên gật đầu, má lúm đồng tiền nhợt

nhặt, hai tay bối ở sau người niết ngón tay, “Ân..... Ta tưởng đi trước đổi kiện áo ngủ.”

Thu Tử Tân ánh mắt nhìn lại nữ hài vài giây sau, khoe môi hoàn khởi một chút ý cười, “Ân, mau đi đi, ta chờ người.”

Tiêu Vũ đi ra phía sau cửa ngay lập tức chạy về chính mình phòng đổi áo ngủ, ở nàng cởi chính mình tiểu khổ khổ khi, gương mặt nhanh chóng ửng hồng lên.

Cho nên vẫn luôn nhiệt nhiệt cảm giác kỳ thật là nơi phát ra với nơi này.

.....

Bên kia Thu Tử Tân, ở đi đến trong phòng tắm chiếu gương khi, phát hiện chính mình trên cổ. Vết đỏ.

Nho nhỏ một vòng, phần trung thấu hồng, thoát nhìn giống như là bị một con tiểu động vật cắn.

Thu Tử Tân nhẹ lóe vài cái lông mi, gò má hơi nhiệt, “Giống như có điểm chơi qua đầu.....”

Tuy rằng nàng miệng thượng là nói như vậy, nhưng trong lòng, vẫn là nổi lên một khác cổ càng dị dạng cảm giác.

Thu Tử Tân đẩy ra tủ quần áo, lật xem những cái đó bãi ở tủ quần áo bất đồng kiểu dáng cao cổ châm dẹt áo lông.

Nàng từng ra một hơi, trong lòng không cảm vì hiện tại là mùa thu kết thúc mà cảm thấy thập phần may mắn.

-

Nhật tử như cũ tiếp tục ở chạy vội, trong nháy mắt mùa đông đã tiến đến, mà ở nghỉ đông trong lúc, Tiêu Vũ bởi vì Ôn Ngữ Tiếp cùng Tiêu tiên sinh quan hệ, cuối cùng vẫn là quyết định trở về Tiêu trạch.

Thu Tử Tân muốn chuẩn bị sang năm thi đấu, tắc một mình một người đãi ở trong phòng vượt qua năm đui.

Nhàn rồi sau giờ ngộ, Thu Tử Tân nằm ở thiên thính hươu nhàn ghé bập bênh thượng. Chung quanh thực tĩnh, nàng nhắm mắt lại hưởng thụ từ ngoài cửa sổ thấu tiến vào dương quang, này nguyên bản nên là ấm áp nghỉ trưa, cũng không biết sao, nàng trong lòng luôn có một cỗ trống rỗng cảm giác quán quanh nàng.

Thu Tử Tân mở to mắt, tầm mắt dần dần ngấm nhìn lên, nàng chuyển qua ghé dựa, ánh mắt dừng ở đi hướng phòng khách hành lang chỗ.

Từ Tiêu Vũ nghỉ đông hồi Q thị sau, nàng tổng cảm thấy, trong nhà tựa hồ thiếu một chút cái gì.

Những năm gần đây sinh hoạt thói quen, bao gồm chính mình hơi hiện

Nàng cho rằng nàng sớm nên thói quen cô độc một mình, thói quen cô độc.

Nhưng nguyên lai không phải.

Nguyên lai, nàng chỉ là đem kia phân khát vọng giấu ở đáy lòng chỗ sâu nhất, không muốn đối mặt.

Mà nữ hài, có lẽ là bởi vì lòng hiếu kỳ, vô tình mà tìm được nàng trong lòng nhất bí ẩn góc, nàng hoài nhất thuần nhiên thiện ý, đi vào chính mình bên người.

Nàng đứng lặng ở nữ nhân đáy lòng nhất không muốn mở ra làm người nhìn đến sơn chỗ tối, giờ lên chén Thánh, đem tinh hỏa vậy đây các nơi, từng viên lóng lánh mang quang không ngừng nhảy lên, ánh lửa chiếu sáng nàng trái tim, đốt sáng lên các nàng lẫn nhau hai tròng mắt.

Các nàng đứng thẳng ở bất đồng chỗ cao tương đối mặt, lẫn nhau chính là đối phương trong lòng nhất lóa mắt người.

Cửa ải cuối năm buông xuống, Tiêu Vũ người một nhà ở lễ Giáng Sinh cùng ngày tổ chức open house, khắp nơi thân thích cùng Tiêu tiên sinh công ty khách hàng đều tiến đến cùng chúc mừng, Tiêu trạch cửa ngoại loại hai cây cây thông Noel bị treo đầy banh vải nhiều màu cùng đèn nê ông, cùng bầu trời đêm ngôi sao giống nhau, chợt lóa chợt lóa.

Trong nhà không khí náo nhiệt phi phàm, phòng khách cùng thiên thính đều ngồi đầy người, Tiêu Vũ cùng Thái tử cùng nhau đứng ở trong phòng bếp, nữ hài trong tay nắm trang có nước chanh cốc có chân dài, nàng nhìn phía ngoài cửa sổ không trung, tâm tư đã là phiêu hướng xa hơn địa phương.

“Tiểu thư, là có cái gì tâm sự sao?” Trạm làm một bên Thái tử thấy nàng tâm sự nặng nề, liền chủ động tiến lên suy nghĩ muốn khuyên giải Tiêu Vũ.

Tiêu Vũ quay đầu qua lại coi đối phương, trên mặt đưng một tia bất đắc dĩ ý cười, nàng rũ xuống con ngươi, toát ra vài phần tưởng niệm tinh tố, “Ta..... Hảo tưởng Thu Tử Tân.”

Nàng nói chuyện khi ngữ thái là như thế thành khẩn.

Nữ hài hôm nay ăn mặc trường tụ màu đỏ váy liền áo, màu đen tề buộc đai thật chặt vòng eo, làn váy chiều dài vừa vặn đạt tới nàng cẳng chân chỗ.

Trong phòng khách truyền phát tin Giáng Sinh ca, cùng âm ỹ tiếng người pha ở bên nhau.

Phòng bếp vẫn chưa bật đèn, trong nhà ánh sáng lược tối tăm, chỉ còn ánh trăng lèn vào trong phòng.

Thái tử lẳng lặng nhìn chăm chú Tiêu Vũ một lát, nàng biết tiểu thư gần nhất dọn đi Thu Tử Tân trong nhà ở tạm một đoạn thời gian; kỳ

thật, đương Thái tử biết Tiêu Vũ muốn đi bắc ngoại vào đại học khi, nàng nguyên tưởng rằng tiểu thư cùng Thu Tử Tân quan hệ hẳn là sẽ chậm rãi kéo xa mới đúng, mà Tiêu Vũ cũng sẽ dần dần thấy rõ chính mình tâm.

Nhưng làm Thái tử bất ngờ chính là, Thu Tử Tân thế nhưng sẽ ở nơi đó mua một khu nhà phòng, thậm chí tại đây cơ duyên xảo hợp dưới, tiểu thư dọn tới rồi Thu Tử Tân nơi.

Thái tử lo lắng chính là, nếu hai người mỗi ngày sớm chiều ở chung nói, chung có một phương sẽ tàng không được.

“Tiểu thư, có người tìm người.” Lúc này, Tiêu Trạch trong đó một vị người hầu đẩy ra phòng bếp bình phong, tay nàng cầm Tiêu Vũ di động, “Ta vừa mới trải qua phòng của người khi, nghe được di động tiếng chuông, thuận tay liền bắt lấy tới.”

Tiêu Vũ buông trong tay nước chanh, nàng xoay người, làn váy giơ lên tiểu độ cung, “Là ai đánh tới?”

Tiêu Vũ ở trong lòng buồn bực, Tống Thiên Thiên cùng Tưởng Y Chu sáng nay liền cùng nàng nói qua lễ Giáng Sinh vui sướng, như vậy hiện tại lại là ai đánh tới đâu?

Chẳng lẽ là.....

Tiêu Vũ trong ánh mắt sáng lên ánh lửa, nàng nhanh hơn bước chân, tiến lên tiếp nhận di động, trong lòng chờ đợi cảm liền mau đạt đến đỉnh núi.

Nàng hy vọng người kia là Thu Tử Tân.

Nữ hài tiếp nhận di động nhìn phía màn hình, trong mắt hỏa lại ngay lập tức dập tắt một chút, “Uy... Là... Tô mạn a?”

“A ha, là ta bản nhân, chính là vì cái gì người giống như nhìn đến là ta đánh tới ngữ khí liền rất thất vọng tương?”

“Như thế nào sẽ... Không có.” Tiêu Vũ dặt khóe miệng, tuy rằng độ cung cực thiện, nhưng nói như thế nào cũng có thể xem như cái tươi cười.

“Lễ Giáng Sinh vui sướng.” Tiêu Vũ lại bỏ câu.

“Vui sướng vui sướng ha, ta cho người mua tân niên lễ vật, khai giảng cho người muốn hay không?” Tô mạn vui cười nói. Hai người ngán gọn hàn huyên vài câu sau, tô mạn liền nói bạn trai tìm chính mình mà trước cắt đứt trò chuyện.

“Tái kiến.....” Tiêu Vũ nói xong câu đó sau, trong lòng tràn ra một cỗ cô đơn cảm.

Hảo đi, lần này là nàng đã đoán sai. Không phải Thu Tử Tân.

Tiêu Vũ tươi cười lại tham vào vài phần thất vọng, cùng với không cách nào hình dung chua xót, nàng vừa định tắt màn hình, liền phát hiện, đến từ WeChat tin tức thông tri.

【 tiểu bằng hữu, Giáng Sinh vui sướng. 】

Tại đây thế gian, chỉ có một người, sẽ dùng ‘ tiểu bằng hữu ’ loại này thân mật xưng hô, tới gọi chính mình.

Mà người kia là ai, không cần nói cũng biết.

Tin tức là một giờ trước phát tới, Tiêu Vũ vừa mới vẫn luôn đem điện thoại đặt ở lầu hai chỗ, cho nên mới không có nhìn đến gởi thư.

Nàng vừa định đánh chữ hồi phục Thu Tử Tân, liền nhìn đến WeChat nói chuyện پیام giao diện thượng ghi chú, biểu hiện ra ‘ đối phương đang ở đưa vào.....’

Tiêu Vũ dừng lại, nàng dừng lại chờ Thu Tử Tân, muốn nhìn đối phương là muốn cùng chính mình nói cái gì, nhưng nàng đợi hồi lâu, ghi chú thượng chữ cũng lặp lại đổi mới rất nhiều lần, Thu Tử Tân đều còn không có đem tin tức phát lại đây.

Là hệ thống làm lỗi sao?

Đang lúc Tiêu Vũ như vậy thăm nghĩ, di động đúng lúc mà liền truyền đến một tiếng thanh lệ nhắc nhở âm.

Vẫn luôn bị Thu Tử Tân lặp lại cân nhắc, xóa xóa giảm giảm tin tức là:

【 người hôm nay tưởng ta sao? 】

Chỉ một thoáng, Tiêu Vũ con người, trọng tâm tinh quang.

Tác giả có lời muốn nói: Tấu chương chén Thánh đại biểu chính là hy vọng, bao dung, cùng thành kính chân ý.

Ánh lửa còn lại là nước trong thay đổi.

Hôm nay là một con cao lãnh lộc. (hừ, bình luận mọt có? Không có không được đi!)

Lần sau đổi mới: Thứ hai (7 hào)

73.Chapter 73

“Thu Tiểu Tân!”

“Người hôm nay tưởng ta không có a ~”

Chiều hôm nồng đậm, ánh trăng chiếu vào mặt hồ, nước gợn phiếm điểm điểm ánh huỳnh quang, hai người cộng đồng đi ở đám đông hơi hiện chen chúc cầu tàu thượng.

Nữ hài đi ở đằng trước, trên mặt mang theo vui cười, nàng quay đầu tới hỏi theo sau lưng mình Thu Tử Tân.

Chung quanh độ ẩm thiên thấp, kiều lan thất cổ đèn nê ông ở biển hóa nhan sắc, có đôi khi sẽ là đạm hồng, có đôi khi lại sẽ chuyển

biến thành màu tím nhạt.

Hôm nay là vượt đêm giao thừa.

Thu Tử Tân ở phía trước mấy ngày liền đã phản hồi Q thị, nàng an bài hảo quán ăn muốn cho Dương nữ sĩ cùng Ôn a di hai nhà gặp nhau, cộng đồng vượt qua năm nay cuối cùng một ngày. Quán ăn vị trí ở quanh hồ công viên phụ cận, hai nhà ở hưởng dụng sum họp, đoàn tụ cơm sau như cũ lâu ngồi nói chuyện phiếm, mà Thu Tử Tân cùng Tiêu Vũ hai người tắc quyết định đi bên ngoài quanh hồ công viên tản bộ.

Thu Tử Tân tối nay ăn mặc bề câu hôi tây trang lãnh áo khoác, nàng nghe thấy nữ hài đối chính mình lời nói sau ngẩng đầu, ngọn đèn dầu chiếu tiến nàng hai tròng mắt, vụng khai một mặt ôn hòa nhu ý.

“Người nói đi?” Thu Tử Tân rũ xuống con ngươi nhìn phía nữ hài, nói chuyện thời không khí trung cũng đi theo tản ra một đoàn ướt lãnh sương mù.

Tiêu Vũ hơi ngửa đầu nhìn chăm chú Thu Tử Tân, nàng hai má má lúm đồng tiền thật sâu hãm, tuy rằng đáy lòng rất có thể đã đoán được đối phương đáp án, nhưng nàng mặt ngoài vẫn là làm bộ không hiểu.

“Ta không biết, Thu tử tử, ta phải nghe người chính miệng thừa nhận.”

Lược hiện phồn đa đám người từ các nàng bên cạnh lướt qua.

Thu Tử Tân quay đầu đi, ánh mắt từ nữ hài trên người lập loè rời đi, giữa mày gian có giấu một chút bất đắc dĩ cuộn sóng, nàng vẫn là hơi xấu hổ nói loại này..... Có điểm ‘buồn nôn’ nói?

“Không cần lập, người nhiều như vậy.....” Mặc phát che khuất Thu Tử Tân sườn mặt, Tiêu Vũ nhìn không thấy nàng biểu tình, đơn từ ngữ khí tới nghe nói, Thu tử tử hình như là ở... Thẹn thùng?

Tiêu Vũ khoe môi lạng lẽ cong tiến một chút ngọt ý, nữ hài nháy trong trẻo đôi mắt, túm vài cái Thu Tử Tân góc áo, nàng không cần mở miệng cũng đã đem làm nũng tốt lắm biểu đạt ra tới.

Che lại mặt Thu Tử Tân: “.....”

Cái này tiểu bằng hữu, toàn là biết chính mình uy hiếp!

Thu Tử Tân nghĩ thầm, chung có một ngày, nàng muốn đem cái này tiểu bằng hữu hảo hảo khi dễ một phen, mới có thể triệt tiêu này trận tới nàng đối chính mình làm ‘ chuyện xấu ’.

Đối, khi dễ đến khóc cái loại này!

Như vậy mới có thể làm đối phương biết chính mình kỳ thật thật không tốt chọc!

Thu Tử Tân đã ở vì chính mình nào bỏ ha ha bật cười, Tiêu Vũ ở một bên xem đến vẻ mặt ngốc, còn tưởng rằng là chính mình đem Thu Tử Tân bức điên rồi.

Đang lúc Tiêu Vũ mạo mỗ hôi lạnh nghĩ muốn hay không vẫn là thôi đi Thu tử tử không cần liền không cần thời điểm, Thu Tử Tân quay đầu tới, cất bước hướng nàng tới gần vài bước, đem nữ hài ôn nhu mà kéo vào chính mình trong lòng ngực.

Nữ nhân cảm nhẹ nhàng để ở Tiêu Vũ trên vai, nếu là bởi vì sợ người khác nghe được sẽ ngượng ngừng nói, kia nàng liền ở nữ hài bên tai tiểu tiểu thanh nói tốt.

“Tưởng ngươi... Ngay cả hiện tại cũng rất nhớ ngươi..... Ngươi không ở nhà thời điểm, ta mỗi ngày đều tưởng ngươi nghĩ đến ngủ không yên.”

Nữ nhân ở nàng bên tai muộn thanh nói, mặc dù cách hai tầng khăn quàng cổ, Tiêu Vũ như cũ có thể cảm nhận được đến từ đối phương trên người độ ấm.

Tiêu Vũ đầu quả tim run rẩy, nàng thẹn thùng mà cắn khăn môi, đem mặt vùi vào Thu Tử Tân ngực.

Rõ ràng đây là chính mình nhất muốn nghe đến nói, nhưng chân chính nghe được kia một khác, Tiêu Vũ vẫn là sẽ cảm thấy hảo thẹn thùng, hảo không chân thật.....

Còn nói cái gì tưởng chính mình nghĩ đến ngủ không yên.....

“Thu tử tử... Người hảo phù hoa nga.....” Tiêu Vũ đôi tay vờn quanh nữ nhân thon thon một tay có thể ôm hết vòng eo, nàng nói chuyện khi cũng không dám ngẩng đầu xem Thu Tử Tân.

“Không phải người làm ta nói sao, nói người lại chê ta khoa trương, người nói người có phải hay không không biết tốt xấu?” Thu Tử Tân bĩu môi, nàng duỗi tay nhẹ nhéo nhéo Tiêu Vũ nhĩ tiêm tới làm tiểu trừng phạt.

Tiêu Vũ trốn không được nàng, đành phải đem chính mình mặt càng thêm hướng Thu Tử Tân ngực chôn đi, từ Thu Tử Tân góc độ tới xem, nữ hài thiên lạnh lỗ tai đã nổi lên đỏ bừng.

Thu Tử Tân thấp hèn mi mắt vọng nàng, con người cũng có giấu một chút ngượng ngùng, có mấy cái đi ngang qua người hướng các nàng vút tới tương đối khác thường ánh mắt, Thu Tử Tân không nói thêm gì, nàng chỉ là dùng cổ áo che lại nữ hài mặt.

Nàng không hy vọng nữ hài thấy những cái đó ngờ vực ánh mắt.

Nếu có thể nói, tránh ở chính mình trong lòng ngực liền hảo.

Thu Tử Tân vì nữ hài thuận thuận cái ót tóc đẹp, nàng dễ nghe thanh âm ở đêm lạnh xuôi tai lên đặc biệt ấm áp, “Còn muốn tiếp tục đi sao? Vẫn là trở về quán ăn tìm mẹ người?”

Tiêu Vũ giơ lên đầu ngóng nhìn nàng, tiểu xảo chớp mũi ửng đỏ, “Đêm nay 12 điểm sẽ phóng pháo hoa, chúng ta có thể kêu mommy cùng dương di cùng nhau ra tới xem, khẳng định đặc biệt mỹ.”

Nữ hài nói chuyện khi đôi mắt lượm lượm, tàng không được vui sướng dường như liền sắp nhảy đến trên người mình.

Thu Tử Tân nhin không được điểm điểm Tiêu Vũ lạnh lẽo chớp mũi, nàng ôn cười trả lời: “Hảo, chúng ta đây đi về trước, chờ lát nữa lại qua đây.”

Hai người nắm tay đồng hành, liền như vậy chậm rì rì mà đi trở về quán ăn.

Cùng lúc đó.

“Hảo xảo. Không nghĩ tới lại ở chỗ này gặp được người.” Tạ Khả Toàn tháo xuống kính râm, nàng giơ lên môi đỏ, đối trước mặt Phó Mỹ Tuyên xinh đẹp cười.

“Không có biện pháp, thế giới thật sự quá nhỏ.” Phó Mỹ Tuyên đồng dạng hồi cười nói, chẳng qua nụ cười này liền có vẻ khách sáo nhiều.

Thu Tử Tân ở phía trước ngày liền có mời quá Phó Mỹ Tuyên muốn hay không ở vượt năm trong lúc cùng nhau ra tới, rốt cuộc nàng hoặc nhiều hoặc ít vẫn là không yên lòng chính mình bằng hữu, nhưng Phó Mỹ Tuyên cự tuyệt nàng, nói là cùng ngày chính mình muốn cùng bạn gái cộng đồng vượt qua, mà Thu Tử Tân thấy chính mình khuyên bất động nàng, ở trò chuyện trung trầm mặc hồi lâu, cuối cùng cũng chỉ hảo từ bỏ.

Phó Mỹ Tuyên ngoài miệng là như vậy nói, không nghĩ tới cùng ngày chính mình vẫn là tới nơi này.

Tuy rằng không có gặp phải Thu Tử Tân, nhưng lại ngoài ý muốn gặp được Tạ Khả Toàn.

Thật là muốn mệnh duyên phận.

“Gần nhất quá đến có khỏe không?” Tạ Khả Toàn đi ra phía trước, thấy Phó Mỹ Tuyên xuyên vật liệu may mặc có điểm đơn bạc, liền

muốn đem chính mình khăn quàng cổ cấp Phó Mỹ Tuyên hệ thượng, “Người không lạnh sao?”

Phó Mỹ Tuyên giơ tay chặn nàng động tác, nàng cười khẽ, “Không có người nhật tử, ta đương nhiên quá đến càng vui sướng.”

Nói xong, nàng lại trả lời Tạ Khả Toàn cái thứ hai vấn đề, “Lạnh hay không, đều đã cùng người không quan hệ đi.”

Tạ Khả Toàn nhăn lại giữa mày, cầm khăn quàng cổ tay cầm khăn quàng tâm, “Mỹ Tuyên, chúng ta chi gian thật sự chỉ có thể thừa như vậy sao?”

Phó Mỹ Tuyên giơ lên mi giác, trong lòng hơi phàn khởi tức giận, nhưng nàng nhin xuống, nàng đổi đề tài, “Nam nhân kia đâu? Người lão công, hôm nay không bồi người sao?”

Tạ Khả Toàn cười nhạt mang quá, nàng lắc đầu, “Tân hôn sau hẳn vẫn luôn rất bận, chúng ta một tháng đều không thấy được một lần mặt.....”

Phó Mỹ Tuyên không có tiếp nhận đối phương nói, một bộ không tỏ ý kiến thái độ, dù sao chuyện này, cùng nàng không hề quan hệ, nàng hà tất yêu cầu như vậy quan tâm nhà người khác gia sự.

“Đêm nay có rảnh sao? Muốn hay không cùng nhau ngồi xuống tâm sự thiên.” Tạ Khả Toàn vì chính mình hệ hảo hạt dẻ cây cọ khăn quàng cổ, nàng duỗi tay đi câu Phó Mỹ Tuyên rũ tại bên người tay duỗi chỉ.

Phó Mỹ Tuyên nguyên là tưởng trực tiếp cự tuyệt Tạ Khả Toàn, nhưng nàng tạm dừng một lát, rồi sau đó hơi gọi lên khóe môi, sắc mặt thông dong tự nhiên, “Có thể, đêm nay vừa vắn có rảnh, thay đổi người cũng không tồi.” Nàng đảo muốn nhìn một chút nữ nhân này muốn chơi cái gì hoa chiêu.

Nghe vậy Tạ Khả Toàn hơi đốn, nàng thu thu tươi cười, “Thay đổi người? Chẳng lẽ người hiện tại thường xuyên cùng nữ hài tử khác

chơi?”

“Người có ý kiến gì sao?” Phó Mỹ Tuyên ôn cười hỏi nàng.

“Không có.....” Tạ Khả Toàn tươi cười hoàn toàn ngã xuống dưới, nàng giả vờ không có việc gì, tiếp tục nói: “Đáp ta xe đi, ta mang người đi cái địa phương.”

“Không cần, ta chính mình có.” Phó Mỹ Tuyên đi theo nàng phía sau đăm nhiên đáp.

“Người mua xe?” Tạ Khả Toàn ngữ thái hơi hiện kinh ngạc, nhưng nàng không có quay đầu lại.

“Đúng vậy, không chỉ có như thế, ta còn mua nhà.” Phó Mỹ Tuyên hờ hững ứng.

Tạ Khả Toàn lúc này mới xoay người, dùng ánh mắt tĩnh thanh đánh giá ăn mặc một thân hàng hiệu Phó Mỹ Tuyên.

“Người cho rằng ta không thể làm được, ta đều làm được.” Phó Mỹ Tuyên triều nàng lộ ra hoàn mỹ tươi cười.

Tạ Khả Toàn nhất thời lại có điểm không lời nào để nói, nàng dừng một chút, báo nhân viên chạy hàng danh sau nói là chính mình tới dẫn đường, làm Phó Mỹ Tuyên đi theo nàng xe sau liền hảo.

Hai người khai một đoạn xe trình, cuối cùng đến một gian kiểu Tây nhà ăn, Tạ Khả Toàn vì các nàng khai gian ghé lô, chủ động nói: “Này đồn ta thỉnh người.”

Nàng lay động trong tay rượu vang đỏ ly, sau đó hướng Phó Mỹ Tuyên đưa ra.

“Không có người sẽ cự tuyệt miễn phí chuyện tốt.” Phó Mỹ Tuyên nhẹ hoàn khước miệng, nàng đồng dạng cầm lấy đặt lên bàn chén rượu, hai người ở không trung thanh thúy mà chạm cốc, rồi sau đó từng người nhấp hạ.

“Này gian đầu bếp làm tiệm ăn tại gia đặc biệt ăn ngon, ta biết người thích ăn từng lộ, cố ý làm phòng bếp cho người an bài một chén gan ngỗng từng lộ.”

Tạ Khả Toàn vừa nói vừa thiết hạ bảy phần thực hồng nộn bò bít tết, tươi đẹp ướt át nước. Thủy từ thịt vẫn chậm rãi chảy ra.

Phó Mỹ Tuyên đem ánh mắt đặt ở kia chén bạch từng lộ thượng, nàng ngữ thái mang theo khinh miệt ý cười, “Người hiện tại là muốn lấy lòng ta sao?”

Tạ Khả Toàn trong tay động tác dừng lại, nàng ngẩng đầu, trong ánh mắt chảy xuôi tự nhiên quang, “Coi như ta chỉ là đơn thuần mà tưởng bồi thường người, có thể chứ?”

Phó Mỹ Tuyên hơi liếm ý cười, nàng không có trả lời vấn đề, mà là cúi đầu, dùng cái muỗng không chút để ý mà bắt đầu uống kia chén từng lộ canh.

Thời gian bất tri bất giác đã là đi vào đêm khuya, hôm nay là vượt đêm giao thừa, quanh hồ công viên là pháo hoa nổ rộ khi tốt nhất xem xét mà, đi vào nơi này người đều là muốn cộng đồng đếm ngược, hướng năm nay cuối cùng một ngày từ biệt đồng thời, đi nghênh đón hoàn toàn mới một năm.

Ôn Ngữ Tiệp cùng Tiêu tiên sinh trạm làm cùng nhau, Tiêu tiên sinh ban ngày công tác bận rộn, hiện tại gần 11 giờ rưỡi, hẳn khó tránh khỏi có chút buồn ngủ, không ngừng ở ngáp. Mà Dương nữ sĩ cùng Lương tiên sinh tắc trạm làm bọn họ bên cạnh, Ôn Ngữ Tiệp ở cùng Dương nữ sĩ nửa nói giỡn mà thương lượng nàng hôn sự, nói nếu Dương nữ sĩ cùng Lương tiên sinh kết hôn, nàng cần thiết phải làm tử muội trong đoàn phù dâu!

“Thu tử tử, năm nay, thực mau liền phải đi qua đâu.....” Tiêu Vũ đôi tay chống ở lan can thượng, nàng ánh mắt dừng lại ở mở mang mặt hồ.

“Đúng vậy.” Thu Tử Tân đồng dạng đang nhìn phương xa, nàng đang xem ngày mai, xem chính mình tương lai.

Phong nhẹ nhàng vén lên các nàng vạt áo, Tiêu Vũ quay đầu tới đồng thời, Thu Tử Tân cũng vừa lúc đem ánh mắt dừng ở trên người nàng, hai người ánh mắt đối diện thượng khi, trong lòng đều ám khai một cỗ thực ôn nhu ngọt ý.

Tân một năm, các nàng như cũ sẽ xuất hiện ở lẫn nhau trong sinh hoạt, sinh mệnh.

Thu Tử Tân cảm thấy, tương lai tựa hồ tràn ngập hy vọng, nàng không xác định cái kia hy vọng nơi phát ra là cái gì, dù sao, chính là có thể làm nàng cảm thấy thực an tâm, thực kiên định.

“Lại đây.” Thu Tử Tân ôn nhu gọi nữ hài, Tiêu Vũ ngoan ngoãn mà tới gần nàng trong lòng ngực, hai người lẫn nhau dựa sát vào nhau, đó là tối nay mỹ lệ nhất cảnh sắc.

Ánh trăng mờ lung.

“Mỹ Tuyên, đủ rồi..... Thật sự đủ rồi, rất đau.....”

Tinh mịn mồ hôi che kín Tạ Khả Toàn cái trán, ngoài cửa sổ ánh trăng dừng ở nàng mê mang trong ánh mắt.

Rượu vang đổ lung tung mà bát chiếu vào thảm thượng, đồ tươi chất lỏng ở mềm mại màu trắng vải dệt thượng lan tràn mở ra, lây dính đến Phó Mỹ Tuyên đầu ngón tay.

“Người nhưng thật ra đủ rồi, nhưng ta còn không có thỏa mãn đâu.” Phó Mỹ Tuyên ở nàng bên tai ách thanh nói.

Tạ Khả Toàn tức giận đến cắn răng, hạ 1 phương 1 không ngừng truyền đến mãnh liệt đau đớn phảng phất là đem nàng cả người ném vào đám cháy đốt cháy giống nhau, “Phó Mỹ Tuyên! Người là tưởng làm chết ta sao.....!?”

Phó Mỹ Tuyên không có trả lời nàng lời nói, nàng ôm quá Tạ Khả Toàn eo, đem đối phương quay cuồng quá thân.

Nàng vỗ vỗ Tạ Khả Toàn tún bộ, “Bò lên.”

“Người muốn làm gì.....”

Trong tầm nhìn là một mảnh mơ hồ cảnh vật, Tạ Khả Toàn cố nén hốc mắt ướt át, kia che kín nếp nhăn gối đầu đã bị áp tễ đến ao hãm đi xuống, chần nửa quả nửa rữ trên mặt đất, hết thảy hết thảy, đều là như vậy hỗn độn bất kham.

Thái dương thượng một giọt mồ hôi chảy xuống đến nàng hàm dưới.

Phó Mỹ Tuyên giơ lên mi giác, một bộ nghiền ngẫm thái độ, “Người cảm thấy ta muốn làm gì?”

Nàng vén lên Tạ Khả Toàn tóc dài, cúi xuống thân, tựa tà mị ách âm quanh quần với Tạ Khả Toàn bên tai.

“Đương nhiên là..... Người.”

Nàng giống cái tùy hứng cuồng vọng nghệ thuật gia, tùy ý tùy tính mà ở vài vẽ tranh thượng bôi, tươi đẹp rượu vang đỏ cùng trong suốt màu trắng thuốc màu lẫn nhau tham nhiễm, mà kia phó nghệ thuật họa tác theo yên tĩnh trung nữ nhân phá thành mảnh nhỏ tiếng khóc, hoàn toàn nghênh đón nó cao nhất phong kia một khắc.

Tạ Khả Toàn cảm giác đầu ngất đi, gối đầu bị nàng hãn tẩm ướt, nàng hơi mở mơ hồ hai mắt, ý thức không quá thanh tỉnh.

Nhưng nàng tựa hồ nghe thấy bên tai, thấp thấp pháo hoa nổ rộ thanh.

Phó Mỹ Tuyên hôn cái trán của nàng, lộ ra người thẳng đặc ý tươi cười, “Tân niên vui sướng, Tạ Khả Toàn.”

Tạ Khả Toàn nghe vậy bật cười, thuộc về cười lạnh cái loại này, nàng cảm thấy chính mình hạ 1 thân cơ hồ đã là không có tri giác.

Nữ nhân này, là ở cố ý trả thù chính mình đi?

Coi như Tạ Khả Toàn mệt đến sắp hôn mê quá khứ thời điểm, Phó Mỹ Tuyên lại xách lên nàng phát, nữ nhân bị bắt mà giơ lên đầu, ánh mắt cùng Phó Mỹ Tuyên ánh mắt đối thượng khi đầu quả tim không khỏi khởi xướng run tới.

Phó Mỹ Tuyên giơ lên khoe miệng, trong mắt lộ ra lãnh lệ hàn ý, “Sảng 1 như vậy nhiều lần, hiện tại đến phiên ngươi tới phục vụ ta đi.”

Những lời này đại khái là Tạ Khả Toàn đời này, nghe được quá đáng sợ nhất tân niên chúc phúc ngữ.

Pháo hoa ở không trung lộng lẫy mà nở rộ, trong thời gian ngắn, khắp sơn ám bị thấp sáng, cầu tàu người trên ở hoan hô, lẫn nhau ở vì tân một năm đã đến mà cảm thấy cao hứng không thôi.

Tiêu Vũ giơ lên đầu, chớp mũi vừa lúc đụng phải nữ nhân cầm, nữ hài từ nàng trong lòng ngực thối lui một bước, má lúm đồng tiền kẹp toàn thể giới hạnh phúc nhất ý cười.

Thu Tử Tân thấy nàng hành động, ánh mắt tự nhiên đi theo mà đi, Tiêu Vũ trạm làm nàng trước mặt, đôi tay đều búi ở sau người, hai má bị đông lạnh đến có chút ửng đỏ, nàng hướng tới Thu Tử Tân lộ ra sán cười.

Nữ hài nói: “Thu Tiểu Tân, tân một năm, thỉnh nhiều chỉ giáo!”

Gió đêm vẫn khởi Thu Tử Tân tóc đẹp, nữ hài tươi cười chạm đến nàng đáy lòng mềm mại chỗ.

Nàng mỉm cười, mặt mày không cảm đi theo nhu hòa vài phần.

“Thỉnh nhiều chỉ giáo.”

Tác giả có lời muốn nói:

【 bình luận hỗ động 】 :

Đoán một cái, chúng ta Thu tử tử khi nào mới có thể thức tỉnh?

Hạ chương đổi mới: Thứ tư (9 hào)

74.Chapter 74

“Tôn kính các vị khách, nữ sĩ nhóm, tiên sinh nhóm, đại gia buổi sáng hảo. Ở hôm nay như vậy tràn ngập vui mừng nhật tử, chúng ta nghênh đón tân lang Lương tiên sinh, tân nương Dương nữ sĩ kết hôn lễ mừng, ta là đến từ chính hạnh phúc đường hôn khánh chủ trì đoàn đội người chủ trì, ta kêu vai phụ!”

“Phi thường vinh hạnh đã chịu nhậm vị tân nhân ủy thác, vì bọn họ chủ trì cũng chứng kiến này một thần thánh mà lại lãng mạn hôn lễ thời khắc, tại đây, ta đại biểu hai vị tân nhân, đối các vị khách quang lâm tỏ vẻ nhiệt liệt hoan nghênh đồng tâm hiệp lực tâm cảm tạ!”

Hôn lễ hiện trường vang lên Martine McCutcheon dịu dàng động lòng người 〈Perfect Moment〉, không trung bay ngũ thải ban lan thiên sắc hệ dải lụa, tháng 5 khí hậu mát mẻ, vạn dặm không mây.

Lương tiên sinh đứng ở bãi mấn phấn bạch sắc hoa hồng thúc sân khấu thượng, một thân trắng màu đen tây trang, tóc ngắn sạch sẽ lưu loát, khăn trương lại bức thiết chờ đợi thuộc về hấn mỹ lệ nhất tân nương đi đến hấn bên người.

Hoa môn dưới, Dương nữ sĩ nâng Thu Tử Tân khuỷu tay, hai người thân xuyên lụa trắng váy, tuy rằng Dương nữ sĩ tuổi tiệm đại, nhưng giả dạng lên trạng thái như cũ thật tốt, đầu lòng bàn trụ nàng tinh xảo ngũ quan, cặp kia dung mấn năm tháng dấu vết con người động lòng người như lúc ban đầu.

Cùng phong nhẹ nhàng phát quá các nàng váy mặt, Thu Tử Tân sườn mặt với Dương nữ sĩ cười, pháo hoa ở không trung nở rộ, hai người đắm lên tấu nhạc tiếng gầm, ở khách ánh mắt lễ rửa tội cùng vỗ tay hạ, đi bước một mai hướng bãi mấn hoa tươi lộ dẫn, bước lên sân khấu.

Thu Tử Tân đem Dương nữ sĩ mang đi Lương tiên sinh bên cạnh, tân nhân một chạm mặt lúm đồng tiền như hoa, mặc dù tuổi đã đi vào trượng gia chi năm, nhưng yêu nhau tâm là rõ ràng, vĩnh viễn sẽ không già cả, sẽ không hủ bại.

Thu Tử Tân trong đôi mắt phiếm nhợt nhạt ánh sáng, nàng đem Dương nữ sĩ tay giao thác cấp Lương tiên sinh, sau đó lại nhẹ nhàng ở bọn họ mu bàn tay thượng chụp một chút.

Nàng mỉm cười, hết thảy đều ở không nói một lời trung.

Khách tịch vang lên càng thêm nhiệt liệt vỗ tay, Thu Tử Tân trở lại chính mình vị trí nhập tòa, ti nghi tiếp tục ở trên đài tiến hành hôn lễ lưu trình, “Hôn nhân là lẫn nhau lý giải cùng tín nhiệm, càng là lẫn nhau phó thác cùng quý trọng. Hôn nhân là ái cùng ái giao hòa, tình cùng tình trao đổi.....”

“Giờ này khắc này, ta tưởng tân lang tân nương đều sẽ có một câu tưởng đối lẫn nhau nói, như vậy hiện tại cho mời nhị vị tân nhân xoay người lại, tương đối mà đứng, ở trước mặt mọi người nói ra này phân ái thông báo đi.....”

Tiêu Vũ nhìn ngò ở chính mình bên người Thu Tử Tân, nữ nhân hôm nay xuyên màu trắng váy lụa cắt độc đáo, cổ áo trình thâm phương U hình, lộ ra nàng hình dáng rõ ràng xương quai xanh, hoa hồng kim song tầng xương quai xanh liên sấn đến nữ nhân làn da trắng nõn như tuyết.

Thu Tử Tân nghiêng mặt, nàng mang she\’s nhãn hiệu mới nhất đẩy ra cảnh ôliu nhĩ cốt kẹp, trời sinh lông mi trường mà kiều, ánh mắt của nàng dừng ở sân khấu phương hướng, mặc thanh gian mạn khởi vài phần cảm động cảm xúc.

Đương nàng thấy hai vị tân nhân ở trên sân khấu hạnh phúc ôm hôn khi, Thu Tử Tân liền biết, chính mình đồng ý đem Dương nữ sĩ giao phó cấp Lương tiên sinh quyết định, làm được thực chính xác.

Dương nữ sĩ nguyên bản cũng không có muốn tổ chức tiệc cưới, là Lương tiên sinh kiên trì nói kết hôn sao lại có thể thiếu hôn lễ, hẳn không chỉ có muốn làm, còn phải cho nàng sở hữu tốt nhất, bao gồm bọn họ kế tiếp toàn bộ nguyệt đều phải đi Châu Âu hưởng tuần trăng mật lữ hành.

Đọc diễn văn kết thúc, tiệc cưới làm ở tửu lầu tầng cao nhất, đi xuống còn có còn lại ghế lô, lộ thiên hôn lễ nơi sân phủ kín tươi mát mặt cỏ, mềm mại lụa mỏng cùng tươi đẹp đóa hoa thiết với hoa trụ trung, bốn phía đều là nồng đậm lãng mạn hơi thở.

Kính hảo Lương tiên sinh cha mẹ sau, Dương nữ sĩ cùng hẳn đi xuống đài từ trước đến nay tân kính rượu, Ôn Ngữ Tiệp đi lên trước ôm nàng đã lâu đã lâu, trầm. Ngâm một lát, trong miệng lẩm bẫm nói: “Người lần này nhất định sẽ hạnh phúc.” Hốc mắt tắc không chế không được nảy lên nhiệt lệ.

Thu Tử Tân trạm làm pha lê ban công biên, dựa lưng vào lan can, tay nàng nhéo champagne ly, nhẹ nhàng lay động sau tiễn nhấp tiếp theo khẩu.

“Thu tử tử.” Nữ hài thanh thúy thanh âm ở nàng phía trước vang lên, Thu Tử Tân ngẩng đầu, ánh mắt đối thượng Tiêu Vũ, khóe môi tự nhiên mà hoàn khởi.

Tiêu Vũ tiểu nện bước chạy đến chính mình trước mặt, nàng hôm nay trang là Thu Tử Tân giúp nàng họa, thực thanh đậm, chỉ là thượng một tầng phấn nền cùng son kem, sắc hào là Thu Tử Tân ngày gần đây mua sắm sau còn không có bóc tem quá Givenchy cầm kỳ chi hôn n14, thuộc về phi thường hoạt bát màu cam điều, phi thường thích hợp nàng.

Thu Tử Tân cảnh ôliu nhĩ cốt kẹp chỉ mang ở bên trái, bởi vì một nửa kia, ở nữ hài nơi đó.

“Ân? Làm sao vậy?” Thu Tử Tân ôn cười, vươn cánh tay phải nghênh đón nữ hài đã đến, Tiêu Vũ tự nhiên mà dựa vào nàng khuỷu tay, má lúm đồng tiền nhảy dựng nhảy dựng.

“Thu tử tử, cái kia... Ta có thể..... Ném một ngụm sao” Tiêu Vũ chỉ chỉ Thu Tử Tân trong tay champagne.

Thu Tử Tân ánh mắt đi theo nữ hài lời nói rơi xuống chính mình trên tay, nàng nguyên là tưởng cự tuyệt, nhưng Tiêu Vũ nhìn ánh mắt của nàng chớp mắt ngời sao, một bộ phi thường chờ mong bộ dáng, nàng nghĩ nghĩ, vẫn là cảm thấy chính mình quá dung túng Tiêu Vũ.

“Ta chỉ cho người trộm thí một ngụm.....” Thu Tử Tân thấp giọng nói, gương mặt quan vọng liếc mắt một cái bốn phía xác định Ôn Ngữ Tiệp cùng Tiêu tiên sinh đều không ở phụ cận, mới hơi chút an tâm điếm.

Nhưng nàng lại ở trong lòng phun tào chính mình nói: A! Dạy hư nhà người khác tiểu hài tử!

Tiêu Vũ được đến nàng cho phép vui vẻ đến giống cái tiểu sủng vật rung đùi đắc ý, gương mặt nhỏ trông tròn con mắt mà nhìn chằm chằm Thu Tử Tân, chờ đợi đối phương cầm trong tay champagne đưa tới chính mình trước mặt.

Thu Tử Tân thấy nàng đáng yêu bộ dáng nhẹn không được cười khế, nàng đem champagne ly chuyển tới không có chính mình son môi ấn một khác mặt sau, lúc này mới đem này đê đến Tiêu Vũ trước mặt.

Nhưng ai biết Tiêu Vũ cố tình không rõ nàng hảo tâm, đôi tay nắm tay nàng, dục muốn uống thời điểm rồi lại quay lại kia một chỗ, ở Thu Tử Tân trước mặt, thật sâu mà đem chính mình cánh môi dựa vào thượng nữ nhân đỏ tươi dấu môi.

Thu Tử Tân: “.....”

Nàng lổ tai lạng lẽ nổi lên một chút ngượng ngùng, mà Tiêu Vũ lại vừa lúc vào lúc này bổ thượng một câu.

“A... Thực xin lỗi, ta vừa mới thức nhưng không có chú ý tới... Thu tử tử, người nói chúng ta như vậy có phải hay không chẳng khác nào gián tiếp hôn môi?”

Thu Tử Tân lần thứ hai: “.....”

“Khụ khụ a... Hảo toan!” Tiêu Vũ mới vừa nhấp tới rồi một ngụm hương vị, ngũ quan liền nhăn đến giống cái giấy đoàn, nàng thè lưỡi, một bộ ăn bẹp ủy khuất ba ba dạng.

Nữ nhân thì tại một khác bên có điểm vô tâm không phải nở nụ cười, Tiêu Vũ cổ đầy mặt má, đôi tay chống nạnh dưới đáy lòng tấm tắc, tuy rằng ‘chán ghét’, nhưng đương nàng thấy Thu Tử Tân tươi cười khi, tâm vẫn là không khỏi nhân nàng mà mềm hạ vài phần.

Thu Tử Tân mặt hướng thuận gió, mái tóc của nàng bởi vì muốn tham dự hôm nay quan trọng trường hợp, cố ý đi chọn nhiễm một phen, sương mù cây cỏ lười biếng tóc quăn ở gió nhẹ thổi quét hạ nhẹ nhàng phiêu động, nữ nhân miệng cười liền giấu ở bên trong.

Tiêu Vũ nhất thời xem đến có chút xuất thần.

Nữ hài hai má má lúm đồng tiền sâu cạn như một, nàng hàm súc mà cười nói: “Thu tử tử, người thật xinh đẹp, ta hảo tưởng cưới người, xem người vì ta xuyên váy cưới.”

Nghe vậy Thu Tử Tân vi lảng một lát, ‘người đang nói cái gì ngốc lời nói?’ như vậy câu nói nàng trước sau nói không nên lời, nàng nhẹ nháy lông mi nhìn chăm chú Tiêu Vũ.

Thu Tử Tân nói chuyện ngữ khí lại lần thứ hai nhu vài phần, ôn nhu đến dường như sắp đem người cấp hòa tan, nàng hòa thanh hỏi Tiêu Vũ, “Người thật sự suy xét rõ ràng sao?”

Có lẽ, những lời này ngữ trung, còn mang theo khác hàm ý.

Nữ nhân hơi hơi giơ lên khóe môi, tựa hồ là đối nữ hài trả lời, ôm có một tia mong đợi.

Tiêu Vũ không có do dự, chém đinh chặt sắt gật đầu, “Đương nhiên!”

Ánh vàng rực rỡ dương quang chiếu vào nữ hài khuôn mặt, nàng cười rộ lên khi liền má lúm đồng tiền đều là ngọt ngào, lại hạ xuống khổ sở lòng đang thấy nàng tươi cười sau đều sẽ bị cảm nhiễm vài phần.

Thu Tử Tân khóe môi độ cung cực thiện, nàng duỗi tay mềm nhẹ mà đẩy ra nữ hài tóc dài, lộ ra Tiêu Vũ mang bên phải biên lỗ tai cành ôliu nhĩ cốt kẹp.

Thuần màu bạc tài chất lộ ra ánh sáng tinh tế oánh lượng, rữ điều tua theo nữ hài nói chuyện khi hơi hơi đong đưa, nữ nhân lòng bàn tay ấm áp mà chạm đến Tiêu Vũ gương mặt.

“Người như bây giờ nói... Chờ người lại lớn lên một chút, ta lại lão một chút, người liền sẽ không cảm thấy ta xinh đẹp, sẽ không lại thích ta.....”

Thu Tử Tân rõ ràng là đang cười, nhưng nàng phát ra cảm xúc lại rất chua xót. Tiêu Vũ cảm giác chính mình ăn tới rồi một viên đường, nhưng hàm ở trong miệng khi, mới phát hiện này nguyên lai là bọc vỏ bọc đường cười khổ.

Tiêu Vũ tâm đi theo chìm đi xuống, nàng tươi cười dần dần thu hồi.

Trời trong nắng ấm, chim di trú trú pi.

Nàng sẽ giống Thu Tử Tân nói như vậy sao?

Chờ Tiêu Vũ lại lớn lên một chút, gặp được càng nhiều thú vị đặc biệt người, sau đó liền dần dần quên Thu Tử Tân mặt, Thu Tử Tân tươi cười, Thu Tử Tân ôn nhu.....

Tiêu Vũ xoa bóp góc váy, tiểu tiểu thanh một mình nói nhỏ:

“Ta thích lại không chỉ là người ưu điểm.....” Nàng thích, hẳn là ôm đồm tiếp nhận Thu Tử Tân sở hữu hảo cùng hư.

Ái nàng đứng ở sân khấu thượng ngăn nắp lượng lệ, ái nàng ở sáng sớm chạng vạng buồn ngủ thâm quyến lười biếng, ái nàng ở đối mặt thực đơn khi xem không hiểu nguyên liệu nấu ăn sứt đầu mẻ trán, càng ái nàng, ở khổ sở khi hướng chính mình yếu thế phóng mềm yếu ớt.

Có lẽ Tiêu Vũ trong tương lai còn sẽ gặp được rất nhiều rất nhiều không giống nhau người, thấy càng nhiều càng nhiều không tầm thường thả mới lạ sự, trải qua quá một đoạn lại một đoạn lệnh nàng khó quên ký ức.

Nhưng nếu người muốn hỏi nàng có thể hay không quên đi nữ nhân kia, kia nàng đáp án nhất định là:

‘ sẽ không. ’

Nàng tuyệt đối tuyệt đối sẽ không quên Thu Tử Tân.

Bởi vì mỗi người ở trong cuộc đời đều sẽ có được một đoạn khắc cốt minh tâm, đã sớm bị Thu Tử Tân ở thật lâu trước kia, liền viết hảo.

-

Nhật tử đi được thực mau, trong nháy mắt, đã nghênh đón tới rồi sáu tháng cuối năm năm đuôi, này mấy tháng Tiêu Vũ đi theo tô mạn đi phỏng vấn mấy gian phiên dịch trang web, xin thông qua sau cũng thành công trúng tuyển hưởng thụ.

Tiêu Vũ xin chức vị là kiêm chức nhân viên, chủ yếu mục đích vẫn là ở nhà rồi khi tiếp đơn tới nhiều hơn huấn luyện chính mình. Năm nay nghỉ đông nàng không có trở về, mà là lựa chọn đãi ở chỗ này, làm bạn ở Thu Tử Tân bên người.

Từ Thu Tử Tân giảm bớt bước lên màn ảnh sau, nàng thường thường liền sẽ thượng truyền một ít chính mình ảnh chụp tới cùng lá phong chia sẻ nàng sinh hoạt hằng ngày.

Nguyên tưởng rằng có mỹ đồ thu các fan đương nhiên cao hứng vô cùng a!

Chỉ tiếc Thu Tử Tân phát tự chụp, thật là làm cho bọn họ thực một lời khó nói hết.....

Thu Tử Tân gần nhất phát một cái thiệp văn án: 【 hôm nay phân tự chụp (mỉm cười mặt) 】

Lá phong nhóm thấy tin tức lập tức hoả tốc bay tới, nhưng mà chờ đợi bọn họ tự chụp lại là.....

Một trương từ hạ hướng lên trên dỗi lỗ mũi thanh kỳ góc độ.

Nhiệt bình điều thứ nhất: 【 Thu Tử Tân: Ta chính là ta chính mình lớn nhất anti-fan, ai đều không cần cùng ta đoạt! 】 6.3 vạn tán.

Lâu trung lâu tất cả đều là ở ha ha ha ha ha ha ha!

Nhiệt bình đệ nhị điều: 【 cảm tạ thu tiên nữ ở trăm vọi bên trong phát trương lỗ mũi chiếu có lệ chúng ta! (đầu chó bảo mệnh) 】 5.2 vạn tán.

Lâu trung lâu như cũ là ở ha ha ha ha ha ha ha!

Nhiệt bình đệ tam điều: 【 ô ô ô quả nhiên đẹp người liền lỗ mũi đều rất đẹp! 】 5.6 vạn tán.

Này tầng lầu như cũ là ở ha ha ha ha ha ha...

Thu Tử Tân: “.....”

Thu Tử Tân không rõ, nàng tự chụp đến tột cùng nơi nào có vấn đề, rõ ràng ngũ quan đều có xuất hiện ở khung ảnh lồng kính a.

Chẳng lẽ là bởi vì dùng nguyên camera đã quên thêm lự kính?

Thu Tử Tân buồn bực mà dẫn dắt di động đi đến thư phòng, muốn hỏi hỏi xem Tiêu Vũ cái nhìn.

Nàng mới vừa bước vào môn, liền thấy ngòi ở án thư đưa lưng về phía cửa Tiêu Vũ bả vai một tưng một tưng, hình như là đang cười cái gì.

Thu Tử Tân đi ra phía trước, muốn thăm dò vọng liếc mắt một cái Tiêu Vũ đang làm gì, kết quả liền thấy nữ hài trong tay nhéo di động, đang ở Thu Tử Tân Weibo phía dưới bình luận:

“Ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha!”

Thu Tử Tân: “.....”

Thu Tử Tân (mím cười mặt): Hoài nghi nhân sinh.

75.Chapter 75

Thu Tử Tân tuyệt đối không thể tưởng được, nàng khi cách hồi lâu, lần thứ hai lên hot search nguyên nhân, thế nhưng sẽ là bởi vì một trương cao thanh dỗi lỗ mũi tự chụp.....

Lúc ban đầu không rõ nguyên do người qua đường còn tưởng rằng là nhà ai anti-fan nháo đến hung, đem nghệ sĩ hắc chiếu cho hấp thụ ánh sáng ra tới, nhưng ai biết điểm tiến hot search mục từ vừa thấy.....

Này..... Chính chủ chính mình hắc chính mình cười đến rớt đầu ha ha ha ha ha ha ha!

Một cái cái sau vượt cái trước bình luận mang theo đầu chó tể tới rồi trước bốn: 【 chưng nấu (chính chủ) cá nhân hành vi, xin đừng bay lên fans! 】

Thu Tử Tân trực tiếp hồi phục: 【? 】

Cho nên ái sẽ biến mất đúng không???

Mấy ngày nay Thu Tử Tân phiền muộn cực kỳ, cơ hồ đã đạt tới tưởng xóa bác nông nổi, nhưng Tiêu Vũ lại ở một bên khuyên nài, “Không quan hệ lạ, Thu tử tử, kỳ thật cái này tự chụp cũng khá xinh đẹp sao.”

Kỳ thật chỉ bằng Thu Tử Tân nhan giá trị tới xem, kia trương tự chụp cũng đích xác không xấu, nhiều lắm là có điểm buồn cười, đơn xách ra tới ngũ quan như cũ có thể kháng có thể đánh.

Tiêu Vũ lo lắng Thu Tử Tân vì thế sẽ trong lòng bị nhục, không hề nguyện ý lại tự chụp phát Weibo, liền mỗi ngày không ngừng ở bên người nàng vòng quanh chuyển, mỗi ngày cầu vòng thí hoa thức khen nài, làm đến Thu Tử Tân đều bị nàng khen đến ngượng ngùng.

“Ta nào có người nói được tốt như vậy.....” Thu Tử Tân ở điều mì Ý nước chấm, thơm ngào ngọt cà chua cùng xanh um mùi hương tức khắc làm người muốn ăn mở rộng ra.

Nàng rải mấy dùm pho mát phần ở tương trên mặt, rồi sau đó dùng trà thìa múc ra một muỗng nhỏ, “Tới, Tiêu Vũ, giúp ta ném một ngụm, tiểu tâm nài.”

Nàng nhẹ nhàng thổi tan một chút nhiệt khí, bảo đảm sẽ không nài đến nữ hài mới đệ đi ra ngoài.

Tiêu Vũ mở ra cái miệng nhỏ ‘a ô’ ném một ngụm, phẩm mấy khẩu sau lập tức hai mắt tỏa sáng, lóe mắt lấp lánh nói: “Siêu ăn ngon! Bằng Thu tử tử trù nghệ không đi đương Michelin đầu bếp quả thực chính là quá đáng tiếc!”

Mỹ lời nói ai không thích nghe, Thu Tử Tân gần nhất bị nàng đậ đến nhưng vui vẻ, nàng quát quát Tiêu Vũ gương mặt, ngậm ý cười giận mắng nữ hài, “Người này trương cái miệng nhỏ có phải hay không hồng quá đặc biệt nhiều nữ hài tử, như vậy ngọt?”

Tiêu Vũ chủ động giúp nàng đem hai bàn cà chua thịt vụn ý mặt đoan đi trên bàn, nói chuyện khi hai mắt cong cong, mấy viên tinh điểm nhảy đánh ở khóe mắt bên, “Mới không có, ta chỉ hổng quá Thu tử tử người mà thôi.”

Thu Tử Tân cúi đầu cời bỏ tạp dề, bộ phận tóc quăn chảy xuống đến gương mặt, vừa lúc che khuất nàng hơi hơi thẹn thùng cười mắt, trong lòng có cổ nói không rõ vui sướng cảm chảy xuôi quá nàng đầu quả tim.

Về lá phong nhóm phun tào trêu ghẹo Thu Tử Tân tự chụp sự tình đã là qua đi hảo một thời gian, khoảng cách Thu Tử Tân phát bác cũng đã là tháng trước sự tình.

Lá phong nhóm còn tưởng rằng là chính mình thương đến Thu Tử Tân tâm, sôi nổi ở trong đàn nhận sai hơn nữa nhấn lại nói siêu cấp tưởng niệm Thu Tử Tân, còn nói chỉ cần có ảnh chụp xem, lại như thế nào thái quá góc độ đều tuyệt đối có thể tiếp thu!!!

Sau đó, ngày đó giữa trưa, Thu Tử Tân phát bác.

Hơn nữa vẫn là liên tiếp chín trương đồ!!!

Mỗ võng hữu bình luận: 【 ta điên rồi, này thế nhưng là hẳn chụp chín không cách ta thiên ta thiên, kích động đến nói năng lộn xộn!!! 】 8.8 vạn tán.

Phải biết rằng năm gần đây Thu Tử Tân, mặc dù có hoạt động tuyên truyền kia cũng chỉ sẽ chuyển phát thương diễn cá nhân poster, mà ngày thường cùng fans chia sẻ ảnh chụp, tất đều là chính mình làm một ít mỹ thực cùng ca khúc.

Đơn người chiếu loại này hiếm lạ trên vật, ước chừng liền ba tháng một trương, mà tháng trước phát tự chụp còn lật xe.....

Lá phong đàn tạc, một giây mấy ngàn điều tin tức spam, 【 đại gia mau nói cho ta biết hôm nay là ngày mấy! Chúng ta đã điên!!! 】

【 ta ném ta ném! Trương Trương đều là tinh phẩm a! Tỷ tỷ quá cá mập ta! 】

【 thiên a, ta tối hôm qua mơ thấy Tiểu Thu hôm nay sẽ phát Weibo, kết quả hôm nay thật sự liền...!!! 】

Cái kia hẳn chụp chín không cách ở ngắn ngắn bốn cái giờ nội phá 90 vạn chuyển phát, thành công chen vào hot search bảng đầu.

Mỗi trăm vạn phần đại V chuyển phát Thu Tử Tân Weibo khi, nói thẳng không cố kỵ: 【 thảo! Này hẳn miêu là tiên nữ hạ phàm đi! 】

Đệ nhất bức ảnh, Thu Tử Tân ăn mặc một kiện cất lưu loát tơ lụa sơ mi trắng, tùy tính, rồi lại có thể giải đúng chỗ ngứa mà đem khí chất của nàng phụt ra tới.

Hình ảnh trung nữ nhân mang tơ vàng khung mắt kính, màu nâu tóc quấn rũ ở tinh xảo hai bờ vai, nàng ngồi ở thiên thính ghé bập bênh, ánh mắt dừng ở trong tay phủng sách vở, ngoài cửa sổ kim hoàng sắc ánh chiều tà chiếu vào nàng sườn mặt, độ khai một tầng mỏng quang.

Nàng lặng lẽ ngồi ở chỗ kia, dịu dàng khí chất nhàn nhạt ở không tiếng động trong không gian tràn ngập mở ra.

Đệ nhị bức ảnh, là Thu Tử Tân hướng tới màn ảnh cười, dường như nàng nguyên lai cũng không biết có người ở chụp chính mình, ý thức được sau hơi có chút tiểu kinh ngạc lộ ra tươi cười, cặp mắt kia, chứa đầy hoàng hôn lưu luyến mỹ.

Rồi sau đó mấy trương ảnh chụp cũng là cùng loại phong cách, lá phong nhóm ở kích động xong sau hơi chút bình phục hạ tâm tình, bắt đầu ở trong đàn suy đoán vì Thu Tử Tân chụp ảnh nhiếp ảnh gia đến tốt cùng là ai?

Có người nói là công ty nhiếp ảnh gia, hoặc là người quản lý chụp, nhưng những cái đó ảnh chụp thoát nhìn phi thường ở nhà phong,

nơi lấy cảnh đại khái chính là ở cửa nhà, phòng bếp, thậm chí có thể nói chỉ là ở nhà chỗ nào đó, lơ đãng chụp được hằng ngày chiếu.

Lá phong nhóm cũng thuận miệng ca ngợi nói cái kia nhiếp ảnh gia chụp đến thật tốt quá, so với Thu Tử Tân tự chụp dùng cảm dỗi người thật là quá ưu tú, siêu sẽ trào ánh sáng, hơn nữa mỗi một trương ảnh chụp điều sắc độ đều thực thích đến này sở.

Tiêu Vũ ở trong đàn xem đến âm thầm cao hứng, nàng cũng cảm thấy vị kia nhiếp ảnh gia chụp đến siêu tán!

“Cho nên, vị kia ưu tú tiểu nhiếp ảnh gia đến tốt cùng là ai nha?” Thu Tử Tân thấy nàng dương dương tự đắc bộ dáng buồn cười, nhìn cái này tiểu bằng hữu, bị khen vài câu đắc ý đến cái đuôi nhỏ đều mau nhếch lên tới.

“Ta không biết ~” Tiêu Vũ giơ lên đầu vọng đứng ở nàng phía sau Thu Tử Tân, nàng đối với nàng lộ ra hai cái nghịch ngợm má lúm đồng tiền.

Thu Tử Tân hơi câu khóe môi, có điểm tưởng xoa xoa Tiêu Vũ đầu tới biểu đạt chính mình đối nàng yêu thương.

Nàng nhẹ nhàng nâng tay, ánh mắt dừng ở Tiêu Vũ sườn mặt, Thu Tử Tân thấp hèn mi mắt tạm dừng tính mà nhiều nhìn nàng vài giây, cuối cùng chỉ là dùng lòng bàn tay ôn nhu mà phát phát Tiêu Vũ cái ót.

Nữ hài ngẩng đầu lên đối nàng cười.

Lá phong nhóm như cũ không hiểu ra sao, ở trong đàn mấy phen thảo luận sau đến ra kết luận là nói: Hẳn là bằng hữu đại chụp.

Dù sao bọn họ có thu lợi là đủ rồi, Thu Tử Tân gần nhất phát bác số lần hơi chút thường xuyên một ít, một tháng đúng giờ một lần 9 trương đơn người chiếu, bọn họ chỉ cần có mỹ đồ thu liền đủ rồi.

Thẳng đến có một ngày, Thu Tử Tân bỗng nhiên ở bồn nguyệt đã phát lần thứ hai đơn người chiếu, nhưng cái này ảnh chụp cũng không phải nàng chính mình.

Hình ảnh trung, là một người tay cầm cameras, đang cúi đầu chuyên chú nghiên cứu chụp ảnh công năng tuổi trẻ nữ hài.

Nữ hài cột lấy thấp đuôi ngựa, thân xuyên trường tụ quần dài, chân cổ chỗ lộ ra tới da thịt trắng nõn bóng loáng. Nàng trắng nõn mặt chỉ có bàn tay đại, ngũ quan linh tú, nghiêm túc biểu tình thoạt nhìn phi thường đáng yêu, thả có mị lực.

Thiệp văn án thực ngắn gọn, một cái tag ký hiệu (@), nhưng là mặt sau đi theo cũng không phải Weibo username, mà là một cái cameras đồ án.

Lá phong nhóm tức khắc bừng tỉnh đại ngộ.

Ảnh chụp trung nữ hài, nói vậy chính là chuyên chúc Thu Tử Tân tư nhân nhiếp ảnh gia.

-

Tân xuân gần, Tiêu Vũ cần thiết trước tiên một tuần phản hồi Q thị, nàng đem yêu cầu mang về vật phẩm đều quy nạp lên, dẫn đầu trí bỏ vào rương hành lý.

Nữ hài tử ngồi ở trong phòng thẩm thượng sửa sang lại quần áo, bóng dáng nho nhỏ, nhu thuận tóc dài mới vừa dài ngắn không lâu, trơn nhẵn mà rũ ở sau lưng.

Thu Tử Tân từ hành lang trải qua, thấy trong phòng cảnh tượng khi dừng lại bước chân.

Thu Tử Tân tóc quăn bị trói lên, thấp thấp rũ ở phía sau đầu, nàng mang kia phó tơ vàng khung mắt kính, thấu kính dưới ánh mắt rất sâu, giống lốc xoáy, bên trong không ngừng có phức tạp cảm xúc kích động.

Sớm sớm chiều chiều sinh hoạt ở bên nhau hồi lâu, Tiêu Vũ sớm đã dần dần trở thành Thu Tử Tân sinh hoạt một bộ phận, mỗi khi Thu Tử Tân xuất ngoại công tác khi, nàng tổng hội nhớ thương trong nhà tiểu bằng hữu.

Đương Thu Tử Tân khoác mấn phong sương mà về đến nhà khi, luôn có một cái nữ hài ở nghe được mở cửa thanh sau liền sẽ lòng tràn đầy vui mừng nhảy ra nghênh đón nàng.

Cái loại cảm giác này Thu Tử Tân nàng thực an tâm, nàng biết có người đang đợi nàng về nhà.

Mỗi khi như vậy thâm nghĩ, Thu Tử Tân liền cảm thấy ở bên ngoài chịu mệt nhọc, kỳ thật căn bản không đủ để nói đến.

Tiêu Vũ có đôi khi sẽ chủ động khoe mẽ mà vì nàng đấm đấm vai, xoa xoa cái trán, trợ giúp Thu Tử Tân thả lỏng thể xác và tinh thần.

Nữ hài biết nàng thích nhạc jazz, liền ở ngầm mua một chồng trân quý hắc đĩa nhạc, đãi Thu Tử Tân về nhà sau liền dâng ra chính mình chuẩn bị đã lâu tiểu kinh hỉ, nói là làm nàng bận rộn xong khao thưởng.

Thu Tử Tân đứng yên ở cửa, giảo hảo khuôn mặt giờ phút này hơi hiện ảm đạm thất sắc, nàng thu hồi ánh mắt, ở kim phút thông thả mà di động hai lần sau, mới rời đi nơi này.

Tiêu Vũ rời đi cùng ngày, Thu Tử Tân chuẩn bị lái xe đưa nàng đi sân bay, bởi vì tư nhân công tác quan hệ, Thu Tử Tân năm nay không có cùng đi nàng cùng nhau trở về Q thị ăn tết.

Tiêu Vũ ngồi xổm huyền quan chỗ, khuất hạ đơn đầu gối tới trói dây giày, vài sợi sợi tóc ngã xuống nàng thái dương, Thu Tử Tân vì nàng kéo quá rương hành lý, an tĩnh mà ở phía sau vọng nữ hài động tác.

Tiêu Vũ một bên mặc giày, biên dùng dư quang trộm ngắm Thu Tử Tân mặt, nàng tổng cảm thấy, Thu Tử Tân ngày gần đây hứng thú tựa hồ không lớn cao, cảm xúc cũng giống như có điểm hạ xuống.

Là công tác thượng gặp cái gì vấn đề sao?

Thực đáng tiếc Tiêu Vũ ở phương diện này vô pháp cho nàng chuyên nghiệp xử lý phương án, nàng chỉ có thể tìm đề tài tới dờ đi Thu Tử Tân lực chú ý.

Tiêu Vũ xoay người, đoan trang Thu Tử Tân sắc mặt bình đạm mặt một lát, liền mỉm cười hỏi nàng, “Thu Tiểu Tân, vì cái gì ngươi thoát nhìn giống như thực không vui der?”

“Có phải hay không bởi vì luyện tiếc ta?”

Nữ hài tử hai má má lúm đồng tiền nhấp nháy nhấp nháy, trong thanh âm tràn ngập niềm mỹ tính trẻ con.

Nàng chẳng qua là muốn tìm tìm đề tài trêu ghẹo Thu Tử Tân, dĩ vãng nếu là chính mình hỏi cái này chút cùng loại vấn đề, Thu Tử Tân đều sẽ ngậm cười chọc nàng má lúm đồng tiền, khế cái nàng, “Tiểu xú mỹ.”

Chính là lần này, giống như có điểm bất đồng.

Ở Tiêu Vũ nói xong lời nói sau Thu Tử Tân đi lên trước tới, tươi cười thiên đến cơ hồ không có, nàng mềm nhẹ mà ôm lấy nữ hài, thật cẩn thận, trong thanh âm kẹp một tia khó phân biệt cảm xúc.

“Đúng vậy.”

“Ta không nghĩ ngươi rời đi ta.”

Nữ nhân ngữ khí thực ôn nhu, lại có được làm nhân thủ chân nhũn ra ma lực.

Tiêu Vũ bị động mà tiếp thu nữ nhân ôm, trong nháy mắt đầu óc hỗn loạn, nàng nửa ậm ừ mà ôm hỏi Thu Tử Tân, tay nhỏ nhẹ nhàng chụp ở Thu Tử Tân mảnh khảnh trên lưng.

Nàng lại cảm nhận được.

Từ Thu Tử Tân trên người truyền đến cái loại này ủng đồ cảm, ưu sầu cùng phiền muộn chi gian dung ra màu lam, chính một tầng một tầng mà không ngừng hướng lên trên bao trùm, trộn lẫn ra càng hậm hực thâm lam.

“Thu tử tử.....” Tiêu Vũ trong lúc nhất thời không biết nên nói cái gì, nàng nhấp nhấp cái miệng nhỏ, không hy vọng thấy Thu Tử Tân thương tâm khổ sở cô đơn biểu tình.

Nàng không phải luyến ái não, nhưng giờ phút này tâm đích xác bị Thu Tử Tân toàn toàn chiếm cứ, không có trải qua suy nghĩ sâu xa, cũng chỉ là đơn thuần mà tưởng đem Thu Tử Tân xếp hạng nàng trong lòng đệ nhất thuận vị.

“Ta đây..... Không quay về, lưu lại bồi người hảo sao?”

Thu Tử Tân như cũ ở ôm nàng, nữ nhân trên người thanh đậm mùi hương ẩn vào trong không khí, chậm rãi bao vây lấy các nàng.

Bởi vì Thu Tử Tân là tương đối lớn tuổi một phương, nàng nên muốn càng hiểu được phân biệt sự tình nặng nhẹ, có chút tình cảm cũng không thể tùy tiện nói ra.

Nàng trải qua quá sự tình tổng so nữ hài trải qua nhiều, nàng biết khi nào làm cái gì quyết định mới là nhất đúng lúc, đem không tha tâm tình biểu lộ ra tới kỳ thật đã là tối kỵ, nàng không thể bởi vậy chậm trễ Tiêu Vũ.

Đã lâu, Thu Tử Tân mới đáp: “Không cần.....”

Nàng nhắm mắt lại, toát ra một loại bất đắc dĩ lại cần thiết muốn lý giải biểu tình, “Trở về, nơi đó mới là người chân chính gia...”

Có lẽ là cho rằng chính mình ngữ khí không tốt lắm, nàng lại lại bồi thêm một câu, “Chúng ta còn có rất nhiều gặp mặt cơ hội, không quan hệ.....”

“Lần này, đến lượt ta chờ người trở về.” Nói đến những lời này khi, nàng khoe môi rất cuộc hơi hơi hoàn khởi.

Tiêu Vũ nghe được có điểm ngốc, nàng cảm giác được Thu Tử Tân hẳn là thả lỏng thân mình, hơi chút an tâm mà đem thân thể dựa vào trên người mình, mà nàng hơi thờ thuộc về nữ nhân thanh hương vị cũng liền càng ngày càng nồng đậm.

Khép lại lông mi khi tầm nhìn đen nhánh một mảnh, nữ hài thân thể ấm áp nhiệt độ liền ở nàng trong lòng ngực, Thu Tử Tân gần nhất mạc danh cảm thấy, nàng bắt đầu xuất hiện một ít ỷ lại người hư tật xấu.

Hơn nữa loại bệnh trạng này thế nhưng chỉ biết phản ứng ở Tiêu Vũ trên người.

Thu Tử Tân phiền muộn cực kỳ, đây là nàng lần đầu tiên có được loại này quái dị cảm giác, nàng vẫn luôn sờ không rõ cảm xúc lý do, đành phải vẫn luôn ghen ở trong lòng, mà nữ hài lần này rời đi, vừa lúc chạm đến tới rồi nàng khó chịu mềm chỗ.

Bãi ở trong phòng khách rơi xuống đất chung đúng giờ mà vang lên vài tiếng.

Đợi cho Thu Tử Tân lại lần nữa mở to mắt khi, cặp kia con người đã là trở nên thanh triệt như lúc ban đầu, dường như vừa mới phát sinh hết thảy bất quá đầu ngón tay tro bụi, nhẹ nhàng một thổi, liền ở không trung trôi đi không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Sở hữu hỗn độn suy nghĩ tất cả đều bị nàng một lần nữa áp hồi đáy lòng.

“Đi nhanh đi, thời gian.....” Thu Tử Tân ra vẻ không có việc gì thích ra ý cười, nàng buông ra tay, lời nói còn không có tới kịp nói xong khi, dưới thân nữ hài bỗng nhiên liền túm chặt nàng ống tay áo.

Tiêu Vũ ra sức mà nhón mũi chân, cảm lòng không đậu, thật cẩn thận, ở Thu Tử Tân trên mặt nhanh chóng mổ một ngụm.

Cái này hành động hoàn toàn không thuộc về Tiêu Vũ trong khống chế, nàng thậm chí đều còn không có tới kịp phản ứng, thân thể cũng đã dẫn đầu thể nàng hành động.

Tiêu Vũ ở trong lòng cũng bị chính mình sợ hãi, sự tình chẳng qua phát sinh ở nháy mắt giây gian, ai đều dự đoán không đến.

Trong lúc nhất thời, hai người đều trở mắt ở tại chỗ, hoàn toàn nói không nên lời nửa câu lời nói tới.

Tác giả có lời muốn nói: Hôm nay ta là cao lãnh lộc.

76.Chapter 76

Gió đêm gào thét, bên ngoài treo ở trên xà nhà màu đỏ đèn lồng hơi hơi đong đưa.

Trong phòng khách Lcd Tv truyền phát tin buổi tối tin tức, người chủ trì thao thao bất tuyệt mà báo đạo hôm nay phát sinh mấy hạng sự kiện trọng đại, Tiêu Vũ ngồi ở sofa biên giác chỗ, ánh mắt dừng lại ở TV màn ảnh, suy nghĩ lại phiêu trở lại ngày ấy.

“.....” Trong không khí quỳnh dị lặng im xuống dưới.

Thu Tử Tân liền hô hấp đều ngừng lại rồi.

Thấu kính hạ ánh mắt lập loè kinh ngạc.

Nàng cảm giác được chính mình giấu ở tóc đẹp lỗ tai, chính từng bước nóng lên lên.

Đáp tại hành lý rương tay không tự giác liền nắm chặt tay hãm, Thu Tử Tân môi hơi hơi mấp máy, lại như thế nào cũng phun không ra nửa viên tự tới.

Tiêu Vũ đầu tiên là đầu một góc, ngón chân hoảng loạn mà ở giày thảo địa, nàng xoa bóp lòng bàn tay, chỉ có thể căng da đầu tương kế tựu kế mà phơ ra tươi cười, tận lực biểu hiện đến tự nhiên thỏa đáng.

Thật giống như cái này hành động đối với nữ hài tử chi gian tới nói quá bình thường bất quá, nàng ngày thường cùng bằng hữu cũng thường xuyên sẽ có như vậy hồ động.

“Rời đi trước goodbye kiss sao, sợ người quá tưởng ta.” Nữ hài hơi ngẩng đầu lên, đối với Thu Tử Tân lộ ra doanh doanh ý cười, lòng bàn tay âm thầm nắm chặt.

Nàng tìm cái miễn cưỡng hợp lý lý do, trên mặt ý cười vẫn luôn không dám giảm hạ.

Nàng vừa mới... Nhìn đến Thu Tử Tân sợ hãi ánh mắt.

Tiêu Vũ cường chống tươi cười, cho đến khóe miệng lên men, cũng không dám đem căng chặt thân mình lơ lửng một lát.

Nàng biết, nàng vừa mới phạm vào một cái rất nghiêm trọng sai lầm.

Rõ ràng nói tốt, ở không có trải qua Thu Tử Tân cho phép dưới, tuyệt đối không thể vượt rào.

Nhưng là nàng vừa mới ruồng bỏ chính mình lời hứa.

Nàng sẽ tiếp thu đến trời cao trừng phạt.

Trong nháy mắt kia, Thu Tử Tân nhìn lại chính mình thời điểm, cái loại này từ đáy lòng lộ ra tới nhất chân thật phản ứng, thật sâu đau đớn Tiêu Vũ tâm.

Nàng ở hoảng sợ, nàng Thu Tử Tân, sợ hãi chính mình.

Tiêu Vũ chỉ có thể lựa chọn giả ngu, làm bộ chính mình như cũ là tiểu hài tử, cái kia sẽ chỉ ở Thu Tử Tân trước mặt vui cười, vĩnh viễn đơn thuần thiện lương, vĩnh viễn sẽ không hiểu thế sự hài tử.

Thực xin lỗi, Thu tử tử.....

Nàng không phải hoài thiện ý tới tới gần Thu Tử Tân, từ lúc bắt đầu, nàng liền mưu đồ gây rối.

Chua xót mặt danh liền nảy lên Tiêu Vũ hốc mắt, nàng bóp chặt chính mình đùi, nàng không thể khóc, không thể làm Thu Tử Tân phát hiện nàng khác thường.

Rõ ràng thượng một giây, rõ ràng cái kia ôm, đã làm Tiêu Vũ có ảo giác.

Nàng cho rằng Thu Tử Tân có lẽ có một chút, đối đãi chính mình cảm tình là hơi chút không giống nhau.

Nàng cho rằng Thu Tử Tân liền sắp, ném thử hướng chính mình từng hạ sở hữu phòng bị, nhưng đều quái nàng chính mình, đem mấy ngày nay hao hết tâm lực duy trì quan hệ đều làm tạp.....

Tiêu Vũ tươi cười rất cuộc kiên trì không được, ủng đỡ chua xót cảm rất cuộc trầm trọng mà kéo suy sụp nàng.

Tiêu Vũ ăn mặc màu vàng nhạt miên áo lông, chiều dài đạt tới nàng căng chân bụng, đây đà có hứng thú thân mình bị thật dày vật liệu may mặc che lại, nho nhỏ đầu dưa lộ ra tới, nàng bất động thanh sắc mà sau này lui một bước.

Cùng Thu Tử Tân xa hơn một khoảng cách.

Thu Tử Tân sẽ không hiểu được Tiêu Vũ tâm tư, nàng nhìn nữ hài trang trí đến không chê vào đâu được miệng cười, biểu tình rất cuộc mềm xóp xuống dưới, tựa hồ là thư một ngụm đại khí.

Mà một màn này, tất cả đều tàn nhẫn mà bị Tiêu Vũ, thu hết ở trong mắt. Nàng quay đầu đi, mặc ngữ.

Thu Tử Tân kéo quá nàng rương hành lý, ngữ thái nhẹ nhàng tự nhiên, “Đi nhanh đi, lại không đi thật sự liền tới không kịp.”

Thu Tử Tân biên lướt qua Tiêu Vũ bên cạnh cùng biên nàng nói chuyện khi, ánh mắt trước sau, không có dừng ở Tiêu Vũ trên mặt. Đèn tường chiếu vào nàng sườn mặt, vụng ra tới quang ảnh là như thể lạnh lẽo.

Thu Tử Tân ở trong lòng tự giễu.

Nàng minh bạch, vừa mới, là chính mình phản ứng quá lớn.

Đổi lại là những người khác, giống nhau năm thương tử tử cùng vẫn bối ở chung nói, hẳn là muốn thực tự nhiên thả thong dong mà tiếp thu này hết thấy.

Là nàng trong lòng có quý.

Thu Tử Tân tưởng vẫn khởi bên tai phát, lại ở chạm được chính mình độ ấm không bình thường lỗ tai sau, lại rút về động tác. Lần này đổi thành nàng đi ở Tiêu Vũ đằng trước, hai người một trước một sau đi tới, Thu Tử Tân không có nói nữa, Tiêu Vũ cũng không có.

Các nàng vào giờ phút này ăn ý đến quá mức, ai đều không có nhắc lại chuyện vừa rồi.

Tiêu Vũ xa xa nhìn chăm chú Thu Tử Tân bóng dáng.

Rõ ràng các nàng ly đến như vậy gần, tâm rồi lại cách xa nhau đến như vậy xa.

Thu Tử Tân thấp hèn mi mắt, nhìn trên mặt đất giả cỏ bươm mọc gạch men sứ, ảnh ngược ra tới bóng dáng, an an tĩnh tĩnh trầm tư.

Nàng vô ý thức mà sờ soạng chính mình má phải má, mới vừa rồi bị nữ hài lạc hạ ấn ký địa phương. Đương Thu Tử Tân chạm vào kia chỗ da thịt trong thời gian ngắn, nàng đầu quả tim không khỏi đi theo phát run lên, nhĩ tiêm thiêu hồng khu vực càng khoách càng lớn.

Nàng nhấp khăn môi, trong lòng lại mềm lại ngọt cay đắng khăn véo nàng trái tim, Thu Tử Tân hơi ngẩng đầu lên, mê mang trong ánh mắt trang có ướt át, nàng cắn răng hít hà một hơi, lạnh lẽo lập tức rót vào phổi trong bộ, trừu tĩnh nàng ý thức.

Chiều hôm tiệm lung.

Gió đêm gào thét.

“Tiêu Vũ, đang xem tin tức sao?” Đi thông phòng khách hành lang chỗ truyền đến nữ nhân ôn hòa thanh âm, Tiêu Vũ quay đầu đi nhìn lại, không ra vài giây, Thu Tử Tân liền đi vào nàng tầm nhìn.

Tiêu Vũ gật gật đầu, nàng nhìn mới vừa tắm xong thối xong tóc Thu Tử Tân, chớp mũi dần dần tràn ngập nữ nhân trên người thanh hương vị, Thu Tử Tân hướng nàng đi được gần, kia cổ thanh đậm mùi hương cũng liền càng thêm mùi thơm ngào ngạt.

Thu Tử Tân giương mắt nhìn phía trong phòng khách rơi xuống đất chung, rồi sau đó quay đầu tới, đối Tiêu Vũ lộ ra ôn nhã tươi cười, “Người hôm nay, có nghĩ xem phim kinh dị?”

“Có thể chứ!?” Tiêu Vũ đầu tiên là vui vẻ, nhưng trong mắt mới vừa toát ra tinh quang thực mau đã bị nàng xua tan, Tiêu Vũ bắt đầu có băn khoăn, nàng không nghĩ miễn cưỡng Thu Tử Tân bởi chính mình xem nàng không thích kinh tởm phiến, càng lo lắng cho mình sẽ quấy rầy đến Thu Tử Tân công tác.

“Thật sự có thể chứ... Người thật sự... Muốn nhìn sao...?” Tiêu Vũ nhỏ giọng hỏi, như là đang sợ nếu chính mình âm lượng lại lớn một chút, liền sẽ đem nàng cùng Thu Tử Tân hiện tại khoảng cách cấp đánh nát.

“Đương nhiên là thật sự.” Thu Tử Tân giãn ra mặt mày, hỏi với nàng một cái cười nhạt, “Hôm nay là ta nghỉ ngơi ngày.”

“Người đi chọn phiến tử đi, ta đi tiếp điểm trái cây?” Thu Tử Tân nói xong liền đứng lên, hướng phòng bếp phương hướng đi đến. Tiêu Vũ ngồi ở tại chỗ thượng, mắt nhìn Thu Tử Tân bóng dáng, nàng cảm thấy, Thu Tử Tân gần nhất giống như có một chút kỳ quái.

Nhưng nếu là thật muốn nói một cái kỳ quái điểm nói, nàng lại không thể nói tới.

Mỗi khi Tiêu Vũ hoài nghi Thu Tử Tân có phải hay không phát hiện cái gì, nàng lại sẽ biểu hiện cùng thường lui tới giống nhau, như cũ là đả chính mình cực hảo Thu tử tử.

Nàng xúc động đến Thu Tử Tân thân thể, lại trước sau nhìn trộm không được Thu Tử Tân nội tâm. Nàng Thu tử tử, ở sở hữu ôn nhu cập trí thức nhãn bao vây hạ, bề ngoài nhìn như rất gần người, nhưng đề phòng tâm kỳ thật rất mạnh, ai đều chưa từng gặp qua nàng bình tĩnh mặt hồ hạ sóng ngầm mãnh liệt.

Tiêu Vũ đối Thu Tử Tân giao hữu vòng có biết một vài, bình thường so có lui tới bạn tốt cũng liền như vậy một hai cái, nàng bình thường thích trạch ở nhà, liền ngồi ở thiên đại sảnh kia trương ghế bập bênh thụ hưởng, nghe cũ đĩa nhạc, an tĩnh, hưởng thụ ánh mặt trời độ ấm.

Có lẽ càng là ôn nhu người, nội tâm càng là cô độc.

Là cái gì nguyên nhân mới có thể tạo thành người như vậy đâu, Tiêu Vũ thường thường suy nghĩ. Nàng không hiểu được vì cái gì Thu Tử Tân mẫu thân sẽ lại nhị hôn, nàng phía trước phụ thân là ai, bao gồm Thu Tử Tân khi còn nhỏ thơ ấu, những việc này Thu Tử Tân chưa bao giờ có cùng nàng đề cập quá, Ôn Ngữ Tiệp cùng mặt khác đại nhân cũng thực kiêng dè cái này đề tài, tựa hồ đây là một cái đau xót quá vắng, không nên bị người nhớ kỹ.

Tiêu Vũ chọn xong phiên tử sau tiểu bước mà đi đến trong phòng bếp, nàng thấy Thu Tử Tân ở rửa mặt bồn trước thiết quả táo, liền chủ động hỏi nàng, “Thu tử tử, muốn hay không ta hỗ trợ cái gì?”

“Hảo a, người giúp ta... Ân, đem một cái khác quả táo tước da đi, cẩn thận một chút, không cần cắt tới tay.” Thu Tử Tân đạm cười hỏi nàng, đây là nàng cá nhân thói quen, người khác xem điện ảnh khi thích ăn bắp rang, nhưng Thu Tử Tân thích xúng trái cây.

“Hảo.” Tiêu Vũ tiếng hoan hô đáp.

Người xem, Thu Tử Tân đối chính mình tươi cười như cũ không thay đổi a.

Quả táo bái ở rửa mặt bồn bên kia, Tiêu Vũ duỗi tay muốn lướt qua Thu Tử Tân đi lấy, nhưng bỗng nhiên mà, Thu Tử Tân liền sau này lui một đi nhanh, như là sợ chính mình sẽ đụng tới nàng dường như.....

Lý niệm thượng là muốn đằng ra không gian cho chính mình... Nhưng trên thực tế, Thu Tử Tân, vẫn là có điều bất đồng đúng không.

Là bởi vì ngày đó thân chuyện của nàng sao?

Tiêu Vũ chỉ có thể làm bộ chính mình không có phát hiện khác thường mà phôi cười, nàng lấy quả kia viên màu đỏ tươi quả táo, nắm chặt ở lòng bàn tay.

Thu Tử Tân là phản cảm nàng sao?

Tiêu Vũ cảm tức da đao gọt bỏ quả táo mặt ngoài, thần tự mơ hồ, mà Thu Tử Tân lần này cũng không có lại cùng nàng giải thích cái gì, mặc danh, trong không khí lại lần thứ hai trầm mặc xuống dưới, không khí mạn áp bách đến cực điểm trầm trọng cảm.

Thu Tử Tân lại lần nữa tẩy sạch chính mình quả táo sau liền ra phòng bếp, trước khi đi nhiều nhìn Tiêu Vũ liếc mắt một cái, nàng nhìn đến nữ hài tử kia đầu thấp thấp, ánh đèn gắn vào nàng nhỏ nhỏ vóc dáng thượng, nàng không nói một câu mà một mình tức quả táo.

Thu Tử Tân tâm nắm thật chặt, nhưng nàng không có đi vòng vèo trở về, nàng tĩnh thanh mà ở trong lòng rối rắm thật lâu, mấy phen tra tấn sau, cuối cùng, vẫn là quyết định đi trước đến trong phòng khách.

Đợi cho Tiêu Vũ cũng đem quả táo tẩy hảo sau, nàng đi vào trong phòng khách cùng Thu Tử Tân cùng nhau ngồi xuống, hai người

ngồi ở cùng trương trên sofa, vị trí lại là ở hai quả nhiên biên giác.

Tiêu Vũ trên mặt cùng mu bàn tay đều dính vào vệt nước, cho nên Thu Tử Tân không có phát hiện đến nàng đồng dạng ướt át đôi mắt.

Phòng khách ánh đèn bị Thu Tử Tân tắt, điện ảnh bắt đầu truyền phát tin, đây là một mảnh kinh điển Âu Mỹ quý quái điện ảnh, chủ yếu giảng thuật chính là một cái gốm sứ oa oa bị Vu sư hạ phi thường ác độc nguyên rửa, bên trong trụ đầy các loại oán linh, chúng nó cắn hận thế nhân đem chúng nó giam cầm ở thế giới này, liền muốn trả thù nhân loại, lấy hóa giải chính mình oán niệm.

Điện ảnh phong cách là phi thường điển hình huyền nghi điều, bản thân phối hợp âm hiệu cùng điện ảnh hình ảnh phi thường tả thực rất thật, ban đêm khi, người một nhà thường xuyên ở trong phòng gặp việc lạ.

Này bộ kinh từng phiên thích nhất chính là trước một đoạn phi thường lặng im điện ảnh hình ảnh, đem cảm giác áp bách mang nhập đến người xem trên người cũng cực độ phóng đại, đương người xem đã khẩn trương đến toàn thân cứng đờ khi, một đòn trí mạng nổ mạnh âm lượng cùng với làm cho người ta sợ hãi hình ảnh đủ để đem người dọa ra bóng ma.

Thu Tử Tân mới vừa khúc dạo đầu đã bị dọa tới rồi rất nhiều lần, nhưng nàng càng lo lắng chính là, Tiêu Vũ từ điện ảnh bắt đầu đến bây giờ liền không có phát ra quá bất luận cái gì tiếng vang, nếu là dĩ vãng nói, nàng khẳng định là cái thứ nhất chạy đến chính mình trong lòng ngực che lỗ tai người.

Thu Tử Tân tưởng quay đầu đi vọng Tiêu Vũ lúc này tình hình, nhưng nàng lại không hiểu đến nên như thế nào đối mặt Tiêu Vũ mới tương đối hảo, nàng nuốt xuống một mảnh quả táo phiền, chua xót cảm đồng thời ở nàng miệng cùng trong lòng hóa khai.

Điện ảnh không sai biệt lắm truyền phát tin gần mười lăm phút lâu, Thu Tử Tân rốt cuộc nhin không nổi nữa, nàng ngưng trụ vài giây hô hấp, sau đó nhanh chóng quay đầu nhìn phía nữ hài, “Tiêu Vũ.....”

Nhưng trước mắt một màn, làm nàng khiếp sợ.

Thu Tử Tân nguyên tưởng rằng, Tiêu Vũ là xem phim kinh dị, mà sợ hãi đến không dám nói lời nào.

Nhưng vì cái gì, nữ hài kia, là ở khóc.....

“Tiêu Vũ... Người làm sao vậy” Thu Tử Tân lập tức buông mâm, chuyển qua Tiêu Vũ bên người, thương tiếc hỏi nàng.

Tiêu Vũ không có ngẩng đầu, ngược lại là đem đầu áp càng thấp, bả vai cũng súc lên, nho nhỏ phát ra run, thanh âm ngẹn, khóc nước nở thanh tiểu đến cơ hồ nghe không thấy.

Thu Tử Tân thấy thế cả người đều lo lắng đến không được, nàng vén lên Tiêu Vũ rũ xuống tới phát, lộ ra nữ hài khuất hồng mặt, “Cùng ta nói..... Hảo sao”

Tiêu Vũ hút không thông cái mũi, nàng bên tai bị Thu Tử Tân đầu ngón tay nhẹ nhàng thổi qua, chọc đến nàng tâm càng khổ sở.

Tiêu Vũ hồng hốc mắt, lông mày và lông mi đều bị nước mắt dính ướt, nàng không dám ngẩng đầu, chỉ dùng rất nhỏ hơi ngẹn thanh hỏi Thu Tử Tân:

“Thu tử tử..... Người hiện tại... Có phải hay không thực chán ghét ta...?”

Thu Tử Tân vừa nghe, tâm đều nát.

Tác giả có lời muốn nói: Đợi lâu.

77.Chapter 77

Đặt ở mâm quả táo phiến dần dần phát hoàng.

Thu Tử Tân giật mình thân, ánh mắt đình trệ ở Tiêu Vũ trên mặt, nàng rốt cuộc vô pháp bức bách chính mình làm bộ không thèm để ý, cố tình đi xem nhẹ này hết thấy.

Nữ hài tử nói chuyện thanh âm rất thấp kém, hàm ở trong miệng quả táo khối đến nay còn không có nuốt xuống, chua xót cảm giác bi thống mà lấp đầy nòng trái tim.

Tiêu Vũ xấu hổ mà dùng mu bàn tay lau đi không ngừng trào ra tới nước mắt, nhưng nước mắt tựa như chặt đứt tuyến giống nhau, không ngừng ra bên ngoài trụ, vô luận như thế nào sát cũng sát không xong.

Tiêu Vũ cảm thấy chính mình hảo hổn.

Nàng vì cái gì muốn hỏi Thu tử tử như vậy vấn đề?

Là cho rằng Thu Tử Tân gánh nặng cùng phiền não còn chưa đủ nhiều sao? Thu tử tử không có thần ngôn hoặc là thẳng thắn biểu lộ ra đối chính mình phản cảm, chính là bởi vì nàng biết, nếu đem nói thật nói ra, sẽ thương đến Tiêu Vũ tâm.

Thu tử tử rõ ràng là muốn tránh khai cái này đề tài, nhưng cố tình, rồi lại bị chính mình mạnh mẽ bức đi đối mặt.

Nàng tưởng, Thu Tử Tân hiện tại nhất định càng thêm không thích nàng.

Điện ảnh đến tốt cùng bá tới rồi cái nào đoạn ngắn, không người biết hiểu.

Thu Tử Tân chính xung nhìn lại nữ hài, trong mắt u quang tối nghĩa khó hiểu.

Đương Tiêu Vũ hỏi ra câu nói kia sau, nàng tâm, giống như là bị người cao cao giơ lên, lại hung hăng hướng mặt đất đập đi xuống.

Ở cái này tối tăm bịt kín trong không gian, Thu Tử Tân co chặt đến run rẩy không thôi tâm, không tiếng động toái hóa.

“Thu tử tử sao có thể sẽ chán ghét người đâu? Vì cái gì như vậy hỏi?”

Thu Tử Tân đối mặt Tiêu Vũ ngữ khí càng thêm phóng mềm vài phân, nàng rũ xuống mi mắt, thấy nữ hài treo ở lông mi thượng lung lay sắp đổ nước mắt tích, thật sự không đành lòng.

Nàng tưởng sờ sờ Tiêu Vũ đầu tới cấp dư nữ hài một ít an ủi, nhưng nàng do dự đã lâu, treo ở không trung tay như cũ chậm chạp không dám rơi xuống.

Thu Tử Tân buộc chặt quyền tâm, cuối cùng, chỉ đem tay đáp ở Tiêu Vũ phía sau sô pha trên lưng.

Trong không khí áp suất thấp lần thứ hai đánh úp lại, TV màn ảnh nhấp nháy minh ám, loa không ngừng truyền đến nữ nhân tiếng thét chói tai, tinh tế rào rạt nụ cười giả tạo thanh, phi thường không thích hợp hiện tại cảnh tượng.

Tiêu Vũ hít hít hồng nhuận cái mũi, ngón tay không ngừng thủ sẵn đã oxy hoá quả táo viên, “Bởi vì... Từ ta ngày đó hôn người..... Người giống như...”

Người giống như thực sợ hãi.

Người giống như luôn là ở cố ý vô tình mà tránh đi ta.

Nhưng Tiêu Vũ như thế nào có thể nói nguyên lời nói, nàng biết Thu Tử Tân này đó đủ loại phản ứng ý nghĩa cái gì.

Nàng hảo hy vọng Thu Tử Tân có thể an ủi an ủi chính mình, nhưng này phân xa cầu cuối cùng là si tâm vọng tưởng, Thu Tử Tân hiện tại, liền chạm vào chính mình đều không muốn.

Nàng là không có khả năng bị cho phép biểu đạt tình yêu.

Nếu Tiêu Vũ hiện tại thật sự đem nàng nội tâm sở hữu tình cảm biểu đạt ra tới, Thu Tử Tân rất có thể liền sẽ đối nàng e sợ cho tránh chi, nàng không nghĩ bị Thu Tử Tân chán ghét, nhưng là kia cổ khó chịu cảm giác thật sự không phải nàng có thể khống chế được.

Nàng vẫn là quá tiểu, vẫn là không rõ, đến tột cùng nên như thế nào làm một người, ở biết đối phương không thích chính mình dưới tình huống, rồi lại như cũ có thể ở đối phương trước mặt làm bộ đến như nhau thường lui tới.

Nàng vẫn là quá tiểu, vẫn là làm không được, hoàn hoàn toàn toàn che giấu cảm xúc.

Tâm bị vũ khí sắc bén thật sâu đâm vào, đau đớn máu ngạnh ở Tiêu Vũ yết hầu gian, nhỏ ra lời nói là như vậy thật cẩn thận thử, “Ta cho rằng..... Người không thích ta thân cận người.....”

Lời này vừa ra, kia tích chứa mẫn nữ hài đau lòng nước mắt tích, nhanh chóng mà từ Tiêu Vũ gương mặt xẹt qua, vuông góc rơi xuống, vô thanh vô tức mà trụ ở Thu Tử Tân mu bàn tay thượng, an giấc ngàn thu mà nở rộ sinh ra mệnh mỹ lệ nhất cuối cùng một khắc.

Thu Tử Tân gò má nhỏ đến khó phát hiện mà trều run lên một chút, mu bàn tay thượng vết nước phảng phát mang theo nôn nóng hỏa diễm, dọc theo nàng bị bị phỏng da thịt, một đường thiêu hủy nàng tâm.

Nàng rốt cuộc đang làm gì?

Ở Tiêu Vũ về nhà đoạn thời gian đó, Thu Tử Tân luôn là một mình một người không ngừng lặp lại tự hỏi nàng cùng Tiêu Vũ quan hệ. Mỗi khi, nàng suy nghĩ bực bội, thường xuyên cơn nước không biết vị, chính tức đêm không thể tắm, làm đến nàng cả người trạng thái đều không tốt lắm.

Nàng vẫn là không rõ sao?

Cũng không phải.

Thu Tử Tân hiểu được chính mình cảm tình, nhưng là nàng không muốn thừa nhận.

Cũng không dám đối mặt.

Có một số việc, Thu Tử Tân từ giữa ý thức được rất nhiều, bao gồm nàng đối Tiêu Vũ xuất hiện ỷ lại cảm duyên có. Nàng vì loại cảm giác này mà cảm thấy vui sướng, vui thích, đây là nàng chưa từng có nếm thử quá ngọt ngào cảm.

Nhưng đồng thời gian, nàng cũng vì chính mình lặng yên thăng ra này phân ý niệm, cảm thấy nghĩ mà sợ.

Tiêu Vũ mới nhiều ít tuổi?

Nàng lại đã nhiều ít tuổi?

Nàng lần đầu tiên ái nhân, liền gánh vác thượng rất nhiều tràn ngập tội ác hình phạt, đao đao đều đủ để trí nàng vào chỗ chết.

Thu Tử Tân sợ hãi, nàng vẫn luôn hy vọng bảo hộ Tiêu Vũ, làm nữ hài kia an toàn mà ở nàng che chở dưới trường thành, nhưng hôm nay đâu.

Nàng thế nhưng động tà niệm rồi.

Nguyên lai, nàng mới là cái kia tội ác tà trời người xấu.

Này không phải niệm vài lần tâm kinh là có thể giải quyết sự.

Bởi vì Phật Tổ, là sẽ không nguyện ý cứu nàng người như vậy.

Thu Tử Tân cắn khần môi, khoang miệng dần dần có mùi máu tươi lan tràn mở ra, nàng nhìn trước mắt nữ hài, cái kia nàng giấu ở đáy lòng, không dám nhìn trộm thích, trong mắt không cảm có ám áp đồ vật kích động.

Nàng quá áy náy.

Rõ ràng động ý xấu người là chính mình, nhưng vì cái gì, sẽ là Tiêu Vũ thu được trừng phạt?

“Tiêu Vũ... Ta không có không thích người thân cận.....” Thu Tử Tân lấy quả kia viên ở Tiêu Vũ trong tay đã trình màu nâu quả táo, nàng thật vất vả trức đứng lên tâm tưởng, tức khắc bị sở hữu bi thống cảm xúc tan rã.

“Ta chỉ là.....”

Nâu màu vàng quả táo kè tại đồng dạng oxy hoá quả táo phiến bên cạnh.

“Chỉ là... Chưa từng có bị người thân quá nơi đó... Không thích ứng.....”

Thu Tử Tân mềm nhẹ mà đem Tiêu Vũ mặt dừng tới đây, chính diện nhìn phía chính mình, nàng đầu ngón tay lau nữ hài đau thương trong suốt, trong lúc nhất thời, Tiêu Vũ không khỏi có chút ngỡ ngàng, dính đầy ướt át nước mắt lông mi hơi hơi rung động, nàng thật sự, chịu không nổi Thu Tử Tân như vậy ôn nhu mà đối chính mình.

Tưởng tượng đến loại này ôn nhu, chỉ là xuất từ với một cái năm thượng tỷ tỷ đối đãi tiểu hài tử nên có thái độ, Tiêu Vũ tâm liền rất khó chịu, rất khó chịu.....

Nàng không ngừng ở quở trách chính mình, vì cái gì muốn như vậy lòng tham?

Vì cái gì vẫn là không thỏa mãn với hiện trạng...?

Tiêu Vũ ủy khuất cực kỳ, nàng tránh ra bị Thu Tử Tân phủng mặt, sau này né tránh, mà nàng cái này hành động hoàn toàn thương tới rồi Thu Tử Tân, nàng hàm chứa kinh ngạc ánh mắt nhìn lại nữ hài.

Lại là cái này ánh mắt.....

Tiêu Vũ che lại che kín nước mắt mặt, hiện tại hảo, liền nàng chính mình đều sắp chán ghét chính mình.

“Thực xin lỗi.....” Không biết vì sự tình gì, nhưng Tiêu Vũ chính là muốn xin lỗi, hiện tại nàng trừ bỏ thực xin lỗi rồi cuộc nói không nên

lời những lời khác.

Nàng che mặt thấp khóc, nàng tưởng, Thu Tử Tân nhất định cảm thấy chính mình kỳ quái cực kỳ, nhưng là nàng hiện tại không chế không được, có lẽ chờ nàng khóc xong, chờ nàng ngủ một giấc, chờ đến ngày mai sáng sớm, sở hữu sự tình là có thể khôi phục như lúc ban đầu.

Có lẽ nàng có thể tiếp tục trang.....

“Người đừng khóc.....” Một đạo ôn nhuận nữ nhân thanh dừng ở Tiêu Vũ bên tai, Thu Tử Tân rốt cuộc kiên trì không được, nàng mang theo khó nhịn đau lòng, thật cẩn thận, đem nữ hài hoàn nhập chính mình trong lòng ngực.

Giờ khắc này, thời gian như là bỗng nhiên bị người yên lặng như vậy, Tiêu Vũ hoàn toàn nghe không thấy bất luận cái gì thanh âm.

Nàng chớp mũi là nữ nhân trên người mùi thơm ngào ngạt thanh hương, nàng bên tai là nữ nhân ấm áp tiếng hít thở, nàng khát cầu thật lâu Thu Tử Tân đựng vào, giờ phút này rốt cuộc, rốt cuộc.....

Tiêu Vũ nhắm mắt lại, buộc chặt đôi tay, thật sâu mà hồi ôm lấy nữ nhân, nàng đem chính mình giao cho Thu Tử Tân, tính cả thân cùng tâm.

Đương Thu Tử Tân ôm lấy nàng trong nháy mắt kia, Tiêu Vũ sẽ biết, nàng đời này, là không rời đi Thu Tử Tân.

Mặc dù thật sự muốn vẫn luôn dùng tiểu hài tử thân phận bồi ở Thu Tử Tân bên người, nàng cũng nguyện ý.

Liên tính Thu Tử Tân về sau thật sự có thích người, ít nhất Tiêu Vũ muốn xác định, người kia thật sự sẽ yêu thương Thu Tử Tân, thật sự có thể cho nàng hạnh phúc.

Còn không phải là cả đời sao, chịu đựng chịu đựng, đau đau, thực mau liền quá xong rồi.

Nghĩ đến đây, Tiêu Vũ không cảm hoàn khởi khoe miệng.

Cùng Thu Tử Tân quá cả đời, riêng là ngấm lại, liền hảo hạnh phúc nha.

Thu Tử Tân đau lòng mà ôm lấy trong lòng ngực nữ hài, nàng biết chính mình gần nhất là thật sự thương tới rồi Tiêu Vũ, nàng không nên như vậy đối đãi Tiêu Vũ, đối với một cái người mình thích, hẳn là đem thế gian sở hữu tốt nhất sự vật, đều thân thủ phụng với nàng trước mặt.

Thu Tử Tân cho rằng hiện tại chính mình thực ích kỷ, nàng không cần Tiêu Vũ hiểu chuyện, cũng không cần nàng lớn lên.

Bởi vì lớn lên nói, nàng liền sẽ rời đi chính mình, lao tới hướng càng tốt đẹp tương lai, nàng sẽ gặp được so với chính mình còn muốn người tốt, sau đó quên đi chính mình.

Thu Tử Tân thật sự hảo hy vọng, có thể đem Tiêu Vũ quy về chính mình tư hữu vật.

Nhưng là nàng không thể, Tiêu Vũ còn như vậy tuổi trẻ, nàng không thể chậm trễ nàng, không thể trở thành nàng nhân sinh trên đường chướng ngại vật.

Nàng hẳn là vì nàng một đường vượt mọi chông gai nhân tài đối.

Đêm đó, đêm đã khuya, Thu Tử Tân ôm chặt Tiêu Vũ, tay nàng lòng bàn tay đè nặng nữ hài cái ót, TV màn ảnh đã hoàn toàn ảm đạm, Tiêu Vũ ngày gần đây vẫn luôn căng chặt thần kinh rốt cuộc có thể ở Thu Tử Tân trong lòng ngực lơ lửng xuống dưới.

Ngoài cửa sổ ánh đèn mờ mờ, Tiêu Vũ mơ mơ màng màng, cũng không biết liền như vậy dựa vào Thu Tử Tân lại gần bao lâu.

Ở nàng thực mệt mỏi mỗi thời điểm, Thu Tử Tân đem nàng ôm lên, nàng vẫn quá chính mình vòng eo, một tay kia nâng chính mình hai chân.

Nàng đem Tiêu Vũ mang đi lầu hai, nện bước thực nhẹ, như là sợ đánh thức nữ hài.

“Thu tử tử.....” Tiêu Vũ nhược thanh mà kêu to nàng, Thu Tử Tân cúi đầu tới, tiếng nói ôn nhuận như hồ nước, “Người nên ngủ.”

Bên ngoài xuyên thấu tiến vào ánh trăng chiếu vào các nàng trên người, rơi trên mặt đất hình thành hai cái thân mật bóng dáng.

“Ta tưởng.... Cùng người cùng nhau.....” Nữ hài mềm mại đôi tay câu lấy Thu Tử Tân cổ, nặng nề cảm giác áp bách sớm tại các nàng ôm sau kia một giây, nháy mắt tiêu tán không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Đêm dài, để lại cho các nàng, chỉ có vô hạn ngọt ngào cùng thống khổ giao triền ái muội.

Thu Tử Tân không có ứng lời nói, nàng ngẩn ngủ mà tạm dừng tự hỏi một lát, mà ở này vài giây chi gian, Tiêu Vũ cũng thấy được Thu Tử Tân bị nàng chính mình cắn thương cánh môi.

Kia mặt miệng vết thương, chính ần ần phiếm hồng nhuận đau đớn.

Thật là tra tấn người a.

Tiêu Vũ thấp hèn lông mi, khoe môi dặt thắm đậm cười.

Nếu, đây là nàng cắn ra tới thì tốt rồi.

Hồi lâu, Thu Tử Tân một lần nữa bước ra nện bước, mang theo Tiêu Vũ đi đến nàng chính mình phòng, trong nhà không có bật đèn, tối tăm không khí nhiễm một chút ôn tĩnh, Thu Tử Tân mềm nhẹ mà đem Tiêu Vũ phóng tới trên giường, tóc quấn theo động tác trượt xuống một chút.

“Ngủ ngon, ngủ ngon.” Thu Tử Tân vì nàng kéo lên chăn, Tiêu Vũ tay còn không có hoàn toàn rải khai, nàng ngóng nhìn Thu Tử Tân ánh mắt là như vậy quyến luyến, “Thu tử tử..... Người về sau, có thể hay không chê ta phiền, chê ta quấy rầy người sinh hoạt”

Thu Tử Tân nghe vậy tạm dừng trụ động tác, ánh mắt của nàng nhu lại nhu, cơ hồ liền mau hòa tan ra nước mắt, “Là người sẽ ghét bỏ ta đi? Chê ta lão, chê ta không hiểu tình thú.”

Thu Tử Tân như thế nào sẽ bỏ được ghét bỏ.

Cái này nữ hài, sẽ là nàng đặt ở đầu quả tim sủng nhân tài đối.

Thu Tử Tân minh bạch, đây là một đoạn sẽ không bị thế nhân biết được tình yêu.

Nàng đem cái này tình cảm thật sâu Địa Tạng dưới đáy lòng, cho đến mang đi phần mộ cũng thế.

“Thu Tử Tân.....” Nữ hài ngẩng cằm, cánh môi thông thả mấp máy, như là đang nói nói cái gì, chỉ tiếc Thu Tử Tân lúc ấy hốc mắt đã tích đầy nước mắt, không thể rõ ràng thấy nữ hài từng câu từng chữ phun ra ba chữ.

‘ ta yêu người. ’

Phòng u ám, Tiêu Vũ đồng dạng nhìn không tới Thu Tử Tân đỏ bừng ướt át đôi mắt, coi như kia tích nước mắt sắp rơi xuống thời điểm, Thu Tử Tân nhanh chóng thiên khai thân mình.

Nước mắt tích, chỉ tạt tới rồi Tiêu Vũ, bên cạnh đệm giường thượng.

78.Chapter 78

Ngoài cửa sổ tiếng mưa rơi tí tách tí tách.

Thời gian đã đi vào sáu tháng cuối năm trung tuần tháng 7, hiện nay đúng là mùa mưa tràn đầy kỳ, mở ra cửa sổ, trong không khí sẽ tràn ngập rầu rĩ ướt nóng cảm, một trận mưa nhỏ qua đi, nhiệt ý mới bị xua tan một chút.

Dày nặng quần áo còn ở giặt cơ chờ bị nhiệt khí hong khô.

Tiêu Vũ không nghĩ ở giữa trưa liền khai điều hòa lãng phí nguồn điện, cho nên lựa chọn ở trong phòng khách bày một trận lập thức quạt điện, chính là nàng phía trước còn ở tại ký túc xá khi cùng tô mạn cùng nhau xài chung kia đài.

Ngày gần đây, Thu Tử Tân dựa theo hành trình biểu an bài tiến đến tham gia lợi tư quốc tế dương cầm thi đấu, người quản lý mang theo ba vị bảo tiêu cùng bồi hướng nàng phó đi, chuyến bay ở phía trước mấy ngày liền đã đến mục đích địa. Thi đấu chia làm mấy vòng giai đoạn tới tranh cử, chính thức bắt đầu thi đấu tình hình lúc ấy có hiện trường phát sóng trực tiếp.

Màu bạc quạt điện ở Tiêu Vũ trước mặt chuyển a chuyển, lạnh lạnh phong tất cả đều mềm nhẹ mà chụp ở nàng trên má.

Tiêu Vũ nhắm mắt lại, tế nhuyễn lông mi kiều, nàng cong lên khóe môi, cảm thấy thực thoải mái, gót chân nhỏ hơi hơi lắc lư vài cái tới biểu đạt nàng sung sướng tâm tình.

Kim phút lặng lẽ di động vài cái sau, Tiêu Vũ như là đột nhiên nghĩ đến cái gì, từ trên sofa nhẹ nhàng xuống đi, mũi chân đặt lên mặt đất, nàng đem quạt điện ổ điện đóng cửa, sau đó dọn đi thiên đại sảnh.

Tiêu Vũ lại lại chạy tới lầu hai cầm phòng tìm kiếm Thu Tử Tân đĩa nhạc, Thu Tử Tân cùng nàng nói qua, nàng là nhà này tiểu chủ nhân, cho nên Tiêu Vũ hoàn toàn không cần né tránh đi chạm vào trong nhà bất luận cái gì một cái đồ vật, bởi vì chỉ cần là nàng thích, Thu Tử Tân đều cho phép.

Hồi tưởng khởi Thu Tử Tân đối nàng nói những lời này cảnh tượng, cùng với Thu Tử Tân lúc ấy ôn nhuận thần sắc, Tiêu Vũ tâm liền hóa khai ngọt ngào mật ý, hai má má lúm đồng tiền cảm lòng không đau mà hăm sâu đi vào.

Bị người dung túng cảm giác, thật sự hảo hảo ác.

Từ đêm hôm đó qua đi, Thu Tử Tân đối đãi nàng phương thức giống như lại về tới từ trước, hai người phía trước ngăn ngừa cách ứng cũng bị suy yếu không ít, không có như vậy rõ ràng kiêng dè, mỗi ngày sáng sớm các nàng như nhau thường lui tới mà đi công viên chạy bộ, mỗi cái cuối tuần cuối tuần tắc cùng nhau đi ở phòng khách hoặc trong thư phòng dùng hình chiếu cơ xem điện ảnh.

Nhàn rồi khi, Thu Tử Tân sẽ cùng Tiêu Vũ đi ở cùng cái không gian, nhưng nàng càng nhiều thời điểm đều không nói lời nào, cũng chỉ là ngồi hoặc đứng ở Tiêu Vũ bên cạnh, an tĩnh mà đọc sách, ngẫu nhiên sẽ phân thần, sau đó tiểu tâm mà nhìn nữ hài.

Thu Tử Tân ánh mắt thực ôn nhu, cũng thực ẩn dụ, chuyên chú với viết dịch viết luận văn Tiêu Vũ cơ hồ đều phát hiện không đến.

Ngoài cửa sổ khuynh chiếu vào mỏng quang chiếu vào các nàng trên người, chiếu hai cái khoảng cách tựa xấp xỉ xa thân ảnh.

Đồng dạng, Thu Tử Tân cũng sẽ không phát hiện, cúi đầu chỉ dám dùng khước mắt dư quang nhanh chóng ngắm quá nàng liếc mắt một cái Tiêu Vũ.

Bãi ở trên bàn Bluetooth loa phóng Lý nhuận mân kia đầu tuyệt đẹp nhu tình 《River flows in you》, trí đặt ở trong thư phòng hương phân ngọn nến tản mát ra quả sung vị mộc chất điều mùi hương, nghe lên thuần tịnh đến cực điểm.

Trong nhà thư thái bầu không khí tốt đẹp đến, liền thời gian đều không bỏ được lại đi động.

Tiêu Vũ từ kệ thủy tinh tủ lấy ra mấy trương hắc keo đĩa nhạc, nàng chọn lựa một trương Thu Tử Tân trong khoảng thời gian này thực thích nghe Joep Beving 《Solipsi□□》.

Micro chậm rãi phun ra mỗi một tiết du dương âm luật, Tiêu Vũ ngồi ở Thu Tử Tân ngày xưa thói quen ngồi ghé bập bênh thượng.

Nàng ở nghe Thu Tử Tân sở nghe.

Tiếng đàn thực ôn nhu, đồng thời thâm trầm, Tiêu Vũ ôm chính mình có điểm thoát tuyến cà rốt ôm gối, thể xác và tinh thần thả lỏng mà dựa ở ghế bập bênh thượng, nàng thoáng hoạt động một chút ghế bập bênh phương hướng, đem mặt chính diện đối hướng bên ngoài nhạt nhẽo dương quang.

Nàng ở cảm thụ Thu Tử Tân sở cảm thụ.

Nhu hòa ánh sáng xẹt qua Tiêu Vũ nửa híp đôi mắt, đảo qua nàng tiểu xảo chớp mũi, hơi dẫu mềm môi... Sau đó ngã vào nàng vạt áo, nguyên tưởng rằng như vậy biến mất, lại ở vài giây sau lại bỗng nhiên từ nàng mu bàn tay thượng toát ra.

Quang ở di động, vân ở phập phành, Tiêu Vũ suy nghĩ đồng dạng ở ngược dòng, nhớ lại đêm đó Thu Tử Tân đem nàng bế lên phía sau giường, trạm làm nàng trước người tựa hồ ngóng nhìn nàng thật lâu, sau đó Thu Tử Tân ở cùng nàng nói ngữ ngon khi thanh âm liền trở nên có điểm rầu rĩ.

Là khóc sao.....?

Tiêu Vũ ở trong lòng như vậy nghi hoặc nói.

Thực đáng tiếc lúc ấy phòng quá mức đen nhánh, Tiêu Vũ ý thức cũng nhân buồn ngủ xâm nhập mà mông lung, vô pháp cho cái này phỏng đoán một cái chính xác đáp án.

Ngày quá ngộ khi, Tiêu Vũ dùng ngày hôm qua lưu lại cơm thừa làm một chén cơm chiên trứng, nàng gần nhất đi theo Thu Tử Tân bắt đầu học đi liệu lý một ít đơn giản món ăn, hiện tại trong nhà liền nàng chính mình một người, không cần nấu đến quá phong phú, ăn đến chắc bụng liền đủ.

Tiêu Vũ múc một muỗng nhỏ nóng hầm hập cơm chiên trứng, ăn ở trong miệng cảm giác cũng không tệ lắm, trứng hương cùng cơm chiên dung hợp thật sự mỹ vị, xem như không có uổng phí Thu tử tử rút ra thời gian dạy dỗ chính mình khổ tâm.

Kỳ thật Tiêu Vũ vẫn là man nhớ nhà, chẳng qua nghỉ hè trong lúc nàng cùng tô mạn nhận lời mời kiêm chức, không thể phân thân, hơn nữa hiện tại cùng trước kia cũng bất đồng.

Hiện tại nàng muốn đái ở nhà chờ Thu Tử Tân trở về, vô luận lần này thi đấu Thu Tử Tân đến lợi cùng không, Tiêu Vũ đều hy vọng đương Thu Tử Tân về nhà khi, nàng đẩy cửa ra thò khắc đó ánh mắt đầu tiên là có thể thấy chính mình.

Nàng muốn cho Thu Tử Tân biết, trong nhà có cá nhân, mỗi ngày đều đang đợi nàng trở về nhà.

Ăn xong cơm trưa Tiêu Vũ đem trong nhà thu thập sạch sẽ, đổi hảo trang sau chuẩn bị ra cửa, nàng tân tiếp một đơn công tác là đi luật sư lâu hỗ trợ nghĩ một phần anh dịch hợp đồng, nơi đó bí thư mới vừa nhìn thấy Tiêu Vũ khi còn lấp bắp kính hãi.

“Liên phái tới cái như vậy tiểu nhân hài tử? Các người công ty là đem chúng ta luật sư lâu người coi thành đũa ngọc chơi sao???”

Bí thư chán ghét mà lãnh Tiêu Vũ hướng lầu 3 tầng đi đến, chờ đợi thang máy trên đường hẳn không ngừng toái toái niệm, thoạt nhìn tương đương không hài lòng, mở miệng ngậm miệng cùng Tiêu Vũ nói đều là ‘ muốn thay đổi người. ’

Tiêu Vũ đối hẳn một đống oán giận tự động miễn dịch, dĩ vãng khách hàng thấy nàng lộ ra biểu tình cơ hồ cùng cái này bí thư không sai biệt lắm.

Lúc trước Tiêu Vũ không rõ, vì cái gì sẽ ở chức trường đã chịu loại này như có như không tuổi kỳ thị, đương trường bị yêu cầu thay đổi người thời điểm nội tâm cũng phi thường bị thương, nhưng sau lại số lần nhiều, nàng cũng liền từ từ quen đi.

Nàng đạm cười mang quá, tự nhiên mà hòa thanh đáp:

“Tiên sinh, chúng ta công ty tuyệt đối không có chơi người ý tứ, ta là thông qua thời gian thử việc hợp pháp phiên dịch nhân viên, kiêm

giữ CATTI nhị cấp giải thích cùng dịch viết phiên dịch chuyên nghiệp giấy chứng nhận, nếu người yêu cầu, ta cũng có thể đưa ra cho người làm chứng. Hy vọng tiên sinh có thể yên tâm mà đem lần này ủy thác giao cho ta.”

Bí thư biết có thể thông qua CATTI chứng thực nhân viên trình độ nhưng đều không bình thường, nhưng hắn vẫn là cảm thấy không yên tâm cực kỳ, đây là hắn đối tuổi bản khắc ấn tượng, cho rằng tiểu hài tử làm sự khẳng định không kịp đại nhân tới đến hảo.

Cửa thang máy rộng mở, hai người đi vào đi.

“Có phiên dịch kinh nghiệm cũng không nhất định có pháp luật cơ sở, nếu là làm tạp cái này ủy thác, người chính là muốn bồi thường.”

Bí thư so Tiêu Vũ cao hơn một cái đầu, ăn mặc tro đen sắc chính trang, nói chuyện thanh âm tiêm tế, nghe tới có điểm chói tai.

“Ta biết.” Tiêu Vũ hướng hắn gật gật đầu, thái độ ôn hòa.

Bí thư thấy đối phương không ôn không nhiệt thái độ, ánh mắt trên cao nhìn xuống mà nhẹ đảo qua Tiêu Vũ, “Ta đây hỏi người, người biết hợp đồng assignment là có ý tứ gì sao”

Bí thư nhiều ít có điểm tiếng Anh cơ sở, dĩ vãng không hiểu pháp luật người đều sẽ đem cái này chữ trực tiếp phiên dịch thành ‘ chỉ định ’, hiểu pháp luật phiên dịch tất sẽ biết kỳ thật này chỉ chính là ‘ hợp đồng chuyển nhượng ’, nhưng là Anh quốc pháp hệ pháp luật cùng Trung Quốc pháp luật không giống nhau, ‘ chuyển nhượng ’ ở hợp đồng sẽ tạo thành nghĩa khác.

Thang máy không chỉ bọn họ hai cái, còn có một ít mặt khác tầng lầu chủ quản cùng vài vị cụ ông khách hàng cũng ở đây. Bí thư chính là tưởng làm khó dễ Tiêu Vũ, hắn muốn cho Tiêu Vũ trước mặt mọi người bị ‘ nhục nhã ’, biết khó mà lui mà cúi chào chạy lấy người.

Nhưng làm hắn ngoài dự đoán chính là, trạm làm bên cạnh hắn nữ hài đang nghe hỏi chuyện sau, không hề có cảm thấy hoảng □ □

ngửa đầu tự hỏi một lát, liền tự nhiên mà đáp hẳn,

“Vậy muốn xem hợp đồng loại hình thuộc về cái gì, ở bình thường pháp thể hệ hạ, hợp đồng quyền lực có thể chuyển nhượng, nhưng là hợp đồng nghĩa vụ không thể.”

“Nếu là hợp đồng quyền lực nghĩa vụ đồng thời chuyển nhượng nói, có một cái khác từ kêu novation. Cho nên assignment cái này từ, nếu nguyên văn văn kiện là phát ra từ Anh quốc nước Mỹ pháp hệ nói, cũng chỉ có thể bị phiên dịch thành hợp đồng quyền lực chuyển nhượng.”

Chính đoạn trả lời nước chảy mây trôi, từ nghĩa không sai chút nào, làm với bổ sung dùng giải thích cũng tương đương hoàn chỉnh ngắn gọn.

Nếu là người trong nghề đáp án kia đương nhiên lại bình thường bất quá, nhưng làm một cái chưa bao giờ tiếp xúc quá pháp luật pháp người ngoài viên, như vậy rõ ràng trả lời thế nhưng xuất từ với một cái năm ấy bất quá 16 tuổi nữ hài trong miệng, vẫn là khó tránh khỏi làm dân cư ngốc mục độ.

Tiêu Vũ âm thầm dặt khéo môi.

Nàng chính là có nghiêm túc làm bài tập hảo sao.

Trừ bỏ bí thư cùng chủ quản nghe được có chút kinh ngạc, mặt khác ở đây cụ ông hoàn toàn chính là nghe được như lọt vào trong sương mù, cái gì cái gì hợp đồng? Cái gì Anh quốc nước Mỹ Trung Quốc???

“Cũng liền còn hành đi.” Bí thư tám tắc hai tiếng, nhưng cũng không hề nghi ngờ nàng cái gì, mang theo Tiêu Vũ lập tức đi tới rồi trong văn phòng lấy văn kiện.

-

Sân bay.

Thu Tử Tân sắp tới tham gia thi đấu đã đi vào hạ nửa trình vòng bán kết, nàng buổi diễn vừa qua khỏi, hiện nay đến phiên người khác biểu diễn, thừa dịp mấy ngày trực bánh xe biển tốc trong lúc, Thu Tử Tân cố ý tưởng về nhà một chuyến.

Chờ cơ trong phòng, Thu Tử Tân bên cạnh đi theo ba cái hồ bươm hắc y nhân, người quản lý ngồi ở nàng đối diện, Thu Tử Tân cảm thấy ba cái bảo tiêu vẫn là quá khoa trương, nàng từ trước đến nay làm việc thích điệu thấp một chút, lần sau khả năng muốn cùng người quản lý thảo luận muốn hay không liền không mang theo bảo tiêu hảo.

Di động truyền đến thanh lệ nhắc nhở âm, là cái kia tiểu bằng hữu chia nàng.

【 Thu tử tử ta hôm nay lại hoàn thành một cái đơn tử! Hảo vui vẻ!! 】

Thu Tử Tân thấy là Tiêu Vũ không tự chủ được liền phóng mềm đôi mắt, nàng nhéo di động, mảnh dài ngón tay điểm ấn chín kiện, đánh chữ hồi: 【 giỏi quá 】 (mỉm cười mặt)

Tuy rằng Tiêu Vũ có rất nhiều thứ đều tưởng phun tào Thu Tử Tân (mỉm cười mặt), nhưng nàng cũng cảm thấy Thu Tử Tân cái này điểm mạc danh liền rất đáng yêu.

Toàn thế giới, đại khái liền Thu Tử Tân một người thật sự đem cái này ‘ hiền lành ’ mỉm cười mặt, làm như là nàng chính mình chân chính tươi cười đi?

Tiêu Vũ lại đã phát một tấm ảnh của mình cấp Thu Tử Tân, hình ảnh trung nàng ăn mặc đoạn áo thun xúng phá động quần jean, tươi cười trong trẻo, tư thế như cũ là rộng mở hai tay, như là ở nghênh đón cái gì.

【 Thu tử tử, người phi cơ chuyên khi nào đến? Muốn hay không ta đi tiếp người ~ 】

Thu Tử Tân cong lên khoe môi, nàng phảng phất có thể tưởng tượng đến nữ hài ở nàng trước mặt, dùng trời sinh tế nhuyển tiếng nói cùng nàng nói những lời này.

Mấy ngày nay nàng nhớ mong Tiêu Vũ nhớ mong không được, nhưng lại vô pháp biểu hiện ra ngoài. Mặc dù Thu Tử Tân đã tiếp thu chính mình tình cảm, nhưng nàng vẫn là quá không được trong lòng kia đạo khảm.

Phi cơ thông thả xuất phát, cánh ở trời xanh trung triển khai, nó đem tưởng niệm mang đi xa phương, làm yêu nhau người có thể đoàn tụ.

Thu Tử Tân nghĩ đến phi thường rõ ràng, nàng chỉ là hy vọng chỉ mình có khả năng, làm bạn Tiêu Vũ lớn lên, lấy một cái trưởng bối thân phận, nhìn nữ hài kia, đi bước một ở chính mình đằng trước vững bước đi tới liền hảo.

Nàng có thể làm Tiêu Vũ cứng cõi hậu thuẫn, cũng có thể đương nàng bén nhọn trường mâu.

Nàng phải dùng nàng nửa đời sau, bởi nữ hài đi xong nàng thương nửa đời người.

Nếu, nếu thật sự có một ngày, nàng tiểu bằng hữu gặp một cái nàng thích nam hài tử, như vậy Thu Tử Tân liền buông tay, nàng sẽ rưng rưng mỉm cười, thân thủ đem nữ nhân tay, giao thác cấp nam nhân kia.

【 không cần, ngày mai về đến nhà hẳn là sẽ rất vất, người ngoan ngoan ở nhà chờ ta trở lại liền hảo. 】 Thu Tử Tân trả lời.

Tiêu Vũ kẹ kẹ má lúm đồng tiền, nàng thật sự thích ‘ gia ’ cái này tự.

Tiêu Vũ: 【 ta đây trước làm vài đạo đồ ăn, chờ người trở về cùng nhau ăn? 】

Thu Tử Tân: 【 hảo oa, vừa lúc ta có thể kiểm tra nhìn xem người trừ nghệ có hay không tiến bộ. 】

Đăng ký nhập khẩu đã khai phá, người quản lý nhẹ giọng gọi nàng, “Ở cùng ai gửi tin tức?”

Thu Tử Tân cong lên cười mắt, người quản lý cũng nhận thức Tiêu Vũ, cho nên Thu Tử Tân không có gì hảo cố tình lảng tránh, nàng trả lời nói: “Là Tiêu Vũ nha.”

Nàng tâm, ngay cả nhắc tới nữ hài tên đều sẽ đi theo phát ngọt nhũn ra, thế giới ở trong nháy mắt cũng đi theo sáng ngời tĩnh lặng lên.

Thu Tử Tân không khỏi cười nhạo chính mình, thật là trùng tình yêu độc được.

【 ta chuẩn bị đăng ký, đến trạm lại liên hệ người 】

【 hảo ~】 【 chờ người trở về, ta có kinh hỉ phải cho người.... 】

【 là cái gì? 】

【 không được hỏi! Người trở về liền biết rồi! 】

【 ác ~ (mỉm cười mặt) 】

Thu Tử Tân mỉm cười, mặt mày hàm chứa bất đắc dĩ sủng ái.

Nàng mới vừa rời khỏi WeChat giao diện, liền phát hiện có tư nhân dãy số xa lạ tin tức, nàng điểm đi vào xem, một cái không biết tên người dùng:

【 chết tiểu tam, dám đoạt ta lão công!?? 】

【 chết không biết xấu hổ hồ hồ ly tinh!!! 】

【 ta muốn đem người mặt quát phá!! Xem người còn như thế nào đi ra ngoài tao người khác?!! 】

Mặt sau theo sát một đồng tin tức, tất cả đều là mắng Thu Tử Tân dơ bẩn lời nói.

Thu Tử Tân cũng không hiểu được người này là ai, nàng khóa khăn mày, cho rằng rất có khả năng là đối phương phát sai rồi, mà người quản lý lại vào lúc này thúc giục nàng đăng ký, Thu Tử Tân che che miệng tráo, đem điện thoại mở ra phi hành hình thức, theo sau bỏ vào túi áo.

Nàng lúc ấy không để bụng.

Tác giả có lời muốn nói: Mưa thu gia dụng hương phân ngọn nên thẻ bài là: Diptyque

79.Chapter 79

Chạng vạng gần.

Thu Tử Tân mới vừa xuống phi cơ, bởi vì là tư nhân hành trình, cũng không có hướng bên ngoài để lộ ra nàng hôm nay chuyến bay, nhưng đoàn người mới ra hải quan, cổng lớn bỗng nhiên liền xuất hiện một đám người kêu tên nàng chen chúc đi lên, “Thu Tử Tân!!!”

Có vài tiếng còn gọi đến đặc biệt sắc bén.

Thu Tử Tân mang khẩu trang cùng kính râm, lần này đi nàng ở trên phi cơ không có ngủ rất khá, hơn nữa nàng cũng không biết lần này sẽ có fans cùng cơ, Thu Tử Tân bất đắc dĩ mà nhăn lại mi, lược cảm thấy không thoải mái.

Người quản lý thầm nghĩ: “Thật là, khẳng định là cái nào người đem chúng ta hành trình ‘ bán ’ đi ra ngoài.”

Hắn vẫy tay gọi kia ba cái bảo tiêu, “Bảo vệ tốt Thu tiểu thư, tránh cho fans đụng vào, bất luận cái gì khả nghi vật phẩm đều không cần thu.”

“Đúng vậy.” ba cái hắc y nhân chiếu người quản lý nói làm việc, sôi nổi quay chung quanh Thu Tử Tân đi, mà những cái đó fans vừa nhìn thấy Thu Tử Tân tất cả đều mất lý trí dường như, không ngừng xông lên.

Trường hợp âm ỉ sôi trào, Thu Tử Tân che mặt bước nhanh đi nhanh, hôm nay nàng ăn mặc tương đối mộc mạc, sắc mặt trạng thái nhân khuyết thiếu giấc ngủ cũng không được tốt, người quản lý làm nàng không cần nhiều làm lưu lại, hướng chỉ lần này fans tiếp cơ hoàn toàn chính là ngoài ý liệu.

Có mấy cái kêu thật sự hung fans rít gào, Thu Tử Tân đi ở đám người gian có điểm bị dọa đến.

Nàng hoài nghi những người này kỳ thật căn bản là không phải nàng fans.

Ở Thu Tử Tân trong ấn tượng, lá phong nhóm trước nay chỉ biết thân mật mà kêu nàng nữ danh, mà không phải giống như bây giờ.

“Làm ta qua đi! Làm ta qua đi!” Trong đó người nào đó ở đội ngũ trung tâm, nàng cậy mạnh mà lôi kéo bảo tiêu tay, ý đồ liền phải đi vào, bảo tiêu không thể nhịn được nữa mà lớn tiếng quát mắng, suýt nữa liền phải động thủ đánh người.

“Không cần lý các nàng! Đi mau!” Người quản lý nhanh chóng ngăn trở hẳn, bảo tiêu đánh fans, này nếu là nháo khai chính là kiện dọa hư toàn truyền thông đại sự.

Thu Tử Tân bị người hộ tống, có thể nói là có chút chật vật trốn vào trong xe, người quản lý vì nàng quan hảo màn xe, lúc này mới lỏng một ngụm đại khí, “Những người đó, căn bản chính là bệnh tâm thần! Liền không biết nghệ sĩ tư nhân hành trình là không thể quấy rầy sao!”

“Hoạt động thượng tiếp xúc liền tính, liền ngầm còn muốn tới quấy rầy, có thể hay không cấp điểm tư nhân không gian a!?” Người quản lý tức giận mà nói.

Những cái đó bảo an tắc giờ tay xem chính mình cánh tay thượng đồ sạm vết trảo, “Fan tư sinh cũng quá khủng bố.....”

Thu Tử Tân trầm mặc vài giây, tháo xuống khẩu trang cùng kính râm, lộ ra tổ bạch khuôn mặt, nàng xoa thái dương, than nhỏ khẩu khí, “Lần này liền thôi bỏ đi..... Ta tưởng các nàng cũng không phải cố ý.....”

Nàng vừa mới dứt lời, đằng trước tài xế liền truyền đến thành linh một câu, “Thu tiểu thư, chúng ta giống như bị người cùng xe.”

Người quản lý nghe vậy sắc mặt tức khắc cả kinh, “Đáng chết!” Hắn quay đầu hướng xe sau nhìn lại, kia chiếc màu trắng Audi, từ mới vừa rời sân bay liền một đường theo đuôi bọn họ!

“Nhanh hơn tốc độ, chúng ta đi đường tắt, nhất định phải đem người này ném ra!” Người quản lý thật tức giận, hắn nhớ kỹ bảng số xe mã, “Tài xế đại ca, xe cầu ký lục nghi mở ra đi? Ta muốn đem gia hỏa này cáo thượng toà án!”

Tài xế dẫm hạ chân ga, tốc độ xe càng thêm nhanh hơn mà hướng tiểu đạo chạy đi, mà kia chiếc Audi cùng là theo đuổi không bỏ, trạng huống càng diễn càng liệt, liền tại đây không khí khẩn trương đồng thời, Thu Tử Tân mới vừa đóng cửa phi hành hình thức di động vang lên.

Thu Tử Tân cảm giác chính mình đầu có chút đau, nàng không thấy rõ dãy số liền tiếp khởi, còn không có tới kịp hỏi chuyện, đối phương liền truyền đến quỷ dị tiếng cười.

“Chết bà tám, người cho rằng ta sẽ như vậy dễ dàng liền buông tha người!? Ta muốn nguyên rửa người! Ta muốn người đời này tồn tại so chết đi còn muốn thống khổ!!!”

Thu Tử Tân tâm bỗng nhiên một lộp bộp, nàng mở to hai mắt, ý thức nháy mắt thanh tỉnh lại đây, mà đúng lúc này, bảo mẫu xe vang lên liền tiếp phi thường nóng nảy thả kính tung xe tiếng sáo, ngay sau

đó, một chiếc màu trắng Audi mất khổng chế mà hướng bọn họ phương hướng vọt tới.

Ở tài xế đột nhiên thay đổi dẫm hạ chân ga sở mang đến lớp xe ma sát thanh khi, Thu Tử Tân trước mắt một mảnh mang quang, trong phút chốc, cơ hồ là ở nàng bên tai nổ mạnh mở ra dập nát thanh, cùng với mãnh liệt đến làm nàng đương trường liền mất đi ý thức nghiêm trọng va chạm.

Cửa sổ xe pha lê một đường toái chiếu vào đường cái thượng, đèn xanh sáng lên, lại không có một chiếc xe dám thông hành qua đi, quanh mình vây đầy người triều, đại nhân tiểu hài tử, tất cả đều lộ hoảng sợ biểu tình.

Đường phố vang lên làm nhân tâm hàn còi cảnh sát thanh, xe cảnh sát cùng xe cứu thương đồng thời gian đi đi tai nạn xe cộ hiện trường.

Chiều hôm mênh mông, không trung bị nhuộm thành quất hoàng sắc, ánh nắng chiều thiêu đốt nửa bầu trời.

Trung tâm thành phố đám đông dần dần dày đặc lên, Tiêu Vũ theo ước định thời gian tiến đến gặp mặt, đó là một gian tọa lạc ở thời đại quảng trường phụ cận quán cà phê, mới vừa bước vào trong nhà, tràn đầy nồng đậm hương thơm cà phê vị xông vào mũi.

Nghiền nát cà phê đậu thanh âm tràn ngập ở bên tai, Tiêu Vũ cuốn lên quá cánh tay tay áo, nàng cột lấy cao đuôi ngựa, đi khởi bước tử tới tóc dài sẽ ở sau người lay động, nàng ánh mắt phóng xa, ở cuối cùng một loạt cũ kỹ ghé dựa chỗ đình trệ một lát, sau đó bước ra vài bạt giày đi qua.

“Tiên sinh, người hảo, ta chính là vị kia... Tưởng cùng người mua đĩa nhạc người...” Tiêu Vũ kéo ra chiếc ghế, trên mặt dựng ôn nhuận ý cười, ngồi ở tại chỗ lão tiên sinh thấy người tới không khỏi vi lăng.

“A... Thế nhưng là như vậy tuổi trẻ tiểu cô nương... Ta thấy người phía trước cùng ta đối nói, cảm giác người rất hiểu...” Lão tiên sinh

đầu tóc mới vừa nhuộm một chút ngân bạch, thiếu cười vài tiếng sau lại phục, “Ngồi, ngồi.”

Lão tiên sinh chỉ là có điểm ngoài ý muốn, hẳn không nghĩ tới hiện nay người trẻ tuổi thế nhưng còn sẽ đối đĩa nhạc cảm thấy hứng thú, giống hẳn nhà mình cháu gái, ở không sai biệt lắm Tiêu Vũ tuổi này, mỗi ngày đều chỉ truy sùng nhãn hiệu hàng xa xỉ, mê luyện trên thị trường tân đây ra đồ trang điểm.

Lão tiên sinh đối Tiêu Vũ mới gặp ấn tượng thực hảo, hẳn khóe mắt nổi lên nếp nhăn trên mặt khi cười, “Tiểu cô nương tên gọi là gì nha?”

Tiêu Vũ cười nhạt trả lời hẳn, mà người phục vụ vào lúc này đưa tới lão tiên sinh lam sơn, mặt ly thượng nóng hôi hổi, lão tiên sinh cười rộ lên khuôn mặt cũng sẽ đi theo hiện ra mấy nếp nhăn văn, “Người muốn hay không cũng kêu một ly uống?”.

Tiêu Vũ áp áp có chút từng lạc sợi tóc, cảm mới vừa rời ý cười lắc đầu, “Không cần...”

Quán cà phê trang hoàng không mới mẻ độc đáo, cũng không hoa thức, càng có rất nhiều bảo lưu lại trước thế kỷ nùng thuần hoài cựu phong cách, tới gần cửa quày thượng bãi đài lập thức máy quay đĩa, nhưng ở phía trước trận tựa hồ cũng đã hỏng rồi, khách nhân hỏi lâu cũng chưa lại nghe qua nó ca xướng.

Lão tiên sinh cúi đầu thổi tan một chút cà phê nhiệt khí, tiếng nói tham vài phần tuổi già khàn khàn, “Mưa nhỏ, người vì cái gì sẽ tưởng mua ta này trưng đĩa nhạc đâu?”

Hẳn những lời này làm Tiêu Vũ không tự giác mà phóng mềm mặt mày, nàng lại vén ngã xuống tới ống tay áo, rũ xuống lông mi che khuất một chút ngưng ngưng, “Kỳ thật... Không phải ta thích đĩa nhạc, là người ta thích... Nàng thích.”.

“Ta tưởng mua cho nàng... Cho nàng một phần kính hỉ.”

Tiêu Vũ nhắc lên hàng mi dài, con người thịnh khởi vài giờ quang ảnh, “Ta nguyên lai cũng không hiểu biết này đó, nhưng là nàng thích, ta đi học đi tiếp xúc, chậm rãi, ta cũng liền hiểu được nhỏ tí tẹo.”

“Ở trong sinh hoạt, vẫn luôn là nàng ở hướng ta trả giá, cho nên ta cũng muốn hỏi với nàng một chút cái gì.” Mặc dù nhỏ bé, kia cũng là nữ hài đầy cõi lòng tình ý ‘lẽ vật’.

Lão tiên sinh nghe vậy lập tức sáng tỏ, hần a cười rộ lên, “Thì ra là thế.”

“Bởi vì một người, yêu hạng nhất sự vật, thật là một kiện phi thường lãng mạn sự đâu.”

Tiêu Vũ nhấp ý cười gật đầu. Đúng vậy.

Nàng cuộc đời này có thể gặp được Thu Tử Tân, bản thân cũng đã là một kiện cực hạn lãng mạn sự tình.

Nàng thích người, là như vậy ưu tú, nàng đứng ở sân khấu thượng, toàn thế giới quang huy đều nhân nàng mà sinh, có thể bị nàng yêu quý người, là như vậy tam sinh hữu hạnh.

Lão tiên sinh cười thờ dài, vẫn đục tròn mắt mạn khởi vài phần hoài niệm, “Người cùng ta giống nhau... Ta cũng là bởi vì nàng, mới thích đĩa nhạc.”

Lão tiên sinh thanh âm thuần hậu, hần nhẹ giọng miêu tả dĩ vãng chuyện xưa, lại lộ ra tràn đầy trầm trọng tưởng niệm, “Nàng là cái thực văn tĩnh người, thích âm nhạc, ta lúc ấy ở nhà nàng phụ cận nhà xưởng làm quản sự, trải qua thời điểm đều nhịn không được nhiều vọng nàng vài lần.”

“Ta sau lại khắp nơi hướng người khác hỏi thăm thân phận của nàng, mới biết được nàng là có gia thất người, nhưng là trượng phu ở mấy năm trước nhiễm bệnh đã chết. Ta không biết liêm sỉ muốn

theo đuổi nàng, biết nàng thích nghe đĩa nhạc, riêng tích cóp mấy tháng tiền lương mua này trương.....”

“Đáng tiếc a.....” Lão tiên sinh lại lại thở dài, lần này so vừa nãy còn muốn dài lâu, mắt mát.

“Đáng tiếc?” Tiêu Vũ đi theo nhìn lại giữa mày.

“Kia trương đĩa nhạc, nàng vô luận như thế nào đều không muốn thu, cũng không muốn tiếp thu ta theo đuổi, nói là chính mình từng có kết hôn, mà ta cùng nàng tuổi kém quá xa..... Không thích hợp.”

“Ta nói cho nàng, 8 tuổi tuổi kém cũng không thể trở thành chúng ta vô pháp yêu nhau lý do, mặc dù từng có tình yêu và hôn nhân cũng là, chỉ cần hai bên yêu nhau, cần gì phải để ý người khác thì thắm.”

Trần nhà gió to phiến thảo nhiên mà chuyển, nhiệt cả phê đã dần dần chuyển ôn.

Lão tiên sinh nói tới đây liền đình chỉ, hấn cười khẽ một chút, không có lại tiếp tục nói tiếp, khóe mắt phảng phát dính ngón lệ, hấn lược hiện dồn dập mà nhanh chóng mặt xem qua kiểm, ngược lại hỏi Tiêu Vũ.

“Vậy người thích người đâu? Hấn lại là cái như thế nào người?”

Tiêu Vũ nhất thời còn đắm chìm ở lão tiên sinh vừa rồi câu kia ‘ hà tất để ý người khác thì thắm ’, sững sốt hai giây mới phản ứng lại đây.

Nữ hài quấy ngón tay, rũ mắt tư chước, “Nàng... Với ta mà nói...”

“... Thực loá mắt, thực ôn nhu, thực đáng giá.”

Nói xong, nữ hài tràn ra tươi cười, khóe môi bên hai viên má lúm đồng tiền đều thật sâu rơi vào đi.

Nàng thực đáng giá.

Tiêu Vũ miệng cười đồng thời cảm nhiễm tới rồi lão tiên sinh, hắn không cảm cảm khái, “Thật là làm người hâm mộ tươi cười a.”

Hai người lại nói thượng vài câu sau, lão tiên sinh liền đem đĩa nhạc đưa cho Tiêu Vũ, “Tiền liền không cần còn, không quan trọng.”

“Này... Không tốt lắm đâu?” Tiêu Vũ chống đẩy, lược hiện vội vàng mà muốn từ trong bao bỏ tiền.

“Điều nói không quan trọng, người không phải nói sao, hắn tìm này trương đĩa nhạc thật lâu, tuy rằng người thoát nhìn còn man tiêu, nhưng là người nhắc tới nam nhân kia thời điểm, nhìn ra được tới các người quá thật sự hạnh phúc.”

“Khó được chúng ta như vậy có duyên phận, ta năm đó truyền đạt không ra tình ý, liền chuyển giao cho người tới thay ta hoàn thành đi.” Lão tiên sinh đạm cười nói, hắn đem đĩa nhạc phóng tới Tiêu Vũ trong tay, khẳng định nàng gật gật đầu, này liền như là hai cái thời đại đối thoại.

Một cái nhân ái mà không được mà tiếc hận, một cái.....

Tiêu Vũ cúi đầu nhìn nắm ở trong tay đĩa nhạc, thanh âm có điểm buồn, “Tiên sinh...”

Nàng ngẩng đầu, khóe môi vẫn khởi nhợt nhạt độ cung, “Nàng không phải nam hài tử, nàng... Cùng ta giống nhau, chúng ta đều là nữ sinh.”

Lão tiên sinh đầu tiên là nghi hoặc một giây rồi sau đó bưng tỉnh ngộ ra, Tiêu Vũ nguyên tưởng rằng lão tiên sinh sẽ lộ ra không thể tưởng tượng hoặc là xấu hổ biểu tình, nhưng đối phương không có, hắn như cũ là cười.

Lão tiên sinh nghiêm túc mà nói: “Vậy người liền càng thêm muốn đem phần lễ vật này đưa ra đi!”

“Nữ sinh a... Điều là thực thích kinh hỉ!”

Hoàng hôn vừa ra không lâu, trên đường phố quang ảnh loang lổ, Tiêu Vũ đôi tay ôm kia đĩa đĩa nhạc, tâm là ầm hô hô, nàng đứng ở phố cửa tiệm, đang chuẩn bị đánh xe về nhà.

Tiêu Vũ vừa mới là trước làm tốt đồ ăn mới ra cửa, hiện tại liền phải trở về trong nhà ngoan ngoãn chờ đợi Thu Tử Tân trở về, nếu đồ ăn lạnh, còn muốn lại phóng đi lò vi ba phiến nhiệt một chút.

Tiêu Vũ không tự giác liền nhấp nổi lên ý cười, ánh chiều tà vừa lúc dừng ở nữ hài mặt nghiêng, vì nàng tươi cười thêm không gì sánh kịp hạnh phúc cảm.

Nàng tưởng, nếu đây là nàng cùng Thu Tử Tân về sau quá nhật tử, thật là tốt biết bao.

Xe taxi đã đã đến, Tiêu Vũ mới vừa rảo bước tiến lên trong xe, túi áo di động liền vang lên.

Nàng cúi đầu vừa thấy, là cái xa lạ dãy số.

Tiêu Vũ không hiểu được là ai, nhưng vẫn là tiếp nổi lên trò chuyện, “Uy, người hảo, xin hỏi là.....”

Nàng lời nói chưa hỏi xong đã bị đối phương trước đánh gãy, Tiêu Vũ đầu tiên là mày nhăn lại, ở nghe được đối phương tự thuật sau sắc mặt nháy mắt mất máu, tái nhợt trung kẹp kinh hoảng.

Nguyên bản về hướng về nhà lộ, đột nhiên thay đổi phương hướng.

Tới rồi bệnh viện, Tiêu Vũ một đường thờ hần hần hô hô mà chạy đến trước đài dò hỏi phòng bệnh, nàng sốt ruột cùng kinh hoảng đến hai chân không ngừng ở phát run, liền nói chuyện thanh âm cũng là rùng mình, “Người hảo, ta là Thu Tử Tân người nhà, xin hỏi nàng.....” Nàng rất sợ hãi.

Nàng quá sợ hãi.

Biết phòng bệnh hào Tiêu Vũ nôn nóng chờ đợi thang máy giáng xuống, nàng không ngừng thủ sẵn ngón tay, mỏng nộn da thịt đã bắt

đầu trầy da phiem xuất huyết ti, nàng thật sự chờ không nổi nữa, đơn giản trực tiếp lựa chọn chạy thang lầu.

Đây là nàng cả đời này dùng tốc độ nhanh nhất bò xong rồi này lầu 17 tầng thang lầu.

Đợi cho nàng đến tầng lầu, môi cũng trở nên trắng bệch, nhưng là Tiêu Vũ không biết, nàng kéo sắp tới cực hạn thân mình, như cũ khải vương mà chạy vội, đái nàng đi tới kia gian phòng bệnh trước mặt, vừa định phác môn mà hợp thòi.

Nàng liền trông thấy đã thức tỉnh ngồi ở bạch trên giường Thu Tử Tân. Nữ nhân kia, sắc mặt bạch đến đáng sợ, ánh mắt lổ trống vô cùng, như là toàn bộ linh hồn đều là tán loạn, nàng cánh tay phải bị thạch cao cố định trụ, cái trán bị một tầng lại một tầng băng gạc vòn quanh.

Hộ sĩ nói Thu Tử Tân lọt vào tai nạn xe cộ, cánh tay phải bởi vì lực đánh vào quá mạnh, nghiêm trọng gãy xương.

Tiêu Vũ tâm khó chịu mà nắm lên, thở sâu, nàng đẩy cửa ra, lạnh lẽo tiêu độc nước thuốc càng thêm dày đặc mà rót vào nàng chóp mũi, Thu Tử Tân vẫn là hoảng hốt hai giây sau mới phát hiện có người tiến vào.

Thấy là Tiêu Vũ, nàng còn đầu tiên là cả kinh, ở kinh ngạc trung không biết nên bày ra cái gì biểu tình, nàng mặt bộ da thịt cứng đờ, sau đó lại nhanh chóng điều chỉnh hồi chính mình không quá đáng ngại giống nhau,

Hướng Tiêu Vũ lộ ra mỉm cười.

Tiêu Vũ xem đến tâm càng đau, hai chân vào lúc này tương phản không hề phát run, nàng nắm chặt quyền tâm, kiên định đi lên trước, đi đến Thu Tử Tân bên người.

Thu Tử Tân giờ lên khô khốc tươi cười, gần gũi xem nói, vẫn là có thể phát hiện nàng ánh mắt thực tan rã, không có quang ở bên

trong, “A... Bọn họ vốn dĩ không nên đánh cho người, phiền toái, người không cần lo lắng, kỳ thật ta không có gì.....”

Tiêu Vũ trạm làm nàng trước người, thanh âm nỗ lực duy trì bình tĩnh, “Thu Tử Tân.....”

Nàng thấp hèn thân, tránh đi Thu Tử Tân bị thương tay phải, ôn nhu mà đem nữ nhân ôm vào chính mình trong lòng ngực.

Cái này tràn ngập độ ấm ôn, mới chân chân chính chính mà uất thấp Thu Tử Tân sở hữu cảm quan, nàng bị nữ hài ôm vào trong ngực, trong lúc nhất thời, đau đớn lan tràn thượng nàng hốc mắt.

Nàng đem mặt vui vào Tiêu Vũ cổ, mạo mỗ hôi lạnh tay trái nắm chặt nữ hài phía sau vật liệu may mặc, thân thể bởi vì thả lỏng mà nho nhỏ run rẩy lên.

Một bàn tay, đối một vị dương cầm gia tới nói đến tốt cùng có bao nhiêu quan trọng?

Hướng chi, nàng nửa trận sau thi đấu liền ở gần?

Phòng bệnh bức màn bị trói đến hai bên, bên ngoài tối tăm bóng đêm bị sáng trưng ánh đèn sở xưa tan, cửa sổ sát đất ảnh ngược ra hai cái cho nhau dựa vào thân ảnh.

Tiêu Vũ nhẹ phẩy quá Thu Tử Tân bị mồ hôi lạnh tẩm ướt phần lưng, “Thu Tử Tân... Ở ta nơi này, người có thể không cần ra vẻ kiên cường.....”

“... Có ta tới đau lòng người.”

Tác giả có lời muốn nói: Bình luận bình luận bình luận! (a... Ta da mặt đã mau dùng hết! ///)

A a a ta sẽ không làm nũng sẽ không bán manh sẽ không lặn lội, chính là bình! Bình là được rồi! Cái này bỏ phân trọng yếu phi thường, còn có chương trước! (QMQ)

80.Chapter 80

“Chúng ta lần này thật là không duyên có chọc tội, nữ nhân kia có tinh thần thất thường ca bệnh, ở trị liệu trong lúc tùy tiện ngừng khám bệnh, buổi sáng cảnh sát đi đề ra nghi vấn nàng thời điểm, miệng nàng tê kêu tên chính là một nữ nhân khác.”

Người quản lý đôi tay chống quải trượng, lưng dựa ở phòng bệnh lạnh băng mặt tường, hấn chân phải bàn chân cùng là bởi vì lực va đập quá lớn mà dẫn tới rất nhỏ lệch vị trí. Nói xong câu đó sau, người quản lý âm thầm hít sâu, đem ánh mắt chuyển qua Thu Tử Tân trên mặt, trầm mặc mà quan sát nàng biểu tình.

Giường bệnh độ cao bị điều đến vừa phải, Thu Tử Tân ăn mặc màu lam sọc bệnh phục, trắng nõn mặt vào lúc này cơ hồ không có huyết sắc, nhìn kỹ nói, còn có thể phát hiện vài đạo nhọt nhạt bị pha lê hoa thương vết đỏ. Trong nhà bức màn rộng mở, nhưng bên ngoài chiếu sáng không tiến nàng nội tâm.

Thu Tử Tân nhẹ giọng “Ân” một tiếng sau, mệt mỏi khép lại mí mắt, thon dài lông mi ở hốc mắt thấp hèn hình thành một loạt thanh ảnh, “Cùng chúng ta cùng xe tài xế, còn có kia ba vị đại ca, bọn họ không có việc gì đi?”

“Bọn họ chỉ có bị vấy ra pha lê hoa thương, mặt khác thật không có trở ngại.....” Người quản lý trầm giọng nói. Lúc ấy xe đầu va chạm vị trí vừa lúc chính là ở vào Thu Tử Tân phương hướng, sự tình phát sinh đến quá đột nhiên, bên trong xe người căn bản không kịp phản ứng.

Người quản lý nhấp khởi khóe môi, trong mắt ảm đạm thất sắc, “Về cái kia thi đấu..... Ta đã cùng chủ lý người gián đoạn người dự thi tư cách, bồi thường kim kia phương diện, phía trước phía sau thêm lên yêu cầu 200 vạn.”

Thu Tử Tân nhấp môi, giấu ở chần phía dưới tay âm thầm nắm chặt, nàng nặng nề mà ngừng lại một hơi, qua đã lâu mới miễn

cưỡng nhện xuống vũng vàng mà thờ ra, “Chỉ bồi 200 vạn, là bởi vì ngoài ý muốn mới giảm bớt bồi thường kim?”

“Là..... Vòng bán kết tại hạ cuối tuần mới bắt đầu thi đấu, chúng ta trước mắt chỉ có thể tận lực phong bế tin tức, chờ đến sự tình đều bị xử lý tốt sau phòng làm việc mới có thể phát thanh minh thư.” Người quản lý ngẩng đầu lên, nhìn phía ngoài cửa sổ mở mang không trung, tâm tình lại tương đương nấu phiến.

Hắn khó được có tưởng hút thuốc ý niệm.

“Tử Tân, chuyện này là ngoài ý muốn, bác sĩ cũng cùng chúng ta nói, tu dưỡng nửa năm sau vẫn là có thể kháng phục, người trong khoảng thời gian này phải hảo hảo nghỉ ngơi, không cần quá khổ sở.....”

“Đến nỗi mặt khác hiệp ước.....”

“Nàng tới.” Nguyên bản vẫn luôn nghiêng mặt vọng ngoài cửa sổ Thu Tử Tân bỗng nhiên nói, người quản lý mới vừa phản ứng lại đây ngẩng đầu, phòng bệnh môn liền bị người đẩy mở ra.

Đi vào tới nữ hài nhìn thấy người quản lý khi đối hắn cười nhạt, nàng hôm nay ăn mặc quả bơ sắc liền thân váy, trung gian một cái dĩa màu nâu eo nhỏ mang giữ mình, làn váy dưới là một đôi sạch sẽ lượng hoạt Oxford giày, nữ hài tử trắng nõn cốt cảm chân cổ lộ ra một chút.

“Hải, Tiêu Vũ?” Người quản lý xem như lần đầu tiên chân chính nhìn thấy Tiêu Vũ, dĩ vãng Thu Tử Tân ở trước mặt hắn đề qua nàng vài lần, đương chính diện gặp được sau, vẫn là không khỏi tâm sinh cảm thán.

Gia tộc giên là thật sự hảo a.

Người quản lý vừa định mở miệng tiếp tục đề tài vừa rồi, Thu Tử Tân liền hướng hắn sử một cái ánh mắt, hắn hơi cứng họng, rồi sau

đó thiếu cười nói: “Ta... Liền đi về trước, Tiêu Vũ, hôm nay liền phải phiền toái người chiếu cố người.....”

“Trở về đi.” Thu Tử Tân ôn thanh tiếp nhận hẳn nói, khuôn mặt bình đạm vô sắc. Người quản lý hơi đốn, nhìn nàng kẹp kẹp tươi cười sau, chi quả trưng một què một què mà đi ra ngoài.

Thời tiết sáng sủa âm áp, phong khinh vân đạm.

Có phong thổi qua, lá cây bị thổi đến rào rạt rung động.

Nữ hài mới từ bên ngoài trở về, trên người dính đầy bên ngoài ánh mặt trời hơi thở, đạm bạc mà thoải mái thanh tân, không tự giác, lặng yên mà xâm nhập Thu Tử Tân nội tâm.

Thu Tử Tân ngược mắt vọng nàng, đáy mắt ba quang lưu chuyển, vài phần không thể nói động dung không tiếng động cuồn cuộn, lại ở vài giây sau lại bị nàng âm thầm giấu đi.

“Thu tử tử, bác sĩ nói người muốn ăn đến thanh đạm điểm, cho nên ta chỉ mua thịt gà cháo cùng sữa đậu nành.....” Tiêu Vũ tiếp nhận ướt khăn che mặt, nàng đem bữa sáng đặt phòng bệnh trên bàn, lại nhẹ nhàng chậm chạp mà đẩy đến Thu Tử Tân trước mặt.

“Hảo” Thu Tử Tân ôn nhu đáp, giờ phút này nàng đã từ trên giường ngồi dậy, khuôn mặt mới vừa bị ướt bố mặt tịnh, môi sắc thiên đạm, thanh tú bên trong lộ ra một loại mảnh mai cảm.

Thu Tử Tân tĩnh thanh mà đem ánh mắt dừng lại ở bữa sáng thượng, một lát, nàng nâng lên hàm dưới, tầm mắt đối đến Tiêu Vũ, té hắc lông mi nhẹ điên, “Ta tưởng uống già f.....”

Lời nói còn chưa nói xong, Tiêu Vũ liền lập tức ra tiếng nói: “Không được!”

“Thu Tử Tân, người là tưởng biến thành cà phê tinh sao? Điều cái dạng này còn tưởng uống cà phê??” Tiêu Vũ đôi tay ôm cánh tay,

cau mày. Nàng cái này Thu tử tử, có thể hay không vì thân thể của mình suy nghĩ một chút a.

Cà phê tinh bồn tinh:???

Không có thực hiện được Thu Tử Tân ngược lại còn bị Tiêu Vũ răn dạy vài câu, nàng thu hồi ánh mắt, rũ xuống mi mắt, che chở bị thương cánh tay phải, thanh âm rầu rĩ, thoạt nhìn thực mất mát, “Ác.....”

Thu Tử Tân nguyên chỉ là bởi vì uống không đến cà phê mà thương cảm, không nghĩ tới ứ sưng tay phải vừa lúc vào lúc này từng trận nổi lên đau tới, nàng cúi đầu, cắn nha thịt, ần ần, không nghĩ làm Tiêu Vũ nhìn đến mà lo lắng cho mình.

“.....” Vài phần tội ác cảm leo lên Tiêu Vũ tâm, nàng đang âm thầm bắt đắ dĩ thờ dài, phóng mềm giọng khí sau lại nói: “Hiện tại còn không thể... Chờ lúc sau, chờ chúng ta xuất viện lại uống hảo sao?”

Nhưng mà nàng thấy Thu Tử Tân cố tình che giấu khó nhin biểu tình, nàng tâm bị liên lụy mà nắm thật chặt, “Làm sao vậy? Là tay đau không?”

Không chờ Tiêu Vũ ý thức được, tay nàng đã tự nhiên mà vỗ về Thu Tử Tân phát, nàng cảm giác cúi đầu Thu Tử Tân giống như cũng đi theo cương một chút.

Nàng đầu ngón tay vuốt ve tới rồi bằng gạc khuynh hướng cảm xúc, mềm mại sợi tóc từ nàng khe hở ngón tay xẹt qua, Thu Tử Tân ngẩng đầu, hai người bốn mắt chạm vào nhau, ngoài cửa sổ quang ảnh ngã tiến các nàng trong ánh mắt.

Nữ hài nhìn nàng, trong mắt yêu quý đến sắp tàng không được tình ý thiếu chút nữa liền phải bại lộ ra tới.

“Không có...” Thu Tử Tân cơ hồ không dám nhìn thẳng Tiêu Vũ đôi mắt, nếu là chính mình đối Tiêu Vũ làm ra quá mức thân mật động tác nói, kia nàng liền sẽ cho rằng chính mình có ý tưởng không an

phận, nhưng Tiêu Vũ cùng nàng không giống nhau, nữ hài thói quen các nàng từ trước kia đến bây giờ sẽ có thân mật tiếp xúc, nàng hết thấy hành vi đều là xuất từ với các nàng thân cận quan hệ.

Cho nên vô luận nàng đối chính mình làm cái gì, đều là nhưng bị tiếp thu, nhưng bị hợp lý hoá.

Tương phản, nếu là chính mình làm ra bất luận cái gì hơi chút không thỏa đáng sự, như vậy hết thấy đều là vô pháp bị tha thứ.

Thu Tử Tân nỗ lực tìm kiếm hồi thường lui tới trấn định, thử tự nhiên mà cùng Tiêu Vũ đối diện, thử lại đối nàng lộ ra tươi cười.

Nhưng mà, quá trình luôn là dày vò vô cùng.

Các nàng dựa đến không tính gần, nhưng có thể rõ ràng người được lẫn nhau trên người mùi hương thoang thoảng hơi thở.

Đang lúc Thu Tử Tân nhĩ tiêm liền sắp nhiệt lên thời điểm, Tiêu Vũ kịp thời thu hồi tay, không ngừng ở các nàng chung quanh ngưng tụ nóng rực cảm cũng dần dần tán lui mà đi, Thu Tử Tân không thích ứng mà sau này rụt rụt thân mình, khô khốc cánh môi nhấp đến ướt át.

Tiêu Vũ động tác thành thạo mà đem bình thủy cái mở ra, đảo tiến chuẩn bị tốt chén nhỏ, nóng hơi hồi thuốc lá sợi thông thả phiêu thăng, cháo hương ở phòng bệnh khuếch tán mở ra, “Nếu không thoải mái nhất định phải nói cho ta hảo sao?”

“Hảo.” Thu Tử Tân ngoan ngoãn gật gật đầu.

Tiêu Vũ nhìn phía nàng, khóe môi vẫn khởi một chút, nàng múc ra một muỗng nhỏ, đặt ở bên môi thổi vài cái, sau đó đưa tới Thu Tử Tân trước mặt, “Tiểu tâm năng.”

Thu Tử Tân vừa muốn vươn tay trái tiếp nhận, Tiêu Vũ liền sờn khai, “Ta uy người uống?” Nàng vẫn là lo lắng Thu Tử Tân sẽ để ý,

cho nên mới dùng dò hỏi miệng lưỡi, mà không phải trực tiếp chắc chắn nói.

Tiêu Vũ tìm kiếm nàng ánh mắt, mà Thu Tử Tân lại là ở cố ý vô tình mà lảng tránh nàng, Thu Tử Tân kẹ kẹ khoe môi, ánh mắt trước sau trốn tránh, “Ta chính mình tới..... Liên hảo.”

Tiêu Vũ bị bắt bắt giữ đến Thu Tử Tân này đó rất nhỏ động tác, nàng dừng một chút, khoe môi cũng tùy theo thu hồi một chút, Tiêu Vũ đem thìa thả lại trong chén, tâm tình tựa như cháo trắng cùng nhau trầm đến chén đế, “Ân, hảo.”

Quả nhiên..... Vẫn là bị phản cảm.

Nàng phía trước, rõ ràng sẽ không để ý.....

Thu Tử Tân nhận thấy được nữ hài thấp xuống thanh âm, tâm đi theo luống cuống một chút, nàng nhú mày, ngược lại lại hỏi Tiêu Vũ, “Người muốn uống sữa đậu nành sao?”

“Đó là mua cho người.”

“Người uống cũng không có quan hệ a. Ta không quá thích đậu chế phẩm, uống nước ấm liên hảo.”

Tiêu Vũ hơi bĩu môi, không trả lời ngay, tựa hồ là ở do dự.

Thu Tử Tân nhu nhu đôi mắt, lại lại phóng nhẹ ngữ khí, nàng vồ vồ chính mình bên cạnh bên tay trái vị trí, “Kia muốn lại đây cùng ta cùng nhau ngồi sao?”

Nghe vậy, nguyên bản còn ở bãi khổ qua mặt Tiêu Vũ lập tức tinh thần, nàng điểm điểm đầu dựa, má lúm đồng tiền cao hứng mà nháy đánh ra tới, “Muốn!”

Nữ hài hạ xuống tâm tình lập tức lại nhân Thu Tử Tân một câu phi thăng đi lên.

Nàng tiểu bước thịch thịch thịch mà chạy đến Thu Tử Tân bên người ngồi xuống, lấy quá kia ly ấm áp sữa đậu nành, cái miệng nhỏ cái miệng nhỏ mà thổi khí, sau đó uống xong một ngụm, “A... Thoải mái, hảo ấm dạ dày.”

Thu Tử Tân nhìn nàng một loạt động tác, khó tránh khỏi buồn cười bật cười lên.

Thật đáng yêu.

“Thu tử tử, vừa mới hộ sĩ cùng ta nói, người ngày mai yêu cầu đi làm một lần toàn thân kiểm tra, cho nên ngày mai buổi sáng không thể ăn cái gì.” Tiêu Vũ uống một ngụm sữa đậu nành, cánh môi biên tự nhiên ấn ra một tầng bạch vòng.

Nàng nhẹ nhàng loạng choạng chân, “Người đêm nay muốn ăn cái gì, ta đi hỏi một chút bác sĩ, chờ lát nữa trở về xem có thể hay không làm cho người, bên ngoài đồ vật tương đối dầu mỡ, ta có thể chính mình giúp người điều.”

Thu Tử Tân mặt mày nhu hòa vài phần, nàng ăn uống kỳ thật không được tốt, vẫn là bởi vì Tiêu Vũ ở mới miễn cưỡng ăn một lát, “Ta đều... Có thể đi?”

“Nhưng là cửa hàng này cháo cũng đừng lại mua, hương vị... Không tốt lắm...” Thu Tử Tân lướt qua mấy khẩu, phát hiện này cháo hẳn là hồ rớt, cho nên hương vị mới như vậy quái dị.

“Phải không? Ta thí một ngụm?” Tiêu Vũ nghiêng đi mặt vọng Thu Tử Tân, mắt hạnh lộ ra tới quang vô tội lại thuần nhiên, Thu Tử Tân khóe môi ngưng trụ một lát, nửa ngày, như cũ áp ứng, “Ách.....”

“Thu tử tử ghét bỏ ta?” Tiêu Vũ bày ra một bộ ‘ta thực bị thương’ biểu tình, môi hơi hơi chu lên, duyên ở môi hình biên bạch vòng phao phao đột hiện đến nữ hài môi đặc biệt phần.

“Ta không có.....” Thu Tử Tân giữa mày nổi lên cuộn sóng, “Chỉ là cái này cháo đã hồ rớt, người không cần uống tương đối hảo.....”

“A? Hồ rớt sao? Vậy người như thế nào còn uống đi xuống!?” Tiêu Vũ tròn tròn đôi mắt, kia Thu Tử Tân vừa rồi vẫn luôn ở uống cháo, nguyên lai chỉ là vì làm chính mình cảm thấy nàng có ở ăn cái gì sao?

“Ân... Không quan hệ.” Thu Tử Tân đem ánh mắt cũng không nên dừng lại địa phương rút về, sau đó ở trên bàn khăn giấy hộp rút ra một trương khăn giấy, nàng vốn là muốn trực tiếp giúp Tiêu Vũ sát miệng, nhưng mới vừa vươn động tác rồi lại suy nghĩ đến cái gì sau bỗng nhiên cứng lại.

Thu Tử Tân, người khắc chế điểm.

Nàng nhấp khởi môi, khóe môi độ cung vô lực mà đạm hạ, “Tiêu Vũ, người lau lau miệng.....”

Tiêu Vũ đôi tay phủng kia ly nhiệt sữa đậu nành, nghe được Thu Tử Tân kêu to, nháy đôi mắt nghiêng đi mặt đi, thân mình tự nhiên mà thối trước, sau đó dùng môi nhẹ nhàng mà cọ cọ kia trương mỏng khăn giấy.

“Có lau khô sao?” Tiêu Vũ khẽ nâng khởi cằm, nữ hài phấn mềm đến phảng phất có thể véo ra giọt nước cánh môi gần trong gang tấc, nàng nói chuyện thanh âm lại mềm lại miên, ngậm giảo hoạt mà lay động nữ nhân tiếng lòng.

Thu Tử Tân thân mình nháy mắt cứng đờ, đầu ngón tay bắt đầu sôi trào năng lên, nàng môi hơi hơi mấp máy, mặt bộ da thịt nhỏ đến khó phát hiện trừu động lộ ra ngoài nàng nội tâm hoảng loạn, “Còn... Còn không có, bên cạnh còn có.....”

Tiêu Vũ nghe vậy cong cong khóe môi, “Vậy người tiếp tục?”

81-90

81.Chapter 81

Buổi chiều thời gian, nhận được Thu Tử Tân tai nạn xe cộ nhập viện thông tri Dương nữ sĩ cùng Lương tiên sinh không nói hai lời mà lập tức từ Q thị thừa cơ tới rồi, hai mẹ con gặp mặt khi đầu tiên là im miệng không nói mà nhìn nhau, nửa ngày sau, Thu Tử Tân mới đối với bọn họ giờ lên thanh thiên tươi cười.

“Như thế nào sẽ phát sinh như vậy nghiêm trọng sự?” Dương nữ sĩ trối chặt ánh mắt, dẫm lên hơi dồn dập nện bước bước tới, duỗi tay khẽ vuốt một chút Thu Tử Tân đầu, “Bác sĩ nói như thế nào?”

Thu Tử Tân ngẩng đầu, thấy Dương nữ sĩ vì chính mình lo lắng biểu tình, không cảm cảm thấy hoảng hốt.

Đây là số rất ít, Dương nữ sĩ nguyện ý chủ động mà sờ nàng đầu, loại này xa lạ lại tràn ngập ôn nhu đụng vào làm Thu Tử Tân giật mình thần một lát, cứ việc nàng hiện nay đã là không phải tiểu hài tử, nhưng đáy lòng kia phân đối với người nhà quan tâm khát vọng, trước sau sẽ không hạ thấp.

Nàng rất cuộc, hơi chút cảm nhận được một chút bị người nhà quan ái cảm giác.

Tiêu Vũ trạm làm giường ngủ một khác bên, cùng Dương nữ sĩ đối thượng tầm mắt khi đậm đậm cười, kêu một tiếng ‘ dì ’, rồi sau đó chuyển đi vọng đứng ở phía sau Lương tiên sinh, lễ phép mà kêu hắn: ‘ thúc thúc ’, thanh âm liền dường như mềm mại bông giống nhau.

Dương nữ sĩ cùng Lương tiên sinh hướng nàng gật đầu, Lương tiên sinh nhẹ nhàng đánh giá nàng, hắn nhớ rõ thanh âm này, lần trước ở tân niên trong lúc cùng Tiểu Tân thông điện thoại, còn diễn gọi tên chính mình là nàng bạn gái đó là cái này nữ hài.

Nghe tiểu dương nói, các nàng hiện tại đang đứng ở ở chung giai đoạn?

Lương tiên sinh rũ mắt đoan trang Tiêu Vũ vài lần, nhú mày nghĩ lại nói, kỳ thật..... Nếu trừ bỏ tuổi điểm này, còn rất xứng đôi?

Lúc này, Tiêu Vũ di động vừa lúc vang lên, nàng tiếp nhận vừa thấy, là Ôn Ngữ Tiệp cho nàng đánh.

Tiêu Vũ mỉm cười khom người, trước khi đi nhiều nhìn Thu Tử Tân liếc mắt một cái, “Ta trước đi ra ngoài tiếp cái điện thoại... Là ta mommy đánh tới.”

“Hảo, mau đi đi.” Dương nữ sĩ cùng Lương tiên sinh đồng thanh nói.

Thu Tử Tân không có ra tiếng, nàng dùng ánh mắt thay thế hết thảy ngôn ngữ, nàng nhìn nữ hài thân ảnh, vài phần không dễ phát hiện quan tâm một đường đi theo Tiêu Vũ đi đến cửa phòng bệnh, thẳng đến nữ hài đóng cửa trước nhin không được nhìn lại, lại lần nữa tạo thành các nàng hai mắt không hề phòng bị mà đánh vào cùng nhau.

Trong không khí có lạng yên thuốc lá sợi bị đánh thức.

Tiêu Vũ cho rằng, Thu Tử Tân cái kia ánh mắt, là ở giữ lại nàng.

Bởi vì nàng thấy được Thu Tử Tân đang nhìn nàng khi, tự thuật không tha thả pha hơi kinh ngạc mắt mát biểu tình.

Kia cổ lẫn nhau đường tắt vắng vẻ không rõ nói không rõ khác thường cảm giác, lại lần nữa trèo lên triền cuốn đến hai người trong lòng.

Tầng mây phập phình, thái dương khi thì bị che đậy, trong nhà ánh sáng lúc sáng lúc tối.

Tiêu Vũ trong tay chấn động di động dần dần đình hoãn lại tới.

Đang lúc Tiêu Vũ do dự mà muốn đẩy cửa ra lại lần nữa đi trở về đi khi, Thu Tử Tân lại là bỗng nhiên dùng môi hình đối nàng nói: ‘ mau

đi đi. ' nữ nhân cực nhanh mà kẹp kẹp tươi cười, rồi sau đó nhanh chóng đem mặt nghiêng đi, không hề cùng nữ hài có bất luận cái gì hỗ động.

Ở Tiêu Vũ còn chưa tới kịp xác nhận kia cây ngọn lửa tồn tại khi, Thu Tử Tân liền đã là ôn nhu lại tàn nhẫn mà, đem này thổi tắt.

Mà những cái đó lưu lại rách nát tàn phiến, chỉ có thể hèn mọn mà đi theo phong, ẩm đậm mà ở bé thất trung biến mất tận đải.

Di động tiếng chuông lần thứ hai vang lên, Tiêu Vũ chuyển được di động, thu hồi hướng trong đầu nhìn xung quanh ánh mắt, nàng hướng bệnh viện hành lang cuối đi đến, "Uy, mommy... Ân, là, ta hiện tại còn ở bệnh viện... Dì các nàng đã tới rồi, đối....."

Lạnh lẽo lãnh không khí vờn quanh với chính đoạn hành lang, vài vị thân xuyên áo blouse trắng bác sĩ cùng hộ sĩ nện bước thông mau mà nghênh diện đi tới, Tiêu Vũ liếc quá bọn họ liếc mắt một cái, lẫn nhau gặp thoáng qua, nàng gật đầu theo tiếng Ôn Ngữ Tiệp, "... Bác sĩ nói là cánh tay gãy xương, ít nhất yêu cầu tu dưỡng sáu tháng....."

"Ân... Thu tử tử sắp tới đều không thể công tác, nhưng là mommy không cần lo lắng, có ta ở đây bên cạnh chiếu cố Thu tử tử nha....."

Quả bơ sắc làn váy hơi hơi tạo nên độ cung, Oxford giày nhẹ đập lên trên mặt đất, một bước, hai bước, ba bước, vững vàng đi tới.

Bốn bước, năm bước.....

Tạm dừng xuống dưới.

"... Vì cái gì? Ta hiện tại đã ném thử tiếp công tác nha, ta ở chỗ này cũng không có hoa đến Thu tử tử bất luận cái gì tiền, vẫn luôn là dùng daddy cấp tiêu vật còn có ta chính mình kiếm tới....."

Tiêu Vũ nhăn lại giữa mày, nàng thật sự vô pháp minh bạch các đại nhân quyết định, "Nhưng là Thu tử tử hiện tại yêu cầu người chiếu cố

a, ta sao lại có thể.....”

Kim phút tí tách đi.

“Nữ nhân kia thân phận, cảnh sát thật sự đã điều tra xong sao? Nàng cho người tạo thành lớn như vậy phiền toái, mặc dù thật sự còn có tinh thần phương diện trạng huống, lý nên vẫn là phải làm ra bồi thường đi.” Lương tiên sinh trầm giọng nói.

Thu Tử Tân vừa mới hướng bọn họ giải thích một phen sự cố nguyên nhân ngọn nguồn sau, Lương tiên sinh vẫn là đưa ra muốn cho đối phương bồi thường kiến nghị, ít nhất, nữ nhân kia cần thiết muốn gánh vác bộ phận hình sự trách nhiệm mới đúng.

“Ân.....” Thu Tử Tân cúi đầu, gầy mặt hình chiếu ra đường cong rõ ràng hình dáng, “Chuyện này..... Ta tạm thời còn làm không được quyết định, kế tiếp pháp luật truy cứu, ta cơ bản toàn tất cả đều là giao cho phòng làm việc an bài.”

Nàng nhân thương thế dẫn tới cần thiết mạnh mẽ lui tái là sự thật, tương lai sẽ có gần nửa năm thời gian vô pháp công tác cũng là sự thật, này hết thấy hết thấy đều là bởi vì kia nữ nhân dựng lên, nhưng mặc dù Thu Tử Tân oán hận nàng, lại trước sau làm không được tùy ý đi thẩm phán một người hành vi phạm tội.

Thu Tử Tân biết, nếu chính mình thật sự muốn truy cứu lên nói, kia nữ nhân là tuyệt đối vô pháp dựa cưỡng chế chữa bệnh tránh được bất luận cái gì một cái hình sự trách nhiệm, theo người quản lý kể ra, nàng là một cái gia đình đơn thân mẫu thân, là bởi vì nghiêm trọng hoài nghi chồng trước có tiểu tam xuất quỹ phụ tải áp lực dẫn tới sau, mới dần dần có tinh thần bệnh tật vấn đề.....

“Nếu nữ nhân kia thật sự ngồi tù, kia nàng hài tử nên làm cái gì bây giờ?” Thu Tử Tân lúc ấy hỏi lại người quản lý.

Người quản lý khó hiểu mà cau mày, “Này giống như cùng người không quá có quan hệ.”

Hắn không rõ, Thu Tử Tân vì cái gì sẽ do dự, rối rắm đến tột cùng muốn hay không đề cáo kia nữ nhân đã thương người tội, rõ ràng là người bị hại bản thân, cần gì phải đi đồng tình những người khác.

Mềm lòng, mới là người tử địch a.

“Còn có một việc.....” Dương nữ sĩ hai chân giao điệp ở bên nhau, nghiêng thân tước quả táo động tác ung dung điển nhã.

Vỏ táo bị tước thành một cái cuốn phiến, buông xuống ở Dương nữ sĩ bị váy dài che khuất trên đùi, nàng nghiêng đầu vọng liếc mắt một cái Thu Tử Tân, “Tiểu Trúc hiện tại vẫn là cùng người trụ cùng nhau đúng không?”

Thu Tử Tân hơi đốn, ‘ Tiểu Trúc Tử ’ cái này xưng hô, đã có hồi lâu không tái xuất hiện quá nàng trong sinh hoạt.

Thu Tử Tân cũng không phải quên cái này xưng hô, trùng hợp, nàng là vẫn luôn cũng không dám quên.

Cái này thân phận, tổng ở như có như không nhắc nhở nàng, cưỡng bách tính mà làm nàng nhớ tới lúc trước cùng Tiêu Vũ lần đầu tiên gặp mặt cảnh tượng. Cái kia thân cao còn chưa kịp nàng vòng eo tiểu nữ hài, nhón chân tiêm cùng nàng yêu cầu ôm một cái tiểu nữ hài, trong miệng không ngừng mà gọi nàng, “Thu tử tử, Thu tử tử...”

Thu Tử Tân quai hàm run rẩy vài cái, nàng chớp xem qua lông mi, đem đột nhiên cuộn cuộn đi lên hồi ức tất cả đều cưỡng chế áp che lại đi xuống, làm bộ thanh bằng ứng Dương nữ sĩ, “Đổi.....”

Quả táo phiến bị hoàn hảo mà tước hạ, Dương nữ sĩ ôn thanh nói: “Lại nói tiếp Tiểu Trúc năm nay cũng có đại nhị đi, việc học có phải hay không đặc biệt bận rộn? Ta nghe lão ôn nói, nàng gần nhất làm kiêm chức.....”

Nàng do dự vài giây, vẫn là quyết định không hề quanh co lòng vòng, “Tiểu Tân, người trong khoảng thời gian này không phải yêu cầu tĩnh dưỡng sao, Tiểu Trúc khai giảng sau tổng không thể vội

vàng việc học sự nghiệp ngoại, còn muốn cố đến người đi? Ta có thể cho điền dì lại đây chiếu cố người. Như vậy cũng phương tiện nhiều không phải sao?”

“Ôn a di cũng có chút tưởng nàng, năm trước nghỉ đông Tiểu Trúc cũng chưa về nhà, chúng ta làm trưởng bối, luôn là ái hạt nhọc lòng, còn tưởng rằng là nàng tại ngoại giao bạn trai, không muốn về nhà đâu.” Dương nữ sĩ thiếu cười nói.

Nghe vậy Thu Tử Tân lại lần nữa lâm vào trầm mặc, nàng nhấp khởi khóe môi, ánh mắt đăm nhiên mà nhìn phía Dương nữ sĩ. Lời nói ở nàng cổ họng gian ngạnh trụ vài giây, cuối cùng, Thu Tử Tân vẫn là lựa chọn thoải mái lộ ra tươi cười.

Nàng tận lực dùng nhẹ nhàng ngữ khí nói: “Đúng vậy, ta cũng cảm thấy nàng nên về nhà.”

Lương tiên sinh ngồi ở phòng bệnh cung cấp trên sofa, hần toàn bộ hành trình mặc thanh, ở nhìn thấy Thu Tử Tân trong mắt đột nhiên chợt lóe rồi biến mất quang huy, hần ngăn người, nội tâm hơi có chút kinh ngạc, lại không được biểu lộ ra tới.

Dương nữ sĩ đem tẩy sạch quả táo đưa cho Thu Tử Tân, “Ta đây làm Tiểu Trúc đêm nay trở về dọn dẹp một chút hành lý, quá mấy ngày liền mang nàng trở về.....”

Dương nữ sĩ nói mới nói được một nửa, phòng bệnh môn liền bỗng nhiên bị người hoàn toàn đẩy ra, “Không cần! Ta không cần trở về!”

Ở đây ba cái đại nhân đều hơi có chút sửng sốt, này đại khái là bọn họ lần đầu tiên thấy Tiêu Vũ như vậy sốt ruột, như vậy không lẽ phép đối trưởng bối nói chuyện, “Vì cái gì muốn thay ta làm quyết định? Có nghĩ trở về chẳng lẽ không phải ta chính mình định đoạt sao!”

Dương nữ sĩ cứng họng, nàng dừng một chút, “Tiểu Trúc, chuyện này mẹ người cùng daddy cũng đồng ý.....” Thu Tử Tân thấp giọng

mà gọi một câu Dương nữ sĩ, “..... Làm ta cùng nàng một mình nói chuyện đi.”

Nàng lộ ra khô khốc tươi cười, thanh âm ám ách, đối Dương nữ sĩ tự tin nói:

“Nàng nhất định sẽ nghe ta.”

Dương nữ sĩ tĩnh danh vọng nàng vài giây, rồi sau đó nói: “..... Hảo đi.” Liền mang theo Lương tiên sinh cùng nhau đi ra ngoài. “Kia hài tử.....” Lương tiên sinh vẫn trụ Dương nữ sĩ bả vai, thần sắc phức tạp, “... Có lẽ là quá thích Tiểu Tân. Mới luyến tiếc rời đi nàng.”

Dương nữ sĩ trầm mặc, không có nói tiếp.

Kim giây tí tách đi.

“Tiêu Vũ... Người nghe ta nói.....” Thu Tử Tân miễn cưỡng cong lên tươi cười, nàng thấy nữ hài phần nộ, nôn nóng, khổ sở bộ dáng. Nội tâm nghĩ vậy chút cảm xúc là bởi vì chính mình dựng lên, Thu Tử Tân thế nhưng có một tia, ích kỷ mà cảm thấy vui vẻ.

“Ta hiện tại trạng thái, không thể cùng người lại giống như thường lui tới giống nhau, ta không thể đón đưa người trên dưới học, không thể lại chiếu cố người sinh hoạt ẩm thực.....” Thu Tử Tân không dám ngẩng đầu, trong tầm mắt chỉ có trên mặt đất ảnh ngược nữ hài đi bước một đi tới thân ảnh.

“Hơn nữa, người xác thật nên về nhà, hiện tại đúng là nghỉ hè trong lúc, người có thể trở về cùng người nhà của người cùng nhau, lại hoặc là, cùng người hảo bằng hữu đi ra ngoài ngoạn nhạc, hoàn toàn... Không cần phải cùng ta đái ở kia nhằm chán vô cùng gia, bởi ta quá một ngày lại một ngày, lặp lại buồn tẻ nhạt tử.....” Thu Tử Tân nói nói, không cảm hốc mắt chua xót.

Nàng lúc này mới phát hiện, nguyên lai, chính mình dĩ vãng hạn chế ở Tiêu Vũ nhiều như vậy tự do.

16 tuổi cái này tuổi tác hài tử, có được sinh hoạt hẳn là càng muôn màu muôn vẻ, huyền lệ nhiều vẻ, mà không phải mỗi cái thứ bảy, đều phải đãi ở trong nhà bồi nàng xem những cái đó buồn chết người điện ảnh, nghe những cái đó không minh bạch âm nhạc kịch.....

‘ nàng vốn là thuộc về không trung chim chóc. ’

‘ mà nàng tồn tại, tức thành trời buộc nàng nhà giam. ’

Thu Tử Tân cúi đầu cắn khăn môi, kia tích năng người chất lỏng không ngừng ở nàng hốc mắt lật, tựa hồ thật lâu, cũng tựa hồ thực đoản, nữ hài đi tới nàng mép giường, vô lực mà ngồi quỳ xuống dưới.

Nàng ghé vào mép giường, hai tay vờn quanh chính mình, đem mặt chôn ở trong đó, ai đều nhìn không thấy nàng nội tâm khổ sở đến xé rách đau lòng.

Ai đều nhìn không thấy.

Thu Tử Tân run rẩy mà hít một hơi thật sâu, nàng cuối cùng là không đành lòng, lại lần nữa đầy bụng tội ác mà vươn tay, mềm nhẹ mà sờ sờ Tiêu Vũ đầu, “Người đừng như vậy.....”

Nữ hài cảm nhận được chạm đến, nguyên bản vây quanh được chính mình tay bỗng nhiên liền nắm lấy Thu Tử Tân thủ đoản, Tiêu Vũ như cũ không có ngẩng đầu, nhưng bằng thanh âm đã có thể hoàn toàn biết nàng khẳng định là khóc.

Nàng đối Thu Tử Tân nói: “... Là người đừng như vậy.....”

Thu Tử Tân tay rất nhỏ, Tiêu Vũ nắm lên tới có thể cảm giác được rõ ràng nàng khớp xương, cùng với kia hoảng loạn đến liền sắp nổi điên nhảy lên mạch đập.

Thu Tử Tân giật mình thán, đương nàng nghe thấy nữ hài khóc nức nở khi, tâm như là bị người hung hăng mà dùng đao thọc nhập, lại

ngạnh sinh sinh mà đem nàng máu chảy đầm đìa trái tim cấp đào ra tới.

Nàng ôm chặt Thu Tử Tân tay trái, bắt bình ổn ấm áp hơi thở tất cả đều thứ đau mà nện ở nữ nhân trên da thịt, nàng nước mắt tích hòa tan ở Thu Tử Tân cánh tay trên da thịt, mỗi một chút, đều tràn ngập nóng rực cùng tội nghiệt tình yêu.

“Thu Tử Tân... Ta không nghĩ rời đi người...”

“Ta thích người.”

‘nàng cam tâm tình nguyện, làm một con sẽ không giương cánh chim chóc.’

‘chỉ vì, Thu Tử Tân chính là nàng khắp không trung.’

82.Chapter 82

“Ta cũng thích Tiêu Vũ a.”

Thu Tử Tân tự nhiên mà lộ ra tươi cười, nàng cong lên cười mắt, duỗi tay xoa xoa Tiêu Vũ mềm phát, “Nhưng là thích, tổng không thể trở thành người không trở về nhà lý do đi?”

Nàng nhìn nữ hài ánh mắt quá mức thản nhiên, bên trong ba quang bằng phẳng lưu động, ngay cả ngữ khí cũng là giống nhau, quả thực chính là quá bình thường.

Bình thường đến, Tiêu Vũ hoàn toàn đọc không hiểu Thu Tử Tân hiện tại cảm xúc.

Nguyên bản thượng một giây, nàng còn có thể cảm nhận được Thu Tử Tân đồng dạng bi thương không tha cảm xúc, nhưng hiện tại, thực đột nhiên, sở hữu có thể làm người ôm có một tia ảo tưởng khả năng tính, tất cả đều bị nữ nhân nháy mắt mất đi.

Những lời này, vốn nên là cớ nào làm Tiêu Vũ cảm thấy kinh hãi muốn điên.

Nàng Thu tử tử, nói thích chính mình a!

Nhưng vì cái gì, nàng tâm, lại một chút cao hứng cũng không có?

Mây trắng chìm nổi, thái dương vào lúc này bị che đậy, trong nhà ánh sáng lập tức đã bị thu trở về, lưu lại, chỉ có vô tận sơn ám, ưu sầu, cùng bị ai.

Bởi vì..... Thu Tử Tân cùng chính mình ‘ thích ’, là không giống nhau đi.

Tiêu Vũ ngẩng đầu lên, nước mắt loang lổ mà khác ở trắng nõn trên má, nàng mê mang hai mắt nhìn thẳng Thu Tử Tân, tiểu môi hơi hơi mấp máy, lại trước sau phun không ra nửa câu lời nói tới.

Thu Tử Tân..... Hoàn toàn liền không có đem chính mình nói nghiêm túc đối đãi phải không?

Nàng trước sau vẫn là cảm thấy, chính mình chỉ là cái tiểu hài tử.

Ở Thu Tử Tân trong mắt, nàng vĩnh viễn, cũng chỉ có thể là cái tiểu hài tử.

Các nàng sẽ không có được mặt khác khả năng tính.

Mờ mịt cùng vẫn đục tàn ảnh xẹt qua Tiêu Vũ tròn mắt, nàng an tĩnh đến đáng sợ nhìn lại nữ nhân, tâm như tro tàn.

Vô thanh vô tức bên trong, có cái gì vẫn luôn chống đỡ Tiêu Vũ cây trụ đang không ngừng sụp đổ.

Nàng được ăn cả ngã về không dũng khí, tất cả đều tại đây một khắc, chìm vào trong vực sâu.

Ủy khuất nước mắt tích đầy Tiêu Vũ hốc mắt, nhiễu loạn nàng tâm mắt. Nữ hài con người trở nên càng thêm đỏ thắm lên, làm người

xem đến đặc biệt đau lòng.

Nàng nên minh bạch, nàng cũng đã sớm liệu đến, sẽ là cái dạng này đáp án.

Chính là... Nàng tâm vẫn là đau quá. Đau quá.

Tiêu Vũ chủ động buông lỏng ra Thu Tử Tân tay, nàng thu hồi khóe môi, lại nhấp thành một cái thẳng tắp, mà cặp mắt kia ánh mắt, trước sau vẫn là đình trệ ở Thu Tử Tân trên người.

“Ngoan, như thế nào còn khóc đâu?” Thu Tử Tân đi phía trước cúi người, đầu ngón tay mềm nhẹ mà lau đi nữ hài treo ở khóe mắt nước mắt tích.

Nếu Tiêu Vũ không phải bởi vì quá khổ sở mà phân tâm thần nói, nàng liền nhất định sẽ nhận thấy được khác thường. Nàng sẽ phát hiện, ở Thu Tử Tân cường tráng tự nhiên túi da hạ, cất giấu nàng lạnh lẽo đến phảng phất thi cốt nhiệt độ cơ thể, cùng với khô nứt cánh môi vì sao lại lần thứ hai thêm nhiễm màu đỏ tươi.

Đương Thu Tử Tân ôn nhu mà xoa Tiêu Vũ gương mặt khi, kia cổ từ đầu ngón tay truyền đến xúc cảm, làm nàng tâm thật sâu mà run rẩy lên, gần như nổi điên.

Nàng nên như thế nào lý giải Tiêu Vũ ‘ thích ’?

Thân thể của nàng, ở nữ hài chân thành thông báo hạ, vui sướng đến không thể tự khống chế mà phát run.

Thiếu chút nữa, nàng liền phải tin.

Nàng rất muốn đem nữ hài ý tứ xuyên tạc thành ái nhân chi gian thích, nhưng nàng không thể.

Nàng trước nay không có lựa chọn nào khác.

Phòng bệnh băng hàn đến xương hít thở không thông cảm mạo đi lên.

Nữ nhân lạnh băng lòng bàn tay vuốt ve Tiêu Vũ nóng lên mặt, Thu Tử Tân nhăn lại giữa mày, yêu quý mà dùng ôn nhu hống nàng, “Người đừng khóc.....”

Tiêu Vũ nhanh chóng nắm lấy Thu Tử Tân tay, gắt gao mà nắm chặt ở lòng bàn tay, phảng phất giống bắt được cuối cùng cứu mạng rơm rạ, nàng ở dùng cầu xin ngữ khí hỏi nữ nhân, “Vậy người mau đau đau ta, được không? Thu Tử Tân.....”

Nữ hài này một tiếng kêu to, hoàn toàn làm Thu Tử Tân ngỡ ngẩn thần.

Nàng đến tột cùng nên dùng cái gì thân phận tới yêu thương nàng?

Không chờ đến Thu Tử Tân trả lời, nữ hài đã nửa lão đảo mà bò lên trên giường, nhào vào Thu Tử Tân trong lòng ngực, nàng cố kỵ Thu Tử Tân bị thương tay, không dám phác đến quá lớn lực, nhưng cái trán vẫn là nho nhỏ đụng vào Thu Tử Tân bả vai, sợ tới mức lại sau này rụt một chút.

Này phân nhẹ đau kinh trở về Thu Tử Tân ý thức, nàng ôm quá Tiêu Vũ vòng eo, trở về mang theo một chút, như là không nói gì công chính cho phép nữ hài hành động.

Tiêu Vũ đầu tiên là hơi ngốc, rồi sau đó đi theo Thu Tử Tân lực độ nằm sấp xuống, nàng đôi tay câu lấy Thu Tử Tân cổ, dùng thân thể rất nhỏ trọng lượng đem nữ nhân đè ép đi xuống.

Giường ngủ độ cao bị điều đến thích hợp, Thu Tử Tân bồi nằm dựa vào gối đầu thượng, cúi đầu vọng, nữ hài khuôn mặt nhỏ liền chôn ở nàng bộ ngực gian.

Đó là cách trái tim nhất tới gần vị trí.

Tiêu Vũ đang nghe Thu Tử Tân tiếng tim đập, nàng hy vọng có thể từ giữa tim được Thu Tử Tân đối chính mình hơi chút không giống nhau phản ứng. Chẳng sợ chỉ có trong nháy mắt cũng hảo.

Thu Tử Tân thấp con người, trường tóc quăn chảy xuống, che lại nàng sườn mặt, ánh mặt trời từ tầng mây gian đầy ra, lại lần nữa xuyên thấu tiến vào, chiếu đến Thu Tử Tân lông mi oánh lượng thon dài, tái nhợt sắc mặt bị nhiễm một chút sinh khí.

Nàng mềm nhẹ mà vuốt Tiêu Vũ tóc đen, trong lòng vạn phần thương tiếc.

Nàng rất muốn ái nàng.

Nhưng là nàng thật sự... Có thể chứ?

Nàng thật sự chịu không nổi Tiêu Vũ ở nàng trước mặt khóc thút thít, rõ ràng chỉ là hy vọng nữ hài quá đến vui vẻ, nhưng mỗi lần... Giống như đều bị nàng làm tạt.

Nàng chỉ cần làm tốt thân là một cái năm thượng nên có bổn phận là được không phải sao.....

Ở cái này rét lạnh phòng bệnh, Thu Tử Tân thanh âm có vẻ đặc biệt ôn hòa, nàng thử khuyên bảo, “Tiêu Vũ... Chỉ là trở về một thời gian mà thôi.....”

“Chúng ta vẫn là sẽ gặp lại..... Không cần tùy hứng... Hảo sao...”

Nàng lời nói vô tình mà đau đớn Tiêu Vũ tâm, nữ hài cúi đầu, thanh âm buồn đỗi, “Ta không có tùy hứng.....”

“Ta chỉ là tưởng lưu lại chiếu cố người.....”

Nữ hài vòng lấy nàng cổ đôi tay buộc chặt, hai người khoảng cách dần đến càng gần chút, “Vì cái gì... Đương người gặp được phiền toái, ta cũng chỉ có thể rời đi đâu.....” Nàng nói chuyện thanh âm rất thấp kém, lại ở Thu Tử Tân có thể nghe thấy phạm vi.

“Thu Tử Tân..... Ta tưởng chiếu cố người, nếu có thể, ta còn muốn vì người đau.....”

Tiêu Vũ nghiêng đi mặt, ngoài cửa sổ chói mắt ánh sáng làm nàng không mở ra được mắt, từ Thu Tử Tân góc độ vọng đi xuống, có thể thấy nữ hài đỏ bừng chóp mũi, cùng với buông xuống lông mi, mà nàng lời nói là như vậy câu dẫn nhân tâm.

“Ta tình nguyện tai nạn xe cộ người là.....” Tiêu Vũ nói còn chưa nói xong, Thu Tử Tân liền lập tức che lại nàng miệng, giữa mày nhăn, dùng nghiêm túc thanh âm chỉ trích nàng, “Không được nói bậy.”

Kia gần là Thu Tử Tân theo bản năng động tác, ở đụng tới Tiêu Vũ cánh môi sau nàng lại lập tức buông lỏng tay ra, mặt mày liễm đối nữ hài tích ái, “Không chuẩn như vậy chú chính mình.....”

“Vậy người đáp ứng làm ta lưu lại được không..... Ta có thể cùng mommy thương lượng, nàng không phải người vô lý như vậy.....” Tiêu Vũ ngẩng đầu lên, phấn nộn cánh môi hơi hơi đóng mở.

Thu Tử Tân nhìn lại nàng mặt mày nhu vài phần, nàng ôn nhu mà đẩy ra Tiêu Vũ phát, lộ ra nữ hài trắng nõn khuôn mặt, Tiêu Vũ mấy hành nước mắt đã dần dần bị phong hôn làm.

Nữ nhân ần ần phiếm hồng môi hấp trượng, “Không thể.... Ta không hy vọng người vì ta cùng Ôn a di khởi tranh chấp.....”

Các nàng dựa thật sự gần, tầm nhìn trừ bỏ lẫn nhau lại không có vật gì khác, một loại không thể nói bầu không khí lại lần nữa quay chung quanh với các nàng quanh thân, Tiêu Vũ thẳng ngòai dậy, hoảng hốt gian, nàng môi liền mau cọ qua Thu Tử Tân.

Nhưng Thu Tử Tân vẫn là sau này trốn rồi một chút.

Tiêu Vũ đi theo nàng đi phía trước tới sát, tóc đẹp nhu thuận mà khoác ở nàng trên vai, có vài sợi thậm chí dừng ở Thu Tử Tân trước ngực, cùng nữ nhân tóc quấn cho nhau quấn quanh.

Nàng an tĩnh mà nhìn thẳng Thu Tử Tân đôi mắt, cái loại này ánh mắt, tràn ngập đến từ tuổi trẻ nữ hài mị hoặc, dụ dỗ.

Nữ nhân không rõ ràng hầu kết cực lực khắc chế mà kích thích một chút.

Thu Tử Tân hiện lên ánh mắt, hơi chút trấn định tâm thần sau lại lần nữa nhìn lại đây, “Tiêu Vũ... Người ngoan, nghe ta nói hảo sao...”

Tiêu Vũ nhẹ diên lông mi, trong không khí bình tĩnh mà vượt qua vài giây sau, nàng gật gật đầu, thấp giọng đáp: “Hảo.....”

“Ta đều nghe người.....”

—

Ở Thu Tử Tân toàn thân kiểm tra sau ngày thứ ba, nàng liền chủ động cùng bác sĩ yêu cầu xuất viện, chủ lý bác sĩ tam phiên kiểm nghiệm nàng kiểm tra báo cáo, xác nhận không có mặt khác họa lớn sau, đó là phê chuẩn nàng xuất viện thủ tục.

Tiêu Vũ đã thu thập hảo về nhà hành lý, diên di ở sáng nay cũng đã đến, Dương nữ sĩ cùng Lương tiên sinh ngày mai liền sẽ mang theo nàng cùng nhau hồi Q thị. Cứ việc không tha, nhưng Thu Tử Tân lại còn có thể có cái gì lựa chọn đâu.

Phong thanh nguyệt sáng trong, bóng đêm yên lặng u nhã, Thu Tử Tân đứng ở ban công, ban đêm đem nàng bóng dáng bao phủ đến phá lệ tiêu điều.

Nữ hài trải qua nàng phòng, phát hiện môn là rộng mở, liền nhẹ chạy bộ đi vào. “Thu tử tử.”

Thu Tử Tân nghe thấy phía sau nữ hài kêu to, xoay người đồng thời cũng đem trên mặt cảm xúc sửa sang lại hảo, “Ân? Tiêu Vũ.”

“Còn không ngủ sao?” Thu Tử Tân hòa thanh hỏi, nhạt nhẽo ý cười treo lên nàng khóe môi.

Khoảng cách ăn qua bữa tối thời gian đã qua đi hồi lâu, diên di ngủ ở tầng dưới cùng phòng cho khách gian, sớm vào trong mộng.

Vạn gia ngọn đèn dầu tắt ám, chỉ để lại hai cái các hoài tâm tư nữ nhân trần trọc, đêm không thể tầm.

Tiêu Vũ thấp giọng nói: “Ngủ không được.....”

“Ta cũng là.” Thu Tử Tân đạm cười.

Nữ hài ăn mặc màu hồng nhạt áo ngủ váy, rõ ràng xương quai xanh giấu ở tế dai an toàn lúc sau, nàng âm thầm liếm liếm môi, hỏi Thu Tử Tân, “Ta có thể..... Lại đây cùng người cùng nhau ngủ sao?”

Thu Tử Tân dựa lưng vào ban công pha lê lan can, ánh mắt thiển đoán nhìn lại Tiêu Vũ, nàng mặc thanh cân nhắc một lát sau, đồng ý nàng, “Hảo.”

Tựa như phía trước trong nhà phát sinh sét đánh ngoài ý muốn như vậy, Tiêu Vũ có ngăn ngủi mấy cái ban đêm là ở Thu Tử Tân trong phòng vượt qua. Nhưng là khi đó Thu Tử Tân không có cùng nàng cùng nhau ngủ, nàng lựa chọn dọn tới rồi dưới lầu trong khách phòng.

Lúc này đây, Thu Tử Tân cùng nàng cộng gối lên cùng trương trên giường, Tiêu Vũ lo lắng áp đến Thu Tử Tân tay, liền lựa chọn ngủ ở dựa tả vị trí. Ánh đèn lờ mờ, hai người nằm thẳng, ý thức đều còn thập phần thanh tỉnh.

Tiêu Vũ ngủ không được, nàng ngồi dậy, nghiêng đi mặt nhìn trộm Thu Tử Tân, nhắm mắt lại nữ nhân hình như có sở giác, nàng mở mắt ra, ánh mắt ngắm nhìn ở nữ hài trên người, “Làm sao vậy?” Nàng ngồi dậy, mềm mại tóc quăn phô trên vai trên lưng.

Tiêu Vũ lắc đầu, nhợt nhạt nhấp môi, “Không có gì..... Chỉ là nghĩ đến ngày mai.....”

Thu Tử Tân dùng đầu ngón tay điểm điểm nàng gương mặt, “Đừng nghĩ nhiều như vậy.....” Lời nói là nói như vậy, nhưng nàng chính mình kỳ thật không cũng giống nhau, mỗi khi nghĩ đến ngày mai sự, tâm liền vẫn luôn vô pháp bình tĩnh trở lại.

“Tiêu Vũ... Người có thể giúp ta đi trong ngăn kéo lấy cái đồ vật sao...”

“Có thể.” Tiêu Vũ đáp xong trực tiếp xuống giường, nàng đi đến hoá trang trước đài, ngồi xổm xuống, bắt đầu ở trong ngăn kéo tìm kiếm, “Người muốn bắt cái gì?”

“Chính là... Trọ miên... Thuốc ngủ.” Thu Tử Tân thấp giọng nói.

Nhìn thấy Tiêu Vũ động tác hơi đốn, Thu Tử Tân lại lại bỏ câu, “Ngẫu nhiên ăn một viên, không có việc gì.”

Tiêu Vũ nhíu lại mi, vẫn là lựa chọn nghe theo Thu Tử Tân, tiếp tục tìm kiếm thuốc ngủ cái chai, nàng kéo ra bên trái mỗi một liệt ngăn kéo, phát hiện cái thứ ba ngăn kéo bị khóa lại.

“Thu tử tử, tầng thứ ba bị khóa, muốn hay không lấy chìa khóa.....” Dương Tiêu Vũ nói ra những lời này khi, liền thấy Thu Tử Tân mặt bỗng nhiên thông mau mà bay qua một mặt đỏ ửng, nàng lược hiện hoảng loạn nói: “Không cần, không cần, người... Ta hẳn là đặt ở bên phải.....”

“Ác.....” Tiêu Vũ trong lòng cảm thấy kỳ quái, Thu Tử Tân vì cái gì sẽ có như vậy khác thường phản ứng, trong ngăn kéo lại không phải thả cái gì không thể thấy người đồ vật.

Tiêu Vũ không có lại nghĩ nhiều mặt khác, nàng tiếp tục hướng bên phải ngăn kéo phiên tìm, được bình ở tầng thứ ba trong ngăn kéo, Tiêu Vũ cầm lấy, rồi sau đó lại lại đem vừa mới đóng lại tầng thứ hai ngăn kéo kéo ra, “Cái này là.....”

Tay nàng phủng một quyển cũ tương bộ.

Tác giả có lời muốn nói: Cảm tạ đầy văn. Ta cảm thấy, có người đọc ái là một kiện thực hạnh phúc sự. (hiện trường nước mắt băng) ai da, ta mới không có làm ra về!

83.Chapter 83

“Cái này là... Album sao?”

Tiêu Vũ vuốt ve tương bộ mặt ngoài, bìa sách sờ lên xúc cảm thô ráp, biên giác bộ phận cũng có chút tróc da, thoạt nhìn hẳn là đã gửi hồi lâu.

“Là.....” Thu Tử Tân ôn nhu đáp, nàng tối nay ăn mặc tơ lụa màu trắng áo sơ mi, chiều dài che lại nàng trắng nõn đùi, lộ ra cẳng chân bụng tinh tế trơn mềm.

“Ta có thể mở ra nhìn xem sao?” Tiêu Vũ đem được bình đưa cho Thu Tử Tân, dày nặng album bộ bị đặt ở mép giường.

Thu Tử Tân lấy quá đặt ở giường trên tủ nước ấm ly, hợp với thuốc ngủ hoàn cùng nhau nuốt đi xuống, ánh mắt nhàn nhạt đảo qua kia bồn hoàng lâu album bìa mặt.

“Người đương nhiên có thể.” Nàng ôn thanh đáp, rồi sau đó lại uống nữa mấy khẩu nước ấm.

Nữ nhân nuốt khi không rõ ràng cổ họng cũng sẽ đi theo kích thích vài cái, giấu giếm ở vạt áo thủy tinh vòng cổ ẩn ẩn phiếm khát vọng bị người thăm dò quang điểm.

Tiêu Vũ mất tự nhiên mà đem ánh mắt kéo ra, nàng lấy quá album, tay chân nhẹ nhàng mà bò lên trên giường, cùng Thu Tử Tân cùng nhau gối dựa vào giường gối.

Trên giường mặt tường trang có một bộ thủy tinh công nghiệp, ngoài cửa sổ ánh trăng nhu mạn mà chiếu vào, Tiêu Vũ thấy ở bạch trên giường nàng cùng Thu Tử Tân ảnh ngược.

Các nàng sóng vai dựa, cùng là tán tóc dài, Thu Tử Tân so Tiêu Vũ muốn cao hơn một cái đầu, bóng dáng thoạt nhìn lại đặc biệt loãng.

Tiêu Vũ tổng cảm thấy Thu Tử Tân gần nhất tựa hồ lại gầy rất nhiều, mấy ngày trước đây ôm nàng thời điểm trong lòng ngực đều là tràn

đầy cốt cảm, nàng biết làm nghệ sĩ yêu cầu coi trọng dáng người quản lý, nhưng nếu Thu Tử Tân lại như vậy gầy đi xuống, thân thể sẽ ăn không tiêu đi.

Tiêu Vũ nhăn tiểu mi, vừa nghĩ, biên mở ra album bộ, ánh vào mi mắt đệ nhất trang liền làm Tiêu Vũ nho nhỏ kinh ngạc, “Ai... Thu tử tử, cái này là người sao”

Nữ hài mảnh khảnh ngón tay chỉ vào kia trương ó vàng màu sắc rực rỡ ảnh chụp, hình ảnh tiểu hài tử ước chừng bất quá mười mấy tuổi, mặt hình thiên thịch chẳng, ngũ quan lại rõ ràng thâm thúy, liếc mắt một cái liền có thể biết được sau khi lớn lên sẽ là cỡ nào mạo mỹ tuyệt trần mỹ nhân.

Tuy rằng sinh đến xinh đẹp, nhưng tiểu nữ hài nhìn màn ảnh khi ít khi nói cười, thậm chí có thể nói là mặt xú, nàng tú hắc chau mày, như là một con đề phòng tâm thực trọng tiểu con nhím.

“Thiên nột, hảo đáng yêu a, gương mặt còn thịch đô đô!” Tiêu Vũ sán khai tươi cười, tâm tình nhẩy dựng lên, nàng túm Thu Tử Tân ống tay áo, ngũ tốc cấp mau, “Là người sao? Là người sao?”

Thu Tử Tân thông lược vọng quá liếc mắt một cái, ánh mắt trốn tránh Tiêu Vũ mắt lấp lánh, nàng không được tự nhiên mà bẹp bẹp miệng, gương mặt hơi hơi đạm ra ửng đỏ, “Là ta lạp.....”

“Là thật sự Tiểu Thu Thu a! Này cũng quá đáng yêu! Nhưng vì cái gì là chán đời mặt a ha ha ha ha!” Tiêu Vũ phủng album cả người đều tinh thần, vui sướng lấp đầy nàng cười mắt, không khoái hoạt cảm xúc bị ngấn ngủ quên đi.

Tiểu Thu Thu.....

Thu Tử Tân tại nội tâm che mặt, này lại là cái gì kỳ kỳ quái quái thịch buồn nôn ma tiểu xưng hô.....

“Di, vì cái gì đã không có, liền hai trương mà thôi sao? Mặt khác đâu?” Tiêu Vũ nguyên bản còn tưởng nhìn nhìn lại mặt khác tuổi tác

Thu Tử Tân, nhưng nàng sau này trang phiên đi, phát hiện đã là một tảng lớn chỗ trống.

Có, cũng chính là một hai trương Dương nữ sĩ cùng mặt khác tranh phong cảnh minh tinh phiến.

“Còn có... Ở phía sau... Người khi còn nhỏ, chúng ta cùng đi vườn bách thú lần đó, ta tất cả đều bảo tồn xuống dưới.” Thu Tử Tân đạm thanh nói, nàng đem trang số phiên đến cuối trang, có vài trương các nàng lúc ấy cùng nhau chiếu ảnh chụp.

Tiêu Vũ nho nhỏ kinh hô, “Người đều còn giữ a.....”

Thu Tử Tân nghe vậy hơi nhú giữa mày, không đáp hỏi lại: “Chẳng lẽ người đã ném?”

Tiêu Vũ lập tức lắc đầu, “Không phải, ta đều lưu tại Tiêu trạch nơi đó, ta chỉ là không nghĩ tới Thu tử tử còn sẽ lưu trữ này đó ảnh chụp.” Nàng rút ra trong đó một trương, là Thu Tử Tân ôm nàng, hai người đồng thời cử trào giả lão hồ tử thế.

“Lúc ấy ta hảo tiểu một con a.” Tiêu Vũ thở dài, nàng thật là hâm mộ trước kia chính mình, có thể như vậy không hề cố kỵ mà bị Thu Tử Tân ôm ở trên người.

“Đương nhiên, người khi đó được bao nhiêu tuổi.....” Thu Tử Tân nói xong câu đó sau, sắc mặt bỗng nhiên khế biến, nàng mím môi, khuôn mặt theo thật lâu sau trầm mặc ảm đạm đi xuống.

Tiêu Vũ không có nhận thấy được Thu Tử Tân khác thường, nàng tiếp tục lật xem, tới tới lui lui mấy trương ảnh chụp nhìn một lần lại một lần, “Vẫn là cảm thấy hảo đáng tiếc ác..... Ta hảo tưởng nhiều nhìn xem Thu tử tử khi còn nhỏ.....”

Thu Tử Tân thấp hèn lông mày và lông mi, “Ân..... Ta trước kia không thích chụp ảnh.....” Ánh trăng dừng ở nàng ngọn tóc mi giác, vụng ra vài phần khó có thể tiêu tan ưu thương cảm.

Tiêu Vũ hơi ngẩng đầu lên, tròn mắt đồng dạng bị kiêu nguyệt xâm nhiễm, nàng nhìn Thu Tử Tân ánh mắt là như vậy yêu quý, “Vì cái gì?”

Thu Tử Tân mặc ngữ, nàng thu hồi cùng Tiêu Vũ đối diện ánh mắt, thiên mở đầu.

Trong không khí hóa khai mỏng đậm màu lam nhạt khí vị.

Một loại hàm hàm, đau khổ, sáp sáp hương vị.

Tiêu Vũ lúc này mới trình sát đến một chút không thích hợp, nàng khuynh quá thân mình, tìm kiếm Thu Tử Tân ánh mắt, ném thủ xuyên thấu qua ánh mắt tiếp xúc tới khuy vọng nữ nhân nội tâm, “Có thể nói cho ta sao?”

Thu Tử Tân lược hiện mệt mỏi ẩn ẩn sau cổ, nàng nhìn phía sơn ám phòng, đáy mắt mạn quá một tia tối nghĩa khó hiểu cảm xúc.

Nàng rũ xuống mí mắt, đạm cười, “Bởi vì trước kia, rất khổ sở..... Không có hiện tại vui sướng.”

Dạ quang âm lãnh mà phát quá Thu Tử Tân bóng dáng, nàng tận lực thủ lấy bình đạm ngữ thái cùng Tiêu Vũ giảng giải chuyện này, “Trước kia ta, còn nhỏ, còn không hiểu chuyện, các đại nhân làm rất nhiều quyết định, ta cũng không thể lý giải.”

“Ta nguyên sinh phụ thân, không phải bởi vì ái, mới lựa chọn cùng Dương nữ sĩ kết hôn.....”

“Hắn bề ngoài phi thường văn nhã, vĩnh viễn ăn mặc tây trang đánh lãnh, nhưng chân chính hắn thô bạo, tàn nhẫn, giống cái ác ma.....” Thu Tử Tân dòn dập mà trừu một hơi, phảng phát ngay cả hồi tưởng khi, cả người cũng sẽ xuyên qua đến cái kia đáng sợ quá vắng.

“Nhưng là bọn họ đều trang rất khá, ở màn ảnh hạ bọn họ thoát nhìn phi thường ân ái, về đến nhà liền sẽ bắt đầu cãi nhau, đánh nhau,

quăng ngã đồ vật.....” Thu Tử Tân súc khởi hai chân, sàu muộn mà trêu chọc tóc, áp đến trên trán miệng vết thương khi khó tránh khỏi một trận đau đớn.

Này đó vẫn luôn là nàng thực không muốn cùng những người khác đề cập sự tình.

Chung quanh rét lạnh dần dần xâm nhập thân thể của nàng, Thu Tử Tân cắn chặt môi, tránh ở chần phía dưới tay chính không ngừng nắm chặt, buông ra, lại lặp lại.

“Bởi vì ta không phải bởi vì ái tài sinh ra, ta tồn tại... Chỉ là vì phối hợp bọn họ đem nói dối bỏ khuyết đến càng hoàn mỹ.....” Thu Tử Tân ôm lấy chính mình hai đầu gối, nàng cảm giác chính mình tay phải cánh tay lại bắt đầu ần ần phiểm đau lên.

Ngay lúc đó nàng bắt quá là mười tuổi đại hài tử, mỗi ngày đối mặt đối chính mình thờ ơ người nhà, bên người bằng hữu lại thường thường sẽ ở nàng bên tai nói: ‘ ta thật là hâm mộ người có như vậy tốt gia đình a! ’

Thực buồn cười, cũng thực đáng thương.

“Ta nguyên bản cho rằng ta còn có thể chỗ hữu dụng... Nhưng là, bọn họ nói ta không phải nam hài tử, lại như thế nào nỗ lực cũng không thể kế thừa gia nghiệp, chẳng khác nào, ta vô dụng, ta giúp không đến bọn họ.....” Nàng suy nghĩ bắt đầu hỗn độn lên, ngũ tạng càng nói càng dồn dập.

“Bọn họ muốn ly hôn, chính là không có người muốn ta.....”

Đương Thu Tử Tân nâng lên mắt nhìn hướng u ám phía trước, nàng phảng phất thấy được, cái kia chỉ dám tránh ở tử quần áo che lại lỗ tai nữ hài! Cặp kia che kín tư máu đỏ thẫm đôi mắt, chính gắt gao nhìn chăm chăm chính mình!

Bên ngoài ầm ĩ không ngừng chông chát, hẹp hòi trong không gian áp lực không ngừng mở rộng, âm lượng giống muốn tạc nứt giống

nhau mà xâm nhập nang màng tai! Không đủ! Này còn chưa đủ! Những người đó nhìn đến nang, bọn họ đến gần tới, bọn họ muốn mang đi nang!

Thu Tử Tân đột nhiên trều hút một hơi, tim phổi vô pháp không chế mà run rẩy lên, thái dương không biết khi nào đã thấm đầy mồ hôi, nang thở hỗn hển, cánh tay chính nghiêm trọng kịch liệt đau.

Thu Tử Tân khàn khàn một tiếng, không ngừng đem thân mình hướng trong cuốn súc, cực kỳ giống một con sợ hãi lần thứ hai bị thương tổn con nhím. Nang cảm giác đau đầu choáng váng, không biết có phải hay không trường kỳ ăn thuốc ngủ tác dụng phụ, thân thể bắt đầu rét run, phẳng phát cả người đều bị cát vào thi thể ướp lạnh quây.

Thống khổ hít thở không thông cảm bò lên trên nang yết hầu, máy dục làm nang thở không nổi.

“Đủ rồi, Thu Tử Tân, không cần lại suy nghĩ..... Thực xin lỗi... Ta không biết.....” Bừng tỉnh gian, một cái cường mà hữu lực độ âm bao trùm ở Thu Tử Tân, nữ hài đem cuốn súc nang vây quanh ở trong ngực.

Tiêu Vũ thanh âm cũng là rùng mình, nang quả thực không thể tin được một người bình thường nhiệt độ cơ thể có thể thấp đến nỗi này, Tiêu Vũ chưa bao giờ gặp qua như vậy Thu Tử Tân, nang cảm thấy kinh hoảng cực kỳ, không ngừng mà ở xin lỗi.

Nữ nhân ý thức trở nên vụn vặt, dĩ vãng tan vỡ thống khổ hồi ức chính không ngừng xâm nhập đi lên, toàn thân đều ở không ngừng run rẩy, nang gắt gao nắm lấy Tiêu Vũ eo, môi trắng bệch run, “Quá một chút... Quá một chút liền hảo..... Người không phải sợ.....”

Tiêu Vũ đều mau bị nang dọa khóc, “Người làm sao vậy...!”

Thu Tử Tân không có lại trả lời nang, nang chỉ là gắt gao mà che lại chính mình lỗ tai, cắn nha như là ở cực lực ấn nhẫn cái gì, Tiêu Vũ nhanh chóng kéo qua chần đơn, đem chính mình cùng Thu Tử Tân

đồng thời hoàn nhập trong ổ chẵn, muốn bởi vậy giảm bớt Thu Tử Tân lạnh lẽo.

Nàng mạnh mẽ trấn định mà nói: “Thu Tử Tân, ngươi không cần sợ hãi, ta liền ở chỗ này, ta sẽ không thương tổn ngươi, ta cùng bọn họ không giống nhau.....” Tiêu Vũ vén lên Thu Tử Tân hỗn độn phát đồng thời, lòng bàn tay cũng dính đầy nữ nhân cái trán mồ hôi lạnh.

Nàng mau đau lòng muốn chết a!

Tiêu Vũ không thể tưởng được mặt khác biện pháp, nàng liền Thu Tử Tân đến tột cùng làm sao vậy cũng không biết, chỉ có thể đem hết toàn lực mà tiếp được nữ nhân không ngừng hướng trên người nàng trảm lực đao, lại nhất biến biến mà dùng ôn nhu khuyên hống nàng.

“Ngươi nhìn xem ta, Thu Tử Tân, ngươi với ta mà nói chính là quan trọng nhất...” Tiêu Vũ ôm Thu Tử Tân đồng thời lại sợ hãi áp đến cánh tay của nàng, Thu Tử Tân che lại tả nhĩ, lông mày và lông mi nhắm chặt, biểu tình bi thương.

Tiêu Vũ bất đắc dĩ, đành phải thế Thu Tử Tân che lại nàng hữu nhĩ, nàng nhiều hy vọng có thể vì Thu Tử Tân gánh vác này hết thảy. “Ta muốn ngươi... Thu Tử Tân, ta..” Ái ngươi. Nữ hài vọng tưởng đem sở hữu nàng có thể nói từ ngữ đều vận dụng ra, nhưng giờ phút này, nàng đối mặt chính mình ái người thương chỗ, lại là có vẻ như thế vụng về, ngu xuẩn.

Nữ hài ám áp lòng bàn tay bao trùm trụ Thu Tử Tân lạnh lẽo lỗ tai, nàng nghe được Tiêu Vũ lời nói, nhưng là nàng vô pháp đáp lại.

Yên tĩnh trung, sóng gió theo thời gian dần dần bằng phẳng xuống dưới, đợi cho Thu Tử Tân hoàn toàn lấy lại tinh thần khi, nàng nghe được Tiêu Vũ ở nàng bên tai không ngừng khóc nuốt lời nói.

Cùng với nữ hài sám then đến cực điểm xin lỗi.

Thu Tử Tân thối lui thân, lương bạc quần áo đã là bị mồ hôi lạnh thấm ướt, nàng thần chí còn có điểm hoảng hốt, đối mặt Tiêu Vũ khi chỉ có thể lôi kéo cực thiện tươi cười, “Không trách người..... Là ta chính mình vấn đề.....”

“Bác sĩ nói đây là bị thương di chứng..... Nhưng là ta đã đành dưng thật lâu..... Chính là gần nhất... Tinh thần không tốt lắm..... Nghỉ ngơi một chút, liền không có việc gì....” Nàng vừa mới nói xong, Tiêu Vũ tâm liền nắm đến càng đau lên, nàng thế nhưng, đụng phải Thu Tử Tân nhất không muốn làm những người khác thấy một mặt.

Nàng rất cuộc minh bạch, vì cái gì Thu Tử Tân luôn là chú ý quá vắng, chưa bao giờ nguyện ý chủ động đề cập trước kia sự.

Tiêu Vũ tưởng, nếu... Nếu nàng có thể lại sớm một chút gặp được Thu Tử Tân thì tốt rồi.

Như vậy nàng nhất định sẽ nói cho trước kia Thu Tử Tân: “... Người đặc biệt hảo, người sau khi lớn lên, sẽ trở thành một cái đặc biệt ưu tú người, có đếm không hết người sẽ bị người hấp dẫn.....”

Nàng đôi tay mềm nhẹ mà phủng Thu Tử Tân mặt, thanh âm mềm nhũn như nước ấm, một đường từ từ chảy xuôi tiến nữ nhân thể xác và tinh thần, uất thiếp nàng tâm linh.

“Thu Tử Tân... Bọn họ không hiểu đến yêu quý người..... Như vậy ta tới, ta tới thương người.”

“Người có thể ở trước mặt ta yếu thế, người có thể đối ta phát tiết cảm xúc, người đối ta làm sở hữu, ta đều tiếp thu.”

Tiêu Vũ trong mắt chắc chắn quang ảnh, trong lúc nhất thời làm Thu Tử Tân tâm hồn tán loạn, theo nữ hài ôn nhu lôi kéo, từng bước lâm vào trong đó.

Nữ hài đầu ngón tay là như vậy nóng rực, nhiệt đến liền sắp bậc lửa đi thông nàng trong lòng đạo. Hoả tuyến.

Tóc quăn che lấp Thu Tử Tân nửa bên sườn mặt, nàng ánh mắt tan rã, giờ phút này chính không ngừng một chút một chút mà ở nữ hài trên mặt tụ hồi lên.

Nàng tiếng nói ôn trầm, mỗi một trung mang ra điếm khăn khăn.

“Vô luận đối với người làm cái gì đều có thể...?”

Nàng ánh mắt càng thêm kiên nghị, không chút nào co rúm mà nhìn thẳng Thu Tử Tân.

“Là, ta có thể dung túng người.”

Dung túng..... Đây là cỡ nào câu dẫn nhân tâm từ ngữ a.....

Có thể bị một người toàn tâm toàn ý mà yêu thương nói..... Thử hỏi, lại có ai có thể kháng cự được như vậy dụ hoặc?

Thu Tử Tân hơi hoàn khước môi, đơn chỉ tay chống ở Tiêu Vũ phía sau nệm thượng, nàng đem thân thể đi phía trước khuynh đi, ánh mắt thông thả thả cẩn thận mà đánh giá Tiêu Vũ khuôn mặt, “Kia... Có phải hay không bao gồm ta.....”

Đây là Thu Tử Tân lần đầu tiên như vậy chủ động mà gần sát chính mình, Tiêu Vũ tim đập đã thoát ly bình thường tần suất mà điên cuồng tán loạn, nàng đầu ngón tay mềm nhẹ mà xẹt qua Thu Tử Tân gương mặt, sờ đến một chút nàng bị pha lê cắt đến nhọt nhọt vết thương.

Đương Thu Tử Tân càng dựa càng gần khi, Tiêu Vũ không tự chủ được mà liền tưởng nhắm mắt.

Tại đây đen nhánh ban đêm, không người, sẽ phát hiện các nàng lẫn nhau gian vượt rào tình yêu.

Không người, sẽ biết được các nàng tình đến nùng khi, không thể không thân mật âu yếm.

Thu Tử Tân lông mi cánh run rẩy, nàng thần chí bỗng nhiên bị tiềm thức lôi kéo trở về, nàng nhỏ đến khó phát hiện mà sửng sốt thần, kiệt lực đem tà ác dục vọng hung hăng khóa ở nhà giam trung.

Lửa tình bị líu lo dập tắt, Thu Tử Tân thiên quá thân, khế tựa vào Tiêu Vũ bên tai, nàng lựa chọn thấp giọng hỏi: “Bao gồm ta..... Thương tổn người sao?”

Tiêu Vũ bỗng nhiên đem nửa hạp đôi mắt mở, nữ nhân hỏi chuyện hoàn toàn làm nàng ngoài dự đoán, nàng đầu tiên là hơi sửng sốt vài giây, rồi sau đó hoãn lại tâm thần, tự nhiên mà nghiêng đi mặt đi.

Nàng không chút do dự nói: “Là. Bao gồm.”

Thu Tử Tân nghe vậy lại cúi đầu, lộ ra thảm đạm tươi cười, “Vì cái gì..... Ta chỉ chính là sẽ làm người đau lòng khổ sở sự.....”

Nữ hài tâm tư luôn là quá mức đơn thuần, trong mắt quang vĩnh viễn thuần lượng vô tạp, nàng lời nói ngữ nhiều lần thâm nhập nữ nhân tâm tì bên trong, không hề dự triệu mà đỡ xuống nữ nhân sở hữu cứng cõi áo giáp.

Như vậy nàng, Thu Tử Tân đến tột cùng nên như thế nào cự tuyệt?

Tiêu Vũ lòng bàn tay mơn trớn Thu Tử Tân trên má té vệt đỏ, nàng thương tiếc đáp:

“Bởi vì.....”

Tác giả có lời muốn nói: 【 bình luận hỗ động 】 :

“Bởi vì _____ (thỉnh tự hành bổ thêm vào)”

Dũng được một chút, tốt xấu làm ta nhận thức nhận thức người sao.

“Tiểu Trúc, có cần hay không dì giúp người kéo rương hành lý?”

Huyền quan chổ, Dương nữ sĩ trạm làm Tiêu Vũ bên cạnh hỏi, mà nữ hài giờ phút này chính cúi người cúi đầu trói dây giày. Nàng kẹp kẹp má lúm đồng tiền, đáp: “Không quan hệ, không cần.”

Ánh mặt trời ôn hoà hiền hậu sáng sớm, Dương nữ sĩ cùng Lương tiên sinh đứng hạn tới, bọn họ đứng ở thu trạch gia cổng lớn làm từ biệt trước đối nói, Lương tiên sinh đã trước đó thế Tiêu Vũ đem bộ phận hành lý đặt cốp xe.

Hắn hôm nay ăn mặc sạch sẽ lưu loát, một thân thiên hôi áo sơmi xúng quần tây, cười rộ lên mắt vẫn nhợt nhạt, “Tiểu Tân, chính người liền không suy xét trở về sao?”

Thu Tử Tân nửa dựa tại tiền viện La Mã trụ bên, nàng hơi nghiêng thân, sáng sớm khuôn mặt không thi phấn mặt, lộ ra vài phần uyển chuyển khí chất, “Ân, không được.”

“Ta hiện tại lấy cái dạng này trở về... Nhiều ít có điểm phiền toái.” Nàng ánh mắt dừng ở tay phải điều cánh tay mang lên, khoe môi nhẹ hoàn, có điểm không thể nề hà ý tứ.

Lương tiên sinh nhíu mày, “Chính là.....”

“Ta tổng không thể muốn các người chiếu cố ta đi?” Thu Tử Tân đạm cười, lại tục, “Ở chỗ này liền hảo. Điền dì cũng ở, các người không cần vì ta nhọc lòng.”

Tựa nghe thấy trong phòng có chút động tĩnh, Thu Tử Tân vén lên màu cọ nâu tóc quăn, không rõ ràng mà nghiêng mắt nhìn lại, tiểu tâm quan sát đến bên trong người.

“Người nha... Ta cũng không biết nên nói cái gì hảo, nhưng đây là quyết định của người..... Ta cũng chỉ có thể tôn trọng người.” Lương tiên sinh thở dài.

Hắn đẩy khởi tế hắc mắt kính khung, “Bồi thường kim kia phương diện, ta cơ bản đều giúp người hoàn lại xong rồi, người nếu là đối chính mình còn có điểm trách nhiệm tâm, liền nhiều mua một ít đồ bổ bổ bổ thân mình đi, người quá gầy.”

Thu Tử Tân nghe được có vài phần thất thần, nàng nhìn phía trước Lương tiên sinh, tâm tư cũng đã trộm lén quay về trong phòng, ước chừng nửa khắc chung qua đi, đại môn đối thoại thanh dần dần trong sáng rõ ràng lên.

Phòng trộm đại môn bị người rộng mở, Thu Tử Tân kịp thời đem ánh mắt thu trở về.

“Tiểu dương nha... Kỳ thật thực quan tâm người, nhưng là nàng đối với phương diện này..... Thật sự là không quá sẽ biểu đạt.” Cùng Dương nữ sĩ kết hôn sau Lương tiên sinh, không chỉ có tính tình trở nên càng thêm ôn hòa, còn càng thêm sẽ khuyên người, thường xuyên bị Dương nữ sĩ nói hấn nói chuyện ông cụ non.

“Ân.....” Thu Tử Tân thấp giọng đáp, nàng hơi chút thiên qua thân mình, sau này nhanh chóng mà nhìn các nàng liếc mắt một cái.

Dương nữ sĩ ăn mặc một thân hạt dẻ sắc váy lụa, đi khởi bước tử tới nhẹ nhàng nếu phong, nàng đề nặng làn váy, nói cười khi giữa mày gian có một đạo nhợt nhạt dụng văn, “Chờ đi trở về, dì cùng mẹ người mang người đi ra ngoài lữ hành?”

Tiêu Vũ thông mau mảnh đất quá một mặt cười, không có đáp hảo hoặc là không tốt, nàng kéo chính mình rương hành lý, dáng đi bằng phẳng, cuối cùng là khó có thể nhẫn nại mà khuy nhìn liếc mắt một cái Thu Tử Tân.

Nhưng ai biết, giờ phút này Thu Tử Tân đồng dạng cũng đang nhìn nàng.

Này vốn nên là ngăn ngừa trộm ngầm, lập tức lại bị hai bên ánh mắt cho nhau ràng buộc, lôi kéo trụ, ai cũng không muốn lại dời đi.

Rương hành lý lộp xe ở trải qua gạch men sứ mặt đất khi phát ra ‘ cạc cạc cạc cạc ’ rất nhỏ tiếng vang.

Thu Tử Tân đối với Tiêu Vũ lộ ra phi thường sạch sẽ tươi cười, rồi sau đó dẫn đầu chuyển khai đầu.

Sáng nay nhật lệ phong thanh.

Mây bay đậm bạc, gió nhẹ nhẹ phẩy.

Dưới mái hiên tiểu bồn hoa tĩnh tâm mà nghênh đón ánh mặt trời dễ chịu.

Dương nữ sĩ đi lên tới, trước khi đi nhẹ ôm chặt Thu Tử Tân, ném thừ cùng chính mình nữ nhi trở nên càng thân mật một chút, “Hảo hảo chiếu cố chính mình, nhớ rõ cho ta gọi điện thoại.”

“Có chuyện gì... Hoặc là nhớ nhà, liền trở về.” Dương nữ sĩ tràn ra tươi cười, vỗ về Thu Tử Tân cái ót, ôn thanh nói: “Ta cũng không tính toán thúc giục ngươi kết hôn, ngươi nếu là thích, nếu là nguyện ý tiếp nhận cô độc, một người lại như thế nào sẽ sống không tốt?”

Thu Tử Tân mặc thanh, nàng rũ xuống lông mi, tâm tình phức tạp, thấp thấp dựa vào Dương nữ sĩ trên vai, hoãn hoãn thần hậu, mới hỏi: “Ân.....”

Tiêu Vũ ở một khác bên yên lặng cúi đầu, tầm nhìn là một đôi hơi có chút phiếm cũ nãi màu vàng Vans vải bạt giày.

Nàng nghĩ lại, Thu Tử Tân..... Có phải hay không thật sự không tính toán kết hôn đâu?

Nếu đúng vậy lời nói, kia nàng cơ hội... Có phải hay không lại gia tăng nhiều một chút điểm?

“Tiểu Trúc, muốn hay không lại đây cùng ngươi Thu tử tử nhiều lời vài câu?” Dương nữ sĩ buông ra ôm ấp, ngược lại nghiêng đi thân tới hỏi Tiêu Vũ.

“Ta.....” Tiêu Vũ ậm ừ.

“Làm nàng hai một mình liêu đi, chúng ta về trước trong xe.” Lương tiên sinh cong cười mắt đi lên tới, hấn ôm quá Dương nữ sĩ eo, tuấn lãng mặt mày gian tràn đầy đối Dương nữ sĩ tình yêu, “Hiện tại bên ngoài thời tiết quá nhiệt, ta không nghĩ người phơi nắng.”

Dương nữ sĩ nghe vậy nhấp miệng cười, tay tự nhiên mà nâng thượng Lương tiên sinh cánh tay, “Àn, chúng ta tiên tiến trong xe, Tiểu Trúc, người cùng Tiểu Thu nói xong lời nói liền tới đây á.”

Tiêu Vũ lược hiện tạp đốn gật gật đầu, “Ác..... Hảo.” Nàng nhìn nhìn Dương nữ sĩ cùng Lương tiên sinh dần dần đi xa bóng dáng, lại lại ngấm ngấm Thu Tử Tân giờ phút này biểu tình.

Nữ nhân mặt mày tú đạm, nhu thuận tóc dài khoác trên vai sau, nàng nghiêng mặt, hàm dưới tuyến rõ ràng có độ, tựa cảm giác được Tiêu Vũ ánh mắt, liền quay đầu tới, đạm cười, “Trở về lúc sau, hảo hảo cùng mẹ người daddy đi bên ngoài chơi một chuyến đi.”

Tiêu Vũ hơi liễm khởi khóe môi, an tĩnh gật gật đầu, nàng trong đầu lại tùy tiện hiện ra đêm qua sự tình.

Đêm qua.

“Bởi vì.....”

Không chờ đến Tiêu Vũ tới kịp đem nói cho hết lời, Thu Tử Tân lại đột nhiên thối lui thân đỡ lấy chính mình đau đớn tay phải, nàng cắn răng, gò má hơi hơi run rẩy, lặn đi lặn lại đau đớn luôn là không ngừng mà ở tra tấn nàng.

Thu Tử Tân sau này dòi đi, trên trán mồ hôi mỏng vụng nhiễm nàng mỹ lệ, Tiêu Vũ nhận thấy được nàng khác thường, cau mày, lập tức ra tiếng nói: “Ta đi lấy thuốc giảm đau cho người được không”

Tiêu Vũ nói xong liền muốn xoay người nhảy xuống giường, nhưng Thu Tử Tân giữ nàng lại góc áo, nàng lắc đầu, hơi thở trầm thấp,

“Thuốc giảm đau cùng thuốc ngủ không thể đồng thời ăn.....”

“Ta chính mình hoãn trong chốc lát..... Ngủ một giấc thì tốt rồi, không có quan hệ...” Thu Tử Tân đậm cười nói, nàng kéo qua góc chần, dực muốn hướng chính mình trên người cái khi, lại bị Tiêu Vũ kịp thời ngăn lại trụ.

“Người vừa mới không phải ra hãn sao? Không thể liền như vậy ngủ, muốn đổi quần áo mới.” Tiêu Vũ ninh mi nói, nàng đầu ngón tay vừa lúc chạm vào Thu Tử Tân lạnh lẽo chỉ khớp xương.

Thu Tử Tân nhìn nàng, mím môi nói: “Ta không quá phương tiện.....”

“Ta có thể giúp người đổi.” Tiêu Vũ đáp.

Nghe vậy Thu Tử Tân quay mặt đi, hai má dần dần mạn khởi nhàn nhạt phấn hồng, “Chính là.....”

“... Ta bên trong không có mặc.....”

Tiêu Vũ: “.....”

Nữ hài nhĩ tiêm mặc danh cũng đỏ, nàng kéo ra chần nghiêng ngả lảo đảo mà xuống giường, “Ta sẽ không xem.....”

Tiêu Vũ đẩy ra tử quần áo, nhanh chóng mà từ áo ngủ khu chọn kiện Thu Tử Tân bình thường ái xuyên màu trắng trường áo sơ mi, nàng ôm gấp được hoàn mỹ quần áo, chạy đến Thu Tử Tân trước mặt.

Hai người lặng im mà đối diện mặt:.....

“Đai đeo muốn trước cởi bỏ.....” Thu Tử Tân chỉ chỉ hệ trên vai thắt nút dây để ghi nhớ, cánh tay đau đớn đang ở dần dần hạ thấp, mà nàng gương mặt đã là đỏ đậm, may mắn ở tối tăm trong phòng không dễ dàng bị người phát hiện.

Tiêu Vũ nghe theo dựa tiến đến vì Thu Tử Tân hủy đi điều cánh tay mang, “Sau đó muốn giải nút thắt.....”

Nữ nhân đối mặt Tiêu Vũ thản nhiên nhìn thẳng ánh mắt khó tránh khỏi cảm thấy thẹn thùng, nàng khẽ cúi, “Người trước nhắm mắt.....”

“Ác...” Tiêu Vũ nghe lời nhắm mắt lại, Thu Tử Tân tắc tận lực nhanh chóng mà dùng một tay giải nút thắt, quần áo đong đưa, mang ra thanh đậm mùi hương, chậm rãi bay vào Tiêu Vũ hơi thở trung.

“Hảo...” Thu Tử Tân âm áp tiếng nói ở trong đêm tối vang lên, Tiêu Vũ như cũ nhắm hai mắt, Thu Tử Tân kéo qua tay nàng, đặt chính mình cổ áo chỗ, “Nơi này.....”

“Ác.....” Tiêu Vũ tim đập dần dần nhanh hơn lên, nàng tuy rằng nhìn không thấy, nhưng nữ nhân trên người hơi thở, nhiệt độ cơ thể, cùng mùi hương, đều ở khắc sâu nhắc nhở chính mình.

Y thân bị người mềm nhẹ túm 1 hạ, hai người đều phối hợp đến thập phần ăn ý, sạch sẽ mát lạnh một khác kiện áo ngủ thực mau liền tròng lên, Thu Tử Tân vô pháp một tay hệ cúc áo, liền nắm Tiêu Vũ thủ đoạn, “Lại đây nơi này.....”

Sơn âm thầm, cũng không biết là như thế nào, Tiêu Vũ tay một không cẩn thận liền sờ qua đầu, mu bàn tay lơ đãng mà đụng phải phi thường mềm mại bông, nàng sắc mặt đầu tiên là cứng đờ, rồi sau đó nhanh chóng văng ra tay, “..... Thực xin lỗi!”

Trốn tránh ở bông anh 1 đào 1 tiem run rẩy.

Thu Tử Tân gò má nháy mắt nóng lên lên, nhưng nàng lại cần thiết cố ‘ thân là 30 tuổi bởi người trưởng thành như thế nào còn cùng tiểu cô nương giống nhau dễ dàng thẹn thùng ’ mặt mũi, đành phải cường trang không có việc gì, “Ân... Người tiếp tục.....”

Tiêu Vũ gương mặt thiêu hồng lên, nàng đầu ngón tay run sức vài cái, không ngừng âm thầm hít sâu sau mới miễn cưỡng ổn định một chút tâm thần, “Hảo.....”

Ánh trăng mờ lung, Tiêu Vũ nhắm mắt lại, mỗi một chút thăm dò, đều ẩn hàm tra tấn nhân tâm ái cùng dục 1 niệm.

Tối tăm trung, Thu Tử Tân tinh tế đoan trang Tiêu Vũ khuôn mặt, nàng nghĩ lại tới Tiêu Vũ vừa mới bị chính mình đánh gãy nói, không nói gì mà, lộ ra tái nhợt ý cười.

Đêm qua, Tiêu Vũ đã khuya đã khuya mới vào trong mộng, Thu Tử Tân bởi vì phục quá thuốc ngủ nguyên nhân, đổi xong quần áo sau liền mệt mỏi đã ngủ, một đêm ngủ ngon.

Nàng nằm thẳng, mà Tiêu Vũ ngồi dậy nhìn nàng ngủ nhan, ánh mắt nhu hòa đến phảng phát sắp hóa ra thủy tới.

Nàng cúi đầu, muốn nhẹ nhàng mà, ở Thu Tử Tân bị thương cánh tay phải thương, dâng lên một hôn.....

“Suy nghĩ cái gì đâu? Còn không mau đi trong xe sao? Ta muốn vào phòng.” Thu Tử Tân ôn thanh đem nữ hài từ hồi ức lôi ra, Tiêu Vũ ngẩng đầu, chói mắt dương quang từ Thu Tử Tân phía sau dâng lên.

Thu Tử Tân không có đối nàng nói thêm cái gì lưu luyến nói. Một câu cũng không có.

Tiêu Vũ mặc thanh mà ngược nhìn Thu Tử Tân, như là ở mong đợi cái gì, chờ mong nữ nhân có thể đối chính mình nhiều lời một chút, quan tâm nói cũng hảo, quan ái ôm cũng thế, nàng chính là tưởng Thu Tử Tân lại đối nàng biểu hiện ra nhiều một chút bất đồng.

Như vậy ly biệt cảnh tượng, tựa hồ cũng từng phát sinh qua vài lần.

Mỗi một lần, Thu Tử Tân đều sẽ đặc biệt dặn dò nàng, sẽ yêu thương mà niết nàng lỗ tai, dùng đầu ngón tay quất nàng gương mặt, thậm chí khả năng còn sẽ có không tha ôm một cái.

Nhưng lần này, Thu Tử Tân cái gì đều không có làm.

Nàng nhợt nhạt cười một chút, sau đó liền xoay người vào nhà.

Không biết vì sao, Tiêu Vũ trong lòng đột nhiên sinh ra một loại khác thường cảm.

Nàng cảm giác được, có cái gì khả nghi tình cảm bị Thu Tử Tân trinh sát tới rồi, nàng từ đáy lòng hoảng loạn lên, bỗng dưng buột miệng thốt ra, “Thu Tử Tân!”

Nghe thấy kêu to Thu Tử Tân dừng lại bước chân, nàng quay đầu thân tới, lần này đổi thành nàng thấy, Tiêu Vũ phía sau thông thả nhảy lên ánh sáng mặt trời.

Nữ hài kia mang theo toàn thế giới quang, một đường chạy chậm mà nhào vào Thu Tử Tân trong lòng ngực, như là một con vụng về nai con, dùng lộc nhung nhẹ nhàng mà đụng phải một chút nữ nhân.

Thu Tử Tân một tay tiếp được nàng, bước chân sau này hơi lui vài bước mới vững vàng hạ trọng tâm. Tiêu Vũ đâm không chỉ là nàng trong lòng ngực, nàng thậm chí đụng vào Thu Tử Tân đầu quả tim.

Đau đến phát ngọt.

Đương Tiêu Vũ hoàn toàn ôm đến Thu Tử Tân thời điểm, nàng mới từng bước ý thức được chính mình hành vi không ổn. Nàng nên như thế nào hướng Thu Tử Tân giải thích chính mình hành vi? Nàng lại muốn lại tìm cái gì hảo một chút lý do, mới có thể đem này hết thảy hành động hợp lý hoá?

“Ta.....” Tiêu Vũ chi lẳng mà ôm lấy Thu Tử Tân, nữ nhân trên người hương thơm mùi thơm ngào ngạt hơi thở nháy mắt lấp đầy nàng tim phổi, nàng phun ra nuốt vào, còn đang suy nghĩ như thế nào giải thích chính mình cái này xúc động ôm khi.

Thu Tử Tân liền buông lỏng ra nàng.

Nàng vẫn khởi khoe môi, tiếng nói ôn nhuận như hồ nước, “Đừng chạy nhanh như vậy, tiểu tâm té ngã.”

“Ta nếu là tiếp không được người làm sao bây giờ?”

Tiêu Vũ đầu óc có chút ngốc ngốc, Thu Tử Tân hiện tại... Liền giải thích cơ hội đều không cho chính mình.

Đây là nàng hôm nay lần thứ hai thúc giục nữ hài, “Tiêu Vũ, mau trở về đi thôi.”

‘ mau trở về đi thôi, đi hướng thuộc về người không trung. ’

‘ nơi này hết thảy, đều không đáng làm người không muốn xa rời. ’

Tiêu Vũ xử tại tại chỗ vẫn luôn nhìn Thu Tử Tân, thẳng đến nữ nhân bóng dáng theo gió trôi đi, thẳng đến trầm trọng đại môn khép kín thanh, áp suy sụp nàng tâm.

Cách một phiến môn các nàng, phảng phất đều ở vào nhà giam cùng nhà giam trong vòng ngoại.

Một cái cầm tù chính mình thân.

Một cái, cầm tù chính mình tâm.

85.Chapter 85

“Tiểu thư, người đang ngăn người sao?”

Tầm nhìn tùy tiện vụt ra Thái tử trắng nuốt mặt làm Tiêu Vũ hơi kinh, thân thể của nàng theo bản năng mà sau này ngưỡng đi, thối lui một chút khoảng cách, “Không có..... Đi.”

“Nhưng là ta xem người đã yên lặng đối với không khí nhìn vài phút.” Thái tử dời đi nệm thượng quần áo, thu hảo làn váy, nhẹ nhàng mà ở Tiêu Vũ bên cạnh ngồi xuống, “Yêu cầu ta tới giúp người thu thập hành lý sao?”

Tiêu Vũ nhéo trong tay váy ngủ, lắc đầu, “Ta có thể chính mình tới.....”

Thái tử phóng mềm đôi mắt, sờ sờ Tiêu Vũ đầu, “Hảo, Thái tử biết người trưởng thành.....”

“... Có phiền lòng sự.”

“Vẫn là về Thu tiểu thư đi?” Thái tử suy nghĩ nhà mình tiểu thư vô luận là ở học thuật vẫn là kiêm chức phương diện đều lấy được phi thường mắt sáng thành tích, căn bản sẽ không buồn rầu này đó ‘việc vặt’, mà chỉ có một chút cũng đủ làm nàng phiền não đến rầu rĩ không vui, đó là người chi gian tình cảm.

Bởi vì kia đồ vật phức tạp, không có tiêu chuẩn giải đề phương trình.

Vĩnh viễn, làm người nắm lấy không ra.

Tiêu Vũ cúi đầu, vô hình trung hai chỉ trường lỗ tai đồng dạng hạ xuống mà rũ xuống, “Thái tử tử.....”

“Ân?”

“Vì cái gì... Ta phải về tới đâu.....” Tiêu Vũ thu hồi hai đầu gối, buông trong tay váy ngủ, vải dệt mềm mại mà dựa hướng giường chần, nàng vây quanh được chính mình đầu gối, trong mắt trang có hoang mang cùng mê mang.

Thái tử nghe vậy hơi đốn, khóe môi độ cung nhạt nhẽo, nàng mềm nhẹ mà vượt ve Tiêu Vũ phía sau tóc dài, “... Phu nhân chỉ là lo lắng người sẽ phiền toái đến Thu tiểu thư, rốt cuộc nàng hiện tại ra tiểu ngoài ý muốn, yêu cầu hảo hảo tĩnh dưỡng, có điền di chiếu cố sẽ tương đối phương tiện.....”

“Ta cũng có thể chiếu cố nàng nha.” Tiêu Vũ ngẩng đầu lên phản bác nói, nàng bĩu môi.

“Kia không quá hành, tiểu thư rốt cuộc vẫn là tiểu hài tử.” Thái tử ôn thanh khuyên bảo nàng.

Tiêu Vũ đô môi dẩu đến càng kiêu, “Đều đã 16 tuổi vẫn là tiểu hài tử sao!?”

Thái tử nhẹ hoàn khố miệng, không đáp hỏi lại, “Kia tiểu thư cảm thấy người đã là đại nhân sao?” Nàng nắm ngón tay hợp lại quá Tiêu Vũ đuôi tóc, khi cách hồi lâu, tiểu thư tóc đen đều đã trường đến eo oa.

Là cái xinh đẹp cô nương.

Tiêu Vũ đáp không thượng lời nói, chỉ phải đôi tay chống cằm, mày nổi lên tiểu cuộn sóng.

Lại là bởi vì tuổi.....

Nàng lông mi buông xuống, nghĩ lại tới ngày đó cùng Thu Tử Tân phân biệt cảnh tượng, trong mắt quang liền dần dần ảm đạm trôi đi, tâm tình đi theo một chút một chút trầm thấp đi xuống, hoàn toàn đi vào vô tận biển sâu.

Tiêu Vũ vô pháp khẳng định, Thu Tử Tân có phải hay không thật sự đã nhận ra chính mình đối nàng cảm tình. Nàng nỗ lực hồi tưởng, rời đi trước, nàng có phải hay không làm cái gì quá mức vượt rào sự tình, bị Thu Tử Tân phát hiện.

Nghĩ tới nghĩ lui, Tiêu Vũ điểm đáng ngờ cuối cùng rơi xuống đêm đó khắc ở Thu Tử Tân cánh tay thượng hôn.....

Thu Tử Tân thật sự phát hiện sao?

Mấy ngày này tới nay các nàng vẫn là có liên hệ, sẽ lẫn nhau phát tin nhắn, Thu Tử Tân đối đãi nàng thái độ cũng tựa hồ trước sau như một.

Nàng ngẫu nhiên vẫn là sẽ kêu chính mình tiểu bằng hữu, nhóc con.....

Sẽ chia sẻ nàng mỗi ngày ăn bữa sáng, cơm trưa, đi bên ngoài công viên tản bộ khi gặp được cảnh tượng.....

Tin tức không nhiều lắm, Thu Tử Tân đánh chữ không có phương tiện, phần lớn dùng đều là giọng nói, Tiêu Vũ mỗi lần đều sẽ lắng

nghe đương Thu Tử Tân kêu chính mình tiểu bằng hữu khi ngữ khí, nàng muốn từ giữa dò ra một chút Thu Tử Tân khác thường.

Nhưng nhiều lần, trước sau không thu hoạch được gì.

Ở cùng người nhà du lịch trong lúc, Tiêu Vũ vẫn luôn nhắc không nổi kính, buồn bực không vui bộ dáng, ven đường phong cảnh đều nhập không được nàng mắt, các đại nhân ở chúc mừng hưởng thụ sinh hoạt, nàng lại tránh ở góc bên, phủng kia chiếc nhẫn.

Ồn ào náo động thành thị a, đem nàng ngăn cách bởi ngoại, bên ngoài náo nhiệt đều dung không tiến nàng thế giới, Tiêu Vũ hoảng hốt mà ngẩng đầu, nàng đứng ở du thuyền thượng xem giang cảnh, sóng biển phập phập phòng phòng mà chụp đánh ở bờ biển, gió lạnh xâm nhập nàng vạt áo, thổi loạn nàng mặc phát.

Bóng đêm nồng đậm, đen nhánh không trung bao phủ Tiêu Vũ, thân thể cùng tâm đều là lạnh buốt, nàng rụt rụt bả vai, trong tay thường thức Thu Tử Tân giới hoàn, mặt mày nhu hòa, đạm nhiên.

Giang một chỗ khác, những cái đó ngũ thải ban lan ngọn đèn dầu, chỉ biết có vẻ cô độc người càng cô độc, bi thương người càng bi thương.

Có hai chỉ hải âu tầng trời thấp bay qua, bén nhọn móng vuốt nắm chặt Tiêu Vũ trong tay dây xích, Tiêu Vũ kinh hô, phản ứng cực nhanh mà kéo lại vòng cổ phía cuối.

Hải âu trong trẻo cao vút tiếng kêu cắt qua yên tĩnh đêm dài, cánh diên cuồng chụp động, mãnh lực mà xả khóa kéo tử, hai bên đối cầm, Tiêu Vũ hoảng loạn cực kỳ, trong tay gắt gao nắm chặt xích, thanh âm run lật, “Không cần...! Ta chỉ còn cái này...! Cầu xin người không cần cướp đi.....!”

Căng chặt dây xích lâm vào Tiêu Vũ lòng bàn tay, thứ đau cảm cực nhanh truyền đến, nhưng Tiêu Vũ vẫn là không muốn buông tay, bởi vì nếu nàng liền cái này đều đánh mất.....

Kia nàng liền thật sự cái gì cũng đã không có.

Hàm ướt gió biển điên cuồng gào thét, tóc đẹp nhiều loạn Tiêu Vũ tầm mắt, nàng đem hết toàn lực đem thuộc về nàng vật phẩm đoạt lại, xuyên với dây xích trung giới hoàn điên cuồng đong đưa, liền ở tranh đấu cuối cùng một cái chớp mắt chi gian.

Vòng cổ bỗng nhiên chặt đứt.

Kia cái làm bạn nữ hài vượt qua vô số niệm tưởng ban đêm, chịu tải nữ hài sở hữu tình ý nhấn, nhấn tâm mà theo gió đi xa.

“Không cần!” Này thanh thét chói tai cơ hồ là buột miệng thốt ra, Tiêu Vũ không hề nghĩ ngợi, thân mình từ gió biển, đem nàng đi xuống kéo đi.

Ngọn đèn dầu mê choáng.

“Có người rơi vào trong biển! Mau tới người!”

Ướt lãnh hàn ý nguyên tự đáy lòng.

“Tiểu Trúc! Mau tỉnh lại!” Vỗ nhẹ vỗ xúc gần sát nàng ướt át gương mặt, Tiêu Vũ mê mang mà mở mắt ra, yết hầu ửng đỏ khó chịu, nàng liên tục ho khan vài hạ, cảm giác phổi bộ tích đầy thủy ướt trọng.

Có lẽ là ánh đèn quá chói mắt, lại hoặc là nước biển tách ra nàng ý chí lực.

Nàng bỗng nhiên xuất hiện Thu Tử Tân liền ở nàng trước mắt ảo giác.

Nữ nhân kia ôn nhu mà cười, hướng tới nàng vươn tay tới, giống khi còn nhỏ ngày đó ánh mặt trời kim xán buổi chiều giống nhau, Thu Tử Tân hỏi nàng, “Muốn theo ta đi sao?”

Tiêu Vũ phiếm nước mắt gạt đầu, nàng mỉm cười nói.

Mau bắt cóc ta đi, Thu Tử Tân.

Đương Tiêu Vũ duỗi tay liền phải chạm đến nữ nhân kia khi, ảo ảnh bỗng nhiên tan biến, chỉ để lại ngày đó buổi sáng Thu Tử Tân không nói lời nào liền như vậy buông ra nàng khi thất bại cảm; trơ mắt mà nhìn kia chiếc nhẫn rơi vào trong biển, mà nàng lại bất lực đau thất cảm.....

Tiêu Vũ tâm không thể không đau lên.

Lần đầu tiên ái nhân, nàng còn chưa thể hội quá tình yêu ngọt ngào, liền đã trước hiểu được tình yêu thống khổ.

Nàng vụng về, thậm chí có thể nói đúng không hiểu ái, nàng chỉ là tưởng hoài đầy ngập nhiệt tình tới đối đãi Thu Tử Tân.

Nàng cho rằng thích chỉ là lưỡng tình tương duyệt sự, nàng cho rằng chỉ cần chính mình cũng đủ nỗ lực cũng đủ chân thành, thế gian liền sẽ cho phép nàng tình yêu.

Nhưng hiện thực đâu.....

Tiêu Vũ nhất thời nhin không được, nước mắt lã chã rơi xuống, hoạt tiến nàng khóe môi, hàm khổ sáp vị khó chịu mà ở trong miệng hóa khai.

Ôn Ngữ Tiệp thấy thế sắc mặt kinh hoàng, còn tưởng rằng là nhà mình nữ nhi chán kinh quá độ, ôm Tiêu Vũ không ngừng khuyên dỗ, “Không phải sợ... Mommy ở chỗ này... Không có việc gì... Không có việc gì.....”

Tiêu Vũ nỗ lực thu liễm bi thương cảm xúc, nàng che lại hai mắt, không nghĩ để cho người khác thấy nàng đỏ bừng đôi mắt.

Kia chiếc nhẫn.....

Rốt cuộc tìm không thấy.

Ở Tiêu Vũ rời đi sau nhật tử, Thu Tử Tân tai nạn xe cộ tin tức đã ở internet lên tiếng truyền khai, giải trí đầu đề thượng lại náo loạn một trận phong ba, nhưng Thu Tử Tân cá nhân vô tâm chú ý, nàng chỉ nghĩ đái ở chính mình tiểu trong không gian luyện cầm, tay trái bắn một lần sau, lại dùng tay trái bắn một lần tay phải vị trí, ban ngày đạn, buổi tối cũng đạn.

Nàng tận lực làm chính mình đối đái Tiêu Vũ tâm phóng đến bình tĩnh điểm, tận lực làm được không cần có quá lớn cảm xúc dao động, tựa như dĩ vãng giống nhau, đối mặt nữ hài tin tức muốn tự nhiên hồi đáp, mọi việc đều không cần vượt rào, làm tốt một cái trường bối nên có bốn phận.

Thu Tử Tân vẫn luôn cho rằng chính mình trang đến khá tốt, nhưng đái ở nhà trong lúc, nàng thường thường sẽ nhìn đến Tiêu Vũ bóng dáng.

Vô luận là phòng bếp, đại sảnh, thư phòng, thiên thính, ngủ phòng, phòng tắm, tùy ý có thể thấy được đều là các nàng đã từng sinh hoạt ở bên nhau dấu vết.

Cái này trong nhà, đồng dạng làm Thu Tử Tân cảm thấy không chỗ có thể trốn.

Đêm đã khuya, Thu Tử Tân liền tính phục thuốc ngủ lại như cũ ngủ không được, nàng đập trầm trọng nện bước, đi tới nàng vẫn luôn không dám tiến vào phòng.

Nàng đẩy ra Tiêu Vũ phòng ngủ cửa phòng, bên trong đen nhánh như hăng lớn lên ngày đêm, Thu Tử Tân chậm rãi bước đi vào, tâm theo trong nhà mùi hương một chút một chút chìm.

Nàng cuối cùng là khó có thể ức chế, dựa vào Tiêu Vũ đệm giường bên.

Nữ nhân nhẹ nhàng nghe giường chấn thượng thanh hương vị, phảng phất, nữ hài còn ở nàng bên cạnh.

Thu Tử Tân thừa nhận, ở cái này không hề quang ngày chỗ tối, nàng có thể không hề né tránh mà nói nàng ái nữ hài kia.

Cái kia làm nàng ngày đêm tư tưởng, mấy dực làm nàng si cuồng nhập ma nữ hài.

Thu Tử Tân phóng mềm thân mình, toàn thân tâm đều bám vào trên giường, tay nàng bỗng nhiên ở gối đầu phía dưới sờ đến một kiện dị vật.

Thu Tử Tân ngồi dậy, một tay phiên tìm giấu ở gối đầu trên vật, đen nhánh tầm nhìn, dựa vào xúc cảm, nàng sờ đến một cái bẹp bóng loáng bìa mặt trang phục.

Thu Tử Tân trong lòng ngăn ra, nàng nhanh chóng bò xuống giường, bước nhanh đi đến bên ngoài sáng trưng hành lang.

Đương kia trương đĩa nhạc hoàn toàn rõ ràng mà ánh vào Thu Tử Tân mi mắt khi, nữ nhân tâm gắt gao mà nắm ở cùng nhau.

Nàng ái người kia, xa so nàng còn muốn yêu thương chính mình.

Thu Tử Tân ôm đĩa nhạc vô lực mà ngồi xồm xuống thân, làn váy trên mặt đất phô thành một đóa yểu ớt hoa, hành lang ánh đèn bao phủ ở nàng mảnh khảnh thân mình, ngay cả bóng dáng cũng đơn bạc đến chỉ còn lại có tàn ảnh.

Hồi tưởng khởi đêm hôm đó, nữ hài ở nàng cánh tay chỗ rơi xuống hôn môi, là như vậy thật cẩn thận, lại là như vậy quyến luyến khắc chế.

Nữ hài như vậy thành kính chân thành tha thiết tình yêu, thời khắc đều ở trên chọc nàng tiếng lòng, mê loạn tâm trí nàng, làm nàng tránh cũng không thể tránh, làm nàng càng thêm khát vọng bước qua cái kia giới tuyến.

Nhưng nàng đến tột cùng nên như thế nào đáp lại?

Nàng có tư cách đáp lại sao?

Tiêu Vũ tương lai lộ còn như vậy dài lâu, nàng không cần buộc chặt nữ hài, nàng không cần Tiêu Vũ vì nàng đi lên con đường này.

Ngoại giới nghị luận, thế tục ánh mắt, người nhà phản đối, các nàng giới tính, tuổi, thân phận chênh lệch..... Điều điều đạo đạo đều đủ để đem nàng đánh sập, nghiền áp đến dập nát, hướng chi, Tiêu Vũ còn chỉ là cái tuổi nhỏ hài tử.

Tâm trí nàng dễ dàng bị hướng dẫn đến thiên hành, sai cho rằng đó chính là tình yêu cảm giác, nhưng Thu Tử Tân bất đồng, nàng đã là cái người trưởng thành rồi, hơn nữa nàng vẫn là ở biết chính mình tâm ý dưới như vậy đối đãi Tiêu Vũ, là nàng không có nắm chắc hảo đúng mực, dự hoặc một cái vị thành niên.....

Thật sự là tội không thể thứ a.

Thu Tử Tân hoàn toàn vô pháp tưởng tượng, đương Ôn Ngữ Tiếp chỉ vào nàng chửi ầm lên cảnh tượng, đương Tiêu Vũ bị người truy vấn luyến ái đối tượng khi xấu hổ bộ dáng, đương các nàng đi ở trên đường, nàng thậm chí liền Tiêu Vũ tay cũng không dám lại dặt.

Thu Tử Tân thừa nhận, nàng là yếu đuối, ích kỷ, nàng không có đáp lại dũng khí.

Là nàng, là nàng không xứng với nàng ái người.

Nàng thật sự, không nghĩ muốn cho nàng tiểu ái nhân, gánh vác thượng nhiều như vậy không cần thiết trách nhiệm.

Tác giả có lời muốn nói: Cấp 10 nguyệt nói an không thể rơi xuống.

Cảm tạ ngày gần đây tươi dinh dưỡng dịch tiểu thiên sứ!:

Bùi tử chính thất 5 bình;

Lúc sau đổi mới sẽ tương đối không chừng, nhưng là sẽ không quá chậm, muốn hảo hảo viết, mặt sau mấy chương biến chuyển rất quan trọng

Đại gia..... Cùng nhau cố lên đi (◦ ` 3'◦)

86.Chapter 86

“Mới bao lâu không thấy, người như thế nào liền đem chính mình làm thành như vậy?”

Đứng ở cổng lớn Phó Mỹ Tuyên cau mày nói, đương Thu Tử Tân tai nạn xe cộ tin tức ở trên mạng nháo đến ồn ào huyền não khi, nàng trước tiên liền chạy tới.

Thu Tử Tân không có trực diện trả lời Phó Mỹ Tuyên nói, nàng đem nửa sườn đại môn hoàn toàn kéo ra, nhu mì hoàng hôn đi theo mùi hoa lén vào trong nhà, chiếu đến nàng mặt mày gian dĩnh đầy toái quang, “Vào đi.”

Phó Mỹ Tuyên cất bước tiến vào, dùng mũi chân đạp khai giày, nhẹ đẩy đi tử giày bên, nàng dẫn theo hai túi đồ bỏ, phiết liếc mắt một cái Thu Tử Tân cánh tay, lại giương mắt đi vọng nàng mặt, mày nhíu lại, “Người sắc mặt không tốt lắm.”

“Ân... Này mấy đêm không như thế nào ngủ ngon.” Thu Tử Tân không ôn không nhiệt đạm cười, hốc mắt phía dưới lộ ra một tia mỗi một hơi màu xanh lá.

Phó Mỹ Tuyên còn muốn nói gì, trong đại sảnh hành lang liền truyền đến lão phụ nhân thanh âm, “Là Tiểu Thu cái kia bằng hữu tới sao?”

Điền dì từ chỗ ngoặt chỗ ló đầu ra, nhìn thấy Phó Mỹ Tuyên lập tức dương tươi cười tiến lên, “Ta nhớ rõ người..... Là tên là Mỹ Tuyên đi?” Dĩ vãng điền dì đãi ở Dương nữ sĩ trong nhà, Phó Mỹ Tuyên ngẫu nhiên cũng sẽ tới cửa báỉ phòng, hai người gặp qua mấy lần mặt, còn tính quen mắt.

Phó Mỹ Tuyên liên tiếp gạt đầu, “Đúng đúng đúng, là ta, a di trí nhớ thật tốt.” Nàng đem hai túi bảo vệ môi trường túi xách lên tới, “A di,

cái này là ta cấp Tiểu Thu mang thuốc bổ, ta nghe kia lão trung y nói ăn cái này kinh mạch khôi phục đến mau.”

Hai người nói cười trò chuyện với nhau, một đường đi vào trong phòng bếp, rất có điểm tự quen thuộc sung sướng không khí.

Thu Tử Tân trạm làm các nàng phía sau, nhẹ hoàn khoe môi, thờ dài.

Phó Mỹ Tuyên lần này tiến đến là muốn thăm Thu Tử Tân, nàng thấy giải trí tin tức thượng báo đạo, cảm thấy sự tình phát sinh đến thật sự là thái quá vô ngữ, “Người cũng quá hần miêu thăm đi, kia hiện tại đâu, bác sĩ nói như thế nào? Không thể làm trở lại sao?”

Hai người dựa vào ban công bên nói chuyện, Thu Tử Tân sau này hợp lại phát, ánh chiều tà chiếu vào nàng sườn mặt, độ ra điểm điểm ở gương mặt bên nhảy lên kim quang, nàng xốc lên lông mi, ánh mắt thiên cận mà dừng ở Phó Mỹ Tuyên trên mặt.

“Bác sĩ không kiến nghị, cũng không quá cho phép. Còn là muốn tiếp tục công tác, phòng làm việc kế tiếp chỉ có thể giúp ta tiếp một ít nhãn hiệu quảng cáo đại ngôn.” Thu Tử Tân xoay người, mặt hướng tới sắp rơi vào dãy núi hoàng hôn, chói mắt kim quang cơ hồ làm nàng không mở ra được mắt.

“Công ty người cùng ta nói, nửa năm không tiếp công tác nói... Ta liền sẽ dần dần đạ ra đại chúng tầm nhìn... Sẽ chậm rãi bị người quên đi.”

Thu Tử Tân thấp hèn lông mày và lông mi, ở phương diện nào đó, ‘quên đi’ cái này chữ, làm nàng cảm thấy khổ sở đồng thời, đồng dạng làm nàng cảm nhận được tinh thần thượng từng hoãn.

Nàng hy vọng, có thể bị nữ hài kia quên đi.

Phó Mỹ Tuyên im tiếng, hai người mặc ngữ hảo một thời gian, điên đi ở trong phòng kêu các nàng ăn cơm chiều, Phó Mỹ Tuyên cao giọng ứng một câu, quay đầu tới vọng Thu Tử Tân, rốt cuộc nhin

không được nói ra, “Vui về điếm đi, Patrick Star, từ ta vào nhà tới nay liền không cảm thấy người cái nào tươi cười là chân thành.”

Nàng duỗi tay vãn quá Thu Tử Tân bối, đem đối phương kéo vào chính mình trong khuỷu tay, “Đều là người trưởng thành rồi, sẽ đi qua, đã thấy ra điếm. Hảo sao?”

“Ta nhận thức Thu Tử Tân, là sẽ không dễ dàng như vậy bị nhốt khó đánh sập.”

Thu Tử Tân bị nàng ỡm ờ mà đi vào trong phòng, “Đúng vậy... Đều sẽ quá khứ.” Thu Tử Tân nhẹ giọng nói, chua xót ý cười nấp trong khóe môi, Phó Mỹ Tuyên không hiểu được nàng chân chính phiến lòng sự, phụ họa mà ứng, “Đúng vậy, lúc này mới đối. Nhân sinh trên đời, sao có thể luôn là thuận buồm xuôi gió.....”

Phó Mỹ Tuyên nói nói, Thu Tử Tân bỗng nhiên liền dừng lại bước chân.

Nàng nghiêng đi mặt, mềm nhẵn tóc quăn xẹt qua Phó Mỹ Tuyên cánh tay, đột nhiên ôn thanh hỏi nàng, “Người..... Thật sự buông Khả Toàn sao?”

Phó Mỹ Tuyên bị nàng vấn đề hỏi đến đột nhiên không kịp dự phòng, mặt bộ da thịt trều trều, thu hồi hoàn ở Thu Tử Tân trên vai tay, “Hỏi cái này để làm gì.....?”

“Buông vẫn là không bỏ xuống được..... Quan trọng sao?” Phó Mỹ Tuyên liếc khởi ánh mắt, khóe môi độ cung cũng dần dần trôi đi tỏa khắp.

Thu Tử Tân mặc ngữ một lát, lại phục, “Người vẫn là ở cùng mặt khác tiểu muội muội chơi?”

“Uy! Đừng nói bậy! Ta nhưng đã không có a, chỉ có kia một lần, trải qua quá lần đó ta mẹ nó sợ đến muốn chết, người không biết nàng sau lại tìm ta ta đều sợ tới mức không dám về nhà.....!” Phó Mỹ Tuyên hoảng loạn mà sau này văng ra một đi nhanh.

Nàng hiện tại hồi tưởng lên, quả thực bị đêm hôm đó chính mình ghê tởm đã chết.

Nàng lúc ấy đầy cõi lòng oán hận, Tạ Khả Toàn đủ loại tác pháp đều đem nàng bức đến huyền nhai, nàng chỉ là muốn tìm cá nhân phát tiết, nhưng chân chính xong việc nàng lại hối tiếc không kịp, nghĩ thông suốt lại không ngừng sám thẹn về phía người xin lỗi, liên tục bồi tội.

Mặt ngoài, nàng chính là muốn ở Tạ Khả Toàn trước mặt trang đến chẳng hề để ý, nói quên liền quên, thậm chí còn muốn quá đến so Tạ Khả Toàn tiêu sái vạn phần, nhưng đến ban đêm, nàng lại sẽ bắt đầu hoài niệm Tạ Khả Toàn độ ấm.

Các nàng đã từng thành tâm thành ý đến thiết yêu nhau quá, ở lạnh băng đêm lạnh khó xa khó phân tương hôn qua, có lẽ, có lẽ Tạ Khả Toàn còn có một tia ái nàng đâu, có lẽ..... Các nàng còn có khả năng.....

Phó Mỹ Tuyên thường thường như vậy thâm nghĩ, nhắm mắt lại khi rồi lại đem loại này vọng tưởng chặt đứt ý niệm, nàng có đôi khi cảm thấy chính mình, hảo buồn cười a.

Nàng rõ ràng đều ngủ qua nữ hài tử khác, lại muốn ở chỗ này trang cái quỷ gì thâm tình.

Tạ Khả Toàn nữ nhân kia, đối nàng như thế nhẫn tâm, chính mình dựa vào cái gì, còn muốn ái nàng.

Nàng hẳn là, là muốn hận nàng đến cực điểm.

Cơm chiều thời gian quá thật sự mau, Phó Mỹ Tuyên miệng từ trước đến nay xảo, dễ dàng thảo trường bối niềm vui, điền di đối nàng ấn tượng cực hảo, so với Thu Tử Tân ít lời, Phó Mỹ Tuyên hòa điền di hai người tương giao thật vui, dùng cơm trong lúc vừa nói vừa cười, còn không ngừng lẫn nhau cấp đối phương gấp đồ ăn.

Màn đêm buông xuống, điền dì ở tầng dưới cùng làm sắp ngủ trước rửa sạch, Phó Mỹ Tuyên đứng ở ban công trúng gió, nàng hôm nay ăn mặc khoan mỏng áo gió dài, bên trong là ngắn tay thiển sắc váy dài, nữ nhân cúi đầu, trong tay nắm chặt hồi lâu đều không có động tĩnh di động, tựa ở trầm tư cái gì.

“Tuyên.” Thu Tử Tân thanh âm từ phía sau truyền đến, Phó Mỹ Tuyên xoay người, phong nhấc lên nàng váy dài bãi, “Ân? Như thế nào?”

Thu Tử Tân cao dài dáng người lập với cửa kính lúc sau, nàng đẩy ra cửa kính, khoe môi treo nhạt nhẽo cười, “Muốn hay không..... Bồi ta uống một chén?”

Phó Mỹ Tuyên nghe vậy sắc mặt phức tạp lên, nàng cất bước đi trở về trong nhà, mày nhíu lại, “Vì cái gì tưởng uống rượu?” Phó Mỹ Tuyên nhớ rõ, Thu Tử Tân dĩ vãng cực nhỏ chạm vào rượu, trong nhà có tòa cao lớn pha lê quầy rượu, nhưng Thu Tử Tân cũng hướng nàng nói qua, bên trong rượu nho bất quá chính là lấy tới bãi mỹ thôi.

Thu Tử Tân rũ xuống con ngươi, thanh âm mềm nhẹ mà tán ở trong gió, “Liền... Đột nhiên rất muốn.”

Nàng nghiêng đầu vọng Phó Mỹ Tuyên, lông mi nhẹ chớp, thanh âm phóng mềm, “Bồi ta sao.”

Phó Mỹ Tuyên giơ lên mi giác, ánh mắt chần chờ mà dừng ở Thu Tử Tân cánh tay thượng, “Liền ngươi kia thương, còn dám uống rượu?”

“Uống một chút, sẽ không chết.” Thu Tử Tân đạm nhiên nói.

Phó Mỹ Tuyên nheo lại hai mắt, chằm chọc nói: “Sẽ không chết, kia nếu là xương cốt trường oai làm sao bây giờ? Vẫn là trường không quay về, muốn cả đời như vậy treo, cái gì cầm đều đạn không được, ngài lão liền vừa lòng vui vẻ?”

“.....” Thu Tử Tân mặc thanh, nàng không thích uống rượu, nhưng nghe người chung quanh nói, tâm tình phiền muộn người có thể mượn rượu tiêu sầu, nàng hiện tại... Chỉ là cảm thấy tâm rất mệt, nàng muốn tìm cá nhân bồi chính mình uống chút rượu, nói nói trong lòng lời nói.

Dĩ vãng, chuyện này nàng chưa bao giờ dám cùng bất luận kẻ nào đề cập, nhưng là hiện tại thế cục đã là bất đồng, nàng thực mờ mịt, trốn tránh rất nhiều tâm cũng cảm thấy thực nặng nề, chông chát mà đến đời non lấp biển áp lực, mấy dục đem nàng đánh sập.

Nàng giống như là đứng ở mạn vô tận đầu trong vực sâu.

Ngẩng đầu, vọng không thấy quang.

Cát bước, lại không đường có thể đi.

-

Ban đêm, chung quanh mọi thanh âm đều im lặng, trăng sáng sao thưa.

Điền di hướng các nàng trên đường ngủ ngon sau liền trước một bước vào ngủ phòng, to như vậy trong phòng khách, Phó Mỹ Tuyên một người đứng ở quầy bar chỗ khai rượu.

Nữ nhân thuần thực mà dùng dụng cụ mở chai rút ra bình khẩu nút chai tắc, đem bình rượu nghiêng đến 90 độ, trau chuốt rượu nho hoạt nhập chén rượu bên trong, nàng rất nhỏ xoay tròn bình rượu cái đáy, rồi sau đó nhanh chóng thu bình, lực độ đúng lúc đến này sờ, tích rượu không lậu.

Nàng đem chén rượu đặt ở chóp mũi trước nhẹ nghe phiến giây, thuần hậu cây thuốc lá hương lập tức xông vào mũi, Phó Mỹ Tuyên vừa lòng mà cười cười.

Mới vừa tắm rửa xong đổi ngủ ngon váy Thu Tử Tân chậm rãi bước đi lên tới, vén lên ngạch biên đặt câu hỏi: “Hương vị như thế nào?”

“Cực phẩm.” Phó Mỹ Tuyên lộ ra tươi cười, nàng đem chén rượu đưa tới Thu Tử Tân trước mặt, “Người có thể nghe, nhưng không thể uống.”

Vừa mới nói xong, Phó Mỹ Tuyên đặt ở quầy thượng di động vang lên chấn động, nàng buông chén rượu bước nhanh bước tới xem xét, ở nhìn đến điện báo biểu hiện khi con người sáng vài phần, nhưng tiếp khởi điện thoại sau giây tiếp theo lại ngừng vui sướng thần sắc.

“Người đánh tới làm gì?” Phó Mỹ Tuyên nhướng mày giác, nói chuyện ngữ khí tràn ngập không kiên nhẫn.

Đối phương nói liên tiếp nói sau, Phó Mỹ Tuyên hơi đốn, ánh mắt trở nên mơ hồ, “Đêm nay không có không, ta muốn bồi những người khác.”

“Người không phải có cái kia đau chết người lão công sao, làm gì còn mỗi ngày tìm ta, liền không thể thủ điểm nữ tác?”

Những lời này rơi xuống sau, điện thoại một khác đầu hoàn toàn lâm vào trầm mặc, Phó Mỹ Tuyên khước môi cũng cứng đờ, tựa hồ là cảm thấy chính mình có điểm nói qua đầu.

Nàng nhăn lại buồn bực mi, biểu tình cũng trở nên không lớn cao hứng, “Không nói, cứ như vậy, treo đi.”

Thu Tử Tân trạm làm một bên nghe được có vài phần khả nghi, nàng ngồi ở cao chân ghế, mũi chân đặt lên mặt đất, thanh âm pha vài phần sầu lo, “Mỹ Tuyên.....”

“Người cùng nàng.....”

“Đúng vậy, bị người đoán trúng.” Phó Mỹ Tuyên gọi lên khước môi, mặt ngoài tuy đang cười, nhưng trong mắt lại có giấu vài phần thâm lương hàn ý, “Ta là không bỏ xuống được nàng, kia lại như thế nào?”

Thu Tử Tân giữa mày nổi lên cuộn sóng, “Các người phía trước..... Rõ ràng không phải đã chặt đứt lui tới sao? Vì cái gì hiện tại lại.....”

“Không có.....” Phó Mỹ Tuyên gục đầu xuống, trần nhà ánh đèn ở nàng phát đỉnh vụng khai, “Ta cũng cho rằng ta cùng nàng đã đoạn sạch sẽ, nhưng hiện thực..... Lại giống như không thể như ta mong muốn.”

“Mỹ Tuyên, nàng đã kết hôn. Người hiện tại là.....”

“Ta mới không phải tiểu tam! Là nam nhân kia tham gia ta cùng Khả Toàn!” Phó Mỹ Tuyên trên mặt mạn khởi vẻ giận, nàng cắn răng nói.

“.....” Thu Tử Tân tĩnh danh vọng trụ nàng, muốn nói cái gì dục muốn mở miệng rồi lại nuốt trở vào, nàng thật sự không tán thành Phó Mỹ Tuyên hết thấy hành động, nhưng trái lại chính mình, so sánh với Phó Mỹ Tuyên tình cảnh, nàng hiện tại, lại có thể hảo bao nhiêu đâu.

Thu Tử Tân thở sâu, nàng cảm thấy ngày gần đây phiền lòng sự, thật là nhiều đến làm nàng đau đầu dục nứt.

Phó Mỹ Tuyên cúi đầu nỉ non, “Ta chính mình sự... Ta chính mình có thể xử lý tốt, không cần các người tới..... Ai, người làm gì uống rượu!” Lời nói mới nói được một nửa, Phó Mỹ Tuyên ngẩng đầu liền nhìn đến Thu Tử Tân đột nhiên cầm lấy chén rượu, đột nhiên uống một hơi cạn sạch.

“Uy! Thu Tử Tân! Người ngốc a! Người không thể.....” Phó Mỹ Tuyên tiến lên đi đoạt, Thu Tử Tân nhân bị mùi rượu độ dày sặc mà kịch liệt ho khan lên, nàng hốc mắt bị nhiễm hồng nhuận, hình như có vô tận thống khổ dây dưa nàng.

Phó Mỹ Tuyên chụp nàng bối, “Người.....” Thu Tử Tân bỗng nhiên túm chặt nàng ống tay áo, nữ nhân thấp đầu thông thả nâng lên, “Làm sao bây giờ...?” Nàng bất lực mà nhìn Phó Mỹ Tuyên, trong miệng lại lại lẩm bẩm một câu, “Ta rốt cuộc nên làm cái gì bây giờ.....”

“Người... Có ý tứ gì?” Phó Mỹ Tuyên đẩy ra chén rượu, cau mày hỏi, nàng đã thật lâu không có tái kiến, Thu Tử Tân sẽ lộ ra như vậy mờ mịt..... Tuyệt vọng ánh mắt.

“Ta tưởng, ta cũng bị người đoán đúng rồi.” Thu Tử Tân bi thương mà xả cười, sớm tại nhiều năm trước, Phó Mỹ Tuyên liền cùng nàng nói giỡn quá, nói nàng là ồi 1 tòa nữ nhân, nói nàng từ trước kia bắt đầu liền đối Tiêu Vũ ý đồ gây rối, bụng dạ khó lường mà cùng Tiêu Vũ ở chung ở bên nhau, còn nói nàng là luyện 1 đồng 1 phích.....

Phó Mỹ Tuyên nguyên tưởng rằng, này đó sẽ chỉ là năm đó vô tâm có lỗi vui đùa lời nói, ai ngờ, lại ở hôm nay một ngữ thành sấm.

Trong đại sảnh rơi xuống đất chung ở yên tĩnh đêm khuya gõ vang, sau khi nghe xong Thu Tử Tân trầm hoãn thản ngôn sau, Phó Mỹ Tuyên nhíu chặt mày, “Người xác định..... Người đối nàng cảm tình thật là người yêu cái loại này thích?”

Mặc dù Phó Mỹ Tuyên trong lòng cảm thấy thực kinh ngạc, nhưng nàng cũng chỉ có thể ở Thu Tử Tân trước mặt giả vờ bình tĩnh như thường, nàng biết, Thu Tử Tân này trận khẳng định là bởi vì chuyện này buồn rầu đến thật sự chịu đựng không nổi, Phó Mỹ Tuyên hiểu biết nàng, bằng Thu Tử Tân tính tình, nếu không phải không đến vạn bất đắc dĩ, nàng tuyệt đối sẽ không hướng những người khác kể ra chuyện này.

Thu Tử Tân ngẩng đầu lên, đèn tường nhu mạn quang đánh vào nàng trắng nõn đến cơ hồ thiếu huyết trên mặt, nữ nhân một tay che lại mặt, thở dài một tiếng, “Ta cũng thực hy vọng... Cái loại cảm giác này không phải đến từ tình yêu thích.....”

Thu Tử Tân là không có nói qua tình yêu, nàng vô pháp xác định như thế nào cảm xúc mới là một cái yêu thầm người nên có tiêu chuẩn bộ dáng. “Nhưng là, ta rất rõ ràng..... Ta đối nàng... Sẽ muốn.....”

Thu Tử Tân nói tới đây liền tạm dừng xuống dưới, nàng hơi híp mắt, khẽ cau mày, ngữ bết, không muốn nói thêm gì nữa.

Phó Mỹ Tuyên lược hiểu nàng ý tứ, đôi tay chà xát chén rượu cạn, mặt mày rũ xuống lại lại nâng lên, dừng một chút, mở miệng nói: “Có thể hay không là người độc thân lâu lắm, hiện tại..... Cảm thấy tịch mịch hư không?”

“Ta phía trước không phải mua quá rất nhiều phở cho người sao..... Liên cái kia, dụng cụ... Có phải hay không mãi. Đủ không được người.....”

Lời nói còn chưa lạc toàn, Thu Tử Tân gương mặt tức khắc liền trở nên năng hồng lên, hoảng sắc nhanh chóng xẹt qua nàng đáy mắt, nàng ý đồ muốn che lại Phó Mỹ Tuyên miệng, liền ngữ điệu đều giờ lên vài phân, “stop! Câm miệng... Đừng nói nữa.....!”

“Hảo hảo hảo, ta không nói, không nói.....” Phó Mỹ Tuyên lập tức sau này đẩy ra câm miệng im tiếng, nàng cảm thấy Thu Tử Tân nữ nhân này thật là..... Quá ngây thơ! Nhắc tới khởi phương diện này sự tình, như thế nào vẫn là dễ dàng như vậy thẹn thùng!

Trong đại sảnh trừ bỏ quầy bar chỗ đèn tường không hề ánh sáng, trên mặt đất nữ nhân bóng dáng bị kéo đến lại gầy lại trường, Phó Mỹ Tuyên bưng lên rượu vang đỏ ly, lay động vài cái, tìm bên kia duyên khẩu uống xong rượu.

“Thu Tử Tân, chúng ta là bằng hữu, cho nên ta cần thiết trực tiếp một chút, hy vọng người không cần để ý. Người cùng Tiêu Vũ..... Căn bản không có khả năng, các người kém đồ vật thật sự là quá nhiều.”

“Vô luận là từ đâu một phương diện tới xem..... Ta đều sẽ không tán thành.....”

Cảm tình tựa hồ thường xuyên như vậy, thân là người ngoài cuộc là có thể đem người khác cảm tình xem đến thực thấu triệt, nhưng một khi đến tự thân trở thành cục người trong thời điểm, lại trở nên vĩnh viễn tỉnh ngộ không được.

Thu Tử Tân là như thế, Phó Mỹ Tuyên cũng là như thế.

“Ta minh bạch.....” Đạo lý, Thu Tử Tân so với bất luận kẻ nào đều còn muốn minh bạch hơn một ngàn lần vạn lần, nhưng nàng chính là vô pháp hoàn toàn ngoan hạ tâm, khát vọng đụng vào đồng thời, lại cùng áy náy cho nhau tra tấn.

Nàng thực tự trách, thực sám thẹn, nàng thân là một cái trường bối, chẳng những không có cấp Tiêu Vũ đưa vào chính xác sinh hoạt giá trị quan làm nàng hết sức chuyên chú với việc học bên trong, ngược lại là vì chính mình nhất thời ích kỷ niệm tưởng, mượn năm thươngng thân phận cùng nàng thân cận, từng bước dụ nàng tiến hoài.

Thu Tử Tân tưởng, nếu động tâm chờ giá trị là một loại cổ độc, kia nàng nhất định, đã sớm ngũ tạng đều tổn hại, độc phát thân vong.

Thu Tử Tân một tay chống ở trên bàn, một bộ tóc quăn che đậy trụ sườn mặt, nữ nhân tầm nhìn dần dần trở nên mơ hồ, đèn tường lắc qua lắc lại, ảo giác gian, nàng thiếu chút nữa cho rằng chính mình thấy Tiêu Vũ.

Nhưng Tiêu Vũ đã đi trở về.....

Thu Tử Tân hoàn khởi khóe môi, khoang miệng ẩn chứa chưa tán rượu hương, nàng như là ở đối Phó Mỹ Tuyên nói, lại như là ở cùng trong lòng chính mình giải hòa nói:

“Người yên tâm.....”

“Ta sẽ không..... Lại tiếp tục sai đi xuống.....”

* * *

Đảo mắt khai giảng nhật tử đã qua mấy tháng, Tiêu Vũ này trận xuống dưới luôn là quá đến mơ màng hồ đồ, như là tam hồn thừa năm phách, trong đó một chưởng quản hỉ nộ ai nhạc chủ hồn, thậm chí còn không xong mà bị để sót ở Thu Tử Tân nơi đó.

Tiêu Vũ đi học thường xuyên thất thần, bị đạo sư điếm danh lại không biết, ngay cả Tô Mạn cũng đã nhận ra nàng không thích hợp.

Thượng đại tam sau một lần nữa phân phối ký túc xá, hai người đều tán thành kéo dài bạn cùng phòng quan hệ, liền lựa chọn tiếp tục cùng ở. Trước mấy tháng Tô Mạn cùng bạn trai chia tay, tâm tình cũng không tốt lắm, buổi chiều hồi ký túc xá thấy Tiêu Vũ oa ở trên giường liền hỏi nàng, “Người suy xét đến ra sao?”

Tiêu Vũ nghe thấy Tô Mạn thanh âm, ngẩng đầu lên, mắt hạnh phiếm ánh sáng, tựa ở biểu đạt nghi vấn.

Tô Mạn kéo ra giường đối diện ghé dựa, khóa ngò đi xuống, “Chính là cái kia a..... Ra ngoại quốc giao lưu cơ hội, chúng ta xin đều đã thông qua.”

Tiêu Vũ trên mặt biểu tình hơi ngưng, “Ta không có nói muốn đi đương trao đổi sinh a.”

“Là giáo thụ chủ động giúp người xin..... Hẳn nói cơ hội này rất khó đến, người hẳn là nhiều đi ra ngoài nhìn xem bên ngoài thế giới, cùng những người khác cho nhau giao lưu học tập, nói không chừng có thể được đến rất nhiều thu hoạch...”

Tiêu Vũ gục đầu xuống, tâm tình buồn đỗi, lần trước giáo thụ cũng cùng nàng thương lượng quá chuyện này, nhưng là Tiêu Vũ lúc ấy nghe được thất thần, cụ thể tình hình cụ thể và tỉ mỉ nàng cũng không phải rất rõ ràng.

“... Rồi nói sau.....”

Đêm khuya, Tiêu Vũ nằm ở trên giường lăn qua lộn lại, chậm chạp vô pháp tiến vào giấc ngủ.

Có một việc đỗi ở trong lòng nàng thật lâu.

Nàng rất muốn đi tìm Thu Tử Tân, muốn biết Thu Tử Tân hiện tại đến tột cùng quá đến ra sao, thương hảo toàn không có, Tiêu Vũ không phải không có thử qua đi dò hỏi Thu Tử Tân, nàng hướng nữ nhân nói chính mình tưởng cùng nàng gặp mặt, nhưng Thu Tử Tân

luôn có tất cả lý do chống đẩy nàng, nói là muốn xuất ngoại đi chụp thương vụ, lại hoặc là ở đi tái khám đường xá thượng.

Đêm dài, dễ dàng làm nhân tình tự hạ xuống, Tiêu Vũ lặp lại cân nhắc Thu Tử Tân này trận đối nàng biểu hiện.

Tiêu Vũ hoài nghi, Thu Tử Tân rất có thể, là ở tránh đi nàng.

Cái này ý niệm một khi toát ra tới, liền càng thêm không thể vấn hồi ở Tiêu Vũ trong đầu lặp lại lẫn lộn, nàng cuối cùng là không thể nhẫn nại được nữa, bò lên thân, rón ra rón rén mà xuống giường, nửa đêm, trộm đi đi ra ngoài.

Thẳng đến ngồi vào trong xe khi, Tiêu Vũ mới hoàn toàn phục hồi tinh thần lại, nàng không biết chính mình gần nhất là làm sao vậy, nàng chỉ là rất muốn thấy Thu Tử Tân, nàng vô pháp tiếp thu, Thu Tử Tân muốn tiếp tục như vậy đối nàng hờ hững, thẳng đến chậm rãi rời khỏi nàng thế giới.

Tiêu Vũ không dám gọi điện thoại cấp Thu Tử Tân, nàng sợ hãi nếu chính mình cùng Thu Tử Tân nói muốn đi nàng gia, Thu Tử Tân lại sẽ tìm lý do nói không ở trong nhà, mượn cơ tránh đi nàng.

Dọc theo đường đi, Tiêu Vũ ôm thấp thỏm bất an rồi lại đồng thời hưng hỉ tâm, đến tới rồi Thu Tử Tân gia tiểu khu, bảo an nửa đêm thấy người tới, dựa vào đèn đường vọng thanh Tiêu Vũ mặt, hẳn nhận được cái này nữ hài, không có do dự bao lâu liền nâng lan cho đi.

Đêm lạnh như nước, Tiêu Vũ đứng ở Thu Tử Tân gia trước đại môn, cửa trừ bỏ điều khiển từ xa giải khóa còn có thể người mặt phân biệt, là Thu Tử Tân sau lại cố ý vì nàng đổi, đương nàng không ở nhà thời điểm, Tiêu Vũ xuất nhập liền phương tiện nhiều.

Bước vào trong viện, gió lạnh vẫn khởi nàng vạt áo, Tiêu Vũ đè nặng tóc đẹp, giường mắt nhìn thu trạch lầu hai tầng.

Chỉ cần biệt thự đều là âm u, chỉ có cổng lớn để lại hai ngọn vàng nhạt trụ đèn, Tiêu Vũ đi ra phía trước, mỗi một bước đều phi thường thấp thỏm, nàng không hiểu được Thu Tử Tân hay không là đã ngủ rồi, vẫn là ở bên ngoài công tác, còn không có về nhà.

Đại môn vân tay giải khóa thông qua sau, Tiêu Vũ đẩy ra đi vào, nàng đứng yên ở trong phòng khách, nhìn quanh bốn phía.

Nơi này hết thảy, từ gia cụ bài trí đến trong không khí mùi hương, đều là như vậy quen thuộc.

Đã từng, người kia nói cho nàng, nàng là nơi này tiểu chủ nhân.

Nơi này, có thể là nàng cái thứ hai gia.

Chính là hiện tại, các nàng gia, trống rỗng, mà người kia, cũng không ở nơi này.

Mạc danh, Tiêu Vũ tâm đau đớn mà đau một chút, nàng thấp hút một hơi, đi đến lầu hai.

Tịch liêu ban đêm, nàng bóng dáng ở hành lang chỗ bị ánh trăng chiếu đến như thế thê ai.

Trong phòng chỉ có nàng một người.

Tiêu Vũ không biết chờ không đợi được đến Thu Tử Tân, có lẽ nàng cực đại khả năng tính là đêm nay sẽ không trở về.

Đen đặc không trung, chung quanh không tiếng động tịch mịch đến đáng thương, Tiêu Vũ đứng ở cổng lớn, phảng phất lại về tới khi còn nhỏ như vậy, nàng thân ảnh nho nhỏ, cùng này đại đại thế giới thoát nhìn kém khá xa.

Mới vừa đi vào hàn lộ gió đêm thực lạnh, Tiêu Vũ khoác Thu Tử Tân thảm lông, nàng ngồi xổm ngồi ở cửa, đôi tay vây quanh chính mình, chờ đợi về nhà người.

Tiêu Vũ sờ sờ chính mình đầu, nàng nói cho chính mình, nàng đã trưởng thành.

Nàng muốn đồ vật, nàng sẽ đi tranh thủ, đây là Thu Tử Tân giáo nàng, này một đường tới, nàng cũng có nghe Thái tử nói, nỗ lực đem chính mình trở nên càng thêm ưu tú, càng thêm xứng đôi Thu Tử Tân.

Các đại nhân lời nói, nàng đều có nỗ lực đi nghe, nỗ lực đi học, nàng tận lực làm chính mình nhanh lên lớn lên, làm chính mình nhanh lên biến thành thực, làm cho những cái đó đại nhân nguyện ý tin tưởng nàng, đi nghe nàng lời nói.

Tiêu Vũ ôm lưu tại Thu Tử Tân gia cà rốt ôm gối, nàng nhắm mắt lại, trong óc tự nhiên tiết mục phát sóng này một đường xuống dưới nàng cùng Thu Tử Tân điểm điểm tích tích. Từ nhỏ thời điểm bắt đầu, Thu Tử Tân đối nàng liền đặc biệt ôn nhu, nàng là duy nhất một cái, nguyện ý ngồi xổm xuống thân cùng chính mình người nói chuyện.

Cùng mặt khác đại nhân không giống nhau, nàng sẽ hỏi trước chính mình ý kiến lại làm quyết định, vui vẻ thời điểm nàng còn sẽ đem chính mình bế lên tới, Tiêu Vũ ngay từ đầu thực không thói quen loại này đột nhiên treo không cảm giác, nhưng số lần nhiều, nàng cũng thành thói quen, thậm chí là thích bị Thu Tử Tân ôm ở trên người.

Nàng thật sự hảo ghen ghét a, khi còn nhỏ chính mình, có thể như vậy trắng trợn táo bạo ái Thu Tử Tân.

Lại có thể bị Thu Tử Tân như vậy không hề né tránh ái.

Vì cái gì..... Vì cái gì này hết thảy đều không có như Thái tử theo như lời như vậy phát triển đi xuống.....

Nàng càng dài càng lớn, chính là cùng Thu Tử Tân khoảng cách, lại là càng ngày càng xa.....

Lá cây bị gió thổi đến vang nhỏ, Tiêu Vũ không biết chính mình ngồi ở cửa đợi bao lâu, nàng giống như ngã vào một cái tốt đẹp cảnh trong mơ, nơi đó Thu Tử Tân sẽ không rời đi nàng, nàng sẽ hôn môi nàng, đem nàng ôm vào chính mình trong lòng ngực, nói cho nàng không phải sợ.

Tiêu Vũ không có sai, nàng chẳng qua là thích Thu Tử Tân.

Nàng chẳng qua là ở một cái không hiểu lắm lối đời tuổi tác, thích một cái quá mức hiểu lối đời nữ nhân.

Đêm rất dài, mộng thực trầm, Tiêu Vũ cơ hồ không nghĩ tỉnh lại.

Chính là sáng sớm đã chậm rãi đã đến, sáng sớm thái dương cùng xe động cơ thanh đều ở sốt ruột mà thúc giục nàng lên.

Tiêu Vũ vẫn là mơ mơ màng màng, đôi mắt không mở ra được, bên tai bên vang lên thực rõ ràng động cơ thanh, sau đó là chốt mở cửa xe tiếng vang, lại sau đó, có liên tiếp dồn dập gót giày thanh đánh trên mặt đất.

Nữ nhân kia thừa sớm phong cùng ánh sáng mặt trời cực nhanh mà chạy đến nàng bên cạnh, thanh âm kẹp khăn trương cùng kinh ngạc, “Tiêu Vũ!?”

Tiêu Vũ dụi dụi mắt, chớp mũi nghe thấy được nữ nhân trên người thanh hương vị.

Nàng biết, nàng đã trở lại.

Tiêu Vũ ngẩng đầu lên, ánh mặt trời đẩy ra tầng mây, không kiêng nể gì mà chiếu vào trên mặt nàng.

Nàng đối với Thu Tử Tân lộ ra lười biếng lại hạnh phúc tươi cười, hai má má lúm đồng tiền kẹp kim quang doanh doanh nhảy lên.

Nàng đối nữ nhân nói:

“Thu Tử Tân... Hoan nghênh về nhà.”

87.Chapter 87

Tiêu Vũ dựa vào khung cửa ngòai dậy, nàng ném thũ đứng lên nghênh đón Thu Tử Tân, nhưng nhân đêm qua ở cửa ngòai ngủ một chỉnh túc, chân cẳng hiện nay có điểm tê mỗ, đứng dậy đồng thời có rất nhiều lần đều suýt nữa té ngã.

Nhìn nàng một loạt hành động nữ nhân không nói lời nào, cũng không có đến tiến đến.

Thu Tử Tân cực lực cất giấu chính mình cảm xúc, nàng không ngừng khắc chế một lần lại một lần tưởng đi phía trước phóng đi dục vọng. Nàng không nghĩ tới, nữ hài sẽ không thông tri nàng liền dẫn đầu trở về trong nhà.

Nàng càng thêm không có dự đoán đượ, Tiêu Vũ thế nhưng ngòai ở cửa đợi nàng một suốt đêm.

Nếu là nàng mấy ngày nay đều không trở lại làm sao bây giờ? Tiêu Vũ chẳng lẽ muốn mỗi đêm đều ngòai ở bên ngoài chờ nàng sao?

Thu Tử Tân sắc mặt hơi không thể giác mà trở nên khó coi lên.

Đáng tiếc chính là, Tiêu Vũ cũng không sẽ hiểu đượ Thu Tử Tân tâm lý hoạt động, nàng nháp nháp khô nứt môi, mờ mờ nắng sớm dừng ở nàng sứ bạch trên da thịt, ti mỏng ấm áp ấm hóa nàng băng hồng chớp mũi cùng với trắng bệch đốt ngón tay.

Thảm lòng lẳng lạng nằm ở trước cửa bậc thang.

Tiêu Vũ kẹp kẹp khô khốc tươi cười, hoạt động hơi hiện cứng đờ tứ chi, thông thả mà đi tới Thu Tử Tân trước mặt, đứng yên.

Hai người ánh mắt đối diện thượng, so sánh với dĩ vãng, lần này thật sự có vẻ quá mức bình tĩnh.

Đã lâu, các nàng lẫn nhau gian đều không có người mở miệng nói chuyện.

Thu Tử Tân mặc ngữ mà nhìn xuống nàng, trong ánh mắt tựa hồ thiếu một chút cái gì, khóe môi trước sau thu, Tiêu Vũ bưng tỉnh dừng lại, trước mắt người làm nàng cảm thấy xa lạ.

Tiêu Vũ cảm thấy, Thu Tử Tân vọng ánh mắt của nàng, giống như là ở chất vấn nàng.

Vì cái gì muốn tới nơi này?

Tiêu Vũ liềm khởi khóe miệng độ cung, nàng gục đầu xuống tránh đi Thu Tử Tân ánh mắt, đôi tay bắt đầu trở nên không chỗ sắp đặt, khẩn trương mà ở túm góc váy.

Hai người liền như vậy trầm mặc, không khí xấu hổ quỷ dị, phẳng phát một cây căng chặt huyền, hai người ở vào huyền hai đoạn lôi kéo, chỉ cần trong đó một phương hơi chút không thận trọng, này căn huyền dễ như trở bàn tay liền sẽ đương trường banh đoạn.

Tiêu Vũ thật sự chịu đựng không được Thu Tử Tân dùng loại này không nóng không lạnh ánh mắt nhìn chăm chú nàng, cái loại này không bị hoan nghênh cùng coi trọng cảm giác làm Tiêu Vũ cảm thấy hít thở không thông, nàng tâm, lại bắt đầu không thể khống chế mà phiếm đau lên.....

Nàng không biết, vì cái gì nàng Thu Tử Tân..... Không dao động.....

Chung quanh áp suất thấp lần thứ hai thổi quét mà đến, Tiêu Vũ đột nhiên hít sâu, đôi tay đột nhiên duỗi trước nắm chặt Thu Tử Tân vạt áo, khô khốc cánh môi bị nhấp nứt, toát ra khổ hàm mùi tanh, nàng không dám nói lời nào, chỉ có thể như vậy lôi kéo Thu Tử Tân vạt áo.

Phong vân kích động, ướt lãnh sương mù từ bụi hoa trung tản ra.

Tiêu Vũ thân mình nhân rét lạnh mà run lên một chút, đương tay nàng túm chặt nữ nhân áo gió dài khi, Thu Tử Tân cả người đều cứng lại rồi, nàng có thể thấy nữ hài đỏ bưng chớp mũi, cùng với chính không ngừng phát ra run tay không, đổi lại dĩ vãng, nàng nhất

định là sẽ vạ phần khấn trương mà ôm nữ hài đem nàng mang vào nhà, nhưng hiện tại.....

Thu Tử Tân muốn ôm Tiêu Vũ, nhưng một hồi nhớ tới phía trước nàng ở trong lòng đối chính mình ưng thuận lời hứa, muốn nâng lên tay liền phảng phát ngàn cân trọng, hoàn toàn không thể động đậy.

Các nàng lại lại lấy như vậy quái dị tư thế giằng co thật lâu, thẳng đến.....

Thẳng đến nữ hài rốt cuộc ngẩng đầu lên.

Dùng cực ủy khuất thiếu nữ trĩ giọng hỏi Thu Tử Tân:

“Người không ôm ta sao.....”

Chỉ một thoáng, Thu Tử Tân khuôn mặt hăng nhiên thất sắc, đáy lòng bay nhanh mạn quá ngũ vị tạp trần, nàng nhấn chặt giữa mày, rũ tại bên người tay nắm ngón tay buộc chặt lại buông ra, nội tâm dày vò vô cùng.

Tiêu Vũ đã nhận ra Thu Tử Tân rối rắm thần sắc, không chờ đến nữ nhân mở miệng nói chuyện, nàng liền cô dững thử một lần, nhanh chóng mà ôm chặt Thu Tử Tân vòng eo, thanh âm thực buồn, “Ta ở chỗ này đợi người cả một đêm..... Hảo lãnh.....”

Nàng vẫn là muốn đánh cuộc, Thu Tử Tân đến tột cùng có thể hay không... Đối nàng mềm lòng.

Thu Tử Tân thất ngữ, nữ hài lạnh lẽo nhiệt độ cơ thể xuyên thấu qua vải dệt thẳng truyền mà đến, nàng lý trí nói cho chính mình nàng cần thiết đẩy ra Tiêu Vũ, nhưng thân thể của nàng cùng nội tâm, lại trước sau vô pháp y theo nguyên kế hoạch chấp hành.

Lại là một hồi tra tấn nội tâm đánh giá.

Thu Tử Tân mệt mỏi nhắm mắt lại, nàng đem qua đuổi xong thông cáo sau liền thừa nhát vãn phi cơ chuyển trở về, sáng nay còn ăn mặc màu trà trường khoản áo gió, bên trong là chàm dệt cao cổ áo

lông, nàng tay phải điều cánh tay mang đã là hóa giải, chỉ để lại cánh tay cố định khí, liền nấp trong trường ống tay áo bên trong.

Thu Tử Tân cúi đầu vọng Tiêu Vũ, nữ hài tử chính ý lại mà chôn ở nàng bộ ngực chi gian, thở ra hơi thở tất cả đều ấm áp mà nhào vào nàng trước ngực, Thu Tử Tân đang muốn nói cái gì đó, tài xế lại vừa lúc xuống xe tới cùng nàng đối nói, “Thu tiểu thư, nếu là không có gì sự nói ta liền đi trước.”

Nam nhân dáng người có điểm mập mập, mép tóc cũng thoát ly quỹ đạo hướng lên trên phi, hắn thấy ôm chặt lấy Thu Tử Tân Tiêu Vũ, trong mắt trang có nghi hoặc, cười như không cười nói: “Ai da, Thu tiểu thư, đây là người thân thích gia tiểu hài tử sao...”

“... Lớn như vậy còn như vậy dính người a!? Như thế nào có thể hành đầu.....”

Vừa mới nói xong, tài xế đã bị Tiêu Vũ hung ác mà trừng mắt nhìn liếc mắt một cái, hắn khóe môi độ cung tức khắc ngưng trụ, Tiêu Vũ bỗng còn nghĩ ra thanh phản bác hắn, không ngờ đã có một người khác thế nàng trước mở miệng.

“Quan người chuyện gì?”

Thu Tử Tân lạnh giọng hỏi lại, mặt mày lộ ra vài phần hàn ý.

“Như vậy bát quái, muốn hay không về sau đừng lại làm tài xế.”

“Ta giúp người đổi nghề?”

Nữ nhân miệng lưỡi thanh đậm, tài xế lại đã là bị dọa đến sắc mặt để lộ ra, hắn nhưng không nghĩ bởi vì một câu đã bị người ở trong vòng hoàn toàn phong sát.

Tài xế chống gương mặt tươi cười nhanh chóng chạy ra thân, Thu Tử Tân thu hồi sắc lạnh, ánh mắt phóng mềm một chút, cúi đầu tới ôn thanh hỏi Tiêu Vũ, “Chúng ta trước vào nhà, hảo sao?”

Chôn ở nàng trước người Tiêu Vũ gật gật đầu, Thu Tử Tân vừa rồi hành vi làm nàng cảm thấy thập phần ngoài ý muốn, cũng thập phần cao hứng, Tiêu Vũ trong lòng ấm hồ rất nhiều, ngay cả Thu Tử Tân này trận đối nàng hồ hững, cũng tựa hồ có thể bị toàn toàn triệt tiêu rớt.

Điền dì ở phía trước cái cuối tuần liền đã phản hồi Q thị, này tòa biệt thự lại chỉ còn lại có Thu Tử Tân một mình một người cư trú, trong khoảng thời gian này, Phó Mỹ Tuyên ngẫu nhiên cũng tới dò hỏi nàng, chiếu cố nàng cái này ‘ không sào lại tịch mịch sống một mình lão nhân ’.

Cái này cuối tuần cuối tuần không có bài chuyên ngành muốn thưởng, Tiêu Vũ còn không có phải đi về ý tứ, đi vào trong phòng, nàng theo Thu Tử Tân ý tứ uống lên nước ấm lại đi giặt sạch một cái nước ấm tắm.

Tiêu Vũ cảm thấy có một chút rất kỳ quái, chỉ có Thu Tử Tân đã trở lại, nàng mới có thể cảm giác được này gian nhà ở thật là các nàng gia, cái loại này chân chính thuộc về gia bầu không khí cảm, mới có thể chậm rãi bọc ấm nàng tâm.

Thời gian còn sớm, Thu Tử Tân ở trong phòng bếp phao phiến mạch uống, trong nhà có lương thực phi thường thiếu, Tiêu Vũ mở ra cao lớn màu bạc tủ lạnh, phát hiện bên trong thế nhưng chỉ có ba viên trứng gà, hai hộp tiên sữa bò, cùng một viên trường mốc quả bơ.....

Tiêu Vũ: “.....”

Nàng không ở mấy ngày này, Thu Tử Tân thật sự có ở hảo hảo sinh hoạt sao?

Nắng sớm ấm áp, Thu Tử Tân đứng ở bệ bếp trước quầy bỏ thêm nước ấm phiến mạch, bên cạnh là một phiến cửa chớp, ánh sáng song song thành một hàng một hàng chiếu vào trên người nàng, từ phía sau nhìn lại, nữ nhân cao gầy bóng dáng đẹp như họa.

Tiêu Vũ trạm làm nàng phía sau, hàm chứa nhẹ đăm ý cười, gọi nàng, “Thu tử tử.”

“Ân?” Thu Tử Tân nghiêng đi mặt tới, từ cái trán đến hốc mắt chiều sâu, lại đến tú đỉnh mũi cùng nó đủ vừa phải môi giương, đều liền thành một cái cục lưu sướng duyên dáng sườn mặt hình dáng.

Tiêu Vũ đôi tay bồi ở sau người, ở Thu Tử Tân nhìn không thấy địa phương thủ sẵn ngón tay, “Ta..... Tưởng tiếp tục trở về trụ, có thể chứ?”

Nàng ánh mắt lập loè, sợ Thu Tử Tân sẽ bởi vậy lộ ra không vui thần sắc, nàng thậm chí sợ hãi nghe được Thu Tử Tân đáp án.

Thu Tử Tân hơi liềm nhu ý, lông mi dưới ánh nắng thấp hèn run rẩy, trong tay động tác dần dần thong thả xuống dưới. Thu Tử Tân phủng cái ly, xoay người mặt hướng Tiêu Vũ, trên mặt mang điểm dịu dàng ý cười.

“Tiêu Vũ, ngươi muốn hay không cũng uống một ly phiền mạch? Buổi sáng uống, dạ dày sẽ đặc biệt thoải mái.”

Tiêu Vũ tâm mạch danh cứng lại.

Nàng Thu Tử Tân, không có chính diện trả lời nàng vấn đề.

“Ta..... Liền không cần... Thu tử tử chính mình uống đi.....” Tiêu Vũ lời kéo miễn cưỡng ý cười, hỏi Thu Tử Tân nói.

Nữ hài gục đầu xuống đồng thời, nữ nhân ánh mắt cũng đi theo ảm đăm rồi đi xuống.

“Vậy được rồi.”

Thu Tử Tân ôn thanh nói, quay lại thân đưa lưng về phía Tiêu Vũ, nàng nặng nề hít một hơi, nàng tâm là như vậy tắc nghẽn, đau đớn. Loại này cách làm, đối hai người tới nói, dữ dội tàn nhẫn.

Thu Tử Tân nhấp môi cầm lấy cái ly khi, phía sau bỗng nhiên truyền đến một trận tạt mau tiếng bước chân, ở sắp chạm vào nàng kia một khắc, rồi lại kiệt lực mà dừng lại bước chân.

Nàng biết, Tiêu Vũ giờ phút này đang đứng ở nàng phía sau.

Nàng nhất định có rất nhiều rất nhiều lời nói tưởng cùng chính mình nói, nhưng là mỗi một câu, đều sẽ xả đoạn các nàng trong tay khăn huyền.

Thu Tử Tân rũ xuống con ngươi, cánh môi trở nên trắng, cầm cái ly tay bắt đầu không chế không được mà run lên.

Cuối cùng, nữ hài kia vẫn là thật cẩn thận, từ sau lưng vây quanh được Thu Tử Tân.

Cách quần áo thân thể tương dán ở bên nhau, ấm áp xúc cảm theo Tiêu Vũ càng thu càng chặt tay, càng thêm trở nên nóng bỏng lên.

Nữ nhân tâm ngăn không được mà khởi xương run, Thu Tử Tân nhanh chóng đem cái ly buông, đúng là muốn xoay người kéo ra Tiêu Vũ tay khi, phía sau nữ hài lại đột nhiên nói:

“Thu tử tử, ta sợ quá.....”

“Ta luôn có một loại kỳ quái cảm giác..... Người giống như liền sắp rời đi ta.....”

“Ta mấy ngày hôm trước làm một giấc mộng, mơ thấy người đột nhiên liền không để ý tới ta, còn đem ta đuổi ra đi.....”

Nữ hài giọng mũi dần dần trọng lên, “Thu tử tử... Người nói, người thật sự sẽ như vậy đối ta sao.....?”

Nghe vậy Thu Tử Tân động tác một đốn, lập tức xoay người lại, muốn nói cái gì lời nói rồi lại ngạnh ở trong cổ họng phun không ra, tay nàng ở Tiêu Vũ phía sau nâng lên lại buông, “Rời đi..... Nguyên bản chính là thực bình thường sự không phải sao?”

“Liền tính là người nhà hoặc là người yêu, cũng vô pháp làm được mỗi thời mỗi khắc đều đãi ở bên nhau.....”

Nàng nhu thu hút mắt, một chút tàng không được thương tiếc cảm ngã vào Tiêu Vũ hốc mắt, sáng sớm dương quang bao vây ở các nàng quanh thân, Thu Tử Tân không được tự nhiên mà sau này lui một bước, Tiêu Vũ không muốn buông tay, cũng đi theo đi phía trước đi rồi một bước.

Tiêu Vũ ngẩng đầu lên, trang toái quang hai tròng mắt nhìn thẳng Thu Tử Tân, nho nhỏ mặt tràn ra vài tia đau thương, “Kia..... Nếu ta rời đi.....”

“... Người sẽ vì ta cảm thấy khổ sở sao?”

Thu Tử Tân biểu tình hơi ngưng, nàng kẹp kẹp khóe môi, ngữ khí ôn trầm, “Ta sẽ.”

Tiêu Vũ sắc mặt vui vẻ.

“Nhưng là ta càng vì người cảm thấy cao hứng.” Thu Tử Tân rơi vào đi khóe môi, nhợt nhạt cong lên, dần dần hình thành một cái tươi cười độ cung.

Tiêu Vũ trên mặt vui mừng lại lui trở về, nàng mặc thanh, nhìn Thu Tử Tân ánh mắt lại là vẫn luôn không rời, đối diện gian, Thu Tử Tân rút cuộc nâng lên tay, duỗi tay sờ sờ Tiêu Vũ cái ót, “Thế giới lớn như vậy, người không nên chỉ bị cựa hạn ở chỗ này.”

Càng không cần vì một cái không đáng người, vây ở tại chỗ.

Thu Tử Tân khép lại hai mắt, cúi người đi xuống, mềm nhẹ mà hồi ôm lấy Tiêu Vũ.

Này một cái ôm, ẩn hàm ý nghĩa thật sự là quá nhiều, đương Thu Tử Tân ôm chặt nữ hài khi, trong đầu tất cả đều là các nàng dĩ vãng sinh hoạt ở bên nhau đoạn ngắn. Lúc trước cái kia có thể bị nàng

một tay ôm ở trên người tiểu nữ hài a, hiện tại đã trở thành nàng đầu quả tim người.

Ở cái này bình phàm đến không thể lại bình phàm sáng sớm, Thu Tử Tân ôm chặt nàng toàn thế giới.

Nàng sẽ khổ sở, nhưng vẫn là sẽ buông tay.

Nàng không cần ích kỷ mà ái một người.

Đây là nàng cuối cùng ôn nhu.

Cứ việc Thu Tử Tân suy nghĩ rất nhiều phương pháp, nhưng nàng cuối cùng vẫn là làm không được, dùng cực đoan thủ pháp hoặc là tiện ngôn ngữ đi thương tổn Tiêu Vũ, bức bách nữ hài rời đi nàng.

Nàng chỉ có thể một chút một chút mà, từ Tiêu Vũ thế giới trôi đi mà đi. Đợi cho Tiêu Vũ chậm rãi quên đi nàng, hết thấy, đều vẫn là có thể khôi phục như lúc ban đầu.

Nàng vẫn là nàng Thu tử tử. Vĩnh viễn, Thu tử tử.

Nàng có thể không hạnh phúc,

Nhưng là nàng tiểu ái nhân, nhất định phải hạnh phúc.

Rõ ràng các nàng ở ôm, Tiêu Vũ tâm lại mạo danh vô pháp cảm thấy vui sướng, nàng chớp mũi tràn ngập chuyên chúc với nữ nhân trên người mùi hương, đây là hồi lâu tới nay, Thu Tử Tân lần đầu tiên ôm nàng ôm lâu như vậy.

Tiêu Vũ nghiêng mặt dựa vào Thu Tử Tân bả vai, bên ngoài ánh sáng nhu hòa xuyên thấu cửa chớp chiếu vào nữ nhân khuôn mặt thẹn thùng, Tiêu Vũ ngẩng đầu lên, chớp mũi nhẹ thổi qua nữ nhân cằm.

Thu Tử Tân rũ mắt cúi đầu tới, hai người tầm mắt cùng hơi thở, đều đánh vào cùng nhau.

Nếu có thể.

Các nàng sẽ vào giờ phút này hôn môi.

Nhưng là các nàng không thể, cũng không có khả năng sẽ.

88.Chapter 88

Tiêu Vũ xuất ngoại đi đương trao đổi sinh xin đã bị phê chuẩn.

Tiêu Vũ năm nay đã đại tam, nàng hướng giáo thụ xác nhận thương vụ phiên dịch nghiên cứu phương hướng, còn tuyển xã hội học làm học thêm đệ nhị ngành học.

Bận rộn nhật tử luôn có đếm không hết luận văn muốn biên soạn, lớn lớn bé bé khảo thí ùn ùn kéo đến, Tiêu Vũ bưng tỉnh ngẩng đầu, ngoài cửa sổ trên ngọn cây hàn tuyết đã tan rã, nghênh đón bị xuân phong thổi quét mát mẻ nhật tử.

Qua năm nay mùa hạ, nàng liền phải đi Boston đại học đương trao đổi sinh.

Chân chính làm quyết định trước, Tiêu Vũ cùng Ôn Ngữ Tiệp thương lượng hảo một thời gian, người trong nhà không phản đối nàng đi bên ngoài mở rộng tầm nhìn, mọi người đều nói đây là một cái thực tốt cơ hội, có thể đi đến nước ngoài cùng đừng giáo học sĩ cho nhau giao lưu học tập, tăng tiến chính mình.

Tiêu Vũ cũng thử hỏi quá Thu Tử Tân ý kiến, đương nhiên, nữ nhân trả lời kỳ thật cùng Tiêu Vũ trong lòng suy nghĩ không hề lệch lạc.

Nàng phi thường duy trì.

Từ lần trước Thu Tử Tân không có trả lời Tiêu Vũ có thể hay không dọn về tới trụ sau, Tiêu Vũ liền cũng không hề nhắc tới cái này đề tài.

Hai người liền như vậy không gần không xa, khi từng khi khẩn mà nắm cái kia dây nhỏ, vừa không sẽ vượt rào, cũng sẽ không quá

mức sơ đạm, gãi đúng chỗ ngứa khoảng cách.

Có lẽ..... Đây mới là các nàng chi gian tốt nhất ở chung hình thức.

Gió lạnh phơ phất, nữ hài tử váy dài ở không trung tạo nên hình tròn độ cung, này toàn bộ cuối tuần Tiêu Vũ đều ái hướng Thu Tử Tân trong nhà chạy, có lẽ là bởi vì ly nàng xuất ngoại nhật tử gần, hai người nội tâm che giấu không tha đều càng thêm trở nên càng thêm nùng liệt lên.

Thu Tử Tân không có minh xác cho thấy Tiêu Vũ đã đến nàng là hỉ là giận, nàng đã tận lực đem trên mặt cảm xúc tân trang đến đạm một chút, vô số lặp lại, Thu Tử Tân đem sở hữu tâm tư đều giấu ở trong lòng ngực, không cho phép làm nữ hài nhìn trộm nửa phần.

Này trận là nàng khó nhất ngao nhật tử, chỉ cần chống được Tiêu Vũ rời đi.....

Nàng là có thể giải thoát rồi.

Sắp tối minh minh, mặt trời sắp lặn lúc chạng vạng, Thu Tử Tân ngồi ở thiên đình nghe đĩa nhạc.

Tiêu Vũ chủ động nói chính mình muốn giúp Thu Tử Tân xử lý việc nhà, liền đái ở lầu hai vì các nàng phòng làm quét tước, hút trần cơ là tĩnh âm thức, Tiêu Vũ cầm nó, nhẹ nhàng du tẩu quá trong nhà mỗi một góc.

Nàng đầu tiên là đi tới thư phòng, trong nhà ánh sáng sáng trưng, nàng vẫn luôn thực thích cam quýt loại đệm cũng ngoan ngoan nằm ở tatami thượng.

Tiêu Vũ sờ sờ đặt ở trên bàn sách hình chiếu cơ, hồi tưởng nổi lên thật lâu trước kia, nàng cùng Thu Tử Tân cùng nhau đái ở trong thư phòng xem điện ảnh cảnh tượng.

Mặc kệ xem điện ảnh là cái gì loại hình, tối tăm trung, Thu Tử Tân tổng hội cùng nàng thân mật mà dựa vào cùng nhau, có đôi khi thiên

lãnh, Thu Tử Tân thậm chí còn sẽ đem nàng vòng ở trong ngực, ở nàng bên tai thấp giọng nói ôm nàng cảm giác hảo ấm, thật thoải mái.

Là khi nào bắt đầu, các nàng không hề lấy phương thức này ở chung?

Tiêu Vũ cúi đầu, vô lực mà cười một chút.

Tiêu Vũ phòng cơ bản bảo trì đến cùng nàng rời đi trước giống nhau như đúc, nữ hài ngẩng đầu lên, nhìn chung quanh một chút chung quanh, mặt mày không cảm phóng nhu.

Kia trương đĩa nhạc..... Nói vậy Thu Tử Tân đã thu được.

Đi tới Thu Tử Tân phòng, trong nhà thực sạch sẽ sạch sẽ, sở hữu vật phẩm bày biện đến có điều có tự, đầu giường thượng hương huân ngọn nến còn lưu có đêm qua dư hương.

Tiêu Vũ đem giường để tro bụi đều hút xong sau, đi đến dựa vào ven tường cao tử bát, nàng điểm mũi chân, ở vào loại nhỏ hút trần cơ đẳng trước tiêm khẩu cường lực hút tử trên đỉnh dơ bản bụi.

Tiêu Vũ qua lại đùa nghịch hút trần cơ, lại ngoài ý muốn đụng vào đặt ở chỗ cao một chồng thư giấy, chính điệp màu vàng túi văn kiện theo tiếng mà rơi, tán loạn mà ngã xuống đất, Tiêu Vũ nhỏ giọng kinh hô, nhanh chóng đóng cửa hút trần cơ ngòi xỏm xuống thân đi nhặt, “A..... Người như thế nào chân tay vụng về.....”

Nàng nhanh chóng đem sở hữu túi văn kiện san bằng mà chồng chất ở bên nhau, trong đó một phần trang giấy từ túi văn kiện bóc ra ra tới, ở Tiêu Vũ đem trang giấy một lần nữa bỏ vào đi thời điểm, ánh mắt vô tình mà liếc tới rồi giấy trên mặt mấy hành tự.

Nàng tâm tức khắc cứng lại.

Đãi ở thiên thính đọc sách nghe âm nhạc Thu Tử Tân nghe thấy nữ hài xuống lầu tiếng bước chân, nhợt nhạt ngược mắt, theo tiếng

nhìn lại, đương Tiêu Vũ đi đến hành lang khi, di động của nàng tiếng chuông vừa lúc vang lên, “Uy, Tô Mạn a.....”

“... Ân ân, thị thực ta đã bắt được.....” Theo nữ hài tiếng bước chân cùng nói chuyện thanh xa dần, thiên đại sảnh micro cũng đình chỉ vận chuyển, Thu Tử Tân mặc thanh, ánh mắt trước sau dừng lại ở thiên thính cửa chỗ.

“A Hàng cũng muốn cùng chúng ta ngồi cùng cái phi cơ chuyên sao? Ác, hành... A? Muốn ta cùng hắn ngồi cùng nhau...” Tiêu Vũ néo di động, cúi đầu tiểu bước ở trong phòng khách đậm chân xoay quanh, hồn nhiên không biết đứng ở nàng phía sau nữ nhân kia, đang dùng cỡ nào nhu tình ánh mắt nhìn nàng.

Nàng tiểu bằng hữu.....

Là thật sự trưởng thành.

Thật sự..... Phải rời khỏi nàng.

Thu Tử Tân cong lên cười mát, tựa khổ tựa ngọt ba quang ở nàng hốc mắt kích động.

Kỳ thật nàng hẳn là thật cao hứng, Tiêu Vũ rời đi, nàng cùng nàng mới có thể hoàn toàn kéo ra khoảng cách, Tiêu Vũ mới có thể đem tâm tư toàn toàn phóng với việc học thượng.

Mà nàng, cũng rốt cuộc được đến thờ dốc cơ hội.

Này sẽ là phi thường tốt kết cục.

Tiêu Vũ nói xong cắt đứt trò chuyện, xoay người lại liền trông thấy đứng ở hành lang cửa Thu Tử Tân, nàng hơi kẹp má lúm đồng tiền, “Trên lầu..... Ta đã quét tước hảo.”

“Ân, cảm ơn người.” Thu Tử Tân nhấp khởi ý cười, như là lơ đãng nhắc tới như vậy, “A Hàng..... Là lần trước ở đại học, làm trò toàn viện người mặt cùng người thông báo cái kia sao?”

Tiêu Vũ nghe vậy một đốn, “... Ân, là hấn.....”

“Người có hay không hấn ảnh chụp?” Thu Tử Tân ôn cười nói, “Ta muốn nhìn một chút, thích người nam hài tử sẽ là bộ dáng gì.”

Tiêu Vũ không rõ Thu Tử Tân dụng ý, A Hàng hướng nàng thông báo sự tình, vẫn là ở thật lâu trước kia, nàng vì thử Thu Tử Tân phản ứng riêng ở nàng trước mặt nhắc tới.

Rõ ràng Thu Tử Tân lúc ấy nghe được A Hàng người này phản ứng đều thực lãnh đạm, thậm chí có thể nói là có một chút không nghĩ để ý tới, nhưng hiện tại..... Vì cái gì lại đột nhiên tới hứng thú?

“Nặc..... Cái này là hấn, mang mắt kính, lưu tóc mái.....” Tiêu Vũ đưa bọn họ ở trường học chúc mừng tiệc tối khi chụp chụp ảnh chung đưa cho Thu Tử Tân xem.

Thu Tử Tân rũ mắt, đạm cười nói: “Hấn đứng ở người bên cạnh.....”

Ảnh chụp, nam hài tử dáng người cao gầy cường tráng, so Tiêu Vũ còn muốn cao hơn hai cái đầu, cười lộ lên mặt mày tuấn tiếu, một bàn tay đặt ở Tiêu Vũ trên vai, hai người đứng chung một chỗ, thoát nhìn phi thường xứng đôi.....

“Hấn đuổi theo người mấy năm?”

“Đại khái.....2 nhiều năm hấn cùng ta nói từ ta mới vừa vào học thời điểm hấn liền coi trọng ta.” Tiêu Vũ gãi gãi đầu.

“Ân..... Người khác thế nào?”

“Ân... Khá tốt? Cũng là học tây ngữ học trường, nghe Tô Mạn nói, hấn trước nay bất hòa bằng hữu đi ra ngoài uống rượu nhảy Disco, ngược lại là nhàn rỗi khi ta thường xuyên ở thư viện gặp được hấn.”

Tiêu Vũ nhìn chăm chú Thu Tử Tân sờn mặt, dừng một chút, phục, “Ta cự tuyệt quá hấn rất nhiều lần, nhưng là trừ bỏ nói thích ta, hấn cũng không có làm ra cái gì làm ta thực phản cảm sự...”

“Chúng ta chỉ là ngẫu nhiên có cùng nhau thảo luận khóa vụ.....”

Nói tới đây, Tiêu Vũ liền dừng lại, nàng nhìn Thu Tử Tân hơi điên lông mi, cánh môi nhẹ hợp, sau đó quay mặt đi tới, hướng tới chính mình lộ ra thanh mà thiển tươi cười.

“Tiêu Vũ, kỳ thật ta cảm thấy..... Hắn còn man thích hợp ngươi.”

“Nói không chừng, ngươi về sau có thể suy xét.....”

Thu Tử Tân nói còn chưa nói xong, Tiêu Vũ sắc mặt cũng đã phi thường khó coi, nàng quay mặt đi, “Không cần, ta lại không thích hắn.”

Tiêu Vũ tâm, ở không tiếng động lấy máu.

Cho nên Thu Tử Tân sẽ bỗng nhiên đối cái kia nam như vậy cảm thấy hứng thú, kỳ thật là bởi vì.....

Muốn nàng suy xét tiếp thu A Hàng, đi giao cái bạn trai?

Khó trách.....

Tiêu Vũ nhấp khấn môi, trong lòng đau khổ, đồng thời phản hận Thu Tử Tân hành vi.

Nàng không thích nàng cũng liền thôi.

Vì cái gì..... Còn muốn đem nàng đẩy cho khác nam hài tử?

Thu Tử Tân nhìn thấy Tiêu Vũ lộ ra nan kham thần sắc, ý cười hơi cương, nàng thu thu khóe môi, buông ảnh chụp, ôn thanh nói:

“Ta là chỉ về sau..... Nếu về sau, ngươi có tốt luyện ái đối tượng, ta sẽ không phản đối.....”

“Ta nói không cần chính là không cần!” Tiêu Vũ đột nhiên lắc đầu, cả người nháy mắt từ trên sô pha bắn lên, lớn tiếng nói: “Hiện tại không cần, về sau cũng không cần!”

Tiêu Vũ một phen đoạt quá đặt ở trên sô pha kia tấm ảnh chụp chung, xoa thành đoàn sau trực tiếp ném vào thùng rác, “Người nếu là như vậy hy vọng ta giao bạn trai, vậy người chính mình đi trước tìm một cái a!”

Lời nói rơi xuống, Thu Tử Tân ngo ngoàng.

Nàng ánh mắt đình trệ ở nữ hài trên người, suy nghĩ cũng là, đã lâu, đều không mở miệng được.

Này tựa hồ là Tiêu Vũ lần đầu tiên lớn tiếng như vậy mà cùng nàng nói chuyện, nàng nguyên là tưởng dẫn đường Tiêu Vũ thử đi tiếp thu những người khác, thử đi xem trừ bỏ nàng bên ngoài, có thể đồng dạng có thể hảo hảo đối đãi nàng người.

Nàng muốn cho nữ hài biết, nàng cũng không phải phi Thu Tử Tân không thể.

Nàng cũng không phải chỉ có Thu Tử Tân một cái lựa chọn.

Những người khác, vô luận ai, đều có thể cho nàng sở hữu nữ nhân vô pháp cấp.

Nhưng Thu Tử Tân lại không dự đoán được, nàng đủ loại hành vi, kỳ thật đều ở đọng vào nữ hài lời khu.

Nàng nhìn nữ hài cắn chặt cánh môi, hốc mắt đều phiếm đỏ lên.

Tiêu Vũ đứng thẳng ở nàng trước mặt, thanh âm buồn đỏ, ủy khuất chất vấn nàng.

“Vì cái gì đột nhiên muốn nói với ta này đó.....”

“Vì cái gì muốn đem ta đẩy cho những người khác.....”

Thu Tử Tân môi một hấp vừa động, vô số lời nói ngạnh ở nàng yết hầu gian, nàng lập lại ở trong lòng cân nhắc thích hợp, hẳn là, có thể lời nói.

Nghĩ tới nghĩ lui.

Lại là bất luận cái gì một câu tưởng lời nói cũng nói không được.

“... Tiêu Vũ, ta không phải cái kia ý tứ.....” Thu Tử Tân ngẩng đầu lên nhìn lại nàng, mày đẹp nhú lại, trong mắt quang một tầng một tầng ảm đạm đi xuống.

Trần nhà ánh đèn đánh vào các nàng trên người, vắng vẻ mà vòng khai hai cái cô độc thân thể.

Các nàng tâm là như vậy gần.

Rồi lại là như vậy xa.

Rõ ràng là hai cái yêu nhau người, lại liền hướng đối phương biểu đạt tình yêu cơ hội đều không có.

Thật là bi ai.

Thu Tử Tân đứng dậy, nếp nhăn làn váy theo đứng dậy động tác tản ra, nàng đi đến Tiêu Vũ trước người, cũng không nói lời nào, thấp mặt mày, trầm mặc mà vọng nữ hài.

Kỳ thật hết thảy nói bất tận rõ ràng lời nói, đều nấp trong ánh mắt của nàng bên trong.

Nàng còn có thể như thế nào làm đâu?

Nàng cũng thực bất lực a.

Im miệng không nói gian, các nàng trong tay huyền bồng nhiên căng chặt lên.

Tiêu Vũ nắm chặt quyền tâm, nghiêng mặt không muốn cùng Thu Tử Tân đối diện.

“Thu Tử Tân... Người chẳng lẽ liền thật sự không rõ sao.....”

Nữ hài tiếng nói ách sấp, hốc mắt đỏ bừng, như là áp lực thật lâu cảm xúc, rốt cuộc có thể ở hôm nay có thể phóng thích.

“Ta căn bản.....”

“Liên không thích nam sinh.....”

Thu Tử Tân ý thức được nàng sắp muốn nói gì, lập tức mở miệng muốn ra tiếng ngăn lại, “Tiêu Vũ.....”

Nhưng nữ hài cũng không có cho nàng đánh gãy chính mình cơ hội, nàng nhẹ bước gần sát nàng, tiến lên một tay bưng kín Thu Tử Tân miệng.

Nữ hài trắng nõn tú hạp tay áp thượng Thu Tử Tân bả vai, trong đại sảnh rơi xuống đất tiếng chuông vang lên, hai người hướng tới Thu Tử Tân phía sau phương hướng từng bước thối lui, mãi cho đến Thu Tử Tân gót chân đá tới rồi sô pha giác, trọng tâm không xong mà sau này ngã ngồi đi xuống.

Tiêu Vũ nện bước cũng không có bởi vậy mà đình trệ, nàng đuổi kịp trước, cất bước ngồi ở Thu Tử Tân hai chân thượng.

Mấy năm thời gian, nữ hài dáng người đã là trở nên yếu điệu đầy đà, trong nhà ánh đèn từ Tiêu Vũ phía sau vụng khai, ngoài cửa sổ hoàng hôn chiếu vào nàng khuôn mặt thượng, hoảng loạn trung Thu Tử Tân nâng cằm lên, muốn kéo ra Tiêu Vũ bao trùm ở miệng nàng thượng tay, “Người.....”

Nhưng nàng mới vừa ngẩng đầu, một giọt lạnh lẽo chất lỏng liền ngã vào nàng hốc mắt.

Đó là nữ hài nước mắt.

Trong nháy mắt, Thu Tử Tân cả người đều run một chút.

Một giọt, hai giọt, tam tích.

Giống như té châm, tất cả đều vô tình mà vỗ vào nàng trên mặt.

Đặc biệt đau đớn.

Nước mắt mê mang Thu Tử Tân tầm nhìn, phân không rõ đến tột cùng là Tiêu Vũ vẫn là nàng chính mình.

Thu Tử Tân minh bạch, ở nàng thống khổ đồng thời, Tiêu Vũ lại làm sao có thể hảo đi nơi nào.

Tiêu Vũ run rẩy buông lỏng ra Thu Tử Tân, nước mắt tầm ướt nàng hàng mi dài, nàng hút hút cái mũi, nỗ lực áp chế hạ quá mức kích động cảm xúc.

Nàng biết nàng không nên như vậy, nàng biết lướt qua giới tuyến người đều sẽ đã chịu nghiêm trọng trừng phạt.....

Nhưng là lần này gặp mặt qua đi, nàng cùng Thu Tử Tân liền phải tách ra hảo một thời gian, Tiêu Vũ không nghĩ ôm tiếc nuối rời đi, ít nhất, nàng nhất định phải đem chính mình tình yêu truyền đạt đi ra ngoài.

Dựa theo tuổi暮 tới tính, nàng năm nay đã thành niên, nàng khẩn cầu ông trời không cần trách cứ Thu Tử Tân, nàng không hy vọng Thu Tử Tân đem sở hữu sai lầm đều ôm đến trên người mình.....

Không phải nàng dụ dỗ vị thành niên, không phải nàng dẫn đường chính mình đi lên con đường này, sở hữu sở hữu, đều là Tiêu Vũ cam tâm tình nguyện.

Bởi vì ái người là Thu Tử Tân, cho nên nàng nguyện ý mỉm cười cửu tuyền, đến chết không phai.

Kỳ thật chân chính phạm sai lầm người chỉ có nàng một cái.

Là nàng trước không quan tâm mà yêu Thu Tử Tân, không thể chờ đến chính mình cũng đủ xứng đôi Thu Tử Tân khi, liền trước bị tham lam ăn mòn thể xác và tinh thần.

Nếu trời cao thật sự muốn trừng phạt nói.....

Liên thỉnh trách phạt nàng một người đi.

Hoàng hôn tây nghiêng, trong phòng ấm áp bò lên.

Thu Tử Tân bỗng nhiên bị trước mắt ánh sáng đau đớn đôi mắt, ở Tiêu Vũ buông ra nàng đồng thời, nữ hài nhanh chóng thắp hèn thân.

Nhu mỹ hoàng hôn ở các nàng trên người tản ra, cả phòng kim quang lấp lánh, mỗi một chỗ đều là chân thành tha thiết mà kiên định tình yêu.

Tiêu Vũ hoàn khần Thu Tử Tân cổ, thắp hèn thân đi, thâm tình mà hôn lên Thu Tử Tân môi.

Trong tay căng chặt đến không được huyền, rớt cuộc vào giờ phút này, hoàn toàn banh chặt đứt.

Nữ hài vụng về chân thành ái, duyên tự cánh môi chi gian chạm nhau, da thịt chi gian dựa vào, ấm áp mà nắn vào Thu Tử Tân trong lòng.

Đương Tiêu Vũ hôn môi nàng khi, Thu Tử Tân cả người hoàn toàn cứng lại rồi.

Cái loại này từ đầu quả tim phát ra rùng mình cảm, khiến cho nàng toàn thân đều ở phát run, khiến cho nàng vô pháp bình thường tự hỏi.

Nàng thậm chí quên mất muốn đẩy ra Tiêu Vũ.

Nàng rớt cuộc vô pháp giả ngu.

Nàng tiểu ái nhân, có đối nàng đồng dạng sâu vô cùng đến thiết ái.

Nữ hài ngậm lấy nàng môi, một bên cho nàng tinh tế hôn môi, một bên dùng thành khần đến không được ngữ khí nói:

“Thu Tử Tân.....”

“I love you.....”

“Ta yêu người.”

“regardless of gender, age, and status.....”

“Không quan hệ giới tính, tuổi, vẫn là thân phận.”

“I just love the soul inside you, the tenderness radiated from your bones.”

“Ta ái chính là người bản thân, là người ôn nhu đến trong xương cốt toàn bộ linh hồn.”

Tác giả có lời muốn nói: Kỳ thật một đoạn này tiếng Anh niệm lên sẽ phi thường tô.

89.Chapter 89

Chạng vạng 7 điểm sân bay.

Vài vị thân xuyên than màu xám chế phục tiếp viên hàng không kéo rương hành lý ở sân bay đi lại, nện bước thong dong vững vàng, toàn trang trên mặt mang theo cười nhạt, tóc đẹp ở sau đầu bàn đến không chút cầu thả, tinh xảo ưu nhã trung lại mang ra vài phần nghiêm cẩn.

Các nàng ở một nhà Starbucks trước trải qua, cùng bên trong khách hàng đối thượng tầm mắt khi còn sẽ gạt đầu trí cười.

Quán cà phê.

“Robert đã liên hệ ta, dựa theo chúng ta thời gian này xuất phát, ngày mai 10 điểm hẳn là có thể đến, đến lúc đó Robert liền sẽ tới đón chúng ta.”

Tô Mạn giờ tay xem một cái đồng hồ, ngách biên sợi tóc theo động tác buông xuống, nàng dừng đi nhĩ sau, “Nặc, thời gian còn sớm,

Tiêu Vũ, chúng ta muốn hay không đi trước phụ cận cửa hàng đi dạo?”

Tô Mạn hỏi, nhưng cách hỏi lâu, bị hỏi chuyện người vẫn luôn đều không có cho nàng đáp lại.

“Tiêu Vũ?”

Tô Mạn vừa nhắc mắt, liền trông thấy ngòi trên nàng chính phía trước Tiêu Vũ, chính đôi tay phủng một ly ôn năng phức liệt bạch, hai mắt phát trệ, phảng phát giờ phút này nhân thần cùng suy nghĩ là chia lìa.

“Tiêu Vũ.” Vẫn là ngòi ở Tiêu Vũ bên cạnh A Hàng dùng khuỷu tay khẽ chạm một chút nàng, Tiêu Vũ mới hồi phục tinh thần lại, nàng dùng một loại thực mờ mịt ánh mắt nhìn hắn, mắt hạnh không biết làm sao mà chớp động vài cái.

A Hàng gãi gãi đầu, mặc danh cảm thấy nàng như vậy biểu tình thực làm nhân tâm sinh trù mến, “Tô Mạn..... Tô Mạn kêu ngươi.”

“Hắc, tiểu ngốc dưa, ngươi hôm nay có phải hay không đã phát ngốc.....” Tô Mạn bắt đầu dùng ngón tay tính toán lên, “Năm, sáu, bảy lần... Ngươi sao lại thế này?”

Tiêu Vũ nhìn nàng, có điểm không biết nên cái gì hảo, A Hàng thấy thế liền chủ động ra tiếng giúp nàng giải vây, “Có thể là bởi vì phải rời khỏi đi, không bỏ được nơi này.”

Hắn đem ánh mắt chuyển qua Tiêu Vũ sườn mặt, ôn cười nói: “Có phải hay không cà phê không quá hợp ăn uống? Ta xem ngươi động cũng chưa động quá.”

“Ta nhớ rõ ngươi giống như không quá thích độ dày quá nồng cà phê, bằng không..... Ta đi giúp ngươi một lần nữa mua một cái?”

Tiêu Vũ cái miệng nhỏ trương trương, “A..... Không cần, không có gì, ta chỉ là.....”

Nàng lời nói còn chưa nói xong, A Hàng liền đã đứng lên, “Không có việc gì, ta thỉnh người uống. Vừa lúc, ta cũng muốn đi điểm một cái quả táo phái, ân... Nơi này khoai lang phun tư giống như cũng không tồi.”

Hắn mi giác khẽ nhếch, cười khẽ nói: “Ta hiện tại hạn khi mời khách ác, muốn ăn cái gì liền sẵn hiện tại nói.”

Nghe vậy Tô Mạn đôi mắt lập tức sáng vài phần, nhanh nhất nói: “Ta! Ta muốn muối biển bơ cuốn! Còn có phô mai nhưng tụng, từng lộ bánh kem, hương khoai đặt mìn tháp, còn có.....”

“Đình đình đình, ăn nhiều như vậy người là tưởng đem ta tiền hồ xong a!” A Hàng bẹp miệng, nếu không phải dựa vào lễ nghi giáo dưỡng hắn trực tiếp liền tưởng phiên Tô Mạn xem thường, “Người không phải nói muốn giảm béo sao? Còn dám ăn nhiều như vậy?”

Tô Mạn nhún nhún vai, “Ăn xong châu này liền giảm.”

So sánh với hai người đối thoại sung sướng không khí, ngồi ở bọn họ chi gian Tiêu Vũ thật sự có vẻ quá mức an tĩnh.

Cùng Tô Mạn nói chuyện trong lúc, A Hàng không ngừng dùng khước mắt dư quang ngắm Tiêu Vũ, hắn chú ý tới nàng không thể so tầm thường sinh động khác thường, liền cong hạ thân, nhỏ giọng hỏi nàng, “Người làm sao vậy...? Có cái gì mặt khác muốn ăn sao?”

Tiêu Vũ lắc đầu, nhấp môi cánh lộ ra thực thiện ý cười.

A Hàng nhíu mày, bất đắc dĩ mà cười, “Vậy được rồi. Ta cũng không miễn cưỡng người nói.”

“Muốn hay không cùng ta uống giống nhau?” A Hàng hơi cong khước môi, duỗi tay muốn sờ Tiêu Vũ đỉnh đầu tâm, lại bị nữ hài theo bản năng mà né tránh, hắn lại nhăn lại mi, trong lòng có chút mất mát.

Tiêu Vũ phiết liếc mắt một cái đặt lên bàn mặt trà kia đề, co quắp gật gật đầu, “Có thể.”

“Ân.” A Hàng kẹp khóe miệng, cũng không hề nói cái gì, lấy qua di động liền đi hướng điểm cơm khu, Tô Mạn ở phía sau tầm tắc hai tiếng, gọi Tiêu Vũ, “Người hai rớt cuộc gì thời điểm có thể kết thành chính quả a? Thật là..... Xem đến ta quái cấp.”

Nàng nhìn về phía đứng ở trước quầy A Hàng, thân cao đỉnh bạt, thể trạng kiện gầy, kiểu tóc chải vuốt đến sạch sẽ lưu loát, thân xuyên ô vuông áo sơmi, phía dưới xúng một cái cao bồi quần dài. Trong tầm nhìn, cửa sổ sát đất ngoại hoàng hôn ánh chiều tà chiếu vào trên người hắn, chỉ là bóng dáng, liền cũng đủ soái đến làm nhân thần hồn điên đảo.

“Chặc chặc chặc, tốt như vậy nam nhân, người nếu là không cần, ta liền cướp đi lạc.” Tô Mạn đối với Tiêu Vũ giơ lên mi giác, trêu đùa.

Tiêu Vũ xoa bóp trong tay di động, mấy phó thất thần bộ dáng, “Ân, người nếu là thích liền cầm đi đi.”

Tô Mạn: “.....”

Tỷ chính là nói muốn cướp người nam nhân a, người sao có thể như vậy bình tĩnh a tiểu lão muội!

“Không phải ta nói a, hắn tốt xấu đuổi theo người lâu như vậy, muốn gặp thành tâm cũng đủ rồi đi, người như thế nào vẫn là mỗi ngày đối hắn một bộ không nóng không lạnh thái độ..... Giảng thật đại học nói cái luyến ái thật không gì.....”

Tô Mạn lại lại đương bà mỗi dường như blah blah nói cái không ngừng, Tiêu Vũ không có đánh gãy, tùy ý nàng nói, dù sao nàng cũng nghe không đi vào.

Tiêu Vũ hướng phía sau lưng ghé tới sát, lòng bàn tay còn lưu có cà phê ấm áp dư ôn, nàng ngẩng đầu nhìn trần nhà, đèn treo thủy tinh vụng ra tới vàng nhạt ánh đèn cũng không chói mắt, nghiền nát cơ phát ra cà phê mùi hương, phối hợp đại sảnh trữ tình nhạc, nhu nhu mà mạn tiến nàng ngũ cảm.

Nàng đã đánh rất nhiều thông điện thoại cấp Thu Tử Tân, chính là đối phương đều không có tiếp.

Cho tới bây giờ, di động cũng vẫn luôn không có động tĩnh.

Nàng hôm nay liền phải rời đi.

Chính là nàng còn sẽ nguyện ý tới sao?

Nàng còn sẽ nguyện ý... Tái kiến chính mình sao?

Ăn xong đồ ngọt sau thời gian bị tiêu ma mất không ít, ba người đi ra Starbucks, cùng mặt khác trao đổi sinh ở sân bay tầng dưới cùng MacDonald trước cùng gặp mặt, bọn họ rương hành lý đã trước bỏ vào gửi vận chuyển bộ, kế tiếp chỉ cần xác nhận nhân số đầy đủ hết sau liền có thể đi trước xử lý đăng ký thủ tục.

“Thiên, thế nhưng là tân đây ra, thánh đại caramel kem!” Tô Mạn trạm làm MacDonald băng phẩm khu ngoại nhỏ giọng kinh hô, nàng chỉ vào chiêu bài thượng tân đây ra tân khẩu vị.

A Hàng mắt lé vọng nàng, cái trán tam tuyến mồ hôi lạnh, “Người không phải còn muốn ăn đi.....”

“Người không cảm thấy thoạt nhìn liền rất ăn ngon sao?” Tô Mạn nháy lên mi giác, ý bảo hẳn, “Muốn hay không mua muốn hay không mua??”

A Hàng: “.....”

“Người nữ nhân này rốt cuộc có mấy cái dạ dày.....???”

Hai người đối thoại trong tiếng lẫn vào bên cạnh đồng học, “Kia ai như thế nào còn chưa tới, không phải nói tốt thời gian này tập hợp sao?”

“Ta hảo khẩn trương ác..... Vẫn là lần đầu tiên xuất ngoại đi như vậy xa.....”

“Ta cũng là, không biết hoàn cảnh nơi đây thế nào.....”

“Nghe nói bên kia mùa ngày đêm độ chênh lệch nhiệt độ trong ngày rất lớn, hy vọng ta miễn cảm cơ sẽ không phát tác mới hảo.....”

“Úc! Ta năm nay nhất định phải đi một lần phân uy sơn bóng! Kia địa phương ta muốn đi thật lâu, lần này nhất định phải cướp được phiếu!”

Tiêu Vũ cúi đầu, trong tầm nhìn là một đôi thâm tử sắc vỏ sò giày, trong đám người tinh tế rào rạt lời nói thanh lọt vào nòng trong tai, nòng lại là một câu cũng nghe không hiểu, thật giống như nòng không phải thuộc về nơi này người giống nhau.

Mà thế giới này, cũng bỗng nhiên đã không có nòng tồn tại.

Tiêu Vũ ngẩng đầu, doanh doanh ánh sáng từ sân bay đại pha lê thấu tiến vào, bên ngoài không trung hiện nay đã là biến thành màu cam hồng, đám mây hòa tan ở tươi đẹp sắc thái bên trong, như là phó bị vụng nhiễm sơn họa giống nhau mỹ lệ, mê người.

Phía sau dựa lan can thực lạnh băng, chớp mũi nghe thấy được nhàn nhạt tạc mùi hương.

Khoảng thời gian này sân bay đám đông sôi nổi, có cũng ba lô dáng vẻ vội vàng, có ở cùng bằng hữu chậm rãi bước đàm tiếu, nữ nhân hoặc là nam nhân, nam hài hoặc là nữ hài, tuổi trẻ vẫn là tuổi xế chiều.....

Ở Tiêu Vũ trong mắt, những người đó đều chỉ có hắc bạch chỉ một sắc điệu.

Một cái lại một cái hắc bạch thân ảnh từ nòng trước người đi qua, từ nòng trước mắt xẹt qua.

Những người đó, đều là khách qua đường.

Là sẽ không ở nòng sinh mệnh lưu lại sắc thái người.

Chỉ có cái kia đứng ở đám người cuối, xa xa nhìn chăm chú vào nàng nữ nhân, giờ phút này là lấp đầy sắc thái.

Sân bay pha lê đại môn một bé hợp lại.

Không thừa viên thanh thúy tiếng nói từ phát thanh cơ vang dội truyền đến.

“Hắc, đăng ký khẩu cho đi, chúng ta hiện tại liền vào đi thôi!” A Hàng vẫy tay gọi bọn họ, còn lại sinh viên mới từ đối nói trung ngưng đầu, sôi nổi giờ lên tươi cười, nhắc tới chính mình ba lô, chờ xuất phát.

“Guys, Hurry up! Đợi lát nữa quá an kiểm thời điểm ngàn vạn đừng bị lục soát cái gì đến không được đồ vật úc! Ta nhưng không nghĩ thấy các người một đám người ném cái ly!” Trong đám người nào đó nam sinh đột nhiên nói như vậy một câu, sau đó mặt khác nam sinh cũng đi theo vui cười lên.

“shut the fu.ck up! Người màu vàng chê cười lạn thẩu!” Tô Mạn trong tay bưng ly caramel kem, trực tiếp tàn nhẫn thanh mà dỗi trở về.

A Hàng cầm hai chi kem ốc quế, hấn thấy đứng ở phía sau tại chỗ bất động Tiêu Vũ, liền đi vòng vèo trở về, bước nhanh đi đến nàng bên người, “Tiêu Vũ, chúng ta phải đi lạc.....”

“A Hàng, ta muốn trước rời đi trong chốc lát, các người có thể đi vào trước, không cần chờ ta, yên tâm.....” Nguyên bản còn ở đại ra mà vọng phía trước Tiêu Vũ bỗng nhiên mở miệng nói.

A Hàng sửng sốt hai giây, “Cái gì? Vì cái gì?”

“Ta thấy được một người.....”

Tiêu Vũ đồng tử đầu tiên là hơi trệ, lại đến nhẹ nhàng rùng mình, co rút lại, cuối cùng chuyển hóa thành kiên nghị ánh mắt, “Ta nhìn đến nàng.”

“Người cùng Tô Mạn tiên tiến chờ cơ thất chờ ta, thực mau, ta thực mau liền đi cùng các người hội hợp.....” Tiêu Vũ vừa nói vừa quay đầu lại, nàng bước ra nện bước, đột nhiên liền hướng ở vào tầng dưới cùng trung tâm tay vịn thang phương hướng chạy vội mà đi.

“Từ từ! Tiêu Vũ.....” A Hàng thanh âm bị mai một ở quãng bá bên trong.

Hắc bạch trong thế giới, người không có khí vị, không có độ ấm, ngàn vạn cái cùng loại sinh vật từ Tiêu Vũ bên cạnh cầm vai mà qua, bọn họ có lẽ sẽ nhân nữ hài hoảng loạn biểu tình mà cúi đầu tới, lại có lẽ sẽ không.

Thanh âm phảng phát tại đây một khắc cũng là cách ly giả, lộ từ khí chặt đứt tuyến, phát ra tín hiệu đối phương vĩnh viễn cũng sẽ không tiếp thu đến.

Kia viên quang điểm ở biển người khe hở xuyên qua, mà Tiêu Vũ, là duy nhất xem tới được này thúc quang đồng loại.

Tiêu Vũ bước nhanh chạy xuống tay vịn thang, ba bước đưa làm hai bước, mỗi một tầng cầu thang tương đều tương đương đập lên bông phía trên, hạ đến phần đuôi giai tầng khi, nàng vướng đủ, một cái lão đảo suýt nữa té ngã, chân cổ da thịt bị cầu thang đằng trước sắc bén chỗ quải phá da.

Nhưng nàng không đau, nàng thậm chí hoàn toàn không có ý thức được chuyện này.

Tiêu Vũ dồn dập ngằm tay vịn thang, nàng tim đập vào giờ phút này một chút đều không có gia tốc, ngay cả hơi thở cũng là đình trệ.

Đứng ở bờ đối diện, lướt qua thật mạnh mệnh mang biển người.

Nàng rốt cuộc thấy được.

Nữ nhân kia đơn bạc bóng dáng.

Nàng ăn mặc rất dài rất dài áo gió, tóc quăn rũ ở gầy trên vai, nàng cúi đầu, đôi tay sủy ở túi áo, nện bước trầm hoãn, phẳng phát mỗi một bước, đều cực kỳ gian khổ.

Nồng đậm màu xanh biển bao vây lấy nàng.

Tiêu Vũ tâm trườ đau một chút, nàng nắm chặt trong tay di động, nhanh hơn nện bước đuổi kịp trước, run rẩy đầu ngón tay ấn xuống chủ màn hình khẩn cấp liên hệ người.

Trò chuyện, bát đi ra ngoài.

Sân bay tiểu hải tử ở trên chọc, người truy ta trực, chạy vội khi ngoài ý muốn đụng vào nào đó đại nhân, vị kia nữ sĩ vội vàng ngồi xổm xuống thân khuyên dỗ tiểu hải tử, ôn nhu an ủi nàng.

Tựa như Thu Tử Tân trước kia an ủi nàng như vậy.

Thu Tử Tân túi áo bị nắm đến dính đầy ướt hãn di động ở liên tiếp chấn động, thấp kém tiếng chuông liên lụy nàng tâm.

Nữ nhân bước chân đột nhiên ngừng lại, nàng đứng ở tại chỗ ngốc lẳng, vô thức.

Không cần xem, nàng cũng biết trò chuyện là ai đánh tới.

Thu Tử Tân trú bước tại chỗ, mà Tiêu Vũ, liền đứng ở nàng phía sau.

Các nàng một cái ở phía trước, một cái ở phía sau, chi gian cách xa nhau không đến 5 mét khoảng cách.

Chỉ cần Thu Tử Tân quay đầu lại, nàng là có thể nhìn đến nàng; chỉ cần Tiêu Vũ đi lên trước, nàng là có thể ôm chặt nàng.

Thu Tử Tân nắm chặt rũ tại bên người di động, đốt ngón tay ần ần trở nên trắng.

Điện báo vang linh vang lên thật lâu.

Giờ phút này, vô tận dày vò cùng dài lâu chờ đợi quấn chặt các nàng lẫn nhau.

Ở tiếng chuông vang đến sắp thất thanh khi, Thu Tử Tân rút cuộc án thông trò chuyện, như là hít sâu một ngụm rất lớn dưỡng khí, nàng mở miệng, “..... Tiêu Vũ.”

Trong nháy mắt, thế giới bị hoa rạn nứt phùng, thanh âm từ khe hở giữa dòng tiến, Tiêu Vũ tim đập rút cuộc có dấu hiệu.

Tiêu Vũ siết chặt di động, nỗ lực bình phục hạ chính mình nhân thờ dốc mà run lật tiếng nói.

“Thu..... Người hiện tại ở nơi nào?”

Trò chuyện một bên khác tạm dừng hai giây, rồi sau đó truyền đến ra vẻ nhẹ nhàng ngữ khí.

“... Ta còn ở nhà đâu.”

“Vừa mới ngủ cái buổi chiều giấc, tỉnh lại mới nhìn đến người đánh nhiều như vậy thông điện thoại ta.”

“Làm sao vậy..... A, đúng rồi, người hôm nay là muốn xuất ngoại đúng không..... Thuận buồm xuôi gió.”

“Đi tới đó... Chú ý an toàn, giao bằng hữu cũng muốn đề phòng điểm, không cần tùy tiện tin tưởng người xa lạ nói, bọn họ khả năng cũng sẽ lừa người.....”

Lời nói chưa dứt xong, Thu Tử Tân bên tai cùng phía sau, liền đồng thời vang lên nữ hài thanh âm, “Nhưng người không phải người xa lạ.....”

“..... Người lại giống nhau gạt ta.....”

Tiêu Vũ cúi đầu, thanh tuyến hàm cực đại khuất khổ, nàng lôi kéo Thu Tử Tân che kín nếp nhăn áo gió dài, phảng phất kéo lấy nữ nhân tâm.

Thu Tử Tân thân mình cứng đờ, tim đập nhanh mà đau lên, nàng buộc chặt quyền tâm, bắt đắc dĩ trung lần thứ hai gọi một lần tên nàng, “Tiêu Vũ.....”

Nàng thong thả mà xoay người, Tiêu Vũ ngẩng đầu, tầm nhìn hắc bạch hình ảnh một chút một chút bị Thu Tử Tân sắc thái lấp đầy, vụng khai, tán nhiễm đến quanh mình hoàn cảnh.

Ở chạm vào Thu Tử Tân đồng thời, Tiêu Vũ ngũ cảm chỉ một thoáng tất cả đều khôi phục lại đây.

Chân cổ chỗ vết thương rớt cuộc bắt đầu có đau tri giác.

Tóc quăn rơi rụng ở Thu Tử Tân trên vai, nàng hơi rũ mắt, tưởng mở miệng lại muốn nói lại thôi, “Chúng ta.....”

Nàng thở ra khẩu khí, vẫn là quyết định sửa lý do thoái thác, “..... Tô Mạn bọn họ đâu? Còn có A Hàng, các người hiện tại không phải chuẩn bị muốn.....”

Tiêu Vũ kéo qua Thu Tử Tân lạnh lẽo tay, tiểu chạy bộ tiến đến, nhẹ nhàng dựa vào nữ nhân trong lòng ngực, “Vì cái gì tới, lại không muốn làm ta thấy.....”

Tiêu Vũ vẫn luôn cảm thấy, ôm là nàng cùng Thu Tử Tân tốt nhất thân thể tiếp xúc, nàng thích như vậy gần sát Thu Tử Tân, bởi vì chỉ có giờ khắc này, nàng mới có thể thật sâu cảm nhận được Thu Tử Tân trên người độ ấm, chỉ có nữ nhân tim đập, sẽ không đối nàng nói dối.

-

Hôn môi kia một ngày.

Hoàng hôn lác qua lác lại mà dung nhập các nàng chi gian, ấm áp nhiệt độ leo lên nàng cùng nàng mặt, nàng cùng nàng môi, nàng cùng nàng tâm.

Đối mặt nữ hài ôn nhu lời âu yếm, Thu Tử Tân tâm trí trở nên mê loạn, có một khắc, nàng thậm chí cầm lòng không đậu, muốn hôn trở về.

Cái loại này buồn nôn lộ 1 cốt tình yêu, chính không ngừng một chút một chút mà nhai toái nàng xác ngoài, hướng nàng tâm tì toản, ý đồ mê hoặc nàng tâm thần.

Nhưng cận tồn nhỏ bé ý thức hung hăng trừu Thu Tử Tân một roi, nàng trong lòng nóng lên đến đáng sợ, thiếu chút nữa, liền phải đã quên trước mắt nữ hài tên họ thật.

Thu Tử Tân bị bắt mà lại bị nữ hài hôn hai khẩu, lần đầu tiên ngây ngô cùng thuần túy hôn môi rối loạn nàng ngày xưa thông dong bình tĩnh, Thu Tử Tân nâng lên tay phải, chắn nàng cùng Tiêu Vũ trước người, nàng quay đầu đi, từ cổ đến gương mặt một mảnh đỏ đậm, ngực nhân kinh hoảng mà phập phồng không chừng.

“Đủ rồi, chúng ta không thể.....”

“Người có biết hay không người đang làm gì.....”

Tiêu Vũ gò má cùng là ửng đỏ, nàng thấp 1 thờ phì phò, ngoài cửa sổ hoàng hôn lạc mẫn nàng hốc mắt, nhìn người ta nói lời nói khi đặc biệt động tình, “Ta biết.....”

“Ta chỉ là tưởng thân người.....”

“Đừng như vậy.....” Thu Tử Tân nhăn lại giữa mày, trên trán thấm ra một tầng tinh tế mồ hôi mỏng, vài sợi sợi tóc dính ở nàng khóe mắt bên, mới vừa bị hôn qua cánh môi giờ phút này còn phiểm hồng 1 nhuần.

Nàng tay phải để ở Tiêu Vũ ngực gian, Tiêu Vũ trầm mặc xuống dưới, mím chặt cánh môi càng cắn càng đau, nhân bận tâm đến Thu Tử Tân thương chỗ, nàng vẫn là tự giác mà sau này thối lui một chút khoảng cách.

Thu Tử Tân cúi đầu, gương mặt giấu ở âm đạm không ánh sáng một chỗ, nàng hốc mắt đưng đầy sầu lo, phiền muộn, “Tiêu Vũ..... Ta thật sự không hy vọng sự tình phát triển trở thành như vậy.....”

“Không cần khó xử ta..... Được không...?”

Nghe vậy Tiêu Vũ sắc mặt hơi ám, nàng bỏ qua một bên ánh mắt, ưu thương cùng chua xót ở nàng trái tim kích động.

Kỳ thật nàng sớm nên minh bạch đạo lý này, mặc dù nàng biểu đạt tình yêu, nàng ái nhân, lại không nhất định sẽ có tương đồng dũng khí đáp lại nàng.

Tiêu Vũ nhắc lên lông mi, nhẹ tay vẫn quá dính ở Thu Tử Tân đuôi mắt bên sợi tóc.

“Thu Tử Tân.....”

“Người xem ta đôi mắt, người nói cho ta.....”

Tiêu Vũ ánh mắt ở Thu Tử Tân trên mặt du tẩu, nàng đang chờ đợi, nữ nhân nguyện ý nâng lên mắt cùng nàng đối diện kia nháy mắt.

“Người hỏi một chút người nội tâm, người có thích hay không ta.....”

“Người dám không dám thừa nhận..... Người thích ta.”

Thu Tử Tân nhấp khởi môi, sân bay lãnh không khí đánh thức nàng ý thức, trong lòng ngực độ ấm làm nàng quyến luyến, khát vọng đồng thời, cũng làm nàng cảm thấy sợ hãi, chùn bước.

Có lẽ trời sinh dũng cảm người, là vĩnh viễn sẽ không minh bạch lo trước lo sau người thống khổ.

“Trả lời ta hảo sao..... Thu Tử Tân.....” Tiêu Vũ giơ lên đầu vọng nàng, hơi thở dần dần mạn tiến nữ nhân trên người thanh đạm mùi hương.

Thu Tử Tân ách ngôn, nàng liếc mắt nhìn bên cạnh lui tới đám người, duỗi tay khẽ vuốt hạ Tiêu Vũ bối, “Tiêu Vũ, người ở đây quá nhiều..... Chúng ta đi mặt khác.....”

“Đi đến địa phương khác người liền sẽ nguyện ý thừa nhận nói thích ta sao?” Tiêu Vũ câu lấy Thu Tử Tân ngón tay, nàng đầu ngón tay không ngừng ở nữ nhân trong lòng bàn tay họa vòng, đơn giản như vậy một động tác, ở Thu Tử Tân sở cảm nhận được lại là cực hạn trên chọc cùng dụ dỗ.

“Thu Tử Tân, người nghe, người tim đập bán đứng người.....”

Tiêu Vũ gồi lên Thu Tử Tân ngực gian, nữ nhân tiếng tim đập là như thế chân thật, trầm trọng mà thông mau, mỗi một chút, đều tác động Tiêu Vũ tâm mạch.

Tiêu Vũ nhẹ chớp lông mi, tâm không chỗ nào sợ, chỉ cần nàng ái nhân tại bên người, những cái đó đi ngang qua người khác liền đều là hắc bạch sắc, bọn họ ánh mắt cũng không mang đau khổ.

“Thu Tử Tân.....”

Thu Tử Tân rũ xuống trường mà kiều lông mi, nàng rũ mắt nhìn Tiêu Vũ, cánh môi hơi hơi mấp máy.

“Ta đang nghe.....”

“Người có thể hay không đáp ứng ta, ở ta rời đi trong lúc.....”

“... Không cần cùng người khác kết giao.”

“Hảo.”

“... Không cần ôm mặt khác nữ hài tử.”

“Hảo.”

“Không thể... Quên ta.”

“Ta sẽ không.....”

Các nàng lẫn nhau dựa vào, trong không khí nhàn nhạt mà hóa khai thuộc về hai người độc đáo hơi thở.

“Hắc! Tiêu Vũ! Thiên, ta rốt cuộc tìm được người! Bọn họ đều tiến hải quan liền thừa.....” Tô Mạn thở hỗn hển thanh âm từ phía sau truyền đến, nàng bước nhanh hướng Tiêu Vũ phương hướng chạy tới, lại là càng chạy càng cảm thấy không thích hợp.

Tô Mạn nheo lại đôi mắt, nội tâm: Cái kia đứng ở Tiêu Vũ trước người nữ nhân là ai??? Các nàng vì cái gì như vậy thân mật??? Vì cái gì các nàng bên người sẽ có màu hồng phấn phao phao???

Ly đến gần, đem đối phương thấy rõ, Tô Mạn dưới chân một phanh lại, sắc mặt vi diệu.

Nga rống! Đây không phải kia ai sao! Còn không phải là cả ngày bị Tiêu Vũ treo ở bên miệng nghe được Tô Mạn đều có thể đem tên nàng đảo lại đường ngang tới trái lại viết Thu Tử Tân sao!!!?

Tô Mạn kẹp hai chân ngược ngừng đi lên tới, trong tay còn cầm một khác chi hơi có điểm muốn hòa tan kem, tựa hồ nhận thấy được chính mình quấy rầy các nàng, “Ách... Tiêu Vũ... Cái kia, đăng ký trước nửa giờ nhập khẩu liền phải đóng cửa, những người khác đều đã ở chờ cơ thất chờ chúng ta, có phải hay không hẳn là.....”

Cùng Thu Tử Tân đối thượng ánh mắt khi, Tô Mạn dòn dập mà cười một cái, “Hải..... Ngược ngừng.....”

“Sẽ không... Không quan hệ. Nàng cũng xác thật nên xuất phát.” Thu Tử Tân mỉm cười, lộ ra nhạt nhẽo tươi cười, nàng vãn một chút tóc đẹp, “Đi thôi, Tiêu Vũ, ta bồi người đến xuất cảnh khẩu, giấy chứng nhận đều mang tề sao?”

Tiêu Vũ đôi mắt hơi lợng, nàng ngoan ngoãn gật gật đầu, “Ân ân, đều mang theo.” Hồi lâu không thấy má lúm đồng tiền lặng yên hiện

hình. Ba người đáp thang máy lên lầu, Tô Mạn đi ở các nàng trước người, mặc danh cảm giác quái ngược ngược.

Đương Tô Mạn nhìn lại phía sau các nàng, thấy chỉ có đương nhìn chăm chú Thu Tử Tân khi Tiêu Vũ mới có thể lộ ra hạnh phúc tươi cười, nàng đột nhiên đã hiểu, Tiêu Vũ cùng A Hàng là vĩnh viễn không có khả năng kết ra chính quả.....

Bởi vì ban đầu gieo giống người căn bản là không phải hần.

Lâm tiến hải quan trước, Tiêu Vũ dặt lầy Thu Tử Tân tay, trong mắt đưng không bỏ được, ngậm nhọt nhạt ý cười hỏi nàng, “Thu tử tử..... Chờ ta đi qua, người có rảnh có thể hay không lại đây tìm ta...?”

Thu Tử Tân không có rõ ràng kháng cự hoặc là lộ ra không mừng thần sắc, nàng nhấp môi, không có nói tốt vẫn là không tốt, ý cười thực đậm, giống trên mặt nước sóng gợn, giây lát tức bị vuốt phẳng.

Tiêu Vũ cùng Tô Mạn dựa vào đội ngũ xếp hàng tiến vào hải quan, trong lúc không ngừng quay đầu lại nhìn xung quanh Thu Tử Tân, như là ở sợ hãi, lo lắng chỉ cần nàng hơi không lưu ý, lại lần nữa quay đầu khi Thu Tử Tân liền sẽ không thấy.

May mắn, mỗi một lần quay đầu lại, Thu Tử Tân đều còn ở.

Tiêu Vũ đứng ở xuất cảnh khẩu cùng nàng phát tay từ biệt, Thu Tử Tân nhớ mang máng kia một ngày, nữ hài ăn mặc màu trắng gạo rộng thùng thình váy dài, đi khởi bước tử tới tư thái uyển chuyển nhẹ nhàng, giống con chim nhỏ nhi chuẩn bị giương cánh bay lượn. Nàng cười rộ lên, má lúm đồng tiền chợt lóe chợt lóe, uất thiếp quá vắng sở hữu không khoái hoạt.

Nàng rời đi chính mình, mại hướng về phía càng tốt đẹp tương lai.

Mà nàng, vĩnh viễn sẽ không quên đi nàng.

Thu Tử Tân xa xa về phía Tiêu Vũ phát tay, nàng đứng bên ngoài đầu yên lặng nhìn chăm chú vào nữ hài cùng bằng hữu gian hồ động, thẳng đến nữ hài bóng dáng trở nên càng ngày càng nhỏ, càng ngày càng nhỏ, sau đó hoàn toàn biến mất với nàng trong tầm nhìn.

Thu Tử Tân thông thả mà rũ xuống tay, chóng được hiện tại, khoe miệng rất cuộc hoàn toàn suy sụp xuống dưới.

Nàng thu hồi ánh mắt, xoay người rời đi hết sức, đáy mắt xẹt qua một giọt không đành lòng.

90.Chapter 90

10 tháng trung tuần Boston thời tiết đã chuyển lạnh, bên ngoài gió lạnh đặc biệt đại, nhánh cây bị thổi đến lung lay, có dần dần đi vào trời đông giá rét xu thế.

Buổi chiều 6 điểm, không trung đều là trắng xóa một mảnh, phẳng phát chỉ cần sương mù tái khởi đến lớn một chút, cả tòa thành thị liền muốn nghênh đón bông tuyết đã đến.

Một đám sinh viên mới từ BU (Boston đại học tên gọi tắt) trường học đại lâu đi ra, Robert đi ở bọn họ phía trước, dùng khẩu âm thực trọng mỹ ngữ nói:

“Bọn tiểu nhị, chúng ta hiện tại đáp lục tuyến tàu điện ngầm đi hướng phố người Hoa, hôm nay là Chủ Nhật, thời gian này đoạn đám đông rất nhiều, các người xuống xe sau chú ý an toàn.”

Robert là học sinh hội ngoại liên bộ nhân viên, lần này xuất ngoại phụ trách dẫn dắt ngoại cảnh trao đổi sinh quan sát phụ cận cảnh điểm, hắn lưu trữ một đầu màu đỏ tề nhĩ tóc ngắn, trắng nõn trên mặt che kín điểm điểm tàn nhang, lông mày thực đậm, ngũ quan hình dáng lập thể rõ ràng, ngày thường đái nhân thân thiện, còn sẽ nói một chút đơn giản tiếng Trung.

Đoàn người tiến vào tàu điện ngầm, trừ bỏ bọn họ, bên trong còn có mặt khác sinh viên cùng mới vừa tan tầm viên chức, không gian lượm lặt chen chúc, các loại hỗn tạp nước hoa vị xâm nhập Tiêu Vũ xoang mũi, nàng hơi chút nhíu nhíu mày.

Tô Mạn cùng Tiêu Vũ dẫn đầu mắt sắc mà tìm được rồi còn sót lại chỗ trống chỗ ngồi, các nàng sóng vai ngồi xuống, Tô Mạn một bên hệ hảo khăn quàng cổ một bên thở dài nói:

“Ai, Tiêu Vũ, gần nhất sớm muộn gì độ chênh lệch nhiệt độ trong ngày thật là quá lớn, này không phải mới chuẩn bị bắt đầu mùa đông mà thôi sao, người không biết a, ta tối hôm qua nửa đêm thế nhưng bị lãnh tỉnh.”

Tiêu Vũ nhẹ cong má lúm đồng tiền, trường mà kiều lông mi bị ngoài cửa sổ xe ánh sáng chiếu đến phiếm quang, “Rốt cuộc nơi này kề bên Đại Tây Dương sao, khí hậu nhiều ít sẽ đã chịu ảnh hưởng, nhiệt độ không khí cũng sẽ trở nên tương đối nhanh chóng.”

Tô Mạn xé mở một cái chocolate đóng gói, mặt mày nhẹ nâng, thuận tay đem chocolate để vào trong miệng, “Ta đây mang hậu quần áo có điểm thiếu, chúng ta chờ lát nữa đi xuống đến mua vài món bị.”

“Ân, hảo oa.” Tiêu Vũ nhẹ giọng đáp.

Nàng quay đầu nhìn phía ngoài cửa sổ xe, tàu điện ngầm dọc theo quỹ đạo hành tẩu, cách xa nhau không xa Charles ven hồ trên mặt nước sóng nước lóng lánh, cứ việc đã không phải lần đầu tiên trải qua nơi này, Tiêu Vũ lại như cũ sẽ nhin không được khen: “Nơi này thật sự rất mỹ lệ.”

Trừ bỏ cảnh sắc bản thân kiều diễm phong cảnh, còn có một cái dẫn tới Tiêu Vũ phi thường thiên vị nơi này nguyên nhân là.....

Nơi này đã từng là nàng ái nhân đái quá thành thị.

Đi nàng đi qua lộ, nghe nàng nghe qua ca, bởi vì một người, mà yêu một tòa thành thị, này hết thảy, đều là tốt đẹp đến liền ngôn ngữ đều không thể hình dung sự vật.

Nàng chính là cảm lòng không đậ, muốn xuyên thấu qua các phương diện đi càng hiểu biết Thu Tử Tân.

Đương Tiêu Vũ đi ở trên đường khi, nàng thường thường suy nghĩ, có thể hay không này phổ hẻm, cũng từng là Thu Tử Tân đi qua địa phương?

Trường đình ủng đập lên tràn đầy lá khô trên đường phố, gió lạnh phát quá Tiêu Vũ gương mặt, giống như là Thu Tử Tân ở mềm nhẹ mà vuốt ve nàng mặt giống nhau.

Rời đi mấy ngày này, Tiêu Vũ đối Thu Tử Tân tưởng niệm.

Quả thực là tràn đầy đến không chỗ sắp đặt.

Thu Tử Tân thân ảnh luôn là không ngừng mà, xuất hiện ở nàng trong sinh hoạt mỗi một góc.

Có lẽ là đang nghe thấy chung quanh có người đàn dương cầm khi.

Có lẽ là ở nhìn thấy tương tự nữ nhân cao gầy bóng dáng khi.

Có lẽ là ở người được cùng nữ nhân trên người cùng loại thanh hương vị khi.

Mỗi một lần Tiêu Vũ hoảng hốt mà ngẩng đầu, khóe môi liền sẽ bắt đầu dĩ mà rơi vào đi một chút, sau đó nho nhỏ đầu dựa lại lần nữa thấp đi xuống.

Không phải nàng..... Nàng Thu Tử Tân không ở nơi này.

Vàng nhạt hoàng hôn tiệp lạc, Tiêu Vũ một đám người đến phố người Hoa, cửa chính hoa phụ cổng chào trên có khắc ' thiên hạ vì công ' bốn cái chữ to, Robert mang theo bọn họ đi vào phố xá, "Nơi

này có ba điều chủ phố, đại khái thượng bách gia cửa hàng, ban ngày tương đối quanh quẽ, buổi tối người liền đặc biệt nhiều.”

“Chúng ta hiện tại có thể tự do hoạt động, đã đến giờ đại gia lại đến cổng lớn hội họp.” Robert vén lên tóc đỏ nói, đại gia vừa nghe trên mặt lập tức đều lượng ra vui mừng.

“Đúng rồi, tiểu tâm các người tiền bao, nơi này ngẫu nhiên có tay không sạch sẽ gia hỏa.”

Hắn vỗ vỗ tay, ánh mắt hướng Tiêu Vũ phương hướng liếc liếc mắt một cái, “Well, nhớ rõ bảo vệ tốt chính mình, chúc các người lữ đồ vui sướng!”

Màu cam hồng không trung đã lùn hạ, đám đông bắt đầu tụ tập lên, toàn bộ đường phố tràn đầy từ cái lầu cùng tiệm đồ nướng truyền đến từng trận mùi hương, trên đỉnh đầu treo từng hàng cam vàng sắc đèn lồng, nơi này người đều dùng Quảng Đông lời nói tùy ý mà nói chuyện với nhau, Tiêu Vũ đi vào nơi này, sẽ có loại đặc biệt thân thiết cảm giác.

A Hàng cùng Tiêu Vũ các nàng đi cùng một chỗ, ba người tại đây náo nhiệt phố xá xuyên qua, mua các loại chỉ có ở quốc nội mới xem tới được ăn vặt, Tiêu Vũ đứng ở chỗ gian có chút nhân khí cửa hàng bên ngoài, trong tay cầm mì căn nướng ăn đến mùi ngon, Tô Mạn cùng A Hàng tắc còn ở bên trong bài đội.

Bầu trời đêm đầy sao điểm điểm, ở cái này dị quốc tha hương thành thị, Tiêu Vũ khó được cảm nhận được quen thuộc hơi thở cùng tình cảm.

Nữ hài tối nay ăn mặc màu lam nhạt trường tụ mao sam, hạ thân còn lại là một bộ trường khoản màu trắng váy dài, ánh trắng ánh tiến nàng tinh mắt, Tiêu Vũ quay đầu đi, nhìn người đến người đi bận rộn cùng náo nhiệt không khí, tâm bị bực đến âm áp.

Nơi này, tràn ngập nhân gian pháo hoa hơi thở.

Khi còn nhỏ, Ôn Ngữ Tiệp cùng Tiêu tiên sinh hiếm khi mang nàng ra cửa, mặc dù có đi ra ngoài cũng sẽ không mang nàng tới như vậy náo nhiệt địa phương, mỗi lần Tiêu Vũ ngồi ở trong xe, thấy ven đường phồn hoa cảnh tượng khi, nàng luôn là ghé vào cửa sổ xe trước không ngừng nhìn xung quanh, không bao lâu trong mắt chứa đầy đôi tự do khát vọng.

Sau lại sau lại, cũng chính là hiện tại, đương nàng gặp được Thu Tử Tân sau, đôi ngoại giới khát khao bỗng nhiên đã bị suy yếu.

Càng nhiều thời điểm, nàng kỳ thật chỉ nghĩ muốn đãi ở Thu Tử Tân bên người.

Nếu có thể, nàng càng muốn muốn đồng thời bồi ở nhà người cùng ái nhân bên cạnh.

Có lẽ là bởi vì từ nhỏ liền không có đặc biệt được đến quá ai bất công cùng cứng chiều, cho nên đương có một phần cảm tình đi vào nàng giờ quốc tế, Tiêu Vũ liền sẽ đặc biệt quý trọng, đặc biệt chấp nhất.

Nàng là cảm tình đặc biệt trọng hài tử, được đến đồ vật liền sẽ vẫn luôn giấu ở trong lòng ngực ái.

Cho nên nàng nguyện ý vì nàng người yêu thương, đi vứt bỏ ngoại giới hết thảy lợi dẫn.

Ngược lại, nếu nàng ái nhân ý nguyện cùng nàng tương phản, nàng liền sẽ thỏa hiệp hạ tự thân, nghe theo đối phương ý tưởng.

Tiêu Vũ cúi đầu mổ một ngụm mì căn, hương cay cùng thì là vị ở trong miệng mỹ mãn mà hóa khai, Tiêu Vũ ăn đến vui vẻ cực kỳ, rung đùi đắc ý thiếu chút nữa nhảy dựng lên.

“Oa oa oa! Hảo năng! Thơm quá!” Tô Mạn thanh âm từ phía sau truyền đến.

“Cầm chắc một chút a, người thật là..... Thế nhưng một hơi mua sáu hộp đậu hủ thúí, có độc đi người???” Tiếp theo là A Hàng thanh âm.

“Này có cái gì, ta đã vài tháng không ăn đến đậu hủ thúí ai!!” Tô Mạn tấm tắc hồi hần.

Hai người trong tay treo đầy ngoài ra còn thêm hộp, Tô Mạn phủng hộp thơm ngào ngạt nóng hằm hập da đen đậu hủ thúí, mãn nhãn ngời sao, gấp không chờ nổi mà há mồm ăn một mồm to, sau đó vẻ mặt hạnh phúc mà tán thưởng:

“A!!! Ăn quá ngon! Ta nguyện xưng là đồ ăn giới Bành với yến!!!”

A Hàng cái trán ba điều hắc tuyến, “Phù hoa nữ nhân.....!”

“Liền người cũng dám nói ta? Cấp lão nương tiếp chiêu! Ha ~!” Tô Mạn hàm một ngụm đậu hủ thúí, sau đó hướng A Hàng sử dụng ‘độc khí công kích’.....

Tiêu Vũ xem đến nhin không được phụt cười rộ lên, Tô Mạn thấy nàng, liền chạy tiến đến, một tay câu lấy nàng cổ, “Cười gì đâu tiểu bí đao!”

Nghe vậy Tiêu Vũ lập tức sắc mặt biến đổi, phải biết rằng từ nàng trường cao về sau, cũng đã thật lâu không có người dám lại như vậy xưng hô nàng!

Nàng cố lấy gương mặt, nãi hung địa hồi sặc, “Người mới là tiểu bí đao! Người vẫn là tiểu đũ tiểu dưa chuột tiểu bí đở!!!”

Tô Mạn cùng A Hàng cười đến thẳng không dậy nổi eo.

Rời đi phố người Hoa trước, Tiêu Vũ yêu cầu Tô Mạn thế nàng chụp trương chiếu, ban đêm lưu luyến ánh sáng nhu hòa vây quanh ở nữ hài quanh thân, Tiêu Vũ má lúm đồng tiền lập loè, nàng mở ra hai tay, tư thế giống như là ở nghênh đón cái gì.

Rời đi tháng thứ nhất, Tiêu Vũ sẽ chủ động cùng Thu Tử Tân chia sẻ nàng ở Boston cuộc sống đại học, bao gồm nàng chương trình học thời gian, cùng tổ viên xuất ngoại giao lưu phỏng vấn sau cảm tưởng.

Nàng ở BU dùng chân là đơn nhân gian, nơi này là cái đa nguyên hóa thả bao dung độ phi thường cao quốc gia, ma tình là toàn mỹ cái thứ nhất thông qua đồng tính luyến ái hợp pháp kết hôn châu thuộc, BU giáo phương thường xuyên ở cuối tuần làm các quốc gia tiết khánh yến hội, bất đồng màu da người gặp nhau ở bên nhau, trong miệng nói khắp nơi độc hữu mị lực ngôn ngữ.

Ở chỗ này, đại gia có thể tùy tâm sở dục biểu đạt chính mình tình ý, không cần sợ hãi ngoại giới ánh mắt cùng ngôn luận.

Bởi vì sai giờ quan hệ, hai người làm việc và nghỉ ngơi thời gian không lớn tương đồng, các nàng lui tới chỉ có tin nhắn, tin tức phát ra đi sau, Tiêu Vũ giống nhau đều là buổi sáng tỉnh ngủ mới có thể thấy Thu Tử Tân hồi phục.

Thu Tử Tân tay thương đã hoàn toàn bình phục, công tác cũng một lần nữa bước hồi quỹ đạo.

Hai người sinh hoạt tựa như đường thẳng song song giống nhau, tuy rằng lẫn nhau không chạm đến, nhưng biết đối phương mạnh khỏe.

Phân biệt tháng thứ ba, Tiêu Vũ cùng tổ viên chấp hành hạng nhất tên là paraprofessional thực tiễn hạng mục, cũng chính là đi đến dùng sở cao trung trở thành lão sư trợ giáo, phụ trách hiệp trợ lão sư phê chữa bài thi, đăng nhập thành tích, chỉ đạo cùng giải đáp học sinh việc học vấn đề từ từ.

Khi cách hồi lâu, Thu Tử Tân rút cuộc lại lần nữa bước lên tổng nghệ lộ diện, nàng thay đổi một cái màu tóc, nguyên bản sương mù cây cọ nhuộm thành màu rượu đỏ, tu dưỡng sau khí huyết khô phục không ít, từ trong ra ngoài, phẳng phát cả người khí chất lại càng lắng đọng lại xuống dưới.

Nàng ăn mặc màu trắng áo sơ mi cùng màu đen váy dài, đối mặt màn ảnh cùng phồng vắn khi trên mặt treo đăm cười, thản nhiên mà giảng thuật chính mình năm trước tai nạn xe cộ cùng làm trở lại giai đoạn là như thế nào điều chỉnh tâm thái.

Hai người từng người bận rộn, cho nhau liên hệ tần suất cũng liền dần dần chậm lại xuống dưới.

Tiêu Vũ vẫn là vẫn duy trì phát ảnh chụp cấp Thu Tử Tân thói quen, Thu Tử Tân nhàn rỗi xuống dưới sẽ hỏi nàng một hai câu, sau đó lại mượn nói muốn đi vội công tác mà tạm dừng đối thoại.

Mỗi lần Tiêu Vũ đều còn không kịp hỏi Thu Tử Tân khi nào sẽ qua tới tìm nàng.

Nữ nhân cũng đã trước biến mất.

Tiến vào thứ năm tháng, năm đuôi đã đến, ngoài cửa sổ nhẹ nhàng tuyết bay xuống.

Tiêu Vũ mới vừa cùng người nhà thông xong tân niên điện thoại, trong ký túc xá một đám bạn tốt ước hẹn đi ra ngoài chúc mừng năm đầu đã đến, Tô Mạn ký túc xá là sáu người gian, bên trong trụ khách tất cả đều là đến từ bất đồng quốc gia trao đổi sinh, nàng còn từng hướng Tiêu Vũ trêu chọc nói nàng kia đồng lâu quả thực chính là cái nhỏ nhỏ Liên Hiệp Quốc.

“Ta hảo chờ mong đêm nay pháo hoa úc! Lần đầu tiên ở nước ngoài vượt năm, khẳng định siêu tán!” Tô Mạn lôi kéo Tiêu Vũ ở Charles ven hồ biên bước chậm, cảnh chỗ dừng lại vài con tàu biển chở khách chạy định kỳ, mặt trên tựa hồ ở mở ra vượt năm party.

Đêm thực nùng, cuối năm khí hậu phi thường rét lạnh, Charles bên hồ đám đông sôi nổi, tất cả đều là đang chờ đợi rạng sáng 12 điểm pháo hoa tiệc tối.

Tô Mạn câu lấy Tiêu Vũ cánh tay, nói chuyện thời không trung đi theo tản ra một đoàn sương mù, “Tiêu Vũ, muốn hay không chúng ta

cũng đi lên tàu biển chở khách chạy định kỳ, nơi đó có ta mấy cái bằng hữu, đại gia cùng nhau tụ một tụ, happy một chút?”

Tiêu Vũ chớp mũi hơi hơi phiếm đạm hồng, nho nhỏ mặt giấu ở trong mũ bên trong, “Ta.....”

“Tới sao tới sao, qua đêm nay người cũng coi như là cái tiểu đại nhân, là nên nhiều trông thấy việc đời.” Tô Mạn cười nói, nàng tóc đã lưu dài quá không ít, vừa vặn đến bả vai vị trí.

“Oa ha ha ha! Vừa lúc, nói không chừng đêm nay tỷ tỷ ta là có thể có được một cái mỹ diệu tình cờ gặp gỡ!” Tô Mạn cười gian nói, khóe miệng nứt đến huyết Thái Dương.

Tiêu Vũ: “.....” Bị Tô Mạn ỡm ờ mảnh đất đi lên.

Tàu biển chở khách chạy định kỳ thượng mở ra cuồng hoan party, Tiêu Vũ ở bên trong đợi vài phút sau thật sự chịu không nổi, chạy đến bên ngoài boong tàu thượng nhìn trời không, nàng có điểm bóng ma tâm lý, không dám trạm đến quá sang bên.

Tối nay sắc trời rất sâu, bông tuyết điểm điểm, sương mù che đậy bầu trời đêm ngôi sao cùng ánh trăng, Tiêu Vũ néo néo trong tay di động, đã không biết là hôm nay xem xét tin tức lần thứ mấy.

Tối hôm qua chia Thu Tử Tân tân niên chúc phúc, cho tới bây giờ, đối phương cũng không có hồi phục.

Tiêu Vũ hạ xuống mà gục xuống hạ đầu, giống chỉ uể oải tiểu động vật, ăn mặc dày nặng quần áo, súc ở rét lạnh ban đêm.

“Tiêu Vũ, người như thế nào chính mình chạy ra?” Tô Mạn ở bên trong chơi đến nhưng hải khí, bỗng nhiên liền phát hiện Tiêu Vũ không thấy. Nàng xuyên nước xoáy phong y, bước nhanh đi ra, trông thấy một mình một người đứng ở boong tàu thượng Tiêu Vũ.

“Ta còn tưởng rằng người là cùng cái nào tiểu tử thúì rời khỏi đâu! Làm ta sợ muốn chết.” Tô Mạn xoa xoa bộ ngực nói.

Nhìn trong thành thị phồn vinh cùng âm ỉ, Tiêu Vũ tâm đồ đồ, trong lòng có chút ghi hận mà oán trách Thu Tử Tân.

Nàng rất muốn biết, Thu Tử Tân hiện tại đến tột cùng đang làm cái gì đâu.....

Nàng tưởng, có lẽ là bởi vì Thu Tử Tân còn ở vội công tác, cho nên mới sẽ chậm trễ các nàng lẫn nhau tân niên lui tới.

Nhưng là..... Thật sự sẽ vội đến liền một cái tin tức đều không thể hỏi sao.....?

Lại hoặc là, nàng là ở làm bạn Dương nữ sĩ, Tiêu Vũ càng hy vọng nguyên nhân là người sau, nàng minh bạch Thu Tử Tân kỳ thật cũng có ý lại người nhà, tưởng bị người yêu thương một mặt.

Bởi vì mọi người đều là nữ hài tử, mà Thu Tử Tân chỉ là không quá sẽ biểu hiện ra ngoài.

Tô Mạn không có nhận thấy được Tiêu Vũ cảm xúc, nàng tự cố mà thưởng thức trên bờ phong cảnh, “Bên kia có cái xinh đẹp tỷ tỷ ai..... Nàng giống như vẫn luôn đang xem người.....”

Tiêu Vũ còn đắm chìm ở chính mình suy nghĩ, cũng không có nghe rõ Tô Mạn nói gì đó, nàng tưởng bắt điện thoại cấp Thu Tử Tân, nhưng là..... Trong lòng lại luôn là sẽ có điều băn khoăn.

Nàng lo lắng sẽ quá rày đến Thu Tử Tân.

Nếu Thu Tử Tân hiện tại là cùng người nhà ở bên nhau nói, nàng liền không nên đánh cho nàng;

Nếu Thu Tử Tân hiện tại là ở công tác nói, nàng liền càng không thể lấy đánh cho nàng.

Rạng sáng, bên ngoài pháo hoa chưa hết, Tiêu Vũ rút cuộc lấy hết can đảm, đem trò chuyện bắt đi ra ngoài.

Nữ hài tử thấp thỏm bất an lại hưng phấn chờ mong tâm tình, bị cao cao mà treo ở đầu quả tim.

Trò chuyện vang lên thật lâu, Thu Tử Tân cuối cùng không có tiếp.

Cái loại này một hồi vui mừng công dã tràng cảm giác đem Tiêu Vũ tâm bị ép tới ần ần phiếm đau, nàng chỉ có thể ở trong lòng khuyên giải an ủi chính mình, có lẽ Thu Tử Tân đã ngủ rồi, nàng không có xem di động, nếu nàng nhìn đến chính mình cuộc gọi nhớ nói, nàng nhất định sẽ bắt trở về.....

Cách thiên chạng vạng, Thu Tử Tân đơn giản mà trở về nàng một câu:

【 tân niên vui sướng. 】

Không có ông cụ non chúc phúc ngữ, không có kêu nàng tiểu bằng hữu, thậm chí liên nhiệm gì một cái biểu tình bao Thu Tử Tân đều không hề chia nàng.

Tiêu Vũ nhìn chăm chú tin nhắn trầm mặc, nhất thời, cũng không biết nên trở về cái gì hảo.

Hai người đối nói lại lần nữa hoàn toàn đi vào vô tận thâm cốc.

Thứ bảy tháng, tân xuân tiến đến, Boston mấy ngày liền bạo tuyết, BU bị bắt đóng cửa, giáo phương thông tri tạm dừng chương trình học, căn cứ khí tượng cục tỏ vẻ, trận này đại tuyết còn sẽ liên tục tiếp theo cái cuối tuần, rất có thể sẽ bao phủ toàn bộ thành thị. (chỉ toàn bộ con đường bị tuyết đọng bao trùm, chiếc xe vô pháp hành sử.)

Tiêu Vũ đái ở trong ký túc xá, Tô Mạn mời nàng cùng mặt khác đồng học cùng nhau ở trong ký túc xá khai cái cái lẩu cục làm làm không khí, chúc mừng ngày hội. A Hàng cùng các nam sinh từ phụ cận siêu thị mua tới nguyên liệu nấu ăn, nữ sinh phụ trách nấu nấu, một đám người chuyển đến trương bàn tròn tử, bị hảo chén đĩa, vây ở một chỗ ngồi xuống.

Ngoài phòng đầy trời bông tuyết bay xuống, phòng trong nhiệt khí ấm áp nhân tâm.

Hoan thanh tiểu ngữ liên tiếp không ngừng.

Bọn họ điều chính là uyên ương nội, một bên là cầu kỳ nhân sâm canh sông, bên kia còn lại là hương cay vị cay rất cái lẩu.

Trên bàn bãi thật sự phong phú, đã cắt thành lát cắt phi ngư, thịt dê cuốn cùng thịt xông khói, tươi ngon tuyệt cá phiến, nghêu sò, tôm tươi, ứng có có rau dưa cùng nấm, mâm ở trên bàn bị chổng chất đến lão cao.

“Thiên nội! A Hàng, người thế nhưng không mua rau thơm!?” Tô Mạn bỗng nhiên giọng the thé nói.

“Này..... Người lại không có công đạo ta muốn mua, còn có..... Rau thơm lại không thể ăn, cái kia hương vị thật sự làm ta...” A Hàng nhin không được mắt trợn trắng, ấn huyết nhân trung.

“Khó ăn!??? Thiên, ăn lẩu xứng rau thơm là tuyệt thế mỹ vị người hiểu!? Không có rau thơm cái lẩu tương đương không có linh hồn a!” Tô Mạn hùng hùng hổ hổ mà đứng lên, nhìn dáng vẻ là phải vì rau thơm đi tìm A Hàng đánh lộn.

A Hàng bị Tô Mạn lôi kéo lỗi tai, hô to cứu mạng, vây xem người khác xem đến ôm bụng cười cười to, Tiêu Vũ cũng là, cười đến má lúm đồng tiền run lên run lên, một đôi cười trong mắt đặng đầy kiếp này tốt đẹp.

A Hàng nhìn đến nàng cười, liền cũng phối hợp Tô Mạn nháo, kêu đến lớn hơn nữa thanh, càng phù hoa, cơ hồ chính đồng ký túc xá người đều có thể nghe thấy mỗi vị tự xưng 24K vàng ròng nam tử hán, nửa đêm gọi vào khí hư kiều thanh.....

Tiêu Vũ gấp một khối năng hảo rau xanh hoa, thổi thổi nhiệt khí, lại bỏ vào trong miệng, cái miệng nhỏ cái miệng nhỏ mà nhắm nuốt lên, ngoan ngoan đến giống cái thỏ con giống nhau.

Tháng này, Tiêu Vũ không có chủ động liên hệ Thu Tử Tân, Thu Tử Tân cũng không có lại tìm nàng, Tiêu Vũ trong lòng giận dữ, rõ ràng thực chờ đợi Thu Tử Tân có thể lại đây tìm nàng, đối phương lại một chút rõ ràng tỏ vẻ cũng không có.

Tưởng tượng đến Thu Tử Tân, Tiêu Vũ trừ bỏ trong lòng tràn đầy phiền muộn hết đường xoay sở, nàng cũng không hiểu được chính mình đến tột cùng còn có thể như thế nào bức bách Thu Tử Tân thẳng thắn mà đối diện chính mình.

Nàng hy vọng Thu Tử Tân có thể ái nàng; nhưng nàng không nghĩ khó xử Thu Tử Tân.

Rời đi trước các nàng ôm, cùng với Thu Tử Tân chịu đựng nàng dặt tay nàng, này đó..... Chẳng lẽ không phải chứng minh rồi kỳ thật các nàng không phải hoàn toàn không thể nào sao, có lẽ Thu Tử Tân đã ở chuẩn bị tiếp thu nàng không phải sao.....

Tê! Tiêu Vũ bỗng nhiên cắn được chính mình lưỡi cắn, nàng đau đến phỉm nước mắt, trong lòng đột nhiên nháy ra một cái đáng thương hiện thực.

Nàng vừa mới.....

Là dùng ‘ chịu đựng ’, tới hình dung Thu Tử Tân đối nàng thái độ phải không.....?

Ngồi ở Tiêu Vũ bên người đồng học thấy nàng đã ngã rơi lệ, đáy lòng kinh hách, liên tiếp quan tâm hỏi nàng làm sao vậy.

Làm đến Tiêu Vũ thực quẫn bách thả xấu hổ, nàng không ngừng lau đi trào ra tới nước mắt tích, khóe môi cong ửng khuất cười, “Ta chỉ là..... Bị cay nôi huân tới rồi... Không có gì..... Thật sự... Các người không cần lý ta.....”

Đệ thập nhất tháng, nghỉ hè trong lúc, Tiêu Vũ về tới Q thị.

Trong nhà có vị người hầu kết hôn, Ôn Ngữ Tiệp bao phong rất lớn bao lì xì chúc mừng nàng, Tiêu tiên sinh người một nhà đều tham dự nàng yến hội, đêm đó tân nương tử đặc biệt mắt sáng bắt mắt.

Thái tử cùng bọn họ ở chung lâu rồi, cảm tình tự nhiên cũng thâm đến giống vậy người trong nhà, ôm vị kia tân nương rơi lệ, hoàn toàn luyến tiếc buông ra nàng, “Về sau muốn cùng hấn hảo hảo sinh hoạt.....”

“Gặp được bất luận cái gì sự, đều có thể cùng chúng ta nói..... Tiêu người nhà cho người chống lưng.”

Tiêu Vũ đứng ở Ôn Ngữ Tiệp bên cạnh, Tiêu tiên sinh gọi than than, “Ai..... Nay nếu là về sau nhà chúng ta Tiểu Trúc xuất giá, ta hai phông chừng cũng đến khóc cái ba ngày ba đêm.....”

Ôn Ngữ Tiệp bất đắc dĩ mà cười, “Ta cảm thấy không ngừng.....”

Tiêu Vũ cúi đầu, trầm mặc, nhìn chính mình bị đèn đường gắn vào trên mặt đất bóng dáng.

Nghe Thái tử nói, Thu Tử Tân năm nay tân niên cũng không có trở về Q thị, tựa hồ là bởi vì công tác cùng mặt khác tư nhân quan hệ, trừ bỏ màn ảnh thượng, trong đời sống hiện thực mọi người đều rất ít tái kiến nàng.

Tiêu Vũ trao đổi sinh kỳ hạn đã đến đuôi, năm nay dẫn đầu tu xong học phân tốt nghiệp sau được đến địa phương giáo thụ thư đề cử, Tiêu Vũ rất rõ ràng nàng phải đi phương hướng là cái gì, phiên dịch là nàng sở nhiệt tình yêu thương, cũng là một phần cực nóng mòng tưởng, cho nên nàng lựa chọn lưu tại Boston đào tạo sâu, tiến vào BU tục đọc 2 năm phiên dịch thạc sĩ (MTI) chương trình học.

Tiêu Vũ cùng Thu Tử Tân đã có vài tháng không có liên hệ, nàng ở Boston đãi gần một năm, tầm nhìn đích xác trống trải rất nhiều, tư tưởng cũng trở nên càng thêm độc lập, có giải thích, học được càng tốt mà xử lý nhân tế quan hệ, ngay cả trừ nghệ cũng tiến bộ rất nhiều.

Suốt một năm, Tiêu Vũ tâm rớt cuộc trầm xuống dưới.

Nàng rớt cuộc tỉnh ngộ.

Nàng rớt cuộc hoàn toàn, minh bạch Thu Tử Tân chân chính dụng ý.

Nàng Thu Tử Tân.

Căn bản là sẽ không tới tìm nàng.

Không bao giờ sẽ.

-

Tại hành tinh không tương ngộ nhật tử, thái dương cứ theo lẽ thường mà dâng lên rớt xuống, ánh trăng như cũ mà có được âm tình tròn khuyết.

Tiêu Vũ ở Boston sinh hoạt hết thầy quá thật sự thuận lợi, tóc dài lưu tới rồi bên hông, còn chọn nhuộm thành màu nâu nhạt, nàng ngồi ở thư viện dựa cửa sổ vị trí, thân xuyên màu trắng áo sơ mi, ngoại đắp màu đen đoản mao sam, cùng sắc hệ váy dài che khuất trắng nõn hai chân.

Có học đệ học muội lại đây tìm nàng thảo luận học thuật, nàng hơi kẹp má lúm đồng tiền, hàm chứa nhạt nhẽo tươi cười bắt đầu cùng đối phương giảng giải lên.

Nàng thuyết thư khi mặt mày buông xuống, nồng đậm lông mi cong kiêu, thanh âm ôn nhu mà mềm mại, nào đó học đệ thậm chí là giả tá thảo luận danh nghĩa, riêng tiến đến xem nàng vài lần.

Kỳ nghỉ trong lúc nàng cùng ở giáo nhận thức bằng hữu đi ra ngoài chơi, cùng đại gia chụp mấy tấm chụp ảnh chung, phát đến bằng hữu vòng thượng, mấy trương đơn người chiếu tắc thiết trí thành chỉ Thu Tử Tân một người có thể thấy được.

Hảo hy vọng Thu Tử Tân có thể thấy.

Mùa thu thượng tuần, vũ thế kéo dài, không trung âm u.

Gió lạnh thổi qua, nước mưa nhẹ nhàng mà đạn ở dù đỉnh, Tiêu Vũ ăn mặc lỏa sắc áo gió dài, đi ở học viện ngoại phụ cận một tòa công viên. Nàng đi vào công viên trung tâm bể phun nước trước, chung quanh không người, chỉ có mặt cỏ thượng một đám xám trắng giao nhau hoặc là thuần sắc bồ câu ở làm bạn nàng.

Bể phun nước bắn ra tới bọt nước dính vào Tiêu Vũ trên mặt, nàng khóe môi hơi hơi nhấp, đứng lặng tại chỗ tự hỏi thật lâu.

Nàng nắm di động, đầu ngón tay lặp lại ở cái kia quen thuộc dãy số thượng bồi hồi.

Tiêu Vũ hít sâu một hơi, trong lòng kiên quyết, kia thông điện thoại chịu tải nàng cuối cùng dững khí, phát cho Thu Tử Tân.

Mà lúc này đây, trò chuyện rốt cuộc bị chuyển được.

Tác giả có lời muốn nói: Cái này giai đoạn đã viết xong, cho nên

91-100

91.Chapter 91

Gần nhất liên tục mấy ngày đều đang mưa.

Thời đại cao ốc ngoại, đại màn ảnh thượng bá nổi danh nhãn hiệu PRADA phục sức quảng cáo.

Hình ảnh trung người mẫu thân xuyên năm nay thu mùa đông mới nhất đẩy ra nguyên bộ thúc eo hắc tây trang, trong tay cầm liểu đình phong cầm bao, nàng nghiêng người không ngừng đổi mới động tác bãi chụp, một đầu màu rượu đỏ tóc dài sần đến da thịt phá lệ tuyết trắng, cả người tản ra một loại không giống người thường khí chất, màn ảnh bày biện ra mỗi một bức đều có thể so với điện ảnh họa chất.

Mưa bụi từ tầng mây trung rớt xuống, trung tâm thành phố ngã tư đường đám đông thưa thớt, Thu Tử Tân chống đem màu đen dù, cao dài dáng người đứng thẳng với người hành hoành nói, an tĩnh chờ đợi đèn đỏ sáng lên.

Chiếc xe ở nàng trước mặt hành sử mà đi, mặt đường thượng giọt nước bị bắn khởi, nàng hơi liễm ánh mắt, hướng phía sau lui một bước, giơ tay đề xuống khẩu trang.

Quảng cáo bá xong, màn ảnh hình ảnh thay đổi thành quay chụp khi ngoài lề, là một đoạn ngắn gọn phỏng vấn, “Phi thường cảm tạ tần lần này có thể tiếp thu chúng ta mời, này thật là quá mỹ diệu hợp tác rồi!”

“Well, làm người phát ngôn, người có cái gì mặc quần áo phối hợp kỹ xảo chia sẻ cho chúng ta sao tỷ như PRADA cái này lông dê áo khoác, người sẽ lựa chọn nội đáp áo lông vẫn là.....”

Người đi đường đèn lạng xuất lục sắc, Thu Tử Tân hôm nay ăn mặc màu xám đậm áo khoác, nàng bước ra đoàn dèp lê đi qua

người đi đường nói, đối phó mấy cái da trắng da cùng da đen da người trẻ tuổi từ nàng bên cạnh trải qua, nhin không được quay đầu lại nhiều nhìn nàng vài mắt.

“Ai, ta cảm thấy nàng hảo quen mắt.....”

“Như thế nào? Tối hôm qua quán bar gặp được đại mỹ nữ?”

“Không phải.....” Hoàng tóc nam tử ngẩng đầu, biểu tình hơi giật mình, chỉ vào cao ốc màn ảnh nói: “Có phải hay không nàng...! Vừa mới cái kia nữ, hình như là tân!”

Tiếng mưa rơi tí tách lịch, Thu Tử Tân triệu tới một chiếc Grab, thu dù cất bước nhập tòa động tác liền mạch lưu loát, lưu loát, lại không mất ưu nhã.

Làm trở lại sau một năm, trừ bỏ bắt đầu diễn tấu sẽ, Thu Tử Tân không ngừng mà bức bách chính mình tiếp công tác, ngay cả trước kia không thích thượng chân nhân tú cũng tham dự vài kỳ, người quản lý vì nàng bài tràn đầy hành trình, một năm nghỉ ngơi ngày thiếu chi lại thiếu.

Thu Tử Tân không phải thiếu tiền, cũng không phải sợ bị đại chúng quên đi, nàng tiếp công tác, trong đó một nguyên nhân là vì lấp đầy chính mình nhàn rỗi thời gian.

Thu Tử Tân phát hiện, từ Tiêu Vũ rời đi sau, nàng liền sẽ không biết ngày đêm vẫn luôn lâm vào vô giải tưởng niệm bên trong.

Nàng cần thiết tìm điểm sự tình làm, mới có thể đem trong lòng hư không kia một khối cấp lấp đầy.

Còn có một nguyên nhân khác, là bởi vì Thu Tử Tân biết, chỉ cần nàng ở màn ảnh thượng lộ diện, Tiêu Vũ liền có thể từ truyền thông thượng biết được nàng tin tức.

Mặc dù các nàng thật lâu không liên hệ, Tiêu Vũ ít nhất cũng có thể hiểu biết nàng sắp tới đại khái trạng huống, không cần lo lắng nàng

tình cảnh.

Thu Tử Tân kéo xuống khẩu trang, cúi người dựa vào cửa sổ xe, ven đường phong cảnh không ngừng sau này lùi lại.

Nhìn cái này quen thuộc lại hoài niệm thành thị, Thu Tử Tân không tiếng động mà mím môi, hoàn khởi một tia cực đạ m ý cười.

Một chĩnh năm không có gặp mặt, Thu Tử Tân rất muốn nàng.

Này mười hai tháng, tưởng niệm tựa như có thời kỳ ủ bệnh tránh ở Thu Tử Tân trong thân thể, thường thường điên cuồng mà phát tác, mỗi một lần bệnh phát trong lúc, nàng liền sẽ rất thống khổ.

Nàng cho rằng thời gian có thể hòa tan nàng cảm tình, chính là ông trời không muốn tha thứ nàng, lại cứ muốn nàng chịu đủ đau cùng ái lẫn nhau tra tấn.

Không có càng xem càng khai, ngược lại càng lún càng sâu.

Nàng đối một cái so với chính mình tiểu mười lăm tuổi đồng tính động tâm.

Đây là vô pháp tiêu hủy sự thật.

Nàng thích Tiêu Vũ.

Cho nên, đây là nàng cả đời này nên đối mặt kiếp nạn.

Lần trước Tiêu Vũ ở bằng hữu trong giới đã phát một tổ ảnh chụp, chụp rất nhiều trương cùng bằng hữu cùng nhau đi ra ngoài chơi ảnh chụp. Thu Tử Tân cảm giác nàng lại lớn lên không ít, ngũ quan nầy nở rất nhiều, trở nên càng thêm lập thể, tinh mỹ.

Nữ hài trên người tràn ngập thanh xuân cùng sức sống dào dạt hơi thở, tiện sát người khác.

Thu Tử Tân đương nhiên thấy được Tiêu Vũ cá nhân chiếu, vì thế nàng do dự thật lâu, cuối cùng vẫn là ở điểm tán trước trú hạ bước

chân.

“Tiểu thư, xin hỏi người là muốn đi đâu đâu” trước tòa tài xế chuyển động tay lái, khe hở rất nhiều xuyên thấu qua chuyển xe kính vọng Thu Tử Tân.

Thu Tử Tân nhắc lên lông mày và lông mi, ôn thanh trả lời: “Đi Boston đại học, cảm ơn...”

“Người ở chỗ này sinh hoạt thật lâu? Ta xem người khẩu âm.....” Tài xế giơ lên tươi cười, giống thường lui tới giống nhau tự nhiên mà cùng chờ khách nói đến thiên.

“Ân..... Ta phía trước... Ở chỗ này sinh hoạt quá một đoạn thời gian.....”

Âm hôi dương quang dừng ở Thu Tử Tân tinh tế trên da thịt, chiếu đến nàng màu rượu đỏ tóc đẹp trở nên càng thêm điểm mị.

“Là đi đại học tiếp muội muội đi?” Tài xế thấy vũ thế tiệm đại, liền gia tăng cần gạt nước cấp bậc, trong miệng lẩm bẩm, “Gần nhất vẫn luôn đang mưa a..... Ôm khách đều trở nên khó khăn.”

Túi áo di động đột nhiên chấn động, Thu Tử Tân lắc đầu, thanh âm nhẹ đạm, “Không phải muội muội.....”

“Chỉ là một cái..... Ta rất muốn thấy nữ hài tử.....”

Liên tục mười mấy dưới ánh trăng tới, Thu Tử Tân đã trốn thật sự mệt mỏi, mỗi khi Tiêu Vũ cho nàng gửi tin tức, nàng nhất định phải khắc chế chính mình muốn quan tâm nữ hài sốt ruột, nhắm mắt lại, nhắm tâm mà đem khung thoại cấp cắt bỏ.

Thu Tử Tân sẽ đến Boston, chỉ là bởi vì nàng thật sự nhịn không được.

Nàng rất muốn tới xem nàng tiểu bằng hữu liếc mắt một cái.

Trộm mà xem một cái.

Không lòng tham.

Chỉ cần liếc mắt một cái liền hảo.....

Xem xong nàng liền đi.

Chính là.....

Thu Tử Tân hoàn toàn không nghĩ tới.

Tiêu Vũ thế nhưng sẽ ở hôm nay đột nhiên đánh cho nàng.

Thu Tử Tân lấy ra di động, giật mình thán mà nhìn trên màn hình biểu hiện liên hệ người, có trong nháy mắt, nàng thậm chí tưởng chính mình tưởng niệm quá nặng, xuất hiện thị giác ảo tưởng.

Rất nhiều tháng trước, cái này số di động cũng từng ở rạng sáng nửa đêm vang lên, Thu Tử Tân lúc ấy ngồi ở trong nhà thiên thánh, ngạnh sinh sinh mà nhìn màn hình từ ánh lượng đến dần dần ảm đạm đi xuống, cho đến hoàn toàn hắc bình.

Nữ hài cuộc gọi nhớ, thành phi thường chói mắt thông tri, Thu Tử Tân cắn chặt cánh môi, che lại di động, tính cả nữ hài kia phân chí thành ái niệm, cùng nhau đờ ở trầm trọng đến hít thở không thông trên ngực.

Đêm khuya, Thu Tử Tân khóc không thành tiếng.

Chính là ngày hôm sau, nàng rồi lại muốn làm bộ không có việc gì phát sinh giống nhau, bình đạm mà đối diện Tiêu Vũ, phảng phất nữ hài nhất cử nhất động đều không thể đối nàng tạo thành bất luận cái gì ảnh hưởng.

Nàng không ngừng khuyên chính mình buông, nỗ lực mà dùng công tác che đậy trụ kia phân dao động tâm niệm.

Nàng không ngừng đối chính mình nói, nàng có thể, nàng tuyệt đối có thể kiên trì đến Tiêu Vũ từ bỏ nàng kia một ngày.

Chỉ cần ngao đến kia một ngày, mọi người liền giải thoát rồi, các nàng chi gian cũng liền sẽ nghênh đón tốt đẹp nhất kết cục.....

Kết cục tốt nhất.....

... Đến tột cùng là cái gì.

Thu Tử Tân đầu ngón tay khẽ run, nàng lặp lại mà hít sâu, ở tiếp vẫn là không tiếp bên trong sâu khổ thật lâu, thật lâu.

Hôm nay, nàng lựa chọn chuyển được nữ hài điện báo.

Thu Tử Tân không dự đoán được Tiêu Vũ sẽ đánh cho nàng, mà Tiêu Vũ đồng dạng cũng không dám tin tưởng Thu Tử Tân sẽ nguyện ý tiếp khởi nàng điện thoại.

Điện báo bị chuyển được kia một khắc, hai bên đều ở trầm mặc trung kinh nghi.

Các nàng đã thật lâu thật lâu không có trò chuyện, không có nghe thấy đối phương thanh âm, không có nhìn thẳng đối phương đôi mắt, không có đụng vào quá đối phương thân thể.....

Ở Thu Tử Tân mở miệng gọi Tiêu Vũ tên kia một khắc, buồn bã mất mát phức tạp tâm tình mạn quá các nàng thể xác và tinh thần.

Tiêu Vũ vừa định mở miệng, liền phát hiện chính mình thanh âm đã ách.....

Rốt cuộc. Nàng vẫn là quá yêu Thu Tử Tân.

Cho nên... Mới có như vậy trầm trọng ái cùng chấp niệm.

Trầm trọng đến, xa xa vượt qua Thu Tử Tân tiếp thu phạm vi.

“Thu tử tử..... Người... Đang bận sao...?” Nữ hài ngữ khí thực thong thả, tràn ngập thật cẩn thận thử.

Thu Tử Tân dừng một chút, cúi đầu, "... Không có....." Mặt mày chảy ra một chút ưu nhu.

"Phải không..... Vậy là tốt rồi." Di động truyền đến Tiêu Vũ thực nhẹ cười gượng.

Này thanh qua đi, hai người lại lần nữa lặng im xuống dưới, trong không khí thông thả mà ngưng kết ra băng hoa, Thu Tử Tân cau mày tâm, "Tìm ta... Có chuyện gì sao....."

Trò chuyện kia đầu như cũ trầm mặc.

Thu Tử Tân tâm trầm lại trầm, nàng bắt đầu hoài nghi chính mình kỳ thật liền không nên tiếp khởi này thông điện thoại.

Đang lúc Thu Tử Tân tưởng mở miệng đánh gãy này phiền yên tĩnh khi, đối phương rút cuộc hô khẩu thực trầm khí, Tiêu Vũ kẹp ách sát tiếng nói, phảng phất là ở chuẩn bị hướng quá vãng sở hữu bất kham hồi ức, làm một cái chính thức cáo biệt.

Tiêu Vũ ngẩng đầu, xám xịt không trung bao phủ nàng, đáy lòng áp chế thật lâu khổ sở, giờ phút này một chút một chút mà từ nàng bị thương tâm tì khe hở chảy xuôi ra tới.

"Thu Tử Tân....."

"Ta hiện tại... Đã thành niên....."

Tiêu Vũ gian nan mở miệng kia một khắc, trong cổ họng giống bị nhét đầy cát sỏi giống nhau khó chịu, ửng đỏ, đau đớn.

"Nhưng là người yên tâm....."

"Ta đã..... Không yêu người."

"Thực xin lỗi..... Vì ta phía trước không hiểu chuyện, vì ta phía trước sở hữu ấu trĩ, xúc động hành vi....."

Nữ hài cảm xúc thật sự là bị chồng chất áp lực đến lâu lắm, dẫn tới nàng nói này đoạn lời nói khi thanh âm cơ hồ run đến lợi hại, Tiêu Vũ che miệng lại, nàng thật sâu nhớ rõ, vô số lặp lại thất vọng đau lòng nhật nguyệt, nàng đến tốt cùng là như thế nào đi bước một xé mở chính mình kết vảy miệng vết thương, lại vì chính mình đắp thương dược dán.

Ở Tiêu Vũ rời đi về sau, nàng mới phát hiện, đã không có chính mình Thu Tử Tân, kỳ thật chỉ biết quá đến càng tốt.

Không có nàng, Thu Tử Tân liền không cần lại vì các nàng chi gian sự cảm thấy khó xử, rối rắm, thống khổ.

Nàng chân chính ý thức được, nguyên lai.....

Nàng tồn tại, chỉ biết cấp Thu Tử Tân mang đến gánh nặng.

Nàng ái, sẽ chỉ làm Thu Tử Tân cảm thấy áp lực.

Nàng muốn ái, lại không có bận tâm đến Thu Tử Tân chân thật ý tưởng cùng cảm thụ.

Liền giống như, nàng đem chính mình chân thành mà cực nóng tâm phùng tới rồi Thu Tử Tân trước mặt, lại không có trước đó hỏi Thu Tử Tân, đến tốt cùng có nghĩ muốn.

Thu Tử Tân a, chính là bị ngàn ngàn vạn vạn người truy phùng nữ minh tinh, nàng đứng ở sân khấu thượng là như vậy thành thực loá mắt, mà chính mình đâu, chẳng qua là một cái còn ở nỗ lực giãy giụa, quật cường lớn lên tiểu hài tử thôi.....

Nàng đến tốt cùng có thể lấy cái gì tới cùng Thu Tử Tân nói chuyện yêu đương đâu?

Tiêu Vũ biết rõ, nàng đối Thu Tử Tân ái, thật sự là quá dày trọng.

Mà Thu Tử Tân hoàn toàn không cần phải bởi nàng tiếp tục trận này trò khôi hài.

Là nàng ngọc.

Nghĩ làm, chỉ cần chân thành tha thiết đối đãi liền sẽ thu hoạch đối phương tương đồng đáp lại.

Kỳ thật Tiêu Vũ rất sớm nên nhận rõ sự thật này.

Mặc dù nàng cùng Thu Tử Tân cho nhau thích, các nàng cũng không có khả năng sẽ ở bên nhau.

Các nàng chi gian, chung quy là cách quá nhiều quá nhiều vô pháp ngôn tố trở ngại.

Nàng không thể lấy Thu Tử Tân nhân sinh, tới làm nàng kia ích kỷ tình yêu vật hi sinh.

“Thực xin lỗi..... Thu Tử Tân, như vậy lâu dài tới nay cho người mang đến bối rối.....”

“Là ta không biết tự lượng sức mình..... Là ta si tâm vọng tưởng..... Thực xin lỗi..... Thật sự thực xin lỗi.....”

Tiêu Vũ nói nói, yết hầu trở nên nghẹn ngào mà nằng cay, nước mắt vô pháp khống chế mà tràn ra.

Hiện tại hồi tưởng lên, nàng trước kia ở không có trải qua Thu Tử Tân cho phép hạ liền tùy ý mà ôm nàng, thậm chí là hôn môi nàng.....

Này đó đủ loại hành vi.....

Thật sự quá thảo người ghét.

Lúc này đây là thật sự.....

Tiêu Vũ nhận rõ hiện thực.

Nếu Thu Tử Tân thật sự ái nàng, như vậy nàng liền sẽ không một lần lại một lần mà thương tổn nàng.

Cái loại này nhiều lần bị người ném xuống, vớt bỏ, đẩy ra cảm giác, thật sự thật không dễ chịu. Nhiều ít cái tan nát cõi lòng nhạt tử, Tiêu Vũ đều là một mình một người căng qua đi, khiêng qua đi.

Nếu nàng ái, sẽ chỉ làm nàng ái nhân cảm thấy phiền chán cùng sầu khổ nói.

Kia nàng tình nguyện không yêu.

Là.....

Nàng sợ đau.

Nàng nhận thua.

To như vậy công viên, Tiêu Vũ đối với bể phun nước rơi lệ đầy mặt. Dĩ vãng, mỗi khi nàng rất tưởng niệm Thu Tử Tân thời điểm, nàng liền sẽ một người đi vào nơi này, một mình nghỉ ngơi vài tiếng đồng hồ.

Tiêu Vũ biết nàng đã trưởng thành, nàng không phải cô độc, nàng có người nhà, có bằng hữu, có tình cảm chân thành mộng tưởng, có làm chính mình kiêu ngạo thành tích, nàng đã rất ưu tú.....

Nàng chỉ là không đủ may mắn..... Kiên trì nỗ lực lâu như vậy, vẫn là vô pháp dao động Thu Tử Tân nửa điểm.....

Nếu Tiêu Vũ không phải bởi vì khóc đến quá kích động nói, nàng liền nhất định sẽ nghe được ở bên kia, Thu Tử Tân lần lượt muốn nói lại thôi nghẹn ngào thanh.

Thu Tử Tân hốc mắt đã là màu đỏ tươi, nữ hài nói liền giống như bén nhọn vật giống nhau, một đao so một đao còn muốn tàn nhẫn, không ngừng cắt ra nàng nội tạng, lại chui vào nàng cốt tủy.

Làm nàng đau triệt nội tâm.

Trò chuyện kia một đầu truyền đến thực trầm trọng tiếng chuông, Tiêu Vũ nức nở, cứ việc thanh âm mơ hồ không rõ, nữ nhân như cũ

có thể nghe hiểu, “Thu Tử Tân..... Ta hỏi lại người cuối cùng một vấn đề.....”

“Cuối cùng một cái..... Thật sự liên cuối cùng một cái.....” Tiêu Vũ thanh âm thực nhược, nàng mặt quá trên má một hàng nước mắt, rồi lại bị một khác hàng nước mắt cấp bổ khuyết trở về.

“Thu Tử Tân, ta hỏi người.....”

“Nếu người không yêu ta.....”

“Vì cái gì..... Muốn ở di chúc thượng viết tên của ta.....?”

Ngày ấy.

Tiêu Vũ ở Thu Tử Tân phòng thu thập ngày ấy.

Tiêu Vũ không cẩn thận đâm ngã kia đập vỡ kiện, làm nàng ngoài ý muốn phát hiện tới rồi Thu Tử Tân ở sau lưng vì nàng phô tốt nhiều như vậy con đường.

Sau khi thành niên mấy chục vạn đao tu học quỹ, 21 tuổi khởi hải ngoại mấy căn biệt thự bất động sản kiêm giữ quyền, ủy thác quỹ, dự trữ ngân hàng, cùng với cổ phiếu đầu tư sở hữu hoạch ích lợi nhuận, tức khắc toàn toàn thuộc sở hữu với Tiêu Vũ.

Một khi Thu Tử Tân ly thệ sau, phần trăm chi 80 di sản đem tự động chuyển dời đến Tiêu Vũ danh nghĩa.

Thu Tử Tân đương trường sửng sốt thán, nàng hoàn toàn không nghĩ tới Tiêu Vũ thế nhưng sẽ phát hiện.....

“Trả lời ta... Thu Tử Tân..... Ta biết người đang nghe.....” Tiêu Vũ che lại không ngừng run rẩy cánh môi, cực lực chịu đựng khóc nước mắt.

Nàng chỉ là muốn nghe đến Thu Tử Tân mở miệng thừa nhận..... Mặc dù các nàng thật sự không thể ở bên nhau, Tiêu Vũ cũng rất muốn nghe một lần, Thu Tử Tân thiết tình lời nói.....

Chẳng sợ một câu, cũng đủ làm nàng cuộc đời này không uổng.

Đời này không thể hoàn thành sự, Tiêu Vũ nguyện ý chờ đến kiếp sau.

Kiếp sau, nàng muốn cùng Thu Tử Tân giống nhau, có được tương đồng số tuổi.

Kiếp sau, nàng muốn cùng Thu Tử Tân giống nhau, có được bằng nhau thân phận.

Kiếp sau, nàng vẫn là muốn cùng Thu Tử Tân giống nhau, đều là nữ sinh.

Lạnh lẽo mưa bụi dính vào Tiêu Vũ gương mặt, nàng đợi thật lâu, trò chuyện một khác đầu, nữ nhân trước sau không có cho nàng hỏi đáp.

Tiêu Vũ không cảm cú đầu bật cười, ý cười đều là bi thương.

Thôi.

Nàng không cần khó xử nàng Thu Tiểu Tân.

Nước mắt chảy xuôi quá Tiêu Vũ má lúm đồng tiền, nàng cong lên chua xót tươi cười, “Thực xin lỗi... Thu Tử Tân, ta không bao giờ sẽ dây dưa ngươi.....”

Nói xong cuối cùng một câu, nữ hài liền kiên quyết mà cắt đứt trò chuyện.

“Tiêu Vũ.....!” Thu Tử Tân ở sai lắng trung kinh hoàn hồn, nàng vút bỏ quá vãng sở hữu thông dong bình tĩnh, sốt ruột mà hợp lại phát, ngực không ngừng kịch liệt phập phồng, nàng cấp bách mà hỏi bát qua đi.

Thực đáng tiếc, kể tiếp mỗi một hồi điện thoại, đều đánh không đi vào.

“Thực xin lỗi! Ngài gọi người dùng tạm thời vô pháp chuyển được, thỉnh sau đó lại bắt.”

“Ngài hảo! Ngài sở gọi điện thoại đã đóng cơ.”

“Ngài hảo! Ngài sở gọi dãy số là không hào, thỉnh thẩm tra đối chiếu sau lại bắt.”

Thu Tử Tân tuyệt vọng mà che lại mặt, bả vai bắt đầu không chế không được mà run lên, như có như không thấp tiếng khóc ở cái này an tĩnh đến quỷ dị trong không gian tràn ngập mở ra.

Nàng ở khóc.

Ở tuyệt vọng mà khóc.

Tài xế không rõ đã xảy ra sự tình gì, chỉ dám không nói một câu mà lái xe, may mắn xe trình còn thừa không có mấy, hắn đem xe ngừng ở BU ngoại đường phố bên, “Tiểu thư... Chúng ta đã đến.....”

Nữ nhân từ ghế sau vội vàng mà đưa cho hắn một trương tạp, tài xế áp ứng kinh hách đến không dám tiếp, “Này... Cái này.....”

Thu Tử Tân không có đáp lời, nàng buông ra tấm card, đẩy ra cửa xe mở ra dù, một đường dẫm lên đoạn dép lê chạy tới BU trước đại môn.

Mưa to giàn giụa, âm âm âm tiếng sấm hỗn loạn ở bên trong.

BU gác chuông thanh lại lần nữa vang lên, Thu Tử Tân bị quản lý viên cự với ngoài cửa, nói là trường học hiện nay không cho phép người ngoài tùy ý xuất nhập, trừ bỏ muốn kiểm giữ thân phận chúng bên ngoài, còn cần trong học viện học sinh trước đó thông tri mới có thể bị cho phép cho đi.

“Ngượng ngừng tiểu thư, đây là giáo phương quy định, chúng ta không thể có được ngoại lệ.....”

Thu Tử Tân tóc đỏ bị nước mưa dính ướt, trang dung hoa không ít, nàng gắt gao nắm chặt di động, liên tiếp lùi lại vài bước.

Giờ phút này, bất đắc dĩ phần hận cảm điền đỏ nàng tâm.

Nàng là hận chính mình, vì cái gì như vậy yếu đuối, vì cái gì như vậy vô dụng, vì cái gì liên chính mình ái người..... Cũng không dám đối mặt.

“Ô Mạn, đi nhanh điếm lạ, hiện tại bên ngoài vũ lớn như vậy, Tiêu Vũ lại còn không có trở về, thật là, lo lắng chết ta.....”

“Ta biết, ta vừa mới còn không phải là đi lấy ô che mưa sao, ai, kia hài tử, không biết có phải hay không lại tưởng kia ai.....”

A Hàng cùng Tô Mạn bước nhanh từ đại lầu thang lầu đi xuống, Tô Mạn cầm hai thanh dù, gương mặt liếc hướng cổng lớn khi, biểu tình sửng sốt, dưới chân nện bước càng thêm dồn dập lên, đang lúc Thu Tử Tân muốn triệt bước rời đi khi, Tô Mạn lập tức xoát tạp kéo ra môn, ở trong mưa la lớn: “Thu Tử Tân!?”

Kinh ngạc gian, Thu Tử Tân quay lại đầu, nhu mị đã yếu ớt biểu tình lập tức dừng lại, “Ô Mạn.....?”

Thu Tử Tân nện bước bất bình ổn mà đi lên trước vài bước, “Ô Mạn.....” Nàng nắm cán dù tay lại bắt đầu run lên, nàng cánh môi đã là bị cắn đến thấm huyết, “Ta..... Ta là tới.....”

“Tới tìm Tiêu Vũ?” Tô Mạn lấy lại bình tĩnh, cau mày hỏi.

Thu Tử Tân thu hồi khoe môi, buông xuống con người, mặc thanh gật gật đầu.

Tô Mạn âm thầm hút khẩu khí, “Nàng hẳn là ở chúng ta trường học ngoại XX công viên nơi đó, nàng hôm nay buổi sáng liền đi ra ngoài, đến bây giờ đều còn không có trở về.”

“Mỗi lần nàng tâm tình không tốt thời điểm, liền sẽ chạy đến nơi đó.”

Tô Mạn hạ giọng, mắt lạnh mà xem Thu Tử Tân, “Nàng vẫn luôn cho rằng người sẽ tìm đến nàng.....”

“Nhưng là người không có. Người lại một lần lừa nàng.”

Thu Tử Tân cắn chặt răng thịt, tanh khổ huyết vị ở trong miệng hóa khai, nàng đau thương mà lắc đầu, “Ta hiện tại..... Ta hiện tại đi tìm nàng.....”

Nhìn đến nữ nhân như vậy nghèo túng biểu tình, Tô Mạn trong lòng không cảm đi theo khó chịu lên, nàng im tiếng, mà Thu Tử Tân đã là rời đi, dư lại mới từ phía sau đuổi theo A Hàng, “Người làm gì đột nhiên lại chạy nhanh như vậy.....!”

A Hàng nhặt lên bị Tô Mạn ném ở phía sau ô che mưa, “Vừa mới nữ nhân kia là ai? Các người nhận thức?”

Tô Mạn lắc đầu sau lại gật gật đầu, “Tính nhận thức..... Nàng là tới tìm Tiêu Vũ.....”

“Tìm Tiêu Vũ? Kia vừa lúc a, chúng ta cùng nàng cùng đi?” A Hàng vừa định đẩy cửa đi ra ngoài, đã bị Tô Mạn duỗi tay giữ chặt, “Không được.....”

“Trước làm các nàng một mình dãi ở bên nhau đi.....”

Bên ngoài cuồng phong gào thét, tầm tã mưa to đột kích.

Thu Tử Tân chống đem màu đen ô che mưa cấp bách mà chạy đến công viên, nàng ướt đẫm đoạn dép lê đạp lên vũng nước thương, mặt đường bọt nước văng khắp nơi.

Liên tiếp không ngừng bước nhanh thanh từ nơi xa truyền đến, Thu Tử Tân chạy thật lâu, rốt cuộc vào giờ phút này dần dần thả chậm, chần chờ mà tạm dừng xuống dưới.

Nàng hốc mắt đọng đầy nước mắt, tầm nhìn hình ảnh trở nên mơ hồ không rõ.

Mà cái kia thân ảnh nho nhỏ, liền ở phía trước.

Học viện tiếng chuông lại lần nữa vang lên, không trung chấn quá một đạo sấm sét.

Ở Tiêu Vũ xoay người lại đồng thời, nàng phía sau thành đàn bò câu bỗng nhiên phịch giương cánh, tề thân mà bay về phía không trung.

Đương trông thấy trước mắt nữ nhân khi, nữ hài đồng tử thật sâu run trụ, nàng không dám tin tưởng mà trọn tròn đôi mắt, cánh môi hơi hơi mấp máy, lại trước sau vô pháp phát ra tiếng, phun không ra nửa viên chữ.

Rét lạnh ướt át bao vây ở các nàng chi gian.

Ướt át tóc đỏ khoác ở Thu Tử Tân trên vai, nàng nín thở tức, ánh mắt tâm liên mà dừng ở Tiêu Vũ trên người. Nữ nhân trữ tại chỗ muộn lo lắng một lát, cuối cùng là lựa chọn bước ra trầm trọng nện bước, hướng bước tới.

Nhưng nàng mỗi đi phía trước đi một bước, nữ hài lại là đi theo lui ra phía sau một bước.

“Không..... Người đừng tới đây.....” Nữ hài theo bản năng mà gắt gao túm chặt chính mình góc áo, giống cái lo lắng hãi hùng tiểu động vật giống nhau, súc bản vai không dám ngẩng đầu vọng nữ nhân.

Thu Tử Tân sai sửng sốt, trái tim bắt đầu mạn khởi một trận lại một trận đau đớn.

Nàng nữ hài, ở sợ hãi nàng a.....

Sương mù thực nùng ngày mưa trung, nữ hài thân ảnh nho nhỏ tiêu điều đến đáng thương, nàng đứng ở nơi xa, ánh mắt không dám lại lần nữa tiếp xúc đến nữ nhân, khẩn trương cùng sợ hãi lo âu cảm nghiền áp nàng thể xác và tinh thần, nàng không ngừng túm a túm

chính mình góc áo, phảng phất liền mau đem chính mình áo gió cấp xé vỡ.

Tiêu Vũ kinh hãi mà cắn môi, thanh âm là rõ ràng run sứt.

Nàng ủy khuất hỏi nữ nhân.

“Vì cái gì muốn tới nơi này.....”

“Ngươi rõ ràng..... Không phải không cần ta sao.....?”

Thu Tử Tân lại lần nữa ngưng ngẩn, nữ hài nói thật sâu mà đau đớn nàng tâm, nàng hốc mắt lại lại lần nữa nóng lên nhức mồi lên.

Nàng không phải không yêu nàng, nàng chỉ là không thể, không thể.....

Nàng không có cái này dũng khí đem Tiêu Vũ kéo xuống vực sâu.

“Ngươi biết đến... Tiêu Vũ.....”

“Chúng ta chi gian..... Tuyệt đối sẽ không so những người khác dễ dàng.....” Thu Tử Tân giữa mày nổi lên cuộn sóng, nàng nắm lấy chính mình cánh tay, hung hăng bóp chặt.

“Ngươi bây giờ còn nhỏ... Còn không hiểu chuyện... Ta không nghĩ làm ngươi hối hận làm quyết định này.....”

“Ngươi khả năng còn không rõ... Ngươi khả năng phân không rõ ngươi đối ta thích đến tột cùng là sùng bái vẫn là ỷ lại.....”

Nước mắt điên cuồng mà ở Thu Tử Tân đỏ đậm hốc mắt đảo quanh, mà nữ hài lại là vào giờ phút này bỗng nhiên rống to, “Đủ rồi!”

“Vì cái gì!?” Nữ hài xé rách tiếng nói trợn lẫn vô cùng tan nát cõi lòng tiếng khóc.

“Vì cái gì các ngươi vẫn là cho rằng ta chỉ là một cái tiểu hài tử!?”

“Ta đến tột cùng muốn trường đến bao lớn mới là lớn lên!?”

“Ta đến tột cùng muốn nhiều hiểu chuyện mới tính hiểu chuyện!?”

“Ta đến tột cùng muốn nhiều thành thực... Mới có thể chen vào các người đại nhân trong vòng...!?”

Ô che mưa ngã xuống trên mặt đất, Tiêu Vũ run rẩy mà ôm chặt chính mình hai vai, cánh môi trắng bệch đến làm cho người ta sợ hãi, “Thu Tử Tân..... Ta đã thực nỗ lực.....”

“Ta đã không còn giống như trước như vậy vẫn luôn đi tìm người.....”

“Ta thậm chí..... Đều đã muốn từ bỏ người.....”

Tâm một trận lại một trận mà tật đau lên, có trong nháy mắt, Tiêu Vũ cảm giác chính mình phảng phất liền sắp tại đây đau lòng nháy mắt hít thở không thông mà chết.

“Thu Tử Tân..... Nếu người không yêu ta, liền thỉnh người... Không cần cho ta giả hy vọng được không.....”

Tiêu Vũ che mặt khóc thút thít, nho nhỏ bả vai từng lắc lắc, theo khóc nước nở một trận một trận mà run, áp lực thật lâu thật lâu cảm xúc vào giờ phút này dời non lấp biển mà sụp đổ đi xuống, “Thu Tử Tân.....”

“Là người trước không để ý tới ta..... Là người trước đem ta đuổi ra đi..... Là người kêu ta rời đi người.....”

“Hiện tại mục đích của người đã đạt tới..... Người nhất định thực vui vẻ có phải hay không.....” Nữ hài đau kịch liệt mà khóc lóc, gượng ép giờ lên khóe miệng dựng đầy chua xót.

Dù duyên hạ, vô số hành thanh lệ sớm đã che kín nữ nhân gương mặt, u ám không trung tiếng sấm từng trận, nước mưa cọ rửa Thu Tử Tân tâm trí, bị bóp cánh tay đã là đau đớn đến tê mõi.

Nàng đến tột cùng có tài đức gì, có thể bị như vậy một cái nữ hài thâm ái?

Thu Tử Tân ngẩng đầu lên, nhìn ảm đạm không ánh sáng ngày mưa, thuộc về trong lòng mảnh nhỏ không ngừng leo lên trở về, thông thả mà, dần dần mà, một lần nữa tụ tập lên.

Là nàng ngu xuẩn, nhiều lần đem người yêu thương cự với trái tim ngoại.

Là nàng không biết đủ, có thể bị nữ hài thích thượng, vốn nên là nàng cả đời này trung nhất vạn hạnh ban ân.

Rõ ràng ngoài miệng nói phải cho dư nữ hài sở hữu tốt nhất, kết quả là, chẳng qua là chính mình nhân nhất gan mà trốn tránh lấy có thôi. Nàng hành động, toàn cùng nàng lúc ban đầu ý nguyện đi ngược lại.

Tiêu Vũ khóc thật sự thương tâm, thực tuyệt vọng, nàng che lại ước át nóng lên gương mặt, vô lực mà ngồi xổm xuống thân.

Mưa bụi một giọt một giọt mà ngã ở nàng áo gió thượng, vụng khai vô số đóa điêu tàn bi thương đóa hoa.

“Người chẳng qua là ý vào ta thích người.....”

“... Liên tùy ý mà lần lượt thương tổn ta.....”

Thực nhẹ tiếng bước chân thông thả mà tới gần nữ hài.

Nàng cuối cùng là đi tới Tiêu Vũ trước người, đứng thẳng, không nói một câu.

Nữ hài vây quanh được chính mình chặt lại hai vai, nàng toàn thân bị nước mưa xối, thân thể cùng đầu quả tim đều ở liên tiếp đau đớn mà rét run.

Hốc mắt ôn năng chất lỏng chịu tải, nữ hài vĩnh viễn đều nói bất tận đau xót.

“Thu Tử Tân..... Ta chán ghét người, ta hận người.....”

“Nhưng là..... Ta còn là.....”

“... Ta yêu người.” Nữ nhân nói.

Nước mắt tích nện ở trên mặt đất toái hóa kia một khắc, không trung phiêu xuống dưới hạt mưa bỗng nhiên liền tạt không đến Tiêu Vũ.

Thu Tử Tân ở nàng trên đỉnh đầu chi dù.

Nữ nhân ngồi xổm xuống, dù đỉnh liền đi theo lùn hạ hơn phân nửa tiệt.

Hai người khoảng cách tức thì ở cái này trong không gian thu nhỏ lại lên.

Tiêu Vũ cúi đầu giật mình thán, nàng tưởng chính mình nghe lầm, sau đó Thu Tử Tân dựng vào lại đem nàng mang về hiện thực, nữ nhân thấp hèn thân tới, một tay tế nhu mà đẩy ra rồi nữ hài bên tai phát.

Nàng lạnh lẽo đầu ngón tay chạm vào Tiêu Vũ nóng lên bên tai.

Thu Tử Tân buông xuống mặt mày, trong mắt ba quang không ngừng cuộn cuộn, tầm nhìn Tiêu Vũ cực kỳ giống chính mình khi còn nhỏ, tìm không được bất luận cái gì có thể xin giúp đỡ người như vậy bất lực.

Nữ nhân yêu quý mà vuốt ve Tiêu Vũ gương mặt, nữ hài không muốn ngắt đầu, Thu Tử Tân liền cúi người đến nàng bên tai, “Ta thừa nhận... Tiêu Vũ.....”

“... Thực xin lỗi.....”

“Ta chỉ là một cái..... Ái người người nhát gan.....”

Kỳ thật chân chính nên xin lỗi người là nàng.

Một dạ đến già, phạm sai lầm đều chỉ có Thu Tử Tân một người, mà nàng lại là bởi vì chính mình tư lợi, từng bước đem nữ hài đẩy lên huyền nhai bên cạnh.

Tại đây tràng ái niệm cùng lý trí đánh giá trung.

Thu Tử Tân nhận thua.

Nàng thua triệt triệt để để.

Nữ nhân thật cẩn thận mà ôm lấy nàng toàn thế giới, trong lòng ngực độ ấm chân thật đến làm nhân tâm run, nàng cánh môi hơi hơi khép mở, ở nữ hài bên tai không ngừng dùng nhỏ bé yếu ớt muện thanh nỉ non nói: “Đừng rời khỏi ta..... Tiêu Vũ.....”

Nàng môi cùng nữ hài bên tai dán đến phi thường gần, phảng phất là ở ngậm lấy nữ hài nhĩ tiêm nói: “Không cần vứt bỏ ta.....”

Thu Tử Tân cảm nhận được trong lòng ngực nữ hài thân thể run rẩy, không đành lòng dưới, nàng nhắm mắt lại, khuynh hạ thân đi, dùng cánh môi nhẹ nhàng chậm chạp mà vuốt ve nàng tiểu ái nhân.

Từ lỗ tai, một đường đón theo tiến dần mà hôn tới rồi nữ hài gương mặt, nàng dùng cực kỳ ôn nhu nhỏ giọng gọi nữ hài tên, “Tiêu Vũ.....”

Nàng hôn đến nữ hài bị nước mắt tẩm ướt lông mi, khắc chế lại lâu dài mà dâng lên đau lòng an ủi, dùng cánh môi đem bi thương nước mắt hôn đi, “Ta yêu ngươi.....”

Nàng hôn đến nữ hài hồng nhuận lại lạnh lẽo chớp mũi, nhảy qua Tiêu Vũ môi, hôn đến nàng cằm, lại du tẩu đi nữ hài bên kia gương mặt.

Hôn môi gian, Thu Tử Tân tự thân đỉnh kiều chớp mũi áp đến nữ hài gương mặt, nàng tiếng nói bắt đầu trở nên trầm thấp lên, rồi lại không mất nguyên bản nhu tình.

Nàng trong miệng không ngừng lặp lại “Ta yêu người.....” Những lời này, phảng phất là muốn đem này ba chữ, thật sâu mà khắc vào nàng cùng Tiêu Vũ đáy lòng chi gian.

Phàm là sờ hữu bị Thu Tử Tân chạm qua địa phương, đều bắt đầu lửa đốt mà nóng lên lên, Tiêu Vũ đầu óc ngất đi lên, nàng túm Thu Tử Tân vạt áo, đáy lòng còn có không chân thật cảm sợ hãi cùng bản khoản.

Đang lúc nàng còn ở chần chờ khiếp đảm mà không dám đụng vào Thu Tử Tân, nữ nhân liền trước nàng một bước, nắm chặt nàng tú bạch tay, kéo qua đặt ở chính mình vòng eo thượng, sau đó tiếp tục chuyên tình mà hôn nàng nước mắt.

“Đừng khóc... Tiêu Vũ... Đừng khóc.....”

“Ta đáp ứng người..... Ta sẽ không lại chạy thoát.....”

Thu Tử Tân rất cuộc kiên trì không nổi nữa, nàng rất cuộc nghĩ đến phi thường rõ ràng.....

Nàng muốn ái nàng nữ hài.

Nếu, nàng tiểu ái nhân đều nguyện ý vì nàng mà trở nên dững cảm.

Như vậy nàng lại có cái gì lý do, lùi bước đâu?

Trong thiên hạ, không có bất luận cái gì một người tình yêu sẽ là dễ dàng.

Bởi vì ái, bản thân chính là lấy thân phạm hiểm, là người ta chi gian một hồi đánh cò.

Mà Thu Tử Tân nguyện ý vì nữ hài, áp thượng nàng hết thủy, tới làm đời này tiền đặt cược lợi thế.

Tác giả có lời muốn nói: Cảm tạ, này một đường xuống dưới làm bạn các nàng vượt qua cái này giai đoạn mỗi người.

Đặc biệt là lưu bình & tưới dinh dưỡng dịch người đọc, với ta mà nói đều là ý nghĩa bất phạm duy trì cùng cổ vũ.

Tấu chương dinh dưỡng dịch phóng tới hạ chương cùng nhau: P

92.Chapter 92

Bên ngoài mưa to như cũ, hạt mưa một viên một viên mà nện ở trên cửa sổ, tích tấp mà phát ra thanh thúy tiếng vang.

Tiêu Vũ ngốc lẳng mà ngồi ở trong phòng bếp viên ghé gỗ thượng, đôi tay phủng Thu Tử Tân vừa mới cho nàng đảo nước ấm, nữ hài biểu tình hơi trệ, mắt hạnh mông một tầng hơi mỏng hơi nước, tựa hồ còn có điểm hoãn bất quá thần tới.

Nàng thoáng ngẩng đầu, lặng lẽ ghé mắt đi vọng nữ nhân phương hướng.

Nước mưa không ngừng từ nữ nhân vạt áo chỗ rơi xuống, Thu Tử Tân tay chân nhanh chóng cởi ngoài tầng màu xám đậm áo khoác, lại bước nhanh đi đến phòng tắm gian, đem ướt lục lục quần áo treo lên tới.

Thu Tử Tân màu đen áo sơ mi cơ hồ đều bị vũ xối, ướt đẫm vật liệu may mặc dán bám vào nàng mảnh khảnh phần lưng thượng, như ẩn như hiện thân thể đường cong theo nàng thông mau nện bước mà đong đưa.

Thu Tử Tân quải xong áo khoác, đối với trên mặt tường gương chiếu chiếu, nàng đem ướt trăm tóc đổ toàn sau này hợp lại đi, lộ ra trời sinh tú mỹ mặt bộ hình dáng.

Thu Tử Tân từ trong WC đi bộ đi ra, quần tây ống quần cuốn tới rồi trắng nõn cốt cảm chân cổ phía trên.

Nàng mới vừa đi lui tới vài bước, phòng bếp ngoài liền truyền đến thông mau thịch thịch thịch tiếng bước chân, sau đó là Tiêu Vũ thân ảnh xuất hiện ở nàng trước mắt, nữ hài trong tay phủng hai điệp

khăn lông, càng thêm tới gần Thu Tử Tân khi bước chân liền chậm lại xuống dưới.

“Người... Khăn lông.....” Nữ hài cúi đầu đối Thu Tử Tân nói, thanh âm rầu rĩ, nếu có con thỏ lỗi tai, vậy nhất định cũng là rũ đến thấp thấp.

Thu Tử Tân thấp con người vọng nàng, trong mắt mạn quá vài tia triu mến lưu quang.

“Người vẫn là không nghĩ muốn ngừng đầu cùng ta nói chuyện sao.....?”

Nghe vậy Tiêu Vũ kẹp kẹp khóe môi, nàng siết chặt trong lòng ngực khăn lông, ngăn ngử im miệng không nói sau, lúc này mới cực chậm chạp, tiểu tâm mà giơ lên nàng tiểu xảo cầm.

Nàng ánh mắt từ Thu Tử Tân vạt áo trước, từng bước dao động tới rồi nữ nhân trên cổ kia viên trà chí, lại hướng lên trên, đó là nữ nhân kia trương no đủ có hứng thú đạh hồng môi.....

Tưởng tượng đến Thu Tử Tân vừa mới chính là dùng nàng này trương mồm mép biến chính mình mặt, Tiêu Vũ tim đập liền sẽ bắt đầu không chịu khống mà điên cuồng gia tốc, ở buồn bực rất nhiều, nàng đều mau thẹn thùng đến tưởng chính mình động thủ đào cái hầm ngầm chui.

Thu Tử Tân không biết Tiêu Vũ nội tâm ý tưởng, nàng khẽ nhú mày, “Còn ở giận ta sao?”

“Có một chút.....” Tiêu Vũ bẹp miệng, ánh mắt ở trong phòng bếp bay tới thối đi, trong chốc lát chuyển qua bãi ở trên bệ bếp cái chảo, trong chốc lát lại chuyển tới tránh ở góc thùng rác, vô luận như thế nào chính là không muốn cùng Thu Tử Tân đối diện.

Nữ nhân giữa mày gian cuộn sóng phiếm đến càng sâu, Thu Tử Tân bắt đắc dĩ mà ngã ngã khóe miệng, trong lòng thập phần buồn rầu.

Nàng lấy quá Tiêu Vũ trong lòng ngực hai điệp khăn lông, đôi tay phô khai trong đó một cái, vòng đến Tiêu Vũ phía sau, vây quanh ở nữ hài trên vai.

“Đi trước tắm rửa đi, nếu là bị cảm nhiều không tốt.”

Thu Tử Tân ôn thanh nói, nói chuyện trong lúc lông mày và lông mi nhẹ nhàng chậm chạp mà vỗ, ánh mắt nhu nhu mà ở nữ hài trên mặt bồi hồi.

“Chờ người đổi hảo quần áo, trở ra mắng ta, đánh ta, có thể chứ?”

Thu Tử Tân khẽ nhếch mi giác, một bên thế Tiêu Vũ sát ướt át đầu tóc, một bên dùng thấp nhu thanh âm dò hỏi nàng.

Thu Tử Tân minh bạch Tiêu Vũ hiện tại cảm xúc, đổi lại là nàng, cũng vô pháp lập tức liền tiêu tan. Nếu Tiêu Vũ muốn quở trách nàng, hung hăng mà chùy nàng một đốn, Thu Tử Tân cũng sẽ cam tâm tình nguyện mà tiếp thu.

Tiêu Vũ tâm thoáng dao động, thiếu chút nữa liền phải buột miệng thốt ra mà nói nàng không có khả năng sẽ làm được.

Nàng từ đầu đến cuối đều là ái Thu Tử Tân, chỉ là hôm nay liên tiếp phát sinh sự tình, làm nàng nội tâm đã chịu phi thường đại phạt phòng chênh lệch, từ lúc bắt đầu kiên quyết từ bỏ, đến đối mặt Thu Tử Tân vô thố cùng hoảng sợ, lại đến Thu Tử Tân nói ái nàng thời điểm, nàng hoàn toàn là không thể tin được.

Nàng hiện tại yêu cầu một chút thời gian hoãn lại đây.

Tiêu Vũ quay mặt đi, tiểu độ cung mà mím môi, “... Trên người của người cũng là ướt, người uống xong nước ấm cũng nhanh lên đi tắm rửa.....”

“Ta đi Tô Mạn nơi đó tẩy, người dùng ta phòng tắm..... Người quần áo ta đã đặt ở phòng khách sô pha.....”

Tiêu Vũ nhỏ giọng cô lằm bằm, thấy Thu Tử Tân hồi lâu không có trả lời, nàng gãi gãi gương mặt, ngẩng đầu, “Nếu quần áo không thích nói, ta lại cho người lấy đừng kiện.....”

Tiêu Vũ ngẩng đầu lên nháy mắt, lập tức liền đâm vào Thu Tử Tân đưng đầy yêu quý đôi mắt bên trong.

Thu Tử Tân cong lên khóe môi, nhìn thẳng ánh mắt của nàng tựa có thể nhu ra thủy tới, “Ân, hảo.”

Tiêu Vũ nhất thời có chút ngây người, mắt hạnh hơi nước tản ra, lộ ra vài phần thanh triệt chi ý, ngơ ngác nhìn Thu Tử Tân.

Này vẫn là lần đầu tiên..... Nàng thấy Thu Tử Tân dùng như vậy không hề kiêng dè ánh mắt vọng chính mình.....

Thu Tử Tân nhin không được quát quát nàng chớp mũi, mặt mày mỉm cười, “Người giữa trưa muốn ăn cái gì, chúng ta đi ra ngoài ăn? Vẫn là điểm cơm hộp?”

Dứt lời, Tiêu Vũ cùng Thu Tử Tân đồng bộ mà hướng phòng bếp ngoài cửa sổ nhìn lại, bên ngoài trắng xoá một mảnh, nước mưa tùy ý mà rơi xuống, cách pha lê, thấp kém ào ào thanh chạy tiến các nàng lỗ tai.

Tiêu Vũ néo néo khăn lông biên giác, nhìn Thu Tử Tân chớp động vài cái đôi mắt, “Bên ngoài vũ rất lớn.....”

Thu Tử Tân minh bạch nàng ngôn hạ ý tứ là không nghĩ ra cửa, nàng gật gật đầu, “Chúng ta đây điểm cơm hộp, có cái gì muốn ăn sao.....”

Thu Tử Tân đang muốn vươn tay đi sờ Tiêu Vũ đỉnh đầu khi, nữ hài lại là dẫn đầu nhanh nhạy mà cảm giác tới rồi, nàng đi phía trước điểm một bước, chủ động mà cọ cọ tay nàng tâm, “Ta đều có thể, người tới quyết định.....”

Đây là nữ hài ở hướng nàng kỳ hảo tượng trưng.

Trong nháy mắt, Thu Tử Tân cảm giác chính mình nội tâm đều bị mềm hoá vài phân, mềm mại trái tim một tầng tầng sụp đổ đi xuống, nàng nhấp môi đi lên trước, trực tiếp đem nữ hài nhẹ mang vào chính mình trong lòng ngực.

Tiêu Vũ chôn ở nàng bộ ngực chi gian, tinh thần đã là lơ lửng không ít, hai người trên người quần áo đều là ẩm ướt, trừ bỏ Thu Tử Tân lo lắng nàng sẽ cảm mạo, mặt khác đều không có người để ý.

Thu Tử Tân cúi đầu tới, cực nhẹ mà hôn Tiêu Vũ cái trán, “Hảo, vậy người mau đi tắm rửa đi.”

“Ta chờ người trở về.”

Tiêu Vũ hít hít cái mũi, thanh âm có điểm buồn, “... Người sẽ đột nhiên rời đi sao... Có thể hay không ta đã trở về liền không thấy được người.....”

Nữ nhân mềm mại trái tim gian tức khắc nổi lên một cỗ nhức mỗi cảm, Thu Tử Tân tận khả năng mà trấn an Tiêu Vũ hiện tại cảm xúc, nàng biết nàng nữ hài vì nàng trả giá rất nhiều, nàng hiện tại cực khuyết thiếu cảm giác an toàn.

Cũng đủ quan ái cùng bao dung, là Tiêu Vũ hiện tại nhất yêu cầu.

Thu Tử Tân thấp hèn thân dùng chóp mũi yêu quý mà cọ cọ Tiêu Vũ gương mặt, dùng thực chân thành tha thiết ngữ khí nói: “Ta sẽ không.”

“Ta hiện tại đã là của người.”

“Không có bất luận cái gì một cái lý do sẽ lại làm ta lựa chọn không yêu người.”

Tiêu Vũ lông mi ở ánh sáng nhạt thấp hèn run rẩy, nàng dựng ngực ngừng mà cắn khẩn môi, ửng đỏ cùng nhiệt độ đồng thời leo lên thượng nàng gương mặt.

Đây là Thu Tử Tân lần đầu tiên đối nàng nói như vậy động lòng người lời âu yếm, nàng muốn thật sâu mà ghi tạc trong lòng, nhớ cả đời.

Thẳng đến tử vong đem nàng mang đi, thẳng đến kiếp sau bức bách nàng luân hồi, nàng cũng vĩnh sinh vĩnh thế đều sẽ không quên.

“Thu Tử Tân.....” Nữ hài mềm mại tiếng nói rót cuộc mở miệng gọi Thu Tử Tân tên.

“Ân?” Nữ nhân quay đầu đi tới, lại lại dùng môi nhẹ bám vào Tiêu Vũ trên má.

Này hoàn toàn là vô pháp khống chế, Thu Tử Tân cũng không nghĩ hẳn, chỉ cần đúng mực thích đáng, nàng thích cùng Tiêu Vũ như vậy thân mật tiếp xúc.

Thực hiển nhiên, Tiêu Vũ đồng dạng cũng phi thường thích.

Nàng khước môi biên má lúm đồng tiền lóe lóe, thẹn thùng mà nói: “Ta thích nghe người đối ta nói buồn nôn nói... Về sau muốn nhiều lời điểm.....”

“Không cần đem người đối ta ái giấu đi.....”

“Ta yêu cầu người ái.....” Nữ hài ngẩng đầu lên, nai con thanh nhuận tròn mắt nhìn thẳng nữ nhân, mà Thu Tử Tân đồng dạng cũng đang nhìn nàng.

Các nàng cho nhau nhìn chăm chú vào, liền giống như có thể xuyên thấu qua như vậy tràn ngập tình yêu ánh mắt đối diện, đem đối phương tâm đều hôn một lần.

Thu Tử Tân hơi thở phóng trầm, nàng đưa tình mà nhìn chăm chú Tiêu Vũ hai mắt, ánh mắt là tất cả nhu tình.

“Nếu người muốn nghe..... Ta nguyện ý nói cho người một người nghe.”

Tiêu Vũ rũ xuống mi mắt, tràn ra đóa hoa tươi cười.

Đó là đáng giá thế gian ngàn vạn tốt đẹp tươi cười.

Thu Tử Tân cũng cười. Khóe môi vẫn khởi phi thường nhu mỹ độ cung.

Này cười, đem các nàng nhiều nguyệt giấu ở trong lòng áp lực đều xua tan không ít.

Hiện tại, cả phòng đều ở tràn ngập thuộc về các nàng tình yêu hơi thở.

Đó là một loại thực nhu mạn vị ngọt, tinh tế mà lấp đầy các nàng trong lòng mỗi một chỗ khe hở, tràn đầy mà dùng ngọt ý tằm bỏ các nàng tâm tì, hòa tan các nàng mềm mại nhất trái tim.

Thu Tử Tân nhẹ nhàng nghe Tiêu Vũ trên người mùi hương, nàng dùng thấp giọng nói, trên gheo nữ hài.

“Tiêu Vũ... Người lại không đi Tô Mạn nơi đó..... Ta muốn ôm người cùng đi tắm rửa.....”

Nghe vậy Tiêu Vũ tròn đôi mắt, cái miệng nhỏ giương, lại quan trở về, vẻ mặt thẹn thùng lại không thể tin tưởng mà nhìn Thu Tử Tân.

Nàng biết Thu Tử Tân sẽ không thật sự đối nàng làm như vậy, nhưng là Thu Tử Tân lời nói, lại luôn là sẽ làm nàng miên man bất định.....

Tưởng tượng đến... Nàng tương lai sẽ cùng Thu Tử Tân thẳng thắn thành khẩn gặp nhau bộ dáng.....

“A! Stop!!!” Tiêu Vũ thét chói tai, cảm thấy chính mình trong đầu hình ảnh thật sự là quá. Sắc 1 tình!

Nàng bụm mặt thẹn thùng mà giống cái thỏ con dưng như lại nháy lại chạy nhanh chóng rời đi, lưu lại đứng ở tại chỗ vẻ mặt ngốc Thu

Tử Tân.....

Thu Tử Tân: “.....”

Nàng vừa mới lời nói..... Là dọa đến Tiêu Vũ sao?

Xong rồi.....

Thật sự biến thành đáng khinh nữ nhân.....

-

Tiêu Vũ mượn Tô Mạn ký túc xá giặt sạch cái nước ấm tắm, Tô Mạn không hỏi nàng cùng Thu Tử Tân chi gian đã xảy ra cái gì, bởi vì chỉ bằng Tiêu Vũ trên mặt tươi cười, nàng đã có thể tự hành hoàn chỉnh mà nào bỏ ra 50 vạn tự ngôn tình Tiểu Thuyết. (Tô Mạn quan điểm: Bách hợp cũng là yêu đương, cho nên bằng nhau với ngôn tình.)

Tô Mạn nội tâm: Chặc chặc chặc, ông trời một hai phải ta khải này đối CP! Tuy rằng không phải bá đạo tổng tài cùng nàng tiểu kiều thể, nhưng là chỉ bằng này hai nhan giá trị, liền tính không có giới tính ta đều khải!!!

Tiêu Vũ tắm rửa xong đổi hảo quần áo, nện bước nhẹ nhàng mà trở lại chính mình ký túc xá, nàng dừng chân là chung cư thức, một thất hai thính, mặt hướng đông nam phương hướng, mỗi ngày sáng sớm ánh mặt trời đều sẽ ấm áp mà chiếu vào.

Tiêu Vũ vừa mở ra môn liền trông thấy ngòai ở phòng khách trên sofa Thu Tử Tân.

Thu Tử Tân đã tắm xong, còn thay Tiêu Vũ cho nàng chuẩn bị một bộ oversize hồng nhạt miên chất áo hoodie quần.

Tiêu Vũ nho nhỏ hoan hô mà phơi ra má lúm đồng tiền, nàng bước nhanh chạy tiến đến, “Ta liền biết ngươi mặc vào tới nhất định rất đẹp.”

Nàng chỉ vào áo hoodie thượng in hoa nói: “Cái này bát ca thỏ siêu đáng yêu, hơn nữa cái này kiểu dáng chỉ có ở chỗ này bán mà thôi!”

Thu Tử Tân nhìn nàng tung tăng nhảy nhót cao hứng bộ dáng, biết tâm tình của nàng đã khôi phục không ít, “Đẹp về đẹp, nhưng là quá phần..... Ta mặc vào tới có vẻ ở trang nộn.....”

Nàng ngẩng đầu, cong cười mát, nhìn thẳng Tiêu Vũ, “Nhưng là con thỏ.....”

“... Là thật sự đáng yêu.”

Tiêu Vũ không có nghe được Thu Tử Tân ý ngoài lời, nàng nhăn tiểu mi, để ý Thu Tử Tân nói nàng chính mình trang nộn sự, “Mới không trang, rõ ràng liền rất thích hợp người!”

Thu Tử Tân không có nói cái gì nữa, cong khóe môi vui vẻ thuận theo Tiêu Vũ ý tứ, nàng duỗi tay nhẹ gom lại Tiêu Vũ ướm lộc cộc đầu tóc, “Muốn hay không ta giúp người thổi tóc?”

Tiêu Vũ đôi mắt hơi hơi toát ra quang điểm, nàng gật gật đầu, má lúm đồng tiền tức khắc rơi vào một bên, “Muốn.”

Máy sấy phát ra ong ong thấp giọng.

Tiêu Vũ ngồi ở đệm giường ven, Thu Tử Tân ngồi quỳ ở nàng phía sau, khóe môi mang theo nhợt nhạt ý cười, “Tóc dài quá rất nhiều.....”

Thu Tử Tân thủ pháp mềm nhẹ mà dùng lược thuận bình Tiêu Vũ tóc đẹp, “Cái này màu tóc thực thích hợp người.....”

Tiêu Vũ nhiễm chính là phong nước màu, là một loại mang theo hồng cây cọ điều màu cà phê, phi thường hiện bạch, sắc đến nàng tuổi trẻ sức sống càng vì xuất sắc, đáp khởi váy dài khi, cả người khí chất tựa như tiểu tinh linh giống nhau linh động gặp may.

Tiêu Vũ má lúm đồng tiền lại lại lần nữa đẩy ra, nàng ngoan ngoãn chờ đợi Thu Tử Tân vì nàng làm khô tóc, trên đường lại lại lần nữa

nhớ tới hôm nay buổi sáng Thu Tử Tân đối nàng cái kia hôn.....

Đó là cỡ nào lâu dài một cái hôn môi, rõ ràng chính xác mà đụng vào nàng trên mặt mỗi một chỗ da thịt, an ủi nàng bị thương nội tâm.....

“Tiêu Vũ.....” Thu Tử Tân tiếng nói trầm thấp mà ở nàng phía sau vang lên.

Tiêu Vũ đầu tóc cơ hồ đã toàn làm, máy sấy bị đóng cửa, trong nhà hơi chút yên tĩnh xuống dưới, Tiêu Vũ nghiêng đi mặt muốn xoay người xem Thu Tử Tân, mà nữ nhân thanh âm đã đi trước ôn nhuận mà rơi xuống.

“... Chúng ta ở bên nhau được không?”

Thu Tử Tân thả chậm ngữ tốc, ánh mắt rơi thẳng tiến Tiêu Vũ trong ánh mắt.

“Làm bạn gái của ta, được không?”

Từng câu từng chữ, như là kim cương, hạt rõ ràng mà ngã tiến Tiêu Vũ trong lòng, phản xạ ra phi thường trong trẻo thúy thanh.

Tiêu Vũ xoay người, con người thịnh có doanh doanh ánh sáng, Thu Tử Tân nhìn nàng, mặt mày tựa hàm thu thủy ôn nho nhã nhĩ.

Đây là Thu Tử Tân lần đầu tiên ái nhân, nàng cho rằng thông báo cái này quá trình vẫn là thực tất yếu, cứ việc nàng biết nàng cùng Tiêu Vũ tâm kỳ thật rất sớm liền ở bên nhau, nhưng là đương những lời này chân chính nói ra khi, cái loại này liên hệ đối phương tâm ý quá trình là phi thường mỹ diệu.

Đây là làm các nàng tình yêu mở màn cái thứ nhất chính thức lễ nghi.

Tiêu Vũ sửng sốt hai giây mới chân chính phản ứng lại đây, nàng nhéo trong lòng ngực thoát tuyến cà rốt ôm gối, ngưng ngưng mà

cúi đầu, hờ khếp ở tóc đẹp hạ nhĩ tiêm dần dần hồng đến mau tích xuất huyết.

Bạn gái.....

Kỳ thật Tiêu Vũ vốn nên sẽ không như vậy thẹn thùng, bởi vì trong thời gian ở trường, nàng cũng thường thường liền sẽ nghe được những người khác đối nàng nói những lời này, mà mỗi lần nàng trong lòng đều không hề gợn sóng, thậm chí liền một chút cảm xúc dao động đều không có.

Nhưng lúc này đây bất đồng, bởi vì những lời này là xuất từ Thu Tử Tân trong miệng, cho nên hết thảy đều không giống nhau.

Chỉ có đối với Thu Tử Tân, nàng sẽ tim đập gia tốc, sẽ tự nhiên mà vậy mà muốn thân cận nàng, không muốn xa rời nàng.

Tiêu Vũ cùng Thu Tử Tân đều biết.

Các nàng muốn luyện ái.

Từ nay về sau, nàng sẽ hảo hảo ái nàng.

Các nàng đều là lẫn nhau đến tới không dễ trăn bảo, nếu đã lựa chọn dặt khấn đối phương, vậy tuyệt đối sẽ không lại dễ dàng rải khai tay.

Tiêu Vũ cắn môi gạt đầu, khẽ nâng lông mi, đối với Thu Tử Tân chớp động đôi mắt, “Hảo.....”

Thu Tử Tân như là nhẹ nhàng thở ra vãn khởi tươi cười, nàng thấp hèn thân, cảm lòng không đậu mà ở Tiêu Vũ phát trên đỉnh dăng ra một hôn, sau đó chậm rãi đem nữ hài vòng ở trong lòng ngực.

“Tiêu Vũ... Cảm ơn người yêu ta.....”

Từ giờ trở đi, các nàng đem nghênh đón hoàn toàn mới thân phận tới đối đãi lẫn nhau, không hề là tuổi kém tỷ muội, không hề là mơ hồ không rõ ái muội quan hệ.

Hiện tại, các nàng là người yêu, là trừ bỏ người nhà bên ngoài cùng chính mình thân mật nhất ái nhân.

Hai người an tĩnh mà ôm hảo một thời gian, tinh tế cảm thụ được đối phương trên người độ ấm, nghe đối phương trên người mùi hương.

Giờ phút này, các nàng chỉ thuộc về lẫn nhau.

Kim phút di động vài cái, hai người mới tách ra, Thu Tử Tân kế tiếp mà vì Tiêu Vũ mặt tinh phát du, là L'Oréal thân thảo thực tụy tinh hoa, bôi trên đuôi tóc uyển chuyển nhẹ nhàng lại không dầu mỡ, lại còn có bị có nhàn nhạt hoa quả hương phân.

Tiêu Vũ nhìn thấy Thu Tử Tân nửa làm chưa khô phát, cũng chủ động nói chính mình muốn giúp nàng thổi tóc, Thu Tử Tân nói tốt, hai người vị trí liên luân phiên cấp đối phương.

Thổi xong tóc sau, Thu Tử Tân cùng Tiêu Vũ muốn một cái phát vòng tới tới tóc, Tiêu Vũ chỉ hướng trong phòng hoá trang đài, khoe môi ngậm cười, “Bên kia có một cái, cũng là màu hồng phấn.”

Thu Tử Tân bắt đắc dĩ mà lộ ra ý cười, điểm điểm nàng chớp mũi, mới vừa đứng lên phải đi qua đi lấy, phía sau Tiêu Vũ liền lập tức giữ chặt nàng góc áo.

Thu Tử Tân cho rằng Tiêu Vũ là sợ hãi nàng phải đi khai, lập tức quay lại thân tới, mềm nhẹ mà vỗ vỗ Tiêu Vũ mu bàn tay, “Ngoan, ta chỉ là đi lấy phát vòng, không có rời đi.....”

Nữ hài trộm mà bĩu bĩu môi, gương mặt mạo có nhàn nhạt ửng đỏ, “Thu tử tử.....”

“Cho nên chúng ta hiện tại..... Xem như người yêu sao?”

Thu Tử Tân nghe vậy hơi đốn, nàng cong cong con ngươi, rồi sau đó lộ ra bằng phẳng thoải mái tươi cười, “Đương nhiên.”

Nghe thế câu nói, Tiêu Vũ nhìn Thu Tử Tân chớp chớp mắt hạnh, con người quang điểm nháy đánh vài cái, ửng đỏ không biết vì sao cũng khuếch tán mở ra, như là ở vì kế tiếp sắp muốn phát sinh sự tình mà thẹn thùng.

Nữ hài mới vừa tắm rửa xong giấu ở ôm gối phía dưới khuôn mặt đặc biệt phấn nộn, dường như mới vừa nấu chín bị lột xong xác trứng gà như vậy bạch hoạt ánh sáng.

“Kia.....” Tiêu Vũ túm Thu Tử Tân góc áo tay cầm động vài cái, một đôi mê mang lại thanh thấu đôi mắt không tự giác mà ở dụ dỗ nữ nhân.

“Ta muốn thân thân.....”

Thu Tử Tân tại chỗ ngây người vài giây mới phản ứng lại đây, nàng vẫn một chút bên tai phát, sau đó sờ đến chính mình nóng lên lỗ tai.

Nàng thấp hèn lông mi, thanh âm trầm hoãn, “..... Hảo.”

Thu Tử Tân cong hạ thân tới, mềm nhẹ mà ở Tiêu Vũ trên trán hôn một cái.

“Không phải nơi này.....” Tiêu Vũ thẹn thùng mà lắc đầu, hai bên gương mặt đỏ bừng, cứ việc trong lòng cũng thẹn thùng vô cùng, lại vẫn là nắm Thu Tử Tân góc áo không chịu phóng.

Nàng giống cái thỏ con thẹn thùng mà từ ôm gối phía dưới ló đầu ra, đối với Thu Tử Tân hơi hơi chu lên cái miệng nhỏ, thanh âm mềm đến giống kẹo bông gòn giống nhau.

“Muốn hôn môi.....”

93.Chapter 93

Tinh tế tiếng mưa rơi từ ngoài cửa sổ truyền tiến vào, ngày mưa dương quang tương đối âm đạm, trong phòng ngủ tràn ngập một

loại thuộc về cỏ cây hương phân hơi thờ.

“Muốn hôn môi”

Tiêu Vũ ngẩng mặt nhìn chăm chú vào Thu Tử Tân, trừng kích thích con người trang nhiều năm nhẹ nữ hài ngây ngô cảm, cùng với mới nếm thử ngọt, nóng lòng muốn thử thí.

Nàng lập tức đái lại khăn trương cánh môi cắn lại cắn, hai mảnh phấn cánh tức khắc liền trở nên ướt át doanh sáng lên tới.

Tiêu Vũ này đó rất nhỏ động tác, tất cả đều thật sâu mà thu vào Thu Tử Tân trong mắt.

Trong nhà yên ắng thư thái, nhưng nữ hài mỗi một câu, mỗi một cái thật nhỏ phản ứng.

Đều không khỏi làm nhân tâm sinh nhiệt ý.

Thu Tử Tân nhấp theo khóe môi, đem dừng ở nhĩ sau tóc đẹp bông, thí đồ che dấu kia hồng đến nóng lên lỗ tai.

Nàng ánh mắt đầu tiên là lập loè, rồi sau đó chậm rãi ngấm nhìn đến Tiêu Vũ mặt thượng, nàng lấy lại bình tĩnh, thanh âm ôn trầm tựa hồ nước, “Hảo.”

Thu Tử Tân lần thứ hai cong hạ thân tới, phùng tự ánh mắt dừng ở nữ hài mềm mại cánh môi thượng.

Ngoài cửa sổ hơi vân di động, bức màn hồ khép, trong nhà tối tăm, những cái đó tế toái quang điểm xuyên qua vải màn nhàn nhạt mà dừng ở Thu Tử Tân mặt mày gian, mà nàng ánh mắt, lại đình trú ở Tiêu Vũ trên môi.

Tại đây gần gũi lẫn nhau coi hạ, vi diệu khí vị bắt đầu từ không khí trung lặng yên không một tiếng động mà xông ra.

Nàng thấy Thu Tử Tân thấp liễm đôi mắt phiếm một loại đặc biệt mềm mại ánh sáng nhạt, đó là Tiêu Vũ chưa bao giờ chân chính kiến thức quá, chỉ có đương nữ nhân vì nàng động tình khi, mới có thể biểu lộ ra tới rất nhỏ dấu hiệu.

Ở an tĩnh trong phòng ngủ, các nàng rõ ràng mà gian thấy đối phương toái toái khởi phục tiếng tim đập, cảm nhận được đối phương bởi vì khăn trương mà run nhẹ hô hấp thanh.

Tiêu Vũ không cầm nắm chặt Thu Tử Tân vạt áo, nàng cảm giác chính mình tim đập nhanh đến đều sắp ngắt đi rồi.

Nàng ngượng ngùng thúc giục Thu Tử Tân nhanh lên, chỉ có thể bị Thu Tử Tân giống xem thượng văn vật như vậy cẩn thận mà nhìn chăm chăm chính mình môi, lại chậm chạp không thân đi lên.

Tiêu Vũ thật sự muốn thất tức.

Vài giây qua đi, Thu Tử Tân rũ xuống thân đầu, đầu ngón tay nhẹ nhàng mà vén lên Tiêu Vũ ngạch biên phát, ôn nhu ánh mắt đối thượng Tiêu Vũ mê mang hai mắt, sau đó nâng lên nàng cằm, “Ta muốn thân đi xuống”

Tiêu Vũ mặt lớn lên lông mi run rẩy, lại thẹn lại mềm gật đầu, nàng hơi khép lại mắt hiểm, lưu có một chút khe hở, muốn chờ chờ lát nữa trộm quan sát Thu Tử Tân thân nàng biểu tình.

Ở Thu Tử Tân thấp hèn thân tới đồng thời, nhàn nhạt quả mùi hương bao vây ở các nàng chi gian, hai người tim đập đều bay nhanh mà nhanh hơn, quanh mình độ ẩm cũng nhanh chóng bò lên lên.

Hàm chứa như vậy chước nhân tâm khẩu vấn vương không khí, Thu Tử Tân mềm ẩm môi liền nhẹ nhàng mà phụ thượng Tiêu Vũ môi.

Nữ hài tử môi, hương mềm lại đẩy đà, tựa mới vừa nở rộ nụ hoa kiều mềm, cánh hoa phía trên còn lưu có sáng sớm chưa lui giọt sương, nhẹ nhàng một hôn, liền đủ để cho người bị lạc tâm hồn, thật sâu say mê tại đây.

Ở cánh môi cho nhau chạm vào kia một khắc, Tiêu Vũ thể xác và tinh thần cơ hồ vô pháp khống chế mà mềm đi xuống, nàng muốn theo Thu Tử Tân bao trùm đi lên lực độ hướng phía sau giường ngã xuống, nhưng là Thu Tử Tân lại ngăn cản nàng eo, đình đốn nửa giây, sau đó thối lui thân mình.

Thu Tử Tân lông mày và lông mi buông xuống, ngạch biên tán xuống dưới tóc đẹp che đậy đến nàng nửa bên má phải, Tiêu Vũ cảm nhận được nàng thở ra nhiệt khí tất cả đều nhẹ nhàng mà rượu ở chính mình đôi môi thượng.

Tiêu Vũ có chút tỉnh, không rõ Thu Tử Tân vì cái gì đình chỉ động tác, nàng hồng nhuận môi mới vừa ông động vài cái, còn không có có thể đem nói xuất khẩu, Thu Tử Tân liền đứng lên rời đi.

Thu Tử Tân xoay người lập tức đi hướng hoá trang đài, lưu lại phía sau ngò ở giường thượng Tiêu Vũ vẻ mặt vô thố, nàng cho rằng Thu Tử Tân là bởi vì tâm lý chướng đến, còn không thể hoàn toàn tiếp thu chính mình, rốt cuộc Thu Tử Tân ở cảm xúc như vậy kích động thời điểm cũng là lựa chọn nhảy vọt qua hôn chính mình miệng Tiêu Vũ theo sát đứng lên, nàng ngờ ngẩn mà nhéo nhéo góc váy,

tiểu mi nhân, “Thu tử tử...”

Thu Tử Tân nghe được nàng kêu to lập tức xoay người lại, trong tay cầm phóng ở trên bàn màu hồng phấn phát vòng, nàng nhanh chóng đem tóc đỏ thúc khởi, bạch triết mặt má thượng mạn có một trận ửng đỏ, “Tóc có điểm vướng bận.”

Sau đó nàng đến gần Tiêu Vũ, hơi thở so vừa nãy còn muốn trầm trọng, nhìn chăm chú vào Tiêu Vũ ánh mắt cũng liền càng thêm thâm trầm, Tiêu Vũ vừa định há mồm, “Ta muốn...”

Thu Tử Tân liền tiếp nhận nàng lời nói, “Chúng ta...”

“Một lần nữa lại thân một lần.” Dứt lời, nàng nâng lên Tiêu Vũ mặt, đem môi lại lần nữa đè ép đi xuống.

Đây là Thu Tử Tân lần đầu tiên chủ động hôn môi nàng tiểu ái nhân môi, trừ bỏ khởi bước hơi hiện câu nệ rất nhiều, lại nhiều một phần lẫn nhau lẫn nhau thử.

Thu Tử Tân chưa bao giờ hôn qua người, không hiểu lắm cái gì kỹ xảo, nàng hiện tại chỉ có thể dựa vào cảm giác, đi bước một đi tìm kiếm Tiêu Vũ có thể tiếp thu trình độ có bao nhiêu thiếu.

Thu Tử Tân nguyên bản liền so Tiêu Vũ cao hơn rất nhiều, cho nên hai người ôm hôn khi, nữ hài cần thiết ngẩng đầu lên phối hợp Thu Tử Tân lần lượt ở môi nàng thêm trọng lực đạo.

Tiêu Vũ cảm giác chính mình thần trí hoảng hốt, nàng còn không có hoàn toàn phản ứng lại đây khi Thu Tử Tân môi liền đã trước dán lên tới, hơn nữa lần này hôn cùng vừa rồi không giống nhau, lúc này đây Thu Tử Tân hôn càng cụ bị một chút xâm chiếm tính, lấy cập công lược tính.

Ngoài cửa sổ vang lên tiếng sấm, mà kia cổ điện lưu theo Thu Tử Tân mút hôn thoán tới rồi Tiêu Vũ trên người, nàng nắm chặt Thu Tử Tân vạt áo, sợ hãi tự mình buông lỏng tay liền sẽ chân mềm ngã ngồi trên sàn nhà.

Thu Tử Tân phơ nàng mềm nhuận môi trên tâm, một cái tay khác mang theo Tiêu Vũ mảnh khảnh tay quải tới rồi chính mình trên cổ.

Thoát ly có thể chộp vào trong lòng bàn tay quần áo, Tiêu Vũ chỉ có thể dựa vào nhất bản năng phản ứng, giống bắt lấy duy nhất cứu mạng rơm rạ, không ngừng hoàn khẩn vòng Thu Tử Tân đôi tay.

Kể từ đó, nàng cùng Thu Tử Tân khoảng cách cũng liền súc đến càng gần, hai người thân thể đường cong cơ hồ hoàn mỹ mà dán ở cùng nhau.

Nữ nhân trước người phập phồng, không hề chướng ngại mà áp tới rồi Tiêu Vũ nở nang bông đoàn.

Tiêu Vũ cảm giác chính mình bị hôn đến đầu vầng mắt hoa, nàng nguyên bản là tưởng hảo muốn xem Thu Tử Tân hôn chính mình biểu tình, chính là nàng hiện hoàn toàn bị Thu Tử Tân hôn đến không mở ra được mắt a

Tiêu Vũ không nhịn được phát ra vài tiếng minh nuốt thanh, giống cái tiểu động vật giống nhau liên người mà nắm chặt Thu Tử Tân sau vạt áo.

Đầu chiếu tiến trong phòng ngủ quang ảnh ở hai người trên người đong đưa, Tiêu Vũ nỗ lực mà nếm thử mở to mắt, ở một mảnh hơi nước màng lung gian, nàng thấy Thu Tử Tân nhắm hai mắt mắt, thâm tình mà hôn môi chính mình.

Sau đó nàng nghe thấy trừ bỏ chính mình thấp nuốt thanh, còn có một loại khác càng rất nhỏ thanh âm.

Là Thu Tử Tân ở thân nàng thời điểm, phát ra vài tiếng lâu dài "Ân.."

Tiêu Vũ vừa nghe, cả người từ đầu đến chân đều điên cuồng mà nóng lên lên.

Chân càng mềm sao...

Thu Tử Tân chuyên tình hôn nàng, bên tai biên không ngừng truyền đến Tiêu Vũ đồ té nhuyển khóc nuốt thanh, nàng não nội thần kinh cây gai dầu ma, tâm tì bị nữ hài tử thấp nhược kiều thanh mật mật địa toàn.

Thu Tử Tân theo đi phía trước áp quán tính đem Tiêu Vũ đẩy đến trên mặt tường, ấn đảo nàng rất nhiều còn trước đem một bàn tay để ở Tiêu Vũ cái ót, để ngửa nàng va chạm đến vách tường.

Nữ hài tử phiếm thủy quang con người đặc biệt sở sở, Thu Tử Tân thấy nàng mắt để rưng rưng, liền chậm lại động tác, hơi hơi thở dốc nói: "Còn có thể tiếp tục sao?"

Vừa mới nói xong, Tiêu Vũ liền câu khấn Thu Tử Tân cổ, đem nàng kéo gần tự mình, nữ hài phấn mềm đầu lưỡi nhanh chóng mà dâng một chút Thu Tử Tân môi tâm, thanh âm là vô cùng ngượng ngùng, "Ta còn muốn..."

Nghe vậy Thu Tử Tân chỉ cảm thấy thân mình một trận tê dại, nàng ngậm lấy Tiêu Vũ đầu lưỡi, lại đem quyền chủ động nắm giữ trở về, nàng theo Tiêu Vũ dụ dỗ tham nhập nữ hài môi đỏ, đè ở Tiêu Vũ sau

đầu tay hướng chính mình phương hướng mang, khiến cho hai người càng vì oán sát.

Càng đậm mật tình ý không khí tràn đầy cuốn tịch đi lên, Tiêu Vũ hai chân khai thủy vô pháp không chế mà nhũn ra, run rẩy.

Tiêu Vũ cảm giác chính mình đứng ở mềm phiêu phiêu tầng mây phía trên, nàng chân dẫm không đến mặt đất, chỉ có thể không ngừng hướng Thu Tử Tân vòng eo thưng.

Thu Tử Tân trên đường gian thờ hỗn hển khẩu khí, cảm nhận được Tiêu Vũ chân không ngừng ma nàng bên hông, sứ bạch gò má tức khắc hóa khai hai mặt tình hồng.

Nàng tiếng nói vào giờ phút này trở nên trầm thấp mà nhu mì, ở Tiêu Vũ bên tai chậm rãi vang lên, “Có phải hay không đứng không yên?”

Tiêu Vũ thừa dịp khe hở gian thờ dốc, gò má năng hồng, lông mày và lông mi dính nước mắt, nàng đầu ong ong, chỉ là chiếu thân thể tưởng cấp ra đáp án, điểm điểm đầu.

Thu Tử Tân thờ ra hơi hơi run lật nhiệt khí, nàng hơi chút thấp hèn thân, đột nhiên từ chính diện dùng đôi tay đem Tiêu Vũ xách bế lên tới, Tiêu Vũ nho nhỏ mà ăn một kinh, hai chân theo bản năng mà nhanh chóng kẹp chặt nàng eo, đôi tay cũng không dám thoát ly Thu Tử Tân, giống cái mẫn cảm tiểu động vật giống nhau, súc ở nữ nhân trên người phát ra run.

Tiêu Vũ hoàn khấn Thu Tử Tân cổ, nữ hài mảnh mai nhuyển thanh kẹp chút hứa kinh hãi, cơ hồ mỗi một câu đều oán nàng bên tai nói: “Thu tử tử...”

Nữ hài này một câu kêu to, hoàn toàn làm Thu Tử Tân đầu quả tim run run, cái loại này đến từ lớn tuổi thân phận tội ác cảm, bí mật mang theo kích thích tính mà thẳng đâm nàng tâm môn, hợp với trong thân thể máu đều bởi vậy sôi trào lên.

“Ngoan.” Thu Tử Tân thanh âm mạc danh ách.

“Người không cần sợ ta hiện tại ôm người”

“Người sẽ không ngã xuống đi”

Thật vất vả hơi chút vững vàng hạ hơi thờ Tiêu Vũ lại bắt đầu cảm giác choáng váng, vô cùng đơn giản nói mấy câu, từ Thu Tử Tân trong miệng phun ra sau, lại là như vậy rung động lòng người, nhiếp nhân tâm hồn.

Tiêu Vũ bị nàng ôm, thân cao tự nhiên so Thu Tử Tân hơn một chút, nữ hài xấu hổ gương mặt, thấp hèn thân, học Thu Tử Tân vừa rồi

như vậy đối đãi tự mình, trước dùng đầu lưỡi nhẹ nhàng mà khiêu khích đối phương Thu Tử Tân phối hợp nàng sơ thí, thật sâu mà hồi hôn trở về.

Bị người ôm ở trên người hôn sâu, thật là quá kỳ diệu cảm giác.

Tiêu Vũ bị thân đến cơ hồ mau không có sức lực, nàng cảm giác được chính mình đùi căn chỗ bị té té mật mật tê dại cảm chiếm cứ, cùng với kia cổ không ngừng từ thân mình trào ra tới dòng nước ấm, làm nàng hoàn toàn ý thức được chính mình đối với Thu Tử Tân đụng vào, đến tột cùng có bao nhiêu mãnh liệt cùng khát cầu.

Giờ phút này, đối với Tiêu Vũ tới nói, ngay cả Thu Tử Tân trên người thanh đạm hương vị đều là phí năng.

Tiếng mưa rơi thưa dần, Tiêu Vũ bồi đắp ở lạnh băng mặt tường, mà nàng thân trước nữ nhân như là sẽ đốt lửa, nàng hôn tồn điện lưu, đầu lưỡi dẫn phát nhiệt độ, một đường từ khoang miệng năng tới rồi nàng hầu ăn.

Các nàng thân thể lẫn nhau dựa vào, tư lỵa nước bọt lẫn nhau dây dưa, mềm mại lưỡi căn mang theo điện lưu mà ăn mòn đối phương.

Tiêu Vũ lại lại phát ra vài tiếng tiểu miêu giống nhau nuốt khóc, mỗi nghe một thứ, Thu Tử Tân ở cảm thấy đau lòng rất nhiều rồi lại luyến tiếc phóng khẩu, nàng phối sóng lượng vẫn luôn thực đầy đủ, chính là Tiêu Vũ sao nuốt mau khóc, nàng bị sinh lý thượng khó chịu làm đến cực kỳ biệt nữ.

Nàng cảm giác bụng kia chỗ tràn đầy, hình như có cái gì muốn tràn ra tới, nhưng nàng hiện tại giãy giụa không được, thân thể vẫn luôn hướng ẩm ướt bọt biển rơi vào đi, cái loại này dục muốn đạt tới lại không phải chân thật đẩy mạnh lực lượng làm nàng rất khó chịu. Phi thường khó chịu.

Nhưng vào lúc này, phòng ngủ ngoại chuông cửa bị người ấn vang, Tiêu Vũ ở hoảng hốt gian loáng thoáng mà nghe được, sau đó là Thu Tử Tân động tác hơi chút thả chậm xuống dưới, nàng ôm Tiêu Vũ, nện bước vững vàng mà đi hướng hoá trang đài, đem nữ hài thả đi lên.

Thu Tử Tân buông ra nàng, trắng nõn không rãnh trên da thịt mạn thân thiết sau đỡ ửng, ngạch biên thấm ra một tầng hơi mỏng mờ hôi.

Thu Tử Tân ngược mắt nhìn rưng rưng thờ dốc Tiêu Vũ, nữ hài từ lỗ tai đến cổ dưới da thịt đều hồng thắm, lông mi tằm đầy nước mắt.

Thu Tử Tân tâm liên mà hôn một chút nàng đôi mắt, nóng bỏng hơi thở còn chưa tan đi, tế hoạt sợi tơ dẫu là ngó ý còn vương tơ lòng mà dây dưa, nàng sau này lui một bước, sửa sang lại hảo tự mình vật áo, duỗi tay xoa xoa Tiêu Vũ gương mặt, thanh âm thấp nhu mà trầm ách.

“Ngoan... Ta đi ra ngoài xem một chút là ai.”

“Chờ ta trở lại lại tiếp tục.”

94.Chapter 94

Chuông cửa thanh hết đợt này đến đợt khác mà vang lên, Thu Tử Tân vững vàng hạ hơi thở, biên đi ra ngoài biên hủy đi phát vòng, màu rượu đỏ tóc đẹp có độ cung mà tản ra, che đậy ở nàng vừa mới bị Tiêu Vũ túm đến phiếm hồng cổ.

Ly đại môn càng gần, Thu Tử Tân trên mặt ửng đỏ cũng liền dần dần làm nhạt đi xuống, cho đến đi tới cửa trước, mở ra đại môn, nàng sắc mặt liền đã là đổi thành nhạt như tự nhiên, mặt mày liễm, khóe môi nhợt nhạt ý cười.

Gợn sóng thổi lui, mặt hồ gió êm sóng lặng.

“A... Người là..... Tiêu Vũ.....” Tới người là A Hàng, hấn trạm làm hành lang chỗ, thấy nghênh đón người là Thu Tử Tân, biểu tình hơi đốn, rồi sau đó cho cái bỡn cợt cười.

“..... Thu tử tử người hảo.”

Thu Tử Tân ánh mắt nhạt nhẽo mà nhìn quét hấn, không thể xưng là là đánh giá, chỉ có thể nói là xuất phát từ tôn trọng mà nhẹ quét liếc mắt một cái, “Ân.”

A Hàng rũ trong người trước đôi tay cầm, tuy rằng hấn hình thể so Thu Tử Tân cường tráng rất nhiều, nhưng luận khí tràng cùng khí chất kia phương diện, A Hàng vĩnh viễn không thể cùng nàng cũng đề.

“Ta kêu A Hàng... Ta là Tiêu Vũ hảo bằng hữu..... Ta là tới tìm nàng, nàng ở bên trong đúng không?”

A Hàng gãi gãi tóc, tướng mạo đôn hậu thành thật, cùng Thu Tử Tân đối thoại khi, vài phần thấp thỏm chỉ ý lộ với nói nên lời.

Thu Tử Tân bế lên hai tay, thanh âm đạm nhiên, “Ân, nhưng là nàng hiện tại không quá phương tiện.”

Nàng liếm liếm môi, tựa giác lưỡi 1 răng thơm ngọt, phảng phất khoang miệng còn lưu có nữ hài hương vị.

“Có chuyện gì, cùng ta nói cũng giống nhau, ta thế người chuyển cáo cho nàng.”

A Hàng nhanh chóng phiết liếc mắt một cái Thu Tử Tân hạ nửa khuôn mặt, trong lòng tổng cảm thấy có vài phần nói không rõ quái dị cảm, hấn vừa định mở miệng, Thu Tử Tân phía sau liền nhẩy ra một con màu hồng phấn thỏ con.

“... Tìm ta có chuyện gì sao, A Hàng?” Tiêu Vũ trên mặt đạm hồng còn không có hoàn toàn thối lui, tay nàng nắm Thu Tử Tân sau vạt áo, nhưng là ánh mắt lại không dám cùng Thu Tử Tân tiếp xúc.

A Hàng vừa thấy đến Tiêu Vũ mặt, trong lòng liền càng mê hoặc.

A Hàng nội tâm: Này chẳng lẽ lại là hiện nay mới nhất đẩy ra môi trang sao???

Lần trước kia son môi chỉ đồ dính điểm kê cắn môi trang, kia loại này đem son môi đồ đến môi bên ngoài lại là cái gì???

A Hàng không có đem trong lòng nghi hoặc biểu đạt ra tới, hấn triều Tiêu Vũ giơ lên tươi cười, “Chính là... Chúng ta đêm nay có làm cái cái lấu cục, muốn hỏi người, các người muốn hay không cùng nhau gia nhập.....”

Lời nói chưa dứt xong, Tô Mạn thanh âm liền từ hành lang hữu quả nhiên cuối vang lên.

“Hắc, A Hàng, Tiêu Vũ.”

A Hàng quay đầu đi, đối với Tô Mạn phương hướng vẫy tay, Tô Mạn một đường chạy chậm lại đây, chụp hạ A Hàng bả vai, “Như thế nào, Tiêu Vũ muốn hay không tới?”

Tô Mạn cười hỏi, quay đầu, đang nhìn hướng Thu Tử Tân cùng Tiêu Vũ khi tươi cười tức khắc cứng đờ, đồng tử sâu kín chấn động, sắc mặt giống vậy đèn xanh đèn đỏ không nhạy như vậy thay đổi thất thường.

Tô Mạn nội tâm: Cam.

Này vừa thấy chính là vừa mới lười 1 hôn qua.

Chặc chặc chặc, thật là, không thể tưởng được a, nhìn không ra tới Thu Tử Tân nữ nhân này ngày thường lịch sự văn nhã, vừa thấy mặt đến giường 1 thượng liền nguyên hình tất lộ đúng không, nội tâm tiểu cầm 1 thú đã bị phóng xuất ra tới đúng không?

Chặc chặc chặc, ăn mặc như vậy phán, quần áo tuyệt đối là Tiêu Vũ chính là đi? Này hai tiểu tình lữ còn hiểu đến chơi tình 1 thú đâu, không biết có phải hay không liền nội 1 quần áo đều là đối phương.....

Tô Mạn hí mắt nhìn Thu Tử Tân, làm đến Thu Tử Tân mặc danh bị nàng xem đến không được tự nhiên.

Thu Tử Tân giơ tay vãn khởi ngạch biên phát, nàng không biết chính mình tổ bạch khuôn mặt thượng, môi bộ chung quanh sưng đỏ thật sự là quá mức thứ người mắt.

Tiêu Vũ thoáng ngẩng đầu nhìn Thu Tử Tân biểu tình, nữ nhân tinh xảo cảm ánh vào mi mắt, Tiêu Vũ thấy nàng không có một ngụm đáp ứng, tựa ở suy nghĩ trung do dự, liền dẫn đầu thế Thu Tử Tân cùng nhau trả lời nói:

“Ngượng ngùng, A Hàng, ta đêm nay muốn cùng Thu tử tử đi ra ngoài, liệu không thể cùng các người cùng nhau.”

Nàng lặng lẽ túm túm Thu Tử Tân vạt áo, nữ nhân hình như có sở giác, mảnh khảnh tay sau này tìm, đầu ngón tay tìm được nữ hài tinh tế mu bàn tay da thịt, Thu Tử Tân cúi đầu, khoe môi tự nhiên vẫn khởi một chút ý cười.

Tiêu Vũ không có vọng trở về, nhưng là khoe miệng biên má lúm đồng tiền thoáng hiện một chút, tựa mặt đào nhanh chóng mà vắng ra vị ngọt, lại nhanh chóng thu hồi đi.

Đem các nàng hết thảy rất nhỏ hồ động thu vào trong mắt Tô Mạn:
“!!!!”

Ta tưởng thét chói tai nhưng là ta không thể, có ai hiểu ta đau!??

A Hàng nghe thấy được Tiêu Vũ trả lời, biểu tình lập tức trở nên mất mát không thôi, “A..... Chính là chúng ta.....”

Tô Mạn néo một chút cánh tay hấn thịt, “Sách, người không nghe thấy sao, Tiêu Vũ nói nàng cùng Thu tử tử có hẹn, người còn tới trộn lẫn làm cái gì??”

“Chúng ta có thể lần sau lại ước cùng nhau a.” Tiêu Vũ kẹp khoe môi nói, trong ánh mắt đưng một chút cự tuyệt bằng hữu tự thẹn, lại che giấu không được cùng ái nhân ở bên nhau hân duyệt.

“Không có việc gì không có việc gì, khó được Thu tử tử tới chỗ này chơi, người hảo hảo bồi nàng mới là.” Tô Mạn vui cười nói, thấy Tiêu Vũ trên cổ nhàn nhạt vết đỏ, trong đầu lại bắt đầu nã nã có không.

Tô Mạn kéo qua A Hàng cánh tay, “Chúng ta đây liền không quấy rầy các người lạ! Bye!”

“Ai, ta còn chưa nói xong đâu.....”

“Nói cái gì nói, lần sau, lần sau!”

Hai người một đường lôi lôi kéo kéo mà rời đi.

Thu Tử Tân cùng Tiêu Vũ nhìn theo bọn họ biến mất ở hành lang chỗ rẽ, Thu Tử Tân đóng cửa lại, thở dài, “Người bằng hữu rất thú vị.”

Nàng quay đầu khi trông thấy Tiêu Vũ miệng, bất đắc dĩ mà cười cười, đại khái cũng có thể minh bạch chính mình hiện tại là cái bộ dáng gì.

Ở Tô Mạn cùng A Hàng rời đi sau đó không lâu, các nàng dính cơm hộp liền đưa đến, Thu Tử Tân đi xuống lầu lấy, trong phòng bếp không có bàn ăn, hai người liền ở phòng khách bàn trà bên dùng cơm.

Hiện tại vẫn là buổi chiều, Thu Tử Tân điểm kiểu Tây cơm trưa, một mâm mật nước cam sành sươi ấm chân, ngoại tô mềm thịt gà salad bánh tráng, một phần loại nhỏ Hawaii pizza, xúng đồ ăn là chén hương thuần thuần tổ nắm canh.

Tiêu Vũ nhai một cái miệng nhỏ chân giò hun khói phiến, da thịt đồ tể nhuyễn mà không nị, hàm ở trong miệng vào miệng là tan, tiêu hương cùng nước đường đồng thời ở nhũ đầu thượng mỹ diệu mà nở rộ mở ra.

Tiêu Vũ cảm thấy ăn ngon cực kỳ, rung đùi đắc ý tỏ vẻ vui sướng, nàng thiết hạ độ dày vừa phải một mảnh, đưa tới Thu Tử Tân bên miệng, “Thu tử tử, người ném một ngụm.”

Thu Tử Tân thuận theo mà nhấp quá kia phiến chân giò hun khói, mặt mày mang cười, nàng phi thường thích hiện tại bầu không khí.

Đây là phi thường rõ ràng, Tiêu Vũ liền ở bên người nàng.

Các nàng là như thế thân mật.

“Thân mật.”

Thu Tử Tân không cảm dưới đáy lòng tinh tế phẩm vị cái này chứ, cái loại này mất mà tìm lại vui sướng thật sâu mà bao bọc lấy nàng thể xác và tinh thần, làm nàng từ đáy lòng đến da thịt mỗi một tấc, đều bị loại này vui mừng ngọt ngào cảm cấp chất đầy.

Còn có các nàng vừa rồi cái kia tràn ngập nhu tình hôn sâu, thật sự là làm người dư vị vô cùng.

Thu Tử Tân quay đầu đi, cười mắt mang theo dịu dàng nhu ý, nhấp cười lại không nói mà nhìn chăm chú vào Tiêu Vũ.

Nàng tiểu bằng hữu còn ở a ô a ô mà cắn pizza, hai má phình phình, nhìn ra tới đồ ăn thực hợp nàng ăn uống.

Tiêu Vũ cắn một ngụm pizza, chua ngọt dứa vị bí mật mang theo mùi thịt ở trong miệng tràn ngập mở ra, nàng ăn ăn, bỗng nhiên liền cảm giác bên cạnh giống như vẫn luôn có người ở nhìn chăm chú chính mình.

Tiêu Vũ quay đầu, lập tức đối thượng Thu Tử Tân tầm mắt, mà Thu Tử Tân cũng không né tránh nàng, liền như vậy hàm chứa nhạt nhẽo cười cùng nàng đối diện.

Tiêu Vũ đối với nàng nháy mắt, “?”

Thu Tử Tân cong lên khóe môi, đôi mắt trang Tiêu Vũ ăn cái gì ảnh ngược.

“Ta cảm thấy ngươi hảo đáng yêu.”

Nữ nhân cười nói, mà Tiêu Vũ tâm đột nhiên không trọng ngã xuống, rồi lại bị Thu Tử Tân ngọt ngào lời nói cấp tiếp được, Thu Tử Tân đi phía trước nhẹ ôm lấy nàng, tiếng nói như mật đường rót vào nữ hài trái tim.

“Tiêu Vũ, ta hảo tưởng thân ngươi.”

Tiêu Vũ gương mặt hơi nhiệt, tim đập lại lại lần nữa thất thường, nàng bị Thu Tử Tân lời âu yếm làm đến thẹn thùng cực kỳ.

Nàng trong miệng còn hàm chứa pizza, nhưng Thu Tử Tân hôn đã dẫn đầu hạ xuống.

Tiếng mưa rơi điểm điểm đập vào trên cửa sổ, tấu ra phi thường duyên dáng giai điệu.

Bị cán thừa nửa phiến pizza bất hạnh rơi xuống ở mặt đất.

Nữ nhân tóc đỏ che đậy ở Tiêu Vũ khuôn mặt.

Ngọt thanh quả mùi hương quanh quẩn ở các nàng quanh hơi thở.

“Ngứa.....” Tiêu Vũ khuôn mặt phẫn phác phác, nàng nắm Thu Tử Tân ống tay áo, mắt hạnh bịt kín tầng ẩm ướt hơi nước.

“Ân...? Nơi nào ngứa...?” Thu Tử Tân ngậm cười hỏi nàng.

Tiêu Vũ xấu hổ mặt, lắc đầu, ngượng ngừng trả lời nàng.

Thu Tử Tân cười nhẹ, lại lại cúi xuống thân, dùng mồm mép trụ nàng.

Lần này là phi thường thoải mái hôn môi.

Thu Tử Tân đái nàng phi thường ôn nhu, càng có rất nhiều tinh tế, mật mật thiên mỗ nàng, cho nữ hài nàng ái chìm võ 1 xúc, tặng cho nữ hài nàng khắc chế đã lâu tình ý.

Nàng quả thực ái nàng ái đến vô pháp tự kèm chế.

Hạt mưa dần dần đình chỉ, một trận mưa to qua đi, ngoài cửa sổ trời xanh không mây, đôi lấy cỏ xanh mát mẻ hương thơm vị.

Trên bàn ăn uống đều đã bị thu thập hảo, thùng rác đang ở ăn các nàng dư lại đồ ăn.

“Tiêu Vũ, chờ lát nữa ta muốn đi ra ngoài một chuyến.” Thu Tử Tân khom lưng mặt bàn trà, Tiêu Vũ ở quét rác bản, nghe thấy nàng nói liền ngẩng đầu, “Người muốn đi đâu?”

“Đi khách sạn, đem ta hành lý mang lại đây.”

Thu Tử Tân cúi đầu nói, nàng đem bàn trà mặt sạch sẽ, Tiêu Vũ vừa nghe thấy nàng trả lời, lập tức buông trong tay cái chổi, thích thích thích mà chạy tới, dính người mà ôm chặt Thu Tử Tân eo, nhìn Thu Tử Tân đôi mắt lợng lợng.

Là nhìn ái nhân mới có biểu tình.

Tiêu Vũ dựa vào nàng bả vai, Thu Tử Tân tùy ý nàng ôm, khoe môi hơi đỏ, “Có lẽ người có thể ở nhà trước vì đêm nay chuẩn bị một chút.”

Tiêu Vũ nâng cằm lên, “Đêm nay.....”

“Người vừa mới cùng Tô Mạn bọn họ nói a, chúng ta đêm nay không phải có hẹn hò sao?” Thu Tử Tân cười đáp.

Tiêu Vũ dừng một chút, “Hẹn hò.....” Sau đó má lúm đồng tiền tự nhiên mà rơi vào một bên.

Nàng muốn cùng Thu Tử Tân hẹn hò!

Tiêu Vũ cảm thấy này hết thảy thật sự thực không thể tưởng tượng, đêm qua nàng lăn qua lộn lại còn ở nhân Thu Tử Tân mà đau lòng, nhưng hiện tại Thu Tử Tân đã là ở nàng bên cạnh, ở ôm chính mình, các nàng vừa mới thậm chí còn tiếp thật nhiều thứ hôn.....

Thiên, Tiêu Vũ chỉ cầu này hết thảy không cần là cảnh trong mơ.

“Suy nghĩ cái gì?” Thu Tử Tân thấy nàng hoảng thần, duỗi tay điểm điểm nàng chóp mũi.

“Chúng ta đêm nay sẽ đi nơi nào?”

“Ân..... Khả năng sẽ rất đơn giản, chính là đi ra ngoài ăn một đón bữa tối, sau đó đi dạo phố, tản bộ.” Thu Tử Tân ôn thanh nói.

Kỳ thật nàng đáp mười mấy tiếng đồng hồ chuyến bay đi vào Boston, buổi sáng lại đã trải qua như vậy nhiều sự kiện, tinh thần thượng đã rất mỏi mệt, nhưng là nàng vẫn là nguyện ý vì Tiêu Vũ nhiều trả giá một ít.

Nàng hơi hơi cong môi, “Hoặc là, nếu người muốn đi xem một hội điện ảnh, vẫn là địa phương khác, cũng là có thể.”

Tiêu Vũ gói lên nàng trong lòng ngực lắc đầu, “Không, người không phải nói người tối hôm qua mới đến nơi này không lâu sao, người đêm nay hẳn là hảo hảo nghỉ ngơi mới đúng.”

“Như vậy là đủ rồi, ta thực thích, cũng thực thỏa mãn.”

Thu Tử Tân khước môi đẩy ra độ cung, trong lòng là ảm áp.

Nàng tiểu ái nhân đối nàng thực săn sóc.

Buổi chiều gần 4 điểm, Thu Tử Tân xuống lầu đập Grab rời đi BU hội khách sạn, Tiêu Vũ cho nàng bị chính là mũ sam áo hoodie, Thu Tử Tân bên ngoài tăng lại bộ kiện áo gió dài, nàng mặc vào tới cũng không dày nặng, ngược lại có vẻ đặc biệt có khí chất, còn có vài phần thành thực nữ tính soái khí.

Mây đen tan đi sau, không trung cùng đại địa đều là trong vắt.

Thu Tử Tân mang màu trắng khẩu trang, nàng cất bước vào xe tòa, tài xế thấy nàng cười mắt, liền mở miệng hỏi:

“Hôm nay đã xảy ra cái gì thực vui sướng sự sao?”

Thu Tử Tân gật đầu, đôi mắt thuộc về tình yêu ôn nhu ý cười không cảm tràn ra, nàng nhìn ngoài cửa sổ xe không trung, “Là.....”

“... Xưa nay chưa từng có chuyện tốt.”

Bọn họ hành sử ở Charles · Dean cầu hình vòm thượng, dưới cầu đó là thanh triết Charles hà, bờ bên kia tọa lạc trụ danh Harvard đại học cùng MIT, nơi này là đàn anh tụ tập học thuật thánh địa.

Tài xế nghe vậy ha cười, “Kia có thể hay không làm ta có cái này vinh hạnh, nghe một chút người kia mỹ diệu chuyện tốt?”

Ngoài cửa sổ, tẩy sạch mở mang không trung, dính điểm màu trắng nhu vân thuốc màu, vải vẽ tranh là thanh thiền hồ nước lam, còn có một đạo hình cung trạng thất sắc hồng nghệ từ không trung dâng lên.

Trời mưa xong sau, nghênh đón chính là một cái kéo dài qua ở vòm trời tươi đẹp cầu vòng.

Nhìn thấy cảnh này, Thu Tử Tân đặc biệt cảm xúc, trong lòng lại mềm lại ấm, nàng không tự giác mà nhớ tới Tiêu Vũ.

Mà đồng thời gian, Tiêu Vũ đứng phòng khách cửa sổ sát đất trước, nàng cũng thấy được này mê người tự nhiên hiện tượng, nàng tâm bị tác động, tự nhiên liền nhớ tới Thu Tử Tân.

Lập tức trực tiếp nhất cảm thụ, làm các nàng đều cảm lòng không đậu mà nói:

“Boston không trung..... Thật xinh đẹp.”

Tác giả có lời muốn nói: Phiền toái các vị tiểu người đọc bình luận khi nhớ rõ đánh hai phân ác, tích phân đối áng văn này tới nói đặc biệt quan trọng, nếu có thể nói, cũng thỉnh hỗ trợ ở phía trước không bình đến chương bổ bổ phân ác °3° bởi vì tích phân thật sự rất quan trọng!

95.Chapter 95

Màu đỏ cam đám mây bị thiêu đến cuốn lên, tây dương dần dần đi xuống lạc, hai cái tiểu nam hài đứng ở gạch đỏ ngói lối đi bộ thượng, vui vẻ mà thi đấu ai dẫn kim quang tương đối nhiều.

Bữa tối thời gian, Thu Tử Tân cùng Tiêu Vũ đi một nhà lộ thiên ý thức nhà ăn, trong tiệm không gian khổng lồ, phân trên dưới tầng

lầu, trang hoàng chủ đánh thời xưa Châu Âu phong cách, vách tường mặt treo phong cảnh tranh sơn dầu, pho trên mặt đất gạch men sứ có khắc thốc cắm đoàn hoa điều văn, giản lược trung không thiếu thời thượng cùng cao quý.

Sân phơi thượng lập ô che nắng, Tiêu Vũ cùng Thu Tử Tân mặt đối mặt ngồi xuống, Thu Tử Tân buổi tối không ăn cơm điểm, cho nên các nàng điểm cơm phẩm phi thường đơn giản, một đĩa Provence hương chiên tuyết cá, cây cải bắp thịt cuốn, cùng với một chén xảo tiểu nhân ý thức nãi đông lạnh.

Tiêu Vũ một tay thác ở cằm, nhìn tiểu mi hỏi Thu Tử Tân, “Người thật sự không ăn?”

Thu Tử Tân nhợt nhạt cong lên cười mắt, “Ta xem người ăn là được.”

Tiêu Vũ mi nhãn đến càng khẩn, hai má phình phình, bả làm bực mình bộ dáng.

“Thu Tiểu Tân, có phải hay không ta không ở nhà về sau, người liền thường xuyên không ăn bữa tối?”

Thu Tử Tân thấy nàng bỗng nhiên gọi chính mình nữ danh, biểu tình hơi đốn, “Àn... Không có lạ.....”

“Là công tác nhu cầu, người quản lý cùng ta nói muốn bảo trì tốt hình thể, mới có thể bằng giai trạng thái ra kính.” Nàng thái độ chân thành tha thiết mà nói, “Cho nên ăn ít một chút, cũng là tất yếu.....”

Tiêu Vũ nghe xong không khỏi bẹp khởi miệng, “Đương nữ nghệ sĩ hảo vất vả ác.....”

“Cái này không được cái kia không được, lại muốn mỹ lại muốn tuổi trẻ lại muốn gầy..... Chính là ta xem có chút nam nghệ sĩ liền tính 30 nhiều cũng vẫn là có thể bị fans kêu tiểu thịt tươi a?”

“Còn có, cùng là làm ngoài giá thú tình, vì cái gì nam nhân phạm sai lầm luôn là so nữ nhân dễ dàng được đến tha thứ? Vì cái gì ngay cả nữ hài tử cũng đối nữ hài tử phi thường hà khắc đâu?”

Tiêu Vũ khó hiểu, nàng giống cái loại nhỏ phát ra máy móc giống nhau blah blah mà nói, Thu Tử Tân nghe xong nàng quan điểm, khóe môi nhấp khởi thanh thiên độ cung, than vị, “Có đôi khi, đây là hiện thực.”

“Loại này không công bằng đái ngộ, chúng ta yêu cầu thích ứng, nhưng không thể thói quen.”

“Có lẽ loại tình huống này ở tương lai sẽ bị cải thiện, lại có lẽ.....”
Thu Tử Tân muốn nói lại thôi.

Tựa cảm thấy đề tài quá trầm trọng, nàng kẹp lên khóe môi, vẫn là quyết định tránh đi cái này đề tài, đem không khí hướng lên trên kéo về, “Hiện tại cũng là vì sinh hoạt sao, không tiếp công tác không kiếm tiền, chẳng lẽ phải đợi người cái này nhóc con dưỡng ta sao?”

Nữ nhân tóc đỏ nhu thuận mà khoác trên vai sau, gió nhẹ thổi tới, nhẹ nhàng vãn khởi nàng phát, Thu Tử Tân ngẩng đầu, ánh mắt đối thượng Tiêu Vũ, “Ta còn nhớ rõ nào đó tiểu gia hỏa, ở rất nhỏ lúc còn rất nhỏ.....”

“... Cho phép cái sinh nhật nguyện vọng, nói nàng lớn lên về sau muốn kiếm rất nhiều rất nhiều tiền tới báo đáp ta, sau đó mua rất lớn rất lớn phòng ở cho ta trụ, mang ta đi.....”

“... Mang người đi xinh đẹp nhất thủy tộc quán, cho người mua ăn ngon nhất bánh kem, phải không?”

Tiêu Vũ tiếp nhận nàng lời nói, hai người bốn mắt tương đối, nàng trong mắt như cũ đưng đầy trĩ khi còn bé như vậy thanh thuần chân ý.

Này vẫn là rất làm Thu Tử Tân không tưởng được, Tiêu Vũ thể nhưng còn nhớ rõ nàng khi còn nhỏ đối chính mình ưng thuận lời

hứa.

Gió nhẹ lần thứ hai phát tới, hai người như vậy đối diện, đôi mắt đảo bá các nàng trước kia ở bên nhau sở hữu hồi ức.

Thật sự, cách thật nhiều năm đầu.....

Tiêu Vũ khẽ mở cánh môi, “Những cái đó lời hứa, ta sẽ đi bước một thực hiện.....”

“Không vội... Từ từ tới, ta có thể chờ người.....” Thu Tử Tân rũ xuống lông mày và lông mi.

Người phục vụ vừa lúc vào lúc này đưa lên ăn uống, Thu Tử Tân không cho phép Tiêu Vũ uống rượu, chỉ cho nàng điếm ly quả xoài milkshake, chính mình thì tại bên uống nước trái cây.

Tiêu Vũ xem ở trong lòng thực hụt hẫng, nàng xé nửa phiến thịt cuốn, đem lát thịt lấy ra, chỉ để lại cây cải bắp, lại lại thúc giục Thu Tử Tân, “Người ăn một ngụm sao.”

Nghe thấy nàng nói, Thu Tử Tân buông nước trái cây ly, ánh mắt ở nữ hài trên tay đình trệ nửa giây.

Bàn ăn bên cách phiến bình phong, là chủ quán vì chú trọng khách hàng riêng tư đặc lập, người khác nhìn không thấy bên trong cảnh tượng.

Thu Tử Tân đi phía trước cúi người, ánh mắt nhợt nhạt dừng ở nữ hài phấn bạch đầu ngón tay, sau đó chỉ tay đáp ở Tiêu Vũ trên tay, lau màu đỏ nhạt hào cánh môi khẽ nhếch, nhẹ nhàng hàm nhập kia mảnh nhỏ đồ ăn cuốn.

Nàng thấp hèn mặt mày, giấu ở lông mi dưới con người bọc hàm tĩnh lặng.

Hình như có ý, lại tựa vô tình.

Rời đi khi.

Ly duyên thượng, cùng với nữ hài đầu ngón tay.

Đều để lại nữ nhân son môi ấn.

“Ân, khá tốt ăn.” Thu Tử Tân cười khẽ, thu hồi tay, biểu tình tự nhiên vô cùng, dường như hoàn toàn không nhận thấy được chính mình mới vừa rồi hành vi đến tột cùng có bao nhiêu câu nhân.

Nhiệt ý còn ở hướng Tiêu Vũ trên má trèo lên, nàng vô pháp xác định Thu Tử Tân vừa mới cái kia hành vi, đến tột cùng là cố tình vẫn là đơn thuần không cẩn thận.....

Tiêu Vũ biết đầu ngón tay đối với nữ nhân chi gian che giấu ý vị là cái gì.

Nhưng là.....

Nàng ngẩng đầu, vừa lúc cùng Thu Tử Tân thần nhiên ánh mắt đối thượng, gương mặt đó là càng thêm đỏ lên mà năng lên, Tiêu Vũ che lại mặt, lại tưởng đào đất động chui.

Là suy nghĩ cái gì lạ.....

Vạn nhất Thu tử tử căn bản là không cái kia ý tứ đâu.....

Không khí trở nên hơi chút điềm mịch lên, Thu Tử Tân quay đầu đi vọng lầu hai ngoại cảnh sắc, dư quang ngắm tới rồi Tiêu Vũ cúi đầu thẹn thùng bộ dáng.

Chính mình cũng không cảm đi theo ngược ngừng lên.

-

Dùng xong bữa tối, chính như Thu Tử Tân theo như lời, các nàng đi phụ cận bên hồ đường phố tản bộ, chạng vạng gần, giữa trời chiều lửa đỏ hoàng hôn tiêm trầm, chiếu hồ bờ biển hai cái thân mật thân ảnh.

Nữ nhân thân hình cao gầy tú kỳ, thân xuyên cao cấp hôi áo gió áo khoác, nội tháp hậu lãnh châm dệt áo somi, hạ 1 thân còn lại là cao bồi chất liệu bút chì quần dài, bên cạnh nữ hài tử nắm nàng cổ tay áo tưởng cùng nàng nói chuyện, Thu Tử Tân liền thuận theo mà thấp hèn thân.

“Cái gì?”

“Ta muốn đi bên kia chụp ảnh.” Tiêu Vũ ngẩng đầu lên, nho nhỏ khuôn mặt ánh sáng ngời quang.

Nàng chỉ chính là bãi ở đường phố cuối nghệ thuật pho tượng, đó là Boston trứ danh màu sắc rực rỡ điêu khắc, hình tượng là ở Boston tượng trưng đứng cảm một con sóc con, Tiêu Vũ cảm thấy nó đáng yêu cực kỳ, muốn chụp được ảnh chụp lấy làm kỷ niệm.

Thu Tử Tân đương nhiên đồng ý Tiêu Vũ yêu cầu, nàng cầm Tiêu Vũ giao cho nàng cameras, đứng ở trống trải đường phố trung tâm, điều chỉnh màn ảnh, chuẩn bị nhắm ngay nữ hài.

Hoàng hôn thời khắc, phồn hoa phố xá vang có liên tiếp không ngừng ồn ào thanh, đối phố tiệm bánh mì truyền đến nồng đậm nướng mùi hương, đám đông cũng dần dần tại nơi đây dày đặc lên.

Nữ hài tử tối nay ăn mặc màu trắng gạo mao sam, ngoại tháp một cái màu nâu áo khoác, hạ nửa 1 thân cùng là thâm sắc hệ cao bồi quần dài, ống quần cuốn lên, lộ ra bạch vớ đặc biệt nghịch ngợm đáng yêu.

Tiêu Vũ trạm làm pho tượng trước, đôi tay triển khai, tư thế giống như là ở ghênh đón cái gì.

“Thu Tiểu Tân!” Tiêu Vũ bỗng nhiên hô, trên mặt là bộc lộ ra ngoài vui sướng.

Thu Tử Tân ngẩng đầu, trong tay động tác cũng đi theo tạm dừng trụ.

“Người có biết hay không, vì cái gì ta mỗi lần chia người ảnh chụp, tư thế đều là một cái dạng?”

Nữ hài cười hỏi, má lúm đồng tiền chột lóe chột lóe.

“Không biết?”

Thu Tử Tân cũng đã nhận ra chuyện này, nàng có đôi khi cũng buồn bực, Tiêu Vũ dĩ vãng chia nàng ảnh chụp trung, dường như phần lớn đều có loại này rộng mở hai tay tư thế.

“Vì cái gì?” Thu Tử Tân nghi hoặc hỏi.

Tiêu Vũ cong lên khóe môi, “Bởi vì.....”

Nữ hài mở ra đôi tay dần dần đi phía trước duỗi đi.

“... Ta đang đợi người chạy tới ôm ta a.”

Thu Tử Tân giật mình thán, nàng nghe được Tiêu Vũ nói sau, bỗng nhiên liền minh bạch.

Nguyên lai.

Đây là một cái chờ ‘ bị ôm ’ tư thế.

Các nàng cách xa nhau đến cũng không xa, Thu Tử Tân nhìn nàng, đáy lòng mềm mại chỗ không cảm một tầng một tầng cuộn cuộn lên.

Kim hoàng ánh chiều tà khuynh chiếu vào Tiêu Vũ duyên dáng yêu kiều dáng người thượng, nữ hài gương mặt dường như bị độ tầng kim quang, điểm điểm quang mang ở nàng trong mắt nhảy lên, lập loè.

Kia một khắc.

Các nàng nhìn lẫn nhau.

Những người khác, tất đều thành ‘ bối cảnh ’.

“Tiểu gia hỏa.....” Thu Tử Tân cúi đầu bật cười, trong lòng dần dần hóa khai một cỗ nòng đậm ngọt ngào.

Nàng buông trong tay cameras, bước ra màu trà đoản dép lê, một đường chạy chậm qua đi.

Cùng nàng toàn thế giới ôm nhau.

“A!” Tiêu Vũ kinh hỉ đến nhỏ giọng thét chói tai, nàng tiếp được Thu Tử Tân, nàng bị Thu Tử Tân vững vàng mà ôm ở trong lòng ngực.

“A!” Thu Tử Tân cùng là bồi Tiêu Vũ vui mừng mà than thanh, cười trong mắt đặng đầy ngọt ý, nàng thật sự có một loại rất muốn đem Tiêu Vũ xoa tiến trong lòng ngực xúc động.

Ở trên đường cái một đường chạy chậm qua đi ôm lấy người, đối nàng tuổi này tới nói, đã là tương đương điên cuồng lại phi thường tốt đẹp sự.

Đây là ở các nàng chịu đựng vô số ngày đêm thống khổ cùng tra tấn đối lấy hi quý lễ vật.

Kỳ thật Thu Tử Tân so bất luận kẻ nào đều minh bạch, trong tương lai, nàng cùng Tiêu Vũ còn có rất nhiều sự tình yêu cầu cộng đồng đối mặt.

Trước kia nàng phi thường mờ mịt rối rắm, bị bi thống chèn ép đến suốt đêm đều không thể đi vào giấc ngủ, thậm chí nhút nhát trốn tránh Tiêu Vũ, nhưng là hiện tại không giống nhau.

Nàng nếu lựa chọn đối mặt Tiêu Vũ, lựa chọn cùng nàng yêu nhau, như vậy Thu Tử Tân liền không còn có lùi bước lý do.

Một cái kiên cường quyết tuyệt người, có thể tiếp thu vạn người nhục mạ cùng phỉ nhổ, cũng có thể khiêng lấy vết thương đầy người cùng huyết sọ.

Nhưng nàng tuyệt đối thừa nhận không được, ái nhân vì nàng chảy xuống nước mắt.

Nàng là nàng yếu ớt uy hiếp, cũng là nàng đôi mắt ngoại giới cứng rắn vô cùng áo giáp.

Nàng phải tin tưởng nàng tiểu ái nhân.

Các nàng sẽ cộng đồng vượt qua hết thảy.

-

Bước hồi BU đường xá trung, chiều hôm đã trầm hạ, đèn đường hơi hơi sáng lên, Thu Tử Tân cúi đầu, chủ động đối Tiêu Vũ nói: “Ta tưởng dặt ngươi tay.”

Tiêu Vũ bước chân cứng lại, ngẩng đầu lên vọng Thu Tử Tân, tựa cảm thấy thực không thể tưởng tượng.

Thu Tử Tân xem nàng đôi mắt mở tròn tròn, có chút buồn cười, ái chìm mà quát quát nữ hài gương mặt, “Yêu cầu ta lại lặp lại một lần sao?”

Tiêu Vũ kẹp lên má lúm đồng tiền, lắc đầu, “Ngươi khẩu trang đâu?”

Thu Tử Tân không biết nàng ý nghĩa vì sao, vẫn là đáp: “Ở túi áo.”

Tiêu Vũ duỗi tay đem Thu Tử Tân màu trắng khẩu trang lấy ra, sau đó vì nàng thanh thần mà mang hảo, lúc này mới vui sướng mà bắt tay giao phó cấp nữ nhân, “Chúng ta liền như vậy nắm tay đi trở về đi sao?”

Thu Tử Tân cảm giác trong lòng ấm áp, khẩu trang vừa lúc che khuất trên mặt nàng ngượng ngùng, “Àn.....”

Nàng mảnh khảnh nắm ngón tay lọt vào Tiêu Vũ khe hở ngón tay gian, dặt lấy.

Tiêu Vũ thẹn thùng mà đáp lại nàng, dùng nói chuyện tới che giấu chính mình tiểu khẩn trương, “Kia nếu là trở về bị Tô Mạn cùng A Hàng bọn họ thấy được làm sao bây giờ?”

Nàng tiểu tâm mà dắt hồi Thu Tử Tân tay, hai người nắm ngón tay tương khẩu, nữ nhân mang ở ngón trở gian giới hoàn ẩn ẩn phiếm ngân quang.

Cho nhau dắt khấn đối phương kia một khắc, Thu Tử Tân cảm giác cả người ở tinh thần thượng đều lơ lửng rất nhiều, nàng nhẹ giọng đáp:

“Kia..... Khiến cho bọn họ hâm mộ một chút đi.”

Tiêu Vũ nghe thấy nàng trả lời, trên mặt phụt cười nở hoa, đáy lòng phi thường vui sướng, nàng biết nàng Thu Tiểu Tân đã ở tiền bộ, nàng hiện tại đủ loại hành vi, đều chứng minh rồi nàng đang ở nếm thử vì chính mình mà làm ra thay đổi.

Tiêu Vũ minh bạch Thu Tử Tân làm người, nàng là phi thường kiên quyết người, một khi Thu Tử Tân hạ quyết tâm, nàng liền sẽ đem hết toàn lực đi bảo hộ này phân tình cảm, hơn nữa đem ngoại giới sở hữu sẽ ảnh hưởng đến các nàng sự vật đều che ở ngoài cửa.

Nàng ái là chân thật, có thể bị cảm nhận được, không phải hư vô mờ mịt hứa hẹn.

Tiêu Vũ nhìn trên mặt đất nàng cùng Thu Tử Tân ảnh ngược, bừng tỉnh cảm thấy, kỳ thật các nàng tâm, rất sớm liền ở bên nhau.

Chỉ là trải qua mọi cách tra tấn, các nàng mới chân chính mà đi tới cùng nhau.

Cỡ nào khó được đáng quý tình yêu.

Các nàng một đường bước chậm đi trở về đi, ngồi ở băng ghế thượng xem báo chí người già trông thấy các nàng, không cảm tự đáy lòng mà cảm khái một tiếng, “Tình yêu thật tốt đẹp.”

Ở cái này xa lạ lại quen thuộc trong thành thị, mặc dù yêu nhau người là tương đồng giới tính, cũng như cũ có thể tùy ý mà ở trên đường cái hôn môi.

Này sẽ là phân bị thế gian thừa nhận tình yêu.

Người đi vào cái này thế gian, nên đi ném thử vì một người mà dưng cảm.

Người muốn nắm người ái nhân.

Đi ở âm ỉ đường cái.

Cảm thụ bị ánh mặt trời thẳng phơi ấm áp.

Không cần uống phí cuộc đời này, dùng một đại đoạn thời gian tới cảm khái tiếc nuối.

Dùng không thoải mái nửa đời sau, kỷ niệm bỏ lỡ.

Ban đêm, hai người rửa mặt xong cùng nhau oa ở trên giường, cứ việc Tiêu Vũ đã mệt mỏi đến mí mắt không ngừng ở đánh nhau, nhưng nàng vẫn là không muốn đi vào giấc ngủ, lôi kéo Thu Tử Tân không ngừng kể ra nàng trong khoảng thời gian này ở Boston gặp được người cùng sự.

Dường như muốn bằng một cái ban đêm, liền đem chính mình một chính năm hồi ức đều hoàn chỉnh vô phùng mà giảng thuật cấp Thu Tử Tân.

Thu Tử Tân đương nhiên nguyện ý nghe nàng nói, chính là hiện tại đêm đã khuya, Tiêu Vũ ngày mai lại có khóa muốn thượng, nàng chỉ có thể lựa chọn nhắm tâm mà đánh gãy Tiêu Vũ.

Tiêu Vũ nằm ở nàng trong lòng ngực, mắt buồn ngủ mông lung, tóc hơi hiện rối tung, nàng xoa xoa đôi mắt, chống buồn ngủ không tha ngủ, trong miệng như cũ nỉ non hàm hồ mềm âm.

Thu Tử Tân thấy nàng đáng yêu bộ dáng, đáy lòng lại tô lại mềm, cúi đầu hôn nàng một ngụm, Tiêu Vũ ngẩng mặt, mơ mơ màng màng trung bị nàng thân đến phi thường thoải mái, cả người đều là lâng lâng.

Thu Tử Tân thân xong nàng, lại lại yêu quý mà xoa xoa nàng cái ót, thanh âm ôn nhuận tựa nước chảy, “Ngoan ngoan ngủ, hảo sao?”

“Người ngày mai tỉnh lại, ta còn ở.”

Nữ nhân lời nói làm Tiêu Vũ cảm thấy thực an tâm, nàng hướng Thu Tử Tân trong lòng ngực chui toản, mảnh dài tay chân đều hoàn thượng Thu Tử Tân thân mình.

Đây là nữ hài rất nhiều năm trước liền rất muốn làm sự tình.

Lúc ấy Tiêu Vũ còn không dám, nhưng hiện tại nàng có dũng khí, nàng có Thu Tử Tân thiên vị, cũng liền có hướng ái nhân tìm kiếm cảm giác an toàn tự cách.

Thu Tử Tân ôm chặt nàng, đằng ra tay vì các nàng lẫn nhau dịch hảo chặn, nàng rũ mắt nhìn chăm chú Tiêu Vũ, đáy mắt hàm quang.

Nàng lại lại hôn một chút Tiêu Vũ cái trán, thanh âm bí mật mang theo xưa nay chưa từng có nhu tình.

“Ngủ ngon...”

“... Tiểu bảo bối.”

96.Chapter 96

Sáng sớm, sắc trời không rõ.

Mờ mờ nắng sớm chiếu vào trắng sữa đệm giường thượng, theo thời gian chuyển dời, nhỏ vụn quang điểm từ gói đầu thông thả du tẩu đến nữ nhân trắng nõn tinh tế khuôn mặt.

Thu Tử Tân hàng mi dài ở hạ bệ trạng thái hạ hơi hơi rung động, nàng từ trước đến nay thiên nhiên, dễ dàng bị ngoại giới bưng bít, nhưng là sáng nay lại so với ngày thường ngủ đến muốn muộn.

Có lẽ là bởi vì hôm qua quá mức mệt mỏi quan hệ, lại hoặc là nữ hài ở bên người nàng duyên có, làm nàng tâm đặc biệt an ổn kiên định, tối hôm qua một đêm vô mơ thấy bình minh.

Thu Tử Tân mê mang mà nửa mở mở mắt, nàng mảnh dài tay tự nhiên hướng bên cạnh duỗi đi, sờ soạng rất nhiều lần, như cũ không sờ đến quen thuộc độ ấm.

Nàng bên người rộng tuếch.

Tiêu Vũ không ở.

Cái này ý niệm nhảy dựng ra tới, Thu Tử Tân buồn ngủ lập tức đã bị xua tan mà tỉnh, nàng ngồi dậy trên giường lót ngồi thẳng, rộng thùng thình áo ngủ cổ áo theo nàng đứng dậy động tác hoạt tới rồi viên xảo bả vai dưới, lộ ra nữ nhân rõ ràng xương quai xanh.

Thu Tử Tân vén lên rồi tung tóc đỏ, ánh mắt ở phòng quét lượng vài cái, lập lại xác định đây là Tiêu Vũ phòng sau, đáy lòng mạc danh thảng ra bất an cảm mới có thể bị vượt phẳng.

Giường trên tử bãi tiểu đồng hồ báo thức bị người kéo dài vang linh, ngoài cửa phòng truyền đến vài tiếng rất nhỏ nôi chén gõ chạm vào thanh.

Thu Tử Tân thở ra khẩu khí, buông xuống mặt mày an tâm mà nhắm lại, lại thông thả mở ra.

Biết Tiêu Vũ còn ở, nàng nguyên bản hơi hơi căng thẳng thân mình lại lần thứ hai thả lỏng, giãn ra.

Nhàn nhạt tiêu mùi hương chuẩn êm tiến trong phòng khách, Thu Tử Tân rửa mặt xong, trần trụi lòng bàn chân đi ra khỏi phòng ngủ, càng đi phòng bếp tới gần, nàng tầm nhìn cái kia tiểu thân ảnh cũng liền dần dần phóng đại.

Tiêu Vũ chuyên chú chờ đợi trứng tráng bao phiến mặt tốt nhất thời khắc, bên cạnh nướng bánh mì cơ truyền đến thanh thúy “Đinh” một

tiếng, nàng lại chạy nhanh đi qua đi đem mềm hương phun tư lấy ra, đặt bạch cái đĩa thượng.

Nữ hài tử ăn mặc đai đeo váy liền áo, tóc dài tùy ý mà trát trên vai sau, nàng hừ cười nhỏ, thoát nhìn tâm tình đặc biệt hảo, chuẩn bị bữa sáng động tác bận rộn lại đầu vào đây.

Thu Tử Tân dựa ở cạnh cửa, mặc thanh nhìn chăm chú vào nữ hài tử bận việc thân ảnh.

Nhìn Tiêu Vũ một loạt hành động, Thu Tử Tân khóe môi nhợt nhạt gọi lên, mặt mày không cảm đi theo nhu hòa xuống dưới.

Đáy lòng là phi thường kiên định cảm giác.

Máy hút khói từ từ mà đem nhiệt khí nuốt vào trong bụng, Tiêu Vũ chuyển khai nứt trái cây nắp bình, tựa hồ cảm giác được phía sau có người đang nhìn chính mình, nàng quay đầu tới, hai tròng mắt liền cùng Thu Tử Tân đối thượng mắt.

Tiêu Vũ dừng một chút, giữa mày nổi lên tiểu cuộn sóng, “Là ta đánh thức ngươi sao?”

“Ngô..... Ta điều đồng hồ báo thức, vốn đang muốn cho ngươi ngủ nhiều sẽ.....”

Thu Tử Tân thấy nàng có chút tự trách thần sắc, tự nhiên mà đi lên trước, “Không phải.”

Thu Tử Tân lắc đầu, mới vừa tỉnh ngủ tiếng nói còn có chút trầm hoãn, nàng cúi đầu nhìn Tiêu Vũ, dùng ánh mắt cho nữ hài nàng ôn nhu trấn an.

“Là ta tìm không thấy ngươi, ngủ không được.”

Nghe vậy, Tiêu Vũ lại dừng một chút, trái tim trở nên mềm mại, nàng khóe môi bên má lúm đồng tiền thẹn thùng mà nhảy đánh ra tới.

Nữ hài tử góc váy nhẹ nhàng cọ đến Thu Tử Tân, Tiêu Vũ đem mút trái cây bôi trên phun tư bạch trái tim, trong thanh âm bí mật mang theo doanh doanh ý cười.

“Bữa sáng mau chuẩn bị cho tốt, người chờ một chút.”

“Ân, hảo.”

Thu Tử Tân ôn nhu đáp, ánh mắt không rời nàng, thân mình cũng không có muốn hoạt động nên bước rời đi phòng bếp ý tứ.

Phòng bếp cửa chớp bị kéo lại một nửa, một liệt liệt ánh sáng từ bên ngoài thoải mái thanh tân đầu chiếu tiến vào, Tiêu Vũ nhón chân từ tủ cao thượng lấy ra tức dung đồ uống đóng gói túi.

“Thu tử tử, người tưởng uống cái gì? Hạt mè hồ? Vẫn là ta đi dưới lầu cho người điểm cái cà phê.”

Thu Tử Tân nhẹ bước tới gần nàng, “Đều có thể.”

“Cùng người giống nhau liền hảo.”

Thu Tử Tân mềm nhẹ mà vây quanh được Tiêu Vũ, thân mình an tâm mà dán bám vào nàng phía sau lưng, Tiêu Vũ rõ ràng cảm nhận được nàng đụng vào, mang theo dựa sát vào nhau cùng chính mình gắn bó ở bên nhau, cái này làm cho Tiêu Vũ tâm cũng đi theo chứng thực đi xuống, ngã vào nữ nhân mềm mại trong ngực.

Nữ nhân trên người đặc có hương phân dung tiến Tiêu Vũ hơi thở, Thu Tử Tân ôm lấy nàng, cúi đầu yêu quý mà hôn hôn Tiêu Vũ nhĩ tiêm, “Chào buổi sáng.”

Tiêu Vũ đồ mút trái cây tay không biết cố gắng mà vẽ ra phun tư bên cạnh, vô hình trung nàng rụt rụt con thỏ lỗ tai, thẹn thùng mà đáp lại, “Chào buổi sáng.....”

Trứng trắng bao bị dầu quả trám chiêm đến tư tư vang, ngoài cửa sổ cảnh sắc là dưới lầu hợp với BU đường phố, trên đường chiếc xe

ủng đồ, có vài vị phu quét đường ở quét bên đường cam vàng sắc lá rụng.

“Chờ hạ liền phải đi đi học phải không?” Thu Tử Tân dùng chóp mũi cọ cọ nàng gương mặt, ngữ thái ôn hòa, là chỉ có đối đãi ái nhân mới có thân mật cùng tinh tế.

“Ân..... Đối.”

Tiêu Vũ có chút ngứa, nhưng nàng bị Thu Tử Tân ôm vào trong ngực, nàng trốn không được, cũng không nghĩ trốn.

Nàng mặc danh cảm thấy Thu Tử Tân giờ phút này tựa như cái ỷ lại người tiểu hài tử, nàng đem nội tâm mềm mại cùng nhu cầu hóa thành động tác thượng vũ xúc, thông qua tứ chi ngôn ngữ tới tìm kiếm người yêu tiếp nhận cùng đáp lại.

Tiêu Vũ sau này nhẹ dựa, cảm nhận được Thu Tử Tân trên người ấm áp nhiệt độ cơ thể, giống như ánh mặt trời như vậy xúc động nhân tâm, nàng mấp máy lông mi, “Kỳ thật..... Ta tưởng đưa người đi sân bay.”

Thu Tử Tân phản thành chuyển bay liền ở chiều nay.

Nàng nguyên bản cũng chỉ là bởi vì quá mức nhớ mong, thừa dịp công tác trực bánh xe biển tốc bay tới Boston nghĩ đến trộm vọng liếc mắt một cái Tiêu Vũ, cho nên cũng không có muốn ở lâu ý tứ, nhưng nhân sinh chung quy bất ngờ.

Liền giống như hiện tại, nàng tiểu ái nhân liền ở nàng trước người, Tiêu Vũ cảm nhận được nàng yêu cầu bị đáp lại thân cận, cong lên khóe môi, duỗi tay sờ sờ Thu Tử Tân gương mặt.

Ánh mặt trời chiếu rọi cùng nữ hài thân thể độ ấm đồng thời ấm hóa nàng tâm.

Đây là như thế mỹ diệu sáng sớm.

Thu Tử Tân: “Chính là người hôm nay lên lớp xong buổi chiều không phải còn muốn cùng tổ viên khai hội thảo sao?”

Tiêu Vũ ngẩng đầu lên, chớp mũi cọ đến Thu Tử Tân khuôn mặt, “Có lẽ ta có thể chậm lại, đêm nay lại.....”

Còn chưa có nói xong, đã bị Thu Tử Tân dùng một loại phi thường kiên định ngữ khí đánh gãy, “Không được.”

Nàng ngữ khí rõ ràng là thấp nhu, lại có thể làm người nghe ra bên trong không thể thương lượng ý tứ, “Ta không hy vọng bởi vì ta quan hệ, chậm trễ đến người bất luận cái gì sự.”

Thu Tử Tân hoàn ở nữ hài vòng eo thượng tay hơi hơi buộc chặt, “Ta sau cuối tuần..... Tháng sau sơ, có thể lại qua đây tìm người.”

Tiêu Vũ đã đem mút trái cây đồ thật sự đầy, nhưng là nàng không có ý thức được, “Chính là người tháng sau không phải muốn đi đương XX thi đấu giám khảo sao.....?”

Thu Tử Tân giữa mày nổi lên cuộn sóng, “Ta có thể đem nó đẩy rớt.....”

Tiêu Vũ vừa nghe, giữa mày cũng đi theo nhăn lại, “Không thể, kia chính là công tác của người!”

“Kia thi đấu quá trọng yếu.....!”

Tiêu Vũ đem phun tư phiến bông, tay mới vừa nâng lên, Thu Tử Tân liền dặt lầy tay nàng, đưa tới chính mình một khác chỉ ôm Tiêu Vũ mu bàn tay thượng.

Thu Tử Tân hơi thở thấp thấp, ôn ôn, tất cả đều sai tới rồi Tiêu Vũ nhĩ sau căn thượng, “Chính là.....”

“... Ta cảm thấy người tương đối quan trọng a.”

Tiêu Vũ lỗ tai đã tê rần ma, nàng xoay người lại chính diện đối với Thu Tử Tân, hai má hơi phấn, tiêm ấu tay câu thượng Thu Tử Tân

cổ, “Thu Tiểu Tân..... Ta phát hiện nguyên lai chúng ta đều có một cái hư tật xấu.”

Hai người thấu thật sự gần, chớp mũi như có như không mà cọ qua lẫn nhau, Thu Tử Tân đối với nàng cười khẽ, khóe môi vẫn nổi lên nhu mỹ độ cung, “Cái gì hư tật xấu?”

Tiêu Vũ ngón tay nghịch ngợm mà cuốn Thu Tử Tân tóc dài, nàng khóe môi bên má lúm đồng tiền rơi vào đi, tươi cười tràn ra mặt đường.

“... Chúng ta đều thói quen đem đối phương xếp hạng trong lòng đệ nhất thuận vị.”

Nàng dùng xảo tiểu nhân chớp mũi cọ cọ Thu Tử Tân, ngữ thái đã mềm mại lại mang theo nhu tình, “Chúng ta đều thói quen nhân nhượng đối phương..... Lấy đối phương vì điểm xuất phát tưởng sự tình.....”

Thu Tử Tân lông mày và lông mi nhẹ điên, nàng ôm quá Tiêu Vũ eo, ánh mắt lọt vào nữ hài phiếm thanh sóng trong ánh mắt.

Không nói lời nào, liền như vậy nhìn, mà những cái đó vô tận lời nói xuyên thấu qua hai bên đối diện ánh mắt, biến thành ái muội, biến thành trong không khí sền sệt triền miên không khí.

Thu Tử Tân nhớ rõ, nàng trước kia cũng xem qua rất nhiều điện ảnh nhân vật chính cho nhau hôn môi hình ảnh. Cái loại này hôn đến nhịp nhàng ăn khớp, khó khăn chia lìa tình cảnh, đến nay còn làm nàng ký ức hãy còn mới mẻ.

Ngay lúc đó Thu Tử Tân còn thực tuổi trẻ, còn chưa nắm thữ quá cùng người kết giao, mắt thấy bên người bằng hữu một đám đều đi vào luyến ái kỳ, hướng nàng chia sẻ bạn lữ gian tình ý nhu miên, nàng lại như cũ không thể hiểu ngầm đến này trong đó ngọt ngào, thậm chí còn có chút khó hiểu, nhân vì cái gì yêu cầu thân mật tiếp xúc.

Nhưng hôm nay, trải qua hôm qua, đương nàng tiểu ái nhân ngồi ở nàng trước mặt, loạng choạng tay nàng, ngữ thái xấu hổ mềm về phía nàng tác muốn hôn môi khi.....

Thu Tử Tân chỉ cảm thấy trong lòng ngẩn ra.

Cảm giác này thật là vi diệu.

Ngoài ý muốn làm người phi thường tim đập thành thịch.

Nàng bắt đầu minh bạch vì người nào cùng người chi gian thích thân mật tiếp xúc.

Tiêu Vũ bị Thu Tử Tân vọng đến ngưng ngưng cực kỳ, nàng then thùng mà xoay đầu, buông ra tay muốn rút lui, rồi lại bị Thu Tử Tân đầu ngón tay câu trở về, “Muốn tránh đi nơi nào? Ân?”

“Người vẫn luôn xem ta..... Ta.....” Tiêu Vũ làm sao dám đem ‘ then thùng ’ hai chữ mất hoàn chỉnh mà nói cho Thu Tử Tân, nàng chính là sẽ đào đất động toàn thổ con.

Kỳ thật cũng không cần Tiêu Vũ nói rõ, bởi vì nàng nóng lên gương mặt đã dẫn đầu về phía Thu Tử Tân biểu lộ nội tâm hết thảy.

Thu Tử Tân nhìn thấu nàng, nhưng lại bận tâm nữ hài cảm thụ không đậm thủng nàng.

Nàng chỉ là cười nhẹ, giống trên mặt nước hoa sen như vậy thuận gió di động tiến Tiêu Vũ trong lòng, hết thảy đều là như vậy thuận theo tự nhiên.

Nàng ôn nhu mà nâng lên Tiêu Vũ cằm, cúi đầu cùng nàng hôn môi.

Nữ nhân cánh môi tựa hàm một uông thủy, không vội không tảo, ôn hòa lại cũng mang theo lực độ, thư hoãn mà dễ chịu lẫn nhau đôi môi.

Ánh mặt trời ấm áp.

Trên mặt đất màu đen thân ảnh dần dần hòa hợp nhất thể.

Bừng tỉnh gian, hoa súng hoa chìm vào đáy nước.

Nguyên bản bình tĩnh trì mặt dâng lên sóng triều, tiểu cá chép bị kinh động, theo dòng nước xâm nhập, bơi lội vài cái nho nhỏ mà giãy giụa.

Cũng chỉ là nho nhỏ vài cái, liền thỏa hiệp.

Một thân nãi màu trắng hoa chi rơi vào Thu Tử Tân trong tay, nàng đẩy ra đóa hoa bao vây bên ngoài tầng váy trắng, theo dòng nước, hướng lên trên phàn tìm.

Trắng nõn cốt cảm dương quang thông thả mà chuyển qua Tiêu Vũ đại 1 chân bên cạnh.

Nhân nóng rục mà bừng tỉnh tiểu cá chép cả người run rẩy.

“Thu tử tử.....”

Tiêu Vũ rưng rưng nhẹ 1 suyễn, nàng ngẩng đầu lên giống cái nhu nhược đáng thương tiểu động vật nhìn Thu Tử Tân, mảnh khảnh mười ngón sớm đã xuyên thấu nhập nữ nhân tóc đẹp trung.

Thu Tử Tân rũ xuống lông mày và lông mi nhìn nữ hài, néo néo nàng cảm, hơi có chút thể mệnh lệnh mà nói: “Không chuẩn kêu cái này xưng hô.....”

Mỗi khi Tiêu Vũ ở nàng bên tai thấp 1 ngâm này ba chữ thời điểm, tràn đầy tội ác cảm liền sẽ leo lên nàng tâm, cái loại này cảm 1 kỳ kích thích cảm thật sự muốn mạng người, một lần lại một lần, trêu chọc cùng dụ dỗ nữ nhân nội tâm.

“Kêu ta tên đầy đủ.....” Thu Tử Tân niết nàng nhĩ tiêm, đôi lấy chính là còn đắm chìm ở vừa mới thủy cuộn cuộn đi lên hít thở không thông cảm Tiêu Vũ một trận nức nở.

“Ô ô.....” Tiêu Vũ ôm chặt nàng, lại lại không tự biết mà chuẩn một tiếng, “Thu tử tử.....”

Thu Tử Tân chỉ cảm thấy đau đầu nhức óc, nàng áp xuống Tiêu Vũ làn váy, thanh âm trầm ách, “Người thực bướng bỉnh.....”

Đang lúc Thu Tử Tân muốn cúi xuống thân hết sức, hai người đều không thể hiểu được mà nghe thấy được trong nhà không xong huân xú vị, nùng liệt đến liền Tiêu Vũ cũng phản ứng lại đây.

Nàng khước mắt còn treo nước mắt, như là đột nhiên nhớ tới cái gì bị để sót sự, lôi kéo Thu Tử Tân ống tay áo kinh nghi nói:

“A.....! Ta trứng trắng bao...!!!”

Này một cái tiểu thân thân, không ngừng đem trứng trắng bao chiên thành cháy đen cứng rắn trứng vịt Bắc Thảo, còn kém điểm chậm trễ Tiêu Vũ ra cửa thời gian, nàng lược hiện hoảng loạn mà ăn xong bữa sáng vội vàng đi đi học, nghĩ đến muốn cùng Thu Tử Tân phân biệt khi rồi lại lập tức dừng lại bước chân.

Thực đáng tiếc, Tiêu Vũ không thể đưa Thu Tử Tân đi sân bay, nhưng mà mặc dù Tiêu Vũ có rảnh, Thu Tử Tân cũng sẽ không cho phép nàng một người đi vì nàng đưa cơ.

“Mau đi đi học, đến trễ sẽ bị giáo thụ mắng.....” Thu Tử Tân trạm làm khách thính cửa sổ sát đất trước, bên ngoài ánh mặt trời chiếu vào nữ nhân cao dài bóng dáng, lộ ra tới quang mang hỗn loạn một chút không thể nói không bỏ được.

Tiêu Vũ cầm máy tính bao, lại lần thứ hai chạy đến nàng trước mặt, cho Thu Tử Tân một cái cực quyến luyến ôm.

“Trên đường cẩn thận.” Tiêu Vũ gói lên Thu Tử Tân bộ ngực trước, hai người tim đập đều là sinh động thịch thịch thịch, “Tới rồi nhớ rõ cho ta gọi điện thoại. Thượng phi cơ phía trước cũng muốn.”

Thu Tử Tân nhếch lên khóe môi, nàng nguyên là tưởng nói thêm cái gì trên đũa Tiêu Vũ, nhưng nữ hài lại là không hề báo động trước mà dẫn đầu câu lầy nàng cổ.

Tiêu Vũ nhón mũi chân, ở nữ nhân trên môi mút hôn một ngụm, thanh âm tinh tế mà mềm ấm, “Nhớ rõ tưởng ta.”

“Bảo bối.”

Trong nháy mắt, Thu Tử Tân cảm giác cả người từ máu đến nhịp tim đều rối loạn cái bộ.

97.Chapter 97

Mùa thu hạ tuần giờ Ngọ, Tiêu Vũ cùng tổ viên đang ở đi hướng M khu trấn nhỏ đường xá trung.

BU chương trình học vẫn luôn tương đối chú trọng thực tiễn cùng lý luận tính, đề xướng khóa ngoại tiếp xúc, bọn họ hôm nay là muốn đi trấn nhỏ tiến hành phỏng vấn, mỗi cái tổ viên lấy cá nhân thức, đem bắt được tư liệu cùng phỏng vấn nội dung nghĩ thành một phần học thuật luận văn cũng nộp lên.

Nghỉ trưa thời gian, bọn họ ở địa phương tiệm ăn hưởng dụng cơm trưa, trấn nhỏ bên ngoài dùng cơm khách hàng cũng không nhiều, tiệm ăn nội không khí hươu nhàn thoải mái, nhàn nhạt hương liệu vị tràn ngập với chớp mũi.

Các tổ viên tùy ý chọn cái rộng mở chỗ ngồi nhập tòa điểm cơm, Tiêu Vũ ngồi ở nhất dựa cửa sổ vị trí thượng, vừa được đến nhàn rồi thời gian liền lập tức đã phát tin tức cấp Thu Tử Tân.

Nàng đem vừa mới dùng di động màn ảnh quay chụp hạ trấn nhỏ phong cảnh chia sẻ cấp nữ nhân.

【 giáo thụ hôm nay làm chúng ta đi M khu làm phỏng vấn 】

【 nơi này người đều hảo nhiệt tình a, ta nguyên bản còn tưởng rằng bọn họ sẽ không phối hợp đâu, không nghĩ tới thu hoạch phi thường hảo 】

【 nơi này khí hậu đã bắt đầu chuyển lạnh, người nơi đó đâu 】

Tiêu Vũ phát xong tin tức, bên cạnh tổ viên cùng nàng thảo luận khởi mới vừa rồi gặp được sự, nàng đưa điện thoại di động thu hồi nghiêng vai bao, chuyên chú cùng bọn họ liêu lên.

A tổ viên lấy ra hắc bút ghi âm, khước mắt mang cười, “Ta vừa mới phỏng vấn đến một vị lão tiên sinh, ta hỏi hắn muốn như thế nào phỏng ngừa hiện nay xã hội □□ hành động, hắn trả lời nhưng quá thú vị, các người mau nghe một chút.”

Vài người ngồi vây quanh ở bên nhau, rất có thú vị mà đàm luận lần này phỏng vấn thu hoạch, Tiêu Vũ cũng ở trong đó, nghiêm túc biểu đạt chính mình quan điểm, chờ đến ăn uống đi lên, Tiêu Vũ lại móc di động ra, tuyền cái thích lự kính, rắc rắc mà chụp được.

【 chia sẻ hôm nay phân cơm trưa 】

【 nước trái cây là người thích quả bơ milkshake ác 】

Tiêu Vũ lại phiên đi phía trước xem chính mình chụp được ảnh chụp, nàng vừa lòng mà cười cười, má lúm đồng tiền nhợt nhạt rơi vào đi, trong mắt cảm lòng không đậu mà hóa ra nị ái ánh sáng nhu hòa.

【 chào buổi sáng, Thu Tiểu Tân 】

Dựa theo sai giờ suy tính, Thu Tử Tân nơi đó hiện tại là rạng sáng 1 giờ, tuy rằng Tiêu Vũ biết nàng sẽ không hỏi chính mình tin tức, nhưng là không quan hệ, nàng chân chính mục đích, là vì làm Thu Tử Tân một tỉnh ngủ là có thể thu được chính mình tin tức.

Như vậy cảm giác, sẽ làm các nàng cảm thấy lẫn nhau đều còn ở đối phương bên người.

“Rain, ở cùng ai gửi tin tức đâu, cười đến như vậy vui vẻ?” Tổ viên B hướng Tiêu Vũ tung ra một cái cáo già ánh mắt.

“Chúng ta thân ái tiểu booboo (nguyên tự bamboo: Cây trúc) gần nhất có phải hay không yêu đương a? Cảm giác người cả người đều là nét mặt toả sáng, thoát nhìn liền.....” C tổ viên nhướng mày.

“... Có miêu nị.”

Tiêu Vũ néo di động, khuôn mặt nhỏ giấu ở lông dê mũ dưới, trắng nõn trung lộ ra điểm hồng nhạt, “Ta nơi nào có.....” Như vậy rõ ràng a!

“Thế nhưng không muốn cùng chúng ta nói, hừ, ta còn tưởng rằng chúng ta là không có gì giấu nhau bằng hữu, booboo, ta muốn cùng người tuyệt giao!” Tổ viên C đôi tay ôm cánh tay tấm tắc nói.

“.....” Tiêu Vũ nguyên tưởng mở miệng phản bác, không ngờ giờ phút này di động âm báo tin nhắn vang lên, đánh gãy bọn họ chi gian nói chuyện.

【 vừa mới mới lục xong hạ cuối tuần muốn bá tiết mục, hôm nay thu thời gian kéo dài 】

【 nơi này cũng biến lạnh rất nhiều, nhớ rõ quần áo xuyên hậu điểm 】

【 xuất ngoại phỏng vấn sao, phải chú ý an toàn, có hay không gặp được cái gì thú vị sự? 】

【 ta ngày hôm qua buổi sáng cũng là ăn quả bơ salad (thu suy thoái gương mặt tươi cười) 】

【 ngộ an, tiểu bằng hữu 】

Một cái tiếp một cái, không nhanh không chậm mà ở Tiêu Vũ trước mặt hiện ra.

Mỗi ‘ đing ’ một tiếng, Tiêu Vũ tâm liền cũng sẽ đi theo nhảy nhót nhảy lên lên.

Nàng đánh chữ hỏi:

【 ta còn tưởng rằng người quá mệt mỏi trước ngủ rồi, cho nên mới không có hỏi ta tin tức 】

Đối phương lần này hỏi phục thật sự mau:

【 ta sẽ không như vậy đối với người. 】

Tan tâm trong lúc, thu xong sau nhân viên công tác ở rửa sạch quay chụp nơi sân, hậu trường không người, Thu Tử Tân đứng ở hành lang chỗ, chờ đợi người quản lý cùng đối phương đàm luận xong lần sau thu yêu cầu chuẩn bị công việc.

Nàng thân xuyên màu trắng tây áo khoác, nội đắp màu đen áo lông, hạ thân là cắt may chín phần quần tây, từ phục sức đến trang sức, trọn bộ đều xuất từ với phi thường yêu thương nàng PRADA nhãn hiệu phương sở cung cấp.

Ánh đèn chiếu vào nữ nhân tinh tế không rãnh trên da thịt, Thu Tử Tân cúi đầu điểm ấn chín kiện, mặt mày mỉm cười, cùng nữ hài có qua có lại gửi đi tin nhắn, tại đây đoạn ngọt ngào yêu say đắm trung cảm giác sâu sắc say mê.

Nàng có đôi khi cũng cảm thấy cảm thấy thẹn, chính mình đều như vậy một phen tuổi, cùng Tiêu Vũ yêu đương khi, rồi lại cùng tình đậu sơ khai tiểu nữ hài giống nhau.

Cái gì cũng đều không hiểu, cái gì đều tưởng ném thử.

Tiêu Vũ bất luận cái gì lời nói đều có thể làm nàng cảm thấy thật cao hứng, thực thỏa mãn.

Tiêu Vũ: 【 tưởng người. 】

【 rất muốn gặp người. 】

【 nhưng là còn muốn lại chờ hai tháng mới nghỉ..... Ô ô... (khổ qua mặt) 】

Thu Tử Tân nhìn thấy tin tức khó tránh khỏi đầu quả tim nhũn ra, nàng cười khẽ, giống như đã có thể tưởng tượng ra Tiêu Vũ đem ngũ quan nhả ở bên nhau biến thành bánh bao cảnh tượng.

“Lão sư.” Nàng phía trước truyền đến một cái thanh lệ thiếu nữ tiếng nói.

Thu Tử Tân ngẩng đầu, trông thấy là mới vừa rồi nào đó tuyển thủ dự thi, biểu tình thông dong mà buông di động, “Làm sao vậy?”

“Vì cái gì người vừa mới không muốn cho ta kia một phiếu?” Thiếu nữ cau mày, trong mắt đặng tức giận, nàng đi lên tới, lại lại ép hỏi Thu Tử Tân.

“Ta chỉ kém người này một phiếu liền thăng cấp, vì cái gì không cho ta?”

“Người có biết hay không ta vì trận này diễn xuất có bao nhiêu nỗ lực!? Ta là trung ương học viện học sinh xuất sắc, người đem ta đào thải, ta muốn như thế nào đối mặt ta đồng học? Có biết hay không ta có bao nhiêu mất mặt!?”

Thiếu nữ dẫm lên dồn dập nện bước đi đến Thu Tử Tân trước mặt, hỏi tưởng khởi mới vừa rồi bị đào thải quẫn bách cảnh tượng càng thêm không cam lòng, dùng tay chỉ nàng ngực, thịnh khí lăng nhiên mà rống, “Người căn bản không xứng đương giám khảo!”

Thu Tử Tân mặc danh vọng giận dữ thiếu nữ, mặt mày buông xuống, nàng kéo ra thiếu nữ thủ đoạn, thanh âm đạm nhiên, “Người chẳng lẽ không rõ ràng lắm chính mình vừa rồi biểu hiện, đến tột cùng thích không thích hợp thăng cấp sao?”

“Ta không cho người ta kia một phiếu, tự nhiên là bởi vì người còn không có đạt tới yêu cầu của ta.”

“Cùng với, người lên mua được mặt khác hai cái bình thẩm sự ta đã biết, vừa rồi không nói, cũng là vì tránh cho đại gia xấu hổ.”

Lời này vừa nói ra, thiếu nữ chình lảng, trong lúc nhất thời á khẩu không trả lời được.

Thu Tử Tân nguyên bản liền so thiếu nữ cao hơn rất nhiều, nàng liếm ánh mắt nhìn xuống thiếu nữ, vô hình cảm giác áp bách có thể nghĩ, “Còn có cái gì bất mãn sao?”

“... Buông ta ra!” Thiếu nữ tinh xảo thủ đoạn bị nàng nắm lấy, tức khắc bất mãn không thôi, nàng mạnh mẽ giãy giụa, Thu Tử Tân liền buông lỏng ra nàng.

So sánh với thiếu nữ thịnh nộ ngang ngược kiêu ngạo bộ dáng, Thu Tử Tân thái độ tác có vẻ ôn hòa vững vàng, “Người còn trẻ, tương lai còn có rất nhiều cơ hội, lần này thất bại coi như làm là cái giáo huấn.”

Thu Tử Tân vẫn khởi bên tai phát, ánh mắt bình tĩnh mà đảo qua thiếu nữ khuôn mặt.

Cùng Tiêu Vũ kém không lớn số tuổi, diện mạo cũng là gặp may hình, nhưng là tính tình cùng phong cách hành sự, đều quá mức ngạo mạn, không hiểu đến hướng người cúi đầu khom lưng, cũng không hiểu đến thu liếm cảm xúc.

Thiếu nữ cắn khần khoe môi, giờ phút này tức giận khiến cho nàng không lựa lời, không biết đúng mực mà loạn ngữ, “Bị đào thải người là ta lại không phải người, người cái lão bà đương nhiên có thể nói nói mát!”

Lời này vừa nói ra, trong không khí nhỏ đến khó phát hiện mà ngưng ở một lát.

Nàng nhìn chăm chú vào trước mắt nữ nhân, khuôn mặt như cũ thanh uyển mang cười, nhưng quanh thân khí tràng cũng đã lãnh hạ

không ít, phảng phất là bởi vì nhiều năm qua hàm dưỡng mới khắc chế nàng đối một cái không lễ phép người trẻ tuổi tức giận.

Nàng bước ra nện bước, không nhanh không chậm mà đi ít nhất nửa trước mặt, “Tuởng lấy cái loại này phương thức lấy được thắng lợi, kết quả thất bại, hẳn là muốn nghĩ lại chính mình sai lầm, mà không phải một mặt mà phát giận, người như vậy, về sau ở cái này trong vòng là sẽ có hại.”

Nữ nhân trên người di động thanh hương vị gần sát, Thu Tử Tân thiên phía dưới nhìn thiếu nữ, ngữ khí không ôn không nhiệt.

“Nếu người cảm thấy ta không xứng đương giám khảo nói, người cũng có thể dùng người tiền, đem ta thay đổi rút.”

“Nếu người cảm thấy người làm được.”

Nữ nhân nói lời nói thanh âm thực nhẹ thực đậm, lại cực che giấu biểu đạt ra nàng một chút phẫn nộ.

Nói xong, Thu Tử Tân nhẹ kéo khóe môi xoay người rời đi, nhìn nàng càng đi càng xa bóng dáng, thiếu nữ lúc này mới trở mắt mà phản ứng lại đây, nhưng lại nhân tiếp không thượng Thu Tử Tân nói mà ghen lời, chỉ có thể rơi vào một mình ở phía sau tức muốn học máu mà quở trách chửi bậy.

Canh thâm dạ tĩnh, Thu Tử Tân dẫn đầu trở lại bảo mẫu trong xe, nàng dùng chỉ khớp xương xoa xoa thái dương, vừa mới cảm xúc còn chưa hoàn toàn điều tiết trở về.

Nàng dựa vào ghế dựa thượng mệt mỏi nhắm mắt, nghỉ ngơi một lát.

Cách thượng không lâu, người quản lý cùng tiểu trợ thủ nói xong công sự cũng lên xe, thấy nàng mệt nhọc bộ dáng, mở miệng quan tâm, “Mệt muốn chết rồi đi, đợi chút trở lại khách sạn phải hảo hảo nghỉ ngơi, ngày mai buổi sáng chúng ta bàn lại công sự.”

“Ân.” Thu Tử Tân nhẹ giọng ứng, như là bỗng nhiên nhớ tới cái gì, lại nhanh chóng mở mắt ra, từ túi áo lấy ra di động.

Vài điều nữ hài phát tới chưa đọc tin nhắn.

Người quản lý hoa cứng nhắc an bài kế tiếp hành trình biểu, hẳn dùng khuỷu tay khẽ chạm tiểu trợ thủ, tiểu trợ thủ lập tức hiểu ý, nàng hướng Thu Tử Tân truyền đạt một ly bình thủy, “Tử Tân, người nước ấm.”

“Cảm ơn, xe ghế sau có nước khoáng, người cũng có thể lấy tới uống.” Thu Tử Tân ôn cười tiếp nhận, ở nhìn đến nữ hài tin nhắn sau, trên mặt nàng sinh khí lại khôi phục không ít.

Nàng ngậm nhạt nhẽo ý cười liếc di động màn hình, ngay cả uống nước khi khước miệng cũng là nắm độ cung.

【 Thu Tiểu Tân, người tưởng ta không có? 】

【 mau nói, tưởng ta không 】

【 như thế nào không thấy, đi vội công tác sao, không phải kết thúc công việc sao 】

【 người đâu, không phải thận thùng chạy mất đi 】

【 Thu Tiểu Tân!!! (biểu tình bao: Mạnh thổ bão nổi) 】

Thu Tử Tân cười nhẹ, trên mặt buồn bực cũng tùy theo bị đèn đường nhu hóa.

Chỉ dựa vào Tiêu Vũ mấy cái tin nhắn, nữ hài kia hào không câu thúc biểu đạt phương thức, tức khắc dễ như trở bàn tay mà tan rã Thu Tử Tân tinh thần cùng thân thể thượng cảm giác mệt nhọc.

Nàng đem điện thoại để ở cằm, mặt mày tàng cười, tự hỏi như thế nào trả lời Tiêu Vũ.

Người quản lý chuyên chú với công vụ thường sự, cũng không có chú ý tới Thu Tử Tân giờ phút này biểu tình, vừa lúc tiểu trợ thủ từ xe ghế sau lấy ra bình nước khoáng, vô tình thoáng nhìn Thu Tử Tân trên mặt ý cười.

Lần này đổi thành nàng khẽ chạm người quản lý khuỷu tay, dùng ánh mắt ý bảo hắn, ‘ xem nơi đó, nơi đó. ’

‘ cái gì ngoạn ý nhi? ’ người quản lý hơi nhú mày, khó hiểu mà cùng tiểu trợ thủ đồng bộ chuyển đi Thu Tử Tân phương hướng.

Cách nửa khác chung, hai người trừng lớn đôi mắt, lại lại cường trang trấn định, mặc thanh mà nhìn lại lẫn nhau, ánh mắt là: ‘ người không thích hợp. ’

Dứt lời, hai người lại đồng bộ trợn trắng mắt: ‘ cái gì ta không thích hợp? Là nàng không thích hợp!!! ’

Ăn xong cơm trưa, chờ đợi Thu Tử Tân hồi âm đồng thời, Tiêu Vũ đứng ở cửa tiệm tự chụp mấy trương, thái dương ấm áp mà chiếu vào nàng trên mặt, chụp xong chiếu, Thu Tử Tân rút cuộc hướng nàng phát tới giọng nói.

Tiêu Vũ click mở, nữ nhân ôn nhuận nhỏ giọng liền ở nàng bên tai biên hóa khai, “Tưởng người.”

“Rất muốn gặp người.”

“Muốn ôm người.”

“Còn tưởng thân người.”

Ngắn ngủn vài giây giọng nói, từ Thu Tử Tân mở miệng nói chuyện đến tạm dừng, bao gồm nàng cố tình đè thấp vừa nói lời nói khi truyền ra tới hơi nhu khí âm, mỗi một cái câu đơn mỗi một cái từ đơn, đều đủ để cho Tiêu Vũ mặt đỏ nóng lên lên.

Này thật là Tiêu Vũ muốn nghe, chính là đương những lời này thật sự từ Thu Tử Tân trong miệng nói ra khi, nàng lại sẽ cảm thấy thực

thẹn thùng, thật ngỡ ngàng.

Tiêu Vũ bụm mặt, đứng ở tại chỗ hoãn đã lâu mới đem đồ ửng hoàn toàn đuổi đi.

Bận rộn với công tác cùng việc học chi gian mấy tháng, hai người liền như vậy ở nhà rồi khi lẫn nhau phát tin nhắn, ngẫu nhiên video, ban đêm gian sẽ lẫn nhau gọi điện thoại, có đôi khi là bạn tâm Tiêu Vũ ngày hôm sau muốn thượng sớm khóa mà quải điện thoại, có đôi khi là vì Thu Tử Tân cách nhật có tinh thần công tác mà kết thúc trò chuyện.

Ở phương diện này các nàng đều có cộng đồng ý thức, lấy chính mình phương thức cứng chiều đối phương, lại sẽ không ảnh hưởng đối phương.

Tiếp cận ban đêm 8 điểm, ngoài cửa sổ chiều hôm trầm hạ, ven đường đèn đường chậm rãi vừng khai ánh sáng.

Tiêu Vũ còn ở trong phòng ngủ vì ngày mai muốn đi đến chỗ gia công ty tiến hành hội nghị giải thích trình tự làm chuẩn bị, đối phương đã phát sản phẩm tương quan văn kiện cho nàng xem, Tiêu Vũ còn ở lên mạng tuần tra những cái đó khí giới chuyên dụng danh từ.

Nàng đem sản phẩm linh kiện đều tiêu ra song ngữ tên, cẩn thận mà phân chia dạng kiện khác nhau, để tránh thật đến dịch thẳng thời điểm xuất hiện hàm nghĩa lệch lạc.

Đồng hồ lặng lẽ tí tách mà đi, cây trúc hình dạng bút bi chọc Tiêu Vũ má lúm đồng tiền, nàng nhăn tiểu mi chuyên tâm mà lý giải trong đó nguyên lý cùng tác dụng.

Cái bàn truyền đến vài tiếng chấn động, Tiêu Vũ nghiêng đầu vừa thấy, là Thu Tử Tân đánh tới trò chuyện, nàng buông bút đi tiếp, trong thanh âm bí mật mang theo vài phần vui sướng, “Thu tử tử.”

Đối phương kia đầu truyền đến hơi hơi thở dốc thanh âm, “Xuống dưới.”

“?”Tiêu Vũ nghi hoặc, đi theo nàng lảo bẫm, “... Xuống dưới?”

Tiêu Vũ nghe thấy kia đầu Thu Tử Tân cười khẽ, “Người không phải nói muốn thấy ta sao?”

Tiêu Vũ còn không có đem kính ngạc biểu tình điều chỉnh lại đây thân mình cũng đã dẫn đầu mà vì nàng làm ra phản ứng, nàng đứng lên, lấy quá trên bàn học sinh tạp liền lập tức chạy xuống lầu, trong giọng nói như cũ đặng không thể tin tưởng, “Người.....!”

Thu Tử Tân nắm di động, ngửa đầu nhìn chĩnh đồng màu trắng học viện, ban đêm khí hậu rét lạnh, ngọn đèn dầu huy hoàng, tất cả đều dung vào nàng trong ánh mắt.

Nàng giơ lên tươi cười, đối Tiêu Vũ nói: “Ta hiện tại ở BU cổng lớn.”

“Ta tới tìm ta tiểu bằng hữu.”

Tác giả có lời muốn nói: Đợi lâu lạ! (mãnh lực chống nạnh)

98.Chapter 98

“Thu tử tử!”

Nữ hài tử trong trẻ trở giọng thấp sáng bầu trời đêm, nghe thấy thanh âm, Thu Tử Tân nâng lên con người, cấp ra thanh thiên cười đồng thời, mở ra hai tay.

Tiêu Vũ giống cái lỗ măng nai con nhẹ nhào vào Thu Tử Tân trong lòng ngực, kia tràn ngập ngọt ý tươi cười tắc trực tiếp sụp đổ vào nữ nhân trong lòng.

Tiêu Vũ ngẩng đầu lên, mắt hạnh trang mộng lung quang điểm, liền ngữ điệu cũng là còn nghi vấn, “Người ngày hôm qua không phải còn cùng ta nói muốn vội công tác sao? Đây không phải là mộng đi?”

Đường phố đèn đường vòng sáng hợp lại ở Thu Tử Tân khuôn mặt, nàng chọc chọc Tiêu Vũ má lúm đồng tiền, “Không phải mộng.”

“Là kinh hi.”

“Ta sau tuần một mới đi diễn tập lễ trao giải, cho nên này ba ngày về người quản.”

Thu Tử Tân cong khoe môi nói, nàng xoay người muốn đi kéo hành lý, trùng hợp phát hiện chung quanh có người qua đường bởi vì động tĩnh tò mò mà quan vọng các nàng.

“Chúng ta trước đi lên đi.” Thu Tử Tân vén lên tóc khe hở gian, tươi cười cũng tùy theo lặng yên không một tiếng động mà liếm khởi một chút.

Tiêu Vũ trình sát đến Thu Tử Tân rất nhỏ biến hóa, nhưng lại không tốt lắm nói cái gì, chỉ có thể trước chủ động buông ra nàng, “Hảo a, ta giúp người lấy hành lý.”

Hai người đắp thang máy lên lầu, trở lại phòng ngủ, Thu Tử Tân cởi áo khoác khi, mới từ trong phòng ngủ trí phóng hảo hành lý Tiêu Vũ liền tiểu nện bước mà chạy ra.

Nàng mau tàn nhẫn chuẩn mà ở Thu Tử Tân trên má ba một ngụm, hơn nữa thuận tay vì nàng lui đi áo khoác, “Thu tử tử, ta cảm giác ta hảo hạnh phúc.”

Áo khoác nhẹ nhàng mà dừng ở sô pha trên lưng, Thu Tử Tân đẩy ra tươi cười, nàng đem Tiêu Vũ nhẹ mang tiến trong lòng ngực, cúi đầu hôn nữ hài phát thân chính.

“Đồ ngọc, này chỉ là rất nhỏ một sự kiện.”

“Ta tưởng cho người, xa xa không ngừng này đó.”

Nữ nhân ôn nhuận nhỏ giọng chui vào Tiêu Vũ bên tai, nàng an tâm mà dựa vào Thu Tử Tân ôm ấp trung, lại suy nghĩ khởi cái gì sau lại rối rắm nói: “Nhưng là.....”

“Người có thể đem cái kia di chúc..... Huỷ bỏ rớt sao?”

Thu Tử Tân minh bạch Tiêu Vũ chỉ chính là cái gì, nhưng nàng khó hiểu huỷ bỏ di chúc nguyên nhân, “Vì cái gì?”

“Ta không thích... Ta không nghĩ muốn.....”

Nàng cảm thấy bất an, liền đi tìm Thu Tử Tân tay, nữ nhân tự nhiên mà cùng nàng mười ngón khẩn khẩn, cẩn thận mà nghe nữ hài ý tưởng, “Thu Tử Tân, đáp ứng ta, người sẽ bồi ở ta bên người, thật lâu, thật lâu.....”

‘ di chúc ’ cái này từ ngữ, dễ dàng làm người liên tưởng đến tử vong.

Đối với Tiêu Vũ tới nói, đây là phi thường đáng sợ một phần đồ vật, nó trầm trọng, chứa đầy bi thương, là chỉ có ở người với người phân biệt khi mới có thể xuất hiện dạng kiện.

“Ta không cần người rời đi ta, Thu Tử Tân.....” Tiêu Vũ cúi đầu, nắm chặt Thu Tử Tân tay càng thêm tăng lớn lực độ, nhìn ra được nàng ở nỗ lực mà áp lực trong lòng phiền muộn cảm xúc.

Thu Tử Tân bỗng nhiên minh bạch nữ hài lo lắng, nàng tâm không cảm bủn rủn lên, “Ta đáp ứng người... Tiêu Vũ, ta sẽ không rời đi người.....”

Cái này đề tài đối với các nàng trước sau quá mức trầm trọng, vào giờ phút này tham thảo lên cũng phi thường không phù hợp không khí.

Thu Tử Tân thả chậm hơi thở, nàng nhắm mắt lại, cúi xuống thân đi thân Tiêu Vũ mặt, theo nữ hài chóp mũi, hôn tới rồi nàng môi.

“Ta chỉ là tưởng đem ta sở hữu có thể cho người đều cho người.”

“Người minh bạch sao, Tiêu Vũ.”

Hôn rơi xuống cánh môi, nữ nhân trên người phát hương cũng tùy theo đánh úp lại.

Tiêu Vũ rũ mắt nhìn cúi xuống thân Thu Tử Tân, lông mày và lông mi run rẩy, trong lòng động dung không thôi, nàng quay đầu đi, cùng nàng hôn môi.

Nàng biết Thu Tử Tân nói chính là lời âu yếm, cũng là nói thật.

Đương Thu Tử Tân ở quyết định tiếp thu này phân tình yêu thời điểm, nàng đồng dạng cũng làm hảo chuẩn bị —— bất luận này đoạn tình yêu cuối cùng kết quả sẽ là như thế nào, nàng đều nguyện ý gánh vác.

Thu Tử Tân không biết các nàng có thể hay không đi đến cuối cùng, nhưng là so với làm Tiêu Vũ thương tâm khổ sở, nàng càng nguyện ý dùng chính mình niên hoa, tới làm bạn nữ hài vượt qua nhân sinh mỗi một cái giai đoạn.

Mặc dù Tiêu Vũ sau lại đổi ý muốn cùng nàng chia tay, nàng cũng sẽ vui vẻ tiếp thu, sau đó buông ra nữ hài.

Nàng không phải thuộc về biểu đạt thực ngoại phóng người, sẽ không mỗi ngày đầy miệng lời ngon tiếng ngọt hoặc là nói “Ta yêu người” này ba chữ.

Nhưng là người nhất định có thể từ nàng đối Tiêu Vũ mỗi tiếng nói cử động, giữa những hàng chữ, cảm nhận được nàng đối đãi ái nhân kia rõ ràng lại vô tư ái.

“Thu Tử Tân.....” Tiêu Vũ lời kéo nàng vạt áo, cánh môi ma nữ nhân vành tai, “Người có thể đối ta ích kỷ một chút, không quan hệ.....”

Nùng tình mật ý không khí quay chung quanh với các nàng chi gian, cho nhau hôn môi quá vài lần, Tiêu Vũ hiểu được như thế nào đi đáp lại nàng.

Nàng tổng cảm thấy Thu Tử Tân ngay từ đầu thân nhân đều đặc biệt ôn nhu, không vội không táo, thuộc về thuận theo tiến dần cái loại này, có đôi khi hôn đến hơi chút kích động, Thu Tử Tân mới có tiến thêm một bước hành động.

Nhất quá 1 hỏa kia một lần, cũng chỉ là liều 1 khởi nàng làn váy, sờ 1 vài cái nàng đại 1 chân.

Mới đầu ý thức được chính mình thích đồng tính thời điểm, Tiêu Vũ cũng ở trên mạng sưu tầm quá rất nhiều tương quan tư liệu, thậm chí còn ở trên mạng nhìn vài bản bách hợp Tiểu Thuyết.

Có khác với Tiêu Vũ dĩ vãng xem Tiểu Thuyết tình tiết nhân vật chính như vậy hùng hực khí thế, Thu Tử Tân ở cùng nàng thân thiết thời điểm, tựa hồ vẫn luôn đều ở khắc chế nào đó niệm tưởng.

Tiêu Vũ có thể cảm giác được, Thu Tử Tân đôi nàng mỗi một lần vỗ xúc, kỳ thật vẫn luôn đều lưu giữ đúng mực, lưu có hạn cuối.

Trong phòng khách ánh đèn vụng lắc lắc mà lược đến Tiêu Vũ trước mắt, nàng dựa lưng vào sofa suyễn 1 tức, một đôi đũa đầy mờ mịt đôi mắt thẳng nhìn Thu Tử Tân.

Rộng lớn y 1 lãnh chi gian, là nữ hài trắng nõn một mảnh mềm vân.

Thu Tử Tân đôi tay chống ở nàng bên cạnh người, cùng Tiêu Vũ ánh mắt đối thượng tầm mắt khi, nữ nhân không khỏi khó nhịn mà ôn nhu giận mắng nàng, “Không chuẩn dùng loại này ánh mắt xem ta.”

“Vì cái gì... Người không chịu ta kêu người Thu tử tử, lại không chịu ta xem người..... Người tốt xấu.....” Tiêu Vũ nửa nuốt tiếng nói oán trách nàng, trước ngực phập phồng còn chưa hoàn toàn bình ổn đi xuống.

Ứng đở leo lên Thu Tử Tân nhĩ tiêm, nàng không có trả lời Tiêu Vũ vấn đề, mà là nhấp môi mặc thanh nhìn chăm chú đối phương vài giây, thế Tiêu Vũ kéo lên cổ áo, theo sau xoay người tránh ra.

Ánh trăng lặng lẽ từ vôn ló đầu ra.

Trong phòng ngủ tràn ngập tắm gội sau thanh đạm thơm ngọt vị, thay xong áo ngủ Thu Tử Tân đang ngồi ở trên giường tĩnh thanh đọc sách, nàng đẩy đẩy trên mũi hắc ti khung mắt kính, đem ánh mắt nhẹ nhàng chậm chạp mà chuyển qua nữ hài phương hướng.

Tiêu Vũ còn ngồi ở án thư vùi đầu tra tư liệu làm bút ký, ánh đèn bao phủ ở nàng mảnh khảnh bóng dáng thượng, bởi vì dĩ vãng hàng năm học tập ba lê nắn hình duyên có, nàng dáng người yếu điệu, dáng người hảo, tay chân trắng nõn mà thon dài.

“Sẽ vội đến đã khuya sao?” Thu Tử Tân thấp con người hỏi nàng, tùy tay phiên một tờ thư giấy.

Tiêu Vũ ngồi dậy bản, nhìn liếc mắt một cái bãi ở trên bàn đồng hồ báo thức, “Ân... Còn muốn một ít thời gian, ngày mai hội nghị rất quan trọng, ta tưởng chuẩn bị đến sung túc một chút.”

“Đã 10 giờ nhiều, nếu người mệt nói, trước tiên ngủ đi.” Tiêu Vũ đứng lên, chủ động đi tắt trong nhà ánh đèn.

“Ân.” Thu Tử Tân dỡ xuống mắt kính, khép lại sách vở, đứng dậy đem sách vở thả lại giá sách.

“Người cũng đi ngủ sớm một chút, không cần vội đến quá muộn, hảo sao” Thu Tử Tân đi đến Tiêu Vũ phía sau, lo lắng vào đêm rét lạnh, liền thế nữ hài vây thượng một kiện áo choàng.

Tiêu Vũ vuốt nàng đáp ở chính mình trên vai tay, “Ân, hảo.”

Tiêu Vũ sau này nghiêng đi mặt, Thu Tử Tân thấp hèn thân, hai người cánh môi chạm nhau.

“Ngủ ngon.”

Quang tan đi sau, trong nhà trở nên tối tăm, lạnh lẽo bạn mùi hương thoang thoảng phiêu đảng ở trong phòng, một trần u ám đèn bàn thông thả sáng lên.

Thu Tử Tân ôm nữ hài cà rốt ôm gối, tóc đẹp nhu thuận mà tán ở sau đầu, nàng nhéo nhéo ôm gối, tựa cảm giác ôm gối thượng còn lưu có nữ hài trên người mùi hương, nàng lại lại để sát vào chóp mũi nghe nghe, rồi sau đó lộ ra độ cung không cạn tươi cười.

Nàng an tâm mà gối lên Tiêu Vũ trên giường, đương buồn ngủ còn không có thói quét đi lên thời điểm, nàng liền trặc ngoạ, ánh mắt nhu nhu mà nhìn chăm chú vào nữ hài chuyên chú với nàng nhiệt tình yêu thương sự vật bóng dáng.

Cách đi ngoại giới công tác cùng nghị luận, cái này tiểu oa là Thu Tử Tân ở tinh thần thượng cùng thân thể thượng có thể thư hoãn áp lực địa phương.

Quan trọng nhất chính là, nơi này có nàng tiểu ái nhân, nàng tiểu bảo bối.

“Tiểu bảo bối.....” Thu Tử Tân đem cái này chữ ở đầu lưỡi thượng đảo quanh vài vòng, cuối cùng vẫn là cảm thấy quá làm ra vẻ quá buồn nôn mà che lại mặt.

Đêm dài, hợp với đèn bàn cũng bị sau khi lửa tắt, trong phòng duy nhất ánh sáng đó là ngoài cửa sổ thấu tiến vào ánh trăng.

Thu Tử Tân còn chưa hoàn toàn đi vào giấc ngủ, ý thức mông lung, như là cảm giác được có người xoay người lên giường, nàng dụi dụi mắt, “Ân..... Tiêu Vũ?”

Tiêu Vũ cất bước lên giường, giờ phút này vừa lúc chống ở nàng trên người, mặt mày hàm chứa một chút áy náy, “Xin lỗi, Thu tử tử... Khó được người tới, ta hẳn là nhiều bồi bồi người.”

Thu Tử Tân lật qua chính diện, tiếng nói ở đêm khuya lưỡi biếng thả tùy ý, nàng sờ sờ Tiêu Vũ mặt, ngậm ý cười nói: “Không quan hệ..... Chúng ta còn có ngày mai buổi sáng, ngày mai buổi chiều, ngày mai buổi tối, hậu thiên.....”

Tiêu Vũ khóe môi biên má lúm đồng tiền không cảm rơi vào đi, nàng cúi người đi thân Thu Tử Tân cái trán, ái chìm mà nhìn nàng, “Không chỉ ngày mai hậu thiên, chúng ta còn có rất nhiều cái về sau.”

Thu Tử Tân cong lên khóe mắt, theo nữ hài ý tứ ngoan ngoãn gật đầu, Tiêu Vũ thấy nàng giờ phút này nửa ngủ nửa tỉnh mỹ đến rồi tỉnh rồi mù, tâm sinh niệm tưởng, lại lại thấp hèn thân, đi cộ Thu Tử Tân cổ.

Nàng nhẹ nhàng mà hôn một ngụm nữ nhân 1 cổ 1 sườn, “Thu Tiểu Tân.....”

“Ân.....” Nữ nhân thấp giọng đáp lại nàng.

“Ta thật là ái thăm người.....” Hôn rơi xuống kia viên trà chí khi, Thu Tử Tân không tự giác mà trào. Khẩn trong lòng ngực cà rất ôm gối.

“A...” Thu Tử Tân 1 thấp 1 ngậm, nàng hơi nhú mi, “... Người áp đến ta tóc.”

“A, phải không, thực xin lỗi.....” Tiêu Vũ lập tức hoảng loạn mà rải khai tay, nàng bắn lên thân, trên mặt đặng vài phần không biết làm sao.

Thu Tử Tân thừa dịp khe hở gian ngòi dậy, nàng ôm quá Tiêu Vũ eo, nhẹ nhặn mà sớm bị khóe môi câu lấy ý cười cấp thay thế được, “Không quan hệ.....”

Nàng trở mình, liền đem Tiêu Vũ áp tới rồi hạ 1 phương, “... Chúng ta tiếp tục.”

Ánh trăng giống bịt kín tầng băng gạc, trong phòng ngủ cảnh sắc vụng hoảng.

Chăn đơn bao trùm ở các nàng trên người, ấm áp dần dần ấm áp lẫn nhau.

Một phen thân. Mật qua đi, Tiêu Vũ gối dựa vào Thu Tử Tân trong lòng ngực, nàng ngẩng đầu, nữ nhân trên người thanh hương vị lền vào nàng hơi thở, “Thu tử tử.....”

Thu Tử Tân đê thấp cằm, ánh mắt tụ lại đến nữ hài hai mắt, chờ đợi nàng tiếp tục nói tiếp.

Tiêu Vũ nghiêng người tới gần nữ nhân, tay cũng nhẹ nhàng mà hoàn thượng Thu Tử Tân bên hông, “Chúng ta..... Ngày mai trước tiên đi chúc mừng sinh nhật được không?”

“Sinh nhật...”

“Là người sinh nhật lạ..... Ta liền biết người nhất định quên mất.” Tiêu Vũ đô khởi miệng.

Nàng biết Thu Tử Tân từ nhỏ đến lớn đều không có ăn sinh nhật thói quen, nhưng đó là bởi vì khi còn nhỏ gia đình duyên cớ, hiện tại không giống nhau, Thu Tử Tân không hề là một người, nàng có được thuộc về nàng nữ hài.

Hơn nữa, đây là các nàng yêu nhau sau cái thứ nhất ở bên nhau chúc mừng nhật tử.

Thu Tử Tân rũ mắt nhìn chăm chú nàng, không có biểu hiện ra quá nhiều rối rắm hoặc là không vui, thuận theo mà đáp ứng rồi Tiêu Vũ, “Hảo, ta đều nghe người.”

“Ngủ đi, ngày mai còn muốn dậy sớm đưa người đi ‘ đi làm ’ đâu.” Thu Tử Tân ôn cười nói, nàng kéo lên chăn, xoay người nhẹ ôm lấy Tiêu Vũ.

“Ngủ ngon.” Được đến hồi đáp Tiêu Vũ thực vừa lòng mà lộ ra má lúm đồng tiền, nàng hôn Thu Tử Tân cằm sau, mới chính thức an ổn mà vào trong mộng.

Cách sáng sớm thần, hai người ăn xong bữa sáng, Thu Tử Tân bồi Tiêu Vũ đi tới rồi mỗi mỗi công ty, ở Tiêu Vũ chấp hành phiên dịch

hạng mục trong lúc, Thu Tử Tân tắc hẹn nàng phía trước ở chỗ này lưu học khi nhận thức bằng hữu, nhỏ nhỏ mà tự một cái buổi chiều cũ.

Hội nghị phân hai đợt, Tiêu Vũ đứng ở sườn đài căn cứ trình đường giả làm đồng bộ giải thích, nàng hôm nay khó được ăn mặc chính trang, là HM mới vừa đẩy ra thu mùa đông vải bông hắc tây trang, áo sơ mi vật áo trước còn dùng tể mang buộc lại cái nơ, là Thu Tử Tân thân thủ vì nàng hệ.

Tối hôm qua làm chuẩn bị phi thường đầy đủ, Tiêu Vũ ở hôm nay hội nghị thượng biểu hiện đến bình tĩnh, không hề có luống cuống, cách nói năng khéo léo tự nhiên, tiếp thu cùng phiên dịch ra từ ngữ cơ bản không có hàm nghĩa lệch lạc.

Sau khi kết thúc, cùng đi lão sư vui mừng khen nàng, ngay cả mấy cái ở đây công ty tiền bối cũng khen ngợi nàng, “Tiểu muội muội tiền đồ vô lượng a.”

Trừ bỏ ‘ tiểu muội muội ’ cái này từ, Tiêu Vũ cơ bản bị khen đến vui vẻ cực kỳ, nàng nghĩ nhiều hiện tại lập tức lập tức liền đem này phân vui sướng chia sẻ cấp Thu Tử Tân.

Kết thúc công tác hoàn thành sau, lão sư biết Tiêu Vũ có người đón đưa sau liền trước cùng nàng nói xong lời từ biệt, hai người từng người hướng chính mình phương hướng trở lại.

Đáp thang máy trong lúc, Tiêu Vũ bắt cái điện thoại cấp Thu Tử Tân, nàng một bên cùng Thu Tử Tân nói chuyện một bên đi ra ngoài, đoạn giày đạp lên gạch men sứ thượng nhẹ nhàng phát ra giòn vang.

Công ty đại sảnh pha lê đại môn tự động rộng mở, gió lạnh thổi bay Tiêu Vũ tóc dài cùng tây trang vật áo, giờ phút này, bên ngoài cảnh sắc đã là tiếp cận chạng vạng.

Tiêu Vũ giơ tay đè xuống tóc đẹp, nàng nghiêng đi thân, liếc mắt một cái liền vọng tới rồi cái kia đứng ở đèn đường phía dưới, tiên tư

ngọc sắc nữ nhân.

Phong hơi chút thức dậy lớn, đầy đất lá rụng theo gió phiêu động, mà kia nữ nhân đối với Tiêu Vũ ánh mắt tựa như hình như có sở giác, ở Tiêu Vũ nhìn phía nàng đồng thời gian, xoay người ngoái đầu nhìn lại mà nhìn lại đây.

Bốn mắt nhìn nhau kia một khác, hai người mặt mày một loan, không hẹn mà cùng mà lộ ra ý cười.

Như cũ là năm đó, thấy lẫn nhau liền cảm lòng không đậu mà tưởng tràn ra tươi cười.

Tác giả có lời muốn nói: Đặc biệt cảm tạ tưới dinh dưỡng dịch tiểu thiên sứ:

99.Chapter 99

“Vị này xinh đẹp nữ sĩ, xin hỏi người đang đợi ai?”

Nữ hài lóe má lúm đồng tiền, khoe môi vẫn khởi ý cười, ở Thu Tử Tân trước mặt đình trú nện bước.

Hôm nay bởi vì muốn tham dự quan trọng trường hợp duyên có, Tiêu Vũ hóa trang điểm nhẹ, lau son kem, khiến cho nàng nguyên bản liền đoan chính ngũ quan bị mặt trời lặn chiếu rọi đến càng thêm rõ ràng tiếu lệ.

Thu Tử Tân cúi đầu, tóc đẹp hơi hơi từ bả vai chảy xuống, nàng mặt mày trời sinh sinh đến nhu hòa tự nhiên, cười lộ lên khi hai tròng mắt sẽ cong thành trăng non hình dạng.

“Đang đợi một cái nhóc con.”

Nàng ngữ khí kẹp vài phần không chút để ý tùy ý miệng lưỡi, nhưng Tiêu Vũ nghe vào trong lòng chính là đặc biệt vui mừng.

Nàng thích Thu Tử Tân đối nàng độc đáo ái xưng.

Gió lạnh từ từ mà thổi, phố hẻm đám đông không nhiều lắm cũng không ít, Tiêu Vũ xách theo màu xám nhạt đơn vai bao, vươn tay muốn đi dắt Thu Tử Tân, nhưng Thu Tử Tân cũng không biết là cố ý vẫn là vô tình, rũ tại bên người tay bỗng nhiên đi đào túi áo di động, vừa lúc bỏ lỡ lẫn nhau dắt tay thời cơ.

“Đúng rồi, Tiêu Vũ, người buổi sáng cùng ta đề XX tây thính, người có đi trước dự định sao? Kia gia nhà ăn thực lửa nóng, ta lo lắng đến lúc đó không vị trí.”

Tiêu Vũ đầu tiên là mặc thanh mà nhìn nàng vài giây, rồi sau đó chậm chạp mà thu hồi tay.

“Có a, ta buổi sáng đã gọi điện thoại đi hỏi qua.”

-

“Miss Rain, đây là chúng ta căn cứ người yêu cầu chuẩn bị tình lý phần ăn, đây là trứng cá muối, thỉnh ngài cùng ngài... Ái nhân, chậm rãi hưởng dụng, chủ đồ ăn chờ một lát liền sẽ đưa lên.”

Phục vụ nhân viên là một vị hai mươi xuất đầu tuổi trẻ nữ nhân, thân xuyên màu đỏ đen chế phục, ở bụng lên khai vị đồ ăn đồng thời lễ phép tính về phía khách nhân lộ ra mỉm cười.

Mà khi nàng niệm đến ‘ ái nhân ’ cái này từ ngữ khi, ánh mắt vẫn là ở Thu Tử Tân trên người đình trệ một lát.

Thu Tử Tân trinh sát đến nữ nhân tạm dừng ở chính mình trên người tầm mắt, nàng vén bên tai phát, tuy rằng mặt ngoài không có hiển lộ ra khác thường thần sắc, nhưng ánh mắt vẫn là nhẹ nhàng lảng tránh mở ra.

“Cảm ơn.” Tiêu Vũ đáp.

“Trên bàn có một cái rung chuông, có cái gì nhu cầu làm ơn tất kêu ta.” Người phục vụ gật đầu thăm hỏi, hàm chứa cười nhạt rời đi ghé lộ.

Chủ đồ ăn cùng rau dưa loại thức ăn thượng xong, Thu Tử Tân uống lên hai ly cơm rượu, Tiêu Vũ mượn cơ nói muốn thượng WC mà rời đi vị trí, lưu lại nàng một mình một người đãi ở ghế lô.

Ghế lô không khí yên tĩnh, một trần màu vàng nhạt đèn treo treo ở trần nhà, trong lúc có hai vị người phục vụ tiến đến bưng lên điểm tâm ngọt cùng đôi cơm rượu, lúc gần đi, hai người khe khẽ nói nhỏ.

“Đây là người nói kia hai vị les? Ta vừa mới nhìn đến nữ hài tử kia, thực tuổi trẻ a.”

“Cũng không phải là sao, không nghĩ tới đối phương thế nhưng so nàng lớn tuổi nhiều như vậy đi, hơn nữa..... Cái kia nữ, ta giống như ở trên TV xem qua, không chừng là vị nào mình tinh đâu.”

“A..... Cùng sinh viên làm ngầm tình? Nên không phải là bao dưỡng tiểu tình nhân đi.....”

Thu Tử Tân mặc thanh mà tựa lưng vào ghế ngồi, lông mày và lông mi buông xuống, phảng phất suy nghĩ vào giờ phút này đình trệ ở thật lâu.

Nửa ngày qua đi, Thu Tử Tân miễn cưỡng dắt dắt khoe môi tươi cười, lại lại an tĩnh mà nhấp một ngụm rượu.

Tiêu Vũ lại lần nữa đi vòng vèo khi trở về, trong tay nhiều phủng một bó hoa tươi, nàng đem bó hoa đưa cho Thu Tử Tân, cũng duỗi tay xoa nhẹ nữ nhân mềm phát, “Sinh nhật vui sướng, Thu Tiểu Tân.”

Đỉnh đầu tâm khẽ chạm làm Thu Tử Tân hơi giật mình, hoa tươi mùi hương chậm rãi bay vào nàng hơi thở, nàng ngượng mặt ngóng nhìn Tiêu Vũ, trong lúc nhất thời mềm lòng đến không thể tưởng tượng.

“Đây là ngài điểm quả bơ bánh kem mousse, xin hỏi ngài yêu cầu nhiều ít cây nến đuốc?” Người phục vụ đem thiết cho hết tốt hai khối bánh kem trình đến các nàng trước mặt.

Tiêu Vũ dưới đáy lòng hơi hơi kế hoạch, Thu Tử Tân năm nay.....
Không sai biệt lắm cũng có.....

“Chúng ta không cần ngọn nến, cảm ơn.” Thu Tử Tân nhẹ thu khoe miệng, dẫn đầu thế Tiêu Vũ trả lời vấn đề.

Tiêu Vũ nhìn nàng một loạt thành thạo lễ phép từ chối, “Không cần thổi ngọn nến sao? Kia như thế nào hứa nguyện đâu?”

Thu Tử Tân nghiêng đi mặt vọng nàng, khoe mắt đẩy ra mỉm cười độ cung, “Không cần.”

“Như vậy liền rất hảo.....”

Nàng đem bó hoa phóng tới trên bàn cơm, động tác ôn nhã nhẹ nhàng chậm chạp, thanh âm cũng là, “Ta không có gì đặc biệt muốn nguyện vọng.....”

Thu Tử Tân ngược mắt, mềm mại ánh mắt dừng ở nữ hài trên mặt, lộ ra vài phần rung động lòng người biểu tình.

“Nếu có, cũng đã thực hiện.”

Tiêu Vũ cong khoe môi nhìn chăm chú Thu Tử Tân, cũng không cần phải nhiều lời nữa, ngược lại dùng nĩa thiết hạ một tiểu khối bánh kem mousse.

Mềm mại bánh kem ở trong miệng hóa khai, Tiêu Vũ cúi đầu uống một ngụm hồng trà, kẹp má lúm đồng tiền nói:

“Quả bơ hương vị hảo đặc biệt ác, rõ ràng ăn ở trong miệng không có gì vị ngọt, chính là sẽ có một cỗ nhàn nhạt cỏ xanh hương.”

Thu Tử Tân khẽ gạt đầu, thanh âm ôn hòa như nước.

“Ân, đúng rồi, không thích quả bơ người sẽ cảm thấy nó hương vị kỳ quái, nhưng là thích người, liền sẽ thực thích nó, thậm chí thực thưởng thức nó.”

-

Tiệm cơm Tây ở vào cao chọc trời đại lâu đỉnh tầng, dùng xong bữa tối sau, Tiêu Vũ mang theo Thu Tử Tân đi vào lên xuống thang máy, tầng lầu số lượng từ một tầng một tầng giáng xuống, cho đến nhất cái đáy mới ngừng lại được.

Tầng dưới cùng hành lang ánh đèn tương đối tối tăm, mặt tường che kín biển sâu cảnh tượng khắc hoa, phối hợp màu lam nhạt đèn tụ quang phóng ra, xây dựng ra một loại yên tĩnh mở mang dưới nước thế giới bầu không khí cảm.

Thủy tộc quán là gần mấy năm tân kiến, phương tiện đều còn thực mới mẻ độc đáo, hiện tại còn không phải công cộng kỳ nghỉ, tiến đến tham quan thủy tộc quán khách nhân cũng không nhiều lắm, bài đội đám người quá xong an kiểm sau quét mã tiến vào, cầm phân phối đến tiểu bản đồ bắt đầu ở công viên hải dương bước chậm.

Dọc theo đường đi Tiêu Vũ kéo Thu Tử Tân khuỷu tay, khinh thanh tế ngữ mà cùng nàng nói chuyện với nhau, hai người một trước một sau mà hành tẩu xuống bậc thang, cầu thang bên có mấy cái vuông góc pha lê trụ, bên trong trí phóng sáng lên ánh huỳnh quang hải nguyệt sửa.

Phong bế phòng tối, mặt đất phiếm từ hoa văn lộ ra tới lam quang, Thu Tử Tân phủng bó hoa nghiêng người đứng thẳng, màu kaki áo khoác dưới điệp ăn mặc vài món áo ngắn, phía sau là một mặt khổng lồ pha lê bể cá.

Tiêu Vũ cầm cameras nói muốn giúp nàng chụp ảnh, nhắm ngay màn ảnh một lát sau, Tiêu Vũ lại đột nhiên buông cameras, duỗi tay nhẹ nhéo Thu Tử Tân mặt.

Nàng nói chuyện ngữ thái thực mềm nhẹ, bí mật mang theo không có nói rõ thương tiếc.

“Thu Tử Tân, cười một cái.”

Thu Tử Tân cùng nàng đối diện nửa giây, rồi sau đó vẫn khởi khoe miệng, phụ họa Tiêu Vũ lộ ra thực thiện tươi cười.

Đang lúc Tiêu Vũ muốn mở miệng nói cái gì thời điểm, Thu Tử Tân liền mềm nhẹ mà kéo ra tay nàng, ôn thanh nói: “Ta tưởng giúp người chụp tương chiếu.”

Tiêu Vũ nâng lên mặt ngược nhìn nàng, dừng một chút, liền đem cameras giao cho Thu Tử Tân trong tay.

-

Một đường xuống dưới, hai người ở thủy tộc quán cho nhau vì đối phương chụp rất nhiều tương chiếu, tiến vào đáy biển đường hầm, Thu Tử Tân đứng ở song song thang máy thượng quan vọng đáy biển cảnh tượng, Tiêu Vũ tắc dừng lại ở một bên quan vọng trên đài quay chụp.

Đường hầm sâu cạn không đồng nhất lam quang chiếu vào các nàng trên người, Thu Tử Tân cất bước đi xuống thang máy, không nhanh không chậm mà đi tới Tiêu Vũ bên cạnh.

Yên ắng không khí trung, hai người ngửa đầu, trông thấy mỗi chỉ đại cá mập từ bầy cá xuyên qua mà qua, sợ tới mức màu vàng bầy cá một ửng mà tán, giống một chi ở trong mưa to màu vàng đóa hoa, cánh hoa bị thỉnh linh xảy ra cuồng phong thổi đến khắp nơi trốn xuyên.

Thu Tử Tân ôm chặt trong lòng ngực bó hoa, tiếng nói tận lực duy trì có thể dung tiến chung quanh không khí ngữ điệu trung, trầm thấp, lại bình đạm.

“Tiêu Vũ.”

“Người cảm thấy..... Ta lão sao?”

Đã là ngoài ý liệu, lại là tình lý bên trong một câu, không hề phòng bị mà hoàn toàn đánh vỡ các nàng hôm nay cả một đêm đều không ở

cùng cái tần suất thượng cảm xúc.

Nghe thấy hỏi chuyện Tiêu Vũ hơi hơi sửng sốt, mà Thu Tử Tân như là bởi vì xấu hổ hoặc là ngượng ngùng, lại lại lo chính mình giải thích nói:

“Không có gì, chính là, bỗng nhiên nghĩ đến..... Qua năm nay sinh nhật, ta liền 34 tuổi.....”

“Đại học thời điểm, ta tổng cảm thấy 30 cái này số lượng từ... Ly ta rất xa.....”

“Không nghĩ tới hiện tại cũng là bước nhanh nhập 35 người.....”

Thu Tử Tân hơi hơi nhấp khởi môi, tươi cười theo ánh mắt một chút một chút ảm đạm đi xuống.

Nàng rút cuộc vẫn là để ý.

Đối với một nữ nhân tới nói, hoặc nhiều hoặc ít vẫn là sẽ lo lắng cho mình sắp theo thời gian biến thiên tuổi cùng dung mạo.

Huống chi, nàng bên người còn có một người tuổi trẻ mạo mỹ bạn lữ.

Hồi tưởng khởi ngày đó vị kia kiệt ngạo khó thuần nữ hài nói nàng là ‘lão bà’ nói, cùng với nhà ăn ở sau lưng nghị luận các nàng người phục vụ, Thu Tử Tân trước sau vẫn là vô pháp làm được hoàn toàn tiêu tan.

Một con cá ma quỷ từ các nàng phía trên thông thả du quá, che đậy đường hầm mỏng manh lam quang.

Tối tắm bao phủ các nàng.

Tiêu Vũ nắm cameras suy nghĩ thật lâu, nàng quay đầu đi, chủ động đi tìm Thu Tử Tân ánh mắt, muốn cùng nàng đối diện.

“Cho nên..... Người là bởi vì cái này mới không dám cùng ta dặt tay, đúng không?”

Từ tối hôm qua đến bây giờ, nếu chỉ là hai người một chỗ nói, các nàng như cũ thân mật như cũ, nhưng là chỉ cần đái ở bên ngoài, Thu Tử Tân liền không lớn nguyện ý ở đám người nhiều địa phương cùng nàng dặt tay.

“Thu Tiểu Tân..... Người không phải đáp ứng quá ta sao, người nói người sẽ không lại trốn tránh, người sẽ trở nên dũng cảm.....”

“Ta chỉ là.....”

Trạm làm các nàng bên cạnh quan khách bỗng nhiên nói: “Ai, bên kia có hai cái thợ lặn ai, bọn họ đang làm gì? Uy thực rùa biển sao? Mau đi xem một chút.”

Bầy cá bị nào đó phương hướng hấp dẫn mà đi, nông cạn lam quang lần thứ hai đầu chiếu vào hai người trên người, nữ hài buông cameras, nhẹ chạy bộ gần nữ nhân bên người.

“Nghe ta nói, Thu Tiểu Tân, người một chút đều bắt lão.”

“Người có biết hay không, người trừ bỏ thật xinh đẹp, còn rất có tài hoa, trên người của người có vô số loang loáng điểm, kỳ thật đều cùng người bề ngoài không quan hệ.”

Nữ hài mở ra hai tay, mềm nhẹ mà ôm chặt Thu Tử Tân.

Tiêu Vũ minh bạch Thu Tử Tân bắn khoản, mặc dù là thân là năm thượng một phương, cũng không nhất định đại biểu đối phương chính là thập toàn thập mỹ.

Mặc dù nàng là lớn tuổi tỷ tỷ, nàng cũng sẽ có mẫn cảm, yếu ớt, thậm chí là nhát gan một mặt.

Bởi vì đối phương cũng là nữ hài tử, nàng nhất định cũng yêu cầu bị một nửa kia yêu thương.

“Thu Tiểu Tân, chân chính người thích người, kỳ thật sẽ không để ý nàng để ý, sẽ chỉ ở ý người để ý.”

Nữ hài trên người ấm áp nhiệt độ bao vây lấy nàng, Thu Tử Tân trong lúc nhất thời cảm giác đầu quả tim phiếm đau, nàng thấp hèn thân hồi ôm lấy Tiêu Vũ, đem mặt chôn ở đối phương cổ, phảng phất là ở dùng cái này hành động tìm kiếm cảm giác an toàn.

Nàng tránh ở nữ hài trong ngực, thanh âm mỏng manh đến gần như không thể nghe thấy.

“Chính là ta sợ hãi người khác nói chúng ta không xứng đôi.....”

Nàng đột nhiên phát hiện, chính mình thật vất vả thực nỗ lực tích góp xuống dưới dũng khí, nguyên lai như vậy bất kham một kích.

“Ta sợ hãi người khác đối chúng ta chỉ chỉ trở trở.....”

Rất nhiều thời điểm, ái một người, sẽ làm chính mình trở nên tự tin đồng thời, cũng sẽ vì chính mình cảm thấy tự ti.

Nàng từ trước đến nay là kiên cường người, nhưng duy độc gặp Tiêu Vũ, ở xử lý rất nhiều chuyện thương đều trở nên mềm yếu lên.

Tiêu Vũ tâm, theo nữ nhân khóc nức nở một chút một chút mà co chặt, buồn đau. Nàng ôn nhu mà vuốt ve Thu Tử Tân cái ót, tận khả năng mà cho đối phương nàng sở hữu an ủi.

Nàng vốn nên lập tức liền nói cho Thu Tử Tân toàn bộ cái gọi là ‘ không cần để ý người khác ánh mắt ’ đạo lý lớn.

Nhưng là nàng không có, nàng biết Thu Tử Tân yêu cầu chính là một cái dài dòng quá độ kỳ, Thu Tử Tân là cái công chúng nhân vật, nàng sở muốn lưng đeo phê phán xa xa không chỉ là hiện nay này đó.

Nàng ái nhân đem mềm yếu hiến cho nàng.

Cái này làm cho Tiêu Vũ cảm thấy thương tiếc đồng thời, đáy lòng cũng trở nên kiên định đi xuống.

Ở tình yêu, các nàng vẫn luôn là lẫn nhau bị yêu cầu.

* * *

“Thu Tiểu Tân, lần sau còn ở bên ngoài khóc nhè sao?”

Phòng ngủ cửa phòng an tĩnh mà khép lại, Tiêu Vũ ở trở về đường xá trung mua cái kẹo bông gòn cấp Thu Tử Tân, tuy rằng Thu Tử Tân ngay từ đầu ghen miệng không phải rất muốn bộ dáng, nhưng cuối cùng vẫn là theo Tiêu Vũ ý nhận lấy.

Nữ nhân ngồi ở phòng khách trên sofa, trong tay xé kem tươi sắc kẹo bông gòn, nghe thấy Tiêu Vũ nói, nàng ngẩng mặt, cho đối phương một cái hơi hiện xấu hổ buồn bực ánh mắt, đại khái ý tứ chính là làm nàng không cần đề chuyện này.

Tiêu Vũ buông nghiêng vai bao, khoe môi nắm nhàn nhạt ý cười, nàng đi đến Thu Tử Tân trước mặt, cúi xuống thân, đầu ngón tay đáp ở nữ nhân nắm kẹo bông gòn mu bàn tay thượng, “Ngọt sao?”

Thu Tử Tân ánh mắt cùng nàng chạm nhau, nàng xé xuống một mảnh nhỏ, chủ động đưa tới Tiêu Vũ bên môi, “Người thử xem.”

Tiêu Vũ thấp hèn thân hàm nhập kẹo bông gòn đồng thời, kia phân thuộc về tuổi trẻ nữ hài trên người mùi thơm của cơ thể, cũng tùy theo lên vào Thu Tử Tân hơi thở.

Nữ nhân ánh mắt ngẩn ngui đình trệ ở trên mặt nàng một lát, gần gũi tiếp xúc hạ, hai người hô hấp tương dung, Thu Tử Tân nhẹ nhàng vùng, nữ hài liền ngã ngồi vào nàng trong lòng ngực.

Ngọt hương kẹo bông gòn ở trong miệng ướm át mà hóa khai, Tiêu Vũ lời kéo Thu Tử Tân vạt áo, nàng cảm giác được đối phương trên người thanh đạm hơi thở càng ngày càng nùng, càng ngày càng nùng, cơ hồ áp đến nàng 1 thở không nổi.

Thẳng đến nữ hài hốc mắt trở nên ướt 1 lộc, Thu Tử Tân mới buông lỏng ra nàng, Tiêu Vũ nhìn Thu Tử Tân, lông mày và lông mi phấp nước mắt, nàng câu lấy nữ nhân cổ, còn ở nỗ lực bằng phẳng hạ hỗn loạn hơi thở.

Thu Tử Tân rũ mắt nhìn chăm chú nàng, mặt mày liễm một chút mịt mờ tình tố, nàng néo néo Tiêu Vũ nhĩ tiêm, thanh âm hơi có chút thấp. Ách, “Đều nói không cần dùng loại này ánh mắt xem ta.....”

“Người như vậy..... Ta sẽ nhịn không được.....”

Nghe vậy Tiêu Vũ vi lảng, chứa đầy ướt át đôi mắt mở tròn tròn, ở kinh dị ở ngoài lại giống như lập tức ý thức được Thu Tử Tân ở trong giọng nói vi diệu ý tứ.

Trong óc tự động hiện ra đệ nhất ý tưởng làm Tiêu Vũ đỏ bừng mặt, nàng áp ứng mà không biết nên như thế nào tiếp Thu Tử Tân nói, nàng cảm thấy chính mình hiện tại nhiệt độ cơ thể nhất định năng cực kỳ.

Thu Tử Tân cũng không có đi xem Tiêu Vũ sắc mặt, nàng ngăn chặn hơi thở, duỗi tay đi hủy đi Tiêu Vũ hệ ở 1 ngực 1 trước ngực.

Nàng lôi kéo tế mang trong đó một cái phần đuôi, nhẹ nhàng một xả, ngực con bướm liền dễ như trở bàn tay mà từng rơi xuống mở ra.

“Sợ hãi sao?” Thu Tử Tân thấp giọng hỏi.

Nữ nhân hành động làm Tiêu Vũ hơi hơi ngờ ngẩn, nàng cắn cắn môi, lắc đầu, chủ động đi ôm Thu Tử Tân, “Ta không sợ.....”

Thu Tử Tân cười khẽ, “... Nhưng người nói chuyện thanh âm ở run.”

Đệ nhất viên cúc áo bị nữ nhân cởi bỏ.

Tiêu Vũ tức khắc cảm giác gương mặt nhiệt lên, nàng bẹp miệng, tiểu lực mà cắn Thu Tử Tân lỗ tai, như là ở giận máng nàng cười nhạo chính mình, “Người tim đập còn không phải siêu cấp mau.....”

Đệ nhị viên cúc áo bị nữ nhân cởi bỏ.

Nữ nhân động tác tạm dừng xuống dưới, Thu Tử Tân thấp lông mày và lông mi, âm thầm thở ra một hơi.

“Ta hảo khẩn trương.....”

Nữ nhân lạnh lẽo đầu ngón tay xẹt qua Tiêu Vũ ngực, nàng thậm chí không dám ngẩng đầu đi vọng Thu Tử Tân đôi mắt, “Ta cũng là.....”

Đêm khuya buông xuống, đèn rục rở ở trong đêm tối nở rộ âm quang, phồn hoa phố xá có dàn nhạc ở bên đường hát rong, mọi người nói chuyện với nhau thanh cùng xe mình quây với nhau, thương trường trung tâm đã bắt đầu truyền phát tin Giáng Sinh ca.

Kế tiếp đệ tam đệ tứ cho đến cuối cùng một viên cúc áo, Tiêu Vũ đều không nhớ rõ Thu Tử Tân là như thế nào 1 cởi bỏ.

Một mảnh mê choáng trung, nàng chỉ nhìn thấy trên mặt đất Thu Tử Tân ôm nàng ảnh ngược, sau đó là trong phòng ngủ trần nhà, lại sau đó, nàng liền té một cái cực kỳ mềm mại địa phương.

Các nàng ở hôn trung thất thủ, thật sâu rơi vào này ái muội đến cực điểm ban đêm trung.

Thu Tử Tân sợi tóc quấn quanh nàng, hơi thở cũng là, tất cả đều mang theo xâm. Chiếm tính dung tiến thân thể của nàng.

Tiêu Vũ nhịn không được buồn 1 hừ vài tiếng, Thu Tử Tân liền tạm dừng trụ, chống đôi tay nhìn chăm chú nữ hài.

Nàng ngực phập phồng thực trầm trọng, ánh mắt mê mang mà du tẩu, tiếng nói cũng ép tới thấp thấp, như là ở cùng nữ hài thảo tìm nàng cho phép, “Ta thật sự..... Có thể chứ.....”

Vai. Mang ngã đến Tiêu Vũ mảnh khảnh cánh tay chỗ, nàng câu lầy Thu Tử Tân cổ, thanh âm đè ở nữ nhân bên tai biên, “Thu Tử Tân, ta đã nói rồi.....”

“Người có thể đổi ta ích kỷ điểm.....”

Thu Tử Tân nghiêng đi mặt, cánh môi sát đến nữ hài môi tâm, trong thanh âm nhiều phân do dự, “Nhưng là.....”

“Cùng người yêu đương người là ta, không phải những cái đó người khác, người không cần đổi ta có chịu tội cảm.....”

Tiêu Vũ thấp giọng nói, nàng ngửa đầu đi cắn Thu Tử Tân môi dưới, thanh âm mềm mại rồi lại mang theo kiên nghị chắc chắn, “Ta yêu người... Thu Tử Tân.”

“Chỉ cần người muốn..... Ta đều nguyện ý.”

100.Chapter 100

Mặt trời chói chang, Tiêu trạch cửa chõ.

Thái tử cùng khái đường phân đội nhỏ cộng đồng giao đại thẻ bài, mặt trên viết một hàng cực đại câu chữ: 【 thí nghiệm (không có muốn thủy số lượng từ ý tứ) 】

Lá phong A nói: “Trước tiêu bộ phận làm trọng phục cốt truyện.”

Lá phong B nói: “Phiền toái hướng 1 sau 1 xem.”

-

Gần nhất liên tục mấy ngày đều đang mưa.

Thời đại cao ốc ngoại, đại màn ảnh thượng bá nổi danh nhãn hiệu PRADA phục sức quảng cáo.

Hình ảnh trung người mẫu thân xuyên năm nay thu mùa đông mới nhất đẩy ra nguyên bộ thức eo hắc tây trang, trong tay cầm liễu đỉnh phong cầm bao.

Nàng nghiêng người không ngừng đổi mới động tác bẫy chụp, một đầu màu rượu đỏ tóc dài sần đến da thịt phá lệ tuyết trắng, cả người tản ra một loại không giống người thường khí chất, màn ảnh bày biện ra mỗi một bức đều có thể so với điện ảnh họa chất.

Mưa bụi từ tầng mây trung rớt xuống, trung tâm thành phố ngã tư đường đám đông thưa thớt, Thu Tử Tân chống đem màu đen dù, cao dài dáng người đứng thẳng với người hành hoành nói, an tĩnh chờ đợi đèn đỏ sáng lên.

Chiếc xe ở nàng trước mặt hành sử mà đi, mặt đường thượng giọt nước bị bắn khởi, nàng hơi liếm ánh mắt, hướng phía sau lui một bước, giơ tay đề xuống khẩu trang.

Quảng cáo bá xong, màn ảnh hình ảnh thay đổi thành quay chụp khi ngoài lề, là một đoạn ngắn gọn phỏng vấn.

“Phi thường cảm tạ tân lần này có thể tiếp thu chúng ta mời, này thật là quá mỹ diệu hợp tác rồi!”

“Well, làm người phát ngôn, người có cái gì mặc quần áo phối hợp kỹ xảo chia sẻ cho chúng ta sao tỷ như PRADA cái này lông dê áo khoác, người sẽ lựa chọn nội đáp áo lông vẫn là.....”

Người đi đường đèn lượng xuất lục sắc, Thu Tử Tân hôm nay ăn mặc màu xám đậm áo khoác, nàng bước ra đoạn dèp lê đi qua người đi đường nói.

Đối phổ mấy cái da trắng da cùng da đen da người trẻ tuổi từ nàng bên cạnh trải qua, nhin không được quay đầu lại nhiều nhìn nàng vài mắt.

Chap 100

Bóng đêm nồng hậu.

Đạm bạc ánh trăng xuyên thấu qua trường màn khuyh sái tiến phòng ngủ.

Một kiện nếp nhăn phồn đa sơ mi trắng đã là ở thân 1 hôn trung ngã xuống dưới giường.

Nữ nhân tinh xảo tay vòng đến Tiêu Vũ 1 vai lưng sau, không thuận thực mà tìm 1 tìm kia một mặt phác họa ở nữ hài xương bướm chi gian khấu mang.

Giờ phút này, hai người tim đập đều mau tới rồi một cái cực hạn, chỉ có thể không ngừng dùng lẫn nhau ái 1 vỗ, tới cho nhau thư giải đối phương nội tâm đã khẩn trương lại mệnh mông lãng 1 triều.

Tùng lạc nơ con bướm tể mang quán quanh ở Thu Tử Tân cổ, nàng cúi xuống 1 thân, chóp mũi cùng lưỡi 1 tiêm đều mang theo nhiệt 1 độ du tẩu với Tiêu Vũ cổ 1 sườn đến vành tai, nữ hài trên người ngọt mùi hương xa xa so kẹo bông gòn còn muốn cho nàng say mê trong đó.

“Tử Tân.....”

Ở một mảnh yên tĩnh lại táo 1 nhiệt không khí trung, nữ hài tiểu lực mà lôi kéo nàng cổ áo, Thu Tử Tân biên thân nàng hàm dưới, biên dùng trầm thấp ngữ thái đáp lại nàng, “Ân.....?”

Tiêu Vũ không tự giác mà ngẩng cằm, nàng cả người đều là 1 năng 1 nhiệt, thần trí có chút hoảng hốt, ở sơ 1 thí câu nệ rất nhiều lại tưởng đón ý nói hòa Thu Tử Tân, “Người.....”

“..... Người không 1 thoát sao?”

Nữ hài nói nhân xấu hổ 1 sáp mà nói được hàm hồ, Thu Tử Tân đầu tiên là dừng một chút, hiểu ngầm đến trong đó ý tứ sau, gò má tự nhiên có không dễ phát hiện đạm hồng xẹt qua.

Nhìn thấy trước mặt so nàng càng thẹn thùng phần hồng con thỏ, Thu Tử Tân không khỏi gọi lên khoe môi, nàng rũ xuống lông mày

và lông mi, khẽ kéo Tiêu Vũ tay phóng tới chính mình 1 bộ ngực trước, ôn nhu dẫn đường nàng.

“Giúp ta?”

Tiêu Vũ vừa nghe, gương mặt trực tiếp phát 1 năng lên, nàng trước kia tổng trêu chọc nói Thu Tử Tân không hiểu tình thú. Nhưng ở lâu dài tiếp xúc sau, nàng phát hiện Thu Tử Tân kỳ thật căn bản không phải chất phác khô khan người.

Thời khắc máu chốt, nàng lời nói luôn là như vậy làm người mặt đỏ tim đập.

Tiêu Vũ lặp lại dưới đáy lòng cân nhắc nên nói chút cái gì tới che giấu chính mình khẩn trương, nàng trong tay động tác vụng về, giải đã lâu cũng chưa thành công, một cảm nhận được nữ nhân đình trệ ở chính mình trên mặt ánh mắt, tâm hợp với đầu ngón tay thế nhưng đều không biết cố gắng mà khởi xương run tới.

Đúng là tại đây chước 1 nhiệt đến cực điểm không khí trung, Tiêu Vũ trí đặt ở hoá trang trên đài bao bao đột nhiên truyền đến liên tiếp di động tiếng chuông, không hợp thời cơ đánh gãy hai người thân 1 nhiệt.

Tiêu Vũ ngược mắt, không hề ngoài ý muốn đắm vào Thu Tử Tân nhìn hai mắt của mình, hai người mặc thanh lẫn nhau coi nửa giây, Tiêu Vũ còn ở do dự mà muốn hay không xem nhẹ vang linh, mà Thu Tử Tân đã dẫn đầu đứng dậy thối lui.

“Đi tiếp đi, làm không hảo là có chuyện quan trọng.”

Thu Tử Tân ôn thanh nói, nghe tới là thật sự muốn cho Tiêu Vũ đi tiếp điện thoại.

Tiêu Vũ đỏ mặt theo tiếng xuống giường, Thu Tử Tân từ trên mặt đất nhặt lên sơ mi trắng làm nàng xuyên hời, lại lấy chính mình thăm lông vây quanh ở nữ hài trên người. Chờ đến Tiêu Vũ tiến đến xem xét điện báo khi, vang linh đã là lâm vào trầm mặc.

“Bằng hữu đánh tới?” Thu Tử Tân từ phía sau vây quanh được nàng, cảm nhẹ để ở Tiêu Vũ trên vai, biểu tình thư hoãn.

“Không phải.....”

Tiêu Vũ lắc đầu, đưa điện thoại di động để trước cấp Thu Tử Tân chính mình xem.

Thu Tử Tân híp mắt nhìn lên, ôm Tiêu Vũ đôi tay tức khắc cứng đờ, khuôn mặt cũng trở nên thất sắc lên.

Nàng buông ra Tiêu Vũ, lùi về sau vài bước, giống cái ngoan ngoãn học sinh ngồi nghiêm chỉnh ở trên giường, mặt bộ như cũ duy trì ngày xưa tươi cười, nhưng nếu nhìn kỹ, liền sẽ phát hiện nàng khóe miệng kỳ thật là cương.

“Ngươi, ngươi mau đánh trở về..... A di như vậy vẫn tìm ngươi, khẳng định có cái gì việc gấp.”

Thu Tử Tân mặt mạc danh tu quần lên, nàng không được tự nhiên mà gãi gãi chân đơn, dường như một cái phạm sai lầm hài tử nhân bị đối phương gia trưởng đương trường bắt được mà lạng lẽ tự thẹn.

“Nga.....” Tiêu Vũ chỉ tay buộc chặt khoác ở trên người thảm lông, điểm đánh ấn phím hồi bát qua đi.

Nàng quay đầu, trông thấy Thu Tử Tân ngốc tại trên giường bộ dáng, ở cảm thấy đau lòng rất nhiều lại cảm thấy có điểm buồn cười, “... Ngươi không phải sợ lạp.”

.....

“Uy, mommy.”

“... Ta vừa rồi... Ở làm việc, không có nghe được.....”

“Vé máy bay? Ta còn không có dính, sau cuối tuần giống như sẽ có ưu đãi giới, ta tính toán khi đó.....”

“Daddy đã trước giúp ta đính hảo sao, hảo.....”

Không biết khi nào, Thu Tử Tân trong lòng ngực nhiều một cái cà rốt ôm gối, nàng đem mặt chôn ở mềm mại bông bên trong, lộ ra lỗ tai nhỏ đỏ tươi đến phảng phất liền mau tích xuất huyết.

Ở Tiêu Vũ cùng Ôn Ngữ Tiệp trò chuyện trong lúc, Thu Tử Tân hoàn toàn không dám phát ra bất luận cái gì tiếng vang, ngay cả hơi thở cũng ngừng lại rồi, tim đập thịch thịch thịch không ngừng cuồn cuộn nhảy.

Đặc biệt là đương nàng nghe được Ôn Ngữ Tiệp giống bình thường mẫu thân giống nhau, quan tâm khởi Tiêu Vũ có phải hay không ở bên ngoài giao bạn trai thời điểm, hai má càng là hồng nhiệt lên.

Ôn Ngữ Tiệp lời nói thâm thía mà nói:

“Mommy cũng là người từng trải, các người tuổi này yêu đương mommy không phản đối, nhưng người ít nhất muốn cho daddy mommy biết, là cái nào lợn rừng quải nhà chúng ta Tiểu Trúc Tử.”

Quải nhà người khác nữ nhi lợn rừng:..... Không dám lên tiếng.

Ôn Ngữ Tiệp: “Tốt nhất có bức ảnh a, nếu kỳ nghỉ có thể mang về tới cấp chúng ta nhìn một cái liền càng tốt.”

Tiêu Vũ: “Mommy, đừng nói bừa lạp! Ta nơi nào tới bạn trai!”

“Phải không, kia gần nhất ta như thế nào lão nhìn đến người phát mấy cái bằng hữu vòng đều là về tình tình ái ái? Hôm nay buổi tối còn bồi bạn trai đi ra ngoài chúc mừng sinh nhật?”

Tiêu Vũ: “.....”

Quên che chắn.....

Ôn Ngữ Tiệp: “Mommy không phải đồ cổ, sẽ không ngăn cản các người, nhưng là có một việc, daddy của người nói hẳn tuyệt đối không cho phép, đó chính là.....”

“Before marriage..... never sex.”

“Hôn trước vô tính 1 ái.”

Tiêu Vũ: “.....” Thân mình mặc danh lạnh căm căm.

Thu Tử Tân nghe không rõ lắm các nàng đối thoại, treo tâm như cũ nửa nổi lơ lửng, nàng ôm lấy ôm gối, nghiêng đi mặt nhìn phía vải màn khe hở gian ngoài cửa sổ cảnh sắc.

Trong phòng ngủ nguyên bản nóng bỏng không khí theo thời gian từng bước bằng phẳng, thay thế chính là theo bóng đêm tiềm tấp tới u đạ lạnh lẽo.

Bên tai nữ hài cùng người nhà đối thoại thanh dần dần trầm thấp đi xuống.

Đường phố hồng trụ đèn đường vòng sáng dần dần vụng tản ra tới.

“Mệt nhọc sao? Trước tắm rửa ngủ tiếp đi.”

Ôn nhu vô xúc dừng ở nữ nhân đỉnh đầu tâm, Thu Tử Tân lập tức ngẩng đầu, trông thấy đã nói xong điện thoại đứng ở nàng trước người Tiêu Vũ, mi vũ run rẩy.

“Mẹ người.....”

Tiêu Vũ thực tự nhiên nói tiếp:

“Nga, nàng chỉ là đánh tới hỏi ta định về nhà vé máy bay không có, bởi vì kỳ nghỉ vé máy bay rất khó mua, muốn nhân lúc còn sớm... Còn có..... Cùng ta nói một ít trong nhà sự.”

Thu Tử Tân nhẹ chớp mắt lông mi, “Ta giống như, còn nghe được cái gì... Bạn trai.....?”

“Cái kia là..... Ta mommy tò mò ta có phải hay không ở bên ngoài yêu đương mà thôi, không có gì, không cần lo lắng.”

Tiêu Vũ cong hạ thân, cúi đầu hôn một chút Thu Tử Tân cái trán, thăm lông bởi vì nữ hài thấp hèn thân hành động chảy xuống đi xuống, lại hạnh đến bị Thu Tử Tân kịp thời tiếp được.

“Ân.” Thu Tử Tân hơi hơi cong lên khóe môi, cũng không hề truy vấn mặt khác.

Các nàng trong lòng đều biết tối nay là không có khả năng lại tiếp tục cái gì, đó là từng người rửa mặt sau lên giường chuẩn bị đi ngủ, đối với mới vừa rồi sự cũng không rõ đề, lẫn nhau tránh ở trong lòng yên lặng then thùng.

Đêm đã khuya, thấy Thu Tử Tân còn chưa đi vào giấc ngủ, Tiêu Vũ liền chủ động ôm chặt nàng, “Suy nghĩ cái gì?”

Thu Tử Tân phóng nhu ánh mắt, thuận thế đem nàng mang tiến chính mình trong lòng ngực, “Ân..... Không biết... Ta đối mặt Ôn a di tình hình lúc ấy sẽ không khẩn trương đến nói không nên lời lời nói.”

Tiêu Vũ dùng chóp mũi cọ cọ Thu Tử Tân cằm tới trán an nàng, “Ta mommy đối với người ấn tượng vẫn luôn thực tốt, nàng thực thích người.....”

Tiêu Vũ nói đến một nửa, Thu Tử Tân liền xoay người lại, thân nàng môi trên, lẩm bẩm nói:

“Có lẽ ta sang năm đi nhà người làm khách thời điểm có thể đưa một ít tiểu lễ vật cho bọn hắn?”

Tiêu Vũ cười khế, hai bên má lúm đồng tiền hiển lộ ra tới, “Lấy lòng người tương lai nhạc phụ nhạc mẫu?”

Thu Tử Tân mềm nhẹ mà vỗ nàng tóc, nhìn ra được nàng thái độ nghiêm túc, không ngừng ngoài miệng nói nói, là thật sự sẽ thực tiễn, “Nhiều ít chuyện quan trọng chuẩn bị một chút.”

Nàng tục nói: “Tiêu thúc thúc có cái gì thích đồ vật sao? Đưa hẳn xe thể thao thích hợp sao? Vẫn là, ta ở quốc nội còn có một gian chung cư.....”

“Ôn a di đâu..... Ta nhớ rõ có một cái nhãn hiệu trang sức nàng thật hâm mộ, đi định chế một bộ nàng thích đi? Còn có Thái tử bọn họ.....”

Tiêu Vũ: “.....”

Này thật là tiểu lễ vật sao...?

* * * * *

Hôm sau.

Trung tâm thương mại.

“Thật sự không cần đưa sao.....?”

Thu Tử Tân đẩy đẩy mắt kính khung, nhìn trước mắt rực rỡ muôn màu trang sức phẩm mặt ủ mày chau, trong lòng trước sau nhớ thương một nhà khác nhãn hiệu châu báu cửa hàng.

“Không cần lập, người đột nhiên đưa bọn họ đồ vật bọn họ mới là không thể hiểu được, khả năng còn sẽ hoài nghi người có phải hay không làm cái gì chuyện xấu.”

Đứng ở bên người nàng Tiêu Vũ tiếp nhận lời nói, nàng ánh mắt ở vật phẩm trang sức hộp thượng cần thận mà quét lượng, nhìn trúng tâm ý giới hoàn liền tiểu tâm gỡ xuống, “Bắt tay cho ta.”

Tựa giác Tiêu Vũ nói cũng có đạo lý, Thu Tử Tân cau mày, trong lòng lầy không chừng chú ý, tay tắc tự nhiên mà duỗi cho Tiêu Vũ.

Nữ hài đem bắt đồng kích cỡ giới hoàn đều thí mang tiến Thu Tử Tân ngón tay, nữ nhân mười ngón tinh tế thon dài, khớp xương rõ ràng, trắng nõn làn da ở ánh đèn chiếu rọi xuống che nhạt nhẽo tóc đen, nhìn linh hoạt thật sự.

Tiêu Vũ ở trong lòng yên lặng nhớ kỹ nhất dán sát nàng giới vây.

-

Cứ việc Thu Tử Tân cố ý muốn mua lễ vật đưa cho Ôn Ngữ Tiếp cùng Tiêu tiên sinh, nhưng Tiêu Vũ không ngừng chối từ, nói đúng không hy vọng Thu Tử Tân vẫn luôn vì nàng tiêu tiền, Thu Tử Tân không lay chuyển được nàng, cũng chỉ hảo đánh mất cái này ý niệm.

Hôm nay là cuối tuần, Tiêu Vũ không có chương trình học muốn thưởng, hai người đó là tại đây gian trung tâm thương mại dạo khởi phố tới, các nàng đầu tiên là đi trang phục cửa hàng, cho nhau vì đối phương phối hợp quần áo, cùng nhau thảo luận lập tức cái nào kiểu dáng nhất đứng đầu, thu mùa đông nên như thế nào như thế nào xuyên đáp.

Các nàng còn đi được trang cửa hàng, lẫn nhau chọn lựa nhất thích hợp tự thân son môi sắc hào. Tiêu Vũ mua một chi son kem, là nhân viên cửa hàng chuyên đẩy cho nàng Dior 575.

Sắc điệu chủ yếu thiên dâu tây màu tương, đồ ở trên môi hiện sắc độ phi thường no đủ, màu sắc doanh nhuận, hơi hơi dính nhớp cảm càng là tăng thêm vài phần cần môi dụ hoặc tính.

Hai người đi hướng buồng vệ sinh trong lúc, Tiêu Vũ móc ra son kem, muốn thí sắc, “Vừa mới cái kia nhân viên cửa hàng nói cái này thích hợp ta, nàng ở trên tay thử mấy hoành, ta cảm thấy man đẹp.”

“Ta giúp ngươi.” Thu Tử Tân rũ mắt vọng nàng liếc mắt một cái, nói xong liền chủ động tiếp nhận son kem, khơi mào Tiêu Vũ cảm, nghiêm túc mà vì nàng họa môi giương.

“Ngươi thích thiên một chút, vẫn là thâm một chút nhan sắc?” Trong WC không người, Thu Tử Tân liền không cần kiêng dè cái gì, liền nàng chính mình cũng chưa phát hiện, nàng giờ phút này nhìn chăm chú Tiêu Vũ ánh mắt.

Thật sự là quá phạm quy.

Tiêu Vũ bị Thu Tử Tân gần gũi xem đến có chút mặt đỏ, lại sợ son kem họa oai không dám tránh thoát nàng, đó là nhỏ giọng ứng nàng nói: “Thiển một chút.....”

Trong WC đèn tường tản ra nhàn nhạt hoàng quang, Thu Tử Tân đồ xong son kem sau, mặc thanh mà nhìn chăm chăm Tiêu Vũ môi vài giây, cuối cùng, vẫn là nhịn không được hôn một cái.

Này nếu là hôn đệ nhất khẩu, đó là sẽ nghiện mà làm người muốn tiếp tục đệ nhị đệ tam khẩu.

“Ta giúp người thử xem bảo ươi tính.....” Thu Tử Tân thu hồi môi quản, biểu tình tự nhiên, phủng Tiêu Vũ mặt bắt đầu nghiêm túc hôn lên.

Này hoàn toàn ra ngoài Tiêu Vũ dự kiến, nàng xuyên thấu qua gương xem buồng vệ sinh ngoại hành lang, tiểu sợ mà đẩy Thu Tử Tân bả vai, “Nếu có người tiến vào làm sao bây giờ.....”

Thu Tử Tân kéo ra tay nàng, ngược lại mang theo nàng câu lấy chính mình cổ, “Chúng ta đi vào bên trong thân.....”

Nói xong nàng hôn lại hạ xuống, hoàn toàn không cho Tiêu Vũ nói chuyện cơ hội.

Hai người nghiêng ngả lão đảo vào WC gian, bạn vài tiếng nữ hài còn chưa hoàn toàn phản ứng lại đây nước nở thanh.

.....

Thượng xong buồng vệ sinh sau, hai người một thâm một thiển bất đồng môi sắc bởi vì tương dung, ngoài ý muốn hình thành một loại khác mỹ điểm trơn bóng độc đáo sắc hào.

Đi ngang qua nữ hài tử nhìn đến các nàng, đều không cảm âm thâm thảo luận nói: “Oa, người xem, này nhan sắc thật xinh đẹp, muốn

hay không qua đi hỏi các nàng tuyển dụng son môi là cái gì sắc hào a?”

Tiêu Vũ: “.....” Nghe xong sau thẹn thùng mà tránh ở Thu Tử Tân bên người.

101-110

101.Chapter 101

Phát sóng đại sảnh lóe sáng ngời đèn tụ quang.

Thu Tử Tân cùng mặt khác ba vị đạo sư đang ngồi với sân khấu phía trước đạo sư tịch, phía sau là 500 vị đại chúng bình phẩm, hiện trường đang ở thu năng trước đó không lâu gia nhập âm nhạc tiết mục.

Tiết mục tiến độ đã đi tới sống lại phân đoạn, cũng chính là ở đây định tuyến thủ trung tiến hành bên trong so đấu, lại từ dưới đài đại chúng bình phẩm bầu chọn ra cuối cùng một cái thắng cấp tuyến thủ.

Hợp với mấy vòng so đấu sau khi kết thúc, tiết mục thu tiến vào nghỉ ngơi khi đoạn, nhân viên công tác bắt đầu kết toán người xem số phiếu, vì có khả năng thắng cấp tuyến thủ làm hậu trường phỏng vấn, phương tiện cắt nối biên tập thời điểm chế tạo cốt truyện trì hoãn cùng xung đột.

Người xem ngán ngùi ly tịch, một bên đi ra ngoài một bên nhiệt liệt mà thảo luận ai sẽ là cuối cùng trở hết tài năng thắng cấp đoạt giải nhất giả.

Thu Tử Tân bên cạnh ba vị đạo sư đồng dạng cũng tại đàm luận tự thân đội ngũ ưu tú học viên, nói ai là chính mình chiến đội người tâm phúc, ai lại có thể trở thành năm nay nghịch tập phiên bản hắc mã.

Bọn họ cùng Thu Tử Tân đáp lời, Thu Tử Tân cũng thản nhiên mà tiếp nhận đề tài, cứ việc nàng biết bọn họ ngầm hơi hiện không sáng rọi sự tình, nhưng dù sao cũng là công tác thượng đồng bọn, quan hệ tự nhiên không cần phải làm đến cứng đờ xấu hổ.

Thời gian ở đối thoại trung lặng yên không một tiếng động mà trôi, Thu Tử Tân gơ tay nhìn mắt đồng hồ, gom lại tóc đỏ, xuất phát từ lễ

phép tính cùng ba vị đạo sư trí cười nói muốn đi ra ngoài hít thở không khí sau liền cũng ly tràng.

Rời đi phát sóng thính, Thu Tử Tân đi đến đại lâu hành lang, trước mặt là một phiến phiến cửa kính, từ góc độ này trông ra, vừa lúc có thể nhìn đến dựa vào ở xưởng sau nhất chính phiến cây ngô đồng.

Nơi này hoàn cảnh tương đối yên ắng một chút, không gian rộng mở tĩnh bé, cung ấm sung túc, tốt lắm ngăn cách bên ngoài rét lạnh.

Có học viên từ Thu Tử Tân bên người đi ngang qua, thấy nàng đều sẽ cùng nàng chào hỏi vấn an.

Hiện nay thời gian đã tiếp cận chạng vạng, ngọn cây bị kim quang lây dính thượng, mờ nhạt hoàng hôn đẩy ra tầng mây, ảm áp chiếu vào Thu Tử Tân sườn mặt, nàng không nói lời nào khi, chung quanh không khí cũng sẽ đi theo an tĩnh lại.

Đây là một loại phi thường thoải mái, an tâm, làm người có thể thả lỏng niềm tĩnh bầu không khí.

Thu Tử Tân trầm hạ con người, nàng ở não nội suy tính một chút, Tiêu Vũ thời gian này đoạn hoặc là ở chuẩn bị đi đi học đường xá, hoặc là chính là ở đi học trung, kết quả là nàng nguyên bản muốn tìm Tiêu Vũ ý niệm cũng bị ảm đạm mất đi.

Hoàng hôn thông thả chìm xuống núi, chói mắt ánh sáng lược đến Thu Tử Tân hai tròng mắt trước.

Tựa giác ánh sáng quá mức lóng lánh, Thu Tử Tân nheo nheo mắt, trong tầm nhìn cảnh vật dần dần mơ hồ lên.

Ý thức cũng tùy theo tiệm chậm chạp về tới, ngày đó nàng còn đãi ở Boston chạng vạng.

Tiêu Vũ cùng nàng ở BU ký túc xá ngoại bãi đỗ xe, nữ hài trạm làm một chiếc hồng nhạt xe đạp điện bên, vẫy tay gọi nàng, “Thu tử tử, lại đây.”

Ngày gần đây khí hậu có bắt đầu mùa đông đằm bắm, tiếp cận buổi tối bên ngoài độ ẩm càng là hàng xuống dưới, Tiêu Vũ ăn mặc đại địa sắc hệ liền thân quần áo, bên ngoài lại bộ tầng ấm màu trắng trường tụ mao sam, chỉnh thể phối hợp rộng thùng thình mà uyển chuyển nhẹ nhàng, cả người thoát nhìn linh động phi thường.

“Ta tái người.”

Tiêu Vũ lấy quá đặt ở đệm thượng hai phúc nón bảo hộ, nhìn Thu Tử Tân má lúm đồng tiền chột lóe chột lóe, trên mặt là bệch lộ ra ngoài vui sướng cùng hưng phấn.

“Người còn sẽ ký cái này?”

Nữ nhân dẫm lên Martin ủng đến gần nàng, áo khoác vạt áo theo phong nhẹ nhàng phát động vài cái.

Tiêu Vũ kiều kiều khước môi, thanh lệ mặt mày thịnh có vài phần tiểu đắc ý, nàng triều Thu Tử Tân nhướng mày, tiểu hồ ly cái đuôi ở sau người cao cao giơ lên, “Không thể tưởng được đi.”

Xe máy là Tiêu Vũ hướng bằng hữu mượn tới, nàng phía trước đi theo bằng hữu học mấy tháng, kỹ thuật tuy rằng còn chưa tới lô hỏa thuần thanh nông nổi, nhưng ít ra là tương đương thuần thực, nếu không cũng không dám đưa ra muốn tái Thu Tử Tân yêu cầu. *

Thu Tử Tân hơi hơi giơ lên mi giác, ánh mắt ở kia chỉ màu hồng nhạt cừu con thượng đạo qua một vòng, lại dời về đến Tiêu Vũ trên mặt.

Nàng đôi tay cắm ở túi áo, làm một cái nhún vai động tác, khước môi câu lấy chơi thú cười, “Ta có điểm sợ là chuyện như thế nào.”

Lời nói rơi xuống Tiêu Vũ liền bệch khởi miệng, “Yên tâm lạ, Thu tử tỷ. Ta rất có lái xe kinh nghiệm.”

“Chỉ là ở phụ cận yếm vòng mà thôi, thực an toàn.”

Thu Tử Tân bất đắc dĩ mà chăm chú nhìn nàng vài giây, cuối cùng vẫn là tiếp nhận kia phúc hồng nhạt nón bảo hộ, ngược lại động tác nhẹ nhàng mà đem nón bảo hộ bộ tiến Tiêu Vũ.

“Vậy người trước đáp ứng ta, chớ hạ không thể khai vượt qua 50 mã, còn có không được vượt qua.”

Nàng khuynh hạ thân, vì nữ hài lưu loát mà đem an toàn khẩu khóa thất lưng thượng, lại điều chỉnh đến một cái thoải mái độ rộng.

Trong không khí thấm vào Thu Tử Tân trên người mùi hương thoang thoảng vị, rõ ràng hiện tại bên ngoài còn man mát mẻ, nhưng hai người bỗng nhiên ngăn lại khoảng cách, lại làm Tiêu Vũ cảm thấy gương mặt hơi nhiệt.

Hồi tưởng khởi ngày đó ở trong phòng vệ sinh Thu Tử Tân cường ngạnh hôn, Tiêu Vũ liền mặc danh không quá dám cùng Thu Tử Tân đối diện, đầu ở Thu Tử Tân trên mặt ánh mắt càng là trôi nổi không chừng.

Thấy Tiêu Vũ hồi lâu không đáp lời, Thu Tử Tân hơi hơi nhăn lại giữa mày, dùng đầu ngón tay ngoéo một cái nàng cằm, ngữ khí hơi có chút tức mục, “Nghe được không?”

“Nghe được.....” Thu Tử Tân như vậy một câu, Tiêu Vũ cảm giác chính mình mặt càng nhiệt, tim đập cũng có một cái chớp mắt hỗn loạn.

Nàng bỏ qua một bên ánh mắt, không được tự nhiên mà muốn thối lui thân, mà Thu Tử Tân lại là phủng trụ nàng nón bảo hộ hai sườn, Tiêu Vũ bất đắc dĩ ngẩng đầu, vừa lúc cùng Thu Tử Tân cong cười mắt đâm vào nhau.

“Ta đây nhân thân an toàn liền giao cho người lạc, tiểu tài xế.”

Nữ nhân ngữ điệu nhẹ nhàng, ôn nhã bên trong lại mang điềm nghiền ngẫm, giống một mặt xẹt qua dòng khí nhu lục.

Không hề báo động trước mà kích thích nữ hài tâm.

-

Hoàng hôn tiệm trầm, ngọn lửa sắc ở nửa bầu trời tràn ra, cách Charles hà hai bờ sông âm ĩ phi phạm, liên tiếp không ngừng cười nói thanh từ phố lớn ngõ nhỏ truyền đến, vui vui sướng sướng bao trùm ở cả tòa thành thị.

Các nàng cưỡi cừu con chạy quá kéo dài qua hai bờ sông lãng phí la kiêu, nghe chung quanh chiếc xe động cơ thanh cùng ô tô âm hưởng, đi hướng phần hoa tựa cảm Cambridge thị.

Trừ bỏ cao ốc building, nơi này vật kiến trúc phần lớn đều là từ gạch đỏ ngói xây mà thành, đương chiều hôm gần thời điểm, phòng ốc liền sẽ cùng không trung nhan sắc tương dung ở bên nhau, bơi ra một bức sắc điệu tinh tế lại no đủ tranh sơn dầu.

Hai người vòng quanh trường nhai xoay một vòng nhỏ, trải qua mấy cái phố cũ, Thu Tử Tân thấy quen thuộc cột mốc đường, nàng ngửa đầu nhìn xung quanh, trong miệng lẩm bẩm:

“Ta nhớ rõ nơi này trước kia có một nhà Creperie (bánh crêpe) ăn rất ngon, mỗi lần ta tốt đẹp tuyên tới này phụ cận đều sẽ đi nơi đó, không biết còn ở đây không.....”

“Creperie...? Ta phía trước giống như có nghe tô mạn nói qua cùng loại cửa hàng ai.”

Cừu con từ một gian lộ thiên quán ăn trước ký hành mà qua, ngồi ở bên trong lão bá chính nhìn tin tức báo chí.

“Lại đi phía trước tìm xem đi.”

Vài giây sau, hai người trăm miệng một lời mà nói.

Thu Tử Tân thử lên mạng sưu tầm mặt tiền cửa hàng, ở còn không có tuần tra đến phía trước, các nàng cũng đã trước theo một cái phố

sờ soạn đi xuống, tìm được rồi Thu Tử Tân trong miệng đề cập kia gia bánh crêpe cửa hàng.

Trải qua nhiều năm, chủ quán trang hoàng đã là may lại rất nhiều thứ, trải qua khi Thu Tử Tân cũng không có ánh mắt đầu tiên nhận ra tới, vẫn là Tiêu Vũ duệ mắt mà bắt giữ tới rồi chủ quán tên.

Hai người kinh hỉ ngẫm xe đi vào trong tiệm, liếc mắt một cái nhìn lại, trên mặt tường trần ngập cửa hàng này lịch sử tự thuật, còn có rất nhiều mộ danh mà đến đại minh tinh cùng chủ quán lão bản chụp ảnh chung.

Cửa hàng này có rất dài lâu kinh doanh lịch sử, có thể nói là chứng kiến một cái lại một thế kỷ truyền thừa giao tiếp, trang hoàng phong cách cũng bởi vì thời đại biến thiên, đổi thành hiện đại người trẻ tuổi yêu thích văn nghệ phong.

Hai người mua cửa hàng trưởng đề cử phần ăn, tìm một cái thoải mái vị trí, ngồi xuống.

Chờ đến bánh crêpe đưa lên khi, Thu Tử Tân trong lòng run sợ mà cầm lấy bánh crêpe cắn một ngụm, sau đó cả người lại như là bị đồ ăn hương vị chữa khỏi dường như lập tức từng hoãn xuống dưới.

Đương Tiêu Vũ hỏi nàng thích sao, Thu Tử Tân thực vừa lòng gật đầu, khóe môi mang theo thật sâu hoài niệm cảm rơi vào đi, tán dương: “Cùng trước kia hương vị giống nhau như đúc.”

Nàng còn riêng chụp chiếu, nói là muốn chia Phó Mỹ Tuyên xem, làm cái kia lão nhân gia cũng thèm mấy khẩu.

Này vẫn là Tiêu Vũ lần đầu tiên, thấy Thu Tử Tân đối đồ ăn ‘ hứng thú ’.

Không hề cổ kia phân bánh crêpe nhiệt lượng hay không vượt qua nàng ngày thường thu lấy lượng, mà là giống cái hài tử dường như, một ngụm tiếp một ngụm mà cắn, thấy Tiêu Vũ nhìn nàng, còn sẽ

chủ động đem bánh crêpe đệ trước, hỏi Tiêu Vũ có muốn ăn hay không.

Tiêu Vũ lắc lắc đầu, cầm ống hút, dùng uống trà sữa tới áp chế chính mình không ngừng tưởng kiêu đi lên khoe miệng.

Thu Tiểu Tân cái dạng này, thật sự là quá ngoan.

Quá đáng yêu!

Tiêu Vũ cảm thấy chính mình trong lòng có một vại mật đường bị một cái đáng yêu người cạy ra, cái loại này tràn lan ngọt ngào đang ở vô pháp không chế tràn đầy ra tới.

Loại này tân cảm giác mang cho nàng xưa nay chưa từng có, lòng tràn đầy vui mừng.

-

Ở trở về BU phía trước, Tiêu Vũ lại lại mang theo Thu Tử Tân ở phụ cận đầu vài vòng, các nàng dọc theo Charles bờ sông đường kính ký hành, tâm tình yên lặng tựa mặt hồ, mặt nước hạ lại có thể cảm nhận được từ hoãn thích ý tuôn chảy.

Gió đêm từng đợt mà thổi tới, bờ sông mặt cỏ có ngòi trên mặt đất đọc sách học tập học sinh, cũng có ở chạy bộ khi mang theo người nhà hoà thuận liền lưu cầu một nhà khẩu.

Trên mặt sông tất cả đều phủ kín rạng rỡ quang điểm, còn có màu sắc rực rỡ miên vân ảnh ngược.

Thu Tử Tân đôi tay đáp ở Tiêu Vũ trên vai, lắng nghe thành thị cùng nữ hài cùng nàng nói chuyện thanh âm, đáy lòng phá lệ kiên định.

Đón mặt trời lặn ánh chiều tà, nàng an tâm mà nhắm lại hai tròng mắt, chợt thấy ánh mặt trời chợt ấm.

“Thu tử tử.” Tiêu Vũ thanh âm theo phong xuyên vào nàng lỗ tai.

“Người trước kia, khẳng định có rất nhiều người truy đi, có phải hay không cũng giống chúng ta như bây giờ.....”

“Thường xuyên có nam hài tử khai motor muốn tái người đi ra ngoài chơi?”

Tiêu Vũ không tự giác mà nhanh hơn tốc độ xe.

Kỳ thật nàng có đôi khi sẽ thử tưởng.

Nếu nàng cùng Thu Tử Tân sớm một chút tương ngộ nói, hết thầy phát triển có thể hay không liền trở nên không giống nhau.

Các nàng chi gian rất nhiều không bình đẳng độ cao cùng khoảng cách, có phải hay không là có thể ngăn lại.

Thu Tử Tân nhẹ nhàng chậm chạp mà đem nón bảo hộ chắn kính gió đẩy đi lên, nàng đạm nhiên mà lắc lắc đầu, “Không có.”

“Thật sự?”

“Thật sự.”

Đồng đúc ánh sáng rơi xuống Thu Tử Tân gương mặt, vì nàng trơn bóng không rãnh da thịt bày tầng tinh tế khuynh hướng cảm xúc, nàng nhẹ nhàng băng quơ mà nói:

“Trước kia truy người của ta là rất nhiều, chính là bọn họ rất ít khai xe máy, cơ hồ đều là khai cái loại này thanh âm rất lớn siêu chạy.”

Tiêu Vũ: “.....” Bỗng nhiên cảm giác chính mình ủy khuất Thu Tử Tân.

Tựa giác Tiêu Vũ ở phía trước không tiếng động mà bẹp miệng, Thu Tử Tân nhoẻn miệng cười, lại lại bổ sung một câu.

“Bất quá ta còn là tương đối thích cừu con.”

Tiêu Vũ xuyên thấu qua kính chiếu hậu trông thấy Thu Tử Tân tươi cười, đó là một loại không cần ở ái nhân trước mặt che giấu tình cảm, từ đến đáy lòng tràn ra tinh hỏa, đốt sáng lên tòa thành này cùng người yêu cầu âm áp.

Cùng ái.

102.Chapter 102

“Người ky quá nhanh lẹ.”

Thu Tử Tân một tay đè xuống bị phong vén lên áo khoác bãi, nàng thanh âm ngăn ngủi mà nhẹ nhàng, nghịch hướng gió truyền vào Tiêu Vũ lỗ tai.

“Vậy người ôm chặt ta a.” Tiêu Vũ cười nói.

Thu Tử Tân nghe vậy dừng một chút, giấu ở một loạt hắc lông mi dưới đôi mắt thịnh có mỏng quang, tầm mắt theo Tiêu Vũ nói từng bước dao động tới rồi nàng bên hông.

Nữ hài ngoại tàng xuyên dương nhưng sam tính chất phi thường mềm mại, mặc dù mặc ở trên người có chút to rộng, nhưng vải dệt nếp nhăn vẫn là mơ hồ mà sấn ra nàng nhỏ nhắn mềm mại phần eo đường cong.

Thu Tử Tân thấp con người chần chờ một hai giây, đôi tay từ Tiêu Vũ trên vai rời đi, đầu ngón tay cách vải dệt nhẹ nhàng xẹt qua nữ hài eo tuyến, mềm nhẹ mà đáp đi lên.

“Ky chậm một chút.” Thu Tử Tân ở phía sau nhỏ giọng giận nàng một câu.

Tiêu Vũ cảm thụ nữ nhân vô xúc, trong lòng tự nhiên nổi lên thanh liệt sóng gợn, nàng chớp chớp mắt, thuận theo Thu Tử Tân nói thả chậm tốc độ xe, thanh âm ngoan ngoan, “Đã biết thu lão sư.”

Thu Tử Tân nghe thấy nàng xưng hô, cong cong cười mắt, khoe miệng ngậm ý cười trả lời: “Bé ngoan.”

Cừu con thân ảnh bao phủ ở âm ỉ chiếc xe trung, trong lúc hai người cũng không nói gì, ăn ý mà, thụ thái mà cảm thụ được quanh mình sinh động hết thảy.

Mở mang không trung xa xa mà vang lên Boston tiếng chuông.

“Thu Tiểu Tân.” Tiêu Vũ gọi một tiếng tên nàng, tựa ở tựa nói, lại giống ở cùng Thu Tử Tân đối thoại, “Ngay lúc đó người sẽ là như thế nào đâu.”

“Nếu chúng ta sớm một chút tương ngộ thì tốt rồi.”

“Ta hảo muốn gặp trước kia Tiểu Thu Thu a.”

Nữ hài thanh âm ở trong gió nhẹ nghe tới thực thanh nhu, lại có nhất định xuyên thấu lực, còn hỗn loạn vài phần muốn tới gần nữ nhân nội tâm tiểu tâm đụng vào.

Thu Tử Tân cảm giác trong lòng như là bị cái gì trầm vật thật sâu đánh trúng, trong mắt quang hơi hơi thất tiêu, cánh môi mấy không thể giác mấp máy vài cái, muốn nói lại thôi.

Nàng nhợt nhạt mím môi, nhìn này tòa xa lạ lại quen thuộc thành thị, rất nhiều hồi ức đều giống gợn sóng bình tĩnh mà phục lên.

“Sợ hãi đi.”

Mặc dù là một người bình thường, ở lần đầu đi vào một cái hoàn cảnh lạ lẫm hạ cũng sẽ trở nên sầu lo, đa sầu đa cảm, hướng chi Thu Tử Tân “Lúc ấy còn ở uống thuốc.”

“Kia đoạn trong lúc chúng bệnh là nhất ác liệt. Thực thường ngủ không được giấc, suốt đêm suốt đêm mất ngủ, ngủ sau lại sẽ từ ác mộng tỉnh lại.” Thu Tử Tân rũ xuống lông mi, chợt thấy quát ở trên mặt phong có chút ngứa.

Nữ nhân thanh âm thực đậm, cơ hồ ngộ phong đã tán, “Nhưng là Dương nữ sĩ cực cực khổ khổ đem ta đào tạo ra tới, ta tổng không thể làm nàng thất vọng đi.”

“Ít nhất là muốn trở thành người ở bên ngoài nhìn đến ta ánh mắt đầu tiên khi, đều sẽ khen ngợi Dương nữ sĩ có một cái lệnh người kiêu ngạo, vui mừng, hữu dụng, nữ nhi.”

Rốt cuộc ngay từ đầu cũng chỉ là bởi vì ích lợi quan hệ mới có thể tồn với thế gian này, nếu liền người ít nhất hữu dụng giá trị đều mất đi nói, nàng cũng liền thật sự, cái gì đều không phải.

Liền như câu kia ‘ thế giới lấy ra sức hôn ta, muốn ta báo chi lấy ca ’ lời nói, Thu Tử Tân vốn nên sẽ biến thành một cái tính cách quái đản, phần hận thế tục, phản nghịch người. Nhưng là nàng không có.

Giả như ôn nhu không phải trời sinh, nàng vẫn là lựa chọn bằng ôn hòa phương thức, đãi nhân xử sự.

Nàng là một cái ngoài nóng trong lạnh người.

Người ở bên ngoài xem ra, Thu Tử Tân phi thường hảo ở chung, xuất chúng bề ngoài cùng tài hoa càng là làm nàng ở trong đám người phá lệ bắt mắt, hấp dẫn rất nhiều mơ ước giả hướng nàng tới gần, sôi nổi muốn nhìn trộm ở nàng ôn tĩnh thuận theo ở ngoài một khác mặt.

Bỏ đi ngoại giới nhộn nhịp, nàng nội tâm lại là tịch mịch, duyên với nguyên sinh gia đình ảnh hưởng, nàng đối nam nữ chi gian cảm tình cũng không khát khao, cứ việc ngày thường cùng nàng liêu rất khá ở chung thật sự thoải mái nam sinh hướng nàng lỏa lồ chân ý, nàng nội tâm cũng không hề động tĩnh.

Thu Tử Tân ngẩng đầu lên, ánh mắt đầu hướng lập với nơi xa cao ốc building, ở cùng Tiêu Vũ giảng thuật khởi quá vãng sự tình khi, nàng ngoài ý muốn không hề cảm thấy đau đớn, càng có rất nhiều một loại nhàn nhạt tiêu tan cảm.

Trải qua một đoạn thời gian tâm lý trị liệu, kia nguyên bản xấu xí bất kham miệng vết thương, cũng đã dần dần khâu lại khỏi hẳn, nàng thậm chí còn ở kết vảy thượng bày một bó hoa, làm vượt phẳng vết sẹo lúc sau trang trí phẩm.

Thu Tử Tân đem phóng xa tầm mắt thu hồi, ô tô tiếng còi kẹt phố xá náo nhiệt xâm nhập nàng bên tai, mà nàng ánh mắt trước sau dừng lại ở Tiêu Vũ trên ngưỡng.

Trước mắt cái này nữ hài, xa so nàng trong tưởng tượng muốn tới đến ấm áp, dũng cảm,

Cùng loá mắt.

“Thu tử tử.....” Ở Tiêu Vũ chuẩn bị mở miệng khi, Thu Tử Tân liền chủ động đi phía trước cúi người, hành động như cũ là thật cẩn thận, phảng phất đặng ngàn vạn phân thương tiếc, từ sau lưng ôm chặt nữ hài.

Ở nàng ôm lấy Tiêu Vũ kia một khắc, quanh mình ồn ào thanh âm nháy mắt nhiên gian dừng.

Nữ nhân hơi chút lòng tham mà buộc chặt hai tay, nàng hơi lạnh tay đi tìm dương nhưng sam túi áo,

Chóp mũi để ở nữ hài tóc đẹp thượng, hơi thở giấu ở Tiêu Vũ vật liệu may mặc cùng da thịt chi gian, nhu hòa mặt mày thịnh có rung mình quang ảnh.

Tiêu Vũ rõ ràng điều tra đến Thu Tử Tân không ngừng ức chế dao động cảm xúc, nàng hơi hơi nghiêng đi mặt, hàng mi dài ở hoàng hôn chiếu khắp hạ nhẹ nhàng phát động.

“Tiêu Vũ, nếu có thể, ta tưởng cầu người một sự kiện.” Dựa vào ở nàng phía sau nữ nhân nói.

Nghe vậy Tiêu Vũ dừng lại, trong lòng rất có kinh ngạc, trong lời nói lại tận lực biểu hiện đến đạm nhiên tự nhiên, “Cái gì?”

Thu Tử Tân dựa vào nàng trên vai, hô hấp thiển mà thông thả, hơi hơi run lật hàng mi dài ý đồ che lấp trong mắt buồn bã mất mát.

“Ta cầu người..... Không cần vứt bỏ ta, có thể chứ?”

“Tiêu Vũ, mặc dù người về sau không hề như vậy yêu ta, cũng thỉnh người gạt ta.”

Nữ nhân nói lời nói khi ngữ thái cùng biểu tình đều cực kỳ chân thành, gần như khẩn cầu.

Nàng đã qua có thể tùy ý làm người phần đầu quên mình tuổi tác, nàng hiện tại sở làm sở hữu quyết định, đều cùng cấp với được ăn cả ngã về không.

Nàng bản có thể lựa chọn vẫn luôn chỉ lo thân mình, nhưng là đương tâm lí có quy túc lúc sau, nàng cũng sẽ bắt đầu trở nên ỷ lại người, trở nên mềm yếu, trở nên không hề như vậy tự tin.

Không quan hệ giới tính cùng tuổi.

Người, đều là khát vọng bị ái.

Bên đường đèn đường đã sáng lên ánh lửa, cừu con theo lộ tuyến phản hồi, ở giao thông đèn trước trú bước dừng lại.

Tiêu Vũ mặc thanh, nàng biết Thu Tử Tân thái độ là cực kỳ nghiêm túc, cho nên nàng hoàn toàn nói không nên lời ‘ người tại sao lại như vậy tưởng? ’ nói.

Nàng thậm chí cười không nổi.

Nàng nội tâm bởi vì nữ nhân lời nói trở nên thập phần mềm mại.

Mềm mại đến đau đớn.

Tiêu Vũ không tự giác mà cắn chặt môi, tầm nhìn cảnh vật mơ hồ trong nháy mắt.

Nàng trong lòng dần dần có một loại chua xót tràn ngập mở ra.

Lại đau lại ngọt tư vị.

Tiêu Vũ nghiêng đi mặt, sau này vươn tay, đầu ngón tay nhẹ nhàng vỗ một chút Thu Tử Tân gương mặt, thanh âm ôn nhu đến làm người nhũn ra, “Thu Tiểu Tân.”

“Về sau không cần nhắc lại như vậy yêu cầu.”

Tiêu Vũ thực hy vọng, Thu Tử Tân có thể lại tín nhiệm nàng nhiều một chút.

“Ta xa xa so người trong tưởng tượng còn muốn ái người, mà thời gian sẽ chứng minh hết thảy.” Nữ hài đầu ngón tay phát đến Thu Tử Tân khước mắt, ở mấy dục muốn sờ đến kia chỗ ướt át khi, Thu Tử Tân cầm tay nàng.

“Tiêu Vũ a.....”

Nữ nhân khước môi nhợt nhạt lộ ra cười, trong lòng là không thể giải thích động dung.

“Cảm ơn gặp người.”

Không có sớm một chút, cũng không có vãn một chút, từ các nàng lần đầu tiên tương ngộ bắt đầu, hết thảy, đều là chú định.

Hết thảy, đều là nhất gãi đúng chỗ ngựa bắt đầu, đi hướng, cùng kết quả.

Ở Thu Tử Tân rời đi trước, các nàng ở sân bay chụp một trương chụp ảnh chung, vào lúc ban đêm tuyết đầu mùa vừa mới buông xuống, ở còn chưa nhập hải quan phía trước, hai người đứng bên ngoài đầu xem bông tuyết, lại không cảm lạnh đến rúc vào cùng nhau đi rồi một đoạn đường.

Các nàng cho nhau ôm sưởi ấm, còn trộm tiếp một đoạn hôn.

Ở cam vàng ánh đèn hạ gần gũi mà nhìn thẳng Thu Tử Tân mặt, Tiêu Vũ cảm thấy nàng vẫn là thật xinh đẹp, từ trước kia đến bây giờ cơ hồ không có thay đổi cái gì.

Thâm thúy nhu hòa mặt mày, cười rộ lên bộ dáng tổng như là hàm chứa một uông sóng thủy, theo nàng vọng người ánh mắt nhẹ nhàng nhộn nhạo qua đi.

Năm tháng đối nàng thực ôn nhu, căn bản không ở nàng trên mặt lưu lại bất luận cái gì ưu phiền dấu vết.

Ngược lại là vì nàng tăng thêm một loại khác, trải qua thời gian lắng đọng lại xuống dưới tĩnh mỹ cảm.

Nữ hài chóp mũi bị đông lạnh đến phiếm hồng, thân thiết quá đôi môi cũng phiếm hồng nhuận ánh sáng, Thu Tử Tân thấp mi mắt vọng nàng, ánh mắt ẩn ẩn hàm chứa khác tình tố.

Tiêu Vũ đối nàng mà nói, không thể nghi ngờ là phi thường có lực hấp dẫn.

Bao gồm ở tính 1 phương diện.

Làm năm thượng một phương, Thu Tử Tân cảm thấy chính mình là nên chủ động điểm, nhưng nàng lại không nghĩ khó xử hoặc là cưỡng bách Tiêu Vũ, cứ việc đêm đó đạt được Tiêu Vũ cho phép, nàng vẫn là càng hy vọng hết thảy đều là tình đến nung khi thuận theo tự nhiên.

“Thu tử tử, chúng ta có phải hay không hẳn là đi vào?” Tiêu Vũ nhìn mắt bãi ở giao lộ thạch anh điểm chung, hiện nay thời gian đã không còn sớm, Thu Tử Tân chờ lát nữa liền phải đi xử lý đăng ký thủ tục.

“Ân, người đi về trước đi, nhờ xe thời điểm nhất định phải cẩn thận một chút.” Thu Tử Tân gật gật đầu, thuận tay lý một chút Tiêu Vũ tóc dài.

Dưới ánh trăng, hai người lại nắm tay trở về đi rồi một đoạn đường.

Thu Tử Tân hơi chút thiên quá mặt, ánh mắt lặng yên dừng ở nữ hài trên mặt.

Nữ hài tối nay ăn mặc song bài khâu vàng nhạt váy dài, xỏ tiểu nhân khuôn mặt giấu ở mũ Beret dưới, nàng ngũ quan thuộc về linh hoạt mà tinh xảo, không cần quá nhiều trang trí, thiên nhiên linh động cảm liền rất hảo mà phụ trợ ra nàng sạch sẽ khí chất.

Tiêu Vũ chú ý tới Thu Tử Tân đang nhìn chính mình, nàng ngẩng đầu, hai má má lúm đồng tiền dần hiện ra tới, cho nữ nhân nàng nhất xán lạn tươi cười.

Thu Tử Tân tự nhiên phóng nhu đôi mắt, nàng vẫn khởi khoe môi, trong lòng là ấm áp ngọt ý.

Cái này nữ hài, là bị nàng giấu ở trong lòng ngực, không muốn người biết bí mật.

-

“Thu lão sư a, ta xem người gần nhất khí sắc thực hảo ai, da thịt thoát nhìn đều sáng trong sáng trong, có phải hay không dùng cái gì hảo vật, có thể hay không chia sẻ một vài cho ta?”

Thu Tử Tân đứng hành lang nghỉ ngơi trong lúc, nào đó đạo sư tiến đến cùng nàng đáp lời, hai người tiếp theo hàn huyên một lát, lại nói tới bộ phận công tác thượng sự.

“Ta mấy ngày hôm trước nhìn đến thu lão sư đoàn đội giống như có ở tuyên truyền cái gì ca linh tinh đúng không? Ta nghe xong demo, rất thích, quay đầu lại liền cho người chuyển phát, có cơ hội nói ta còn tưởng cùng người hợp tác.”

“Đúng vậy, là đã lục tốt tân ca, trước mắt còn ở trừ bị chụp MV.” Thu Tử Tân vén ngạch biên phát, cười nhạt, “Lần sau có cơ hội nói nhất định tìm ngài.”

Hai người một bên nói chuyện một bên vào tràng, đợi cho người xem ngồi vào vị trí, số phiếu thống kê xong sau hiện trường liền công bố thẳng cấp tuyển thủ danh sách, là cái kia tên là A Nhã tuổi trẻ nữ hài.

Cái kia mắng Thu Tử Tân là ‘lão bà’ tuyển thủ.

Thu Tử Tân cũng không có nhiều ngoài ý muốn, nàng là đem nàng đào thải, nhưng là luận đêm nay tuyển thủ biểu diễn trung, tổng hợp thực lực nhất xông ra đích xác thật là nàng không thể nghi ngờ.

Thu Tử Tân đối nàng không có gì hứng thú, đương người chủ trì hỏi A Nhã muốn chọn lựa chính mình đi đâu cái đạo sư đội ngũ thời điểm, Thu Tử Tân có điểm tâm tư phiêu xa, còn ở tự hỏi tân ca MV muốn hay không Tiêu Vũ tới nhập kính.

Nàng vượt ve chỉ gian giới hoàn, ở trầm tư trung trong lúc vô tình ngẩng đầu, mà A Nhã ánh mắt vừa lúc ở giờ phút này cùng nàng đối thượng.

Hai người ánh mắt an tĩnh mà ở không trung đánh vào cùng nhau.

Vị kia tên là A Nhã nữ hài mặc thanh mà nhìn Thu Tử Tân vài giây, tựa ở trong im lặng kiều kiều khóe môi, loại này ý cười cũng không hoàn toàn thân thiện, mà là có khiêu khích.

Chỉ thấy A Nhã cầm lấy microphone, theo sau đối với toàn trường nhân viên nói:

“Ta muốn vào thu đạo sư đội ngũ.”

Tác giả có lời muốn nói: Hướng 12 nguyệt nói cái an. (khum lưng)

Đợi lâu, cảm ơn thông cảm.

【tiểu báo trước】:

Song thập nhị cùng ngày, ta sẽ công khai tiếp theo bốn tân văn văn án cho đại gia xem °w°

Đây là một cái thê thảm chuyện xưa, ta tối hôm qua rõ ràng thiết hảo đổi mới thời gian liền đi ngủ, hôm nay mới vừa về nhà phát hiện thế

nhưng không có đổi mới, kiểm tra vừa thấy nguyên lai là ta ngày không cẩn thận sai tay ấn đến sang năm...!! (ta khóc thút thít

103.Chapter 103

Bên ngoài bông tuyết bay xuống, mềm mại đến tựa bông từng tuyết dần dần ở đá cuội phô thành người đi đường trên đường chông chát lên.

Tiêu Vũ ngồi trên cửa sổ sát đất trước vọng cảnh tuyết, cứ việc bên ngoài gió lạnh mang theo mưa tuyết đan xen mà đến, nhưng bề bơi quán độ ấm như cũ ấm áp như xuân.

Nàng khoác kiện dày nặng miên nhung áo khoác, nội bộ là một cái xa hoa lộng lẫy tinh nguyệt váy dài.

Gần là an tĩnh mà ngồi ở bên cửa sổ quan vọng tuyết thiên, ở người khác trong mắt, nàng lại đồng dạng trở thành một bức cảnh đẹp ý vui cảnh sắc.

Phía sau nhiếp ảnh gia gọi một tiếng tên nàng, Tiêu Vũ mới quay đầu, hướng tới đối phương nhợt nhạt lộ cười.

Tiêu Vũ cánh môi giật giật, vừa muốn mở miệng nói cái gì, ánh mắt đã bị nhiếp ảnh gia phía sau một cái khác phương hướng động tĩnh cấp hấp dẫn đi qua.

Bề bơi quán không gian rộng mở không rộng, Tiêu Vũ ngồi ở nghỉ ngơi khu khoảng cách, nàng thấy một hàng nhân viên công tác vây quanh một nữ nhân từ bên ngoài đi đến.

Các nàng vừa đi một bên cùng Thu Tử Tân đàm luận, trong tay cầm đồ viết lung tung viết ký lục bản, tựa hồ là đang thương lượng kế tiếp muốn chụp MV sự tình.

Hiện trường khắp nơi giá đầy quay chụp thiết bị, sớm đã vì các nàng vào bàn xin đợi lâu ngày.

Các nàng chi gian cách xa nhau một cái to rộng bể bơi, mà Tiêu Vũ ánh mắt cơ hồ vô pháp từ Thu Tử Tân trên người dịch khai, mặc dù đi ở trong đám người, Thu Tử Tân như cũ là nhất loá mắt, nhất bắt mắt.

Thu Tử Tân ở cùng đạo diễn đàm luận MV hình ảnh hiện ra phương thức.

Hai người để ý thấy đạt thành nhất trí, sở hữu sự đều thương thảo thanh thản sau, đạo diễn liếc mắt một cái ngò ở bờ bên kia hưu nhàn ghé Tiêu Vũ.

“Người mang đến nữ hài kia, thực không tồi a.”

“Lớn lên thực tú khí.”

Thu Tử Tân cong cong khóe môi, nghe được Tiêu Vũ bị nhân xưng tán nàng cũng sẽ cảm thấy tâm tình phi thường sung sướng, so với chính mình bị khen ngợi còn muốn tới đến cao hứng.

“Nàng biểu hiện lực cũng thực tốt.” Thu Tử Tân lại bổ sung câu.

“Ngâm thoạt nhìn tuy rằng là mềm mềm mại mại một nữ hài tử, nhưng là tới rồi trên đài lại sẽ trở nên phi thường tự tin, trầm ổn, có bạn cùng lứa tuổi hoàn toàn vô pháp đua đòi thành thực.”

“Đừng nhìn nàng như vậy nho nhỏ chỉ, sức lực cũng không nhỏ, nàng còn sẽ kỵ xe máy ác.”

“Nghe người nói như vậy thật là ngoài ý muốn.” Đạo diễn cười cười.

Thu Tử Tân: “Àn? Vì cái gì.”

“Cùng người hợp tác nhiều như vậy thứ, rất ít nghe được người như vậy thao thao bất tuyệt khen một người.” Đối phương ý cười doanh doanh mà nói, ánh mắt đi theo đầu hướng về phía Tiêu Vũ vị trí với phương hướng.

“Nữ hài kia, đối với người mà nói thật là đặc biệt đâu.”

Tiêu Vũ giờ phút này chính cúi đầu xem chính mình chân, nàng ăn mặc tiểu giày, vây quanh chân cổ vải dệt lông xù xù, cùng nàng giấu ở váy dài hạ tiêm bạch ngọc chân đặc biệt đẹp.

Thu Tử Tân vén bên tai phát, ánh mắt thời gian dài ngưng liếc ở Tiêu Vũ trên người, nàng mặc thanh, như đang ngẫm nghĩ cái gì, sứt bạch hai má ửng ửng lộ ra mặt sắc ánh sáng.

Đặc biệt sao.

Tựa hồ ở vô hình trung có một loại không thể nói lực kéo, Tiêu Vũ ngẩng đầu, vừa lúc liền cùng Thu Tử Tân nhìn chăm chú vào nàng ánh mắt đâm vào nhau.

Tiêu Vũ mặc danh cảm thấy gương mặt hơi nhiệt, nàng hợp lại hợp lại rũ trên mặt đất làn váy, nhìn thấy bờ bên kia Thu Tử Tân hướng tới nàng làm một cái khẩu hình.

“Lại đây.”

Hiểu ngầm đến Thu Tử Tân nói chính là cái gì sau, Tiêu Vũ lập tức dựng thẳng lên hai đối con thỏ lỗ tai, khuôn mặt nhỏ ửng đỏ, nàng đứng dậy, tiểu bước mà thực mau liền chạy tới Thu Tử Tân bên người.

“Chờ lát nữa muốn xuống nước, người trước ấm thân sao?” Thu Tử Tân hỏi.

Tiêu Vũ gật gật đầu, “Ấm.”

Nàng néo néo miên nhưng áo khoác góc áo, nhìn trước mặt nặc đại bề bơi, tiểu mi hơi nhú, “Nhưng là ta đã lâu không bơi lội, có điểm lo lắng, thượng một lần du giống như còn là ở phía trước năm thời điểm.”

Thu Tử Tân không có lập tức tiếp nhận lời nói, nhưng là ánh mắt thực mau liền tìm lại đây, trời sinh đuôi mắt giơ lên hai tròng mắt giờ phút này hơi hơi buông xuống, “Trước thử xem đi?”

Tay nàng nhẹ nhàng chậm chạp mà nâng lên, đầu tiên là chạm chạm Tiêu Vũ bả vai, lại lại không dấu vết mà sờ sờ nữ hài cái ót.

Thu Tử Tân cong lên khóe mắt, ôn nhu khuyên giải an ủi, “Thật sự thích ứng không được, chúng ta liền không làm, được không?”

Nữ nhân đụng vào Tiêu Vũ lực độ thực nhẹ, nhưng mang ra lực lượng cảm thực đủ, Tiêu Vũ ngửa đầu nhìn nàng, lực lượng mắt nhẹ nhàng chớp động vài cái.

Tựa cảm thấy ‘ Thu Tử Tân cùng chính mình nói chuyện miệng lưỡi như thế nào như là hồng tiểu hài tử giống nhau ’ mà cảm thấy hơi xấu hổ, nàng lại đem ánh mắt từ nữ nhân trên người phiết mở ra.

Tiêu Vũ cào cào bạch đến thấu phần gương mặt, thanh âm buồn mềm trung mang theo vài tia quật cường, “Ta cũng không có như vậy sợ lạp.....”

Thu Tử Tân cong khóe môi, nhìn nàng, cười mà không nói.

-

Đạo diễn cùng nhiếp ảnh đoàn đội hết thấy đều an bài ổn thoả sau, quay chụp liền như thường tiến hành rồi.

Lần này tân tác ca khúc kỳ thật là một đầu âm thuần nhạc nhạc cụ hợp tấu, khúc dạo đầu là phi thường sáng khoái chuông gió thanh, sau đó lẫn vào linh hoạt kỳ ảo cổ cùng R&B tiết tấu phong cách, làn điệu thâm u lại thanh thấu, liền phảng phát một người lẳng lẳng trầm ở đáy nước nghe âm nhạc như vậy.

Tiêu Vũ cùng Thu Tử Tân tại hạ thủy trước trước đó đeo nút bịt tai, vì bảo đảm quay chụp ra tới họa chất có thể trình đến càng thêm rõ ràng, bề bơi cố ý bỏ thêm tinh lọc tề, bởi vậy các nàng còn tích đặc thù thuốc nhỏ mắt.

Thu Tử Tân giờ phút này đưa lưng về phía đứng ở bề bơi biên đài, thượng thân khuynh hướng cảm xúc khinh bạc trường tụ bạch sam,

trang bị thẳng chín phần quần tây, nhu thuận tóc dài khoác ở hai vai, trang dung thực đậm, đắp ở nàng ngũ quan thượng có loại tổ nhả điểm lệ cảm.

“Tiêu Vũ.”

“Không phải sợ.”

Thu Tử Tân nhìn ra Tiêu Vũ trong mắt đong đưa quang điểm, nàng phóng nhu biểu tình, hướng nữ hài vươn như tuyết bạch tay phải.

Tiêu Vũ đứng ở khoảng cách nàng không xa phía trước, hai người đều trần trụi chân, chung quanh nhân viên công tác đều chuyên chú mà hiện đầy ra trước mắt các nàng nhất cử nhất động.

“Tin tưởng ta sao?”

Tiêu Vũ nhìn Thu Tử Tân hơi hơi giật mình thần, còn chưa hoàn toàn suy nghĩ xong, thân mình cũng đã trước vì nàng làm ra quyết định.

Bể bơi quán bốn vách tường đều do pha lê sở vẫy, mái hiên ngoại ám áp ánh sáng chiếu xạ tiến vào, dừng ở nữ hài bơ tinh tế trên da thịt, trước mắt hình ảnh thoạt nhìn giống như là tranh sơn dầu khuynh hướng cảm xúc ý cảnh.

Áo khoác bỏ đi sau, váy lụa trăm nếp gấp thức thiết kế cảm liền bị đột hiện ra tới, sa mỏng tài chất vì giấu ở vật liệu may mặc phía dưới da thịt tăng thêm một loại mỏng lung tình thú, phối hợp ở Tiêu Vũ ấu bạch trên người, sẽ cho người một loại xen vào nữ hài cùng nữ nhân chi gian,

Lại thuận lại dục gợi cảm.

Hai người xa xa đối diện hình ảnh không khỏi làm đạo diễn xem đến có chút mê mẩn, trong lòng cho rằng Thu Tử Tân tìm đúng rồi người ý tưởng càng là kiên định.

Tiêu Vũ kéo làn váy, trước ngực xương quai xanh liền theo đi lại hơi hơi lắc lư vài hạ, nàng một bước lại một bước, đi tới Thu Tử Tân trước người.

Đương Thu Tử Tân dắt lấy tay nàng, Tiêu Vũ tâm liền không thể tưởng tượng trở nên an ổn đi xuống. Kia phân dao động tâm tư cũng bởi vì trong lòng bàn tay ấm áp mà tiêu tán không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

“Ta số 123, người liền nín thở, hảo sao”

Thu Tử Tân khẽ kéo tay nàng, mang theo Tiêu Vũ gần sát chính mình.

Tiêu Vũ theo nàng ý tứ tiếp tục đi phía trước đi, “Hảo.”

“1.....”

Tiêu Vũ mũi chân đụng phải Thu Tử Tân mũi chân.

“2.....”

Nữ nhân lôi kéo nàng tay động tác còn chưa đình chỉ, Tiêu Vũ ngẩng đầu lên, ở cùng Thu Tử Tân đối diện gian dọc đã hiểu nàng ý tứ.

“3.....”

Tiêu Vũ nín thở tức đồng thời, theo Thu Tử Tân nhu lực cực chậm chạp dẫm lên nàng mu bàn chân.

Nàng đôi tay tự nhiên mà hoàn ở Thu Tử Tân bên hông, thậm xong một cái hô to hút sau, nàng khước môi biên má lúm đồng tiền nhợt nhạt rơi vào đi, cuối cùng là lựa chọn tín nhiệm đem chính mình giao phó cho Thu Tử Tân.

Thu Tử Tân mỉm cười, nàng nhắm mắt lại, ôm lấy trong lòng ngực nữ hài, đem tâm phóng trầm.

Giống mất trọng tâm, theo phong tự nhiên mà sau này đảo đi.

Hai người liền cùng nhau lộn vào trong nước.

Ngã vào trong nước trong nháy mắt, bề bơi tràn ra đếm không hết bọt nước cùng bọt nước.

Như là bị người cố tình đóng cửa âm lượng giống nhau hình ảnh, không tiếng động, lại mỹ diệu đến cực điểm.

Đáy nước gian có liên xuyên phao châu quay chung quanh các nàng dồn dập mà phiêu động, phối hợp chạm đất thượng đánh quang đèn vòng sáng, di động mà nhẹ đạn ở các nàng trên người.

Hai người là trước thông tri đạo diễn nói muốn dự thí mới xuống nước, nhiếp ảnh gia còn không có đi theo xuống dưới, Tiêu Vũ ngay từ đầu không quá dám mở to mắt, chỉ là gắt gao mà ôm Thu Tử Tân, không muốn nhúc nhích.

Đáy nước hạ vô pháp nói chuyện, Thu Tử Tân bắt đắc dĩ mà hàm chứa ý cười, dùng lòng bàn tay mềm nhẹ mà vỗ về Tiêu Vũ nhắm chặt mí mắt, ý đồ dẫn đường nàng chủ động mở mắt ra.

Tiêu Vũ trong tầm nhìn đen nhánh một mảnh, nàng có thể rõ ràng cảm nhận được chung quanh dòng nước xuyên qua nàng quần áo cùng da thịt khi xúc cảm.

Lòng bàn chân bởi vì vẫn luôn đập lên Thu Tử Tân mu bàn chân thượng, cho nên mặc dù đi xuống trầm cũng sẽ không có treo không sợ hãi cảm, còn có Thu Tử Tân ôn hòa mà vuốt ve chính mình mí mắt, hết thấy hết thấy, đều dần dần làm Tiêu Vũ lơ lửng hạ thân mình.

Trong nước độ ẩm vẫn luôn là duy trì ở nhiệt độ ổn định chi gian, Tiêu Vũ cũng không có cảm giác được nhiều lạnh, nàng mở to mắt khi, thủy vẫn là hơi chút mông một chút nàng mắt.

Tiêu Vũ lôi kéo Thu Tử Tân vạt áo, hoãn vài giây sau thích ứng không ít, nàng ngẩng đầu lên, lược hiện mơ hồ trong tầm nhìn, thấy Thu Tử Tân đối chính mình chớp mắt.

‘ kỳ thật cảm giác không có trong tưởng tượng như vậy không xong đi? ’ ánh mắt của nàng giống như là nói như vậy.

Tiêu Vũ phóng ồm hô hấp, gắt gao mà nắm Thu Tử Tân đôi tay, đương nàng thiết thực mà cảm nhận được trước người có Thu Tử Tân che chở nàng bồi nàng, bất an cảm xúc đã bị tách ra, tim đập cũng dần dần bình tĩnh xuống dưới.

Thu Tử Tân nắm nàng ở trong nước nhiều đái vài giây sau, liền lôi kéo Tiêu Vũ hướng lên trên du, quay trở về trên mặt nước.

Đãi ở lục thượng nhân viên nhìn thấy các nàng, sôi nổi tiến lên quan tâm Tiêu Vũ tình huống, “Thế nào, còn hành đi? Có hay không hô hấp khó khăn này đó bệnh trạng? Nếu có lời nói vẫn là không cần tiếp tục.”

Tiêu Vũ hôm nay trát một cái xương cá bím tóc, trải qua dòng nước tẩy sạch, nguyên bản trắng nõn khuôn mặt càng là có vẻ thoải mái thanh tân vài phần, hạo xỉ con mắt sáng, tựa như mới vừa học tập bơi lội tiểu mỹ nhân ngư.

“Không có, cảm giác còn hảo, trong nước cũng không có thực lãnh, ta có thể tiếp tục.” Tiêu Vũ cười lắc lắc đầu, ánh mắt hơi chút hướng mặt bên lướt qua.

Thu Tử Tân tựa hồ man hưởng thụ loại này tắm ở trong nước cảm giác, nàng đem ướt trâm tóc đổ sau này hợp lại đi, thân mình dựa vào Tiêu Vũ bên cạnh, trạng thái tự đắc, “Chúng ta đây lại đi xuống một lần nhìn xem?”

“Ân, hảo.” Tiêu Vũ kẹp kẹp má lúm đồng tiền, bắt đầu lộ ra một chút đầu nhập tại đây hạng mục trung vui sướng.

Thu Tử Tân nhìn nàng phóng rũ mi mắt, khóe môi nhàn nhạt mà cong cong, mang theo Tiêu Vũ lại lần nữa tiềm đi xuống.

Đáy nước hạ cảnh sắc đều tựa khoác tầng màu lam lự kính, Tiêu Vũ thân xuyên váy lụa theo dòng nước bơi lội mà phô khai, váy thân là từ thâm lam đến phấn bạch thay đổi dần sắc, viên trượng làn váy thượng thêu đầy vàng bạc lượm phiến tạo thành tinh nguyệt, cùng nữ hài tiêm doanh dáng người phối hợp ở bên nhau khi quả thực là tốt đẹp đến không gì sánh kịp.

Cái loại này duyên đến thị giác thượng đánh sâu vào cảm có một cái chớp mắt làm Thu Tử Tân ngây người, nàng cảm giác chính mình đáy lòng có một chỗ trở nên phá lệ mềm mại.

Nàng phụ tiến lên tới gần Tiêu Vũ, rộng lớn ống tay áo ở lam quang phía dưới đong đưa, tay nàng cực nhẹ mà chạm được Tiêu Vũ khuôn mặt.

Trên mặt nước bạc nhược ánh sáng chiếu vào Thu Tử Tân trên mặt, nàng giờ phút này xem người ánh mắt là không tự biết thâm tình.

Là tập trên thế gian sở hữu ôn nhu vạn vật ánh mắt.

Trên má xúc cảm cùng Thu Tử Tân biểu tình đều không khỏi làm Tiêu Vũ ngưng ngẩn, tim đập ở dần dần nhanh hơn đồng thời, lại trở nên mềm mại lên.

Tay nàng bám vào Thu Tử Tân mu bàn tay thượng, ngoan ngoan mà thuận theo Thu Tử Tân đối chính mình ái 1 vố.

Tiêu Vũ ngược mắt liếc liếc mắt một cái Thu Tử Tân, rồi sau đó hơi hơi nghiêng đi mặt, đối với nữ nhân đầu ngón tay hôn vài hạ.

Đọc theo Thu Tử Tân lòng bàn tay, một đường hôn đến chỉ khớp xương sau, lại hoàn toàn đi vào nữ nhân trong lòng bàn tay.

Cái này hành động hoàn toàn là tình khó tự ức, tại đây hơi lạnh trong nước, Tiêu Vũ thậm chí cảm nhận được chính mình nóng lên

gương mặt, nhưng nàng cũng không có lập tức đình chỉ, mà là dựa vào nhất bản năng cảm thụ, tiếp tục hôn đi.

Thẳng đến nàng trước người nữ nhân bỗng nhiên gần sát nàng, phủng nàng mặt, hoàn toàn không có do dự mà hôn xuống dưới, nàng mới ý thức được chính mình đến tột cùng làm cái gì cảm thấy thẹn, lại làm tức giận sự.

Vô ý từ trên bờ ngã vào trong nước vòng sáng cùng phù ảnh vây quanh các nàng, mặc dù không có bất luận cái gì ngôn ngữ, Tiêu Vũ cũng thật thật sự sự mà cảm nhận được Thu Tử Tân tâm, hợp với quanh mình bầu không khí đều cuộn cuộn lên.

Đó là một loại ở yên tĩnh trung phóng xuất ra tới kinh diễm cảm.

Chân chính làm Thu Tử Tân vì này động dung, không chỉ là Tiêu Vũ bề ngoài, còn có đương nàng nhìn chính mình khi kia chân thành ánh mắt, là tràn ngập yêu say đắm.

Vô luận là ai, đều không thể cự tuyệt.

“Đặc biệt sao?”

Đương Thu Tử Tân hôn Tiêu Vũ thời điểm, nàng trong đầu không ngừng mà tiếng vọng những lời này.

“Xác thật là.”

Nữ nhân kia, kỳ thật từ lúc bắt đầu trong lòng liền có đáp án.

Nữ hài kia, nhất định là nàng đời này độc nhất vô nhị, “Đặc biệt”.

Tác giả có lời muốn nói: Cái này trong nước hôn tưởng viết thật lâu, thoải mái ~

Dưới nước quay chụp thuận lợi tiến hành xong sau, cách thượng mấy ngày đoàn đội lại chuyển đi Q ngoại ô thành phố ngoại nào đó dã khu lấy cảnh.

Che kín ánh mặt trời ban ngày, đầy trời bông tuyết bay tán loạn, Thu Tử Tân đi theo nhiếp ảnh đoàn đội ở trên nền tuyết công tác gần nửa giờ.

Nàng đôi tay nâng váy dài, ngọn tóc cùng đầu vai đều dính đầy tuyết điểm, da thịt ở thái dương chiếu rọi hạ trắng đến sáng lên, nàng vòng quanh mộc lâm bên ngoài đi rồi một vòng, lại đi tới rồi lân cận dòng suối nhỏ bên, cảm giác giống như là lần đầu đi vào thế gian lữ hành tiên tử.

Cách đi bên ngoài rét lạnh bên kia, Tiêu Vũ cùng đạo diễn ngồi ở lều trại, xuyên thấu qua máy theo dõi quan vọng quay chụp hình ảnh, đạo diễn cầm bộ đàm cùng bọn họ câu thông, Tiêu Vũ tắc ngoan ngoãn mà ngồi ở phía sau chờ đợi Thu Tử Tân công tác kết thúc.

Tân một năm đã đã đến, Tiêu Vũ nghỉ sau về tới Q thị, cùng người nhà ở nhà đãi hảo một thời gian, lại trở về tranh nhà cũ.

Thân thích trung các trưởng bối lại lần nữa nhìn thấy nàng đều là vừa mừng vừa sợ nghênh đón, sôi nổi đều nói nàng trưởng thành, là cái chân chính tiểu mỹ nhân.

Lúc ấy Ôn Ngữ Tiệp cùng Tiêu tiên sinh đều đứng ở nàng bên cạnh, nghe được đều là khách khí mà nói nơi nào có, mà Tiêu Vũ chỉ là thẹn thùng mà nhấp môi cười, đôi tay phụng lể rở, hướng trong nhà mỗi vị trưởng bối đều được lễ.

Nghỉ đông trong lúc, Tiêu Vũ đi tham gia một cái học thuật tương quan huấn luyện doanh, lúc sau thường xuyên bồi Tiêu tiên sinh tham dự một ít công ty cùng phần ngoại mặt nói hội nghị, phụ trách cùng hải ngoại khách hàng nói chuyện với nhau giải thích hạng mục, cũng coi như là nhập hành trước kinh nghiệm tích lũy, dẫn đầu mài giũa hảo cơ sở.

Tiêu Vũ đôi tay phủng bình giữ ấm, nàng hôm nay là bớt thời giờ tới thăm ban, không chỉ là nàng một người, nghe Thu Tử Tân tiểu trợ lý nói, chờ lát nữa còn sẽ có Thu Tử Tân gần nhất tham dự tiết mục đội ngũ học viên tiến đến.

Tiêu Vũ suy nghĩ mới vừa bay tới giữa không trung, đã bị lều trại ngoại động tĩnh kéo lại.

Tiểu trợ lý kéo ra rèm cửa, ngay sau đó mang theo một đám ước chừng 20 xuất đầu người trẻ tuổi vào được, phía sau còn đi theo một vị khác nhiếp ảnh gia.

Tiểu trợ lý thái độ phi thường lễ phép, chủ động vì hai bên giới thiệu nói: “Hoan nghênh các người, vị này chính là mọi người đều nhận thức dẫn đường. Dẫn đường, bọn họ là tiết mục tổ tới thăm ban học viên.”

“Dẫn đường.” Người trẻ tuổi các kêu.

“Ân, các người hảo, các người chính là Thu Tử Tân học viên đúng không? Cái kia tiết mục ta cũng có xem ác, bên trong có mấy cái làm ta ấn tượng đặc biệt thâm hài tử.”

Người trẻ tuổi câu nệ gật gật đầu, vui tươi hơn hờ cười, dù sao cũng là tân nhân, đối với nhân tế xã giao còn không hiểu lắm đến như thế nào nói tiếp.

Đạo diễn cười cười, cũng không thềm để ý, tay sau này chỉ hướng Tiêu Vũ bên cạnh một loạt không ghé, “Tử Tân hiện tại còn ở bên ngoài tiến hành quay chụp, các người đi trước nơi đó ngồi trong chốc lát đi.”

Tiểu trợ lý quay đầu trông thấy Tiêu Vũ, liền hướng nàng gật đầu chào hỏi, “Ta đi vì các người chuẩn bị chút trà nóng.”

“Hảo hảo hảo, cảm ơn dẫn đường, cảm ơn tử tử.” Người trẻ tuổi vội vàng cúi người nói.

Ở hai bên đối thoại trung, Tiêu Vũ lập tức hiểu ngầm tới rồi những người này chính là tới thăm ban học viên, nàng nhanh chóng đứng dậy, né tránh tiết mục tổ nhiếp ảnh gia màn ảnh, thoái vị nói: “Các người ngồi đi.”

Tiêu Vũ ôm áo lông vũ đứng lên, gương mặt khi, ánh mắt vừa lúc rơi xuống trong đám người một cái khí tràng tương đối đặc biệt nữ hài tử.

Thoạt nhìn cùng chính mình không sai biệt lắm đại tuổi tác, thân hình cũng có tương tự chỗ, trên mặt biểu tình xa cách lãnh đạm, vọng người ánh mắt tổng trộn lẫn một chút ngạo mạn, ở vừa rồi đối thoại trung cũng không có ra tiếng.

A Nhã tiến lên đi qua, trải qua Tiêu Vũ bên cạnh khi hơi hơi phiến nàng liếc mắt một cái.

Nàng lướt qua Tiêu Vũ, ngồi vào mặt sau không ghé, ánh mắt còn dừng lại ở nữ hài mảnh khảnh bóng dáng thượng.

A Nhã nhẹ nhàng nhấn lại cái mũi, Tiêu Vũ trên người nước hoa vị làm nàng cảm thấy đặc biệt.

-

Ở tuyên bố Thu Tử Tân hôm nay công tác đã hoàn thành sau, đạo diễn bắt đầu cùng học viên nói chuyện phiếm lên, “Ta nhớ rõ Tử Tân trong đội ngũ, có một cái nữ hài kêu A Nhã đúng không?”

Học viên sôi nổi gật đầu, dùng ánh mắt ý bảo bọn họ bên trong vị nào là A Nhã.

Đạo diễn trên mặt vẫn luôn treo cười, “Đào thải lại sống lại, thật là ngồi tàu lượn siêu tốc giống nhau tâm tình đâu.”

Ngồi ở nhất phần đuôi A Nhã nâng lên hàm dưới, mắt lé nhìn phía đạo diễn, sắc mặt hỉ nộ khó phân biệt, chỉ là kiêu căng ngạo mạn mà ứng: “Ta vốn dĩ nên thăng cấp.”

“Cha mẹ ta đều là âm nhạc thế gia, ta lại là trung ương học sinh xuất sắc, vị trí này vốn dĩ nên thuộc về ta.”

“Tám tắc, A Nhã, người cùng đạo diễn nói chuyện thái độ liền không thể hảo điểm sao?” Ngồi ở A Nhã bên cạnh nào đó nam sinh thật sự không quen nhìn nàng.

Đạo diễn loát loát trên trán phát, cũng không có đem A Nhã thái độ trí phóng với tâm, chỉ là bất đắc dĩ mà thầm nghĩ:

Thật là hiếu thắng tâm cường hài tử.

Tiêu Vũ đứng ở một bên, nàng cùng những cái đó học viên không thân, chỉ là ngẫu nhiên nói chuyện với nhau một hai câu.

Đơn từ lần đầu gặp mặt ấn tượng tới xem, Tiêu Vũ cảm thấy vị kia tên là A Nhã nữ hài, tính cách nhiều ít có điểm cao ngạo, cùng trưởng bối nói chuyện ngữ khí cũng có chút mực vô tôn trưởng.

Tiêu Vũ âm thầm bẹp bẹp miệng, đã bắt đầu vì Thu Tử Tân thật sự phiền não.

Vạn nhất nàng cấp Thu Tử Tân thêm phiền toái làm sao bây giờ?

Ở người trưởng thành cùng người thanh niên nói chuyện trong tiếng, Thu Tử Tân khoác kiện áo khoác đi vào lều trại.

Tiêu Vũ ôm áo lông vũ cúi đầu, ánh sáng từ mà mà thẳng xâm nhập nàng trong tầm nhìn, sau đó là người trẻ tuổi tiếng hoan hô, còn có tiểu trợ lý trong miệng nhẹ giọng kêu: “Tử Tân.”

Tiêu Vũ theo nguồn sáng ngẩng đầu, Thu Tử Tân mới từ bên ngoài tiến vào, trên người dính đầy thuần tịnh tuyết khí, sắc mặt bị đông lạnh đến có chút hồng, trông thấy lều nội học viên đầu tiên là dừng một chút, ngay sau đó thực mau lại giấu đi nguyên bản lược hiện mỗi một thần sắc.

Thu Tử Tân gom lại tóc dài, cười tiếp nhận tiểu trợ lý truyền đạt âm bảo bảo cùng trà nóng.

Bên người nàng vây quanh rất nhiều người, những cái đó học viên nguyên bản ngồi ở bồng còn rất an tĩnh, vừa thấy đến Thu Tử Tân liền cao hứng phấn chấn mà nhào lên đi, trừ bỏ A Nhã, tất cả đều vẫn luôn vòng quanh bên người nàng chuyển, giống thay đổi cá nhân dường như nhiệt tình đến không được.

“Oa a, Thu tử tử, người tay hảo băng a. Vừa lúc ta mấy ngày hôm trước mua bao tay cùng khăn quàng cổ, có thể tặng cho người sao?” Nào đó nữ học viên xum xoe nói.

Nam học viên: “Thu tử tử, chúng ta đã đem hạ kỳ dự thi ca khúc sửa sang lại hảo, người có rảnh nhớ rõ nhìn xem, giúp chúng ta điều chỉnh điều chỉnh, còn có chúng ta hậu thiên liền phải đi diễn tập.”

Nữ học viên: “Thu tử tử Thu tử tử, lương lão sư ngày hôm qua viết cái kia biên khúc ta giống như có điểm xướng bất quá tới, còn có cái kia âm quỹ ta cũng không quá vừa lòng, bằng không người giúp ta tu một tu đi?”

Thu Tử Tân kiên nhẫn mà trả lời bọn họ sở hữu vấn đề, nàng vóc dáng cao gầy cao dài, dáng người tỉ lệ tuyệt hảo, cứ việc đứng ở giữa đám người, như cũ khó nén quang mang.

Tiêu Vũ nắm khoe miệng bất đắc dĩ cười cười, hai má má lúm đồng tiền nhọn nhọn.

Đây là nàng người yêu.

Giống lóa mắt ngôi sao, luôn là bị người chí cao vô thượng phủng ở trên trời.

Vô luận đi đến nơi nào, vĩnh viễn là nhất lóng lánh.

“Hảo hảo, các người lại chen qua tới ta liền phải bẹp.” Thu Tử Tân nửa nói giỡn nói, khoảng cách trung tướng ánh mắt đầu hướng về phía vẫn luôn đứng ở phía sau Tiêu Vũ.

Hai người bốn mắt tương đối, ánh mắt dài lâu, giống ở trong im lặng đối thoại.

Thu Tử Tân gợn sóng bất kinh bề ngoài hạ: ‘ mau tới cứu ta a.....’

Tiêu Vũ trên mặt hừ hừ làm vẻ ta đây, ‘ người không phải cùng những cái đó tiểu muội muội chơi đến rất vui vẻ sao? Một ngum một cái Thu tử tử, nhiều sáng!’ miệng chê nhưng thân thể lại thành thật, vẫn là tiến lên đi qua.

Tiêu Vũ dùng khăn quàng cổ che lại mặt, thanh âm trong trẻo, “Tử Tân, khách sạn xe chờ lát nữa liền phải tới, người đi trước phòng thay quần áo đổi trang đi.”

Nói liền cùng tiểu trợ lý thông báo một tiếng, “Ta bồi nàng đi.” Đem Thu Tử Tân mang đi ra ngoài.

Hai người ban đầu là đoàn trang đi tới, nhưng ra bên ngoài đi tới đi tới liền gia tốc lên, thậm chí còn ở trên nền tuyết chạy chậm một đoạn đường, hai người ăn mặc dày nặng, ở tầng tầng tuyết đọng trên đường tựa như hai luồng màu sắc rực rỡ bánh trôi giống nhau, vụng về lại đáng yêu.

Thu Tử Tân đổi xong quần áo cùng đạo diễn chào hỏi rời đi, A Nhã trước tiên đi rồi, không có đi theo học viên đi đưa Thu Tử Tân.

“Hảo lãnh a.” Tiêu Vũ đứng ở Thu Tử Tân bên người xoa xoa tay, lẩm bẩm một tiếng.

Thu Tử Tân nghe thấy nàng lời nói, một bên thần thái tự nhiên cùng học viên nói chuyện, một bên bỏ đi chính mình bao tay, đưa cho Tiêu Vũ, “Mang đi, sẽ hảo điểm.”

Tiêu Vũ lộ ở khăn quàng cổ phía trên hai song mắt hạnh chớp chớp, tiểu quang điểm liền từ bên trong nhảy đánh ra tới.

Bên cạnh học viên chú ý tới các nàng hồ động lập tức cũng ồn ào muốn Thu Tử Tân bao tay, mà Thu Tử Tân nghe vậy chỉ là cong

cong khoe môi, cười mà qua, “Lần sau cho các người mua.”

Tiêu Vũ đem tương đối rộng thùng thành bao tay mang lên, dựa vào Thu Tử Tân bên người, cúi đầu không tiếng động mà nhấp môi cười một hồi lâu.

Phảng phất được trân bảo giống nhau, Tiêu Vũ thường thường nâng lên tay vén tóc, như là một cái được thiên vị hài tử, ở làm ‘khoe ra’ ấu trĩ hành vi.

Thu Tử Tân biết Tiêu Vũ đang cười cái gì, cũng từ nàng, dù sao nàng biết Tiêu Vũ sẽ vừa phải thu liễm, điểm này việc nhỏ chỉ cần nàng vui vẻ liền hảo.

Khải khái tuyết trắng bay xuống, thời tiết là rét lạnh, mà các nàng tâm là gắt gao gấn bó.

Thu Tử Tân xác thật là vạn người truy phủng ngôi sao.

Chỉ có Tiêu Vũ, gặp qua nữ nhân này mềm mại, ấu trĩ, động tình một mặt.

Trừ bỏ nàng.

Ai cũng trích không được này viên ngôi sao.

-

Trở lại khách sạn sau thời gian đã đi vào chạng vạng, hai người ở dưới lầu nhà ăn giải quyết bữa tối, các nàng tối nay sẽ ngủ lại một đêm lại hồi thành phố S.

Thu Tử Tân sau khi trở về vẫn luôn vội vàng xử lý học viên phát lại đây phổ nhạc, Tiêu Vũ biết nàng muốn công tác, cũng không quấy rầy, chính mình dựa vào giường trên lưng sửa sang lại hòm thư văn kiện.

Kim đồng hồ chuyển động hai vòng, Tiêu Vũ đóng lại notebook dụi dụi mắt, lại xem thời gian đã qua vài tiếng đồng hồ, mà Thu Tử Tân

vẫn là ngồi ở án thư, hết sức chuyên chú tu phổ.

Tiêu Vũ ăn mặc miên kéo xuống giường, trên người sữa tắm mùi hương bay vào không trung, dung tiến Thu Tử Tân hơi thở, nàng đi đến Thu Tử Tân phía sau, “Vội xong rồi sao? Bằng không nghỉ ngơi một chút ngày mai lại tiếp tục đi.”

“Ân, lại chờ một chút.”

“Người cảm thấy nhàm chán nói đi trước xem một lát điện ảnh?”

Tiêu Vũ thấp hèn thân đôi tay hoàn Thu Tử Tân cổ, nàng nghe nghe Thu Tử Tân phát hương, cảm thấy rất có thú vị, liền giống chỉ mèo con giống nhau ăn vạ trên người nàng, “Cùng nhau sao.”

Nữ hài mềm mại bộ ngực dán bám vào nàng, Thu Tử Tân dừng một chút, đáy lòng hiện lên dị dạng cảm giác, trong chớp mắt lại bị che giấu qua đi, “Ta lại.....”

Lời nói còn chưa nói xong, Tiêu Vũ cánh môi liền không nhẹ không nặng mà rơi xuống nàng bên tai thượng, “Thu tử tử.....”

Thiếu nữ ngọt thanh trĩ giọng luôn là mang theo vài phần làm nũng ngữ điệu, giờ phút này còn có chút hứa lười biếng dụ dỗ tính.

“Cùng nhau lên giường ngủ sao.”

Tiêu Vũ đầu ngón tay nhẹ nhàng vỗ vài cái Thu Tử Tân bên gáy, không mang theo tiếng động, bạn hai người đối diện ánh mắt, bầu không khí im ắng di động lên, mà nữ nhân tâm, giống như là bị tiểu miêu trảo tử cào vài cái.

Ấm màu vàng đêm đèn nhu mạn mà gắn vào hai người sườn mặt, Thu Tử Tân xoay người, ánh mắt nhợt nhạt dừng ở Tiêu Vũ cổ áo chỗ, thông thả mà hướng lên trên đi, nữ hài trơn bóng da thịt bạch như tuyết, thiên nhiên môi đỏ hơi hơi gương, diễm mị mà liêu nhân.

Thu Tử Tân vén lên nữ hài bên tai phát, ánh mắt thâm trầm tựa vực sâu biển lớn, ý cười trên khóe môi như có như không, “Ta hoài nghi

người đang câu dẫn ta.”

Tiêu Vũ lập tức cảm giác chính mình lổ tai nhiệt lên, nàng muốn quay mặt đi né tránh Thu Tử Tân ánh mắt, nhưng Thu Tử Tân đã dựa trước hôn lên nàng.

Hai người hương tức là mỏng mà dính nhớp, mang điếm bức thiết chờ mong cảm, lại mang theo thật cẩn thận chạm đến.

Không cần bao lâu, hai người môi 1 lưỡi tương giao, Tiêu Vũ thuận thế ngồi vào Thu Tử Tân trong lòng ngực, Thu Tử Tân âm áp phun tức vừa ra đến nàng ngực, Tiêu Vũ liền không trải qua chịu kêu rên vài tiếng.

Tiêu Vũ vì chính mình phát ra kêu 1 thanh cảm thấy thẹn thùng cực kỳ, nhưng nàng lại nhịn không được, nắm Thu Tử Tân vạt áo thấp thấp kêu to nữ nhân tên, dường như đang tìm cầu cái gì an ủi dường như.

Nàng nguyên tưởng rằng Thu Tử Tân sẽ lại tiếp tục đi xuống, nhưng hai người lưu luyến ôm hôn một hồi lâu sau, Thu Tử Tân liền chủ động buông lỏng ra nàng, “Người..... Đi trước ngủ đi, ta hôm nay đến lộng xong này đó.....”

Tiêu Vũ hàm chứa hai mắt đăm lệ nhìn chăm chú nàng, hơi thở còn chưa hoàn toàn bình phục xuống dưới, không biết vì sao, nghe được Thu Tử Tân lời nói, nàng cảm giác trái tim mạc danh có chút ủy khuất.

Nàng nhu nhu nhược nhược thanh âm kêu một tiếng nữ nhân tên, “Thu Tiểu Tân.....”

“Ta đối với người tới nói, có phải hay không thực không có mị lực a.....?”

Nghe vậy Thu Tử Tân vi lãng, nàng ngẩng đầu, đáy mắt trang có kinh ngạc, “Sao... Như thế nào sẽ đâu, vì cái gì nói như vậy...?”

“Bởi vì ngươi.....” Tiêu Vũ biệt nữ mà do dự mà lời đáp, nho nhỏ khuôn mặt đã trở nên đỏ rục, trên mặt biểu tình thật sự chọc người triu mến, “Ngươi đều..... Không yêu chạm vào ta.....”

Thu Tử Tân nhìn nàng nhất thời ách ngôn, nàng hoàn toàn không lường trước đến chính mình nhiều lần lựa chọn nhẫn nại, ở nữ hài góc độ xem ra, lại làm thành Tiêu Vũ cho rằng chính mình khuyết thiếu tính 1 mị lực, cho rằng Thu Tử Tân đối nàng là ‘ vô cảm ’.

Thu Tử Tân nhú nhú mày, hoàn ở Tiêu Vũ bên hông tay hơi hơi buộc chặt, “Không phải ngươi tưởng như vậy, Tiêu Vũ.....”

Tác giả có lời muốn nói: 【 ta tiếp theo bản tân văn, 《 hứa người bình yên 》 văn án đã công khai lạp ~! 】 :

Có hứng thú thỉnh dời bước tác giả chuyên mục điểm cái cát chứa đi ~

105.Chapter 105

Thu Tử Tân ôm lấy nàng eo, ướm át cánh môi hơi hơi ông động, đáy mắt quang huy trầm tĩnh mà tụ tập lên, thật sâu nhìn lại Tiêu Vũ.

Dừng một chút, nữ nhân rũ xuống mi mắt, đầu ngón tay nhẹ nhàng phát khai dừng ở Tiêu Vũ xương quai xanh thượng sợi tóc.

Nàng hơi băng vĩ xúc làm Tiêu Vũ thân thể nhịn không được run rẩy, nữ hài đêm nay ăn mặc san hô nhưng lửa hồng nhạt áo ngủ, mũ sam thượng còn có một đôi thật dài con thỏ lỗ tai, sờ lên lông xù xù, đáp ở trên người nàng đặc biệt tiêu da đáng yêu.

Tiêu Vũ âm thầm cắn cắn môi, từ nói xong câu nói kia sau nàng tâm một thẳng là không hề kết cấu nhảy lên, nguyên bản phấn bạch gương mặt cũng trở nên càng ngày càng hồng, càng ngày càng năng, quả thực mau thiêu cháy.

Vạt áo trước cúc áo đã bị cởi bỏ hai viên, ẩn ẩn lộ ra nữ hài đường cong duyên dáng cổ vai đường cong, cùng với kia giấu ở phật phòng chi gian một mặt phác hoạ.

Treo ở trong phòng đèn treo thiên ẩm đậm, một bộ Bluetooth tai

nghe bải ở bàn duyên, trên máy tính âm tần thu đã bị người không tiếng động mà ẩn tạm dừng.

Giống như lần trước như vậy, không trung di động dòng khí đều ở bất tri bất giác trung dần dần ngưng tụ lên, chuyển hóa thành một loại không thể nói ấm vị cảm.

Thu Tử Tân theo theo môi, hẹp dài mặt mày trí hàm súc ba quang, thông thả mà dao động tới rồi Tiêu Vũ ngược chỗ.

Nữ nhân vững vàng con người, cái gì cũng chưa nói, ánh mắt lại thâm u đến cực điểm.

Mà đây đúng là Tiêu Vũ nhất chịu không nổi, so với Thu Tử Tân trực tiếp đối nàng làm điểm cái gì, nàng an tĩnh mà đoan trang chính mình thời điểm, kỳ thật càng là tra tấn nhân tâm gấp trăm lần, ngàn lần.

Đặc biệt nàng hiện tại nhìn chăm chú địa phương vẫn là Tiêu Vũ lỗ tai hồng đến độ mau tích xuất huyết, thấy Thu Tử Tân chậm chạp còn không có áp dụng cái gì hành động, nàng giống muốn chạy trốn khai đường như giữ chặt chính mình y lãnh, hoảng loạn mà muốn từ Thu Tử Tân hai chân thượng đứng lên.

Nhưng nàng mới vừa ngồi dậy, Thu Tử Tân hoàn ở nàng bên hông tay lại đem nàng lục soát trở về, nữ hài bị kéo đến đột nhiên không kịp dự phòng, lại ngã ngồi trở về.

Kia một chút va chạm trực tiếp làm Tiêu Vũ tâm hợp với thân thể đều đã tê rần một trận.

Thu Tử Tân nhíu nhíu mày, ngẩng đầu, ngọc bạch hàm dưới đường cong rõ ràng lưu sướt, Tiêu Vũ ghé vào nàng trên vai, tim đập bay nhanh, muốn kháng nghị nói chút cái gì, lời nói đến đầu lưỡi lại chỉ phát ra vài tiếng mơ hồ không rõ minh nuốt thanh.

Thu Tử Tân nghiêng đi mặt vọng nàng, tú xảo chớp mũi cạo tới rồi Tiêu Vũ năng hồng bên tai, nàng môi dán phụ đi lên, nhân tiện vài tia tê dại điện lưu truyền qua đi.

"Ta sao có thể không nghĩ muốn người."

Nàng thanh âm ôn hòa, giàu có nhu lục, kẹp vài phần ách sát khí âm, thanh lượng thấp kém, lại có thể nghe ra trong đó chứa đầy chân thật tình cảm.

Tiêu Vũ cảm giác chính mình cả người tức khắc đều không biết cố gắng run rẩy, nàng là thích liêu Thu Tử Tân, bởi vì nàng cũng muốn nhìn đến nữ nhân vì chính mình mặt đỏ tâm nhảy bộ dáng, nhưng

Thu Tử Tân mỗi lần phản ứng thường thường đều so nàng muốn trấn định đến nhiều, thậm chí liền cuối cùng ' chủ đạo quyền, đều sẽ rơi xuống nàng trong tay.

Tiêu Vũ thẹn thùng cực kỳ, kéo mũ sam che khuất chính mình mặt, sau đó giống cái tiểu động vật giống nhau, không ngừng hướng Thu Tử Tân trong lòng ngực toàn.

Thu Tử Tân phóng rũ mi mắt, khoe mắt quải có bất đắc dĩ ý cười, nữ hài nhất cử nhất động đều làm nàng tâm mềm mại mà tròng hãm đi xuống.

Nàng nắm nắm miễn tử rũ tròng lỗ tai, "Ngẩng đầu lên."

Tiêu Vũ mặt chôn ở nàng cổ, nghe được Thu Tử Tân lời nói, nàng dừng một chút, lắc đầu.

"Người không ngẩng đầu ta như thế nào thân người?"

Nữ nhân nhẹ giọng nói, ngữ điệu bên trong đựng bộc lộ ra ngoài sủng nịch, nàng ôm Tiêu Vũ ngòai thẳng thân, điều chỉnh đến một cái thoải mái tư thế, "Ngoan, làm ta thân thân người... Bảo bối..."

Đối với cái này xưng hô, Tiêu Vũ hoàn toàn là không có sức chống cự, nàng bỗng tới còn tưởng lại kiên trì lâu một chút, nhưng Thu Tử Tân lại lôi kéo nàng miễn tử nhĩ đóa, ngữ khí ở ôn nhu ở ngoài nhiều ra vài phần không thể trái kháng, "Bảo bối..."

Tiêu Vũ che lại nóng lên mặt, cảm giác chính mình bên tai đã tê rần ma, nàng thật cẩn thận nâng cằm lên, một đôi linh hoạt mắt hạnh hàm chứa mộng lung sương mù hơi, đối thượng Thu Tử Tân hai tròng mắt khi, đáy mắt quang điểm lưu chuyển, hóa thành động lòng người nước gợn.

Cùng dĩ vãng khác nhau rất lớn chính là, Thu Tử Tân lần này không có lại do dự cái sao, nàng chủ đạo toàn tròng hướng đi, nhiệt môi ngậm lấy Tiêu Vũ, bốn môi tương dán, cho nhau ôn nhu lại cấp bách mà liếm láp, xả cắn.

Tâm lý cùng sinh lý thượng kia phân khoái cảm thúc đẩy các nàng càng thêm thâm nhập, hai người đều đắm chìm ở một loại sóng biển mênh mộng hôn sâu, mà Thu Tử Tân vẫn luôn đều là chiếm cư ở thượng phong vị trí.

Tiêu Vũ không hiểu lắm cái gì hôn kỹ, nhưng là nàng biết Thu Tử Tân thực thích chính mình mang theo khiêu khích tính liếm nàng đầu lưỡi, tuy rằng cái này hành vi sẽ làm Tiêu Vũ cảm thấy phi thường cảm thấy thẹn, nhưng nàng nguyện ý đi lấy lòng Thu Tử Tân.

Quả nhiên, đương Thu Tử Tân thấp con người cùng nàng triền miên khi, ngóng nhìn ánh mắt của nàng là đặng nhợt nhạt ý cười.

Nhìn ra được tới nàng thực vừa lòng Tiêu Vũ biểu hiện.

Hai người cho nhau hôn môi quá rất nhiều lần, liền sẽ không lại giống như lần đầu kia dạng vụng về, không thông kinh nghiệm, giờ phút này càng có rất nhiều một loại ở tình cảm mãnh liệt trung hưởng thụ hưng phấn cảm.

Lấn nhau ầm áp phun tức chặt chẽ mà giao triền ở bên nhau, trên người hương thơm vị cũng dung nhập đối phương hơi thở, tận khả năng muốn hoàn toàn chiếm hữu trụ đối phương.

Yên tĩnh giữa đêm khuya, dồn dập lại mãnh liệt ngọn lửa lặng yên thịnh khai, khó có thể ức chế nung tình mật ý nhanh chóng ở trong phòng tràn ngập mở ra.

Giường cùng án thư vị trí ly đến không tính xa, Thu Tử Tân ôm nàng đi rồi vài bước lộ, hai người nửa nằm nửa ngã bỏ nhào vào đệm giường thượng.

Ái đầu hôn môi mê say hai người tâm bài, nữ nhân đầu ngón tay tham nhập nàng áo ngủ, theo liên miên không ngừng tế hôn trung tướng Tiêu Vũ thượng y hoàn toàn cởi xuống dưới.

Đầy đủ thanh đậm mùi hương quanh quần ở chính gian trong phòng ngủ, ánh đèn bị người tắt ám, trong phòng tắm truyền đến một chuỗi thanh lệ dòng nước thanh.

Tiêu Vũ giấu ở màu trắng ngà trong chăn, toàn thân chỉ để lại lạnh mỏng nội y quần, bên tai phảng phất còn quanh quần Thu Tử Tân vừa mới đề ở nàng thân thượng, vì nàng cởi quần khi nói câu kia:

"Ta rất sớm liền tưởng như vậy đối với người."

Lại hồi tưởng một lần Tiêu Vũ vẫn là cảm giác trong lòng ngăn ra, nữ nhân thâm thúy mặt mày, trầm thấp ầm áp tiếng nói, bao gồm nàng da thịt độ ấm, toàn đều mang theo mê hoặc tính, hoàn toàn xâm chiếm nàng thể xác và tinh thần.

Trên giường có điểm lãnh, trong phòng chỉ còn lại có hai ngọn giường trên tử đêm đèn, đợi cho Thu Tử Tân ra tới sau, ở tối tăm trung, Tiêu Vũ đã nhận ra một kiện nhỏ bé chi tiết.

Thu Tử Tân đem ngón trở thượng giới hoàn gỡ xuống.

"Ta sợ làm đau người."

Nàng là như vậy giải thích.

Theo nhu mạn hòa âm từ từ giờ lên, màn đêm bị tiểu tinh linh kéo

xuống dưới.

Hai người nhịp tim giao thiệp nhanh hơn, nữ nhân quý sinh ngồi ở nàng thân thượng, Tiêu Vũ một bên cùng nàng hôn môi một bên phe nàng vạt áo, ý đồ đem Thu Tử Tân quần áo mới cũng túm xuống dưới.

Thu Tử Tân biết Tiêu Vũ ý tứ, nàng ngồi thẳng thân, giơ tay gian mang theo liêu nhân hơi thở, tự chủ mà đem trên người mao sam cùng áo sơ mi tất cả đều cởi hạ.

Mềm mại vật liệu may mặc bị nữ nhân nhấc lên, ngay sau đó lỏa lồ ra tới liền là một đoạn tuyết trắng nhỏ nhắn mềm mại eo nhỏ.

Thu Tử Tân thân hình tỉ lệ từ trước đến nay thực ưu việt, hàng năm kiên trì đi phòng tập thể thao thói quen còn giúp nàng tăng thêm eo trên bụng đường cong cảm, dáng người đều xưng, nên có thịt địa phương đều có.

Ngay cả như ẩn như hiện xương sườn, đều tràn ngập tính sức dẫn nữ nhân.

Tiêu Vũ thẳng nhìn Thu Tử Tân giật mình thán, trong nháy mắt kia là cực có cùng mỹ chán động, hoàn toàn không khoa trương nói, nữ hài ngay lúc đó hô hấp đã bắt đầu run lên lên.

Thu Tử Tân vén lên tóc dài, mặt mày buông xuống, giường quây đem đèn đem che giấu ở nữ nhân trong mắt ánh lửa chiếu rọi đến càng thêm mị mừ.

Nàng mềm nhẹ mà nắm lấy Tiêu Vũ cổ chân, đối với nữ hài tú bạch chân cổ hôn đi xuống.

"Thu tử tử..." Tiêu Vũ thân mình lập tức mẫn cảm run lên một hạ, nàng không hiểu được nên như thế nào ứng đối Thu Tử Tân cái này hành động, theo bản năng liền tưởng lùi về chân, nhưng Thu Tử Tân không cho.

"Nghe lời."

Thu Tử Tân giận nàng một câu, Tiêu Vũ liền cảm giác đầu quả tim run một chút.

Nữ nhân hôn thực nhẹ, giống chuồn chuồn lướt nước giống nhau, dọc theo nữ hài căng chân bụng một đường hướng lên trên, tham nhập nàng đùi căn.

Ướt nóng phun tức lan tràn đến Tiêu Vũ xanh nhạt phần bên trong đùi, Thu Tử Tân chóp mũi cùng môi cọ đến nàng tư mật nhất mềm mại chỗ, cách tư lụa vải dệt, nàng nhẹ nhàng mà hôn nữ hài kia nụ

hoa đãi phóng nộ hoa.

Tiêu Vũ đương trường kêu một tiếng, sau đó như là ý thức đến cái gì cực kỳ cảm thấy thẹn sự, nàng lại nhanh chóng che miệng lại, cố nén nuốt ở yết hầu gian anh ninh thanh.

Thu Tử Tân tự nhiên chú ý tới Tiêu Vũ phản ứng, nàng đi phía trước khuynh thân, đầu ngón tay theo khe hôn thông thả du tẩu đi lên, câu lấy nữ hài quần nhỏ quần biên giác.

“Bảo bối...”

Ta muốn nghe người kêu thanh âm.

Nữ nhân thanh âm tê tê đại đại ép vào nàng óc nhĩ, chọc đến Tiêu Vũ thẳng cảm giác tứ chi nhũn ra, đầu ầm ầm vang lên, bị Thu Tử Tân hôn qua một chỗ cũng dần dần có cái gì ấm áp mặt hoa bừng lên.

Nàng trước nay đều không có kiến thức quá như vậy Thu Tử Tân. Như thế nóng cháy, gợi cảm, liền hô hấp phun nạt đều tràn ngập lệnh người lui tưởng hết bài này đến bài khác dự vọng Thu Tử Tân. Tiêu Vũ lại lại không tự chủ được rên rỉ một tiếng, nàng trần trụi mảnh dài thân mình dính sát vào bám vào Thu Tử Tân, tiếng nói cùng quỳ hai chân đều ở phát run, thử đón ý nói hòa nữ nhân thăm dò luật động lên.

Cứ việc hai người chưa bao giờ như vậy thân thiết quá, nhưng Thu Tử Tân từ trước đến nay đối bất luận cái gì sự tình đều rất có kiên nhẫn, nàng luôn là sẽ đi quan sát Tiêu Vũ biểu tình cùng phản ứng, xem chính mình nào đó hành động hay không sẽ làm nàng cảm thấy thoải mái.

Tiêu Vũ bị nàng thân đến đầu choáng váng não nhiệt, nàng không dám nhìn tới Thu Tử Tân biểu tình, đành phải dùng mu bàn tay ngăn trở chính mình hai mắt, tầm nhìn bị cướp lấy sau, trên người sáng cảm liền hoàn toàn xâm lược mà đến.

Nữ nhân mập máy cánh môi lúc đóng lúc mở, mang theo ướt át tính mà sát quá nàng đào tiêm, tạp âm khàn khàn, ôn trầm trung đặng từ tính, rõ ràng là ở nói như vậy sáp tình nói, ngữ khí lại như là cung người như vậy hướng dẫn.

“Bảo bối thả lỏng một chút thật chặt, ta không động đậy”

“Ngoan... Người đem chân mở ra một chút.”

Tiêu Vũ ôm nàng râm rì ứng, mềm mại tinh xảo thân mình cốt ở nàng trước mặt không hề sức phản kháng, nàng nhảy ở Thu Tử Tân

trên vai, mảnh mai tiếng thở dốc giống mãnh liệt sóng biển giống nhau ở nữ nhân bên tai cuộn cuộn.

Loại này kích thích cảm đồng thời cũng là làm Thu Tử Tân vì này điên cuồng.

Thiết thân cảm nhận được ái nhân vì chính mình mà thịnh phóng cảm giác, là như này mỹ diệu, điên cuồng, nghiện, làm người muốn ngừng mà không được.

Đặc sệt trong bóng đêm, hai người hết đợt này đến đợt khác dán sát, kẹp run lật thở dốc, tinh ánh dịch thấu mưa móc run phiêu lật từ cánh hoa thượng rơi xuống, theo nữ nhân đầu ngón tay, chậm rãi chảy về phía nàng lòng bàn tay.. Cùng với đầu lưỡi.

Cũng không có giống trong tiểu thuyết miêu tả như vậy đau đớn xé rách cảm, Thu Tử Tân đối với nàng âu yếm tương đương ôn nhu, càng có rất nhiều từ từ nói tới giảm xóc lực độ.

Như vậy đánh sâu vào cảm tuy rằng không có giống hải vị giống nhau kinh đào hải lãng, lại như là tĩnh điện xỏ xuyên qua toàn thân, sát bát thần kinh.

Tê dại tận xương.

Ban đêm vào đông ở cửa sổ trên mặt kết ra tầng hơi mỏng băng hoa, trên giường gắt gao gắn bó nhân thể độ ẩm lại phá lệ ủy người. Tiêu Vũ uốn gối hai chân đã run đến không được, thân mình dần dần mềm đến ngã ngòai đi xuống, lưng dựa ở lạnh lẽo giường bối, một trận lại một trận tiềm phục gợn sóng va chạm nàng, trong đầu đều là chột lóe mà qua tình dục họa mặt.

Nữ nhân đỏ tươi sợi tóc, như họa mị nhãn, sẽ đốt lửa môi lưỡi, còn có nàng cổ gian kia viên trà chí...

Lưu quang trong nháy mắt, như trà cực nóng ngọn lửa vật để thiêu thượng tới, Tiêu Vũ cảm nhận được xưa nay chưa từng có hoan triều, tinh mịn thật cảm đem nàng đựng phải đỉnh núi, nàng thân mình rung mình cung lên, tình khó tự ức kêu gọi nữ nhân kia tên.

"Tử Tân, Tử Tân, Thu Tử Tân..."

Dồn dập, bức thiết, giống chìm ở tình trong nước ái nhân.

"Ta ở, Tiêu Vũ."

Nữ nhân kia nóng bỏng đáp lại nàng, trước ngực phập phồng trầm trọng, hơi thở phảng phất cũng ở run.

Nhưng này hết thấy đều còn không có hoàn toàn hạ màn, ở Tiêu Vũ cũng thân thể đồng thời, Thu Tử Tân lại cong hạ thân, hồng nhuận

cánh môi hoàn hoàn toàn toàn bao trùm ở kia phiến ướt nóng chỗ, như là phi thường khát vọng gì đó hài tử giống nhau, vẫn hút nữ hài vì nàng động tình mà chảy ra ái dịch.

“Không cần, Tử Tân!” Tiêu Vũ căn bản chịu không nổi nàng cho đệ nhị độ kích thích, siêu việt đỉnh núi sau ấm áp giống nổi điên giống nhau đem nàng trên đỉnh đám mây.

Tiêu Vũ nắm nàng tóc dài, hàng mi dài dính nước mắt, tiếng nói máy gần khóc nức nở, nghe tới so tầm quá thủy bông còn muốn ướt mềm.

"Từ bỏ, Tử Tân, từ bỏ ta chịu không nổi..."

Nữ hài cơ hồ là lại suyễn lại nức nở khóc ra tới, đêm dài dư hỏa chưa hết, Thu Tử Tân hoàn toàn không nghĩ tới Tiêu Vũ sẽ bị nàng làm được khóc, nội tâm vẫn là nho nhỏ hoảng sợ, đành phải một bên thân nàng một bên hồng.

Thu Tử Tân ôm nàng, cực kỳ thương tiếc thân Tiêu Vũ lông mi thượng quả nước mắt, “Không khóc, bảo bối, thực xin lỗi, ta chỉ là nhẩn lâu lắm.”

Tiêu Vũ dựa vào nàng trong lòng ngực, bị nữ nhân lời âu yếm rót đến choáng váng chẳng, nàng nhìn ngoài cửa sổ phát phơ tuyết điểm, nửa hạp mắt mông mông thành thành dục muốn ngủ, lại cảm giác ôm nàng nữ nhân mềm nhẹ mà cắn cắn nàng nhĩ đóa.

“?” Tiêu Vũ mềm hừ một tiếng.

Thu Tử Tân vì nàng kéo qua chăn, sủng ái mà xoa xoa nàng đầu thân chính, "Ngươi ngủ. Ta tới liền hảo."

Đêm dài dư hỏa chưa hết.

106.Chapter 106

Gió to thổi phồng, ngọn cây thượng tuyết đôi lung lay, tiểu tinh linh thuận thế đẩy, toàn bộ bông đoàn liền ngã xuống kết băng ven hồ ven.

Nháy mắt, Tiêu Vũ cùng Thu Tử Tân đã tách ra hảo một thời gian.

Tân xuân ngày hội hơi thở dần dần ở quanh mình dào dạt mở ra, thành thị náo nhiệt rầm rầm, Dương gia đang chuẩn bị bố trí trong nhà, Lương tiên sinh trước tiên viết phó câu đối, tính toán dán ở cửa nhà.

Dương nữ sĩ gần nhất nổi lên làm hoa tươi bánh húng thú, thừa dịp nhàn rỗi thời gian thỉnh một cái sư phụ già đi vào trong nhà giáo nàng chế tác hoa bánh, mỗi lần làm xong liền đầu đút cho Lương tiên sinh. Lương tiên sinh luôn là một bên bi thảm nói chính mình đã béo đến xuyên không dưới phía trước mua tây trang, một bên lại vui tươi hơn hờ ăn.

“Người sáng nay lấy hoa bánh cấp công ty người sao? Bọn họ cảm thấy như thế nào, có nói hương vị ăn ngon không sao?”

Dương nữ sĩ ở trong thư phòng phê văn kiện, trên bàn một ly trà hoa thêm hoa tươi bánh, chợt vừa thấy hình ảnh quỷ dị lại hươu nhàn.

“Đương nhiên, các khen không dứt miệng.” Lương tiên sinh hồi cười nói, trên mặt xác thật mượng mà một ít.

“Quá mấy ngày cũng cấp lão ôn đỏi điếm, nàng trước kia thực thích ăn cái này.”

“Hảo a.” Lương tiên sinh cảm thắm lông đến gần nàng, biết Dương nữ sĩ sợ hàn, còn đi vì nàng chuẩn bị đủ thau tắm.

Dương nữ sĩ xoa xoa thái dương, nhìn Lương tiên sinh ánh mắt chứa một tia nhu sắc, “Thuận tiện kêu Tiểu Tân cùng đi đi.”

“Năm rồi tân niên chúng ta đều sẽ đi lão ôn gia làm khách, đây là lệ thường, Tiểu Tân nhất định sẽ rút ra thời gian cùng đi.”

Dương nữ sĩ cầm một khối hoa bánh, cái miệng nhỏ nếm, Lương tiên sinh đáp ứng nàng, tự nhiên là tán thành nàng ý tứ.

Ôn Ngữ Tiệp đã từng ở nhiều phương diện thượng đã cho Dương nữ sĩ trợ giúp, năm đó ly dị kiện tụng trước sau kỳ cũng có Ôn Ngữ Tiệp ra tay tương trợ, nếu không phải nàng, Dương nữ sĩ cũng chưa chắc có thể một lần nữa tỉnh lại đi đến hôm nay.

Cảm kích là hoài ở trong lòng, đối với Dương nữ sĩ tới nói, Ôn Ngữ Tiệp là bạn tốt cũng là ân nhân.

Dương nữ sĩ hạp nhắm mắt, cúi đầu nhấp một ngụm nhiệt trà hoa, hoa bánh cùng mùi thơm ngào ngạt trà mùi hương va chạm ra tuyệt hảo nhũ đầu hỏa hoa.

“Bên trong cánh hoa hương vị thật hương a.”

“Da mặt cũng hảo xộp giòn.”

Ôn Ngữ Tiệp buông trà nóng, tán thưởng nói.

“Ta trước kia siêu thích ăn cái này.”

“Ta nhớ rõ.” Dương nữ sĩ triều nàng lộ ra cười, đuôi mắt tùy theo trời lên một mặt nhạt nhẽo nếp nhăn trên mặt khi cười.

Dương nữ sĩ ngẫu nhiên sẽ tiến đến Tiêu gia tới cửa báỉ phòng, cùng chính mình nhận thức nhiều năm khuê trung bạn thân gặp nhau, mặc dù hai người ngày thường không thường thấy mặt, nhưng một gặp phải mặt khi như cũ có thể liêu đến đặc biệt thân thiện.

Lương tiên sinh ngồi ở một bên, cũng không can thiệp các nàng đối thoại, biết được công ty có mặt khác sự tình muốn xử lý liền dẫn đầu rời đi.

“Tưởng về nhà thời điểm thông một tiếng điện thoại cho ta là được, không vội, các người liêu đến vui vẻ liền hảo.” Lương tiên sinh trước khi đi nhiều dặn dò vài tiếng Dương nữ sĩ.

Ôn Ngữ Tiệp làm bạn tốt người đứng xem tất nhiên là dưới đáy lòng vì nàng cảm thấy cao hứng, Lương tiên sinh kết hôn sau gần mấy năm là như thế nào đối đãi Dương nữ sĩ nàng vẫn luôn là xem ở trong mắt.

Dương nữ sĩ trước nửa đời quá đến luôn là nhấp nhô, thương nghiệp liên hôn đem nàng đẩy cho một cái ngục quân tử □□, trải qua

đủ loại tàn nhẫn, thật vất vả lại lần nữa gặp một cái đáng giá nàng phó thác nam nhân, nguyên bản không chỗ sắp đặt hài tử cũng đã là trưởng thành, Ôn Ngữ Tiệp trong lòng nhiều ít cũng có chút vì nàng cảm thấy an ủi.

“Hắn là phi thường có kiên nhẫn thả người thông minh.” Dương nữ sĩ là như vậy khen ngợi hắn.

Tuy rằng trong công ty ngẫu nhiên có toái miệng công nhân ở trong tối nghị luận bọn họ thị phi, nói Lương tiên sinh là nàng bao dưỡng tiểu bạch kiểm, là vì thượng vị mới cùng Dương nữ sĩ kết hôn, đợi cho mục đích đạt thành sau liền sẽ bỏ nàng không màng.

Ngoại giới tiếng gió luôn là ồn ào, nhưng Dương nữ sĩ cũng không đem này đó đồn đãi vớ vẩn trí phóng với tâm, Lương tiên sinh là so nàng muốn tiểu vài tuổi, nhưng hắn đi theo chính mình bên người như vậy nhiều năm, thực lực là đại gia rõ như ban ngày, hắn ái chính mình thiết tình cũng là.

Ôn Ngữ Tiệp cùng Dương nữ sĩ ngồi ở phòng tiếp khách tán gẫu, cũng nói lên một ít về công ty hợp tác sự, cho tới đồ gian Ôn Ngữ Tiệp ánh mắt nhẹ du mà đầu tới rồi đối diện sô pha biên giác chỗ, nàng đuôi mắt giương lên.

“Tiểu Tân, người khẩu thực khát sao”

Ôn Ngữ Tiệp hai mắt cong cong, lộ ra phi thường hiền lành tươi cười, “A di điều nhìn đến người uống mau bảy tám ly thủy.”

Lời này rơi xuống, nguyên bản tinh thần đã hơi hơi lơ lửng xuống dưới Thu Tử Tân lại đột nhiên ngồi thẳng thân mình, nàng cả người hơi chút ngưng một hai giây, trán trụ từ đáy lòng tưởng vụt ra tới tiểu hoảng loạn, lại làm nhẹ nhàng cười nói: “Không có lạ Ôn a di.....”

“Là ta gần nhất làn da không tốt lắm, bổ thủy, bổ thủy.....”

Thu Tử Tân vô ý thức mà gõ gõ pha lê ly, nàng kẹp khóe môi, nhìn Ôn Ngữ Tiệp ánh mắt không biết nên đi nơi nào phóng, nhỏ vụn

hoảng loạn cảm vẫn là từ nàng liên tiếp trong chớp mắt chuồn êm ra tới.

“Ha hả, a di lại chưa nói không chuẩn người uống, không cần khăn trương, kia..... Thái tử, người lại vì Tiểu Thu đảo một ly bạch khai đi.”

Ôn Ngữ Tiệp cười hai tiếng, dương mày đẹp nhẹ nhàng vừa nhíu, nhưng cũng không cảm thấy để ý.

Dương nữ sĩ hí hí mắt, cảm thấy nhà mình nữ nhi hôm nay quái quái, từ vừa mới vừa bước vào Tiêu trạch nhìn thấy Ôn Ngữ Tiệp bắt đầu, liền mặc danh vẫn luôn ở uống nước.

Thật là kỳ quái, không phải mỗi năm đều sẽ nhìn thấy nàng Ôn a di sao, có cái gì hảo khăn trương.

.....

Chỉ có trời biết tuần trước nàng cùng Tiêu Vũ làm chút cái gì.

Thái tử cười tủm tỉm đi lên tới vì Thu Tử Tân đổ nước, không biết vì sao, Thu Tử Tân tổng cảm giác hôm nay Thái tử cùng Tiêu trạch mặt khác người hầu xem ánh mắt của nàng đều có chút khác thường.

Trên mặt đều mang theo cười, nhưng này tươi cười lại cất giấu vài tia sờ không rõ ý vị, thật giống như là đang chờ đợi cái gì hỉ sự phát sinh giống nhau.

Thái tử bưng lên thủy đồng thời, bên ngoài quản gia cũng cho thông tri, Thái tử lập tức ứng sẽ một tiếng, bước nhanh đi hướng huyền quan chỗ nghênh đón nói: “Là lão gia cùng tiểu thư đã trở lại.”

Hai tháng sơ tuần vào đông chạng vạng, ánh chiều tà từ hoàn toàn rộng mở ngoài cửa lớn lén vào trong nhà, bãi ở tử bát thượng gốm sứ điêu khắc bị chiếu rọi đến lượng ra vòng sáng.

Nữ hài cùng nàng phụ thân ăn mặc chức nghiệp trang cùng nhau đi đến.

Đối với Dương nữ sĩ đến phóng Tiêu Vũ cũng không có nhiều kinh ngạc, nàng đầu tiên là mở miệng kêu một tiếng Ôn Ngữ Tiệp, “Mommy.”

Nàng tiếng nói thực nhẹ thực ngọt, nhìn người ta nói lời nói khi, con người quang liền sẽ rạng rỡ chớp động.

Nhìn đến Dương nữ sĩ, “Dì ~”

“Ngoan, Tiểu Trúc Tử, đều trường như vậy cao oa, tới, làm dì xoa bóp người khuôn mặt.” Dương nữ sĩ nhạc thượng đuôi lông mày, nói liền phải đi niết Tiêu Vũ mặt.

Tiêu Vũ cũng đồng dạng cười, hai má biên má lúm đồng tiền nháy đánh ra tới, nàng đương nhiên ý thức được phòng tiếp khách còn có một khác danh khách nhân.

Từ Tiêu Vũ vừa rời tiến phòng đến bây giờ, Thu Tử Tân cùng nàng đều không có linh tinh nửa điểm ánh mắt giao thoa, phảng phất hai bên đều nhìn không tới lẫn nhau dường như, chọc đến Thái tử cùng mặt khác người hầu tránh ở góc tường đều xem đến lo lắng như đảo.

Khái đường phân đội nhỏ: “Này hai người như thế nào đến bây giờ cũng chưa nói chuyện!? Cấp chết ta cấp chết ta!!!”

Tiêu Vũ nghiêng đầu vừa nhìn, ngồi ngay ngắn ở trên sô pha nữ nhân khí chất văn nhã, hồ nước lam thúc eo váy liền áo đáp ở trên người nàng đặc biệt đẹp, nàng sau này hợp lại khai tóc đỏ, thanh tú ngũ quan cùng mạn diệu dáng người giống như là ở chụp tạp chí thời trang người mẫu giống nhau.

Trông thấy Thu Tử Tân thời khắc đó, nữ hài liền tầm nhìn hình ảnh khuynh hướng cảm xúc đều trở nên không giống nhau.

Tiêu Vũ có chút thất thần nhìn nàng, không ra vài giây, Thu Tử Tân rút cuộc cũng nhin không được ngẩng đầu, liếc nàng liếc mắt một cái.

Trong nháy mắt, bốn mắt chạm vào nhau ra tới tinh quang ở trong im lặng đối diện bừa bãi mà nở rộ mở ra.

Một loại không cần quá mức hiển lộ lại có thể hoàn toàn hiểu ngầm đến tình cảm từ hai người đáy mắt du quá, trầm trường mà nồng hậu, mang ra tới lại chỉ là một câu thực nhẹ kêu to.

“Thu tử tử.”

“Ân.”

Hai người đối thoại cực kỳ ngắn gọn, thậm chí là bình thường đến lại bình thường bất quá, nhưng lại lần nữa cùng ái nhân gặp nhau cái loại này vui sướng cảm, vẫn là giống đánh nghiêng vai mặt giống nhau ở Thu Tử Tân trong lòng cuộn cuộn lên.

Thu Tử Tân cúi đầu, khoe môi câu có một tia ngọt nị ý cười.

Đem một màn này toàn thu ở trong mắt cũng chính mình nào bỏ ra một đại đoạn ngọt sủng phim thần tượng tình khái đường phân đội nhỏ biểu tình kích động:

“Kswl (ngọt chết tôi rồi) kswl (ngọt chết tôi rồi)! Thần hấn miêu nhất nhãn vạn năm đối diện!!!”

“A vĩ lặp lại chết đi lặp lại sống lại!!!”

Tiêu tiên sinh cùng các nàng chào hỏi, Tiêu Vũ cùng hấn ở bên ngoài ăn qua bữa tối, hai người lên lầu rửa mặt, lại lần nữa xuống lầu khi đã thay đổi y phục thường. Tiêu tiên sinh công tác mệt nhọc, hiện đang ngồi ở ghế mát xa thượng nghỉ ngơi, Ôn Ngữ Tiếp làm Thái tử đi tiếp điểm trái cây, Tiêu Vũ nói muốn cùng nhau hỗ trợ cũng đi theo tiến phòng bếp.

Ở Thu Tử Tân uống xong thứ chín ly nước ấm sau, nàng bởi vì muốn thượng WC mượn có đi tranh phòng bếp, Tiêu Vũ cùng Thái tử còn đứng ở bồn nước trước thảo luận như thế nào thiết trái kiwi,

Thu Tử Tân từ các nàng phía sau trải qua khi, trong lúc vô tình kéo một sợi làn gió thơm.

Tiêu Vũ hơi hơi nghiêng mặt, tầm mắt là tụ với Thái tử trên mặt, vừa ý thần luôn có điểm bị nữ nhân uyển chuyển nhẹ nhàng nện bước nắm đi.

Cứ việc hai người cũng không có dư thừa đối thoại, nhưng này chi gian chính là có một loại vô hình, vi diệu liên lụy tuyến quán quanh với các nàng trên người.

Dường như liền tính không cần nói thẳng biểu đạt, gần là ở chung với cùng phòng ở, chung quanh không khí liền sẽ trở nên ấm áp lên, phi thường mị mừ.

Càng nói đúng ra nói, các nàng chi gian có một loại điệu thấp ái muội cảm.

Tuy rằng đến nay đều còn không hiểu đó là một loại cái gì hóa học nguyên lý, nhưng khái đường phân đội nhỏ chính mình sang cái nữ danh từ, bọn họ vẫn luôn xưng này vì:

‘ ái nhân từ trường ’

Hai cái yêu nhau người, bản thân liền có một đạo cho nhau hấp dẫn từ tính, tuy rằng rất nhỏ hơi, lại cũng có thể làm người bắt gió bắt bóng.

So với hằng ngày ở đại chúng trước mặt ân ái dính nhớp tình lữ, các nàng như vậy che lấp hỗ động, càng là làm khái đường phân đội nhỏ cảm thấy phía trên.

“Thu tiểu thư, thật sự ngưỡng ngừng, cái kia ai còn ở bên trong tắm rửa, nếu không..... Ngài đi trên lầu một gian đi.” Thái tử bỗng nhiên mở miệng gọi lại Thu Tử Tân.

Thu Tử Tân quay lại thân, làn váy từ từ tạo nên, phô khai một vòng độ cung, giây lát tức lặc, “Không quan hệ, ta có thể lại chờ một.....”

“Ta mang người đi đi.” Đứng ở Thái tử bên cạnh Tiêu Vũ nghiêng đi mặt nói, nàng dùng làm bố xoa xoa tay, khoe môi đựng thanh triệt ý cười, “Thu tử tử.”

“Đi ta phòng ngủ kia gian.”

Hai người một trước một sau mà lên lầu, lầu hai hành lang chỗ mới vừa bị người quét tước xong, bốn phía có cỏ nhàn nhạt thanh chanh mùi hương, Tiêu Vũ sau này nhìn lại Thu Tử Tân liếc mắt một cái, xác định phía sau không có những người khác, nện bước càng thêm trở nên nhẹ nhàng lên.

Nàng câu lấy Thu Tử Tân ngón tay, thanh âm là nghe được ra tới vui sướng, “Cùng ta tới.”

Tiêu Vũ phòng ngủ ở hành lang phần đuôi bên trái, Thu Tử Tân bị nàng mang theo thông mau mà đi vào trong phòng.

Nhập đến trong phòng ngủ đồng thời, Thu Tử Tân thuận tay đóng cửa lại, giấu ở đáy lòng đã lâu vui sướng rất cuộc có thể biểu lộ ra tới, nàng cong lên cười mắt, nhẹ nhàng lại ách chìm mà ở phía sau gọi một tiếng, “Bảo bối.”

Tiêu Vũ tắc như là nghe được cái gì ‘ chốt mở cái nút ’ giống nhau xưng hô, vui mừng kêu một tiếng, nhảy nhót đến giống con thỏ giống nhau nhảy dựng lên, bổ nhào vào Thu Tử Tân trên người.

Tiêu Vũ ôm Thu Tử Tân vòng eo, nàng ngửa đầu, mềm mại tinh tế dán trắng nõn mặt khuếch, đen nhánh lượng lệ hai tròng mắt trung thịnh có quang điểm, nhìn Thu Tử Tân nói chuyện khi tiếng nói là như vậy nhu miên, giống milkshake giống nhau dung vào nữ nhân trong lòng.

“Ta rất nhớ người a, Thu Tiểu Tân.”

“Người cho rằng ta liền không nghĩ người sao?” Thu Tử Tân cười trả lời nàng, giơ tay quát quát nữ hài tiểu xảo chớp mũi.

Tiêu Vũ thân cao còn chưa kịp Thu Tử Tân, nàng điểm nhón chân tiểm, muổn đi chạm vào Thu Tử Tân môi, “Ta cảm giác ta đều mau đến tương tư bị bệnh.”

Thu Tử Tân rũ xuống lông mi, cúi đầu liền đi đáp lại nàng hôn môi, “Ta có được.”

Tiêu Vũ chớp chớp mắt, hàng mi dài chớp, “Nơi nào?”

Thu Tử Tân câu lấy nàng cổ, phụ hạ thân, “Hôn ta liền nói cho người.”

Lúc này đây gặp mặt, Tiêu Vũ cảm thấy nàng cùng Thu Tử Tân trở nên càng thân mật.

Có lẽ là bởi vì tiểu biệt thắng tân hôn, lại hoặc là bởi vì ở từng có thân thiết sau, người yêu chi gian trong lòng mỗi bộ phận cũng sẽ trở nên dán sát, thân cận, mà Thu Tử Tân đối nàng thực rõ ràng là càng thêm chủ động.

Hai người dán ở trước cửa ôm hôn một đoạn thời gian ngắn, Thu Tử Tân đè nặng nàng, hôn đến một nửa vẫn là từng khẩu, nàng thối lui thân, biểu tình lược hiện khó xử, “Từ từ, ta thật sự nhin không được.....”

Tiêu Vũ thủy linh đôi mắt chớp chớp mà nhìn nàng, vẻ mặt nghi hoặc: “?”

Thu Tử Tân: “Trước làm ta đi thượng WC.....”

“Ta vừa mới uống lên không sai biệt lắm 10 chén nước..... Người một ôm chặt ta, ta liền tưởng.....”

Tiêu Vũ dừng một chút, lý giải này ý tứ sau lập tức cười khanh khách buông lỏng ra Thu Tử Tân, “WC ở nơi đó, nơi đó!”

Tác giả có lời muổn nói: **【 tiểu trứng màu 】** :

Ở mưa thu tiến vào phòng ngủ sau, một đám khói đường phân đội nhỏ theo sát sau đó, khẽ meo meo tránh ở ngoài cửa phòng.....

“Uy, người có nghe được cái gì sao?”

“Hự hự hự..... Đừng nói chuyện, ta nghe!”

Nửa khắc chung sau, khói đường phân đội nhỏ về mặt khiếp sợ ngẩng đầu: “!!!”

“Thu tiểu thư thế nhưng nói nàng mau nhịn không được.....”

“A a a a a! Nàng có phải hay không phải đôi tiểu thư nhà chúng ta làm cái gì!!!” (liên tiếp cơ kêu chạy mất.)

107.Chapter 107

Phòng tiếp khách.

Bốn cái nữ nhân cùng chỗ một thất.

Treo ở vách tường trên mặt Lcd Tv đang ở bá nào đó mức độ nổi tiếng rất cao đứng đầu tổng nghệ.

Trên bàn bãi mấy mâm tinh mỹ trái cây phiến, nữ nhân gian nói chuyện thanh kẹp người chủ trì thanh âm thanh thoi mà xâm nhập thu Tử Tân bên tai.

“Nghe nói sao, lão Lý thàng trước đương ông ngoại, ngoại tôn nữ ngày hôm qua mới vừa trăng tròn.”

Ôn Ngữ Tiệp chỉ vào di động màn ảnh bày biện ra tới ảnh chụp, “Người nhìn, nhiều đáng yêu oa nhi, béo đô đô.”

Dương nữ sĩ kinh ngạc mà dựa tiến đến xem, “Cái nào lão Lý? Có phải hay không trước kia cái kia.....”

Rõ ràng đối thoại thanh dần dần bị nàng bên cạnh nữ hài động tác sờ che đậy quá.

“Thu tử tử, người muốn ăn cái nào trái cây? Ta cho người lấy.”

Tiêu vũ từ sô pha đứng lên, miên nhung vài dệt nhẹ nhàng mà cọ quá nàng mu bàn tay.

Thu Tử Tân chớp chớp mắt, ánh mắt ở trên bàn trà du chuyển một lát, “Quả nhỏ đi.”

Tiêu vũ vui sướng hài lòng theo tiếng, “Hảo.”

Nàng hái được mấy viên viên xảo quả nhỏ viên, lót ở khăn giấy phía trên, nhân tiện cũng cầm mấy khối quả phiến cấp Ôn Ngữ Tiệp cùng dương nữ sĩ.

Hai người sóng vai ngồi ở trên sô pha thanh thản mà ăn quả nhỏ, tiêu tiên sinh từ thiên thính ngồi lại đây, hai bên gia trưởng đang nói chuyện, các nàng gia nhập không được đàn liêu, liền ngoan ngoãn mà ngồi ở một bên xem TV tiết mục.

Không biết bọn họ là cho tới đề tài gì nhắc tới thu Tử Tân, ba người liền bắt đầu cùng thu Tử Tân đối nói chuyện lên, tựa hồ là hỏi công tác thượng sự tình, thu Tử Tân cẩn thận nghe sau lại cùng các nàng đối đáp trôi chảy, là phi thường đứng đắn giỏi giang bộ dáng.

Rõ ràng là ngằm bởi vì khăn trương liền uống lên 10 chén nước người, nhưng là một khi tới rồi chân chính muốn đối mặt trưởng bối thời điểm, trạng thái lại sẽ biểu hiện đến phi thường tự tin cùng thuần thực.

Tiêu vũ nhìn nữ nhân nhu hòa mặt nghiêng kiêu kiêu khóe môi, cảm thấy thu Tử Tân loại này tương phản quái đáng yêu lại quái có mị lực.

Sau đó các nàng nói lên thu Tử Tân lúc sau muốn mang tiêu vũ cùng nhau thượng Tết Âm Lịch liên hoan tiệc tối sự tình.

Thu Tử Tân cố ý làm hai nhà đi hiện trường quan khán các nàng tiết mục diễn xuất, nhưng Ôn Ngữ Tiệp nói Tết Âm Lịch trong lúc bọn họ

đều trở về bà ngoại gia; mà dương nữ sĩ cùng lương tiên sinh vốn là không quá thích quá mức âm ỉ địa phương, cũng liền đãi ở nhà canh giữ ở TV trước cùng các nàng cộng độ đêm giao thừa.

Nói cập tiêu vũ muốn thượng xuân vẫn tiêu tiên sinh đôi mắt đều sáng không ít, “Không nghĩ tới nhà ta tiểu Trúc Tử đều là muốn thượng CCTV tài nữ, bà ngoại đến lúc đó ở trên TV nhìn đến người nhưng không được cao hứng hồng rồi.”

Tiêu vũ hơi hơi nghiêng đầu thẹn thùng mà cong khóe môi, “Kia cũng là vì thu tử tử ta mới có thể đi.”

Nàng thân mình hướng thu Tử Tân tới sát, tự nhiên mà hoàn thượng cánh tay của nàng, thu Tử Tân đối nàng cái này hành động vẫn là hơi có lưu ý, nhưng cũng không có đặc biệt kiêng dè thối lui.

Mà là tự nhiên mà nói tiếp nói: “Kia cũng là vì người có làm ta yên tâm mang người lên đài thực lực.”

Tiêu vũ trong lòng ngực ôm một con gấu bắc cực ôm gối, hai đầu gối thu hồi sườn đặt ở trên sofa, hai người sống vai trợ thủ đắc lực vừa lúc bị ôm gối che đậy bộ phận, tiêu vũ nguyên bản ngồi tự thế liền rất thả lỏng, nàng cười, cơ hồ là thói quen tính liền oai ngã xuống thu Tử Tân trên đầu vai.

Nghe được thu Tử Tân đối chính mình khen ngợi, nàng nâng lên viên xảo cảm, bên phải gương mặt má lúm đồng tiền dần hiện ra tới, cùng thu Tử Tân ăn ý mà nhìn nhau cười.

Đối với hai người thân mật hành động, Ôn Ngữ Tiệp cùng dương nữ sĩ nhưng thật ra không cảm thấy cái gì không ổn, các nàng vốn dĩ chính là nhiều năm bạn tốt, tự nhiên là cao hứng không thôi.

Rốt cuộc nhà mình nữ nhi từ trước kia bắt đầu liền cùng đối phương thực muốn hảo, tuy rằng tuổi thượng có nhất định chênh lệch, nhưng này cũng ảnh hưởng không được các nàng quan hệ.

Ngược lại là đứng ở một bên làm bộ sát bình hoa, kỳ thật ‘ nghe lén ’ gia chủ tán phiếm nội dung khái đường phân đội nhỏ cùng Thái tử nghe xong thu Tử Tân cùng tiêu vũ đối thoại sau vẻ mặt khiếp sợ.

Thái tử: “Tồn thọ lạc! Tú ân ái tú đến hai người mẹ trên đầu, không muốn sống nữa!!!”

Khái đường phân đội nhỏ: “Bốn bỏ năm lên này hai người đã ra quá quày niệm quá kết hôn tuyên ngôn lạc!! Kswl (ngọt chết tôi rồi) kswl (ngọt chết tôi rồi)!!!”

Bốn người tới tới lui lui nói vài câu, về quá mấy ngày thu Tử Tân cùng tiêu vũ muốn đi K thị tiến hành diễn tập —— ở thu Tử Tân cùng Ôn Ngữ Tiệp bọn họ nói chuyện trong lúc, bởi vì có ôm gối che đậy quan hệ, nữ hài đầu ngón tay khế meo meo đi tìm thu Tử Tân mu bàn tay trái.

Nàng sờ soạng đến nữ nhân ấm áp lòng bàn tay, năm ngón tay chậm rãi thăm vào nàng khe hở ngón tay.

Thu Tử Tân dừng một chút, thực rõ ràng là biết nữ hài muốn làm gì, nàng bắt đắc dĩ mà kẹp kẹp khóe môi, một mặt dường như không có việc gì cùng các gia trưởng nói chuyện.

Một mặt mở ra lòng bàn tay, mặc cho nữ hài cùng nàng mười ngón tay đan vào nhau.

Tiêu vũ thật sự không nhịn cười ý, trong lòng giống bị kẹo tạt tới rồi giống nhau, nàng đem đầu chuyển hướng thu Tử Tân vai sau, ngằm trộm phát nhạc.

Ôn Ngữ Tiệp cùng dương nữ sĩ chuyên chú ở cùng thu Tử Tân nói chuyện, nhưng thật ra không như thế nào chú ý tới tiêu vũ biểu tình, ngược lại là tiêu tiên sinh nhìn các nàng thân mật mà ngồi ở cùng nhau hình ảnh, trong lòng chậm rãi trôi lên một loại cảm thụ.

Có phải hay không quá thân cận?

Tuy rằng Ôn Ngữ Tiệp cùng dương nữ sĩ cũng thường xuyên sẽ như vậy, có đôi khi thậm chí sẽ càng quá mức, nhưng là cấp người đứng xem cảm thụ chính là không giống nhau.

Nghĩ nghĩ, tiêu tiên sinh lại lắc đầu, nữ hài tử gian áp áp ôm ôm gì đó đều là chuyện thường, liền tính là thân thân, cũng không có gì.

Dù sao đều là thắng nữ.

Liêu xong lời nói sau, Ôn Ngữ Tiệp mang theo dương nữ sĩ đi giải trí thất đánh bài đi, còn thuận đường hỏi thu Tử Tân muốn hay không cùng nhau gia nhập.

“Thời gian còn sớm, Tiểu Tân muốn hay không cùng chúng ta cùng nhau chơi một lát? A di có thể giáo ngươi.” Ôn Ngữ Tiệp cười hỏi nàng.

Thu Tử Tân nguyên bản là tưởng thảo trường bồi niềm vui đáp ứng, nhưng là nàng đối với đánh bài thật là dốt đặc cán mai, liền đề án đều còn không có nhận toàn, đánh hai vòng sau bị dương nữ sĩ ghét bỏ, liền yên lặng rời khỏi.....

Tiêu vũ đứng ở một bên xem tái, nhìn thu Tử Tân ra bài khi chân tay luống cuống bộ dáng cũng thực buồn cười, ha ha ha má lúm đồng tiền run không ngừng.

Chọc đến thu Tử Tân đều đỏ bừng mặt, đứng dậy khi trộm giận tiêu vũ một câu, “Tiểu phôi đản, có thể hay không đừng cười, cho ta chừa chút mặt mũi được không?”

Tiêu vũ dùng đôi tay che miệng lại, nhịn một chút, không nhịn xuống, hai mắt một loan, lại lần thứ hai nở nụ cười.

Thu Tử Tân bắt đắc dĩ mà nhú nhú mày, khóe miệng cũng không cảm gợi lên một tia thực thiển ý cười.

Thái tử tiến đến thế thân thu Tử Tân vị trí, dương nữ sĩ một lần nữa tẩy bài, “Tiểu Tân, ngươi muốn hay không về trước gia? Lương sinh

vừa mới cho người đánh quá điện thoại sao? Ta đêm nay khả năng sẽ chậm một chút trở về.”

“Ta vừa mới thông tri quá hần, không quan hệ, ta chờ người cùng nhau trở về.”

Dương nữ sĩ nhợt nhạt vén môi, tuy thượng chút tuổi lại như cũ dáng vẻ muôn vàn, “Ân, kia hành đi, người trước cùng tiểu Trúc Tử một khối đi thôi.”

“Lúc này muốn đại triển thân thủ?” Ôn Ngữ Tiệp ở một bên trên chọc nói.

“Cần thiết, đã lâu không chạm vào, cũng không biết tay có thể hay không sinh.....”

.....

Hai người trở lại phòng khách đãi ngồi một thời gian, tiêu tiên sinh đang xem buổi tối tin tức, tiêu vũ nửa dựa vào thu Tử Tân trên người, tựa như thực dính người gia sủng giống nhau, mà thu Tử Tân rất tùy nàng, trên mặt thực bình tĩnh tự nhiên, thân mật đúng mực dẫn đo đến thích hợp thỏa đáng.

So với trốn trốn tránh tránh kỳ quái cử chỉ, tự nhiên ở chung hình thức tựa hồ càng thích hợp các nàng.

Ở buổi tối tin tức thay đổi đến quốc gia phim phóng sự sau, tiêu vũ nói thanh muốn lên lầu liền đem thu Tử Tân mang đi lầu hai nghe nhìn thất.

Đi vào một chỗ trong không gian, thu Tử Tân mới hoàn toàn lơ lửng hạ thân mình, nàng đôi tay ôm cánh tay, trên mặt hơi hiện ra dáng vẻ đặc ý:

“Ta vừa mới ở mẹ người trước mặt không có biểu hiện thật sự khấn trương đi?”

Nàng hợp lại phía dưới phát, thấy nữ hài cười tủm tỉm mà chạy đến nàng trước mặt, “Một chút đều không có, ta cảm thấy người thật là lợi hại!” (trừ bỏ đánh bài sự kiện)

Tiêu vũ ăn mặc ở nhà miên kéo, nện bước nhẹ nhàng mà đi vào thu Tử Tân trước mặt, chủ động ôm ôm nàng, mềm mại thân mình dựa vào nữ nhân.

“Thu Tiểu Tân, người đêm nay hảo bồng ác.”

Không biết vì sao, thu Tử Tân nghe xong những lời này sau bên tai hơi nhiệt, nàng thanh ho khan vài tiếng, hàng mi dài liễm trong mắt hàm súc tình thú, “Ta mỗi đêm đều rất tuyệt.”

Nghe nhìn trong phòng có phó men gồm hắc ô kim mộc thuộc da sô pha, tiêu vũ bá điểm trữ tình âm thuận nhạc nghe, thu Tử Tân ôm nàng thoải mái mà ngồi xuống, hai người nhỏ nhắn mềm mại thân mình sát bên cùng nhau.

“Người nghe.”

“Ta hôm nay phun người tân mua cho ta nước hoa.”

“Thích sao?”

Thu Tử Tân chủ động đi phía trước khuyh đi, nàng vén lên phô ở trước ngực tóc dài, bồi trên cổ gian mùi hương thoang thoang vị liền lập tức tràn ngập vào tiêu vũ hơi thở.

Nữ nhân nói lời nói ngữ thái phi thường thản nhiên tự đắc, còn nhiều vài phần nhu mị, nàng dựa lưng vào sô pha chỗ tựa lưng, mà tiêu vũ giờ phút này đang bị nàng vòng ngồi ở trong lòng ngực.

Nghe thấy thu Tử Tân nói, tiêu vũ dừng một chút, gò má hiện lên đạm hồng, tuy rằng trong lòng có điểm thẹn thùng, nhưng vẫn là dựa vào nữ nhân ý tứ, thấu tiến đến nghe nàng cổ 1 tử gian nước hoa vị.

Kỳ thật hai người trên người mặt nước hoa đều là cùng cái kiểu dáng, là nước hoa giới nổi danh hiệu điều hương sự mới nhất đẩy ra nhẹ thư nhã mùi hương, có tuổi trẻ nữ hài thích ngọt thanh sáng khoái, lại không mất nữ nhân yêu thích ưu nhã nội liễm, là trên đời ít có thích hợp các loại tuổi nữ tính độc đáo hương phân.

“Thích.” Tiêu vũ mặc danh thẹn thùng mà cắn cắn môi.

“Ân, ta đây cũng nghe nghe người.”

Nữ nhân ôn thanh đáp, nói xong liền phát khai tiêu vũ tóc dài, chủ động dựa tiến đến tiêu vũ cổ gian, nghe trên người nàng mùi hương.

Nữ nhân thở ra ấm áp hơi thở nhẹ nhàng mà chiếu vào nàng trên da thịt, tiêu vũ hơi hơi đỏ mặt, thu Tử Tân cùng nàng dán đến thật sự là thân cận quá, phảng phất thuộc về nữ nhân cánh môi hôn môi tại hạ một giây liền sẽ rơi xuống.

Tiêu vũ tay để ở nữ nhân trên vai, nàng sau này nghiêng đầu, có điểm muốn né tránh ý tứ, cứ việc hai người thân 1 nhiệt quá, nhưng đối với thu Tử Tân đụng vào, nàng thân 1 thể vẫn là sẽ biểu hiện đến phi thường miễn 1 cảm, thậm chí tự nhiên nổi lên phản 1 ứng.

Này đại khái chính là thu Tử Tân độc đáo tình thú, rõ ràng là cùng loại nước hoa vị, hai người lại muốn cho nhau nghe đối phương trên người.

Hiển nhiên, loại này ái muội thân cận phương thức, đối tiêu vũ tới nói phi thường hưởng thụ.

Đang yêu đương trong quá trình, tuy rằng cũng không phải mỗi lần thân cận đều là từ thu tử mới tới chủ đạo, nhưng nàng luôn là sẽ có một bộ chính mình luyện ái tiết tấu cùng hình thức.

Liền giống như..... Đương nàng cùng tiêu vũ ở người khác trước mặt cùng khung khi, nàng biểu hiện luôn là sẽ có vẻ trang trọng đứng đắn vài phần, thẳng đến lên cùng tiêu vũ một chỗ thời điểm,

trên người nàng thuộc về “Hồ ly vũ mị hơi thở”, mới có thể dần dần hiển lộ ra tới.

Liên giống như, nàng ở thân thiết trong quá trình luôn là rất có kiên nhẫn, thích dần theo tiến dần, thích trước điều 1 tình, hưởng thụ hai người cảm tình ở lẫn nhau thân mật trung không ngừng thăng ôn.

Vẫn luôn hôn đến hai người trên người mùi hương thoang thoang từ trọng điệp trở nên càng thêm nồng đậm bốn phía lên, thay đổi thành một loại khác càng thêm cổ nhân tâm hương tức, tiêu vũ mới nức nở đẩy ra nàng.

“Nơi này..... Là nhà ta.....”

Lúc này tiêu vũ đã nằm ngã xuống trên sofa, tóc dài che lấp nàng kia tú bạch da thịt, như ẩn như hiện đầy đà đường cong liền giấu ở lông xù xù ở nhà phục dưới.

Thu Tử Tân đè nặng nàng, thâm thúy đôi mắt dựng vạn loại nhu tình, ngay cả ngữ điệu cũng là thấp nhu đến làm nhân tâm sinh tê dại.

“Có thể chứ?”

Nàng cúi xuống thân, mị người tiếng hít thở lược tới rồi tiêu vũ bên tai, ôn trầm tiếng nói kẹp khàn khàn hơi thở, từ nữ hài ốc nhĩ chui vào nàng trong lòng.

“Ta muốn ngươi.”

“Hiện tại liền rất tưởng.”

Nữ nhân tóc đẹp theo nàng hành động chảy xuống bộ phận, vài sợi phát tới rồi tiêu vũ trên má, tiêu vũ cảm thấy có chút ngứa, vô luận là mặt vẫn là tâm.

Nữ nhân đầu ngón tay đã tìm được nàng 1 quần duyên, cực lực ngăn chặn ách 1 âm ẩn ẩn để lộ ra nàng hiện tại có bao nhiêu bức thiết, có bao nhiêu..... Khát vọng.

Nàng lại hỏi lại một lần.

“Có thể chứ? Bảo bối.”

Tiêu vũ cảm giác chính mình năng hồng mặt đã bắt đầu thiêu lên, nàng thường thường nhất chịu không nổi chính là như vậy thu Tử Tân.

Thân 1 nhiệt thời điểm, luôn là sẽ dùng thực ôn nhu ngữ khí cùng nàng nói thực sát tình nói.....

Nàng đôi tay câu lấy thu Tử Tân cổ, chủ động dán tiến đến hôn thu Tử Tân môi, trong suốt con mắt sáng hàm vài phần mê ly thỏa hiệp, dùng khẽ run tiếng nói cùng đón ý nói hòa thân thể hướng thu Tử Tân chứng minh rồi:

“..... Có thể.”

Liêu nhân nước hoa vị dần dần giao hòa ở bên nhau, thu Tử Tân hôn tới rồi một bó hoa, nàng mềm nhẹ mà đẩy ra cánh hoa mỗi một tầng, treo ở hoa phiến thượng giọt sương dính vào nàng đốt ngón tay, bên tai còn vang có nữ hài kiều nhu, thấp thấp kêu to.

Trữ tình khúc nhạc lặp lại tuần hoàn gần mười lần, một hồi miên vũ qua đi, tiêu vũ còn ở bình phục tình triều qua đi suyễn 1 tức, nàng thấy nữ nhân trên mặt vì nàng dựng lên tình hồng, trong lòng cũng thẳng ra một tia nóng lòng muốn thử.

Nhưng tay nàng mới vừa duỗi 1 tiến thu Tử Tân váy 1 bãi, đã bị thu Tử Tân ngăn cản.

Nữ nhân cong mặt mày dung vào vài phần thú vị ý cười, “Người còn không thể.”

“Vì cái gì?” Tiêu vũ có chút sốt ruột, giãy giụa thử phản kháng, rồi lại bị thu Tử Tân phản ấn đi xuống.

Nữ nhân hai má thượng ửng đỏ dần dần trở nên rõ ràng lên, ngữ thái lại như cũ vẫn duy trì ôn hòa như nước.

“Bởi vì nơi này là nhà người.....”

“Này có cái gì sao, người đều đã..... Ta đều còn không có thứ qua.....”

“Không được.....”

.....

Cùng lúc đó, vừa mới xem xong phim phóng sự tiêu tiên sinh nhớ tới công ty còn có một phần hạng mục phải cho tiêu vũ trước đó lý giải, lấy bị lần sau cùng người đối diện mặt nói yêu cầu.

Hắn cầm túi văn kiện bước qua lầu hai, phát hiện tiêu vũ các nàng cũng không ở phòng ngủ hoặc là trong thư phòng.

Hắn trong lòng nghi hoặc, ở trải qua nghe nhìn thất khi hơi hơi nghe thấy được bên trong động tĩnh, nghe nhìn thất cách âm thiết bị còn không có may lại, bên trong bá nhạc khúc có thể nghe một vài.

Tiêu tiên sinh cảm thấy các nàng hẳn là ở chỗ này, hắn nhẹ nhàng gõ gõ môn, nhưng là không ai đáp ứng, hắn tưởng đẩy cửa ra, lại phát hiện môn là khóa.

Theo sau là nữ hài tử chi gian loáng thoáng cười nói thanh từ bên trong truyền ra tới.

“Đều nói không thể.....”

“Thu tỷ tỷ.....”

Tiêu tiên sinh: “.....”

Trong tay hắn cầm túi văn kiện, đứng ở tại chỗ lập lại tự hỏi, nhất thời cũng không biết nói là nên tiếp tục gõ cửa, vẫn là xoay người liền đi.....

Thu Tử Tân làm âm nhạc đạo sư sở tham dự kia đương tiết mục lịch thi đấu đã qua hơn phân nửa.

Các đạo sư suất lĩnh đội ngũ học viên cho nhau cuộc đua, thay phiên so đấu, tranh đoạt thắng cấp trận chung kết tư cách.

Mà ở thi đấu trong lúc, trong tiết mục truyền khai một cái tin tức tốt cùng một cái tin tức xấu.

“Các người tưởng trước hết nghe tin tức tốt? Vẫn là trước hết nghe tin tức xấu?”

Mỗ vị khái đường phân đội nhỏ lá phong nhìn màn hình di động biểu hiện giải trí tin tức nói.

Thái tử ngồi ở hươu nhàn ghé nhíu mày, vẻ mặt rối rắm.

“Ngô..... Trước hết nghe tin tức tốt đi, lão nhân gia số tuổi lớn, chịu không nổi tin tức xấu kích thích.....”

Tin tức tốt chính là, chiếu trước mắt lịch thi đấu tới xem, Thu Tử Tân đội ngũ đã liên tiếp thắng được vài luân thi đấu, học viên tổng hợp thực lực rất mạnh, phi thường có hi vọng có thể tiến quân trận chung kết đoạt được giải thưởng.

Không chỉ có như thế, theo tiết mục phía chính phủ Weibo lời nói, bộ phận đạo sư đội ngũ học viên còn sẽ tham dự năm nay Tết Âm Lịch liên hoan tiệc tối, với CCTV cái này đại sân khấu thượng hiến xướng. Này có thể xem như học viên ở tiết mục ngoại đầu tú, bao nhiêu người đều hâm mộ không tới.

“Kia tin tức xấu đâu? Tin tức xấu lại là cái gì?” Mặt khác lá phong ra tiếng hỏi.

Trong đó một cái lá phong sốt ruột mà dẫn đầu thẩu tiến đến xem, mới vừa thoáng nhìn tin tức tiêu đề liền bất mãn mà nói: “A này... Thu tiểu thư sao có thể là cái dạng này người.....?”

“Trên mạng đều ở quỷ xả đi.....”

.....

“A Nhã, người nhìn xem người làm chuyện tốt, cái này đều làm mặt khác võng hữu hiểu làm thu đạo sư.”

Phòng nghỉ vào một người nam nhân, ngũ quan đoan chính, làn da trắng nõn, giờ phút này sắc mặt bởi vì trong lòng tức giận nổi lên hơi hơi vẻ giận, hẳn là Thu Tử Tân trong đội ngũ đội trưởng.

Ngày gần đây, trên mạng nháo ra một đoạn chân thật lời đồn, đó chính là về A Nhã muốn đổi đạo sư sự.

Mặc dù tiến vào Thu Tử Tân đội ngũ, A Nhã cùng Thu Tử Tân quan hệ vẫn luôn không có có thể ma hợp, nàng thái độ như cũ ở vào vênh váo tự đắc, đối thực lực của chính mình ôm từng có với tự mãn tin tưởng, trước sau không muốn hướng người khác cúi đầu.

Ở xử lý về cá nhân khúc mục phương diện vấn đề thời điểm, Thu Tử Tân cùng nàng đều các có các ý tưởng, hai người ở thảo luận trung dẫn phát rồi một ít khóe miệng, diễn tập cùng ngày, A Nhã càng là cùng Thu Tử Tân nổi lên tranh chấp.

“Người có thể hay không tôn trọng ý nghĩ của ta a!? Đây là ta chính mình muốn xưng ca, không cần người tới chỉ chỉ trở trở đi?”

Nữ hài đứng ở sân khấu trung tâm, thân xuyên dày nặng áo lông vũ, khẩu trang kéo thấp đến cằm, nàng trong tay cầm microphone, tức giận thanh âm lộ ra âm hưởng truyền khắp toàn bộ tập luyện thính.

Đứng ở nàng trước người nữ nhân ánh mắt phóng trầm, Thu Tử Tân thân hình vốn là cao gầy đĩnh bạt, tự mang thành thực nội liễm khí tràng, một khi nàng thu tươi cười, chung quanh di động dòng khí cũng sẽ đi theo không một tiếng động đình trệ lên.

“Đủ rồi, ta muốn đổi đạo sư!”

Nữ hài tức giận mà nói, vây quanh ở dưới đài nhân viên công tác hiển nhiên là kinh ngạc, bọn họ muốn tiến lên đi khuyên can, lại

không ai dám; trường hợp nháo đến một lần thập phần cứng đờ, mà dĩ vãng vẫn luôn ở tiết mục trung biểu hiện thật sự ôn hòa Thu Tử Tân, rốt cuộc lộ ra vài phần nghiêm nghị lạnh lẽo.

Sân khấu thượng chòm tia sáng bao phủ ở hai người đỉnh đầu tâm, nữ nhân đứng ở nàng trước người, hơi hơi nâng cằm, đáy mắt bọc có một tầng miếng băng mỏng, ngữ khí thực nhẹ, nhưng nghe vào trong tai vẫn là không khỏi làm nhân tâm sinh ra sợ hãi khiếp.

“Làm nàng đổi.”

Không biết là vị nào nhân viên công tác ở hậu đài trộm ghi hình, đem các nàng lúc ấy giằng co, A Nhã yêu cầu đổi mới đạo sư video truyền tới trên mạng.

Cái này dựa có thể nói là số một số hai kinh bạo, nhiều ít võng hữu hoá tốc tiến đến quan khán video, thậm chí khai douban tiểu tổ tới phỏng đoán chuyện này ngọn nguồn.

Chỉ bằng trong video A Nhã nói kia nói mấy câu, đại bộ phận người đương nhiên sẽ cho rằng là Thu Tử Tân quá mức can thiệp học viên ý tưởng, thậm chí nói là Thu Tử Tân đối đãi học viên thái độ quá mức hà khắc, mới có thể bức cho học viên cảm xúc hồng mắt, giận tím mặt mà nói muốn đổi đạo sư.

Chuyện này nháo ra phong ba cũng không nhỏ, còn có võng hữu đại trào Thu Tử Tân đoàn đội không ngừng marketing ‘ ôn nhu ’ nhân thiết, lật xe.

Đội trưởng: “A Nhã, ta nói người a, vì cái gì nhất định phải cùng thu lão sư đối nghịch đâu? Rõ ràng cho chúng ta nhiều nhất trợ giúp chính là nàng a.”

Một bên đội viên A phụ họa nói: “Đúng vậy, thu lão sư thật tốt a..... Người xem, nàng phía trước đáp ứng đưa chúng ta bao tay, ta cho rằng nàng chỉ là thuận miệng có lệ, không nghĩ tới thật sự mua tới tặng cho chúng ta.”

Dứt lời, đội viên A đi lên tới, đem trong đó một bộ hoàn toàn mới giữ ấm bao tay đưa cho A Nhã.

Đội viên B: “A Nhã, nếu không người đi cùng thu lão sư xin lỗi đi, ta đừng đổi cái gì đạo sư.”

“A Nhã.....”

“Hành hành hành, đừng nói nữa, một bộ bao tay liền đem các người tâm toàn thu mua, thật đủ giá rẻ.” Ngồi ở trên sô pha A Nhã rất cuộc ra tiếng nói.

Nàng ăn mặc màu nâu nhạt mao đầu áo khoác, thẳng tắp hai chân giao điệp ở bên nhau, mày đẹp nhú lại, mặt bộ biểu tình nhiều hiện không kiên nhẫn.

Đội trưởng nhin không được sắc nàng, “Là người như vậy nói chuyện thái độ quá không có lễ phép! Thu lão sư tốt xấu cũng là chúng ta tiền bối! Người một chút đúng mực cũng không có!”

A Nhã ngẩng đầu, thanh âm tiêm mà giận, “Ta nói cho người người nhưng đừng hướng ta hung!”

“Cái kia video lại không phải ta phóng lên mạng, ta như thế nào biết sẽ nháo lên hot search, nói nữa, ta cũng chỉ bất quá là ở biểu đạt chính mình ý nguyện mà thôi a...!”

Nàng quay đầu đi, nhìn trong tay bị người ngạnh nhét vào tới bao tay, trong lòng cũng dâng lên ngũ vị tạp trần nóng nảy cảm, giống chông chát tuyết đoàn giống nhau, càng lăn càng lớn.

Nàng là chán ghét nữ nhân kia, từ bị đào thải thời điểm liền từ đáy lòng đối Thu Tử Tân cảm thấy bất mãn, nàng vẫn luôn đều rất muốn đem kia nữ nhân tốt mã dễ cùi gương mặt thật vạch trần cấp những người khác xem.

Nhưng hôm nay, đương Thu Tử Tân thật sự đã xảy ra chuyện sau, nàng tựa hồ..... Trong lòng cũng không rất cao hứng đến lên.....?

“Thật là không xong, cũng không hiểu được là cái nào người đem video phóng tới trên mạng.....”

Thu Tử Tân cá nhân phòng nghỉ, tiểu trợ lý đem trên mạng mới nhất tin tức đều một năm một mười mà nói cho Thu Tử Tân.

“Người quản lý đã ở cùng tiết mục tổ thương lượng, hot search đã triệt hạ đi, bọn họ sẽ tận lực ở nhanh nhất thời gian nội đem sở hữu video hạ giá, còn có..... Nhất định sẽ bắt được trộm quay video người kia.....”

Tiểu trợ lý đứng ở Thu Tử Tân phía sau, nàng nhìn không thấy nữ nhân thần sắc, liền thấp thấp gọi nàng một tiếng, “Tử Tân.....”

“Ân.” Nữ nhân đem đầu ở trên màn hình di động tầm mắt thu hồi tới, nàng vén ngạch biên phát, tú khí mi hơi hơi nhăn, có loại buồn bực trung mỗi mệt cảm.

“Người nửa giờ sau kêu A Nhã lại đây thấy ta.”

“Ta có lời cùng nàng nói.”

Tiểu trợ lý gật gật đầu, “Hảo.”

Thu Tử Tân tắt độc thủ cơ màn hình, nàng nghiêng đi mặt, dán ở mặt khuếch tóc dài nhẹ nhàng phát động, mặt nghiêng ngũ quan hình dáng cùng đường cong lưu sướng nhu mỹ, đều có một loại từ trong ra ngoài sở phát ra ý nhị.

“Người trước đi ra ngoài đi. Nhớ rõ đem cửa đóng lại.”

Tiểu trợ lý đáp ứng một tiếng, liền đi ra ngoài.

Phòng nghỉ chỉ còn lại có Thu Tử Tân một mình một người, nàng ngồi ở bố nghệ ghế, hai tròng mắt rử, hàng mi dài thấp thấp liếm con người ám trầm quang ảnh.

Nàng suy nghĩ ngăn ngừa phức tạp mà đan chéo ở bên nhau, đầu ngón tay vô ý thức mà vuốt ve tay vịn, tựa ở trầm tư cái gì.

Bỗng nhiên, liên tiếp quen thuộc di động tiếng chuông đem nàng mềm nhẹ mà lôi ra cảm xúc ngược dòng.

Thu Tử Tân ngược mắt vừa thấy, trông thấy điện báo người dùng ghi chú, hàng mi dài đen đen.

Là Tiêu Vũ đánh tới.

Thu Tử Tân dừng một chút, do dự vài giây mới đem điện báo chuyển được.

Một tiếp khởi trò chuyện, đối phương kia đầu liền truyền đến nữ hài tử rầu rĩ trĩ giọng, như là ở áp chế cái gì phần uất cảm xúc.

“Ta nhìn đến những cái đó tin tức.”

“Cái kia A Nhã như thế nào như vậy ngang ngược vô lý a, ta đều luyến tiếc mạng người, nàng cũng dám tùy tiện tiện rống người...!”

“Nếu là ta ở đây, nhất định phải đem nàng đổi đến khóc lóc chạy ra đi!”

Nữ hài càng nói càng tới khí, Thu Tử Tân phảng phất đều có thể tưởng tượng đến Tiêu Vũ đang nói những lời này khi bộ dáng, hai má phình phình, giống một con tức giận sẽ cắn người con thỏ.

Thu Tử Tân cực thẫn mà cong cong khóe môi, không biết vì sao, nghe được nữ hài theo như lời những lời này, nàng trong lòng nguyên bản bế tắc cảm xúc giống như là đột nhiên bị cái gì khơi thông.

Thu Tử Tân án loa, đứng lên đi đến lấy trên giá áo áo khoác, “Người liền như vậy khẳng định chuyện này ta là hoàn toàn đối một phương sao?”

Tiêu Vũ ở nhìn đến tin tức sau trước tiên liền đánh cắp Thu Tử Tân, cụ thể hiểu biết tình hình cụ thể và tỉ mỉ cũng chỉ có trên mạng kia

đoạn video, nhưng nàng như cũ có thể không chút do dự lựa chọn đứng ở Thu Tử Tân nơi này.

Tiêu Vũ cơ hồ là giây đáp, “Thu Tiểu Tân, ta tự nhận là là so với ai khác đều hiểu biết người.”

“Cho nên ta tin tưởng người, người căn bản không phải là trên mạng theo như lời cái loại này người.”

Tiêu Vũ gãi gãi gương mặt, ngữ thái chân thành tha thiết, “Nói nữa, liền tính sai người là người, ta cũng vẫn là sẽ đứng ở người bên này.....”

“Thu Tiểu Tân, người là của ta bạn gái, ta đương nhiên sẽ vô điều kiện che chở người.....”

Nữ hài nói chuyện tiếng nói động lòng người mà chân thành, nhưng là ở Thu Tử Tân nhìn không thấy bên kia, Tiêu Vũ kỳ thật đã đỏ bừng mặt.

‘ bạn gái ’

Cái này từ đơn đôi Tiêu Vũ tới nói quả thực tràn ngập ma lực.

Làm người ngăn không được tim đập gia tốc ma lực.

Nghe vậy Thu Tử Tân nhanh chóng chớp động vài cái đôi mắt, nàng phô khai áo khoác, xuyên tiến, hợp lại khai bị kẹp ở vạt áo chi gian tóc dài, khoe môi vẫn luôn nhợt nhạt mà kiều.

“Như vậy đau ta a.” Thu Tử Tân thấp hèn con người, vài giờ mang quang tử cong khoe mắt ngã ra tới, dừng ở môi duyên, nở rộ thành ái chìm tươi cười.

Nữ nhân nhẹ nhàng ngữ khí không khỏi cũng cảm nhiễm Tiêu Vũ, nữ hài xoa bóp trong lòng ngực gấu bắc cực ôm gối, phôi ra má lúm đồng tiền, nàng gọi điện thoại vốn dĩ chính là muốn an ủi Thu Tử Tân, nhìn đến Thu Tử Tân không có việc gì, nàng trong lòng nhiều ít cũng liền yên ổn đi xuống.

Tiêu Vũ đặng đặng chân, tuy rằng trong lòng cảm thấy buồn nôn, nhưng vẫn là không tự chủ được mà muốn kêu tên nàng, “Thu Tiểu Tân ~”

“Ở đâu, bảo bối.” Thu Tử Tân theo tiếng sau cũng sửng sốt một chút, phảng phất vừa rồi dùng cái loại này nị oai âm điệu người nói chuyện không phải chính mình.

Nàng ngơ ngẩn, sau đó dùng đốt ngón tay ngăn trở chính mình hơi hơi đổ lên gương mặt, ánh mắt lập loè, quái ngượng ngùng lên.

May mắn Tiêu Vũ nhìn không thấy nàng hiện tại dáng vẻ này.

Thu Tử Tân thanh ho khan vài tiếng, nỗ lực tan đi hai má đạm hồng, nàng hướng Tiêu Vũ ngẩn gọn mà miêu tả A Nhã cùng nàng khởi tranh chấp sự tình tiền căn hậu quả, ngược lại liền hỏi hậu thiên nàng muốn cùng Tiêu Vũ cùng đi K thị diễn tập sự.

Hai người từ giọng nói chuyện thành video trò chuyện, Tiêu Vũ thân xuyên ở nhà phục, nửa dựa vào giường gối, tóc dài tán, chần bông vây tới rồi trên cổ, lộ ra viên xảo khuôn mặt nhỏ, tú mỹ lập thể ngũ quan, hai đôi trong trẻo con mắt sáng nhìn ngoan ngoãn lại thảo người triu mến.

Thu Tử Tân: “Hành lý đều thu thập hảo sao? Nhớ rõ nhiều mang điểm hậu áo khoác.”

“Vừa mới liền thu thập hảo, cái kia A Nhã.....”

“Người không cần lo lắng, chuyện này ta sẽ xử lý.”

“Đều là gặp qua sóng to gió lớn người, nếu liền này đó cảm xúc đều tiêu hóa không được lời nói, ta này ba mươi mấy năm liền bạch qua.” Thu Tử Tân thiếu cười nói.

Nàng ở hoá trang trên đài chọn một cái kiểu dáng giản lược phát vòng, biên thúc khởi tóc dài, biên nói: “Tiêu Vũ, ta mua một cái lễ vật cho người.”

Di động là dựa ở hoá trang kính trước, từ Tiêu Vũ thị giác tới xem, nữ nhân ăn mặc nhung tơ áo sômi, cổ áo hơi hơi rộng mở, theo nàng bàn phát hành động lộ ra càng nhiều, mảnh khảnh thiên nga cần cổ có một viên trà chí, xuống chút nữa, một mảnh tinh tế trắng nõn da thịt ánh vào mi mắt.

Tiêu Vũ ánh mắt ở nữ nhân lãnh gian tạm dừng hai giây, mới lấy lại tinh thần nói: “Là cái gì?”

Thu Tử Tân liếc liếc mắt một cái màn hình, ý cười hàm ở trong mắt, theo giọng nói du chuyển thành ý vị không rõ thú vị, “Liền.....”

Nàng đột nhiên lại sửa miệng, thu hồi giọng nói, “Trước không nói, bảo mật.”

Tiêu Vũ triều nàng bẹp bẹp miệng, “Thu Tiểu Tân, người biểu tình hảo khả nghi ác!”

Thu Tử Tân trói xong tóc, lỗ tai lén lút đổ lên, duyên đến cần cổ đều là một mảnh phấn hồng, cũng không biết là suy nghĩ cái gì.

Nàng che lấp nói:

“Cũng không có gì, chính là... Một kiện..... Tóm lại gặp mặt thời điểm lại cho người.....”

.....

A Nhã ở phòng nghỉ đợi đến lâu rồi, trong lòng bực bội cảm cũng liền càng thêm nùng liệt lên, cuối cùng là kiềm chế không được, nàng đứng lên, đi ra ngoài.

Nàng đôi tay cầm túi, trong túi còn sủy kia phó giữ ấm bao tay, rối rắm mà đi tới hành lang chỗ.

“Ta cũng sẽ không xin lỗi, ta cũng sẽ không xin lỗi.....” Nàng ở trong miệng mặc niệm đi tới Thu Tử Tân cá nhân phòng nghỉ khu vực, sau đó liền gặp được ở trước cửa tiểu trợ lý.

Tiểu trợ lý nhìn thấy nàng hơi hơi dừng một chút, đáy mắt xẹt qua dị quang giãy lát lướt qua, “Úc, là A Nhã a, vừa vặn, Tử Tân cũng là muốn tìm người, bắt quá nàng hiện tại ở gọi điện thoại, thỉnh người chờ lát nữa lại đi vào.”

“Ân.” A Nhã thô sơ giản lược mà lên tiếng, tiểu trợ lý nói xong liền rời đi.

A Nhã đứng ở cửa đợi vài phút, loáng thoáng liền nghe thấy được bên trong thấp kém nói chuyện thanh, nàng gần sát trước cửa, phát hiện môn vẫn chưa hoàn toàn đóng lại.

Dựa vào rất nhỏ kẹt cửa, nàng nghe được một ít đối thoại thanh, nữ nhân kia giống như ở cùng nào đó nữ hài video, hai người nói chuyện ngữ khí phi thường thân mật, còn có một chút nói không nên lời..... Ái mọi cảm?

A Nhã cảm thấy quái quái, cái này hình dung từ tựa hồ không quá chuẩn xác, nhưng nàng lại không thể tưởng được càng chuẩn xác, nàng nhún nhún vai, cũng không phải rất muốn quản nữ nhân kia sự.

Ước chừng lại qua vài phút, A Nhã thật sự chờ không nổi nữa, dựa vào nàng nhẫn nại, không trực tiếp chạy lấy người liền tính hảo, nàng quyết định đi gõ cửa, “Ta là A Nhã.”

Ở chuyển mở cửa đem trong nháy mắt kia, Thu Tử Tân vừa lúc cũng từ bên trong kéo ra môn, hai người ánh mắt ở không trung chạm vào nhau, A Nhã ở trong lòng lược kinh hoảng sợ.

Nữ nhân điệp ăn mặc áo khoác, dáng người yếu điệu, tóc đỏ bị thúc thành cao đuôi ngựa, mũi tú đỉnh, no đủ vừa phải môi giương hơi hơi nhấp, trang dung thanh lệ, thâm thúy mặt mày, toàn là tuyệt đại phong hoa.

“Người đã đến rồi.” Nàng đạm thanh nói.

Nhìn thấy Thu Tử Tân ánh mắt đầu tiên, A Nhã liền nhẹ nhàng nhăn lại mũi, nàng từ trước đến nay đối khí vị tương đối miễn cảm, mà Thu Tử Tân hôm nay mặt nước hoa.....

Nàng tựa hồ ở nơi nào người qua.

A Nhã thử hỏi tưởng khởi này cổ quen thuộc nước hoa vị, mà Thu Tử Tân thấp cảm nhìn xuống nàng, ngữ khí nhẹ nhàng, lại mang theo làm người vô pháp bỏ qua kính sợ cảm, hỏi nàng:

“Biết ta muốn cùng người nói cái gì đó sao?”

Tác giả có lời muốn nói: Question:

Các người đoán, Thu Tiểu Tân muốn đưa ‘ tiểu lễ vật ’ là cái gì? (làm bộ trầm tư jpg.)

Này chương rất nhiều chi tiết nhỏ ác.

109.Chapter 109

Chờ cơ đại sảnh.

Tiêu Vũ cùng Thu Tử Tân sóng vai ngồi ở cùng bài ghế vị thượng, phía sau đi theo người quản lý, còn có nàng cá nhân ngự dụng chuyên viên trang điểm cùng tạo hình sư.

Thời gian còn sớm, tiểu trợ lý cầm một ít tự giúp mình mỹ thức bữa sáng lại đây, đơn giản lại mỹ vị cà phê cùng lát cắt bánh tào ong, trước làm cho bọn họ lót lót dạ dày.

Thu Tử Tân ở cùng người thông điện thoại, nghe xưng hô Tiêu Vũ suy đoán hẳn là Phó Mỹ Tuyên đánh tới, rốt cuộc Thu Tử Tân sự vẫn là tạo thành tiểu oanh động, không chỉ có là Ôn Ngữ Tiệp cùng Tiêu tiên sinh hy vọng thác nàng khẩu dò hỏi Thu Tử Tân tình hình gần đây, ngay cả Thái tử các nàng cũng là phá lệ quan tâm.....

Lá phong đàn càng không cần phải nói, mấy ngày nay nổ tung nòi đường như sôi trào, đã ở cầm 40 mễ đại đao chạy đi “Chém” A Nhã trên đường.

“Người không có việc gì liền hảo, hiện tại account marketing, chính là thích cắt câu lấy nghĩa!” Phó Mỹ Tuyên thanh âm kẹp tức giận từ microphone truyền ra tới, dứt lời sau nàng lại ho khan hai tiếng.

Thu Tử Tân chú ý tới nàng không khỏe, mở miệng nhắc nhở nàng chú ý thân thể, lại tục, “Ân, kỳ thật ta cũng thói quen, người khác miệng lưỡi ta là ngăn cản không được.”

Nàng ở cái này thị phi trong giới hảo thuyết cũng du xông nhiều năm như vậy, nhiều ít cái hắc bạch điên đảo sự đều gặp qua, so với danh dự, nàng càng lo lắng chính là đương chính mình thân nhân cùng fans ở nhìn đến tin tức sau phản ứng.

“Ân.....” Phó Mỹ Tuyên trầm ngâm một lát, như là ẩn nhẫn hỏi lâu một cái khác vấn đề rốt cuộc hỏi ra khẩu, “Tiêu Vũ hiện tại..... Vẫn là ở bên cạnh người đúng không?”

Nghe vậy Thu Tử Tân dừng một chút, nàng cúi đầu, ánh mắt đầu hướng về phía ngòai ở nàng bên cạnh Tiêu Vũ.

“Ân, đối. Nàng liền ở ta bên người.”

Nữ nhân nói lời này khi, trong mắt phúc nổi lên mềm mại thu ba, ngữ khí nhẹ nhàng, lại làm người nghe tới cảm giác thực kiên định, từ đáy lòng sẽ cảm thấy tâm an.

Nghe được Thu Tử Tân ứng tiếng, Tiêu Vũ ngẩng đầu vọng nàng, mắt hạnh nhẹ nhàng chớp động, trong mắt trang có nghi vấn ngòai sao.

Thu Tử Tân chưa nói cái gì, chỉ là triều nàng khẽ cười, thói quen tính mà duỗi tay chạm chạm nữ hài đỉnh đầu tâm.

“Người..... Ai, có đôi khi ta cũng không biện pháp khuyên người.”
Phó Mỹ Tuyên ở một khác đầu thờ dài nói.

“Tiểu Tân, mặc kệ như thế nào, ta còn là muốn nhiều lời một câu, chính người làm lựa chọn, liền phải chính mình gánh vác trong đó nguy hiểm a.”

Tuy rằng Phó Mỹ Tuyên lời nói không đầu không đuôi, nhưng Thu Tử Tân hiểu nàng ý tứ.

Tiêu Vũ cùng chuyện của nàng Phó Mỹ Tuyên là cảm kích, Phó Mỹ Tuyên ngay từ đầu là phản đối, miệng thương khuyên bảo quá Thu Tử Tân vài lần, nhưng là Thu Tử Tân cũng không có bởi vậy dao động, hơn nữa lúc ấy mưa thu đã ở bên nhau, nàng cũng chỉ có thể từ cực lực phản đối chuyển thành bất đắc dĩ phản đối, lại từ bất đắc dĩ phản đối biến thành bất đắc dĩ duy trì.....

“Ta minh bạch, ta so với ai khác đều càng hiểu đạo lý này.” Thu Tử Tân đạm thanh nói, nàng rũ xuống mi mắt, ánh mắt trầm lại trầm.

Phó Mỹ Tuyên lại lại ho khan vài thanh, nàng lo chính mình giải thích nói hẳn là gần nhất thời tiết quá lạnh, có điểm thụ hàn.

Nói đến một nửa có cái quen thuộc nữ nhân thanh ở phía sau gọi nàng, Phó Mỹ Tuyên liền không hề miệt mài theo đuổi cái này đề tài, nàng vội vàng cùng Thu Tử Tân nói vài câu sau, liền cắt đứt nói chuyện.....

-

Khoang hạng nhất đăng ký nhập khẩu dẫn đầu mở ra, không thừa viên đón đưa sáu người thượng phi cơ, Thu Tử Tân cùng Tiêu Vũ là hai người tòa, ngồi ở đằng trước, bên trái dựa cửa sổ vị trí, chi gian cách hai bài hàng không ghé mới là người quản lý cùng tạo hình sự bọn họ.

Thu Tử Tân đem qua vội vàng xử lý A Nhã ở tiết mục trung cá nhân tú sự, ngủ thật sự muộn, cơ hồ chỉ ngủ bốn cái giờ liền sớm đứng

dậy tới đuổi phi cơ chuyển, nàng uống lên mấy khẩu nước ấm, xoa xoa thái dương, cảm giác có chút mỏi mệt.

“Nếu không bỏ miên trong chốc lát đi?” Tiêu Vũ hỏi nàng.

Thu Tử Tân đem ly nước phóng một bên, nàng dựa vào đầu gối thượng, gật gật đầu, ngữ điệu nghe tới lười biếng lại tùy tính, “Àn, hảo.”

Cabin chỗ ngồi rộng mở, Tiêu Vũ giúp nàng điều thấp ghế vị, lo lắng Thu Tử Tân ngủ đến không đủ thoải mái, lại tắc hộ cổ cùng bịt mắt cho nàng.

“Bé ngoan, ngủ nhiều giấc giấc, mới có thể trường cao cao.”

Tiêu Vũ mượn cơ hội sờ sờ Thu Tử Tân đầu, cong cười mắt trêu ghẹo nàng, bên phải gương mặt má lúm đồng tiền rơi vào đi, câu ra một mặt trắng non trắng.

Nàng luôn là ái cùng Thu Tử Tân chơi như vậy trao đổi thân phận ‘trò chơi’, làm bộ chính mình là năm thượng kia phương, mà Thu Tử Tân mới là niên hạ tiểu bằng hữu.

“Không lớn không nhỏ.”

Thu Tử Tân giận nàng một câu, khóe môi độ cung trộm mà cong lên, bịt mắt đồ án là một đôi Âu Mỹ thức tạp tư lan mắt to, hai mắt giống chuông đồng đại, lông mi kiều đến bầu trời đi, cảnh này khiến nàng nói chuyện khi bộ dáng quái buồn cười.

“Thu Tiểu Tân, không chuẩn như vậy cùng tỷ tỷ người nói chuyện.”

“Ai là người muội muội?”

“Thu Tiểu Tân, người phản nghịch ác, cũng dám đỉnh ta miệng?”

Thu Tử Tân: “.....”

Thật là diễn phía trên.

Tiêu Vũ hừ hừ, ở Thu Tử Tân nhìn không thấy dưới tình huống âm thầm cười trộm, nàng thừa nhận chính mình cử chỉ là có điểm cả gan làm loạn.

Bất quá nàng biết Thu Tử Tân sẽ không hướng trong lòng đi, vì thế lại chủ động dựa tiến đến kéo Thu Tử Tân khuỷu tay, giống cái chơi xấu tiểu miêu giống nhau, đầu một oai, nhẹ nhàng mà ỷ ở nữ nhân trên vai.

Nữ hài tử cầm đề ở nàng đầu vai, trong trẻo hai tròng mắt chớp chớp, hơi hơi ngẩng đầu, trùng hợp trông thấy nữ nhân tinh xảo lạnh lẽo hàm dưới, cùng một đôi mê người mắt to...?

Tiêu Vũ có điểm không nhịn xuống, bả vai một từng một từng nở nụ cười.

Cùng lúc đó Thu Tử Tân vạch trần bịt mắt, đỉnh đầu ánh sáng làm nàng hơi hơi híp mắt, nhìn chăm chú nữ hài ánh mắt mang điểm tiểu u oán, “Buồn cười sao?”

Tiêu Vũ tươi cười lập tức một ngưng, sóng mắt hơi đổi, lại biến thành vô tội tiểu động vật, “Không buồn cười.....”

Thu Tử Tân lần thứ hai: “.....”

Rõ ràng là cái này tiểu gia hỏa vẫn luôn ở chọc ghẹo chính mình.

Như thế nào hiện tại lại cảm giác như là chính mình khi dễ nàng giống nhau?

Thu Tử Tân nhú nhú mày, cảm giác đầu có điểm đau.

Này con thỏ, có đôi khi cũng là một con hồ ly a.

“Thu tử tử, ta không cười, ngươi hảo hảo nghĩ ngơi, tới rồi ta lại đánh thức ngươi.”

Tiêu Vũ đối với nàng đô đô miệng, ánh mắt thực chân thành, giống cái thiên chân hài tử, một chút đều không có Thu Tử Tân sở cảm

giác được cái loại này ‘ tiểu hồ ly ’ bộ dáng.

Thu Tử Tân muốn nói lại thôi nhìn nàng, ánh mắt nhợt nhạt dừng ở nữ hài phấn mềm trên môi, không sai biệt lắm tạm dừng hai giây mới ứng: “Ân.....”

Có rảnh thừa viên từ các nàng bên cạnh trải qua, cầm chuyên chúc phần ăn cho các nàng, Tiêu Vũ tiếp nhận phóng tới trên bàn cơm, Thu Tử Tân cũng là thật mệt mỏi, cái quay mắt tráo bất tri bất giác liền tiến vào trong lúc ngủ mơ.

Ở Thu Tử Tân ngủ sau, Tiêu Vũ ở một bên ăn dinh dưỡng cơm, xoát video, nghe xong một lát ca thả lỏng thể xác và tinh thần, sau đó lại nhìn một lát Tấn Giang mới chỉ lộc Tiểu Thuyết, nàng cảm thấy ở văn trung bình luận người đọc đều hảo đáng yêu a.

Đem đổi mới truy bình, Tiêu Vũ đánh cái tiểu ngáp, nàng tự giác đem bộ đồ ăn thu thập hảo, sau đó ném nhập hàng ghế bên thùng rác.

Bởi vì là rất sớm phi cơ chuyển, bên ngoài không trung mới vừa lượng toàn không lâu, nàng nghiêng đi mặt, nhìn ngoài cửa sổ sắc trời đồng thời, đập vào mắt còn có nữ nhân nhu mỹ ngủ nhan.

Trên đỉnh đầu đèn đèn đã tự động dập tắt, Thu Tử Tân ngồi ở nhất dựa cửa sổ bên trong, sáng sớm hi quang phương từ tầng mây trung đẩy ra, chùm tia sáng xuyên qua cơ vị cửa sổ, một chút một chút, nhu hòa mà vòng ở nữ nhân mặt khuếch.

Mỹ nhân ở cốt cũng ở da, Thu Tử Tân ngũ quan đầy vốn dĩ liền hảo, hơn nữa bảo dưỡng thích đáng, mặc dù là tố nhan trạng thái hạ, da thịt như cũ thoạt nhìn phi thường trắng nõn, có ánh sáng, chỉ bằng tướng mạo thật là hoàn toàn đoán không ra nàng tuổi.

Tiêu Vũ thất thần nhìn Thu Tử Tân một hồi lâu, nàng nhin không được móc di động ra, đem nữ nhân ngủ say tư thái cấp quay chụp xuống dưới.

Tiêu Vũ liên tiếp dùng nguyên camera chụp vài trương, trừ bỏ cái kia bị mất có điểm khôi hài ngoại, Thu Tử Tân mặt thật là 360 độ vô góc chết, vô luận như thế nào chụp đều đẹp.

Nàng hướng Thu Tử Tân bên cạnh tới sát, nâng lên di động, chụp mấy tấm thuộc về các nàng hai người chụp ảnh chung.

Ngoài cửa sổ không trung cùng ánh sáng vừa lúc vì các nàng hình thành thiên nhiên lự kính —— men gồm màu vàng sợi quang học nhẹ nhàng mà dừng ở hai người khuôn mặt, nữ nhân tuy rằng chỉ lộ ra hạ nửa khuôn mặt, lại cũng có thể mượn này nhìn trộm ra nàng tư sắc có bao nhiêu cao đẳng.

Nàng bên cạnh nữ hài chính trực tuổi hoa quý, quang ảnh nhảy đánh ở nàng tràn ngập vui mừng tươi cười, ngũ quan đường cong rõ ràng, mặt mày rõ ràng, cái mũi đỉnh kiêu, cười lộ lên đôi mắt sáng xinh đẹp, lớn lên phi thường xuất sắc, có công chúa tương lại không có công chúa bệnh.

Ảnh chụp thành quả phi thường tự nhiên đẹp, Tiêu Vũ thực vừa lòng, đều không cần tu đồ điều lự kính, nàng lòng tràn đầy vui mừng đem chụp ảnh chung thiết trí vì nàng cùng Thu Tử Tân nói chuyện phiếm bối cảnh.

Trên phi cơ có cung cấp miễn phí wifi, Tiêu Vũ bước lên Weibo tiểu hào, đó là một cái áo choàng hào, Tiêu Vũ ngẫu nhiên sẽ ở mặt trên phát phát thiệp, ký lục một ít nàng cùng Thu Tử Tân hằng ngày.

Tỷ như gần nhất:

【 tiểu lễ vật tốt cuộc là cái gì a!! 】

Mấy ngày hôm trước:

【 cái gì kỳ kỳ quái quái nữ hài tử! Đừng tới ăn vạ!! 】

Tuần trước:

【 chọn thật lâu mới tuyển đến nước hoa, hy vọng nàng sẽ thích ~~~!! 】

Sớm hơn một chút:

【 nàng thật sự vô luận làm cái gì cũng tốt ôn nhu a..... (thẹn thùng) 】

Lại sớm một chút:

【 viết văn dịch viết đến một nửa đột nhiên rất muốn nàng, vừa định muốn hay không cho nàng gửi tin tức sau đó nàng liền video lại đây!! (tình yêu x3) 】

Tháng trước:

【 bên ngoài lạnh lắm, cùng nàng cùng nhau ở trên nền tuyết chạy vài phút, kỳ thật nhìn đến nàng bị rất nhiều người truy phủng thời điểm trong lòng cũng thật cao hứng. Bởi vì ta biết người ta thích thực ưu tú, mà như vậy ưu tú nàng thích người là ta. 】

Tiêu Vũ cái này hào không có gì fans, cũng là cá nhân hào, không truy tinh, không bạn tốt, viết thiệp sờ để lộ ra tới tin tức lượng cũng rất ít, bình thường liền không cần bận khoản sẽ bị người nhìn ra cái gì manh mối.

Tiêu Vũ thành linh xảy ra rất muốn phát cái thiệp, chính là Thu Tử Tân cùng nàng vừa mới chụp được chụp ảnh chung, chính là ở điểm ẩn phía trước nàng lại do dự.

Nàng lo lắng làm như vậy không tốt, bởi vì không có trải qua Thu Tử Tân đồng ý liền đem các nàng chụp ảnh chung phát đến mạng xã hội thượng.

Nhưng là Thu Tử Tân không có lộ mặt a, Tiêu Vũ như vậy cân nhắc, kia cố ‘ rất muốn rất muốn phát thiệp a ’ ý tưởng vẫn luôn quay chung quanh nàng.

Tiêu Vũ giãy giụa trong chốc lát, đem thiệp thiết thành chỉ chính mình có thể thấy được, cảm thấy tương đương an toàn cùng vạn vô nhất thất sau, liền gửi đi đi ra ngoài.

Ảnh chụp phát ra đi sau vài phút, Weibo đương nhiên là im ắng, nhưng Tiêu Vũ lại bắt đầu hồi tưởng, Thu Tử Tân mặt có thể hay không vẫn là lộ ra quá nhiều bộ phận?

Rốt cuộc toàn võng có thể tìm được giống nàng như vậy đẹp hàm dưới thật sự rất ít!

Weibo chỉ chính mình có thể thấy được là thật sự chỉ chính mình có thể thấy được có thể thấy được sao? Sẽ không đột nhiên xuất hiện cái gì bug đi?

Thu Tử Tân là công chúng nhân vật, nếu bị những người khác thấy các nàng lén chụp ảnh chung liền không xong..... Nếu bị người nhận ra tới liền thảm..... Nếu bị người hiểu làm cái gì liền xong rồi!

Tiêu Vũ càng nghĩ càng lo lắng, mặc dù trong lòng biết những người khác sẽ không thấy kia tắc thiệp, trong tiềm thức sâu lo vẫn là tế ửng đi lên.

Trong lòng lo lắng giống gợn sóng giống nhau càng dâng càng khai, Tiêu Vũ lại dâng hồi tiểu hào, đem kia trương thiệp cất bỏ sau, mới thật dài thở dài nhẹ nhõm một hơi.

An lòng không ít.

Tiêu Vũ hơi hơi hít sâu, bắt đắ dĩ mà ở trong lòng cười chính mình hành vi.

Nàng quay mặt đi, mặc thanh mà nhìn chăm chú Thu Tử Tân.

Nữ nhân ngủ thời điểm thực ngoan, cũng thực an tĩnh, sẽ không ngáy ngủ, cũng sẽ không nói nói mớ.

“Thu Tử Tân.....”

“Ái người thật là kiện bí ẩn lại vĩ đại sự tình a.....”

Tiêu Vũ nhẹ nhàng thở dài nói, nàng quay lại đầu, rũ xuống mí mắt, một mình nhỏ giọng lầm bầm nói:

“Kỳ thật ta cũng có cái lễ vật muốn tặng cho người.....”

Nàng trống rỗng bắt chước móc ra kia phó phương hộp bộ dáng, mở ra nắp hộp, đem này lấy ra, lại thật cẩn thận mà dắt Thu Tử Tân tay.

Nữ nhân xương tay cảm rõ ràng, tế bạch da thịt hạ che nhàn nhạt tóc đen. Tiêu Vũ chỉ gian cầm một quả chui qua vòng.

Nữ hài đặc biệt cẩn thận mà đem chui qua vòng thông thả mà mang vào Thu Tử Tân ngón áp út thượng, một đường từ nàng đầu ngón tay, bộ tiến nhất cuối cùng nhất mặt đốt ngón tay trung.

Tuy rằng chỉ là ảo tưởng, nhưng là Tiêu Vũ cao hứng cực kỳ, thành công mang lên thời điểm trái tim thịch thịch thịch nhảy lên, kia cổ ngọt ngào tùy ý mà bơi trên nàng đầu quả tim.

Nàng một mình tại nội tâm nho nhỏ nhiệt liệt kích động.

Phảng phất Thu Tử Tân thật sự đã đáp ứng giả cho nàng.

110.Chapter 110

Đến K thị sau, Thu Tử Tân cùng Tiêu Vũ dẫn đầu trở về tranh khách sạn trí để hành lý, tắm gội thay quần áo, người quản lý giúp các nàng điểm cơm trưa, tiếp cận hai điểm thời điểm đoàn người mới xuất phát đi xuân văn diễn tập hiện trường.

Ở đây còn có mặt khác trong vòng minh tinh nghệ sĩ, cùng Thu Tử Tân tương đối thực sẽ qua tới cùng nàng chào hỏi vấn an, không quen thuộc ở chính diện gặp phải khi cũng sẽ hướng nàng gật đầu tỏ vẻ kính ý.

Tiêu Vũ không sợ người lạ, nhưng là muốn đối mặt giới giải trí nghệ sĩ vẫn là có điểm câu nệ, huống chi tới cùng Thu Tử Tân nói chuyện có vài vị ở trong vòng đều là cấp quan trọng đại gia.

Loại cảm giác này giống như là người khi còn nhỏ mỗi ngày ở trên TV thấy thiên vương siêu sao, là liền mẫu thân nói đến hẳn đều sẽ lộ ra thường thức ánh mắt người, hiện tại đột nhiên liền nhảy một chút xuất hiện ở người trước mặt cùng người chuyện trò vui vẻ, thậm chí còn nắm người tay.

Này tay tầy không được lạp!

Tiêu Vũ tại nội tâm yên lặng kinh hãi, ở biến thân vì tiểu mê muội rất nhiều không quên lễ phép, nàng có nhãn lực thấy, sẽ trước hết nghe Thu Tử Tân như thế nào xưng hô đối phương lại đi theo gọi lão sư.

Thu Tử Tân ở cùng đối phương vấn an thời điểm ánh mắt cũng sẽ nhẹ nhàng hướng Tiêu Vũ phương hướng liếc đi, rũ tại bên người tay sẽ tự nhiên mà phát thượng nữ hài bên hông, ở chi tiết trung nhắc nhở nàng.

Đánh xong tiếp đón, đối phương liền sẽ cùng Thu Tử Tân tán gẫu vài câu, Tiêu Vũ ngoan ngoãn mà đứng ở bọn họ bên cạnh, không xen mồm không thúc giục, an tĩnh chờ đợi bọn họ cùng Thu Tử Tân hàn huyên xong.

Tiêu Vũ hôm nay ăn mặc thủy sắc hệ cao cổ áo lông, áo khoác tầng đồng dạng thiên sắc hệ trường khoản miên phục, trừ bỏ mồm to túi ngoại còn có sừng trâu khấu thiết kế, giữ ấm lại đẹp.

Tiêu Vũ vẫn luôn không quá thích hoá trang, cho nên nàng là tố nhan tiến đến, làn da trời sinh trắng nõn, chỉ đồ một chút son kem, lan tử la sắc mũ Beret tốt lắm phụ trợ ra nàng thanh xuân dào dạt ngoại hình, phong nước màu tóc dài đuôi tóc hơi hơi cuốn, cả người thoạt nhìn ôn ôn nhu nhu, thanh thuần trung lại mỹ diệu cảm.

Nếu tiền bối chú ý tới nữ hài tử diệu diệu, Thu Tử Tân cũng sẽ chủ động hướng bọn họ giới thiệu nàng, nói chuyện khi mặt mày hàm

chứa quang ảnh, là yêu cầu Tiêu Vũ tinh tế quan sát mới có thể phát hiện kiêu ngạo biểu tình.

Thu Tử Tân cùng Tiêu Vũ trang phát tạo hình sớm liền định hảo, hai người ở trên đài diễn tập, tiểu trợ lý liền ở dưới đài vì các nàng quay video.

A Nhã bọn họ tới so mưa thu muốn vãn một chút, lúc này đang ngồi ở dưới đài người nghe tịch thượng quan sát các nàng hai người diễn xuất.

“Thu lão sư bên cạnh nữ hài tử kia là chúng ta lần trước gặp qua vị kia sao? Nàng âm sắc hảo ngọt úc, hảo hảo nghe.”

“Đúng vậy, tiếng nói mềm mại, ta một cái sắt thép thẳng nam nghe xong đều tưởng lập tức yêu đương a, cảm giác giống như là Ultraman ánh sáng đánh tới ta đầu, quả thực chính là thẳng nam sát thủ!”

Mọi người vừa nghe hấn lý do thoái thác không khỏi ôm bụng cười cười to, “Ai sẽ hình dung yêu đương giống bị áo đặc ánh sáng đánh tới đầu a! Ha ha ha! Xà tinh bệnh!”

Dưới đài không khí vẫn luôn thực sung sướng, ý cười sau khi đi qua, trong đó một cái nữ học viên liền giải thích nói: “Nàng tên là Tiêu Vũ lập, chúng ta lần trước đi thăm thu lão sư ban thời điểm nàng cũng ở đây!”

Theo sau lại vội không ngừng mà nói: “Đừng nói các người, ta một người nữ sinh nghe xong cũng là siêu tâm động hảo sao!”

Một vị khác Thu Tử Tân mê muội lập tức phản bác, “Cái gì sao, muốn ta nói, đương nhiên vẫn là Thu tử tử xứng đến nhất tổng a a a a!! Lão công!!! (một không cần thận bại lộ bản tính)”

Đội trưởng nhin không được ở phía sau nhắc nhở bọn họ, “Nhỏ giọng điếm, bên cạnh các tiền bối đều nhìn qua.”

Đội trưởng: “Vẫn là lại hợp luyện vài lần đi, chờ lát nữa liền phải đến phiên chúng ta lên đài diễn tập, nghiêm túc điếm, ta cũng không thể ném thu lão sư mặt.”

“Ác.....” “Là.....”

Các học viên đồng thời đáp.

“Cái này part kỳ thật ta cảm thấy rất khó xướng, dù sao cũng là toàn khai mạch, có điếm lo lắng nếu đến lúc đó làm lỗi làm sao bây giờ.....”

“Sẽ không, người phải đối chính mình có tin tưởng điếm, hoặc là ta có thể phụ xướng thanh, giúp người lót lót âm?”

Ngồi ở người nghe tịch học viên đều ở cho nhau thảo luận ca khúc, duy độc A Nhã một mình một người ngồi ở nhất bên cạnh trong một góc.

Nàng tính tình cùng tính cách đều rất kém cỏi, các học viên tự nhiên là không thích cùng nàng ở chung, luôn là đối nàng tránh mà xa chi.

A Nhã đương nhiên là có sở phát hiện, bất quá nàng làm bộ không thèm để ý.

Coi như làm là chính mình cũng không hiếm lạ những người đó hảo.

Trên đài hai người ăn ý mà hợp xướng, A Nhã trong tay cầm ca từ biểu, ánh mắt đình trú ở từ trên mặt, lạp lại than nhẹ nàng muốn biểu diễn đoạn.

Bên tai vẫn luôn quanh quẩn trên đài nhạc khúc thanh lại luôn là nhiễu loạn nàng chuyên chú lực.

A Nhã ngẩng đầu lên, nàng nhìn chăm chú vào nữ nhân tiêm tú cao dài bóng dáng, mộ mà ngồi ở tại chỗ đại ra hồi lâu.

Nàng nhìn nữ nhân kia cùng nữ hài hồ động bộ dáng, trong lòng mạc danh nổi lên một cỗ nói không rõ cảm giác.

Ca từ biểu bị áp ra nếp nhăn, A Nhã rũ xuống hắc lông mi, tóc dài theo cúi đầu hành động chảy xuống bộ phận, che lại sườn mặt đồng thời, suy nghĩ cũng hồi tưởng tới rồi Thu Tử Tân đơn độc tìm nàng đàm phán kia một ngày.

.....

“Biết ta muốn cùng người nói cái gì đó sao?”

A Nhã đập bộ tiến vào Thu Tử Tân phòng nghỉ, “Biết.”

“Người là tưởng cùng ta nói cái kia video sự đi?”

Nữ hài đôi tay ôm cánh tay, vẫn luôn không muốn cùng Thu Tử Tân có ánh mắt tiếp xúc, là trong tiệm thức tự mình phòng vệ hành động.

Nàng tự chủ mà đi đến bố nghệ ghế trước, ngồi ở Thu Tử Tân vừa mới ngồi quá vị trí, “Cái kia video không phải ta phát, nếu người kêu ta tới là muốn cho ta cùng người xin lỗi.....”

“... Ta không có khả năng sẽ đáp ứng.”

A Nhã sau này gom lại tóc dài, nàng nâng lên con người, vừa lúc đối thượng Thu Tử Tân đứng ở một bên thâm trầm ánh mắt.

Nữ nhân trên mặt không có biểu lộ ra cái gì rõ ràng cảm xúc, nàng mở miệng nói: “Ta không có muốn cho người xin lỗi. Ta kêu người tới, là tưởng cùng người thảo luận ca khúc sự.”

Phòng nghỉ bãi có một bộ bố nghệ sô pha, Thu Tử Tân đi lên trước, ngồi ở A Nhã bên cạnh vị trí, đem tâm chế tác tốt biên khúc bá cho A Nhã nghe.

Thu Tử Tân: “Người có ý tưởng, ta nhận đồng. Nhưng là người phía trước cái kia phiên bản quá xinh đẹp, sẽ làm người cảm thấy thực loạn, không thoải mái.”

“Còn có người kết thúc cao âm (ở tai nghe) nghe tới thực khẩn, như vậy xướng sẽ thực phé giọng nói.”

“Ta xóa trừ một ít dư thừa hỗn âm, mặt sau kết thúc cũng hàng một cái cười nhỏ, như vậy mới có thể làm người thanh âm càng xuất sắc một chút.”

“Hy vọng chúng ta đều thối lui một bước, ta không phải muốn can thiệp người sáng tác, nhưng là này bài hát là của người, nếu xướng không hảo tổn thất chính là chính người.”

Từ đầu đến cuối nữ nhân sắc mặt vẫn luôn là sơ đạm, ngữ khí cũng là, tựa như bình tĩnh mặt hồ, không hề tình cảm phập phồng khúc chiết.

Nhưng A Nhã liền không giống nhau, trong lòng buồn bực lại nôn nóng, nàng cho rằng nháo ra chuyện như vậy, Thu Tử Tân kêu nàng tới là muốn đem nàng thoá mạ một đốn, nhưng nàng không những không có trách cứ chính mình, ngược lại là đem tâm làm tốt biên khúc đưa cho chính mình?

Này lại là thủ đoạn gì?

“Người rõ ràng liền rất chán ghét ta đi.” A Nhã bỗng nhiên ra tiếng nói.

“Rõ ràng trong lòng liền tức chết rồi, vì cái gì còn muốn ở chỗ này trang thánh mẫu!?” A Nhã nhíu lại mi hỏi nàng, tựa hồ đối nữ nhân hiện nay đủ loại hành vi tương đương bất mãn.

Thu Tử Tân ngồi ở nàng bên cạnh, nghe được A Nhã lời nói nghiêng đi mặt tới, lãnh mắt nhìn xuống nàng.

Nữ nhân hơi chút đi phía trước khuyh đi, trên người hương tức lược đến A Nhã chớp mũi, nàng đáy mắt bọc đạm bạc băng hàn, giọng nói vừa ra phảng phất liền trong nhà không khí đều lạnh vài độ.

“Kia bằng không đâu?”

“Chẳng lẽ ta hiện tại trực tiếp thường người hai bàn tay sẽ tương đối thích hợp sao? Ân?”

Nữ nhân nâng má nhìn phía nàng, thúc cao đuôi ngựa tóc đỏ dừng ở đầu vai, dĩ vãng nhu hòa mặt mày nhiều thêm vài phần cao lãnh.

“Ta không giống người, có thể ỷ vào chính mình gia thế tùy hứng làm bậy, tưởng như thế nào chơi đại tiểu thư tính tình liền như thế nào chơi.”

“Ta hiểu lẽ phép, ta có chừng mực, không cần phải cùng một ít không quy củ người khác khẩu, như vậy chỉ biết lãng phí ta thời gian cùng gia tăng ta nếp nhăn.”

Thu Tử Tân hờ hững miêu tả nói, thấy A Nhã vẫn luôn dừng mặt không muốn vọng chính mình, liền vươn tay muốn đi chạm vào đối phương đầu vai, lại bị A Nhã lập tức né tránh, hoảng thanh mà ngăn cản nàng, “Đừng chạm vào ta!”

A Nhã quay mặt đi tới, cùng Thu Tử Tân bốn mắt nhìn nhau, “Người biết cái gì? Ta cái này kêu thẳng thắn, trắng ra, làm chính mình OK!?”

“Đâu giống các người những người này, cũng không dám nói thật ra, chỉ biết một mặt ủy khuất chính mình lấy lòng người khác, đi phù hợp người khác ý nguyện!”

Thu Tử Tân liếc coi nàng trong chốc lát, trầm giọng nói:

“A Nhã, thẳng thắn, không phải là người có thể không tôn trọng những người khác. Người thật tình là phải có độ.”

“Không nhất định phải đầy miệng ác ngôn ác ngữ mới gọi là chính mình, đừng đem trắng ra trở thành người không tổ chất lấy có.”

“Thích hợp làm chính mình khéo đưa đẩy một chút không hảo sao? Chỉ có hai bên lẫn nhau bao dung mới có thể tránh cho tranh chấp.”

A Nhã âm thầm cắn cắn môi, nhưng là không ra tiếng.

“Thi đấu quy tắc là không cho phép đổi đạo sư, chuyện này chính người nghĩ kỹ đi, chính là muốn nháo đến không thoải mái đối chúng ta hai bên đều không có cái gì chỗ tốt.”

Nữ hài cúi đầu, đáy lòng có cỗ nói không rõ trọng lượng ở đi xuống chìm.

Nàng như cũ trầm mặc, phảng phất Thu Tử Tân theo như lời hết thầy còn ở nàng bên tai không ngừng hồi bá.

“A Nhã.....”

“A Nhã.....!”

Tiêm tế giọng nữ bỗng nhiên đem A Nhã từ hồi ức rút ra.

“Kêu người rất nhiều lần đâu, trang đại tiểu thư cũng đừng trang tai điếc đi!”

A Nhã khó được chậm một phách ngắt người, “Cái gì...?”

“Đội trưởng kêu người lại đây cùng chúng ta cùng nhau hợp luyện lại!”

Các học viên nhanh chóng mà hợp luyện xong sau mưa thu diễn tập cũng kết thúc, Thu Tử Tân cố ý đi lên tới vì bọn họ cố lên trợ trận, các học viên nhìn thấy nàng sôi nổi vui tươi hơn hờ mà dán lên trước cùng nàng nói chuyện.

A Nhã ngồi ở bên cạnh đài trong chốc lát, dư quang trung có thể mơ hồ thoáng nhìn Thu Tử Tân thân hình, nàng mặc thanh, không có gia nhập nói chuyện phiếm, quá sau đó không lâu liền đứng lên rời đi.

Diễn tập sau khi kết thúc, Thu Tử Tân bọn họ cùng học viên tập thể đi một gian trước đó dự định tốt đáy biển vớt, Thu Tử Tân chủ động nói đêm nay nàng thỉnh, xem như cầu chúc ngày mai xuân văn biểu diễn có thể thuận lợi tiến hành, các học viên vừa nghe liền nhạc đến

nổ tung hoa, hận không thể lập tức bổ nhào vào Thu Tử Tân trên người mãnh thân một đốn.

Tiêu Vũ: “.....” Mím cười trung lộ ra một tia sát khí.

A Nhã không có tham dự bọn họ đề tài, một mình ăn xong sau đi đến bên ngoài hít thở không khí, nàng ở lâu hai quan vọng một chút thành thị ban đêm cảnh sắc, bị gió lạnh thổi đến có chút đông lạnh.

Lúc sau nàng liền đi hậu trường buồng vệ sinh, trùng hợp gặp được ở bên trong Tiêu Vũ.

A Nhã đối Tiêu Vũ ấn tượng rất thâm, hẳn là cùng Thu Tử Tân quan hệ rất chặt chẽ người, bằng không cũng sẽ không thường xuyên ở Thu Tử Tân bên người nhìn đến nàng.

Nữ nhân đối nữ nhân cảm giác luôn là càng vì nhanh nhạy.

Ở từ Tiêu Vũ phía sau trải qua khi, A Nhã nhẹ nhàng nhắm lại mũi, hơi thở xâm nhập một cỗ giống như đã từng quen biết mùi hương thoang thoảng vị, nàng vừa đi hướng xí gian một bên nghi hoặc, đột nhiên, dưới chân nện bước một đốn.

A Nhã quay lại thân, mặt lộ vẻ phức tạp ngược ngạo, xuyên thấu qua buồng vệ sinh đại gương nhìn đang ở khom lưng rửa tay Tiêu Vũ, nàng do dự vài giây, vẫn là quyết định mở miệng.

“Ai, người kêu Tiêu Vũ đúng không?”

“?”Tiêu Vũ ngẩng đầu, khuôn mặt trắng nõn, nàng giơ lên mi giác, cho đối phương một cái ‘ có việc? ’ biểu tình.

“Người cùng nữ nhân kia là cái gì quan hệ? Ta chỉ chính là... Thu Tử Tân.”

Tiêu Vũ rút ra tờ giấy khăn lau tay, nàng đối với trong gương chính mình chiếu chiếu, tháo xuống mũ Beret sau sửa sang lại tóc mái, ngữ khí bình đạm trả lời:

“Quan người chuyện gì?”

A Nhã giờ giờ lên cầm, đi lên trước, “Đừng trách ta không có nói tình người, Thu Tử Tân nữ nhân kia, rất có thể là thích đồng tính.”

“!??”Lời này vừa nói ra, Tiêu Vũ đầu phảng phát bị tia chớp bổ trúng, trong nháy mắt chỗ trống vài giây, nàng trong tay động tác cứng đờ, còn không có tới kịp trả lời A Nhã lại tiếp tục nói:

“Ta lần trước không cẩn thận... Ngoài ý muốn gặp được nàng cùng một nữ hài tử ở video, các nàng nói chuyện thực thân mật, nữ nhân kia giống như... Còn gọi đối phương một câu bảo bối gì đó.....”

Tiêu Vũ: “.....”

Tiêu Vũ ho nhẹ vài tiếng, lý trí nhanh chóng hội họp lại, “wait wait wait, một câu bảo bối mà thôi, có cái gì cùng lắm thì, hiện tại nữ hài tử lẫn nhau kêu lão công lão bà cũng chưa cái gì đi?”

A Nhã nhíu mày, đương Tiêu Vũ trên người nước hoa vị lên vào nàng phế phủ khi, sở hữu ký ức đều bị đánh thức lên.

“Không, không ngừng, nữ nhân kia phía trước dùng nước hoa không phải cái loại này hương vị, chính là hiện tại..... Lại trộm đổi thành cùng người giống nhau thể bài.”

Tiêu Vũ lần thứ hai: “.....”

A Nhã nói thẳng không cố kỵ nói: “Ta khuyên người tốt nhất cách này cái nữ nhân xa một chút.”

“Đừng nhìn nàng bề ngoài nhân mô nhân dạng, trên thực tế, nàng rất có thể..... Coi trọng người.”

Tiêu Vũ lại lần thứ hai: “.....”

Nàng nghiêng đi mặt, khóe môi độ cung lược cương treo. Nàng tại nội tâm đối chính mình nói:

Tiểu trường hợp, không thể hoảng!

Tiêu Vũ sửa sang lại xong kiểu tóc xoay người, chính thức cùng A Nhã mặt đối mặt, nàng thoáng ngẩng hàm dưới, cong hai tròng mắt thịnh có khinh thường, còn có vài phần rất nhỏ trào phúng.

“Ngươi là biến thái sao? Như vậy thích rình coi người khác việc tư?”

A Nhã: “Ta đều nói... Là không cần thận.....!”

Tiêu Vũ ha hả, thanh âm hơi hơi đề cao, “Không phải đâu, đều 22 thế kỷ còn sẽ có người cảm thấy đồng tính luyến ái rất kỳ quái sao? Ngươi cái này tư tưởng cũng quá low (thấp kém) đi!”

A Nhã: “.....” Bị người ta nói low (trát tâm)

Tiêu Vũ hơi hơi nhếch lên khóe môi, “Cùng với như vậy nhàn rồi đi quản Thu Tử Tân sự tình, còn không bằng nhiều luyện luyện ngươi kia giống khí cầu bay hơi xướng pháp!”

A Nhã: “.....” Bay hơi xướng pháp (lần thứ hai trát tâm)

“Cái gì bay hơi xướng pháp!? Ngươi biết cái gì! Chẳng lẽ ngươi xướng liền so với ta hảo sao??” A Nhã vội vàng nói.

Tiêu Vũ mặt không đổi sắc, thong dong đáp: “Đúng vậy, ta xướng vốn dĩ chính là so ngươi hảo.”

“Liền đồng lão sư đều lại đây khen ta, ngươi có sao? ohh ngươi chỉ biết phát giận tưởng đối đạo sư.”

A Nhã: “.....” (liên tục bị trát thật nhiều đao.)

Tiêu Vũ rũ mắt phiết liếc mắt một cái A Nhã sắc mặt, không khỏi ngảm lộ ra người thắng tươi cười.

Nàng từ lúc bắt đầu đối A Nhã ấn tượng liền cực kém, hơn nữa đối đạo sư sự kiện càng là làm nàng vì Thu Tử Tân cảm thấy trong lòng lấp kín một hơi.

Nàng là có muốn tới sặc A Nhã, nhưng Thu Tử Tân sẽ không cho phép, Tiêu Vũ vốn cũng muốn nhìn xuống khẩu khí này, kết quả thế nào, đối phương đột nhiên chủ động chính mình đưa tới cửa, lúc này không đối chăng lẽ là phải chờ tới đại niên mừng một mới đối sao?

Tiêu Vũ dịch khai gót giày, dẫm lên uyển chuyển nhẹ nhàng tự tin nện bước đứng ở A Nhã trước mặt, nàng hơi hơi vãn khởi khóe môi, lấy vô hình trung trào phúng thái độ hướng đối phương tạo áp lực.

- “Tiểu muội muội a, Thu Tử Tân là bởi vì nhân phẩm hảo mới không có đương trường đối với người khai mắng, nhưng là ta không giống nhau, ta không ngừng sẽ mắng chửi người, ta còn sẽ đánh.....”

“Ô ô ô mụ mụ có người khi dễ ta!!!” A Nhã đột nhiên rơi lệ đầy mặt, nhanh như chớp khóc lóc chạy mất. -

“A? Người thật sự như vậy cùng nàng nói?” Thu Tử Tân kinh ngạc hỏi.

Tiêu Vũ: “Ha ha, kỳ thật cũng không có lạ ~!” (- ký hiệu chi gian đoạn ngắn đều vì Tiêu Vũ nào bỏ.)

Tiếp cận buổi tối, hai người trở lại khách sạn, rửa mặt xong sau liền sớm tắt đèn nằm ở trên giường.

Tiêu Vũ gói lên Thu Tử Tân trong khuỷu tay, cùng nữ nhân nói nổi lên đêm nay ở WC gặp được A Nhã sự, Thu Tử Tân nhẹ nhàng phát Tiêu Vũ tóc đẹp, rất có thú vị nghe Tiêu Vũ kể ra chính mình là như thế nào thế nàng hết giận.

Nghe xong Tiêu Vũ giảng thuật Thu Tử Tân không khỏi cười khẽ ra tiếng, nàng xoa bóp Tiêu Vũ lỗ tai tới biểu đạt chính mình sung ái, “Đều hiểu được giữ gìn ta. Cảm động.”

Nữ nhân nói cảm động là đặc biệt chân thật, Tiêu Vũ thấy Thu Tử Tân đáy mắt hàm chứa quang điểm, nàng ôn nhu ngữ thái cùng với tràn ngập yêu say đắm ánh mắt đều ở vô hình trung hấp dẫn nữ hài.

Tiêu Vũ nội tâm nhắc lên mềm mại nước gợn, vô số đóa phấn hồng cánh hoa dừng ở trên mặt nước, nàng tuần hoàn theo chính mình nội tâm ý tưởng, chủ động thẩu tiến lên đi thân Thu Tử Tân môi.

Thu Tử Tân cười nhạt mà không nói, cười mắt hơi hơi cong, thần nhiên tiếp nhận rồi nữ hài cho nàng tinh mịn hôn môi.

Hôn đến 1 thâm, Thu Tử Tân liền ấn Tiêu Vũ cái ót, sau đó không lâu hai người đổi vị trí, Thu Tử Tân sợi tóc lại dừng ở Tiêu Vũ cổ 1 sườn, mỏng đạm thanh nhã hương tức vòng quanh ngoài cửa sổ ánh trăng quán quanh các nàng.

Nước gợn lật, trên mặt nước cánh hoa bị nước chảy tắm ướt, nữ nhân trên người mùi thơm của cơ thể cơ hồ cùng Tiêu Vũ tương dung ở bên nhau, thâm trầm tiếng hít thở từ nữ hài tử bên trái nhĩ tiêm vòng tới rồi nàng bên phải vành tai.

Giờ này khắc này, các nàng phảng phát đem sở hữu ái đặt ở này chương nhạc khúc gian, sóng thủy phiên khởi mọi cách sóng biển, cánh hoa theo nữ hài phập phồng rùng mình, dùng một lần dừng 1 tả ra tới ái thủy hoàn toàn tinh lọc các nàng thân thể cùng tâm linh.

Lại là một cái vô hạn mỹ diệu ban đêm.

Cùng lúc đó bên kia, Weibo lại lần thứ hai thượng A Nhã đáp lại đối đạo sự sự kiện hot search.

Đây là A Nhã lần đầu ra mặt tới chủ động làm sáng tỏ chuyện này ngọn nguồn, nàng thần ngôn chuyện này chỉ là bị người ác ý phóng đại hóa, nàng cùng đạo sự là bởi vì ý kiến không tương hợp mới nổi lên một ít tranh chấp, Thu Tử Tân đều không phải là như những cái đó account marketing sở ác ý bôi đen bộ dáng.

Nàng còn thanh minh sẽ không lại có đối đạo sự yêu cầu, cuối cùng thiệt tình hy vọng có thể cùng các học viên cùng nhau vì Thu Tử Tân đội ngũ bắt lấy trận chung kết quán quân.

“Quản hảo chính người.”

A Nhã hồi tưởng Tiêu Vũ đang nói những lời này khi bộ dáng, rõ ràng bề ngoài thoạt nhìn ngọt ngào mềm mại nữ hài tử, nói chuyện lịch sự thương thế nhưng như thế cường.....

Tác giả có lời muốn nói: Xóa giảm 4.0 bản.

111-120

111.Chapter 111

Hai tháng thượng tuần lúc chạng vạng, tọa lạc ở Bắc Kinh K thị phát sóng đại viện đại sảnh chiêm trống vang trời, ca vũ thăng bình.

Sân khấu thượng là rực rỡ lóa mắt minh tinh tụ tập, sân khấu hạ là mấy ngàn nhân số người xem, xuân văn hiện trường náo nhiệt có thể so với vang vọng toàn bộ Trung Hoa mảnh đất, đại biểu phồn vinh cùng an ổn ánh lửa quay chung quanh phát sóng đại sảnh ở trong đêm đen hùng hực thiêu đốt, cơ hồ làm mọi người sôi trào hưng phấn đến quên mất rét lạnh.

Thu Tử Tân cùng Tiêu Vũ sớm tại hôm nay buổi sáng liền tới đến hiện trường chuẩn bị trang dung tạo hình, ở dự bá trước thử cuối cùng vài lần diễn tập.

Xuân văn phát sóng trực tiếp chính thức bắt đầu sau, mấy cái quen thuộc người chủ trì nói lời dạo đầu, hỉ khí dương dương hướng các vị người xem chúc tết, dựa theo tiết mục lưu trình trước thượng mở màn ca vũ, các nơi vũ đạo đoàn mang đến biểu diễn, tương thanh tiết mục, tiểu phẩm.....

Tối nay xuân văn khách quý đội hình phi thường xa hoa, từ lưu lượng minh tinh đến gần mấy thế hệ đương hồng tiểu hoa cùng thâm niên tiền bối, các học viên là lần đầu tiên đi vào loại này chân chính đại trường hợp, vài người làm xong trang tạo sau chuẩn bị đi tìm Thu Tử Tân, trải qua hành lang khi gặp được mặt khác ngồi ở phòng hóa trang đại già, mặt ngoài bình đạm nội tâm khiếp sợ.

Trong đó một cái nam đội viên đều thiếu chút nữa đương trường quý xuống khóc thút thít, “Kia..... Kia không phải đã từng Tứ Đại Thiên Vương, Edward sao!? Nhìn thấy hấn ta thật sự nhân sinh viên mãn!!!”

Nữ đội viên: “Ai, đừng nhìn lạ, chúng ta không phải muốn đi tìm thu lão..... A a a kia không phải nghịch thiên tài tử mao để dàng sao!? Ta muốn đi theo hấn thảo ký tên!!!”

Mọi người: “.....” Đem người kéo lại.

Lúc sau bọn họ liền tới tới rồi Thu Tử Tân phòng hóa trang, Tiêu Vũ vẫn luôn cùng Thu Tử Tân đái ở bên nhau, hiện trường nghệ sĩ rất nhiều, các có các phòng hóa trang, may mà Thu Tử Tân kia gian tương đối rộng mở, cất chứa bọn họ vài người vẫn là dư dả.

Bọn họ đến thời điểm Thu Tử Tân đang ở giúp Tiêu Vũ kẹp lông mi, cùng các nàng chào hỏi sau liền không ngừng kích động mà khen nói: “Thu lão sư hôm nay cũng quá xinh đẹp đi! Làn da thật sự hảo bạch a.”

“Cảm giác so ngày thường mỹ phiên mấy chục lần!”

Thu Tử Tân cầm lông mi kẹp, trường tóc quấn khoác trên vai, cong cười mắt cố ý trêu chọc bọn họ, “Ý tứ là ngày thường ta so hiện tại xấu phiên mấy chục lần sao?”

Học viên vừa nghe, lập tức ai oán nói: “Lão sư người biết chúng ta không phải ý tứ này!”

“Thu lão sư lại đào hố cho chúng ta nhảy!”

Thu Tử Tân nhợt nhạt cong cong khóe môi, dặn dò bọn họ có thể đi trước bên cạnh ngồi trong chốc lát, nàng thấp hèn thân, tiếp tục chuyên chú giúp Tiêu Vũ kẹp lông mi.

Bởi vì ngày thường rất ít hoá trang, Tiêu Vũ cảm giác thực không thói quen, nhẹn không được vẫn luôn nháy mắt, không tự giác mà tránh tới trốn đi, làm đến Thu Tử Tân có điểm vừa bực mình vừa buồn cười, duỗi tay ổn định Tiêu Vũ không ngừng sau này gương đầu.

Thu Tử Tân: “Người đừng nhúc nhích, tiểu tâm kẹp đến mí mắt.”

Tiêu Vũ bẹp một chút miệng, đáng thương hề hề mà giãy giụa, ngẩng đầu vọng nàng, “Thu tử tử, bằng không ta còn là không gấp đi..... Nguyên bản như vậy cũng có thể không phải sao.....?”

Này kẹp lông mi sai sự vốn dĩ hẳn là chuyên viên trang điểm giúp Tiêu Vũ làm cho, nhưng Thu Tử Tân lo lắng nàng không thích ứng, liền chính mình thượng thủ, nhưng hiện giờ Tiêu Vũ luôn mãi chống đẩy, bộ dáng còn quái đáng thương, giống như chính mình cưỡng bách nàng làm cái gì không tốt sự giống nhau.

Thu Tử Tân thở dài một tiếng, cười khẽ buông lỏng ra nàng, “Được rồi, ta không kẹp ngươi là được.”

Đứng ở một bên học viên dựa vào Thu Tử Tân nói ngòi xuống hàng phía sau trên sô pha, chờ đợi Thu Tử Tân xong xuôi sự khi từng người luyện tập, trong đó một cái Thu Tử Tân mê muội học viên thấy thế chạy nhanh đoạt lời nói nói:

“Thu lão sư! Ta muốn ta muốn, ta phải bị ngươi kẹp! Có thể chứ?”

Ngồi ở góc bối từ A Nhã mặc danh nhũ mày nghi hoặc:

Vì cái gì ta tổng cảm thấy các nàng chi gian đối thoại giống như nơi nào quái quái?

Thu Tử Tân nghiêng đi mặt vọng lại đây, tóc quấn theo động tác nhẹ nhàng đong đưa, nàng tươi đẹp môi đỏ mấp máy, vừa muốn mở miệng nói cái gì Tiêu Vũ lại đột nhiên giữ chặt nàng ống tay áo, “Chờ hạ! Ta kẹp.”

Nàng quay đầu đối Thu Tử Tân vút mắt lấp lánh, “Suy nghĩ một chút, kỳ thật ta cũng có thể nhẫn nhẫn lạp.....”

Nữ học viên: “Ngươi không phải nói từ bỏ sao?”

Tiêu Vũ: “Hiện tại đột nhiên lại rất muốn.”

Thu Tử Tân mỉm cười: “.....??”

Ngồi ở một bên yên lặng quan khán đại quát (cục) đội trưởng:

Nữ nhân chi gian đánh giá thật là rất kỳ quái.

Nữ học viên: “Ta đây chờ thu lão sư giúp Tiêu Vũ lộng xong lại kẹp.”

Tiêu Vũ cổ cổ quai hàm, đang nghĩ ngợi tới muốn như thế nào tìm lấy có thể Thu Tử Tân thoái thác rút khi, Thu Tử Tân đã dẫn đầu trả lời.

“Kia không được.”

Nữ học viên: “Di!!! Vì cái gì!”

Mặt khác học viên ở bên thêm mắm thêm muối nói: “Người liên tưởng bỏ, chúng ta thu lão sư tay là lấy tới đánh đàn, lại không phải kẹp lông mi!”

Nữ học viên: “Kia nàng lại.....” Ngón tay hướng Tiêu Vũ.

“Nhân gia Tiêu Vũ là đơn vị liên quan, là xuân văn có thể cùng thu lão sư cùng đài nữ nhân, chúng ta xứng đôi sao?”

Mặt khác học viên nhanh chóng lắc đầu phù hợp nói: “Không xứng với không xứng với.”

Này ngữ khí đảo không phải toan, là các học viên cho nhau trêu ghẹo đối phương ngữ điệu. Tất cả mọi người biết Thu Tử Tân dĩ nhân xác thật là thực hảo, nhưng là chỉ cần là đôi mắt hơi chút lượng một chút người liên vẫn là sẽ phát hiện, tên là Tiêu Vũ cái này nữ hài, thật là kiềm giữ Thu Tử Tân thiên vị.

Bọn họ ôm ‘ ghen ghét ’ cùng ‘ chua ’ tâm tình hỏi qua Thu Tử Tân cùng Tiêu Vũ quan hệ, Thu Tử Tân cũng là cười cười tự nhiên hướng bọn họ thảo ngôn nói: “Không cần đoán, đơn vị liên quan.”

Chẳng qua ở các học viên trong lòng sở lý giải đơn vị liên quan là —— ‘ có chứa thân thích quan hệ gia hộ nhân viên ’.

Học viên giả vờ vẻ mặt đờ đẫn, ngữ khí tẫn hiện chanh, “Thu lão sư chính là đối Tiêu Vũ bất công lạp, đừng nói sân khấu, chúng ta liền phòng hóa trang đều không xứng cùng thu lão sư cùng gian!”

Tiêu Vũ bị bọn họ nói được đều ngượng ngùng lên, đối với bị người trêu chọc nói Thu Tử Tân đối nàng bất công càng là hơi chút đỏ mặt, nàng xoay người, “Ai, các người, mấy cái ý tứ a!”

Thu Tử Tân lại đem nàng đầu đưa quay lại tới, “Đều nói đừng nhúc nhích, nha, người xem, lông mi kẹp oai.”

-

Thu Tử Tân cùng Tiêu Vũ biểu diễn xếp hạng trung sau vị trí, trong lúc các học viên liền vẫn luôn đái ở Thu Tử Tân phòng hóa trang nói chuyện, cũng có mặt khác xài chung phòng hóa trang nghệ sĩ ra ra vào vào, Thu Tử Tân phân cho bọn họ mỗi người một viên nhuận hầu đường, nói là lên đài trước dự bị dùng.

Tiêu Vũ kỳ thật cùng các học viên ở chung đến còn hành, trừ bỏ bọn họ thực ái dính Thu Tử Tân, dùng cái loại này thực đà ngữ khí cùng Thu Tử Tân làm nũng sẽ làm Tiêu Vũ cảm thấy vô ngữ ngoại, mặt khác thời gian đại gia vẫn là thực liêu được đến.

Tân xuân tiệc tối tiến hành đến hùng hực khí thế, tiếp theo là tạp kỹ, ma thuật đại thưởng cùng vũ đạo loại tiết mục qua đi, đợi cho mưa thu tiết mục biểu diễn gần khi, người quản lý cùng tiểu trợ lý liền mang theo các nàng đi hậu trường chuẩn bị.

Các học viên biểu diễn ở các nàng lúc sau, cũng đi theo các nàng đi đến hậu trường, cầm di động, một bên chụp ảnh một bên vì các nàng cổ lên cổ vũ.

Các nàng đêm nay muốn biểu diễn đệ nhất ca khúc là 《 thế giới tốt đẹp cùng người hoàn hoàn tương khấu 》, Thu Tử Tân dẫn đầu bước lên sân khấu, hiện trường fans vừa thấy đến nàng ngay cả thanh thét chói tai, một bộ bên người lộ bối màu trắng ren váy, hoàn mỹ bày ra ra nữ nhân tỉ lệ ưu việt thân hình.

Thu Tử Tân với nhiệt liệt ồn ào trong tiếng, bước không nhanh không chậm nện bước đi tới một trận trong suốt nhựa thủy tinh cầm trước ngời xuống, khí chất ưu nhã đến tựa như một mặt sạch sẽ thanh lưu.

Khúc nhạc dạo vang lên, phối hợp Thu Tử Tân đầu ngón tay bắn ra âm phù nhuộm đẫm toàn bộ đại sảnh viện, này nói khúc vui thích lại không mất tinh tế tình cảm. Thu Tử Tân trước xướng mở đầu đệ nhất phân đoạn, nàng tiếng nói thanh thấu ôn hòa, có tiếng hiện trường ồn, giống người kiên nhẫn mềm nhẹ mà vỗ về mọi người tâm linh, khiến cho người xem nghe được say mê không thôi.

Sân khấu thượng trung ương còn có vũ đạo đoàn ở nhảy Urban, tiến vào đệ nhị đoạn khi tiếp nhận chính là một khúc đem ngọt thanh sáng trong tiếng nói, màn ảnh tùy theo cắt đến phía sau giàn giáo chậm rãi dâng lên phương hướng.

Nữ hài tử cầm microphone, một bộ thuần trắng sắc liền thân váy lụa, thúc eo thiết kế, cổ áo hơi V, phối hợp xương quai xanh liên, trang dung điểm lệ, da thịt ở ánh đèn chiếu rọi xuống bạch đến lộ ra nhàn nhạt hồng nhạt.

Hiện trường tiếng hoan hô càng nhiệt liệt, Tiêu Vũ sẽ đến cùng Thu Tử Tân hợp xướng kỳ thật là không có chuyện trước đối ngoại công bố, ai đều không có nghĩ đến còn có như vậy một cái kinh hỉ lớn, fans tiếng hét chói tai giống không ngừng cuộn cuộn sóng biển giống nhau, càng thêm mãnh liệt.

Các nàng chi gian cách một đám vũ đạo viên, màn ảnh không ngừng ở hai người trên người cắt.

Trên đài dưới đài, nhìn nhau.

Tiến vào điệp khúc khi, Thu Tử Tân rời đi cầm tào, bước ra cao cùng hướng phía sau đi đến, xướng nói:

“Lúc này đã oanh phi thảo trường ái người đang ở trên đường”

Tiêu Vũ từ giàn giáo nhẹ nhàng mà cất bước xuống đài, phiêu dật làn váy hơi hơi đong đưa, xướng nói:

“Ta biết nàng mưa gió kiêm trình đi qua ngày mộ không thương”

Cách ở các nàng chi gian bạn nhảy dùng dương tay khom lưng dáng múa tự động hướng hai bên thối lui, vì các nàng phô khai một cái nổi thẳng đối phương bên người con đường.

Hai người đồng thời hợp xướng: “Xuyên qua biển người chỉ vì cùng người ôm nhau”

Tiêu Vũ bước chân càng mau mà đi tới Thu Tử Tân bên người, kia một màn ở màn ảnh trình ra tới hình ảnh kỳ thật phi thường xúc động nhân tâm.

Nữ hài tóc đẹp theo nhanh hơn nện bước từ từ giờ lên, mà nàng sở chạy về phía nữ nhân sớm liền triều nàng vươn tay, hai người khoảng cách ở thân thiết đối diện cùng hợp xướng trung nhanh chóng ngừng lại, cơ hồ là muốn thực tự nhiên mà vai dựa vai dán ở bên nhau thời điểm, lại thực khách khí mà vì lẫn nhau tránh ra một ít không gian.

Thái tử cùng khải đường phân đội nhỏ ở phòng khách thấy một màn này khi đều cảm động đến hai hàng thanh lệ chảy ròng, biên cắn hạt dưa biên kích động nói:

“Song hướng lao tới tình yêu mới là trụ điều!!!”

Hai người sóng vai đứng chung một chỗ hình ảnh phi thường đẹp mắt, một lớn một nhỏ, miêu tả ra bất đồng tuổi nữ sinh sở có được bất đồng mỹ lệ bộ dáng. Thu Tử Tân hướng bốn phía người xem phát tay, Tiêu Vũ không tự giác cũng học nàng hành động.

Ở xướng đến kết cục: “Làm tinh quang bổ thêm một chút cầu vòng”

“Làm hoa anh đào trộm hôn người cái trán”

Nơi này nguyên bản đặc biệt thiết kế động tác là muốn Thu Tử Tân đi điểm Tiêu Vũ cái trán, bất quá hiện giờ ở Thu Tử Tân xướng đến này một câu ca từ khi, tựa hồ quên mất cái này thiết kế, nàng chỉ là thật sâu mà nhìn chăm chú nữ hài hai tròng mắt.

Bằng chân thành tình cảm xướng xong rồi cuối cùng một câu:

“Nguyện thế giới tốt đẹp cùng người hoàn hoàn tương khẩu”

.

Các nàng tiếp theo muốn biểu diễn đệ nhị ca khúc là 《Forever young》, nguyên xướng ngài di lương, ca khúc làn điệu cùng ca từ duy mỹ mà tinh tế, lãng mạn thả có ý thơ, có loại rộng rãi nhân sinh thái độ, ôn nhu tiếng đàn hơn nữa nhạc giao hưởng, là không chèn vào đâu được cảm động.

Hiện trường ánh đèn bị điều ám xuống dưới, bạn nhảy ly tràng, Thu Tử Tân cùng Tiêu Vũ cùng nhau đi tới bờ bên kia một cái khác sân khấu, trên không có đậm màu trắng tinh nguyệt đèn treo giáng xuống, phập phồng điều động vị trí, bày ra các loại bất đồng hình dạng.

Hiện trường không khí phi thường ấm áp, sẽ xướng người xem đã mở miệng hợp xướng, có mở ra di động đèn pin đảm đương ánh sáng lác lác, mệnh mang biển người trung, bóng đêm buông xuống, nhiệt độ không khí rét lạnh, Tiêu Vũ cùng Thu Tử Tân đứng ở sân khấu trung ương hợp xướng, giờ phút này, muôn vàn ánh mắt tụ tập với các nàng trên người.

“Thời gian a đi thôi”

“Ta vẫn như cũ vẫn là cái kia nàng

Không có ngày mai mà đi ái”

“Forever young Forever young”

Tiêu Vũ xuống đến phi thường đầu nhập, cảm xúc vẫn luôn đi theo ca đi, nàng thực vinh hạnh có thể bước lên cái này đại sân khấu, lấy cùng Thu Tử Tân hợp xuống thân phận.

“Như thế nào ái một người ta cũng chưa quen

Hai mươi năm sau

Vẫn là giống nhau khinh cuồng giống nhau không uống công”

Nàng nhìn to như vậy phát sóng đại viện thánh, thánh phòng một mảnh dày đặc múa may đèn hải, ý thức bỗng nhiên có điểm hoảng hốt, phảng phất về tới rất nhiều năm trước nàng khi còn nhỏ ban đêm.

—— nàng cùng Thu Tử Tân ở lễ Giáng Sinh trên nền tuyết, nhìn treo ở cây thông Noel thượng đèn màu, chợt lóe chợt lóe mà sáng lên.

Những cái đó đèn màu loá mắt đến giống nữ nhân ôn nhu trong vắt hai tròng mắt, đương nàng cùng Tiêu Vũ đối diện khi, nữ hài sẽ không tự chủ được nhanh hơn tim đập, lẫn nhau tiếp cận, nữ nhân trên người mùi hương cùng nhiệt độ cơ thể thiết thực mà bao vây lấy nàng.

Tiêu Vũ lại nhớ tới xong xuôi nàng biết được chính mình đối Thu Tử Tân tâm ý sau, lần đầu tiên khổ sở đến gát gao ôm lấy nữ nhân, chuẩn xác, tham lam muốn xâm chiếm Thu Tử Tân sở hữu.

Trong lúc nhất thời, nàng trăm mối cảm xúc ngổn ngang, ngẩng đầu lên nhìn phía phương xa, bên tai quanh quẩn các nàng tiếng ca:

“Đúng không người thâm ái như vậy ta đúng không”

Quá vắng đều đã qua đi, hiện giờ, Thu Tử Tân đã là đứng ở nàng bên người, các nàng tối hôm qua còn thân thiết hảo một thời gian.

Thu Tử Tân nghiêng đi mặt tới, ngưng ánh mắt nhìn chăm chú nữ hài, cái loại này ánh mắt là tràn ngập ôn nhu quang ảnh, có rất nhiều

cổ nòng đậm tình cảm từ bên trong hóa khai, xuyên thấu qua cùng Tiêu Vũ đối diện truyền lại vào nòng trong lòng, khiến cho nữ hài tâm cũng mềm mại lên.

Hai người chi gian giống nhau lưu trữ gãi đúng chỗ ngứa khoảng cách, mà Thu Tử Tân chỉ là thật sâu nhìn lại nàng. Ngữ khí thực nhẹ thực nhẹ:

“Ngày nào đó ta rời đi ta sẽ nói cho nàng”

“Thân ái người đừng khóc”

“Forever young Forever young”

(vĩnh viễn tuổi trẻ vĩnh viễn tự do vĩnh viễn không sợ)

Tiêu Vũ cuối cùng vẫn là nhin không được đồ hốc mắt, thanh âm ở kết thúc khi hơi hơi run lên, nàng tự nhận không phải một cái thực làm ra vẻ người, từ nhỏ đến lớn nàng đều đặc biệt hiểu chuyện độc lập, không khóc cũng không nháo, duy độc đụng phải Thu Tử Tân, ở xử lý rất nhiều cảm xúc thượng đều trở nên mềm yếu rất nhiều.

Nàng cúi đầu, ý đồ ở màn ảnh cắt tới người xem phương hướng khi nhanh chóng lau hốc mắt nhiệt độ. Đương nàng lần thứ hai ngẩng đầu khi, phát hiện Thu Tử Tân nguyên lai vẫn luôn đều ở quan sát nàng nhất cử nhất động.

Thu Tử Tân triều nàng cười cười, mảnh khảnh hai tay mở ra, đi phía trước đuổi đi.

Tiêu Vũ vẫn luôn đều nhớ rõ, đây là một cái chờ đợi ‘ bị ôm ’ động tác.

Nữ hài cũng đối nàng lộ ra tươi cười, sinh động mặt mày ở ánh đèn làm nổi bật hạ đặc biệt xinh đẹp, nàng hướng phía trước đi đến, cùng Thu Tử Tân ở trên sân khấu lẫn nhau ôm.

Lần này ôm so dĩ vãng mỗi một lần đều còn muốn tới đến không giống nhau, luận dán sát đương nhiên là so bất quá ở trên giường,

nhưng là kia phân xuyên thấu qua ôm truyền lại đưa ra tới tình cảm, thật sự so dĩ vãng muốn nồng hậu đến quá nhiều quá nhiều.

Thu Tử Tân sờ sờ nàng cái ót, lại lại phát phát Tiêu Vũ bối, trải qua vài giây ngắn ngủi nhắm mắt sau, mới hoàn toàn buông lỏng ra đối phương.

Nàng hết thầy động tác đều rơi vào thực nhẹ, phảng phất là ở chạm vào một cái cực kỳ hi quý trân vật, sợ trọng làm đau nàng, lại sợ nhẹ không thể đem chính mình trong lòng lay động hoàn toàn biểu đạt ra tới.

Nàng chủ động dắt Tiêu Vũ tay, mang theo nữ hài nắm tay hướng người xem khom lưng. Tiêu Vũ trong tầm nhìn bị bịt kín một tầng hơi mỏng sương mù, nàng bị động đi theo Thu Tử Tân hướng nhiều vị trí khom lưng, bên tai biên vang lên tương đương nhiệt liệt tiếng hoan hô cùng vỗ tay.

Tiêu Vũ bỗng nhiên có một loại cảm thụ.

Đương nàng ngắm nhìn sân khấu hạ mỗi một cái ghế, sở hữu mộng lung ánh đèn đều ở vì các nàng mà lập loè, sở hữu ngẩng cao tình cảm mãnh liệt vỗ tay cùng thét chói tai đều hiến cho các nàng.

Kia một khắc, giống như là toàn thế giới đều ở mong ước các nàng tình yêu.

Tác giả có lời muốn nói: Thu Tử Tân xướng cuối cùng đệ nhị câu ca từ là sửa lại.

《 thế giới tốt đẹp cùng người hoàn hoàn tương khấu 》 ta kiến nghị có thể nghe một chút xem Âu Dương Na Na solo phiên bản, 《 Forever young 》 có thể nghe nguyên xướng hoặc là đơn (shàn) y thuần, các có các tinh tế cùng cảm thán.

Không có quảng cáo, chỉ là đơn thuần tưởng chia sẻ này hai bài hát cấp người đọc.

Cá nhân chủ quan cảm thấy, ca khúc cùng chương phối hợp cùng nhau dùng ăn sẽ có càng giai cảm thụ.

112.Chapter 112

Hiện nay thời gian đã tiếp cận rạng sáng, mưa thu biểu diễn xong sau cũng không có trước ly trắng, các nàng còn phải đợi các học viên tiết mục diễn xuất.

Hai người đi đến dưới đài hàng phía trước ghế, hạ cầu thang thời điểm Tiêu Vũ vẫn luôn hỗ trợ dẫn theo Thu Tử Tân váy đuôi, nữ nhân chú ý tới nàng tiểu hành động, khoe môi nhợt nhạt mà cong cong, đợi cho xuống đài sau liền cầm chính mình áo khoác, khoác đến Tiêu Vũ trên người.

“Răng rắc răng rắc.”

Này một loạt hình ảnh đều bị Thu Tử Tân trạm tỷ toàn toàn bắt giữ xuống dưới, màn ảnh hai người cử chỉ thân mật đến phi thường tự nhiên, nói nói cười cười, ở trong bóng đêm thành quá mức lóa mắt tồn tại.

Này mấy trương ảnh chụp vừa lên truyền tới Thu Tử Tân cá nhân siêu thoát liền nhanh chóng phá ngàn xoay, hơn nữa đọc lượng vẫn luôn vẫn duy trì bay lên mở rộng xu thế. Không ngừng với kinh ngạc cảm thán Thu Tử Tân hiện trường thực lực cùng mỹ mạo, nàng bên cạnh nữ hài kia cùng là tương đương dẫn nhân chú mục.

Trừ bỏ liên tiếp cơ kê cùng thét chói tai ở ngoài, không ít lá phong cũng tò mò mà dò hỏi: 【 Tiểu Thu bên cạnh nữ hài tử kia là ai a? 】

Cầu vòng lá phong: 【 tuyệt mỹ hai người tổ! Lão công hảo tốt đẹp soái hảo tuyệt! Nữ hài kia không quá nhận thức ai, xem tiết mục biểu tên hình như là kê Tiêu Vũ? 】

Lá phong nhóm ở trong đàn nghị luận sôi nổi, Thái tử cùng khái đường phân đội nhỏ xen lẫn trong bên trong xem đến cũng sốt ruột, liền ở Thái tử rất muốn nhảy ra hô to một tiếng đừng đoán cay, người lão công chính là nàng chân chính lão công thời điểm.

Bỗng nhiên có vị mắt sắc lá phong phát hiện nói: 【 rống! Ta đã biết! Cái này nữ sinh đã từng ở Tiểu Tân Weibo xuất hiện quá! Các người có thể đi phiên Tiểu Tân năm kia album, nàng hình như là Tiểu Tân chuyên chúc nhiếp ảnh gia!!? 】

Cái này thiệp phụ có Thu Tử Tân năm kia Weibo chụp hình, hình ảnh cầm cameras nữ hài bất luận là bề ngoài vẫn là thân hình, đều cùng Tiêu Vũ có cực cao tương tự độ.

Trang bị một bộ nói có sách mách có chứng đại sư phân tích, đại bộ phận lá phong đều nhận định này hai bức ảnh nữ hài là cùng cá nhân —— Tiêu Vũ. Tin tưởng không nghi ngờ nói: 【666, ngài chính là đương đại Leeuwenhoek!!! 】

【 diệu a, nguyên lai các nàng trước kia liền nhận thức sao? Không thể tưởng được muội muội chụp ảnh hảo, ca hát càng tốt! 】

【 có người biết cái này muội muội Weibo sao? Tưởng chú ý (tò mò mặt) 】

.....

“Đều tân niên, như thế nào còn một bộ mặt ủ mày ê bộ dáng.”

Gian hút thuốc, người quản lý dựa vào lan can trước, phía sau là một đại phiến cửa sổ sát đất, tiểu trợ lý đứng ở hán bên cạnh người, trong miệng ngậm thâm màu nâu tàn thuốc.

“Không có tiền bái.”

Người quản lý ánh mắt hơi có chút thâm nhìn lại nàng, “Năm nay về nhà sao?”

Tiểu trợ lý từ túi áo móc ra một cái bật lửa, con người rữ thật sự thấp, tiếng nói có chút ách, “Không dám.”

Nàng không thuận thực mà rút ra bật lửa, ánh lửa lập loè ánh vào nàng trong ánh mắt.

“Sợ nhất người trong nhà hỏi ta này hỏi ta kia.”

“Ta từ đâu ra mặt trả lời a.”

Một chi khói trắng bị bật lửa, không trung dâng lên mấy đoàn phun nập ra tới sương trắng, một sợi thuốc lá sợi ở đám người tiếng hoan hô trung xông lên bầu trời đêm, với chiều hôm nở rộ thành đêm không hết ngũ thải ban lan pháo hoa.

Pháo hoa rơi xuống tro tàn theo gió rơi xuống, ánh lửa dần dần thu nhỏ lại, cam vàng sắc đèn vòng lung lay, tựa như chạy ở trong bóng đêm xe đầu đèn.

Đợi cho các học viên biểu diễn sau khi kết thúc, Thu Tử Tân đoàn người liền dẫn đầu rời đi, học viên cùng các nàng bắt đầu xe, chỉ có người quản lý cùng tiểu trợ lý cùng nhau cùng mưa thu ngồi ở ghế sau, bên trong xe thiết trí cách bình tốt lắm bảo hộ các nàng riêng tư.

Tiêu Vũ đánh thông điện thoại cấp Ôn Ngữ tin chiến thắng bình an, Tiêu tiên sinh ở các nàng nói chuyện khi vẫn luôn ở bên cạnh khen Tiêu Vũ, nói là bà ngoại ông ngoại bọn họ nhìn Tiêu Vũ cùng Thu Tử Tân biểu diễn đặc biệt vui vẻ. Ngay cả trong nhà nhỏ nhất tiệm tôn nhi vừa mới cũng là ôm TV, dùng nãi nãi thanh âm không ngừng nói Tiêu Vũ tỷ tỷ thật xinh đẹp thật là lợi hại.

“Nhà của chúng ta Tiểu Trúc nhất mặt dài!” Ngay cả nàng cứu cứu đều nhin không được thò qua tới nói câu.

Tiêu Vũ lóe lóe má lúm đồng tiền, khiêm tốn mà ứng hạ, thời gian này điểm lão nhân gia đã trước ngủ, Tiêu Vũ cùng người trong nhà trước đã bái năm, Ôn Ngữ Tiệp xuyên thấu qua microphone mơ hồ

nghe thấy được nàng bên cạnh người nói chuyện thanh, liền hỏi nàng:

“Tiểu Tân có phải hay không ở bên cạnh a? Ta nghe thấy nàng thanh âm.”

Tiêu Vũ nâng lên cằm, sáng ngời đôi mắt nhẹ chớp, nhìn Thu Tử Tân gật gật đầu, hỏi Ôn Ngữ Tiệp, “Ân đối, Thu tử tử ở ta bên cạnh.”

Ôn Ngữ Tiệp: “Vậy người đem điện thoại đưa cho nàng, ta tưởng cùng nàng liêu một lát.”

Cùng thời gian, Thu Tử Tân cũng bắt điện thoại cấp Dương nữ sĩ, hai nhà nữ nhi cho nhau cùng phụ mẫu của chính mình trò chuyện, đề tài không thể nghi ngờ đều quay chung quanh ở vừa rồi biểu diễn cùng tân xuân về nhà sự tình. Cho tới kết thúc thời điểm Dương nữ sĩ đồng dạng cũng nói câu:

“Tiểu Trúc hiện tại không phải cùng người ở bên nhau sao? Vừa lúc, người làm nàng cùng ta trò chuyện, ta cũng tưởng khen khen nàng, này nữ hài tử thật sự đến không được.”

Thu Tử Tân dừng một chút, “Nhưng là nàng hiện tại ở cùng Ôn a đi.....”

Nàng từ biệt quá mặt, liền gặp được đồng dạng dùng nghi vấn ánh mắt nhìn chính mình Tiêu Vũ.

Tiêu Vũ: “Ta mommy tưởng cùng người nói một lát lời nói.....”

Thu Tử Tân: “Dương nữ sĩ cũng là, làm ta đem điện thoại đưa cho người.....”

Sau đó hai người liền không thể hiểu được mà trao đổi di động, cho nhau cấp đối phương cha mẹ chúc tết cập vấn an.

“Dì tân niên hảo ~”

“Ôn a di, ân, là, tân niên vui sướng.”

Lúc này Tiêu tiên sinh chính hái được mắt kính chuẩn bị nằm xuống đi ngủ, vừa nghe đến Thu Tử Tân thanh âm lại là lập tức tinh thần, dựng lên lỗ tai ở một bên không nói một tiếng lại cực kỳ tinh tế nghe.

“Ôn a di yên tâm, hôm nào ta nhất định sẽ đi chúc tết, Dương nữ sĩ mấy ngày này cũng thực nhớ thương ngài.”

“Đúng rồi, mấy ngày trước đây ta đưa cho ngài trang sức ngài xem đến còn vừa lòng sao? Phẩm chất không tồi đi.”

“Này không có gì, chỉ là ta nho nhỏ tâm ý, hoa không bao nhiêu tiền, kia châu báu thiết kế sư là toàn cầu đứng đầu, trong ngành danh khí rất lớn, thấy kia bộ trang sức ánh mắt đầu tiên khi ta liền cảm thấy cùng Ôn a di ngài khí chất thực đáp.”

Ôn Ngữ Tiệp bị Thu Tử Tân minh ám khen hồng đến nhưng cao hứng, nếu có cái chấm điểm biểu Thu Tử Tân ở trong lòng nàng nhất định là bạo phân cấp đừng, nàng cười ha hả nói:

“Người này quá khách khí, không lý do đưa như vậy quý trọng lễ vật cấp a di làm cái gì, a di cũng không có gì có thể quà đáp lễ cho người, quái ngượng ngùng.”

Tiêu tiên sinh ngồi ở Ôn Ngữ Tiệp bên cạnh, hấn mày nhăn lại, cảm giác sự tình cũng không đơn giản, rồi lại không thể nói ra cái gì manh mối nguyên do, đó là đem trong lòng sở cảm nhận được này phân cổ quái nuốt vào trong bụng.

Các nàng dùng không dài không ngắn thời gian thông xong rồi điện thoại, Thu Tử Tân cùng Tiêu Vũ đều thở nhẹ ra một hơi, phẳng phất mới từ một hồi gia trưởng gặp mặt sẽ trung thoát thân ra tới.

Hai người dựa vào xe tòa gồi dựa thượng, nửa khắc chung không có nói nữa, thùng xe nội không khí bực có nhàn nhạt chanh thảo mùi hương, không có âm nhạc, lặng im bầu không khí tốt lắm làm các nàng cảm nhận được tinh thần cùng thịt 1 thể thượng hoàn toàn thả lỏng.

Tiêu Vũ nửa hạp con mắt nhìn phía ngoài cửa sổ, ven đường thụ cảnh không ngừng mà sau này lùi lại, hiện tại là đêm khuya, đèn đường một trần trần cách khoảng cách chiếu vào nàng trên mặt, thùng xe nội khi minh khi ám.

Tiêu Vũ đánh cái tiểu ngáp, Thu Tử Tân liếc nàng liếc mắt một cái, chủ động mở ra khuỷu tay làm Tiêu Vũ dựa lại đây, “Hắn là muốn tới sân bay.”

Tiêu Vũ phe phẩy con thỏ đoản cái đuôi thật cao hứng mà đầu nhập vào nàng ôm ấp, “Kỳ thật ta tưởng cùng ngươi cùng nhau nhiều đãi mấy ngày.”

Hai người ở biểu diễn xong liền phải đáp vấn ban từng người về nhà ăn tết, rốt cuộc tân xuân ngày hội người một nhà vẫn là muốn đoàn đoàn viên viên, sơ nhất sơ nhị đều cần thiết đãi ở nhà cũ hoặc là đi báỉ phỏng thân thích.

Tiêu Vũ hướng nàng cổ cọ cọ, Thu Tử Tân cảm thấy có chút ngứa, muốn tránh lại trốn không xong, nàng thấp hèn mi mắt khảm liếc mắt một cái Tiêu Vũ, không có tiếp nhận cái này đề tài, mà là hỏi:

“Ngươi chừng nào thì hồi Boston (Boston)?”

“Ân... Đại khái sau tuần đi, ta quá không lâu liền phải khai giảng.”

Bởi vì Tiêu Vũ chôn ở Thu Tử Tân cổ quan hệ, nàng thanh âm nghe tới rầu rĩ, giống đem mặt giấu ở gối đầu giống nhau.

Hai người nói nhỏ âm lượng kỳ thật nhẹ đến chỉ có lẫn nhau có thể nghe thấy, hơn nữa ghé dựa độ cao che đậy đại bộ phận các nàng, ngồi ở phía sau người quản lý cùng tiểu trợ lý chỉ có thể mơ hồ thấy các nàng dựa vào cùng nhau nghỉ ngơi thân hình.

“Quá mấy ngày trở về sao?”

Thu Tử Tân cùng nàng dán thật sự gần, trên người nước hoa vị cùng Tiêu Vũ dung ở cùng nhau, Tiêu Vũ nghe vậy ngẩng đầu lên,

nhìn nàng, “Về nơi đó?”

“Hỏi ta.....”

“... Nhà của chúng ta.”

Thu Tử Tân nói những lời này thời điểm cũng không có nhìn Tiêu Vũ, nàng mắt nhìn phía trước, nữ nhân không rõ ràng hầu kết chậm rãi trên dưới hoạt động, tựa giác biểu đạt đến không đủ chuẩn xác, nàng liền lại lại sửa lại lý do thoái thác.

Tiêu Vũ ngẩn ngùi đình trệ hai giây nhìn chăm chú vào Thu Tử Tân, nàng thực mau liền phản ứng lại đây Thu Tử Tân trong miệng sờ nhắc tới ‘ nhà của chúng ta ’ là chỉ nơi nào. Cái kia gia đã từng chịu tải rất nhiều các nàng cộng đồng hồi ức.

Từ nàng đi nước Mỹ đọc đại học sau cũng đã thật lâu không có hỏi quá nơi đó, hiện giờ Thu Tử Tân chủ động hỏi nàng muốn hay không trở về, Tiêu Vũ tâm tựa như ngoài cửa sổ trên bầu trời tạc đến sáng lạn pháo hoa giống nhau, bang bang vang.

Ý cười tức khắc nhiễm Tiêu Vũ môi duyên, nàng hân duyệt mà ứng, “Hỏi!”

Nghĩ nghĩ, nàng tiếp tục nói: “..... Mấy ngày nay ta còn muốn đái ở bà ngoại gia, chờ sơ tứ sơ năm thời điểm, ta cùng mommy nói một tiếng.”

“Ôn a di sẽ đáp ứng sao?”

“Sẽ lạ, người cũng không biết ta mommy nhiều thích người, luôn là ở ta nơi này khen người nhân phẩm hảo tính tình hảo tam quan chính, có bằng cấp có thực lực còn thực có khả năng.....”

Thu Tử Tân cười cười, “Ta nguyên bản còn tưởng đưa chút cái gì cấp Tiêu tiên sinh, nhưng là người.....”

Tiêu Vũ: “Không tốt, daddy của ta khẳng định sẽ không nguyện ý thu, hơn nữa hấn gần nhất quái quái... Thường xuyên chạy tới hỏi ta

và người sự.”

Thu Tử Tân: “Tiêu thúc thúc... Có phải hay không hoài nghi cái gì?”

Tiêu Vũ: “..... Hẳn là không có đi.”

Thu Tử Tân: “Ta nhớ rõ ta ngày đó khóa môn.”

Tiêu Vũ gãi gãi mặt, cảm giác gương mặt có điểm nhiệt, nàng ngượng ngùng mà tiến đến Thu Tử Tân bên tai, nhẹ giọng nói: “Ta ngày đó.....”

“..... Không có kêu thật sự lớn tiếng đi?”

Thu Tử Tân: “.....”

“..... Không có.”

Các nàng ngồi ở trong xe cho nhau dựa vào lẫn nhau, yên lặng không khí bạn rất nhỏ thì thâm thanh phập phênh ở không trung, nữ hài sườn mặt giấu ở bóng đêm cùng ánh đèn chi gian, hàng mi dài kiêu, chóp mũi tú xảo, môi tâm hơi dẫu, giống như là bị người tinh tế điêu khắc quá tinh xảo tác phẩm nghệ thuật giống nhau.

Hai người tay đáp ở bên nhau, Tiêu Vũ hàm chứa buồn ngủ đi sờ Thu Tử Tân giới hoàn, sờ xong ngón tay lại đi sờ nữ nhân xương cổ tay, sau đó như là bỗng nhiên nghĩ tới cái gì, “Thu tử tử, người phía trước cùng ta nói muốn đưa ta lễ vật.....”

“Ân.....? Cái kia... Ân, đối.”

“Chúng ta về nhà thời điểm lại đưa cho người.”

“Không thể hiện tại sao?”

Thu Tử Tân đè thấp cằm xem nàng, khuôn mặt hiện lên một tia đăm đăm dị sắc, trong giọng nói trộn lẫn điểm ý cười, “Ta lại không có khả năng mỗi ngày đều đem cái kia mang theo trên người.....”

Tiêu Vũ nửa nghiêng đầu dựa vào nàng trên vai, nhéo Thu Tử Tân ngón tay điểm tính số trời, “Ta đây còn phải đợi đã lâu ác, lại không biết là cái gì.....”

Thu Tử Tân cố ý tránh ra tay đậu nàng, “Sẽ không, thực mau liền đến, người trước bồi xong người nhà lại đến bồi ta ta liền rất thỏa mãn.”

Tiêu Vũ lại đem tay nàng trao trở về, mười ngón giao nắm phóng tới môi trước, trong ánh mắt quang chớp chớp, nhìn chăm chăm Thu Tử Tân khuôn mặt xem, nửa ngày, nàng tò mò hỏi: “Di..... Thu Tiểu Tân, người vì cái gì lại mặt đỏ?”

Thu Tử Tân ho nhẹ vài tiếng, lông mi vể, nhanh chóng mặt diệt trong đầu nào đó ý tưởng, “Người nhìn lầm rồi, đó là má hồng.....”

.....

Tân xuân trong lúc xác thật như Thu Tử Tân theo như lời như vậy quá thật sự mau, Tiêu Vũ trở lại bà ngoại gia sau cơ bản mỗi ngày đều ở thăm viếng đi các thân thích gia chúc tết. Mỗi ngày ứng tiếp bảy đại cô tám đại cữu khen, nói đêm đó Tiêu Vũ cùng Thu Tử Tân xuân văn biểu diễn sự tình, phàm là nhìn thấy Tiêu Vũ trưởng bối đều phải đem nàng từ đầu đến chân đều khen cái biến mới cam nguyện.

Đãi ở bà ngoại gia Tiêu Vũ bị chịu chú ý, thành công bị thân thích lấy đảm đương thành ‘ con nhà người ta ’ hảo tấm gương.

Tiêu Vũ mấy ngày nay rất bận, lúc sau đương nàng đưa ra muốn đi Thu Tử Tân nơi đó một chuyến khi Ôn Ngữ Tiệp cũng sáng khoái đáp ứng rồi, còn riêng cầm chút quà tặng công đạo Tiêu Vũ đưa cho Thu Tử Tân, dặn dò nàng nhất định phải làm Thu Tử Tân nhận lấy.

Nhìn nhà mình nữ nhi vẫy vẫy tay vui sướng mà muốn xuất phát đi trong nhà người khác bóng dáng, Tiêu tiên sinh thở dài một hơi, “Người liền không lo lắng cái gì sao?”

Ôn Ngữ Tiệp lạnh lẽo hỏi dồn, “Nàng là đi Tiểu Thu gia, lại không phải đi nam nhân gia, có cái gì hảo lo lắng.”

Tiêu tiên sinh ở trong lòng khỏ nói: Ai, nữ nhân. Người không hiểu!

Trời trong nắng ấm sáng sớm, không trung là chì màu xám, nhiệt độ không khí còn chưa hoàn toàn ấm lại. Thu Tử Tân lái xe đi tiếp Tiêu Vũ, nữ hài tử cầm mấy túi quà tặng từ đối phó chạy như bay đến nàng bên người, đi đến phần đuôi khi dưới chân vừa trượt, may mắn chỉ là nhào vào Thu Tử Tân đi ra phía trước tiếp nàng trong ngực.

“Người là muốn làm hoa hoạt tuyến thủ sao?”

Nữ nhân miệng thượng trêu ghẹo nàng, trong tay động tác cũng đã tiếp nhận nàng quà tặng, ánh mắt ở trên người nàng đánh giá nói: “Có uy đến chân sao, ta nhìn xem?”

“Không có ~” Tiêu Vũ cười đáp, má lúm đồng tiền rơi vào đi, nàng hoàn nguyên mà khiêu hai hạ, chứng minh chính mình hai chân bình yên vô sự.

Thu Tử Tân liếc nàng vài lần, cảm thấy nàng hiện tại giống chỉ thật cao hứng ở nhảy nhót con thỏ giống nhau.

“Bên ngoài lạnh lắm, chúng ta mau vào trong xe.” Tiêu Vũ dùng khuỷu tay chọc chọc nàng.

“Hảo.” Thu Tử Tân ứng, hai người vừa đi một bên nói chuyện với nhau.

“Này đó đều là mommy làm ta tặng cho người quà tặng ác.”

“..... Cũng quá nhiều đi.”

“Thái tử giống như còn nhiều tác máy bình bổ thận cùng bổ gan thực phẩm chức năng ở bên trong.....”

.....

Về tới các nàng gia, Tiêu Vũ nhìn từ trước quen thuộc hoàn cảnh, bắt đầu ở nhà tham quan lên, lầu trên lầu dưới nơi nơi đi dạo, vào chính mình phòng liền rất hoài niệm mà nằm ngã vào chính mình trên giường, nghe nghe chần có hay không hoài niệm nước giặt quần áo hương vị.

Hiện tại thời gian ước chừng là buổi chiều 1 điểm, Tiêu Vũ đã ăn qua cơm trưa, Thu Tử Tân làm salad hoa quả cùng nàng cùng nhau ở nhà ăn ăn, hương hoạt yogurt cùng các kiểu trái cây phối hợp ở bên nhau ăn rất ngon, trong đó trái thơm phi thường ngọt.

Ăn xong tiểu đồ ngọt Tiêu Vũ chủ động hỗ trợ nàng tẩy bộ đồ ăn, Thu Tử Tân ngồi ở thiên đại sảnh chờ nàng, chờ Tiêu Vũ từ trong phòng bếp ăn mặc miên kéo đi ra, Thu Tử Tân đóng cửa xem trang web, buông di động, đã đi tới.

Nàng mang theo Tiêu Vũ đi tới rồi lầu hai phòng ngủ chính phòng để quần áo, từ tủ âm tường lấy ra một hộp thâm sắc hệ màu tím hộp quà.

Nữ nhân đem hộp giao cho Tiêu Vũ trong tay, con người ấy có hơi hơi chờ mong quang điểm ở lay động, nàng khóe môi kẹp nhạt nhẽo ý cười, đối Tiêu Vũ nói:

“Thu lễ vật, chờ lát nữa liền phải nghe lời ác.”

Tác giả có lời muốn nói: Cho ta bình luận sao ~

113.Chapter 113

Tiêu Vũ có điểm tình vòng mà nhìn trong tay quần áo.

Nàng trường thân ngọc lập ở toàn thân kính trước, trong tay phủng nửa khai màu tím lễ hộp, rũ đầu tìm kiếm trang ở hộp quần áo.

“Thật sự không có mặt khác.”

Tiêu Vũ hai má nổi lên nhiệt ý, nàng đột nhiên ngồi xổm xuống thân quát trụ mặt, hộp tử oai ngã vào một bên, một kiện lỏa hồng nhạt thấu thị ren văn ngực hoạt ra, liền mang theo lông xù xù miễn tử lỗ tai đồ trang sức ngã xuống ở thảm thượng.

Nàng hậu tri hậu giác minh bạch Thu Tử Tân đưa cho nàng lễ vật đến tột cùng là cái gì.

Tiêu Vũ ngồi xổm trên mặt đất, một mình thẹn thùng mà cô lẩm bẩm, “Nàng người này như thế nào như vậy a”

“Thế nhưng đưa ta.”

Tiêu Vũ đem phần sau đoạn nói nuốt trở về, nàng đầu ngón tay ở mềm nhẵn vật liệu may mặc thượng đẳng quanh, bên tai phảng phất còn quanh quần nữ nhân đi ra ngoài trước, khóe môi gì ý cười theo như lời câu nói kia:

“Hôm nay cho người chủ động.”

Tiêu Vũ gãi gãi mặt phiền, nàng nguyên tưởng rằng sinh động là ý chỉ Thu Tử Tân lần này nguyện ý làm nàng phản công. Vì thế nàng còn ở trong lòng mừng thầm háo một trận.

Nhưng hiện tại kỳ thật nhìn ra được tới Thu Tử Tân là rất chờ mong, Tiêu Vũ hồi tưởng một hạ vừa mới hình ảnh, đương Thu Tử Tân đem hộp đưa cho nàng khi, dĩ vãng ôn hòa trầm tĩnh con người có một chút biến hóa, có thực rõ ràng tiểu quang điểm ở nữ nhân trong mắt nhảy lên, tựa ở chờ đợi cái gì.

Cuộc đời lần đầu tiên muốn xuyên như vậy quần áo, Tiêu Vũ đương nhiên thẹn thùng cực

Chính là thu tử tỷ thích.

Cái này ý tưởng nhảy dựng ra tới lại làm Tiêu Vũ rối rắm, nàng quay mặt đi, lộ ra lỗ tai nhỏ phần trung mang hồng.

Nàng do dự mà mở ra hộp quà, lại lại thấp giọng nam lẩm bẩm nói: “Cái này như thế nào xuyên a, như thế nào còn có dây xích?”

Tiêu Vũ đi ra thời điểm, thu tử thán giêng ngồi ở mỹ nhân sụp thượng, vòng con mắt nhắm mắt dưỡng thần.

Màu rượu đỏ tóc dài rũ ở hai vai, như cũ ăn mặc buổi sáng kia bộ hắc sắc trường tây trang, áo sômi cổ áo hơi hơi rộng mở, giấu ở cổ áo hạ thi toàn cảnh sắc theo nữ nhân vững vàng hô hấp phập phồng.

Nghe thấy tiếng động, nữ nhân mở mắt ra mắt, vừa lúc cùng vừa mới đóng cửa lại Tiêu Vũ bốn mắt chạm vào nhau.

Nữ hài theo bản năng mà tránh ra ánh mắt, mà Thu Tử Tân ánh mắt còn đình trệ ở nàng trên người.

"Lại đây."

Nữ nhân nhẹ giọng nói. Khóe môi tựa hồ vẫn nổi lên một mặt cực thiên độ cung.

Ở Tiêu Vũ mặc vào kia kiện quần áo trước sau chi gian, nàng liền không ngừng cấp tự mình làm trong lòng xây dựng, nỗ lực mà làm chính mình không cần thẹn thùng.

Làm bạn lữ, nàng muốn cho Thu Tử Tân cao hứng.

Nàng tưởng thỏa mãn Thu Tử Tân sở hữu nhu cầu.

Tiêu Vũ đi lên trước, nàng dáng người phi thường ưu việt, eo thon chân dài, thuộc với mặc đồ nhìn gầy cõi đồ có thịt loại hình hình.

Vật liệu may mặc chỉ là gia tăng rồi nàng hình thể thượng mỹ cảm, nữ hài hoa quý chính thịnh, đầy đà có độ đường cong ở kia đáng chú ý thiết kế hạ mới là nhất có thể gọi lên người dục vọng dục quả.

Lông xù xù con thỏ lỗ tai, phía sau lưng cái mông thượng còn có một đoạn miễn tử đoản cái đuôi, đều theo Tiêu Vũ nện bước nhẹ nhàng đong đưa.

Nàng tiêm bạch cánh tay không tự giác mà che lấp mềm mại thân thể bộ vị.

Nữ nhân nâng lên cằm nhìn phía nàng, thâm, con ngươi nhiều vài phần không thường thấy động dung.

Không chờ Thu Tử Tân mở miệng, Tiêu Vũ liền dẫn đầu ngồi ở nữ nhân thân mình thượng, xanh nhạt thon dài hai chân uốn lượn, dán nữ nhân vòng eo, nàng chủ động đi liêu Thu Tử Tân đầu tóc, sờ nàng mặt, thân nàng môi, nhĩ đóa, cổ.

Trong phòng điểm hương huân, giữa trưa thời gian trong phòng không có bật đèn, phòng ngủ.

Giống như là phủ thêm một tầng song sa, mông mông thành lung, ở tối tăm không gian.

Trần ngập tinh tế tình thú.

Nữ nhân đón ý nói hòa nàng nhiệt liệt lỗ măng hôn môi, ần ần trung có tinh mịn điện lưu bắt đầu ở các nàng quanh thân phát sinh, bùm bùm mà bắn nổi lửa hoa.

Một phen hôn nồng nhiệt qua đi, Thu Tử Tân buông ra nàng, ánh mắt lạc đến Tiêu Vũ bộ ở cổ gian khấu hoàn.

Nữ nhân nhu hòa mặt mày hơi hơi cong, nói: “Đây là chân hoàn, người đem nó mang ở cổ làm cái gì?”

Tiêu Vũ gương mặt phàn nổi lên đỏ bừng, nàng có điểm hoảng loạn giải thích nói: “A lần đầu tiên xuyên, ta không biết ta hiện tại hủy đi

tới đổi."

Nói nàng liền muốn cởi bỏ hệ ở cổ gian màu đen dây lưng, nhưng Thu Tử Tân lại ngăn trở nàng, "Từ từ."

"Không quan trọng."

Nàng nói lời này khi đậy mắt ẩn giấu một chút ý cười.

"Ta thích người như vậy mang."

Tiêu Vũ cúi đầu, từ gương mặt đến bên tai khu vực khó có thể tự chế năng lên, nàng cảm giác chính mình giống như lại không cẩn thận khai phá Thu Tử Tân một khác loại tính phích.

Hai người lặng im trong lúc, Thu Tử Tân ôm lấy nàng eo, an tĩnh mà dùng mục quang đánh giá nàng, đôi mắt rất sâu, tinh tế, thường thức, lại mang theo thú vị tính ánh mắt.

Tiêu Vũ có chút không được tự nhiên mà cắn cắn môi.

Lại tới nữa.

Lại là loại này ánh mắt.

Tiêu Vũ gương mặt hai bên phi thường năng, nàng cảm thấy ở cùng chính mình thân thiết khi Thu Tử Tân tựa hồ cùng ngày thường nàng có chút bất đồng. Người ở bên ngoài xem ra, Thu Tử Tân chính là cái phi thường ôn hòa văn nhã nữ nhân.

Chỉ có tới rồi trên giường, ở cùng Tiêu Vũ thân thiết khi, nàng nội tâm che giấu một khác mặt mới có thể bị kích đập phát ra tới.

Thu Tử Tân ánh mắt cuối cùng đình trú ở nữ hài no đủ phật phòng trước.

Này bộ quần áo tài chất đại bộ phận đều là lụa hồng nhạt ren võng, nữ hài bạch tịnh viên xảo mềm mại cùng kia đỏ thắm quả viên tại đây thấu thị vải dệt dưới một lăm không bỏ sót.

Tiêu Vũ thẹn thùng nở miệng, nhưng là nàng lại nhớ tới Thu Tử Tân nói câu kia

--"Hôm nay cho người chủ động."

Những lời này từ vừa rồi đến bây giờ liền vẫn luôn quanh quẩn ở nàng trong đầu, vứt đi không được.

Tiêu Vũ rũ mắt hiểm không dám nhìn Thu Tử Tân, tâm không hề kết cấu mà nhảy lên, nàng đem che chở liên miên phật phòng ren vải dệt hơi hơi xốc lên, trắng nõn miến tử hàm chứa anh đào liền tùy theo bại lộ ra tới.

Nàng đè thấp thân mình, tiến đến Thu Tử Tân môi trước, thanh âm cực kỳ xấu hổ sấp.

“Muốn ăn sao?”

Nữ nhân nâng lên con người nhìn phía nàng khi đáy mắt xẹt qua một tia kinh ngạc lưu quang, giây lát lướt qua, tùy cơ liền thay đổi thành một loại khác mạnh mẽ ngăn chặn hưng phấn cảm. Nàng buộc chặt Tiêu Vũ eo, phụ đời trước, cánh môi nhẹ nhàng dán thượng đi.

Tiêu Vũ đôi tay treo ở Thu Tử Tân trên cổ, nàng thậm chí có thể nghe được nữ nhân mút vào sở mang ra tới ướt thanh, cái này làm cho nàng ở cảm thấy thẹn trung lại cảm thấy đặc dừng sáng. Có cổ dính ướt nhiệt ý thông thả mà chảy ra, thúc giục khiến cho nàng song chân cũng bắt đầu bủn rủn đi xuống.

“Còn có bên kia...”

Thu Tử Tân liếm xong rồi còn đi nhẹ nhàng cắn phê nàng một chút, nữ hài tử ươm thanh thực mau kêu lên.

Hai người dán thật sự gần, Tiêu Vũ đang run lạt rất nhiều còn đã nhận ra nữ nhân đồng dạng dồn dập vang dội tiếng tim đập, còn có nàng kia hồng đến độ sắp tích xuất huyết nhĩ tiêm.

Đúng vậy, Thu Tử Tân cũng đang ở vì nàng mà tâm động.

Nàng tưởng, các nàng đều ở cảm thấy thẹn cùng khẩn trương trung cảm nhận được trước nay chưa từng có khoái cảm.

Tiêu Vũ cảm thấy chính mình hẳn là đi làm Thu Tử Tân cảm nhận được nàng càng nhiều tiếp chịu phạm vi cùng năng lực, hướng đi nàng bạn lữ biểu đạt chính mình cho nên đạt được cảm thụ. Nàng hừ nhẹ vài tiếng, đốt ngón tay xuyên tiến nữ nhân tóc đẹp trung, thanh âm giống đóa kiêu mềm hoa nhi:

“Ân thật thoải mái...”

Sụp đổ bạch giường, hỗn độn chần đờn, trí đặt ở tử đầu giường giới hoàn, bạn nữ hài tử kiêu mềm thở dốc, từng giọt từng giọt, tinh mịn lại rõ ràng mà chui vào Thu Tử Tân lỗ tai, thẳng tới tâm tì.

Chìm đắm trong ái nhân vuốt ve, ngay cả hô hấp đến dưỡng khí đều là tô ma.

Thu Tử Tân đem tóc dài tùy ý mà trát khởi, đè ở trên người nàng, ánh mắt thực oin nhu, ngữ khí giống bọc mật đường giống nhau hỏi nàng:

“Thích sao? Bảo bối.”

“Thích ta như vậy đối với người sao?”

Nữ hài thanh thuần con người vào giờ phút này nổi lên một tầng

mông mông sương mù hơi, nàng theo ma cảm ngắc cảm, thanh âm đứt quãng, “Thích... Thu tử tử hảo bổng, thật là lợi hại còn muốn” Thu Tử Tân thấp hèn thân hôn nàng nhỏ nhắn mềm mại bụng, “Đừng kêu cái này xưng hô.”

Tiêu Vũ: “Ân”

Nữ nhân duỗi tay kéo kéo nàng mang ở cổ gian khấu hoàn, “Đổi một cái.”

Tiêu Vũ hơi hơi mở mê ly đôi mắt, song tần ửng đỏ, có điểm không rõ cho nên mà nhìn nàng.

Nữ nhân lại lại lôi kéo nàng vòng cổ, ôn nhu mà dẫn đường nàng, “Nên gọi cái gì?”

Tiêu Vũ tựa hồ từ nàng nơi đó hiểu được cái gì tin tức, nàng cực kỳ xấu hổ báo mà quay mặt đi, phảng phất cả người đều nhân Thu Tử Tân nhìn chăm chú mà nóng bỏng khởi tới.

Nàng then thùng mà cắn môi, lông mi ở thông mau chớp động hạ chớp chớp, lặng im một lát, nàng như là ở cảm thấy then trung phục tùng, dùng khí âm thấp thấp gọi một tiếng.

“Master.”

(chủ nhân.)

Nữ nhân nhợt nhạt cong cong khóe môi, vừa lòng chi độ bộc lộ ra ngoài. Nàng khuyển hạ thân đi hôn nữ hài mỏng mềm cánh môi.

“Ngoan.”

Kế tiếp Tiêu Vũ cả người đều là phiêu phù ở mặt biển thượng, nàng chỉ có thể rầm rì mà ứng Thu Tử Tân.

Thu Tử Tân thể lực xa so nàng trong tưởng tượng tới muốn hảo đến quá nhiều, ngay từ đầu nàng còn có thể đi cắn nữ nhân xương quai xanh tới tỏ vẻ nàng muốn phản kháng, nhưng càng về sau đi nàng liền càng không có sức lực, chỉ có thể không ngừng tiếp thu Thu Tử Tân tặng cho dư nàng âu yếm.

Từng đợt càng thêm mãnh liệt sóng biển không ngừng chụp phủi nàng, nước biển tằm ướt khăn trải giường, thực mau liền đem nàng giơ lên cao đỉnh, đợi cho sóng triều dưng tả ra tới sau Thu Tử Tân đại khái dừng lại vài phút làm Tiêu Vũ thở dốc, chờ đến nàng hơi chút bình phục lại bắt đầu động lên.

Đến sau lại Thu Tử Tân làm nàng xoay người ghé vào trên giường, Tiêu Vũ toàn thân đều mất sức lực, chỉ có thể tùy ý nàng bài bố, Thu Tử Tân làm nàng như thế nào làm nàng liền mơ mơ màng màng

đáp ứng đi xuống.

Thu Tử Tân xuống giường trong chốc lát, Tiêu Vũ giống như nghe được ngân kéo vang thanh, chờ đến nữ nhân lại khi trở về, nàng hôn Tiêu Vũ sau cổ, đầu ngón tay ở nữ hài eo tuyến thượng du tấu.

“Đau nói muốn nói, biết không?”

Tiêu Vũ lúc ấy ngốc ngốc gật gật đầu, tiến vào vật thể cùng nàng thước tác phi thường dán sát, nữ nhân ở bắt đầu luật động rất nhiều, đôi tay đều ở an ủi nàng, nữ hài sờ hữu mẫn cảm điểm chạm vào là nổ ngay, một trận thờ dốc bạn cả người run rẩy bắt đầu rời tâm một hồi đôn luân.

Nữ nhân chống đối quy luật có tự, theo thời gian càng thêm gia tốc lên, nàng xoa bóp nữ hài trước người cảm lòng không đậu đứng thẳng, lại hỏi lại nàng:

“Thích sao bảo bối?”

“Thích tư thế này vẫn là vừa rồi?”

Tiêu Vũ bắt lấy khăn trải giường cảm nhận được nữ nhân hoàn toàn tiến vào, nàng trên trán dính đầy mồ hôi, hai chân vẫn luôn đang run lật, thật sự vô pháp tự hỏi, chỉ có thể vụn vặt lại mơ hồ ứng nàng, “Thích thích cái mộng thượng con thỏ cái đuôi bởi vì nữ nhân thọc vào rút ra lúc lắc không đình đong đưa, này cũng mặc danh thành tương đương hấp dẫn Thu Tử Tân nguyên nhân chi lại lại trải qua một lần đăng đỉnh qua đi, Tiêu Vũ con thỏ lỗ tai đã hoạt rơi xuống, tinh tế hơi hơi dính hãn dán ở nàng ngạch biên, nàng hỏi vớng hừ hừ mà đẩy Thu Tử Tân, “Từ bỏ, thu tử tử quá nhiều lần...”

Nhưng là Thu Tử Tân không có nghe, nàng kéo lấy Tiêu Vũ cột vào cổ gian khấu hoàn, đem đối phương kéo qua tới, Tiêu Vũ hai chân bị người gấp khởi, vòng eo cong khúc thành một cái điên cuồng góc độ, thật sâu cảm thụ được nữ nhân đối nàng xâm chiếm.

Ngoài cửa sổ tuyết ti tan rã, sắc trời dần dần chạy đến ảm đạm, một trần đèn tường chợt minh chợt diệt, chim di trú theo mùa biến hóa thành đàn di chuyển.

Ở lật biển mây trung, các nàng gát gao ôm lấy lẫn nhau, say mê trầm chìm ở hai bên hỗn loạn tiếng hít thở, nhân yêu say đắm mà tham lam môi lưỡi, cùng kia đủ để lệnh người mê muội đến chết tính 1 dục bộ vị.

Các nàng lẫn nhau phập phồng dán sát, không hề chừng mực cao trào.

Các nàng dặt tay, hôn môi, ôm, làm 1 ái. Phảng phất muốn lấy thân thiết hình thức, đem hai cái hoàn toàn bất đồng các thể linh hồn, hoàn toàn dung tiến đối phương trong thân thể.

Từ buổi chiều đến chạng vạng, ở đóa hoa nghênh đón cuối cùng một lần nở rộ sau, một hồi không gián đoạn điên cuồng gào thét rồi cuộc ngừng lại.

Tiêu Vũ xụi lơ ở trên giường, cả người đều mềm như bông, giống lâm vào thực ướt thực mềm cục bông.

Đôi mắt, mấy ngủ qua đi, ở nàng đã có người đụng tới nàng, lại lập tức bừng tỉnh, nàng dòn dập mình nuốt, gần như khóc nức nở: “Chờ một chút, người lại làm ta hoãn trong chốc lát...”

Âm thầm cảm thụ.

Sau đó nàng liền nghe thấy được nữ nhân cười nhẹ thanh: “Ta chỉ là muốn mang người đi tắm rửa.

“Đi được động sao? Người hiện tại không xuống giường được đi?”

Thu Tử Tân đặc biệt ôn nhu mà phát khai nàng phát, nữ hài giờ phút này phiếm triều hồng mặt đặc biệt động lòng người, nữ nhân quan tâm mà dò hỏi nàng, ngữ khí thực rõ ràng, còn có một chút ở hồng nàng ý tứ.

Tiêu Vũ hôn hôn trầm trầm bị nàng ôm lên, nữ nhân trên người hương tức bạn hoan ái sau khí vị mộng vòng với nàng chớp mũi, Thu Tử Tân đẩy ra tắm thất môn, Tiêu Vũ cảm giác có chút lạnh, liền rút vai ôm chặt nữ nhân.

Tiêu Vũ: “Cái kia giường...”

Thu Tử Tân: “Đều ướt, ngủ không được.”

“Đêm nay đi người kia gian ngủ.”

114.Chapter 114

“Daddy của người gọi điện thoại tới.”

Trong phòng tắm sương khói lượn lờ, Thu Tử Tân bọc màu đen trường áo tắm từ bên ngoài đi đến, tóc đổ nửa làm khoác trên vai. Nàng đưa điện thoại di động đưa cho Tiêu Vũ.

Nữ hài giờ phút này đang ngồi ở bồn tắm phao nước ấm, nghe thấy Thu Tử Tân lời nói, nàng buồn ngủ mà xoa xoa đôi mắt, tiếp nhận di động, ấn toàn bộ lời nói.

“Ngô, daddy.....”

“Ta còn ở Thu tử tử gia, đêm nay khả năng.....”

Thanh âm nhẹ nhàng, cùng với sữa tắm mùi hương ở trong phòng tắm phiêu đãng.

Nữ hài trò chuyện trong lúc, Thu Tử Tân liền ngồi ở một bên vì nàng chà lau tóc. Mềm mại khăn lông khẽ chạm ở Tiêu Vũ cơ 1 da thượng, kia tuyết trắng sau 1 cổ một đường duyên đến nữ hài mảnh khảnh lưng, có rất nhiều ở tuyết trắng trung lặng yên nở rộ hồng hoa mai, rõ ràng lại mơ hồ.

Nữ nhân sắc mặt nhỏ đến khó phát hiện mà nổi lên hồng nhạt, nàng trong tay động tác hơi làm thả chậm, suy nghĩ cũng ngăn ngửi đình trệ xuống dưới.

Nàng vừa mới... Nguyên lai có như vậy bức thiết sao.....?

-

Thời gian tiếp cận ban đêm.

Hôn đạm trong phòng ngủ, giường quây đèn ánh sáng mỏng manh mà vòng ở trên giường, Tiêu Vũ cùng người trong nhà thông xong điện thoại uống lên điểm cháo, tựa hồ bởi vì buồn ngủ liền ăn uống đều trở nên nhỏ, tắm rửa xong uống xong cháo sau chỉ nghĩ nằm ở trên giường không nghĩ động.

Thu Tử Tân ngồi ở nàng bên cạnh người, động tác nhẹ nhàng chậm chạp mà vỗ về nữ hài đỉnh đầu tâm.

“Về nhà mấy ngày nay liền trước đem đầu tóc tán xuống dưới đi.”

Tiêu Vũ nửa ngủ nửa tỉnh xuôi tai thấy nữ nhân nói nói, hàng mi dài ở vàng sáng phía dưới nhẹ nhàng mà xốc lên, nàng lười biếng mà lật qua thân, ôm lấy nữ nhân cánh tay, giống chỉ ái ngủ miêu mẽ ở cùng Thu Tử Tân làm nũng.

“Ngô.....”

Một tiếng ngán ngùng, mơ hồ không rõ trả lời, Thu Tử Tân liền nghe ra nàng nghi hoặc, nàng kéo ra chăn nằm xuống thân, cách tinh tế hôn hôn Tiêu Vũ cái trán, ngữ thái cười như không cười.

“Ta không nghĩ Ôn a di hiểu làm nhà ta rất nhiều muỗi.”

Tiêu Vũ tựa hồ nghe đã hiểu nàng ý ngoài lời, muốn há mồm nói cái gì, cuối cùng lại vẫn là không thắng nổi ử rữ, chỉ là vươn tay câu lấy Thu Tử Tân cổ, râu rĩ mềm mại lên tiếng.

Thu Tử Tân nhợt nhạt mỉm cười, đem nữ hài dung nhập chính mình trong lòng ngực, ngoài cửa sổ một vòng trăng tròn cao quải bầu trời đêm, hai người tại đây yên tĩnh lại an tâm bầu không khí dần dần đi vào giấc ngủ. Một đêm ngủ say mộng đẹp.

Cách nhật Tiêu Vũ so thường lui tới ngủ đến độ còn muốn muện tỉnh, Thu Tử Tân hẹn chủ bếp tới trong nhà chuẩn bị cơm điểm, tự thân thì tại cách vách gian phòng ghi âm làm công, chờ đến cơm điểm tới rồi, liền tiến đến thử hỏi Tiêu Vũ muốn hay không lên ăn một chút gì, lúc sau ngủ tiếp.

Tiêu Vũ mới vừa tỉnh ngủ đầu tóc có điểm rối bời, tiểu thân hình khóa lại thật dày trong chăn, nhập nhèm đôi mắt cong thành tiểu nguyệt nha, vừa thấy đến Thu Tử Tân nàng bên môi má lúm đồng tiền liền mang theo vị ngọt bắn ra tới.

“Ôm.....” Nữ hài ngồi ở trên giường mở ra đôi tay gọi nàng.

“Ta ôm bất động người.....”

Nữ nhân dựa vào khung cửa biên, ngoài miệng là nói như vậy, thân thể lại vẫn là thực thực tế mà bước ra bước chân.

Thu Tử Tân ăn mặc ở nhà phục đã đi tới, tóc đẹp tùy ý mà rữ trên vai sau, oversize góc áo rộng thùng thình, hai song thẳng tắp chân

dài liền như vậy vượt đến trên giường, liên quan trên người thanh đậm hương tức đem Tiêu Vũ ôm lấy.

Ấm áp dương quang từ giường mặt du tẩu đến hai người trên người, hơi mỏng quang điểm rơi rụng ở hai người khuôn mặt, Thu Tử Tân hơi hơi cúi đầu, tóc dài tùy theo buông xuống một chút.

Mắt thấy đối phương liền phải cúi xuống thân thân lại đây, Tiêu Vũ thực mau liền dùng ngón tay chống lại nữ nhân môi, gò má phù có xấu hổ sắc, ngượng ngùng mà nói:

“Ta còn không có đánh răng rửa mặt.....”

Đêm qua mơ mơ màng màng không nhìn rõ ràng, hôm nay vào phòng tắm đối với gương chiếu vài hạ, Tiêu Vũ mới phát hiện chính mình trên người thể nhưng xuất hiện như vậy nhiều vết nhăn, nàng tắm rửa xong ra tới, ngồi ở trên bàn cơm còn quái ngượng ngùng mà giận Thu Tử Tân:

“Người ngày hôm qua.....”

Nghĩ nghĩ, tựa hồ cảm thấy nhắc tới chính sự kiện có điểm cảm thấy thẹn, nàng lại quyết định sửa miệng nói:

“Về sau..... Đừng, cái này... Sẽ bị mommy nhìn đến.....” Nữ hài ngượng ngùng mà đem tán ở bên cổ tóc dài đẩy ra, nàng duỗi tay chỉ chỉ, ngụ ý vừa xem hiểu ngay.

Nàng bẻ ngón tay, đặc biệt ngượng ngùng mà nói: “Ta vừa mới khi tắm đếm một chút, ít nhất có mười một, nhị, tam.....”

Kỳ thật không chỉ là này đó thấy được địa phương; Tiêu Vũ nâng nâng ăn mặc miên kéo chân, liền đến mắt cá chân đến cẳng chân chỗ, đều có một đóa một đóa tiểu phấn hoa, tựa hồ đều ở cố ý vô tình mà tỏ vẻ đó là nữ nhân ái 1 mơn trớn tượng trưng.

Mềm hương đồ ăn vị quanh quần ở trên bàn cơm, Thu Tử Tân ngồi trên nàng đối diện mặt, nữ nhân nhợt nhạt cong khóe môi, ngữ khí

mang theo trêu chọc ý vị hồi nàng nói:

“Vậy người cũng không nói nói tới hôm qua cắn ta con thỏ.”

Dứt lời, Thu Tử Tân vẫn khởi trường tỳ, phơ ra tổ bạch mu bàn tay cánh tay, sau đó lại kéo ra cổ áo, lộ ra một đoạn cổ da thịt, duyên đến khóa 1 cốt, vô số khẩu rõ ràng răng nhọn dẫu răng lạc ở 1 nữ nhân trên người, tất cả đều ở trường dương biểu lộ các nàng ngày hôm qua rốt cuộc có bao nhiêu 1 lửa nóng.

Tiêu Vũ: “.....”

Tiêu Vũ dịch khai cùng Thu Tử Tân đối diện ánh mắt, ngược lại phình phình gương mặt, cắn một ngụm bông cải xanh, nhai nhai, giống như hậu tri hậu giác ý thức được một sự kiện.

Cho nên..... Các nàng hiện tại là ở ‘ thu sau tính số ’ sao?

So với ai khác thân đến so đôi phương tàn nhẫn?

Nghĩ như thế, Tiêu Vũ mặc danh phụt một tiếng, kẹp má lúm đồng tiền cười khanh khách lên.

Thu Tử Tân mang theo nghi hoặc biểu tình nhìn nàng, không có get đến đối phương đến tột cùng đang cười cái gì, liền gấp khối tiểu xương sườn bỏ vào nàng trong chén.

“Đừng đơn dùng bữa, ăn nhiều một chút thịt.”

“Không được, ta về nhà đã ăn quá nhiều năm hóa, mấy ngày nay thượng cân trọng..... Một chút.....” Nữ hài xấu hổ xấu hổ mà nói, ẩn biểu tình suy đoán phỏng chừng không ngừng một chút.

“Phải không?” Thu Tử Tân nâng mực vọng nàng liếc mắt một cái, sau đó lại hồi tưởng một chút ôm nàng cảm giác cùng trước kia có hay không cái gì khác biệt, “Như vậy vừa vặn tốt đi.”

Nàng lời nói thắm thía nói: “Người quá gầy không tốt.”

Tiêu Vũ mặc danh giơ giơ lên mi: Ta hoài nghi có người ở dùng hài âm ngạnh nội hàm ta...

Thu Tử Tân về mặt vô tội: “?”

Đây là tuổi kém sự khác nhau sao...

-

Nghỉ trưa thời gian, hai người ăn xong cơm trưa thu thập xong liền cùng nhau ngồi ở nghe nhìn trong phòng chuẩn bị xem điện ảnh, Tiêu Vũ ngồi xếp bằng ở trên thảm, điểm ấn màn ảnh tìm kiếm phiến tử, “Người muốn nhìn nào một bộ?”

Thu Tử Tân dựa vào trên ghế nằm, mấy bên bãi một bộ mắt kính cùng bay thuốc lá sợi cà phê, xanh nhạt thon dài hai chân giao điệp, cả người đều tản ra phi thường văn tĩnh khí chất.

“Nhìn xem cũ điển?”

Các nàng cuối cùng tuyển 04 năm phiên bản nước Pháp tình yêu phiến —— 《 trầm tĩnh như hải 》 , một bộ giảng thuật ở Thế chiến 2 trung nước Đức quan quân cùng nước Pháp dương cầm giáo viên đã phát sinh câu chuyện tình yêu, chỉnh bộ điện ảnh sở khắc họa ra nhân vật tâm lý rất tinh tế, giống một đầu sâu sắc văn nghệ thơ, đại bộ phận lưu bạch cùng trầm mặc, chỉ bằng ánh mắt cùng chi tiết liền đủ để đem tình ý thuyết minh đến vô cùng nhuần nhuyễn.

“Tại đây trầm tĩnh như biển rộng chiến tranh mặt ngoài hạ, là ám lưu dững động rồi lại vô pháp dùng ngôn ngữ biểu đạt ái.”

Vô số vai chính muốn nói lại thôi màn ảnh, vô số lần duỗi tay rồi lại thu hồi ản nhĩn cảm xúc, tất cả đều giao phó ở lẫn nhau thích ba hách dương cầm khúc thượng.

Toàn phiến chỉ có ở phiến đuôi duy nhất một câu đối bạch —— “adieu.”

Từ tiếng Pháp phiên dịch lại đây, là “Vĩnh biệt” ý tứ.

Thu Tử Tân vẫn luôn thực thích bộ phim này, từ lần đầu tiên tiếp xúc đến đến nay mới thôi, nàng ấn tượng rất khắc sâu một câu lời kịch là:

“Yêu nhất bất quá khắc chế.”

Nhưng là Tiêu Vũ cũng không hoàn toàn nhận đồng, nàng vẫn luôn cho rằng ái là muốn biểu đạt ra tới, yêu cầu thông qua thuyết minh tới đem chính mình tình cảm truyền lại cấp đối phương.

Nếu chỉ là một mặt đem cảm tình đặt ở đáy lòng, đối phương vĩnh viễn sẽ không hoàn toàn cảm nhận được chính mình tâm ý, lẫn nhau đều sẽ tại đây đoạn mơ hồ không rõ dây dưa trung cảm thấy mệt mỏi, cuối cùng nhân các loại nhân tố phân lựa chọn rời đi, đường ai nấy đi.

Mặc dù không nói gì ái rất thâm trầm, nhưng là chỉ có biểu đạt ra tới tình cảm mới có thể bị đối phương sở lý giải, tình yêu không phải trình thám trò chơi, ngẫu nhiên suy đoán là tiểu tình thú, giải mê lại là một loại phiền lòng mệt kém.

Điện ảnh chào bé mạc.

Thu Tử Tân quay đầu đi nhìn phía Tiêu Vũ, đáy mắt trang lưu luyến quang ảnh, lưu luyến mà ôn nhu.

“Bộ phim này quá không lâu giống như muốn lại ra phục chế phiên bản.”

“Đến lúc đó cùng đi nhìn xem đi.”

Tiêu Vũ nâng cằm lên, hốc mắt nhân cảm động điện ảnh tình tiết mà trở nên có chút phiếm hồng, nàng nhìn Thu Tử Tân, gật gật đầu.

Ngắn ngủi mặc ngữ, Thu Tử Tân chủ động đem đối phương ôm nhập trong lòng ngực, hai người sóng vai dựa vào, lẫn nhau ước chừng tĩnh vài phút, Tiêu Vũ mở miệng hỏi nàng:

“Người đêm nay muốn cùng ta cùng nhau trở về sao?”

Nàng thanh âm như vũng vàng phập phồng hải ba, từ từ mà chảy xuôi tiến nữ nhân trong lòng.

“Trông thấy người nhà của ta. Bà ngoại, còn có cữu cữu bọn họ.”

Nàng thật sâu mà nhìn chăm chú vào nàng.

“Người nguyện ý sao?”

Tác giả có lời muốn nói: Tân niên hảo, Thu Tử Tân cùng Tiêu Vũ ở chỗ này cho ngài chúc tết lạ! (khom lưng)

Tấu chương đặc biệt cảm tạ tưới dinh dưỡng dịch tiểu thiên sứ là!:

Vivian 43 bình;

Tang đại khắc mèo con 10 bình;

Tư điền khi ý 5 bình;

Mặt khác còn muốn cảm ơn bổ phân, đầu dinh dưỡng dịch cho ta tân văn người đọc, cảm ơn duy trì ~

- dưới vì tác giả nhắc mãi vẫn lời nói với người xa lạ, có thể lựa chọn nhảy qua -

Kỳ thật không nhất định phải đầu dinh dưỡng dịch, đặc biệt là không cần vì dinh dưỡng dịch lãng phí tiền mua văn, nếu có thể nói, đại gia liền nhiều hơn bình luận đi (tâm nguyện là có được thật dài bình a hhh) hoặc là nhiều khen khen ta, đề cử đề cử ta văn hh

Chủ yếu vẫn là hy vọng áng văn này có thể náo nhiệt điểm, bằng không ta tổng hoài nghi áng văn này số liệu có phải hay không có đại bộ phận là tấn 1 giang làm giả..... (che mặt) hoặc là ta viết đến thật sự quá nhàm chán Q__Q

115.Chapter 115

Nữ nhân ánh mắt ngẩn ngẩn ngưng ở Tiêu Vũ trên mặt một lát, tựa ở trầm tĩnh trung tự hỏi, nàng vén buông xuống ở bên tai phát, mềm nhẹ thanh âm vào lúc này trộn lẫn vài phần do dự.

“Ta tưởng.....”

Tiêu Vũ tâm mạc danh vang lên nổi trống, nàng là chờ mong Thu Tử Tân có thể đáp ứng, nhưng nếu là Thu Tử Tân cự tuyệt trở về, nàng đồng dạng cũng có thể lý giải.

Nàng là làm đủ đối mặt hai cái đáp án tiếp thu tâm lý mới có thể đem vấn đề nói ra, cho nên vô luận Thu Tử Tân trả lời là cái gì, nàng đều sẽ không miễn cưỡng nàng.

Thu Tử Tân hơi hơi nghiêng đi thân ngồi, khuỷu tay đè ở ghế nằm chỗ tựa lưng thượng, yếu điệu dịu dàng thân ảnh nghịch ngoài cửa sổ mỏng quang, nàng con người rũ đến thấp thấp, còn chưa nói lời nói, Tiêu Vũ cũng đã hơn phân nửa suy đoán tới rồi nữ nhân trong lòng băn khoăn.

Tiêu Vũ vươn tay, nàng tưởng sờ nàng mặt, cùng nàng nói không quan hệ, chúng ta có thể lần sau lại trở về.

Nữ nhân nâng lên con người, yên lặng nhìn nàng vài giây. Ở không ngôn ngữ đối diện trung, Thu Tử Tân cảm giác đáy lòng nơi nào đó mềm lại mềm, có lẽ là bởi vì bận lữ vượt ve xúc động nàng tâm, lại hoặc là bởi vì nữ hài quá mức ôn nhu ánh mắt, hướng nàng truyền lại nào đó tinh thần thượng trấn an cảm.

Nàng lòng bàn tay độ ấm cùng trong mắt chân thành đều cho nàng thẳng với hết thủy đối bạch dũng khí.

Xuyên qua sa màn điểm điểm quang viên ở Tiêu Vũ má lúm đồng tiền thượng nhảy đánh, một bức một bức ở nữ nhân trong mắt lóe ánh. Mà kia nguyên bản ám tịch con người, tựa hồ cũng bị nữ hài loá mắt lây dính thượng linh tinh quang ảnh.

“Ta tưởng, ta nguyện ý.”

Một chữ một chữ, rõ ràng lại chắc chắn lời nói, phảng phất còn mang theo hít sâu sau quyết tâm, không vội không chậm mà rót vào Tiêu Vũ lỗ tai.

Tiêu Vũ thực mau ngừng đầu, tròn tròn đôi mắt hơi hơi trũng lớn, giống ở kinh nghi, Thu Tử Tân nhìn nàng như vậy biểu tình nhất thời có chút tha vị, nàng cong cong cười mắt.

Nàng đi phía trước cúi người, chớp mũi chống đối phương, hàm chứa cười nhạt nói:

“Ta nguyện ý cùng ngươi về nhà.”

Tiêu Vũ trực tiếp thối tiến lên đi hôn lấy nàng.

Cả buổi chiều, các nàng oa ở nhà nghỉ ngơi, tâm sự vừa mới xem điện ảnh tình tiết, ăn ăn uống uống buổi chiều trà, đứng ngồi nằm hoặc ôm lẫn nhau, không chê phiền lụy có qua có lại mà nói chút râu ria lại không dinh dưỡng nói.

Đã đến giờ, các nàng liền thu thập xuất phát đi bà ngoại gia.

Hai nhà ly đến không xa cũng không gần, xe trình yêu cầu 2 tiếng đồng hồ, Tiêu Vũ ở trên đường ngủ rồi, Thu Tử Tân liền rất tự nhiên mà cầm kiện áo lông khoác ở trên người nàng, sau đó đem bên trong xe âm lượng điều tiểu.

Mờ nhạt hoàng hôn cứ như vậy bọc các nàng chiếc xe, làm bạn các nàng cùng nhau đến bà ngoại gia.

Lần đầu tiên thấy Tiêu Vũ trong nhà ‘ thật dài bối ’, Thu Tử Tân khó tránh khỏi vẫn là khẩn trương, trên xe một lọ không nước khoáng thùng chính là tốt nhất chứng minh.

May mà Tiêu Vũ người trong nhà đều thực thích nàng, bọn họ phi thường tự quen thuộc, ở nhìn thấy Thu Tử Tân ánh mắt đầu tiên liền cảm thấy nàng rất có mắt duyên.

“Thử hỏi ai sẽ không thích mỹ nữ đâu?” Khái đường phân đội nhỏ ở trong đàn diễn cười nói.

Ôn gia người thân thiện cũng nhiệt tình, đối đãi hết thảy sự vật bao dung độ rất cao, tư tưởng khai sáng, tuổi già trưởng bối vọng người khi luôn là híp không hề trong trẻo đôi mắt cười, mặt khác trẻ tuổi thân thích biết Thu Tử Tân là nghệ sĩ, càng là cảm thấy nàng cả người phảng phất đều tản ra thánh quang giống nhau; còn có một lời không hợp liền bao cái đại đại bao lì xì cấp Thu Tử Tân cứu cứu:

“Ăn tết sao, đồ cái cát lợi! Cũng đừng để ý này bao lì xì lớn nhỏ!”

Thu Tử Tân lúc ấy là thế khó xử, thân thích đứng ở một bên cười hì hì vây xem, đều ở khuyên nàng nhận lấy.

Hai bên giảng co bắt quá vài giây, Ôn Ngữ Tiếp cũng mở miệng nói: “Thu đi thu đi, Tiểu Tân, đây là trưởng bối đưa cho người chúc phúc, đều là người một nhà, có cái gì ngại ngùng.”

Tiêu Vũ dùng khuỷu tay chọc chọc nàng, ý cười doanh doanh, nhỏ giọng nói: “Người một nhà, mau thu đi.”

Thu Tử Tân lúc này mới san nhiên mà tiếp được kia phân phân lượng uyển chuyển nhẹ nhàng, tình ý lại trầm trọng bao lì xì.

Toàn bộ gia đình không khí đều thực sung sướng, bà ngoại gia tiểu hài tử cũng nhiều, thấy cái này Thu tử tử sau liền quên mất cái kia vũ tử tử, sôi nổi đi theo nàng thảo ôm một cái.

Thu Tử Tân vốn dĩ liền rất thích tiểu hài tử, thấy vài tuổi đại manh oa triều nàng vụng về mà chạy tới càng là lập tức tình thương của mẹ bốn phía.

Tiêu Vũ khẽ cắn môi, chỉ có thể ngồi ở một bên bẻ quả quýt ăn: “Hảo toan a!”

Người trong nhà lưu các nàng ăn bữa tối, mọi cả còn cố ý dạy Thu Tử Tân vài đạo nàng tự nhân thực đơn, các nữ nhân ở trong phòng

bếp chuẩn bị bữa tối, các nam nhân liền vòng quanh nhà ở làm việc nhà, Tiêu Vũ bồi những cái đó tiểu hài tử đọc ngoại ngữ chuyện xưa thư, đọc đọc liền mặc danh bắt đầu bắt đầu làm phiên dịch thẩm tra:

“Cái này đối thoại phiên đến quá dương hóa, chủ ngữ cùng khi thái hẳn là muốn điên đảo.....”

“Còn có, nơi này quan hệ đại từ không có chỉ đại rõ ràng, thực dễ dàng làm người xem không rõ, tê... Quyển sách này dịch giả là ai a.”

Nàng lật tới lật lui sách vở một mình lẩm bẩm nói, cuối cùng làm ra kết luận nói: “Chúng ta đừng nhìn này bỗn, cái này phiên dịch sẽ làm người con cháu.”

Ngồi vây quanh ở nàng chung quanh tiểu hài tử tất cả đều mở to thủy linh linh đôi mắt vọng nàng: “.....” Chúng ta chỉ là muốn vui sướng xem một quyển đồng thoại thư...

Lão nhân gia ngồi ở ghế bập bênh thượng nhìn bọn nhỏ nhất cử nhất động, tuy rằng nghe không hiểu lắm, nhưng cũng xem đến thập phần mùi ngon, lắc đầu, nhạc a tự nói nói: “..... Nếu là lão nhân kia cũng ở thì tốt rồi.”

“Khẳng định so với ta cao hứng.....”

Thu Tử Tân dĩ vãng rất ít cùng trong nhà thân thích gặp nhau, lúc này đây thể nghiệm đối nàng tới nói rất có mới mẻ cảm, mặc dù bọn họ biết Thu Tử Tân việc tư (chỉ thân phận, tuổi, có hay không kết hôn), bọn họ cũng sẽ không lấy tới nhàn ngôn toái ngữ.

Đây cũng là làm Thu Tử Tân có thể ở trong khoảng thời gian ngắn, liền nhanh chóng dung nhập cái này hoàn cảnh lạ lẫm nguyên nhân chi nhất.

Ăn xong cơm chiều, bọn họ tụ ở trong phòng khách chụp một trương đại chụp ảnh chung, cả nhà chĩnh chĩnh tè tè, nam soái nữ diễm, tiểu tôn tử nhóm cướp muốn ôm bà ngoại tranh sủng, chọc đến lão nhân gia cười đến không khép miệng được.

“Răng rắc” một trương, ký lục các nàng năm thứ nhất.

Chụp xong rồi, những người khác liền ở chọn lựa ảnh chụp, nói là muốn hay không suy xét tầy một trương ra tới treo ở trong nhà.

Tiêu tiên sinh cầm ly trà nóng trải qua Thu Tử Tân bên người khi vỗ vỗ nàng bả vai, dường như lơ đãng hỏi nàng:

“Tiểu Trúc ngày hôm qua ở nhà người chơi không có cho người thêm phiền toái đi?”

Thu Tử Tân cười nhạt trả lời: “Không có, nàng sao có thể sẽ cho ta thêm cái gì phiền toái.”

Tiêu tiên sinh rồi nói tiếp: “Ta xem hai người cảm tình rất muốn tốt, có thể nói, có thời gian giúp ta hỏi một chút Tiểu Trúc có hay không cõng ta cùng nàng mommy trộm giao bạn trai đi.”

Tiêu tiên sinh hỏi tưởng Tiêu Vũ ngẫu nhiên ở trong công ty gọi điện thoại phát tin nhắn, kia cười đến nhạc nở hoa lại mặt mày hơn hờ bộ dáng, nói:

“Nàng đứa nhỏ này, nhắc tới có hay không yêu đương những việc này liền lảng tránh, một cái hỏi đã hết ba cái là không biết, nàng lão ba lão mẹ là người nào, lại không phải không cho nàng giao, nếu có ít nhất cũng muốn trước thẳng thắn là giao cái gì đồ vật a!”

Ở một bên nỗ lực sát cái bàn thêm nghe trộm Thái tử nghe xong càng là thẳng hô ‘666’: Luận Tiêu tiên sinh nói chuyện nghệ thuật!

Gì đồ vật tắc tổ về: “.....”

Khẩn trương về khẩn trương, nhưng rốt cuộc là hàng năm đổi mặt màn ảnh công chúng nhân vật, Thu Tử Tân lập tức mặt bộ biểu tình vẫn là không chế được thập phần ưu nhã:

“Điểm này tiêu thúc thúc người không cần lo lắng, Tiêu Vũ là một cái rất có tiến tới tâm thả thật tinh mắt nữ hài tử, không đủ đủ ưu tú người là hoàn toàn nhập không được nàng mắt.”

“Hơn nữa lấy ta đối nàng lý giải, vô luận Tiêu Vũ có hay không yêu đương, đều không thể sẽ ảnh hưởng đến nàng việc học.”

Hai người tiếp theo đối thoại phảng phất đánh một đoạn Thái Cực, người tới ta đi ba phải cái nào cũng được đáp án, Tiêu tiên sinh ôm cánh tay nhìn nàng, trong mắt bao dung tạp sắc, nhất thời khó có thể nói rõ.

“Ta còn nghe không quá ra tiêu thúc thúc thái độ, cũng không xác định hẳn có phải hay không thật sự đã nhận ra cái gì.” Thu Tử Tân nói.

Phân biệt trước, Tiêu Vũ bồi Thu Tử Tân ở viện ngoại ngõ nhỏ tan một lát bước, phụ cận có chỉ nhà người khác chuồn ra tới cầu cầu, thấy các nàng liền phe phẩy cái đuôi, rất xa một đường theo đuôi các nàng, giống như cũng ở bồi các nàng cùng nhau tản bộ.

Tiêu Vũ: “Bọn họ sẽ tôn trọng ta lựa chọn.”

Ý nghĩ vừa chuyển, Tiêu Vũ dứt khoát trêu ghẹo mà nói: “Nếu bọn họ phát hiện càng tốt, ta đây liền không cần riêng tưởng cái gì công đạo xuất quỹ lời kịch.”

Ban đêm gian gió nhẹ lạnh căm căm, nơi này trị an tương đối hảo, sắc trời cũng không có nhanh như vậy ám, tới gần buổi tối 9 điểm bầu trời đêm cũng không đến mức đen như mực một mảnh.

Thu Tử Tân nhợt nhạt cười cười, nói:

“Người nhà của người thực hảo.”

Tiêu Vũ ngẩng đầu lên vọng nàng, trong mắt hàm quang, trả lời:

“Về sau cũng sẽ là người nhà của người.”

Thu Tử Tân nhẹ giọng tiếp nhận lời nói:

“Là chúng ta.”

Tiêu Vũ gật gật đầu.

“Ân.”

Con đường bên sáng lên đèn đường sán các nàng một lớn một nhỏ thân ảnh, hai người bước chậm đi trước, lẳng lẳng mà đi xong rồi một đoạn ngắn lộ sau, Tiêu Vũ đột nhiên mở miệng nói:

“Thu Tử Tân, ta phát hiện người giống như có điểm thay đổi.”

Thu Tử Tân quay mặt đi, rũ mắt nhìn nàng, “Nơi nào?”

Phong nhẹ nhàng phát hai người tóc dài, y trên mặt bị thổi bay sóng gợn nhả lại lại bình vôi, Tiêu Vũ nện bước khá nhanh đi ở nàng đằng trước, nghe được nữ nhân thanh âm sau lại quay lại thân.

Nhìn chăm chú vào nàng đôi mắt, nói: “Người so trước kia dũng cảm.”

Thu Tử Tân mấy ngày này tới nay vì nàng sở làm ra hết thay thay đổi, nữ hài kỳ thật đều thật sâu mà xem ở trong mắt, đặt ở đáy lòng.

Tuy rằng trong quá trình như cũ sẽ do dự, nhưng người vốn dĩ chính là ở lặp lại rồi rầm trung cất bước đi trước. Mà nàng ái nhân, nàng Thu Tử Tân, đã đang không ngừng tiến bộ.

Hai cái không đồng bộ phạt người, sẽ bởi vì đối phương trên người nào đó tính chất đặc biệt hấp dẫn, tiến tới cho nhau vì lẫn nhau thay đổi bước chân, tìm được hai người cộng đồng thích ứng tốc độ cùng phương thức, cùng nhau đi ra thuộc về hai người quỹ đạo.

Dũng cảm sao.

Thu Tử Tân trú hạ bước chân, đứng yên thân, ánh mắt bộc trực mà nhìn chăm chú trước mắt nữ hài, suy nghĩ giống chân trời đám mây giống nhau, bề ngoài thoạt nhìn lướt nhẹ lại mềm mại, trên thực tế trầm tĩnh lại cứng cõi.

Nữ nhân nói:

“Yes. Because of you.”

“Đúng vậy. Bởi vì người.”

Nàng đi lên trước, thanh âm ôn nhuận đến giống buổi tối xuân phong:

“Just for you.”

“Chỉ vì người.”

“Bởi vì người” trở nên có dũng khí.

“Chỉ vì người” đi nếm thử dũng cảm.

116.Chapter 116

Hai tháng hạ tuần.

Khí hậu ấm lại, xuân ý dần dần dày.

Khoảng cách hai người tách ra đã có đoạn thời gian, Tiêu Vũ về tới Boston tiếp tục tu học, BU sắp tới đặt mua một cái học viện giao lưu hội, bắt đồng viện hệ các phái ra một vị ưu tú đại biểu sinh, lấy điển thuyết phương thức cho nhau cùng học đệ học muội chia sẻ tự thân học thức kinh nghiệm.

Ăn mặc chính trang tuổi trẻ nam nữ đứng ở trên đài điểm án biểu thị bản thảo giảng thuật tự thân trải qua, phía dưới một loạt lại một loạt phụ đạo viên cùng tân sinh cầm notebook ký lục trọng điểm, giao lưu hội thượng đều có một cổ gần thời đại đàn anh tụ tập học thuật không khí.

Tiêu Vũ tự nhiên cũng ở trong đó, nàng rất sớm thành thói quen đứng ở đại chúng trước mặt biểu đạt, mặc dù ở trên đài cũng không kinh hoảng.

Nàng cách nói năng văn nhã lại không mất dí dỏm, trừ bỏ phát ra chuyên nghiệp tri thức luận điểm ngoại, nàng còn ở trong đó xen kẽ

một ít về chính mình ở Boston bởi vì khẩu âm bất đồng mà phát sinh từ ngữ lý giải sai lầm khứu sự, chọc đến dưới đài học sinh liên tiếp bật cười.

Diễn thuyết xong còn có hỏi đáp phân đoạn, đạo sư trạm làm một bên vì nàng ghi hình, dưới đài học sinh giơ lên tay hướng nàng vấn đề, Tiêu Vũ liền không chút hoang mang mà nhất nhất giúp bọn hắn giải đáp, sở hữu trả lời nước chảy mây trôi.

Này thuần thực bộ dáng liền đạo sư đều có điểm bội phục, năm ấy hai mươi tuổi nữ hài tử có thể biểu hiện đến như thế thản nhiên tự đắc, thật sự là chúng giới học đệ học muội tốt nhất mẫu mực cùng tấm gương.

Hiện trường không khí tương đương hảo, nhẹ nhàng lại sung sướng, Tiêu Vũ nhân khí thật sự so nàng chính mình trong tưởng tượng muốn tới đến hảo quá nhiều, hỏi đáp phân đoạn tiến vào kết thúc khi, còn có học muội cố ý nhắc tay hỏi nàng nói:

“Học tử, xin hỏi người có bạn trai sao?”

Lời này rơi xuống, toàn trường liền mạc danh kích động đến cái cơn ào đi lên, lại là huyết sáo lại là vỗ tay. Ngồi ở một bên đạo sư nhíu nhíu mày, nhưng cũng chưa kịp mở miệng ngăn cản.

Hỏi cái này câu nói chính là một cái cột lấy bím dây thừng tóc vàng nữ hài, so Tiêu Vũ tiểu hai giới, Tiêu Vũ cầm microphone đứng ở nàng trước người, nghe thấy vấn đề liền cười giơ giơ lên mi, đáp:

“none. (không có.)”

Này một chính tràng giao lưu hội Tiêu Vũ đều biểu hiện đến tương đương hảo, trên cơ bản đối đáp trôi chảy, thẳng đến vị này nữ hài tử hỏi tiếp nói:

“Vậy người có bạn gái sao?”

Hiện trường tiếng hoan hô nháy mắt càng vang lên, toàn bộ người đều đứng xem náo nhiệt biểu tình nhìn phía các nàng, trong ánh mắt quang chột lóe chột lóe, chỉ có Tiêu Vũ đã nhận ra chính mình hơi nhiệt gương mặt, nàng co quắp mà cười cười:

“wow, that's a good question.”

(này thật là cái lệnh người không tưởng được hảo vấn đề.)

Ở đây học sinh rất có thú vị mà xem diễn, vị kia tóc vàng bím dây thừng nữ hài ở cách vách viện hệ chính là có tiếng cơ lão, người lớn lên đặc biệt đẹp, hiện nay đặt câu hỏi mục đích có thể nghĩ.

Lão sư muốn đánh gãy các nàng, nhưng là mọi người lực chú ý đều chỉ đặt ở nàng hai trên người, vị kia bím dây thừng nữ hài cong cười mắt, lời nói mới nói được một nửa.

“Học tử, ta cảm thấy người rất thú vị, có thể hay không cho ta một cái cơ hội, suy xét suy xét làm ta nữ.....”

Đối phương liền mở miệng trả lời nàng thượng một vấn đề:

“Yes. I do.”

(đúng vậy. Ta có.)

Toàn trường nguyên bản còn ở cột nhà học sinh cười cười mạc danh liền mở to hai mắt nhìn.....

Mọi người: “what the!??”

Bím dây thừng nữ hài cũng là tươi cười cương ở trên mặt nhìn Tiêu Vũ, nàng lại kinh lại nghi gương miệng, “Người là ở cùng ta nói giỡn?”

Tiêu Vũ không có trực tiếp trả lời nàng hỏi chuyện, nàng thu hồi microphone, đi trở về trên đài đem vừa mới biểu thị dùng máy tính văn kiện thu thập hảo, sửa sang lại đến một nửa liền phát hiện bên trong kẹp một trương họa đầy tình yêu phong thư.

Nàng cảm lấy không biết là ai viết cho nàng thông báo tin, đánh giá một chút, sau đó giờ lên, cong khóe môi nói:

“Cho nên, phiền toái đại gia không cần lại trộm tắc thư tình cho ta. Nàng nếu là thấy được, sẽ không cao hứng.”

Chúng đạo sư: “.....”

Chúng học sinh: “.....”

Một hội tốt đẹp học viện giao lưu hội, làm Tiêu Vũ cười đá bay cửa tử.

-

Ở Tiêu Vũ bận rộn việc học đồng thời, Thu Tử Tân làm đạo sư tham gia kia đương âm nhạc loại tiết mục cũng đã đi tới cuối cùng trận chung kết.

Đối mặt cuối cùng một hội chiến dịch, các đạo sư suất lĩnh đội ngũ học viên đều đem hết toàn lực biểu diễn, vô luận là hí khúc, lăm mòm, vũ đạo vẫn là hát biến điệu, đều thế tất muốn xuất ra chính mình suốt đời học sở hữu bản lĩnh. Hiện trường có thể nói là chân chân chính chính thần tiên đánh nhau!

Trận chung kết phát sóng trực tiếp đêm đó, Tiêu Vũ còn kéo nàng ở BU giao cho hảo bằng hữu cộng đồng đái ở nàng trong ký túc xá quan khán tiết mục phát sóng trực tiếp.

Âm nhạc là vô biên giới, tốt tiếng ca tổng có thể làm người xem nhẹ ngôn ngữ không thông vấn đề, huống chi Tiêu Vũ còn sẽ ở một bên hỗ trợ giảng giải tái chế, phiên dịch người chủ trì đang nói cái gì, sau đó thuận tiện khen khen bên trong mỗi một vị đạo sư.....

Khen đến hăng say, các bằng hữu liền cười nói nàng, “Nguyên lai người thích nữ sinh loại hình là cái dạng này?”

Bọn họ đối Tiêu Vũ thượng cuối tuần ở giao lưu hội thượng lời nói ký ức hãy còn mới mẻ, “Người cái kia bạn gái chẳng lẽ cũng là loại

này hình?”

Dù sao không có người sẽ tin tưởng, Tiêu Vũ dứt khoát nhún nhún vai, chỉ chỉ màn ảnh vừa vặn bị màn ảnh nhắm ngay nữ nhân, ngả bài nói:

“Nàng chính là ta bạn gái.”

Quả nhiên, các bằng hữu một trận cười vang:

“Không phải đâu, ta thân ái Tiểu Trúc, nếu người là vì cự tuyệt XX mà thuận miệng biên ra người có bạn gái nói dối nói, kỳ thật đảo cũng không cần a.”

“Hừ, có lẽ rain là thật sự thích nữ sinh đâu! Nhưng là.....rain, truy tình xác thật không thể quá mức đâu.”

Tiêu Vũ buồn bực mà cổ cổ gương mặt, nhưng là nàng có chừng mực cảm, cũng liền không lại tiếp tục cùng bọn họ tranh luận cái gì.

Mỗi cái đội ngũ học viên kỳ thật đều rất mạnh, luận thực lực khó phân sà sà như nhau. Thi đấu lấy tuyển thượng toàn dân trợ lực phương thức, đến ra tình lý bên trong ngoài ý liệu cuối cùng kết quả.

—— Thu Tử Tân đội ngũ cầm quán quân.

Tuy rằng Tiêu Vũ đã sớm dự đoán quá rất nhiều lần Thu Tử Tân nhất định sẽ lấy quán quân, mà khi kết quả chân chính công bố thời điểm, nàng vẫn là cao hứng đến trực tiếp từ nệm ghế thượng kêu lên vui mừng bắn lên.

Hai người nơi địa phương có khi kém, Thu Tử Tân kia đầu hiện tại đã là rạng sáng 12 điểm, mà Tiêu Vũ nơi này đúng là buổi chiều 1 khi, xem xong phát sóng trực tiếp các nàng còn muốn đi đi học.

Tiêu Vũ trốn đi góc bên, gấp không chờ nổi mà đã phát giọng nói cấp Thu Tử Tân, cái loại này vui sướng cảm là phát ra từ phé phủ, ở một cái khác địa phương, nàng đồng thời cũng ở vì Thu Tử Tân thành công mà chúc mừng.

Tiêu Vũ hảo bằng hữu thấy nàng thích đạo sư đội ngũ học viên được quán quân, tự nhiên cũng là vì nàng cảm thấy cao hứng không thôi.

Mà làm đương sự Thu Tử Tân, càng là ở một mảnh hoan hô sóng biển trung đứng lên, một mặt đi lên đài một mặt vì nàng các học viên vỗ tay, hốc mắt trung đựng kiêu ngạo cùng tự hào trong suốt.

Bọn họ ở đây trời tung bay màu hoa trung tiếp nhận cúp, giờ này khắc này, một người thắng lợi đó là toàn bộ đội ngũ chí tôn vinh quang.

Ở đây Thu Tử Tân học viên tất cả đều là trào dâng đến lại nhảy lại nhảy, hai ba người cùng nhau xuất lực liền đem kia quán quân học viên cả người nâng lên; trong đó một cái Thu Tử Tân mê muội, càng là mượn cơ hội mãnh hôn một mồm to Thu Tử Tân gương mặt.

Tiêu Vũ: “.....”

Màn ảnh vừa vặn tại hạ một giây thiết đi rồi, không có chiếu đến Thu Tử Tân lập tức nhanh chóng vắng ra, vẻ mặt bất đắc dĩ rồi lại muốn bận tâm nữ hài mặt mũi thiếu cười biểu tình.

Cùng lúc đó bên kia, đồng dạng đãi ở quốc nội thức đêm quan khán phát sóng trực tiếp Thái tử & khái đường phân đội nhỏ, ở nhìn đến một màn này khi càng là nói thẳng nói:

“Ngạnh, quyền đầu cứng!”

Lá phong A: “Ngọa tào! Tiểu thư nhà chúng ta thế nhưng bị tái rồi!”

Lá phong B: “Xong rồi, tiểu thư sẽ không cũng thấy được cái kia đoạn ngắn đi? Mau gửi tin tức hỏi một chút nàng!”

Thái tử nhanh chóng áo quần ngắn thứ nhất tin tức gửi đi qua đi, vài phút sau, Tiêu Vũ trả lời: 【 thấy được, hhh 】 mặt sau đi theo một cái nhếch miệng cười to biểu tình bao.

Lá phong C: “Ta thảo, tiểu thư thế nhưng vẫn là giáp mặt bị lực!”

Lá phong D: “Cái này hhh nơi nào là ha ha ha, rõ ràng chính là ha ha a!”

Vài vị khái đường phân đội nhỏ nhìn trong TV còn ở cùng các học viên ôm chào bế mạc Thu Tử Tân, không cảm trước yên lặng vì nàng cầu nguyện nói:

Chỉ mong người không có việc gì. 【 ngọn nến 】 【 ngọn nến 】

Tác giả có lời muốn nói: Đây chương một câu tổng kết là...?

117.Chapter 117

Ở hai người sắp tới video trò chuyện trung, Thu Tử Tân thực rõ ràng cảm giác được Tiêu Vũ có điểm rầu rĩ không vui.

Tuy rằng nàng không có nói rõ tới chọc phá nữ hài giống khí cầu giống nhau cổ khởi hai má, nhưng ở đối thoại trung tổng hội đặc biệt thuận theo Tiêu Vũ ý tứ, nơi chốn bận tâm nàng cảm xúc.

Liên giống như dẫm địa lôi trò chơi giống nhau, sợ một cái không cẩn thận, ‘băng’ một tiếng game over.

Nỗ lực ở tìm đề tài Thu Tử Tân: “Bọn họ trận chung kết khi biểu hiện thật là phi thường hảo đâu, hoàn toàn ra ngoài ta dự kiến.”

Tiêu Vũ: “Ác.....”

Thu Tử Tân: “Tiết mục tổ lúc sau còn sẽ lấy chúng ta đội ngũ danh nghĩa làm hạng nhất công ích kế hoạch, nói là muốn quyên giúp một ít nhạc cụ cấp nghèo khó khu hài đồng.”

Tiêu Vũ: “Ân.....”

Thu Tử Tân dừng một chút, cảm thấy Tiêu Vũ khả năng không thích nghe cái này, liền khác tìm đề tài: “..... Nói trở về, người tuần trước diễn thuyết thế nào?”

Tiêu Vũ: “Liên..... Như vậy đi, khá tốt.”

Nghĩ nghĩ, vì tránh cho Thu Tử Tân lo lắng, Tiêu Vũ vẫn là không có đem nàng trước mặt mọi người xuất quỷ sự nói cho đối phương.

Nàng xoay chuyển bút, ở cùng Thu Tử Tân video trong lúc thực rõ ràng không hề như vậy sinh động, bên môi má lúm đồng tiền cũng giống như trộm rời nhà đi ra ngoài.

Muốn nói Tiêu Vũ tại sao lại như vậy, kỳ thật nàng chính mình hiện tại cũng có chút nói không rõ.

Đều qua vài thiên, về nàng Thu tử tử bị mỗ mê muội chiếm tiện nghi khí kỳ thật cũng đã sớm tiêu, chỉ là nàng gần nhất mạo danh có chút buồn bực, này liền dẫn tới hai người ở đối thoại trung luôn là có loại nói không rõ trừ biệt nữ cảm. Nói đúng ra, là Tiêu Vũ đơn phương.

Nếu nàng có con thỏ lỗ tai, như vậy hiện tại nhất định là rũ đến cực thấp.

Đối thoại trong lúc, Tiêu Vũ hẳn là ứng, chẳng qua thấy thế nào đều có điểm uể oải ỉu xìu.

Thu Tử Tân nhú nhú mày, đi đến bên ngoài tiếp ly nước ấm, phản hồi tới, giải khát, nói:

“Tiêu Vũ, quá không lâu ta khả năng sẽ tới thành phố B đương một cái đương cầm thi đấu bình phẩm, nếu đến lúc đó hành trình còn có rảnh.....”

“Thật vậy chẳng?” Nữ hài nguyên bản rũ con thỏ lỗ tai, ở nghe được Thu Tử Tân nói những lời này sau bỗng nhiên liền đứng lên tới.

Thành phố B là lân cận Tiêu Vũ sở tại một cái thành nội, Thu Tử Tân lúc sau muốn đi kia phụ cận làm công, nếu hai người có thể thấy thượng một mặt nói.....

Nghĩ đến đến tận đây, Tiêu Vũ bên môi đậ đỏ viên lại lạng lẽ rơi vào đi, nàng nhéo nhéo cà rốt ôm gối, nói khẽ với Thu Tử Tân nói:

“Nói tốt ác, Thu tử tử. Ta đây đến lúc đó đi tiếp ngươi.”

Thu Tử Tân nhợt nhạt mỉm cười, “Àn. Ta đem hành trình xác định sau lại cùng ngươi nói một tiếng.” Trong lòng cục đá ở nữ hài lộ ra miệng cười sau tùy theo tan rã, có điểm nhẹ nhàng thờ ra cảm giác.

Một cái không biết vì cái gì sẽ không vui bạn gái, quả thực so dẫm lồi trò chơi còn muốn cho người cảm thấy kinh hách.

Tiêu Vũ đối với mỗi một lần nàng cùng Thu Tử Tân gặp mặt kỳ thật đều thực coi trọng, gặp mặt ngày đó, nàng riêng mua rất nhiều nguyên liệu nấu ăn, chính mình lên mạng tra thực đơn xem giáo trình, đãi ở trong ký túc xá cấp Thu Tử Tân nấu vài đạo đồ ăn.

Ngày mưa, nàng sáng sớm đắp tàu điện ngầm đi trước mục đích địa đi tiếp Thu Tử Tân.

Thời gian này đoạn là tan tầm cao phong, xám xịt dưới bầu trời cao lầu trùng trùng, cao ốc thuộc hạ triều sôi nổi. Bảo an đứng ở đại sảnh chuyển động môn hai bên, bên trong tạm không đồng ý chuẩn mở ra cấp người ngoài tiến vào.

Bên ngoài còn có một ít đại chúng truyền thông đang đợi chờ, Thu Tử Tân fans trải rộng các nơi, bộ phận ngoại quốc lá phong lúc này cũng ở. Tiêu Vũ cầm dù đứng ở đối diện cao ốc quan vọng, giọt mưa thanh thúy mà đạn ở phía trước cửa sổ bồn hoa thượng.

Giờ phút này ngoài cửa sổ cảnh sắc cùng sắc trời toàn phủ thêm mông lung màu lam nhạt.

Lá cây thuận gió nhẹ nhàng đong đưa, nước mưa từ cửa sổ mặt chảy xuống, trong sáng mà khiết tịnh.

Bờ bên kia bảo an mỗi tránh ra một chút, Tiêu Vũ tâm cũng sẽ đi theo nhắc tới một chút, hơi có động tĩnh, nàng liền sẽ trở nên khẩn trương lên, ngửa đầu nhìn về tương lai Thu Tử Tân có phải hay không ra tới.

Cao ốc tầng dưới cùng có một đạo thấu thị pha lê trường hành lang, là địa phương kiến trúc sư riêng thiết kế ra tới, làm hai bờ sông đều có thể cho nhau chuyển được con đường.

Tan tầm thời gian so Thu Tử Tân theo như lời muốn đã muốn 2 tiếng đồng hồ, Tiêu Vũ trạm đến chân đều có điểm đã tê rần, nhưng nàng lo lắng sẽ quấy rầy đến Thu Tử Tân, cho nên vẫn là không có gọi điện thoại cấp đối phương.

Nàng rũ đầu, di động tin tức thông tri vang lên một chút, kia đáng chú ý liên hệ người ghi chú, nàng nhất thu tất bất quá.

Gấu trúc: 【 thực xin lỗi, vừa mới hiện trường xuất hiện một ít trạng huống, cho nên lùi lại. 】

Gấu trúc: 【 hiện trường là yêu cầu mọi người tắt máy, cho nên chưa kịp thông tri người. 】

Gấu trúc: 【 người..... Về trước gia sao? 】

【 không... Có..... 】

Tiêu Vũ đánh chữ trả lời, còn muốn nói cái gì thời điểm, nàng liền xuyên thấu qua bị vết nước lấp đầy mơ hồ cửa sổ mặt, mơ hồ trông thấy đối diện xao động đám người.

Tiêu Vũ sắc mặt biến đổi, nhanh chóng đứng dậy bước nhanh chạy tới trường hành lang trung tâm vị trí —— thang máy lầu; nữ nhân bị bảo tiêu ủng hộ từ lầu hai đại sảnh đi ra, truyền thông vây quanh đi lên, chụp ảnh chụp ảnh, vút vẩn đề vút vẩn đề, bạn bộ phận lá phong nhóm kêu gọi thanh theo nàng một đường.

Nữ nhân nện bước thực mau mà đi tới hai tầng thang máy trong lầu, bảo tiêu đẩy mở cửa phiến, nữ hài cũng đã đứng yên ở bọn họ trước mặt.

Tiêu Vũ gương mặt nhân chạy bộ mà trở nên có chút ửng đỏ, hơi thở rất là bất bình ổn, bảo tiêu theo bản năng mà liền muốn đem

đuổi tay đem người ngoài ngăn cách, nhưng Thu Tử Tân ngăn trở bọn họ.

“Nàng là tới đón ta.” Nữ nhân nhẹ giọng nói.

Nàng chủ động đem Tiêu Vũ ôm đến chính mình bên người, người quản lý thực tự nhiên về phía bảo tiêu giải thích nói: “Là Tử Tân nhận thức hài tử.”

Bảo tiêu che chở Thu Tử Tân, mà Thu Tử Tân che chở Tiêu Vũ, bọn họ tiến vào thang máy hạ rất cuộc lâu, bên ngoài như cũ đang mưa, xe tư gia tiến đến đưa các nàng trở về.

Lên xe trước, Thu Tử Tân giống dĩ vãng giống nhau, khom lưng hướng lá phong nhóm từ biệt, lại dặn dò bọn họ về sau ngày mưa cũng đừng tới, nhiều chú ý thân thể, nếu là bị cảm liền không hảo.

Trong xe, Tiêu Vũ an an tĩnh tĩnh ngồi ở Thu Tử Tân bên cạnh, nữ nhân cầm khăn giấy cho nàng lau sát dính vào trên vai bọt nước.

“Ngượng ngùng làm người đợi lâu như vậy.”

“Đói bụng sao, chúng ta đi ăn chút bữa tối đi.”

Nữ nhân nói lời nói khi ánh mắt nhợt nhạt dừng ở nữ hài trên mặt, giống đang âm thầm quan sát đến đối phương biểu tình.

Tiêu Vũ tiếp nhận khăn giấy, từ mặt bên góc độ xem nàng chớp mũi tiểu xảo, cánh môi thiên nhiên hơi hơi chu lên, nàng nhỏ giọng nói:

“Ta ra tới phía trước nấu một ít bữa tối.....”

Nàng xoa xoa chớp mũi, lại sửa miệng nói: “Nhưng là hiện tại cũng có thể lãnh rót, ngô..... Chúng ta đây vẫn là đi bên ngoài nhà ăn ăn đi.”

“Lần đó đi ăn đi.” Thu Tử Tân nhanh chóng nói tiếp nói.

Nữ nhân trang dung diễm lệ, tới gần chạng vạng đèn đường cùng bóng đêm chiếu vào nàng sườn mặt, luôn có loại làm người vô pháp chống cự ôn hòa cảm.

Nàng kiều kiều khoe môi, đối Tiêu Vũ nói: “Ta tương đối muốn ăn người nấu.”

Trở lại ký túc xá, Tiêu Vũ vẫn là quyết định lại nhiệt một lần đồ ăn, nàng ăn mặc ở nhà phục ở trong phòng bếp nhiệt đồ ăn, Thu Tử Tân liền ngồi ở mấy bên xem nàng nghiêm túc làm việc bóng dáng.

Thu Tử Tân: “Quốc nội hoa anh đào đã khai, thực đồ sộ ác.”

Tiêu Vũ: “Nơi này muốn bốn năm tháng mới là hoa anh đào tràn đầy quý.....”

Thu Tử Tân: “Lúc sau nói, tìm thời gian chúng ta cùng đi xem đi, thưởng hoa anh đào?”

Tiêu Vũ: “Ân..... Hảo.”

Nữ hài ăn mặc tạp dề ở phiên nhiệt thức ăn, tiêm ấu eo tuyến bị giản lược mà phác họa ra tới, tóc dài quá vai, phấn bạch sắc ở nhà giày lông xù xù, mặt trên còn có to rộng nơ con bướm thiết kế.

Thu Tử Tân một tay chống cằm nhìn chăm chú nàng, hai người tiếp theo đơn giản đối thoại vài câu, Tiêu Vũ đều có ứng, chẳng qua từ trong giọng nói vẫn là có thể nghe được ra nàng hứng thú không cao.

Thu Tử Tân cuối cùng vẫn là kiềm chế không được, đứng lên, đi lên trước, thử hỏi nàng:

“Người đến tốt cùng ở không vui cái gì?”

Tiêu Vũ dập tắt nhà bếp, thanh âm có chút biệt nữ nói: “Không có.....”

Thu Tử Tân mím môi, nàng phát hiện Tiêu Vũ không vui, cho nên riêng đẩy ra kể tiếp phỏng vấn hành trình, ngược lại tới gặp Tiêu Vũ, nàng cho rằng làm như vậy ít nhất sẽ làm Tiêu Vũ tâm tình chuyển tốt, nhưng là đối phương hiện nay biểu tình.....

Thu Tử Tân rữ rữ hàng mi dài, đáy lòng rầu rĩ mà trầm hạ, nhẹ nhàng trong giọng nói có nhỏ đến khó phát hiện suy sút cảm.

“Là ta làm người cảm thấy chán ghét vẫn là phiền muộn sao.....?”

Tiêu Vũ phản ứng tương đương mau trả lời những lời này, “Đương nhiên không phải!”

Nàng cào cào gương mặt, cũng không biết nên hình dung như thế nào chính mình hiện tại tâm tình mới hảo.

“Ta nếu là không thích người liền sẽ không riêng ở nơi đó nhiều chờ người hai cái giờ.....” Tiêu Vũ lẩm bẩm nói.

“Đó là bởi vì chờ lâu lắm mà không vui?”

Thu Tử Tân nhẹ giọng hỏi, ở phương diện nào đó thượng nàng xác rất có kiên nhẫn, sẽ không trách đối phương vô cớ gây rối, chỉ biết theo nữ hài tư duy dần dần dò hỏi đi xuống.

“Kia có cái gì hảo không vui..... So với nhìn đến người bị nữ hài tử khác thân, kia một chút đều không tính cái gì.....”

“Nơ con bướm khai.....” Ở Tiêu Vũ trả lời đồng thời, Thu Tử Tân chú ý tới nàng ở nhà giày nơ con bướm bung lỏng ra, nàng ngồi xổm xuống, chủ động đi vì Tiêu Vũ hệ hảo.

“Cho nên người là ghen tị?” Nữ nhân bỗng nhiên gọi lên điểm ý cười.

“.....” Phía trên một trận lặng im.

Nữ nhân ngón tay thon dài, nhéo nơ con bướm hai đoạn liền phải cho nhau xuyên qua khi, nữ hài bỗng nhiên gọi nàng một tiếng: “Thu

Tiểu Tân.”

Thu Tử Tân ngẩng đầu hết sức, nữ hài lập tức cong hạ thân, mau tàn nhẫn chuẩn mà mút một chút Thu Tử Tân môi. Một tiếng thanh thúy hơi lượng ba thanh liền như vậy truyền mở ra.

Tiêu Vũ gương mặt mạc danh hiện lên hồng nhạt, nàng chớp chớp mắt, “Ta có cái gì ăn ngon lắm..... Các nàng chỉ dám thân người mặt, có thể... Có thể giống ta như vậy sao?”

Tiếng nói vừa dứt, nàng lại nhanh chóng thấp hèn đang ở nữ nhân trên môi hôn một cái. Thanh âm so vừa mới kia một lần còn muốn vang.

Nàng thử đi nhìn thẳng Thu Tử Tân hai tròng mắt, chắc chắn nói:

“Thu Tử Tân.”

“Ta tưởng chiếm hữu người.”

Ngữ khí tuy rằng có chút bất bình ổn, nhưng là ánh mắt phi thường kiên định.

“Mặc kệ là tâm lý thượng, vẫn là thân thể thượng.....”

“Ta muốn hoàn toàn..... Chiếm hữu người.”

Lúc này Thu Tử Tân còn bởi vì bị Tiêu Vũ lấy phương thức này liên tục hôn hai khẩu mà nhất thời phản ứng không kịp, nàng tại chỗ ngẩn người, nghe nữ hài kia đột nhiên toát ra tới lên tiếng, trong lòng không cảm mềm đến tràn ra vị ngọt.

Thu Tử Tân hệ xong nơ con bướm, đứng lên, cái đầu tự nhiên là so Tiêu Vũ muốn cao hơn một chút, quen thuộc nước hoa vị gắt gao mà vờn quanh các nàng.

Nàng rũ con người, hơi hơi cúi xuống thân, vươn tay đi niết nữ hài nhĩ tiêm, học Tiêu Vũ vừa mới đối nàng làm hành động.

Nàng đi thân Tiêu Vũ môi, nhu chậm chạp dán phụ đi lên, thanh âm ôn ôn, nặng nề, “Người tưởng như thế nào chiếm hữu ta?”

Nữ hài nhĩ tiêm không tự giác mà nóng lên, nàng bị Thu Tử Tân liên tiếp mà hôn vài khẩu, thực mau liền cầm giữ không được, nữ nhân mang theo xâm chiếm tính hôn môi cơ hồ làm nàng rối loạn thần trí, nàng kéo lấy Thu Tử Tân vạt áo, phi thường ngượng ngùng nói:

“Người như thế nào... Đều không nhường nhường ta.....”

Ngụ ý hình như là ở trách cứ Thu Tử Tân, vì cái gì mỗi lần đều là từ nàng tới chủ đạo ‘ tiến công ’ kia một phương.

Bởi vì Tiêu Vũ hy vọng chính mình bạn lữ có thể bởi vì nàng được đến hưởng thụ, nàng cũng muốn nhìn đến Thu Tử Tân vì nàng, toát ra như vậy cầm lòng không đậu, chọc người triu mến biểu tình.

Thu Tử Tân sắc mặt trở nên hơi chút phức tạp, tuy rằng ánh mắt chỉ là thực tồn túy mà nhìn chăm chú Tiêu Vũ, nhưng Tiêu Vũ tựa hồ vẫn là từ giữa đọc ra Thu Tử Tân nghi hoặc.

—— nguyên lai loại sự tình này còn có thể làm sao.....?

Hai người liền ở như vậy không khí hạ nhìn nhau vài giây.

Thu Tử Tân như vậy nhìn nàng, nhưng thật ra làm đến Tiêu Vũ càng thêm ngượng ngùng, nàng thẹn thùng mà dời đi ánh mắt, trước người nữ nhân lại phát ra thanh cười khẽ.

Nữ nhân cười dựa vào nàng trên vai, hơi thở cũng tùy theo lược đến Tiêu Vũ bên gáy da thịt, tiếng cười nhẹ nhàng, giống miêu trảo tử giống nhau cào đến người tâm ngứa ngứa.

Nàng ngữ điệu hàm chứa ý vị không rõ tha vị, từ từ mà chui vào nữ hài lỗ tai.

“Ta đây đêm nay hồng người vui vẻ, được không?”

Chapter 118

Tháng tư phân thượng tuần, sau giờ Ngọ thời tiết hơi lạnh.

Charles bờ sông cây hoa anh đào đã dần dần nở rộ, màu hồng nhạt cánh hoa theo gió mà trụy, dừng ở ký túc xá cửa sổ trước.

Tiêu Vũ mới từ khu dạy học phòng tự học xuống dưới, nàng sắp tới sinh hoạt vẫn luôn ở bận rộn trung bốn ba.

Khảo không xong thí cùng viết không xong văn dịch, một ít xí nghiệp ở tốt nghiệp quý đi tới rồi trong học viện tuyên truyền giảng giải.

To rộng lễ đường đám đông ồ ạt, các tương quan cơ cấu nhân viên thao thao bất tuyệt mà giới thiệu, cấp sắp tốt nghiệp học sinh cung cấp vào nghề cơ hội.

Cái này cuối tuần là khảo thí chu, bởi vì học tập cùng công tác, hơn nữa Tiêu Vũ cùng Thu Tử Tân sinh hoạt làm việc và nghỉ ngơi sai khai nguyên nhân, hai người không có thông video, chỉ là ngẫu nhiên ở sắp ngủ trước giọng nói.

Vì lấy được càng giai thành tích, Tiêu Vũ cần thiết so mặt khác đồng cấp sinh trả giá gấp bội nỗ lực.

Bởi vậy nàng ở tinh thần thượng khó tránh khỏi cảm thấy mỗi mệt, ngủ trước cùng Thu Tử Tân trò chuyện thanh âm luôn là mềm mềm mại mại, mí mắt không ngừng ở đánh nhau.

Có một lần Tiêu Vũ không cẩn thận ngủ rồi, Thu Tử Tân còn nghe thấy được nàng nói nói mơ.

Tiêu Vũ trong lúc ngủ mơ hàm hàm hồ hồ mà phun tiếng Đức phát âm, Thu Tử Tân nghe không hiểu lắm, nhẹ nhàng gọi nàng vài tiếng.

Quá không lâu hai bên đều an tĩnh đi xuống, chỉ còn lại có nữ hài vững vàng phập phồng tiếng hít thở.

Thu Tử Tân không nói cái gì nữa, chỉ là có điểm luyến tiếc liền như vậy cắt đứt giọng nói.

Nàng lẳng lặng mà nghe xong nữ hài ngủ lã tức thắp thanh vài phút, suy xét đến sáng mai Tiêu Vũ còn muốn đi khảo thí, không kịp cấp di động nạp điện vấn đề, cuối cùng vẫn là đem trò chuyện cắt đứt.

Nàng khước môi vãn nổi lên nhợt nhạt độ cung, hướng đối phương nói ngủ ngon:

“Nguyện chúng ta có thể ở trong mộng gặp nhau.”

Thi xong sau Tiêu Vũ học hệ ở buổi tối làm cái nướng BBQ cục, nói là muốn ‘happy hours’ tới thả lỏng một chút.

Hải sản cánh gà que nướng nước có ga bia gì đó mọi thứ đều đến, một đám người lộ thiên ngồi ở trên ghế chơi bài bài, đồ ăn mùi hương vòng quanh bọn họ bay tới thổi đi, các cơm ngon rượu say, náo nhiệt đến không được.

Không biết là ai đưa ra muốn xem điện ảnh cái này đề nghị, vài người được đến lão sư cho phép, liền cầm notebook cùng máy chiếu, đem màn ảnh đầu ở bạch trên tường xem điện ảnh.

Điện ảnh cùng nướng BBQ có phân chia khu vực, người trẻ tuổi ngồi ở sô pha hoặc là cao ghế phẩm rượu, Tiêu Vũ cùng các bằng hữu đối điện ảnh vẫn là tương đối cảm thấy hứng thú, bước tới tìm cái hảo vị trí sau đó liền ngồi hạ nhìn.

Là trước đó không lâu chiếu quá tình yêu phiến.

Tiêu Vũ nghiêng đầu nhìn nhìn bên kia, nướng BBQ khu người chính cầm ngọn lửa thương nướng tiêu đồ ăn mặt ngoài, kia lửa cháy độ lửa ở ban đêm gian thế nhưng có vẻ phi thường minh diệu.

Điện ảnh nhuộm đắm lực rất mạnh, trung gian có một đoạn tương đối lộ liễu suất diễn, vai chính chi gian hôn môi cùng đối thoại màn ảnh rõ ràng đặc biệt hàm súc duy mỹ, nhưng bày biện ra thị giác đánh sâu vào lại là phi thường kích động nhân tâm.

Này cũng làm Tiêu Vũ không cảm hồi tưởng khởi nàng cùng Thu Tử Tân một đêm kia.

Tiêu Vũ ngẩng đầu lên nhìn về tương lai bầu trời đêm, tinh tinh điểm điểm, bạn một vòng trăng tròn.

Cùng đêm đó ánh trăng giống nhau, đặc biệt mỹ.

Phòng ngủ nội, trí đặt ở trong một góc máy quay đĩa nhẹ nhàng chậm chạp chuyển động, truyền phát tin ra lãng mạn thư hoãn nhạc jazz.

Dưới ánh trăng, nữ nhân ngồi trên mép giường, thân xuyên vô tay áo cao cổ đoản áo lông, bên hông hai bên có khai xái thiết kế.

Yểu điệu bóng dáng lộ ra vài phần mềm ám nhu mỹ, cùng với ngày thường khuy không đến —— gợi cảm.

Thu Tử Tân cười bỏ phát thúc, thần thái tĩnh mỹ, giơ tay nhắc chân gian đều có văn nhã khí chất, sứ bạch da thịt ở đêm đèn làm nổi bật hạ phá lệ lệnh nhân tâm động.

Riêng là như vậy ngồi, liền đã là thượng đế cuộc đời này nhất kinh tâm động phách mỹ làm.

Nữ nhân một tay vỗ về Tiêu Vũ tinh tế, một tay kia vẫn trụ tay nàng, dẫn đường nàng.

Quanh quần ở bên tai thanh âm tựa như hương thuần rượu vang đỏ, một chút một chút rót vào Tiêu Vũ máu, khiến cho nàng cả người đều chột nóng lên, choáng váng.

Nữ nhân thanh nhã nước hoa vị ẩn vào nàng đường hô hấp.

Nói nhỏ hơi thở ở nàng nhĩ 1 căn nhiệt nhiệt mà tản ra.

Cơ hồ là tất cả mọi người ngăn cản không được bạn lữ như vậy thân mật, bởi vì đã từng có thật nhiều thứ thân thiết kinh nghiệm, hai bên kỳ thật đều đối lẫn nhau thân thể có điều hiểu biết.

Đương Tiêu Vũ đi thân nữ nhân 1 cổ 1 tử gian trà chí khi, trong nháy mắt kia, Thu Tử Tân vẫn là cảm giác chính mình cả người đều bị nữ hài hôn cấp điện một chút.

Nàng phun tức trở nên hỗn loạn, ngữ khí cũng không có vừa rồi như vậy vững vàng vũ mị, “Bảo bối, đừng... Đừng thân nơi này..... Ân.....”

Tiêu Vũ không có nghe theo nàng lời nói, lật qua thân liền đem Thu Tử Tân đè xuống, nữ nhân xấu hổ mặt giận mắng nàng, đào hoa trong mắt thủy quang liễm diễm, cuối cùng vẫn là bại hạ trận, tình khó tự ức mà bắt lấy Tiêu Vũ tóc dài.

Tại đây cực hạn nhiệt liệt bầu không khí, nữ hài hôn môi lại như là con bướm.

Cánh bướm mềm nhẹ mà vẫy, quay chung quanh nữ nhân quanh thân thấp phi.

Phảng phất là mùi hương ở dất lãnh nó đi hướng càng thần bí, càng mịn mờ hoa uyển chổ.

Một trận một trận ẩm áp mưa phùn dừng ở cánh bướm thượng.

Thâm mật sơn cốc không ngừng đem phong cùng con bướm nuốt đi vào.

Khe rãnh (hè) chi gian liên miên run rẩy, ở khát vọng trung cảm lòng không đậu mà phập phồng.

Giường trên tử ánh đèn nhợt nhạt dừng ở Tiêu Vũ đôi mắt, bên trong thịnh có run lật hỏa sương mù, theo hôn môi, nùng liệt lại trào dâng mà truyền lại tiến Thu Tử Tân đáy lòng.

Các nàng trên người, có ngọn lửa độ ẩm.

—— “Nóng rực.”

—— “Nóng bỏng.”

—— “Sôi trào.”

—— “Đốt cháy.”

“Muốn tới cao trào...!” Ngồi ở Tiêu Vũ bên cạnh bằng hữu đột nhiên mở miệng nói.

“Ta phía trước liền xem qua này bộ diễn, khả xinh đẹp, kế tiếp mấy mạc đặc biệt xuất sắc, các người nhưng đừng chớp mắt a!”

“Hu, người đừng lên tiếng cũng đừng kịch thẩu, ta mới vừa xem đến vui vẻ đâu!” Một cái khác bạn bè tiếp nhận lời nói.

Tiêu Vũ lúc này đã mặc danh thiêu đỏ mặt, nàng lại lại hồi tưởng một chút. Nàng buổi sáng hôm sau lên khi phát hiện chính mình tới nguyệt sự. Này cũng đại khái có thể giải thích vì cái gì nàng mấy ngày nay cảm xúc luôn là rất suy sút.

Rõ ràng Thu Tử Tân riêng bớt thời giờ lại đây bồi nàng, chính mình không những không có quý trọng hai người ở bên nhau ở chung thời gian, ngược lại còn biểu hiện đến vẻ mặt không vui bộ dáng.

Vì thế, ở xong việc nàng còn riêng hướng Thu Tử Tân rải cái nho nhỏ kiêu, nói cái nho nhỏ khiêm.

Đối với Tiêu Vũ xin lỗi, Thu Tử Tân ngược lại cảm thấy không cần phải, các nàng lúc ấy cùng nhau nằm ở trên giường, Thu Tử Tân ôm nàng, trong mắt tuy rằng hàm chứa buồn ngủ, lại vẫn là thực kiên nhẫn nói:

“Người nguyện ý đối ta triển lãm này một mặt mới làm ta cảm thấy cao hứng đâu.....”

“Người trước kia, chính là quá hiểu chuyện, cái gì cảm xúc đều cất giấu chính mình khiêng, sợ ta lo lắng, không cho ta biết.....”

Tiêu Vũ an tĩnh mà lắng nghe nữ nhân đối nàng thổ lộ thiệt tình lời nói, nàng đi phía trước duỗi duỗi tay, đem Thu Tử Tân ôm đến càng thật chút.

Thu Tử Tân đè thấp cằm, chớp mũi để ở nữ hài trước phát thượng, nhẹ giọng nói: “Người là ta bạn gái sao.....”

“Về sau nhiều hướng ta làm nũng, vẫn là tùy hứng một chút cũng hảo, ít nhất làm ta cảm nhận được người đối ta ỷ lại cảm.”

Nữ nhân giơ tay vuốt mở Tiêu Vũ ngạch biên tóc mái, cúi đầu hôn nàng một ngụm. Tiêu Vũ tâm đi theo mềm mại mà hãm đi xuống, nàng vòng lấy Thu Tử Tân cổ, cánh môi từ thân mình dán phụ đi lên.

Suy nghĩ ở thời khắc đó bị dòng nước ấm chậm rãi giải khai, nhiệt độ ở đầu lưỡi thượng cho nhau dây dưa, thẳng đến dưỡng khí mau bị hao hết, Tiêu Vũ mới thối lui thân, dùng chân thành tha thiết ánh mắt nhìn nữ nhân, nói:

“ich liebe dich.”

Nàng nói chính là tiếng Đức trung “Ta yêu người”.

Có lẽ có người sẽ cho rằng ‘ ta yêu người ’ này ba chữ thường xuyên treo ở bên miệng sẽ có vẻ tùy tiện, cảm thấy đây là há mồm liền tới từ ngữ, cũng không có giống giấu ở trong lòng như vậy có vẻ trân quý.

Nhưng là Tiêu Vũ không cho rằng, nàng sở biểu đạt ái là thực chân thật, cứ việc nàng đối Thu Tử Tân có nói không hết tình yêu, nhưng thế gian thiên ngôn vạn ngữ, cuối cùng đều hồi thành này ba chữ.

Tiêu Vũ ngẩng đầu lên vọng Thu Tử Tân, vừa định giải thích nói: “Ta những lời này ý tứ là.....”

“ich liebe dich too. (ta cũng yêu người.)” Thu Tử Tân trước đáp.

Tiêu Vũ có chút kinh nghi, “Thu tử tử như thế nào sẽ biết những lời này ý tứ...!?”

Thu Tử Tân cười cười, trong mắt nhiều thêm vài phần nhu hòa quang.

“Bởi vì sao, người phía trước cùng ta giọng nói ngủ thời điểm nói qua nói mớ.....”

“Người lúc ấy hô tên của ta, sau đó liền vẫn luôn lặp lại những lời này. Ta rất tò mò là có ý tứ gì, liền tra xét một chút.....”

Tiêu Vũ: “.....” Mặt đỏ lại hồng.

Nguyên lai chính mình liền nằm mơ khi đều ở cùng Thu tử tử thông báo sao.....?

Có điểm ngược ngùng là như thế nào lạ!

Tiêu Vũ gãi gãi mặt, lại lần nữa hồi tưởng khi vẫn là cảm thấy phi thường thẹn thùng.

Không chỉ là bởi vì chính mình ngủ cùng Thu Tử Tân tuyên ái, càng có rất nhiều, nàng rõ ràng nhớ rõ Thu Tử Tân lúc ấy ở chính mình dưới thân biểu hiện có bao nhiêu.....

Đến từ một cái tràn ngập tính mỉa mai thành thực nữ nhân run rẩy hơi thở, thân thể vặn vẹo, hừ kêu, còn có cái gì ‘ bảo bối hảo bồng, thật là lợi hại a.....’ khen ngợi.....

Tiêu Vũ cảm giác chính mình hai má lập tức leo lên nhiệt ý, nàng che che mặt, đuổi đi những cái đó lung tung hiện lên suy nghĩ, nỗ lực đem nỗi lòng lại lần nữa thả xuống tiến điện ảnh tình tiết trung.

Nướng BBQ cục kết thúc, thu thập xong nơi sân sau bọn họ liền từng người hồi chính mình ký túc xá rửa mặt.

Tiêu Vũ tắm rửa xong thuận tay rửa sạch một chút cửa sổ trước hoa anh đào cánh, nàng còn nhớ rõ muốn cùng Thu Tử Tân cùng nhau thưởng hoa anh đào ước định.

Tiêu Vũ nhìn bãi ở trên bàn đài thức lịch ngày, nàng suy tính một phen, Thu Tử Tân gần nhất hành trình tương đối tẻ, lần sau lại đây khả năng còn phải đợi thượng một trận thời gian.

Nghĩ đến đây, Tiêu Vũ bỗng nhiên đứng lên, đi đến tủ sắt trước, điểm ấn mật mã sau đem bên trong trân quý vật phẩm lấy ra tới.

Là một cái đạ m sắc hệ màu trắng tiểu phương hộp.

Từ Tiêu Vũ phía trước bắt đầu ở cẩn thận đánh giá Thu Tử Tân ngón tay khi, nàng liền có quyết định này.

Ở vật phẩm trang sức trong tiệm làm Thu Tử Tân thí mang như vậy nhiều kiểu dáng nhẫn, cũng là Tiêu Vũ vì xác định nàng giới vây cùng yêu thích thiết kế.

Tuy rằng Tiêu Vũ không biết nếu Thu Tử Tân thu được cái này nói sẽ có phản ứng gì, nhưng là đơn đối nàng cá nhân mà nói, Tiêu Vũ là phi thường cao hứng.

Tiêu Vũ cầm tiểu giới hộp lại lộ cộc mà chạy về trên giường, nàng ôm cà rất ôm gối, một mình suy nghĩ, do dự mà.

Đến lúc đó đem cái này đưa cho nàng được không.

Thu tử tử..... Sẽ nguyện ý nhận lấy sao?

Tác giả có lời muốn nói: Cấp 3 nguyệt nói an!

Đăng nhập

- ▶ Hướng dẫn chung khi nhúng và edit truyện
- ▶ Hướng dẫn tạo credit khi đăng và edit truyện
- ▶ App Wikidich và hướng dẫn sử dụng
- ▶ Danh sách đạ m mỹ đề cử các tháng
- ▶ Danh sách ngôn tình đề cử các tháng
- ▶ Danh sách truyện nam đề cử các tháng

Trang chủ

Chương mới

Truyện nam

Nữ tần

Đạ m mỹ

Bảng xếp hạng

Bảng tích phân

Bảng biên tập
Thương thành
Tác giả
Tìm truyện
Nhúng link
Nhúng file
Review
Tên truyện hoặc tên tác giả
search

119.Chapter 119

Tháng tư nước mưa luôn là tới khinh phiêu phiêu.

Giọt mưa dính vào mềm mại bạch cúc hoa cánh hoa thướt, hắc bạch xụ mặt người an tĩnh mà mỉm cười, một mảnh lặng im trung, hình như có thấp thấp bi thương cảm ở bốn phía lan tràn mở ra.

Tết Thanh Minh hôm nay, Thu Tử Tân theo Dương nữ sĩ cùng Lương tiên sinh đi tới mộ viên chổ, tế bái Dương nữ sĩ ly thể cha mẹ thân.

Có phải hay không ở người sau khi chết, đối phương sinh thời sở phạm phải sai lầm liền không hề có vẻ như vậy đáng giá truy cứu?

Dương nữ sĩ như vậy cô đơn biểu tình, Thu Tử Tân là cực nhỏ thấy, may mắn chính là có Lương tiên sinh ở bên an ủi nàng. Nếu chỉ có Thu Tử Tân một người nói, nàng khả năng sẽ có điểm không biết làm sao.

Mỗi phùng thời tiết này, trong nhà bầu không khí tổng hội trở nên thương cảm chút.

Trở lại Q thị trong nhà, Lương tiên sinh phải đi về công ty xử lý khách hàng vấn đề mới vừa đi không lâu, Dương nữ sĩ bởi vì mệt

mỏi ở trên sô pha nhắm mắt nghỉ ngơi, Thu Tử Tân đứng ở tại chỗ dừng một chút, vẫn là đi phòng bếp pha một ly an thần trà.

“Uống một ngụm đi Dương nữ sĩ, tinh thần có thể thả lỏng chút.” Thu Tử Tân ở nàng bên cạnh ngồi xuống, ánh mắt nhìn quét một chút Dương nữ sĩ.

Dương nữ sĩ rũ mắt, nhìn chằm chằm kia chén trà nhỏ ly thần sắc ưu sầu, “Người vẫn là..... Không muốn dùng mẫu thân cái này chữ tới xưng hô ta sao.....?”

Thu Tử Tân cúi đầu, nửa bên mặt hoàn toàn đi vào ở ánh đèn hạ ám giác, “Ta chỉ là..... Tạm thời còn làm không được như vậy xưng hô ngài.”

Dương nữ sĩ duỗi tay đáp ở nàng mu bàn tay, thấp giọng nói: “Tiểu Tân..... Có một số việc ta tuy rằng chưa từng có cùng người thân ngôn nói, nhưng vẫn là hy vọng người có thể lý giải.”

“Trước kia ta... Liên chính mình tương lai đều không thể xác định, hướng chi là muốn một mình nuôi nấng một cái hài tử.”

“Ở cùng người phụ thân ly hôn sau, ta đem người đưa đến nước ngoài, cũng chỉ là bởi vì khi đó ta không có dũng khí gánh vác cái này trách nhiệm.”

“Người không nhất định là bị người mong đợi sở sinh hạ tới hài tử, nhưng cũng tuyệt đối không phải bị người sở chán ghét.”

Hình như có khó hiểu cảm xúc dưới đáy lòng cuộn cuộn, Thu Tử Tân nâng lên cằm, ánh mắt không tự giác đình trệ ở đối phương phát trên đỉnh tế thiếu chỉ bạc.

“Tiểu Tân, ta hy vọng người có thể hoàn toàn buông qua đi, không cần lại ăn những cái đó được.....” Dương nữ sĩ rũ xuống mi mắt, hồi tưởng nổi lên Thu Tử Tân vừa mới ở trong xe nuốt viên hoàn.

“Người biết đến, ta hiện giờ đã không tuổi trẻ, người rất nhiều thời điểm liền sẽ như vậy, rất nhiều chuyện ở qua rất nhiều năm sau cũng chỉ có thể lựa chọn tiêu tan.”

Dương nữ sĩ duỗi tay vỗ về Thu Tử Tân gương mặt, “Ít nhất, ta và người hiện tại phụ thân đều là chân chính yêu quý người.”

Thu Tử Tân có chút giật mình thần, ở nàng trong trí nhớ, Dương nữ sĩ vẫn luôn là phi thường hiếu thắng thả không muốn hướng bên giả yếu thế người.

Khi còn nhỏ, ở đem chính mình tiễn đi ngày đó, Dương nữ sĩ liền một cái lưu niệm ôm đều chưa từng đã cho, liền cũng không quay đầu lại xoay người đi rồi.

Như vậy xa xôi không thể với tới, mẫu thân bóng dáng.

Rõ ràng là thường xuyên xụ mặt không muốn để ý tới chính mình mẫu thân, hiện giờ lại như vậy thấp giọng lời nói nhỏ nhẹ cùng chính mình nói chuyện.

Thu Tử Tân nhấp khởi môi, cảm nhận được Dương nữ sĩ lòng bàn tay nhẹ nhàng chậm chạp mà vuốt ve quá chính mình nóng lên gương mặt, “Mặc dù ta cùng lương sinh về sau đều rời đi, người cũng muốn nhớ kỹ.....”

“Còn thỉnh ngài đừng nói những lời này.”

Thu Tử Tân đột nhiên mở miệng nói. Tiếng nói áp lực không thể nề hà khổ sở.

“Cái gì rời đi...? Ngài căn bản trước nay đều không có hảo hảo đền bù quá ta.”

“Thỉnh không cần như vậy không phụ trách nhiệm.....”

Thu Tử Tân cúi đầu, nói chuyện thanh lượng ở trong không khí có vẻ loãng, Dương nữ sĩ nhìn nàng biểu tình trong lòng sậu đau mà

bủn rủn đi xuống, nàng dựa đời trước, không lưu dư khích ôm lấy Thu Tử Tân.

“Nếu lúc ấy như vậy ôm người nói, ta khẳng định sẽ không thể nhẫn tâm đưa người đi.....” Dương nữ sĩ vỗ về nàng bối, thấp nuốt nói.

“Kỳ thật ta cùng lương sinh nhất hy vọng nhìn đến, chính là người có thể có cái dựa vào, có thể có người làm bạn người cùng nhau đi đến cuối cùng.”

“Ta minh bạch gả cho không yêu người sẽ cỡ nào thống khổ, cho nên ta không bắt buộc người, Tiểu Tân.”

“Chỉ cần người thích, chẳng sợ đối phương không như vậy hoàn mỹ, chỉ cần là có thể làm người cảm thấy hạnh phúc, ta cùng lương sinh..... Liền đều sẽ duy trì người lựa chọn.”

Dương nữ sĩ buông ra nàng, kiên định mà nhu từ nói.

Trí đặt ở trên bàn di động vang lên thấp kém tiếng chuông, Thu Tử Tân nhìn chăm chú vào Dương nữ sĩ ánh mắt trầm trầm, lại định rồi định, thoát nhìn muốn nói lại thôi bộ dáng, như là có cái gì muốn biểu đạt sự tình đang bị nàng do dự mà.

Trong im lặng, đều có cổ nôn nóng cảm thiêu thượng Thu Tử Tân trên người, nàng nắm chặt bàn tay tâm, nhìn thẳng mẫu thân của nàng, nỗ lực dùng trấn định vững vàng ngữ khí nói:

“Ta... Nếu nói, ta.....”

“..... Đã có muốn làm bạn cả đời người.”

-

“Đáng chết.”

“Này đáng chết hết thầy.”

Tinh tế mưa bụi từ không trung phiêu hạ, mỗi tòa office building hút thuốc khu, Phó Mỹ Tuyên điễm yên, đứng ngồi không yên không ngừng quan vọng bên ngoài hành lang động tĩnh.

Nàng hiện nay sắc mặt có chút trắng bệch, cả người thoát nhìn tiều tụy gầy ốm rất nhiều, từ tiến vào đến bây giờ đã không biết trườ nhiều ít điếu thuốc. Một cây không đủ, liền lại đến đệ nhị căn, phảng phất muốn đem sở hữu sâu khổ đều theo đầu mẫu thuốc lá bốc cháy lên, làm nó theo tro tàn biến mất.

Phó Mỹ Tuyên liên tiếp ho khan vài thanh, cảm giác đầu có chút đau đốn, thần kinh liên lụy khiến nàng khó chịu đến thẳng không dậy nổi eo.

Đứng bên ngoài đầu bảo an khuy Phó Mỹ Tuyên nhất cử nhất động, vẫn luôn do dự mà muốn hay không đem nàng đuổi ra đi, nhưng xen vào nàng cùng tạ tiểu thư là quen biết lại không hảo thật sự hành động..... Tuy rằng không biết vì cái gì phía trên cấp trả lời là tạ tiểu thư không muốn thấy nàng.

Phó Mỹ Tuyên co quắp bất an mà đứng lên, lại lần nữa bát điện thoát, như nhau mới vừa rồi đối phương không có tiếp.

Nữ nhân nắm chặt quyền, đáy lòng nôn nóng như đốt, nếu không phải trước đài cùng bảo an ôm lấy, nàng liền xông lên đi tìm Tạ Khả Toàn.

Nghĩ đến đến tận đây, nàng cúi đầu hút một ngụm yên, gò má ao hãm đi vào, ngón tay hơi hơi rùng mình.

Mấy năm gần đây, nàng vẫn luôn cùng Tạ Khả Toàn dây dưa không rõ. Chẳng sợ đối phương có kết hôn, Phó Mỹ Tuyên cũng kiên quyết không chịu buông tay, chẳng sợ đối phương có hài tử, Phó Mỹ Tuyên như cũ không bỏ xuống được trong lòng chấp niệm.

Thường thường càng là ái đến thâm kia một phương, càng là khó có thể tiêu sái mà rời đi.

Phó Mỹ Tuyên thường xuyên sẽ hồi tưởng khởi dĩ vãng nàng cùng Tạ Khả Toàn trên 1 miền ban đêm. Nàng nhìn nàng đôi mắt, như vậy mê ly rồi lại thấu triệt ánh mắt, không có nửa điểm che giấu về phía chính mình triển lộ tâm cùng thân thể mỗi một tác phản ứng.

Nàng vuốt ve Tạ Khả Toàn khuôn mặt, hiếm thấy mềm yếu đi xuống, dao động nói:

“Khả Toàn, có đôi khi.....”

“Ta lại sẽ cảm thấy người giống như còn ái ta..... Chính là.....”

“Ta trước nay đều không có nói qua không yêu người.”

Tạ Khả Toàn phụ thượng Phó Mỹ Tuyên mu bàn tay, nàng quay đầu đi dựa sát vào nhau nữ nhân lòng bàn tay, nhìn chăm chú vào nàng, đáy mắt hóa khai vô số vòng khúc chiết kích động.

“Là hiện thực, là sinh hoạt bức ta rời đi người.....”

“Mỹ Tuyên, người nói..... Nếu ta là một người nam nhân nên thật tốt.” Nàng cúi đầu đi hôn Phó Mỹ Tuyên chỉ bối.

“Nhưng ta... Không phải.”

“Mẫu thân của ta tháng trước bị xác chứng mắc phải tử cung ung thư, ta biểu muội yêu cầu vào đại học, nhà ta người duy nhất cây trụ chỉ có ta..... Người có thể minh bạch sao, Mỹ Tuyên.”

Phó Mỹ Tuyên chậm chạp mà rút ra tay, nàng quay mặt đi, thấp giọng nói:

“Ta..... Không nghĩ minh bạch.”

Rõ ràng chân chính kẻ thứ ba là nam nhân kia mới đúng..... Là hẳn tham gia chúng ta chi gian.

Phó Mỹ Tuyên tương đương chán ghét này hết thảy, nàng thống hận nam nhân kia, chán ghét cái này dễ như trở bàn tay liền có thể làm

được rời đi chính mình nữ nhân, đồng dạng, nàng cũng cảm hận bất lực chính mình.

Như thế dơ bẩn, bất kham, hạ tiện chính mình, liều mạng bắt lấy Tạ Khả Toàn không chịu buông tay.

Phó Mỹ Tuyên thật sâu nhớ rõ, ở Tạ Khả Toàn đi vào Bắc viện kia một lần, trong nhà cứu cứu bởi vì phát hiện các nàng lui tới, giận dữ đến cực điểm mà đương trường lôi kéo Phó Mỹ Tuyên cánh tay, chửi ầm lên:

“Người cái không biết xấu hổ nạo loại!”

“Vì cái gì còn muốn tiếp tục cùng nữ nhân kia lui tới!? Làm người tiểu tam không đủ người có phải hay không còn muốn bang nhân dưỡng hài tử!?”

Cứu cứu tức giận đến sắc mặt sung huyết làm cho người ta sợ hãi bộ dáng Phó Mỹ Tuyên hiện nay như cũ nhớ rất rõ ràng, hấn kia hung thần ác sát ánh mắt, nóng bỏng mà nện ở chính mình trên mặt bàn tay, còn có bén nhọn đến giống mũi đao nhục mạ thanh:

“Người đến tốt cùng thanh tỉnh không có!? Người như vậy làm ta sao cùng người chết đi ba công đạo? Phó gia mặt đều phải bị người cái này chết đồng tính luyện ái cấp ném hết!”

Hấn tiếng mắng kinh động cách vách gian viện sư, Tạ Khả Toàn lập tức lập tức hướng bọn họ cầu cứu, cố Phó Mỹ Tuyên lại đi vòng vèo trở về khẩn cầu nàng cứu cứu không cần lại đánh Phó Mỹ Tuyên.

Nam nhân cùng nữ nhân sức lực trước sau có chênh lệch, hướng chi Phó Mỹ Tuyên đối mặt chính là một cái gần như nổi điên nam nhân.

Phó Mỹ Tuyên bị đối phương xả ngã ở trên mặt đất, Tạ Khả Toàn phải đi tiến đến giữ gìn nàng, ai ngờ cứu cứu dưới sự tức giận trực tiếp dùng chân đem nàng đá văng.

Trường hợp một lần phi thường hỗn loạn, Phó Mỹ Tuyên từ lúc chào đời tới nay lần đầu tiên đối với trong nhà trường bối nói năng lỗ mãng, dĩ vãng nàng lại như thế nào tùy hứng đều còn biết đúng mực, nhưng lần này bất đồng.

Cửu cửu túm tay nàng khăng khăng muốn kéo nàng rời đi cái này địa phương quý quái, trong miệng còn chửi rủa cảnh cáo Phó Mỹ Tuyên:

“Người nếu là còn dám cùng cái này họ tạ nữ nhân gặp mặt ta liền đánh gãy chân của người. Người cửu cửu là người nào người rất rõ ràng, nói được thì làm được.”

Cuối cùng vẫn là Cố Bắc Thần cùng tiêu lấy ngôn kíp thời đuổi tới đem người kéo mở ra, nếu không lấy nàng cửu cửu cái loại này túm pháp, lại qua không bao lâu Phó Mỹ Tuyên cánh tay liền phải trật khớp.

Đến kia về sau, Tạ Khả Toàn liền không muốn lại cùng Phó Mỹ Tuyên gặp mặt, cứ việc Phó Mỹ Tuyên nhiều lần tìm nàng, Tạ Khả Toàn đều không muốn cùng đối phương gặp mặt.

Đáng chết.

Này đáng chết hết thầy.

Phó Mỹ Tuyên gấp đến độ toàn thân phát run, nàng cuối cùng là chờ đợi không được đứng dậy tông cửa xông ra, bảo an bị nàng hoảng sợ, vội vàng ngăn trở nói:

“Phó tiểu thư, thỉnh không cần...! Khụ khụ, làm công khu cấm hút thuốc, thỉnh người trở lại.....”

Phó Mỹ Tuyên lại đột nhiên bắt lấy đối phương ống tay áo, đỏ thắm đôi mắt vài bố lót trong mấn tơ máu, cấp bách mà nói:

“Cầu người, làm ta thấy liếc mắt một cái Tạ Khả Toàn, cầu người!”

“Xin lỗi phó tiểu thư... Ta cũng rất muốn giúp người, nhưng này không ở ta quản chế trong vòng.....”

“Làm ta thấy nàng!” Nàng đột nhiên nghiêng răng nghiêng lợi mà tàn nhẫn thanh nói.

“Kêu cái kia ích kỷ lại mềm yếu cầu nữ nhân ra tới thấy ta!!!”

Tầng này khu vực công nhân nghe được tranh cãi không khỏi cảm thấy sợ hãi, có tiến đến vây xem, có lại đi kêu mặt khác bảo an lại đây, sôi nổi nháo nháo buổi sáng, Phó Mỹ Tuyên thành gần như điên khùng lại không có giáo dưỡng nữ nhân.

Thẳng đến nữ nhân kia xuất hiện.

“Nháo đủ rồi không có, Phó Mỹ Tuyên.”

“Có chuyện gì có thể hay không thỉnh người không cần nháo đến công ty tới.”

Tạ Khả Toàn đem Phó Mỹ Tuyên mang theo đi ra ngoài, hai người đi vào thang máy, Tạ Khả Toàn sắc mặt phi thường không tốt, liền ở nàng nan kham cùng xấu hổ lửa giận sắp bùng nổ thời điểm, phía sau người lại đột nhiên ôm lấy nàng.

“Người biết rõ ta không rời đi người.....”

Phó Mỹ Tuyên đem nàng ôm thật sự khấn, khấn đến Tạ Khả Toàn toàn thân đều sắp thấu bất quá khí tới, nàng giãy giụa muốn thoát thân, phía sau người lại là tàn nhẫn kính chính là đem nàng tù ở chính mình trước người.

“Vì cái gì..... Tạ Khả Toàn, vì cái gì người một chút đều không khổ sở...? Vì cái gì người có thể nói phóng liên phóng.....”

Phía sau hình người là đột nhiên mất đi toàn thân sức lực, ngã đầu dựa vào Tạ Khả Toàn bên gáy, nữ nhân nói lời nói rùng mình hơi thở, còn có ướt át nước mắt, đều giống ngân châm hung hăng mà thứ hướng Tạ Khả Toàn toàn thân da thịt.

Tạ Khả Toàn ngỡ ngẩn thần, vẫn luôn chôn giấu ở trong lòng miệng vết thương giờ phút này bởi vì nữ nhân nói bắt đầu đau đớn hư thối lên.

Nếu xã hội đối với các nàng bao dung độ lại cao một ít nói, nếu nàng gia đình có thể cho phép nàng sở theo đuổi nói, nếu nàng không e ngại ngoại giới bắt luận cái gì ánh mắt cùng phê bình nói.....

Nhưng là giờ phút này vật chất cùng ích lợi đều đã thực hiện thực bãi ở nàng trước mặt.

Huống hồ..... Thế giới này cũng không có nếu.

“Mỹ Tuyên.....” Tạ Khả Toàn xoay người, thang máy từ cao lầu giáng xuống, tại đây một chỗ hai người không gian, các nàng lần đầu tiên thẳng thắn thành khẩn đối mặt lẫn nhau.

Không hề trốn tránh trách nhiệm, không hề say mê quá vãng, nhìn thẳng, đối mặt hai người cực khổ quần bách tình cảnh.

Tới rồi hơn ba mươi tuổi này, xác thật có rất nhiều cần thiết bản khoản sự tình, tuổi trẻ tùy hứng cùng làm bậy đã sớm nên bị lý trí sở thay đổi.

“Mỹ Tuyên.....” Nàng lại lại thấp giọng gọi một lần nàng đã từng ái nhân tên.

Tạ Khả Toàn ôm chặt nàng, khe hở ngón tay thấm vào Phó Mỹ Tuyên tóc dài bên trong, đây là hai người như vậy lâu dài tới nay, cái thứ nhất coi như chính thức ôm.

Cũng là cuối cùng một cái.

“Chúng ta..... Đình chỉ này không xong hết thủy đi.”

“Người muốn... Ta chú định là cho không được người.”

Tạ Khả Toàn thanh âm ở nàng bên tai rơi vào thực nhẹ, nhưng Phó Mỹ Tuyên lại cảm thấy não nội như là bị người mạnh mẽ rút mấy tấn

thuốc phiện giống nhau, đau đớn không ngừng lặp lại mở rộng, chiếm cứ nang toàn thân thần kinh tuyến khiến cho nang vô pháp tiếp tục tự hồi.

Cho nên này hết thầy rốt cuộc muốn kết thúc phải không.

Phó Mỹ Tuyên không hề nghĩ ngợi liền liều mạng lắc đầu, khẩn thiết mà cầu nang, “Không cần... Vì cái gì... Khả Toàn, người không cần như vậy.....”

“... Cùng lắm thì, cùng lắm thì ta lại lui một bước tổng được rồi đi, ta sẽ không lại đến công ty, cũng không đi nhà người, ta có thể... Có thể chờ nam nhân kia ra ngoài thời điểm.....”

“Người hài tử... Ta cũng có thể giúp người chiếu cố đúng không, ta nhất định còn có địa phương có thể bị người lợi dụng không phải sao.....?”

Phó Mỹ Tuyên sốt ruột đến mau điên rồi, hốc mắt tanh hồng, nước mắt lã chã chảy xuống, biểu tình tiều tụy nang giờ phút này tựa như phi thường bệnh trạng điên nữ nhân giống nhau, lấy kia tàn phá linh hồn ở kiệt lực chống đỡ chính mình không cần liền như vậy đương trường chết đi.

Tạ Khả Toàn cắn quai hàm nhịn xuống khóc nước nỡ, “Mỹ Tuyên... Ta không cần người yêu ta đến như vậy hèn mọn.....”

“Là ta thực xin lỗi người, người hẳn là muốn mắng ta đánh ta, ít nhất như vậy ta còn có thể dễ chịu chút.....”

Thang máy kính mặt ánh hai người ảnh ngược, tưởng tượng đến đây là cùng Phó Mỹ Tuyên cuối cùng một lần gặp nhau, Tạ Khả Toàn cuối cùng là nhịn không được rơi xuống nước mắt.

Nang đầu ngón tay còn có dư luyện mà mơn trớn Phó Mỹ Tuyên gầy khuôn mặt, ở sắp chia tay trước nhẹ giọng mà dặn dò nang.

“Về sau cai thuốc lá rút được không.”

Phó Mỹ Tuyên mãi đầu óc chỉ nghĩ không cần cùng nàng tách ra, Khả Toàn lời nói nàng căn bản nghe không vào, chỉ biết một mặt cầu đối phương không cần đi.

Thang máy ‘ đình ’ một tiếng đi tới tầng chót nhất đại sảnh, Tạ Khả Toàn hoàn toàn buông lỏng ra nàng. Thang môn chậm rãi hướng hai bên rộng mở, bên ngoài ánh nắng tàn nhẫn mà khuynh đảo ở Tạ Khả Toàn trên người.

Nàng cùng Phó Mỹ Tuyên nói cuối cùng một câu là:

“Ta vừa mới gọi điện thoại cho người cứu cứu... Cùng hắn trở về đi.”

-

Mưa rơi hôm nay, ông trời giống ở thương tiếc cái gì giống nhau không ngừng đang khóc.

Phồn hoa trên đường cái đám đông thừa thớt, mặt đất có một chút giọt nước hồ, hạt mưa ở trên mặt nước không ngừng click mở sóng gợn.

Thành thị này sinh hoạt tiết tấu chính là như vậy, khi chậm khi mau. Tự tập muôn hình muôn vẻ nhân loại, vui sướng hoặc bi thương, luôn có hàng ngàn hàng vạn phức tạp cảm xúc xuyên qua ở ngày cùng đêm chi gian.

Ngày mưa trung, bất đồng nhan sắc dù hội tụ ở bên nhau, các hướng bất đồng phương hướng tiến đến. Thu Tử Tân cầm dù, dưới mặt đất đường đi nhanh chóng mà lại không có đầu mối mà hướng nào đó phương hướng chạy đi.

“Mỹ Tuyên, Mỹ Tuyên!” Thu Tử Tân vội vàng mà kêu gọi. Không có người cho nàng trả lời.

Cách tốt nhất lâu, nàng mới ở tích đôi phế vật khu phía sau tìm được rồi cái kia nghèo túng dơ bẩn nữ nhân.

“Phó Mỹ Tuyên.....” Thu Tử Tân không thể tin tưởng dừng lại bước chân, sau đó lại cong hạ thân, thử dựa vào chính mình sức lực đem Phó Mỹ Tuyên bế lên tới.

Phó Mỹ Tuyên mất tinh thần bộ dáng là nàng đời này lần đầu tiên thấy, dơ bẩn không chỉnh quần áo, không hề xử lý quá hỗn độn tóc dài, còn có kia phiếm vết máu, mập mạp hữu đầu gối.

Thu Tử Tân không biết chính mình hiện tại có thể vì nàng làm điếm cái gì, nàng nỗ lực ở hoảng loạn trung tìm lấy từ ngữ cùng đối sách, an tĩnh ngằm lộ trình chỉ nghe được Phó Mỹ Tuyên ở nàng bên tai bạc nhược nỉ non.

“Tiểu Tân... Ta chân..... Đau quá.....”

“Người có thể hay không..... Giúp ta kêu Khả Toàn ra tới, ta muốn gặp nàng.....”

Nàng vô lực mà lôi kéo Thu Tử Tân vạt áo, tiếng nói nghẹn thanh đến sắp thất thanh, giống như là một chi thoát thất thủy phân, sắp uể oải khô hoa.

Thu Tử Tân đột nhiên ách giọng nói, nàng thật sự không đành lòng thấy chính mình nhiều năm bạn tốt lưu lạc đến như vậy nông nổi.

Nàng nâng khởi Phó Mỹ Tuyên, trấn an nàng cảm xúc đồng thời cũng đang không ngừng nói cho chính mình muốn trấn định.

“Đừng nghĩ những cái đó, Mỹ Tuyên, ta dẫn người đi xem bác sĩ.....”

“Ta biết trong lúc nhất thời rất khó làm được, nhưng là..... Ta bồi người, từng bước một tới.”

“..... Chúng ta quên nàng đi.”

Phó Mỹ Tuyên nâng cằm lên, dùng vẫn đục ánh mắt vọng Thu Tử Tân, “Quên nàng.....?”

“Làm được sao.....?”

Sau khi nói xong, Phó Mỹ Tuyên lại tự mẫn mà khẽ cười một tiếng, tự hỏi tự đáp mà lắc lắc đầu.

Tác giả có lời muốn nói: Ta sẽ tranh thủ ở 3-4 nguyệt nội kết thúc áng văn này

Cùng nhau tới giúp ta thúc giục thúc giục càng đi ~

120.Chapter 120

Boston công viên cảnh khu ở cái này thời tiết đã nở khắp hoa anh đào.

.

Gần đoạn thời gian, Phó Mỹ Tuyên tạm thời ở tại Thu Tử Tân trong nhà.

Xuất viện sau nàng xử quái trượng một què một què đi được không phải thực phương tiện, lời nói biến thiếu, thường xuyên một người đái ở thiên thính, nhìn chăm chăm không khí sửng sờ, giống như ngồi ở ghế trên chỉ là nàng thể xác.

Ngày thường Thu Tử Tân có công tác muốn vội, không ở nhà thời điểm liền sẽ thỉnh bảo khiết a di lại đây hỗ trợ quét tước trong nhà vệ sinh, làm chút cơm nhà, thế Phó Mỹ Tuyên rửa sạch miệng vết thương.

Phó Mỹ Tuyên cứu cứu đã từng hướng Thu Tử Tân dò hỏi quá nàng rơi xuống, Thu Tử Tân che giấu nàng hiện hướng, đối phương liền không thuận theo không cào mỗi ngày dây dưa nàng, điện thoại quấy rầy, lén đồ nàng.

Thẳng đến Thu Tử Tân rút cuộc nhẫn không đi xuống, tức giận cảnh cáo đối phương nếu là lại như vậy không ngừng quấy rầy nàng, nàng tùy thời có thể lựa chọn ra luật sư hàm xin hạn chế hẳn hành động phạm vi.

Đối phương một bên mắng nàng xú □□ có tiền có thể ghê gớm a, một bên biết khó mà lui mà rời đi.

Phó Mỹ Tuyên tao ngộ khó tránh khỏi vẫn là ảnh hưởng tới rồi Thu Tử Tân cảm xúc, bất quá nàng là có thể đem sự tình phân chia thật sự khai người, sẽ không đem không cần thiết mặt trái cảm xúc liên lụy đến Tiêu Vũ trên người.

Bởi vì Phó Mỹ Tuyên quan hệ, Thu Tử Tân liền không có lại tính toán trừu thời gian đi Boston, nàng hướng Tiêu Vũ giải thích sự tình ngọn nguồn, Tiêu Vũ lý giải nàng tác pháp, mặc dù trong lòng có điểm mất mát cũng vẫn là có thể tiếp thu.

Ở hai người trò chuyện video trung, Thu Tử Tân hướng nàng đề cập lần trước tết Thanh Minh khi nàng cùng Dương nữ sĩ nói chuyện:

“Ta cùng nàng thẳng thắn ta hiện tại có đang ở kết giao người.....”

Tiêu Vũ lúc ấy đang ở ăn bánh quy nhỏ, vừa nghe kinh ngạc đến bánh quy đều ngã, “Dương dì biết chúng ta ở bên nhau?”

Thu Tử Tân lắc đầu, “Không phải..... Ta chỉ là cùng nàng nói ta có đối tượng, không có hoàn toàn nói rõ đối phương là người.....”

“..... Dì cái gì phản ứng?”

“Không có thực kinh ngạc, ta tưởng..... Nàng kỳ thật mong hôm nay rất lâu rồi đi. Nàng chỉ là tương đối muốn biết ta ẩn giấu lâu như vậy đối tượng là ai.....”

Tiêu Vũ nguyên tưởng rằng Thu Tử Tân đem các nàng tình yêu nói cho Dương nữ sĩ, nhưng là Thu Tử Tân chỉ nói một bộ phận, “Bởi vì ta không xác định người có thể hay không để ý đem chuyện của chúng ta công khai.....”

Thu Tử Tân hơi hơi thở dài, Tiêu Vũ nghe xong nói thẳng nàng sao có thể sẽ để ý, liền tính muốn để ý cũng là Thu Tử Tân mới đúng.

Nếu Thu Tử Tân nguyện ý hướng tới người nhà công khai các nàng quan hệ, nàng lại có cái gì hảo phản đối đâu.

Tuy rằng rất lớn khả năng cha mẹ bói một chốc một lát không tiếp thu được, nhưng là..... Tiêu Vũ đã làm tốt cùng Thu Tử Tân cùng nhau đối mặt khó khăn chuẩn bị.

Hơn nữa, nàng cũng tin tưởng Thu Tử Tân sẽ không lùi bước.

Nói tới đây, Tiêu Vũ lại nhớ tới nàng phía trước ở giáo nội diễn thuyết khi, bởi vì bị nào đó học muội đến gần, sau đó ở cơ duyên xảo hợp hạ ra một lần quày trái qua.

Nàng nói được hăng say, không có nhận thấy được Thu Tử Tân nhìn lại mi, sắc mặt trở nên có chút phức tạp.

“Học muội? Hướng người kỳ hảo?”

“Cái nào viện hệ? Lớn lên thế nào? Nhân phẩm hảo sao? Có hay không ảnh chụp làm ta nhìn xem?”

Nữ nhân khơi mào tú khí mi giác, hẹp dài trong mắt dung vài phần sờ không rõ không vui cảm, nàng liên tiếp tung ra một đống lớn vấn đề, làm đến Tiêu Vũ cũng không biết muốn trả lời trước cái nào.

Tiêu Vũ néo bánh quy ninh tiểu mi, suy nghĩ hẳn là trả lời trước Thu Tử Tân cái nào vấn đề, nghĩ nghĩ, khóe môi lại bỗng nhiên tràn ra độ cung, ngược lại trêu ghẹo Thu Tử Tân nói:

“Thu tử tử, ta giống như cách màn hình nghe thấy được một cỗ nòng đậm đậm vị ác...!”

Thu Tử Tân: “.....”

“..... Ta chính là tò mò hỏi một chút, tuyệt đối không có ghen.” Nữ nhân giả động tác che lấp nghiêng đầu vén lên tóc dài, nói gương mặt mạc danh hiện lên đăm hồng, Tiêu Vũ chớp chớp mắt nhìn chăm chăm nàng, cảm thấy một màn này có điểm không thể tưởng tượng.

Nàng Thu Tiểu Tân, như thế nào liền tiểu ngạo kiều bộ dáng đều như vậy đáng yêu!

Tiêu Vũ cong lên viên xảo hai mắt, bên môi má lúm đồng tiền vui sướng mà nhảy ra tới, nàng lộ ra tặc hề hề miệng cười:

“Thu tử tử liền thừa nhận sao, không cần luôn là khẩu thị tâm phi ~” nói đến một nửa nàng trong đầu đột nhiên xen kẽ một cái làm người then thùng cảnh tượng, “Còn có đêm đó...! Người rõ ràng biểu hiện đến như vậy tích cực, trước kia nhưng vẫn không chuẩn ta chạm vào người.....!”

Thu Tử Tân lần thứ hai: “.....”

“Đây đều là cái gì xả cái gì a... Này hai việc... Như thế nào có thể nói đến một khối đầu.....?”

Thu Tử Tân cúi đầu, tựa hồ nhớ tới cái gì, hàng mi dài vẫy vẫy, che lại nàng lập loè ánh mắt, Tiêu Vũ giống như còn nhìn đến nàng bởi vì then thùng mà cắn môi!

Nặc, rõ ràng là vừa nói đến nhan sắc tương quan nội dung liền sẽ ngược ngừng đến đỏ bừng mặt nữ nhân, thực chiến lên tính mị lực lại là so bất luận kẻ nào đều tới muốn liêu tao, thật sự làm người kính nể cũng!

Thu Tử Tân không được tự nhiên mà tránh đi nữ hài nóng rực ánh mắt, “Kia còn không phải..... Vì hống người vui vẻ sao.....”

Trừ bỏ nguyên nhân này ở ngoài, Thu Tử Tân đêm đó sẽ như vậy chủ động kỳ thật cũng là đương nhiên.

Thân là năm thượng kia một phương, nàng tự nhận là muốn đem chính mình dĩ vãng kinh nghiệm toàn toàn giáo phụ cấp Tiêu Vũ. Cùng với, ở đối mặt bạn lữ người đương thời vốn dĩ liền sẽ cảm lòng không đậu mà muốn đem thân thể hiến cho đối phương, thỏa mãn đối phương sinh lý cùng tâm lý nhu cầu.

Tiêu Vũ liếc nữ nhân nổi lên nhuận hồng hai má, trong lòng cảm thấy Thu tử tử hôm nay thật sự là đáng yêu đến nỗi mạnh, miệng thượng lại không quên thừa cơ nói:

“Thu tử tử, vậy người lần sau cũng tiếp tục hồng hồng ta được không?”

Thu Tử Tân liếc nàng liếc mắt một cái, giận nàng, “Tưởng bỏ.”

“Thu tử tử ~”

“Không được...!”

“Thu tử tử ~!”

“..... Xem tâm tình.”

Tiêu Vũ ở bên kia cười khanh khách lên, cao hứng đến trên đầu toát ra một đóa tiểu hoa, đúng là muốn tiếp tục hưởng nữ nhân làm nũng thời điểm, trong video liền mơ hồ truyền đến Phó Mỹ Tuyên thanh âm.

Thời gian này đoạn Phó Mỹ Tuyên yêu cầu rửa sạch đầu gối miệng vết thương, nàng gõ gõ phía sau cửa đẩy ra, vừa lúc gặp được các nàng hai ở video trò chuyện, biểu tình có chút vi diệu, đáy mắt liếm vài tia không dễ phát hiện quẩn bách.

“Tiểu Tân, cái kia..... Trong nhà nước sát trùng xong rồi, ta không biết dự phòng đặt ở nơi nào.....”

Thu Tử Tân lập tức quay đầu đi theo tiếng, nghĩ đến Tiêu Vũ còn ở liền quay lại thân dặn dò nàng một câu. Ở chung lâu rồi, hai người luôn có một loại trong lòng hiểu rõ mà không nói ra ẩn ý, chỉ dựa vào đối diện là có thể đại khái minh bạch đối phương bước tiếp theo hành động.

Hai người cho nhau nói tái kiến, đem hôm nay phân nói chuyện phiếm tính đến ở này một giây đồng hồ.

Thu Tử Tân đi ra trong nhà, mang theo Phó Mỹ Tuyên đi nhà kê nghỉ ngơi, “Nước sát trùng ta đặt ở dưới lều phòng bếp trong ngăn tủ, ta phải đi xuống lấy, người ngồi ở đây chờ ta một chút.”

Sau khi trở về, Thu Tử Tân liền cầm hòm thuốc cùng nước sát trùng bắt đầu thế Phó Mỹ Tuyên rửa sạch miệng vết thương, thay đổi dược tề, thủ pháp của nàng mềm nhẹ tinh tế, sở hữu bước đi đều làm được đầu vào đấy.

Nàng ngồi xổm thân, Phó Mỹ Tuyên ngồi ở sofa xem nàng nghiêm túc bộ dáng thế nhưng sinh ra một tia áy náy cảm, dường như chính mình ở vô hình trung thành bạn tốt trời buột.

“Xin lỗi..... Còn có, cảm ơn.”

Luận Phó Mỹ Tuyên dĩ vãng thiên tính cơ bản cũng không khả năng sẽ hướng người xin lỗi, Thu Tử Tân nghe được có chút kinh ngạc, ngẩng đầu nhìn đối phương mặt hai giây, sau đó nhợt nhạt cười một chút, nhu hòa biểu tình ở nào đó phương diện thượng đã khởi tới rồi an ủi đối phương tác dụng.

“Không có quan hệ. Không cần cảm thấy chính mình cho ta tạo thành cái gì gánh nặng.”

Nữ nhân nhẹ giọng nói, nàng lời nói cùng làm hết thầy hành động tổng hội cho người ta một loại an tâm cảm, làm người nguyện ý ở nàng trước mặt kỳ mềm, thậm chí là dựa vào nàng.

Phó Mỹ Tuyên rừ rừ mắt tử, nội tâm động dung, Thu Tử Tân giúp nàng đổi xong dược bố sau ngồi dậy phát hiện đối phương còn ở nhìn chăm chăm chính mình xem, nhoẽn miệng cười, “Tưởng cảm tạ ta nói liền cho ta một cái ôm một cái đi.”

Đối phương phản ứng thực mau nhanh chóng lắc đầu, “Không không không.” Thấy Thu Tử Tân vẻ mặt nghi hoặc biểu tình, hoài nghi chính mình trên người có phải hay không trường đâm, Phó Mỹ Tuyên mới tục nói:

“Người bạn gái nhỏ nếu là biết đến lời nói..... Sẽ ghen.”

Thu Tử Tân đối lời này cảm thấy có chút buồn cười, nhưng là lại bị ‘ bạn gái nhỏ ’ cái này chữ ám tâm.

Nàng động tác nhanh nhẹn mà đem được phẩm cùng bông thu thập sạch sẽ, cầm đi bên ngoài, “Ân, kia vẫn là không cần ôm.”

Thu Tử Tân: “Muốn uống sữa bò trợ miên sao?”

Phó Mỹ Tuyên: “Người có ngủ trước uống cái này thói quen?”

“Không có, ta tương đối thích cà phê.”

“Không được, người vẫn là uống ít cà phê đi, quá nhiều đối thân thể không tốt.”

“..... Người như thế nào cùng nàng giống nhau, cũng không chịu ta uống cà phê...”

“Cùng ai?”

“..... Ta bạn gái nhỏ.” Nữ nhân cười trả lời, thâm thúy đôi mắt hơi hơi kiêu đăc có phong vận.

Như vậy vui sướng tâm tình từ trong ra ngoài, mỗi khi nhắc tới nàng tiểu ái nhân khi, luôn là chân thật lại khó có thể che giấu tự nhiên toát ra tới.

-

Yên tĩnh sau giờ ngộ, Phó Mỹ Tuyên ngồi ở ban công hươu nhàn ghé, biểu tình buồn bực, niết điều thuốc đang muốn đốt lửa trừu, không ngờ lại bị phía sau thân thủ nhanh nhẹn Thu Tử Tân cấp đoạt đi.

“Người đáp ứng ta muốn giới!”

Phó Mỹ Tuyên bắt đắc dĩ mà nhìn kia căn đă chết non yên nhẹ nhàng thở dài, Thu Tử Tân ở nàng bên cạnh ngồi xuống, “Đừng

nghĩ những cái đó không vui sự, hôm nào ta mang người đi ra ngoài nhìn xem hoa anh đào đi?”

“Không phải, Tiểu Tân, có chuyện, ta tưởng cùng người nói.”

“Cái gì?”

“Ta tưởng..... Ta nên rời đi.”

Thu Tử Tân xoát một chút sắc mặt trắng, tiêm tú mi khóa đến phi thường khấn, ngữ khí cũng trở nên cấp bách, “Đừng nghĩ không khai, người không phải còn có ta sao, nói tốt từng bước một tới.....”

“Ta ý tứ là dọn đi, không phải tìm chết.....” Phó Mỹ Tuyên nghiêng đi mặt xem nàng, ánh mắt sâu xa, “Ta sẽ không làm những cái đó việc ngốc.....”

Phó Mỹ Tuyên trong miệng rời đi, chỉ chính là không hề ở tại Thu Tử Tân trong nhà. Bởi vì tự thân nguyên nhân chậm trễ Thu Tử Tân việc tư điểm này, nàng trong lòng kỳ thật thực bản khoăn.

“Tưởng cái gì đâu.....” Thu Tử Tân giơ tay sờ soạng một chút nàng đầu, ngữ điệu mềm nhẹ nói:

“Đại học trụ cùng nhau thời điểm, ta gặp được rất nhiều khó khăn không phải cũng là người giúp ta giải quyết sao.....?”

Các nàng vẫn luôn là đối phương ở nhân sinh thung lũng kỳ khi, quan trọng nhất làm bạn giả.

Kia tuyệt đối là cùng tình yêu bằng nhau phân lượng đáng quý —— hữu nghị.

Bình thường cãi nhau âm ỉ, lẫn nhau dỗi bỏ đao gì đó đặc biệt lành nghề.

“Tiểu Tân, ta cảm thấy người giống như biến già rồi, người xem người đuôi mắt nơi này, là nếp nhăn quái.....!”

Thu Tử Tân: “.....”

Nhưng là mỗi khi quan trọng thời điểm, khẳng định sẽ đạo nghĩa không thể chối từ mà xuất hiện ở bên cạnh người, vì người chống lưng, cho người có bị người không hề lý do duy trì tự tin.

“Về sau già rồi ta cũng muốn như vậy, mỗi ngày cùng người cùng nhau ngồi ở ban công ngắm phong cảnh, tâm sự thiên.....”

Phó Mỹ Tuyên nghiêng đầu nhìn trời sắc, hôm nay khí hậu thực hảo, trời xanh mây trắng, ấm dương tinh phong, không khỏi làm người tâm đi theo yên ổn xuống dưới.

Thu Tử Tân cong lên cười mắt, xem nàng tinh thần có chút chuyển biến tốt đẹp chính mình cũng thả lỏng không ít.

“Một cái tuần 3 thiên có thể, nhưng là mỗi ngày không được. Ta muốn bồi ta tiểu bằng hữu.”

-

Rạng sáng đêm khuya, Thu Tử Tân mới từ bên ngoài chụp xong đại ngôn quảng cáo trở về, Phó Mỹ Tuyên lúc này đã ở phòng cho khách ngủ say.

Bởi vì công tác cả ngày còn không có ăn qua bữa ăn chính, Thu Tử Tân cảm giác bụng có chút không, nàng tiến bước phòng bếp, quyết định trước phao ly phiền mạch ấm áp dạ dày, chờ rửa mặt xong lại đi ngủ.

Ban đêm thực tĩnh, cái gì rất nhỏ tiếng động đều nghe được rõ ràng, Thu Tử Tân đứng ở bệ bếp trước, đúng là chuyên tâm thổi tan mặt nước nhiệt khí thời điểm, bên tai nhanh nhạy mà bắt giữ tới rồi vài thanh phi thường yếu ớt, như là bị người cố tình đè thấp tiếng vang.

Tựa hồ là từ phòng khách phương hướng truyền đến.

Theo lý thuyết Phó Mỹ Tuyên thời gian này đã ngủ, không có lý do gì vô duyên vô cớ xuống lầu còn không tìm nàng.

Thu Tử Tân trong lòng căng thẳng, không khí nháy mắt trở nên ngưng trọng lên —— trong nhà rất có thể là vào ăn trộm.

Nàng nhanh chóng cầm đem gậy bóng chày phòng thân dùng, để ngừa vạn nhất lại nghĩ muốn hay không trước báo nguy, chính là nếu trong nhà thật sự vào người, vì cái gì phòng trộm hệ thống không có vang?

Nàng thận trọng từng bước mà đi tới hợp với thiên thính cùng phòng khách chi gian hành lang, tính toán trước tĩnh xem này biến, nếu là gặp được bất trắc liền lập tức đem cầu cứu điện thoại gửi đi đi ra ngoài.

Thu Tử Tân ở trong đầu phân tích ra vô số tự cứu phương pháp, tinh thần giống banh huyền giống nhau khấn, tim đập như nổi trống, phanh phanh phanh ở ban đêm phá lệ trong trẻo.

Đột nhiên, Thu Tử Tân như là nghĩ tới cái gì, suy nghĩ một hồi, nhanh chóng cất bước đi ra ngoài, trực tiếp cùng vị kia đứng ở huyền quan chỗ, rón ra rón rén cởi giày nữ hài đựng phải cái chính diện.

Tiêu Vũ tại chỗ sửng sốt một chút, trên mặt còn có bị người phát hiện tiểu xấu hổ, “Hải..... Thu tử tử ~”

Thu Tử Tân không khỏi trợn tròn hai mắt, ở cảm thấy không thể tin tưởng đồng thời, tâm giống như là bị rất nhiều chỉ mềm mại con thỏ phác gục giống nhau, lại mềm, lại ngọt, lại tê dại.

Cái gì ban đêm xông vào dân trạch ăn trộm, cái này tiểu bằng hữu, sấm căn bản chính là nàng trái tim!

Tác giả có lời muốn nói: Tiêu Vũ luyện ái pháp tắc: Nếu lão bà không tới tìm ta, ta đây liền chính mình đi tìm nàng hử! (chống nạnh)

-

Nhắc nhở một chút, phiền toái đại gia nhớ rõ cất chứa tác giả chuyên mục ~ (này với ta mà nói rất quan trọng)

Cùng với ta hai thiên tân văn 【 hứa người bình yên 】 & 【 màu xám cùng thanh 】 ~ (này với ta mà nói cũng rất quan trọng)

Nhiều bình luận, nhiều khen ta

121-130

121.Chapter 121

Cái này cuối tuần giải thích dịch viết, cùng với đồng thanh truyền dịch kiểm khảo thuận lợi tiến hành sau, phiên dịch hệ học viện viện trưởng trường hợp đặc biệt cấp học sinh thả 2 thiên tiểu giả, hơn nữa cuối tuần công cộng kỳ nghỉ, bọn học sinh mấy ngày nay cơ bản đều cao hứng đến bay lên thiên.

Tiêu Vũ thừa dịp trực bánh xe biến tốc trước đó đính vé máy bay, phi cơ đến Q thị khi đúng là rạng sáng đêm khuya.

Nàng vốn là muốn cấp Thu Tử Tân một cái đại đại kinh hỉ, không ngờ giờ phút này cũng đã cùng đối phương đụng phải vừa vặn.

.....

“Thu tử tử, ngươi chỉ uống phiến mạch sao?”

“Ta vừa mới ở sân bay mua chén cháo, còn ôn, tuy rằng hiện tại rất chậm..... Sợ béo nói chúng ta cùng nhau phân ăn?”

Tiêu Vũ có điều có tự mà đem mang theo vật cùng chính mình tiêu độc một lần, nàng cong hạ thân đem hành lý trí đặt ở sô pha bên cạnh, phủng hộp giữ ấm, ở bảo vệ môi trường túi tìm kiếm dùng một lần thìa cùng chiếc đũa.

Thu Tử Tân đứng ở nàng phía sau, trừ tại chỗ tựa hồ còn đắm chìm ở kinh ngạc trạng thái trung.

Tiêu Vũ đã đến đơn giản là cho nàng cực đại kinh hỉ, cả ngày công tác mệt nhọc đều nháy mắt bị giờ phút này cảm xúc thay thế, nàng dịch khai bước chân, bỗng nhiên liền bước tới ôm lấy Tiêu Vũ.

“Thật là ngươi...?”

Thu Tử Tân từ phía sau vây quanh nàng, hơi thở ở Tiêu Vũ bên gáy sâu kín tản ra, thanh âm thấp mà nhu, nàng ấm áp thân mình dựa sát vào nhau nàng, đáy lòng không cảm đi theo mềm ấm kiên định đi xuống.

Tiêu Vũ kỳ thật bị nàng thành linh xảy ra ôm một cái làm cho thẹn thùng vài giây, nàng bĩu môi, “Bằng không người còn tưởng như vậy ôm ai?”

Vừa dứt lời, Thu Tử Tân liền đẩy ra nàng tóc dài, tại hậu phương cúi đầu hôn nàng sau cổ. Cơ hồ cùng giây, Tiêu Vũ miễn 1 cảm thấy giống cái tạc mao con thỏ giống nhau hoảng sợ, gương mặt mạo phẫn, nhanh chóng hoảng hoảng loạn loạn nói:

“Cháo...! Cháo muốn sai rớt...!!!”

.

“Mỹ Tuyên tỷ tỷ hiện tại thế nào?”

“Nàng..... Cảm xúc hơi chút có chuyển biến tốt đẹp một chút, chỉ là có đôi khi vẫn là.....”

Thu Tử Tân hồi tưởng khởi mấy ngày này tới nay, Phó Mỹ Tuyên tuy rằng không có ở nàng trước mặt biểu lộ ra rõ ràng cảm xúc hồng mát, nhưng là có đôi khi, đương Phó Mỹ Tuyên ở cầm trong phòng đánh đàn đàn đến không tiếng động khi, Thu Tử Tân đứng ở ngoài cửa, thấy nàng mảnh khảnh bóng dáng cuốn khúc thành một đoàn, bả vai ngăn không được mà phát run, ở che mặt thấp khóc.

Thu Tử Tân thấp hèn mi mắt, vài phần ảm đạm lưu quang từ khóe môi trôi đi.

“..... Nàng còn cần thời gian.”

Tiêu Vũ thấp thấp lên tiếng, nàng từ Thu Tử Tân nơi đó biết được Phó Mỹ Tuyên cùng Tạ Khả Toàn sự tình, nhưng là xuất phát từ nàng là người ngoài thả là tiểu bối, không nên tùy tiện bình luận nhà

của người khác sự, cho nên cũng không phát biểu quá nhiều cái nhìn.

Ăn xong ăn khuya tắm rửa xong, Thu Tử Tân tiến đến gõ Tiêu Vũ cửa phòng, “Ngày mai buổi chiều cùng đi xem hoa anh đào sao? Thực hiện chúng ta phía trước ước định.”

Nữ nhân ở cạnh cửa, tóc dài tán trên vai bối, dáng người cao gầy, eo nhỏ chân dài, màu đen tơ lụa áo ngủ tay dài trông lên trên người nàng liền xuyên ra một loại đi tú tràng thanh nhu khí chất.

Tiêu Vũ có thể trở về đái nhật tử chỉ có ngắn ngủi mấy ngày, liền Ôn Ngữ Tiệp cùng Tiêu tiên sinh cũng không biết cái này ‘tiểu kinh hỉ’, nàng đem trước một ngày thời gian để lại cho Thu Tử Tân, sau hai ngày tắc dùng để bồi người nhà.

“Hảo oa.” Tiêu Vũ ứng.

Nữ hài mới vừa tắm rửa xong, trên người còn có sữa tắm thanh hương vị, một bộ hươu nhàn liền thân váy, chiều dài nửa che nửa lộ vừa vặn đạt tới nàng xanh nhạt đùi bên cạnh, cổ áo chỗ còn tăng thêm tiểu cà vạt thiết kế, có vẻ thanh thuần lại đáng yêu.

Thu Tử Tân nhìn nàng hơi hơi cong cong con người, ánh mắt liếc hướng giường một bên, hỏi nàng: “Gấu bắc cực ôm gối muốn bắt đi sao?”

Tiêu Vũ mở to mắt tròn xoe vọng nàng, có chút không rõ nàng ý tứ, “?”

Phòng ngủ nội không bật đèn, chỉ có đạm bạc ánh trăng mờ lung quay chung quanh ở hai người trên người, triền miên ra tế tế ần ần, ấm áp cùng ái muội không khí.

Thu Tử Tân khoe mắt độ cung dần dần gia tăng, tổ nhan trạng thái hạ nàng thoát nhìn văn tĩnh, nhu nhã, nhưng ý cười trên khoe môi rồi lại vì nàng nhiều thêm vài phần không dễ suy đoán cảm giác thần bí.

Nữ nhân vươn tay, nhẹ nhàng sờ soạng một chút Tiêu Vũ đầu, đầu ngón tay mơn trớn nàng mặt, lại xẹt qua nàng đầu vai, vẫn luôn đi tới nàng ngực trước.

Nàng nắm nữ hài vạt áo trước tiểu cà vạt, phảng phất nhéo con thỏ cái đuôi nhỏ, nàng đem đối phương kéo qua tới, ôn nhu lại thấp mị miệng lưỡi quả thực liêu nhân tận xương:

“Đêm nay đi ta bên kia ngủ.”

Tiêu Vũ từ nữ nhân trong ánh mắt đọc lấy vi diệu ‘ tin tức tố ’, nàng xấu hổ mặt muốn kéo ra Thu Tử Tân, sau đó chạm được nữ nhân khớp xương rõ ràng ngón tay, lại lơ đãng biết được một cái che giấu tin tức.

—— Thu Tử Tân đem giới hoàn gỡ xuống.

“Kia... Cái kia.....” Tiêu Vũ phủng ôm gối cùng Thu Tử Tân từng bước đi đến phòng ngủ chính, ánh trăng đem các nàng dừng ở hành lang mặt đất bóng dáng kéo đến thật dài.

Thu Tử Tân nghiêng đi mặt, “Muốn nói cái gì?”

Tiêu Vũ cầm ôm gối ngăn trở mặt, chỉ lộ ra một đôi doanh doanh thu thủy hai tròng mắt vọng Thu Tử Tân, giống một con còn ở thẹn thùng con thỏ, “Ngày mai.....”

“... Chúng ta muốn hay không cũng kêu Mỹ Tuyên tỷ tỷ cùng đi? Xem hoa anh đào.”

Thu Tử Tân thiên phía dưới, hướng nàng lộ ra nhợt nhạt tươi cười, “Đương nhiên.”

“Chỉ cần nàng nguyện ý.”

“Ta không quá muốn đi.”

Phó Mỹ Tuyên đạm nói.

“Tiểu Tân... Kỳ thật ta hôm nay muốn cùng người nói, ta phải về nhà.”

Phó Mỹ Tuyên cúi đầu nhìn nhìn bàn Tiêu Vũ vì các nàng làm bữa sáng, thần sắc sầu lo nói:

“Ngày đó ta trộm đi ra tới, ta mẹ đều lo lắng hồng rồi, trong điện thoại vẫn luôn thúc giục ta trở về. Mặc dù ta không nghĩ đối mặt ta cứu cứu, nhưng là..... Người hiểu.”

Thu Tử Tân quay mặt đi nhìn chăm chú nàng, ánh mắt lẳng lặng, tựa ở trầm mặc trung tự hỏi.

“Vẫn là chờ thương thế của người lại hảo điểm đi.....? Vạn nhất người cứu cứu lại.....”

Cứu cứu đối đãi Phó Mỹ Tuyên hành vi không thể nghi ngờ là phi thường lệnh người chán ghét, nhưng là chuyện này liên tính báo nguy cũng vô dụng, cảnh sát chỉ biết trở thành là gia đình tranh cãi, sẽ không thụ lí.

Phó Mỹ Tuyên lắc lắc đầu, tâm ý đã quyết, trong nhà còn có lo lắng nàng lo lắng đến ăn không ngon ngủ không yên lão mục tử, hướng hồ nàng ở Thu Tử Tân trong nhà đã trốn rồi rất nhiều thiên, là thời điểm về nhà.

Là thời điểm trở về đối mặt hiện thực.

Cứ việc Thu Tử Tân luôn mãi khuyên bảo, Phó Mỹ Tuyên như cũ là thờ ơ, hai người giằng co một hồi lâu sau, Thu Tử Tân cuối cùng đành phải thỏa hiệp, đáp ứng đưa nàng trở về.

Tiêu Vũ gõ gõ môn tiến vào, Phó Mỹ Tuyên bởi vì hành động không có phương tiện dùng cơm vẫn luôn ở lầu hai, Tiêu Vũ đi lên cầm ly nhiệt sữa đậu nành cho các nàng.

Tiêu Vũ sáng nay thức dậy tương đối muộn, bữa sáng nói đúng ra là Thu Tử Tân làm, chẳng qua là dùng Tiêu Vũ danh nghĩa mượn tới

trước đó thông tri Phó Mỹ Tuyên trong nhà nhiều toát ra một người.

Giữa trưa ánh mặt trời rất sáng, thẳng thẩu mà vòng ở Tiêu Vũ tiêm thân quanh thân, một kiện trường đoản bạch áo thun mặc ở trên người thoạt nhìn liền không giống như là nàng tự thân số đo.

Nàng đem hai ly nhiệt sữa đậu nành đưa cho Thu Tử Tân cùng Phó Mỹ Tuyên, đi đường thời điểm mặc danh có điểm ngượng ngùng, không biết là chân toan vẫn là nơi nào đau.

Thu Tử Tân phiết nàng không ngừng liếc mắt một cái, tựa hồ ở dùng ánh mắt dò hỏi nàng một ít vấn đề, Tiêu Vũ kẹp má lúm đồng tiền lộ ra cười như không cười biểu tình, hai người ở không trung bắt đầu sử dụng người hiểu ta hiểu người khác không hiểu ánh mắt giao lưu.

“Mỹ Tuyên tỷ tỷ thật sự phải đi về sao?”

“Bằng không chúng ta xem xong hoa anh đào lại trở về đi? Thời gian này qua đi hoa quý liền cảm tạ, không kịp nhìn.”

“Không quan trọng.” Phó Mỹ Tuyên quay mặt đi, nhìn phía ngoài cửa sổ xe.

Đi thông về nhà con đường hai bên lập đầy cây hoa anh đào, lúc này xuân ý chính thịnh, gió lạnh một thổi, những cái đó cánh hoa liền theo nó bay lả tả phiêu đi rồi.

“Như vậy liền khá tốt. Cũng coi như là thấy được, không phải sao.”

Phó Mỹ Tuyên nhẹ giọng trả lời nói, nàng tinh tường nhìn những cái đó cánh hoa phi đến càng ngày càng xa, càng ngày càng xa.

Tựa như người kia giống nhau.

Càng đi càng xa, càng đi càng xa.

Không quay đầu lại.

Không trở lại.

-

Q thị đông khu có một tòa cảnh khu công viên phi thường nổi danh, là mùa xuân xem xét hoa anh đào tốt nhất hảo địa phương, vị trí lại trùng hợp cùng các nàng hai cái cha mẹ gia ly đến rất gần, Thu Tử Tân tính toán xem xong hoa anh đào lại đưa Tiêu Vũ về nhà.

Hôm nay thời tiết quả thực hảo đến không thực tế, buổi chiều 2 điểm thái dương vẫn luôn tránh ở vân, bên ngoài lạnh căm căm, vừa xuống xe, trong không khí còn có cánh hoa cùng cỏ xanh dung hợp ở bên nhau ngọt mùi hương.

Bởi vì là nghỉ ngơi ngày, khoảng thời gian này đám đông còn tính trung đẳng, náo nhiệt, còn không chen chúc, thật sự mỹ thay.

Tiêu Vũ gần nhất đối chụp ảnh hứng thú càng ngày càng nùng, thấy cái gì tương đối mỹ cảnh tượng liền ái chụp chụp chụp, còn sẽ lôi kéo Thu Tử Tân cùng nhau, đại bộ phận là đơn người chiếu. Chụp ảnh chung là tất chụp.

Về Tiêu Vũ có Weibo tiểu hào chuyện này Thu Tử Tân ở phía sau tới cảm kích, đối này nàng cũng không có biểu hiện ra cái gì không vui, kêu Tiêu Vũ xóa tài khoản phản ứng.

Nàng ngược lại là tò mò Tiêu Vũ cái kia tài khoản Weibo danh, nói là tưởng đi lên trộm nhìn xem, Tiêu Vũ có hay không ở trong tối nói nàng cái gì nói bậy.....

“Thu tiểu thư, người nụ cười này hảo miễn cưỡng ác, phiền toái người cười đến chân thành một chút!”

Chụp ảnh trong lúc, Thu Tử Tân bởi vì tươi cười không đủ ‘ chân thành ’, bị nàng tiểu nhiếp ảnh gia ‘ quở trách ’ một phen.

Nói thật ra, chụp như vậy nhiều bức ảnh (khăng định 400 trương trở lên) Thu Tử Tân mặt đều mau cười cương, thử hỏi ai còn chân

thành đến lên!

Tiêu Vũ một bên cô lằm bằm một bên biên tập hình ảnh, nàng đem nhân vật cổ trở lên cấp tiết rớt, sau đó hỏi Thu Tử Tân:

“Ta có thể đem cái này phát đi tiểu hào bên kia sao? Liên một trương, đã tiết rớt, hoàn toàn nhìn không thấy người mặt.”

Nữ hài nói chuyện khi tràn ngập kỳ vọng mắt lấp lánh quá mức khả nhân, Thu Tử Tân tạm dừng tự hỏi một chút, liền gật đầu nói:

“Người đương nhiên có thể.”

Tiêu Vũ lại cao hứng đến giống cái thỏ con ở trên đường nhảy nhót.

Nàng vui sướng liền đơn giản như vậy.

Không cần Thu Tử Tân đưa cái gì biệt thự cao cấp danh xe hàng xa xỉ, chỉ cần Thu Tử Tân thỏa mãn nàng một cái nho nhỏ mong đợi, nàng liền rất vui vẻ.

Thu Tử Tân nhu cười mắt nhìn chăm chú Tiêu Vũ đi ở đằng trước bóng dáng, nàng có đôi khi sẽ cảm thấy Tiêu Vũ trưởng thành.

Không chỉ là bộ dạng cùng bề ngoài, tính cách thượng cũng là, ở đối mặt rất nhiều chuyện thượng xử lý phương thức sẽ càng thêm thành thực, càng thêm thân nhiên cùng tùy tâm ứng tay.

Ít nhất nàng trước mặt ngoại nhân là cái dạng này.

Chính là, Thu Tử Tân có đôi khi lại sẽ cảm thấy Tiêu Vũ còn không có lớn lên.

Bởi vì nàng ở chính mình trước mặt như cũ là lúc trước như vậy ngây thơ hồn nhiên, ngoan ngoãn rồi lại bướng bỉnh, tốt đẹp đến làm nàng tâm liên tiếp rung động.

“Thu tử tử, người ở phía sau tưởng cái gì đâu, nhanh lên lại đây cùng ta cùng nhau!” Tiêu Vũ quay đầu nói.

Thu Tử Tân cố ý mở miệng đậ thú hời nàng: “Ta già rồi, đi bắt độn. Ngươi phải đợi chờ ta.”

Tiêu Vũ lập tức dừng lại nện bước, quay lại thân, “Ta đây chạy về đi tiếp ngươi.”

Nữ hài đối đái nàng chân thành thiệt tình, nhìn nàng ái mộ ánh mắt, còn có nàng tiểu bướng bình tiểu bá đạo tiểu cơ linh, hết thấy hết thấy, đều đáng yêu đến làm người hận không thể lập tức đem nàng xoa ở trong ngực, sau đó trộm một ngụm ăn luôn.

Đầy trời cây hoa anh đào vây quanh trên đỉnh đầu, ngẩng đầu lên xem, phảng phất không trung đều là mật mật màu hồng phấn.

Công viên còn có bán đồ ăn vặt cùng thú vị món đồ chơi quây hàng, có đầu đường nghệ sĩ ở biểu diễn phao phao tú, tiểu hài tử cùng đại nhân đều ở vây xem, Tiêu Vũ theo đám đông liền cũng đi qua.

Đếm không hết tinh oánh dịch thấu phao phao ở trên bầu trời phương phát phơ, phối hợp trên đỉnh đầu phấn bạch giao nhau cây hoa anh đào, sở hữu hình ảnh mộng ảo lại sáng lạn.

Bị ánh mặt trời chiếu đến đủ mọi màu sắc phao phao viên quay chung quanh ở các nàng quanh thân trên dưới lẫn lộn, Tiêu Vũ vui mừng cực kỳ, cầm lấy di động liền phải bắt đầu ký lục trước mắt sắc đẹp.

20 tuổi hoa quý thiếu nữ, một thân mềm mại sắc màu ấm hệ thúc eo váy, hồng màu nâu tóc dài ở sau đầu cuốn cái viên đầu, làn da ở ánh nắng phía dưới tinh tế trắng nõn, ngũ quan rõ ràng lập thể, cười lộ lên môi hồng răng trắng, còn có hai viên má lúm đồng tiền như bóng với hình.

Nàng là so mùa xuân còn muốn tốt đẹp tồn tại.

Tiêu Vũ nắm Thu Tử Tân ống tay áo không ngừng lay động, bởi vậy khi cảnh đẹp kinh ngạc cảm thán nói: “Hảo mỹ a.”

Thu Tử Tân bình tĩnh nhìn nàng, cũng không khỏi cảm thán:

“Hảo mỹ a.”

Tác giả có lời muốn nói: Quý trọng trước mắt tốt đẹp,

Không sai biệt lắm tiến vào đếm ngược chương.

122.Chapter 122

Cảnh xuân tươi đẹp buổi chiều, thái dương lặn lẽ xông ra.

Thường thức xong phao phao tú, Thu Tử Tân cùng Tiêu Vũ bị bên kia bán hòe mùi hoa bánh quày hàng cấp hấp dẫn ở. Thu Tử Tân muốn đi xếp hàng, khiến cho Tiêu Vũ trước đải ở phía sau chờ nàng.

Này tòa cảnh khu công viên hoàn cảnh xây dựng phi thường rộng lớn, hoa thụ rậm rạp, vô luận là vũng hồng đánh tạp thánh địa vẫn là ăn nhậu chơi bời nghỉ tạm thiết bị mọi thứ đầy đủ hết, đại bộ phận là tình lữ hoặc là cả nhà cùng nhau tiến đến.

Cầm ăn vặt cùng đồ uống, dọc theo đường đi hai người đi đi dừng dừng, công viên trung ương vị trí còn có tòa đại hồ nước, các nàng sóng vai đứng ở hồng kiều, quan sát phía dưới xuyên qua ở hoa sen chi gian bơi lội cá chép.

Không ít du khách đứng ở bờ biển chụp phong cảnh chiếu, trì trên mặt bạch liên nửa khai chưa khai, Tiêu Vũ ghé vào lan can chỗ ló đầu ra, muốn nhìn xung quanh kia chỉ chuồn chuồn đến tột cùng bay đi nơi nào, phía sau người liền vẫn trụ nàng đầu vai.

“Đừng dựa như vậy gần, nguy hiểm.” Thu Tử Tân ôn thanh nói.

Tiêu Vũ cầm cameras ngẩng đầu lên nhìn phía nàng, lúc này ánh nắng lác qua lác lại, nữ nhân mang màu trắng mũ lưới trai, nửa bên sườn mặt mờ hồ mà che giấu ở bạch quang bên trong, làm Tiêu Vũ thấy không rõ.

Nói xong dặn dò Tiêu Vũ nói sau, Thu Tử Tân lại giống như cảm thấy chính mình nhọc lòng quá độ, tự mình lẩm bẩm:

“Tính, miễn cho người ở trong lòng oán giận ta so Ôn a di còn dong dài.....”

Như thế nào sẽ đâu.

Tiêu Vũ giơ tay chắn chắn ánh mặt trời, nữ nhân phảng phất giống như trôi đi khuôn mặt mới lại hoàn toàn rõ ràng trở về.

“Thu tử tử.”

“Ân?”

“Người đem cúi đầu tới một chút.”

Thu Tử Tân không quá minh bạch nàng sở dụng vì sao, bất quá vẫn là chiếu Tiêu Vũ ý tứ cúi thấp đầu xuống, nữ hài nhón mũi chân, từ Thu Tử Tân mũ đỉnh gỡ xuống một mảnh nhỏ hoa anh đào cánh.

“Người nhìn, Thu tử tử.”

“Liên hoa đều thích người, cho nên mới sẽ lựa chọn ở sinh mệnh dừng trước đáp xuống ở trên người của người.”

Nữ hài rõ ràng mà nói, bên môi má lúm đồng tiền chợt lóe chợt lóe.

Không hỏi điểm xuất phát vì cái gì, này vốn là một câu phổ phổ thông thông lời âu yếm, từ miệng nàng nói ra sau lại có một loại kỳ diệu diệu diệu, khiến cho Thu Tử Tân từ trong ra ngoài, đều cảm giác đầu quả tim nổi lên ngọt ý công hiệu.

Nữ nhân phóng như mặt mày, khóe môi vẫn nổi lên một tia nhẹ đậm ý cười, nàng chọc chọc Tiêu Vũ má lúm đồng tiền:

“Liên người có thể nói.”

“Nhóc con, miệng như vậy ngọt, có phải hay không thường xuyên cõng ta ở trường học đem học muối hồng đến hoa chi loạn chiến a...?”

Tiêu Vũ vừa nghe lập tức sốt ruột nói: “Thu đại nhân oan uổng a, dân nữ nào dám cùng mặt khác hoa cỏ nói lời ngon tiếng ngọt, dân nữ chỉ dám đùa giỡn người mà thôi!”

Thu Tử Tân: “.....” Sắc mặt phức tạp.

.....

Ai đùa giỡn ai đều còn không nhất định đâu.

Nói chuyện cập cái này đề tài, Thu Tử Tân liền hơi phẩn gương mặt, Tiêu Vũ lôi kéo cánh tay của nàng, trong lòng âm thầm vui cười.

Sính một ít ngoài miệng công phu làm trò hề Thu Tử Tân trở nên then thùng một chút nàng vẫn là có thể.

Tỷ như như bây giờ, then thùng Thu tỷ tỷ thật là đáng yêu nỗ mạnh, quả thực so bắp rang còn bạo, so mì trộn tương còn tạc!

Nàng quay đầu đi tính toán tiếp tục quan sát Thu Tử Tân biểu tình, chỉ thấy nữ nhân hơi hơi ninh mi, tựa ở nghiêm túc suy nghĩ cái gì đại sự, thật lâu sau, nàng đột nhiên mở miệng đối Tiêu Vũ nói:

“Trên giường thấy rất cuộc.”

Tiêu Vũ ngay từ đầu còn không có phản ứng lại đây, quá nửa giây lĩnh ngộ tới rồi trong đó ý tứ sau:

“.....”

“???”

“Người cũng thật là, như thế nào hôm nay đột nhiên liền muốn mang ta tới xem hoa anh đào đâu?”

Sau giờ ngộ ánh mặt trời có chút lượng, Dương nữ sĩ tạo ra loại nhỏ ô che nắng, Lương tiên sinh chủ động tiếp nhận, dương gương mặt tươi cười đáp:

“Mấy ngày hôm trước nghe khách hàng nói nơi này hoa anh đào khai thật sự xinh đẹp sao, vừa lúc rời nhà gần, hôm nay lại là nghỉ ngơi ngày.....”

Lương tiên sinh ôm nàng eo, cử chỉ tri kỷ rồi lại không buồn nôn, sẽ không khiến cho người khác buồn nôn, sẽ chỉ làm người một cái kính biến chanh.

Hai người đi đến công viên trung tâm hồ nước bờ biển, ở thường thức hồ sen cảnh sắc khi, Dương nữ sĩ bỗng nhiên thoáng nhìn đứng ở trên cầu quen thuộc thân ảnh, nàng gọi Lương tiên sinh, ý bảo hẳn hướng hồng trên cầu nhìn lại.

“Đó là..... Tiểu Tân?” Lương tiên sinh kinh dị hỏi, Dương nữ sĩ gật gật đầu, sắc mặt hơi trầm xuống, tâm sinh nghi lự nói:

“Bên cạnh người kia..... Là Tiểu Trúc Tử? Như thế nào sẽ... Các nàng hiện tại như thế nào sẽ ở bên nhau.....”

Dương nữ sĩ nhăn lại mày, suy nghĩ ửng đỏ lên, không biết vì sao, nàng trong lòng luôn có cỗ khó chịu cảm giác đang âm thầm quấy phá, rầu rĩ mà đè ép ngực, gọi người càng thêm bối rối.

Buổi chiều cùng phong thoải mái thanh tân, chuồn chuồn vẫy thấp bay qua quá cầu hình vòm, chỉ chốc lát sau dừng lại ở hoa súng thượng.

“Mệt mỏi sao, muốn hay không nghỉ một chút?” Thu Tử Tân đè thấp vành nón, nhẹ giọng hỏi.

“Ân, mua hoa bánh còn không có ăn.” Tiêu Vũ quơ quơ cầm một đường ăn vặt túi.

Các nàng đi vào công viên rừng sâu, nơi này là công viên tiểu khu phía cuối, hoàn cảnh hẻo lánh thả an tĩnh, không có bắt mắt mỹ diễm cây hoa anh đào, chỉ có bình thường thường thấy cây xanh, du khách giống nhau sẽ không tới nơi này dạo.

Cao ngất cây cao to vì các nàng thân ảnh nổi lên vài phần che lấp tác dụng, yên lặng xa xưa địa phương đều có tự thân chỗ tốt, so với nhộn nhịp chơi trò chơi khu, Thu Tử Tân cũng cảm thấy nơi này càng thích hợp nàng.

Rừng sâu trung có một tòa đình hóng gió, vị trí ẩn nấp, vẻ ngoài chọn dùng truyền thống phương đông thiết kế hình thức, mái hiên điêu khắc long phượng, tứ phía bố cửa sổ, bên trong thường xuyên có người tiến đến thu thập rửa sạch, nội tòa quét tước thật sự sạch sẽ.

Hai người đi qua đá vụn phô thành đường nhỏ, tiến vào đình, tạm thời ngừng ở nơi này nghỉ chân.

Mua ăn vặt còn hơi hơi ôn, phối hợp mát lạnh ngon miệng đồ uống, các nàng đình đặc mà nói, mở ra hưu nhàn buổi chiều trà thời gian.

Thu Tử Tân đem mũ lưới trai hái được xuống dưới, nàng hôm nay ăn mặc bạch áo ngắn cùng màu trà quần tây, tóc đã nhuộm trở về thuần màu đen, hơi chút tu bổ chiều dài, dáng người tỉ lệ hảo đến đúng mức.

Nàng giao điệp hai chân ngồi ở ghế bành thượng, có một loại từ trong xương cốt tản mát ra, điệu thấp cao nhã cảm.

Tiêu Vũ nghiêng mặt nhìn chăm chú nàng, nữ nhân đề nặng cảm, hàng mi dài buông xuống, tựa hồ cảm giác bên cạnh người chăm chú nhìn nàng ánh mắt quá mức lâu dài, nàng quay mặt đi, nhìn lại Tiêu Vũ, nhẹ giọng hỏi:

“Người muốn nói cái gì?”

Nữ hài liếc nàng ánh mắt hơi hơi đình trệ một lát, Tiêu Vũ xốc xốc mí mắt, nhột nhột nhu nhu tiếng nói cùng xuân phong dung hợp ở cùng nhau:

“Ta làm một cái quyết định.”

“Nhưng là ta không biết người có nguyện ý hay không tiếp thu, Thu tử tử.”

Thu Tử Tân một tay chống cằm, liếc coi nàng, “Nói đến nhìn xem.”

“Lần này về nhà sau..... Ta tính toán cùng mommy daddy nói ta và người ở bên nhau.”

Tiêu Vũ đê thấp đầu, tựa hồ không quá dám chính mặt xem Thu Tử Tân, như là khấn trương, nàng nhấp nhấp môi, thanh lượng cũng dần dần rơi xuống đi:

“Chính là..... Ta tưởng cùng người nhà công khai chúng ta quan hệ.....”

Thu Tử Tân dịch khai ánh mắt, suy nghĩ bằng phẳng mà hành tẩu lên, một lát, nàng mở miệng hỏi:

“Người thật sự chuẩn bị sẵn sàng sao?”

“Công khai nói, Ôn a di cùng tiêu thúc thúc liền nhất định đồng ý sao.” Thu Tử Tân thấp giọng nói.

“Nếu không đồng ý nói, nên làm cái gì bây giờ.”

Nữ nhân nói lời nói ngữ khí thực vững vàng, phẳng phát, mấy vấn đề này sớm đã ở nàng trong đầu quá hơn một ngàn biến vạn biến.

“Ta không phản đối người công khai chúng ta quan hệ.”

“Nhưng là, ta không nghĩ người đã chịu thương tổn.”

Rừng sâu bốn phía đều là lẳng lặng, chỉ có ngẫu nhiên gió thổi lá cây sà sạt thanh, ra vẻ hai người đối thoại bối cảnh âm.

Thu Tử Tân điều chỉnh dáng ngồi, Tiêu Vũ gục đầu xuống nhìn chăm chăm giày tiêm, nàng có thể minh bạch Thu Tử Tân sở bản khoản phương diện.

Công khai cũng không phải phi tất yếu, nàng chỉ là tưởng trước thử hỏi Thu Tử Tân ý nguyện, nếu Thu Tử Tân không muốn, nàng cũng sẽ không tùy hứng tự chủ trương, nóng lòng đi đòi hỏi một cái chính thức danh phận.

Tiêu Vũ sờ sờ suy ở túi áo phương hộp, như là cảm cái gì có thể cho dư nàng dũng khí tín niệm. Đây là nàng vẫn luôn tưởng giao phó cấp Thu Tử Tân hộp.

Bên trong trang một cái cực kỳ trân quý đồ vật.

“Ta không sợ gánh vác bất luận cái gì hậu quả.”

“Chỉ cần người nguyện ý, chỉ cần người đối ta là ôm đồng dạng tâm ý..... Ta liền đã không có khiếp đảm lùi bước lý do.”

Tiêu Vũ trầm giọng nói, nàng buông ra phương hộp, nghiêng đi thân vọng Thu Tử Tân, ánh mắt chân thành đến so lưu li còn muốn thanh thấu.

“Thu Tiểu Tân, ta nói cho người, ta là chuẩn bị ái người đồng lứa.....”

Lời nói còn chưa nói xong, Thu Tử Tân liền dùng lòng bàn tay che đậy nàng môi.

Nữ nhân khéo môi nắm nhàn nhạt cười, chăm chú nhìn Tiêu Vũ ánh mắt ôn nhu đến cực điểm, nàng dịch khai tay, nhẹ nhàng vuốt ve Tiêu Vũ mặt mày, hai tròng mắt hàm chứa thu thủy, có vẻ doanh lượng rồi lại chọc người triu mến.

“Đủ rồi Tiêu Vũ, này liền đủ rồi.....”

Này liền đủ rồi.

Nàng trong mắt hình như có thiên ngôn vạn ngữ muốn kể ra, cuối cùng lại chỉ quy về vài tiếng lã tức thấp, “Ta không cần người hứa hẹn.”

“Người có này phân tâm, ta liền rất thỏa mãn.”

Tiêu Vũ nhìn nàng, trong lòng tĩnh thanh mà phiến nổi lên mềm mại lưu dững, một tầng so một tầng mãnh liệt.

Nàng có chút thất thần nhìn lại Thu Tử Tân.

Cái loại này ‘ cái này là nàng ái nhân ’ ý tưởng, lại lần thứ hai hiện lên với nàng trong đầu.

Đáy lòng lưu dững kỳ thật còn pha vài phần bủn rủn, Tiêu Vũ không biết người khác có thể hay không giống nàng như vậy, đây là nàng chính mình ở cảm tình phương diện ngẫu nhiên sẽ có cảm xúc.

Nàng cảm thấy ái một người ái đến chỗ sâu trong kỳ thật là sẽ đau.

Đó là một loại thực phức tạp tình cảm, chỉ có ở nào đó thời khắc, mới có thể đột nhiên banh không được mà trút xuống ra tới.

Tiêu Vũ mặc danh cảm giác được chóp mũi có chút toan.

Nàng khổ sở, không phải bởi vì mất mát, mà là bởi vì đau lòng.

Vì cái gì Thu Tử Tân cũng không xa cầu ở trên người nàng đòi lấy một ít càng quá mức yêu cầu, ngược lại là làm nàng không cần làm ra hứa hẹn.

Là bởi vì nói vậy, mặc dù các nàng tách ra, Tiêu Vũ cũng không cần cảm thấy áy náy sao?

Bởi vì không có hạ quá lời hứa, cho nên ‘ cả đời ’ ở bên nhau gì đó, cho dù không thực hiện cũng không quan hệ.

Nàng vẫn luôn đều ở vì Tiêu Vũ để đường rút lui.

Nữ nhân đầu ngón tay mềm nhẹ ở nàng hốc mắt quanh thân bồi hồi, tựa nhận thấy được Tiêu Vũ ẩn ẩn biểu tình biến hóa, nàng phóng thấp tư thái, khinh thanh tế ngữ nói:

“Tiêu Vũ, nhìn ta đôi mắt.”

“Nghe ta nói.”

“Ta không cần người hứa hẹn, cũng không phải bởi vì ta không thích người.”

“Hoàn toàn tương phản chính là, ta yêu người.”

“Ta thực ái người.”

Nữ nhân thâm tình chân thành mà nhìn chăm chú nàng, trong mắt có thu ba ở lưu chuyển, kia một màn tựa như Tiêu Vũ thường xuyên xem điện ảnh hình ảnh giống nhau, tràn ngập lệnh người mê muội tình yêu khuynh hướng cảm xúc.

Khó bề phân biệt, rồi lại xúc tua nhưng đến ái nhân.

Tiêu Vũ nhớ rõ, nàng đã từng không biết bị nào bộ điện ảnh ảnh hưởng, cố ý học bên trong vai chính lời kịch đối bạch, hỏi như vậy quá Thu Tử Tân:

“Don't you need anything from me?”

(người liền không có nghĩ tới từ ta trên người được đến cái gì sao?
)

Thu Tử Tân lúc ấy còn ở xử lý công tác thượng sự, nghe vậy chỉ là nhẹ nhàng trả lời nói:

“All I need is you.”

(ta yêu cầu chỉ có người.)

“All of you.”

(toàn bộ người.)

Thu Tử Tân cúi xuống thân, tóc dài theo động tác chảy xuống một chút. Đây là lần đầu tiên, nàng chủ động ở bên ngoài hôn môi Tiêu Vũ.

Ở không người biết hiểu trong một góc, các nàng tâm là như vậy cho nhau dán sát, gắt gao dựa sát vào nhau lẫn nhau.

Các nàng nghe không được đình ngoại lá xanh đong đưa ào ào thanh, nghe không được đá vụn bị nhẹ dẫm khản khách thanh, cũng liền xem nhẹ quanh mình phát ra ra rất nhỏ tiếng động.

Tiêu Vũ thân thiết cảm nhận được nữ nhân ôn nhu lại cực có yêu say đắm hôn sâu, nàng vòng lấy Thu Tử Tân cổ, vọng tưởng,

Nếu thời gian, có thể vĩnh viễn đình trú tại đây một giây thì tốt rồi.

Nhưng mà, hiện thực thường thường không như mong muốn.

Thu Tử Tân bởi vì đưa lưng về phía đình môn quan hệ, nhìn không thấy bên ngoài cảnh tượng, nhưng là Tiêu Vũ là chính diện đối với.

Cho nên đương nàng mê mang mà mở mắt ra khi, nàng rành mạch mà thấy.

Đứng ở đình khẩu chỗ Dương nữ sĩ cùng Lương tiên sinh.

Tác giả có lời muốn nói: ‘All of you’ càng tinh tế giải đọc là:

Bao hàm bất đồng tính cách mặt, ưu khuyết điểm đồng thời cùng tồn tại người.

123.Chapter 123

Tiêu Vũ tâm bác nháy mắt sậu ngừng hai giây.

Cứ việc biết chia lìa tức vào giờ phút này, nàng vẫn là theo bản năng muốn bảo hộ Thu Tử Tân, không nghĩ làm nàng trực diện này đáng sợ cảnh tượng, cường trang trấn định nói: "... Không cần quay đầu lại."

Đáng tiếc Thu Tử Tân đã trước từ nàng trông mắt trung đọc ra khiếp sợ cảm xúc, nữ nhân đầu tiên là buồn bực, tú mỹ nhãn lại, ngay sau đó tâm đi theo cứng lại, sắc mặt ở bình tĩnh bề ngoài hạ dần dần chuyển hóa thành trắng bệch.

Nàng quay mặt đi.

Cùng vị kia cùng nàng chảy xuôi tương tự huyết mạch nữ nhân bốn mắt nhìn nhau.

Phong một ngấn, hoa rơi xuống.

Không khí cứng đờ đến giống ở điệu tang.

Đồng dạng ngưng ngẩn tại chỗ Dương nữ sĩ cùng Lương tiên sinh càng là kinh lăng đến nói không nên lời lời nói, tức giận cùng kinh dị rắc rối phức tạp ở trên mặt biến ảo.

"Các người....."

Dương nữ sĩ khó có thể tin mà trừng lớn hai mắt, sắc mặt xanh đỏ đen trắng, khó khăn lắm sau này lui một bước mới đứng vững gót chân, Lương tiên sinh vội vàng đỡ lấy nàng, gần gũi xem nói còn có thể phát hiện nàng mặt bộ ở run rẩy.

"Thu Tử Tân, chẳng lẽ người phía trước cùng ta nói rất đúng giống....."

Dương nữ sĩ duỗi tay chỉ vào ngòi ở Thu Tử Tân bên cạnh nữ hài, tắc nghẹn giận âm đồ ở trong cổ họng lại là như thế nào cũng nói không nên lời 'nàng' tên.

Một hồi nhớ tới bọn họ vừa mới nhìn đến hình ảnh, Dương nữ sĩ chỉ cảm thấy trước mắt một mảnh choáng váng.

Nếu không phải bởi vì ở bên ngoài, yêu cầu bận tâm mặt mũi thể thống, Dương nữ sĩ rất có thể liền trực tiếp tiến lên thưởng Thu Tử Tân một bạt tai.

Tiêu Vũ đời này chưa bao giờ có nghĩ tới sẽ gặp được trường hợp như vậy, nàng toàn thân thần kinh tuyến nhanh chóng căng chặt lên, muốn mở miệng thế Thu Tử Tân giải thích cái gì “Dì.....”

Thu Tử Tân lại là trước đứng lên, đem nàng hộ ở sau người, chính mình tiến lên ý đồ cùng Dương nữ sĩ điều giải, “Ta biết các người nhất thời khả năng không tiếp thu được, nhưng là...”

Dương nữ sĩ: “Câm miệng...! Người là tướng tức chết ta sao!?”

Có lẽ là động tĩnh quá lớn, đình bên ngoài tốp năm tốp ba đi ngang qua dòng người đều cố ý vô tình mà triều các nàng phương hướng nhìn vài mắt.

Dương nữ sĩ hít sâu vài khẩu khí, đầu kịch liệt mà đau lên, Lương tiên sinh lập tức sốt ruột nói:

“Bác sĩ không phải dặn dò quá người đừng nhúc nhích khí sao, chúng ta vẫn là không cần ở bên ngoài sảo đi, vạn nhất Tiểu Thu bị người khác chụp đến.....”

Thu Tử Tân duỗi tay muốn nâng Dương nữ sĩ, đối phương lại tàn nhẫn đem nàng ném ra.

Dương nữ sĩ tràn ngập tức giận ánh mắt có một cái chớp mắt liếc hướng về phía phía sau Tiêu Vũ, ngược lại lại đời về tới rồi trước mắt người —— nàng nữ nhi.

“Người về nhà tốt nhất cho ta giải thích rõ ràng!”

Hồ nước trên mặt, ngừng lại ở lá sen biên chuồn chuồn hơi không lưu ý, đã bị ám phục đã lâu cá chép ăn luôn.

Rõ ràng vừa mới vẫn là tinh không vạn lí thời tiết, giờ phút này lại bỗng nhiên hàng nổi lên mưa nhỏ.

Vũ thế tiệm đại, công viên bộ phận du khách bởi vì ngày mưa lựa chọn rời đi, tiến vào trong xe, Thu Tử Tân không rên một tiếng mà chuyển động tay lái đánh xe điều khiển, nàng mắt nhìn phía trước, gần không có chút máu trên mặt còn dính tinh tế vũ châu.

“Ta trước đưa người hỏi Ôn a đi nơi đó.” Nữ nhân đẩy ra cần gạt nước dương nói.

Vẫn luôn không nói gì Tiêu Vũ giờ phút này lại là đột nhiên đỏ hốc mắt, nàng nắm chặt đã che kín nếp nhăn làn váy, rốt cuộc ban không được vừa mới liều mạng áp chế đau đớn, một mở miệng, nàng thanh âm chính là ách:

“Ta không cần trở về.....”

“Thu Tử Tân, ta đừng rời khỏi, ta không cần chúng ta kết thúc.....”

Nữ nhân nhìn phía trước đôi mắt nhỏ đến khó phát hiện mà dung vài phần hồng nhuận, nàng nhấp nhấp khô khốc môi, nghiêng đi thân, tay nhẹ nhàng đáp ở Tiêu Vũ đỉnh đầu tâm, an ủi nàng nói:

“Đừng lo lắng, Tiêu Vũ, không phải người sai, chúng ta không phải nói tốt sao, xem xong hoa anh đào người phải về nhà, cấp Ôn a đi các nàng một cái tiểu kính hỉ.”

Thu Tử Tân miễn cưỡng xả ra một tia thấy qua đi cười hình cung, nhưng như vậy gượng ép cậy mạnh biểu tình, xem ở Tiêu Vũ trong mắt lại là làm nàng chua xót lại toan, đau lại đau.

Đau lòng không chỉ là đối mặt chia lìa vấn đề, chuyện tới hiện giờ, Thu Tử Tân lại vẫn là các mặt mà cố Tiêu Vũ sự tình, cùng nàng nói:

“Khó được người nghĩ trở về, nhiều bồi bồi người nhà đi.”

“Dương nữ sĩ bên kia..... Ta sẽ xử lý.”

Đèn đỏ sáng lên, chiếc xe đình sử ở giao thông đèn trước, Tiêu Vũ bỗng nhiên cởi bỏ đai an toàn, đứng dậy phác ôm lấy Thu Tử Tân.

Khóa kéo không kéo toàn bao bao bởi vì nàng hành động ngã xuống chỗ ngồi, bên trong dùng chụp lập đến đánh ra nàng cùng Thu Tử Tân trưng tấm ảnh chụp chung rơi rụng đầy đất.

Tiêu Vũ gất gao mà vây quanh được nàng, lạnh lẽo da thịt mang theo thấp thấp rùng mình cảm truyền lại vào nữ nhân đáy lòng, dường như sợ giãy tiếp theo Thu Tử Tân liền sẽ nháy mắt nhiên trôi đi, làm nàng rớt cuộc sờ không tới nhìn không thấy.

Nàng đem mặt chôn giấu ở Thu Tử Tân cổ chỗ, theo nữ nhân cổ 1 sườn thấp hôn vài khẩu, thanh âm ở ngày mưa hóa thành nhẹ nhàng, nhu nhu, làm người vĩnh viễn không thể quên được niệm tưởng.

“Thu Tử Tân, đáp ứng ta.”

“Lúc này đây không cần lại vì ta hảo đem ta ném xuống.”

Nàng buộc chặt cánh tay, tiếng nói thấp nuốt, nghĩ nhiều cứ như vậy đem nữ nhân chiếm cho riêng mình.

“Không cần vô duyên vô cớ biến mất, không cần lại làm ta một người.”

Lạnh băng giọt mưa theo da thịt hoạt vào Thu Tử Tân cổ áo hạ, nàng vuốt ve nữ hài cái ót, cánh môi cắn thành một cái thẳng tắp, Tiêu Vũ ngồi dậy nhìn thẳng nàng, hốc mắt sớm đã thấu đầy hồng nước mắt.

Nàng vô lực mà lắc đầu, nước mắt tích liền rơi xuống. Nàng đối Thu Tử Tân nói:

“Chúng ta không cần tách ra.”

Nàng có thể dũng cảm, cũng có thể kiên cường, nhưng nàng vẫn là sợ hãi Thu Tử Tân sẽ lựa chọn rời đi nàng.

Có chút tư vị chỉ cần hưởng qua một lần, liền sẽ ở trong lòng ăn sâu bén rễ.

Nàng liền nhăn眉头 còn không có đưa cho Thu Tử Tân, không thể liền như vậy tách ra.

Thu Tử Tân dừng khai nàng dính vào nước mắt dán ở khóe mắt tóc mái, ngửa đầu nhìn nữ hài, thanh âm ôn hòa thả kiên định.

“Ta đáp ứng ngươi.”

“Chúng ta không có khả năng tách ra.”

Thu Tử Tân ôm sát nàng vòng eo, nàng khép lại mắt, đáy lòng an tĩnh mà cuồn cuộn khởi một đợt lại một đợt bùng rùn.

“Luôn có biện pháp, tin tưởng ta.....”

-

Tiêu Vũ sau khi trở về, Thu Tử Tân một mình một người ngồi ở trong xe, suy nghĩ đến tột cùng muốn như thế nào đối mặt Dương nữ sĩ, làm hai bên cảm xúc bình tĩnh lại, bằng hoà bình phương thức giải quyết chuyện này.

Thu Tử Tân không có về nhà, như vậy tưởng tượng, thời gian liền tới tới rồi ngày hôm sau, Tiêu Vũ đánh điện thoại nàng tiếp, Lương tiên sinh trộm đánh cho nàng thời điểm, Thu Tử Tân đã đến nhà bọn họ cửa.

.....

Trong nhà không khí thật sự lặng im đến quỷ dị.

Hai mẹ con mặt đối mặt, tương đối mà ngồi, ai cũng không mở miệng nói bất luận cái gì một câu, ngược lại là Lương tiên sinh, vẫn luôn ở bên cạnh âm trầm, lại là bưng trà lại là cường xả đề tài.

Không hề có nửa điểm tác dụng.

Thu Tử Tân ngày hôm qua một suốt đêm cũng chưa ngủ, liền quần áo cũng không có đổi mới quá, nàng mang mắt kính, trùm mặc mà ngồi ở da ghế, hàng mi dài phía dưới vụng khai một vòng mỗi một thanh ảnh.

Dương nữ sĩ đồng dạng tĩnh thanh, mí mắt nâng đều không nâng, cũng không nhiều lắm vọng Thu Tử Tân liếc mắt một cái.

Thật lâu sau, Thu Tử Tân ngồi thẳng thân, như là hạ quyết tâm, nàng ngẩng đầu, hoãn hoãn giọng nói, nói:

“Ta hiện tại là cùng Tiêu Vũ ở kết giao.”

Gần gần gọn một câu, liền đủ để cho ở một bên uống ‘ xấu hổ trà ’ Lương tiên sinh ngạnh ở yết hầu, hấn ở Dương nữ sĩ nhìn không thấy góc độ liễu mạng triều Thu Tử Tân lắc đầu, ý bảo nàng miễn bàn cái này đề tài!

Lúc sau là Dương nữ sĩ lâu dài im lặng.

Nửa ngày qua đi, Dương nữ sĩ rút cuộc đem ánh mắt chuyển qua Thu Tử Tân trên người, nàng vô pháp lý giải mà cau mày, thanh âm ảm đạm:

“Vì cái gì cố tình là nàng.....”

Thu Tử Tân nắm chặt trong tay chén trà, nàng là mảo đủ sở hữu dũng khí tiến đến, vô luận là cái gì nhân tố, đều thay đổi không được nàng ý tưởng.

“Không có vì cái gì, chỉ là bởi vì chúng ta lựa chọn đối phương.”

“Ta tới, chỉ là tưởng cùng các người chứng thực ta cùng Tiêu Vũ quan hệ. Ta không yêu cầu các người nhất định phải đồng ý, nhưng là... Các người không thể can thiệp chuyện của chúng ta.”

Dương nữ sĩ sắc mặt lập tức ám trầm đi xuống, hôm qua về đến nhà, nàng cũng đồng dạng tâm phiền ý loạn đến tinh thần mệt mỏi, cả ngày đều ở buồn rầu cái này làm người khó mà tin được hải sự.

Nếu Thu Tử Tân hiện nay thích chính là một cái so nàng tiểu rất nhiều tuổi nam nhân, Dương nữ sĩ sẽ lựa chọn nhin một chút, tiếp thu; nếu Thu Tử Tân hôm nay thích chính là một nữ nhân, nàng cũng có thể lựa chọn nhiều lui vài bước, thử chậm rãi tiếp thu.

Nhưng hôm nay, Thu Tử Tân thích, thế nhưng là.....

Dương nữ sĩ trước sau không thể minh bạch, đối với Thu Tử Tân hiện nay lấy cường ngạnh thái độ nói ra nói vậy càng là cảm thấy buồn bực, nàng bỗng nhiên đem cái ly mạnh mẽ mà đề ở trên bàn trà.

Nàng giận tím mặt, đề cao thanh lượng chất vấn Thu Tử Tân:

“Người chẳng lẽ liền không có nửa điểm hổ thẹn tâm sao?”

“Cùng một cái so người tiểu mười lăm tuổi nữ sinh ở bên nhau? Hơn nữa nàng vẫn là người từ nhỏ nhìn đến lớn hài tử!?”

Như là chạm được để cho nàng xấu hổ buồn bực sự, Dương nữ sĩ kích động đến một chưởng chụp được ghé dựa, “Người có biết hay không nàng là người Ôn a di nữ nhi? Người làm ta lấy cái gì mặt đi theo nàng công đạo!?”

Thu Tử Tân nhiệt đỏ bên tai, vội vã phản bác: “Ta có thể chính mình hướng đi Ôn a di giải thích, Tiêu Vũ nói, các nàng một nhà nhất định sẽ lý giải.....”

“Tiêu Vũ Tiêu Vũ, người cho rằng một cái hài tử thật sự có thể hoàn toàn lý giải đại nhân sự tình sao!?”

“Tiểu Trúc Tử mới nhiều ít tuổi? Ta trước kia cho rằng các người chỉ là cảm tình muốn hảo, nhưng người đâu, khen người, đối một cái hài tử suy nghĩ bậy bạ, đem đối phương lừa lên giường, thật không sợ người khác chê cười sao?”

“Không phải.....” Thu Tử Tân cắn khấn môi, khoang miệng dần dần tràn ngập ra một cỗ mùi máu tươi, nàng hốc mắt phát trướng lên

men, nhéo chén trà tay bắt đầu rét run.

“Không phải như vậy.....” Nàng lắc đầu, lại lại lặp lại nỉ non một lần, hơi thờ có chút run, “Ta cùng nàng... Tình cảm của chúng ta là cho nhau, ta không có cố ý lừa nàng.....”

Này đó đều là Thu Tử Tân dĩ vãng vẫn luôn đang trốn tránh đối mặt nhãn, nàng nhất sợ hãi nghe được lời nói, hiện giờ lại từ nàng thân sinh mẫu thân trong miệng hung hăng hướng nàng đâm lại đây.

“Biết rõ là sai sự, hiện tại lại vẫn là lấy một bộ đúng lý hợp tình bộ dáng cùng ta nói chuyện.....”

“Thu Tử Tân, chính ngươi ngẫm lại xem, ngươi có bao nhiêu không biết liêm sỉ?”

“Ít nói điếm, Tiểu Thu nàng biết đến, nàng khả năng chỉ là nhất thời hồ đồ.....” Lương tiên sinh vội vàng ra tiếng khuyên giải Dương nữ sĩ.

Bọn họ tinh tường thấy ngòi ở bọn họ trước mặt Thu Tử Tân ở nghe được những cái đó đã thương người ngôn ngữ sau nháy mắt hồng thấu hốc mắt, lại vẫn là dựa vào không biết nơi nào tới tín niệm, cường căng nói:

“Ta rất rõ ràng ta đang làm cái gì..... Ta quyết định, ta sẽ không hối hận.”

Thu Tử Tân như thế nào sẽ không hiểu đến, những cái đó ở trong mắt người ngoài vì các nàng sầu lo quá vấn đề, nàng sớm đã ở trong lòng lặp đi lặp lại hướng chính mình vấn đề không biết bao nhiêu lần.

Mỗi một lần dò hỏi tới cùng đối thoại, đều hướng nàng chính mình bố thí cực đại áp lực cùng đau xót, hiện giờ cùng người nhà đối chất nhau, chẳng khác nào đem nàng thật vất vả chôn giấu lên miệng vết thương lại lần nữa đào ra, cũng đem này phiến giả đến huyết nhục mơ hồ.

Thu Tử Tân tay ngăn không được bắt đầu run lên lên, ý thức được không thích hợp, nàng đứng lên, trên mặt có nước mắt, dồn dập mà nói: "... Ta phải đi về."

Lúc này Dương nữ sĩ đột nhiên cũng đứng lên, thanh âm phần nộ đến cực điểm, "Người có biết hay không người làm như vậy muốn gánh vác trách nhiệm có bao nhiêu đại? Thân phận của người là cái gì, ngoại giới nếu là đã biết sẽ như thế nào đối đãi người!?"

"Thu Tử Tân! Ta muốn người lập tức đình chỉ cùng Tiêu Vũ kết giao!"

Thu Tử Tân xoay người, bộ phận tóc dài che ở trước mặt, sắc mặt tái nhợt như tờ giấy, giấu ở thấu kính hạ ánh mắt lại đặc biệt kiên định, "Không có khả năng."

"Ta thực ái nàng."

"Ta đời này chỉ biết cùng nàng kết hôn."

—— "Bang"!

Một cái tát thứ cay trực tiếp ném ở Thu Tử Tân trên mặt.

"..... Người có bản lĩnh nói lại lần nữa." Dương nữ sĩ tức muốn hộc máu mà hồng thấu khuôn mặt, ngực buồn đau lại tàn loạn mà phập phồng.

Lương tiên sinh nhanh chóng đứng dậy ngăn lại nàng, "Đừng như vậy! Tử Tân, người đừng tức giận mẹ người, hảo hảo nói một lần khiếm thì tốt rồi!"

Kia một cái tát hoả tốc ở Thu Tử Tân trên má nóng bỏng mà thiêu khai, có vài giây nàng đầu óc âm âm vang lên, như là một đạo sét đánh trúng nàng thần kinh tuyền.

Rất đau. Cũng rất khó chịu.

Khó chịu đến Thu Tử Tân thật sự tưởng tạm thời khuất phục, hướng bọn họ nhận sai xin lỗi.

Chính là, dương nàng hồi tưởng khởi Tiêu Vũ đối nàng đã làm mỗi tiếng nói cử động, nàng tâm rồi lại như là nắm chặt cái gì, chống đỡ nàng đi bước một kiên định mà đứng vững thân mình, tiếp tục đi xuống đi tới.

Thu Tử Tân đỡ hồi bị Dương nữ sĩ đánh thiên mắt kính khung, tóc dài hỗn độn, hốc mắt đỏ thắm, cho dù hai mắt đầm lệ không ngừng lăn ra, nàng cũng kiên quyết không nhượng bộ, “Ta nói ta ái nàng!”

“Ta Thu Tử Tân, trừ bỏ Tiêu Vũ ai cũng không cần!”

Nhân sinh lần đầu tiên hướng tới Dương nữ sĩ rống giận, cái này làm cho hai vị gia trưởng đều ngờ ngẩn thần hai giây, đáng kinh ngạc dị tan đi sau ngay sau đó chính là lớn hơn nữa lửa giận, mắt thấy Dương nữ sĩ nâng lên tay, lại muốn lại lần nữa hướng nàng tạt lại đây, Thu Tử Tân cuối cùng là ách xé rách thanh âm kêu nàng:

“Mẹ.....!”

“Chính người cũng minh bạch giả cho một cái không yêu chính mình người đến tột cùng có bao nhiêu thống khổ đi.....!”

Dương nữ sĩ chinh lăng mà nhìn nàng, môi bộ trở nên trắng, cao cao nâng lên tay treo ở giữa không trung, nắm chặt quyền. Cuối cùng, buông xuống xuống dưới.

-

Thu Tử Tân dọc theo đường đi nện bước điên nguy mà đuổi vào trong xe, nàng toàn thân đều ở không thể khống mà run rẩy, như vậy đại sảo trường hợp, nàng chỉ có ở khi còn nhỏ thấy Dương nữ sĩ cùng nàng cha ruột khởi tranh chấp thời điểm mới có quá.

Cảm xúc quá kích làm Thu Tử Tân nhớ lại rất nhiều lâu phong dưới đáy lòng đau đớn, những cái đó đau đớn giống tham lam con kiến

giống nhau, từ nàng đáy lòng trong động bò ra, chính không ngừng gặm thực cắn nuốt nàng máu chảy đầm đìa tâm thối.

Vừa tiến vào bên trong xe, Thu Tử Tân súc bả vai khúc cuốn thành một đoàn, tay chân lãnh đến sắp run rẩy, cận tồn mù mịt ý thức trung, nàng gian nan mà bò đứng dậy, ở xe tay vịn rương lung tung mà tìm kiếm dược bình.

Tim không thấy bình nước, nàng liền trực tiếp làm nuốt thuốc viên, hoa hảo trận mới phục hồi tinh thần lại, cái trán đều là mồ hôi lạnh.

Thu Tử Tân liên tục hút khí phun nạp mới làm chính mình tinh thần trấn định xuống dưới, sắc mặt vẫn là không tốt lắm, nàng đem dược bình thả lại đi, trong lúc vô tình phát hiện đến tay vịn rương khe hở trung kẹp một trương ảnh chụp.

Là nàng cùng Tiêu Vũ ở công viên chụp chụp ảnh chung.

Rất có thể là Tiêu Vũ vội vàng thu thập thời điểm để sót một trương.

Thu Tử Tân nắm chặt kia bức ảnh, đem này thật mạnh đè ở ngực, dường như như vậy là có thể từ giữa được đến Tiêu Vũ cho nàng an ủi.

Nàng dũng cảm, nàng không hề là trước đây nhát gan nhút nhát Thu Tử Tân.

Nếu là Tiêu Vũ ở, vô luận nàng làm quyết định chính xác cùng không, nàng nhất định đều có thể lý giải nàng.

Nàng nhất định sẽ ôm lấy nàng, thân nàng môi, sờ sờ nàng đầu, cùng nàng nói: “Không quan hệ.”

Nữ nhân một cúi đầu, chua xót mềm đến khó coi, nước mắt liền khó có thể khắc chế lại lần nữa ngã ra tới.

Tiếp cận đêm khuya 12 điểm, Thu Tử Tân mới về tới chính mình gia.

Nàng đứng ở cổng lớn, mảnh khảnh thân ảnh ở giữa đêm khuya có vẻ đặc biệt tiêu điều, dường như phong lại thổi đến đại điểm, nàng liền sẽ lập tức ngã xuống.

Cùng đêm tối hình thành mãnh liệt đối lập, là kẹt cửa phía dưới lộ ra hơi hơi ôn hòa ấm quang, Thu Tử Tân đứng ở tại chỗ giật mình thần vài giây, đẩy cửa ra.

Thu Tử Tân căn nhà này thực rộng rất lớn, đại bộ phận thời gian đều là nàng một người ở tại bên trong, Tiêu Vũ đi BU lưu học sau, nàng thường xuyên sẽ cảm thấy trong nhà tổng như là thiếu cái gì, trống trơn, cô đơn đến làm người cảm thấy dứt khoát đối bộ tiểu phòng ở càng tốt.

Thu Tử Tân cả ngày đều còn không có ăn qua đồ vật, lúc này sắc mặt đặc biệt tiêu tụy, nước mắt loang lổ mà khắc ở trên mặt.

Nàng đỡ khung cửa, tầm mắt cùng đầu đều có chút mơ hồ cùng hỗn loạn.

Thu Tử Tân cho rằng chính mình thần kinh thác loạn đến xuất hiện ảo giác, nhưng cái kia ngòi ở trên sofa, ôm gối bắc cực ôm gối nữ hài, cũng đã đứng lên mở ra hai tay, từng bước hướng nàng đã đi tới.

“Đừng khóc, Thu Tiểu Tân.”

“Lại đây, làm ta ôm người một cái.”

Tác giả có lời muốn nói: Cảm tạ đọc, hạ chương thấy.

124.Chapter 124

“Dì có phải hay không đánh người?” Tiêu Vũ nhẹ giọng hỏi.

Nàng cúi đầu, đầu ngón tay nhẹ nhàng chậm chạp mà du tẩu quá nữ nhân hơi hơi sưng đỏ gương mặt, đáy lòng phiến khởi tạp trần

tuôn chảy, phảng phất như vậy vổ xúc cũng đã làm nàng thiết thân cảm nhận được Thu Tử Tân đau đớn.

Đêm khuya khi phòng ngủ không có lượng đèn, chỉ có mỏng manh ánh trăng nhàn nhạt mà bao vây ở các nàng quanh thân.

Thu Tử Tân rửa mặt xong thay đổi thân y, ngủ không yên, Tiêu Vũ liền ngồi trên mặt đất bồi nàng, dựa lưng vào giường, động tác mềm nhẹ mà vuốt ve nữ nhân đỉnh đầu tâm, hóng nàng đi vào giấc ngủ.

Thu Tử Tân nằm ngang gối dựa vào nàng trên đùi, nhớ tới cùng Dương nữ sĩ đối thoại cảnh tượng, không nhẹ không nặng mà ứng thanh, “Ân.”

Trên mặt vết đỏ biến mất không ít, chỉ là còn có chút rõ ràng sưng to, Thu Tử Tân hạp mắt, sườn mặt ngũ quan đường cong lưu sướng rõ ràng, sắc mặt lại lộ ra trầm trọng mệt nhọc cảm.

Tiêu Vũ rũ mi mắt đoan trang nàng, lông mi dính lên mỏng mềm quang ảnh, Thu Tử Tân bị Dương nữ sĩ phiến cái tát hình ảnh, nàng là hoàn toàn không dám tưởng tượng.

Đương Thu Tử Tân một mình một người về nhà đi đối mặt Dương nữ sĩ khi, nàng sở muốn thừa nhận đau đớn khẳng định so hiện tại muốn đau hơn một ngàn lần vạn lần, nhưng nàng lại liều mạng chống đỡ được.

Là cái gì tín niệm sai khiến nàng kiên trì đối mặt này hết thủy?

Từ đối phương cha mẹ bối thái độ xem ra, bọn họ thực rõ ràng là phản đối các nàng quan hệ, Tiêu Vũ tuy rằng không sợ, còn là sẽ vì Thu Tử Tân cảm thấy ưu nhiều, nàng không nghĩ rời đi, lại cũng không nghĩ liên lụy Thu Tử Tân. Nay liền dẫn tới nàng tư duy mâu thuẫn, suy nghĩ ở trong đầu rối rắm tạp chét, vô pháp làm ra quyết định.

“Thu tử tử, ta nhất thời..... Không biết nên làm cái gì bây giờ hảo.....”

“Dì nàng... Thái độ thực kiên quyết sao.....?”

Tiêu Vũ nói chuyện tạp đốn, ở khe hở trung lập lại muốn nói lại thôi, Thu Tử Tân nghe ra nàng giọng nói do dự, lật qua thân, gương mặt nhìn phía nàng.

Ban đêm ánh trăng thực đậm, sâu kín mà vòng ở nữ hài bên cạnh người, Thu Tử Tân nhìn nàng, không khỏi phóng nhu hai tròng mắt, liên quan thanh âm cũng nhu hòa vài phần:

“Người hiện tại không cần nhọc lòng cái này.”

“Trở về thời điểm đem tâm tư chuyên chú ở việc học thượng. Năm nay cuối cùng một năm, nhất định phải hảo hảo niệm xong, biết không?”

Nàng duỗi tay nhéo nhéo nữ hài lỗ tai nhỏ, trong mắt hàm chứa toái quang, tràn ngập an ủi cảm xúc, “Người lễ tốt nghiệp ta nhất định sẽ đi.”

“Ta lo lắng..... Dì cùng người quan hệ sẽ bởi vì ta nháo thật sự cương.” Tiêu Vũ giữa mày nhăn lại ngọn núi.

Nàng khó khăn bộ dáng nữ nhân xem ở trong lòng, nàng lại sờ sờ Tiêu Vũ mặt, “Liên tính Dương nữ sĩ không tán thành, cũng ảnh hưởng không được chúng ta.”

“Ta đã rời đi trong nhà độc lập sinh hoạt rất nhiều năm, trước kia nàng không nghĩ quản ta, hiện tại cũng quản không đến.”

Nàng đầu ngón tay độ ấm lạnh lẽo, lòng bàn tay lại là ấm áp, Tiêu Vũ giơ tay đáp thượng nàng mu bàn tay, “Có lẽ chúng ta có thể nắm thử dùng mặt khác biện pháp làm dì bọn họ tiếp thu.”

“Ta mommy nơi đó.....”

Thu Tử Tân trầm trầm con người, “Thuận theo tự nhiên đi.”

Nữ nhân mở ra năm ngón tay, chủ động lèn vào Tiêu Vũ chỉ gian trung, cùng nữ hài mười ngón tay đan vào nhau.

Tay nàng chỉ trời sinh xanh nhạt thon dài, nắm lên tới cốt cảm thực rõ ràng, Tiêu Vũ không tiếng động gật gật đầu, xem như đáp ứng nàng ý tứ, nàng đề thấp cằm, cánh môi nhẹ nhàng đụng phải nữ nhân chỉ bối.

“Dù sao không có bất luận cái gì kẻ thứ ba lý do, có thể khiến cho chúng ta làm không muốn sự.” Thu Tử Tân căng ngòai dậy, nàng đêm nay chỉ tùy ý bộ kiện màu xanh biển nhưng tơ áo ngủ, bên trong là chân không.

Áo ngủ cổ áo rộng lớn, từng suy sụp mà nghiêng ngã vào nữ nhân đầu vai hạ, lộ ra một mảnh tuyết trắng cổ da thịt, cổ gian trà chí phiếm ần ần trau chuốt, động tác một đại, Tiêu Vũ thậm chí có thể thấy nàng như ần như hiện mượn mà khởi 1 phục.

Tiêu Vũ chớp chớp mắt, ánh mắt khẽ meo meo dịch đi nơi khác, Thu Tử Tân khuyh đời trước gần sát nàng, thanh nhã nước hoa vị liền tiềm tập tới rồi đối phương trên người.

Thu Tử Tân trước người nữ tính mềm mại bám vào Tiêu Vũ, nàng đôi mắt rất thâm thúy, như hải uyên giống nhau, dẫn tới nàng xem người ánh mắt đặc biệt thâm tình, cùng nàng thời gian dài đối diện, liền sẽ cảm lòng không đậu bị nàng hấp dẫn đến càng lún càng sâu, vô pháp tự kèm chế.

“Người muốn biết Dương nữ sĩ hôm nay đánh ta khi nói gì đó sao?”

“..... Tưởng.” Tiêu Vũ chân chờ trong chốc lát, đáp.

Thu Tử Tân lông mi rũ đến thấp thấp, hình như có muôn vàn suy nghĩ từ đáy lòng dưng tả ra tới, hơi hơi phân tán hơi thở lộ ra nàng trong lòng bị cảm giác áp bách.

“Nàng làm ta và người tách ra.”

Tiêu Vũ ngưng ánh mắt nhìn chăm chú nàng, trước mắt cảnh tượng lự thượng một tầng mặc lam sắc, nàng mở ra đôi tay, đem nữ nhân ôm vào trong lòng ngực.

“Nhưng là ta không muốn.” Thu Tử Tân nhắm hai mắt.

Ở về đến nhà trước, nàng nổi lòng vẫn luôn phi thường ủng đỡ hỗn độn, buồn rầu cùng bức bội luân phiên ở trong đầu quay cuồng. Mà khi nàng một ôm lấy Tiêu Vũ, nàng tâm liền lập tức tĩnh đi xuống.

Sở hữu mặt trái tiêu cực cảm xúc, đều tại đây loại gần người dán xúc ôm hạ, đem hết tan rã.

Tiêu Vũ vuốt nữ nhân cái ót, ngoài ý muốn chính là nàng đồng dạng cảm nhận được xưa nay chưa từng có an tâm, Thu Tử Tân chớp mũi cọ tới rồi nàng bên tai, cơ hồ là dán nàng lỗ tai nói:

“Ta cùng nàng nói, ta tưởng cùng ngươi kết hôn.”

Tiêu Vũ lập tức lập tức ngưng thần, nhìn thẳng Thu Tử Tân hai tròng mắt qua lại di động, hoàn toàn không có lường trước đến Thu Tử Tân sẽ nói ra nói như vậy.

Nguyên lai nàng Thu tử tử cũng có cùng nàng giống nhau, tưởng cùng đối phương kết hôn ý niệm.

Thu Tử Tân thấy nàng kinh ngạc biểu tình, nghĩ làm ý nghĩ của chính mình có chút vượt qua nữ hài tiếp thu phạm vi, Tiêu Vũ vừa định mở miệng, nàng liền nhẹ nhàng thở dài nói:

“Đương nhiên, ta chỉ là nói nói, không phải nhất định phải ngươi đáp ứng hoặc là kết hôn.”

“Ngươi mới 20 tuổi, ta không có lý do gì bức bách ngươi, nếu về sau hối hận trách cứ ta.....”

“Không được.....!” Tiêu Vũ nhìn chăm chăm nàng hai mắt, nàng nhất không thích chính là Thu Tử Tân luôn là đứng ở nàng lập

trường làm tự hỏi sự tình điểm xuất phát, nàng không rõ chính mình tâm ý kỳ thật là cùng nàng tương thông.

“Ta thực cấp.....” Tiêu Vũ ngồi thẳng thân, bỗng nhiên phủng trụ Thu Tử Tân khuôn mặt, chớp mũi chống đối phương, nàng cúi đầu thân nữ nhân, một bên hôn một bên nói:

“Ta vội vã làm lão bà người.....”

Tiêu Vũ mặt mày sinh đến thanh tích phân minh, môi tâm hơi dẫu, phiếm màu hồng đào, cùng người hôn môi khi trong mắt tổng hàm chứa sương mù hơi, thanh âm nhẹ nhàng mềm mại, nhỏ giọng hừ 1 kêu thời điểm, nghe tới thuần tịnh trung, lại tràn ngập dục cảm.

Tay nàng chống ở nữ nhân hai bên bả vai, dựa vào khe hôn dần dần đem Thu Tử Tân hôn 1 đảo, hương nị không khí, Thu Tử Tân xoa Tiêu Vũ cái ót mềm phát, ngưỡng cảm, bên tai rõ ràng nghe được nữ hài hàm chứa tiếng nước lời nói:

“Thu tử tử, người như vậy thích hài tử, ta còn tưởng cho người sinh tiểu hài tử.....”

Vô luận là ai, đương người ái nhân ở cùng người vui sướng khi hướng người nói ra như thế động lòng người lời âu yếm, đều không khỏi vì này thật sâu động dung.

“Chúng ta kêu nàng Tiểu Thu Thu được không?”

Nữ hài diện mạo thanh thuần, tóc dài tán trên vai sau, váy hai dây bên trái tế mang nhân lôi kéo từng 1 lạc mở ra, từ từ lác lác mà gãi nữ nhân 1 eo 1 thân, Thu Tử Tân hai chân 1 kẹp nàng, tiếng nói ở ban đêm tựa say mê tựa đáp ứng:

“Ân.....”

Tác giả có lời muốn nói: Mấy ngày nay vội vàng xử lý việc tư QAQ chỉ có thể trước viết nhiều như vậy

125.Chapter 125

Tiêu Vũ về nhà này một chuyến, Ôn Ngữ Tiệp cùng Tiêu tiên sinh riêng chuẩn bị Mãn Hán toàn tịch hoan nghênh nàng trở về, trong nhà không khí ấm áp hòa thuận, dùng cơm khi liêu nổi lên nàng ở Boston sinh hoạt, bao gồm sau này kế hoạch.

Tiêu tiên sinh gấp khối phiến mạch gà, hỏi: “Tiểu Trúc tốt nghiệp sau có tính toán gì không đâu? Là hỏi nội địa tiến vào một ít đại hình xí nghiệp công tác, vẫn là đi ở nước ngoài tiếp tục phát triển?”

Tiêu Vũ buông nước trái cây ly, ùng ục nói: “Đại khái... Sẽ về nước đi.”

Trước đây thời điểm liền đã có nước ngoài mỗi mỗi cơ cấu hướng Tiêu Vũ tung ra cảnh ôliu, cho nàng tiến vào buôn bán bên ngoài công ty nhận chức cơ hội, đối phương là hành nội thanh danh vang dội xí nghiệp lớn, Tiêu Vũ tâm tư không khỏi có chút dao động.

Nhưng nàng không muốn cùng chính mình vương bận người ly đến quá xa, nàng người nhà, nàng Thu tỷ tỷ, nàng tưởng niệm thành thị..... Đều đang chờ đợi nàng về nhà.

Phía trước, nàng cũng cùng Thu Tử Tân thảo luận quá cái này đề tài, “Ta suy xét..... Trở về khảo cái nhân viên công vụ.”

“Nhân viên công vụ cũng thực hảo a, Tiểu Trúc thích cái gì liền nỗ lực đi nếm thử, không thích hợp nói, coi như tích lũy kinh nghiệm, đổi một cái không ngừng cố gắng.” Ôn Ngữ Tiệp nói tiếp nói, nói nhiều gấp khối cà rốt bỏ vào Tiêu Vũ trong chén.

Người một nhà ngồi vây quanh bàn ăn tán gẫu, cho tới trên đường, Ôn Ngữ Tiệp như là đột nhiên nhớ lại chuyện gì, buông chiếc đũa, hỏi Tiêu Vũ:

“Nếu người hôm nay đã trở lại, mẹ người ta liền phải mặt đối mặt hỏi người, nói, người có phải hay không giao bạn trai?”

Lúc trước Ôn Ngữ Tiệp liền hoài nghi cái này điếm thật lâu, chẳng qua vẫn luôn tìm không thấy vô cùng xác thực chứng cứ, nàng không ngại Tiêu Vũ yêu đương, cái này tuổi tác tiểu cô nương hoặc nhiều hoặc ít đều sẽ có ái mộ đối tượng, giả thiết ‘ người kia ’ thật sự tồn tại, nhưng Ôn Ngữ Tiệp lại không biết là ai, kia nàng mới thật sự phiền não.

Ôn Ngữ Tiệp hoãn hoãn giọng nói, biểu tình đứng đắn, “Mommy là sẽ không để ý người giao cái người nước ngoài, nhưng là nữ hài tử, nhất định phải giữ mình trong sạch, không thể tùy tiện.....”

Nàng lời nói mới vừa nói một nửa, nhà mình nữ nhi liền đột nhiên toát ra một câu:

“Nếu ta giao chính là bạn gái?”

Tiêu Trạch trong nhà vẫn luôn không có cố tình chủ tớ chi phân, cho nên Thái tử cùng khái đường phân đội nhỏ đều là cùng bọn họ ngồi cùng bàn ăn cơm.

Từ Ôn Ngữ Tiệp vừa mới nói lên ‘ Tiêu Vũ yêu đương ’ cái này đề tài bắt đầu, bọn họ đã trong tối ngoài sáng ở bàn ăn hạ lẫn nhau dùng chân đá đối phương đánh ám hiệu, Tiêu Vũ lời này vừa nói ra, trong đó một vị khái đường chút thành tựu viên càng là dùng sức quá mạnh, một chân đá thiên, tạp hướng về phía đá cẩm thạch bàn tròn, suýt nữa đau được đương trường ngao ngao kêu.

Ôn Ngữ Tiệp sắc mặt cứng lại, hai mắt chớp chớp, ánh mắt có chút kinh ngạc, “Nữ... Bạn gái?”

Tiêu tiên sinh còn lại là đẩy đẩy trên mũi mắt kính khung, vẻ mặt suy nghĩ sâu xa xa xăm: Nên tới chung quy là muốn tới.

Tiêu Vũ hàm chứa kia khối củ cải thông thả ung dung mà nhắm nuốt, nhẹ nhàng ứng thanh: “Ân, là nữ hài tử.”

Ôn Ngữ Tiệp tắc còn ở kinh ngạc trung hồi bắt quá thần, bên phải gương mặt nhân trong miệng cơm cổ lên, không biết nên không nên

nuốt xuống đi, “Đối phương..... Là cái như thế nào... Ngươi?”

Bên kia khái đường phân đội nhỏ đã ở bàn ăn phía dưới đá bay ở nhà giày, chiến hỏa nhiệt liệt.

Tiêu tiên sinh vỗ vỗ Ôn Ngữ Tiệp đầu vai, sắc mặt bình đạm tiếp tục kẹp phiến mạch gà ăn: Tiểu trường hợp, chớ hoảng sợ, càng kích thích ta đều nghe qua.

Tiêu Vũ buông chén đũa, chống cằm tự hỏi trong chốc lát.

“Giống..... Thu tử tử như vậy.”

Còn ở nỗ lực dùng không bị phu nhân tiên sinh phát hiện phương thức nhặt giày khái đường phân đội nhỏ:

Thái tử: Cái này xuất quỹ phương thức, bình tĩnh lại khiếp sợ đến ta trực tiếp cầm chén bẻ thành hai nửa!!!

Khái đường chút thành tựu viên: Mưa thu CP yyds (vĩnh viễn thần)!!! Tiêu tiểu thư quá trâu bò!!!

Ôn Ngữ Tiệp đột nhiên nước mắt lưng tròng bộ dáng dọa tới rồi Tiêu Vũ, nàng vốn là không có ý nguyện muốn nói chuyện này, nhưng nếu Ôn Ngữ Tiệp nhắc tới, nàng liền thuận nước đẩy thuyền, bất tri bất giác mà nói ra.....

Giống như cũng không phải rất khó mở miệng bộ dáng?

“Mommy.....” Tiêu Vũ nhăn lại mi, đứng lên muốn qua đi khuyên bảo khuyên bảo nàng, Tiêu tiên sinh thấy lão bà rút nước mắt phiến mạch gà cũng nháy mắt không thơm, lập tức đem nàng ôm vào trong ngực, nói:

“Hài tử lớn đều sẽ có ý nghĩ của chính mình, chúng ta làm gia trưởng chỉ cần nàng vui vẻ.....”

Ôn Ngữ Tiệp rút kim cương nước mắt, túm Tiêu Vũ ống tay áo, nức nở nói: “Ngươi... Giao tuổi khá lớn bạn gái có thể, nhưng là..... Đối

phương nhất định phải cùng Tiểu Thu giống nhau ư tú! Hiểu!?”

Tiêu Vũ dừng một chút, cảm nhận được bên kia ôm làm một đoàn, so ở đây bất luận kẻ nào đều còn muốn khẩn trương phân đội nhỏ nóng rục ánh mắt, nàng bắt đắ dĩ mà nhẹ nhàng mỉm cười, thờ dài nói:

“Mommy, ta kết giao bạn gái chính là Thu Tử Tân.....”

.

Ban đêm, Ôn Ngữ Tiệp một mình ngồi ở mép giường, nhìn đỉnh mày, đỡ trán thờ dài.

Tiêu tiên sinh nhận thấy được bên gối người ngủ không yên, cũng phiến đứng dậy từ phía sau ôm lấy nàng, thử dùng câu thông giúp Ôn Ngữ Tiệp thư giải áp lực.

Tiêu tiên sinh: “Kỳ thật..... Tiểu Trúc cùng Tiểu Thu sự, ta phía trước đã phát hiện một ít manh mối, bất quá bởi vì không xác định, liền không trước cùng người nói.”

“Ta ngay từ đầu thời điểm cũng có chút không tiếp thu được, nhưng là ngẫm lại các nàng, tuy rằng có rất nhiều yêu cầu bản khoản địa phương, nhưng tuổi trẻ thời kỳ tình yêu còn không phải là tùy hứng lại tự mình.”

Ôn Ngữ Tiệp nhìn mi thoáng tùng hạ, “Ta đảo không phải phản đối cái gì, so với những người khác, Tiểu Trúc cùng nàng ở bên nhau ta đảo mạc danh cảm thấy tương đối yên tâm.....”

“Ta chỉ là có điểm lo lắng lão dương.....”

“..... Nàng hẳn là nhất không tiếp thu được người.”

Ôn Ngữ Tiệp: “Tiểu Trúc nói, lão dương biết các nàng sự tình sau, tức giận phi thường, đánh Tiểu Thu một cái tát.”

“A...? Này sao được, sao lại có thể đánh hài tử?”

“Chính là đi... Liền tính lại như thế nào sinh khí cũng nên hỏi trước rõ ràng, đều là từ nhỏ nhìn đến lớn hài tử, Tiểu Thu làm người còn có thể hư đi nơi nào đâu?”

Ôn Ngữ Tiệp: “Nếu không chúng ta..... Hôm nào đi tìm lão dương nói chuyện việc này? Thuận tiện cùng nàng nói đúng đãi hài tử phải dùng ‘ái’ giáo dục, không thể động bất động liền đánh chửi hài tử.”

Tiêu tiên sinh gật gật đầu, “Ân, việc này thật đúng là cần thiết nghiêm túc nói rõ ràng, nhiều năm lão hữu biến thông gia..... Mọi người đều yêu cầu thời gian hảo hảo tiêu hóa một chút.”

Ôn Ngữ Tiệp dựa về phía sau trên vai hắn, ý nghĩ đi đến một nửa bỗng nhiên lại tạp trụ, nàng dừng một chút, ngò thẳng thân, hỏi:

“Người nói, các nàng hai..... Sẽ không đi cái kia đi... Nói tốt hôn trước vô tính 1 ái...!”

Tiêu tiên sinh: “.....”

“Cái này, khó mà nói.”

-

Này lúc sau mấy tháng, Tiêu Vũ trở lại Boston tiếp tục học lên, Thu Tử Tân thường thường bôn tẩu với các diễn tấu thính, cứ việc hai người tình yêu đã hướng hai bên cha mẹ công khai, nhưng nhật tử vẫn là muốn như cũ hành tẩu.

Thu Tử Tân rõ ràng Dương nữ sĩ tính cách, nàng không có khả năng sẽ chính mình tùy tiện đi tìm Ôn Ngữ Tiệp, cưỡng bách đối phương nói làm nàng nữ nhi cùng chính mình tách ra, nàng hiện tại rất có thể liền tìm Ôn Ngữ Tiệp nói chuyện tự tin đều không có.

Đối với Ôn Ngữ Tiệp cùng Tiêu tiên sinh, Thu Tử Tân lựa chọn hướng bọn họ thẳng thắn cùng gánh vác trách nhiệm, tuy rằng không phải chính thức mặt đối mặt nói chuyện với nhau, khá vậy liên tục nói chuyện vài thiên.

Hai bên giao lưu khi nàng thái độ phi thường thành khẩn, tựa hồ liền phải đem chính mình sở hữu tâm ý đều dâng ra tới, Ôn Ngữ Tiếp cùng Tiêu tiên sinh ngay từ đầu vẫn là vẫn duy trì phi thường túc mục trang trọng nghiêm túc cha mẹ thái độ, nhưng là trải qua nói chuyện.....

“Tiểu Thu, người cảm thấy Ôn a di là chú trọng gia thế tiền tài gì đó người sao? Ta cùng Tiểu Trúc Tử nàng ba, nhất hy vọng chỉ là kia hài tử thích, mà đối phương cũng là thiết tình đãi nàng người.”

“Ân..... Tìm cái thời gian, chúng ta hai nhà người ngồi ở cùng nhau nói chuyện. Ta lần trước đánh cấp lão dương, nàng đều không quá nguyện ý cùng ta câu thông chuyện này.....”

“Chân chính làm thành người một nhà nói, người cũng không cần cùng chúng ta khách khí như vậy lạp.....”

“Úc, Tiểu Thu a, Tiểu Trúc nàng ba muốn cùng người nói chuyện, nặc, người mau nói, Tiểu Thu chờ lát nữa muốn đi vội công tác.....”

.

Thời gian giống ngày xưa giống nhau bình tĩnh mà vượt qua.

Nhộn nhịp cùng điềm tĩnh sinh hoạt luân phiên cường điệu phục, ở không ảnh hưởng việc học dưới tình huống, Tiêu Vũ cùng Thu Tử Tân mỗi mấy ngày đều sẽ video, trong bất tri bất giác, những cái đó nguyên tưởng rằng không thể đi qua tình huống, kỳ thật hai người đều đi bước một, nắm tay vượt qua đi.

Tiết Mang chủng chạng vạng, phong thực ấm, thái dương hoàng hoàng lượng lượng mà phơi ở văn phòng bình hoa thượng.

Tiêu Vũ mới từ phòng họp ra tới, thời gian dài bảo trì tắt máy di động mới vừa khởi động lại không lâu, giao diện liền nhảy đánh ra vô số điều Tô Mạn đánh cho nàng cuộc gọi nhớ ký lục.

Không ngừng Tô Mạn, nàng ở BU bạn tốt cũng mặc danh đã phát rất nhiều điều tin tức cùng chưa tiếp giọng nói trò chuyện cho nàng, Tiêu Vũ nhíu mày, trong lòng hồ nước bị ném vào một viên đá, phiếm khai vài vòng lo lắng nước gợn.

Tiêu Vũ đi xuống thang máy, mới vừa rồi cùng nàng đồng dạng đã ở phòng họp chủ tịch phương gặp được nàng cùng nàng chào hỏi, Tiêu Vũ cùng đối phương ngắn gọn liêu vài câu liền rời đi.

Nàng hôm nay ăn mặc màu xám nhạt chức vị chính trang phục, tóc dài thấp thấp trát ở sau đầu, tiểu giày da đập vào mặt đất phát ra nhẹ nhàng khanh khách thanh, Tiêu Vũ tiếp tục đi xuống hoa màn hình, phiên tới rồi Ôn Ngữ Tiệp cho nàng nhấn lại hộp thư.

Tiêu Vũ dừng lại bước chân, lúc này ngoài cửa sổ là tươi đẹp hoàng hôn, nàng xuyên qua xoay tròn môn, vừa định click mở Ôn Ngữ Tiệp nhấn lại hộp thư, Tô Mạn điện báo biểu hiện liền nhảy ra tới.

Cùng phong nhật lệ đang lúc hoàng hôn, hoa thụ, chiếc xe, dòng người, sở hữu tốt đẹp phong cảnh tập với trước mắt loạn hoảng, Tiêu Vũ đứng yên thân, tiếp khởi trò chuyện, “Tô Mạn?”

“Làm sao vậy? Người phát sinh chuyện gì?” Tiêu Vũ đặng đặng nhân thời gian dài đứng thẳng mà có chút lên men chân.

Nàng ngẩng cằm, thấy công ty lớn đối diện trúc lập cảnh tượng.

Tầng tầng trùng trùng cao ốc building lúc sau là liên tiếp hai thị Charles bờ sông, mặt trên treo rộng lớn trường kiều, nàng cùng Thu Tử Tân đã từng cùng nhau cưỡi cừu con qua lại chạy quá, ở xa xa mặt sau, nàng thậm chí có thể thấy đại biểu BU linh vật —— tên là Rhett Boston ngành khuyến.

“Tiêu Vũ, không phải ta đã xảy ra cái gì, là người.....!” Tô Mạn ở trò chuyện một khác đầu sót ruột mà nói.

Tiêu Vũ mí mắt phải nhảy nhảy, “Cái gì... Người có ý tứ gì?”

Tô Mạn ngữ tốc dồn dập thả vôi vàng, dường như muốn bùm bùm một đống nhét vào Tiêu Vũ trong đầu:

“Chính người xem ta WeChat chuyển phát cho người tin tức tin tức, hoặc là, hoặc là người hiện tại trực tiếp đi xem Weibo hot search bảng đơn...!”

Trong lòng gợn sóng nghênh đón lớn hơn nữa sóng triều, Tiêu Vũ suy nghĩ đọng lại hai giây, nàng nghe thấy được phương xa BU vang lên tiếng chuông.

Cũng nghe thấy bên tai Tô Mạn lời nói:

“Người cùng Thu Tử Tân tình yêu bị cho hấp thụ ánh sáng!”

Tác giả có lời muốn nói: Ha ha ha!

126.Chapter 126

Hôm qua ban đêm, một tổ đến từ mỗi cánh nặc danh người dùng sờ tin nóng trộm nhiếp video, đem Thu Tử Tân lên cùng nữ tính thân mật chiếu xứng với đoạt mắt tiêu đề, công bố với chúng.

Này tổ thiệp ngay từ đầu còn không có người nào chú ý, nhưng quá không lâu, đương lá phong đàn nội có người biết được tin tức này, sự tình lại đột nhiên ở trong vòng nhanh chóng truyền khai, giống lửa đốt cỏ dại, nháy mắt trải rộng lan tràn.

Dẫn lưu tiêu đề thành công hấp dẫn ở vô số người lòng hiếu kỳ, thiệp bị chuyển phát đến đầy trời bay tán loạn, cách thiên nhật quang dâng lên, hừng hực liệt hỏa đi vào rừng rậm, Weibo hot search bảng đơn nhảy thẳng một tổ đáng chú ý tìm tòi từ ngữ máu chột.

——# nổi danh nữ dương cầm gia đồng tính luyến ái tình #

——# Thu Tử Tân Tiêu Vũ #

Video trung cảnh tượng là ở phía trước mấy tháng một ngày nào đó, Thu Tử Tân đêm khuya quay chụp xong kết thúc công việc thời điểm, Tiêu Vũ tiến đến tiếp nàng, bốn phía chỉ có vài vị phi thường quen biết người quen, hai người nhất thời đều biếng nhác hạ phòng bị tâm.

Thời tiết thực lãnh, hai người vừa đi vừa châu đầu ghé tai mà nói chuyện, cử chỉ thân mật, quay chụp họa chất có chút mơ hồ, bất quá vẫn là rõ ràng thấy ở video phần đuôi, đương nữ hài cùng Thu Tử Tân khẽ meo meo áp tai nói chuyện thời điểm, người trước đột nhiên liền thối tiến đến hôn nữ nhân lỗ tai, thậm chí là cắn một chút.

Mà đối với kẻ tai nói nhỏ loại này ở đồng tính gian đều sẽ cảm thấy mạc danh ái muội hành vi, nữ nhân chỉ là có chút thẹn thùng mà quay mặt đi, sau đó nguyên bản đáp ở nữ hài trên vai tay nâng lên, sờ sờ Tiêu Vũ đỉnh đầu tâm.

Ở một đại đoàn ăn dưa quăn chúng trung, trong đó nhất nhiệt liệt xao động đó là mưa thu CP phần, trong một đêm bạo trướng fans, mã bất đình đề bắt đầu đào nổi lên hai người quá vãng trong tối ngoài sáng che giấu đường, mục đích chính là vì chúng thực kia hot search mục từ là thật sự.

Khái đường các thành viên đều biết, Tiêu Vũ lần đầu tiên ở Thu Tử Tân Weibo thượng lộ diện, là nguyên với mấy năm trước, một cái về @ nhiếp ảnh gia thiệp.

Thành viên 1: 【 y theo hai người từ như vậy sớm trước kia liền nhận thức, kia Thu tử tử cái này ‘ngăn tử’ là thật sự tàng thật sự thâm a! 】

Mắt sắc thành viên 2:

【 nhìn ta phát hiện cái gì đại bảo tàng! Ở Tiểu Thu chụp trước EP MV thời điểm, nàng chiến đội học viên không phải có đi thăm ban sao? Ngoài lẽ có mấy mạc hình ảnh, chụp tới rồi một cái xuyên bạch sắc váy nữ hài tử vẫn luôn ở trốn màn ảnh! Thân hình cùng Tiêu Vũ phi thường giống!!! 】 phụ gia 18 trương hình ảnh chụp hình.

Bình luận khu 1 lâu: 【 tuyệt, thật sự tuyệt, màn ảnh chụp đến cái kia sườn mặt cùng ngày đó xuân văn cùng thu thu cùng nhau lên đài nữ hài tử quả thực giống nhau như đúc (kích động đến phun máu mũi gif.) 】【

2 lâu: 【 linh hồn khảo vấn: Nếu chỉ là bình thường quan hệ vì cái gì muốn trốn màn ảnh đâu? Là bởi vì lén thăm ban cùng bạn gái gặp mặt không thể bị phát hiện đi! (đầu chó) 】【

3 lâu: 【 mọi người đều là hoả nhãn kim tinh a!! 666!! 】【

4 lâu: 【 không có văn hóa ta chỉ biết ngọa tào!!! 】【

Một cái khác bạo thiếp còn lại là mưa thu xuân văn phát sóng trực tiếp biểu diễn vô số trường cùng khung chiếu, phối hợp văn án là: 【 ta không cho phép có người không thấy quá trận này thế kỷ ôm!!! 】【

Bình luận khu cảm khái: 【 này đến tốt cùng là cái gì thần tiên tình yêu!!? 】【

Kích động trung bình tĩnh quan sát: 【 ta một người qua đường, phía trước xem hot search còn không quá tin, nhưng là hiện tại nhìn đến này trường cùng khung chiếu, các nàng hai đối diện ánh mắt là thật sự thực..... Cái loại này ái đối phương cảm giác đều phải từ hốc mắt tràn ra tới người hiểu!!? 】【

Phấn khởi đến bay lên: 【 bọn tử mọi tin ta! Này hai hóa ta rất sớm liền theo dõi, tám chín phần mười xác định vững chắc là so trên châu trà sữa còn muốn thật sự CP!! Đều cấp lão nương hướng chết khái!!! 】【

Cùng với một đồng lớn đáng yêu lá phong ở bình luận khu xoát: 【 Cục Dân Chính: Đừng sảo, ta chính mình chạy tới! 】【

Siêu thoại thành viên một chút nhảy ra rất nhiều hai người dĩ vãng ở bên nhau chi tiết nhỏ, sự thật chứng minh, chỉ cần đa lưu tâm quan sát, rất nhiều chuyện đều là có dấu vết để lại.

“Không phải đâu tiểu booboo, cái kia trong video người thật là người!?”

“Ta thân ái Tiểu Trúc, người thật sự ở cùng một minh tinh? Dương cầm gia? Một cái... So người đại mười mấy tuổi nữ nghệ sĩ yêu đương?”

Biết được kinh thiên động địa tin tức sau, Tiêu Vũ ở BU hảo bằng hữu vội vàng vội đuổi tới nàng phòng ngủ, quay chung quanh nàng, có quan tâm có lo lắng cũng có bát quái, tất cả đều gom đủ lại đây mồm năm miệng mười hỏi lời nói.

Tiêu Vũ ngồi ở mép giường thu thập hành lý, đối mặt ập vào trước mặt vấn đề, nàng bình tĩnh một bên điệp quần áo một bên đáp:

“Kỳ thật..... Ta phía trước liền cùng các người nói qua (Tiểu Thu trận chung kết phát sóng trực tiếp thời điểm), chẳng qua các người không tin.”

Các bằng hữu kinh ngạc thành thế giới danh họa 《 hò hét 》 biểu tình, ngữ điệu ngẩng cao, “Kia như thế nào có thể thật sự đâu!!? Chúng ta cho rằng người chỉ là ở nói giỡn!!”

“Ta ông trời ngỗng, này thật là sự thật sao!? Tiểu Trúc người..... Ở thu thập hành lý? Người tính toán đi nơi nào? Đi gặp nữ nhân kia?”

“Nghe ta nói, giống nhau minh tinh nói ngảm tình đều sẽ không công khai! Lần này cho hấp thụ ánh sáng... Rất có thể, ta nói câu không xuôi tai, các người hẳn là muốn kết thúc.....”

Tiêu Vũ hợp nhau rương hành lý khóa kéo, liếc đối phương liếc mắt một cái, nhẹ giọng nói: “Nàng cùng người khác không giống nhau.”

“Mấy ngày nay ta cùng lão sư xin nghỉ, may mắn biện hộ ppt ta phía trước liền cầm đi đưa thẩm, trở về thời điểm hẳn là còn có thời gian chuẩn bị dự đáp.”

Đương “Thật sự muốn hiện tại trở về sao?” Những lời này ở bằng hữu đôi lặp lại tuần hoàn chuyển hướng Tiêu Vũ khi, nàng đã kéo rương hành lý mặc tốt giày, đứng ở huyền quan trước, nghiêm túc triều các bằng hữu gật gật đầu.

“Ân, ta yêu cầu trở về.”

Nàng rõ ràng nhớ rõ Ôn Ngữ Tiệp ở trò chuyện trung hoà nàng nói: “Có một số việc vẫn là yêu cầu hai bên mặt đối mặt nói rõ ràng đi.”

“..... Người dương dì sáng nay cho ta gọi điện thoại, nói là muốn tới trong nhà một chuyến.”

Tiêu Vũ xuất phát hồi Q nội thành khi là đêm tối, liên tục đáp 14 tiếng đồng hồ phi cơ, trên đường chuyển trạm nghỉ ngơi đến sau quốc nội thời gian đã là cách thiên giữa trưa.

Ở bước vào Tiêu trạch gia môn phía trước, Tiêu Vũ liền nghe được ra tới nghênh đón nàng Thái tử nói: “Dương nữ sĩ vừa tới không lâu, hiện tại cùng phu nhân đang ở bên trong nói chuyện.”

“Tiểu thư người... Cùng Thu tiểu thư ở bên nhau sự tình.....” Thái tử cau mày, lo lắng nói.

Quản gia tiến đến hỗ trợ lấy hành lý, giữa trưa thời gian thái dương thực liệt, Tiêu Vũ một thân màu đen váy dài, da thịt bạch như tuyết, nàng vẫn khai tóc dài, biểu tình bình tĩnh, mặt mày hơi liễm quang, đạm nhiên nói:

“Ta đều có biện pháp giải quyết.”

Thái tử thấp cúi đầu, liếc gần như cùng nàng giống nhau cao nữ hài, vui mừng cảm giác không tự giác ập lên đầu quả tim, “Tốt, tiểu thư.”

“Vô luận quyết định của người là cái gì, Thái tử cùng đại gia nhất định đều sẽ ở sau lưng duy trì người.”

Thái tử sắc mặt gợn sóng bất kinh, một bộ ứng phó ung dung bộ dáng đem Tiêu Vũ mang vào nhà, thẳng đến Tiêu Vũ đi vào phòng

tiếp khách, cùng Ôn Ngũ Tiệp Dương nữ sĩ hai nhà người mặt đối mặt nhập tòa, nàng mới về mặt trào dâng mà gọi ra khái đường phân đội nhỏ.

Vài người tránh ở trong phòng bếp tĩnh thanh thét chói tai: “Thấy gia trưởng lạ! Quá kích thích lạ!!”

Lá phong A: “Làm nhanh lên a làm nhanh lên!!!”

Lá phong B: “Thu tiểu thư người đâu! Như thế nào đến bây giờ đều còn không có trở về? Chẳng lẽ nàng nhẫn tâm làm nàng lão bà một mình một người đối mặt hai bên cha mẹ sao!?”

Từ sự tình phát sinh đến bây giờ, Thu Tử Tân phương còn không có cho bắt luận cái gì chính diện đáp lại.

“Chuyện này khẳng định là tên kia làm, ra lớn như vậy sự trước tiên không thấy bóng người, còn đem ta sở hữu liên hệ dãy số đều kéo đen, vì tranh thủ ích lợi kiếm mau tiền đến mức này sao! Là chúng ta đãi nàng đợi đến không tốt!?”

Phòng làm việc nội, người quản lý tức muốn học máu mà dậm chân, gọi kia không ngừng thông tuyến thất bại số di động, mà hấn trong miệng chửi rủa “Gia hỏa”, chỉ đó là tiểu trợ lý bản nhân.

Có thể ở thời gian kia đoạn tiếp xúc gần gũi Thu Tử Tân, cũng ở nàng hoàn toàn không có cảnh giác tâm dưới tình huống trộm nhiếp video, nói vậy cũng chỉ có người quen có khả năng được loại sự tình này.

Hiện giờ sự tình nháo đến lớn như vậy, tiểu trợ lý lại đột nhiên biến mất không thấy, còn đem sở hữu lui tới xã giao thông tin toàn bộ cắt đứt, thật sự là khả nghi đến quá mức!

“Mặt ta phía trước còn đãi nàng không tòi, hiện tại nghĩ đến đều là bị nàng lang tâm đương cầu phỉ!”

Người quản lý ai oán một tiếng, sốt ruột mà gãi đầu, đáy lòng mắng nhất định phải đem tiểu trợ lý lên án đến ngồi xổm tiến trong nhà lao. Nhưng hôm nay càng quan trọng, nên là:

“Chúng ta đến mau chóng cho ngoại giới đáp lại, tổng không có khả năng làm lời đồn vẫn luôn mở rộng đi xuống đúng không Tử Tân?”

Người quản lý không rõ, “Chúng ta liền bản thảo đều nghĩ hảo, chỉ cần người xem qua sau gặt đầu, chúng ta tùy thời đều có thể đem làm sáng tỏ thanh minh phát ra đi.”

Ngồi ở pha lê ghế nữ nhân xốc xốc lông mi, nàng quay đầu đi, sườn mặt đường cong lãnh mà nhu, đều có ôn ôn thanh nhã khí chất quanh quần với thân.

Nàng trầm mặc không khỏi làm người quản lý càng thêm khó hiểu, “Tử Tân, người đến tột cùng ở do dự cái gì?”

“Chẳng lẽ.....”

“..... Người tưởng công khai?”

Thu Tử Tân mấy ngày nay công tác đều không quá thuận lợi, sự phát đột nhiên, nguyên bản thêm hảo hợp đồng dự muốn quay chụp đại ngôn kế hoạch cũng vì vậy kéo dài thời hạn.

Hiện tại các nhà truyền thông lớn đều đang chờ trả nàng ‘nhược điểm’ xào nhiệt độ, vì tránh cho ở nơi đầu sóng ngọn gió thời kỳ hiện thân, Thu Tử Tân vòng rất lớn viễn trình đi hướng Tiêu trạch, bởi vậy về đến nhà thời gian cũng chậm một chút.

Nàng vẫn luôn nhớ thương hôm nay hai bên cha mẹ muốn nói chuyện sự tình, trong nhà còn có người đang chờ đợi nàng trở về, cộng đồng đối mặt các nàng yêu cầu cùng nhau vượt qua sở hữu trạm kiểm soát.

Thu Tử Tân đến Tiêu trạch thời điểm, gia đình hội nghị đã bắt đầu rồi, bị Thái tử mang tiến phòng tiếp khách kia một chốc kia, Ôn Ngữ

Tiếp Tiên tiên sinh Dương nữ sĩ Lương tiên sinh ‘ bá ’ một chút đồng thời nhìn lại đây.

Thu Tử Tân hơi hơi thở ra thỉn tức, nàng từ trước đến nay lễ phép ưu tiên, hành vi khéo léo từng cái gọi trưởng bối xưng hô.

Ôn Ngữ Tiếp triều nàng khẽ cười, “Tiểu Thu tới a, ta còn tưởng rằng người không nghĩ tới đâu.”

Tiên tiên sinh đẩy đẩy mắt kính khung, cười hì hì: “Ngồi, Tiểu Thu, mau ngồi.”

Dương nữ sĩ ở người khác cùng Thu Tử Tân nói chuyện kể hờ trung ngắm nàng vài lần, không ra tiếng nói chuyện.

Lương tiên sinh giãn ra mày, “Mau ngồi xuống đi, chúng ta hôm nay phải hảo hảo chính thức nói chuyện.”

“Người cùng Tiêu Vũ ở bên nhau sự tình.”

Mỗ vị phân đội nhỏ lá phong phụ trách bưng thủy đi lên, Thu Tử Tân lấy lại bình tĩnh, lập tức đi đến Tiêu Vũ bên cạnh, ngồi xuống.

Rủ xuống ở phòng tiếp khách vải màn tứ phía khoác lạc, chỉ có hơi mỏng dương quang dừng ở nữ nhân trên người, đi theo nàng nện bước, từng bước một, đi vào nữ hài trước mặt.

Đương nàng đi tới thời điểm, Tiêu Vũ quay đầu đi nhìn phía nàng, hai người ánh mắt ở không trung tương tiếp, không cần miệng thượng đối thoại, đều có một cỗ an tâm cảm từ tâm mà sinh.

Nữ nhân cùng nàng ngồi đến rất gần, ngôn hành cử chỉ thông thả ung dung, thực tự nhiên mà khai câu chuyện: “Như các người chứng kiến, bị cho hấp thụ ánh sáng sự tình kỳ thật đều là chúng ta ngoài ý liệu.”

“Ôn a di, ta tưởng chúng ta phía trước cũng có câu thông qua, ngài là phân rõ phải trái người. Đối với Tiêu Vũ cùng ta, tuy rằng nàng tuổi tương đối nhẹ, nhưng lý luận thượng chúng ta đều là người

trưởng thành, có được chính mình độc lập tự hỏi cùng phán đoán năng lực.”

Ôn Ngữ Tiệp nhéo chén trà thổi tan nhiệt khí, thập phần đoan trang nhạc mẫu bộ dáng, Tiêu tiên sinh nghe nàng nói được nói có sách sách có chứng bộ dáng, gật gật đầu, tiếp tục nghe Thu Tử Tân nói:

“Đứng ở tình cảm phương diện, Tiêu Vũ từ nhỏ liền so bạn cùng lứa tuổi thành thực hiểu chuyện, minh bạch thị phi đúng sai, nếu nàng tự thân không thích, ta cũng bức bách không được nàng cùng ta ở bên nhau.”

“Ở không có chuyện trước cùng người trong nhà thẳng thắn thành khẩn dưới tình huống ta xúc động lựa chọn cùng Tiêu Vũ yêu đương, điểm này ta hướng Ôn a di cùng Tiêu tiên sinh các người chân thành tha thiết mà xin lỗi. Nhưng là đồng thời ta cũng có thể hướng ngài bảo đảm, ta cùng Tiêu Vũ thâm nhập hiểu biết lẫn nhau thời điểm nàng đã thành niên, tại đây phía trước, chúng ta tuyệt đối không có làm bất luận cái gì vượt rào sự tình.”

Lương tiên sinh nghiêm túc nghe nàng kể ra, hấn kỳ thật không phản đối mưa thu ở bên nhau sự, bản thân cùng Dương nữ sĩ đồng dạng có một ít tuổi kém, chỉ là bởi vì Dương nữ sĩ quan hệ, hấn chỉ có thể vẫn luôn lựa chọn đứng ở trung lập tràng.

Thu Tử Tân: “Mà đứng ở thực tế góc độ, ta cá nhân kinh tế độc lập thả thu nhập ổn định, xem như một vị nửa lui ngu vòng dương cầm gia. Ta tích tụ cùng danh nghĩa sản nghiệp, bao gồm ta nhân phẩm, là không có khả năng sẽ bạc đãi ngài nữ nhi.”

“Lướt qua giới tính cùng tuổi, thỉnh ngài tin tưởng ta, người khác không thể cho nàng, ta đều có thể cấp; người khác có thể cho nàng, ta cũng nhất định có thể cho so với kia càng tốt. Mà này cái gọi là ‘càng tốt’, không ngừng với vật chất tiền tài hoặc là thân phận địa vị, trong đó còn bao gồm ta đối nàng thiệt tình.”

Thu Tử Tân một đốn thuyết minh nói được tựa như diễn thuyết bản thảo đạo lý rõ ràng, không ngừng Ôn Ngữ Tiệp cùng Tiêu tiên sinh

nghe xong vừa lòng, ngay cả làm bộ ở một bên quét rác phân đội nhỏ càng là cảm động đến thanh lệ hai hàng, thẳng hô thu tổng đối mặt gia trưởng thần thái như cũ trấn định tự nhiên, nói chuyện logic rõ ràng, biểu đạt năng lực siêu quần, thật sự cấp lực a!!!

Lương tiên sinh đã dưới đáy lòng yên lặng nhận đồng, bất quá chỉ bằng hấn một người nhận đồng còn không đủ đủ, nàng quay đầu, chỉ thấy Dương nữ sĩ giao điệp khởi hai chân, tay trí đặt ở đầu gối, sắc mặt hơi hoãn, nhìn không ra quá lớn cảm xúc phập phồng.

Tiêu Vũ ngồi ở một bên trộm lóe mắt lấp lánh xem Thu Tử Tân, nàng biết nàng Thu Tiểu Tân vì ngày này, nhất định là đã trước đó ở trong đầu lặp lại suy đoán vô số biến.

Ôn Ngữ Tiệp ho khan vài tiếng, thanh thanh giọng nói, thái độ nghiêm túc nói: “Kỳ thật đâu, sớm tại Tiểu Trúc cùng chúng ta công khai các người quan hệ khi, ta cùng Tiểu Trúc nàng ba cũng đã trước thương lượng hảo.”

“Hài tử lộ là yêu cầu hài tử chính mình đi ra, nàng lựa chọn cái gì, lúc sau tự nhiên sẽ nhân chính mình lựa chọn trả giá cùng được đến cái gì. Mà chúng ta làm cha mẹ, chỉ biết từ bên đề điểm cùng chỉ đạo nàng nên đi như thế nào, sẽ không can thiệp hoặc thế nàng quyết định nên đi nào con đường.”

Từ Ôn Ngữ Tiệp cùng Tiêu tiên sinh phóng mềm thái độ tới xem, bọn họ rõ ràng là có bị Thu Tử Tân một phen giải thích hơi hơi đã động, nguyện ý tiếp thu các nàng hai hiện tại quan hệ.

Tới rồi Tiêu Vũ nơi này, nàng tuy rằng cũng làm hảo rất nhiều chuẩn bị tâm lý, nhưng ở tiền tài cùng thật thể vật chất thượng nàng xác thật không có gì có thể cấp Thu Tử Tân, bởi vì những cái đó Thu Tử Tân đều đã có, Dương nữ sĩ cùng Lương tiên sinh nói vậy cũng không cần.

Mà làm Tiêu Vũ nhất ẩn ẩn tự hào, đó là nàng việc học kiếp sống ưu việt đứng đầu thành tích.

Nhưng là, nàng tổng không có khả năng đem chính mình từ nhỏ đến lớn đạt được nhiều ít thi đấu giấy khen cùng văn bằng đưa cho Dương nữ sĩ xem.....

Cho nên, Tiêu Vũ chỉ có thể dựa vào chính mình đối đãi Thu Tử Tân thành khẩn chân tình thực lòng, thử làm Dương nữ sĩ tiếp nhận các nàng.

“Dì.....”

Nàng một mở miệng, Dương nữ sĩ liền nhướng mày giác, trên mặt dung tiến vài phần phức tạp nhan sắc.

Nếu là đối mặt chính mình nữ nhi, nàng đương nhiên sẽ lựa chọn tức giận mắng hoặc là đem đối phương bỏ mặc, bởi vì trong lòng nàng, Thu Tử Tân đối Tiêu Vũ tới nói vốn nên này đây trưởng bối thân phận cùng đối phương ở chung, nhưng chuyện tới hiện giờ, sự tình không thể hiểu được nháo đến như vậy đại, mà cùng nàng nói chuyện, thế nhưng là một cái nói chuyện ngọt ngào mềm mại, vẻ mặt hồn nhiên vô hại nữ hài tử.....

Dương nữ sĩ sắc mặt tối sầm lại, Tiêu Vũ khẩn trương đến nói chuyện đều phải thất, sợ chính mình chọc tới trưởng bối sinh khí. Thu Tử Tân ở bên quan sát thế cục, lại thường thường vỗ vỗ nàng bối, cho nữ hài tinh thần thượng cổ vũ cùng duy trì.

Tiêu Vũ: “Cái kia... Dì, ta là thiệt tình, tưởng cùng Thu tử tử đi đến cùng nhau, nàng không có bức bách hoặc là hướng dẫn ta, hơn nữa ngay từ đầu kỳ thật là ta trước chủ động, không phải Thu tử tử.....”

“..... Ta đã từng tự hỏi quá rất nhiều ta cùng Thu tử tử tương lai, cũng làm rất nhiều tính toán, chúng ta yêu đương không phải chơi chơi làm trò cười, dì, nếu người tạm thời còn không thể tiếp thu cũng không quan hệ, chúng ta có thể từ từ tới.”

Dương nữ sĩ nâng nâng mi mắt, ngữ điệu khinh phiêu phiêu tựa không chút để ý, “Tính toán? Người tính toán là cái gì?”

Đối phương một phát hỏi, tự thân mang thêm khí tràng liền mạc danh đánh úp lại, Tiêu Vũ dừng một chút, vẫn là trấn định xuống dưới, “Ta tính toán là..... Ta sẽ cùng Thu Tử Tân kết hôn.”

Dương nữ sĩ lại giương lên mi, nhìn Tiêu Vũ, ngữ khí hơi có chút kinh ngạc, “Kết hôn...!?”

“Đúng vậy, bất quá những cái đó là lời phía sau, ta sẽ trước dựa vào chính mình nỗ lực làm ra thành tích, mà hiện giờ ta yêu cầu, là ta hy vọng người có thể đem nữ nhi giao thác cho ta.”

Tiêu Vũ ánh mắt không thiên mà nhìn thẳng Dương nữ sĩ, trong mắt thanh triệt như thu thủy, ngữ thái nghiêm túc nói:

“Ta tin tưởng ngài sẽ minh bạch, không có tình yêu tình yêu, vô luận đối phương xã hội địa vị lại như thế nào cao, lại như thế nào có quyền thế, hai bên đều không thể sẽ được đến hạnh phúc.”

Dương nữ sĩ im lặng, ở Tiêu Vũ cùng Thu Tử Tân còn chưa tới khi, Ôn Ngữ Tiệp cùng nàng đã hàn huyên không ít, nàng ngay từ đầu vẫn là không quá có thể lý giải các nàng quyết định, nhưng hôm nay, đương một cái tuổi bất quá 20 xuất đầu nữ hài tử, ở người trước mặt phi thường chân thành mà nói những lời này, tự thân đều không khỏi có chút cảm xúc.

Nếu là trước kia, ở người nhà tự tiện giúp nàng thương nghiệp bồi giả thời điểm, nàng cũng có thể có được giống Tiêu Vũ hoặc là Thu Tử Tân giống nhau cự tuyệt, vì chính mình tranh đoạt công bằng dũng khí thì tốt rồi.

Dương nữ sĩ rừ rừ mắt tử, trong lòng hiện lên nàng không nghĩ lại đề cập chuyện cũ, Lương tiên sinh trình sát đến nàng biểu tình, tự nhiên thấu tiến đến, vẫn trụ nàng vai, nhẹ giọng khuyên:

“Chúng ta thử chậm rãi tiếp thu chuyện này, được không?”

Tác giả có lời muốn nói: Tiểu Trúc lần đầu tiên xuất hiện ở thu thu Weibo thượng (@ nhiếp ảnh gia cái kia) ở Chap75.

Thu thu ở tuyệt địa chụp MV, Tiểu Trúc, chiến đội đội viên mang theo người quay phim đi thăm ban ở Chap104.

Hai người xuân văn lên đài biểu diễn có thể ngược dòng đến Chap111.

Tiểu trợ lý điểm đáng ngờ:

Chap108, mưa thu chuẩn bị video thời điểm, thu thu làm nàng đóng cửa lại rời đi, nhưng là ở A Nhã đi tìm thu thu thời điểm lại gặp được còn đứng ở bên cạnh cửa tiểu trợ lý, cùng với, nàng thuận miệng nói ra thu thu còn ở cùng người nào đó trò chuyện sự tình.

Bao gồm thu thu cùng A Nhã ở hậu đài tập luyện khởi tranh chấp, trộm quay video phía sau màn nhân viên cũng là nàng.

Tiểu trợ lý từng cùng người quản lý đề cập nàng thiếu tiền sự. (Chap112)

So, khó nhất phòng thường thường là bên người thân cận nhất, thoát nhìn nhất không có gì uy hiếp tính người. (tiểu cầu đầu jpg.)

127.Chapter 127

Tháng sáu hạ chí.

Điện ảnh 《 trâm tĩnh như hải 》 phục chế bản chính thức ở cả nước rạp hát chiếu.

Ánh đèn hôn đạm phòng chiếu phim từng hàng ngòl đầy đám đông, mông lung hương phân hơi thở tràn ngập ở lặng im bầu không khí trung, yên ắng lại thư thái.

Đại màn ảnh thượng ăn mặc quân trang nước Đức nam nhân cùng kia hộ nhân gia ngòl vây quanh ở bếp lò trước, hấn nhìn lò trung vũ đạo ngọn lửa, ánh mắt bình tĩnh không gợn sóng, lại có ần ần gợn sóng ở đáy mắt lưu động.

Hắn nâng nâng mí mắt, hình như có tất cả lời nói muốn hướng kia nữ hài cùng lão gia kể ra, cuối cùng lại chỉ có thể về thành chính mình độc thoại.

“Ta sở dĩ thích biển rộng, là bởi vì thích nó yên lặng.

Ta nói không phải sóng biển, mà là những thứ khác, thần bí đồ vật.

Là giấu ở chỗ sâu trong, mê giống nhau biển rộng.”

“Biển rộng là yên lặng, phải học được lắng nghe.”

.....

Điện ảnh tan cuộc, rạp hát xuất khẩu đèn đường sáng chói mà cử lên đỉnh đầu, lúc này đã là đêm khuya thời gian, trên đường có một chút chiếc xe chạy, giao thông đèn không nhanh không chậm mà biến hóa nhan sắc, Thu Tử Tân lái xe cửa sổ, mặc cho gió đêm tùy ý mà chạy vào.

“Thích sao? Vừa mới điện ảnh.”

Thu Tử Tân quay mặt đi, nhẹ nhàng vừa hỏi.

Tiêu Vũ khoác nữ nhân áo khoác nằm ở trên chỗ ngồi, tóc dài hơi cuốn mà rũ ở gương mặt bên, nàng ngưng thần tự hỏi trong chốc lát, “Thích.”

“Phục chế phiên bản kỳ thật cùng nguyên bản không có kém rất nhiều, chỉ là có chút bộ phận xử lý đến càng thêm tinh tế.”

“Ân, ta cũng là. Thích.” Thu Tử Tân nhợt nhạt mỉm cười, mặt mày thuận vài phần bóng đêm ôn nhu.

Trong xe truyền phát tin mờ mờ đài đêm khuya quảng bá, rõ ràng ngắn gọn tiếng Anh ở thùng xe nội tản ra.

Chủ bá là giàu có từ tính giọng nam, nghe tới thoải mái ôn hòa, hắn giảng thuật rất nhiều gửi bài người gửi tới ấm áp chữa khỏi chân

thật chuyện xưa, trong đó một cái đề tài cho tới đồng tính chi gian tình yêu xem, hẳn liền lấy ra một vị ra quá quày nữ nghệ sĩ một đoạn phỏng vấn đoạn ngắn làm ví dụ.

Nữ nghệ sĩ nói chuyện tiếng nói ôn nhuận như nước chảy, đôi mắt ngoại giới đếm không hết nghi ngờ cùng vấn đề, nàng lựa chọn thân nhiên mà công khai chính mình cùng tuổi chênh lệch cực đại bạn gái tình yêu.

Người ngoài lần đầu tiên thấy này tin tức khó tránh khỏi phi thường khiếp sợ, đối với hai người quan hệ, võng hữu cấp ra rất nhiều bất đồng phản ứng: Có chúc phúc cũng có chửi rủa, có người đi đầu duy trì, cũng liền có người cử kỳ phản đối, chính diện bình luận cùng mặt trái bình luận hai người đồng thời gian cực đoạn spam.

“Thu tiểu thư, đối với ngài cùng ngài bạn gái đồng tính quan hệ, võng hữu đánh giá có thể nói là phi thường hai cực đoạn hóa, ta rất tò mò, ngài có cái gì muốn đối chính mình fans hoặc là các võng hữu nói sao?”

Người chủ trì ngồi ngay ngắn ở màu trắng trên sô pha, trong tay cầm giấy viết bản thảo, hướng nàng vấn đề.

Thu Tử Tân hai chân giao điệp, khuôn mặt thanh lệ, ngữ tốc không nhanh không chậm, “Phải làm đến hoàn toàn không thêm để ý người khác đánh giá là không có khả năng.”

“Nhưng là, cái nhìn của người khác cũng không sẽ ảnh hưởng ý nghĩ của ta.”

Nàng ăn mặc trà sữa sắc tây trang, lưng dựa hoàng gia ghế, mặt bộ biểu tình nhu hòa, cử chỉ văn nhã, mỗi tiếng nói cử động thoạt nhìn thập phần bình tĩnh.

Thu Tử Tân nguyên bản liền không phải thần tượng hoặc là idol, không có trong lúc công tác không thể yêu đương quy định, ngoại giới đều biết, trừ bỏ phía trước vô có nháo ra thị phi, nàng làm

người từ trước đến nay điệu thấp, chỉ dùng tác phẩm cùng đại chúng đối thoại, chỉ dùng đoạt giải tới cấp lá phong công đạo.

Thu Tử Tân thừa nhận tình yêu một đêm kia, giới giải trí xác thật trong nháy mắt liền ‘ nổ mạnh ’.

Nàng duy phần cũng có bộ phận vô pháp tiếp thu chuyện này, nhưng Thu Tử Tân phía trước chưa bao giờ truyền ra quá bất luận cái gì bạo lữ tai tiếng, mà hiện giờ, Thu Tử Tân nếu nguyện ý vì Tiêu Vũ thân ngôn xuất quỹ, nói vậy vị kia nữ hài ở trong lòng nàng phân lượng nhất định trọng yếu phi thường.

Cho nên, mặc dù có chút lá phong nhóm không tỏ thái độ duy trì nàng cùng Tiêu Vũ ở bên nhau, cũng tuyệt không sẽ ra tiếng phản đối.

Thu Tử Tân bản thân có thực lực đấy, không dựa lưu lượng không dựa nhân thiết cũng không dựa lạng xê bán nhiệt độ, liền tính tình yêu công khai về sau ở trong vòng tài nguyên bị toàn bộ phong tỏa, nàng cũng có thể chỉ bằng ở trên đài diễn tấu dương cầm kiểm lấy thu vào, mà nàng những năm gần đây tích tụ, sớm đã cũng đủ làm một gia đình tiêu phí thượng mỷ đời.

Thu Tử Tân: “Ta muốn đặc biệt nhắc nhở chính là, ta không hy vọng ta cùng nàng sinh hoạt đã chịu ngoại giới quấy rầy, vô luận người là xuất từ với tò mò, thích vẫn là chán ghét, thỉnh không cần ném thử dùng bất luận cái gì con đường tới hỏi thăm hoặc nhìn trộm chúng ta sinh hoạt cá nhân.”

Người chủ trì gật gật đầu, Thu Tử Tân thanh danh nàng sớm tại dĩ vãng nổi tiếng quá, trong ngành cũng là có nhất định phân lượng nhân vật, tuy rằng bình thường bề ngoài cho người ta thực thân hòa cảm giác, công tác thời điểm lại so với ai đều phải nghiêm túc, hơn nữa dị thường nghiêm khắc.

Khó được có cơ hội tranh thủ đến phỏng vấn Thu Tử Tân cơ hội, người chủ trì đương nhiên nắm chặt thời cơ liên tục vớt hỏi một đồng thiêu não đề, Thu Tử Tân cùng nàng có qua có lại đối thoại,

toàn bộ phòng vẫn hoạt động tiến hành đến phi thường vui sướng hoà thuận lợi.

Kết thúc khi, người chủ trì hướng nàng khom lưng, hai người nắm tay cho nhau nói lời cảm tạ:

“Thu tiểu thư, nghe xong ngài tại đây đoạn tình yêu trung sở miêu tả nội tâm ý tưởng, ta rất bội phục người dũng cảm cùng lựa chọn. Ta tại đây chân thành mà chúc phúc ngài, chỉ mong ngài cùng tiêu tiểu thư có thể lâu dài mà đi xuống đi.”

“Cũng cảm ơn người, từ nào đó phương diện thượng cho ta trả lời ngoại giới nghi vấn ổng dẫn.”

Phòng vẫn đi đến cuối thanh, quảng bá tự động tiếp được đêm khuya dân dao, nữ nhân chuyển động tay lái, đến BU hậu viện bãi đỗ xe sau dừng lại xe vị.

Tiêu Vũ nhìn chăm chăm nàng sườn mặt xem, tựa hồ mặc rất dài một đoạn thời gian, thẳng đến Thu Tử Tân tắt động cơ, xuống xe đi đến một khác đầu tiếp nàng.

“Suy nghĩ cái gì nghĩ đến như vậy nhập thần?” Nữ nhân kéo ra cửa xe, cong lưng thân, trên mặt ý cười doanh doanh, duỗi tay chọc chọc Tiêu Vũ má lúm đồng tiền.

Tiêu Vũ cổ cổ gương mặt, mở ra đi ôm chặt nàng cổ, hai người trên người nước hoa vị dần dần triển miên ra ấm áp mỏng hương, một cái tinh tế, không mang theo bất luận cái gì tạp chất cảm tình ôm.

Thu Tử Tân vòng eo càng cong càng rơi xuống, như là xe tòa nội có được ma lực giống nhau, nàng trước nửa người càng ngày càng đi vào, cánh môi không tự chủ được liên tìm tìm được nàng tưởng 1 hôn địa phương.

Nữ hài tử 1 suyến 1 thanh ở bên tai quanh quẩn khi thật sự đặc biệt có mị lực, nàng vì thế điên cuồng mê muội, thậm chí không cần thận đem Tiêu Vũ làn váy 1 xốc lên, làm cho nhãn dùm đó, ý thức được

không thể tùy tiện ở bên ngoài thời điểm, Thu Tử Tân mới lấy lại tinh thần, ngồi dậy, ngưng hai tròng mắt nhìn chăm chú nàng, hỏi:

“Làm sao vậy?”

Nữ nhân đề nặng thanh lượng nói chuyện khi tiếng nói sẽ trở nên ôn trầm khàn khàn, tại đây loại thể 1 vị cùng góc độ ngược nhìn hạ, Tiêu Vũ cắn cắn môi, cảm giác toàn thân đều mạc danh 1 đã tê rần lên.

Tiêu Vũ hoãn hồi sức tức, gò má phù có hồng nhạt, “Không có... Ta chính là muốn ôm người một cái.....”

Thu Tử Tân giãn ra khai mày, khoe môi câu mạt nhàn nhạt độ cung, ánh sáng nhạt chiếu vào nữ nhân mặt khuếch, khiến nàng nhìn chăm chú người ánh mắt càng thêm thâm trầm vài phần.

Tiêu Vũ không nhịn xuống, giơ tay xoa xoa nữ nhân gương mặt, hồi tưởng khởi vừa mới phỏng vấn Thu Tử Tân lời nói, nàng môi hơi hơi mấp máy:

“..... Cảm ơn người lựa chọn ta.”

Thu Tử Tân cười nhẹ, nhẹ nhàng lắc đầu, thấp hèn thân hôn lên đối phương, đem lời nói dùng shé tiêm truyền vào đối phương khẩu 1 khang, tầm bổ ra ngọt ngào tình yêu.

“Là chúng ta lựa chọn lẫn nhau.”

-

Theo 6 tháng tốt nghiệp quý tiến đến, rất nhiều lưu học sinh viên tốt nghiệp cha mẹ đều xa phó mà đến, BU trong viện chất đầy ăn mặc lễ bào sinh viên, Tiêu Vũ đó là trong đó một cái.

Ở lễ tốt nghiệp bắt đầu trước, Tiêu Vũ cùng bất đồng quốc tịch các bằng hữu dọn xong trạm vị chuẩn bị chụp ảnh, Ôn Ngữ Tiệp ở Tiêu Vũ các bằng hữu kéo hống dưới cũng bỏ thêm đi vào. Tiêu tiên sinh một bên khen lão bà cùng người trẻ tuổi đều thật xinh đẹp, có học

vẫn còn có nhan giá trị! Một bên răng rắc rắc rắc mà chụp được vô số trương quý giá ảnh chụp.

Dương nữ sĩ cùng Lương tiên sinh trạm làm một bên, Tiêu Vũ tiến lên đi cùng bọn họ vấn an, Dương nữ sĩ gật gật đầu cùng nàng nói chuyện, thái độ đã so lúc trước hào rất nhiều, điển lễ tiến hành, hai người gia trưởng phương liền ngồi ở bên nhau, cộng đồng chứng kiến Tiêu Vũ lên đài lĩnh bằng tốt nghiệp thời khắc.

Niệm đến Tiêu Vũ tên kia một khắc, toàn trường vang lên thật lâu không thôi vỗ tay, làm học bộ đứng đầu ưu tú sinh, không ít lão sư ở điển lễ tiến hành sau còn sẽ riêng tiến đến tìm nàng, cho nàng một phen tốt nghiệp kiến nghị cùng giao phó.

Giờ phút này Tiêu tiên sinh đang điên cuồng vì nữ nhi lục giống, Lương tiên sinh phụ trách giúp hắn chụp ảnh, Dương nữ sĩ cùng Ôn Ngữ Tiệp đều đình chỉ đối thoại, chuyên chú mà ngắm nhìn đứng ở trên đài lấp lánh sáng lên nữ hài.

Bao gồm Thu Tử Tân cũng là, không chút nào khoa trương mà nói, vô luận là ánh mắt vẫn là thể xác và tinh thần, nàng hoàn toàn toàn bị trước mắt lấp lánh nữ hài thật sâu hấp dẫn ở.

Ban ngày chùm tia sáng dừng ở nữ hài miệng cười thượng, ánh chiều tà từ nàng cong mắt hạnh từ từ xẹt qua, từng giọt từng giọt quá vắng hồi ức từ trong óc trào ra, đọng phải nữ nhân trong lòng.

7 tuổi khi nữ hài, ngoan ngoãn mà ngồi ở phát sóng thính thính phòng thượng, nhìn ở trên đài đánh đàn chính mình, ánh mắt là cỡ nào thanh triệt sùng ái, dường như trong trời đêm ngôi sao đều giấu ở nàng con người.

Mà hiện giờ thân phận đã đổi, năm măn 20 tuổi đứng ở trên đài Tiêu Vũ, cách số bài sinh viên tốt nghiệp đám đông cùng gia trưởng tịch, xa xa mà cùng Thu Tử Tân đối diện.

Nàng thấy nữ nhân ánh mắt, đọng đầy thương thức, kêu ngạo cùng tự hào, rồi lại ôn nhu đến cực điểm ánh mắt, gom đủ thế gian mọi

người yêu cầu yêu say đắm cùng khẳng định.

Như nhau các nàng lúc ban đầu lần đầu tiên gặp mặt bộ dáng.

Tác giả có lời muốn nói: Tới gần kết thúc, tưởng nói cho đại gia chính là, ở vũ kết thúc sau sẽ ra thật thể thực, không bán, ta chỉ tính toán ở Weibo làm tùy cơ rút thăm trúng thưởng đưa người đọc.

Tiến thêm một bước tình hình cụ thể và tỉ mỉ ta lúc sau sẽ ở Weibo thuyết minh, có hứng thú người đọc đến lúc đó có thể nhiều lưu ý một chút ~

Nghe nói là càng sinh động người đọc trúng thưởng cơ suất càng lớn (ta không có gạt người) cho nên, ta bảo bối người đọc mau tới bình luận bốc thăm đi ~ (030)

128.Chapter 128

“Thu tử tử, chờ lát nữa muốn xuống lầu ăn cơm chiều, ta mommy hôm nay riêng vì người xuống bếp ác.”

Buổi chiều trời quang trong sáng, tà dương đem ngoài cửa sổ bóng cây thật dài mà đánh đổ ở cầm trong phòng, Tiêu Vũ đôi tay ghé vào cầm trên đài, nàng nhìn Thu Tử Tân, gương mặt một bên nháy đánh ra tiểu má lúm đồng tiền nhấp nháy nhấp nháy.

Thu Tử Tân liếc nàng liếc mắt một cái, ánh mắt nhẹ mà thiện, nàng đứng dậy buông cầm cái, điệp hồi trương trương cầm phổ, “Ân..... Ta thu thập một chút.”

Tiêu Vũ trường kiều lông mi phẩy phẩy, giờ phút này khi thái tĩnh hảo, cứ như vậy ngóng nhìn Thu Tử Tân nhất cử nhất động, nàng cảm giác liền thời gian đều đi được chậm vài phần.

“Thu tử tử, ta có thể hỏi người một vấn đề sao?”

Phổ giấy bị sửa chữa tiếng vang thấp thấp quanh quần ở cầm trong phòng, Thu Tử Tân cúi đầu ứng nàng, “Muốn hỏi cái gì?”

Tiêu Vũ kiêu kiêu khoe môi, vui sướng hiển lộ với trên mặt, “Người muốn thành thật trả lời ta vấn đề này.”

Thu Tử Tân dừng lại động tác, ngẩng đầu, mi đuôi khẽ nhếch, khoe mắt liền cong vào một chút độ cung, “Vậy người cũng muốn trước đem vấn đề hỏi ra ta mới có thể trả lời a.”

Tiêu Vũ cổ cổ gương mặt, mũi chân lặng lẽ trên mặt đất gõ điếm vài cái, ở Thu Tử Tân lần thứ hai giương mắt xem nàng khi, nàng tài lược hơi ngượng ngừng đem vấn đề nói ra:

“Thu tử tử, người là khi nào... Phát hiện chính mình thích thượng ta?”

Thu Tử Tân ngồi dậy, trạng nếu nghiêm túc tự hỏi, Tiêu Vũ khuê thấy nàng phản ứng, cầm bồn chông chất ở dương cầm trên đài sách vở, tùy tay lật xem, nhớ tới quá vắng nào đó hình ảnh, mắt hạnh cong cong:

“Ờ chúng ta ở chung thời điếm?”

“Àn... Không phải.” Thu Tử Tân lập tức lắc lắc đầu.

Tiêu Vũ: “Đó là...? So này còn muốn phía trước thời điếm?”

Thu Tử Tân buông cầm phổ, khoe môi ý cười nhợt nhạt, đến gần nàng, như cũ là lắc đầu, “..... Không ngừng.”

Tiêu Vũ khó hiểu, nàng nhìn nữ nhân triều chính mình đi được càng ngày càng gần, bộ phận ánh nắng bị thân ảnh của nàng hấp dẫn qua đi, ôn năng, ánh mặt trời hương vị, xuyên thấu qua cánh môi chi xúc truyền tới trên người mình.

Nữ nhân đem nàng nhẹ ấn ở dương cầm thượng, bất tri bất giác trung Tiêu Vũ bị nàng ôm ngồi đi lên, hai người cộng đồng sa vào vào lúc này âu yếm cùng lời âu yếm. Thu Tử Tân rũ mi mắt vọng nàng, chỉ là hôn nàng môi, trầm giọng trả lời:

“Xa xa không ngừng.”

Hai người xuống lầu thời điểm, Dương nữ sĩ cùng Lương tiên sinh cũng vừa vặn đến Tiêu trạch.

Đây là hai nhà người lần đầu tiên cộng đồng tụ ở bên nhau ăn cơm, đại gia ngay từ đầu đều còn có chút câu nệ, một chút không thể nói quái dị cảm ở nhà ăn bay tới thối đi, tân mệt khái đường phân đội nhỏ không ngừng từ giữa ngạnh xả đề tài lộng nhiệt khí phân, Ôn Ngữ Tiệp cùng Dương nữ sĩ mới một lần nữa đối nói chuyện lên.

Từ nhiều năm bạn tốt biến thành lẫn nhau thông gia việc này, Dương nữ sĩ xác thật dùng không ít thời gian tới tiêu hóa, Lương tiên sinh ngẫu nhiên sẽ bồi nàng tới Tiêu trạch gia làm khách.

Đối với Tiêu Vũ vị này con rể, nếu đối phương là một cái tuổi phỏng cùng Thu Tử Tân nam nhân, bọn họ tất nhiên sẽ đưa ra phi thường minh xác cùng giá cao yêu cầu, yêu cầu hẳn vì chính mình nữ nhi phó trọng cực đại trách nhiệm, nhưng hôm nay, ngồi ở Thu Tử Tân bên cạnh lại là.....

“Dì ~” Tiêu Vũ từ phòng bếp cầm mấy khối mới vừa nướng tốt điểm tâm, tặng hoa đường như trình cấp Dương nữ sĩ, ngọt vừa nói:

“Ta biết dì phía trước không phải thích hoa tươi bánh sao, ta ngày hôm qua lên mạng tra xét một chút tân cách làm, cái này là mạt trà khẩu vị, người muốn hay không thử một chút?”

Nữ hài lóe mắt lấp lánh hỏi nàng, Dương nữ sĩ mặc ngôn, đôi mắt dần dần mị thành một cái tuyến, dưới đáy lòng một mình thở dài:

Này muốn cho người như thế nào tàn nhẫn được tâm khó xử nàng.....

-

Tiêu Vũ tốt nghiệp về nước sau, phụ lục nhân viên công vụ trong lúc Thu Tử Tân vẫn luôn đều bạn ở bên người nàng, lấy một cái lớn tuổi tỷ tỷ thân phận chỉ đạo nàng, lại lấy một cái bên người bạn lữ thân phận duy trì nàng.

Tiêu Vũ từ phía trước liền mặc danh dưỡng thành ái chụp ảnh thói quen, hai người có đôi khi sẽ trở về Tiêu Trạch hoặc là Dương nữ sĩ nơi đó, đại đa số đái ở các nàng trong nhà khi, liền sẽ cùng nhau ngồi ở thiên thính lật xem tương bộ, liêu khởi lớn lớn bé bé thú sự.

Máy quay đĩa truyền phát tin Thu Tử Tân chí ái hắc keo đĩa nhạc, màu hồng nhạt chụp lập đến còn bãi ở trên bàn, gió ấm chậm rãi nhấc lên vải màn.

Có đôi khi Tiêu Vũ dựa vào trên ghế nằm ngủ rồi, Thu Tử Tân liền sẽ bình tĩnh vụng nàng vài giây, sau đó học Tiêu Vũ bộ dáng, đùa nghịch cameras, đem nữ hài ngủ nhan bắt giữ ở màn ảnh, bảo tồn xuống dưới.

“Như vậy già rồi sau chúng ta liền có thể cùng nhau hồi ức rất nhiều chúng ta khả năng đã quên sự tình.”

Những lời này là Tiêu Vũ nói, Thu Tử Tân cũng thực nhận đồng.

Thu Tử Tân cầm trong tay súc rửa hảo hiện ra nhân vật ảnh chụp, vừa lòng gật gật đầu, nàng tay chân nhẹ nhàng dùng thăm cái ở Tiêu Vũ trên người, đợi cho thu thập xong ảnh chụp, lại đem đối phương bế lên lầu hai ngủ phòng.

Ngoài cửa sổ thời tiết thật tốt, trong viện tử kinh nở khắp phồn hoa, theo nhật thăng nguyệt lạc, những cái đó cánh hoa từ hồng biến tím, nụ hoa tràn ra, hoa quả rơi xuống đất, gió thu một thổi, chông chát ở dưới gốc cây nâu hoàng lá khô liền tán thành màu cam sóng biển.

Nước mưa tí tách tí tách điểm ở men gốm màu đen bài trí dương cầm thượng, cái này mùa giữa tháng, Thu Tử Tân tổ chức tràng cá nhân diễn tấu hội, chủ đề định danh vì ‘ mùa mưa tưởng khúc ’.

Nàng mời Tiêu Vũ cùng nàng cộng đồng hợp tấu, phi thường hợp với tình hình chính là cùng ngày đồng dạng hạ ôn nhu trận mưa, bạn xa xưa mát lạnh tiếng đàn, dưới đài người nghe say mê mà đắm chìm tại đây tràng diễn tấu hội trung.

Thiền lượng ánh đèn bao phủ ở hai người trên người, các nàng đầu ngón tay điểm phím đàn, thường thường mà giương mắt đối diện, từng màn nháy mắt đều thành thế gian này tốt đẹp họa cảnh.

Cuối cùng một đầu 《A Rainy Morning》 đi vào kết thúc khi, diễn tấu hội cũng sắp tuyên cáo kết thúc, nữ nhân dắt Tiêu Vũ cùng nhau đứng lên, chuẩn bị hướng ngồi ở ghế khách nhóm khom lưng trí tạ.

Thu Tử Tân một thân nông cạn hà lục phết đất váy dài, tóc dài thấp thấp thúc khởi rũ ở cổ một bên, trang dung đậm lại rất dán sát nàng, cả người giống giầu ở sương sớm hoa chi, làm người tràn ngập muốn tìm tòi đến tột cùng mị lực.

Diễn tấu đại sảnh cuồn cuộn nổi lên vỗ tay sóng thần, rồi lại tại hạ một giây, bị kích động hưng phấn tiếng thét chói tai cấp bao trùm qua đi.

Hình như có sở cảm, đương Thu Tử Tân xoay người sang chỗ khác nhìn phía Tiêu Vũ khi.

—— nữ hài đã ở nàng bên cạnh quỳ một gối xuống đất, hướng Thu Tử Tân lượng ra, nàng rất sớm liền tưởng giao thác cấp nữ nhân nhăn cười.

Trong nháy mắt kia Thu Tử Tân cả người đều là chinh lãng, người khác tiếng hoan hô đều bị nàng ngăn cách bên tai, chỉ có trước mắt lệnh nàng tâm thần điên đảo nữ hài, chiếm đầy nữ nhân toàn bộ thế giới.

“Người nguyện ý gả cho ta sao, Thu Tử Tân.”

Những cái đó chữ rành mạch mà đi vào nữ nhân óc nhĩ, thẳng tới nội tâm.

Giờ phút này Thu Tử Tân rốt cuộc minh bạch, đương một người đối mặt một nửa kia hướng chính mình cầu hôn khi, cảm xúc vì sao sẽ như thế sóng gió phập phồng, thậm chí xuất hiện tuyến lệ mắt không chế bệnh trạng.

Thu Tử Tân ngưng trụ ánh mắt nhìn nàng, một hạt giọt mưa không trung rơi xuống, cuốn vào nàng nóng lên hốc mắt, lại xẹt qua nàng gương mặt, ngã tiến Tiêu Vũ trong lòng bàn tay.

Thu Tử Tân gương mặt dựa vào nữ hài ấm áp lòng bàn tay, nàng cắn môi, hô hấp nhân khóc thút thít mà trở nên bế tắc, nàng gật gật đầu, trong lòng kích động vạn phần, hồng nhuận đôi mắt chứa đầy Tiêu Vũ ảnh ngược.

“Ta nguyện ý.....!”

Ở mọi người chú mục hạ, Tiêu Vũ đem nhẫn cưới bỏ vào Thu Tử Tân ngón tay phía cuối, hai người ở sôi trào diễn tấu đại sảnh thật sâu ôm, ngay cả ngòi ở dưới đài bộ phận khách đều nhân các nàng mà ướt đỏ hốc mắt.

Tinh tế mưa bụi đạn ở rừng trúc bên trong, vũ thế càng thêm đại khi, bắn khởi bọt nước lại giống sóng triều chụp đánh ở thạch nham thượng như vậy.

Cách một năm, hai người đi vào bộ thành trừ danh vịnh vì chúc mừng Tiêu Vũ sinh nhật, lúc ấy đồng tính hôn nhân ở quốc nội đã bị đạt được tôn trọng cùng tán thành, hoàng hôn mặt trời lặn, các nàng ở ấm áp trên bờ cát nắm tay, tùy tâm sở dục lại lang thang không có mục tiêu mà đi tới.

Thời gian lãng mạn thành thơ, dao tưởng đã lâu phương xa tức vào giờ phút này.

Hường dụng xong hải sản cơm cùng tiểu bánh kem, chờ đợi ngày đêm bò lên trên phía chân trời, hai người vai sát vai ngồi ở trên bờ quan vọng tản ra ần ần lam quang mặt biển, ban đêm ngôi sao cùng ánh trăng sấn các nàng thân ảnh, Tiêu Vũ đứng dậy bước tới bờ biển, Thu Tử Tân lẳng lặng ở phía sau nhìn chăm chú nàng bóng dáng.

Bóng đêm hạ, nữ hài tóc dài tán vai, tay chân tế bạch thả thon dài, lương bạc làn váy theo gió biển phiêu dật, nàng chuyển qua tới cùng

Thu Tử Tân nói nói mấy câu, trên mặt vẫn luôn treo miệng cười.

Tiêu Vũ vì trước mắt cảnh đẹp mà cảm thán, nước biển lăn đến nàng trước mặt, lại phi thường hiểu chuyện mà lui trở về. Đương đen nhánh bịt kín tầm nhìn khi, Tiêu Vũ hai tròng mắt đã bị nữ nhân lòng bàn tay bao trùm ở.

“Ta có kiện đồ vật tương cho ngươi.”

Gió biển nhẹ nhàng ở bên tai hô hựu qua đi, nữ nhân ấm áp thân mình gần sát nàng, Tiêu Vũ tim đập chột gia tốc, nàng biết chính mình chờ đợi đã lâu chờ đợi, sắp đã đến.

Nàng niệm tưởng, nàng tư mộ hết thầy, sở hữu sở hữu, Thu Tử Tân đều nguyện ý cho nàng.

Tiêu Vũ xoay người, ngẩng đầu cùng nữ nhân đối diện, hoa quang với hai người trong mắt một giọt một giọt tụ tập, Thu Tử Tân kéo tay nàng, ánh mắt chân thành mà kiên định, ngũ tốc bằng phẳng, như là dự trước làm vô số lần chuẩn bị tâm lý, mới có thể bảo trì hiện nay trấn định cùng tự nhiên.

Nàng mở miệng, tiếng nói từ từ ở trong gió xuyên qua, lén vào Tiêu Vũ bên tai: “Tiêu Vũ, cùng ta kết hôn, được không?”

Mặt biển quay cuồng bọt sóng uyển như mỹ diệu màu trắng cánh hoa ở không trung tung bay, hai người ở cuối năm đính hôn, thứ năm nhập xuân khi làm hạ hôn lễ, những cái đó cánh hoa bạn từ từ hôn lễ khúc quân hành, phiến phiến theo gió phiêu kéo, lạc mẫn thâm đồ.

Cao nhã điện phủ, các nàng cùng nhau ăn mặc trắng tinh thần thánh váy cưới, đầu đội lụa trắng, phủng bó hoa, ở các vị thân nhân cùng bạn tốt chú mục hạ, từng bước nắm tay đi hướng các nàng tương lai.

Hai người kết hôn tin tức truyền khai khi, ngoại giới đối với các nàng chúc phúc thanh hết đợt này đến đợt khác, không phải ác ngữ chửi

rũa, mà là mẫn trang giờ cầu vòng kỳ 'love is love' spam.

Ôn Ngữ Tiệp Tiêu tiên sinh cùng Dương nữ sĩ Lương tiên sinh cộng ngồi hàng phía trước, thấy lúc này cảnh này, bọn họ nhìn nhau liếc mắt một cái lẫn nhau, hốc mắt nóng lên đỏ bừng, đáy lòng an ổn mà chìm xuống, có một loại buông tay làm hài tử tự thân đi lựa chọn ái thoả mái cảm.

Thu Tử Tân ánh mắt mềm nhẹ mà nhìn chăm chú Tiêu Vũ, nhẹ giọng niệm kết hôn tuyên ngôn, nàng hôm nay hóa trang dung phi thường diễm lệ, tóc dài vẫn khởi ở sau đầu bàn thành viên đầu, tinh xảo đáng người tốt lắm khởi động trường váy lụa thiết kế, từ khuôn mặt đến khí chất đều bị làm người cảm khái, trên đời này lại có thể đem thế gian phong tình vạn chủng đều tập với một thân người.

Tới rồi Tiêu Vũ niệm ra tuyên thệ, nàng tâm là bang bang nháy không ngừng, phảng phất còn cảm thấy trước mắt này hết thảy phi thường không thể tin tưởng, nhưng Thu Tử Tân cầm tay nàng, triều nàng lộ ra cười nhạt, tựa ở dùng ánh mắt trấn an Tiêu Vũ.

Tiêu Vũ kẹp kẹp má lúm đồng tiền, tóc dài cong vút mà buông xuống trên vai bối, lộ vai váy cưới cắt tương nàng tinh xảo xương quai xanh cùng thiên nga cổ phụ trợ đến càng thêm tinh xảo, nàng dặt khấn Thu Tử Tân tay, ánh mắt thật sâu cùng nữ nhân bốn mắt đối diện.

Nàng ở bảy tuổi khi nhận thức Thu Tử Tân, mười bốn tuổi phát hiện chính mình tâm ý, dùng 5 năm thời gian nỗ lực làm chính mình trở nên ưu tú, mới dám từng bước một tới gần Thu Tử Tân. Nàng liều mạng mà đuổi theo Thu Tử Tân nện bước, hướng nữ nhân tỏ vẻ nàng tình yêu, dùng thực tế hành động tới thay thế hứa hẹn. Hai người một đường đi tới đã trải qua vô số gặp gỡ, rốt cuộc ở Tiêu Vũ 23 tuổi năm ấy, đi vào hôn nhân lúc đầu phù.

Rất nhiều thời điểm, nữ nhân cho nàng cảm thụ sớm đã xa xa siêu việt bạn lứa gian sở có được tình yêu.

Không ngừng với thấy đối phương trong lòng rung chuyển, cũng không chỉ với thân thể nóng bỏng sinh lý phản ứng, các nàng tâm là phù hợp, linh hồn là cho nhau bổ toàn.

Ở mọi người vỗ tay cùng tiếng hô trung, hai người cho nhau mang lên nhẫn cưới, vì đối phương xúc lên đầu sa.

Thu Tử Tân nhẹ nhàng nâng nữ hài cầm, mặt mày liễm nước gợn, nhu tình tận xương, nàng cúi đầu, nhìn chăm chú Tiêu Vũ đôi mắt, đối nàng thâm tình mà nói: “Ta yêu ngươi.”

Kia một tiết quen thuộc tiếng đàn ngay sau đó đong đưa vang lên, giống cảnh trong mơ giống nhau ảo ảnh càng lúc rõ ràng, lén vào điện phủ phong vân khai hai người lựa trắng váy.

Tiêu Vũ nhẹ vãn trụ nữ nhân cổ, nàng ngẩng đầu lên, ngữ khí tràn ngập nồng hậu tình yêu, đối Thu Tử Tân nói: “Ta cũng yêu ngươi.”

Với muôn vàn tốt đẹp chúc phúc trung, hai người hôn môi.

Thu Tử Tân đời này chưa bao giờ thể nghiệm quá ái một người ái đến như vậy thân thiết, lần đầu gặp nhau thời điểm, nàng hoàn toàn không hiểu được, cái kia ngoan ngoãn rồi lại nghịch ngợm nữ hài đã đến.

Sẽ trở thành vĩnh viễn lạc ở nàng đáy lòng.

Vũ ấn ký.

(chính văn xong)

Tác giả có lời muốn nói: Viết áng văn này kết thúc sau, với ta mà nói thật sự như là tràng mộng giống nhau.

Thật cao hứng gặp được các ngươi, ta biết áng văn này có hảo cũng có không đủ, đặc biệt muốn cảm tạ một đường truy xuống dưới thả chương chương bình luận người đọc, mỗi một cái người đọc duy trì cùng cổ vũ với ta mà nói kỳ thật đều phi thường trọng

yếu phi thường, nếu không có các người, ta cũng không có khả năng vẫn luôn kiên trì viết đến bây giờ.

Mỗi viết xong một quyển chính mình liền cảm giác thu hoạch rất lớn, cá nhân tương đối cao hứng chính là tìm tới rồi chính mình quán một văn phong, cùng với kiên nhẫn lại bồi dưỡng thượng một tầng lầu (ha ha ha:P)

Ta hoa gần hai năm thời gian tới mài giũa cơ sở, hưởng qua không ký hợp đồng hoàn toàn không có bảng đơn khổ Q-Q cũng cảm nhận được nỗ lực sáng tác kiên định cảm & người đọc từng bước từng bước gia tăng thượng mang đến cho ta vui sướng (tuy rằng thường xuyên hoài nghi có phải hay không Tấn Giang làm giả ha ha ha)

Kỳ thật ta không nghĩ nói rất nhiều lời nói, rốt cuộc muốn duy trì ta cao lãnh lộc hình tượng, cho nên vẫn là ngăn lời nói tại đây đi ~

Người lộc tử tử kế tiếp kế hoạch là: Bình yên ta bước đầu định dương là tháng 5 phân, vũ toàn văn kết thúc tình hình lúc ấy lại thông tri, thật thể thư rút thăm trúng thưởng hoạt động chờ đến ta đem phiên ngoại viết xong sau liền sẽ bắt đầu tiến hành.

Đến từ khái đường phân đội nhỏ cuối cùng báo cho tin tức của người: Phiên ngoại chỗ cũ thấy:P

129. Phiên ngoại (một)

Đêm Bình An buổi tối, các gia thương thành bố trí các loại lễ Giáng Sinh vật phẩm trang sức, bên ngoài điểm điểm bông tuyết bay xuống, thân xuyên dày nặng áo khoác đám người ở đi trên đường có qua có lại xuyên qua.

Một chiếc màu đen xe hơi với cửa hàng bán hoa trước đình sử, tự động cửa xe lui

Khai, bên trong nữ nhân dịch dịch cổ áo che mặt chắn phong, khom người xuống xe.

Lúc này bóng đêm đã nùng, cửa hàng bán hoa đang chuẩn bị vẽ mẫu thiết kế, thấy tới người, nhân viên cửa hàng một đống, cùng cửa hàng trưởng cùng nhau sử vô số ánh mắt sau, cuối cùng còn là tốc

tốc đem trong tiệm sở hữu tồn kho bó hoa dọn ra tới.

Các nàng lễ phép hướng mới vừa đi tiến cửa hàng bán hoa nữ nhân khom lưng:

“Hoan nghênh quang lâm, bị tiểu thư..!”

Treo ở cây thông Noel thượng đèn màu chợt lóe chợt lóe, trong phòng khách, ở nhà TV màn ảnh tiết mục phát sóng quốc tế nghị luận sẽ hồi phóng ghi hình:

Ở đại biểu hai bên quốc hội nghị viên kịch liệt đối đàm phán trung, làm vì ta nước ngoài giao bộ phiên dịch cục trưởng đối mặt gần 20 phút viết xong lên tiếng.

Như cũ gặp nguy không loạn, nữ nhân một thân màu xám tây trang bộ, biểu tình thông dong không bách, thuyết minh phiên dịch lý luận khi có điều không tố, giơ tay nhắc chân gian tự mang trầm ổn khí tràng.

Xuất phát từ đối phương cũ kỹ lộ mà dùng cao tư thái cùng đi loanh quanh ra bài, nữ nhân trực tiếp gặp chiêu nào thì phá giải chiêu đó, trào chuẩn đối phương ngôn ngữ lỗ hổng sau cùng đồng thanh truyền dịch nhanh chóng liên hoàn đánh trả, một hồi đàm phán đánh đến bọt nước văng khắp nơi.

Lên tiếng xong, nữ nhân gom lại màu nâu tóc dài, trên người tích thủy không dính, sắc mặt như cũ gọn sóng bất kinh. Bị xối thành rơi xuống nước vệt, hiển nhiên là đối phương đại biểu.

Sấn khích gian, nữ nhân nhanh chóng uống lên khẩu nước khoáng, sửa sang lại đỉnh đầu tư liệu, lại đem trí phóng với nàng trước mặt lập bài bãi chính.

Phía trên có khắc mấy hàng chữ to: Phiên dịch cục trưởng nhất nhất Tiêu Vũ.

“Leng keng leng keng ~”

Lúc này, đại môn tiếng chuông vừa lúc vang lên, Thu Tử Tân đóng cửa điện coi, từ sô pha đứng lên, đi hướng huyền quan chỗ.

Nàng mới vừa mở cửa, một phủng tập mẫn vô số đóa nhu sắc bó hoa liền ánh vào nàng mi mắt.

Thu Tử Tân hơi chút sửng sốt một chút, nàng nâng lên con người, tầm mắt di tới rồi cầm bó hoa chủ nhân, đối phương hướng nàng nghiêng đầu cười, hai tần má lúm đồng tiền sâu cạn như một.

“Đêm Bình An vui sướng, thân ái.” Còn chưa chờ nữ nhân mở miệng nói cái gì, Tiêu Vũ liền bước chân một mại, đôi tay ôm lấy Thu

Tử Tân cổ.

Thu Tử Tân nhân nàng thành linh xảy ra lực đánh vào nho nhỏ lui mấy bước, trong lòng vì đối phương xưng hô chính mình thân đâu cảm thấy hơi ngọt, ngoài miệng lại nói:

“Tiêu cục trưởng, hôm nay không phải đêm Bình An, 12 điểm đã qua.”

“Vây chúc thân ái lễ Giáng Sinh vui sướng sao” Tiêu Vũ chớp nháy mắt vọng Thu Tử Tân, mặt nhân chôn ở nữ nhân trước ngực mà dẫn tới thanh âm nghe khởi tới có điểm buồn.

“Ta là riêng đi mua hoa cho người mới chậm trở về”

Thu Tử Tân ngưng mắt liếc bị Tiêu Vũ vài giây, tiếp nhận bó hoa, rút cuộc nhìn không được quát quát nàng chớp mũi, “Bên ngoài lạnh lắm, người đi trước uống ly ôn thủy sau đó tắm rửa.”

“Ác ~” Tiêu Vũ ứng thanh, nhón mũi chân nhanh chóng ở nữ nhân trên môi mỗ một chút, sau đó liền một bộ đến tuyến bộ dáng oa ha ha chạy trốn.

Đứng ở tại chỗ Thu Tử Tân còn có điểm ngốc vòng, nàng bắt đắc dĩ mà nhắm khởi mi, cúi đầu nghe thấy hạ mùi hoa.

Rõ ràng là tại đàm phán trong sân hành sự như gió như hỏa phiến dịch tự, về đến nhà liền lập tức trở nên giống cái ái làm nũng miêu mẽ giống nhau.

Nghĩ đến đây, Thu Tử Tân mày một giãn ra, lần thứ hai nhiễm ngọt ý.

Tiêu Vũ tắm rửa xong ra tới tìm Thu Tử Tân, phát hiện nàng đang đứng ở thiên trong phòng, chuẩn bị đem chính mình vừa rồi đưa cho nàng bó hoa cất vào bình hoa bên trong.

Bên ngoài là ô mặt màu đen, trừ bỏ bông tuyết còn có đèn tường phát ra đăm chiếu sáng vào nhà nội, cái này làm cho trong nhà bầu không khí có vẻ phi thường ấm áp.

“Thật xinh đẹp đâu.” Tiêu Vũ dựa vào trên ghế nằm, từ góc độ này vọng qua đi, cửa sổ sát đất ngoài bóng đêm cùng nữ nhân dáng người cấu thành một bộ tuyệt mỹ cảnh tượng.

Tiêu Vũ rũ mi mắt, tựa giác cùng Thu Tử Tân chung sống mỗi một phân mỗi một giây, đều lệnh nhân vi cảm giác khái.

“Người đây là ở khen chính mình ánh mắt thực hảo sao?” Thu Tử Tân quan sát chính mình mới vừa sửa sang lại xong hoa tươi bình, cười khẽ hỏi.

Tiêu Vũ nhìn nàng, gật gật đầu, “Ta ánh mắt xác thật luôn luôn tới đều thực hảo.”

Thu Tử Tân đem hoa chi hài cốt thu thập sạch sẽ, giặt sạch tay sau hồi tới, thuận tiện mang theo một lọ rượu vang đỏ cùng hai chi chén rượu, “Hôm nay mệt sao?”

Tiêu Vũ hơi kiện thâm lông, tóc dài tán vai, cả người nghiêng ngã vào đệm dựa thượng, nhìn Thu Tử Tân ánh mắt dung vài phần lười biếng chi ý:

“Còn hảo, chỉ là bên trong khai mấy tràng sẽ.”

Hơi lượng rượu ở cốc có chân dài đong đưa, Thu Tử Tân đem chén rượu đưa tới Tiêu Vũ trước mặt, người sau biểu tình hơi tường dị, tiếp nhận nói:

“Vì cái gì hôm nay đặc biệt cho phép ta uống rượu?”

Bên cạnh nữ nhân nhu ánh mắt nhìn chăm chú nàng, ngữ khí nhẹ nhàng, ở ban đêm so rượu còn muốn cho người cảm thấy mê say:

“Người lại không phải mười sáu bảy tuổi tiểu hài tử, người muốn làm cái sao, ta không có bất luận cái gì sự đều có thể ngăn cản quyền lợi.”

Giọng nói rơi xuống hai giây sau, Thu Tử Tân lại tục nói: “Coi như làm lễ Giáng Sinh đặc biệt khen thưởng?”

Là.

Sô pha ghé sau bày một cây vây măn đèn màu loại nhỏ cây thông Noel, là Thu Tử Tân ở Tiêu Vũ về nhà trước riêng lắp ráp tốt, Tiêu Vũ mới vừa bước vào thiên thính liền chú ý tới.

Nghe thấy nữ nhân nói nói, Tiêu Vũ cùng Thu Tử Tân hiểu ý cười, hai người ở không trung khẽ chạm ly:

“cheers~”

Bàn duyên điểm trần hương huân ngọn nến, bạc nhược vòng sáng bao phủ hai người, trong nhà ấm áp như xuân, Thu Tử Tân cúi đầu, theo ngậm rượu vang đỏ.

Đêm nay nàng ăn mặc màu đen tơ tằm trường bào, thôn đến làn da càng thêm bạch thượng vài phần, eo nhỏ gian thúc cạp váy, xanh nhạt lại thẳng tắp chân dài ở làn váy hạ giao điệp.

Thu Tử Tân lại lại theo một ngậm rượu, nghiêng đi mặt tới vọng Tiêu Vũ, nhu hòa quang vòng quanh nàng khuôn mặt du tẩu, hai tròng mắt giống đáy hồ giống nhau thâm trầm, Tiêu Vũ tầm mắt cùng nàng đối thượng, không khỏi giằng co đến có điểm thu không trở lại.

Tiêu Vũ nhìn chăm chú nàng, ảo tưởng kia viên rượu tích dọc theo nữ nhân môi góc hạ, xẹt qua nàng cổ gian trà bệnh, lại rơi vào nàng giấu ở vạt áo phong ốc bên trong.

Tiêu Vũ nhanh chóng kéo ra ánh mắt, cứ việc cùng Thu Tử Tân kết hôn nhiều năm, giờ này khắc này nàng đối với chính mình chính mê muội phán đoán Thu Tử Tân ý tưởng vẫn là cảm thấy phi thường cực thẹn.

“Đang nhìn ta tưởng cái gì?”

Bên tai biên truyền đến một tiếng nữ nhân cười khẽ, Tiêu Vũ hoảng loạn mà giải thích chính mình cái gì tuyệt đối không có gì ý biến thái, hoàn toàn không có chú ý tới Thu Tử Tân ở lặng yên không một tiếng động trung, đem chỉ gian giới hoàn hái được xuống dưới.

“Ngô ta có điểm nhiệt” Tiêu Vũ tửu lượng kỳ thật không tốt lắm, uống lên hai ba ly gương mặt liền đỏ bừng, vọng người khi ánh mắt đặc biệt mê ly.

“Bảo bối... Người có phải hay không say?” Thu Tử Tân một tay chống ở sô pha thượng, thân mình hướng Tiêu Vũ phương hướng dựa tiến đến.

Tiêu Vũ cổ cổ phẩn hồng gương mặt, xoa xoa chớp mũi, nói chuyện thanh âm hàm hồ lại nhu nhu, thật sự quái đáng yêu, “Không có.. Ta còn có thể lại làm mấy bình!”

Thu Tử Tân lặng im vài giây, ôm có thú vị mà đoan trang trước mắt nữ nhân đáng yêu bộ dáng.

Tiêu Vũ cúi đầu, đang vốc vuốt nhăn cười không biết ở cô lắm bầm cái gì, Thu Tử Tân liên tục gọi nàng vài thanh, nàng cũng không có đáp lại.

Thu Tử Tân hàm ngậm rượu vang đỏ, sau đó phủng quá Tiêu Vũ mặt, nàng cúi đầu, đem rượu xuyên thấu qua đầu lưới đút cho Tiêu Vũ.

Nữ nhân đem tiếng nói ép tới thấp thấp:

“Kia hiện tại đâu... Say sao?”

Tiêu Vũ vốn dĩ liền có điểm choáng váng, Thu Tử Tân như vậy một đôi nàng, nàng cả người càng là điên cuồng nóng lên lên, liền lời nói đều nói được không rõ không sờ, “Thu tử tử... Ân...”

Nữ nhân môi lại lần nữa dán đi lên, nàng bắt lấy Tiêu Vũ tay cổ tay, đem đối phương đè ở trên sô pha, Tiêu Vũ hơi hơi giãy giụa vài cái, không ra bao lâu, cả người đã bị đối phương thân đến không có sức

lực phản kháng.

Ấm áp hương khí thấp thấp bao vây lấy hai người, Thu Tử Tân cười bỏ tiêm bên hông đai lưng, lửa lò ra nữ nhân giảo hảo dáng người đường cong, Tiêu Vũ ngửa đầu nhìn nàng, trong mắt mông tàng vui sướng qua đi hơi nước.

Nữ nhân nhợt nhạt nhếch lên khóe môi, đem tối mị liền bị nàng câu tiến ý cười.

Vây treo ở cây thông Noel thượng đèn màu không nhanh không chậm mà lập loè, Thu Tử Tân khuyh hạ thân, đem màu đen đai lưng che lại nữ nhân hai mắt.

Tối tắm trong phòng, thờ dốc thanh âm không ngừng ở không trung khuếch tán mở ra, bạn hừ kêu, Tiêu Vũ nắm chặt giường quây, hai chân liên tiếp run rẩy.

“Thu tử tử...”

“Ta sợ ta nhìn không thấy người”

Nàng tiếng nói ở nị ước bầu không khí truyền khai, phía sau nữ nhân nghe xong chỉ là nhẹ giọng hống nàng:

“Không cần lo lắng, ta vẫn luôn đều ở.

“Dùng thân thể của người tới cảm thụ ta.”

Nói xong, nữ nhân thấp hèn thân.

Hôn như miên vũ.

Mềm nhẹ mà dính lên con thỏ giữa hai chân mỗi một tác mềm mại chỗ.

Tiêu Vũ cả người phảng phát mở điện, theo nữ nhân hôn một đường tê dại lên.

Nàng đón cảm giác hừ nào vài thanh, bắt đầu nghe lời mà phối hợp Thu Tử Tân tiến vào, chậm rãi lay động lên.

Nàng như là bị người nâng tới rồi rất cao rất cao thủy triều trung, lại trọng trọng ngã xuống đi, chỉ là ngã ở phi thường mềm mại địa phương. Nàng tâm giống miên hoa đường giống nhau, bị Thu Tử Tân đầu ngón tay hòa tan, trở thành ngọt ngào, dững tiết ra tới mật thủy.

Thu Tử Tân chạm đến, Thu Tử Tân hôn môi, hết thảy một thiết, đều làm Tiêu Vũ si mê đến vô pháp tự kiềm chế.

Mưa xuân sũng nước cánh hoa, cũng lộng ước khăn trải giường, một hồi hoan ái qua đi, Tiêu Vũ nhân cơ hội phiên ngồi dậy, Thu Tử Tân một bên theo nàng áp đi lên tư thế một bên tiếp tục cùng nàng

hôn sâu, chủ động dẫn dắt Tiêu Vũ tham nhập chính mình bí mật hoàn cảnh, xem như cho phép nữ nhân muốn phản công niệm tưởng.

Bóng loáng tóc dài nhu thuận mà dán ở nữ nhân mượt mà trước ngực, Thu Tử Tân bắt lấy Tiêu Vũ sau phát, nàng tựa như chỉ nghịch ngợm con thỏ, ở nữ nhân trong thân thể không ngừng gây sự.

Thu Tử Tân cảm lòng không đậ mà ngẩng cằm, ngữ điệu nhu mì, còn trộn lẫn vài tiếng kiều hừ, “Bảo bối”

“Người tốt xấu”

Trên ngọn cây tuyết đôi theo thời gian càng thêm chông chát, gió lạnh gào thét mà qua, bông tuyết thong thả sụp đổ, sôi nổi bay xuống đến nữ nhân trong lòng bàn tay, hóa thành dòng nước.

Tiêu Vũ rũ mi mắt nhìn xuống nữ nhân khuôn mặt, như là đối đãi cực vì hi quý trân vật giống nhau, đầu ngón tay nhẹ nhàng mơn trớn nữ nhân như họa mi mắt.

“Thu Tử Tân, người hảo mỹ.” Tiêu Vũ nhịn không được than nhẹ nói.

Thu Tử Tân giương mắt vọng nàng, lại trường lại kiều lông mi giống hồng vũ phát quá, nàng mỉm cười, “Ta đã sắp 40.”

“Người xem ta đuôi mắt nơi này, cười rộ lên kỳ thật sẽ có nhọt nhọt nếp nhăn.”

Tiêu Vũ nghe thấy nàng nói sau cẩn thận quan sát vài giây, nàng giữa mày nổi lên tiểu cuộn sóng, khó hiểu nói: “Như thế nào sẽ.”

Trước kia càng làm cho người mê muội.

Thu Tử Tân cong cong cười mắt, chọc nàng má lúm đồng tiền, “Ta cũng thấy.”

Đến người nói ngọt công lực so trước kia nâng cao một bước.

Đối với tự thân bề ngoài theo tuổi tăng trưởng mà có điều thay đổi, Thu Tử Tân kỳ thật là phi thường thần nhiên đi tiếp thu. Nữ nhân cả đời đẹp nhất diện mạo không nên chỉ tồn với “Tuổi trẻ” cái này giai đoạn, nàng tự thân hấp dẫn người mị lực vốn là không ngừng với bề ngoài, mà là đến từ nàng nội bộ tản mát ra nào đó khí chất, cùng phẩm tính tu dưỡng.

Mà đối Tiêu Vũ tới nói, Thu Tử Tân ở trong mắt nàng luôn là có bất đồng quang mang mỹ lệ, nàng hướng Thu Tử Tân biểu đạt mỗi nhất nhất câu tán thưởng cùng sùng bái, tất cả đều là từ đáy lòng sở

cảm.

Bởi vì nàng là nàng ái nhân.

Vô luận đối phương là cái dạng gì, nàng luôn là có thể bị trên người nàng nào đó tính chất đặc biệt hấp dẫn, lần thứ hai luân hãm tiến nữ nhân trái tim.

Mà đối Tiêu Vũ tới nói, Thu Tử Tân bản thân, chính là ái tồn ở.

Tại đây trên đời, không người có thể cùng nàng địch nổi.

Không người.

130. Phiên ngoại (nhị)

Tháng đầu thu lúc chạng vạng, hoàng hôn mới từ đường chân trời giáng xuống không lâu.

Bắc Phương Hữu Tinh Thần học viện hôm nay tổ chức 20 ngày kỷ niệm.

Hoạt động hiện trường đám đông sôi nổi, ngay cả các giới danh vọng nhân sĩ cũng tiến đến cổ động, sân khấu thượng nhi đồng nhà hài tử ở biểu diễn đại hợp xướng, Cố Bắc Thần ở hươu nhàn khu, bụng nước trái cây ly, cùng khách có qua có lại mà tâm tình xí nghiệp tương lai kế hoạch.

Những năm gần đây hần học viện quy mô càng làm càng lớn, trong ngành là vang dội nhân vật, bề ngoài lớn lên tuần tiếu, tuổi tiệm trường sau càng có một loại thành thực nam nhân mị lực, rất nhiều quý tộc tiếu thư đều trong tối ngoài sáng ném thử theo đuổi hần, chỉ là đối phương vẫn luôn không dao động.

Người ngoài hỏi Cố Bắc Thần không giao bạn gái có phải hay không bởi vì hần ánh mắt quá cao, hần nghe vậy, cũng chỉ là mỉm cười mà không nói, trong mắt quang nhọt nhạt.

Có vị thiên kim đi tới đến gần Cố Bắc Thần vài câu, hai người hàn huyên trong chốc lát, thiên kim triều hần ngoéo một cái vĩ mị ánh mắt, cố ý muốn mời rượu, không chờ Cố Bắc Thần làm ra tỏ thái độ, phía sau người liền thế hần đẩy ra chén rượu.

“Hắn gần nhất thân thể không được tốt, không thích hợp uống rượu.” Tiêu lấy ngôn vững vàng ánh mắt đối thiên kim nói.

“Uống một chút kỳ thật cũng không có gì.....” Cố Bắc Thần thấp giọng phản bác, tiêu lấy ngôn cho hắn tới nhớ con mắt hình viên đạn, người sau lập tức không dám lên tiếng.

Đứng ở bọn họ đối diện thiên kim mặc danh cảm thấy chính mình có điểm dư thừa: “.....”

Lễ mừng hiện trường náo nhiệt phi phạm, thảm đỏ dọc theo nhập khẩu một đường phô vào hội trường, La Mã trụ thượng bày các bồn kim hoa hồng. Ở người trẻ tuổi cho nhau hàn huyên nói nhỏ trong tiếng, một thân quả bơ sắc tây trang bộ nữ nhân từ từ đi đến.

Nàng dẫm lên thảm cao cùng, ô mật tóc dài nhu thuận mà tán trên vai sau, da thịt bạch như tuyết, kim màu nâu tế khung mắt kính hạ, là một đôi liễm quang điểm lệ mặt mày.

Nữ nhân xuyên qua với trong đám người nện bước vững vàng thả thong dong, ở đây nam sĩ thậm chí là nữ sĩ, đều nhin không được nhiều nhìn lại nàng vài lần.

Thiên kim tránh ra lúc sau, bàn tròn chỉ còn lại có Cố Bắc Thần cùng tiêu lấy ngôn mặt đối mặt nói chuyện với nhau, nói chuyện trên đường, Cố Bắc Thần chú ý tới từ tiêu lấy ngôn phía sau cầm vai mà qua quen thuộc thân ảnh.

Hắn ra tiếng gọi lại nàng:

“Tiêu Vũ?”

Dứt lời, nữ nhân bước chân một đống, cũng không quay đầu lại, giảo hảo khuôn mặt cùng dáng người ở trong đám người đặc biệt xuất sắc bắt mắt.

Tiêu Vũ trước kia cũng từng tại đây gian trong học viện thượng quá khóa, hai bên nhận thức nhưng không quá thực. Nàng biết Cố Bắc

Thần lúc trước thích quá Thu Tử Tân, trong lòng có một tí xiu khó chịu, bất quá đều là chuyện cũ năm xưa, nàng cũng không phải độ lượng như vậy tiểu nhân người, nhìn thấy đối phương vẫn là có thể hảo ngôn trò chuyện với nhau.

“..... Cố viện trưởng?”

“Tới đón Tử Tân sao? Nàng ở lâu hai ác, tốt đẹp tuyên cùng nhau.” Cố Bắc Thần ngón trỏ triều thượng chỉ chỉ, thực biết điều mà nói.

Nhiều năm như vậy, hấn liền tính lại như thế nào chấp nhất với Thu Tử Tân cũng vô dụng, rốt cuộc chuyện tình cảm trước sau vô pháp miễn cưỡng, hấn thích là có chừng mực cùng giới hạn, nếu đối phương không muốn, Cố Bắc Thần tuyệt đối không vì khó. Huống hồ, Thu Tử Tân hiện tại cũng đã.....

“Trên tay kia đôi nhẫn cưới thực lóa a.” Cố Bắc Thần cười khẽ vài tiếng, trêu ghẹo nói, Thu Tử Tân cùng Tiêu Vũ kết hôn khi, tiêu lấy ngôn bọn họ cũng có tham dự.

Tiêu Vũ nghe xong sau lộ ra hơi có điểm ngược ngừng biểu tình, nói là then thùng, kỳ thật càng có rất nhiều một loại nhắc tới gia thế ngược ngừng ngọt ngào cảm.

“Ta đi trước lạc.” Tiêu Vũ gật gật đầu, mũi chân nâng lên, gấp không chờ nổi muốn nhìn thấy Thu Tử Tân tâm tư liền sắp bại lộ ra tới.

“Ân, có rảnh lại liêu. Thuận tiện giúp ta cảm ơn Tử Tân nàng hôm nay lại đây tham dự lễ mừng đi.”

“Hảo. Ta sẽ.”

Tiêu Vũ lên lầu hai phòng nghỉ, Phó Mỹ Tuyên đang ngồi ở bên trong sofa vị trí, bên cạnh một đám hài tử vây quanh nàng, có chút phủng hoa chi, có chút cầm chính mình làm tiểu thủ công tiểu lễ vật, sôi nổi mặt lộ vẻ vui sướng mà hiến cho Phó Mỹ Tuyên.

Phó Mỹ Tuyên thu được trương tiểu tám card, là trong học viện mấy cái hài tử cùng nhau chế tác cho nàng, tám card nội trang viết mấy biết không chính tề lại oai vận đến đáng yêu tự thể.

—— “Cảm ơn phó lão sư đối chúng ta kiên nhẫn dạy dỗ.”

Cảm tạ ngữ chung quanh còn có thật nhiều tiểu hài tử nghịch ngợm tranh minh hoạ, như là dương cầm, âm phù, đóa hoa, còn có bọn họ hợp lực vì Phó Mỹ Tuyên miêu tả phim hoạt hoạ hình người hoạ.

Trong đó một cái tuổi nhất ấu hài tử đem hoa chi đặt ở Phó Mỹ Tuyên đầu gối, nàng ngửa đầu xem Phó Mỹ Tuyên ánh mắt đặc biệt thanh triệt sáng trong, “Phó tử tử, người chân chân, nhất định sẽ tốt.”

Thanh âm nãi nãi, nhưng là biểu tình phi thường nghiêm túc: “Chờ ta về sau trưởng thành, lên làm bác sĩ, ta nhất định sẽ giúp người chữa khỏi.”

Nói xong, nàng đối Phó Mỹ Tuyên sán khai miệng cười, “Chỉ cấp tử tử người một người miễn phí úc!”

Phó Mỹ Tuyên vẫn khởi khoe môi, xoa xoa tiểu nữ hài đỉnh đầu tâm, nàng ở Bắc viện nhận chức cũng có thật nhiều cái năm đầu, mang quá học sinh một lần lại một lần.

Rời đi quá vắng nhạt tử sau, nàng ở trong sinh hoạt ngẫu nhiên sẽ gặp được Tạ Khả Toàn tàn ảnh, đó là nàng sinh mệnh không thể xóa nhòa vết thương, mặc dù đi ra, cũng vẫn là vô pháp quên.

May mà nàng còn có này đó hài tử.

Ít nhất mỗi ngày cùng bọn nhỏ ở chung ở bên nhau, có thể làm Phó Mỹ Tuyên cảm nhận được tinh thần thượng an ủi. Toàn tâm đều đầu nhập ở sự nghiệp cùng học sinh trên người, nàng có thể bởi vì trước mắt sự, không hề đi hồi tưởng từ trước.

Tiêu Vũ đẩy cửa đi vào, bọn nhỏ cùng Phó Mỹ Tuyên cùng tần suất mà ngẩng đầu nhìn về phía nàng. Tiêu Vũ trước theo chân bọn họ

phát ra chào hỏi thân thiện tin tức, “Hải ~”

“Ta là tới đón Tử Tân.”

“Tiểu Tân vừa mới đi lâu 3 toilet.” Phó Mỹ Tuyên trong lòng ngực ôm một đồng tiểu thiên sứ đưa nàng lễ vật, bên cạnh tiểu nữ hài nhìn các đại nhân nói chuyện, tròn mắt dõi tới dõi lui.

Phó Mỹ Tuyên: “Người muốn trước tiên ở nơi này chờ nàng sao?”

Tiêu Vũ phờ phờ má lúm đồng tiền, “Ta nghĩ ra đi tìm nàng.”

Bắc viện mấy năm gần đây làm may lại thác kiến, bộ phận lâu đồng đã là trang hoàng trát phấn, bất quá đại khái thượng vẫn là vẫn duy trì nguyên dạng. Tiêu Vũ ở trên hành lang hành quá gian gian cảm phòng khi, tràn đầy hồi ức đều từ đáy lòng bùng lên.

Tầng dưới cùng hội trường ca khúc diễn tấu truyền đến thấp thấp dư âm, nữ nhân mũi chân dẫm lên mặt đất, điếm ra quang, một vòng một vòng thừa đắp âm phù hướng bốn phía phiêu tán, nàng đi đến cửa thang lầu, trong lòng bỗng nhiên thông minh sắc sảo vừa động.

Nàng ngẩng đầu lên, thư mềm váy dài bạn cao cùng đánh cầu thang tiếng vang vòng lọt vào tai trung, ở vào thang lầu chỗ cao nữ nhân đè thấp cằm, hai người ở không trung bốn mắt chạm nhau, tầm nhìn phạm vi lập tức bị đối phương xuất hiện cấp toàn toàn chiếm cứ.

Ánh mắt dời không ra, nện bước cũng mại bất động.

Nhất nhãn vạn năm, bất quá như vậy.

.

Kết hôn sau nhật tử, trừ bỏ công tác thời gian, Thu Tử Tân cùng Tiêu Vũ giờ rỗi khi thường xuyên hỏi đối phương cha mẹ gia, thăm lẫn nhau trưởng bối cùng thân thích.

Phần lớn là hồi Tiêu Vũ bà ngoại gia, Thu Tử Tân thực thích nơi đó, nhìn lớn lớn bé bé gia đình thành viên cùng tụ ở một cái thính đường nội, nàng tâm sẽ bị một cỗ thực ấm thực ấm nhiệt lưu bao bọc lấy, cảm giác cả tòa dưới mái hiên đều tràn ngập ái.

Nàng cũng từng mang quá Tiêu Vũ đi gặp nàng cha ruột, thu tiên sinh qua tuổi nửa trăm, thời trẻ bởi vì phong lưu hành vi không lo, hiện giờ thân thể trạng huống càng thêm suy nhược.

Hắn khuê thấy chính mình thân sinh nữ nhi khi vẫn như cũ bày ra không nóng không lạnh thái độ, bất quá Thu Tử Tân đã không hề giống khi còn nhỏ như vậy sợ hãi hắn, nàng thậm chí có thể ở vào cùng thu tiên sinh bình đẳng độ cao, tới cùng đối phương nói chuyện với nhau.

Đương Thu Tử Tân đi ra trong nhà khi, bạn ở bên người Tiêu Vũ gắt gao nắm tay nàng, nàng đối thượng Tiêu Vũ ánh mắt, nghe thấy nàng lời nói, đều có một cỗ tín niệm cảm từ tâm mà thẳng, làm nàng tràn ngập lực lượng.

Thu Tử Tân xoay người, nhìn lại kia tràng vĩnh viễn sẽ không lại trở về tòa nhà lớn.

Nàng thấy, giấu ở ám giác một chỗ nữ hài, nguyên nhân chính là ánh mặt trời thấu chiếu, dần dần mảnh nhỏ hóa mà phân tán, ở trong trí nhớ biến mất hầu như không còn.

“Tử Tân.”

Nữ nhân kêu gọi thanh lời trở lại Thu Tử Tân, nàng xoay người, theo Tiêu Vũ phương hướng nhìn lại, đối phương cầm chụp lập đến, “Răng rắc” một tiếng, tinh chuẩn mà bắt giữ tới rồi Thu Tử Tân ngoái đầu nhìn lại hình ảnh.

“Này trương khăng định rất đẹp.” Tiêu Vũ thấp giọng tán thưởng nói. Thu Tử Tân đi đến nàng bên cạnh, đầu vai dựa gần Tiêu Vũ, “Muốn chụp ảnh như thế nào cũng không trước cùng ta nói một tiếng.....”

“Tự nhiên trạng thái mới là tốt nhất sao.” Tiêu Vũ cầm mới vừa súc rửa ra tới phim nhựa trên dưới vỗ.

Vạn dặm không mây trời xanh, hai người đứng ở du thuyền boong tàu thượng, phía sau là mênh mông vô bờ hải dương, Thu Tử Tân quay mặt đi chăm chú nhìn nàng, ánh mắt nhu hòa đến cực điểm.

Tiêu Vũ từ nhỏ ngũ quan đầy liền hảo, nẩy nở sau mặt mày càng thêm xinh đẹp, chóp mũi đĩnh kiêu, môi tâm hơi dẫu, cười rộ lên còn có hai viên má lúm đồng tiền như bóng với hình.

Thu Tử Tân nhìn nữ nhân tinh xảo mặt nghiêng, nhin không được mở miệng nói:

“Ta cũng giúp người chụp một trương đi.”

Người cả đời này nói trường khá dài, nói đoản cũng đoản, ở hữu hạn cộng độ thời gian, hai người thường xuyên đến các nơi du lịch, các nàng đi qua hoa oải hương trong hoa viên đầu chụp váy cưới, cũng đi qua Disney chơi chạm vào xe cùng ngựa gỗ xoay tròn.

Các nàng đi qua Australia Sydney ca kịch viện xem xét ca vũ, đi qua Malaysia sóng nhiệt đảo phù tiêm, cũng đi qua nam cực châu đáp trượt tuyết xem cực quang, ở thiên địa cho nhau vụng nhiệm cảnh đẹp hạ hôn môi.

Hai người ăn mặc cùng khoản cắt may váy áo, ở bờ biển biên chậm đợi sáng sớm tảng sáng. Thu Tử Tân từ sau lưng vây quanh nàng, Tiêu Vũ cười sau này duỗi tay muốn sờ Thu Tử Tân đầu trên đùa nàng.

“Tử Tân, người xem! Bên kia đá ngầm có phải hay không rất giống củ cải hình dạng?” Tiêu Vũ hưng phấn mà chỉ vào nơi xa một tòa cao ngất đại đá ngầm.

“Nơi nào? Ác... Có điểm, bất quá là hôi củ cải.” Thu Tử Tân đồng dạng giơ lên tay, nàng chỉ vào chỉ vào, trong tầm mắt dung đối chú

mục phẩm, nàng bỗng nhiên đem tay đập ở Tiêu Vũ mu bàn tay thượng.

Hải bình tuyến thượng mặt trời mọc vào giờ phút này vừa mới dâng lên, hai người cùng nhau giang hai tay tâm, chỉ gian nhãn cười ở kim quang chiếu rọi xuống, lập loè ra hạnh phúc quang mang.

Làm bạn mấy năm nay, các nàng cũng từng nhân nào đó lớn lớn bé bé sự tình khắc khổ quá, sảo về sảo, lại không lạnh chiến, cũng cũng không mở miệng nói đả thương người nói, hết giận liền sẽ dùng trong tối ngoài sáng phương thức chủ động hướng đối phương nhận sai.

Các nàng sau lại nhận nuôi một đôi song bào thai tử đệ, là Thu Tử Tân lần nọ đi hướng nhi đồng viện phúc lợi quyên tiền khi gặp được hài tử, nàng lúc ấy liếc mắt một cái liền nhìn trúng.

Tiêu Vũ mới đầu là muốn ném thử ống nghiệm dựng dục, nhưng là Thu Tử Tân không muốn, nàng không bỏ được làm Tiêu Vũ trải qua mang thai sinh hài tử khổ, hơn nữa Tiêu Vũ bản thân công tác bận rộn nguyên nhân, hai người ở trải qua cực độ nghiêm túc cùng thời gian dài thương nghị sau, cuối cùng chính thức đem kia hai đứa nhỏ mang về gia.

Trong đó tương đối lớn tuổi tử tử tùy thu họ, nàng tính tình hoạt bát rộng rãi, bướng bỉnh trung còn có điểm tinh linh cổ quái, thích cơm khô, thích bò cửa sổ leo cây bò nóc nhà, còn thích đem nhà mình đệ đệ khi dễ đến oa oa khóc..... (đối này hai vị mẫu thân rất là đau đầu)

Họ tiêu tuổi nhỏ đệ đệ liền tương đối nội hướng văn tĩnh, đặc biệt thích đọc sách cùng nghe âm nhạc, vừa đến gia mấy ngày bởi vì không thích ứng còn ở ô ô ô khóc nháo, làm đến buổi sáng Tiêu Vũ muốn bồi hấn xem cả ngày nhi đồng thư; buổi tối Thu Tử Tân muốn đạ một suốt đêm dương cầm hồng hấn đi vào giấc ngủ..... (đối này hai vị mẫu thân đầu càng là đau càng thêm đau)

Hai vị tay mới mù mù ngay từ đầu còn có điểm không thói quen tốt đẹp hai người trong thế giới đột nhiên toát ra hai cái dưa, bởi vì người vĩnh viễn không biết đương chính mình đang chuẩn bị cùng bạn lữ ở phòng cộng độ xuân 1 đêm khi, người hài tử có thể hay không đột nhiên đá văng cửa phòng làm người cho các nàng giảng chuyện kể trước khi ngủ.....

Nhưng là theo thời gian lâu rồi, hài tử cùng các nàng nhận thực trở nên thân mật sau, lẫn nhau chính là trong nhà không thể phân cách một viên.

Ở phía sau tới, truyền thông còn chụp tới rồi các nàng xuất ngoại khi, mang theo hai tên nhóc tì cùng đi đi dạo phố cảnh tượng.

Không biết từ khi nào bắt đầu, Tiêu Vũ liền có nhiếp ảnh yêu thích, thường xuyên dùng camera ký lục sinh hoạt. Nhân rồi thời gian, các nàng người một nhà liền sẽ ngồi vây quanh ở thiên đình thăm thượng, cùng nhau lật xem tương bộ.

Bị phô khai trương tương ảnh chụp giống như là thời gian cơ nhập khẩu, dẫn dắt các nàng, ở hồi ức xuyên qua, lại hướng tương lai lao tới mà đi.

Buổi chiều khí hậu chính ấm, trong nhà yên ắng điềm tĩnh, cho người ta một loại phi thường an tâm cảm giác, hai cái tính cách khác biệt hài tử quỳ rạp trên mặt đất, phi thường đầu nhập mà lật tới lật lui mẫu thân nhóm ảnh chụp.

Thu Tử Tân lưng dựa ghế nằm, sắc mặt ôn hòa, gương mặt gian, cùng ngồi ở nàng đối diện nữ nhân đối thượng ánh mắt.

Gió nhẹ nhẹ khởi, ngoài cửa sổ một mặt quang ảnh từ các nàng trên người xẹt qua, đảo qua Thu Tử Tân khuôn mặt, lại lọt vào nàng đôi mắt.

Nữ nhân đối với Tiêu Vũ cong cong cười mắt, không nói lời nào, chỉ là lẳng lặng mà nhìn nàng.

Thời gian an tĩnh mà rời đi, tiếng đàn nhẹ nhàng ở trong sân đong đưa, Tiêu Vũ cảm giác có chút buồn ngủ, nàng dựa vào Thu Tử Tân trong lòng ngực, chậm rãi ngủ say vào trong mộng.

Bốn mùa không ngừng luân phiên.

Ở thật lâu thật lâu về sau, Tiêu Vũ như cũ thường xuyên cầm nàng cameras, nhiếp tiếp theo mạc mạc, chỉ thuộc về nàng cùng Thu Tử Tân trân quý hoài ức.

Theo thời gian biến thiên, Thu Tử Tân xác thật có không ngừng dung mạo thượng biến hóa, thân thể của nàng, nàng trí nhớ, cũng dần dần đại không bằng trước.

Nàng ngẫu nhiên sẽ mạc danh đối quanh thân quen thuộc hết thấy sự vật cảm thấy xa lạ, đột nhiên không rõ ràng lắm chính mình ở nơi nào, nghiêm trọng thời điểm, nàng thậm chí không nhớ rõ chính mình vừa mới đã làm cái gì.

Nồng đậm rạng sáng đêm khuya, Thu Tử Tân một người ở tiểu khu công viên một mình ngồi đã lâu đã lâu, Tiêu Vũ bởi vì tiềm thức không an tâm cảm đột nhiên tỉnh lại, nàng phát hiện Thu Tử Tân không mang bất luận cái gì tùy thân vật rời đi trong nhà, vòng quanh tiểu khu chạy rất lớn một vòng, mới ở công viên tìm được rồi nữ nhân.

Đèn đường rơi xuống nhược quang thực thâm đạm, mật mật ô sắc bao vây lấy các nàng, Tiêu Vũ nện bước trầm trọng mà đi đến nữ nhân bên cạnh, ngồi xổm xuống, hỏi nàng:

“Người ở chỗ này làm cái gì.....?”

Nàng nói chuyện thanh lượng cực nhẹ, thật cẩn thận, như là sợ hãi nếu nhiều trọng một phân, liền sẽ kinh hách đến nữ nhân.

Thu Tử Tân cúi đầu nhìn nàng, hốc mắt có nhuận hồng ở đâu đón Tiêu Vũ tâm. Nàng thanh âm oa oa:

“Ta không biết.....”

“Ta không biết như thế nào về nhà.....”

“Phải đi nào con đường... Ta hoàn toàn không nhớ rõ.....”

Tiêu Vũ mang theo Thu Tử Tân đi làm tâm lý cố vấn cùng kiểm tra, bác sĩ nói là bởi vì nàng dĩ vãng nhiều năm dùng dược vật tác dụng phụ, sở khiến cho bệnh trạng.

Tuổi già về sau, bên người thân nhân một đám đều chậm rãi rời đi các nàng.

Các nàng giống như mất đi rất nhiều, rồi lại còn có được sở hữu.

“Thản nhiên đi tiếp thu người cả đời sở sẽ trải qua hết thảy.”

Đây là Thu Tử Tân dĩ vãng thường thường khuyên giải an ủi Tiêu Vũ lời nói.

Ở Tiêu Vũ không hiểu được dưới tình huống, Thu Tử Tân ở sau lưng luôn là dạy dỗ bọn nhỏ muốn càng ái các nàng vũ mụ mụ nhiều một chút, bởi vì nàng biết, chính mình luôn là vô pháp vẫn luôn làm bạn ở Tiêu Vũ bên người.

Nàng hy vọng ở nàng rời đi về sau, bọn nhỏ, có thể vì nàng đi ái Tiêu Vũ.

Mà nàng tự thân sở yêu cầu ái, Tiêu Vũ kỳ thật sớm đã toàn toàn cấp đủ nàng.

Nếu nói, tình yêu là một hồi đánh cờ, này đây chính mình vì lợi thế tiền đặt cược, như vậy Thu Tử Tân cùng Tiêu Vũ, kỳ thật sớm đã cam tâm tình nguyện, trở thành đối phương thua gia.

Cuối thu chạng vạng, sau hoa trong viện bạch quả hoàng diệp sôi nổi điêu tàn, vây quanh thăm lòng nữ nhân đứng ở cửa, thân hình cao gầy mảnh khảnh, tóc đen trung hỗn một chút hoa râm, nàng

khắp nơi nhìn xung quanh bên ngoài, biểu tình có chút bối rối, tựa ở nôn nóng chờ đợi cái gì.

“Tử Tân...?” Tiêu Vũ vừa trở về tắm rửa xong, xuống lầu nhìn thấy nữ nhân bộ dáng, lập tức tiến lên vãn trụ tay nàng.

“Làm sao vậy?”

“Có chuyện gì, chậm rãi cùng ta nói, được không?”

Nữ nhân quay đầu đi, bắt lấy nàng góc áo kéo kéo, mày đẹp gắt gao nhăn, ngữ điệu lộ ra áp lực sốt ruột:

“Nàng còn không có tới..... Ta hảo lo lắng.....”

Tiêu Vũ khó hiểu, kiên nhẫn hỏi nàng: “Ai còn không có tới?”

Thu Tử Tân đê thấp cằm, cắn cắn môi, nhéo Tiêu Vũ góc áo ngón tay bất an mà chà xát, nàng rầu rĩ mà nói:

“Tiểu Trúc Tử.....”

“Nàng lần trước đáp ứng quá ta, sẽ lại đến tìm ta, nhưng là đã lâu, nàng đều không có tới.....”

“Nàng tuổi quá nhỏ, ta lo lắng nàng tìm không thấy ta.....”

“Ta đợi nàng đã lâu.....”

Thu Tử Tân nói còn chưa nói xong, bên cạnh nữ nhân liền đột nhiên ôm chặt nàng, tiếng hít thở ở hai người gần gũi ôm hạ, liên tiếp run rẩy.

Thu Tử Tân có điểm kinh ngạc, phản ứng không kịp, cũng chỉ là mềm nhẹ mà vỗ vỗ nữ nhân vai lưng, hướng nàng truyền đạt chính mình chỉ có thể cho dư an ủi.

Hai đứa nhỏ thấy mục mục nhóm ôm nhau, cũng đột nhiên từ trên sofa bắn lên, lộ cộc chạy tới, cùng nhau ôm lấy các nàng.

Mặc dù Thu Tử Tân già rồi, quên mất rất nhiều sự, nàng nhìn phía chính mình ái người khi, trong mắt kia phân ôn nhu cùng yêu say đắm, lại chưa từng biến mất quá.

Chiều hôm với ngoài cửa sổ chậm rãi dâng lên, hai người cùng nhau oa ở sô pha nghe Thu Tử Tân yêu thích hắc keo đĩa nhạc, Tiêu Vũ cùng nàng mười ngón giao khấu, ánh mắt nhu hòa mà nhìn nữ nhân.

Tiêu Vũ nhẹ nhàng gọi nàng một tiếng: “Tử Tân.”

Nữ nhân quay đầu lại, lông mi nhẹ nhàng nhấc lên, thâm thúy đôi mắt đượm đầy toái quang.

Tiêu Vũ đầu ngón tay vuốt ve hai người nhẩn cười, nàng nhìn Thu Tử Tân mỉm cười, khóe môi bên hai viên má lúm đồng tiền thật sâu rơi vào đi.

Nàng đối nữ nhân nói:

“Kiếp sau, đến lượt ta tới chờ người.”

“Được không.”

Thu Tử Tân nhìn chăm chú nàng, trong mắt toái quang dần dần tụ tập lên, tràn đầy. Oánh lượm, nhanh chóng.

Từ nàng khóe mắt trượt xuống.

“Tiêu Vũ.”

Nhẹ tế kêu gọi thanh thấp thấp quanh quẩn ở Tiêu Vũ bên tai, tựa thật cũng tựa giả. Thấy đối phương không phản ứng, Thu Tử Tân lại gọi nàng một tiếng:

“Tiêu Vũ?”

“Ô.....” Tiêu Vũ mông lung mà mở mắt, nàng che lại mặt, phát hiện khóe mắt duyên đến gương mặt một mảnh ướt át.

“Người làm sao vậy? Làm ác mộng sao?” Thu Tử Tân giữa mày nổi lên cuộn sóng, trước dùng chính mình ống tay áo thể Tiêu Vũ lau khô nước mắt.

Ý thức được chính mình ở trong hiện thực, Tiêu Vũ nhanh chóng đứng dậy ôm chặt Thu Tử Tân, trong lòng lo âu cùng bi thương đều còn ở từng trận cuộn cuộn.

Nàng nghẹn ngào tiếng nói còn có chứa khóc nức nở: “Ta mơ thấy... Chúng ta về sau..... Người rời đi ta lúc sau.....”

Không có lường trước đến Tiêu Vũ cảm xúc lớn như vậy, Thu Tử Tân ngăn người, sau đó vuốt ve nàng cái ót, ôn nhu hồng nàng, “Không có việc gì, chỉ là mộng mà thôi.”

“Chúng ta chờ hạ còn muốn đi tiếp kia hai tên nhóc tì tan học, người hiện tại trước hoãn một chút, hảo sao?”

“Ân.....” Tiêu Vũ nhu nhu ửng nàng một tiếng, vờn quanh ở Thu Tử Tân cổ gian tay vẫn là không muốn rải khai, như là phi thường sợ hãi chính mình buông lỏng tay, nữ nhân liền sẽ đột nhiên trống rỗng trôi đi không thấy.

Thu Tử Tân thở ra lã tức thấp, cúi đầu, ái chìm dùng chóp mũi cọ cọ nàng, liền như vậy mặc cho nữ nhân ôm chính mình.

“Tiêu Vũ, không cần sợ hãi phân biệt.” Nữ nhân thấp giọng nói.

“Còn nhớ rõ ta đã từng cho người niệm quá thơ sao?”

Tiêu Vũ ngẩng đầu lên, ướt nóng mắt hạnh ảnh ngược nữ nhân khuôn mặt, Thu Tử Tân cúi xuống thân, ánh mắt thâm tình, đầu ngón tay chậm rãi phát quá Tiêu Vũ khuôn mặt.

Nữ nhân nhẹ nhàng mở miệng, đối nàng nói:

always remember

my heart holds you

when my arms cannot

Vĩnh viễn nhớ rõ

Khi ta thân thể rớt cuộc vô pháp nhúc nhích khi

Ta tâm như cũ sẽ cho dư người ôm

(toàn văn xong)

Tác giả có lời muốn nói: Kết thúc, gia!: P

* nhắc nhở 1: Phiên toái đại gia vì vũ án ký đánh thượng kết thúc cho điểm, này đối ứng văn này tới nói trọng yếu phi thường. (đương nhiên hy vọng có thể đạt được 5 tinh tích khen ngợi ~)

* nhắc nhở 2: Thật thể thư rút thăm trúng thưởng hoạt động chính thức với 4 nguyệt 30 giữa trưa 12 giờ bắt đầu tiến hành, người có ý mời đến ta Weibo @ một con mai hoa lộc v tham dự (đến đây đi đến đây đi ~)

Vũ toàn văn số lượng từ nói đúng ra là vượt qua 50 vạn, chẳng qua nơi này có bộ phận xóa trừ. (vượt qua thượng một quyển gia)

Cảm tạ đại gia một đường xuống dưới làm bạn! 030

Cuối cùng.....

Hy vọng tân văn có thể cùng người lại lần nữa gặp nhau đi.

Đặc biệt cảm tạ tươi dinh dưỡng dịch tiểu thiên sứ ~

[Hoàn]